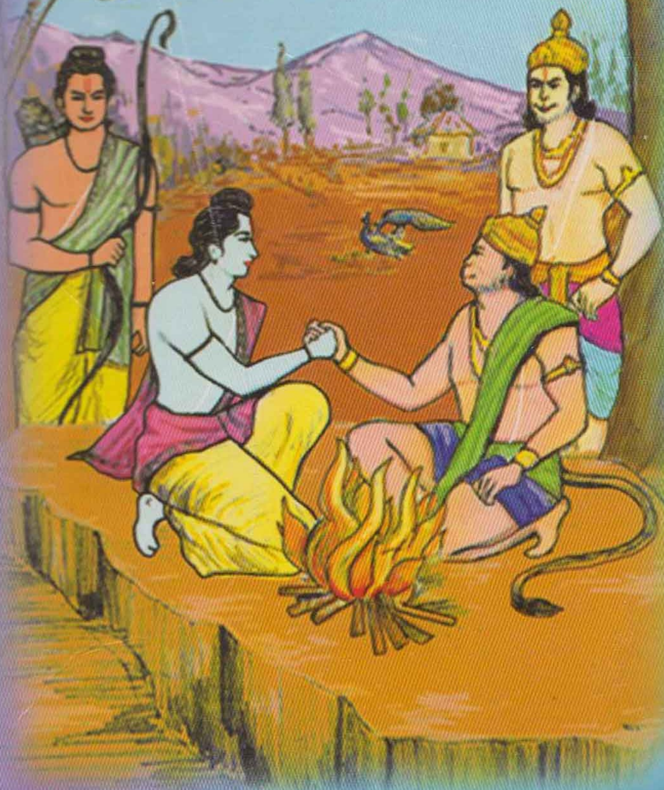
ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

பாகம்-5

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்
பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில்

நன்றி:

The Late Rao Sahib P.S. Krishnaswami Iyer
M.N. Ramaswami Iyer Memorial Edition
M.N.Narasimhan - Mumbai
(ராமாயண பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்)
ப்ரும்ம வித்யா வெங்கடராமன்
V. Ramachandran
V.Varalakshmy (Trustee Sri Rama Nama Bank)
H.Ganesh (Trustee Sri Rama Nama Bank)
R.Chitra, R.Santhanam, C.Venkatesh

பகவன் நாமம் எழுதுவதற்கு நோட்டுகளை வழங்கி பக்தர்கள் மூலம்
நாமா எழுதுவிக்கின்ற வேள்வியை நடத்தி வருகின்ற
ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு :
ராம மந்திரம், 2/8, வினாயகம் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை 600 033.
தொலைபேசி : 044- 2489 3736
E-mail : raman@ramanamabank.org
Website : www.ramanamabank.org

TITLE	: Srimad Valmiki Ramayanam - Prathipatha Artham
AUTHOR	: P.S. Krishnaswami Iyer
SIZE	: 21.5cm x 14cm
EXTENT	: 9760 Pages
PRICE	: RS 2300/- Set of 11 volumes
EDITION	: 2010

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்னின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் முடிய

தலைப்புகள்:	179
புத்தகங்கள்:	200
விஷயங்கள்:	54,210 பக்கம்
அச்சிட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	5,55,240
விநியோகம் செய்யப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை:	4,95,522

இதன் துணையுடன்-உதவியுடன்

ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின்

செயல்பாடுகள்: 2010 ஏப்ரல் முடிய

ஈடுபட்ட தனி நபர்:	40,40,000+
பரிவர்த்தனைகள்:	77,40,000+
நாம விநியோகம்:	4870கோடி+
நாம ஸேகரம்:	4080கோடி+
நாம ப்ரதிஷ்டை:	3230கோடி+
ப்ரதிஷ்டை எண்ணிக்கை:	100
நாமயாத்திரை:	13
நாமமுகாம்:	4110+
யாத்திரை அளவு :	368 நாட்கள்
	32,637Kmதூரம்

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

மூலம் தமிழில் பெரிய எழுத்தில்

2 பாகங்கள்

2076 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 700/-

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு

ராம மந்திரம், 2/3, வினாயகம் தெரு,

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.

தொலைபேசி :044 24893736

E-mail : ramanama@ramanamabank.org

Website : www.ramanamabank.org

பொருளடக்கம்

॥ கிஷ்கிந்தா காண்டம் ॥

॥श्रीः॥

॥विषयानुक्रमणिका ॥

किष्किन्धाकाण्डम्

ஸ்ரீ ராமசந்த்ரபாதாப்யாம் நம:

ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால்
ஸ்ரீராம ஸந்நிதியில்
அச்வமேத யாகசாலையில்
முப்பத்திரண்டு தினங்களில்
கானம் செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்
13-வது தினத்தில் பிற்பகுதியும்,
14,15-வது தினத்திலும்
16-வது தினத்தில் பகுதியும்
கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
1-வது ஸர்க்கம் முதல்
67-வது ஸர்க்கம் வரை
ஸ்லோகம் 9253 முதல்
ஸ்லோகம் 11790 முடிய
கானம் செய்யப்பட்ட
2538 ஸ்லோகங்கள்
இந்த பாகத்தில்
அர்த்தத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

॥ அத கிஷ்கிந்தா காண்ட: ॥

ப்ரதம: ஸர்க: - 1

स तां पुष्करिणीं गत्वा पद्मोत्पलझषाकुलाम् ।
रामः सौमित्रिसहितो विललापाकुलेन्द्रियः ॥

ஸ தாம் புஷ்கரிணீம் கத்வா பத்மோத்பல ஜஷாகுலாம் ।
ராம: ஸௌமித்ரிஸஹிதோ விலலாபாகுலேந்த்ரிய: ॥ 1

ஸ: - அந்த
ஸௌமித்ரி ஸஹித: - லக்ஷ்மணருடனிருந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஆகுலேந்த்ரிய: - ஸ்வபாவ சக்தியில்லாதவராகி
தாம் - அந்த
பத்மோத்பல ஜஷாகுலம் - தாமரை, கருநெய்தல், மீன் இவைகள் நிறைந்த
புஷ்கரிணீம் - சரஸை
கத்வா - அடைந்து,
விலலாப - கண்ணீர் பெருக்கினார்.

तस्य दृष्ट्वैव तां हर्षादिन्द्रियाणि चकम्पिरे ।
स कामवशमापन्नः सौमित्रिमिदमब्रवीत् ॥

தஸ்ய த்ருஷ்ட்வைவ தாம் ஹர்ஷாத் இந்த்ரியாணி சகம்பிரே ।
ஸ காமவஶமாபந்ந: ஸௌமித்ரிமிதமப்ரவீத் ॥ 2

தாம் - அதை
த்ருஷ்ட்வா ஏவ - பார்த்ததுமே,
தஸ்ய - அவரது
இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்கள்
ஹர்ஷாத் - திருவுளத்தின் உவப்பால்
சகம்பிரே - அசைந்தன.
ஸ: - அவர்,
காம வஶம் - அன்பினதிசயத்திற்கு
ஆபந்ந: - ஈடுபட்டவராய்
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

सौमित्रे शोभते पम्पा वैदूर्यविमलोदका ।
फुल्लपद्मोत्पलवती शोभिता विविधैर्द्रुमैः ॥

ஸௌமித்ரே ஶோபதே பம்பா வைடூர்யவிமலோதகா ।
புல்லபத்மோத்பலவதீ ஶோபிதா விவிதைர் த்ருமை: ॥ 3

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
பம்பா - பம்பை
வைடூர்ய விமலோதகா - வைடூர்யம்போல் நிர்மலமான தீர்த்தமுடையதாய்
புல்லபத்மோத்பலவதீ - மலர்ந்த தாமரை, கருநெய்தல் இவைகளை உடையதாய்
விவிதை: - பல
த்ருமை: - மரங்களால்
ஶோபிதா - அழகுவாய்ந்து
ஶோபதே - விளங்குகிறது.

सौमित्रे पश्य पम्पायाः काननं शुभदर्शनम् ।
यत्र राजन्ति शैलाभा द्रुमाः सशिखरा इव ॥

ஸௌமித்ரே பஶ்ய பம்பாயா: கானனம் ஶுபதர்ஶனம் ।
யத்ர ராஜந்தி ஶைலாபா த்ருமா: ஸஶிகரா இவ ॥ 4

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
பம்பாயா: - பம்பையின்
ஶுப தர்ஶனம் - அழகிய
கானனம் - சோலையை
பஶ்ய - பார்.
யத்ர - அதில்
த்ருமா: - மரங்கள்
ஸஶிகரா: - கிளைகளோடு கூடியவைகளாய்
ஶைலாபா: - மலைகள் தோன்றுவது;
இவ - போல
ராஜந்தி - விளங்குகின்றன.

मां तु शोकाभिसंतप्तं माधवः पीडयन्निव ।
भरतस्य च दुःखेन वैदेह्या हरणेन च ॥

மாம் து ஶோகாபிஸந்தப்தம் மாதவ: பீடயந்நிவ ।
பரதஸ்ய ச துக்கேந வைதேஹ்யா ஹரணேன ச ॥ 5

பரதஸ்ய - 'பரதனுடைய
துக்கேந ச - அபூர்வ பக்தியை நினைப்பதாலும்,
வைதேஹ்யா: - ஜானகியின்
ஹரணேன ச - அபஹரணத்தாலும்,
து - விசேஷமாய்
ஶோகாபி ஸந்தப்தம் - சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும்
மாம் - என்னை

மாதவ: - வஸந்த்ருது
பீடயன் இவ - இன்னும் துன்புறுத்துவது போலிருக்கு.

शोकार्तस्यापि मे पम्पा शोभते चित्रकानना ।
व्यवकीर्णा बहुविधैः पुष्पैः शीतोदका शिवा ॥

ஶோகார்தஸ்யாபி மே பம்பா ஶோபதே சித்ரகாநநா ।
வ்யவகீர்ணா பஹுவிதை: புஷ்பை: ஶீதோதகா ஶிவா ॥ 6

பம்பா - 'பம்பை
சித்ரகாநநா - அற்புதமான சோலைகளையுடையதாய்
பஹுவிதை: - பலவகை
புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
வ்யவகீர்ணா - எங்குமடர்ந்ததாய்
ஶீதோதகா - குளிர்ந்த தீர்த்தத்தையுடையதாய்
ஶிவா - மங்களகரமாயிருக்கிறதாய்
ஶோகார்தஸ்ய - சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
மே அபி - எனக்கும்
ஶோபதே - தோன்றுகிறது.

नलिनैरपि संछन्ना ह्यत्यर्थं शुभदर्शना ।
सर्पव्यालानुचरिता मृगद्विजसमाकुला ॥

நளிநை ரபிஸஞ்சன்னா ஹ்யத்யர்தம் ஶுபதர்ஶநா ।
ஸர்பவ்யாலாநுசரிதா ம்ருகத்விஜஸமாகுலா ॥ 7

ஸர்ப வ்யாலாநு - 'சர்ப்பங்கள், மலைப்பாம்புகள் இவைகளால்
சரிதா வசிக்கப்பெற்றதாயும்,
ம்ருகத்விஜ - மான்கள், பக்ஷிகள் இவைகளால்
ஸமாகுலா ஹி நிறைந்துள்ளதாயும்,
நளிநை: - தாமரைகளால்
ஸஞ்சன்னா அபி - மூடப்பட்டிருப்பதாயும்
அத்யர்தம் - மிகவும்
ஶுபதர்ஶநா - இது அழகாய் விளங்குகிறது.

अधिकं प्रतिभात्येतन्नीलपीतं तु शाद्वलम् ।
द्रुमाणां विविधैः पुष्पैः परिस्तोमैरिवार्पितम् ॥

அதிகம் ப்ரதிபாத்யேதந்நீலபீதம் து ஶாத்வலம் ।
த்ருமாணாம் விவிதை: புஷ்பை: பரிஸ்தோமைரிவார்பிதம் ॥ 8

ஏதத் - 'இந்த
ஶாத்வலம் - இளம் புல் தரையானது
த்ருமாணாம் - மரங்களுடைய
விவிதை: - பலவகை
புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
பரிஸ்தோமை: - ரத்ன கம்பளங்களால்

அர்பிதம் - பரப்பப்பட்டது
இவ - போன்றதாய்,
அதிகம் - மிக்க
நீலபீதம் து - நீலமும், மஞ்சள் நிறமும் உடையதாய்,
ப்ரதிபாதி - விளங்குகிறது.

नानाप्रख्यातकुसुमैश्छन्ना भूर्भाति लक्ष्मण ॥ ९ ॥

நாநா ப்ரக்யாத குஸுமை: சன்னா பூர்பாதி லக்ஷ்மண ॥ 9

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
நாநா ப்ரக்யாத - பலவகை சிறந்த புஷ்பங்களால்
குஸுமை:
பூ: - பூப்பிரதேசமானது
சன்னா - சிறந்ததாக
பாதி - விளங்குகிறது.

पुष्पभारसमृद्धानि शिखराणि समन्ततः ।
लताभिः पुष्पिताग्राभिरुपगूढानि सर्वतः ॥

புஷ்பபாரஸம்ருத்தாநி ஶிகராணி ஸமந்தத: ।
லதாபி: புஷ்பிதாக்ராபிருபகூடாநி ஸர்வத:॥ 10

புஷ்பிதாக்ராபி: - புஷ்பித்த நுனிகளையுடைய
லதாபி: - கொடிகளால்
ஸர்வத: - எங்கும்
உப கூடாநி - பிணைந்து கொண்டிருக்கப்பட்ட
ஶிகராணி - கிளைகள்
ஸமந்தத: - எங்கும்
புஷ்பபார - புஷ்பங்களின் அதிகத்தால் நிறைந்து
ஸம்ருத்தானி விளங்குகின்றன.

सुखानिलोऽयं सौमित्रे कालः प्रचुरमन्मथः ।
गन्धवान् सुरभिर्मासो जातपुष्पफलद्रुमः ॥

ஸுகாநிலோऽயம் ஸௌமித்ரே கால: ப்ரசுரமன்மத: ।
கந்தவான் ஸுரபிர்மாஸோ ஜாத புஷ்ப பலத்ரும: ॥ 11

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
அயம் - இந்த
ஸுரபி: - வஸந்த
மாஸ: - மாஸம்,
ஸுகாநில: - சுகமான காற்றுடையது.
ப்ரசுர மன்மத: - மன்மதனது கொண்டாட்டத்திற்கேற்ற
கால: - காலம்.

கந்தவான் - வாசனையுள்ள
ஜாத புஷ்ப பலத்ரும:- நல்ல புஷ்பங்களாலும், கனிகளாலும் நிறைந்த மரங்களையுடையது.

पश्य रूपाणि सौमित्रे वनानां पुष्पशालिनाम् ।
सृजतां पुष्पवर्षाणि तोयं तोयमुचामिव ॥

பஶ்ய ரூபாணி ஸௌமித்ரே வநாநாம் புஷ்பஶாலிநாம் ।
ஸ்ருஜதாம் புஷ்பவர்ஷாணி தோயம் தோயமுசாமிவ ॥ 12

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
தோயமுசாம் - மேகங்களுடைய
தோயம் இவ - மழையை நிகர்த்து
புஷ்ப வர்ஷாணி - புஷ்பவர்ஷங்களை
ஸ்ருஜதாம் - பொழிகிற
புஷ்பஶாலிநாம் - பூக்கள் செறிந்த
வநாநாம் - வனங்களின்
ரூபாணி - பலவகைத் தோற்றங்களை
பஶ்ய - கவனி.

प्रस्तरेषु च रम्येषु विविधाः काननद्रुमाः ।
वायुवेगप्रचलिताः पुष्पैरवकिरन्ति गाम् ॥

ப்ரஸ்தரே ஷு ச ரம்யேஷு விவிதா: கானனத்ருமா: ।
வாயுவேக ப்ரசலிதா: புஷ்பைரவகிரந்தி காம் ॥ 13

விவிதா: - 'பலவகை
கானனத்ருமா: - காட்டு மரங்கள்
வாயுவேக ப்ரசலிதா:- வாயுவேகத்தால் அலைப்புண்டவைகளாய்
புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
ரம்யேஷு - அழகான
ப்ரஸ்தரேஷு - பாறைகளின் மீதும்
காம் ச - பூப்பிரதேசத்திலும்
அவகிரந்தி - பரப்புகின்றன.

पतितैः पतमानैश्च पादपस्थैश्च मारुतः ।
कुसुमैः पश्य सौमित्रे क्रीडन्निव समन्ततः ॥

பதிதை: பதமாநைஶ்ச பாதபஸ்தைஶ்ச மாருத: ।
குஸுமை: பஶ்ய ஸௌமித்ரே க்ரீடந்நிவ ஸமந்தத: ॥ 14

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
ஸமந்தத: - எங்குபார்த்தாலும்
மாருத: - வாயுபகவான்,
பதிதை: - கீழே விழுந்தவைகளும்,
பதமாநை: ச - விழுந்து கொண்டிருக்கின்றவைகளும்,
பாதபஸ்தை: ச - மரங்களிலேயே தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றவைகளுமான
குஸுமை: - புஷ்பங்களால்
க்ரீடந் - விளையாடுகின்றவர்
இவ - போலிருக்கின்றார்.
பஶ்ய - பார்.

विक्षिपन् विविधाः शाखा नगानां कुसुमोत्कचाः ।
मारुतश्चलितस्थानैः षट्पदैरनुगीयते ॥

விக்ஷிபந் விவிதா: ஶாகா நகாநாம் குஸுமோத்கசா: ।
மாருதஶ்சலிதஸ்தானை: ஷட்பதை ரநுகீயதே ॥ 15

மாருத: - 'வாயுபகவான்,
நகாநாம் - மரங்களுடைய
குஸுமோத்கசா: - பூக்கள் பொலிந்த
விவிதா: - பல
ஶாகா: - கிளைகளை
விக்ஷிபந் - அசைத்துக்கொண்டு
சலிதஸ்தானை: - இருந்த இடம் விட்டெழுந்த
ஷட்பதை: - வண்டுகளால்
அநுகீயதே - பாடப்படுகிறார்.

मत्तकोकिलसंनादैर्नर्तयन्निव पादपान् ।
शैलकन्दरनिष्क्रान्तः प्रगीत इव चानिलः ॥

மத்த கோகில ஸந்நாதைர் நர்தயந்நிவ பாதபான் ।
ஶைலகந்தர நிஷ்க்ராந்த: ப்ரகீத இவ சாநில: ॥ 16

ஶைல கந்தர நிஷ்க்ராந்த: - 'மலைக்குகைகளினின்று வெளிவந்த
அநில: - வாயுபகவான்
மத்த கோகில ஸந்நாதை: - கொழுத்த கோகிலங்களின் ஒலிகளால்
ப்ரகீத: - பாடப்பட்டவர்
இவ ச - போலவே
பாதபான் - விருக்ஷங்களை
நர்தயன் - தாண்டவமாடச் செய்கின்றவர்
இவ - போலிருக்கின்றார்.

तेन विक्षिपतात्यर्थं पवनेन समन्ततः ।
अमी संसक्तशाखाग्रा ग्रथिता इव पादपाः ॥

தேந விக்ஷிபதாத்யர்தம் பவனேன ஸமந்தத: ।
அமீ ஸம்ஸக்த ஶாகாக்ரா ப்ரதிதா இவ பாதபா: ॥ 17

ஸமந்தத: - 'எங்கும்
அத்யர்தம் - மிகவும்
விக்ஷிபதா - ஆடச்செய்யும்
தேந - அந்த
பவனேன - வாயுபகவானால்
அமீ பாதபா: - இந்த விருக்ஷங்கள்
ஸம் ஸக்த ஶாகாக்ரா:- கிளைகளின் நுனிகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தவைகளாய்
க்ரதிதா: - பிணைக்கப்பட்டவைகள்
இவ - போலிருக்கின்றன.

स एष सुखसंस्पर्शो वाति चन्दनशीतलः ।
गन्धमभ्यावहन् पुण्यं श्रमापनयनोऽनिलः ॥

ஸ ஏஷ ஸுகஸம்ஸ்பர்ஶோ வாதி சந்தனஶீதள: ।
கந்த மப்யாவஹன் புண்யம் ஶ்ரமாபநயநோऽநில: ॥ 18

ஸ: - 'அந்த
ஏஷ: - இந்த
அநில: - வாயுபகவான்
ஸுக ஸம்ஸ்பர்ஶ: - அதிகமும் குறைவுமின்றி வீசுகின்றவராய்,
சந்தன ஶீதள: - சந்தனம் போல் குளிர்ச்சியுடையவராய்
கந்தம் - நறுமணத்தை
அப்யாவஹன் - வகித்துக்கொண்டு
புண்யம் - பரிசுத்தமுடையவராய்,
ஶ்ரமாபநயந: - களைப்பைப் போக்குகின்றவராய்
வாதி - வீசுகிறார்.

अमी पवनविक्षिप्ता विनदन्तीव पादपाः ।
षट्पदैरनुकूजन्तो वनेषु मधुगन्धिषु ॥

அமீ பவநவிக்ஷிப்தா விநதந்தீவ பாதபா: ।
ஷட்பதைரநுகூஜந்தோ வனேஷு மதுகந்திஷு ॥ 19

மது கந்திஷு - 'தேன்மணங்கமழும்
வனேஷு - காடுகளில்
ஷட்பதை: - வண்டுகளால்
அநுகூஜந்த: - பாடப்பெற்ற
அமீ - இந்த
பாதபா: - மரங்கள்,
பவநவிக்ஷிப்தா: - காற்றினால் குலுக்கப்பட்டவைகளாய்

விநதந்தி - ஒலிக்கின்றன
இவ - போலிருக்கிறது.

गिरिप्रस्थेषु रम्येषु पुष्पवद्भिर्मनोरमैः ।
संसक्तशिखराः शैला विराजन्ति महाद्रुमैः ॥

கிரிப்ரஸ்தேஷு ரம்யேஷு புஷ்பவத்பிர் மநோரமை: ।
ஸம்ஸக்த ஶிகரா: ஶைலா விராஜந்தே மஹாத்ருமை: ॥ 20

மநோரமை: - 'அழகிய
புஷ்பவத்பி: - புஷ்பங்கள் நிறைந்து
கிரிப்ரஸ்தேஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்
ஸம்ரூடை: - முளைத்த
மஹாத்ருமை: - பெரும் விருக்ஷங்களால்
ஶைலா: - மலைகள்
ஸம் ஸக்த ஶிகரா: - ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்பட்டவைகளாய்
விராஜந்தி - விளங்குகின்றன.

पुष्पसंछन्नशिखरा मारुतोत्क्षेपचञ्चलाः ।
अमी मधुकरोत्तंसाः प्रगीता इव पादपाः ॥

புஷ்பஸஞ்சன்னஶிகரா மாருதோத்க்ஷேபசஞ்சலா: ।
அமீ மதுகரோத்தம்ஸா: ப்ரகீதா இவ பாதபா: ॥ 21

அமீ பாதபா: - 'இந்த விருக்ஷங்கள்
புஷ்ப ஸஞ்சன்ன ஶிகரா: - புஷ்பங்கள் நிறைந்த கிளைகளை உடையவைகளாய்,
மாருதோத் க்ஷேப சஞ்சலா: - காற்றால் அசைக்கப்பட்டு சலிக்கின்றவைகளாய்
மதுகரோத்தம்ஸா: - வண்டுகளைச்சிரோபூஷணங்களாயுடையவைகளாய்
ப்ரகீதா: - பாடுகின்றவைகள்
இவ - போலிருக்கின்றன.

सुपुष्पितांस्तु पश्येमान् कर्णिकारान् समन्ततः ।
हाटकप्रतिसंछन्नान्नरान् पीताम्बरानिव ॥

ஸுபுஷ்பிதாம்ஸ்து பஶ்யேமான் கர்ணிகாராந் ஸமந்தத: ।
ஹாடக ப்ரதிஸஞ்சன்னாந் நரான் பீதாம்பராநிவ ॥ 22

ஸமந்தத: - 'நால்புறமும்
ஹாடக ப்ரதிஸஞ்சன்னாந் - பொன்னாபரணங்களணிந்து
பீதாம்பராந் - பீதாம்பரம் தரித்த
நரான் இவ - மனிதர்களைப் போலிருக்கின்ற
ஸுபுஷ்பிதான் து - நன்கு பூத்த
இமான் - இந்த

கர்ணிகாராந் - சரக்கொன்றை மரங்களை
பஶ்ய - பார்.

अयं वसन्तः सौमित्रे नानाविहगनादितः ।
सीतया विप्रहीणस्य शोकसंदीपनो मम ॥

அயம் வஸந்த: ஸௌமித்ரே நாநாவிஹகநாதித: ।
ஸீதயா விப்ரஹீணஸ்ய ஶோகஸந்தீபநோ மம ॥ 23
ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
நாநா விஹகநாதித: - பலவகைப் பறவைகள் சப்திக்கின்றதாகிய
அயம் - இந்த
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்
ஸீதயா - ஸீதையை விட்டு
விப்ரஹீணஸ்ய - பிரிந்திருக்கும்
மம - எனக்கு
ஶோக ஸந்தீபந: - சோகத்தை விருத்தி செய்வதாயிருக்கிறது.

मां हि शोकसमाक्रान्तं संतापयति मन्मथः ।
हृष्टः प्रवदमानश्च मामाह्वयति कोकिलः ॥

மாம் ஹி ஶோகஸமாக்ராந்தம் ஸந்தாபயதி மன்மத: ।
ஹ்ருஷ்ட: ப்ரவதமானஶ்ச மாமாஹ்வயதி கோகில: ॥ 24
கோகில: - 'குயில்
ஹ்ருஷ்ட: - களிப்புற்றதாய்
ப்ரவதமான: - சப்திக்கின்றதாய்
மாம் - என்னை
ஆஹ்வயதி - அழைக்கின்றது.
ஹி - ஆதலால்
ஶோக ஸமாக்ராந்தம் - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்
மாம் ச - என்னையும்
மன்மத: - அன்பினதிசயம்
ஸந்தாபயதி - வாட்டுகிறது.

एष नत्यूहको हृष्टो रम्ये मां वननिर्झरे ।
प्रणदन् मन्मथाविष्टं शोचयिष्यति लक्ष्मण ॥

ஏஷ நத்யூஹகோ ஹ்ருஷ்டோ ரம்யே மாம் வனநிர்ஜரே ।
ப்ரணதன் மன்மதாவிஷ்டம் ஶோசயிஷ்யதி லக்ஷ்மண ॥ 25
லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
ஏஷ: - இந்த
நத்யூஹக: - நீர்க்கோழி
ஹ்ருஷ்ட: - களிப்புற்றதாய்

ரம்யே - அழகிய
வன நிர்ஜரே - காட்டருவியில்
ப்ரணதன் - சப்தித்துக்கொண்டு
மன்மதா விஷ்டம் - அன்பினதிசயத்தால் தவிக்கும்
மாம் - என்னை
ஶோசயிஷ்யதி - வருத்துகின்றது.

श्रुत्वैतस्य पुरा शब्दमाश्रमस्था मम प्रिया ।
मामाहूय प्रमुदिता परमं प्रत्यनन्दत ॥

ஶ்ருத்வைதஸ்ய புரா ஶப்தமாஶ்ரமஸ்தா மமப்ரியா ।
மாமாஹூய ப்ரமுதிதா பரமம் ப்ரத்யநந்தத ॥ 26
புரா - 'முன்னொருகால்
ஆஶ்ரமஸ்தா - ஆச்ரமத்திலிருந்து
மம - எனது
ப்ரியா - காதலி
ஏதஸ்ய - இதனுடைய
ஶப்தம் - சப்தத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ப்ரமுதிதா - மிகச் சந்தோஷமடைந்தவளாய்
மாம் - என்னை
ஆஹூய - அழைத்து,
பரமம் - விசேஷமாய்
ப்ரத்யநந்தத - சந்தோஷப்பட்டாள்.

एवं विचित्राः पतगा नानारावविराविणः ।
वृक्षगुल्मलताः पश्य संपतन्ति समन्ततः ॥

ஏவம் விசித்ரா: பதகா: நாநாராவ விராவிண: ।
வ்ருக்ஷகுல்மலதா: பஶ்ய ஸம்பதந்தி ஸமந்தத: ॥ 27
ஏவம் - 'இப்படியாய்
விசித்ரா: - பலவகை
பதகா: - பறவைகள்
நாநாராவ விராவிண: - பலவித சப்தங்களையிட்டுக்கொண்டு
ஸமந்தத: - நான்கு பக்கங்களிலுமிருந்து
வ்ருக்ஷகுல்மலதா: - விருக்ஷங்களிலும், புதர்களிலும், கொடிகளிலும்
ஸம்பதந்தி - வந்துட்காருகின்றன
பஶ்ய - பார்.

विमिश्रा विहगाः पुंभिरात्मव्यूहाभिनन्दिताः ।
भृङ्गराजप्रमुदिताः सौमित्रे मधुरस्वराः ॥

விமிஶ்ரா விஹகா: பும்பிராத்மவ்யூஹாபிநந்திதா: ।
ப்ருங்க ராஜ ப்ரமுதிதா: ஸௌமித்ரே மதுரஸ்வரா: ॥ 28

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
விஹகா: - பெண் பறவைகள்
பும்பி: - ஆண் பறவைகளோடு
விமிஶ்ரா: - கூடியிருந்துகொண்டு
ஆத்ம வ்யூஹாபி: நந்திதா: - தனது இனத்தார்களுடன் இருப்பதால் களிப்புற்றவைகளாய்
ப்ருங்க ராஜ ப்ரமுதிதா: - 'பிருங்கராஜ'மெனும் தேனீக்கள் சந்தோஷம் அடைந்தவைகளாய்
மதுரஸ்வரா: - இனிமையாய்க் கூவுகின்றன.

अस्याः कूले प्रमुदिताः संघशः शकुनास्त्विह ॥

அஸ்யா: கூலே ப்ரமுதிதா: ஸங்கஶா ஶகுனா ஸ்த்விஹ ॥ 29

அஸ்யா: - 'இதனது
கூலே - கரையில்
இஹ - இப்பொழுது
ஸங்கஶ: - அனேக
ஶகுநா: து - பருந்துகள்
ப்ரமுதிதா: - உத்ஸாகத்துடன் விளங்குகின்றன.

नत्यूहरुतविक्रन्दैः पुंस्कोकिलरुतैरपि ।
स्वनन्ति पादपाश्चेमे ममानङ्गप्रदीपकाः ॥

நத்யூஹருத விக்ரந்தை: பும்ஸ்கோகிலருதைரபி।
ஸ்வநந்தி பாதபாஶ்சேமே மமாநங்க ப்ரதீபகா: ॥ 30

இமே பாதபா: - 'இந்த விருக்ஷங்கள்,
நத்யூஹருத விக்ரந்தை: ச - நீர்க்கோழிகள் சப்திக்கும் சத்தங்களாலும்
பும்ஸ்கோகிலருதை:- ஆண் கோகிலங்களின் சத்தங்களாலும்
அபி
மம - எனது
அநங்க ப்ரதீபகா: - மனத்தை தகிக்கின்றவைகளாய்
ஸ்வநந்தி - சப்திக்கின்றன.

अशोकस्तबकाङ्गारः षट्पदस्वननिःस्वनः ।
मां हि पल्लवताम्रार्चिर्वसन्ताग्निः प्रधक्ष्यति ॥

அஶோகஸ்தபகாங்கார: ஷட்பதஸ்வன நிஸ்ஸ்வன: ।
மாம் ஹி பல்லவதாம்ரார்சிர் வஸந்தாக்நி: ப்ரதக்ஷ்யதி ॥ 31

வஸந்தாக்நி: - வஸந்தகாலமெனும் நெருப்பானது
அஶோகஸ்தபகாங்கார:- அசோகப் பூங்கொத்துக்களாகிற தணல்களை உடையதாய்,
பல்லவதாம்ரார்சி: - தளிர்களாகிற சிவந்த ஜ்வாலையுடையதாய்
ஷட் பதஸ்வன நிஸ்ஸ்வன: ஹி - வண்டுகளின் சத்தமாகிய கொதியலின் ஓசையுடையதாய்
மாம் ப்ரதக்ஷ்யதி - என்னை தகிக்கின்றது.

न हि तां सूक्ष्मपक्ष्माक्षीं सुकेशीं मृदुभाषिणीम् ।
अपश्यतो मे सौमित्रे जीवितेऽस्ति प्रयोजनम् ॥

ந ஹி தாம் ஸூக்ஷ்ம பக்ஷ்மாக்ஷீம் ஸுகேஶீம் ம்ருது பாஷிணீம் ।
அபஶ்யதோ மே ஸௌமித்ரே ஜீவிதேऽஸ்தி ப்ரயோஜனம் ॥ 32

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
ஸூக்ஷ்ம பக்ஷ்மாக்ஷீம்- அழகிய இமைகளையுற்ற கண்களை உடையவளும்,
ஸுகேஶீம் - அழகுற்ற கூந்தலையுடையவளும்,
ம்ருது பாஷிணீம் - தேன்மொழியாளுமான
தாம் ஹி - அவளையும்
அபஶ்யத: மே - காணப்பெறாத எனக்கு
ஜீவிதே - உயிர் தரித்திருப்பதில்
ப்ரயோஜனம் - பிரயோஜனம்
அஸ்தி ந - இல்லை.

अयं हि रुचिरस्तस्याः कालो रुचिरकाननः ।
कोकिलाकुलसीमान्तो दयिताया ममानघ ॥

அயம் ஹி ருசிரஸ்தஸ்யா: காலோ ருசிரகானன: ।
கோகிலாகுல ஸீமாந்தோ தயிதாயா மமானக ॥ 33

அனக - 'புண்யாத்மாவே!
மம - எனது
தயிதாயா: - காதலியாகிய
தஸ்யா: - அவளுக்கு
ருசிரகானன: - சோலைகள் அழகுற்று விளங்குகிறதும்,
கோகிலாகுல ஸீமாந்த:- எங்கு பார்த்தாலும் குயில்களால் நிறையப் பெற்று விளங்குகிறதுமான
அயம் - இந்த
கால: ஹி - காலந்தான்
ருசிர: - மிகப் பிரியமானது.

मन्मथायाससंभूतो वसन्तगुणवर्धितः ।
अयं मां धक्ष्यति क्षिप्रं शोकाग्निर्नचिरादिव ॥

மன்மதாயாஸ ஸம்பூதோ் வஸந்த குணவா்தித: ॥
அயம் மாம் தக்ஷ்யதி க்ஷிப்ரம் ஶோகாக்நிர் நசிராதிவ । 34

மன்மதாயாஸ ஸம்பூத: - 'அன்பினதிசயத்தின் மனவேதனையால் விளைந்த
அயம் - இந்த
ஶோகாக்நி: - சோகாக்னியானது
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
வஸந்த குணவா்தித: - வஸந்தகால அழகால் விருத்தி செய்யப்பட்டதாய்
நசிராத் - சீக்கிரமே
மாம் - என்னை
தக்ஷ்யதி இவ - எரித்துவிடும் போலிருக்கிறது.

अपश्यतस्तां दयितां पश्यतो रुचिरद्रुमान् ।
ममायमात्मप्रभवो भूयस्त्वमुपयास्यति ॥

அபஶ்யதஸ்தாம் தயிதாம் பஶ்யதோ ருசிரத்ருமான் ।
மமாயமாத்மப்ரபவோ பூயஸ்த்வமுபயாஸ்யதி ॥ 35

தயிதாம் - 'காதலியாகிய
தாம் - அவளை
அபஶ்யத: - காணப்பெறாதவனும்
ருசிரத்ருமான் - அழகுற்ற விருக்ஷங்களை
பஶ்யத: - பார்க்கின்றவனுமான
மம - எனது
அயம் - இந்த
ஆத்ம ப்ரபவ: - பிரிவாற்றாமை
பூயஸ்த்வம் - அஸஹ்யத் தன்மையை
உபயாஸ்யதி - அடையப் போகிறது.

अदृश्यमाना वैदेही शोकं वर्धयते मम ।
दृश्यमानो वसन्तश्च स्वेदसंसर्गदूषकः ॥

அத்ருஶ்யமாநா வைதேஹீ ஶோகம் வா்தய தே மம ।
த்ருஶ்யமாநோ வஸந்தஶ்ச ஸ்வேதஸம்ஸா்க தூஷக: ॥ 36

வைதேஹீ - 'ஜானகி
அத்ருஶ்யமாநா - கண்முன் தென்படாதவளாயிருந்துகொண்டு
மம - எனது
ஶோகம் - சோகத்தை
வா்தயதே - அதிகப்படுத்துகிறாள்.
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்
த்ருஶ்யமாந: ச - கண்ணுக்குத் தென்பட்டுக்கொண்டு
ஸ்வேதஸம்ஸா்க தூஷக: - தாபத்தோடுகூடி விஷமாய் விளங்குகிறது.

मां हि सा मृगशावाक्षी चिन्ताशोकबलात्कृतम् ।
संतापयति सौमित्रे क्रूरश्चैत्रो वनानिलः ॥

மாம் ஹி ஸா ம்ருகஶாபாக்ஷீ சிந்தாஶோகபலாத்க்ருதம் ।
ஸந்தாபயதி ஸௌமித்ரே க்ரூரஶ்சைத்ரோ வநாநில: ॥ 37

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
ம்ருகஶாபாக்ஷீ - இளமான்விழியாளின் நினைவால்
சிந்தாஶோக பலாத்க்ருதம் சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்
மாம் - என்னை
அத்ய - இப்பொழுது
சைத்ர: - சித்திரை மாதத்திய
வநாநில: ஹி - காட்டுக் காற்றும்
க்ரூர: - அஸஹ்யமாய்
ஸந்தாபயதி - வாட்டுகின்றது.

अमी मयूराः शोभन्ते प्रनृत्यन्तस्ततस्ततः ।
स्वैः पक्षैः पवनोद्धूतैर्गवाक्षैः स्फाटिकैरिव ॥

அமீ மயூரா: ஶோபந்தே ப்ரந்ருத்யந்தஸ்ததஸ்தத: ।
ஸ்வை: பக்ஷை: பவநோத்தூதைா் கவாக்ஷை: ஸ்பாடிகைரிவ ॥ 38

அமீ - இந்த
மயூரா: - மயில்கள்
ஸ்பாடிகை: - பளிங்குக் கல்களாலமைத்த
கவாக்ஷை: - பலகணிகள்ால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பவநோத்தூதை: - காற்றாலலைக்கப்பட்ட
ஸ்வை: - அவைகளது
பக்ஷை: - சிறகுகளோடு
தத: தத: - அங்குமிங்கும்
ப்ரந்ருத்யந்த: - நேர்த்தியாய் ஆடுகின்றவைகளாய்
ஶோபந்தே - விளங்குகின்றன.

शिखिनीभिः परिवृतास्त एते मदमूर्छिताः ।
मन्मथाभिपरीतस्य मम मन्मथवर्धनाः ॥

ஶிகிநீபி: பரிவ்ருதாஸ்த ஏதே மதமூா்ச்சிதா: ।
மன்மதாபிபரீதஸ்ய மம மன்மதவா்தநா: ॥ 39

தே ஏதே - அந்த இவைகள்
ஶிகிநீபி: - பெண் மயில்களால்
பரிவ்ருதா: - சூழப்பட்டவைகளாய்

மதமூர்ச்சிதா: - உத்ஸாஹத்தால் மெய்மறந்தவைகளாய்
மன்மதாபி பரீதஸ்ய - பிரிவாற்றாமையால் தவிக்கும்
மம - எனக்கு
மன்மத வர்தநா: - பிரிவாற்றாமையை அதிகப்படுத்துகின்றன.

पश्य लक्ष्मण नृत्यन्तं मयूरमुपनृत्यति ।
शिखिनी मन्मथार्तैषा भर्तारं गिरिसानुषु ॥

பஶ்ய லக்ஷ்மண ந்ருத்யந்தம் மயூரமுபந்ருத்யதி ।
ஶிகினீ மன்மதார்தைஷா பர்தாரம் கிரிஸாநுஷு ॥ 40

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
பஶ்ய - பார்.
கிரிஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்
ந்ருத்யந்தம் - ஆடிக்கொண்டிருக்கும்
பர்தாரம் - கணவனாகிய
மயூரம் - ஆண் மயிலை
ஏஷா - இந்த
ஶிகினீ - மயில்பேடு
மன்மதார்த - மன்மதனால் பீடிக்கப்பட்டதாய்
உப ந்ருத்யதி - அனுசரித்துக் கூத்தாடுகிறது.

तामेव मनसा रामां मयूरोऽप्युपधावति ।
वितत्य रुचिरौ पक्षौ रुतैरुपहसन्निव ॥

தாமேவ மனஸா ராமாம் மயூரோऽப்யுபதாவதி ।
விதத்ய ருசிரௌ பக்ஷௌ ருதைருபஹஸந்நிவ ॥ 41

மயூர: அபி - ஆண் மயிலும்
ருசிரௌ - அழகிய
பக்ஷௌ - சிறகுகளை
விதத்ய - பரப்பிக்கொண்டு,
ருதை: - சப்தங்களால்
உபஹஸந் இவ - சிரிக்கின்றது போலாகி
தாம் - அந்த
ராமாம் ஏவ - மனைவியையே
மனஸா - உள்ளம் பூரித்து
உபதாவதி - கிட்டுகிறது.

मयूरस्य वने नूनं रक्षसा न हृता प्रिया ।
तस्मान्नृत्यति रम्येषु वनेषु सह कान्तया ॥

மயூரஸ்ய வனே நூநம் ரக்ஷஸா ந ஹ்ருதா ப்ரியா ।
தஸ்மாந்ந்ருத்யதி ரம்யேஷு வனேஷு ஸஹகாந்தயா ॥ 42

ப்ரியா - என் காதலி
ரக்ஷஸா - அரக்கனால்
மயூரஸ்ய - மயில்களிருக்கும்
வனே - காட்டின் வழியாய்
நூநம் - நிச்சயமாய்
ந ஹ்ருதா - எடுத்துக்கொண்டு போகப்படவில்லை.
தஸ்மாத் - ஆகையால்
காந்தயா ஸஹ - மயில்பேடுடன்
ரம்யேஷு - அழகிய
வனேஷு - வனப்பிரதேசங்களில்
ந்ருத்யதி - குதூஹலமாய்த் திரிகிறது.

मम त्वयं विना वासः पुष्पमासे सुदुःसहः ॥

மம த்வயம் விநா வாஸ: புஷ்பமாஸே ஸுதுஸ்ஸஹ: ॥ 43

புஷ்பமாஸே - வசந்த மாதத்தில்
அயம் - இந்த
விநாவாஸ: - பிரிந்து வஸித்தல்
மம து - எனக்கும்
ஸுதுஸ்ஸஹ: - மிகக் கஷ்டமாயிருக்கிறது.

पश्य लक्ष्मण संयोगं तिर्यग्योनिगतेष्वपि ।
यदेषा शिखिनी कामाद्भर्तारमभिवर्तते ॥

பஶ்ய லக்ஷ்மண ஸம்யோகம் திர்யக்யோநிகதேஷ்வபி ।
யதேஷா ஶிகிநீ காமாத் பர்தார மபிவர்ததே ॥ 44

ஏஷா - இந்த
ஶிகிநீ - மயில்பேடு
காமாத் - காதலால்
பர்தாரம் - கணவனை
அபிவர்ததே - கிட்டுகிறது.
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
யத் - என்கிறபடியால்
திர்யக் யோநிகதேஷு - பக்ஷி ஜாதிகளிலும்
அபி - கூட
ஸம்யோகம் - இணைபிரியாதிருத்தலை
பஶ்ய - பார்.

ममाप्येवं विशालाक्षी जानकी जातसंभ्रमा ।
मदनेनाभिवर्तेत यदि नापहृता भवेत् ॥

மாமப்யேவம் விஶாலாக்ஷீ ஜானகீ ஜாதஸம்ப்ரமா ।
மதநேநாபிவர்தேத யதி நாபஹ்ருதா பவேத் ॥ 45

விஶாலாக்ஷீ	-	நீண்ட கண்களையுடைய
ஜானகீ	-	ஜானகி
அபஹ்ருதா	-	திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டவளாக
ந பவேத் ஹி	-	இல்லையென்றால்
ஏவம்	-	இப்படியே
மாம் அபி	-	என்னிடமும்
ஜாதஸம்ப்ரமா	-	பக்திகொண்டவளாய்
மதநேந	-	உத்ஸாகத்தோடு
அபிவர்தேத	-	ஓடிவருவாள்.

पश्य लक्ष्मण पुष्पाणि निष्फलानि भवन्ति मे ।
पुष्पभारसमृद्धानां वनानां शिशिरात्यये ॥

பஶ்ய லக்ஷ்மண புஷ்பாணி நிஷ்பலாநி பவந்தி மே ।
புஷ்பபார ஸம்ருத்தாநாம் வநாநாம் ஶிஶிராத்யயே ॥ 46

லக்ஷ்மண	-	லக்ஷ்மணா!
பஶ்ய	-	பார்.
ஶிஶிராத்யயே	-	வசந்தருதுவில்
புஷ்பபார ஸம்ருத்தாநாம்	-	புஷ்பங்கள் மிகவும் பூத்து விளங்குகிற
வநாநாம்	-	மரங்களுடைய
புஷ்பாணி	-	புஷ்பங்கள்
மே	-	எனக்கு
நிஷ்பலாநி	-	பிரயோஜனமற்றவைகளாக
பவந்தி	-	இருக்கின்றன.

रुचिराण्यपि पुष्पाणि पादपानामतिश्रिया ।
निष्फलानि महीं यान्ति समं मधुकरोत्करैः ॥

ருசிராண்யபி புஷ்பாணி பாதபாநாமதிஶ்ரியா ।
நிஷ்பலாநி மஹீம் யாந்தி ஸமம் மதுகரோத்கரை: ॥ 47

பாதபாநாம்	-	மரங்களுடைய
புஷ்பாணி	-	புஷ்பங்கள்
அதிஶ்ரியா	-	அதிகக் காந்தியால்
ருசிராணி அபி	-	அழகானவைகளாயிருந்தும்
நிஷ்பலாநி	-	பிரயோஜனமற்றவைகளாய்
மஹீம்	-	பூமியில்
மதுகரோத்கரை:	-	வண்டுகள் கூட்டங்களோடு
ஸமம்	-	கூடவே
யாந்தி	-	விழுகின்றன.

वदन्ति रावं मुदिताः शकुनाः सङ्घशः कलम् ।
आह्वयन्त इवान्योन्यं कामोन्मादकरा मम ॥

வதந்தி ராவம் முதிதா: ஶகுநா: ஸங்கஶ: கலம் ।
ஆஹ்வயந்த இவான்யோன்யம் காமோன்மாதகரா மம ॥ 48

ஶகுநா:	-	பக்ஷிகள்
முதிதா:	-	களித்து
ஸங்கஶ:	-	ஒருங்கே சேர்ந்து
அன்யோன்யம்	-	ஒன்றுக்கொன்று
ஆஹ்வயந்த:	-	அழைக்கின்றவை
இவ	-	போன்றவைகளாய்
கலம் ராவம்	-	இனிய ஒலியை
மம	-	எனக்கு
காமோன்மாதகரா:	-	நினைவால் மனச்சஞ்சலத்தை விளைவிக்கின்றவைகளாய்
வதந்தி	-	ஒலிக்கின்றன.

वसन्तो यदि तत्रापि यत्र मे वसति प्रिया ।
नूनं परवशा सीता सापि शोचत्यहं यथा ॥

வஸந்தோ யதி தத்ராபி யத்ர மே வஸதி ப்ரியா ।
நூநம் பரவஶா ஸீதா ஸாபி ஶோசத்யஹம் யதா ॥ 49

மே	-	என்
ப்ரியா	-	காதலி
யத்ர	-	எவ்விடத்தில்
வஸதி	-	இருக்கிறாளோ,
தத்ர அபி	-	அங்கும்
வஸந்த:	-	வஸந்தகாலம்
யதி	-	என்றால்
அஹம்	-	நான்
யதா	-	எப்படியோ அப்படியே,
ஸா	-	அந்த
ஸீதா அபி	-	ஸீதையும்
பரவஶா	-	மெய்மறந்தவளாய்,
நூநம்	-	நிச்சயமாய்
ஶோசதி	-	துயருறுவாள்.

नूनं न तु वसन्तोऽयं देशं स्पृशति यत्र सा ।
कथं ह्यसितपद्माक्षी वर्तयेत् सा मया विना ॥

நூநம் ந து வஸந்தோऽயம் தேஶம் ஸ்ப்ருஶதி யத்ர ஸா।
கதம் ஹ்யஸிதபத்மாக்ஷீ வர்தயேத் ஸா மயா விநா ॥ 50

ஸா - அவள்
யத்ர - எங்கிருக்கிறாளோ,
தேஶம் - அந்தப் பிரதேசத்தை
அயம் வஸந்த: - இந்த வஸந்தகாலம்
நூநம் - ஒருகால்
ந ஸ்ப்ருஶதி து - அணுகவில்லை என்றாலும்,
அஸித பத்மாக்ஷீ - செந்தாமரைக் கண்ணுற்ற
ஸா - அவள்
மயா விநா - என்னை விட்டுப் பிரிந்தவளாய்
கதம் ஹி - எப்படித்தான்
வர்தயேத் - பிழைத்திருப்பாள்?

अथवा वर्तते तत्र वसन्तो यत्र मे प्रिया ।
किं करिष्यति सुश्रोणी सा तु निर्भर्त्सिता परैः ॥

அத வா வர்ததே தத்ர வஸந்தோ யத்ர மே ப்ரியா।
கிம் கரிஷ்யதி ஸுஶ்ரோணீ ஸா து நிர்பர்த்ஸிதா பரை: ॥ 51

மே - எனது
ப்ரியா - காதலி
யத்ர - எங்கிருக்கிறாளோ,
தத்ர - அங்கும்
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்
வர்ததே - நடைபெறுகிறது.
அதவா - என்றாலும்
ஸுஶ்ரோணீ - சன்மார்க்கத்தையே நாடும்
ஸா - அவள்
பரை: - சத்துருக்களால்
நிர்பர்த்ஸிதா - மிரட்டப்பட்டவளாய்
து - இருக்கையில்
கிம் - என்ன
கரிஷ்யதி - செய்வாளோ?

श्यामा पद्मपलाशाक्षी मृदुपूर्वाभिभाषिणी ।
नूनं वसन्तमासाद्य परित्यक्ष्यति जीवितम् ॥

ஶ்யாமா பத்ம பலாஶாக்ஷீ ம்ருதுபூர்வாபிபாஷிணீ।
நூநம் வஸந்தமாஸாத்ய பரித்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ 52

பத்ம பலாஶாக்ஷீ - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களுற்றவளும்
ம்ருது பூர்வாபிபாஷிணீ-இன்சொல்கற்பவளுமான

ஶ்யாமா - என் நிழலாகுமவள்,
வஸந்தம் - வஸந்தகாலத்தை
ஆஸாத்ய - அடைந்து,
நூநம் - நிச்சயமாய்
ஜீவிதம் - உயிரை
பரித்யக்ஷ்யதி - துறந்துவிடுவாள்.

दृढं हि हृदये बुद्धिर्मम संप्रति वर्तते ।
नालं वर्तयितुं सीता साध्वी मद्विरहं गता ॥

த்ருடம் ஹி ஹ்ருதயே புத்திர் மம ஸம்ப்ரதி வர்ததே।
நாலம் வர்தயிதும் ஸீதா ஸாத்வீ மத்விரஹம் கதா ॥ 53

ஸாத்வீ - மஹாபதிவிரதையான
ஸீதா ஹி - ஸீதையோவெனில்
மத்விரஹம் - என் பிரிவையடைந்தவளாய்
வர்தயிதும் - உயிர்தரிக்க
ந அலம் - சகியாள்,
புத்தி: - என்கிற எண்ணமானது
மம - எனது
ஹ்ருதயே - ஹ்ருதயத்தில்
த்ருடம் - உறுதியாய்
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
வர்ததே - இருக்கிறது.

मयि भावो हि वैदेह्यास्तत्त्वतो विनिवेशितः ।
ममापि भावः सीतायां सर्वथा विनिवेशितः ॥

மயி பாவோ ஹி வைதேஹ்யாஸ்தத்த்வதோ விநிவேஶித:।
மமாபி பாவ: ஸீதாயாம் ஸர்வதா விநிவேஶித: ॥ 54

வைதேஹ்யா: - ஜானகியினுடைய
பாவ: - உயிர்
மயி அபி - என்னிடத்திலேயே
தத்த்வத: - உள்ளபடியே
விநிவேஶித: - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
மம - எனது
பாவ: - உயிர்
ஸீதாயாம் அபி - ஸீதையிடத்திலேயே
ஸர்வதா - சர்வபிரகாரத்திலும்
விநிவேஶிதா: - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

एष पुष्पवहो वायुः सुखस्पर्शो हिमावहः ।
तां विचिन्तयतः कान्तां पावकप्रतिमो मम ॥

ஏஷ புஷ்பவஹோ வாயு: ஸுகஸ்பர்ஸோ ஹிமாவஹ: ।
தாம் விசிந்தயத: காந்தாம் பாவகப்ரதிமோ மம ॥ 55

புஷ்பவஹ: - புஷ்பங்களின் நறுமணத்தோடு வீசுகிறதும்
ஹிமாவஹ: - குளிர்ந்து வீசுகிறதும்
ஸுகஸ்பர்ஸ: - சுகமான ஸ்பர்சத்தையுடையதுமான
ஏஷ: வாயு: - இந்தக் காற்று
தாம் காந்தாம் - அந்தக் காதலியை
விசிந்தயத: - இடைவிடாது சிந்தித்த வண்ணமேயிருக்கும்
மம - எனக்கு
பாவக ப்ரதிம: - அக்னி போலிருக்கிறது.

सदा सुखमहं मन्ये यं पुरा सह सीतया ।
मारुतः स विना सीतां शोकं वर्धयते मम ॥

ஸதா ஸுகமஹம் மன்யே யம் புரா ஸஹ ஸீதயா ।
மாருத: ஸ விநா ஸீதாம் ஸோகம் வர்தயதே மம ॥ 56

புரா - இதற்குமுன்
ஸதா - எப்பொழுதும்
ஸீதயா ஸஹ - ஸீதையுடனிருந்த
அஹம் - நான்,
யம் - எதை
ஸுகம் - இன்பத்தை விளைவிப்பதாய்
மன்யே - நினைத்துக் கொண்டிருந்தேனோ
ஸ: மாருத: - அந்தக் காற்று
ஸீதாம் விநா - ஸீதையை விட்டு பிரிந்திருக்கும்
மம - எனக்கு
ஸோகம் - சோகத்தை
வர்தயதே - அதிகப்படுத்துகிறது.

तां विना स विहङ्गो यः पक्षी प्रणदितस्तदा ।
वायसः पादपगतः प्रहृष्टमभिनर्दति ॥

தாம் விநா ஸ விஹங்கோய: பக்ஷீ ப்ரணதிதஸ்ததா ।
வாயஸ: பாதபகத: ப்ரஹ்ருஷ்டமபிநர்ததி ॥ 57

ய: பக்ஷீ - எந்தப் பறவை
தாம் - அவளை
விநா - விட்டுப் பிரிந்து
ததா - அப்பொழுது
விஹங்க: - ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டு
ப்ரணதித: - அபஸ்வரமாய் கூவுகின்றதாய் இருந்ததோ,
ஸ: வாயஸ: - அந்தக் காக்கை

பாதபகத: - மரத்திலிருந்து கொண்டு
ப்ரஹ்ருஷ்டம் - நல்லதைத் தெரிவிக்கிறதாய்
அபிநர்ததி - இனிமையாய்க் கூவுகிறது.

एष वै तत्र वैदेह्या विहगः प्रतिहारकः ।
पक्षी मां तु विशालाक्ष्याः समीपमुपनेष्यति ॥

ஏஷ வை தத்ர வைதேஹ்யா விஹக: ப்ரதிஹாரக: ।
பக்ஷீ மாம் து விஸாலாக்ஷ்யா: ஸமீபமுபநேஷ்யதி ॥ 58

தத்ர - அப்பொழுது
வைதேஹ்யா: - ஜானகிக்கு
விஹக: - ஓர் பறவை
ப்ரதிஹாரக: வை - வாயில் காப்போனாயிருந்தது.
ஏஷ: - இந்த
பக்ஷீ து - பறவைதான்
மாம் - என்னை
விஸாலாக்ஷ்யா: - தடங்கண்ணாளுடைய
ஸமீபம் - சமீபத்தில்
உபநேஷ்யதி - அழைத்துக்கொண்டு போய்ச்சேர்க்கப் போகிறது.

शृणु लक्ष्मण संनादं वने मदविवर्धनम् ।
पुष्पिताग्रेषु वृक्षेषु द्विजानामुपकूजताम् ॥

ஸ்ருணு லக்ஷ்மண ஸந்நாதம் வனே மதவிவர்தனம் ।
புஷ்பிதாக்ரேஷு வ்ருக்ஷேஷு த்விஜாநாமுபகூஜதாம் ॥ 59

வனே - வனத்தில்
புஷ்பிதாக்ரேஷு - புஷ்பங்கள் நிறைந்த நுனிகளையுடைய
வ்ருக்ஷேஷு - மரங்களில்
உபகூஜதாம் - கூவிக்கொண்டிருக்கின்ற
த்விஜாநாம் - பக்ஷிகளுடைய
மதவிவர்தனம் - உத்ஸாஹத்தை விருத்திசெய்கிற
ஸந்நாதம் - பேரொலியை
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ஸ்ருணு - கேள்.

विक्षिप्तां पवनेनैतामसौ तिलकमञ्जरीम् ।
षट्पदः सहसाभ्येति मदोद्धूतामिव प्रियाम् ॥

விக்ஷிப்தாம் பவனேநைதாமஸௌ திலகமஞ்ஜரீம் ।
ஷட்பத: ஸஹஸாப்யேதி மதோத்தூதாமிவ ப்ரியாம் ॥ 60

அஸௌ ஷட்பத: - இந்த வண்டு
பவனேந - காற்றினால்

விக்ஷிப்தாம் - அலைப்புண்ட
திலகமஞ்ஜரீம் - திலகப் பூங்கொத்தை
மதோத்துதாம் - உத்ஸாஹத்துடன் விளங்கும்
ப்ரியாம் இவ - காதலியைபோல
ஸஹஸா - விரைவாக
அப்யேதி - பற்றுகிறது.

कामिनामयमत्यन्तमशोकः शोकवर्धनः ।
स्तबकैः पवनोत्क्षिप्तैस्तर्जयन्निव मां स्थितः ॥

காமிநாமயமத்யந்தமஶோக: ஶோகவர்தன: ।
ஸ்தபகை: பவநோத்க்ஷிப்தைஸ்தர்ஜயந்நிவ மாம் ஸ்தித: ॥ 61

காமிநாம் - மனைவியினிடத்து அளவுக்கு மிஞ்சின பற்றுடையவர்களுக்கு
ஸ்தித: - ஏற்பட்ட
அயம் - இந்த
அஶோக: - அசோகமரமானது,
பவநோத்க்ஷிப்தை: - காற்றினாலசைக்கப்பட்ட
ஸ்தபகை: - பூங்கொத்துகளால்
தர்ஜயந் இவ - வெருட்டுகிறது போலாகி
மாம் அத்யந்தம் - எனக்கு மிகவும்
ஶோகவர்தன: - சோகத்தை வளர்க்கிறதாகிறது.

अमी लक्ष्मण दृश्यन्ते चूताः कुसुमशालिनः ।
विभ्रमोत्सिक्तमनसः साङ्गरागा नरा इव ॥

அமீ லக்ஷ்மண த்ருஶ்யந்தே சூதா: குஸுமஶாலின: ।
விப்ரமோத்ஸிக்தமனஸ: ஸாங்கராகா நரா இவ ॥ 62

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
அமீ - இந்த
குஸுமஶாலின: - ஏராளமாய் பூத்து நிற்கும்
சூதா: - மாமரங்கள்,
ஸாங்கராகா: - சந்தனம் முதலியது பூசிக்கொண்டு
விப்ரோ மோத்ஸிக்த-மனஸ: - காமவெறியிலீடுபட்ட மனமுடையவர்களான
நரா: இவ - மனிதர்கள்போல
த்ருஶ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

सौमित्रे पश्य पम्पायाश्चित्रासु वनराजिषु ।
किन्नरा नरशार्दूल विचरन्ति ततस्ततः ॥

ஸௌமித்ரே பஶ்ய பம்பாயாஶ்சித்ராஸு வநராஜிஷு ।
கின்னரா நரஶார்தூல விசரந்தி ததஸ்தத: ॥ 63

நரஶார்தூல - புருஷோத்தம!
ஸௌமித்ரே பஶ்ய - லக்ஷ்மணா! பார்.
பம்பாயா: - பம்பையினது
சித்ராஸு - அழகிய
வநராஜிஷு - மரவரிசைகளில்
ஸமந்தத: - அங்குமிங்கும்
கின்னரா: - கின்னரங்கள்
விசரந்தி - உலாவித்திரிகின்றன.

इमानि शुभगन्धीनि पश्य लक्ष्मण सर्वशः ।
नलिनानि प्रकाशन्ते जले तरुणसूर्यवत् ॥

இமானி ஶுபகந்தீனி பஶ்ய லக்ஷ்மண ஸர்வஶ: ।
நளிநாநி ப்ரகாஶந்தே ஜலே தருணஸூர்யவத் ॥ 64

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
பஶ்ய - பார்.
ஶுபகந்தீனி - நல்ல மனங்கமழும்
இமானி - இந்த
நளிநாநி - செந்தாமரைகள்
தருண ஸூர்யவத் - பாலசூரியன்போல
ஜலே - ஜலத்தில்
ஸர்வஶ: - எங்கும்
ப்ரகாஶந்தே - அழகுவாய்ந்து விளங்குகின்றன.

एषा प्रसन्नसलिला पद्मनीलोत्पलायुता ।
हंसकारण्डवाकीर्णा पम्पा सौगन्धिकायुता ॥

ஏஷா ப்ரஸந்நஸலிலா பத்ம நீலோத்பலாயுதா ।
ஹம்ஸ காரண்டவாகீர்ணா பம்பா ஸௌகந்திகாயுதா ॥ 65

ஏஷா பம்பா - இந்த பம்பைசரஸ்
ப்ரஸந்ந ஸலிலா - நிர்மலமான ஜலத்தையுடையதாயிருக்கிறது;
பத்ம நீலோத்பலாயுதா - தாமரை, கருநெய்தல் புஷ்பங்கள் நிறையப் பெற்று விளங்குகிறது;
ஹம்ஸ காரண்டவா-கீர்ணா - அன்னம், நீர்காக்கைகள் நிறையப்பெற்று விளங்குகிறது;
ஸௌகந்திகாயுதா - பல செங்கழுநீர் புஷ்பங்கள் நிறையப்பெற்று விளங்குகிறது.

जले तरुणसूर्याभैः षट्पदाहतकेसरैः ।
पङ्कजैः शोभते पम्पा समन्तादभिसंवृता ॥

ஜலே தருண ஸூர்யாபை: ஷட்பதாஹதகேஸரை: ।
பங்கஜை: ஶோபதே பம்பா ஸமந்தாதபிஸம்வ்ருதா ॥ 66
பம்பா - பம்பை
ஜலே - ஜலத்தில்
ஷட்பதாஹத கேஸரை:- வண்டுகளால் மொய்க்கப்பட்டு உதிர்ந்த பூந்தாதுக்களையுடையவைகளும்
தருண ஸூர்யாபை:- பாலசூரியனது ஒளிகொண்ட
பங்கஜை: - தாமரைப் புஷ்பங்களால்
ஸமந்தாத் - எங்குபார்த்தாலும்
அபிஸம்வ்ருதா - பரப்பப்பட்டதாய்
ஶோபதே - பிரகாசிக்கிறது.

चक्रवाकयुता नित्यं चित्रप्रस्थवनान्तरा ।
मातङ्गमृगयूथैश्च शोभते सलिलार्थिभिः ॥

சக்ரவாகயுதா நித்யம் சித்ரப்ரஸ்த வநாந்தரா ।
மாதங்கம்ருகயூதைஶ்ச ஶோபதே ஸலிலார்திபி: ॥ 67
நித்யம் - எப்பொழுதும்
சித்ரப்ரஸ்த வநாந்தரா - அழகிய சுற்றியுள்ள வனப்பிரதேசங்களை உடையதாய்,
சக்ரவாகயுதா - சக்ரவாக பக்ஷிகள் நிறைந்ததாய்,
ஸலிலார்திபி: - நீர் குடிக்கவரும்
மாதங்கம்ருகயூதை: ச- யானை, மான் இவைகளின் கூட்டங்களால்
ஶோபதே - (பம்பை) அழகுற்று விளங்குகிறது.

पवनाहतवेगाभिरूर्मिभिर्विमलेऽम्भसि ।
पङ्कजानि विराजन्ते ताड्यमानानि लक्ष्मण ॥

பவநாஹத வேகாபி ரூர்மிபிர் விமலேம்பஸி ।
பங்கஜாநி விராஜந்தே தாட்யமாநாநி லக்ஷ்மண ॥ 68
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
பங்கஜாநி - தாமரைப் புஷ்பங்கள்
பவநாஹத வேகாபி:- காற்றினாலடியுண்டு சலிக்கின்ற
ஊர்மிபி: - அலைகளால்
விமலே - நிர்மலமான
அம்பஸி - ஜலத்தில்
தாட்ய மாநாநி - அசைந்து ஆடுகின்றவைகளாய்
விராஜந்தே - அழகுற்று விளங்குகின்றன.

पद्मपत्रविशालाक्षीं सततं प्रियपङ्कजाम् ।
अपश्यतो मे वैदेहीं जीवितं नाभिरोचते ॥

பத்மபத்ரவிஶாலாக்ஷீம் ஸததம் ப்ரிய பங்கஜாம் ।
அபஶ்யதோ மே வைதேஹீம் ஜீவிதம் நாபிரோசதே ॥ 69
பத்மபத்ர விஶாலாக்ஷீம் - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களை உடையவளும்,
ஸததம் - எப்பொழுதும்
பங்கஜ ப்ரியாம் - தாமரை மலரில் அதிக பிரியமுள்ளவளுமான
வைதேஹீம் - ஜானகியை
அபஶ்யத: - காணப்பெறாத
மே - எனக்கு
ஜீவிதம் - உயிர் தரித்தல்
ந அபிரோசதே - பிடிக்கவில்லை.

अहो कामस्य वामत्वं यो गतामपि दुर्लभाम् ।
स्मारयिष्यति कल्याणीं कल्याणतरवादिनीम् ॥

அஹோ காமஸ்ய வாமத்வம் யோ கதாமபி துர்லபாம் ।
ஸ்மாரயிஷ்யதி கல்யாணீம் கல்யாணதரவாதினீம் ॥ 70
ய: - எது
கதாம் அபி - காணாதிருக்குமவளையும்
கல்யாணீம் - மங்களஸ்வரூபிணியாய்
கல்யாண தர வாதினீம்- மிக மதுரபாஷிணியாய்
துர்லபாம் - மிக அருமையானவளாய்,
ஸ்மாரயிஷ்யதி - இடைவிடாது நினைக்கச் செய்கிறதோ,
காமஸ்ய - அந்த வாத்ஸல்யத்தினுடைய
வாமத்வம் - அசட்டுத்தனம்
அஹோ - எவ்வளவடா!

शक्यो धारयितुं कामो भवेदद्यागतो मया ।
यदि भूयो वसन्तो मां न हन्यात् पुष्पितद्रुमः ॥

ஶக்யோ தாரயிதும் காமோ பவேதத்யாகதோ மயா ।
யதி பூயோ வஸந்தோ மாம் ந ஹன்யாத் புஷ்பிதத்ரும: ॥ 71
புஷ்பிதத்ரும: - புஷ்பித்த மரங்களுடனிருக்கிறதாய்
அத்ய - இப்பொழுது
ஆகத: - நடைபெறும்
வஸந்த: - வஸந்தகாலம்,
பூய: - முன்னிலுமதிகமாய்
மாம் - என்னை
ந ஹன்யாத் யதி - நினைப்பூட்டாதிருந்தால்,
காம: - அன்பினதிசயமானது
மயா - என்னால்

தாரயிதும் - அதிகப்படாது அடக்க
ஶக்ய: - முடிந்ததாக
பவேத் - ஆகும்.

यानि स्म रमणीयानि तया सह भवन्ति मे ।
तान्येवारमणीयानि जायन्ते मे तया विना ॥

யானி ஸ்ம ரமணீயாநி தயா ஸஹ பவந்தி மே ।
தான்யேவாரமணீயானி ஜாயந்தே மே தயா விநா ॥ 72

தயா ஸஹ - அவளோடிருந்த
மே - எனக்கு
ரமணீயாநி - மனத்திற்கிசைந்தவைகளாய்
யானி - எவைகள்
பவந்தி ஸ்ம - இருந்தனவோ
தயா விநா - அவளை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும்
மே - எனக்கு
தானி ஏவ - அவைகளே
அரமணீயானி - மனத்திற்கிசையாதவைகளாய்
ஜாயந்தே - இருக்கின்றன.

पद्मकोशपलाशानि दृष्ट्वा दृष्टिर्विमन्यते ।
सीताया नेत्रकोशाभ्यां सदृशानीति लक्ष्मण ॥

பத்மகோஶபலாஶாநி த்ரஷ்ட்வா த்ருஷ்டிர்வி மன்யதே ।
ஸீதாயா நேத்ர கோஶாப்யாம் ஸத்ருஶாநீதி லக்ஷ்மண ॥ 73

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
பத்மகோஶபலாஶாநி - தாமரை மொட்டுக்களினிதழ்களை
ஸீதாயா: - ஸீதையின்
நேத்ர கோஶாப்யாம் - இரு கண்களின் தோற்றத்திற்கு
ஸத்ருஶாநி - ஒத்திருக்கின்றன
இதி - என்று
த்ருஷ்ட்வா - நினைத்து,
த்ருஷ்டி: - நல்லறிவு
விமன்யதே - தடுமாற்றமடைகிறது.

पद्मकेसरसंसृष्टो वृक्षान्तरविनिःसृतः ।
निःश्वास इव सीताया वाति वायुर्मनोहरः ॥

பத்மகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்டோ வ்ருக்ஷாந்தரவிநி: ஸ்ருத: ।
நி:ஶ்வாஸ இவ ஸீதாயா வாதி வாயுர் மனோஹர: ॥ 74

பத்ம கேஸர ஸம்ஸ்ருஷ்ட: - தாமரைத் தாதுக்களின் பரிமளத்துடன் கூடியதாய்

வ்ருக்ஷாந்தர விநி: ஸ்ருத: - மரங்களினிடைகளிலிருந்து வெளிவருகிறதும்
மனோஹர: - மனோஹரமாயிருக்கிறதுமான
வாயு: - காற்று
ஸீதாயா: - ஸீதையின்
நி:ஶ்வாஸ: - மூச்சுக்காற்று
இவ - போலிருப்பதாய்
வாதி - இப்பொழுது துன்புறுத்துகிறது.

सौमित्रे पश्य पम्पाया दक्षिणे गिरिसानुनि ।
पुष्पितां कर्णिकारस्य यष्टिं परमशोभिताम् ॥

ஸௌமித்ரே பஶ்ய பம்பாயா தக்ஷிணே கிரிஸாநுநி ।
புஷ்பிதாம் கர்ணிகாரஸ்ய யஷ்டிம் பரமஶோபிதாம் ॥ 75

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
பம்பாயா: - பம்பையின்
தக்ஷிணே - தென்
கிரிஸாநுநி - மலைத்தாழ்வரையில்
கர்ணிகாரஸ்ய - சரக்கொன்றை மரத்தின்
பரம ஶோபிதாம் - மிக அழகுவாய்ந்த
புஷ்பிதாம் - பூக்களையுடைய
யஷ்டிம் பஶ்ய - கிளையைப் பார்.

अधिकं शैलराजोऽयं धातुभिः सुविभूषितः ।
विचित्रं सृजते रेणुं वायुवेगविघट्टितम् ॥

அதிகம் ஶைலராஜோऽயம் தாதுபி: ஸுவிபூஷித: ।
விசித்ரம் ஸ்ருஜதே ரேணும் வாயுவேக விகட்டிதம் ॥ 76

அயம் ஶைலராஜ: - இந்த மலையரசு
தாதுபி: - தாதுக்களால்
ஸுவிபூஷித: - மிக்க அழகுற்றதாய்
வாயுவேக விகட்டிதம் - வாயுவேகத்தால் சிதறுண்ட
விசித்ரம் - பல வர்ணமான
ரேணும் - புழுதியை
அதிகம் - அதிகமாய்
ஸ்ருஜதே - இறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

गिरिप्रस्थास्तु सौमित्रे सर्वतः संप्रपुष्पितैः ।
निष्पत्रैः सर्वतो रम्यैः प्रदीप्ता इव किंशुकैः ॥

கிரிப்ரஸ்தாஸ்து ஸௌமித்ரே ஸர்வத: ஸம்ப்ரபுஷ்பிதை: ।
நிஷ்பத்ரை: ஸர்வதோ ரம்யை: ப்ரதீப்தா இவ கிம்ஶுகை: ॥ 77

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
கிரிப்ரஸ்தா: து - மலைச்சார்புகளெல்லாம்
ஸர்வத: - எங்கும்
ஸம்ப்ர புஷ்பிதை: - செம்மைக்குப் பூத்து
நிஷ்பத்ரை: - இலைகளுதிர்ந்து
ஸர்வதோ ரம்யை: - முழுதுமழகுவாய்ந்து விளங்கும்
கிம்ஶுகை: - பலாச விருக்ஷங்களால்
ப்ரதீப்தா: - தீப்பற்றியெரிகின்றவைகள்
இவ - போலிருக்கின்றன.

पम्पातीररुहाश्चेमे संसक्ता मधुगन्धिनः ।
मालतीमल्लिकाषण्डाः करवीराश्च पुष्पिताः ॥

பம்பாதீரருஹாஶ்சேமே ஸம்ஸக்தா மதுகந்தின: ।
மாலதீ மல்லிகா ஷண்டா: கரவீராஶ்ச புஷ்பிதா: ॥ 78

केतक्यः सिन्धुवाराश्च वासन्त्यश्च सुपुष्पिताः ।
माधव्यो गन्धपूर्णाश्च कुन्दगुल्माश्च सर्वशः ॥

கேதக்ய: ஸிந்துவாராஶ்ச வாஸந்த்யஶ்ச ஸுபுஷ்பிதா: ।
மாதவ்யோ கந்தபூர்ணாஶ்ச குந்தகுல்மாஶ்ச ஸர்வஶ: ॥ 79

चिरिबिल्वा मधूकाश्च वञ्जुला वकुलास्तथा ।
चम्पकास्तिलकाश्चैव नागवृक्षाः सुपुष्पिताः ॥

சிரிபில்வா மதூகாஶ்ச வஞ்ஜுளா வகுளாஸ்ததா ।
சம்பகாஸ்திலகாஶ்சைவ நாகவ்ருக்ஷா: ஸுபுஷ்பிதா: ॥ 80

नीपाश्च वरणाश्चैव खर्जूराश्च सुपुष्पिताः ।
पद्मकाश्चोपशोभन्ते नीलाशोकाश्च पुष्पिताः ॥

நீபாஶ்ச வரணாஶ்சைவ கர்ஜூராஶ்ச ஸுபுஷ்பிதா: ।
பத்மகாஶ்சோபஶோபந்தே நீளாஶோகாஶ்ச புஷ்பிதா: ॥ 81

இமே - இந்த
ஸம்ஸக்தா: - அடர்ந்து
பம்பா தீரருஹா: - பம்பைக்கரையில் முளைத்திருக்கின்ற
மது கந்தின: - நறுமணங்கமழும்
மாலதீ மல்லிகா ஷண்டா: ச - ஜாதிமல்லி, மல்லிகைப் பூக்களும்,
புஷ்பிதா: - பூத்த
கரவீரா: ச - அலரிகளும்,
கேதக்ய: - தாழைகளும்,
ஸிந்து வாரா: ச - வெண்ணொச்சிகளும்,

ஸுபுஷ்பிதா: - நன்கு பூத்த
வாஸந்த்ய: ச - மலை முல்லைகளும்,
கந்தபூர்ணா: - பரிமளம் நிறைந்த
மாதவ்ய: ச - மர மல்லிகளும்,
ஸர்வஶ: - பலவகை
குந்த குல்மா: - குருந்தப் புதர்களும்,
சிரிபில்வா: - சிறு வில்வங்களும்,
மதூகா: ச - இலுப்பைகளும்,
வஞ்ஜுளா: - வஞ்சிகளும்,
வகுள: ததா - மகிழங்களும்,
சம்பகா: ச - சண்பகங்களும்,
திலகா: ஏவ - திலகங்களும்,
புஷ்பிதா: - புஷ்பம் நிறைந்த
நாகவ்ருக்ஷா: ச - நாக மரங்களும்,
நீபா: ச - கடம்புகளும்,
வரணா: ச ஏவ - மாவலிங்கைகளும்,
கர்ஜூரா: ச ஏவ - பேரீச்சைகளும்,
ஸுபுஷ்பிதா: - நன்கு பூத்த
பத்மகா: ச - பத்மகங்களும்,
புஷ்பிதா: - நன்கு பூத்த
நீளா ஶோகா: ச - நீலாசோக மரங்களும்
உபஶோபந்தே - அழகாய் விளங்குகின்றன.

लोध्राश्च गिरिपृष्ठेषु सिंहकेसरपिञ्जराः ।
अङ्कोलाश्च कुरण्टाश्च पूर्णकाः पारिभद्रकाः ॥

லோத்ராஶ்ச கிரிப்ருஷ்டேஷு ஸிம்ஹகேஸர பிஞ்ஜரா: ।
அங்கோலாஶ்ச குரண்டாஶ்ச பூர்ணகா: பாரிபத்ரகா: ॥ 82

चूताः पाटलयश्चैव कोविदाराश्च पुष्पिताः ।
मुचुलिन्दार्जुनाश्चैव दृश्यन्ते गिरिसानुषु ॥

சூதா: பாடலயஶ்சைவ கோவிதாராஶ்ச புஷ்பிதா: ।
முசுலிந்தார்ஜுநாஶ்சைவ த்ருஶ்யந்தே கிரிஸாநுஷு ॥ 83

केतकोद्दालकाश्चैव शिरीषाः शिंशपा धवाः ।
शाल्मल्यः किंशुकाश्चैव रक्ताः कुरबकास्तथा ॥

கேதகோத்தாலகாஶ்சைவ ஶிரீஷா: ஶிம்ஶபா தவா: ।
ஶால்மல்ய: கிம்ஶுகாஶ்சைவ ரக்தா: குரபகாஸ்ததா ॥ 84

तिनिशा नक्तमालाश्च चन्दनाः स्यन्दनास्तथा ॥

திநிஶா நக்தமாலாஶ்ச சந்தநா: ஸ்பந்தநாஸ்ததா ॥ 85

லோத்ரா: ச - வெள்ளொலுத்திகளும்,
அங்கோலா: ச - அழிஞ்சிகளும்,
குரண்டா: ச - மஞ்சள் மருதாணிகளும்,
பூர்ணகா: - பூர்ணகங்களும்,
பாரிபத்ரகா: - பாரிபத்ரகங்களும்,
சூதா: ச - மாமரங்களும்,
பாடலய: ஏவ - பாதிரிகளும்,
புஷ்பிதா: - புஷ்பம் செறிந்த
கோவிதாரா: ச - கோவிதாரங்களும்,
முசுலிந்தா: ச - முசுளிந்தங்களும்,
அர்ஜுநா: ஏவ - மருத மரங்களும்,
கேத கோத்தாலகா: ச - தாழைகளும், உத்தாலங்களும்,
ஶிரீஷா: ஏவ - வாகைகளும்,
ஶிம்ஶுபா: - சிம்சுபாக்களும்,
தவா: - தவங்களும்,
ஶால்மல்ய: ச - இலவுகளும்,
கிம்ஶுகா: ஏவ - புரசமரங்களும்,
ரக்தா: - சிவந்த
குரபகா: ததா - மருதாணிகளும்,
திநிஶா: - தினிசங்களும்,
நக்த மாலா: ச - நக்தமாலங்களும்,
சந்தநா: - சந்தனங்களும்,
ஸ்பந்தநா: ததா - ஸ்பந்தனங்களும்,
கிரிஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளிலும்,
கிரிப்ருஷ்டேஷு - மலைச்சார்ப்புகளிலும்
ஸிம்ஹ கேஸர - சிம்மத்தின் பிடரி மயிர்போல் பொன்னிறம்
பிஞ்ஜரா: உடையவைகளாய்
த்ருஶ்யந்தே - தென்படுகின்றன.

पुष्पितान् पुष्पिताग्राभिर्लताभिः परिवेष्टितान् ।
द्रुमान् पश्येह सौमित्रे पम्पाया रुचिरान् बहून् ॥

புஷ்பிதான் புஷ்பிதாக்ராபிர் லதாபி: பரிவேஷ்டிதான் ।
த்ருமான் பஶ்யேஹ ஸௌமித்ரே பம்பாயா ருசிரான் பஹூன் ॥ 86

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
இஹ - இப்பொழுது
புஷ்பிதாக்ராபி: - நன்குபூத்த நுனிகளையுடைய
லதாபி: - கொடிகளால்
பரிவேஷ்டிதான் - சுற்றிக்கொள்ளப்பட்டவைகளும்,
புஷ்பிதான் - புஷ்பங்கள் செறிந்ததுமான
ருசிரான் - அழகிய
பஹூன் - பல
பம்பாயா: - பம்பையின்
த்ருமான் - மரங்களை
பஶ்ய - பார்.

वातविक्षिप्तविटपान् यथासन्नान् द्रुमानिमान् ।
लताः समनुवर्तन्ते मत्ता इव वरस्त्रियः ॥

வாதவிக்ஷிப்தவிடபான் யதாஸந்நாந் த்ருமாநிமான் ।
லதா: ஸமநுவர்தந்தே மத்தா இவ வரஸ்த்ரிய: ॥ 87

வாத விக்ஷிப்த விடபான் காற்றினாலசைக்கப்பட்ட கிளைகளையுடைய
யதா - அப்படியே
ஆஸந்நாந் - பக்கலிலிருக்கின்ற
இமாம் த்ருமாந் - இந்த விருக்ஷங்களை
லதா: - கொடிகள்
மத்தா: - மனக்குறையின்றி மனத்திருப்திகொண்ட
வரஸ்த்ரிய: இவ - உத்தமிகள் போலவே
ஸமநுவர்தந்தே - நன்கு உபசரிக்கின்றன.

पादपात् पादपं गच्छञ्छैलाच्छैलं वनाद्वनम् ।
वाति नैकरसास्वादसंमोदित इवानिलः ॥

பாதபாத் பாதபம் கச்சந் ஶைலாச் சைலம் வநாத்வனம் ।
வாதி நைகரஸாஸ்வாத ஸம்மோதித இவாநில: ॥ 88

அநில: - வாயு
பாதபாத் - ஒரு மரத்திலிருந்து
பாதபம் - மற்றொரு மரத்திற்கும்,
ஶைலாத் - ஒரு மலையிலிருந்து
சைலம் - மற்றொரு மலைக்கும்,
வநாத் - ஒரு வனத்திலிருந்து
வனம் - மற்றொரு வனத்திற்கும்
நைகரஸாஸ்வாத: - பலவகை வாசனைகளையுட்கொண்டு
ஸம்மோதித: - மிக உற்சாகமுடையதாய்
கச்சந் இவ - சென்றுகொண்டே
வாதி - வீசுகிறது.

केचित् पर्याप्तकुसुमाः पादपा मधुगन्धिनः ।
केचिन्मुकुलसंवीताः श्यामवर्णा इवाबभुः ॥

கேசித் பர்யாப்தகுஸுமா: பாதபா மதுகந்தின: ।
கேசித் முகுள ஸம்வீதா: ஶ்யாமவர்ணா இவாபபு: ॥ 89

கேசித் பாதபா: - சில விருக்ஷங்கள்,
மதுகந்தின: - நறுமணங்கமழும்
பர்யாப்த குஸுமா: - நன்கு மலர்ந்த புஷ்பங்களையுடையதாயும்,
கேசித் - சில
ஶ்யாம வர்ணா: - கருநிறமுற்று
முகுள ஸம்வீதா: இவ- மொட்டுகளால் நிறைந்தவைகளாகவும்
ஆபபு: - விளங்கின.

इदं मृष्टमिदं स्वादु प्रफुल्लमिदमित्यपि ।
रागमत्तो मधुकरः कुसुमेष्ववलीयते ॥

இதம் ம்ருஷ்ட மிதம் ஸ்வாது ப்ரபுல்ல மித மித்யபி ।
ராகமத்தோ மதுகர: குஸுமேஷ்வவலீயதே ॥ 90

மதுகர: - வண்டினம்
இதம் - 'இது
ம்ருஷ்டம் - மனோகரமாயிருக்கிறது.
இதம் - இது
ஸ்வாது - ருசிகரமாயிருக்கிறது.
இதம் - இது
ப்ரபுல்லம் - நன்றாய் அலர்ந்திருக்கிறது'
இதி அபி - என்றெண்ணி
ராகமத்த: - உத்ஸாஹம் தலைக்கேறியதாய்
குஸுமேஷு - புஷ்பங்களில்
அவலீயதே - மறைகிறது.

निलीय पुनरुत्पत्य सहसान्यत्र गच्छति ।
मधुलुब्धो मधुकरः पंपातीरद्रुमेष्वसौ ॥

நிலீய புனருத்பத்ய ஸஹஸான்யத்ர கச்சதி ।
மதுலுப்தோ மதுகர: பம்பாதீரத்ருமேஷ்வஸௌ ॥ 91

அஸௌ - இந்த
மதுகர: - வண்டினம்
நிலீய - மறைந்து,
மதுலுப்த: - மதுவில் ஆசைதீராததாய்
ஸஹஸா - சடக்கென
புன: - மீளவும்
உத்பத்ய - வெளிவந்து,
அன்யத்ர - வேறிடங்களில்

பம்பாதீரத்ருமேஷு - பம்பைக்கரை மரங்களில்
கச்சதி - திரிகின்றது.

इयं कुसुमसंघातैरुपास्तीर्णा सुखाकृता ।
स्वयं निपतितैर्भूमिः शयनप्रस्तरैरिव ॥

இயம் குஸுமஸங்காதைருபஸ்தீர்ணா ஸுகாக்ருதா ।
ஸ்வயம் நிபதிதைர் பூமி: ஶயநப்ரஸ்தரைரிவ ॥ 92

இயம் - இந்த
பூமி: - பூப்பிரதேசமானது
ஸ்வயம் நிபதிதை: - தானாகவே விழுந்த
குஸும ஸங்காதை:- புஷ்பக் குவியல்களால்
உபஸ்தீர்ணா - பரப்பப்பெற்றதாய்
ஶயநப்ரஸ்தரை: - மெத்தைகளால்
இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
ஸுகாக்ருதா - சுகமாய் விளங்குகிறது.

विविधा विविधैः पुष्पैस्तैरेव नगसानुषु ।
विशीर्णैः पीतरक्ता हि सौमित्रे प्रस्तराः कृताः ॥

விவிதா விவிதை: புஷ்பைஸ்தைரேவ நகஸாநுஷு ।
விஶீர்ணை: பீதரக்தா ஹி ஸௌமித்ரே ப்ரஸ்தரா: க்ருதா: ॥ 93

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
நகஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்
விஶீர்ணை: - இறைந்து கிடக்கின்ற
தை: - அந்த
விவிதை: - நானாவித
புஷ்பை: ஏவ - புஷ்பங்களாலேயே
பீதரக்தா: - மஞ்சள் நிறமுற்ற
விவிதா: - பல
ப்ரஸ்தாரா: ஹி - விருப்புக்களாகவே
க்ருதா: - விளங்குகின்றன.

हिमान्ते पश्य सौमित्रे वृक्षाणां पुष्पसञ्चयम् ॥

ஹிமாந்தே பஶ்ய ஸௌமித்ரே வ்ருக்ஷாணாம் புஷ்பஸஞ்சயம் ॥ 94

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
ஹிமாந்தே - வஸந்தருதுவில்
வ்ருக்ஷாணாம் - மரங்களுடைய
புஷ்ப ஸஞ்சயம் பஶ்ய - புஷ்ப சமூகத்தை பார்.

पुष्पमासे हि तरवः संघर्षादिव पुष्पिताः ।
आह्वयन्त इवान्योन्यं नगाः षट्पदनिस्वनैः ॥

புஷ்பமாஸே ஹி தரவ: ஸங்கர்ஷாதிவ புஷ்பிதா: ॥
ஆஹ்வயந்த இவான்யோன்யம் நகா: ஷட்பதநிஶ்வனை: । 95

தரவ: ஹி - மரங்களெல்லாம்
புஷ்பமாஸே - வஸந்தமாஸத்தில்
ஸங்கர்ஷாத் இவ - சமமாகவோ, மேம்பட்டோ ஆக வேண்டும் எனுமாசையால் போலவே
புஷ்பிதா: - புஷ்பித்து விளங்குகின்றன.
நகா: - மரங்கள்
ஷட்பத நிஶ்வனை: - வண்டுகளின் ரீங்காரங்களால்
அன்யோன்யம் - ஒன்றையொன்று
ஆஹ்வயந்த இவ - நல்வரவு கூறுகின்றவைகள் போலிருக்கின்றன.

कुसुमोत्तंसविटपाः शोभन्ते बहु लक्ष्मण ॥

குஸுமோத்தம்ஸவிடபா: ஶோபந்தே பஹு லக்ஷ்மண ॥ 96

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
குஸுமோத்தம்ஸவிடபா: - புஷ்பங்கள் செறிந்த கிளைகளையுடைய அவைகள்
பஹு - மிக்க
ஶோபந்தே - அழகுவாய்ந்து விளங்குகின்றன.

एष कारण्डवः पक्षी विगाह्य सलिलं शुभम् ।
रमते कान्तया सार्धं काममुद्दीपयन् मम ॥

ஏஷ காரண்டவ: பக்ஷீ விகாஹ்ய ஸலிலம் ஶுபம் ।
ரமதே காந்தயா ஸார்தம் காமமுத்தீபயன் மம ॥ 97

ஏஷ: - இந்த
காரண்டவ: பக்ஷீ - நீர்க்காகப் பறவை
ஶுபம் ஸலிலம் - தெளிந்த நீரில்
காந்தயா ஸார்தம் - மனைவியோடுகூடி
விகாஹ்ய - முழுகி,
மம - எனது
காமம் - மனோரதத்தை
உத்தீபயன் - நினைப்பு மூட்டிக்கொண்டு
ரமதே - விளையாடுகிறது.

मन्दाकिन्यास्तु यदिदं रूपमेवं मनोहरम् ।
स्थाने जगति विख्याता गुणास्तस्या मनोरमाः ॥

மந்தாகின்யாஸ்து யதிதம் ரூபமேவம் மநோஹரம் ।
ஸ்தானே ஜகதி விக்யாதா குணாஸ்தஸ்யா மநோரமா: ॥ 98

தஸ்யா: - அந்த
மந்தாகின்யா: - மந்தாகினியினது
குணா: - குணங்கள்
மநோரமா: து - மனதைக் கவரவல்லவைகளாய்
யத் - இருக்கின்றமையால்
ஜகதி - உலகில்
விக்யாதா: - பிரஸித்திபெற்றவைகள்
இதம் - இப்பொழுது
ஏதத் - இந்த
மநோஹரம் - மனத்தைக்கவரும்
ரூபம் - தோற்றமானது
ஸ்தானே - அதனுடையது போலிருக்கிறது.

यदि दृश्येत सा साध्वी यदि चेह वसेमहि ।
स्पृहयेयं न शक्राय नायोध्यायै रघूत्तम ॥

யதி த்ருஶ்யேத ஸா ஸாத்வீ யதி சேஹ வஸேமஹி ।
ஸ்ப்ருஹயேயம் ந ஶக்ராய நாயோத்யாயை ரகூத்தம ॥ 99

ரகூத்தம - 'லக்ஷ்மணா!
ஸாத்வீ - ஸுசீலையாகிய
ஸா - அவள்,
த்ருஶ்யதே யதி - காணப்படுகிறாளென்றால்
இஹ ச - இவ்விடத்திலேயே
வஸேமஹி யதி - நாம் வஸிக்கின்றோம் என்றால்
ஶக்ராய - இந்திரனை நினைத்தும்
ஸ்ப்ருஹயேயம் ந - நான் பொறாமை கொள்ளேன்.
அயோத்யாயை - அயோத்தியை நினைத்தும்
ந - பொறாமை கொள்ளேன்.

न ह्येवं रमणीयेषु शाद्वलेषु तया सह ।
रमतो मे भवेच्चिन्ता न स्पृहान्येषु वा भवेत् ॥

ந ஹ்யேவம் ரமணீயேஷு ஶாத்வலேஷு தயா ஸஹ ।
ரமதோ மே பவேச்சிந்தா ந ஸ்ப்ருஹான்யேஷு வா பவேத் ॥ 100

தயா ஸஹ - அவளோடு கூட
ரமணீயேஷு - மனோரம்யமாயுள்ள
ஶாத்வலேஷு - பசும்புற்றறைகளில்
ரமத: - உல்லாசமாய் காலம்கழிக்கும்
மே - எனக்கு
ஏவம் ஹி - இப்படியாகிவிடில்
சிந்தா - வேறெதிலும் நினைவு
ந பவேத் - உண்டாக மாட்டாது.

அன்யேஷு வா - மற்றவைகளிலெதிலும்
ஸ்ப்ருஹா - தேவையெனும் அபிலாஷை
பவேத் ந - உண்டாகமாட்டாது.

अमी हि विविधैः पुष्पैस्तरवो रुचिरच्छदाः ।
काननेऽस्मिन् विना कान्तां चित्तमुन्मादयन्ति मे ॥

அமீ ஹி விவிதை: புஷ்பைஸ்தரவோ ருசிரச்சதா: ।
கானனேऽஸ்மின் விநா காந்தாம் சித்தமுன்மாதயந்தி மே ॥ 101

அஸ்மின் கானனே - இந்தக் காட்டில்
விவிதை: - நானாவிதமான
புஷ்பை: - புஷ்ப்பங்களால்
ருசிரச்சதா: - அழகாய் வேயப்பட்ட
அமீ தரவ: - இந்த விருக்ஷங்கள்
காந்தாம் - கா்தலியை
விநா - விட்டுப் பிரிந்திருக்கும்
மே ஹி - என்னுடையவும்
சித்தம் - மனத்தை
உன்மாதயந்தி - சிதற அடிக்கின்றன.

पश्य शीतजलां चेमां सौमित्रे पुष्करायुताम् ।
चक्रवाकानुचरितां कारण्डवनिषेविताम् ॥

பஶ்ய ஶீதஜலாம் சேமாம் ஸௌமித்ரே புஷ்கராயுதாம் ।
சக்ரவாகாநுசரிதாம் காரண்டவநிஷேவிதாம் ॥ 102

प्लवैः क्रौञ्चैश्च संपूर्णां वराहमृगसेविताम् ॥

ப்லவை: க்ரௌஞ்சைஶ்ச ஸம்பூர்ணாம் வராஹம்ருகஸேவிதாம் ॥ 103

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
புஷ்கராயுதாம் - தாமரை மலர்கள் நிறைந்துள்ளதும்,
சக்ரவாகாநு சரிதாம் - சக்கிரவாகங்களால் திரியப்பெற்றதும்
காரண்டவ நிஷேவிதாம் - நீர்க்காக்கைகள் நிறைந்துள்ளதும்
வராஹ ம்ருக ஸேவிதாம் - பன்றிகள், மான்கள் இவைகளால் பக்கலில் திரியப்பெற்றதும்,
ப்லவை: - வாத்துக்களாலும்,
க்ரௌஞ்சை: ச - கிரௌஞ்சப் பக்ஷிகளாலும்
ஸம்பூர்ணாம் ச - நிறைந்துள்ளதும்,
ஶீத ஜலாம் - குளிர்ந்த ஜலத்தை உடையதுமான
இமாம் - இதை (பம்பையை)
பஶ்ய - பார்.

अधिकं शोभते पम्पा विकूजद्भिर्विहंगमैः ॥

அதிகம் ஶோபதே பம்பா விகூஜத்பிர் விஹங்கமை: ॥ 104

பம்பா - பம்பை
விகூஜத்பி: - இனிய குரலில் கூவிக்கொண்டிருக்கின்ற
விஹங்கமை: - பறவைகளால்
அதிகம் ஶோபதே - மிகவும் அழகுற்று விளங்குகிறது.

दीपयन्तीव मे कामं विविधा मुदिता द्विजाः ।
श्यामां चन्द्रमुखीं स्मृत्वा प्रियां पद्मनिभेक्षणाम् ॥

தீபயந்தீவ மே காமம் விவிதா முதிதா த்விஜா: ।
ஶ்யாமாம் சந்த்ரமுகீம் ஸ்ம்ருத்வா ப்ரியாம் பத்மநிபேக்ஷணாம் ॥ 105

விவிதா: - பற்பல
முதிதா: - உத்ஸாஹத்திலிருக்கும்
த்விஜா: - பறவைகள்,
சந்த்ரமுகீம் - சந்திரன் போன்ற முகமண்டலத்தையுடையவளும்,
பத்ம நிபேக்ஷணாம் - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களை உடையவளும்,
ஶ்யாமாம் - என் நிழலுமாகிய
ப்ரியாம் - காதலியை
மே - எனக்கு
ஸ்ம்ருத்வா - நினைப்பூட்டி,
காமம் - மனோபாவத்தை
தீபயந்தி இவ - அதிகரிக்கச்செய்கின்றவைகளாகவே இருக்கின்றன.

पश्य सानुषु चित्रेषु मृगीभिः सहितान् मृगान् ।
मां पुनर्मृगशावाक्ष्या वैदेह्या विरहीकृतम् ॥

பஶ்ய ஸாநுஷு சித்ரேஷு ம்ருகீபி: ஸஹிதான் ம்ருகான் ।
மாம் புனர் ம்ருகஶாபாக்ஷ்யா வைதேஹ்யா விரஹீக்ருதம் ॥ 106

சித்ரேஷு - அழகிய
ஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்
ம்ருகீபி: - பெண் மான்களோடு
ஸஹிதான் - கூடவிருக்கும்
ம்ருகான் - மிருகங்களையும்,
புன: - அதோடு
ம்ருக ஶாபாக்ஷ்யா - இளமான்விழியாளான
வைதேஹ்யா - ஜானகியை
விரஹீக்ருதம் - விட்டுப்பிரிந்திருக்கும்
மாம் பஶ்ய - என்னையும் பார்.

व्यथयन्तीव मे चित्तं संचरन्तस्ततस्ततः ।
अस्मिन् सानुनि रम्ये हि मत्तद्विजगणायुते ॥

வ்யதயந்தீவ மே சித்தம் ஸஞ்சரந்தஸ் ததஸ்தத: ।
அஸ்மின் ஸாநுநி ரம்யே ஹி மத்த த்விஜகணாயுதே ॥ 107

மத்த த்விஜகணாயுதே - கொழுத்த பறவை கணங்களால் நிறைந்த
அஸ்மின் - இந்த
ரம்யே - அழகான
ஸாநுநி - தாழ்வரையில்
ததஸ்தத: - அங்குமிங்கும்
ஸஞ்சரந்த: - உல்லாசமாய் திரிந்து கொண்டிருக்கும் அவைகள்
மே - எனது
சித்தம் ஹி - மனத்தையும்
வ்யதயந்தி இவ - கலக்கமுறச் செய்கின்றனவே.

पश्येयं यदि तां कान्तां ततः स्वस्ति भवेन्मम ॥

பஶ்யேயம் யதி தாம் காந்தாம் தத: ஸ்வஸ்தி பவேத் மம ॥ 108

தாம் காந்தாம் - அந்தக் காதலியை
பஶ்யேயம் யதி - காண்பேனாகில்
தத: - அப்போதிலிருந்து தான்
மம - எனக்கு
ஸ்வஸ்தி - குறையற்ற வாழ்வு
பவேத் - ஏற்படும்.

जीवेयं खलु सौमित्रे मया सह सुमध्यमा ।
सेवते यदि वैदेही पम्पायाः पवनं सुखम् ॥

ஜீவேயம் கலு ஸௌமித்ரே மயா ஸஹ ஸுமத்யமா ।
ஸேவதே யதி வைதேஹீ பம்பாயா: பவனம் ஸுகம் ॥ 109

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
ஸுமத்யமா - நுண்ணிடையாளான
வைதேஹீ - ஜானகி
பம்பாயா: - பம்பையின்
ஸுகம் - சுகமான
பவனம் - காற்றை
மயா ஸஹ - என்னோடுகூட
ஸேவதே யதி - அனுபவிக்கிறாள் என்றால்
கலு - உள்ளபடி
ஜீவேயம் - நான் வீணாகாத வாழ்வுற்றவனாவேன்.

पद्मसौगन्धिकवहं शिवं शोकविनाशनम् ।
धन्या लक्ष्मण सेवन्ते पम्पोपवनमारुतम् ॥

பத்மஸௌகந்திக வஹம் ஶிவம் ஶோகவிநாஶனம் ।
தன்யா லக்ஷ்மண ஸேவந்தே பம்போபவனமாருதம் ॥ 110

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
பத்ம ஸௌகந்திக வஹம் - தாமரை மலரின் நறுமணம் வீசப்பெற்றதும்,
ஶிவம் - ஆரோக்கியமானதும்
ஶோக விநாஶனம் - மனக்லேசத்தை மறக்கச்செய்ய வல்லதுமான
பம்போபவன மாருதம் - பம்பையினது சோலைகளின் காற்றை
தன்யா: - பாக்யசாலிகள்
ஸேவந்தே - அனுபவிக்கிறார்கள்.

श्यामा पद्मपलाशाक्षी प्रिया विरहिता मया ।
कथं धारयति प्राणान् विवशा जनकात्मजा ॥

ஶ்யாமா பத்மபலாஶாக்ஷீ ப்ரியா விரஹிதா மயா ।
கதம் தாரயதி ப்ராணான் விவஶா ஜனகாத்மஜா ॥ 111

பத்மபலாஶாக்ஷீ - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடைய
ஶ்யாமா - என் நிழலாகிய
ப்ரியா - காதலியாகும்
ஜனகாத்மஜா - ஜனகநந்தினி
மயா விரஹிதா - என்னைவிட்டுப் பிரிந்தவளாய்
விவஶா - பரதந்திரையாய்
ப்ராணான் - உயிரை
கதம் தாரயதி - எப்படி தரித்துக் கொண்டிருப்பாள்?

किं नु वक्ष्यामि राजानं धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ॥
सीताया जनकं पृष्टः कुशलं जनसंसदि ।

கிம் நு வக்ஷ்யாமி ராஜாநம் தர்மஜ்ஞம் ஸத்யவாதினம் ।
ஸீதாயா ஜனகம் ப்ருஷ்ட: குஶலம் ஜனஸம்ஸதி ॥ 112

ஜனஸம்ஸதி - சபை நடுவில்
ஸீதாயா: - சீதையின்
குஶலம் - க்ஷேமத்தைப்பற்றி
ப்ருஷ்ட: - விசாரிக்கப்பட்ட நான்
தர்மஜ்ஞம் - தர்மமுணர்ந்தவரும்
ஸத்யவாதினம் - அந்தக்கரண சுத்தியுள்ளவருமான
ஜனகம் ராஜாநம் - ஜனக மன்னருக்கு
கிம் நு - என்னவென்று பதில்
வக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேன்?

या मामनुगता मन्दं पित्रा प्रव्राजितं वनम् ।
सीता सत्पथमास्थाय क्व नु सा वर्तते प्रिया ॥

யா மாமநுகதா மந்தம் பித்ரா ப்ரவ்ராஜிதம் வனம் ।
ஸீதா ஸத்பதமாஸ்தாய க்வநு ஸா வர்ததே ப்ரியா ॥ 113

பித்ரா - தந்தையால்
வனம் - காட்டிற்கு
ப்ரவ்ராஜிதம் - அனுப்பப்பட்ட
மாம் யா - என்னை எவள்
ஸத்பதம் - பதிவ்ரதா தர்மத்தை
ஆஸ்தாய - சர்வமுமாய்க் கொண்டு
மந்தம் - ஸ்வேச்சையாய்
அநுகதா - பின்பற்றி வந்தாளோ
ஸா - அந்த
ப்ரியா - மனைவியாகிய
ஸீதா க்வநு - ஸீதை எங்கேதான்
வர்ததே - இருக்கிறாளோ?

तया विहीनः कृपणः कथं लक्ष्मण धारये ।
या मामपगता राज्याद्भ्रष्टं विगतचेतसम् ॥

தயா விஹீந: க்ருபண: கதம் லக்ஷ்மண தாரயே ।
யா மாமபகதா ராஜ்யாத் ப்ரஷ்டம் விகதசேதஸம் ॥ 114

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ராஜ்யாத் - நாட்டிலிருந்து
ப்ரஷ்டம் - கடத்தப்பட்டு
விகதசேதஸம் - உத்ஸாஹம் ஒழிந்துகிடந்த
மாம் - என்னை
யா - எவள்
அபகதா - பின்பற்றி வந்தாளோ
தயா விஹீந: - அவளை விட்டுப்பிரிந்தவனாய்
க்ருபண: - இன்னது செய்வதென்று தெரியாது தபித்துக் கொண்டிருக்கும் நான்
கதம் தாரயே - எப்படி உயிர் வைத்திருப்பேன்?

तच्चार्वञ्चितपक्ष्माक्षं सुगन्धि शुभमव्रणम् ।
अपश्यतो मुखं तस्याः सीदतीव मनो मम ॥

தச்சார்வஞ்சித பக்ஷ்மாக்ஷம் ஸுகந்தி ஶுபமவ்ரணம் ।
அபஶ்யதோ முகம் தஸ்யா: ஸீததீவ மநோ மம ॥ 115

தஸ்யா: - அவளது
தத் - அந்த
சார்வஞ்சித பக்ஷ்மாக்ஷம் - அழகாயமைந்த இமைகளுற்ற கண்களுடையதும்
ஶுபம் - புண்யமானதும்,
ஸுகந்தி - நன்மையளிக்கிறதும்,
அவ்ரணம் - மாசற்றதுமான
முகம் - திருமுகமண்டலத்தை
அபஶ்யத: - காணப்பெறாத
மம மந: - எனது மனமானது
ஸீததி இவ - துடித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது.

स्मितहास्यान्तरयुतं गुणवन्मधुरं हितम् ।
वैदेह्या वाक्यमतुलं कदा श्रोष्यामि लक्ष्मण ॥

ஸ்மித ஹாஸ்யாந்தரயுதம் குணவன்மதுரம் ஹிதம் ।
வைதேஹ்யா வாக்யமதுலம் கதா ஶ்ரோஷ்யாமி லக்ஷ்மண ॥ 116

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ஸ்மித ஹாஸ்யாந்தரயுதம் - இடையிடையே புன்முறுவலோடு வெளிவருவதும்,
குணவத் - நன்மை பயப்பதும்,
மதுரம் - இனியதும்,
ஹிதம் - ஸமயோசிதமானதும்,
அதுலம் - ஒப்பில்லாததுமான
வைதேஹ்யா: - ஜானகியின்
வாக்யம் - வார்த்தையை
கதா - எப்பொழுது
ஶ்ரோஷ்யாமி - கேட்கப் பெறுவேன்.

प्राप्य दुःखं वने श्यामा सा मां मन्मथकर्शितम् ।
नष्टदुःखेव हृष्टेव साध्वी साध्वभ्यभाषत ॥

ப்ராப்ய துக்கம் வனே ஶ்யாமா ஸா மாம் மன்மதகர்ஶிதம் ।
நஷ்டதுக்கேவ ஹ்ருஷ்டேவ ஸாத்வீ ஸாத்வப்யபாஷத ॥ 117

ஸாத்வீ - கற்பரசியாகிய
ஶ்யாமா - என்னிழலாகும்
ஸா - அவள்
வனே - காட்டில்
துக்கம் - ஏதோ ஒரு அசௌக்யத்தை
ப்ராப்ய - அடைந்தும்,
நஷ்ட துக்கா இவ - அசௌக்யத்தை முற்றிலும் நினையாதவளாய்
ஹ்ருஷ்டா இவ - சந்தோஷமுடையவளாகவே
மன்மதகர்ஶிதம் - வாத்ஸல்யத்தால் மன வேதனையுறும்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
ஸாது - உள்ளம் உருகும் வண்ணமாய்
அப்யபாஷத - உரையாடுவாள்.

किं नु वक्ष्यामि कौसल्यामयोध्यायां नृपात्मज ।
क्व सा स्नुषेति पृच्छन्तीं कथं चातिमनस्विनीम् ॥

கிம் நு வக்ஷ்யாமி கௌஸல்யாமயோத்யாயாம் ந்ருபாத்மஜ ।
க்வ ஸா ஸ்நுஷேதி ப்ருச்சந்தீம் கதம் சாதிமநஸ்விநீம் ॥ 118

ந்ருபாத்மஜ - சக்ரவர்த்திகுமாரா!
அயோத்யாயாம் - அயோத்தியில்
ஸா ஸ்நுஷா - 'அந்த மருமகள்
கதம் - ஏன் காணப்பெறவில்லை?
க்வ - எங்கேயிருக்கிறாள்?'
இதி ப்ருச்சந்தீம் - என்று வினாவுகிற
அதி மநஸ்விநீம் - மகா புண்யவதியாகிற
கௌஸல்யாம் ச - கௌஸல்யா தேவியாருக்கும்
கிம் நு - என்ன பதிலை
வக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேன்?

गच्छ लक्ष्मण पश्य त्वं भरतं भ्रातृवत्सलम् ।
न ह्यहं जीवितुं शक्तस्तामृते जनकात्मजाम् ॥

கச்ச லக்ஷ்மண பஶ்ய த்வம் பரதம் ப்ராத்ருவத்ஸலம் ॥
ந ஹ்யஹம் ஜீவிதும் ஶக்தஸ்தாம்ருதே ஜனகாத்மஜாம் ॥ 119

ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகர் மகளாகிய
தாம் ருதே - அவளின்றி
அஹம் ஜீவிதும் - நான் உயிருடனிருக்க
ந ஶக்த: - மாட்டேன்.
ஹி - ஆனபடியால்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ப்ராத்ருவத்ஸலம் - சகோதர வாஞ்சையுள்ள
பரதம் - பரதனிடம்
கச்ச - போய்ச்சேர்.
த்வம் பஶ்ய - நீ பெருமைப்படுத்து.

इति रामस्तु विलपन् हतनौरिव सागरे ।
न ददर्श तदा पारं शोकस्य पुरुषर्षभः ॥

இதி ராமஸ்து விலபன் ஹதநௌரிவ ஸாகரே ।
ந ததர்ஶ ததா பாரம் ஶோகஸ்ய புருஷர்ஷப: ॥ 120

புருஷர்ஷப: - புருஷோத்தமராகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸாகரே - சமுத்திரத்தில்
ஹதநௌ: இவ - மூழ்கிய படகு போன்றவராகி

இதி - மேற்கண்டவாறு
விலபன் து - புலம்பிக்கொண்டே
ததா - அப்பொழுது
ஶோகஸ்ய பாரம் - சோகத்தின் முடிவை
ந ததர்ஶ - காணவில்லை.

स शुभे शष्पशयने निश्वस्य निषसाद च ।
सर्पपर्यायसम्पन्नो दशां तामनुदर्शयन् ॥

ஸ ஸுபே ஶஷ்பஶயனே நிஶ்வஸ்ய நிஷஸாத ச ।
ஸர்ப பயார்ய ஸம்பந்நோ தஶாம் தாமநு தர்ஶயன் ॥ 121

ஸ: - அவர்
ஸர்ப பயார்ய ஸம்பந்ந:- பாம்பின் தோற்றமுடையவராகி
நிஶ்வஸ்ய - பெருமூச்செறிந்து
தாம் - அந்த
தஶாம் - விதிப்பயனை
அநுதர்ஶயன் ச - இப்படித்தானென்று விளங்கக் காட்டிக்கொண்டு
ஶுபே - இனிய
ஶஷ்ப ஶயனே - இளம்புற்றரையில்
நிஷஸாத - உட்கார்ந்துவிட்டார்.

तं दाशरथिमासीनं भृशं संक्षुभितेन्द्रियम् ।
निश्वसन्तं ततो वाग्मी प्रत्युवाच स लक्ष्मणः ॥

தம் தாஶரதிமாஸீனம் ப்ருஶம் ஸம்க்ஷுபிதேந்த்ரியம் ।
நிஶ்வ ஸந்தம் ததோ வாக்மீ ப்ரத்யுவாசஸ லக்ஷ்மண: ॥ 122

தத: ப்ருஶம் - அப்பொழுது மிகவும்
ஸம்க்ஷுபிதேந்த்ரியம்- இந்திரியங்கள் தடுமாறி
நிஶ்ஸ்வஸந்தம் - பெருமூச்செறிந்துகொண்டு
ஆஸீனம் - உட்கார்ந்திருக்கும்
தம் - அந்த
தாஶரதிம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ஸ: - அந்த
வாக்மீ - வாக்சாதுரியமுடைய
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு சொன்னார்.

दीनरूपेण काकुत्स्थ वैदेहीमनुतप्यसे ।
वारिवेगेन मथितां किन्नरीमिव किन्नरः ॥

தீனரூபேண காகுத்ஸ்த வைதேஹீ மநுதப்யஸே ।
வாரிவேகேன மதிதாம் கின்னரீம் இவ கின்னர: ॥ 123

காகுத்ஸ்த	-	'ஸ்ரீராம!
வாரிவேகேன	-	ஜலப்பிரவாகத்தால்
மதிதம்	-	இருந்த இடம் தெரியாதிருக்கின்ற
கின்னரீ	-	கின்னரப்பேடைப்பற்றி
கிந்நர:	-	ஓராண்கின்னரம்
இவ	-	எப்படியோ அப்படியே
தீனரூபேண	-	மனோதை ··· இழந்து
வைதேஹீம்	-	ஜானகியாபை ப்ப ,றி
அநுதப்யஸே	-	இடைவிடாது பரிதவிக்கின்றீர்.

दुर्लभा हि तथारूपा मानुषी पुरुषर्षभ ।
सर्वस्वमपि संत्यज्य पूज्यो ध राघव ॥

துர்லபா ஹி ததாரூபா மாநுஷீ புருஷ ா ப ।
ஸர்வஸ்வம் அபி ஸம்த்யஜ்ய பூஜ்யோ தர்மோ ஹி ராகவ ॥ 124

புருஷர்ஷப	-	'புருஷோத்தம!
ததா ரூபா	-	அக்குணங்களை ,·^யப்பெற்ற
மாநுஷீ	-	ஒரு மானிடஸ்
துர்லபா ஹி	-	கிடைப்பதற் ரிதே.
ராகவ	-	ஸ்ரீராம!
ஸர்வஸ்வம் அபி	-	எதையும் எ ஏறாலும்
ஸம்த்யஜ்ய	-	முற்றிலுபெ த்து
தர்ம: ஹி	-	தர்மம் ஒன் ான்
பூஜ்ய:	-	எதற்கும் மேம்பட்டதாய்க் கொண்டாடத்தக்கது.

धर्मे प्रयतमानस्य न किञ्चिदिह दुर्लभम् ।
धीरा ह्येव विवर्धन्ते धीरा ह्येवाधिरोहिणः ॥

தர்மே ப்ரயத மானஸ்ய ந கிஞ்சிதிஹ துர்லபம் ।
தீரா ஹ்யேவ விவர்தந்தே தீரா ஹ்யவாதி ரோஹிண: ॥ 125

தர்மே	-	'தர்மத்தில்
ப்ரயத மானஸ்ய	-	அசஞ்சலப்பற்றுடைய ஒருவனுக்கு
இஹ	-	இம்மானிட உலகில்
துர்லபம்	-	பெற்முடியாததாயுள்ளது
கிஞ்சித் ந	-	ஒன்றும் இல்லை
தீரா: ஹி ஏவ	-	தர்மானுஷ்டானங்களில் வழுவாதவர்கள்தான்
விவர்தந்தே	-	பெருமையுற்று விளங்குகிறார்கள்.
தீரா: ஹி ஏவ	-	தர்மானுஷ்டானங்களில் வழுவாதவர்கள்தான்
அதி ரோஹிண:	-	யாவருக்கும் மேம்பட்டு விளங்குகிறார்கள்.

न नीचः सहते किञ्चिन्निस्सारोऽल्पतयाऽनघ ।
त्वादृशस्त्वेव सहते कालपर्यायकोविदः ॥

ந நீச: ஸஹதே கிஞ்சித் நிஸ்ஸார: அல்பதயாஸ் நக ।
த்வாத்ருஶஸ்த்வேவ ஸஹதே கால பர்யாய கோவித: ॥ 126

அநக	-	'புண்யாத்மாவே!
நிஸ்ஸார:	-	உலக வாழ்க்கையின் நுட்பத்தையறியாத
நீச:	-	ஓர் அற்ப மானிடன்
அல்பதயா	-	புத்திக்குறைவால்
கிஞ்சித்	-	எதையும்
ஸஹதே ந	-	பொறுக்கமாட்டான்.
கால பர்யாய கோவித:	-	தெய்வ நியமம் இன்னதென்பதை நன்கறிந்த
த்வாத்ருஶ: து	-	தேவரீர் போன்றவன்
ஸஹதே ஏவ	-	தைரியமாகவே இருக்கிறான்.

दुःखमुच्चावचं प्राप्तो वायुवेगमिवाचलः ।
राज्यं हि समभित्यज्य भोगांश्चाप्यतिमानुषान् ॥

துக்கமுச்சாவசம் ப்ராப்தோ வாயுவேகாமிவாசல: ।
ராஜ்யம் ஹி ஸமபித்யஜ்ய போகாம்ஸ்சாப்யதி மானுஷான் ॥ 127

ராஜ்யம் ஹி	-	ராஜ்யத்தையும்,
அதி மானுஷான்	-	மனிதர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிதாகிய
போகான் ச அபி	-	போகங்களையும்
ஸமபித்யஜ்ய	-	பொருட்படுத்தாது துறந்து,
அசல:	-	ஒரு மலையானது
வாயுவேகம்	-	புயல்காற்றை
இவ	-	எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
உச்சாவசம்	-	பலவகை
துக்கம்	-	கஷ்டத்தை
ப்ராப்த:	-	பொறுத்தருளினீர்.

तप्यसे तमसा छन्नो नीचः कापुरुषो यथा ।
स पूर्वभावाद्भूयिष्ठमात्मानं योक्तुमर्हसि ॥

தப்யஸே தமஸா சன்னோ நீச: கா புருஷோ யதா ।
ஸ பூர்வ பாவாத் பூயிஷ்டம் ஆத்மானம் யோக்தும் அர்ஹஸி ॥ 128

தமஸா	-	'அக்ஞானத்தால்
சன்ன:	-	மூடுண்ட
கா புருஷ:	-	ஏதோ ஒரு
நீச:	-	விவேகமற்றவன்
யதா	-	போல்

தப்யஸே - தேவரீர் தவிக்கின்றீர்.
ஸ: - அந்த நீர்
பூர்வ பாவாத் - முந்திய இயற்கை நிலையைக் கொண்டு
ஆத்மானம் - நிஜஸ்வரூபத்தை
பூயிஷ்டம் - சர்வோத்கிருஷ்டமாய்
யோக்தும் - சிந்தையில்கொள்ள
அர்ஹஸி - வேண்டும்.

सुखदुःखेन भद्रं ते सदश्वानिव सारथिः ।
वीर त्वं तु प्रमाधेषु मा शोकेषु मनः कृथाः ॥

ஸுக துக்கேன பத்ரம் தே ஸதஶ்வான் இவ ஸாரதி: ।
வீரத்வம் து ப்ரமாத்யேஷு மா ஶோகேஷு மன: க்ருதா: ॥ 129

ஸாரதி: - 'ஒரு சாரதி
ஸதஶ்வான் - சொன்னபடி கேட்கும் குதிரைகளை
இவ - அடைந்து எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
சுக துக்கேன - சுகம் துக்கம் இவ்விரண்டிலேயும்
தே - தேவரீருக்கு
பத்ரம் - நன்மையே பயக்கும்,
வீர - தர்மாத்மாவே!
த்வம் - தேவரீர்
ப்ரமாத்யேஷு - ஆபத்தையே விளைவிக்கும்
ஶோகேஷு - சோகங்களில்
மன: - மனத்தை
மா க்ருதா: - செலுத்தலாகாது.

दर्शयन्निव सङ्कल्पमुदधिर्वेगवानिव ।
विनिस्तीर्य वने वासं वसुधां प्रतिपद्य च ॥

தர்ஶயந்நிவ ஸங்கல்பம் உததிர்வேக வாநிவ ।
விநிஸ்தீர்ய வனே வாஸம் வஸுதாம் ப்ரதி பத்ய ச ॥ 130

लप्स्यसे परमां प्रीतिं कीर्तिं धर्मं बलोद्धतः ।
अपीदानीं स मृग्येत सीतामपि जहार यः ॥

லப்ஸ்யஸே பரமாம் ப்ரீதிம் கீர்திம் தர்மம் பலோத்தத: ।
அபீதானீம் ஸ ம்ருக்யேத ஸீதாமபி ஜஹார ய: ॥ 131

வேகவர்ன் - 'கொந்தளிக்கும்
உததி: இவ - சமுத்திரம்போல
பலோத்தத: - மனோதைர்யத்தை மேற்கொண்டவராய் தேவரீர்,
ஸங்கல்பம் - வாக்கு தத்தத்தை
தர்ஶயன் இவ - முற்றிலும் நிரூபித்துக்கொண்டு

வனே - வனத்தில்
வாஸம் - வாஸத்தை
விநிஸ்தீர்ய - ஒழித்து,
வஸுதாம் - பூமியை
ப்ரதிபத்ய - அடைந்து,
ச - அதன்மேல்
பரமாம் - சர்வோத்கிருஷ்டமாகிய
ப்ரீதிம் - மனத்திருப்தியையும்,
கீர்திம் - புகழையும்,
தர்மம் - தர்மத்தின் பயனையும்,
லப்ஸ்யஸே - அடையப் போகின்றீர்.
ய: - எவன்
ஸீதாம் அபி - ஸீதையையும்
ஜஹார - திருடியிருக்கிறானோ,
ஸ: - அவன்
இதானீம் அபி - இப்பொழுதே
ம்ருக்யேத - தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும்.

आत्मनो जीवितान्ताय मृत्योः कूटमिवास्पृशन् ।
तं हत्वा मैथिलीं सीतामुपलभ्य सुखी भव ॥

ஆத்மனோ ஜீவிதாந்தாய ம்ருத்யோ: கூடமிவாஸ்ப்ருஶன் ।
தம் ஹத்வா மைதிலீம் ஸீதாம் உபலப்ய ஸுகீ பவ ॥

ஆத்மன: - தனது
ஜீவிதாந்தாய - உயிரின் முடிவின் காரணமாய்
ம்ருத்யோ: - யமனது
கூடம் இவ - பாசத்தையே
அஸ்ப்ருஶன் - அறியாதிருந்து வருகிறான்.
தம் - அவனை
ஹத்வா - கொன்று,
மைதிலீம் - மிதிலை மன்னர் மகளாகிய
ஸீதாம் - ஸீதையை
உபலப்ய - அடைந்து,
ஸுகீ பவ - மனக்குறையொழித்தவராக ஆகுவீராக.

एतत्ते नरशार्दूल कृत्यमात्ययिकं परम् ॥

ஏதத்தே நரஶார்தூல க்ருத்ய மாத்யயிகம் பரம் ॥ 132

நரஶார்தூல - 'புருஷோத்தம!
தே - தேவரீருக்கு
ஆத்யயிகம் - காலதாமதமின்றி உடனே செய்வேண்டியதாகிய

பரம் - எதிலும் முக்கியமான
க்ருத்யம் - காரியம்
ஏதத் - இதுவே.

संस्तम्भ राम भद्रं ते मा शुचः पुरुषर्षभ ।
नेदृशानां मतिर्मन्दा भवत्यकलुषात्मनाम् ॥

ஸம்ஸ்தம்ப ராம பத்ரம் தே மா ஶுச: புருஷர்ஷப ।
நேத்ருஶாநாம் மதிர் மந்தா பவத்யகலுஷாத்மநாம் ॥ 133

ராம - 'ஸ்ரீராம!
ஸம்ஸ்தம்ப - மனோதைர்யம் கொள்ளும்,
தே பத்ரம் - தேவரீர் கிருதகிருத்யராவீர்.
புருஷர்ஷப - புருஷோத்தம!
மா ஶுச: - கவலையுறக்கூடாது.
அகலுஷாத்மநாம் - மனத்தை கோபத்திலும், சோம்பலிலும் செலுத்தாத
ஈத்ருஶாநாம் - இப்படிப்பட்டவர்களுடைய (உம்மைப் போன்றவர்களுடைய)
மதி: மந்தா - அறிவு குன்றியதாய்
பவதி ந - ஆகிறதில்லை.

स्मृत्वा वियोगजं दुःखं त्यज स्नेहं प्रिये जने ।
अतिस्नेहपरिष्वङ्गाद्वर्तिरार्द्रापि दह्यते ॥

ஸ்ம்ருத்வா வியோகஜம் துக்கம் த்யஜ ஸ்நேஹம் ப்ரியே ஜனே ॥
அதிஸ்நேஹ பரிஷ்வங்காத் வர்திரார்த்ராபி தஹ்யதே ॥ 134

ப்ரியே - 'அன்பிற்கு பாத்திரமான
ஜனே - பந்துவின் விஷயத்தில்
ஸ்நேஹம் - அன்பை
ஸ்ம்ருத்வா - பெரிதாய் பாராட்டி
வியோகஜம் - காணாமல் போயிருக்கிறதால் விளைந்த
துக்கம் - மனவேதனையை
த்யஜ - முற்றிலுமொழியும்.
வர்தி: - விளக்குத் திரியானது
ஆர்த்ரா அபி - ஜலம்பட்டு ஈரமாயிருக்கிறது என்றாலும்
அதி ஸ்நேஹ பரிஷ்வங்காத் - அதிக எண்ணையில் நனைக்கப்பட்டதால்
தஹ்யதே - எரிக்கப்படுகிறது.

यदि गच्छति पातालं ततो ह्यधिकमेव वा ।
सर्वथा रावणस्तात न भविष्यति राघव ॥

யதி கச்சதி பாதாளம் ததோ ஹ்யதிகமேவ வா ।
ஸர்வதா ராவணஸ்தாத ந பவிஷ்யதி ராகவ ॥ 135

தாத - 'அண்ணா!
ராகவ - ஸ்ரீராமா!
ராவண: - ராவணன்
பாதாளம் - பாதாளலோகத்தை
கச்சதி யதி - அடைந்திருக்கிறான் என்றாலும் சரி,
அதிகம் ஏவ வா - மேம்பட்ட உலகத்தை அடைந்திருக்கிறான் என்றாலும் சரி,
ஸர்வதா தத: ஹி - எப்படியும் அங்கேயும்
பவிஷ்யதி ந - உயிருடனிருக்கப் போகிறதில்லை.

प्रवृत्तिर्लभ्यतां तावत्तस्य पापस्य रक्षसः ।
ततो हास्यति वा सीतां निधनं वा गमिष्यति ॥

ப்ரவ்ருத்திர் லப்யதாம் தாவத் தஸ்ய பாபஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
த்தோ ஹாஸ்யதி வா ஸீதாம் நிதனம் வா கமிஷ்யதி ।। 136

தாவத் - 'எதற்கும் முந்தி
தஸ்ய பாபஸ்ய - அந்த பாபியாகிய
ரக்ஷஸ: - அரக்கனை
ப்ரவ்ருத்தி: - நேரில் காணல்
லப்யதாம் - அடையப்படட்டும்.
தத: - அப்படியாகில்
ஸீதாம் - ஸீதையை
ஹாஸ்யதி வா - விட்டோடிவிடுவான்.
நிதனம் வா - மரணத்தையும்
கமிஷ்யதி - அடைவான்.

यदि यात्य दितेर्गर्भं रावणः सह सीतया ।
तत्राप्येनं हनिष्यामि न चेद्दास्यति मैथिलीम् ॥

யதி யாத்யதிதேர்கர்பம் ராவண: ஸஹ ஸீதயா ।
தத்ராப்யேனம் ஹநிஷ்யாமி ந சேத் தாஸ்யதி மைதிலீம் ॥ 137

ஸீதயா - 'ஸீதையோடு
ஸஹ - கூடவிருக்கும்
ராவண: - ராவணன்,
மைதிலீம் - ஜானகியை
தாஸ்யதி - பிரதிஸமர்ப்பணம் செய்துவிடுகிறான்,
ந சேத் - இல்லையென்றால்,
அதிதே: - அதிதியினுடைய
கர்பம் - கர்ப்பத்தை
யாதி யதி - அடைந்திருக்கின்றானென்றாலும்
ஏனம் - இவனை

தத்ர அபி - அங்கேயும்
ஹநிஷ்யாமி - நான் கொன்றே விடுவேன்.

स्वास्थ्यं भद्रं भजस्वार्य त्यज्यतां कृपणा मतिः ॥

ஸ்வாஸ்த்யம் பத்ரம் பஜஸ்வார்ய த்யஜ்யதாம் க்ருபணா மதி: ॥ 138

ஆர்ய - 'பெரியவரே!
க்ருபணா - இன்னது செய்கிறதென்று நிச்சயங்கொள்ளாத
மதி: - மனோபாவமானது
த்யஜ்யதாம் - ஒழிக்கப்படட்டும்.
பத்ரம் - யாவருக்கும் நன்மை பயக்கத்தக்க
ஸ்வாஸ்த்யம் - பிறவிக்குணமாகிய பிறருதவி வேண்டா வீர்யத்தை
பஜஸ்வ - மேற்கொள்வீராக.

अर्थो हि नष्टकार्यार्थैर्नायत्नेनाधिगम्यते ॥

அர்தோ ஹி நஷ்டகார்யார்தைர் நாயத்நேநாதிகம்யதே ॥ 139

நஷ்ட கார்யார்தை: - 'காரியத்தின் பலசித்தியை காணாதவர்களால்
அர்த: - காரியத்தின் பயனானது
அயத்நேந - முயற்சி செய்யாமல்
ந அதிகம்யதே ஹி - அடையப்படுகிறதேயில்லை.

उत्साहो बलवानार्य नास्त्युत्साहात्परं बलम् ।
सोत्साहस्यास्ति लोकेषु न किञ्चिदपि दुर्लभम् ॥

உத்ஸாஹோ பலவாநார்ய நாஸ்த்யுத்ஸாஹாத் பரம் பலம் ।
ஸோத்ஸாஹஸ்யாஸ்தி லோகேஷு ந கிஞ்சிதபி துர்லபம் ॥ 140

ஆர்ய - 'அண்ணா!
உத்ஸாஹ: - எதற்கும் சலியா விடாமுயற்சி
பலவாந் - எதையுமளிக்க வல்லது.
பலம் - பயனையளிக்க வல்லது.
உத்ஸாஹாத் - விடாமுயற்சியைக் காட்டிலும்
பரம் - சிறந்ததாய் வேறொன்றும்
அஸ்தி ந - இல்லை.
ஸோத்ஸாஹஸ்ய - விடாமுயற்சியுடையவனுக்கு
அஸ்மின் - இந்த
லோகே - உலகில்
துர்லபம் - அடைய முடியாததென்பது
கிஞ்சித் அபி - ஒன்றுமே
ந அஸ்தி - இல்லை.

उत्साहवन्तः पुरुषा नावसीदन्ति कर्मसु ॥

உத்ஸாஹவந்த: புருஷா நாவஸீதந்தி கர்மஸு ॥ 141

உத்ஸாஹவந்த: - 'விடாமுயற்சியையுடைய
புருஷா: - மனிதர்கள்
கர்மஸு - காரியங்களில்
அவஸீதந்தி ந - மனச்சோர்வடைய மாட்டார்கள்.

उत्साहमात्रमाश्रित्य प्रतिलप्स्याम जानकीम् ॥

உத்ஸாஹமாத்ரமாஶ்ரித்ய ப்ரதிலப்ஸ்யாம ஜானகீம் । 142

உத்ஸாஹமாத்ரம் - 'விடாமுயற்சியொன்றையே
ஆஸ்ரித்ய - மேற்கொண்டு
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
ப்ரதிலபே மஹி - அடைவோம்.

त्यज्यतां कामवृत्तत्वं शोकं संन्यस्य पृष्ठतः ।
महात्मानं कृतात्मानमात्मानं नावबुध्यसे ॥

த்யஜ்யதாம் காமவ்ருத்தத்வம் ஶோகம் ஸந்யஸ்ய ப்ருஷ்டத: ।
மஹாத்மானம் க்ருதாத்மானமாத்மானம் நாவபுத்யஸே ॥ 143

ஆத்மானம் - 'தன்னை
க்ருதாத்மானம் - ஆத்மஸ்வரூபமறிந்த
மஹாத்மானம் - மகாத்மாவென்பதை
ந அவபுத்யஸே - திருவுளத்தில் இப்பொழுது கொள்ளாதிருக்கின்றீர்.
ஶோகம் - மனக்கவலையை
ப்ருஷ்டத: - பிரயோஜனமற்றதாய்
ஸந்யஸ்ய - தள்ளிவிட்டு,
காம வ்ருத்தத்வம் - மக்கள்மீது வாத்ஸல்யத்தால் தவிக்கும் தன்மை
த்யஜ்யதாம் - விட்டுவிடப்படட்டும்.'

एवं संबोधितस्तत्र शोकोपहतचेतनः ।
न्यस्य शोकं च मोहं च ततो धैर्यमुपागमत् ॥

ஏவம் ஸம்போதிதஸ்தத்ர ஶோகோபஹத சேதன: ।
ந்யஸ்ய ஶோகம் ச மோஹம் ச ததோ தைர்யமுபாகமத் ॥ 144

தத: - அப்பொழுது
ஶோகாபஹத சேதன: - சோகத்தால் கலவரமடைந்த மனமுடையவராயிருந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
தேந - அவரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஸம்போதித: - தேற்றரவு செய்யப்பட்டவராகி
ஶோகம் ச - மனவேதனையையும்

மோஹம் ச - மனக்கலவரத்தையும்
ந்யஸ்ய - துறந்து,
தைர்யம் - மனச்சாந்தியை
உபாகமத் - அடைந்தார்.

सोऽभ्यतिक्रामदव्यग्रस्तामचिन्त्यपराक्रमः ।
रामः पम्पां सुरुचिरां रम्यां पारिप्लवद्रुमाम् ॥

ஸோऽப்யதிக்ராமதவ்யக்ரஸ் தாமசிந்த்ய பராக்ரம: ॥
ராம: பம்பாம் ஸுருசிராம் ரம்யாம் பாரிப்லவத்ருமாம் ॥ 145

அசிந்த்ய பராக்ரம: - இத்தன்மை யாதென நினைத்தற்கரிய பராக்கிரமமுற்றவராகிய
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
அவ்யக்ர: - சிதறின மனதைத் தேற்றிக் கொண்டவராகி,
ரம்யாம் பாரிப்லவ த்ருமாம் - அழகாய் அசைந்தாடுகின்ற மரங்களையுடைய
தாம் - அந்த
ருசிராம் - அழகுவாய்ந்து விளங்கும்
பம்பாம் - பம்பையை
அப்யதிக்ரமாத் - கடந்து சென்றார்.

निरीक्षमाणः सहसा महात्मा सर्वं वनं निर्झरकन्दरांश्च ।
उद्विग्नचेताः सह लक्ष्मणेन विचार्य दुःखोपहतः प्रतस्थे ॥

நிரீக்ஷமாண: ஸஹஸா மஹாத்மா
ஸர்வம் வனம் நிர்ஜரகந்தராம்ஶ்ச ।
உத்விக்நசேதா: ஸஹ லக்ஷ்மணேன
விசார்ய துக்கோபஹத:ப்ரதஸ்தே ॥ 146

மஹாத்மா - 'மஹாத்மாவாகுமவர்
வனம் - வனம்
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
நிர்ஜரான் கந்தராம்ஶ்ச - மலையருவிகளையும், குகைகளையும்
துக்கோபஹத: - துக்கத்தை மறந்தவராய்
நிரீக்ஷமாண: - பார்த்துக்கொண்டே
உத்விக்ந சேதா: - காணாமல் போயிருக்கும் காதலி விஷயத்தில் கவலையுற்ற மனத்தினராய்
ஸஹஸா - உடனே
விசார்ய - ஒருவித தீர்மானத்தை செய்துகொண்டு
ஸஹ லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு கூட
ப்ரதஸ்தே - பிரயாணமானார்.

तं मत्तमातङ्गविलासगामी गच्छन्तमव्यग्रमना महात्मा ।
स लक्ष्मणो राघवमिष्टचेष्टो ररक्ष धर्मेण बलेन चैव ॥

தம் மத்தமாதங்கவிலாஸகாமீ
கச்சந்தமவ்யக்ரமநா மஹாத்மா ।
ஸ லக்ஷ்மணோ ராகவமிஷ்டசேஷ்டோ
ரரக்ஷ தர்மேண பலேன சைவ ॥ 147

மத்தமாதங்க விலாஸகாமீ - மதயானைபோல் உல்லாஸ நடையுடைய
மஹாத்மா - மகாத்மாவான
ஸ: லக்ஷ்மண - அந்த லக்ஷ்மணர்,
தர்மேண ச - தர்மமின்னதெனுமறிவால்
அவ்யக்ரமநா: - தன் காரியத்தில் சலியா மனத்தினராய்
பலேன ஏவ - ஆற்றலாலேயே
அப்ரமத்த: - எள்ளளவும் மனம் கோணாது நடக்கின்றவராய்
தம் - அந்த
கச்சந்தம் - சென்றுகொண்டிருக்கும்
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
ரரக்ஷ - பாதுகாத்துச் சென்றார்.

तावृश्यमूकस्य समीपचारी चरन्ददर्शाद्भुतदर्शनीयौ ।
शाखामृगाणामधिपस्तरस्वी वित्रासमगमत्परं बभूव चित्तम् ॥

தௌ ருஶ்யமூகஸ்ய ஸமீபசாரீ
சரன் ததர்ஶாத்புததர்ஶநீயௌ ।
ஶாகாம்ருகாணாம் அதிபஸ்தரஸ்வீ
விப்ராந்தி மத்தஸ்ய பபூவ சித்தம் ॥ 148

அத்புத தர்ஶநீயௌ - அற்புதமான தோற்றத்தையுடையவர்களான
தௌ - அவ்விருவர்களையும்
ருஶ்யமூகஸ்ய - ரிச்யமூக பர்வதத்தினது
ஸமீபசாரீ - ஸமீபத்தில் வசிப்பவனும்
சரன் - ஓரிடத்திலேயிருந்து காலங்கழிப்பவனும், (சுற்றுமுற்றும் கவனிப்பவனாக)
தரஸ்வீ - மிக தைரியசாலியும்
ஶாகா ம்ருகாணாம் - வானரர்களுக்கு
அதிப: - அதிபதியுமான சுக்ரீவன்
ததர்ஶ - வெகுதூரத்தில் பார்த்தான்.
தஸ்ய - அவனது
சித்தம் - மனமானது
விப்ராந்திமத் - குழம்பியதாய்
பபூவ - ஆயிற்று.

स तौ महात्मा गजमन्दगामी शाखामृगस्तत्र चिरं चरन्तौ ।
दृष्ट्वा विषादं परमं जगाम चिन्तापरीतो भयभारमग्नः ॥

ஸ தௌ மஹாத்மா கஜமந்தகாமீ ஶாகாம்ருகஸ்தத்ர சிரம் சரந்தௌ ।
த்ருஷ்ட்வா விஷாதம் பரமம் ஜகாம சிந்தாபரீதோ பயபாரமக்ந: ॥ 149

தத்ர	-	அப்பொழுது
•கஜமந்தகாமீ	-	யானைபோல் உல்லாஸ நடையுற்றவனும்
சரந்	-	அங்கேயே வாசஞ் செய்கின்றவனும்
மஹாத்மா	-	மகாத்மாவுமான
ஸ:	-	அந்த
ஶாகாம்ருக:	-	வானரன் (சுக்ரீவன்)
சரந்தௌ	-	வழி நடந்துவரும்
தௌ	-	அவ்விருவர்களையும்
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து,
சிந்தாபரீத:	-	பலவித எண்ணங்களுற்றவனாய்
பயபார மக்ந:	-	பயத்தின் அதிசயத்தில் மூழ்கியவனாய்
பரமம்	-	மிக
விஷாதம்	-	ஏக்கத்தை
ஜகாம	-	அடைந்தான்.

तमाश्रमं पुण्यसुखं शरण्यं सदैव शाखामृगसेवितान्तम् ।
त्रस्ताश्च दृष्ट्वा हरयोऽभिजग्मुर्महौजसौ राघवलक्ष्मणौ तौ ॥

தமாஶ்ரமம் புண்யஸுகம் ஶரண்யம்
ஸதைவ ஶாகாம்ருக ஸேவிதாந்தம் ।
த்ரஸ்தாஶ்ச த்ருஷ்ட்வா ஹரயோऽபிஜக்மு:
மஹௌஜஸௌ ராகவலக்ஷ்மணௌ தௌ ॥ 150

ஹரய:	-	வானரர்கள்
மஹௌ ஜஸௌ	-	மகாதேஜஸ்விகளான
ராகவ லக்ஷ்மணௌ	-	ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு,
த்ரஸ்தா:	-	பயந்தவர்களாய்
ஶாகா ம்ருக ஸேவிதாந்தம்	-	வானரர்கள் போகக்கூடிய எல்லையில் உள்ளதும்,
புண்யஸுகம்	-	புண்யத்தையும் சுகத்தையும் அளிக்க வல்லதும்,
ஸதா ஏவ	-	எப்பொழுதும்
ஶரண்யம் ச	-	ஆபத்துண்டாகாது புகலிடமாகிறதுமான
தம்	-	அந்த
ஆஶ்ரமம்	-	ஆச்ரமத்திற்கு
அபிஜக்மு:	-	போய்விட்டார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே ராமவிப்ரலம்பாவேஶோ நாம ப்ரதம: ஸர்க: ॥

த்விதீய: ஸர்க: - 2

तौ तु दृष्ट्वा महात्मानौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।
वरायुधधरौ वीरौ सुग्रीवः शङ्कितोऽभवत् ॥

தௌ து த்ருஷ்ட்வா மஹாத்மானௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
வராயுததரௌ வீரௌ ஸுக்ரீவ: ஶங்கிதோऽபவத் ॥ 1

ஸுக்ரீவ:	-	சுக்ரீவன்
வராயுததரௌ	-	சிறந்த ஆயுதங்களை தரித்தவர்களும்,
வீரௌ	-	சூரர்களும்,
மஹாத்மானௌ	-	மகாத்மாக்களும்,
ப்ராதரௌ	-	சகோதரர்களுமான
தௌ	-	அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ	-	ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
த்ருஷ்ட்வா து	-	பார்த்ததுமுதல்
ஶங்கித:	-	சிந்தை கலங்கியவனாய்
அபவத்	-	ஆயினன்.

उद्विग्नहृदयः सर्वा दिशः समवलोकयन् ।
न व्यतिष्ठत कस्मिंश्चिद्देशे वानरपुंगवः ॥

உத்விக்னஹ்ருதய: ஸர்வா திஶ: ஸமவலோகயன் ।
ந வ்யதிஷ்டத கஸ்மிம்ஶ்சித் தேஶே வானரபுங்கவ: ॥ 2

வானர புங்கவ:	-	வானரோத்தமனாகும் அவன்
*உத்விக்ன ஹ்ருதய:	-	உள்ளம் தடுமாறியவனாய்
ஸர்வா:	-	எல்லா
திஶ:	-	திக்குகளிலும்
ஸமவலோகயன்	-	மிரண்டு மிரண்டு பார்க்கிறவனாய்
கஸ்மின் சித்	-	ஏதேனுமொரு
தேஶே	-	இடத்தில்
வ்யதிஷ்டத ந	-	நிலைகொண்டு நிற்கவில்லை.

नैव चक्रे मनः स्थाने वीक्षमाणो महाबलौ ।
कपेः परमभीतस्य चित्तं व्यवससाद ह ॥

நைவ சக்ரே மன: ஸ்தானே வீக்ஷமாணோ மஹாபலௌ ।
கபே: பரமபீதஸ்ய சித்தம் வ்யவஸஸாத ஹ ॥ 3

மஹாபலௌ	-	மஹா பலிஷ்டர்களான அவர்களை
வீக்ஷமாண:	-	கண்ணோக்குமவன்,
மன:	-	மனத்தை

ஸ்தானே - ஓர் நிலையில்
ந சக்ரே ஏவ - நிறுத்த முடியவில்லை.
பரமபீதஸ்ய - மிகவும் உள்ளம் பதறிய
கபே: - வானரத்தினுடைய
சித்தம் - சிந்தை
ஹ - வெகு பரிதாபமாய்
வ்யவஸஸாத - சிதைந்து தத்தளித்தது.

चिन्तयित्वा स धर्मात्मा विमृश्य गुरुलाघवम् ।
सुग्रीवः परमोद्विग्नः सर्वैरनुचरैः सह ॥

சிந்தயித்வா ஸ தர்மாத்மா விம்ருஶ்ய குருலாகவம் ।
ஸுக்ரீவ: பரமோத்விக்ன: ஸர்வைரநுசரை: ஸஹ ॥ 4

ஸ: தர்மாத்மா - அந்த தர்மாத்மாவான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
குருலாகவம் - வைரியின் (வாலியின்) பெருமையையும், தனது க்ஷீண தசையையும்
விம்ருஶ்ய - சீர்தூக்கிப் பார்த்து,
சிந்தயித்வா - பலவாறாய் ஆலோசனை செய்து
அநுசரை: - தன்னையண்டியுள்ள
ஸர்வை: - எல்லோருடனும்
ஸஹ - கூடவே
பரமோத்விக்ன; - மிகக் கவலை கொண்டான்.

ततः स सचिवेभ्यस्तु सुग्रीवः प्लवगाधिपः ।
शशंस परमोद्विग्नः पश्यंस्तौ रामलक्ष्मणौ ॥

தத: ஸ ஸசிவேப்யஸ்து ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।
ஶஶம்ஸ பரமோத்விக்ன: பஶ்யம்ஸ்தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 5

ஸ: - அந்த
ப்லவகாதிப: - வானராதிபனாகும்
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ - அந்த ஸ்ரீராமரையும், லக்ஷ்மணரையும்
தத: - அங்கே தூரத்திலேயே
பஶ்யன் - பார்த்து
பரமோத்விக்ன: - மிக ஏக்கம் பிடித்தவனாய்
ஸசிவேப்ய: - மந்திரிமார்களைப் பார்த்து
து - இது விஷயத்தில் பின்வருமாறு
ஶஶம்ஸ - சொன்னான்.

एतौ वनमिदं दुर्गं वालिप्रणिहितौ ध्रुवम् ।
छद्मना चीरवसनौ प्रचरन्ताविहागतौ ॥

ஏதௌ வனமிதம் துர்கம் வாலிப்ரணிஹிதௌ த்ருவம் ।
சத்மநா சீரவஸநௌ ப்ரசரந்தா விஹாகதௌ ॥ 6

துர்கம் - "புகுதற்கரிய
இதம் வனம் - இந்த வனத்தில்
இஹ - இப்பொழுது
ஆகதௌ - வந்தவர்களான
ஏதௌ - இவ்விருவர்களும்
சத்மநா - கெட்ட எண்ணங்கொண்டு
சீர வஸநௌ - மரவுரி தரித்தவர்களாய்
வாலி ப்ரணிஹிதௌ - வாலியால் அனுப்பப்பட்டவர்களாய்
ப்ரசரந்தௌ - இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்;
த்ருவம் - இது திண்ணம்.'

ततः सुग्रीवसचिवा दृष्ट्वा परमधन्विनौ ।
जग्मुर्गिरितटात्तस्मादन्यच्छिखरमुत्तमम् ॥

தத: ஸுக்ரீவஸசிவா த்ருஷ்ட்வா பரமதன்விநௌ ।
ஜக்முர் கிரிதடாத் தஸ்மாதன்யச்சிகர முத்தமம் ॥ 7

தத: - அப்பொழுது
ஸுக்ரீவஸசிவா: - சுக்ரீவனும், மந்திரிமார்களும்
பரமதன்விநௌ - சிறந்த வில்வீரர்களாகிய அவர்களை
த்ருஷ்ட்வா - (தூரத்திலேயே) பார்த்து,
தஸ்மாத் - அந்த
கிரிதடாத் - மலைப்பிரதேசத்திலிருந்து
அன்யத் - வேறொரு
உத்தமம் - உத்தமமான
சிகரம் - கொடுமுடிக்கு
ஜக்மு: - ஓடிவிட்டார்கள்.

ते क्षिप्रमधिगम्याथ यूथपा यूथपर्षभम् ।
हरयो वानरश्रेष्ठं परिवार्योपतस्थिरे ॥

தே க்ஷிப்ரமதிகம்யாத யூதபா யூதபர்ஷபம் ।
ஹரயோ வானரஶ்ரேஷ்டம் பரிவார்யோபதஸ்திரே ॥ 8

அத - அப்பொழுது
தே - அந்த
யூதபா: - சிறந்த
ஹரய: - வானரர்கள்,

யூதபர்ஷபம் - வானரகணங்களில் சிறந்தவனும்,
வானரஶ்ரேஷ்டம் - வானரத் தலைவனுமாகிய அந்த சுக்ரீவனை
க்ஷிப்ரம் அதிகம்ய - விரைவில் கிட்டி,
பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,
உபதஸ்திரே - நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

एकमेकायनगताः प्लवमाना गिरेर्गिरिम् ।
प्रकम्पयन्तो वेगेन गिरीणां शिखराण्यपि ॥

ஏகமேகாயனகதா: ப்லவமாநா கிரேர்கிரிம் ।
ப்ரகம்பயந்தோ வேகேந கிரீணாம் ஶிகராண்யபி ॥ 9

கிரீணாம் - மலைகளுடைய
ஶிகராணி அபி - சிகரங்களையே
வேகேந - பாய்ந்து செல்லும் வேகத்தால்
ப்ரகம்பயந்த: - அதிரச்செய்துகொண்டு
கிரே: - மலையினின்று
ஏகம் - முன்னிருந்த
கிரிம் - மலைக்கு
ப்லவமானா: - தாண்டிக்கொண்டு
ஏகமேகாயனகதா: - ஓரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ततः शाखामृगाः सर्वे प्लवमाना महाबलाः ।
बभञ्जुश्च नगांस्तत्र पुष्पितान् दुर्गसंश्रितान् ॥

தத: ஶாகாம்ருகா: ஸர்வே ப்லவமாநா மஹாபலா: ।
பபஞ்ஜுஶ்ச நகாம்ஸ்தத்ர புஷ்பிதான் துர்கஸம்ஶ்ரிதான் ॥ 10

தத: - அப்பொழுது
ப்லவமாநா: - தாண்டிச்செல்லும்
மஹாபலா: - மகாபலிஷ்டர்களாகிய
ஶாகாம்ருகா: - வானரர்கள்
ஸர்வே ச - எல்லோரும்,
தத்ர - அவ்விடத்தில்
புஷ்பிதான் - நன்கு பூத்து
துர்க ஸம்ஶ்ரிதான் - அடர்ந்து நெருங்கி முளைத்திருந்த
நகான் - மரங்களை
பபஞ்ஜு: - முறித்துத் தள்ளினார்கள்.

आप्लवन्तो हरिवराः सर्वतस्तं महागिरिम् ।
मृगमार्जारशार्दूलांस्त्रासयन्तो ययुस्तदा ॥

ஆப்லவந்தோ ஹரிவரா: ஸர்வதஸ்தம் மஹாகிரிம் ।
ம்ருகமார்ஜார ஶார்துலாந் த்ராஸயந்தோ யயு ஸ்ததா ॥ 11

தம் - அந்த
மஹாகிரிம் - புண்ய மலையில்
ஸர்வத: - எங்கும்
ஆப்லவந்த: - குதித்துக் கொண்டிருந்த
ஹரிவரா: - வானரோத்தமர்கள்
ம்ருகமார்ஜார ஶார்தூலாந் - மான், காட்டுப்பூனை, புலி இவைகளை
த்ராஸயந்த: - பயமுறச் செய்துகொண்டு
ததா - அப்பொழுது
யயு: - சுற்றித் திரிந்தார்கள்.

ततः सुग्रीवसचिवाः पर्वतेन्द्रं समाश्रिताः ।
संगम्य कपिमुख्येन सर्वे प्राञ्जलयः स्थिताः ॥

தத: ஸுக்ரீவஸசிவா: பர்வதேந்த்ரம் ஸமாஶ்ரிதா: ।
ஸங்கம்ய கபிமுக்யேன ஸர்வே ப்ராஞ்ஜலய: ஸ்திதா: ॥ 12

தத: - அப்பொழுது
கபிமுக்யேன - வானரச்ரேஷ்டனோடு
ஸங்கம்ய - கூடி, (சுக்ரீவனோடு)
பர்வதேந்த்ரம் - உத்தமமான பர்வதத்தை
ஸமாஶ்ரிதா: - வந்தடைந்த
ஸுக்ரீவ ஸசிவா: - சுக்ரீவனது மந்திரிமார்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ப்ராஞ்ஜலய: - கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்திதா: - நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

ततस्तं भयसंविग्नं वालिकिल्बिषशङ्कितम् ।
उवाच हनुमान् वाक्यं सुग्रीवं वाक्यकोविदः ॥

ததஸ்தம் பயஸம்விக்நம் வாலிகில்பிஷஶங்கிதம் ।
உவாச ஹநுமான் வாக்யம் ஸுக்ரீவம் வாக்ய கோவித: ॥ 13

வாக்ய கோவித: - பேசுவதில் நிபுணராகிய
ஹநுமான் - ஹனுமார்,
தத: - அப்பொழுது
வாலிகில்பிஷ ஶங்கிதம் - வாலியினது தீச்செயல்களை எண்ணி எண்ணி
பயஸம்த்ரஸ்தம் - பயத்தால் உள்ளம் நடுங்கிக்கிடந்த
தம் - அந்த
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனைப் பார்த்து
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னார்.

संभ्रमस्त्यज्यतामेष सर्वैर्वालिकृतो महान् ।
मलयोऽयं गिरिवरो भयं नेहास्ति वालिनः ॥

ஸம்ப்ரமஸ்த்யஜ்யதாமேஷ ஸர்வைர் வாலிக்ருதோ மஹான் ।
மலயோऽயம் கிரிவரோ பயம் நேஹாஸ்தி வாலின: ॥ 14

ஸர்வை: - 'எல்லோராலும்
வாலிக்ருத: - வாலியை நினைப்பதாகிய
மஹான் - மஹத்தான
ஏஷ: - இந்த
ஸம்ப்ரம: - கலவரமானது
த்யஜ்யதாம் - ஒழிக்கப்படட்டும்.
அயம் - இந்த
கிரிவர: - சிறந்த மலையானது
மலய: - 'மலயமெ'ன்பது. (இதில் சாபத்தால் வாலி வர முடியாது.)
வாலின: - வாலியிடமிருந்து
இஹ - இவ்விடத்தில்
பயம் - ஆபத்து
அஸ்தி ந - உண்டாக முடியாது.

यस्मादुद्विग्नचेतास्त्वं प्रद्रुतो हरिपुंगव ।
तं क्रूरदर्शनं क्रूरं नेह पश्यामि वालिनम् ॥

யஸ்மாத் உத்விக்ந சேதாஸ்த்வம் ப்ரத்ருதோ ஹரிபுங்கவ ।
தம் க்ரூர தர்ஶனம் க்ரூரம் நேஹ பஶ்யாமி வாலினம் ॥ 15

ஹரிபுங்கவ - 'வானரோத்தம!
யஸ்மாத் - எவனிடத்திலிருந்து
த்வம் - தேவரீர்
உத்விக்ந சேதா: - மனம் முறிந்து
ப்ரத்ருத: - ஓடிவந்துவிட்டீரோ,
தம் - அந்த
க்ரூர தர்ஶனம் - பயங்கரமான தோற்றத்தையுடையவனும்,
க்ரூரம் - கொடிய செயல்களையுடையவனுமான
வாலினம் - வாலியை
இஹ - இவ்விடத்தில்
பஶ்யாமி ந - நான் காணேன்.

यस्मात्तव भयं सौम्य पूर्वजात्पापकर्मणः ।
स नेह वाली दुष्टात्मा न ते पश्याम्यहं भयम् ॥

யஸ்மாத் தவ பயம் ஸௌம்ய பூர்வஜாத் பாபகர்மண: ।
ஸ நேஹ வாலீ துஷ்டாத்மா ந தே பஶ்யாம்யஹம் பயம் ॥ 16

ஸௌம்ய - அன்பரே!
யஸ்மாத் - எந்த
பாப கர்மண: - தீயச் செயலையுடைய
பூர்வஜாத் - தமையனிடத்திலிருந்து
தவ - தேவரீருக்கு
பயம் - ஆபத்தோ,
ஸ: - அந்த
துஷ்டாத்மா - துஷ்டாத்மாவாகிய
வாலீ - வாலி
இஹ - இவ்விடத்தில்
ந - இல்லை.
தே - உமக்கு
பயம் - ஒரு ஆபத்தையும்
அஹம் பஶ்யாமி ந - நான் காணவில்லை.

अहो शाखामृगत्वं ते व्यक्तमेव प्लवंगम ।
लघुचित्ततयात्मानं न स्थापयसि यो मतौ ॥

அஹோ ஶாகாம்ருகத்வம் தே வ்யக்தமேவ ப்லவங்கம ।
லகுசித்ததயாத்மானம் ந ஸ்தாபயஸி யோ மதௌ ॥ 17

ப்லவங்கம - வானரரே!
அஹோ - என்ன கஷ்டம்!
தே - தேவரீரின்
ஶாகாம்ருகத்வம் - குரங்குத் தன்மையே
வ்யக்தம் - வெளிப்பட்டதாகிறது.
ய: - அந்த நீர்
மதௌ - ஒரு மனவுறுதியில்
ஆத்மானம் - தன்னை
லகுசித்ததயா - சஞ்சலிக்கும் மனமுடையவராதலால்
ந ஸ்தாபயஸி - நிலைத்திருக்கச் செய்யாதிருக்கின்றீர்.

बुद्धिविज्ञानसंपन्न इङ्गितैः सर्वमाचर ।
न ह्यबुद्धिं गतो राजा सर्वभूतानि शास्ति हि ॥

புத்தி விஞான ஸம்பந்ந இங்கிதை: ஸர்வமாசர ।
ந ஹ்யபுத்திம் கதோ ராஜா ஸர்வபூதாநி ஶாஸ்தி ஹி ॥ 18

புத்தி விஞான ஸம்பந்ந - புத்தியிலும் உலக வியாபாரங்களை சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதிலும் நிபுணரே!
ஸர்வ - எதையும்
இங்கிதை: ஹி - மனதினுள்ளேயே நிச்சயிக்கப்பட்ட தீர்மானங்களைக் கொண்டே

ஆசர - மேற்கொள்ளும்.
ஹி - ஏனெனில்
ராஜா - ஒரு மன்னன்,
அபுத்திம் கத: - விஷயங்களில் ஒருவித தீர்மானத்திற்கு வராதவன்
ஸர்வ பூதானி - எந்தப் பிராணிகளையும்
ஶாஸ்தி ந - அடக்கியாள முடியாது.'

सुग्रीवस्तु शुभं वाक्यं श्रुत्वा सर्वं हनूमतः ।
ततः शुभतरं वाक्यं हनूमन्तमुवाच ह ॥

ஸுக்ரீவஸ்து ஶுபம் வாக்யம் ஶ்ருத்வா ஸர்வம் ஹநூமத:।
தத: ஶுபதரம் வாக்யம் ஹநூமந்த முவாச ஹ ॥ 19

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
ஹநூமத: - ஹனுமானுடைய
ஶுபம் வாக்யம் - ஹிதகரமான மொழி
ஸர்வம் து - எல்லாவற்றிற்கும்
ஶ்ருத்வா - செவிசாற்றி,
தத: - அதைவிட
ஶுபதரம் - சமயத்திற்கேற்றதாயிருக்கிற
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
ஹநூமந்தம் ஹ - ஹனுமாரைப் பார்த்தே
உவாச - மொழிந்தார்.

दीर्घबाहू विशालाक्षौ शरचापासिधारिणौ ।
कस्य न स्याद्भयं दृष्ट्वा ह्येतौ सुरसुतोपमौ ॥

தீர்கபாஹூ விஶாலாக்ஷௌ ஶரசாபாஸிதாரிணௌ।
கஸ்ய ந ஸ்யாத்பயம் த்ருஷ்ட்வா ஹ்யேதௌ ஸுரஸுதோபமௌ॥ 20

தீர்கபாஹூ - நீண்ட கைகளையுடையவர்களும்,
விஶாலாக்ஷௌ - அகன்ற கண்களையுடையவர்களும்,
ஶரசாபாஸி தாரிணௌ- பாணம், வில், வாள் இவைகளைத் தரித்தவர்களும்,
ஸுர ஸுதோபமௌ- தேவகுமாரர்கள்போல் விளங்குகிறவர்களுமான
ஏதௌ - இவ்விருவர்களை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
கஸ்ய ஹி - எவனுக்குத்தான்
பயம் ந ஸ்யாத் - திகில் உண்டாகாது?

वालिप्रणिहितावेतौ शङ्केऽहं पुरुषोत्तमौ ।
राजानो बहुमित्राश्च विश्वासो नात्र हि क्षमः ॥

வாலிப்ரணிஹிதாவேதௌ ஶங்கேऽஹம் புருஷோத்தமௌ।
ராஜாநோ பஹுமித்ராஶ்ச விஶ்வாஸோ நாத்ர ஹி க்ஷம: ॥ 21

புருஷோத்தமௌ - புருஷோத்தமர்களாகிய
ஏதௌ - இவர்களை
வாலி ப்ரணிஹிதௌ- வாலியால் அனுப்பப்பட்டவர்களாய்
அஹம் - நான்
ஶங்கே - சந்தேகிக்கிறேன்.
ராஜாந: - அரசர்கள்
பஹுமித்ரா: ச - பலர்களை உதவிபுரிபவர்களாக உடையவர்கள்.
அத்ர - இதில்
விஶ்வாஸ: - நன்கு விசாரியாது ஒரு காரியத்தில் துணிதலென்பது
க்ஷம: ந ஹி - யுக்தமன்றே.

अरयश्च मनुष्येण विज्ञेयाश्छन्नचारिणः ।
विश्वस्तानामविश्वस्ताश्छिद्रेषु प्रहरन्ति हि ॥

அரயஶ்ச மநுஷ்யேண விஜ்ஞேயாஶ்சந்ந சாரிண:।
விஶ்வஸ்தானா மவிஶ்வஸ்தா சிந்த்ரேஷு ப்ரஹரந்தி ஹி ॥ 22

சந்ந சாரிண: - உட்கருத்தை வெளிக்காட்டாது நடிக்கும்
அரய: ச - சத்ருக்கள்,
மநுஷ்யேண - ஒரு மனிதனால்
விஜ்ஞேயா: - ஸர்வ பிரகாரத்திலும் விசாரித்து உள்ளபடி அறியப்பட வேண்டியவர்கள்.
ஹி - ஏனென்றால்
அவிஶ்வஸ்தா: - எதிரிகள் விஷயத்தில் உள்ளபடி விச்வாஸம் இல்லாத அவர்கள்
விஶ்வஸ்தானாம் - விசாரியாது நம்பிவிட்டவர்களுக்கு
சிந்த்ரேஷு - உதவிக்கிடமில்லா இடங்களில்
ப்ரஹரந்தி - தீங்கு விளைவிக்கின்றார்கள்.

कृत्येषु वाली मेधावी राजानो बहुदर्शनाः ।
भवन्ति परहन्तारस्ते ज्ञेयाः प्राकृतैर्नरैः ॥

க்ருத்யேஷு வாலீ மேதாவீ ராஜாநோ பஹுதர்ஶநா:।
பவந்தி பரஹந்தாரஸ்தே ஜ்ஞேயா: ப்ராக்ருதைர் நரை: ॥ 23

வாலீ - வாலி
க்ருத்யேஷு - காரியங்களை முடிக்கும் விஷயங்களில்
மேதாவீ - சூக்ஷ்மபுத்தியுடையவன்.
ராஜாந: - மன்னர்கள்
பஹுதர்ஶநா: - பலவகை சூக்ஷ்மங்களையனுஷ்டிக்கின்றவர்களாய்,
பரஹந்தார: - சத்ருக்களை அடக்குகின்றவர்களாய்
பவந்தி - இருக்கின்றார்கள்.
தே - அவர்கள்

ப்ராக்ருதை: - மாறுவேடம் பூண்ட
நரை: - மனிதர்களால்
ஞேயா: - உள்ளபடி அறிய வேண்டியவர்கள்.

तौ त्वया प्राकृतेनेव गत्वा ज्ञेयौ प्लवंगम ।
इङ्गितानां प्रकारैश्च रूपव्याभाषणेन च ॥

தௌ த்வயா ப்ராக்ருதேநேவ கத்வா ஞேயௌ ப்லவங்கம ।
இங்கிதாநாம் ப்ரகாரைஶ்ச ரூபவ்யாபாஷணேந ச ॥ 24

ப்லவங்கம - வானரனே!
தௌ - அவ்விருவர்களும்
ப்ராக்ருதேந - மாறுவேடம் பூண்ட
த்வயா ஏவ - உம்மாலேயே
கத்வா - அடைய்ப்பெற்று,
ரூபவ்யாபாஷணேந ச - அழகியபலவகைசம்பாஷணைகளைக் கொண்டும்
இங்கிதாநாம் - கருத்துகளின்
ப்ரகாரை: ச - விசேஷங்களாலும்
ஞேயௌ - அறியப்பட வேண்டியவர்கள்.

लक्षयस्व तयोर्भावं प्रहृष्टमनसौ यदि ।
विश्वासयन् प्रशंसाभिरिङ्गितैश्च पुनः पुनः ॥

லக்ஷயஸ்வ தயோர்பாவம் ப்ரஹ்ருஷ்ட மனஸௌ யதி ।
விஶ்வாஸயந் ப்ரஶம்ஸாபிரிங்கிதைஶ்ச புன: புன: ॥ 25

ப்ரஹ்ருஷ்ட மனஸௌ - நல்லெண்ணமுடையவர்களாய் அவ்விருவர்களும்
யதி - இருந்தால்,
ப்ரஶம்ஸாபி: - ஸ்தோத்திரங்களாலும்,
இங்கிதை: ச - அவைகளுக்கனுகுணமானஅவயவசின்னங்களாலும்,
புன: புன: - மேன்மேல்
விஶ்வாஸயந் - நம்பிக்கையுண்டாகச் செய்து
தயோ: - அவ்விருவர்களுக்கும்
பாவம் - ஆகவேண்டிய காரியத்தை
லக்ஷயஸ்வ - அறிந்து வருவாயாக.

ममैवाभिमुखं स्थित्वा पृच्छ त्वं हरिपुंगव ।
प्रयोजनं प्रवेशस्य वनस्यास्य धनुर्धरौ ॥

மமைவாபிமுகம் ஸ்தித்வா ப்ருச்ச த்வம் ஹரிபுங்கவ ।
ப்ரயோஜனம் ப்ரவேஶஸ்ய வனஸ்யாஸ்ய தநுர்தரௌ ॥ 26

ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
தநுர்தரௌ - தனுஷ்பாணிகளான அவ்விருவர்களையும்
த்வம் - நீ

ஸ்தித்வா - கிட்டிக்காத்து நின்றுகொண்டு,
அஸ்ய - இந்த
வனஸ்ய - வனத்தில்
ப்ரவேஶஸ்ய - புகுவதில்
ப்ரயோஜனம் - உத்தேசத்தை
மம - என்
அபிமுகம் ஏவ - வினாவாகவே
ப்ருச்ச - கேள்.

शुद्धात्मानौ यदि त्वेतौ जानीहि त्वं प्लवङ्गम ।
व्याभाषितैर्वा रूपैर्वा विज्ञेया दुष्टताऽनयोः ॥

ஶுத்தாத்மானௌ யதி த்வேதௌ ஜாநீஹி த்வம் ப்லவங்கம ।
வ்யாபாஷிதைர் வா ரூபைர்வா விஞேயா துஷ்டதா நயோ: ॥ 27

அனயோ: - இவ்விருவர்களுடைய
வ்யாபாஷிதை: வா - சம்பாஷணைகளாலும்,
ரூபை: வா - அவைகள் சொல்லப்பட்டவைகளாலும்,
துஷ்டதா - தீய எண்ணம்
விஞேயா - நன்கு அறியத்தக்கது.
ப்லவங்கம - வானரனே!
ஏதௌ - இவர்கள்
ஶுத்தாத்மானௌ - நல்லெண்ணமுடையவர்களாய்
யதி - இருந்தால்
து - அதன்மேல்
த்வம் ஜாநீஹி - நீ நட்புக்கொள்.

इत्येव कपिराजेन सन्दिष्टो मारुतात्मजः ।
चकार गमने बुद्धिं यत्र तौ रामलक्ष्मणौ ॥

இத்யேவம் கபிராஜேன ஸந்திஷ்டோ மாருதாத்மஜ: ।
சகார கமனே புத்திம் யத்ர தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 28

கபிராஜேன - வானர மன்னனால்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஸந்திஷ்ட: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட
மாருதாத்மஜ: - வாயுகுமாரர்,
தௌ - அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஶ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
யத்ர - எங்கிருக்கிறார்களோ அவ்விடத்திற்கு
கமனே புத்திம் சகார - போக இணங்கினார்.

तथेति संपूज्य वचस्तु तस्य तत् कपेः सुभीतस्य दुरासदस्य च ।
महानुभावो हनुमान् ययौ तदा स यत्र रामोऽतिबलश्च लक्ष्मणः ॥

ததேதி ஸம்பூஜ்ய வசஸ்து தஸ்ய தத்
கபே: ஸுபீதஸ்ய துராஸதஸ்ய ச+
மஹாநுபாவோ ஹநுமான் யயௌ ததா
ஸ யத்ர ராமோऽதிபலஶ்ச லக்ஷ்மண: ॥ 29

மஹாநுபாவ: - மஹானுபாவரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்,
துராஸதஸ்ய - இதுவரையில் எப்பொழுதுமில்லாதபடி
ஸுபீதஸ்ய - மிகவும் உள்ளம் நடுங்கிக் கிடந்த
தஸ்ய - அந்த
கபே: - வானரத்தினுடைய
தத் - அந்த
வச: - நியமனத்தை
ஸம்பூஜ்ய து - கௌரவித்து,
ததா இதி - 'அங்ஙனமே செய்கின்றேன்' என்று சொல்லிவிட்டு
ததா - அப்பொழுது
ஸ: ராம: ச - அந்த ஸ்ரீராமரும்
அதிபல: - மகா பலசாலியான
லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணரும்
யத்ர - எங்கிருந்தார்களோ அவ்விடத்திற்கு
யயௌ - புறப்பட்டார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவ மந்த்ரோ நாம த்விதீய: ஸர்க: ॥

த்ருதீய: ஸர்க: - 3

वचो विज्ञाय हनुमान् सुग्रीवस्य महात्मनः ।
पर्वताद्दृश्यमूकात्तु पुप्लुवे यत्र राघवौ ॥

வசோ விஜ்ஞாய ஹநுமான் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
பர்வதாத் ருஶ்யமூகாத்து புப்லுவே யத்ர ராகவௌ ॥ 1

ஹநுமான் - ஹனுமான்
மஹாத்மன: - மஹாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனுடைய
வச: - ஆக்கினையை
விஜ்ஞாய - சிரமேற்கொண்டு,
ருஶ்யமூகாத் - ரிச்யமூக
பர்வதாத் - மலையினின்று
ராகவௌ து - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும்
யத்ர - எங்கிருந்தார்களோ அவ்விடத்திற்கு
புப்லுவே - தாண்ட எண்ணினார்.

कपिरूपं परित्यज्य हनुमान् मारुतात्मजः ।
भिक्षुरूपं ततो भेजे शठबुद्धितया कपिः ॥

கபிரூபம் பரித்யஜ்ய ஹனுமான் மாருதாத்மஜ: ।
பிக்ஷு ரூபம் ததோ பேஜே ஶடபுத்திதயா கபி: ॥ 2

மாருதாத்மஜ: - வாயுகுமாரரும்
கபி: - வானரருமான
ஹனுமான் - ஹனுமார்
தத: - அப்பொழுது
ஶடபுத்தி தயா - மத்யஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய அறிவைக் கொண்டு
கபிரூபம் - வானர உருவத்தை
பரித்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு,
பிக்ஷுரூபம் - பிராமண பிரம்மசாரி வேடத்தை
பேஜே - தரித்துக் கொண்டார்.

ततः स हनुमान् वाचा श्लक्ष्णया सुमनोज्ञया ।
विनीतवदुपागम्य राघवौ प्रणिपत्य च ॥

தத: ஸ ஹநுமான் வாசா ஶ்லக்ஷ்ணயா ஸுமநோக்ஞயா ।
விநீதவதுபாகம்ய ராகவௌ ப்ரணிபத்ய ச ॥ 3

आबभाषे च तौ वीरौ यथावत्प्रशशंस च ॥

ஆபபாஷேச தௌ வீரௌ யதாவத் ப்ரஶஶம்ஸ ச ॥

தத: - அதன்மேல்
ஸ: ஹநுமான் - அந்த ஹனுமார்,
தௌ வீரௌ - அந்த வீரர்களாகிய
ராகவௌ ச - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
விநீதவத் - வினயமாய்
உபாகம்ய - கிட்டி,
யதாவத் - சாஸ்திர முறைப்படி
ப்ரணிபத்ய - தண்டனிட்டு,
ப்ரஶஶம்ஸ ச - புகழ்ந்தார்.
ஶ்லக்ஷ்ணயா ச - நம்பக் கூடியதாயிருக்கிறதும்,
ஸுமநோக்ஞயா - மிக மனோக்கியமுமான
வாசா - சொற்கொண்டு
ஆபபாஷே - முகமன் கூறினார்.

संपूज्य विधिवद्वीरौ हनुमान् मारुतात्मजः ।
उवाच कामतो वाक्यं मृदु सत्यपराक्रमौ ॥

ஸம்பூஜ்ய விதிவத் வீரௌ ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ।
உவாச காமதோ வாக்யம் ம்ருது: ஸத்யபராக்ரமௌ ॥ 4

மாருதாத்மஜ: - வாயுவின் புதல்வரும்
வீர: - தர்மவீரருமான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
விதிவத் - விதிப்படி
ஸம்பூஜ்ய - கௌரவித்துவிட்டு,
ஸத்ய விக்ரமௌ - வீண்போகா பராக்கிரமமுள்ள
அவ்விருவர்களையும் பார்த்து
ம்ருது: - தனது சுசீலத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்ற
வாக்பி: - சொற்கொண்டு
காமத: - மனப்பூர்வமாக பின்வருமாறு
உவாச - மொழிந்தார்.

राजर्षिदेवप्रतिमौ तापसौ संशितव्रतौ ।
देशं कथमिमं प्राप्तौ भवन्तौ वरवर्णिनौ ॥

ராஜர்ஷிதேவப்ரதிமௌ தாபஸௌ ஸம்ஶிதவ்ரதௌ ।
தேஶம் கதமிமம் ப்ராப்தௌ பவந்தௌ வரவர்ணினௌ ॥ 5

त्रासयन्तौ मृगगणानन्यांश्च वनचारिणः ।
पम्पातीररुहान् वृक्षान् वीक्षमाणौ समन्ततः ॥

த்ராஸயந்தௌ ம்ருககணாந் நந்யாம்ஶ்ச வனசாரிண: ।
பம்பாதீர ருஹான் வ்ருக்ஷான் வீக்ஷமாணௌ ஸமந்தத: ॥ 6

ராஜர்ஷிதேவ ப்ரதிமௌ - ராஜரிஷிகளையும், தேவர்களையும் நிகர்த்தவர்களாய்,
வரவர்ணினௌ - அபூர்வமான தேஜஸ் உடையவர்களாய்,
ஸமந்தத: - எங்கும்
பம்பாதீருஹான் - பம்பைக்கரையில் முளைத்துள்ள
வ்ருக்ஷான் - மரங்களை
வீக்ஷமாணௌ - பார்த்துக்கொண்டே
ம்ருககணாந் - மான் கூட்டங்களையும்,
அந்யான் - மற்றுமுள்ள
வனசாரிண: ச - காட்டில் வசிக்கும் பிராணிகளையும்
த்ராஸயந்தௌ - மிரளச் செய்துகொண்டு
ஸம்ஶித வ்ரதௌ - கடுமையான விரதானுஷ்டானங்களையுடைய
தாபஸௌ - தபஸ்விகளாய் விளங்கும்
பவந்தௌ - நீங்களிருவர்களும்
இமம் தேஶம் - இந்த தேசத்திற்கு
கதம் - என்ன கார்யமாய்
ப்ராப்தௌ - வந்திருக்கிறீர்கள்?

इमां नदीं शुभजलां शोभयन्तौ तरस्विनौ ।
धैर्यवन्तौ सुवर्णाभौ कौ युवां चीरवाससौ ॥

இமாம் நதீம் ஶுபஜலாம் ஶோபயந்தௌ தரஸ்விநௌ ।
தைர்யவந்தௌ ஸுவர்ணபௌ கௌ யுவாம் சீரவாஸஸௌ ॥ 7

निःश्वसन्तौ वरभुजौ पीडयन्ताविमाः प्रजाः ।
सिंहविप्रेक्षितौ वीरौ सिंहातिबलविक्रमौ ॥

நிஶ்ஶ்வஸந்தௌ வரபுஜௌ பீடயந்தாவிமா: ப்ரஜா: ।
ஸிம்ஹவிப்ரேக்ஷிதௌ வீரௌ ஸிம்ஹாதிபல விக்ரமௌ ॥ 8

शक्रचापनिभे चापे गृहीत्वा शत्रुसूदनौ ।
श्रीमन्तौ रूपसंपन्नौ वृषभश्रेष्ठविक्रमौ ॥

ஶக்ரசாபநிபே சாபே க்ருஹீத்வா ஶத்ருஸூதனௌ ।
ஸ்ரீமந்தௌ ரூபஸம்பந்நௌ வ்ருஷபஶ்ரேஷ்டவிக்ரமௌ ॥ 9

हस्तिहस्तोपमभुजौ द्युतिमन्तौ नरर्षभौ ॥

ஹஸ்தி ஹஸ்தோபமபுஜௌ த்யுதிமந்தௌ நரர்ஷபௌ ॥ 10

தரஸ்விநௌ - சுறுசுறுப்பு நடையுற்றவர்களும்,
தைர்யவந்தௌ - எதற்கும் சலியாது சாந்தமூர்த்திகளாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்களும்,
ஸுவர்ணாபௌ - பொன்னொத்த எழிலுற்றவர்களும்,
நிஶ்ஶ்வஸந்தௌ - பெருமூச்சுக் கொண்டிருக்கின்றவர்களும்,

வரபுஜௌ - சிறந்த புஜங்களையுடையவர்களும்,
இமா: - இந்த
ப்ரஜா: - பிராணிகளை
பீடயந்தௌ - மிரளச் செய்கின்றவர்களும்,
ஸிம்ஹ விப்ரேக்ஷிதௌ - ஸிம்ஹத்தைப்போல் கம்பீரமான பார்வை உடையவர்களும்,
வீரௌ - மிகவும் கொண்டாடத்தக்கவண்ணமாய்
ஸிம்ஹாதிபல விக்ரமௌ - ஸிம்ஹத்தைப்போல் சிறந்த கமனமுற்றவர்களும்,
வ்ருஷப ஶ்ரேஷ்ட விக்ரமௌ - சிறந்த ரிஷபத்தின் கமனமுடையவர்களும்
ஹஸ்தி ஹஸ்தோபம புஜௌ - யானையின் துதிக்கை போன்ற கைகளை உடையவர்களும்,
ஶக்ரசாபநிபே - இந்திரனது வில்லொளி கொண்ட
சாபே - இரு விற்களை
க்ருஹீத்வா - பிடித்துக்கொண்டு,
ஸ்ரீமந்தௌ - யாவருடைய மனத்தையும் கவர்ந்துகொண்டு
ரூபஸம்பந்நௌ - அழகுவாய்ந்து
த்யுதி மந்தௌ - ஒளிகொண்டு விளங்கும்
நரர்ஷபௌ - புருஷோத்தமர்களாய்
சீரவாஸஸௌ - மரவுரி தரித்தவர்களாய்,
ஶத்ருஸூதனௌ - சத்துருக்களையும், பார்த்த மாத்திரத்தில் ஒதுங்கி நிற்கச் செய்ய வல்லவர்களும்,
இமாம் - இந்த
ஶுபஜலாம் - மாசற்ற ஜலத்தையுடைய
நதீம் - நதியை
ஶோபயந்தௌ - விளங்கச் செய்கின்றவர்களுமான
யுவாம் - நீங்களிருவர்களும்
கௌ - யாவர்?

प्रभया पर्वतेन्द्रोऽयं युवयोरवभासितः ॥

ப்ரபயா பர்வதேந்த்ரோऽயம் யுவயோரவபாஸித: ॥ 11
அயம் - இந்த
பர்வதேந்த்ர: - மாமலை
யுவ்யோ: - உங்களிருவர்களுடைய
ப்ரபயா - ஒளியால்
அவபாஸித: - திகழ்கின்றது.

राज्यार्हावमरप्रख्यौ कथं देशमिहागतौ ।
पद्मपत्रेक्षणौ वीरौ जटामण्डलधारिणौ ॥

ராஜ்யார்ஹாவமரப்ரக்யௌ கதம் தேஶமிஹாகதௌ ।
பத்மபத்ரேக்ஷணௌ வீரௌ ஜடாமண்டலதாரிணௌ ॥ 12

अन्योन्यसदृशौ वीरौ देवलोकादिवागतौ ।
यदृच्छयेव संप्राप्तौ चन्द्रसूर्यौ वसुंधराम् ॥

அன்யோன்ய ஸத்ருஶௌ வீரௌ தேவலோகாதிவாகதௌ ।
யத்ருச்சயேவ ஸம்ப்ராப்தௌ சந்த்ரஸூர்யௌ வஸுந்தராம் ॥ 13

विशालवक्षसौ वीरौ मानुषौ देवरूपिणौ ।
सिंहस्कन्धौ महोत्साहौ समदाविव गोवृषौ ॥

விஶாலவக்ஷஸௌ வீரௌ மாநுஷௌ தேவரூபிணௌ ।
ஸிம்ஹஸ்கந்தௌ மஹோத்ஸாஹௌ ஸமதாவிவ கோவ்ருஷௌ ॥ 14

ராஜ்யார்ஹௌ - அரசுக்குரிய அம்சங்களமையப் பெற்றவர்களும்,
அமர ப்ரக்யௌ - தேவர்கள்போல் விளங்குகின்றவர்களும்,
பத்ம பத்ரேக்ஷணௌ - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களுற்றவர்களும்,
வீரௌ - மேன்மையுற்றவர்களாய்
ஜடா மண்டல தாரிணௌ - சடைமுடி புனைந்தவர்களும்
அன்யோன்ய ஸத்ருஶௌ - ஒருவரையொருவர் ஒத்து
தேவலோகாத் - வைகுண்டத்தினின்று
ஆகதௌ - எழுந்தருளியிருக்கும்
வீரௌ இவ - விஷ்ணுபகவானைப் போலிருக்கின்றவர்களும்,
வஸுந்தராம் - மண்ணுலகை
யத்ருச்சயா - ஏது காரணமாயோ
ஸம்ப்ராப்தௌ - அடைந்திருக்கின்ற
சந்த்ர ஸூர்யௌ இவ - சந்திரனையும், சூரியனையும் போலிருக்கின்றவர்களும்,
தேவரூபிணௌ - தேவர்களது அழகுற்று
விஶால வக்ஷஸௌ - அகன்ற மார்புடையவர்களாய்,
ஸிம்ஹ ஸ்கந்தௌ - சிங்கத்தின் பிடரி போன்ற கழுத்துடையவர்களும்,
ஸமதௌ - உத்ஸாஹத்துடனிருக்கும்
கோவ்ருஷௌ இவ - ரிஷபங்கள்போல
மஹோத்ஸாஹௌ - மிக உத்ஸாஹங்கொண்டு
வீரௌ - மேன்மையுற்று விளங்கும்
மாநுஷௌ - மானிடர்களுமாகிய நீங்களிருவர்களும்
இஹ - இப்பொழுது
தேஶம் - இந்த இடத்திற்கு
கதம் - என்ன காரணமாய்
ஆகதௌ - வந்திருக்கின்றீர்கள்?

आयताश्च सुवृत्ताश्च बाहवः परिघोपमाः ।
सर्वभूषणभूषार्हाः किमर्थं न विभूषिताः ॥

ஆயதாஸ்ச ஸுவ்ருத்தாஸ்ச பாஹவ: பரிகோபமா: ।
ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா: கிமர்தம் ந விபூஷிதா: ॥ 15

ஆயதா: ச - நீண்டவைகளும்,
ஸுவ்ருத்தா: ச - அழகாய் உருண்டிருக்கின்றவைகளும்,
பரிகோபமா: - உழல் தடி போன்றிருக்கின்றவைகளும்,
ஸர்வபூஷண - எல்லா பூஷணங்களாலும்
பூஷார்ஹா: அலங்கரிக்க ஏற்றவைகளுமான
பாஹவ: - கைகள்
கிமர்தம் - ஏன் அலங்கரிக்கப்படாமலிருக்கின்றன?
ந விபூஷிதா:

उभौ योग्यावहं मन्ये रक्षितुं पृथिवीमिमाम् ।
ससागरवनां कृत्स्नां विन्ध्यमेरुविभूषिताम् ॥

உபௌ யோக்யாவஹம் மன்யே ரக்ஷிதும் ப்ருதிவீமிமாம் ।
ஸஸாகரவநாம் க்ருத்ஸ்நாம் விந்த்ய மேருவிபூஷிதாம் ॥ 16

ஸ ஸாகர வநாம் - சமுத்திரங்களையும், வனங்களையும் உள்ளிட்டதும்,
விந்த்ய மேரு விபூஷிதாம்-விந்தியமலையாலும், மேருமலையாலும் அழகுற்று விளங்குகின்றதுமான
இமாம் - இந்த
ப்ருதிவீம் - பூமியை
க்ருத்ஸ்நாம் - முழுதையும்
ரக்ஷிதும் - பாதுகாக்க
உபௌ - நீங்களிருவர்களும்
யோக்யயௌ - ஏற்றவர்களென்றும்
அஹம் மன்யே - நான் எண்ணுகிறேன்.

इमे च धनुषी चित्रे श्लक्ष्णे चित्रानुलेपने ।
प्रकाशेते यथेन्द्रस्य वज्रे हेमविभूषिते ॥

இமே ச தநுஷீ சித்ரே ஶ்லக்ஷ்ணே சித்ராநுலேபனே ।
ப்ரகாஶேதே யதேந்த்ரஸ்ய வஜ்ரே ஹேமவிபூஷிதே ॥ 17

இமே - இந்த
சித்ரே - அற்புதமாயிருக்கின்றதும்,
ஶ்லக்ஷ்ணே - பளபளவென்று
சித்ராநு லேபனே - பூச்சுடன் விளங்குகின்றதும்,
ஹேம விபூஷிதே - தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளுமான

தநுஷீ ச - விற்களிரண்டும்
இந்த்ரஸ்ய வஜ்ரே - இந்திரனது வஜ்ராயுதங்கள்
யதா - போலவே
ப்ரகாஶேதே - விளங்குகின்றன.

संपूर्णा निशितैर्बाणैस्तूणाश्च शुभदर्शनाः ।
जीवितान्तकरैर्घोरैर्ज्वलद्भिरिव पावकैः ॥

ஸம்பூர்ணா நிஶிதை: பாணைஸ் தூணாஶ் ச ஶுபதர்ஶநா: ।
ஜீவிதாந்தகரைர் கோரைர் ஜ்வலத்பிரிவ பாவகை: ॥ 18

ஜீவிதாந்தகரை: - உயிரை மாய்க்கவல்ல
கோரை: - உக்கிரமாய்
ஜ்வலத்பி: - கொழுந்து விட்டெரியும்
பாவகை: - அக்னிகளால்
இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
நிஶிதை: - உக்கிரமாய் விளங்குகின்ற
பாணை: - பாணங்களால்
ஶுபதர்ஶநா: - அழகுற்ற
தூணா: ச - அம்புறாத்தூணிகள்
ஸம்பூர்ணா: - நிறைந்திருக்கின்றன.

महाप्रमाणौ विपुलौ तप्तहाटकभूषितौ ।
खड्गावेतौ विराजेते निर्मुक्ताविव पन्नगौ ॥

மஹாப்ரமாணௌ விபுலௌ தப்தஹாடக பூஷிதௌ ।
கட்காவேதௌ விராஜேதே நிர்முக்தாவீவ பன்னகௌ ॥ 19

விபுலௌ - பெருத்தவைகளும்,
மஹாப்ரமாணௌ - மிக நீளமுள்ளவைகளும்,
தப்த ஹாடக பூஷிதௌ- தங்கப் பிடிகளாலலங்கரிக்கப் பட்டவைகளுமான
ஏதௌ - இவ்விரண்டு
கட்கௌ - கத்திகள்
நிர்முக்தௌ - சட்டை கழற்றிய
பன்னகௌ இவ - இரண்டு சர்ப்பங்கள் போல்
விராஜேதே - விளங்குகின்றன.

एवं मां परिभाषन्तं कस्माद्वै नाभिभाषथः ॥

ஏவம் மாம் பரிபாஷந்தம் கஸ்மாத் வை நாபிபாஷத: ॥ 20

ஏவம் - இப்படியாய்
பரிபாஷந்தம் - பேசிக்கொண்டிருக்கும்
மாம் - அடியேனைப் பார்த்து
கஸ்மாத் வை - ஏனோ
ந அபிபாஷத: - வாய்திறந்து பேசாதிருக்கின்றீர்கள்?

सुग्रीवो नाम धर्मात्मा कश्चिद्वानरयूथपः ।
वीरो विनिकृतो भ्रात्रा जगद्भ्रमति दुःखितः ॥

ஸுக்ரீவோ நாம தர்மாத்மா கஶ்சித் வானரயூதப: ।
வீரோ விநிக்ருதோ ப்ராத்ரா ஜகத் ப்ரமதி துக்கித: ॥ 21

தர்மாத்மா - தர்மசிந்தனையுற்றவரும்,
வீர: - சூரரும்
வானரயூதப: - வானரத் தலைவருமான
ஸுக்ரீவ: நாம - ஸுக்ரீவர் என்ற
கஶ்சித் - ஒருவர்
ப்ராத்ரா - தமயனால்
விநிக்ருத: - துரத்தப்பட்டு
துக்கித: - மனம் நொந்தவராய்
ஜகத் - உலகில்
ப்ரமதி - அலைந்து திரிகிறார்.

प्राप्तोऽहं प्रेषितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना ।
राज्ञा वानरमुख्यानां हनूमान्नाम वानरः ॥

ப்ராப்தோऽஹம் ப்ரேஷிதஸ்தேந ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।
ராஜ்ஞா வானரமுக்யாநாம் ஹநூமான் நாம வானர: ॥ 22

வானர முக்யாநாம் - 'வானரத் தலைவர்களுக்கு
ராஜ்ஞா - மன்னனும்
மஹாத்மநா - மஹாத்மாவுமான
தேந - அந்த
ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவரால்
ப்ரேஷித: - அனுப்பப்பட்டவனும்
ஹநூமான் நாம - ஹனுமான் என்ற பெயருடைய
வானர: - வானரனுமான
அஹம் - நான்
ப்ராப்த: - இங்கு வந்தேன்.

युवाभ्यां सह धर्मात्मा सुग्रीवः सख्यमिच्छति ।
तस्य मां सचिवं वित्तं वानरं पवनात्मजम् ॥

யுவாப்யாம் ஸஹ தர்மாத்மா ஸுக்ரீவ: ஸக்ய மிச்சதி ।
தஸ்ய மாம் ஸசிவம் வித்தம் வானரம் பவனாத்மஜம் ॥ 23

भिक्षुरूपप्रतिच्छन्नं सुग्रीवप्रियकाम्यया ।
ऋश्यमूकादिह प्राप्तं कामगं कामरूपिणम् ॥

பிக்ஷுரூப ப்ரதிச்சன்னம் ஸுக்ரீவப்ரியகாம்யயா ।
ரிஶ்யமூகாதிஹ ப்ராப்தம் காமகம் காமரூபிணம் ॥ 24

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்,
யுவாப்யாம் ஸஹ - உங்களிருவர்களோடு கூட
ஸக்யம் - கூட்டுறவை
இச்சதி - பிரார்த்திக்கின்றார்.
மாம் - அடியேனை
பவனாத்மஜம் - வாயு புதல்வனான
வானரம் - வானரமாகவும்,
காம ரூபிணம் - நினைத்தபடி உருவமெடுக்க வல்லவனாய்,
ஸுக்ரீவ ப்ரிய காம்யயா - சுக்ரீவருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமெனுமெண்ணத்தால்
பிக்ஷு ரூப ப்ரதிச் - பிராமண பிரம்மசாரி மாறுவேஷம்
சன்னம் பூண்டிருப்பவனாயும்,
ரிஶ்யமூகாத் - ரிசயமூகத்திலிருந்து
இஹ - இங்கு
ப்ராப்தம் - வந்திருப்பவனாயும்,
காமகம் - நினைத்தபடி பாய்ந்து செல்ல வல்லவனாயும்,
தஸ்ய - அவரது
ஸசிவம் - மந்திரியாகவும்
வித்தம் - திருவுள்ளத்தில் பற்றுங்கள்.

एवमुक्त्वा तु हनुमांस्तौ वीरौ रामलक्ष्मणौ ।
वाक्यज्ञौ वाक्यकुशलः पुनर्नोवाच किञ्चन ॥

ஏவமுக்த்வா து ஹநுமான் தௌ வீரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
வாக்யஞௌ வாக்யகுஶல: புனர் நோவாச கிஞ்சன ॥ 25

வாக்யகுஶல: - பேசுவதில் சாமர்த்தியசாலியான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
வாக்யஞௌ - சொல் நுட்பங்களையறியவல்ல
தௌ - அந்த
வீரௌ - வீரர்களான
ராமலக்ஷ்மணௌ து - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
புன: - அதன்மேல்
கிஞ்சன - ஏதொன்றையும்
உவாச ந - பேசாதிருந்து விட்டார்.

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ।
प्रहृष्टवदनः श्रीमान् भ्रातरं पार्श्वतः स्थितम् ॥

ஏதத் ஶ்ருத்வா வசஸ்தஸ்ய ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ।
ப்ரஹ்ருஷ்ட வதன: ஶ்ரீமான் ப்ராதரம் பார்ஶ்வத: ஸ்திதம் ॥ 26

ஶ்ரீமான் - ஶ்ரீமானான
ராம: - ஶ்ரீராமர்,
தஸ்ய - அவரது
ஏதத் - இந்த
வச: - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ப்ரஹ்ருஷ்ட வதன: - திருமுகம் மலர்ந்து
பார்ஶ்வத: - பக்கலில்
ஸ்திதம் - இருந்த
ப்ராதரம் - தம்பியான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सचिवोऽयं कपीन्द्रस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।
तमेव काङ्क्षमाणस्य ममान्तिकमुपागतः ॥

ஸசிவோऽயம் கபீந்த்ரஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
தமேவ காங்க்ஷமாணஸ்ய மமாந்திகமுபாகத: ॥ 27

மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
கபீந்த்ரஸ்ய - கபிமன்னனான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனது
ஸசிவ: - மந்திரியான
அயம் - இவன்
தம் ஏவ - அவனையே (சுக்ரீவனை)
காங்க்ஷமாணஸ்ய - எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்
மம - எனது
அந்திகம் - சமீபத்திற்கு
உபாகத: - வந்திருக்கின்றான்.

अभिभाषस्व सौमित्रे सुग्रीवसचिवं कपिम् ।
वाक्यज्ञं मधुरैर्वाक्यैः स्नेहयुक्तमरिन्दम ॥

அபிபாஷஸ்வ ஸௌமித்ரே ஸுக்ரீவஸசிவம் கபிம் ।
வாக்யஜ்ஞம் மதுரைர் வாக்யை: ஸ்நேஹயுக்தமரிந்தம ॥ 28

அரிந்தம - ஜயசாலியான
ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!

மதுரை: - இனிய
வாக்யை: - சொற்கொண்டு
வாக்யஜ்ஞம் - பேசுவதில் சமர்த்தரும்,
ஸ்நேஹ யுக்தம் - அந்தக்கரணவிச்வாஸமுடையவரும்,
ஸுக்ரீவஸ ஸிவம் - சுக்ரீவனது மந்திரியுமான
கபிம் - வானரருக்கு
அபிபாஷஸ்வ - நீயே பதில் சொல்.

नानृग्वेदविनीतस्य नायजुर्वेदधारिणः ।
नासामवेदविदुषः शक्यमेवं प्रभाषितुम् ॥

நாந்ருக்வேதவிநீதஸ்ய நாயஜுர் வேத தாரிண: ।
நாஸாமவேத விதுஷ: ஶக்யமேவம் ப்ரபாஷிதும் ॥ 29

அந்ருக்வேத விநீதஸ்ய- ரிக்வேதத்தில் பயிற்சியில்லாத ஒருவனுக்கு
ஏவம் - இப்படி
ப்ரபாஷிதும் - பேசுவதற்கு
ஶக்யம் ந - முடியாது.
அயஜுர் வேத தாரிண:- யஜுர் வேதத்தில் பயிற்சியில்லாத ஒருவனுக்கு
ந - முடியாது.
அஸாமவேத விதுஷ: ந- ஸாம வேதத்தில் பயிற்சியில்லாத ஒருவனுக்கு முடியாது.

नूनं व्याकरणं कृत्स्नमनेन बहुधा श्रुतम् ।
बहु व्याहरतानेन न किञ्चिदपशब्दितम् ॥

நூநம் வ்யாகரணம் க்ருத்ஸ்நமனேன பஹுதா ஶ்ருதம் ।
பஹு வ்யாஹரதா அனேன ந கிஞ்சிதபஶப்திதம் ॥ 30

வ்யாகரணம் - வியாகரணம்
க்ருத்ஸ்நம் - எல்லாமும்
அனேன - இவரால்
பஹுதா - பலமுறை
நூநம் - நிச்சயமாய்
ஶ்ருதம் - கற்றறியப்பட்டிருக்கிறது.
பஹு - பல
வ்யாஹரதா - சொல் கூறிய
அனேன - இவரால்
கிஞ்சித் அபி - ஒன்றும்
அபஶப்திதம் ந - பிழைபடச் சொல்லப்படவில்லை.

न मुखे नेत्रयोर्वापि ललाटे च भ्रुवोस्तथा ।
अन्येष्वपि च गात्रेषु दोषः संविदितः क्वचित् ॥

ந முகே நேத்ரயோர்வாபி லலாடே ச ப்ருவோஸ்ததா ।
அன்யேஷ்வபி ச காத்ரேஷு தோஷ: ஸம்விதித: க்வசித் ॥ 31

முகே ச - முகத்தில் தானாகட்டும்,
நேத்ரயோ: அபி - இரு கண்களில் தானாகட்டும்,
லலாடே ச - நெற்றியில் தானாகட்டும்,
ப்ருவோ: ததா - இரு புருவங்களில் தானாகட்டும்,
அன்யேஷு - இதர
காத்ரேஷு வா - அவயவங்களில் தானாகட்டும்
க்வசித் - ஓரிடத்திலும்
தோஷ: - தப்பபிப்பிராயம் கொள்ள இடம்
ந ஸம்விதித: - ஏற்படவில்லை.

अविस्तरमसन्दिग्धमविलम्बितमव्यथं ।
उरःस्थं कण्ठगं वाक्यं वर्तते मध्यमे स्वरे ॥

அவிஸ்தரமஸந் திக்தம் அவிலம்பித மவ்யதம் ।
உர: ஸ்தம் கண்டகம் வாக்யம் வர்ததே மத்யமே ஸ்வரே ॥ 32

மத்யமே - பக்ஷபாதமின்மையை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற
ஸ்வரே - குரலில்
வாக்யம் - சொல்லானது
அவிஸ்தரம் - சுருக்கமாயும்,
அஸந்திக்தம் - நம்ப வேண்டியதாயும்,
அவிலம்பிதம் - தாமதமின்றி வெளிவந்ததாயும்,
அவ்யதம் - கருணையை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்றதாயும்,
உர: ஸ்தம் - ஹ்ருதயத்தில் இருக்கிறபடியே
கண்டகம் - வாயினின்று வெளிவந்ததாயும்
வர்ததே - இருக்கிறது.

संस्कारक्रमसंपन्नामद्रुतामविलम्बिताम् ।
उच्चारयति कल्याणीं वाचं हृदयहारिणीम् ॥

ஸம்ஸ்கார க்ரமஸம்பந்நாமத்ருதா மவிலம்பிதாம் ।
உச்சாரயதி கல்யாணீம் வாசம் ஹ்ருதயஹாரிணீம் ॥ 33

ஸம்ஸ்காரக்ரம ஸம்பந்நாம் - நல்ல கல்விசிக்ஷை பெற்ற கிரமத்துடன் விளங்குகிறதும்,
அத்ருதாம் - ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறதும்,
அவிலம்பிதாம் - தாமதமின்றி வெளிவந்ததும்,
கல்யாணீம் - புகழ்ந்து கொண்டாடத்தக்கதும்,
ஹ்ருதய ஹாரிணீம் - மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறதுமான
வாசம் - பேச்சை
உச்சாரயதி - பேசுகின்றார்.

अनया चित्रया वाचा त्रिस्थानव्यञ्जनस्थया ।
कस्य नाराध्यते चित्तमुद्यतासेररेरपि ॥

அனயா சித்ரயா வாசா த்ரிஸ்தான வ்யஞ்ஜனஸ்தயா ।
கஸ்ய நாராத்யதே சித்த முத்யதாஸேரரேரபி ॥ 34

த்ரிஸ்தானவ்யஞ்ஜனஸ்தயா - ஹ்ருதயம், கண்டம், சிரஸ் என்கிற மூன்று உறுப்புகளிலிருந்து வெளிவரும்
அனயா சித்ரயா - இந்த அற்புதமான
வாசா - சொல்லால்
உத்யதாஸே: - கத்தியை ஓங்கிக் கொண்டுவரும்
அரே: - சத்ருவான
கஸ்ய - எவனுடைய
சித்தம் அபி - மனதுதான்
ஆராத்யதே ந - மகிழ்ச்சியடையாதிருக்கும்!

एवंविधो यस्य दूतो न भवेत् पार्थिवस्य तु ।
सिध्यन्ति हि कथं तस्य कार्याणां गतयोऽनघ ॥

ஏவம்விதோ யஸ்ய தூதோ ந பவேத் பார்திவஸ்ய து ।
ஸித்யந்தி ஹி கதம் தஸ்ய கார்யாணாம் கதயோऽனக ॥ 35

அனக - புண்யாத்மாவே!
ஏவம் வித: - இப்படிப்பட்ட
தூத: - தூதன்
யஸ்ய பார்திவஸ்ய - எந்த மன்னவனுக்கு
ந பவேத் து - இல்லையோ,
தஸ்ய - அவனுடைய
கார்யாணாம் - காரியங்களுடைய
கதய: - உத்தேசங்கள்
கதம் ஹி - எப்படித்தான்
ஸித்யந்தி - சித்திபெறும்?

एवंगुणगणैर्युक्ता यस्य स्युः कार्यसाधकाः ।
तस्य सिध्यन्ति सर्वार्था दूतवाक्यप्रचोदिताः ॥

ஏவம் குணகணைர்யுக்தா யஸ்ய ஸ்யு: கார்யஸாதகா: ।
தஸ்ய ஸித்யந்தி ஸர்வார்தா தூதவாக்ய ப்ரசோதிதா: ॥ 36

யஸ்ய - எவனொருவனுக்கு
ஏவம் - இப்படிப்பட்ட
குணகணை: - கல்யாண குணங்களால்
யுக்தா: - விளங்கிக் கொண்டிருக்கும்
கார்யஸாதகா: - காரியங்களில் உதவி புரிவார்கள்

ஸ்யு: - இருக்கின்றார்களோ,
தஸ்ய - அவனுடைய
ஸர்வார்தா: - காரியங்களெல்லாமும்
தூதவாக்ய ப்ரசோதிதா:- தூதனுடைய சொல்லைக்கொண்டே தீர்மானிக்கப் பட்டவைகளாய்
ஸித்யந்தி - கைகூடுகின்றன.

एवमुक्तस्तु सौमित्रिः सुग्रीवसचिवं कपिम् ।
अभ्यभाषत वाक्यज्ञो वाक्यज्ञं पवनात्मजम् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸௌமித்ரி: ஸுக்ரீவஸசிவம் கபிம்।
அப்யபாஷத வாக்யஞோ வாக்யஞம் பவனாத்மஜம் ॥ 37

ஏவம் உக்த: - இங்ஙனம் ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவரும்,
வாக்ய யஞ: து - சொல்நுட்பமறிந்தவருமான
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்,
பவனாத்மஜம் - வாயு புதல்வரும்,
வாக்யஞம் - சொல்நுட்பமறிந்தவரும்,
ஸுக்ரீவஸசிவம் - சுக்ரீவரது மந்திரியுமான
கபிம் - வானரரைப் பார்த்து
அப்யபாஷத - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

विदिता नौ गुणा विद्वन् सुग्रीवस्य महात्मनः ।
तमेव चावां मार्गावः सुग्रीवं प्लवगेश्वरम् ॥

விதிதா நௌ குணா வித்வன் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன:।
தமேவ சாவாம் மார்காவ: ஸுக்ரீவம் ப்லவகேஶ்வரம் ॥ 38

வித்வன் - புலவா!
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனுடைய
குணா: - கல்யாண குணங்கள்
நௌ - எங்களிருவர்களுக்கும்
விதிதா: - ஏற்கனவே தெரிந்தவைகள்.
ப்லவகேஶ்வரம் - வானரேச்வரனான
தம் - அந்த
ஸுக்ரீவம் ஏவ - சுக்ரீவனையே
ஆவாம் ச - நாங்களிருவரும்
மார்காவ: - தேடித்திரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

यथा ब्रवीषि हनुमन् सुग्रीववचनादिह ।
तत्तथा हि करिष्यावो वचनात्तव सत्तम ॥

யதா ப்ரவீஷி ஹநுமன் ஸுக்ரீவ வசநாதிஹ।
தத் ததா ஹி கரிஷ்யாவோ வசநாத் தவ ஸத்தம ॥ 39

ஸத்தம - உத்தமரே!
ஹநுமான் - ஹனுமாரே!
இஹ - இப்பொழுது
ஸுக்ரீவ வசநாத் - சுக்ரீவரது ஆக்ஞையால்
யதா ப்ரவீஷி - எப்படிச் சொல்கிறீரோ
தவ - உம்முடைய
வசநாத் ஹி - சொல்லைக்கொண்டே
தத் ததா - அதை அப்படியே
கரிஷ்யாவ: - நாங்கள் செய்வோம்.'

ततस्य वाक्यं निपुणं निशम्य प्रहृष्टरूपः पवनात्मजः कपिः ।
मनः समाधाय जयोपपत्तौ सख्यं तदा कर्तुमियेष ताभ्याम् ॥

தத் தஸ்ய வாக்யம் நிபுணம் நிஶம்ய
ப்ரஹ்ருஷ்ட ரூப: பவனாத்மஜ: கபி:।
மன: ஸமாதாய ஜயோபபத்தௌ
ஸக்யம் ததா கர்துமியேஷ தாப்யாம் ॥ 40

பவனாத்மஜ: - வாயுபுத்திரரான
கபி: - வானரர் (ஹனுமார்)
தஸ்ய - அவரது
நிபுணம் - அன்பார்ந்த
தத் வாக்யம் - அந்தச் சொல்லை
நிஶம்ய - கேட்டு,
ப்ரஹ்ருஷ்ட ரூப: - அங்கமெல்லாம் பூரித்தவராகி
ததா - அப்பொழுது
ஜயோபபத்தௌ - காரியம் கைகூடும் விஷயத்தில்
மன: - மனத்தை
ஸமாதாய - நிச்சயம் செய்துகொண்டு,
தாப்யாம் - அவ்விருவர்களோடு
ஸக்யம் - சக்யத்தை
கர்தும் - செய்ய
இயேஷ - எண்ணினார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநூமத் ப்ரேஷணம் நாம த்ருதீய: ஸர்க:॥

சதுர்த: ஸர்க: - 4

ततः प्रहृष्टो हनुमान् कृत्यवानिति तद्वचः ।
श्रुत्वा मधुरभावं च सुग्रीवं मनसा गतः ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டோ ஹநுமான் க்ருத்யவாநிதி தத்வச: ।
ஶ்ருத்வா மதுரபாவம் ச ஸுக்ரீவம் மனஸா கத: ॥ 1

ஹநுமான் - ஹனுமார்
தத் - அந்த
மதுரபாவம் - காரியத்திற்கனுகுணமாயிருக்கிற
வச: - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
தத: - அதனால்
க்ருத்யவாந் - உத்தேசம் கைகூடியவனாய்
இதி - எண்ணி
ப்ரஹ்ருஷ்ட: ச - சந்தோஷமடைந்தவராய்
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
மனஸா - மனத்தினுள்
கத: - நினைத்தார்.

भव्यो राज्यागमस्तस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।
यदयं कृत्यवान् प्राप्तः कृत्यं चैतदुपागतम् ॥

பவ்யோ ராஜ்யாகமஸ் தஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
யதயம் க்ருத்யவான் ப்ராப்த: க்ருத்யம் சைதத்துபாகதம் ॥ 2

அயம் ச - இவரும்
க்ருத்யவான் - காரியத்தையுடையவராய்
ப்ராப்த: - வந்திருக்கின்றார்;
யத் - ஆனபடியால்
ஏதத் - இந்த
க்ருத்யம் - காரியம் நிறைவேறக் கூடிய தன்மையை
உபாகதம் - அடைந்திருக்கிறது.
தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவருக்கு
ராஜ்யாகம: - ராஜ்யத்தைப் பெறுதல்
பவ்ய: - ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம்.

ततः परमसंहृष्टो हनुमान् प्लवगर्षभः ।
प्रत्युवाच ततो वाक्यं रामं वाक्यविशारदः ॥

தத: பரம ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமான் ப்லவகர்ஷப: ।
ப்ரத்யுவாச ததோ வாக்யம் ராமம் வாக்யவிஶாரத: ॥ 3

வாக்ய விஶாரத: - பேசுவதில் சாமர்த்தியசாலியும்,
ப்லவகர்ஷப: - வானரோத்தமருமான
ஹநுமான் - ஹனுமார்,
தத: - அதனால்
பரம ஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மிக ஸந்துஷ்டியடைந்தவராய்
தத: - அதன்மேல்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
வாக்யம் - பின்வரும் வாக்யத்தை
ப்ரத்யுவாச - வினாவினார்.

किमर्थं च वनं दुर्गं पम्पाकाननमण्डितम् ।
आगतः सानुजो घोरं नानाव्यालमृगायुतम् ॥

கிமர்தம் ச வனம் துர்கம் பம்பாகானன மண்டிதம் ।
ஆகத: ஸாநுஜோ கோரம் நாநாவ்யால ம்ருகாயுதம் ॥ 4

பம்பாகானன - பம்பைக்கரையிலுள்ள வனங்களால்
மண்டிதம் அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்,
துர்கம் - பிரவேசிப்பதற்கு கஷ்டமாய்
கோரம் - பயங்கரமாய்
நாநாவ்யால - பலவகை துஷ்ட மிருகங்களால்
ம்ருகாயுதம் ச சஞ்சரிக்கப் பெற்றதுமான
வனம் - காட்டிற்கு
ஸாநுஜ: - தம்பியோடுகூட
கிமர்தம் - என்ன காரியமாய்
ஆகத: - வந்திருக்கிறீர்?

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणो रामचोदितः ।
आचचक्षे महात्मानं रामं दशरथात्मजम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா லக்ஷ்மணோ ராமசோதித: ।
ஆசசக்ஷே மஹாத்மானம் ராமம் தஶரதாத்மஜம் ॥ 5

ராமசோதித: - ஸ்ரீராமரது நியமனம் பெற்ற
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,
தத்வசனம் ஶ்ருத்வா- அம்மொழியைக் கேட்டு,
தஸ்ய - அவருக்கு
தஶரதாத்மஜம் - தசரத புதல்வரும்

மஹாத்மானம் - மகாத்மாவுமான
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பற்றி
ஆசசக்ஷே - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

राजा दशरथो नाम द्युतिमान् धर्मवत्सलः ।
चातुर्वर्ण्यं स्वधर्मेण नित्यमेवाभ्यपालयत् ॥

ராஜா தஶரதோ நாம த்யுதிமான் தர்மவத்ஸல: ।
சாதுர்வர்ண்யம் ஸ்வதர்மேண நித்ய மேவாப்யபாலயத் ॥ 6

த்யுதிமான் - மகாகாந்திமானும்,
தர்மவத்ஸல: - தர்மத்தில் அசஞ்சல பற்றுடையவருமான
தஶரத: - தசரதர்
நாம - என்ற
ராஜா - சக்கிரவர்த்தி
நித்யமேவ - எப்பொழுதுமே
ஸ்வதர்மேண - வழுவாத தனது தர்மத்தில்
சாதுர்வர்ண்யம் - நான்கு வர்ணத்தவரையும்
அப்யபாலயத் - பாதுகாத்து வந்தார்.

न द्वेष्टा विद्यते तस्य न च स द्वेष्टि कंचन ।
स च सर्वेषु भूतेषु पितामह इवापरः ॥

ந த்வேஷ்டா வித்யதே தஸ்ய ந ச ஸ த்வேஷ்டி கஞ்சன ।
ஸ ச ஸர்வேஷு பூதேஷு பிதாமஹ இவாபர: ।

अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्टवानाप्तदक्षिणैः ॥

அக்நிஷ்டோமாதிபிர் யக்ஞைரிஷ்டவாநாப்த தக்ஷிணை: ॥ 7

தஸ்ய - அவருக்கு
த்வேஷ்டா - வைரியாகிறவனொருவன்
ந வித்யதே - இல்லை.
ஸ: ச - அவரும்
கஞ்சன - ஒருவனிடமும்
ந த்வேஷ்டி - பகை பாராட்டுகிறதில்லை.
ஸ: - அவர்
பூதேஷு - பிராணிகள்
ஸர்வேஷு ச - எல்லோரிடத்திலும்
அபர: - இரண்டாவது
பிதாமஹ: - பிரம்மதேவர்
இவ - போன்றவர்.
ஆப்த தக்ஷிணை: - வேண்டிய அளவு தக்ஷிணைகளோடு கூடிய
அக்நிஷ்டோமாதிபி: - அக்னிஷ்டோமம் முதலிய
யக்ஞை: - யாகங்களால்
இஷ்டவாந் - தெய்வங்களை ஆராதித்தவர்.

तस्यायं पूर्वजः पुत्रो रामो नाम जनैः श्रुतः ।
शरण्यः सर्वभूतानां पितुर्निर्देशपारगः ॥

தஸ்யாயம் பூர்வஜ: புத்ரோ ராமோ நாம ஜனை: ஶ்ருத: ।
ஶரண்ய: ஸர்வபூதாநாம் பிதுர் நிர்தேஶ பாரக: ॥ 8

தஸ்ய - அவரது
பூர்வஜ: புத்ர: - ஜ்யேஷ்ட புதல்வர்
அயம் - இவர்;
ராம: - ஸ்ரீராமர்
நாம - என்று
ஜனை: - ஜனங்களால்
ஶ்ருத: - அழைக்கப்படுகின்றவர்.
ஸர்வ பூதாநாம் - எல்லா பிராணிகளுக்கும்
ஶரண்ய: - ரக்ஷகர்.
பிது: - தந்தையினது
நிர்தேஶ பாரக: - ஆக்கினைகளை சர்வமுமாய்க் கொண்டவர்.

वीरो दशरथस्यायं पुत्राणां गुणवत्तमः ।
राजलक्षणसंपन्नः संयुक्तो राजसंपदा ॥

வீரோ தஶரதஸ்யாயம் புத்ராணாம் குணவத்தம: ।
ராஜலக்ஷணஸம்பந்ந: ஸம்யுக்தோ ராஜஸம்பதா ॥ 9

राज्याद्भ्रष्टो वने वस्तुं मया सार्धमिहागतः ।
भार्यया च महातेजाः सीतयानुगतो वशी ॥

ராஜ்யாத் ப்ரஷ்டோ வனே வஸ்தும் மயா ஸார்தமிஹாகத: ।
பார்யயா ச மஹாதேஜா: ஸீதயாநுகதோ வஶீ ॥

दिनक्षये महातेजाः प्रभयेव दिवाकरः ॥

திநக்ஷயே மஹாதேஜா: ப்ரபயேவ திவாகர: ॥ 10

தஶரதஸ்ய - தசரத சக்ரவர்த்தியினுடைய
புத்ராணாம் - புத்திரர்களுக்குள்
அயம் - இவர்
குணவத்தம: - உத்தம குணமுடையவர்.
வீர: - தனி வீரர்.
மஹாதேஜா: - மகா தேஜஸ்வி.
வஶீ - ஜிதேந்திரியர்.
ராஜலக்ஷண ஸம்பந்ந: - ராஜ லக்ஷணங்களோடு கூடியவரும்
ராஜஸம்பதா - ராஜ ஸம்பத்துடன்
ஸம்யுக்த: - இருந்தவருமான அவர்
வனே - காட்டில்
வஸ்தும் - வஸிக்க
ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்தினின்று

ப்ரஷ்ட: - துரத்தப்பட்டவராய்
மயா - என்னோடு
ஸார்தம் - கூடவும்
நிசக்ஷயே - மாலைப்பொழுதில்
மஹாதேஜா: - மகா தேஜஸ்வியான
திவாகர: - சூரிய பகவான்
ப்ரபயா - அவரது காந்தியால்
இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
பார்யயா - தர்மபத்தினியான
ஸீதயா ச - ஸீதாதேவியாரோடும்
அநுகத: - பின்தொடரபட்டவராய்
இஹ - இவ்விடத்திற்கு
ஆகத: - வந்தார்.

अहमस्यावरो भ्राता गुणैर्दास्यमुपागतः ।
कृतज्ञस्य बहुज्ञस्य लक्ष्मणो नाम नामतः ॥

அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா குணைர் தாஸ்ய முபாகத: ।
க்ருதஜ்ஞஸ்ய பஹுஜ்ஞஸ்ய லக்ஷ்மணோ நாம நாமத: ॥ 11

सुखार्हस्य महार्हस्य सर्वभूतहितात्मनः ।
ऐश्वर्येण च हीनस्य वनवासाश्रितस्य च ॥

ஸுகார்ஹஸ்ய மஹார்ஹஸ்ய ஸர்வபூதஹிதாத்மன: ।
ஐச்வர்யேண ச ஹீநஸ்ய வனவாஸாச்ரிதஸ்ய ச॥ 12

க்ருதஜ்ஞஸ்ய - நன்றிமறவாதவரும்
பஹுஜ்ஞஸ்ய - ஸர்வக்ஞரும்,
ஸுகார்ஹஸ்ய - சுகத்திலிருக்கத்தக்கவரும்,
மஹார்ஹஸ்ய - எல்லோராலும் பூஜிக்கத்தக்கவரும்,
ஸர்வபூதஹிதாத்மன: - எல்லா பிராணிகளுக்கும் நன்மை செய்யும் எண்ணமுடையவரும்
ஐச்வர்யேண ஹீநஸ்ய ச - அரசாட்சியையிழந்து
வனவாஸாச்ரிதஸ்ய ச - வனவாசத்தையடைந்திருக்கும்
அஸ்ய - இவரது
அவர: ப்ராதா - இளைய தம்பியாகிய
அஹம் - நான்
குணை: - திருக்கல்யாண குணங்களால்
தாஸ்யம் - குற்றேவல் செய்வதை
உபாகத: - சங்கல்பமாய்க் கொண்டவன்;
லக்ஷ்மண: நாம - லக்ஷ்மணன் என்பது
நாமத: - என் பெயர்.

रक्षसापहृता भार्या रहिते कामरूपिणा ।
तच्च न ज्ञायते रक्षः पत्नी येनास्य सा हृता ॥

ரக்ஷஸாபஹ்ருதா பார்யா ரஹிதே காமரூபிணா ।
தச்ச ந ஞாயதே ரக்ஷ: பத்நீ யேநாஸ்ய ஸா ஹ்ருதா ॥ 13

ரஹிதே - தனியாயிருந்த சமயத்தில்
பார்யா - தர்மபத்தினி
காமரூபிணா - நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல
ரக்ஷஸா - ஓர் அரக்கனால்
அபஹ்ருதா - அபஹரிக்கப் பட்டிருக்கிறாள்.
அஸ்ய - இவரது
ஸா - அந்த
பத்நீ - மனைவி
யேந - எவனொருவனால்
ஹ்ருதா - திருடப்பட்டிருக்கிறாளோ
தத் - அந்த
ரக்ஷ: ச - அரக்கன் மட்டும்
ந ஞாயதே - இன்னானென தெரியப்பட்வில்லை.

दनुर्नाम दितेः पुत्रः शापाद्राक्षसतां गतः ।
आख्यातस्तेन सुग्रीवः समर्थो वानरर्षभः ॥

தநுர்நாம திதே: புத்ர: ஶாபாத் ராக்ஷஸதாம் கத: ।
ஆக்யாதஸ்தேந ஸுக்ரீவ: ஸமர்தோ வாநரர்ஷப: ॥ 14

திதே: - திதியின்
புத்ர: - புதல்வனாகிய
தநு: - தனு (கபந்தன்)
நாம - என்றவன்
ஶாபாத் - சாபத்தால்
ராக்ஷஸதாம் - குரூரத்தன்மையை
கத: - அடைந்திருந்தான்.
தேந - அவனால்
வாநராதிப: - வானரத்தலைவரான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ஸமர்த: - காரியசித்திக்கு வேண்டிய குணங்கள் நிறைந்தவராய்
ஆக்யாத: - பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டார்.

स ज्ञास्यति महावीर्यस्तव भार्यापहारिणम् ।
एवमुक्त्वा दनुः स्वर्गं भ्राजमानो गतः सुखम् ॥

ஸ ஞாஸ்யதி மஹாவீர்யஸ்தவ பார்யாபஹாரிணம் ।
ஏவமுக்த்வா தநு: ஸ்வர்கம் ப்ராஜமாநோ கத: ஸுகம் ॥ 15

மஹாவீர்ய: - மகாவீர்யவானான
ஸ: - அவர்
தவ - உமது
பார்யாபஹாரிணம் - மனைவியைத் திருடிப் போனவனை

7

ஞாஸ்யதி - அறிவார்.'
தநு: - தனு (கபந்தன்)
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
ப்ராஜமாந: - தேஜோமயனாய் விளங்கிக்கொண்டு
ஸுகம் - சுகமாய்
ஸ்வர்கம் - ஸ்வர்க்கத்தை
கத: - அடைந்தான்.

एतत्ते सर्वमाख्यातं याथातथ्येन पृच्छतः ।

ஏதத்தே ஸர்வமாக்யாதம் யாதாதத்யேன ப்ருச்சத: ॥ 16

ப்ருச்சத: - கேள்விகேட்ட
தே - உமக்கு
ஏதத் ஸர்வம் - இது எல்லாமும்
யாதாதத்யேன - உள்ளது உள்ளபடி
ஆக்யாதம் - தெரிவிக்கப் பட்டுவிட்டது.

अहं चैव हि रामश्च सुग्रीवं शरणं गतौ ॥

அஹம் சைவ ஹி ராமஶ்ச ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கதௌ ॥ 17

ராம: ச - ஸ்ரீராமரும்
அஹம் ச ஏவ - நானும்
ஸுக்ரீவம் ஹி - சுக்ரீவரையே
ஶரணம் - உதவியை நாடி
கதௌ - வந்துள்ளோம்.

एष दत्वा च वित्तानि प्राप्य चानुत्तमं यशः ।
लोकनाथः पुरा भूत्वा सुग्रीवं नाथमिच्छति ॥

ஏஷ தத்த்வா ச வித்தானி ப்ராப்ய சானுத்தமம் யஶ: ।
லோகநாத: புரா பூத்வா ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி ॥ 18

ஏஷ: - இவர்
வித்தானி ச - ராஜ்ய அதிகாரங்களையும்
தத்த்வா - துறந்துவிட்டு,
அநுத்தமம் - ஒப்புயர்வில்லாத
யஶ: - புகழை
ப்ராப்ய ச - அடைந்தும்
லோகநாத: - லோகரக்ஷகராய்
புரா - முன்பு
பூத்வா - இருந்துவிட்டு
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரை
நாதம் - கைகொடுத்துக் காப்பவராக
இச்சதி - வேண்டுகின்றார்.

पिता यस्य पुरा ह्यासीच्छरण्यो धर्मवत्सलः ।
तस्य पुत्रः शरण्यश्च सुग्रीवं शरणं गतः ॥

பிதா யஸ்ய புரா ஹ்யாஸீத் ஶரண்யோ தர்மவத்ஸல: ।
தஸ்ய புத்ர: ஶரண்யஶ்ச ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: ॥ 19

புரா - இதற்குமுன்
யஸ்ய - எவரது
பிதா - திருத்தந்தை
தர்மவத்ஸல: - அறநெறி வழுவாதவரும்
ஶரண்ய: - புகலிடமானவருமாய்
ஆஸீத் ஹி - இருந்தனரோ,
தஸ்ய - அவரது
புத்ர: ஸன் - புதல்வராகி
ஶரண்ய: - யாருக்கும் புகலிடமான இவர்
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரை
ஶரணம் - உதவியை நாடி
கத: - வந்திருக்கிறார்.

सर्वलोकस्य धर्मात्मा शरण्यः शरणं पुरा ।
गुरुर्मे राघवः सोऽयं सुग्रीवं शरणं गतः ॥

ஸர்வலோகஸ்ய தர்மாத்மா ஶரண்ய: ஶரணம் புரா ।
குருர்மே ராகவ: ஸோऽயம் ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: ॥ 20

புரா - இதற்குமுன்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
தர்மாத்மா - தர்மநெறி பிரளாதவர்.
ஸர்வலோகஸ்ய - எல்லா உலகிற்கும்
ஶரண்ய: - சரணமடைந்தவரை எப்படியும் ரக்ஷித்தருளுகிறவர்.
ஶரணம் - சரணமடைவதற்குரிய இடமாயிருக்கிறவர்.
மே குரு: - எனக்கு குரு
ஸ: அயம் - அந்த இவர்
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரை
ஶரணம் - உதவியை நாடி
கத: - வந்திருக்கிறார்.

यस्य प्रसादे सततं प्रसीदेयुरिमाः प्रजाः ।
स रामो वानरेन्द्रस्य प्रसादमभिकाङ्क्षते ॥

யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸததம் ப்ரஸீதேயுரிமா: ப்ரஜா: ।
ஸ ராமோ வாநரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே ॥ 21

ஸததம் - எப்பொழுதும்
யஸ்ய ப்ரஸாதே - எவருடைய அருளில்

இமா: ப்ரஜா: - இந்த ஜனங்கள்
ப்ரஸீதேயு: - அருள்பெற்று விளங்குகிறார்களோ
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
வாநரேந்த்ரஸ்ய - வானர மன்னனுடைய
ப்ரஸாதம் - உதவியை
அபிகாங்க்ஷதே - அபேக்ஷிக்கின்றார்.

येन सर्वगुणोपेताः पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ।
मानिताः सततं राज्ञा सदा दशरथेन वै ॥

யேந ஸர்வகுணோபேதா: ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வபார்திவா: ।
மானிதா: ஸததம் ராஜ்ஞா ஸதா தஶரதேந வை ॥ 22

तस्यायं पूर्वजः पुत्रस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ।
सुग्रीवं वानरेन्द्रं तु रामः शरणमागतः ॥

தஸ்யாயம் பூர்வஜ: புத்ரஸ்த்ரிஷு லோகேஷு விஶ்ருத: ।
ஸுக்ரீவம் வாநரேந்த்ரம் து ராம: ஶரணமாகத: ॥ 23

ஸதா யேந - எப்பொழுதும் எந்த
தஶரதேந ராஜ்ஞா - தசரத சக்ரவர்த்தியால்
ப்ருதிவ்யாம் - உலகில்
ஸர்வகுணோபேதா: - எல்லா நற்குணங்களோடு கூடியவர்களான
ஸர்வ பார்திவா: - மன்னர்களெல்லோரும்
ஸததம் - சாச்வதமாய்
மானிதா: வை - கௌரவிக்கப்பட்டார்களோ
தஸ்ய - அவருடைய
பூர்வஜ: புத்ர: - ஜ்யேஷ்ட புதல்வரும்
ராம: து - ஸ்ரீராமரென
த்ரிஷு - மூன்று
லோகேஷு - உலகங்களிலும்
விஶ்ருத: து - பிரசித்தி பெற்றவருமான
அயம் - இவர்
வாநரேந்த்ரம் - வானரோத்தமரான
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரை
ஶரணம் - உதவியை நாடி
ஆகத: - வந்திருக்கின்றார்.

शोकाभिभूते रामे तु शोकार्ते शरणं गते ।
कर्तुमर्हति सुग्रीवः प्रसादं हरियूथपः ॥

ஶோகாபிபூதே ராமே து ஶோகார்தே ஶரணம் கதே ।
கர்து மர்ஹதி ஸுக்ரீவ: ப்ரஸாதம் ஹரியூதப: ॥ 24

ராமே - ஸ்ரீராமர்
ஶோகார்தே - சோகத்திற்காட்பட்டு
ஶோகாபிபூதே - சோகத்தால் மெய்மறந்து
ஶரணம் - உதவியை நாடி
கதே து - வந்திருக்கையில்
ஹரியூதப: - வானரோத்தமரான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
ப்ரஸாதம் கர்தும் - உதவிபுரிய
அர்ஹதி - வேண்டும்.

एवं ब्रुवाणं सौमित्रिं करुणं साश्रुपातनम् ।
हनुमान् प्रत्युवाचेदं वाक्यं वाक्यविशारदः ॥

ஏவம் ப்ருவாணம் ஸௌமித்ரிம் கருணம் ஸாஶ்ருபாதனம் ।
ஹநுமான் ப்ரத்யுவாசேதம் வாக்யம் வாக்யவிஶாரத: ॥ 25

வாக்ய விஶாரத: - பேசுவதில் நிபுணரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஶாஶ்ரு பாதனம் - கண்ணும் கண்ணீருமாய்
கருணம் - உருக்கமாய்
ப்ருவாணம் - பேசிய
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும்
வாக்யம் - சொல்லை
ப்ரத்யுவாச - விடை பகர்ந்தார்.

ईदृशा बुद्धिसंपन्ना जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ।
द्रष्टव्या वानरेन्द्रेण दिष्ट्या दर्शनमागताः ॥

ஈத்ருஶா புத்திஸம்பந்நா ஜிதக்ரோதா ஜிதேந்த்ரியா: ।
த்ரஷ்டவ்யா வாநரேந்த்ரேண திஷ்ட்யா தர்ஶனமாகதா: ॥ 26

புத்தி ஸம்பந்நா: - புத்தி நிறைந்து
ஜிதக்ரோதா: - சினமொழிந்து
ஜிதேந்த்ரியா: - ஐம்புலன்களையடக்கிய
ஈத்ருஶா: - இப்படிப்பட்டவர்கள்
வாநரேந்த்ரேண - வானரோத்தமனால்
த்ரஷ்டவ்யா: - தேடியடையப்பட வேண்டியவர்கள்
தர்ஶனம் - தர்சனத்திற்காக
ஆகதா: - வந்திருக்கிறார்கள்.
திஷ்ட்யா - இது அவனது பாக்யவிசேஷமே!

इत्येवमुक्त्वा हनुमान्श्लक्ष्णं मधुरया गिरा ।
बभाषे साधु गच्छेम सुग्रीवमिति राघवम् ॥

இத்யேவ முக்த்வா ஹநுமான் ஶ்லக்ஷ்ணம் மதுரயா கிரா ।
பபாஷே ஸாது கச்சேம ஸுக்ரீவ மிதி ராகவம் ॥ 27

ஸ: ஹநுமான் - அந்த ஹனுமார்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஶ்லக்ஷ்ணம் - கபடற்ற
ராகவம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
மதுரயா கிரா - இனிய சொற்கொண்டு
இதி - இன்னும் பின்வருமாறும்
பபாஷே - மொழிந்தார்.
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரிடம்
அபி கச்சேம - நாம் போவோம்.

स हि राज्यात् परिभ्रष्टः कृतवैरश्च वालिना ।
हृतदारो वने त्यक्तो भ्रात्रा विनिकृतो भृशम् ॥

ஸ ஹி ராஜ்யாத பரிப்ரஷ்ட: க்ருதவைரஶ்ச வாலிநா ।
ஹ்ருததாரோ வனே த்யக்தோ ப்ராத்ரா விநிக்ருதோ ப்ருஶம் ॥ 28

ஸ: ஹி - அவரும்
ப்ராத்ரா - தமையனான
வாலிநா - வாலியினால்
ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்தினின்று
பரிப்ரஷ்ட: - துரத்தப்பட்டு
க்ருதவைர: - துவேஷம் வைக்கப்பட்டவராய்,
ஹ்ருததார: - மனைவி அபஹரிக்கப்பட்டவராய்,
வனே - வனத்தில்
த்யக்த: ச - துரத்திவிடப்பட்டவராயும்
ப்ருஶம் - அசஹ்யமாய்
விநிக்ருத: - துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்.

करिष्यति स साहाय्यं युवयोर्भास्करात्मजः ।
सुग्रीवः सह चास्माभिः सीतायाः परिमार्गणे ॥

கரிஷ்யதி ஸ ஸாஹாய்யம் யுவயோர் பாஸ்கராத்மஜ: ।
ஸுக்ரீவ: ஸஹ சாஸ்மாபி: ஸீதாயா: பரிமார்கணே ॥ 29

பாஸ்கராத்மஜ: - ஸூர்ய பகவானின் புதல்வனான
ஸ: - அந்த
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
அஸ்மாபி: ச - எங்களோடும்
ஸஹ - கூட
ஸீதாயா: - சீதாதேவியை
பரிமார்கணே - தேடி கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்
யுவயோ: - உங்களிருவருக்கும்
ஸாஹாய்யம் - வேண்டிய உதவியை
கரிஷ்யதி - செய்வார்.

एवं ब्रुवाणं धर्मात्मा हनुमन्तं स लक्ष्मणः ।
प्रतिपूज्य यथान्यायमिदं प्रोवाच राघवम् ॥

ஏவம் ப்ருவாணம் தர்மாத்மா ஹநுமந்தம் ஸ லக்ஷ்மண: ।
ப்ரதிபூஜ்ய யதான்யாயமிதம் ப்ரோவாச ராகவம் ॥ 30

ஸ: - அந்த
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஏவம் ப்ருவாணம் - இப்படிப் பேசும்
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரை
யதான்யாயம் - முறைப்படி
ப்ரதிபூஜ்ய - மெச்சிவிட்டு,
ராகவம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும் சொல்லை
ப்ரோவாச - சொன்னார்.

कपिः कथयते हृष्टो यथायं मारुतात्मजः ।
कृत्यवान् सोऽपि संप्राप्तः कृतकृत्योऽसि राघव ॥

கபி: கதயதே ஹ்ருஷ்டோ யதாயம் மாருதாத்மஜ: ।
க்ருத்யவான் ஸோऽபி ஸம்ப்ராப்த: க்ருதக்ருத்யோऽஸி ராகவ ॥ 31

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஸ: - அந்த
அயம் - இந்த
மாருதாத்மஜ: - வாயுபுதல்வனான
கபி: - வானரர்
க்ருத்யவான் அபி - காரியமாக வேண்டியவராகவே
ஹ்ருஷ்ட: - சந்தோஷசித்தவராய்
கதயதே - பேசுகிறார்
யதா - என்கிறபடியால்
ஸம்ப்ராப்த: - இவ்விடம் வந்த தேவரீரும்
க்ருத க்ருத்ய: - காரியம் கைகூடினவராக
அஸி - ஆகிறீர்.

प्रसन्नमुखवर्णश्च व्यक्तं हृष्टश्च भाषते ।
नानृतं वक्ष्यते धीरो हनुमान् मारुतात्मजः ॥

ப்ரஸந்ந முகவர்ணஸ்ச வ்யக்தம் ஹ்ருஷ்டஸ்ச பாஷதே ।
நாந்ருதம் வக்ஷ்யதே தீரோ ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ॥ 32

ப்ரஸந்ந முகவர்ண: ச- தெளிவான முக காந்தியுற்று
ஹ்ருஷ்ட: ச - சந்தோஷசித்தராய்
வ்யக்தம் - சந்தேகத்திற்கிடமின்றி
பாஷதே - பேசுகிறார்.
மாருதாத்மஜ: - வாயுவின் புதல்வரும்
தீர: - சூரருமான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
அந்ருதம் - பொய்
ந வக்ஷ்யதே - மொழியார்.

ततः स तु महाप्राज्ञो हनुमान् मारुतात्मजः ।
जगामादाय तौ वीरौ हरिराजाय राघवौ ॥

தத: ஸ து மஹாப்ராஜ்ஞோ ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ।
ஜகாமாதாய தௌ வீரௌ ஹரிராஜாய ராகவௌ ॥ 33

ஸ: - அந்த
மாருதாத்மஜ: - வாயுபுதல்வரும்
மஹாப்ராஜ்ஞ: - மகா புத்திமானாகியவருமான
ஹநுமான் து - ஹனுமார்
தத: - அப்பொழுது
தௌ - அந்த
வீரௌ - வீரர்களாகிய
ராகவௌ - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும்
ஹரிராஜாய - வானர மன்னர் பொருட்டு
ஆதாய - ஏற்றுக்கொண்டு
ஜகாம - புறப்பட்டார்.

भिक्षुरूपं परित्यज्य वानरं रूपमास्थितः ।
पृष्ठमारोप्य तौ वीरौ जगाम कपिकुञ्जरः ॥

பிக்ஷுரூபம் பரித்யஜ்ய வானரம் ரூபமாஸ் தித: ।
ப்ருஷ்ட மாரோப்ய தௌ வீரௌ ஜகாம கபிகுஞ்ஜர: ॥ 34

கபிகுஞ்ஜர: - வானரோத்தமரான அவர்
பிக்ஷுரூபம் - பிராமண பிரம்மசாரி வேடத்தை
பரித்யஜ்ய - துறந்து
வானரம் ரூபம் - குரங்குருவத்தை

ஆஸ்தித: - அடைந்தவராய்
தௌ - அந்த
வீரௌ - வீரர்களிருவரையும்
ப்ருஷ்டம் - முதுகில்
ஆரோப்ய - ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு
ஜகாம - பிரயாணமானார்.

स तु विपुलयशाः कपिप्रवीरः पवनसुतः कृतकृत्यवत् प्रहृष्टः ।
गिरिवरमुरुविक्रमः प्रयातः सुशुभमतिः सह रामलक्ष्मणाभ्याम् ॥

ஸது விபுலயஶா: கபிப்ரவீர:
பவனஸுத: க்ருதக்ருத்யவத் ப்ரஹ்ருஷ்ட: ।
கிரிவரமுருவிக்ரம: ப்ரயாத:
ஸுஶுபமதி: ஸஹ ராமலக்ஷ்மணாப்யாம் ॥ 35

விபுலயஶா: - மகா கீர்த்தி பெற்றவரும்,
கபிப்ரவீர: - வானரோத்தமரும்,
பவனஸுத: - வாயுபகவானின் புதல்வரும்,
ஶுபமதி: - சிறந்த புத்திமானும்,
உருவிக்ரம: - மகா பராக்கிரமசாலியுமான
ஸ: - அவர்,
க்ருத க்ருத்யவான் - வந்த காரியம் கைகூடியவராய்
து - அதனால்
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தார்.
ஸ: - அவர்
ராம லக்ஷமணாப்யாம்- ஸ்ரீராமரோடும் லக்ஷ்மணரோடும்
ஸஹ - கூடவே
கிரிவரம் - சிறந்த மலைக்கு
ப்ரயாத: - வழி நடந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவ ஸமீப கமனம் நாம சதுர்த: ஸர்க: ॥

பஞ்சம: ஸர்க: - 5

ऋश्यमूकात्तु हनुमान् गत्वा तं मलयं गिरिम् ।
आचचक्षे तदा वीरौ कपिराजाय राघवौ ॥

ரிஶ்யமூகாத் து ஹநுமான் கத்வா தம் மலயம் கிரிம் ।
ஆசசக்ஷே ததா வீரௌ கபிராஜாய ராகவௌ ॥ 1

ஹநுமான் - ஹனுமார்
ததா து - உடனேயே
ரிஶ்யமூகாத் - ரிச்யமூக பர்வதத்திலிருந்து
மலயம் - மலய
கிரிம் - பர்வதத்திற்கு
கத்வா - வந்துசேர்ந்து,
வீரௌ - வீரர்களான
ராகவௌ து - ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் பற்றி
ஹரி ராஜாய - வானர மன்னனுக்கு
ஆசசக்ஷே - பின்வருமாறு அறிவித்தார்.

अयं रामो महाप्राज्ञः संप्राप्तो दृढविक्रमः ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा रामोऽयं सत्यविक्रमः ॥

அயம் ராமோ மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸம்ப்ராப்தோ த்ருட விக்ரம: ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ராமோऽயம் ஸத்யவிக்ரம: ॥ 2

அயம் - இதோ இருக்கிறவர்தான்
ராம: - ஸ்ரீராமரெனப் பெயர் பூண்டவர்;
மஹாப்ராஜ்ஞ: - மகாபுத்திமான்;
த்ருட விக்ரம: - எதற்கும் சலியாத விக்ரமசாலி;
ஸத்ய விக்ரம: - அமோகமான விக்ரமம் படைக்கப் பெற்றவர்.
அயம் ராம: - இந்த ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா - தம்பியான
லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடு கூட
ஸம்ப்ராப்த: - என்னால் தரிசிக்கப் பட்டார்.

इक्ष्वाकूणां कुले जातो रामो दशरथात्मजः ।
धर्मे निगदितश्चैव पितुर्निर्देशपारगः ॥

இக்ஷ்வாகூணாம் குலே ஜாதோ ராமோ தஶரதாத்மஜ: ।
தர்மேச நிகதிதஶ்சைவ பிதுர்நிர்தேஶ பாரக:॥ 3

ராம: - ஸ்ரீராமர்
தஶரதாத்மஜ: - தசரதரின் புதல்வராய்
இக்ஷ்வாகூணாம் - இக்ஷ்வாகு

குலே - வம்சத்தில்
ஜாத: - பிறந்தவர்.
பிது: - தகப்பனாருடைய
நிர்தேஶ பாரகா: - ஆக்கினைகளை சர்வமுமாய்க்கொண்டு அனுஷ்டிக்கின்றவர்.
தர்மே ச ஏவ - தர்மானுஷ்டானத்திலும்
நிகதித: - பிரசித்தி பெற்றவர்.

तस्यास्य वसतोऽरण्ये नियतस्य महात्मनः ।
रावणेन हृता भार्या स त्वां शरणमागतः ॥

தஸ்யாஸ்ய வஸதோऽரண்யே நியதஸ்ய மஹாத்மன:।
ராவணேன ஹ்ருதா பார்யா ஸ த்வாம் ஶரணமாகத: ॥ 4

தஸ்ய - அவர்
அரண்யே - காட்டில்
வஸத: - வசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது
அஸ்ய - இந்த
நியதஸ்ய - ஜிதேந்திரியராகிய
மஹாத்மன: - மகாத்மாவினது
பார்யா - மனைவி
ராவணேன - ராவணனால்
ஹ்ருதா - திருடப்பட்டிருக்கிறாள்.
ஸ: - அவர்
த்வாம் - தேவரீரிடம்
ஶரணம் - உதவியை வேண்டி
ஆகத: - வந்திருக்கின்றார்.

राजसूयाश्वमेधैश्च वह्निर्येनाभितर्पितः ।
दक्षिणाश्च तथोत्सृष्टा गावः शतसहस्रशः ॥

ராஜஸூயாஶ்வமேதைஶ்ச வஹ்நிர் யேநாபிதர்பித: ।
தக்ஷிணாஶ்ச ததோத்ஸ்ருஷ்டா காவ: ஶதஸஹஸ்ரஶ: ॥ 5

तपसा सत्यवाक्येन वसुधा येन पालिता ।
स्त्रीहेतोस्तस्य पुत्रोऽयं रामोऽरण्यं समागतः ॥

தபஸா ஸத்யவாக்யேன வஸுதா யேந பாலிதா ।
ஸ்த்ரீஹேதோஸ் தஸ்ய புத்ரோऽயம் ராமோऽரண்யம் ஸமாகத: ॥ 6

யேந - எவரொருவரால்
ராஜஸூயாஶ்வ மேதை: ச - ராஜஸூயம், அச்வமேதம் முதலிய யாகங்களால்
வஹ்நி: - தெய்வகணம்

அபிதர்பித: - திருப்தி செய்விக்கப்பட்டதோ
ஶத ஸஹஸ்ரஶ: - அளவுகடந்து
தக்ஷிணா: ச - தக்ஷிணைகளும்
காவ: - பசுக்களும்
ததா - அப்படியே
உத்ஸ்ருஷ்டா: - தானமாய் கொடுக்கப்பட்டனவோ
யேந - எவரொருவரால்
வஸுதா - பூமியானது
தபஸா - தவங்களின் பயனாலும்
ஸத்ய வாக்யேன - சொன்ன சொல் தவறாமையாலும்
பாலிதா - பரிபாலிக்கப்பட்டதோ
தஸ்ய - அவரது
புத்ர: - புதல்வரான
அயம் - இந்த
ராம: - ஶ்ரீராமர்
ஸ்த்ரீஹேதோ: - மனைவி காரணமாய்
த்வாம் - தேவரீரிடம்
ஶரணம் - உதவியை வேண்டி
கத: - வந்திருக்கிறார்.

भवता सख्यकामौ तौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।
प्रतिगृह्यार्चयस्वैतौ पूजनीयतमावुभौ ॥

பவதா ஸக்யகாமௌ தௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ।
ப்ரதிக்ருஹ்யார்சயஸ்வைதௌ பூஜநீயதமாவுபௌ ॥ 7

ஏதௌ - இந்த
ராம லக்ஷ்மணௌ - ஶ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணருமாகிய
உபௌ - இருவர்களும்
ப்ராதரௌ - பிராதாக்கள்.
பூஜநீயதமௌ - மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.
பவதா - தேவரீரோடு
ஸக்ய காமௌ - நட்பைக்கோரும்
தௌ - அவ்விருவர்களையும்
ப்ரதிக்ருஹ்ய - நல்வரவு கூறி
அர்சயஸ்ய - பூஜிப்பீராக.

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं सुग्रीवो हृष्टमानसः ।
भयं च राघवाद्घोरं प्रजहौ विगतज्वरः ॥

ஶ்ருத்வா ஹநுமதோ வாக்யம் ஸுக்ரீவோ ஹ்ருஷ்ட மானஸ:।
பயம் ச ராகவாத் கோரம் ப்ரஜஹௌ விகதஜ்வர: ॥ 8

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
ஹநுமத: - ஹனுமாருடைய
வாக்யம் ஶ்ருத்வா - சொல்லை கேட்டு,
விகதஜ்வர: - மனவ்யாகுலமொழிந்தவனாய்
ஹ்ருஷ்ட மானஸ: - உள்ளம் பூரித்தவனாய்
ராகவாத் - ஶ்ரீராமரிடத்திலிருந்து
கோரம் - அஸஹ்யமான
பயம் ச - திகிலையும்
ப்ரஜஹௌ - விட்டொழித்தான்.

स कृत्वा मानुषं रूपं सुग्रीवः प्लवगाधिपः ।
दर्शनीयतमो भूत्वा प्रीत्या प्रोवाच राघवम् ॥

ஸ க்ருத்வா மாநுஷம் ரூபம் ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப:।
தர்ஶநீயதமோ பூத்வா ப்ரீத்யா ப்ரோவாச ராகவம் ॥ 9

ஸ: - அந்த
ப்லவகாதிப: - வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
மாநுஷம் - மானிட
ரூபம் - உருவத்தை
க்ருத்வா - தரித்து,
தர்ஶநீயதம: - அதி அழகுற்றவனாய்
பூத்வா - விளங்கிக்கொண்டு,
ராகவம் - ஶ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ரீத்யா - ப்ரீதியுடன்
ப்ரோவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

भवान् धर्मविनीतश्च विक्रान्तः सर्ववत्सलः ।
आख्याता वायुपुत्रेण तत्त्वतो मे भवद्गुणाः ॥

பவாந் தர்ம விநீதஶ்ச விக்ராந்த: ஸர்வவத்ஸல: ।
ஆக்யாதா வாயுபுத்ரேண தத்த்வதோ மே பவத்குணா: ॥ 10

வாயுபுத்ரேண - வாயுபுதல்வரால்
மே - எனக்கு
பவத்குணா: - தேவரீருடைய உத்தம குணங்கள்
தத்த்வத: - உள்ளபடி
ஆக்யாதா: - தெரிவிக்கப்பட்டன.
ச - ஆகையால்
பவாந் - தேவரீர்
தர்ம விநீத: - தர்மத்தில் பிறழாதவர்,
விக்ராந்த: - எப்பொழுதும் எந்த சத்ருவையும் ஜயிக்கின்றவர்.
ஸர்வ வத்ஸல: - எல்லாரிடத்திலுமன்பு பாராட்டுகிறவர்.

तन्ममैवैष सत्कारो लाभश्चैवोत्तमः प्रभो ।
यत्त्वमिच्छसि सौहार्दं वानरेण मया सह ॥

தன்மமைவைஷ ஸத்காரோ லாபஶ்சைவோத்தம: ப்ரபோ ।
யத்த்வமிச்சஸி ஸௌஹார்தம் வானரேண மயா ஸஹ ॥ 11

ப்ரபோ - ப்ரபுவே!
வானரேண - வானரனான
மயா ஸஹ - என்னோடுகூட
யத் - எந்த்
தத் ஸௌஹார்தம் - அந்த சக்யத்தை
த்வம் - தேவரீர்
இச்சஸி - வேண்டுகின்றீரோ
ஏஷ: ச - இதுதான்
மம ஏவ - எனக்கே
ஸத்கார: - பேருதவி செய்ததாகிறது.
உத்தம: - எதற்கும் சிறந்த
லாப: ஏவ - பெரும் பாக்யமாகவுமாகிறது.

रोचते यदि वा सख्यं बाहुरेष प्रसारितः ।
गृह्यतां पाणिना पाणिर्मर्यादा बध्यतां ध्रुवा ॥

ரோசதே யதி வா ஸக்யம் பாஹுரேஷ ப்ரஸாரித: ।
க்ருஹ்யதாம் பாணினா பாணிர் மர்யாதா பத்யதாம் த்ருவா ॥ 12

ஸக்யம் - கூட்டுறவு
ரோசதே யதி வா - தேவரீர் திருவுளத்திற்கேற்றதாகில்
பாஹு: - கை
ஏஷ: - இதோ
ப்ரஸாரித: - நீட்டி விடப்பட்டது.
பாணி: - கையானது
பாணினா - தேவரீரது கையால்
க்ருஹ்யதாம் - பற்றப்படட்டும்.
த்ருவா - என்றும் மாறாத
மர்யாதா - கூட்டுறவு உடன்பாடு
பத்யதாம் - உண்டாக்கப்படட்டும்.

एतत्तु वचनं श्रुत्वा सुग्रीवेण सुभाषितम् ।
स प्रहृष्टमना हस्तं पीडयामास पाणिना ॥

ஏதத் து வசனம் ஶ்ருத்வா ஸுக்ரீவேண ஸுபாஷிதம் ।
ஸ ப்ரஹ்ருஷ்டமநா ஹஸ்தம் பீடயாமாஸ பாணிநா ॥ 13

ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவரால்
ஸுபாஷிதம் - இனிமையாய் மொழியப்பட்ட
ஏதத் வசனம் - இந்த மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
து - அதனால்
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டமநா: - மிகவும் திருவுளமுவந்தவராய் அவர்
பாணிநா - கரத்தால்
ஹஸ்தம் - அவன் கையை
பீடயாமாஸ - பற்றினார்.

हृद्यं सौहृदमालम्ब्य पर्यष्वजत पीडितम् ॥

ஹ்ருத்யம் ஸௌஹ்ருதமாலம்ப்ய பர்யஷ்வஜத பீடிதம் ॥ 14

ஹ்ருத்யம் - மனப்பூர்வமான
ஸௌஹ்ருதம் - அன்பை
ஆலம்ப்ய - அடைந்து,
பீடிதம் - இறுக
பர்யஷ்வஜத - கட்டித்தழுவினார்.

ततो हनूमान् संत्यज्य भिक्षुरूपमरिन्दमः ।
काष्ठयोः स्वेन रूपेण जनयामास पावकम् ॥

ததோ ஹநூமான் ஸந்த்யஜ்ய பிக்ஷுரூபமரிந்தம: ।
காஷ்டயோ: ஸ்வேந ரூபேண ஜநயாமாஸ பாவகம் ॥ 15

தத: - அப்பொழுது
பிக்ஷுரூபம் - பிராமண பிரம்மசாரி வேடத்தை
ஸந்த்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு
ஸ்வேந ரூபேண - சுய உருவத்திலிருந்த
அரிந்தம: - காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்ய மென்கிற ஆறு சத்ருக்களையும் வென்றவரான
ஹநூமான் - ஹனுமார்
காஷ்டயோ: - இரு கட்டைகளில்
பாவகம் - அக்னியை
ஜநயாமாஸ - உண்டுபண்ணினார்.

दीप्यमानं ततो वह्निं पुष्पैरभ्यर्च्य सत्कृतम् ।
तयोर्मध्येऽथ सुप्रीतो निदधे सुसमाहितः ॥

தீப்யமானம் ததோ வந்ஹிம் புஷ்பைரப்யர்ச்ய ஸத்க்ருதம் ।
தயோர்மத்யேऽத ஸுப்ரீதோ நிததே ஸுஸமாஹித: ॥ 16

ஸுஸமாஹித: - மிக பக்திமானாகுமவர்
ஸுப்ரீத: - மிக சந்துஷ்டி கொண்டவராய்
அத - அப்பொழுது

புஷ்பை: - புஷ்பங்களால்
அப்யர்ச்ய - அர்ச்சித்து,
பூஜிதம் - பூஜை செய்யப்பட்டு
தீப்யமானம் - கொழுந்து விட்டெரியும்
வந்ஹிம் - அக்னியை
தத: - அவ்விடத்தில்
தயோ: - அவ்விருவர்களுடைய
மத்யே நிததே - மத்தியில் வைத்தார்.

ततोऽग्निं दीप्यमानं तौ चक्रतुश्च प्रदक्षिणम् ।
सुग्रीवो राघवश्चैव वयस्यत्वमुपागतौ ॥

ததோऽக்நிம் தீப்யமானம் தௌ சக்ரதுஶ்ச ப்ரதக்ஷிணம் ।
ஸுக்ரீவோ ராகவஶ்சைவ வயஸ்யத்வ முபாகதௌ ॥ 17

தத: - அப்பொழுது
தீப்யமானம் - கொழுந்து விட்டெரியும்
அக்நிம் - அக்கினியை
தௌ - அவ்விருவர்கள்
ப்ரதக்ஷிணம் சக்ரது: - வலம் வந்தார்கள்.
ஸுக்ரீவ: ச - சுக்ரீவனும்,
ராகவ: ஏவ - ஸ்ரீராமரும்,
வயஸ்யத்வம் - எப்பொழுதும் ஆப்த சினேகிதர்களாக இருத்தலை
உபாகதௌ - பிரதிக்ஞை செய்து கொண்டார்கள்.

ततः सुप्रीतमनसौ तावुभौ हरिराघवौ ।
अन्योन्यमभिवीक्षन्तौ न तृप्तिमुपजग्मतुः ॥

தத: ஸுப்ரீத மனஸௌ தாவுபௌ ஹரிராகவௌ ।
அன்யோன்ய மபிவீக்ஷந்தௌ ந த்ருப்திமுபஜக்மது: ॥ 18

ஹரிராகவௌ - வானரரும் ஸ்ரீராமருமாகிய
தௌ - அந்த
உபௌ - இருவர்களும்
ஸுப்ரீத மனஸௌ - பரிபூர்ண களிப்புற்றவர்களாய்
அன்யோன்யம் - ஒருவரோடொருவர்
அபிவீக்ஷந்தௌ - பல விஷயங்களை சம்பாஷிக்கின்றவர்களாக இருந்துகொண்டு
த்ருப்திம் - குறையற்று விளங்கும் மனோபாவத்தை
தத: - அப்பொழுது
ந உபஜக்மது: - அடையாதிருந்தனர்.

त्वं वयस्योऽसि मे हृद्यो ह्येकं दुःखं सुखं च नौ ।
सुग्रीवो राघवश्चैवमूचतुस्तौ प्रहृष्टवत् ॥

த்வம் வயஸ்யோऽஸி மேஹ்ருத்யோ ஹ்யேகம் துக்கம் ஸுகம் ச நௌ ।
ஸுக்ரீவோ ராகவஸ்சைவ மூசஸ்தௌ ப்ரஹ்ருஷ்டவத் ॥ 19

த்வம் - நீ
மே - எனக்கு
ஹ்ருத்ய: - மனதிற்கிசைந்த
வயஸ்ய: அஸி - நண்பனாகின்றாய்.
நௌ - நம்மிருவர்களுக்கும்
துக்கம் ஸுகம் ச - துக்கமும் சுகமும்
ஏகம் ஹி - பொதுவே.
ஏவம் - இப்படியாய்
தௌ - அந்த
ஸுக்ரீவ: ராகவ: ச - சுக்ரீவனும் ஸ்ரீராமரும்
ப்ரஹ்ருஷ்ட வத் - சந்தோஷமாய்
ஊசது: - பேசிக் கொண்டார்கள்.

ततः सुपर्णबहुलां भङ्क्त्वा शाखां सुपुष्पिताम् ।
सालस्यास्तीर्य सुग्रीवो निषसाद सराघवः ॥

தத: ஸ பர்ணபஹுளாம் பங்க்த்வா ஶாகாம் ஸுபுஷ்பிதாம் ।
ஸாலஸ்யாஸ்தீர்ய ஸுக்ரீவோ நிஷஸாத ஸராகவ: ॥ 20

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
தத: - அப்பொழுது
ஸாலஸ்ய - ஒரு சாலவிருக்ஷத்தினது
ஸுபுஷ்பிதாம் - நன்கு பூத்திருந்த
ஸுபர்ண பஹுளாம் - இலைகள் அடர்ந்த
ஶாகாம் - ஒரு கிளையை
பங்க்த்வா - ஒடித்து,
ஆஸ்தீர்ய - பரப்பி
ஸ ராகவ: - ஸ்ரீராகவருடன்
நிஷஸாத - உட்கார்ந்தான்.

लक्ष्मणायाथ संहृष्टो हनुमान् प्लवगर्षभः ।
शाखां चन्दनवृक्षस्य ददौ परमपुष्पिताम् ॥

லக்ஷ்மணாயாத ஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமான் ப்லவகர்ஷப: ।
ஶாகாம் சந்தனவ்ருக்ஷஸ்ய ததௌ பரமபுஷ்பிதாம் ॥ 21

ப்லவகர்ஷப: - வானரோத்தமரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்,
அத - அப்பொழுது
ஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மிகக்களிப்புற்றவராய்
சந்தன வ்ருக்ஷஸ்ய - சந்தன மரத்தினது

பரம புஷ்பிதாம் - நன்கு பூத்திருந்த
ஶாகாம் - ஒரு கிளையை
லக்ஷ்மணாய ததௌ - லக்ஷ்மணருக்கு அளித்தார்.

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः श्लक्ष्णं मधुरया गिरा ।
प्रत्युवाच तदा रामं हर्षव्याकुललोचनः ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ஶ்லக்ஷ்ணம் மதுரயா கிரா ।
ப்ரத்யுவாச ததா ராமம் ஹர்ஷவ்யாகுல லோசந: ॥ 22

ததா - அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - மிகக் களிப்புற்றவனாய்
ஹர்ஷ வ்யாகுல லோசந: - சந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுற்றவனாகி
மதுரயா - இனிய
கிரா - சொற்கொண்டு
ஶ்லக்ஷ்ணம் - அழகுவாய்ந்த
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
தத: - இச்சமயத்தில்
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பேசினான்.

अहं विनिकृतो राम चरामीह भयार्दितः ।
हृतभार्यो वने त्रस्तो दुर्गमेतदुपाश्रितः ॥

அஹம் விநிக்ருதோ ராம சராமீஹ பயார்தித: ।
ஹ்ருதபார்யோ வனே த்ரஸ்தோ துர்கமேததுபாஶ்ரித: ॥ 23

ராம - ஸ்ரீராம!
அஹம் - நான்
இஹ - இப்பொழுது
விநிக்ருத: - அவமானப்படுத்தப்பட்டவனாயும்,
ஹ்ருதபார்ய: - மனைவியை அபஹரிக்கப்பட்டவனாகவும்,
த்ரஸ்த: - உள்ளம் நடுங்கி
பயார்தித: - ஆபத்தையே நினைத்து நினைத்து வருந்துகின்றவனாகவும்,
வனே - காட்டில்
துர்கம் - சத்ரு அணுக முடியாத
ஏதத் உபாஶ்ரித: - இதை அடைந்து
சராமி - காலங்கழித்து வருகின்றேன்.

सोऽहं त्रस्तो वने भीतो वसाम्युद्भ्रान्तचेतनः ।
वालिना निकृतो भ्रात्रा कृतवैरश्च राघव ॥

ஸோऽஹம் த்ரஸ்தோ வனே பீதோ வஸாம்யுத்ப்ராந்தசேதன: ।
வாலிநா நிக்ருதோ ப்ராத்ரா க்ருதவைரஶ்ச ராகவ ॥ 24

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ப்ராத்ரா - தமையனான
வாலிநா - வாலியினால்
நிக்ருத: - மோசஞ் செய்யப்பட்டவனாயும்
க்ருத வைர: ச - பகைக்கப்பட்டவனாயும்
பீத: - பயந்தவனாய்
த்ரஸ்த: - திகில் கொண்டவனாய்
உத்ப்ராந்த சேதன: - மதிகலங்கியவனாய்
ஸ: அஹம் - அந்த நான்
வனே - காட்டில்
வஸாமி - வசித்து வருகிறேன்.

वालिनो मे महाभाग भयार्तस्याभयं कुरु ।
कर्तुमर्हसि काकुत्स्थ भयं मे न भवेद्यथा ॥

வாலிநோ மே மஹாபாக பயார்தஸ்யாபயம் குரு ।
கர்துமர்ஹஸி காகுத்ஸ்த பயம் மே ந பவேத் யதா ॥ 25

மஹாபாக - மகாபுண்யாத்மாவே!
வாலிந: - வாலியினிடமிருந்து
பயார்தஸ்ய - பயந்து துன்புறும்
மே - அடியேனுக்கு
அபயம் - பயமின்மையை
குரு - செய்தருளும்
காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீராம!
மே - அடியேனுக்கு,
யதா பயம் ந பவேத் - எப்படிச்செய்தால் தீங்கு உண்டாகாதோ அப்படியே
கர்தும் - செய்ய
அர்ஹஸி - அருள்புரிய வேண்டும்.

एवमुक्तस्तु तेजस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः ।
प्रत्यभाषत काकुत्स्थः सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥

ஏவமுக்தஸ்து தேஜஸ்வீ தர்மஜ்ஞோ தர்மவத்ஸல: ।
ப்ரத்யபாஷத காகுத்ஸ்த: ஸுக்ரீவம் ப்ரஹஸந்நிவ ॥ 26

ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - பிரார்த்திக்கப்பட்டவரும்
தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியும்
தர்மஜ்ஞ: - தர்மமறிந்தவரும்
தர்மவத்ஸல: து - தர்மத்தில் பற்றுடையவருமான

காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்,
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ப்ரஹஸந் இவ - புன்னகை செய்துகொண்டு
ப்ரத்ய பாஷத - பின்வரும் பதிலை அருளினார்.

उपकारफलं मित्रं विदितं मे महाकपे ।
वालिनं तं वधिष्यामि तव भार्यापहारिणम् ॥

உபகாரபலம் மித்ரம் விதிதம் மே மஹாகபே ।
வாலினம் தம் வதிஷ்யாமி தவ பார்யாபஹாரிணம் ॥ 27

மஹாகபே - வானரப் பெரியோரே!
மித்ரம் - சினேகமென்பது
உபகாரபலம் - உபகாரத்தைத்தான் பிரயோஜனமாக உடையது என்பது
மே - எனக்கு
விதிதம் - தெரிந்த விஷயம்.
தவ - உனது
பார்யாபஹாரிணம் - மனைவியைத் திருடியிருக்கிற
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
வதிஷ்யாமி - இப்பொழுதே வதைக்கிறேன்.

अमोघाः सूर्यसंकाशा ममैते निशिताः शराः ।
तस्मिन् वालिनि दुर्वृत्ते निपतिष्यन्ति वेगिताः ॥

அமோகா: ஸூர்யஸங்காஶா மமைதே நிஶிதா: ஶரா: ।
தஸ்மின் வாலிநி துர்வ்ருத்தே நிபதிஷ்யந்தி வேகிதா: ॥ 28

कङ्कपत्रप्रतिच्छन्ना महेन्द्राशनिसंनिभाः ।
तीक्ष्णाग्रा ऋजुपर्वाणः सरोषा भुजगा इव ॥

கங்கபத்ர ப்ரதிச்சந்நா மஹேந்த்ராஶநி ஸந்நிபா: ।
தீக்ஷ்ணாக்ரா ருஜுபர்வாண: ஸரோஷா புஜகா இவ ॥ 29

மம - எனது
ஏதே - இந்த
அமோகா: - ஒருநாளும் வீண்போகாதவைகளும்
ஸூர்ய ஸங்காஶா: - ஸூர்யனை நிகர்த்தவைகளும்
நிஶிதா: - கூர்மையானவைகளும்
கங்கபத்ர ப்ரதிச்சந்நா: - கழுகிறகுகளால் கட்டப்பெற்றவைகளும்
மஹேந்த்ராஶநி ஸந்நிபா: - இந்திரனது வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்தவைகளும்
தீக்ஷ்ணாக்ரா: - கூரிய நுனிகளையுடையவைகளும்
ருஜுபர்வாண: - நேரான கணுக்களுள்ளவைகளுமான

ஶரா: - பாணங்கள்
ஸரோஷா: - சீறி வரும்
புஜகா: இவ - பாம்புகள் போலவே
வேகிதா: - சுறுசுறுப்புடையவைகளாய்
தஸ்மின் - அந்த
துர்வ்ருத்தே - கொடிய
வாலிநி - வாலியின்மேல்
நிபதிஷ்யந்தி - இதோ விழப் போகின்றன.

तमद्य वालिनं पश्य क्रूरैराशीविषोपमैः ।
शरैर्विनिहतं भूमौ विकीर्णमिव पर्वतम् ॥

தமத்ய வாலினம் பஶ்ய க்ரூரைராஶீவிஷோபமை: ।
ஶரைர்விநிஹதம் பூமௌ விகீர்ணமிவ பர்வதம் ॥ 30

க்ரூரை: - கொடிய
ஆஶீவிஷோபமை: - சர்ப்பங்களை நிகர்த்த
ஶரை: - பாணங்களால்
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
பூமௌ - பூமியில்
விகீர்ணம் - சிதறி விழுந்த
பர்வதம் இவ - மலையைப் போலவே
விநிஹதம் - மடிந்து விழுந்து கிடப்பவனாய்
அத்ய - இப்பொழுதே
பஶ்ய - நீர் பார்ப்பீர்.

स तु तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्यात्मनो हितम् ।
सुग्रीवः परमप्रीतः सुमहद्वाक्यमब्रवीत् ॥

ஸ து தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ராகவஸ்யாத்மநோ ஹிதம் ।
ஸுக்ரீவ: பரமப்ரீத: ஸுமஹத் வாக்யமப்ரவீத் ॥ 31

ஸ: - அந்த
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ஆத்மந: - தனக்கு
ஹிதம் - ஹிதமான
தத் - அந்த
வசனம் - வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
பரமப்ரீத: - மிகக் களிப்புற்றவனாய்
ஸுமஹத் - மிகச்சிறந்த
வாக்யம் து - பின்வரும் வார்த்தையை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

तव प्रसादेन नृसिंह राघव प्रियां च राज्यं च समाप्नुयामहम् ।
तथा कुरु त्वं नरदेव वैरिणं यथा निहंस्यद्य रिपुं ममाग्रजम् ॥

தவ ப்ரஸாதேந ந்ருஸிம்ஹ ராகவ
ப்ரியாம் ச ராஜ்யம் ச ஸமாப்நுயாமஹம் ।
ததா குரு த்வம் நரதேவ வைரிணம்
யதா நிஹம்ஸ்யத்ய ரிபும் மமாக்ரஜம் ॥ 32

ந்ருஸிம்ஹ	-	புருஷோத்தம!
நரதேவ ராகவ	-	அரசே! ஸ்ரீராம!
தவ	-	தேவரீரது
ப்ரஸாதேந	-	பேரருளால்
ப்ரியாம் ச	-	மனைவியையும்,
ராஜ்யம் ச	-	ராஜ்யத்தையும்
அஹம்	-	நான்
ஸமாப்நுயாம்	-	அடைய வேண்டும்.
த்வம்	-	தேவரீர்
மம ரிபும்	-	எனக்கு சத்ருவாய்
வைரிணம்	-	தீங்கு செய்யும்
அக்ரஜம்	-	தமையனை
அத்ய	-	இப்பொழுதே
யதா	-	எவ்விதமாய்
நிஹம்ஸி	-	கொல்வீரோ
ததா	-	அங்ஙனமே
குரு	-	செய்தருளல் வேண்டும்.

सीताकपीन्द्रक्षणदाचराणां राजीवहेमज्वलनोपमानि ।
सुग्रीवरामप्रणयप्रसङ्गे वामानि नेत्राणि समं स्फुरन्ति ॥

ஸீதாகபீந்த்ரக்ஷணதாசராணாம்
ராஜீவ ஹேம ஜ்வலநோபமானி ।
ஸுக்ரீவ ராம ப்ரணய ப்ரஸங்கே
வாமானி நேத்ராணி ஸமம் ஸ்புரந்தி ॥ 33

ஸுக்ரீவ ராம	-	சுக்ரீவனும் ஸ்ரீராமரும் அன்பாக பேசிக்
ப்ரணய ப்ரஸங்கே		கொண்டிருக்கையில்
ஸீதா கபீந்த்ர	-	ஸீதாதேவி, வாலி, ராவணன்,
க்ஷணதா சராணாம்		இம்மூவர்களுடைய
ராஜீவ ஹேம ஜ்வல	-	செந்தாமரை, பொன், அக்கினி இவைகளை
நோபமானி		முறையே நிகர்த்த
வாமானி நேத்ராணி	-	இடது கண்கள்
ஸமம்	-	ஏக காலத்தில்
ஸ்புரந்தி	-	துடிக்கின்றன.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவ ஸக்யம் நாம பஞ்சம: ஸர்க: ॥

ஷஷ்ட: ஸர்க: - 6

पुनरेवाब्रवीत् प्रीतः सुग्रीवो रघुनन्दनम् ॥

புநரேவாப்ரவீத் ப்ரீத: ஸுக்ரீவோ ரகுநந்தனம் ॥ 1

ப்ரீத:	-	மிக சந்துஷ்டியடைந்த சுக்ரீவன்
ரகுநந்தனம்	-	ரகுகுலதிலகராகிய
ராகவம்	-	ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
புந: ஏவ	-	மறுபடியும்
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு சொன்னார்.

अयमाख्याति मे राम सचिवो मन्त्रिसत्तमः ।
हनुमान् यन्निमित्तं त्वं निर्जनं वनमागतः ॥

அயமாக்யாதி மே ராம ஸசிவோ மந்த்ரிஸத்தம: ।
ஹநுமான் யந்நிமித்தம் த்வம் நிர்ஜனம் வனமாகத: ॥ 2

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वसतश्च वने तव ।
रक्षसापहृता भार्या मैथिली जनकात्मजा ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வஸதஶ்ச வனே தவ ।
ரக்ஷஸாபஹ்ருதா பார்யா மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ॥ 3

त्वया वियुक्ता रुदती लक्ष्मणेन च धीमता ।
अन्तरप्रेप्सुना तेन हत्वा गृध्रं जटायुषम् ॥

த்வயா வியுக்தா ருததீ லக்ஷ்மணேன ச தீமதா ।
அந்தர ப்ரேப்ஸுநா தேந ஹத்வா க்ருத்ரம் ஜடாயுஷம் ॥ 4

ராம	-	ஸ்ரீராம!
மே	-	எனது
மந்த்ரி ஸத்தம:	-	மந்திரிகளில் சிறந்த
ஸசிவ:	-	மந்திரியான
அயம் ஹநுமான்	-	இந்த ஹனுமார்
த்வம்	-	தேவரீர்
நிர்ஜனம்	-	மனித சஞ்சாரமற்ற
வனம்	-	காட்டிற்கு
யந்நிமித்தம்	-	என்ன காரணமாய்
ஆகத:	-	வந்திருக்கிறீரென்பதையும்
வனே	-	காட்டில்
ப்ராத்ரா	-	தம்பியான

லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடுகூட
தவ வஸத: ச - தேவரீர் வஸித்துக் கொண்டிருக்கையில்
ஜடாயுஷம் க்ருத்ரம் - ஜடாயு என்ற கழுகை
ஹத்வா - கொன்றுவிட்டு
அந்தராப்ரேப்ஸுநா - ஏற்ற சமயத்தை பார்த்துக் கொண்டிருந்த
தேந ரக்ஷஸா - அந்த அரக்கனால்
த்வயா தீமதா - தேவரீரையும் புத்திமானான
லக்ஷ்மணேன ச - லக்ஷ்மணரையும்
வியுக்தா - விட்டுப் பிரிந்து
ருததீ - அழுதுகொண்டிருந்தவளும்
பார்யா - மனைவியும்
ஜனகாத்மஜா - ஜனகரின் திருமகளுமான
மைதிலீ - ஸீதாதேவியார்
அபஹ்ருதா - அபஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறாள் என்பதையும்
ஆக்யாதி - அறிக்கை செய்கின்றார்.

भार्यावियोगजं दुःखमचिरात्त्वं विमोक्ष्यसे ।
अहं तामानयिष्यामि नष्टां वेदश्रुतीमिव ॥

பார்யாவியோகஜம் துக்கமசிராத் த்வம் விமோக்ஷ்யஸே ।
அஹம் தாமாநயிஷ்யாமி நஷ்டாம் வேதஶ்ருதீமிவ ॥ 5

அயம் - தேவரீர்
பார்யா வியோகஜம் - மனைவியை விட்டுப் பிரிந்ததால் உண்டாயிருக்கும்
துக்கம் - மனவேதனையை
அசிராத் - சீக்கிரத்திலேயே
விமோக்ஷ்யஸே - ஒழிக்கப் போகின்றீர்.
அஹம் - நான்
தாம் - அவளை
நஷ்டாம் - (ஒருகாலத்தில் மதுகைடபர்களென்ற அசுரர்களால்) திருடப்பட்ட
வேதஶ்ருதீம் - வேதவாக்கை
இவ - தேவரீர் எப்படி மீட்டுக்கொண்டு வந்தீரோ அப்படியே
ஆநயிஷ்யாமி - கொண்டுவந்து சேர்ப்பேன்.

रसातले वा वर्तन्तीं वर्तन्तीं वा नभःस्थले ।
अहमानीय दास्यामि तव भार्यामरिन्दम ॥

ரஸாதலே வா வர்தந்தீம் வர்தந்தீம் வா நப:ஸ்தலே ।
அஹமாநீய தாஸ்யாமி தவ பார்யாமரிந்தம ॥ 6

அரிந்தம - சதா ஜயசாலியே!
ரஸாதலே - பாதாள லோகத்தில்
வர்தந்தீம் வா - இருக்கிறவளாயிருந்தாலும் சரி,
நப:ஸ்தலே - ஆகாயத்தில்
வர்தந்தீம் வா - இருக்கிறவளாயிருந்தாலும் சரி,
தவ - தேவரீரது
பார்யாம் - மனைவியை
அஹம் ஆநீய - நான் கொண்டுவந்து
தாஸ்யாமி - சமர்ப்பிப்பேன்.

इदं तथ्यं मम वचस्त्वमवेहि च राघव ।
न शक्या सा जरयितुमपि सेन्द्रैः सुरासुरैः ॥

இதம் தத்யம் மம வசஸ்த்வமவேஹி ச ராகவ ।
ந ஶக்யா ஸா ஜரயிதுமபி ஸேந்த்ரை: ஸுராஸுரை: ॥

तव भार्या महाबाहो भक्ष्यं विषकृतं यथा ॥

தவ பார்யா மஹாபாஹோ பக்ஷ்யம் விஷக்ருதம் யதா ॥ 7

ராகவ - ஸ்ரீராம!
மம - எனது
இதம் - இந்த
வச: - சொல்லை
தத்யம் ஹி - உண்மையென
த்வம் ச - தேவரீர்
அவேஹி - நம்பும்.
மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
தவ - தேவரீரது
பார்யா - காதலியான
ஸா - அவள்,
விஷக்ருதம் பக்ஷ்யம் - விஷங்கலந்த உண்டி
யதா - எவ்வாறு ஜீரணம் செய்துகொள்ள முடியாதோ அவ்வாறே
ஜரயிதும் - தீங்கு விளைவிக்க
ஸேந்த்ரை: - இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸுராஸுரை: அபி - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலுங்கூட
ந ஶக்யா - அணுக முடியாதவள்.

त्यज शोकं महाबाहो तां कान्तामानयामि ते ।
अनुमानात्तु जानामि मैथिली सा न संशयः ॥

த்யஜ ஶோகம் மஹாபாஹோ தாம் காந்தாமானயாமி தே ।
அநுமாநாத்து ஜாநாமி மைதிலீ ஸா ந ஸம்ஶய: ॥ 8

ह्रियमाणा मया दृष्टा रक्षसा क्रूरकर्मणा ।
क्रोशन्ती राम रामेति लक्ष्मणेति च विस्वरम् ॥
ஹ்ரியமாணா மயா த்ருஷ்டா ரக்ஷஸா க்ரூரகர்மணா ।
க்ரோஶந்தீ ராமராமேதி லக்ஷ்மணேதி ச விஸ்வரம் ॥ 9

स्फुरन्ती रावणस्याङ्के पन्नगेन्द्रवधूर्यथा ॥

ஸ்புரந்தீ ராவணஸ்யாங்கே பன்னகேந்த்ரவதூர்யதா ॥ 10

க்ரூரகர்மணா - கொடிய செயலுற்ற
ரக்ஷஸா - அரக்கனால்
ஹ்ரியமாணா - தூக்கிக்கொண்டு போகப்படுகின்றவளாய்
ராம ராம - ஸ்ரீராம! ஸ்ரீராம!
இதி - என்றும்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
இதி ச - என்றும்
விஸ்வரம் - பரிதாபமான குரலிட்டு
க்ரோஶந்தீ - கதறுகிறவளாயும்
ராவணஸ்ய - ராவணனது
அங்கே - மடியில்
பன்னகேந்த்ரவதூ: - சர்ப்பராஜன் பத்தினியான பாம்பு
யதா - போலவே
ஸ்புரந்தீ - துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றவளாயும்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்டா - பார்க்கப்பட்ட
ஸா து - அவள்தான்
மைதிலீ - ஜானகியாரென்று
அநுமாநாத் - அடையாளத்தால்
ஜாநாமி - அறிகிறேன்.
ந ஸம்ஶய: - இதற்கையமில்லை.
தே - தேவரீரது
தாம் காந்தாம் - அந்தக் காதலியை
ஆனயாமி - கொண்டுவந்து சேர்க்கிறேன்.
மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
ஶோகம் - மனக் கவலையை
த்யஜ - ஒழிப்பீராக.

आत्मनापञ्चमं मां हि दृष्ट्वा शैलतटे स्थितम् ।
उत्तरीयं तया त्यक्तं शुभान्याभरणानि च ॥

ஆத்மநா பஞ்சமம் மாம் ஹி த்ருஷ்ட்வா ஶைலதடே ஸ்திதம் ।
உத்தரீயம் தயா த்யக்தம் ஶுபான்யாபரணாநி ச ॥ 11

ஆத்மநா - என்னைச் சேர்த்து
பஞ்சமம் - ஐவர்களுடனிருந்த
மாம் - என்னை
ஶைலதடே - மலைத்தாழ்வரையில்
ஸ்திதம் - இருக்கின்றவனாய்
த்ருஷ்ட்வாஹி - பார்த்ததும்
தயா - அவளால்
உத்தரீயம் - மேலாடையும்
ஶுபானி - அழகிய
ஆபரணாநி - ஆபரணங்களும்
சத்யக்தம் - ஒன்றுசேர்ந்து போடப்பட்டது.

तान्यस्माभिर्गृहीतानि निहितानि च राघव ।
आनयिष्याम्यहं तानि प्रत्यभिज्ञातुमर्हसि ॥

தான்யஸ்மாபிர் க்ருஹீதாநி நிஹிதானி ச ராகவ ।
ஆனயிஷ்யாம்யஹம் தானி ப்ரத்யபிஞாது மர்ஹஸி ॥ 12

அஸ்மாபி: - எங்களால்
தானி - அவைகள்
க்ருஹீதானி - எடுக்கப்பட்டு -
நிஹிதானி - பத்திரமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
தானி ச - அவைகளை
அஹம் - நான்
ஆனயிஷ்யாமி - இதோ கொண்டு வருகிறேன்.
ராகவ - ஸ்ரீராம!
ப்ரத்யபிஞாதும் - முன்னறிந்தவைகள் தானோ என்று பார்க்க
அர்ஹஸி - அருள்புரிவீராக.

तमब्रवीत्ततो रामः सुग्रीवं प्रियवादिनम् ।
आनयस्व सखे शीघ्रं किमर्थं प्रविलम्बसे ॥

தமப்ரவீத் ததோ ராம: ஸுக்ரீவம் ப்ரியவாதினம் ।
ஆனயஸ்வ ஸகே ஶீக்ரம் கிமர்தம் ப்ரவிலம்பஸே ॥ 13

தத: - அப்பொழுது
ப்ரியவாதினம் - இனிமையாய் பேசிய
தம் - அந்த

ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரைப் பார்த்து
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸகே - நண்பனே!
ஸீக்ரம் - சீக்கிரமாய்
த்வம் - நீர்
ஆனயஸ்வ - கொண்டுவாரும்.
கிமர்தம் - ஏன்
விலம்பஸே - தாமதிக்கின்றீர்
அப்ரவீத் - என்று சொன்னார்.

एवमुक्तस्तु सुग्रीवः शैलस्य गहनां गुहाम् ।
प्रविवेश ततः शीघ्रं राघवप्रियकाम्यया ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவ: ஶைலஸ்ய கஹனாம் குஹாம் ।
ப்ரவிவேஶ தத: ஶீக்ரம் ராகவ ப்ரிய காம்யயா ॥ 14

தத: - அப்பொழுது
ராகவ ப்ரிய காம்யயா - ஸ்ரீராமருக்கு இஷ்டமானதைச் செய்வதில் அவாவினால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - நியமனம்பெற்ற
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
ஶீக்ரம் து - உடனேயே
ஶைலஸ்ய - மலையினது
கஹனாம் - அபூர்வமாகிய
குஹாம் - ஒரு குகைக்குள்
ப்ரவிவேஶ - நுழைந்தார்.

उत्तरीयं गृहीत्वा तु शुभान्याभरणानि च ।
इदं पश्येति रामाय दर्शयामास वानरः ॥

உத்தரீயம் க்ருஹீத்வா து ஶுபான்யாபரணாநி ச ।
இதம் பஶ்யேதி ராமாய தர்ஶயாமாஸ வானர : ॥ 15

ஸ: - அந்த
வானர: - வானரர்,
தானி - அந்த
ஆபரணாநி ச - ஆபரணங்களையும்
உத்தரீயம் து - மேலாடையையும்
க்ருஹீத்வா - எடுத்துவந்து,
ராமாய - ஸ்ரீராமரின்
தர்ஶயாமாஸ - முன்னிலையில் வைத்தார்,
இதம் - இந்த
பஶ்ய - பாரும்
இதி - என்றார்.

ततो गृहीत्वा तद्वासः शुभान्याभरणानि च ।
अभवद्बाष्पसंरुद्धो नीहारेणेव चन्द्रमाः ॥

ததோ க்ருஹீத்வா தத்வாஸ: ஶுபான்யாபரணாநி ச ।
அபவத் பாஷ்பஸம்ருத்தோ நீஹாரேணேவ சந்த்ரமா: ॥ 16

தத: - அப்பொழுது
தத்வாஸ: - அந்த ஆடையையும்
ஶுபானி - அழகிய
ஆபரணாநி ச - ஆபரணங்களையும்
க்ருஹீத்வா - கையேந்தி வாங்கிக்கொண்டு,
சந்த்ரமா: - சந்திரன்
நீஹாரேண - பனியால்
இவ - எப்படியோ அப்படியே
பாஷ்ப ஸம்ருத்த: - கண்ணீரால் நனைந்தவராக
அபவத் - ஆயினர்.

सीतास्नेहप्रवृत्तेन स तु बाष्पेण दूषितः ।
हा प्रियेति रुदन् धैर्यमुत्सृज्य न्यपतत् क्षितौ ॥

ஸீதாஸ்நேஹ ப்ரவ்ருத்தேந ஸ து பாஷ்பேண தூஷித: ।
ஹா ப்ரியேதி ருதந் தைர்யமுத்ஸ்ருஜ்ய ந்யபதத் க்ஷிதௌ ॥ 17

ஸ: து - அவரும்
ஸீதாஸ்ஸ்நேஹ - ஸீதையினிடத்திலுள்ள அன்பின் மிகுதியால்
ப்ரவ்ருத்தேந - உண்டான
பாஷ்பேண - கண்ணீரால்
தூஷித: - நனைந்தவராய்
தைர்யம் - தைரியத்தை
உத்ஸ்ருஜ்ய - இழந்து
ஹா - ஆ
ப்ரியே - என் காதலியே!
இதி - என்று
ருதந் - கதறிக்கொண்டு
க்ஷிதௌ - பூமியில்
ந்யபதத் - படுத்துவிட்டார்.

हृदि कृत्वा तु बहुशस्तमलंकारमुत्तमम् ।
निशश्वास भृशं सर्पो बिलस्थ इव रोषितः ॥

ஹ்ருதி க்ருத்வா து பஹுஶஸ்தமலங்கார முத்தமம் ।
நிஶஶ்வாஸ ப்ருஶம் ஸர்போ பிலஸ்த இவ ரோஷித: ॥ 18

தம் - அந்த
உத்தமம் - சிறந்த
அலங்காரம் - நகைவகையை
பஹுஶ: - பலமுறை
ஹ்ருதி - மார்பில்
க்ருத்வாது - அணைத்துக்கொண்டு
பிலஸ்த: - வளைக்குள்ளிருக்கும்
ரோஷித: - சினங்கொண்ட
ஸர்ப: - பாம்பு
இவ - போல்
ப்ருஶம் - மிகவும்
நிஶஶ்வாஸ - பெருமூச்செறிந்தார்.

अविच्छिन्नाश्रुवेगस्तु सौमित्रिं वीक्ष्य पार्श्वतः ।
परिदेवयितुं दीनं रामः समुपचक्रमे ॥
அவிச்சின்னாஶ்ருவேகஸ்து ஸௌமித்ரிம் வீக்ஷ்ய பார்ஶ்வத: ।
பரிதேவயிதும் தீனம் ராம: ஸமுபசக்ரமே ॥ 19

ராம: து - ஸ்ரீராமரும்
அவிச்சின்னாஶ்ருவேக:- ஓயாதுகண்ணீர்பெருகவிட்டுக்கொண்டிருப்பவராய்
பார்ஶ்வத: - பக்கலிலிருக்கின்ற
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரை
வீக்ஷ்ய - பார்த்து
தீனம் - பரிதாபமாய்
பரிதேவயிதும் - பின்வருமாறு புலம்ப
ஸமுபசக்ரமே - தலைப்பட்டார்.

पश्य लक्ष्मण वैदेह्या संत्यक्तं ह्रियमाणया ।
उत्तरीयमिदं भूमौ शरीराद्भूषणानि च ॥
பஶ்ய லக்ஷ்மண வைதேஹ்யா ஸம்த்யக்தம் ஹ்ரியமாணயா ।
உத்தரீயமிதம் பூமௌ ஶரீராத் பூஷணானி ச ॥ 20

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ஹ்ரியமாணயா - தூக்கிப்போகப்படுகிற
வைதேஹ்யா - ஜானகியால்
பூமௌ - தரையில்
ஶரீராத் - உடலினின்று கழற்றி எறியப்பட்ட
பூஷணானி ச - ஆபரணங்களையும்
ஸம்த்யக்தம் - எறியப்பட்ட
இதம் - இந்த
உத்தரீயம் - உத்தரீயத்தையும்
பஶ்ய - பார்.

शाद्वलिन्यां ध्रुवं भूम्यां सीतया ह्रियमाणया ।
उत्सृष्टं भूषणमिदं तथारूपं हि दृश्यते ॥
ஶாத்வலின்யாம் த்ருவம் பூம்யாம் ஸீதயா ஹ்ரியமாணயா ।
உத்ஸ்ருஷ்டம் பூஷணமிதம் ததாரூபம் ஹி த்ருஶ்யதே ॥ 21

ஹ்ரியமாணயா - தூக்கிப் போகப்படுகிற
ஸீதயா - ஸீதையால்
ஶாத்வலின்யாம் - இளம்புல் நிறைந்த
பூம்யாம் - தரையில்
இதம் பூஷணம் - இந்த நகைவகை
உத்ஸ்ருஷ்டம் - எறியப்பட்டிருக்கிறது;
த்ருவம் - இது திண்ணம்.
ஹி - ஆகையால்தான்
ததாரூபம் - உருமாறாததாய்
த்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறது.'

एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ।
नाहं जानामि केयूरे नाहं जानामि कुण्डले ॥
ஏவமுக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மணோ வாக்யமப்ரவீத் ।
நாஹம் ஜாநாமி கேயூரே நாஹம் ஜாநாமி குண்டலே ॥

नूपुरे त्वभिजानामि नित्यं पादाभिवन्दनात् ॥
நூபுரே த்வபிஜாநாமி நித்யம் பாதாபிவந்தநாத் ॥ 22

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லியதற்கு செவிசாற்றிய
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,
து - இச்சமயத்தில்
வாக்யம் - பின்வரும் திருவாக்கை
அப்ரவீத் - திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.
ஜானாமி ந - நான்
கேயூரே - கைகளிலணியும் இரு கேயூரங்களை
அஹம் - பார்த்திலேன்;
குண்டலே - காதிலணியும் குண்டலங்களிரண்டையும்
ஜாநாமி ந - பார்த்திலேன்;
நித்யம் - பிரதிதினமும்
பாதாபி வந்தநாத் - திருவடிகளில் விழுந்து சேவித்து வந்தமையால்
நூபுரேது - பாதங்களிலணிந்திருக்கும் சிலம்புகள் இரண்டை மாத்திரம்
அபிஜாநாமி - நன்கு பார்த்திருக்கிறேன்.

ततः स राघवो दीनः सुग्रीवमिदमब्रवीत् ॥

தத: ஸ ராகவோ தீன: ஸுக்ரீவ மிதமப்ரவீத் ॥ 23

தத: - அப்பொழுது
ஸ: ராகவ: - அந்த ஸ்ரீராமர்,
தீன: - பரிதாபநிலையில் இருக்கின்றவராய்
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

ब्रूहि सुग्रीव कं देशं ह्रियन्ती लक्षिता त्वया ।
रक्षसा रौद्ररूपेण मम प्राणैः प्रिया हृता ॥

ப்ரூஹி ஸுக்ரீவ கம் தேஶம் ஹ்ரியந்தீ லக்ஷிதா த்வயா ।
ரக்ஷஸா ரௌத்ரரூபேண மம ப்ராணை: ப்ரியா ஹ்ருதா ॥ 24

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவரே!
மம - எனது
ப்ராணப்ரியா - பிராணனினும் அருமையானவளான அவள்
ரௌத்ரரூபேண - கொடிய உருவமுடைய
ரக்ஷஸா - அரக்கனால்
ஹ்ருதா - அபகரிக்கப்பட்டவளாய்
ஹ்ரியந்தீ - தூக்கிக்கொண்டுப் போகப்படுகிறவளாய்
கம் தேஶம் - எந்த பிரதேசத்தில்
த்வயா - உம்மால்
லக்ஷிதா - பார்க்கப் பட்டாள்?
ப்ரூஹி - இதைச் சொல்லும்.

क्व वा वसति तद्रक्षो महद्व्यसनदं मम ।
यन्निमित्तमहं सर्वान्नाशयिष्यामि राक्षसान् ॥

க்வ வா வஸதி தத்ரக்ஷோ மஹத்வ்யஸநதம் மம ।
யந்நிமித்தமஹம் ஸர்வாந்நாஶயிஷ்யாமி ராக்ஷஸான் ॥ 25

हरता मैथिलीं येन मां च रोषयता भृशम् ॥
आत्मनो जीवितान्ताय मृत्युद्वारमपावृतम् ॥

ஹரதா மைதிலீம் யேன மாம் ச ரோஷயதா ப்ருஶம் ।
ஆத்மநோ ஜீவிதாந்தாய ம்ருத்யுத்வாரமபாவ்ருதம் ॥ 26

மைதிலீம் - மைதிலியை
ஹரதா - கவர்ந்தவனாய்
மாம் ச - எனக்கு
ப்ருஶம் - மிக

ரோஷயதா - கோபம் மூட்டியவன்
யேன - எவனோ அவனால்
ஆத்மந: - தனது
ஜீவிதாந்தாய - உயிரின் அழிவின் பொருட்டு
ம்ருத்யு த்வாரம் - யமனது கதவு
அபாவ்ருதம் - திறக்கப்பட்டதாய்,
யந்நிமித்தம் - அந்த அவன் காரணமாய்
ராக்ஷஸான் - அரக்கர்கள்
ஸர்வாந் - எல்லோரையும்
அஹம் - நான்
நாஶயிஷ்யாமி - கொல்லப் போகிறேனோ,
மம - எனக்கு
மஹத்வ்யஸநதம் - அசஹ்யமான துக்கத்தை விளைவித்திருக்கிற
தத் - அந்த
ரக்ஷ: - அரக்கன்
க்வ வா - எங்கேதான்
வஸதி - வசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்?

मम दयिततरा हृता वनान्ताद्रजनिचरेण विमथ्य येन सा ।
कथय मम रिपुं त्वमद्य वै प्लवगपते यमसादनं नयामि ॥

மம தயிததரா ஹ்ருதா வநாந்தாத் ரஜநிசரேண விமத்ய யேந ஸா ।
கதய மம ரிபும் த்வமத்ய வை ப்லவகபதே யமஸாதனம் நயாமி ॥ 27

மம - எனது
தயிததரா - அதி அன்பார்ந்த
ஸா - அவள்
யேந - எந்த
ரஜநிசரேண - அரக்கனால்
வநாந்தாத் - காட்டிலிருந்து
விமத்ய - பலாத்கரித்து,
ஹ்ருதா - அபகரிக்கப்பட்டிருக்கிறாளோ, அந்த
மம - எனது
ரிபும் - சத்ருவை
யமஸாதனம் - யமன் வீட்டிற்கு
அத்ய வை - இப்பொழுதே
நயாமி - அனுப்புகிறேன்.
ப்லவகபதே - வானர மன்னரே!
த்வம் - நீர்
கதய - எல்லாம் விளங்க விளம்பும்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
பூஷணப்ரத்யபிஜ்ஞானம் நாம ஷஷ்ட: ஸர்க: ॥

ஸப்தம: ஸர்க: - 7

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामेणार्तेन वानरः ।
अब्रवीत् प्राञ्जलिर्वाक्यं सबाष्पं बाष्पगद्गदः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ ராமேணார்தேந வானர: ।
அப்ரவீத் ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் ஸபாஷ்பம் பாஷ்பகத்கத: ॥ 1

ஆர்தேந - மிக மனம் நொந்துகிடந்த
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய
வானர: - வானரனான
ஸுக்ரீவ: து - ஸுக்ரீவனும்
ப்ராஞ்ஜலி: - அஞ்சலி செய்துகொண்டு
ஸபாஷ்பம் - கண்களில் நீர் ததும்ப
பாஷ்பகத்கதம் - கண்ணீரால் தழுதழுத்து வெளிவந்த
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

न जाने निलयं तस्य सर्वथा पापरक्षसः ।
सामर्थ्यं विक्रमं वापि दौष्कुलेयस्य वा कुलम् ॥

ந ஜானே நிலயம் தஸ்ய ஸர்வதா பாபரக்ஷஸ: ।
ஸாமர்த்யம் விக்ரமம் வாபி தௌஷ்குலேயஸ்ய வா குலம் ॥ 2

தஸ்ய - 'அந்த
தௌஷ்குலேயஸ்ய - ஈனஜாதியில் பிறந்த
பாபரக்ஷஸ: - பாபியான அரக்கனது
நிலயம் - இருப்பிடத்தையாவது
ஸாமர்த்யம் - சாமர்த்தியத்தையாவது
விக்ரமம் - பராக்ரமத்தையாவது
குலம் அபி வா - குலத்தையாவது
ஸர்வதா வா - ஏதொன்றையும்
ந ஜானே - நான் அறியேன்.

सत्यं ते प्रतिजानामि त्यज शोकमरिन्दम ।
करिष्यामि तथा यत्नं यथा प्राप्स्यसि मैथिलीम् ॥

ஸத்யம் தே ப்ரதிஜானாமி த்யஜ ஶோகமரிந்தம ।
கரிஷ்யாமி ததா யத்நம் யதா ப்ராப்ஸ்யஸி மைதிலீம் ॥ 3

மைதிலீம் - ஜானகிதேவியாரை
யதா - எது செய்தால்

ப்ராப்ஸ்யஸி - தேவரீர் அடைவீரோ
ததா - அவ்விதமே
யத்நம் - யத்தினத்தை
கரிஷ்யாமி - செய்கிறேன்.
அரிந்தம - எப்பவும் எதிலும் ஜயம்பெற்று விளங்குபவரே!
தே - தேவரீருக்கு
ஸத்யம் - சத்தியமாய்
ப்ரதிஜாநாமி - ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.
ஶோகம் த்யஜ - சோகத்தை ஒழியும்.

रावणं सगणं हत्वा परितोष्यात्मपौरुषम् ।
तथास्मि कर्ता न चिराद्यथा प्रीतो भविष्यसि ॥

ராவணம் ஸகணம் ஹத்வா பரிதோஷ்யாத்மபௌருஷம் ।
ததா(அ)ஸ்மி கர்தா ந சிராத் யதா ப்ரீதோ பவிஷ்யஸி ॥ 4

ஸகணம் - கூட்டத்தாருடன்
ராவணம் - ராவணனை
ஹத்வா - கொன்று,
ஆத்ம பௌருஷம் - தேவரீரது ஆற்றலை
பரிதோஷ்ய - நாங்கள் கண்டுகளிக்கச் செய்து,
ப்ரீத: - மனத்திருப்தி கொண்டவராய்
அஸ்மி - நான்
யதா - எப்படிச் செய்தால்
பவிஷ்யஸி - ஆகுவீரோ
ந சிராத் - காலவிளம்பமின்றி
ததா - அப்படியே
கர்தா - செய்து முடிக்கிறேன்.

अलं वैक्लव्यमालम्ब्य धैर्यमात्मगतं स्मर ।
त्वद्विधानामसदृशमीदृशं बुद्धिलाघवम् ॥

அலம் வைக்லவ்ய மாலம்ப்ய தைர்யமாத்மகதம் ஸ்மர ।
த்வத்விதா நாம ஸத்ருஶமீத்ருஶம் புத்தி லாகவம் ॥ 5

வைக்லவ்யம் - மனங்கலங்குதலை
ஆலம்ப்ய - அடைந்தது
அலம் - போதும்.
ஆத்மகதம் - கூடப்பிறந்த
தைர்யம் - தைரியத்தை
ஸ்மர - நினைத்துக் கொள்ளும்.
த்வத்விதாநாம் - தேவரீர் போன்றவர்களுக்கு

ஈத்ருஶம் - இப்படிப்பட்ட
புத்தி லாகவம் - மனத்தடுமாற்றம்
அஸ்த்ருஶம் - ஏற்றதன்று.

मयापि व्यसनं प्राप्तं भार्याहरणजं महत् ।
न चाहमेवं शोचामि न च धैर्यं परित्यजे ॥

மயா(அ)பி வ்யஸனம் ப்ராப்தம் பார்யாஹரணஜம் மஹத் ।
ந சாஹமேவம் ஶோசாமி ந ச தைர்யம் பரித்யஜே ॥ 6

மயா அபி - என்னாலும்
பார்யாஹரணஜம் - பார்யையை அபகரித்ததால் உண்டான
மஹத் வ்யஸனம் - பெரும் துக்கம்
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டிருக்கிறது.
அஹம் - நான்
ஏவம் ச - இப்படியாய்
ஶோசாமி ந - மனமுருகவில்லை
தைர்யம் ச - தைரியத்தையும்
பரித்யஜே ந - நானிழக்கவில்லை.

नाहं तामनुशोचामि प्राकृतो वानरोऽपि सन् ।
महात्मा च विनीतश्च किं पुनर्धृतिमान् भवान् ॥

நாஹம் தாமநுஶோசாமி ப்ராக்ருதோ வானரோ'பி ஸன் ।
மஹாத்மா ச விநீதஶ்ச கிம் புனர்த்ருதிமான் பவான் ॥ 7

அஹம் - நான்
ப்ராக்ருத: - பெரியோர்களிடமிருந்து உபதேசம் பெறாத
வானர: ஸன் அபி - வானரனாய் இருந்தும்
தாம் - அவளை
அநுஶோசாமி ந - நினைத்து நினைத்து தவியாதிருக்கின்றேன்.
மஹாத்மா ச - மஹாத்மாவும்,
விநீத: - பெரியோர்களின் உபதேசம் பெற்றவரும்,
த்ருதிமான் ச - எதுவும் நன்மைக்கெனவே திருப்திகொள்ளும் சித்தமுடையவருமான
பவான் கிம் புன: - தேவரீர் இப்படித் துயரமுறலாமோ?

बाष्पमापतितं धैर्यान्निग्रहीतुं त्वमर्हसि ।
मर्यादां सत्त्वयुक्तानां धृतिं नोत्स्रष्टुमर्हसि ॥

பாஷ்ப மாபதிதம் தைர்யாந்நிக்ரஹீதும் த்வமர்ஹஸி ।
மர்யாதாம் ஸத்வயுக்தாநாம் த்ருதிம் நோத்ஸ்ரஷ்டுமர்ஹஸி ॥ 8

த்வம் - தேவரீர்
தைர்யாத் - தைரியத்தைகொண்டு

ஆபதிதம் - பெருகிவரும்
பாஷ்பம் - கண்ணீரை
நிக்ரஹீதும் அர்ஹஸி - நிறுத்த வேண்டும்.
ஸத்வ யுக்தாநாம் - பிறவிக் குணமாயுடையவர்களுடைய
மர்யாதாம் - அனுஷ்டித்துக் காட்ட வேண்டியதாயிருக்கிற
த்ருதிம் - எதுவும் நன்மைக்காகவே எனும் மனோபாவத்தை
உத்ஸ்ரஷ்டும் - கைவிட
ந அர்ஹஸி - கூடாது.

व्यसने वार्थकृच्छ्रे वा भये वा जीवितान्तके ।
विमृशन् वै स्वया बुद्ध्या धृतिमान्नावसीदति ॥

வ்யஸனே வார்த க்ருச்ச்ரே வா பயே வா ஜீவிதாந்தகே ।
விம்ருஶன் வை ஸ்வயா புத்த்யா த்ருதிமான் நாவஸீததி ॥ 9

த்ருதிமான் - எதுவும் நன்மைக்கெனும் மனத்திருப்தி கொள்பவன்
வ்யஸனே வா - விபத்தில் தானாகட்டும்
அர்தக்ருச்ரே - பொருளையிழக்கிறதில் தானாகட்டும்
பயே வா - ஆபத்தில் தானாகட்டும்
ஜீவிதாந்தகே வா - உயிர்போகும் வேளையில் தானாகட்டும்
ஸ்வயா - தனது
புத்த்யா - நல்ல அறிவைக்கொண்டு
விம்ருஶன் வை - பர்யாலோசனை செய்து
அவஸீததி ந - மனத்தளர்ச்சி அடையாதிருக்கிறான்.

बालिशस्तु नरो नित्यं वैक्लव्यं योऽनुवर्तते ।
स मज्जत्यवशः शोके भाराक्रान्तेव नौर्जले ॥

பாலிஶஸ்து நரோ நித்யம் வைக்லவ்யம் யோ'னுவர்ததே ।
ஸ மஜ்ஜத்யவஶ: ஶோகே பாராக்ராந்தேவ நௌர்ஜலே ॥ 10

ய: நர: - எந்த ஒரு மனிதன்
பாலிஶ: து - கோழை மனமுடையவனாய்
வைக்லவ்யம் - மனவலி குன்றியிருத்தலை
நித்யம் - எக்காலத்திலும்
அனுவர்ததே - பற்றியிருக்கிறானோ
ஸ: - அவன்
அவஶ: - கையால் ஆகாதவனாய்
ஶோகே - சோகத்தில்
பாராக்ராந்தா - அளவுக்கு மிஞ்சின பாரம் மிகுந்த
நௌ: - ஓர் ஓடம்
ஜலே இவ - ஜலத்தில் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மஜ்ஜதி - மூழ்கி நாசமடைகிறான்.

एषोऽञ्जलिर्मया बद्धः प्रणयात्त्वां प्रसादये ।
पौरुषं श्रय शोकस्य नान्तरं दातुमर्हसि ॥

ஏஷோऽஞ்ஜலிர் மயா பத்த: ப்ரணயாத் த்வாம் ப்ரஸாதயே ।
பௌருஷம் ஶ்ரய ஶோகஸ்ய நாந்தரம் தாதுமர்ஹஸி ॥ 11

மயா - என்னால்
ஏஷ: - இந்த
அஞ்ஜலி: - கைக்கூப்புதல்
பத்த: - செய்யப்பட்டது.
த்வாம் - தேவரீரை
ப்ரணயாத் - அன்பின் மிகுதியால்
ப்ரஸாதயே - பிரார்த்தித்து வேண்டுகிறேன்.
பௌருஷம் - ஆற்றலை
ஶ்ரய - மேற்கொள்ளும்.
ஶோகஸ்ய - சோகத்திற்கு
அந்தரம் தாதும் - இடம் கொடுக்க
அர்ஹஸி ந - கூடாது.

ये शोकमनुवर्तन्ते न तेषां विद्यते सुखम् ।
तेजश्च क्षीयते तेषां न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

யே ஶோகமநுவர்தந்தே ந தேஷாம் வித்யதே ஸுகம் ।
தேஜஶ்ச க்ஷீயதே தேஷாம் ந த்வம் ஶோசிதுமர்ஹஸி ॥ 12

யே - எவர்கள்
ஶோகம் - சோகத்தை
அநுவர்தந்தே - இடைவிடாது பாராட்டுகின்றார்களோ
தேஷாம் - அவர்களுக்கு
ஸுகம் - மனத்திருப்தி என்பது
ந வித்யதே - உண்டாக மாட்டாது.
தேஷாம் - அவர்களுடைய
தேஜ: ச - வலுவும்
க்ஷீயதே - குன்றிப்போகிறது.
த்வம் - தேவரீர்
ஶோசிதும் - துன்புறுவதற்கு
அர்ஹஸி ந - இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

शोकेनाभिप्रपन्नस्य जीविते चापि संशयः ।
स शोकं त्यज राजेन्द्र धैर्यमाश्रय केवलम् ॥

ஶோகேநாபிப்ரபந்நஸ்ய ஜீவிதே சாபி ஸம்ஶய: ।
ஸ ஶோகம் த்யஜ ராஜேந்த்ர தைர்யமாஶ்ரய கேவலம் ॥ 13

ஶோகேந - சோகத்தால்
அபிப்ரபந்நஸ்ய - மனம் நொந்துகிடக்கும் ஒருவனுக்கு
ஜீவிதே ச - உயிருடனிருக்கும் விஷயத்திலும்
ஸம்ஶய: அபி - ஆபத்துதான்.
ராஜேந்த்ர - ராஜேந்திர!
ஸ: - அந்த நீர்
ஶோகம் - சோகத்தை
த்யஜ - ஒழியும்.
கேவலம் - முற்றிலும்
தைர்யம் - தைரியம் ஒன்றையே
ஆஶ்ரய - மேற்கொள்ளும்.

हितं वयस्यभावेन ब्रूमि नोपदिशामि ते ।
वयस्यतां पूजयन् मे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

ஹிதம் வயஸ்யபாவேந ப்ரூமி நோபதிஶாமி தே ।
வயஸ்யதாம் பூஜயந் மே ந த்வம் ஶோசிதுமர்ஹஸி ॥ 14

வயஸ்யபாவேந - ஆப்தசினேகிதனென்னும் உரிமையினால்
ஹிதம் - இத்தை
ப்ரூமி - நான் விண்ணப்பம் செய்கின்றேன்.
தே - தேவரீருக்கு
உபதிஶாமி ந - நான் உபதேசிக்க வரவில்லை.
த்வம் - தேவரீர்
மே வயஸ்யதாம் - அடியேனது நட்பை
பூஜயன் - பெருமைப்படுத்தி,
ஶோசிதும் - வருத்தமுற
அர்ஹஸி ந - இடங்கொடுக்காதிருப்பீராக.

मधुरं सान्त्वितस्तेन सुग्रीवेण स राघवः ।
मुखमश्रुपरिक्लिन्नं वस्त्रान्तेन ममार्ज तत् ॥

மதுரம் ஸாந்த்விதஸ் தேந ஸுக்ரீவேண ஸ ராகவ: ।
முகமஶ்ருபரிக்லின்னம் வஸ்த்ராந்தேந மமார்ஜ தத் ॥ 15

தேந - அந்த
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனால்
மதுரம் - நாஸூக்காய்
ஸாந்த்வித: - தேற்றப்பட்ட
ஸ: - அந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
அஶ்ரு பரிக்லின்னம் - கண்ணீரால் நனைந்திருந்த
தத் - அந்த
முகம் - முகத்தை

வஸ்த்ராந்தேந - வஸ்திரத்தின் நுனியால்
மமார்ஜ - துடைத்துக் கொண்டார்.

प्रकृतिस्थस्तु काकुत्स्थः सुग्रीववचनात् प्रभुः ।
संपरिष्वज्य सुग्रीवमिदं वचनमब्रवीत् ॥

ப்ரக்ருதிஸ்தஸ்து காகுத்ஸ்த: ஸுக்ரீவ வசநாத் ப்ரபு: ।
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ஸுக்ரீவமிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 16

ப்ரபு: - பிரபுவாகிய
காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
ஸுக்ரீவ வசநாத் - ஸுக்ரீவனது சொல்லால்
ப்ரக்ருதிஸ்த: து - இயற்கையான மனநிலையையடைந்தவராகி
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய - கட்டித் தழுவிக்கொண்டு
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

कर्तव्यं यद्वयस्येन स्निग्धेन च हितेन च ।
अनुरूपं च युक्तं च कृतं सुग्रीव तत्त्वया ॥

கர்தவ்யம் யத்வயஸ்யேந ஸ்நிக்தேந ச ஹிதேந ச ।
அநுரூபம் ச யுக்தம் ச க்ருதம் ஸுக்ரீவ தத் த்வயா ॥ 17

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவரே!
ஸ்நிக்தேந ச - அன்புள்ளவனும்
ஹிதேந ச - உதவி புரிகிறவனுமான
வயஸ்யேந - ஆப்த சிநேகிதனால்
யத் - எது
அநுரூபம் ச - அனுகூலமாயிருக்கிறதும்
யுக்தம் ச - சமயத்திற்கேற்றதாயிருக்கிறதுமாய்
கர்தவ்யம் - செய்யவேண்டியதோ
தத் - அது
த்வயா - உம்மால்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது.

एष च प्रकृतिस्थोऽहमनुनीतस्त्वया सखे ।
दुर्लभो हीदृशो बन्धुरस्मिन् काले विशेषतः ॥

ஏஷ ச ப்ரக்ருதிஸ்தோऽஹமநுநீதஸ்த்வயா ஸகே ।
துர்லபோ ஹீத்ருஶோ பந்துரஸ்மின் காலே விஶேஷத: ॥ 18

ஸகே - தோழரே!
த்வயா - உம்மால்
அநுநீத: - தேற்றப்பட்ட
ஏஷ: அஹம் - இந்த நான்
ப்ரக்ருதிஸ்த: ச - இயற்கையான மன நிலைமையை அடைந்தவனாகி விட்டேன்.
விஶேஷத: - முக்யமாய்
அஸ்மின் - இந்த
காலே - துர்பாக்யதசையில்
ஈத்ருஶ: - இப்படிப்பட்ட
பந்து: - ஆப்தசினேகிதன்
துர்லப: ஹி - கிடைப்பது மிகவும் அரிது.

किं तु यत्नस्त्वया कार्यो मैथिल्याः परिमार्गणे ।
राक्षसस्य च रौद्रस्य रावणस्य दुरात्मनः ॥

கிந்து யத்நஸ்த்வயா கார்யோ மைதில்யா: பரிமார்கணே ।
ராக்ஷஸஸ்ய ச ரௌத்ரஸ்ய ராவணஸ்ய துராத்மந: ॥ 19

கிந்து - ஆனபடியால்
துராத்மந: - துஷ்டனும்
ரௌத்ரஸ்ய - கொடியனும்
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்கனுமான
ராவணஸ்ய - ராவணனையும்
மைதில்யா: ச - ஜானகியையும்
பரிமார்கணே - தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்
யத்ந: - முயற்சியானது
த்வயா - உம்மால்
கார்ய: - மேற்கொள்ளத்தக்கது.

मया च यदनुष्ठेयं विस्रब्धेन तदुच्यताम् ।
वर्षास्विव च सुक्षेत्रे सर्वं संपद्यते तव ॥

மயா ச யதநுஷ்டேயம் விஸ்ரப்தேந ததுச்யதாம் ।
வர்ஷாஸ்விவச ஸுக்ஷேத்ரே ஸர்வம் ஸம்பத்யதே தவ ॥ 20

மயா - என்னால்
அநுஷ்டேயம் - செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது
யத் - எதுவோ
தத் - அதுவும்
விஸ்ரப்தேந - எதையும் விடாமல்
உச்யதாம் - சொல்லப்படட்டும்.
ஸுக்ஷேத்ரே - நல்ல வளப்பமுள்ள நிலத்தில்
வர்ஷாஸு - மாரிக்காலங்களில்
இவ ச - விதைத்த விதைகள் போலவே
தவ - உமக்கு
ஸர்வம் - எல்லாமும்
ஸம்பத்யதே - பலிக்கும்.

मया च यदिदं वाक्यमभिमानात् समीरितम् ।
तत्त्वया हरिशार्दूल तत्त्वमित्युपधार्यताम् ॥

மயா ச யதிதம் வாக்யமபிமாநாத் ஸமீரிதம் ।
தத் த்வயா ஹரிஶார்தூல தத்த்வமித்யுபதார்யதாம் ॥ 21

ஹரிஶார்தூல - வானரோத்தமா!
மயா - என்னால்
யத் - எந்த
இதம் வாக்யம் - இந்தச் சொல்
அபிமாநாத் ச - அபிமானத்தாலேயே
ஸமீரிதம் - சொல்லப்பட்டதோ,
தத் - அது
த்வயா - உம்மால்
தத்த்வம் - உண்மை
இதி - என்று
உபதார்யதாம் - நம்பப்பட வேண்டும்.

अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन ।
एतत्ते प्रतिजानामि सत्येनैव शपामि ते ॥

அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசன ।
ஏதத் தே ப்ரதிஜாநாமி ஸத்யேநைவ ஶபாமி தே ॥ 22

மே - என்னால்
அந்ருதம் - பொய்
உக்த பூர்வம் ந - இதற்குமுந்தி எப்பவும் சொல்லப்படவில்லை.
கதாசன ச - இனிமேலும் எப்பவும்
வக்ஷ்யே ந - நான் சொல்ல மாட்டேன்.
தே - உமக்கு
ஏதத் - இதை
ப்ரதிஜாநாமி - பிரதிக்ஞை செய்கிறேன்.
ஸத்யேந ஏவ - சத்தியத்தின்மீதும்
தே - உமக்கு
ஶபாமி - ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன்.

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवो वानरैः सचिवैः सह ।
राघवस्य वचः श्रुत्वा प्रतिज्ञातं विशेषतः ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸுக்ரீவோ வாநரை: ஸசிவை: ஸஹ ।
ராகவஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ப்ரதிஜ்ஞாதம் விஶேஷத: ॥ 23

தத: - அப்பொழுது
வாநரை: - வானர
ஸசிவை: ஸஹ - மந்திரிமார்களோடுகூட
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
விஶேஷத: - விசேஷமாய்
ப்ரதிஜ்ஞாதம் - உறுதிமொழியாகிற
வச: - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தவனாயினன்.

एवमेकान्तसंपृक्तौ ततस्तौ नरवानरौ ।
उभावन्योन्यसदृशं सुखं दुःखं प्रभाषताम् ॥

ஏவமேகாந்த ஸம்ப்ருக்தௌ ததஸ்தௌ நரவாநரௌ ।
உபாவன்யோன்ய ஸத்ருஶம் ஸுகம் துக்கம் ப்ரபாஷதாம் ॥ 24

தத: - அப்பொழுது
நரவாநரௌ - மனிதரும் வானரருமான
தௌ உபௌ - அந்த இருவர்களும்
ஏவம் - இப்படியாய்
ஏகாந்த ஸம்ப்ருக்தௌ - ஓர் ஏகாந்தமான இடத்தை அடைந்து
அன்யோன்ய ஸத்ருஶம் - இருவர்களுக்கும் ஒரே மாதியாயுள்ள
துக்கம் - குறையை
ஸுகம் - தாராளமாய்
ப்ரபாஷதாம் - பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

महानुभावस्य वचो निशम्य हरिर्नराणामृषभस्य तस्य ।
कृतं स मेने हरिवीरमुख्यस्तदा स्वकार्यं हृदयेन विद्वान् ॥

மஹாநுபாவஸ்ய வசோ நிஶம்ய
ஹரிர் நராணா ம்ருஷபஸ்ய தஸ்ய ।
க்ருதம் ஸ மேநே ஹரிவீர முக்யஸ்
ததா ஸ்வகார்யம் ஹ்ருதயேன வித்வான் ॥ 25

ஹரி: - வானரனும்,
ஹரி வீர முக்ய: - வானர வீரர்களில் உத்தமனும்
வித்வான் - கற்றறிந்தவனுமான
ஸ: - அவன்
நராணாம் - மானிடர்களுக்குள்
ருஷபஸ்ய - உத்தமரும்
மஹாநுபாவஸ்ய - மகானுபாவருமாகிய
தஸ்ய - அவரது
வச: - சொல்லை
நிஶம்ய - கேட்டு,
ததா - அப்பொழுது
ஸ்வகார்யம் - தனது காரியம்
க்ருதம் - முடிவுபெற்று விட்டதாக
ஹ்ருதயேன - மனத்தில்
மேநே - உறுதிகொண்டு விட்டான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ராம ஸமாஶ்வாஸநம் நாம ஸப்தம: ஸர்க: ॥

अष्टम: ஸர்க: - 8

परितुष्टस्तु सुग्रीवस्तेन वाक्येन वानरः ।
लक्ष्मणस्याग्रतो राममिदं वचनमब्रवीत् ॥

பரிதுஷ்டஸ்து ஸுக்ரீவஸ்தேந வாக்யேன வானர: ।
லக்ஷ்மணஸ்யாக்ரதோ ராம மிதம் வசனமப்ரவீத்॥ 1

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவரென்ற
வானர: - வானரன்
தேந - அந்த
வாக்யேன - சொல்லால்
பரிதுஷ்ட: து - மிகவும் களிப்புற்றவனாய்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது
அக்ரத: - முன்னிலையில்
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - மொழியை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

सर्वथाहमनुग्राह्यो देवतानामसंशयः ।
उपपन्नगुणोपेतः सखा यस्य भवान् मम ॥

ஸர்வதாஹமநு க்ராஹ்யோ தேவதாநாமஸம்ஶய: ।
உபபந்ந குணோபேத: ஸகா யஸ்ய பவான் மம ॥ 2

உபபந்ந குணோபேத: - திருக்கல்யாண குணங்களமையப்பெற்ற
பவான் - தேவரீர்
யஸ்ய - எந்த
மம - எனக்கு
ஸகா - நண்பனோ, அந்த
அஹம் - நான்
ஸர்வதா - முற்றிலும்
தேவதாநாம் - தேவர்களுடைய
அநுக்ராஹ்ய: - அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனாய் விட்டேன்.
அஸம்ஶய: - இதற்கையமில்லை.

शक्यं खलु भवेद्राम सहायेन त्वयानघ ।
सुरराज्यमपि प्राप्तुं स्वराज्यं किं पुनः प्रभो ॥

ஶக்யம் கலு பவேத்ராம ஸஹாயேன த்வயா அநக ।
ஸுரராஜ்யமபி ப்ராப்தும் ஸ்வராஜ்யம் கிம் புன: பிரபோ ॥ 3

அநக - தோஷரஹிதராய்
ப்ரபோ - எதையும் செய்ய வல்ல
ராம த்வயா - ஸ்ரீராம! தேவரீரால்
ஸஹாயேன - உதவிகொண்ட ஒருவனால்
ஸுர ராஜ்யம் அபி - தேவர்களுடைய ராஜ்யத்தையே
ப்ராப்தும் - அடைய
ஶக்யம் பவேத் - சாத்தியமாகும்.
ஸ்வ ராஜ்யம் கலு - என் சொந்த நாட்டை மட்டும் என்றால்
கிம் புன: - சொல்லவும் வேண்டுமோ?

सोऽहं सभाज्यो बन्धूनां सुहृदां चैव राघव ।
यस्याग्निसाक्षिकं मित्रं लब्धं राघववंशजम् ॥

ஸோऽஹம் ஸபாஜ்யோ பந்தூநாம் ஸுஹ்ருதாம் சைவ ராகவ ।
யஸ்யாக்நி ஸாக்ஷிகம் மித்ரம் லப்தம் ராகவவம்ஶஜம் ॥ 4

ராகவ - ஸ்ரீராகவரே!
யஸ்ய - எவனுக்கு
ராகவ வம்ஶஜம் - ரகுகுலத்தில் உதித்தவனாய்
அக்நி ஸாக்ஷிகம் - அக்னிசாக்ஷியாக
மித்ரம் - மித்திரனாய்
லப்தம் - ஆகின்றானோ
ஸ: - அந்த
அஹம் - நான்
பந்தூநாம் ச - உறவினர்களுடையவும்
ஸுஹ்ருதாம் ஏவ - அன்பர்களுடையனவும்
ஸபாஜ்ய: - மதிப்பிற்கு பாத்திரனாய் விட்டேன்.

अहमप्यनुरूपस्ते वयस्यो ज्ञायसे शनैः ।
न तु वक्तुं समर्थोऽहं स्वयमात्मगतान् गुणान् ॥

அஹமப்யநுரூபஸ்தே வயஸ்யோ ஞாயஸே ஶனை: ।
ந து வக்தும் ஸமர்தோऽஹம் ஸ்வயமாத்மகதான் குணான் ॥ 5

தே - தேவரீருக்கு
அஹம் அபி - நானே

அநுரூப: - ஏற்ற
வயஸ்ய: - சினேகிதன் என்பதை
ஶனை: - காலக்கிரமத்தில்
ஞாஸ்யஸே - உள்ளபடி அறிவீர்.
அஹம் - நான்
ஸ்வயம் து - நானே
ஆத்மகதான் - என்னிடத்திலுள்ள
குணான் - குணங்களை
வக்தும் - எடுத்துரைக்க
ஸமர்த: ந - ஏற்றவனாகேன்.

महात्मनां तु भूयिष्ठं त्वद्विधानां कृतात्मनाम् ।
निश्चला भवति प्रीतिर्धैर्यमात्मवतामिव ॥

மஹாத்மநாம் து பூயிஷ்டம் த்வத்விதாநாம் க்ருதாத்மநாம் ।
நிஶ்சலா பவதி ப்ரீதிர் தைர்ய மாத்மவதாம் இவ ॥ 6

த்வத்விதாநாம் - தேவரீரைப் போன்ற
க்ருதாத்மநாம் - ஆத்மஞானிகளான
மஹாத்மநாம் - மகாத்மாக்களுடைய
ப்ரீதி: து - நட்பு
பூயிஷ்டம் - அளவுகடந்ததாய்
ஆத்மவதாம் - ஆத்மவித்துக்களின்
தைர்யம் - எதற்கும் மனம் சிதறாமை
இவ - போலவே
நிஶ்சலா - மாறாததாய்
பவதி - இருக்கிறது.

रजतं वा सुवर्णं वा वस्त्राण्याभरणानि च ।
अविभक्तानि साधूनामवगच्छन्ति साधवः ॥

ரஜதம் வா ஸுவர்ணம் வா வஸ்த்ராண்யாபரணாநி ச ।
அவிபக்தாநி ஸாதூநாமவகச்சந்தி ஸாதவ: ॥ 7

ரஜதம் வா - வெள்ளியைத் தானாகட்டும்
ஸுவர்ணம் வா - பொன்னைத் தானாகட்டும்
வஸ்த்ராணி ச - ஆடைகளைத் தானாகட்டும்
ஆபரணானி வா - ஆபரணங்களைத் தானாகட்டும்
ஸாதவ: - சாதுக்கள்

ஸாதூநாம் - மித்திரர்களுக்கு
அவிபக்தாநி - உரிமையுடையவைகளாய்
அவகச்சந்தி - பாராட்டுகின்றார்கள்.

आढ्यो वापि दरिद्रो वा दुःखितः सुखितोऽपि वा ।
निर्दोषो वा सदोषो वा वयस्यः परमा गतिः ॥

ஆட்யோவாபி தரித்ரோ வா துக்கித: ஸுகிதோऽபி வா ।
நிர்தோஷோ வா ஸதோஷோ வா வயஸ்ய: பரமா கதி: ॥ 8

ஆட்ய: வா அபி - தனிகனாயிருந்தாலும் சரி
தரித்ர: வா - தரித்திரனாயிருந்தாலும் சரி
துக்கித: அபி - துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றவனாய் இருந்தாலும் சரி
ஸுகித: வா - மனக்குறையில்லாதவனானாலும் சரி
நிர்தோஷ: வா - நல்லவனானாலும் சரி
ஸதோஷ: வா - கெட்டவனானாலும் சரி
வயஸ்ய: - ஒரு சினேகிதன்
பரமா - எப்படியும்
கதி: - கைகொடுத்துக் காக்க வேண்டியவனே.

धनत्यागः सुखत्यागो देहत्यागोऽपि वा पुनः ।
वयस्यार्थे प्रवर्तन्ते स्नेहं दृष्ट्वा तथाविधम् ॥

தநத்யாக: ஸுகத்யாகோ தேஹத்யாகோऽபி வா புன: ।
வயஸ்யார்தே ப்ரவர்தந்தே ஸ்நேஹம் த்ருஷ்ட்வா ததாவிதம் ॥ 9

ததாவிதம் - அப்படிப்பட்டதான
ஸ்நேஹம் த்ருஷ்ட்வா-நட்பைப் பாராட்டி,
வயஸ்யார்தே - சினேகிதனின் பொருட்டு
தநத்யாக: - தன் ஆஸ்தியை எல்லாம் சமர்ப்பித்தலும்,
ஸுகத்யாக: - தனது சுகானுபவங்களை ஒழித்தலும்
புன: வா - வேண்டுமென்றால்
தேஹத்யாக: அபி - உயிரிழத்தலும்
ப்ரவர்தந்தே - தர்மமாகின்றன.

ततस्तथेत्यब्रवीद्रामः सुग्रीवं प्रियवादिनम् ।
लक्ष्मणस्याग्रतो लक्ष्म्या वासवस्येव धीमतः ॥

தத்ததே த்யப்ரவீத் ராம: ஸுக்ரீவம் ப்ரியவாதினம் ।
லக்ஷ்மணஸ்யாக்ரதோ லக்ஷ்ம்யா வாஸவஸ்யேவ தீமத: ॥ 10

ராம: - ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்ம்யா - தேஜஸால்
வாஸவஸ்ய - இந்திரனை
இவ - நிகர்த்தவரும்
தீமத: - பேரறிவுற்றவருமான
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது
அக்ரத: - முன்னிலையில்
ப்ரியவாதினம் - இனிமையாய் பேசிய
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
தத் - 'அது
ததா - நீ சொன்னபடிதான்'
இதி - என்று
அப்ரவீத் - பதிலுரைத்தார்.

ततो रामं स्थितं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महाबलम् ।
सुग्रीवः सर्वतश्चक्षुर्वने लोलमपातयत् ॥

ததோ ராமம் ஸ்திதம் த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ।
ஸுக்ரீவ: ஸர்வதஶ் சக்ஷுர்வனே லோலமபாதயத் ॥ 11

தத: - அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஸ்திதம் - நின்றுகொண்டிருக்கின்றவராகவும்,
மஹாபலம் - மகாபலசாலியான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
ச - அப்படியே நின்றுகொண்டிருக்கிறவராகவும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
வனே - காட்டில்
ஸர்வத: - எல்லாப் பக்கங்களிம்
லோலம் - சலித்துக் கொண்டிருக்கும்
சக்ஷு: - கண்ணை
அபாதயத் - விடுத்தான்.

स ददर्श ततः सालमविदूरे हरीश्वरः ।
सुपुष्पमीषत्पत्राढ्यं भ्रमरैरुपशोभितम् ॥

ஸ ததர்ஶ தத: ஸாலமவிதூரே ஹரீஶ்வர: ।
ஸு புஷ்பமீஷத் பத்ராட்யம் ப்ரமரை ருபஶோபிதம் ॥ 12

ஹரீஶ்வர: - வானர மன்னனான
ஸ: - அவன்,
தத: - அவ்விடத்தில்

அவிதூரே - அருகாமையில்
ஸுபுஷ்பம் - நன்கு பூத்திருக்கிறதும்,
ஈஷத் பத்ராட்யம் - கொஞ்சம் இலைகள் அடர்ந்ததும்,
ப்ரமரை: - வண்டுகளால்
உபஶோபிதம் - அழகுற்று விளங்குகிறதுமான
ஸாலம் - ஸால விருக்ஷமொன்றை
ததர்ஶ - கண்டான்.

तस्यैकां पर्णबहुलां भङ्क्त्वा शाखां सुपुष्पिताम् ।
सालस्यास्तीर्य सुग्रीवो निषसाद सराघवः ॥

தஸ்யைகாம் பர்ணபஹுளாம் பங்க்த்வா ஶாகாம் ஸுபுஷ்பிதாம் ।
ஸாலஸ்யாஸ்தீர்ய ஸுக்ரீவோ நிஷஸாத ஸ ராகவ: ॥ 13

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
தஸ்ய - அந்த
ஸாலஸ்ய - ஸாலவிருக்ஷத்தினது
ஸுபுஷ்பிதாம் - நன்கு பூத்த
பர்ணபஹுளாம் - இலைகளடர்ந்த
ஏகாம் - ஒரு
ஶாகாம் - கிளையை
பங்க்த்வா - ஒடித்து,
ஆஸ்தீர்ய - பரப்பி,
ஸ ராகவ: - ஸ்ரீராமருடன்
நிஷஸாத - உட்கார்ந்தான்.

तावासीनौ ततो दृष्ट्वा हनूमानपि लक्ष्मणम् ।
सालशाखां समुत्पाट्य विनीतमुपवेशयत् ॥

தாவாஸீநௌ ததோ த்ருஷ்ட்வா ஹநூமாநபி லக்ஷ்மணம் ।
ஸாலஶாகாம் ஸமுத்பாட்ய விநீதமுபவேஶயத் ॥ 14

ஹநூமாந் - ஹனுமார்
தத: - அவ்விடத்தில்
தௌ - அவ்விருவர்களையும்
ஆஸீநௌ - வீற்றிருக்கின்றவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஸாலஶாகாம் - ஸால மரக்கிளை ஒன்றை
ஸமுத்பாட்ய - ஒடித்துக்கொண்டு
விநீதம் - வணக்கமாய்
லக்ஷ்மணம் அபி - லக்ஷ்மணரையும்
உபவேஶயத் - உட்காரச் செய்தார்.

सुखोपविष्टं रामं तु प्रसन्नमुदधिं यथा ।
फलपुष्पसमाकीर्णे तस्मिन् गिरिवरोत्तमे ॥

ஸுகோபவிஷ்டம் ராமம் து ப்ரஸந்ந முததிம் யதா ।
பல புஷ்ப ஸமாகீர்ணே தஸ்மின் கிரிவரோத்தமே ॥ 15

ततः प्रहृष्टः सुग्रीवः श्लक्ष्णं मधुरया गिरा ।
उवाच प्रणयाद्रामं हर्षव्याकुलिताक्षरम् ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ஶ்லக்ஷ்ணம் மதுரயா கிரா ।
உவாச ப்ரணயாத்ராமம் ஹர்ஷவ்யாகுலிதாக்ஷரம் ॥ 16

தத: - அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
தஸ்மின் - அந்த
பல புஷ்ப ஸமாகீர்ணே - பழங்களும் புஷ்பங்களும் நிறைந்த
கிரிவரோத்தமே - மிகச் சிறந்த மலையில்
ப்ரஸந்நம் - சலியாத
உததிம் - சமுத்திரத்தை
யதா - நிகர்த்து
ஸுகோபவிஷ்டம் - சுகமாய் வீற்றிருக்கும்
ராமம் - அபிராமரான
ராமம் து - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தவராகி
ப்ரணயாத் - கௌரவத்தால்
ஶ்லக்ஷ்ணயா - இனிய
ஶுபயா கிரா - ஏற்ற சொற்கொண்டு
ஹர்ஷ வ்யாகுலி தாக்ஷரம் - சந்தோஷத்தால் தட்டுத்தடுமாறி வெளிவந்த ஒரு மொழியை
உவாச - பின்வருமாறு சொன்னான்.

अहं विनिकृतो भ्रात्रा चराम्येष भयार्दितः ।
ऋश्यमूकं गिरिवरं हृतभार्यः सुदुःखितः ॥

அஹம் விநிக்ருதோ ப்ராத்ரா சராம்யேஷ பயார்தித: ।
ரிஶ்யமூகம் கிரிவரம் ஹ்ருத பார்ய: ஸுதுக்கித: ॥ 17

ஏஷ: அஹம் - இந்த நான்
ப்ராத்ரா - தமையனால்
விநிக்ருத: - அவமானப்படுத்தப்பட்டவனாய்
ஹ்ருத பார்ய: - மனைவியபகரிக்கப்பட்டு
பயார்தித: - ஆபத்தையே நினைத்து நினைத்து வருந்தி
ஸுதுக்கித: - மெய்கலங்கியவனாய்
ரிஶ்யமூகம் கிரிவரம் - ரிச்யமூக மலையில்
சராமி - சுற்றி காலம் கழித்து வருகிறேன்.

सोऽहं त्रस्तो भये मग्नो वसाम्युद्भ्रान्तचेतनः ।
वालिना निकृतो भ्रात्रा कृतवैरश्च राघव ॥

ஸோऽஹம் த்ரஸ்தோ பயே மக்நோ வஸாம்யுத்ப்ராந்த சேதன: ।
வாலிநா நிக்ருதோ ப்ராத்ரா க்ருதவைரஶ்ச ராகவ ॥ 18

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ப்ராத்ரா - தமயனான
வாலிநா - வாலியால்
நிக்ருத: - மோசம் செய்யப்பட்டவனாய்
க்ருதவைர: ச - பகைக்கப்பட்டவனாய்
பயே - ஆபத்தில்
மக்ந: - சிக்கி
உத்ப்ராந்த சேதன: - மதிகலங்கி
த்ரஸ்த: - திகில் கொண்டவனாய்
ஸ: அஹம் - அந்த நான்
வஸாமி - திரிந்து வருகிறேன்.

वालिनो मे भयार्तस्य सर्वलोकाभयंकर ।
ममापि त्वमनाथस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥

வாலிநோ மே பயார்தஸ்ய ஸர்வலோகாபயங்கர ।
மமாபி த்வமநாதஸ்ய ப்ரஸாதம் கர்துமர்ஹஸி ॥ 19

ஸர்வலோக பயங்கர - உலகத்தார் யாவருக்கும் அபயமளித்து காத்தருளுகிறவரே!
மே - எனது
வாலிந: - வாலியினிடமிருந்து
பயார்தஸ்ய - அஞ்சி நொந்துகிடக்கும்
அநாதஸ்ய - திக்கற்ற
மம அபி - எனக்கும்
த்வம் - தேவரீர்
ப்ரஸாதம் கர்தும் - உதவிபுரிய
அர்ஹஸி - திருவுளம் கொள்ள வேண்டும்.

एवमुक्तस्तु तेजस्वी धर्मज्ञो धर्मवत्सलः ।
प्रत्युवाच स काकुत्स्थः सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥

ஏவமுக்தஸ்து தேஜஸ்வீ தர்மஜ்ஞோ தர்மவத்ஸல: ।
ப்ரத்யுவாச ச காகுத்ஸ்த: ஸுக்ரீவம் ப்ரஹஸந்நிவ ॥ 20

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டவரும்
தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியும்
தர்மஜ்ஞ: - தர்மத்தையறிந்து
தர்மவத்ஸல: து - தர்மவழியே ஸதா ஒழுகிறவருமான

ஸ: - அந்த
காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
ப்ரஹஸந்நிவ - சற்று புன்சிரிப்புற்று
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

उपकारफलं मित्रमपकारोऽरिलक्षणम् ।
अद्यैव तं हनिष्यामि तव भार्यापहारिणम् ॥

உபகார பலம் மித்ரமபகாரோऽரி லக்ஷணம் ।
அத்யைவ தம் ஹநிஷ்யாமி தவ பார்யாபஹாரிணம் ॥ 21

மித்ரம் - மித்திரனென்பவன்
உபகாரபலம் - உபகாரத்தையே பெரிதாய் கொண்டவன்.
அபகார: - அபகாரமென்பது
அரிலக்ஷணம் - சத்ருக்களின் நீங்கா ஸ்வபாவம்.
தவ - உனது
பார்யாப ஹாரிணம் - மனைவியை அபகரித்திருக்கிற
தம் - அவனை
அத்ய ஏவ - இப்போதே
ஹநிஷ்யாமி - சங்கரித்து விடுகிறேன்.

इमे हि मे महावेगाः पत्रिणस्तिग्मतेजसः ।
कार्तिकेयवनोद्भूताः शरा हेमविभूषिताः ॥

இமே ஹி மே மஹா வேகா: பத்ரிணஸ்திக்ம தேஜஸ: ।
கார்திகேய வநோத்பூதா: ஶரா ஹேமவிபூஷிதா: ॥ 22

कङ्कपत्रप्रतिच्छन्ना महेन्द्राशनिसंनिभाः ।
सुपर्वाणः सुतीक्ष्णाग्राः सरोषा भुजगा इव ॥

கங்கபத்ர ப்ரதிச்சந்நா மஹேந்த்ராஶநி ஸந்நிபா: ।
ஸுபர்வாண: ஸுதீக்ஷ்ணாக்ரா: ஸரோஷா புஜகா இவ ॥ 23

மஹாபாகா - பாக்யசாலியே!
மே - எனது
இமே - இந்த
ஶரா: ஹி - பாணங்களோ
பத்ரிண: - சிறகுள்ளவைகள்;
திக்ம தேஜஸ: - உக்கிரமான தேஜஸ்ஸுள்ளவைகள்;
கார்திகேய வநோத்பூதா: - கார்த்திகேய வனத்திலேயே தோன்றியவைகள்,
ஹேம விபூஷிதா: - பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டவைகள்,
கங்க பத்ர ப்ரதிச்சந்நா: - கழுகு இறகு கட்டப்பெற்றவைகள்,
மஹேந்த்ராஶநி ஸந்நிபா: - இந்திரனது வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்தவைகள்,

ஸுபர்வாண: - நல்ல கணுக்களுள்ளவைகள்,
ஸுதீக்ஷ்ணாக்ரா: - மிகக் கூர்மையான முனைகளுள்ளவைகள்,
ஸரோஷா: - சீறிவரும்
புஜகா: - சர்பங்களை
இவ - போன்றவைகள்.

भ्रातृसंज्ञममित्रं ते वालिनं कृतकिल्बिषम् ।
शरैर्विनिहतं पश्य विकीर्णमिव पर्वतम् ॥

ப்ராத்ரு ஸம்ஜ்ஞ மமித்ரம் தே வாலினம் க்ருதகில்பிஷம் ।
ஶரைர்விநிஹதம் பஶ்ய விகீர்ணமிவ பர்வதம் ॥ 24

தே - உனது
ப்ராத்ரு ஸம்ஜ்ஞம் - தமயனென்று பெயரை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு
அமித்ரம் - சத்ருவாய்
க்ருத கில்பிஷம் - தீங்குபுரியும்
வாலினம் - வாலியை
ஶரை: - பாணங்களால்
விகிர்ணம் - சிதறிக்கிடக்கும்
பர்வதம் இவ - மலையைப் போலவே
விநிஹதம் - கொலையுண்டு விழுந்து கிடக்கின்றவனாய்
பஶ்ய - இதோ நீர் காண்பீர்.

राघवस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवो वाहिनीपतिः ।
प्रहर्षमतुलं लेभे साधु साध्विति चाब्रवीत् ॥

ராகவஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ஸுக்ரீவோ வாஹிநீபதி: ।
ப்ரஹர்ஷமதுலம் லேபே ஸாது ஸாத்விதி சாப்ரவீத் ॥ 25

வாஹிநீபதி: - சேனைத் தலைவனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
வச: - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
அதுலம் - அளவுகடந்த
ப்ரஹர்ஷம் - சந்தோஷத்தை
லேபே - அடைந்தான்.
இதி ச - பின்வருமாறும்
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.
ஸாது - 'சாலநன்று.
ஸாது - நற்பாக்கியமே!'

राम शोकाभिभूतोऽहं शोकार्तानां भवान् गतिः ।

वयस्य इति कृत्वा हि त्वय्यहं परिदेवये ॥

ராம ஶோகாபிபூதோऽஹம் ஶோகார்தாநாம் பவான் கதி: ।
வயஸ்வ இதி க்ருத்வா ஹி த்வய்யஹம் பரிதேவயே ॥ 26

ராம - ஸ்ரீராம!
அஹம் - நான்
ஶோகாபிபூத: - சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றேன்.
ஶோகார்தாநாம் - துயருற்றவர்களுக்கு
பவான் - தேவரீர்
கதி: - புகுமிடம்.
அஹம் - நான்
வயஸ்ய: - அன்பன்
இதி க்ருத்வா ஹி - என்று நினைத்துக்கொண்டே
த்வயி - தேவரீரிடத்தில்
பரிதேவயே - துயரத்தை முறையிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

त्वं हि पाणिप्रदानेन वयस्यो मेऽग्निसाक्षिकम् ।

कृतः प्राणैर्बहुमतः सत्येनापि शपाम्यहम् ॥

த்வம் ஹி பாணிப்ரதானேன வயஸ்யோ மேऽக்நிஸாக்ஷிகம் ।
க்ருத: ப்ராணைர் பஹுமத: ஸத்யேநாபி ஶபாம்யஹம் ॥ 27

பாணிப்ரதானேன - கைகொடுத்து
அக்னி ஸாக்ஷிகம் - அக்னிசாக்ஷியாக
மே - எனக்கு
வயஸ்ய: - அன்பராக
க்ருத: - ஆகிவிட்ட
த்வம் - தேவரீர்
ப்ராணை: - என் உயிரைவிட
பஹுமத: ஹி - அருமையானவரே
அஹம் - நான்
ஸத்யேந அபி - சத்தியத்தின் மீதும்
ஶபாமி - ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

वयस्य इति कृत्वा च विस्रब्धं प्रवदाम्यहम् ।

दुःखमन्तर्गतं यन्मे मनो हरति नित्यशः ॥

வயஸ்ய இதி க்ருத்வா ச விஸ்ரப்தம் ப்ரவதாம்யஹம் ।
துக்கமந்தர் கதம் யன்மே மநோ ஹரதி நித்யஶ: ॥ 28

அஹம் - நான்
வயஸ்ய: - அன்பன்

இதி - என்று
க்ருத்வா ச - நினைத்துக்கொண்டே,
விஸ்ரப்த: - ஏதொன்றையும் ஒளிக்காமல்
ப்ரவதாமி - கூறுகின்றேன்.
அந்தர்கதம் - உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும்
துக்கம் - துக்கமானது
யத் - எதுவோ அது
மே மந: - எனது மனத்தை
நித்யஶ: - ஓய்ச்சல் ஒழிவின்றி
ஹரதி - உருக்குகின்றது.

एतावदुक्त्वा वचनं बाष्पदूषितलोचनः ।

बाष्पोपहतया वाचा नोच्चैः शक्नोति भाषितुम् ॥

ஏதாவதுக்த்வா வசனம் பாஷ்பதூஷித லோசன: ।
பாஷ்போபஹதயா வாசா நோச்சை: ஶக்நோமி பாஷிதும் ॥ 29

பாஷ்ப தூஷித லோசன: - கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுற்ற அவன்
பாஷ்போபஹதயா - கண்ணீரால் நாக்குழறி வெளிவந்த
வாசா - சொற்களால்
ஏதாவத் - இதுவரை
வசனம் - சொல்லை
உக்த்வா - மொழிந்துவிட்டு,
பாஷிதம் - பேச
உச்சை: - கொஞ்சமேனும்
ஶக்நோதி ந - முடியவில்லை.

बाष्पवेगं तु सहसा नदीवेगमिवागतम् ।

धारयामास धैर्येण सुग्रीवो रामसंनिधौ ॥

பாஷ்பவேகம் து ஸஹஸா நதீவேகமிவாகதம் ।
தாரயாமாஸ தைர்யேண ஸுக்ரீவோ ராமஸந்நிதௌ ॥ 30

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ராம ஸந்நிதௌ - ஸ்ரீராமருடைய சன்னிதியில்
நதீவேகம் - நதியின் பிரவாகத்தை
இவ - போலவே
ஆகதம் - பெருகிய
பாஷ்பவேகம் து - கண்ணீர் பெருக்கையும்
தைர்யேண - தைரியத்தால்
ஸஹஸா - வெகு சிரமப்பட்டு
தாரயாமாஸ - அடக்கிக் கொண்டான்.

स निगृह्य तु तं बाष्पं प्रमृज्य नयने शुभे ।
विनिःश्वस्य च तेजस्वी राघवं पुनरब्रवीत् ॥

ஸ நிக்ருஹ்ய து தம் பாஷ்பம் ப்ரம்ருஜ்ய நயனே ஶுபே।
விநிஶ்வஸ்ய ச தேஜஸ்வீ ராகவம் புனரப்ரவீத்॥ 31

தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியாகுமவன்
ஸ: - அவன் (அவர்)
தம் பாஷ்பம் - அந்தக் கண்ணீரை
நிக்ருஹ்ய - அடக்கி,
ஶுபே - அழகிய
நயனே து - கண்களிரண்டையும்
ப்ரம்ருஜ்ய - துடைத்து,
விநிஶ்வஸ்ய ச - பெருமூச்செறிந்துகொண்டே,
புன: - மறுபடியும்
ராகவம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பேசினார்.

पुराहं वालिना राम राज्यात् स्वादवरोपितः ।
परुषाणि च संश्राव्य निर्धूतोऽस्मि बलीयसा ॥

புராऽஹம் வாலிநா ராம ராஜ்யாத் ஸ்வாதவரோபித:।
பருஷாணி ச ஸம்ஶ்ராவ்ய நிர்தூதோऽஸ்மி பலீயஸா॥ 32

ராம - ஸ்ரீராம!
பலீயஸா - அதிபலத்தின் செருக்குற்ற
வாலிநா - வாலியினால்
புரா - முதலில்
பருஷாணி - கொடிய பேச்சுக்களை
ஸம்ஶ்ராவ்ய - பேசி,
நிர்தூத: ச - அவமானப்படுத்தப்பட்டவனாகவும்
ஸ்வாத் - எனது
ராஜ்யாத் - நாட்டிலிருந்து
அவரோபித: - துரத்திவிடப்பட்டவனாகவும்
அஹம் - நான்
அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

हृता भार्या च मे तेन प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ।
सुहृदश्च मदीया ये संयता बन्धनेषु ते ॥

ஹ்ருதா பார்யாச மே தேந ப்ராணேப்யோऽபி கரீயஸீ।
ஸுஹ்ருதஶ்ச மதீயா யே ஸம்யதா பந்தநேஷு தே॥ 33

மே - எனது
ப்ராணேப்ய: அபி - உயிரினும்
கரீயஸீ - இனிய
பார்யா ச - மனைவியும்
தேந - அவனால்
ஹ்ருதா - அபஹரிக்கப்பட்டாள்.
மதீயா: - எனது
ஸுஹ்ருத: - அன்பர்கள்
யே - எவர்களோ
தே ச - அவரும்
பந்தனேஷு - சிறைச்சாலைகளில்
ஸம்யதா: - காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

यत्नवांश्च सुदुष्टात्मा मद्विनाशाय राघव ।
बहुशस्तत्प्रयुक्ताश्च वानरा निहता मया ॥

யத்நவாம்ஶ்ச ஸுதுஷ்டாத்மா மத்விநாஶாய ராகவ।
பஹுஶஸ் தத் ப்ரயுக்தாஶ்ச வானரா நிஹதா மயா॥ 34

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஸுதுஷ்டாத்மா - மிகக்கொடியனாகுமவன்
மத்விநாஶாய - என்னைக் கொல்வதற்காக
பஹுஶ: - பலமுறை
யத்நவான் - முயன்றான்.
தத் ப்ரயுக்தா: ச - அவனால் அனுப்பப்பட்ட
வானரா: - வானரர்கள்
மயா ச - என்னாலேயே
நிஹதா: - கொல்லப்பட்டார்கள்.

शङ्कया त्वेतया चेह दृष्ट्वा त्वामपि राघव ।
नोपसर्पाम्यहं भीतो भये सर्वे हि बिभ्यति ॥

ஶங்கயா த்வேதயா சேஹ த்ருஷ்ட்வா த்வாமபி ராகவ।
நோபஸர்பாம்யஹம் பீதோ பயே ஸர்வே ஹி பிப்யதி॥ 35

ராகவ - ஸ்ரீராம!
பீத: - ஆபத்திலிருக்கும்
அஹம் - நான்
ஏதயா - இந்த
ஶங்கயா து - ஆபத்தால்தான்
இஹ - இப்பொழுது
த்வாம் - தேவரீரை
த்ருஷ்ட்வா அபி - பார்த்தும்
உப ஸர்பாமி ந - அணுகாதிருந்தேன்.
ஸர்வே ச - எல்லோருமே

பயே - ஆபத்து காலத்தில்
பிப்யதி ஹி - நடுக்கமுறுவார்களன்றோ?

केवलं हि सहाया मे हनूमत्प्रमुखास्त्विमे ।
अतोऽहं धारयाम्यद्य प्राणान् कृच्छ्रगतोऽपि सन् ॥

கேவலம் ஹி ஸஹாயா மே ஹநூமத்ப்ரமுகாஸ்த்விமே ।
அதோऽஹம் தாரயாம்யத்ய ப்ராணான் க்ருச்ரகதோऽபி ஸன் ॥ 36

ஹநூமத் ப்ரமுகா: - ஹனுமான் முதலிய
இமே - இவர்கள்
கேவலம் - மாத்திரம்
மே - எனக்கு
ஸஹாயா: து - உதவி செய்பவர்கள்.
அத: ஹி - இக்காரணத்தால்தான்
அத்ய - இப்பொழுது
அஹம் - நான்
க்ருச்ர கத: - கஷ்டத்தை அடைந்தவனாக
ஸன் அபி - இருக்கையிலுங்கூட
ப்ராணான் - உயிரை
தாரயாமி - வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

एते हि कपयः स्निग्धा मां रक्षन्ति समन्ततः ।
सह गच्छन्ति गन्तव्ये नित्यं तिष्ठन्ति च स्थिते ॥

ஏதே ஹி கபய: ஸ்நிக்தா மாம் ரக்ஷந்தி ஸமந்தத:।
ஸஹ கச்சந்தி கந்தவ்யே நித்யம் திஷ்டந்தி ச ஸ்திதே ॥ 37

ஏதே - இந்த
கபய: ஹி - வானரர்கள்தான்
ஸ்நிக்தா: - மிக அன்புள்ளவர்களாய்
மாம் - என்னை
ஸமந்தத: - சுற்றியிருந்து
ரக்ஷந்தி - காத்து வருகின்றார்கள்.
கந்தவ்யே - செல்லுகையில்
ஸஹ - கூடவே
கச்சந்தி - வருகின்றார்கள்.
நிதயம் - எப்பொழுதும்
ஸதிதே - இருக்குமிடத்தில்
திஷ்டந்தி - காத்து நிற்கின்றார்கள்.

संक्षेपस्त्वेष ते राम किमुक्त्वा विस्तरं हि ते ।
स मे ज्येष्ठो रिपुर्भ्राता वाली विश्रुतपौरुषः ॥

ஸம்க்ஷேபஸ்த்வேஷ மே ராம கிமுக்த்வா விஸ்தரம் ஹி தே ।
ஸ மே ஜ்யேஷ்டோ ரிபுர் ப்ராதா வாலீ விஶ்ருதபௌருஷ: ॥ 38

ராம - ஸ்ரீராம!
மே - என்னுடைய
ஏஷ: து - இதுதான்
ஸம்க்ஷேப: - விஷயங்களின் சாரசங்கிரகம்,
தே - தேவரீருக்கு
விஸ்தரம் ஹி - விஸ்தாரமாய்
உக்த்வா கிம் - சொல்லுவானேன்?
ஸ: - அந்த
விஶ்ருத பௌருஷ: - புகழ்பெற்ற ஆற்றலுடைய
ஜ்யேஷ்ட: ப்ராதா - தமையனான
வாலீ - வாலி
மே - எனது
ரிபு: - சத்ரு.

तद्विनाशाद्धि मे दुःखं प्रनष्टं स्यादनन्तरम् ।
सुखं मे जीवितं चैव तद्विनाशनिबन्धनम् ॥

தத்விநாஶாத் ஹி மே துக்கம் ப்ரநஷ்டம் ஸ்யாதநந்தரம் ।
ஸுகம் மே ஜீவிதம் சைவ தத்விநாஶநிபந்தனம் ॥ 39

தத் - அவன்
விநாஶாத் ஹி - செத்தால்தான்
மே - எனது
அநந்தகம் - அளவுகடந்த
துக்கம் - துக்கமானது
ப்ரநஷ்டம் ஸ்யாத் - ஒழிந்ததாக ஆகும்.
மே - எனது
ஸுகம் - மனத்திருப்தி
தத்விநாஶ நிபந்தனம் - அவனது மரணத்தை எதிர் பார்த்திருக்கிறது.
ஜீவிதம் ச - உயிரும்
ஏவ - அப்படியே அவனது மரணத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறது.

एष मे राम शोकान्तः शोकार्तेन निवेदितः ।
दुःखितः सुखितो वापि सख्युर्नित्यं सखा गतिः ॥

ஏஷ மே ராம ஶோகாந்த: ஶோகார்தேந நிவேதித: ।
துக்கித: ஸுகிதோ வாऽபி ஸக்யுர் நித்யம் ஸகா கதி: ॥ 40

ராம - ஸ்ரீராம!
ஏஷ: - இதுதான்
மே - எனது

ஶோகாந்த: - சோகத்தின் முடிவு.
ஶோகார்தேந - சோகத்தால் துன்பப்படுமென்னால்
நிவேதித: - எல்லாம் சொல்லிவிடப்பட்டது.
ஸக்யு: - ஓர் அன்பனுக்கு
துக்கித: - துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனானாலுஞ்சரி
அதுக்கித: வா அபி - துக்கமில்லாமலிருக்கின்றவனானாலுஞ்சரி
நித்யம் - எப்பொழுதும்
ஸகா - தோழன்தான்
கதி: - புகுமிடம்.

श्रुत्वैतच्च वचो रामः सुग्रीवमिदमब्रवीत्

किंनिमित्तमभूद्वैरं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥

ஶ்ருத்வைதத்ச வசோ ராம: ஸுக்ரீவ மிதமப்ரவீத் ।
கிந்நிமித்த மபூத்வைரம் ஶ்ரோது மிச்சாமி தத்த்வத: ॥ 41

ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஏதத் வச: - இந்தச் சொல்லுக்கு
ஶ்ருத்வா ச - செவிசாற்றி
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.
கிந்நிமித்தம் - யாது காரணமாய்
வைரம் - துவேஷமானது
அபூத் - ஏற்பட்டது?
தத்த்வத: - உள்ளபடி
ஶ்ரோதும் - அறிந்துகொள்ள
இச்சாமி - விரும்புகின்றேன்.

सुखं हि कारणं श्रुत्वा वैरस्य तव वानर ।

आनन्तर्यं विधास्यामि संप्रधार्य बलाबलम् ॥

ஸுகம் ஹி காரணம் ஶ்ருத்வா வைரஸ்ய தவ வானர ।
ஆநந்தர்யம் விதாஸ்யாமி ஸம்ப்ரதார்ய பலாபலம் ॥ 42

வானர - வானரரே!
வைரஸ்ய - துவேஷத்தினுடைய
காரணம் - காரணத்தை
ஶ்ருத்வா - அறிந்துகொண்டு
பலாபலம் - செய்ய வேண்டியதையும் செய்யக் கூடாததையும்
ஸம்ப்ரதார்ய ஹி - தீர்க்காலோசனை செய்துதான்
தவ - உனக்கு
ஸுகம் - ஹிதமாய்

ஆநந்தர்யம் - மேல் நடக்க வேண்டிய காரியத்தை
விதாஸ்யாமி - நிச்சயிக்கிறேன்.

बलवान् हि ममामर्षः श्रुत्वा त्वामवमानितम् ।

वर्धते हृदयोत्कम्पी प्रावृड्वेग इवाम्भसः ॥

பலவான் ஹி மமாமர்ஷ: ஶ்ருத்வா த்வாமவமாநிதம் ।
வர்ததே ஹ்ருதயோத்கம்பீ ப்ராவ்ருட்வேக இவாம்பஸ: ॥ 43

த்வாம் - உம்மை
அவமாநிதம் - அவமதிக்கப்பட்டவனாய்
ஶ்ருத்வா ஹி - கேட்டு அதனால்
மம - எனது
அமர்ஷ: - சினமானது
பலவான் - விசேஷமாய்
ஹ்ருதயோத்கம்பீ - உள்ளத்தை நடுக்கமுறச் செய்கின்றதாய்
அம்பஸ: - ஜலத்தினது
ப்ராவ்ருட்வேக: இவ- மழைக்காலப் பிரவாஹம் போலவே
வர்ததே - வளர்கின்றது.

हृष्टः कथय विस्रब्धो यावदारोप्यते धनुः ।

सृष्टश्च हि मया बाणो निरस्तश्च रिपुस्तव ॥

ஹ்ருஷ்ட: கதய விஸ்ரப்தோ யாவதாரோப்யதே தநு: ।
ஸ்ருஷ்டஶ்ச ஹி மயா பாணோ நிரஸ்தஶ்ச ரிபுஸ்தவ ॥ 44

ஹ்ருஷ்ட: - மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவராய்
விஸ்ரப்த: - எதையும் ஒளிக்காமல்
கதய - சொல்லிவிடும்;
ஹி - ஏனென்றால்
மயா - என்னால்
யாவத் - எப்பொழுது
தநு: - வில்லு
ஆரோப்யதே - நாணேற்றப்படுகிறதோ,
பாண: - பாணம்
ஸ்ருஷ்ட: ச - பிரயோகிக்கப்படுகிறதோ, அப்பொழுதே,
தவ ரிபு: - உனது சத்துரு
நிரஸ்த: ச - மாண்டவனே.

एवमुक्तस्तु सुग्रीवः काकुत्स्थेन महात्मना ।

प्रहर्षमतुलं लेभे चतुर्भिः सह वानरैः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவ: காகுத்ஸ்தேந மஹாத்மநா ।
ப்ரஹர்ஷ மதுலம் லேபே சதுர்பி: ஸஹவானரை: ॥ 45

மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
காகுத்ஸ்தேந - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லியதற்கு செவிசாற்றிய
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
சதுர்பி: - நான்கு
வானரை: - வானரர்களோடு
ஸஹ - கூட
அதுலம் - ஒப்புயர்வில்லாத
ப்ரஹர்ஷம்து - சந்தோஷத்தை
லேபே - அடைந்தான்.

ततः प्रहृष्टवदनः सुग्रीवो लक्ष्मणाग्रजे ।
वैरस्य कारणं तत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

தத: ப்ரஹ்ருஷ்டவதன: ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணாக்ரஜே ।
வைரஸ்ய காரணம் தத்வமாக்யாதுமுபசக்ரமே ॥ 46

தத: - அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ப்ரஹ்ருஷ்டவதன: - சந்தோஷத்தால் மலர்ந்த முகமுடையவனாய்
வைரஸ்ய - துவேஷத்தினுடைய
காரணம் - காரணத்தை
தத்வம் - உள்ளபடி
லக்ஷ்மணாக்ரஜே - ஸ்ரீராமரின் முன்னிலையில்
ஆக்யாதும் - பின்வருமாறு சொல்ல
உபசக்ரமே - தொடங்கினான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயேண வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
வாலிவத ப்ரதிஜ்ஞா நாம அஷ்டம: ஸர்க: ॥

நவம: ஸர்க: - 9

श्रूयतां राम यद्वृत्तमादितः प्रभृति त्वया ।
यथा वैरं समुद्भूतं यथा चाहं निराकृतः ॥

ஶ்ரூயதாம் ராம யத்வ்ருத்தம் ஆதித: ப்ரப்ருதி த்வயா ।
யதா வைரம் ஸமுத் பூதம் யதா சாஹம் நிராக்ருத: ॥ 1

ராம - ஸ்ரீராம!
ஆதித: ப்ரப்ருதி - ஆதிமுதல்
யத் வ்ருத்தம் - எது நடைபெற்றதோ அதுவும்
யதா - எவ்விதம்
வைரம் - துவேஷம்
ஸமுத் பூதம் - ஏற்பட்டதோ அதுவும்
அஹம் - நான்
யதா - எவ்விதமாய்
நிராக்ருத: ச - அவமானப்படுத்தப்பட்டேனோ அதுவும்,
த்வயா - தேவரீரால்
ஶ்ரூயதாம் - கேட்கப்படட்டும்.

वाली नाम मम भ्राता ज्येष्ठः शत्रुनिषूदनः ।
पितुर्बहुमतो नित्यं ममापि च तथा पुरा ॥

வாலீ நாம மம ப்ராதா ஜ்யேஷ்ட: ஶத்ருநிஷூதன:
பிதுர்பஹுமதோ நித்யம் மமாபி ச ததா புரா ॥ 2

ஶத்ரு நிஷூதன: - சத்துருசம்காரனாகிய
வாலீ நாம - வாலியென்பவன்
மம - எனது
ஜ்யேஷ்ட: - ஜ்யேஷ்ட
ப்ராதா - பிராதா
பிது: - தந்தையினது
நித்யம் - எப்பொழுதும்
பஹுமத: - அன்பை பெற்றவன்.
புரா - இதற்குமுன்
மம ச அபி - என்னுடையவும்
ததா - அப்படியே அன்பை பெற்றவன்.

पितर्युपरतेऽस्माकं ज्येष्ठोऽयमिति मन्त्रिभिः ।
कपीनामीश्वरो राज्ये कृतः परमसंमतः ॥

பிதர்யுபரதேऽஸ்மாகம் ஜ்யேஷ்டோऽயமிதி மந்த்ரிபி: ।
கபீநாமீஶ்வரோ ராஜ்யே க்ருத: பரம ஸம்மத: ॥ 3

அஸ்மாகம் - எங்களுடைய
பிதரி - தந்தை
உபரதே - இறந்த பிறகு,
மந்த்ரிபி: - மந்திரிகளால்
அயம் ஜ்யேஷ்ட: - இவன் மூத்தவன்
இதி - என்கிற காரணத்தால்
பரமஸம்மத: - முற்றிலும் சம்மதிக்கப்பெற்று
கபீநாம் - வானரர்களுடைய
ராஜ்வே - ராஜ்யத்தில்
ஈஶ்வர: - மன்னனாக
க்ருத: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டான்.

राज्यं प्रशासतस्तस्य पितृपैतामहं महत् ।
अहं सर्वेषु कालेषु प्रणतः प्रेष्यवत् स्थितः ॥

ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதஸ்தஸ்ய பித்ருபைதாமஹம் மஹத் ।
அஹம் ஸர்வேஷு காலேஷு ப்ரணத: ப்ரேஷ்யவத் ஸ்தித: ॥ 4

மஹத் - பெரிய
பித்ரு பைதாமஹம் - பாட்டனார் தகப்பனார் வரிசையாய் கிடைத்த
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
தஸ்ய - அவன்
ப்ரஶாஸத: - பரிபாலனம் பண்ணி வருகையில்
அஹம் - நான்
ஸர்வேஷு - எல்லா
காலேஷு - சமயங்களிலும்
ப்ரணத: - அடங்கி நடக்கின்றவனாய்
ப்ரேஷ்யவத் - அடிமைபோல்
ஸ்தித: - இருந்தேன்.

मायावी नाम तेजस्वी पूर्वजो दुन्दुभेः सुतः ।
तेन तस्य महद्वैरं स्त्रीकृतं विश्रुतं पुरा ॥

மாயாவீ நாம தேஜஸ்வீ பூர்வஜோ துந்துபே: ஸுத: ।
தேந தஸ்ய மஹத்வைரம் ஸ்த்ரீக்ருதம் விஶ்ருதம் புரா ॥ 5

தேஜஸ்வீ - பராக்கிரமசாலியாகிய
மாயாவீ நாம - மாயாவி என்பவன்
துந்துபே: - துந்துபியெனும் அசுரனுக்கு
பூர்வஜ: - ஜ்யேஷ்ட
ஸுத: - புதல்வன்;
புரா - பூர்வத்தில்
ஸ்த்ரீக்ருதம் - ஒரு பெண் விஷயமாய்

மஹத் - பெரும்
வைரம் - துவேஷம்
தேந - அவனோடு
தஸ்ய - அவனுக்கு என்று
விஶ்ருதம் - பிரசித்தி.

स तु सुप्तजने रात्रौ किष्किन्धाद्वारमागतः ।
नर्दति स्म सुसंरब्धो वालिनं चाह्वयद्रणे ॥

ஸ து ஸுப்தஜனே ராத்ரௌ கிஷ்கிந்தாத்வாரமாகத: ।
நர்ததி ஸ்ம ஸுஸம்ரப்தோ வாலினம் சாஹ்வயத்ரணே ॥ 6

ஸ: து - அவனும்
ஸுப்த்ஜனே - ஜனங்கள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
ராத்ரௌ - இரவில்
கிஷ்கிந்தாத்வாரம் - கிஷ்கிந்தை கோட்டை வாயிலுக்கு
ஆகத: - வந்தவனாய்
ஸுஸம்ரப்த: - மிகக் கோபாவேசங் கொண்டவனாய்
நர்ததி ஸ்ம - கர்ஜனை செய்தான்;
வாலினம் ச - வாலியையும்
ரணே - சண்டைக்கு
ஆஹ்வயத் - அழைத்தான்.

प्रसुप्तस्तु मम भ्राता नर्दितं भैरवस्वनम् ।
श्रुत्वा न ममृषे वाली निष्पपात जवात्तदा ॥

ப்ரஸுப்தஸ்து மம ப்ராதா நர்திதம் பைரவஸ்வனம் ।
ஶ்ருத்வா ந மம்ருஷே வாலீ நிஷ்பபாத ஜவாத் ததா ॥ 7

ப்ரஸுப்த: - நன்றாய் தூங்கிக்கொண்டிருந்த
மம - எனது
ப்ராதா து - தமையனும்
பைரவஸ்வனம் - பயங்கரமான குரலுற்ற
நர்திதம் - கர்ஜனையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
மம்ருஷே ந - மன்னிக்கவில்லை;
ததா - அப்பொழுதே
வாலீ - வாலி
ஜவாத் - வேகமாய்
நிஷ்பபாத - வெளிப்புறப்பட்டான்.

स तु वै निःसृतः क्रोधात्तं हन्तुमसुरोत्तमम् ।
वार्यमाणस्ततः स्त्रीभिर्मया च प्रणतात्मना ॥

ஸ து வை நி:ஸ்ருத: க்ரோதாத் தம் ஹந்துமஸுரோத்தமம் ।
வார்யாமாணஸ்தத: ஸ்த்ரீபிர் மயா ச ப்ரணதாத்மநா ॥ 8

தம் - அந்த .
அஸுரோத்தமம் - அசுரோத்தமனை
ஹந்தும் - கொல்ல
க்ரோதாத் - கோபத்தால்
நி: ஸ்ருத: - வெளியில் புறப்பட்டு வந்த
ஸ: து - அவனும்
தத: - அப்பொழுது
ஸ்த்ரீபி: வை - மனைவிமார்களாலும்
ப்ரணதாத்மநா - அடிபணிந்து வணங்கிய
மயா ச - என்னாலும்
வார்யாமாண: - தடுக்கப்பட்டான்.

स तु निर्धूय सर्वान्नो निर्जगाम महाबलः ।
ततोऽहमपि सौहार्दान्निःसृतो वालिना सह ॥

ஸ து நிர்தூய ஸர்வாந்நோ நிர்ஜகாம மஹாபல: ।
ததோऽஹமபி ஸௌஹார்தாந்நி:ஸ்ருதோ வாலிநா ஸஹ ॥ 9

மஹாபல: - மகாபலவானாகிய
ஸ: து - அவனோவெனில்
ந: - எங்கள்
ஸர்வாந் - எல்லோரையும்
நிர்தூய - உதறிவிட்டு
நிர்ஜகாம - புறப்பட்டு விட்டான்.
தத: - அதனால்
அஹம் அபி - நானும்
ஸௌஹார்தாத் - அன்பினால்
வாலிநா ஸஹ - வாலியோடு கூட
நி: ஸ்ருத: - சென்றேன்.

स तु मे भ्रातरं दृष्ट्वा मां च दूरादवस्थितम् ।
असुरो जातसंत्रासः प्रदुद्राव ततो भृशम् ॥

ஸ து மே ப்ராதரம் த்ருஷ்ட்வா மாம் ச தூராதவஸ்திதம் ।
அஸுரோ ஜாதஸந்த்ராஸ: ப்ரதுத்ராவ ததோ ப்ருஶம் ॥ 10

ஸ: - அந்த
அஸுர: து - அசுரனோவெனில்
மே - எனது
ப்ராதரம் - தமையனையும்
தூராத் - தூரத்தில்
அவஸ்திதம் - வந்துகொண்டிருந்த

மாம் ச - என்னையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
ஜாதஸந்த்ராஸ: - திகிலடைந்தவனாய்
தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
ப்ருஶம் - வேகமாய்
ப்ரதுத்ராவ - ஓடினான்.

तस्मिन् द्रवति संत्रस्ते ह्यावां द्रुततरं गतौ ।
प्रकाशश्च कृतो मार्गश्चन्द्रेणोद्गच्छता तदा ॥

தஸ்மின் த்ரவதி ஸந்த்ரஸ்தே ஹ்யாவாம் த்ருததரம் கதௌ ।
ப்ரகாஶஶ்ச க்ருதோ மார்கஶ்சந்த்ரேணோத்கச்சதா ததா ॥ 11

தஸ்மின் - அவன்
ஸந்த்ரஸ்தே - நடுக்கமடைந்து
த்ரவதி - ஓடுகையில்
ஆவாம் ஹி - நாங்களிருவரும்
த்ருததரம் - இன்னும் வேகமாய்
கதௌ - பின்பற்றிச் சென்றோம்.
மார்க: ஹி - வழியும்
ததா - அப்பொழுது
உத்கச்சதா - உதயமான
சந்த்ரேண - சந்திரபகவானால்
ப்ரகாஶ: - பிரகாசிக்கின்றதாக
க்ருத: - செய்யப்பட்டது.

स तृणैरावृतं दुर्गं धरण्या विवरं महत् ।
प्रविवेशासुरो वेगादावामासाद्य विष्ठितौ ॥

ஸ த்ருணைராவ்ருதம் துர்கம் தரண்யா விவரம் மஹத் ।
ப்ரவிவேஶாஸுரோ வேகாதாவாமாஸாத்ய விஷ்டிதௌ ॥ 12

ஸ: அஸுர: - அந்த அசுரன்
த்ருணை: - புற்களால்
ஆவ்ருதம் - மூடப்பட்டதும்
துர்கம் - உட்புக அரிதும்
மஹத் - பெரியதுமான
தரண்யா: - பூமியின்
விவரம் - குகையொன்றில்
வேகாத் - வேகமாய்
ப்ரவிவேஶ - புகுந்து விட்டான்.
ஆவாம் - நாங்களிருவரும்
ஆஸாத்ய - அதையேயடைந்து
விஷ்டிதௌ - காத்திருந்தோம்.

तं प्रविष्टं रिपुं दृष्ट्वा बिलं रोषवशं गतः ।
मामुवाच तदा वाली वचनं क्षुभितेन्द्रियः ॥

தம் ப்ரவிஷ்டம் ரிபும் த்ருஷ்ட்வா பிலம் ரோஷவஶம் கத: ।
மாமுவாச ததா வாலீ வசனம் க்ஷுபிதேந்த்ரிய: ॥ 13

ததா - அப்பொழுது
வாலீ - வாலி
தம் ரிபும் - அந்த சத்ருவை
பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிஷ்டம் - புகுந்தவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
க்ஷுபிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்கள் சிதற
ரோஷவஶம் கத: - கோபாவேசம் கொண்டவனாய்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

इह त्वं तिष्ठ सुग्रीव बिलद्वारि समाहितः ।
यावदत्र प्रविश्याहं निहन्मि सहसा रिपुम् ॥

இஹ த்வம் திஷ்ட ஸுக்ரீவ பிலத்வாரி ஸமாஹித: ।
யாவதத்ர ப்ரவிஶ்யாஹம் நிஹன்மி ஸஹஸா ரிபும் ॥ 14

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ!
அஹம் - நான்
அத்ய - இப்பொழுது
ப்ரவிஶ்ய - சென்று
ஸமரே - போரில்
ரிபும் - சத்ருவை
நிஹன்மி - கொல்லுகின்றேன்.
யாவத் அத்ர - இவ்விடம் திரும்பி வரும்வரை
இஹ - இவ்விடத்திலேயே
பிலத்வாரி - குகையின் வாயிலில்
ஸமாஹித: - வெகு ஜாக்கிரதையாக
திஷ்ட - காத்திரு.

मया त्वेतद्वचः श्रुत्वा याचितः स परंतपः ।
ज्ञापयित्वा तु मां पद्भ्यां प्रविवेश बिलं ततः ॥

மயா த்வேதத்வச: ஶ்ருத்வா யாசித: ஸ பரந்தப: ।
ஶாபயித்வா ச மாம் பத்ப்யாம் ப்ரவிவேஶ பிலம் தத: ॥ 15

பரந்தப: - சத்துருக்களை ஒழிக்கும்
ஸ: - அவன்
மயா - என்னால்
து - இது விஷயத்தில்
யாசித: - வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டான்.
ஏதத் - இந்த
வச: - விண்ணப்பத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
தத: து மாம் - அதனாலேயே என்னை
பத்ப்யாம் - அவன் கால்களின்மீது
ஶாபயித்வா - ஆணையிடச்செய்து,
பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிவேஶ - சென்றுவிட்டான்.

तस्य प्रविष्टस्य बिलं साग्रः संवत्सरो गतः ।
स्थितस्य च मम द्वारि स कालो व्यत्यवर्तत ॥

தஸ்ய ப்ரவிஷ்டஸ்ய பிலம் ஸாக்ர: ஸம்வத்ஸரோ கத: ।
ஸ்திதஸ்ய ச மம த்வாரி ஸ காலோ வ்யத்யவர்தத ॥ 16

தஸ்ய - அவன்
பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிஷ்டஸ்ய - இருக்கையில்
ஸாக்ர: - பூர்ணமாய்
ஸம்வத்ஸர: - ஒரு வருஷம்
கத: - சென்றது.
த்வாரி - வாயிலில்
ஸ்திதஸ்ய - காத்துக்கொண்டிருந்த
மம ச - எனக்கும்
ஸ: - அதே
கால: - காலம்
வ்யத்ய வர்தத - கடந்தது.

अहं तु नष्टं तं ज्ञात्वा स्नेहादागतसंभ्रमः ।
भ्रातरं न च पश्यामि पापाशङ्कि च मे मनः ॥

அஹம் து நஷ்டம் தம் ஞாத்வா ஸ்நேஹாதாகத ஸம்ப்ரம: ।
ப்ராதரம் ந ச பஶ்யாமி பாபாஶங்கி ச மே மன: ॥ 17

ப்ராதரம் து - அப்பவும் தமையனை
பஶ்யாமி ந - காணவில்லை.
ஹி - ஆகையால்
அஹம் தம் - நான் அவனை
நஷ்டம் - மாண்டுவிட்டவனாக

ஞாத்வா - எண்ணிக்கொண்டு
ஸ்நேஹாத் - அன்பால்
ஆகத ஸம்ப்ரம: - மிகக் கவலை கொண்டேன்.
மே - எனது
மன: ச - மனமும்
பாபாஶங்கி - ஆபத்தை நினைத்து துயரடைந்திருந்தது.

अथ दीर्घस्य कालस्य बिलात्तस्माद्विनिःसृतम् ।
सफेनं रुधिरं रक्तमहं दृष्ट्वा सुदुःखितः ॥

அத தீர்கஸ்ய காலஸ்ய பிலாத்தஸ்மாத் விநி:ஸ்ருதம் ।
ஸபேநம் ருதிரம் ரக்தமஹம் த்ருஷ்ட்வா ஸுதுக்கித: ॥ 18

அத தீர்கஸ்ய காலஸ்ய - வெகுகாலத்திற்குப்பின்
தஸ்மாத் - அந்த
பிலாத் - குகையினின்று
ஸபேநம் - நுரையோடு கூடிய
ரக்தம் - சிவந்த
ருதிரம் - ரத்தத்தை
விநி: ஸ்ருதம் - வெளிக்கிளம்பியதாய்
அஹம் த்ருஷ்ட்வா - நான் பார்த்து
ஸுதுக்கித: - மிகவும் துக்கமடைந்தேன்.

नर्दतामसुराणां च ध्वनिर्मे श्रोत्रमागतः ।
निरस्तस्य च संग्रामे क्रोशतो निःस्वनो गुरोः ॥

நர்ததாமஸுராணாம் ச த்வநிர்மே ஶ்ரோத்ரமாகத: ।
நிரஸ்தஸ்ய ச ஸங்க்ராமே க்ரோஶதோ நிஸ்ஸ்வநோ குரோ: ॥ 19

நர்ததாம் - கர்ஜனை செய்த
அஸுராணாம் - அசுரர்களின்
த்வநி: - சத்தம்
மே ஶ்ரோத்ரம் - எனது காதில்
ஆகத: - விழுந்தது;
ஸங்க்ராமே - போரில்
நிரஸ்தஸ்ய - தோல்வியுற்று
க்ரோஶத: - கதறும்
குரோ: - தமையனது
நிஸ்ஸ்வந: ச - சத்தமும்
ச - அப்படியே என் காதில் விழுந்தது.

अहं त्ववगतो बुद्ध्या चिह्नैस्तैर्भ्रातरं हतम् ।
पिधाय च बिलद्वारं शिलया गिरिमात्रया ॥

அஹம் த்வவகதோ புத்த்யா சின்ஹைஸ்தைர் ப்ராதரம் ஹதம் ।
பிதாய ச பிலத்வாரம் ஶிலயா கிரிமாத்ரயா ॥ 20

शोकार्तश्चोदकं कृत्वा किष्किन्धामागतः सखे ॥

ஶோகார்தஶ்சோதகம் க்ருத்வா கிஷ்கிந்தா மாகத: ஸகே ।

ஸகே - அன்பரே!
அஹம் தை: - நான் அந்த
சின்ஹை: - அனுமானங்களால்
ப்ராதரம் - தமையனை
ஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாக
புத்த்யா - ஆலோசித்து
அவகத: - நிச்சயித்து விட்டேன்;
து - அதனால்
ஶோகார்த: - துக்காக்கிராந்தனாய்
கிரிமாத்ரயா - மலைக்குச் சமானமான
ஶிலயா - ஒரு பாறையைக் கொண்டு
பிலத்வாரம் - குகையின் துவாரத்தை
பிதாய ச - மூடிவிட்டு
உதகம் ச - தர்ப்பணத்தையும்
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ஆகத: - வந்துசேர்ந்தேன்.

गूहमानस्य मे तत्त्वं यत्नतो मन्त्रिभिः श्रुतम् ।
ततोऽहं तैः समागम्य संमतैरभिषेचितः ॥

கூஹமானஸ்ய மே தத்த்வம் யத்நதோ மந்த்ரிபி: ஶ்ருதம் ।
ததோऽஹம் தை: ஸமாகம்ய ஸம்மதைரபிஷேசித: ॥ 21

ஸமாகம்ய - திரும்பிவந்த
மே - நான்
கூஹமானஸ்ய - எதையும் வெளியிடாது மறைத்து வைத்திருக்கையில்
மந்த்ரிபி: - மந்திரிகளால்
யத்நத: - விடா முயற்சியால்
தத்த்வம் - விஷயம்
ஶ்ருதம் - அறிந்துகொள்ளப்பட்டது.
தத: - அதனால்
ஸம்மதை: - தீர்க்காலோசனை செய்து தீர்மானத்திற்கு வந்த
தை: - அவர்களால்
அஹம் - நான்
அபிஷேசித: - முடிசூட்டி வைக்கப்பட்டேன்.

राज्यं प्रशासतस्तस्य न्यायतो मम राघव ।
आजगाम रिपुं हत्वा दानवं स तु वानरः ॥

ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதஸ்தஸ்ய ந்யாயதோ மம ராகவ ।
ஆஜகாம ரிபும் ஹத்வா தானவம் ஸ து வானர: ॥ 22

ராகவ - ஸ்ரீராம!
தஸ்ய - அந்த
மம - நான்
ந்யாயத: - நீதியாக
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ரஶாஸத: - ஆண்டுவருகையில்
ஸ: - அந்த
வானர: - வானரன்
ரிபும் - சத்ருவாகிய
தானவம் து - அசுரனையே
ஹத்வா - கொன்று விட்டு
ஆஜகாம - திரும்பி வந்தான்.

अभिषिक्तं तु मां दृष्ट्वा वाली संरक्तलोचनः ।
मदीयान् मन्त्रिणो बद्ध्वा परुषं वाक्यमब्रवीत् ॥

அபிஷிக்தம் து மாம் த்ருஷ்ட்வா வாலீ ஸம்ரக்த லோசன: ।
மதீயான் மந்த்ரிணோ பந்தத்வா பருஷம் வாக்யமப்ரவீத் ॥ 23

வாலீ - வாலி
து - அப்பொழுது
மாம் - என்னை
அபிஷிக்தம் - முடிசூட்டப்பெற்றவனாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஸம்ரக்த லோசன: - கண்கள் சிவந்தவனாகி
மதீயான் - எனது
மந்த்ரிண: - மந்திரிமார்களை
பத்த்வா - சிறையில் வைத்து
பருஷம் - க்ரூரமான
வாக்யம் - பேச்சை
அப்ரவீத் - பேசினான்.

निग्रहे च समर्थस्य तं पापं प्रति राघव ।
न प्रावर्तत मे बुद्धिर्भ्रातृगौरवयन्त्रिता ॥

நிக்ரஹே ச ஸமர்தஸ்ய தம் பாபம் ப்ரதி ராகவ ।
ந ப்ராவர்தத மே புத்திர் ப்ராதுர் கௌரவயந்த்ரிதா ॥ 24

ராகவ - ஸ்ரீராம!
நிக்ரஹே ச - அடக்கும் விஷயத்தில்
ஸமர்தஸ்ய - வல்லமையுற்ற
மே - எனது
தம் - அந்த
பாபம் ப்ரதி - பாபியின் விஷயத்தில்
ப்ராது: - தமையனிடத்திலுள்ள
கௌரவயந்த்ரிதா - கௌரவத்திற்கிடுபட்ட
புத்தி: - புத்தி
ந ப்ராவர்தத - துணியவில்லை.

हत्वा शत्रुं स मे भ्राता प्रविवेश पुरं तदा ।
मानयंस्तं महात्मानं यथावच्चाभ्यवादयम् ॥

ஹத்வா ஶத்ரும் ஸ மே ப்ராதா ப்ரவிவேஶ புரம் ததா ।
மானயம்ஸ்தம் மஹாத்மானம் யதாவச் சாப்யவாதயம் ॥ 25

ஶத்ரும் - சத்துருவை
ஹத்வா - கொன்றுவிட்டு,
ஸ: - அந்த
மே - எனது
ப்ராதா - தமையன்,
புரம் - நகருக்குள்
ப்ரவிவேஶ - வந்து சேர்ந்தான்.
ததா ச - தக்ஷணமே
மஹாத்மானம் - மகாதைரியசாலியாகிய
தம் - அவனை
மானயந் - பெருமைப்படுத்தி
யதாவத் - விதிமுறைப்படி
அப்யவாதயம் - தாள்களில் விழுந்து சேவித்தேன்.

उक्ताश्च नाशिषस्तेन संतुष्टेनान्तरात्मना ॥

உக்தாஶ்ச நாஶிஷஸ்தேந ஸந்துஷ்டேநாந்தராத்மநா ॥ 26

தேந - அவனால்
ஸந்துஷ்டேந - சந்தோஷமடைந்த
அந்தராத்மநா - உள்ளத்தோடு
ஆஶிஷ: - ஆசீர்வாதங்கள்
உக்தா: ந ச - கூறப்படவில்லை.

नत्वा पादावहं तस्य मुकुटेनास्पृशं प्रभो ।
अपि वाली मम क्रोधान्न प्रसादं चकार सः ॥

நத்வா பாதாவஹம் தஸ்ய முகுடேநாஸ்ப்ருஶம் ப்ரபோ ।
அபி வாலீ மம க்ரோதாந்ந ப்ரஸாதம் சகார ஸ: ॥ 27

ப்ரபோ - பிரபுவே!
அஹம் - நான்,
தஸ்ய - அவனுடைய
பாதௌ - இரு தாள்களிலும்
நத்வா - பணிந்து,
முகுடேந - கிரீடத்தால்
அஸ்ப்ருஶம் - தொட்டேன்;
அபி - அப்படியும்
ஸ: வாலீ - அந்த வாலி
க்ரோதாத் - சினத்தால்
மம ப்ரஸாதம் - எனக்கு அருளை
சகார ந - காட்டவில்லை.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
வைரவ்ருத்தாந்தாநுக்ரமோ நாம நவம: ஸர்க: ॥

தஶம: ஸர்க: - 10

ततः क्रोधसमाविष्टं संरब्धं तमुपागतम् ।
अहं प्रसादयांचक्रे भ्रातरं हितकाम्यया ॥

தத: க்ரோத ஸமாவிஷ்டம் ஸம்ரப்தம் தமுபாகதம் ।
அஹம் ப்ரஸாதயாஞ்சக்ரே ப்ராதரம் ஹிதகாம்யயா ॥ 1

தத: - அப்பொழுது
உபாகதம் - திரும்பி வந்தவனும்
ஸம்ரப்தம் - மனம் கலங்கி
க்ரோத ஸமாவிஷ்டம் - கோபம் பூண்டவனுமான
தம் - அந்த
ப்ராதரம் - தமையனை
ப்ரிய காம்யயா - நன்மையைக்கோரி
அஹம் - நான்
ப்ரஸாதயாஞ் சக்ரே - பின்வருமாறு அருள்புரிய வேண்டினேன்.

दिष्ट्याऽसि कुशली प्राप्तो निहतश्च त्वया रिपुः ।
अनाथस्य हि मे नाथस्त्वमेकोऽनाथनन्दनः ॥

திஷ்ட்யாஸி குஶலீ ப்ராப்தோ நிஹதஸ்சத்வயா ரிபு: ।
அநாதஸ்ய ஹி மே நாதஸ்த்வமேகோऽநாத நந்தன: ॥ 2

த்வயா - தேவரீரால்
ரிபு: ச - சத்ருவும்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்,
திஷ்ட்யா - நல்லவேளையாய்
குஶலீ - க்ஷேமமாய்
ப்ராப்த: அஸி - திரும்பி வந்துவிட்டீர்.
அநாத நந்தன: - அனாதரக்ஷகரான
த்வம் ஏக: - நீர் ஒருவரே
அநாதஸ்ய - திக்கற்ற
மே ஹி - எனக்கும்
நாத: - நாதர்.

इदं बहुशलाकं ते पूर्णचन्द्रमिवोदितम् ।
छत्रं सवालव्यजनं प्रतीच्छस्व मयोद्यतम् ॥

இதம் பஹுஶலாகம் தே பூர்ணசந்த்ரமிவோதிதம் ।
சத்ரம் ஸவாலவ்யஜனம் ப்ரதீச்சஸ்வ மயோத்யதம் ॥ 3

பஹுஶலாகம் - பல சலாகைகளையுடையதும்
உதிதம் - உதயமான
பூர்ண சந்த்ரம் - பூர்ணசந்திரனை
இவ - நிகர்த்ததும்
ஸவாலவ்யஜனம் - வெண்சாமரையுடன் கூடினதுமான
இதம் - இந்த
சத்ரம் - குடையை
தே - தேவரீருக்கு
மயா - என்னால்
உதிதம் - பிடிக்கப்பட்டதாய்
ப்ரதீச்சஸ்வ - ஏற்றுக்கொள்ளும்.

आर्तश्चाथ बिलद्वारि स्थितः संवत्सरं नृप ।
दृष्ट्वाहं शोणितं द्वारि बिलाच्चापि समुत्थितम् ॥

ஆர்தஶ்சாத பிலத்வாரி ஸ்தித: ஸம்வத்ஸரம் ந்ருப ।
த்ருஷ்ட்வாஹம் ஶோணிதம் த்வாரி பிலாச்சாபி ஸமுத்திதம் ॥ 4

ந்ருப - மன்னரே!
ஸம்வத்ஸரம் - ஒருவருஷகாலம்
பிலத்வாரி ச - பிலத்தின் வாயிலில்
ஸ்தித: - காத்துக்கொண்டிருந்த
அஹம் - நான்
பிலாத் ச - பிலத்தினின்றே
த்வாரி - வாயிலில்
ஸமுத்திதம் - கிளம்பிவந்த
ஶோணிதம் அபி - ரத்தத்தையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
அத - அதன்மேல்
ஆர்த: - துக்கித்தேன்.

शोकसंरक्तनयनो भृशं व्याकुलितेन्द्रियः ।
अपिधाय बिलद्वारं शैलशृङ्गेण तत्तथा ॥

ஶோகஸம்விக்நஹ்ருதயோ ப்ருஶம் வ்யாகுலிதேந்த்ரிய: ।
அபிதாய பிலத்வாரம் ஶைலஶ்ருங்கேண தத் ததா ॥

तस्माद्देशादपाक्रम्य किष्किन्धां प्राविशं पुनः ॥

தஸ்மாத் தேஶாதபாக்ரம்ய கிஷ்கிந்தாம் ப்ராவிஶம் புன: ॥ 5

தத் - ஆகையால்
ஶோக ஸம்ரக்த நயன: - சோகத்தால் சிவந்த கண்களுற்றவனாய்,
ப்ருஶம் - மிகவும்
வ்யாகுலிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்கள் குழப்பமடைந்தவனாய்
ததா - அப்படியே
பிலத்வாரம் - குகையின் துவாரத்தை
ஶைல ஶ்ருங்கேண - மலையின் கொடிமுடியால்
அபிதாய - மூடிவிட்டு
தஸ்மாத் - அந்த
தேஶாத் - இடத்தினின்று
அபாக்ரம்ய - புறப்பட்டு
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்க்கிந்தைக்கு
புன: - மீளவும்
ப்ராவிஶம் - வந்துசேர்ந்தேன்.

विषादात्विह मां दृष्ट्वा पौरैर्मन्त्रिभिरेव च ॥
अभिषिक्तो न कामेन तन्मे त्वं क्षन्तुमर्हसि ।

விஷாதாத்விஹ மாம் த்ருஷ்ட்வா பௌரைர் மந்த்ரிபிரேவ ச ।
அபிஷிக்தோ ந காமேந தன்மே த்வம் க்ஷந்துமர்ஹஸி ॥ 6

இஹ - இவ்விடத்தில்
மாம் த்ருஷ்ட்வா - என்னைப் பார்த்து,
ச - அதன்மேல்
பௌரை: - பட்டணத்து ஜனங்களாலும்
மந்த்ரிபி: ஏவ - மந்திரிமார்களாலும்
விஷாதாத் து - மனோரதம் கைகூடாது வேறு வழி காணாமையால்
அபிஷிக்த: - நான் முடிசூட்டப் பெற்றேன்.
காமேந ந - எனது வேண்டுகோளால் இல்லை.
தத் - ஆனபடியால்
த்வம் - தேவரீர்
மே - என்னை
க்ஷந்தும் அர்ஹஸி - மன்னிக்க வேண்டும்.

त्वमेव राजा मानार्हः सदा चाहं यथापुरम् ॥
राजभावनियोगोऽयं मया त्वद्विरहात् कृतः ।

த்வமேவ ராஜா மாநார்ஹ: ஸதா சாஹம் யதாபுரம் ।
ராஜபாவநியோ கோऽயம் மயா த்வத்விரஹாத் க்ருத: ॥ 7

மாநார்ஹ: - எல்லா பெருமைகளுக்குமுரிய
ராஜா த்வம் ஏவ - மன்னர் நீர்தான்.
அஹம் ச - நானோ
ஸதா - எப்பொழுதும்
யதாபுரம் - முன்போலவே இருக்கிறேன்.
அயம் - இந்த
ராஜபாவநியோக: - அரசனாயிருந்து அரசாளுவது
த்வத்விரஹாத் - தேவரீர் இல்லாமையால்
மயா - என்னால்
க்ருத: - ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

सामात्यपौरनगरं स्थितं निहतकण्टकम् ।।
न्यासभूतमिदं राज्यं तव निर्यातयाम्यहम् ।

ஸாமாத்யபௌரநகரம் ஸ்திதம் நிஹதகண்டகம் ।
ந்யாஸ பூதமிதம் ராஜ்யம் தவ நிர்யாதயாம்யஹம் ॥ 8

ஸாமாத்ய பௌர நகரம் - மந்திரிமார்களும் ஜனங்களும் நகரங்களும் நிறைந்ததும்
ந்யாஸ பூதம் - பத்திரமாய் காப்பாற்றி திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியதுமான
இதம் - இந்த
ஸ்திதம் - சாச்வதமான
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
நிஹத கண்டகம் - இடையூறற்றதாய்
தவ - தேவரீருக்கு
அஹம் - நான்
நிர்யாதயாமி - திருப்பி சமர்ப்பித்து விடுகின்றேன்.

मा च रोषं कृथाः सौम्य मयि शत्रुनिबर्हण ।।.

மா ச ரோஷம் க்ருதா: ஸௌம்ய மயி ஶத்ருநிபர்ஹண ॥ 9

ஶத்ருநிபர்ஹண - சத்ருக்களை நாசம் செய்ய வல்லவரே!
ஸௌம்ய - அன்பார்ந்தவரே!
மயி ச - அடியேனிடத்தில்
ரோஷம் - கோபம்
மாக்ருதா: - கொள்ள வேண்டாம்.

याचे त्वां शिरसा राजन् मया बद्धोऽयमञ्जलिः ।।

யாசே த்வாம் ஶிரஸா ராஜன் மயா பத்தோऽயமஞ்ஜலி: ॥ 10

ராஜன் - அரசே!
த்வாம் - தேவரீரை
ஶிரஸா - முடிதாழ்த்தி
யாசே - பிரார்த்திக்கின்றேன்.
மயா - என்னால்
அஹம் - இதோ
அஞ்ஜலி: - அஞ்சலியானது
பத்த: - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

बलादस्मि समागम्य मन्त्रिभिः पुरवासिभिः ।
राजभावे नियुक्तोऽहं शून्यदेशजिगीषया ।।

பலாதஸ்மி ஸமாகம்ய மந்த்ரிபி: புரவாஸிபி: ।
ராஜபாவே நியுக்தோऽஹம் ஶூன்யதேஶஜிகீஷயா ॥ 11

ஸமாகம்ய - ஒன்றுகூடி
மந்த்ரிபி: - மந்திரிகளாலும்
புரவாஸிபி: - பட்டணத்து ஜனங்களாலும்
ஶூன்ய தேஶஜிகீஷயா - அரசனில்லாத தேசமாகிவிடும் என்ற எண்ணத்தால்
அஹம் - நான்
பலாத் - நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டு
ராஜபாவே - ராஜ அதிகாரத்தில்
நியுக்த: - நியமிக்கப்பட்டவனாக
அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

स्निग्धमेवं ब्रुवाणं मां स तु निर्भर्त्स्य वानरः ।
धिक् त्वामिति च मामुक्त्वा बहु तत्तदुवाच ह ।।

ஸ்நிக்த மேவம் ப்ருவாணம் மாம் ஸ து நிர்பர்த்ஸ்ய வாநர: ।
திக் த்வாமிதி ச மாமுக்த்வா பஹு தத்ததுவாச ஹ ॥ 12

வாநர: - வானரனான
ஸ: து - அவனோவெனில்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஸ்நிக்தம் ப்ருவாணம் - அன்பார்ந்து பேசிய
மாம் நிர்பர்த்ஸ்ய - என்னை திட்டி,
மாம் - என்னைப் பார்த்து
த்வாம் - உன்னை
திக் - கண்ணெடுத்துப் பாரேன்
இதி - என்று
உக்த்வா ச - சொல்லிவிட்டு,
பஹு து - பல
தத் தத் - வாய்விட்டுச் சொல்ல முடியாத வார்த்தைகளை
உவாச - பேசினான்.

प्रकृतीश्च समानीय मन्त्रिणश्चैव संमतान् ।
मामाह सुहृदां मध्ये वाक्यं परमगर्हितम् ॥

ப்ரக்ருதீஸ்ச ஸமாநீய மந்த்ரிணஸ்சைவ ஸம்மதான் ।
மாமாஹ ஸுஹ்ருதாம் மத்யே வாக்யம் பரமகர்ஹிதம் ॥ 13

ப்ரக்ருதீ: ச - பிரஜைகளையும்
ஸம்மதான் - பெரியோர்களாகிய
மந்த்ரிண: ச ஏவ - மந்திரிமார்களையும்
ஸமாநீய - வரவழைத்து,
ஸுஹ்ருதாம் - அன்பர்களின்
மத்யே - நடுவில்
மாம் - என்னைப்பற்றி
பரமகர்ஹிதம் - மிகவும் நிந்திதமான
வாக்யம் - சொல்லை
ஆஹ - பின்வருமாறு பேசினான்.

विदितं वो यथा रात्रौ मायावी स महासुरः ।
मां समाह्वयत क्रूरो युद्धकाङ्क्षी सुदुर्मतिः ॥

விதிதம் வோ யதா ராத்ரௌ மாயாவீ ஸ மஹாஸுர: ।
மாம் ஸமாஹ்வயத க்ரூரோ யுத்தகாங்க்ஷீ ஸுதுர்மதி: ॥ 14

ஸ: - அந்த
மஹாஸுர: - மகா அசுரனும்
க்ரூர: - கொடியவனுமான
மாயாவீ - மாயாவி என்பவன்
ஸுதுர்மதி: - மகா கெட்ட எண்ணங்கொண்டு
யுத்த காங்க்ஷி - போர் புரிய விரும்பி
ராத்ரௌ மாம் - இரவில் என்னை
ஸமாஹ்வயத - அழைத்தான்
யதா - என்பது
வ: - உங்களுக்கு
விதிதம் - தெரிந்த விஷயம்.

तस्य तद्गर्जितं श्रुत्वा निःसृतोऽहं नृपालयात् ।
अनुयातश्च मां तूर्णमयं भ्राता सुदारुणः ॥

தஸ்ய தத் கர்ஜிதம் ஸ்ருத்வா நிஸ்ஸ்ருதோऽஹம் ந்ருபாலயாத் ।
அநுயாதஸ்ச மாம் தூர்ணமயம் ப்ராதா ஸுதாருண: ॥ 15

அஹம் - நான்
தஸ்ய - அவனது
தத் பாஷிதம் - அச்சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
ந்ருபாலயாத் - அரண்மனையிலிருந்து
நிஸ்ஸ்ருத: - வெளிப்புறப்பட்டேன்.
அயம் - இந்த
ஸுதாருண: - மிகக்கொடியவனான
ப்ராதா ச - தம்பியும்
தூர்ணம் - உடனே
மாம் - என்னை
அநுயாத: - பின்பற்றி வந்தான்.

स तु दृष्ट्वैव मां रात्रौ सद्वितीयं महाबलः ।
प्राद्रवद्भयसंत्रस्तो वीक्ष्यावां समनुद्रुतौ ॥

ஸ து த்ருஷ்ட்வைவ மாம் ராத்ரௌ ஸத்விதீயம் மஹாபல: ।
ப்ராத்ரவத் பயஸந்த்ரஸ்தோ வீக்ஷ்யாவாம் ஸமநுத்ருதௌ ॥ 16

மஹாபல: - மகாபலசாலியான
ஸ: ஏவ - அவனும்
ராத்ரௌ - இரவில்
மாம் - என்னை
ஸத்விதீயம் - துணையுடனிருக்கின்றவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து,
து - அதனால்
பயஸந்த்ரஸ்த: - பயத்தால் உள்ளம் நடுங்கியவனாய்
ப்ராத்ரவத் - விரைந்தோடினான்.
ஆவாம் - நாங்களிருவரும்
வீக்ஷ்ய - கவனித்துக்கொண்டு
ஸமநுத்ருதௌ - கூடவே ஓடினோம்.

अनुद्रुतश्च वेगेन प्रविवेश महाबिलम् ॥

அநுத்ருதஸ்ச வேகேந ப்ரவிவேஸ மஹாபிலம் ॥ 17

வேகேந - வலுக்கொண்டு
அநுத்ருத: ச - இடைவிடாது துரத்தப்பட்ட அவன்
மஹாபிலம் - ஒரு பெரிய குகைக்குள்
ப்ரவிவேஸ - நுழைந்து விட்டான்.

तं प्रविष्टं विदित्वा तु सुघोरं सुमहद्बिलम् ।
अयमुक्तोऽथ मे भ्राता मया तु क्रूरदर्शनः ॥

தம் ப்ரவிஷ்டம் விதித்வா து ஸுகோரம் ஸுமஹத்பிலம் ।
அயமுக்தோऽத மே ப்ராதா மயா து க்ரூரதர்ஶன: ॥ 18

ஸுகோரம்	- மிகப் பயங்கரமானதும்
ஸுமஹத்	- மிகப் பெரியதுமான
பிலம்	- குகைக்குள்
தம்	- அவனை
ப்ரவிஷ்டம்	- புகுந்துவிட்டவனாக
விதித்வா	- அறிந்து
து	- அச்சமயத்தில்
மே	- எனது
க்ரூரதர்ஶன:	- கொடிய எண்ணம் கொண்ட
ப்ராதா	- தம்பியான
அயம்	- இவன்
மயா து	- என்னாலேயே
அத	- பின்வருமாறு
உக்த:	- ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டான்.

अहत्वा नास्ति मे शक्तिः प्रतिगन्तुमितः पुरीम् ।
बिलद्वारि प्रतीक्ष त्वं यावदेनं निहन्म्यहम् ॥

அஹத்வா நாஸ்தி மே ஶக்தி: ப்ரதிகந்துமித: புரீம் ।
பிலத்வாரி ப்ரதீக்ஷ த்வம் யாவதேனம் நிஹன்ம்யஹம் ॥ 19

அஹத்வா	- இவனைக் கொல்லாது
இத:	- இவ்விடத்திலிருந்து
புரீம்	- பட்டணத்திற்கு
ப்ரதிகந்தும்	- திரும்பிச் செல்ல
மே	- எனக்கு
ஶக்தி:	- எண்ணம்
அஸ்தி ந	- இல்லை.
அஹம்	- நான்
ஏனம்	- இவனை
நிஹன்மி	- கொன்றுவிடுகிறேன்.
யாவத்	- அதுவரை
பிலத்வாரி	- பிலத்துவாரத்தில்
ப்ரதீக்ஷ	- எதிர்பார்த்து காத்திருக்கக் கடவாய்.

स्थितोऽयमिति मत्वा तु प्रविष्टोऽहं दुरासदम् ।
तं च मे मार्गयतस्तत्र गतः संवत्सरस्तदा ॥

ஸ்திதோऽயமிதி மத்வா து ப்ரவிஷ்டோऽஹம் துராஸதம் ।
தம் மே மார்க்கயஸ்தத்ர கத: ஸம்வத்ஸரஸ் ததா ॥ 20

அஹம்	- நான்,
அயம்	- இவன்
ஸ்தித: இதி	- காத்து நின்றுக் கொண்டிருக்கின்றான் என்று
மத்வா து	- நம்பிக்கொண்டே
துராஸதம்	- உட்புகுவதற்கு அரிதாயிருந்த அதில்
ப்ரவிஷ்ட:	- பிரவேசித்தேன்.
தத்ரததா	- அங்கு அப்பொழுது
தம்	- அவனை
மார்கயத:	- தேடிக்கொண்டிருந்த
மே	- எனக்கு
ஸம்வத்ஸர:	- ஒரு வருஷம்
கத:	- கழிந்துவிட்டது.

स तु दृष्टो मया शत्रुरनिर्वेदाद्भयावहः ।
निहतश्च मया तत्र सोऽसुरो बन्धुभिः सह ॥

ஸ து த்ருஷ்டோ மயா ஶத்ருரநிர்வேதாத் பயாவஹ: ।
நிஹதஶ்ச மயா தத்ர ஸோऽஸுரோ பந்துபி: ஸஹ ॥ 21

பயாவஹ:	- பயங்கரமான
ஶத்ரு: ஸ:	- சத்துருவான அவன்
மயா து	- என்னாலேயே
அநிர்வேதாத்	- எவ்வளவோ சிரமத்தினால்
த்ருஷ்ட:	- கண்டுபிடிக்கப்பட்டான்.
தத்ர	- அப்பொழுதே
ஸ: அஸுர:	- அந்த அசுரன்
பந்துபி:	- பந்துவர்க்கங்களோடு
ஸஹ	- கூடவே
மயா ச	- என்னாலேயே
நிஹத:	- கொல்லப்பட்டான்.

तस्यैव च प्रवृत्तेन रुधिरौघेण तद्बिलम् ।
पूर्णमासीद्दुराक्रामं स्तनतस्तस्य भूतले ॥

தஸ்யைவ ச ப்ரவ்ருத்தேந ருதிரௌகேண தத்பிலம் ।
பூர்ணமாஸீத் துராக்ராமம் ஸ்தநதஸ்தஸ்ய பூதலே ॥ 22

பூதலே	- தரையில்
தஸ்ய	- அவன்
ஸ்தநத:	- சாகுமுன் பெருமூச்சு விடுகையில்
தஸ்ய	- அவனுக்கு
ப்ரவ்ருத்தேந	- உண்டான
ருதிரௌகேண ஏவ	- ரத்தப்பிரவாஹத்தாலேயே

தத் - அந்த
பிலம் - குகை
துராக்ரமம் - கடக்க முடியாததாய்
பூர்ணம் ச - நிறைந்ததாக
ஆஸீத் - ஆயிற்று.

सूदयित्वा तु तं शत्रुं विक्रान्तं दुन्दुभेः सुतम् ।
निष्क्रामन्नेव पश्यामि बिलस्यापिहितं मुखम् ॥

ஸூதயித்வா து தம் ஶத்ரும் விக்ராந்தம் துந்துபே: ஸுதம் ।
நிஷ்க்ராமந்நேவ பஶ்யாமி பிலஸ்யாபிஹிதம் முகம்॥ 23

துந்துபே - துந்துபியின்
ஸுதம் - புதல்வனும்
பலினம் - பலசாலியும்
ஶத்ரும் - சத்துருவுமான
தம் - அவனை
ஸூதயித்வா து - கொன்றுவிட்டு,
நிஷ்க்ராமந் - வெளியில்வரும் நான்
பிலஸ்ய - குகையினது
பிஹிதம் - மூடப்பட்டுவிட்ட
முகம் ஏவ - வாயிலையே
பஶ்யாமி ந - காணமுடியவில்லை.

विक्रोशमानस्य तु मे सुग्रीवेति पुनः पुनः ।
यदा प्रतिवचो नास्ति ततोऽहं भृशदुःखितः ॥

விக்ரோஶமானஸ்ய து மே ஸுக்ரீவேதி புன: புன: ।
யதா ப்ரதிவசோ நாஸ்தி ததோऽஹம் ப்ருஶதுக்கித:॥ 24

புன: புன: - பலமுறை
ஸுக்ரீவ இதி - ஸுக்ரீவ! என்று
விக்ரோஶமான்ஸ்ய து - கூவிய
மே - எனக்கு
ப்ரதி வச: - மாறுத்தரம் (பதில் வார்த்தை)
யத: - எங்கிருந்தும்
அஸ்தி ந - கிடைக்கவில்லை.
தத: அஹம் - அதனால் நான்
ப்ருஶதுக்கித: - மிகவும் துக்கமடைந்தேன்.

पादप्रहारैस्तु मया बहुभिस्तद्विदारितम् ।
ततोऽहं तेन निष्क्रम्य पथा पुरमुपागतः ॥

பாத ப்ரஹாரைஸ்து மயா பஹுபி : தத் விதாரிதம் ।
ததோऽஹம் தேந நிஷ்க்ரம்ய பதா புரமுபாகத: ॥ 25

ஸ: - அது
மயா - என்னால்
யத்நாத் - வெகுசிரமப்பட்டு
பஹுபி: - பல
பாத ப்ரஹாரை: து - காலுதைகளாலேயே
விதாரித: - பிளக்கப்பட்டது.
அஹம் - நான்
தேந - அவ்வழியாகவே
தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
நிஷ்க்ரம்ய - வெளிவந்து
புன: - மீளவும்
உபாகத: - இவ்விடம் வந்து சேர்ந்தேன்.

तत्रानेनास्मि संरुद्धो राज्यं प्रार्थयतात्मनः ।
सुग्रीवेण नृशंसेन विस्मृत्य भ्रातृसौहृदम् ॥

தத்ராநேநாஸ்மி ஸம்ருத்தோ ராஜ்யம் ப்ரார்தயதாத்மன: ।
ஸுக்ரீவேண ந்ருஶம்ஸேந விஸ்ம்ருத்ய ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதம் ॥ 26

ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதம்-சகோதர வாஞ்சையை
விஸ்ம்ருத்ய - முற்றும் மறந்து
ஆத்மன: - தனக்கு
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ரார்தயதா - கோரின
ந்ருஶம்ஸேந - கொடிய
அநேந ஸுக்ரீவேண- இந்த ஸுக்ரீவனால்
தத்ர - அங்கேயே
அஸ்மி - நான்
ஸம்ருத்த: - தகையப்பட்டேன்.

एवमुक्त्वा तु मां तत्र वस्त्रेणैकेन वानरः ।
तदा निर्वासयामास वाली विगतसाध्वसः ॥

ஏவ முக்த்வா து மாம் தத்ர வஸ்த்ரேணைகேந வானர: ।
ததா நிர்வாஸயாமாஸ வாலீ விகத ஸாத்வஸ: ॥ 27

வானர: - வானரனான
வாலீ - வாலி
ததா - அப்பொழுது
தத்ர - அவ்விடத்தில்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு

துஏகேந - அதன்மேல் ஒரு
வஸ்த்ரேண - வஸ்திரத்துடன்
விகத ஸாத்வஸ: - கலவரம் எள்ளளவும் இல்லாதவனாய்
நிர்வாஸயாமாஸ - ஓட்டிவிட்டான்.

तेनाहमपविद्धश्च हृतदारश्च राघव ।
तद्भयाच्च मही कृत्स्ना क्रान्तेयं सवनार्णवा ॥

தேநாஹமபவித்தஶ்ச ஹ்ருததாராஶ்ச ராகவ ।
தத்பயாச்ச மஹீ க்ருத்ஸ்நா க்ராந்தேயம் ஸவநார்ணவா ॥ 28

ராகவ - ஸ்ரீராம!
அஹம் தேந - நான் அவனால்
அபவித்த: ச - கைவிடப்பட்டேன்,
ஹ்ருததார: ச - மனைவியையும் பறிக்கப்பட்டேன்.
தத் பயாத் ச - அவனிடமுள்ள பயத்தாலேயே
ஸவநார்ணவா - காடுகளையும் சமுத்திரங்களையும் முன்னிட்ட
இயம் - இந்த
மஹீ - பூமி
க்ருத்ஸ்நா - முழுமையும்
க்ராந்தா - என்னால் சுற்றித் திரியப்பட்டது.

ऋश्यमूकं गिरिवरं भार्याहरणदुःखितः ।
प्रविष्टोऽस्मि दुराधर्षं वालिनः कारणान्तरे ॥

ரிஶ்யமூகம் கிரிவரம் பார்யாஹரண துக்கித: ।
ப்ரவிஷ்டோ஽ஸ்மி துராதர்ஷம் வாலின: காரணாந்தரே ॥ 29

வாலின: - வாலிக்கு
காரணாந்தரே - ஒரு காரணத்தால்
துராதர்ஷம் - புகமுடியாத
கிரிவரம் - சிறந்த மலையான
ரிஶ்யமூகம் - ரிச்யமூகத்தில்
பார்யாஹரண துக்கித: - மனையாளை பறிகொடுத்ததனால் மனவேதனைப் படுகின்றவனாய்
ப்ரவிஷ்ட: - புகுந்து
அஸ்மி - இருந்து வருகிறேன்.

एतत्ते सर्वमाख्यातं वैरानुकथनं महत् ।
अनागसा मया प्राप्तं व्यसनं पश्य राघव ॥

ஏதத்தே ஸர்வமாக்யாதம் வைராநுகதனம் மஹத் ।
அநாகஸா மயா ப்ராப்தம் வ்யஸனம் பஶ்ய ராகவ ॥ 30

தே - தேவரீருக்கு
வைராநுகதனம் - துவேஷத்தைப் பற்றிய வரலாறான
ஏதத் - இது
ஸர்வம் - எல்லாமும்
மஹத் - விஸ்தாரமாய்
ஆக்யாதம் - சொல்லிவிடப்பட்டது.
ராகவ - ஸ்ரீராகவ!
அநாகஸா - நிரபராதியான
மயா ப்ராப்தம் - என்னால் அடையப்பட்ட
வ்யஸனம் - கஷ்டத்தை
பஶ்ய - தேவரீர் பார்த்தருள வேண்டும்.

वालिनस्तु भयार्तस्य सर्वलोकाभयंकर ।
कर्तुमर्हसि मे वीर प्रसादं तस्य निग्रहात् ॥

வாலிநஸ்து பயார்தஸ்ய ஸர்வலோகாபயங்கர ।
கர்துமர்ஹஸி மே வீர ப்ரஸாதம் தஸ்ய நிக்ரஹாத் ॥ 31

ஸர்வ பூதபயாபஹ - எல்லா உலகங்களுக்கும் அபயமளிக்கவல்ல
வீர - வீரரே!
வாலிந: - வாலியினிடமிருந்து
பயார்தஸ்ய - பயந்து நடுங்கிக்கிடக்கும்
மே தஸ்ய - எனக்கு அவனை
நிக்ரஹாத் - ஒழிப்பதாலேயே
ப்ரஸாதம் - அனுக்கிரகத்தை
கர்தும் - செய்ய
அர்ஹஸி - தேவரீர் திருவுள்ளம் பற்ற வேண்டும்.

एवमुक्तस्तु तेजस्वी धर्मज्ञो धर्मसंहितम् ।
वचनं वक्तुमारेभे सुग्रीवं प्रहसन्निव ॥

ஏவமுக்தஸ்து தேஜஸ்வீ தர்மஜ்ஞோ தர்மஸம்ஹிதம் ।
வசனம் வக்துமாரேபே ஸுக்ரீவம் ப்ரஹஸந்நிவ ॥ 32

ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
தேஜஸ்வீ - தேஜஸ்வியும்
தர்மஜ்ஞ: - தர்மமறிந்தவருமான அவர்
ப்ரஹஸந் இவ - புன்னகைகொண்டே
தர்ம ஸம்ஹிதம் - தர்மத்தோடு ஏய்ந்த
வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
ஸுக்ரீவம் து - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
வக்தும் ஆரேபே - சொல்லலுற்றார்.

अमोघाः सूर्यसंकाशा ममैते निशिताः शराः ।

तस्मिन् वालिनि दुर्वृत्ते निपतिष्यन्ति वेगिताः ॥

அமோகா: ஸூர்யஸங்காஶா மமைதே நிஶிதா: ஶரா:।
தஸ்மின் வாலிநி துர்வ்ருத்தே நிபதிஷ்யந்தி வேகிதா: ॥ 33

மம - எனது
அமோகா: - வீண்போகாதவைகளும்
ஸூர்ய ஸங்காஶா: - சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
நிஶிதா: - நன்றாக தீட்டப்பட்டவைகளுமான
ஏதே - இந்த
ஶரா: - பாணங்கள்
துர்வ்ருத்தே - துஷ்டநடத்தையுற்ற
தஸ்மின் - அந்த
வாலிநி - வாலியின்மேல்
வேகிதா: - உக்கிரம் கொண்டவைகளாய்
நிபதிஷ்யந்தி - பாயப்போகின்றன.

यावत्तं नाभिपश्यामि तव भार्यापहारिणम् ।

तावत् स जीवेत् पापात्मा वाली चारित्रदूषकः ॥

யாவத்தம் நாபிபஶ்யாமி தவ பார்யாபஹாரிணம் ।
தாவத் ஸ ஜீவேத் பாபாத்மா வாலீ சாரித்ர தூஷக: ॥ 34

தவ - உமது
பார்யாப ஹாரிணம் - மனைவியை அபகரித்திருக்கும்
தம் - அவனை (நான்)
பஶ்யாமி ந - பாராதிருக்கின்றேனோ
யாவத் தாவத் ஹி - அதுவரையில்தான்
பாபாத்மா - பாபியும்
சாரித்ர தூஷக: - குலப்பெருமையை கெடுத்தவனுமான
ஸ: - அந்த
வாலீ - வாலி
ஜீவேத் - உயிருடனிருப்பான்.

आत्मानुमानात् पश्यामि मग्नं त्वां शोकसागरे ।

त्वामहं तारयिष्यामि कामं प्राप्स्यसि पुष्कलम् ॥

ஆத்மாநுமாநாத் பஶ்யாமி மக்நம் த்வாம் ஶோகஸாகரே ।
த்வாமஹம் தாரயிஷ்யாமி காமம் ப்ராப்ஸ்யஸி புஷ்கலம் ॥ 35

த்வம் - நீர்
ஶோக ஸாகரே - துயரக்கடலில்
மக்ந: - மூழ்கிக் கிடக்கின்றீர் என்பதை

ஆத்மாநுமாநாத் - எனக்கு நேர்ந்தது போலிருப்பதால்
பஶ்யாமி - நான் உள்ளபடி உணருகின்றேன்.
அஹம் - நான்
த்வாம் - உம்மை
தாரயிஷ்யாமி - கஷ்டத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றேன்.
புஷ்கலம் - குறையற்ற
காமம் - மனத்திருப்தியை
ப்ராப்ஸ்யஸி - அடைவீர்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्यात्मनो हितम् ।

सुग्रीवः परमप्रीतः सुमहद्वाक्यमब्रवीत् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ராகவஸ்யாத்மநோ ஹிதம் ।
ஸுக்ரீவ: பரமப்ரீத: ஸுமஹத்வாக்யமப்ரவீத் ॥ 36

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
தஸ்ய - அவரது
ஹர்ஷ பௌருஷ வர்தனம் - உத்ஸாகத்தையும் ஆற்றலையும் நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற
தத்வசனம் - அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
பரம ப்ரீத: - அதிக சந்தோஷமடைந்தவனாகி
வாக்யம் - சொல்ல வேண்டிய பதிலை
ஸுமஹத் - விசேஷமாய்
அப்ரவீத் - தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ராஜ்ய நிர்வாஸ கதநம் நாம தஶம: ஸர்க: ॥

ஏகாதஶ: ஸர்க: - 11

रामस्य वचनं श्रुत्वा हर्षपौरुषवर्धनम् ।
सुग्रीवः पूजयांचक्रे राघवं प्रशशंस च ॥

ராமஸ்ய வசனம் ஶ்ருத்வா ஹர்ஷ பௌருஷவர்தனம் ।
ஸுக்ரீவ: பூஜயாஞ்சக்ரே ராகவம் ப்ரஶஶம்ஸ ச ॥ 1

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ஹர்ஷ பௌருஷ வர்தனம் - உத்ஸாஹத்தையும் ஆற்றலையும் விளங்கக் காட்டுகின்ற
வசனம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ராகவம் - ஸ்ரீராமருக்கு
பூஜயாஞ்சக்ரே - அடிபணிந்து சேவித்தார்;
ப்ரஶஶம்ஸ ச - பின்வருமாறும் தெரியப்படுத்திக் கொண்டார்.

असंशयं प्रज्वलितैस्तीक्ष्णैर्मर्मातिगैः शरैः ।
त्वं दहेः कुपितो लोकान् युगान्त इव भास्करः ॥

அஸம்ஶயம் ப்ரஜ்வலிதைஸ் தீக்ஷ்ணைர் மர்மாதிகை: ஶரை: ।
த்வம் தஹே: குபிதோ லோகான் யுகாந்த இவ பாஸ்கர: ॥ 2

ப்ரஜ்வலிதை: - ஜ்வலிக்கின்றவைகளும்
தீக்ஷ்ணை: - கூர்மையுள்ளவைகளாய்
மர்மாதிகை: - மர்மஸ்தானங்களில் புகவல்லவைகளுமான
ஶரை: - பாணங்களால்
யுகாந்தே - பிரளயகாலத்தில்
குபித: - உக்கிரமுற்ற
பாஸ்கர: - ஊழித்தீ
லோகான் - உலகங்களை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
த்வம் - தேவரீர் ஒருவரே
அஸம்ஶயம் - ஸம்சயமில்லாமல்
தஹே: - எரித்து விடுவீர்.

वालिनः पौरुषं यत्तद्यच्च वीर्यं धृतिश्च या ।
तन्ममैकमनाः श्रुत्वा विधत्स्व यदनन्तरम् ॥

வாலின: பௌருஷம் யத்தத் யச்ச வீர்யம் த்ருதிஶ்ச யா ।
தன்மமைகமனா: ஶ்ருத்வா விதத்ஸ்வ யதநந்தரம் ॥ 3

வாலின: - வாலியினது
பௌருஷம் - ஆற்றல்
யத் - எதுவோ,

தத் - அதையும்
வீர்யம் - பெருமை
யத் - எதுவோ,
தத் ச - அதையும்
த்ருதி: - மனத்துணிவு
யா ச - எதுவோ அதையும்
ஏகமனா: - சிரத்தையுடனிருப்பவராய் தேவரீர்
ஶ்ருத்வா - செவியில்கொண்டு,
யத் அநந்தரம் - இனிமேலாக வேண்டியதெதுவோ அதை
மம - எனக்கு
விதத்ஸ்வ - செய்தருளும்.

समुद्रात् पश्चिमात् पूर्वं दक्षिणादपि चोत्तरम् ।
क्रामत्यनुदिते सूर्ये वाली व्यपगतक्लमः ॥

ஸமுத்ராத் பஶ்சிமாத் பூர்வம் தக்ஷிணாதபி சோத்தரம் ।
க்ராமத்யநுதிதே ஸூர்யே வாலீ வ்யபகத க்லம: ॥ 4

வாலீ - வாலி
ஸூர்யே - ஸூர்யபகவான்
அநுதிதே - உதிக்காதிருக்கையில்
பஶ்சிமாத் - மேற்கு
ஸமுத்ராத் - சமுத்திரத்திலிருந்து
பூர்வம் ச - கிழக்கு சமுத்திரத்திற்கும்
தக்ஷிணாத் - தெற்க்கு சமுத்திரத்திலிருந்து
உத்தரம் அபி - வடக்கு சமுத்திரத்திற்கும்
வ்யபகத க்லம: - அனாயாசமாய் -
க்ராமதி - தாண்டிச் செல்வதுண்டு.

अग्राण्यारुह्य शैलानां शिखराणि महान्त्यपि ।
ऊर्ध्वमुत्क्षिप्य तरसा प्रतिगृह्णाति वीर्यवान् ॥

அக்ராண்யாருஹ்ய ஶைலாநாம் ஶிகராணி மஹாந்த்யபி ।
ஊர்த்வமுத்க்ஷிப்ய தரஸா ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வீர்யவான் ॥ 5

வீர்யவான் - வீர்யவானாகுமவன்
ஶைலாநாம் - மலைகளின்
அக்ராணி - உச்சிகளில்
ஆருஹ்ய - ஏறி,
தரஸா - செருக்கால்
மஹாந்தி - பெரிய
ஶிகராணி அபி - கொடுமுடிகளையும்
ஊர்த்வம் - மேலே
உத்க்ஷிப்ய - பிடுங்கி எறிந்து,
ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி - கையில் பிடிப்பதுண்டு.

बहवः सारवन्तश्च वनेषु विविधा द्रुमाः ।

वालिना तरसा भग्ना बलं प्रथयतात्मनः ॥

பஹவ: ஸாரவந்தஶ்ச வனேஷு விவிதா த்ருமா: ।
வாலிநா தரஸா பக்நா பலம் ப்ரதயதாத்மன: ॥ 6

ஆத்மன: - தனது
பலம் - பலத்தை
ப்ரதயதா - வெளிப்படுத்த எண்ணிய
வாலிநா - வாலியால்
வனேஷு - காடுகளில்
விவிதா: - பலவகை
ஸாரவந்த: - வைரமேறிய
பஹவ: - பல
த்ருமா: ச - மரங்களும்
தரஸா - பலச்செருக்கால்
பக்நா: - முறித்துத் தள்ளப்பட்டன.

महिषो दुन्दुभिर्नाम कैलासशिखरप्रभः ।

बलं नागसहस्त्रस्य धारयामास वीर्यवान् ॥

மஹிஷோ துந்துபிர் நாம கைலாஸ ஶிகரப்ரப: ।
பலம் நாகஸஹஸ்ரஸ்ய தாரயாமாஸ வீர்யவான் ॥ 7

வீர்யவான் - பராக்கிரமசாலியான
துந்துபி: நாம - துந்துபியென பெயருள்ள ஓர் அசுரன்
கைலாஸ ஶிகரப்ரப:- கைலாச கொடுமுடிகளை நிகர்த்து
மஹிஷ: - எருமையுருக்கொண்டு
நாகஸஹஸ்ரஸ்ய - ஆயிரம் யானையினது
பலம் - பலத்தை
தாரயாமாஸ - வகித்திருந்தான்.

सवीर्योत्सेकेन दुष्टात्मा वरदानाच्च मोहितः ।

जगाम सुमहाकायः समुद्रं सरितां पतिम् ॥

ஸ வீர்யோத்ஸேகேந துஷ்டாத்மா வரதாநாச்ச மோஹித: ।
ஜகாம ஸுமஹாகாய: ஸமுத்ரம் ஸரிதாம் பதிம் ॥ 8

வீர்யோத்ஸேகேந - பலத்தின் செருக்கால் துஷ்டஸ்வபாவம்
துஷ்டாத்மா உடையவனும்
வரதாநாத் - வரம் பெற்றதால்
மோஹித: - தலைகொழுத்தவனும்
ஸுமஹாகாய: ச - பேருருவமுடையவனுமான
ஸ: - அவன்,
ஸரிதாம் - நதிகளுக்கு எல்லாம்
பதிம் - அரசனான

ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்திற்கு
ஜகாம - சென்றான்.

ऊर्मिमन्तमभिक्रम्य सागरं रत्नसंचयम् ।

मह्यं युद्धं प्रयच्छेति तमुवाच महार्णवम् ॥

ஊர்மிமந்தமபிக்ரம்ய ஸாகரம் ரத்நஸஞ்சயம் ।
மஹ்யம் யுத்தம் ப்ரயச்சேதி தமுவாச மஹார்ணவம் ॥ 9

ஊர்மிமந்தம் - அலைகள் செறிந்ததும்
ரத்ந ஸஞ்சயம் - ரத்னங்களால் நிறைந்ததும்
ஸாகரம் - ஸகரனது புதல்வர்களால் தோண்டப்பட்டதுமான
தம் - அந்த
மஹார்ணவம் - சமுத்திரத்தைப் பார்த்து
அபிக்ரம்ய - பொருட்படுத்தாது
மஹ்யம் - எனக்கு
யுத்தம் - போரை
ப்ரயச்ச - நீ தரவேண்டும்
இதி உவாச - என்று, சொன்னான்.

ततः समुद्रो धर्मात्मा समुत्थाय महाबलः ।

अब्रवीद्वचनं राजन्नसुरं कालचोदितम् ॥

தத: ஸமுத்ரோ தர்மாத்மா ஸமுத்தாய மஹாபல: ।
அப்ரவீத் வசனம் ராஜன் அஸுரம் கால சோதிதம் ॥ 10

ராஜன் - 'அரசே!
தத: - அப்பொழுது
மஹாபல:. - மகாசக்திவானும்
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவுமான
ஸமுத்ர: - சமுத்திரம்
ஸமுத்தாய - எழுந்திருந்து
கால சோதிதம் - எமன் பாசத்திற் சிக்கிக் கொண்டவனான
அஸுரம் - அசுரனைப் பார்த்து
வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - பதிலாய் உரைத்தது.

समर्थो नास्मि ते दातुं युद्धं युद्धविशारद ।

श्रूयतामभिधास्यामि यस्ते युद्धं प्रदास्यति ॥

ஸமர்தோ நாஸ்மி தே தாதும் யுத்தம் யுத்த விஶாரத ।
ஶ்ரூயதாமபிதாஸ்யாமி யஸ்தே யுத்தம் ப்ரதாஸ்யதி ॥ 11

யுத்த விஶாரத - போரில் வல்லாய்!
தே - உனக்கு
யுத்தம் - போரை
தாதும் - அளிக்க

ஸமர்த:	-	வல்லன்
அஸ்மி ந	-	நானல்லேன்.
ய:	-	எவன்
தே	-	உனக்கு
யுத்தம்	-	போரை
ப்ரதாஸ்யதி	-	அளிப்பானோ அவனை
து	-	இப்பொழுதே
அபிதாஸ்யாமி	-	நான் சொல்லுகிறேன்
ஶ்ரூயதாம்	-	உன்னால் கேழ்க்கப்படட்டும்.

शैलराजो महारण्ये तपस्विशरणं परम् ।
शंकरश्वशुरो नाम्ना हिमवानिति विश्रुत: ॥

ஶைல ராஜோ மஹாரண்யே தபஸ்விஶரணம் பரம் ।
ஶங்கரஶ்வஶுரோ நாம்நா ஹிமவாநிதி விஶ்ருத: ॥ 12

महाप्रस्त्रवणोपेतो बहुकन्दरनिर्दर: ।
स समर्थस्तव प्रीतिमतुलां कर्तुमाहवे ॥

மஹாப்ரஸ்ரவணோபேதோ பஹுகந்தர நிர்தர: ।
ஸ ஸமர்தஸ்தவ ப்ரீதிமதுலாம் கர்துமாஹவே ॥ 13

மஹாரண்யே	-	மகாரண்யத்தில்
ஶைலராஜ:	-	பர்வதராஜனும்
பரம்	-	சிறந்து
தபஸ்வி ஶரணம்	-	தபோதனர்களுக்கு இருப்பிடமானதும்
ஶங்கர ஶ்வஶுர:	-	மகேச்வரனுக்கு மாமனாரானதும்
குஹாப்ரஸ்ரவணோ -பேத:	-	குகைகளும் சுனைகளும் நிறைந்ததும்
பஹுகந்தர நிர்தர:	-	பல பள்ளத்தாக்குகளும் அருவிகளுமுள்ளதும்
நாம்நா	-	பெயரால்
ஹிமவாந்	-	ஹிமவான்
இதி	-	என
விஶ்ருத:	-	பிரஸித்தி பெற்றதுமான
ஸ:	-	அது
ஆஹவே	-	போரில்
தவ	-	உனக்கு
அதுலம்	-	உவமையற்ற
ப்ரீதிம்	-	மனத்திருப்தியை
கர்தும்	-	கொடுக்க
ஸமர்த:	-	சாமர்த்தியமுள்ளது.

तं भीत इति विज्ञाय समुद्रमसुरोत्तम: ।
हिमवद्वनमागच्छच्छरश्चापादिव च्युत: ॥

தம் பீத இதி விஜ்ஞாய ஸமுத்ரமஸுரோத்தம: ।
ஹிமவத்வநமாகச்சத் ஶரச்சாபாதிவ ச்யுத: ॥ 14

அஸுரோத்தம:	-	அசுரோத்தமன்,
தம்	-	அந்த
ஸமுத்ரம்	-	சமுத்திரத்தை
பீத:	-	பயங்காளி
இதி	-	என்று
விஜ்ஞாய	-	எண்ணிக்கொண்டு,
சாபாத்	-	வில்லினின்று
ச்யுத:	-	விடப்பட்ட
ஶர:	-	பாணம்
இவ	-	எப்படியோ அவ்வளவு வேகமாய்
ஹிமவத்வநம்	-	இமயமலைச்சாரலுக்கு
ஆகச்சத்	-	போய்ச்சேர்ந்தான்.

ततस्तस्य गिरे: श्वेता गजेन्द्रविपुला: शिला: ।
चिक्षेप बहुधा भूमौ दुन्दुभिर्विननाद च ॥

ததஸ்தஸ்ய கிரே: ஶ்வேதா கஜேந்த்ர விபுலா: ஶிலா: ।
சிக்ஷேப பஹுதா பூமௌ துந்துபிர்விநநாத ச ॥ 15

தத:	-	அவ்விடத்தில்
துந்துபி:	-	துந்துபி
தஸ்ய	-	அந்த
கிரே:	-	மலையினது
கஜேந்த்ர விபுலா:	-	பெரும் யானைகள் பருமனுள்ள
ஶ்வேதா:	-	வெளுத்த
ஶிலா:	-	கற்பாறைகளை
பூமௌ	-	தரையில்
பஹுதா	-	தாறுமாறாய்
சிக்ஷேப	-	பெயர்த்துத் தள்ளினான்
விநநாத ச	-	பேரொலியுஞ் செய்தான்.

तत: श्वेताम्बुदाकार: सौम्य: प्रीतिकराकृति: ।
हिमवानब्रवीद्वाक्यं स्व एव शिखरे स्थित: ॥

தத: ஶ்வேதாம்புதாகார: ஸௌம்ய: ப்ரீதிகராக்ருதி: ।
ஹிமவாநப்ரவீத் வாக்யம் ஸ்வ ஏவ ஶிகரே ஸ்தித: ॥ 16

தத:	-	அப்பொழுது
ஹிமவாந்	-	இமயமலை
ஶ்வேதாம்புதாகார:	-	வெண்மேகம் போன்ற உருக்கொண்டதாய்
ஸௌம்ய:	-	அழகியதாய்
ப்ரீதிகராக்ருதி:	-	சந்தோஷத்தை விளைவிக்கும் மேனியுடன்
ஸ்வ ஶிகரே	-	தனது சிகரத்தில்

ஸ்தித: ஏவ - இருந்துகொண்டே
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொல்லிற்று.

क्लेष्टुमर्हसि मां न त्वं दुन्दुभे धर्मवत्सल ।
रणकर्मस्वकुशलस्तपस्विशरणं ह्यहम् ॥

க்லேஷ்டுமர்ஹஸி மாம் ந த்வம் துந்துபே தர்மவத்ஸல ।
ரணகர்மஸ்வகுஶலஸ்தபஸ்வி ஶரணம் ஹ்யஹம் ॥ 17

தர்மவத்ஸல - தர்மநெறியில் தவறாத
துந்துபே - துந்துபியே!
அஹம் - நான்,
ரணகர்மஸு - போர் வியாபாரங்களில்
அகுஶல: - பரிசயமில்லாத
தபஸ்வி - தபஸ்வியாய்
ஶரண: - தஞ்சமடைந்தவனாகிறேன்.
ஹி - ஆனபடியால்
த்வம் - நீ
மாம் - என்னை
க்லேஷ்டும் - உபத்திரவிக்க
அர்ஹஸி ந - கூடாது.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा गिरिराजस्य धीमतः ।
उवाच दुन्दुभिर्वाक्यं रोषात् संरक्तलोचनः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா கிரிராஜஸ்ய தீமத: ।
உவாச துந்துபிர்வாக்யம் ரோஷாத் ஸம்ரக்த லோசன: ॥ 18

துந்துபி: - துந்துபி
தீமத: - புத்தியிற் சிறந்த
தஸ்ய - அந்த
கிரிராஜஸ்ய - பர்வதராஜனது
தத் வசனம் ஶ்ருத்வா- அம்மொழியை கேட்டு
க்ரோதாத் - கோபத்தால்
ஸம்ரக்த லோசன: - சிவந்த கண்களுடையவனாகி
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

यदि युद्धेऽसमर्थस्त्वं मद्भयाद्वा निरुद्यमः ।
तमाचक्ष्व प्रदद्यान्मे योऽद्य युद्धं युयुत्सतः ॥

யதி யுத்தே(அ)ஸமர்தஸ்த்வம் மத்பயாத்வா நிருத்யம: ।
தமாசக்ஷ்வ ப்ரதத்யான்மே யோऽத்ய யுத்தம் யுயுத்ஸத: ॥ 19

த்வம் - நீ
யுத்தே - போரில்
மத்பயாத் - என்னிடத்தில் பயத்தால்

நிருத்யம: - முனையாதிருக்கின்றவனாக இருந்தாலுஞ்சரி,
அஸமர்த: யதி வா - பயிற்சி இல்லாதவனாக இருந்தாலுஞ்சரி,
யுயுத்ஸத: - போரை வேண்டும்
மே - எனக்கு
அத்ய - இப்பொழுது
ய: - எவன்
யுத்தம் ப்ரதத்யாத் - போரை கொடுப்பனோ
தம் - அவனை
ஆசக்ஷ்வ - இன்னானென்று சொல்லும்.

हिमवानब्रवीद्वाक्यं श्रुत्वा वाक्यविशारदः ।
अनुक्तपूर्वं धर्मात्मा क्रोधात्तमसुरोत्तमम् ॥

ஹிமவானப்ரவீத் வாக்யம் ஶ்ருத்வா வாக்யவிஶாரத: ।
அநுக்த பூர்வம் தர்மாத்மா க்ரோதாத்தமஸுரோத்தமம் ॥ 20

வாக்ய விஶாரத: - பேசுவதில் சமர்த்தரும்
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவுமான
ஹிமவான் - இமவான்
க்ரோதாத்தம் - கோபத்துடனிருந்த
வாக்யம் - மேற்கண்ட சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
அஸுரோத்தமம் - அஸுரோத்தமனை பார்த்து
அநுக்த பூர்வம் - இதுவரையில் ஒருவரும் சொல்லியிராதபடி
அப்ரவீத் - சொல்லிற்று.

वाली नाम महाप्राज्ञः शक्रपुत्रः प्रतापवान् ।
अध्यास्ते वानरः श्रीमान् किष्किन्धामतुलप्रभाम् ॥

வாலீ நாம மஹாப்ராஜ்ஞ: ஶக்ரபுத்ர ப்ரதாபவான் ।
அத்யாஸ்தே வானர: ஸ்ரீமான் கிஷ்கிந்தாமதுலப்ரபாம் ॥ 21

அதுல ப்ரபாம் - ஒப்பற்ற அழகினையுடைய
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையில்
வாலீநாம - வாலி என்ற
மஹாப்ராக்ஞ: - மகா புத்திமானும்
ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானும்
ப்ரதாபவான் - பிரதாபசாலியும்
ஶக்ர புத்ர: - இந்திரனது புதல்வனுமான
வானர: - ஒரு வானரன்
அத்யாஸ்தே - வசித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

स समर्थो महाप्राज्ञस्तव युद्धविशारदः ।
द्वन्द्वयुद्धं महद्दातुं नमुचेरिव वासवः ॥

ஸ ஸமர்தோ மஹாப்ராஜ்ஞஸ்தவ யுத்தவிஶாரத: ।
த்வந்தவ யுத்தம் மஹத்தாதும் நமுசேரிவ வாஸவ: ॥ 22

வாஸவ: - இந்திரன்
நமுசே: - நமுசியெனும் அஸுரனுக்கு
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மஹாப்ராஜ்ஞ: - மகா புத்திமானும்
யுத்த விஶாரத: - யுத்தத்தில் நிபுணனுமான
ஸ: - அவன்
தவ - உனக்கு
மஹத் - மெச்சத்தக்க
த்வந்த்வ யுத்தம் - துவந்துவ யுத்தத்தை
தாதும் ஸமர்த: - புரிய ஏற்றவன்.

तं शीघ्रमभिगच्छ त्वं यदि युद्धमिहेच्छसि ।
स हि दुर्धर्षणो नित्यं शूरः समरकर्मणि ॥

தம் ஶீக்ரமபிகச்ச த்வம் யதி யுத்தமிஹேச்சஸி ।
ஸ ஹி துர்தர்ஷணோ நித்யம் ஶூர: ஸமரகர்மணி ॥ 23

ஸ: ஹி - அவனோ
நித்யம் - எப்பொழுதும்
ஸமர கர்மணி - போர் செய்வதில்
துர்தர்ஷண: - வெல்வதற்கரியனான
ஶூர: - சூரன்.
இஹ - இப்பொழுது
யுத்தம் - போரை
இச்சஸி யதி - வேண்டுகின்றாய் என்றால்
ஶீக்ரம் - உடனே
த்வம் - நீ
தம் - அவனிடம்
அபிகச்ச - போய்ச்சேர்.

श्रुत्वा हिमवतो वाक्यं क्रोधाविष्टः स दुन्दुभिः ।
जगाम तां पुरीं तस्य किष्किन्धां वालिनस्तदा ॥.

ஶ்ருத்வா ஹிமவதோ வாக்யம் க்ரோதாவிஷ்ட: ஸ துந்துபி: ।
ஜகாம தாம் புரீம் தஸ்ய கிஷ்கிந்தாம் வாலிநஸ்ததா ॥ 24

धारयन् माहिषं रूपं तीक्ष्णशृङ्गो भयावहः ।
प्रावृषीव महामेघस्तोयपूर्णो नभस्तले ॥

தாரயன் மாஹிஷம் ரூபம் தீக்ஷ்ணஶ்ருங்கோ பயாவஹ: ।
ப்ராவ்ருஷீவ மஹாமேகஸ் தோயபூர்ணோ நபஸ்தலே ॥ 25

ஸ: துந்துபி: - அந்த துந்துபி
மாஹிஷம் ரூபம் - எருமையினுருவத்தை
தாரயன் - எடுத்துக்கொண்டு
தீக்ஷ்ண ஶ்ருங்க: - கூரிய கொம்புகளையுடையவனாய்
நபஸ்தலே - ஆகாயத்தில்
ப்ராவ்ருஷி - மழைக்காலத்தில்
தோயபூர்ண: - நீருண்ட
மஹாமேக: - பெரும் மேகம்
இவ - போன்றவனாய்
பயாவஹ: - யாவருக்கும் பயத்தை விளைவிக்கின்றவனாய்
ஹிமவத: - ஹிமவானது
வாக்யம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
க்ரோதா விஷ்ட: - கோபாவேசங்கொண்டவனாகி
ததா - அப்பொழுதே
தஸ்ய - அந்த
வாலின: - வாலியினது
தாம் - அந்த
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தா
புரீம் - நகருக்கு
ஜகாம - போய்ச்சேர்ந்தான்.

ततस्तद्द्वारमागम्य किष्किन्धाया महाबलः ।
ननर्द कम्पयन् भूमिं दुन्दुभिर्दुन्दुभिर्यथा ॥

ததஸ் தத் த்வாரமாகம்ய கிஷ்கிந்தாயா மஹாபல: ।
நநர்த கம்பயன் பூமிம் துந்துபிர் துந்துபிர் யதா ॥ 26

समीपस्थान् द्रुमान् भञ्जन् वसुधां दारयन् खुरैः ।
विषाणेनोल्लिखन् दर्पात्तद्द्वारं द्विरदो यथा ॥

ஸமீபஸ்தான் த்ருமான் பஞ்ஜன் வஸுதாம் தாரயன் குரை: ।
விஷாணேநோல்லிகந் தர்பாத் தத் த்வாரம் த்விரதோ யதா ॥ 27

தத: - அப்பொழுது
மஹாபல: - மஹா பலசாலியான
துந்துபி: - துந்துபி
கிஷ்கிந்தாயா: - கிஷ்கிந்தையினுடைய
தத் - அந்த
த்வாரம் - வாயிலை
ஆகம்ய - அடைந்து,
பூமிம் - பூமியை
கம்பயன் - அதிரச் செய்துக்கொண்டு,

ஸமீபஸ்தான் - பக்கத்திலிருந்த
த்ருமான் - மரங்களை
பஞ்ஜன் - முறித்துக்கொண்டு,
வஸுதாம் - பூமியை
குரை: - குளம்புகளால்
தாரயன் - கிளைத்துக்கொண்டு
த்விரத: - யானை
யதா - போலவே
தர்பாத் - செருக்கால்
தத் - அந்த
த்வாரம் - வாயிலை
விஷாணேந - கொம்புகளால்
உல்லிகந் - பிளந்துகொண்டு
துந்துபி: - துந்துபி வாத்யம்
யதா - போலவே
நநர்த - கர்ஜித்தான்.

अन्तःपुरगतो वाली श्रुत्वा शब्दममर्षणः ।
निष्पपात सह स्त्रीभिस्ताराभिरिव चन्द्रमाः ॥

அந்த:புரகதோ வாலீ ஶ்ருத்வா ஶப்தமமர்ஷண: ।
நிஷ்பபாத ஸஹ ஸ்த்ரீபிஸ் தாராபிரிவ சந்த்ரமா: ॥ 28

அந்த:புரகத: - அந்தப்புரத்திலிருந்த
வாலீ - வாலி
ஶப்தம் - சத்தத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
அமர்ஷண: - கடுஞ்சினங்கொண்டவனாகி
சந்த்ரமா: - சந்திரன்
தாராபி: - நக்ஷத்திரங்களோடு
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸ்த்ரீபி: - மனைவிமார்களோடு
ஸஹ - கூட
நிஷ்பபாத - வெளியில் வந்தான்.

मितं व्यक्ताक्षरपदं तमुवाचाथ दुन्दुभिम् ।
हरीणामीश्वरो वाली सर्वेषां वनचारिणाम् ॥

மிதம் வ்யக்தாக்ஷரபதம் தமுவாசாத துந்துபிம் ।
ஹரீணாமீஶ்வரோ வாலீ ஸர்வேஷாம் வனசாரிணாம் ॥ 29

ஹரீணாம் - வானரர்களுக்கும்
வனசாரிணாம் - வனத்தில் திரியும் மற்ற மிருகங்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லாவற்றிற்கும்

ஈஶ்வர: வாலீ - மன்னனான வாலி
தம் அத - அப்பொழுது அந்த
துந்துபிம் - துந்துபியைப் பார்த்து
வ்யக்தாக்ஷரபதம் - தெளிவான சொற்களடங்கிய சங்கதியை
மிதம் - சுருக்கமாக
உவாச - பின்வருமாறு சொன்னான்.

किमर्थं नगरद्वारमिदं रुद्ध्वा विनर्दसि ।
दुन्दुभे विदितो मेऽसि रक्ष प्राणान् महाबल ॥

கிமர்தம் நகரத்வாரமிதம் ருத்த்வா விநர்தஸி ।
துந்துபே விதிதோ மேऽஸி ரக்ஷ ப்ரணான் மஹாபல ॥ 30

துந்துபே - துந்துபி!
இதம் - இந்த
நகரத்வாரம் - நகரவாயிலை
ருத்த்வா - தகைத்து,
கிமர்தம் - ஏன்
விநர்தஸி - கர்ஜிக்கின்றனை?
மஹாபல - மகாபலசாலியே!
மே - எனக்கு
விதித: - தெரிந்தவனாகவே
அஸி - இருக்கிறாய்.
ப்ராணான் - பிராணனை
ரக்ஷ - காப்பாற்றிக்கொள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा वानरेन्द्रस्य धीमतः ।
उवाच दुन्दुभिर्वाक्यं रोषात् संरक्तलोचनः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா வாநரேந்த்ரஸ்ய தீமத: ।
உவாச துந்துபிர்வாக்யம் ரோஷாத் ஸம்ரக்த லோசன: ॥ 31

துந்துபி: - துந்துபி
தீமத: - புத்திமானான
தஸ்ய - அந்த
வாநரேந்த்ரஸ்ய - வானர மன்னனுடைய
தத் - அந்த
வசனம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
க்ரோதாத் - கோபத்தால்
ஸம்ரக்த லோசன: - சிவந்த கண்களுற்றவனாகி
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

न त्वं स्त्रीसंनिधौ वीर वचनं वक्तुमर्हसि ।
मम युद्धं प्रयच्छाद्य ततो ज्ञास्यमि ते बलम् ॥

ந த்வம் ஸ்த்ரீ ஸந்நிதௌ வீர வசனம் வக்துமர்ஹஸி ।
மம யுத்தம் ப்ரயச்சாத்ய ததோ ஞாஸ்யாமி தே பலம் ॥ 32

வீர - *சூரனே!*
த்வம் - *நீ*
ஸ்த்ரீ ஸந்நிதௌ - *ஸ்திரீகளின் முன்னிலையில்*
வசனம் - *வீரவாதத்தை*
வக்தும் - *சொல்ல*
அர்ஹஸி ந - *கூடாது.*
மம - *எனக்கு*
யுத்தம் - *சண்டையை*
அத்ய - *இப்பொழுதே*
ப்ரயச்ச - *கொடு.*
தத: - *அதன்மேல்*
தே - *உனது*
பலம் - *வீரத்தன்மையை*
ஞாஸ்யாமி - *நான் அறிவேன்.*

अथवा धारयिष्यामि क्रोधमद्य निशामिमाम् ।
गृह्यतामुदयः स्वैरं कामभोगेषु वानर ॥

அதவா தாரயிஷ்யாமி க்ரோதமத்ய நிஶாமிமாம் ।
க்ருஹ்யதா முதய: ஸ்வைரம் காமபோகேஷு வாநர ॥ 33

அத்ய - *இப்பொழுதே*
அதவா - *இது வேண்டாமென்றால்*
இமாம் - *இந்த*
நிஶாம் - *இரவில்*
க்ரோதம் - *கோபத்தை*
தாரயிஷ்யாமி - *அடக்கிக் கொள்கிறேன்.*
வாநர - *குரங்கே*
காம போகேஷு - *காம போகங்களில்*
ஸ்வைரம் - *உனதிஷ்டப்படியே*
உதய: - *இரவு காரியமானது*
க்ருஹ்யதாம் - *நடத்தப்படட்டும்.*

दीयतां संप्रदानं च परिष्वज्य च वानरान् ।
सर्वशाखामृगेन्द्रस्त्वं संसादय सुहृज्जनम् ॥

தீயதாம் ஸம்ப்ரதானம் ச பரிஷ்வஜ்ய ச வாநரான் ।
ஸர்வ ஶாகாம்ருகேந்த்ரஸ்த்வம் ஸம்ஸாதய ஸுஹ்ருஜ்ஜநம் ॥ 34

सुदृष्टां कुरु किष्किन्धां कुरुष्वात्मसमं पुरे ।
क्रीडस्व च सह स्त्रीभिरहं ते दर्पनाशनः ॥

ஸுதருஷடாம குரு க்ஷக்நதாம குருஷவாதமஸமம் புரே ।
க்ரீடஸ்வ ச ஸஹ ஸ்த்ரீபிரஹம் தே தர்பநாஶன: ॥ 35

த்வம் ச - *நீயோ*
ஸர்வ ஶாகா ம்ருகேந்த்ர: - *எல்லா வானரர்களுக்கும் அரசன்.*
அஹம் ச - *நானோ*
தே - *உனது*
தர்பநாஶன: - *செருக்கை ஒழிக்க வந்தவன்.*
ஸம்ப்ரதானம் - *கொடுக்க வேண்டியது*
தீயதாம் - *கொடுத்துவிடப்படட்டும்.*
ஸுஹ்ருஜ்ஜநம் - *அன்பர்களாகிய*
வாநரான் - *வானரர்களையெல்லாம்*
பரிஷ்வஜ்ய - *தழுவிக்கொடுத்து*
ஸம்ஸாதய - *விடைபெற்றுக்கொள்.*
கிஷ்கிந்தாம் - *கிஷ்கிந்தா நகரை*
ஸுத்ருஷ்டாம் - *உயிருடன் பார்க்கிறதென்பதை*
குரு - *செய்துவிடு.*
புரே - *நகரில்*
ஆத்மஸமம் - *உனக்கு பதவியை*
குருஷ்வ - *நியமித்துவிடு.*
ஸ்த்ரிபி: ஸஹ - *மனைவிமார்களோடு கூட*
க்ரீடஸ்வ - *க்ரீடித்துவிடு.*

यो हि मत्तं प्रमत्तं वा सुप्तं वा रहितं भृशम् ।
हन्यात् स भ्रूणहा लोके त्वद्विधं मदमोहितम् ॥

யோ ஹி மத்தம் ப்ரமத்தம் வா ஸுப்தம் வா ரஹிதம் ப்ருஶம் ।
ஹந்யாத் ஸ ப்ரூணஹா லோகே த்வத்விதம் மதமோஹிதம் ॥ 36

லோகே - *உலகில்*
ய: - *எவனொருவன்*
மத்தம் வா - *கள்ளுண்டவனையாவது*
ப்ரமத்தம் - *பயித்தியம் பிடித்தவனையாவது*
ஸுப்தம் - *தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவனையாவது*
ப்ருஶம் வ்யதிதம் - *மிகவும் பயந்தோடுகின்றவனையாவது*
த்வத்விதம் - *உன்னைப்போன்ற*
மதமோஹிதம் வா - *காமத்தால் மெய்மறந்தவனையாவது*
ஹந்யாத் - *கொல்லுவானோ*
ஸ: ஹி - *அவன்தான்*
ப்ரூணஹா - *கருவை சிதைத்தவனாவான்.*

स प्रहस्याब्रवीन्मन्दं क्रोधात्तमसुरोत्तमम् ।
विसृज्य ताः स्त्रियः सर्वास्ताराप्रभृतिकास्तदा ॥

ஸ ப்ரஹஸ்யாப்ரவீந் மந்தம் க்ரோதாத் தமஸுரோத்தமம் ।
விஸ்ருஜ்ய தா: ஸ்த்ரிய: ஸர்வாஸ்தாராப்ரப்ருதிகாஸ்ததா ॥ 37

ஸ: ததா - அவன் அப்பொழுது
தாரா ப்ரப்ருதிகா: - தாரை முதலிய
ஸ்த்ரிய: - மனைவிமார்கள்
ஸர்வா: - எல்லோரையும் பார்த்து
மந்தம் ப்ரஹஸ்ய - புன்னகை செய்து,
தா: - அவர்களை
விஸ்ருஜ்ய - அனுப்பிவிட்டு
க்ரோதாத் - கோபத்துடன்
தம் அஸுரோத்தமம் - அந்த அஸுரோத்தமனைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பேசினான்.

मत्तोऽयमिति मा मंस्थाः यद्यभीतोऽसि संयुगे ।
मदोऽयं संप्रहारेऽस्मिन् वीरपाणं समर्थ्यताम् ॥

மத்தோऽயமிதி மா மம்ஸ்தா யத்யபீதோऽஸி ஸம்யுகே ।
மதோऽயம் ஸம்ப்ரஹாரேऽஸ்மின் வீரபாணம் ஸமர்த்யதாம் ॥ 38

அயம் - இந்த நான்
மத்த: - கள்ளுண்டவனாயிருக்கின்றேன்
இதி - என்று
மாம் மம்ஸ்தா: - நீ நினைக்காதே.
ஸம்யுகே - போரில்
அபீத: - பயப்படாதவனாக
அஸி யதி - நீ இருக்கும் பக்ஷத்தில்
அயம் - இந்த
மத: - அளவுகடந்த உத்ஸாகமே
அஸ்மின் ஸம்ப்ரஹாரே- இந்த போரில்
வீரபாணம் - போருக்குமுன் வீரர்கள் குடிக்கும் வெறி உண்டாக்கும் சாராயமாக
ஸமர்த்யதாம் - ஏற்றுக்கொள்ளப்படட்டும்.

तमेवमुक्त्वा संक्रुद्धो मालामुत्क्षिप्य काञ्चनीम् ।
पित्रा दत्तां महेन्द्रेण युद्धाय व्यवतिष्ठत ॥

தமேவமுக்த்வா ஸம்க்ருத்தோ மாலா முத்க்ஷிப்ய காஞ்சநீம் ।
பித்ரா தத்தாம் மஹேந்த்ரேண யுத்தாய வ்யவதிஷ்டத ॥ 39

தம் - அவனைப் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
பித்ரா - தந்தையாகிய
மஹேந்த்ரேண - இந்திரனால்
தத்தாம் - கொடுக்கப்பட்ட
காஞ்சநீம் - காஞ்சன
மாலாம் - மாலையை
உத்க்ஷிப்ய - அணிந்துகொண்டு
யுத்தாய - யுத்தத்திற்கு
ஸம்க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்டவனாகி
வ்யவதிஷ்டத - ஆயத்தமாய் வந்து நின்றான்.

विषाणयोर्गृहीत्वा तं दुन्दुभिं गिरिसंनिभम् ।
अविध्यत तदा वाली विनदन् कपिकुञ्जरः ॥

விஷாணயோர் க்ருஹீத்வா தம் துந்துபிம் கிரிஸந்நிபம் ।
அவித்யத ததா வாலீ விநதந் கபிகுஞ்ஜர: ॥ 40

ததா - அச்சமயத்தில்
கபிகுஞ்ஜர: - வானரோத்தமனாகிய
வாலீ - வாலி
விநதந் - பெரும் கோஷமிட்டுக்கொண்டு
தம் - அந்த
கிரிஸந்நிபம் - மலையை நிகர்த்த
துந்துபிம் - துந்துபியை
விஷாணயோ: - இரு கொம்புகளில்
க்ருஹீத்வா - பற்றி இழுத்து,
அவித்யத - தரையிலறைந்தான்.

वाली व्यापातयांचक्रे ननर्द च महास्वनम् ॥

வாலீ வ்யாபாதயாஞ்சக்ரே நநர்த ச மஹாஸ்வநம் ॥ 41

வாலீ - 'வாலி
வ்யாபாதயாஞ் சக்ரே- தரையில் வீழ்த்தினான்
மஹாஸ்வநம் - பெரும் குரலிட்டு
நநர்த ச - கர்ஜித்தான்.

तयोस्तु क्रोधसंरम्भात् परस्परजयैषिणोः ।
युद्धं समभवद्घोरं दुन्दुभेर्वानरस्य च ॥

தயோஸ்து க்ரோதஸம்ரம்பாத் பரஸ்பர ஜயைஷிணோ: ।
யுத்தம் ஸமபவத் கோரம் துந்துபேர் வாநரஸ்ய ச ॥ 42

பரஸ்பரஜயைஷிணோ:- 'ஒருவரையொருவர் வெல்ல எண்ணம் கொண்டவர்களான
தயோ: து - அவ்விருவர்களாகிய
துந்துபே: - துந்துபிக்கும்
வாநரஸ்ய ச - வானரனுக்கும்
க்ரோத ஸம்ரம்பாத் - கோபாவேசத்தால்
கோரம் - பெரும்
யுத்தம் - போர்
ஸமபவத் - நடைபெற்றது.

अयुध्यत तदा वाली शक्रतुल्यपराक्रमः ।
मुष्टिभिर्जानुभिश्चैव शिलाभिः पादपैस्तथा ॥

அயுத்யத ததா வாலீ ஶக்ரதுல்ய பராக்ரம: ।
முஷ்டிபிர்ஜாநுபி: பிச்சைவ ஶிலாபி: பாதபைஸ்ததா ॥ 43

ஶக்ரதுல்ய பராக்ரம: - 'இந்திரனை நிகர்த்த பராக்கிரமசாலியாகிய
வாலீ - வாலி,
ததா - அப்பொழுது
முஷ்டிபி: ச - முஷ்டிகளாலும்
ஜாநுபி: ஏவ - முழங்கால்களாலும்
ஶிலாபி: - கற்களாலும்
பாதபை: ததா - மரங்களாலும்
அயுத்யத - போர் புரிந்தான்.

परस्परं घ्नतोस्तत्र वानरासुरयोस्तदा ।
आसीद्धीनोऽसुरो युद्धे शक्रसूनुर्व्यवर्धत ॥

பரஸ்பரம் க்நதோஸ்தத்ர வாநராஸுரயோஸ் ததா ।
ஆஸீத் தீநோऽஸுரோ யுத்தே ஶக்ரஸூநுர் வ்யவர்தத ॥ 44

யுத்தே - 'போரில்
ததா - அப்பொழுது
தத்ர - அவ்விடத்தில்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
க்நதோ: - அடித்துக்கொள்ளும்
வாநராஸுரயோ: - வானரன், அசுரன், இவ்விருவர்களில்
அஸுர: - அசுரன்
தீந: - நொடித்தவனாக
ஆஸீத் - ஆகிவிட்டான்;
ஶக்ரஸூநு: - இந்திரனது புதல்வன் வாலி
வ்யவர்தத - உத்ஸாகமாயிருந்தான்.

व्यापारवीर्यधैर्यैश्च परिक्षीणं पराक्रमैः ।
तं तु दुन्दुभिमुत्पाट्य धरण्यामभ्यपातयत् ॥

வ்யாபார வீர்ய தைர்யைஸ்ச பரிக்ஷீணம் பராக்ரமை: ।
தம் து துந்துபிமுத்பாட்ய தரண்யாமப்யபாதயத் ॥ 45

வ்யாபாரவீர்யதைர்யை:- முயற்சி, வலு, மனோவலிமை, இவைகளாலும்
பராக்ரமை: ச - மேல்விழுந்து தாக்கும் வகைகளாலும்
பரிக்ஷீணம் - கைவிடப்பட்டவனான
தம் - அந்த
துந்துபிம் து - துந்துபியையும்
உத்பாட்ய - தூக்கி
தரண்யாம் - தரையில்
அப்யபாதயத் - அடித்தான்.

युद्धे प्राणहरे तस्मिन्निष्पिष्टो दुन्दुभिस्तदा ।
श्रोत्राभ्यामथ रक्तं तु तस्य सुस्राव पात्यतः ॥
पपात च महाकायः क्षितौ पञ्चत्वमागतः ॥

யுத்தே ப்ராணஹரே தஸ்மின் நிஷ்பிஷ்டோ துந்துபிஸ் ததா ।
ஶ்ரோத்ராப்யாமத ரக்தம் து தஸ்ய ஸுஸ்ராவ பாத்யத: ॥
பபாத ச மஹாகாய: க்ஷிதௌ பஞ்சத்வ மாகத: ॥ 46

ததா - 'அப்பொழுது
துந்துபி: - துந்துபி,
தஸ்மின் - அந்த
ப்ராணஹரே - உயிரை ஒழிக்கும்
யுத்தே - போரில்
நிஷ்பிஷ்ட: - பிசையப்பட்டான்.
பாத்யத: - வீழ்த்தப்பட்ட
தஸ்ய - அவனுடைய
ஶ்ரோதோப்யோ - ரத்தக்குழலுகளிலிருந்தும்
பஹு ரக்தம் து - ஏராளமான ரத்தம்
ஸுஸ்ராவ - பெருகி வழிந்தது.
மஹாகாய: - பெருமுடலுற்ற அவன்
பஞ்சத்வம் ஆகத: - மரணமடைந்தவனாய்
க்ஷிதௌ - பூமியில்
பபாத ச - விழுந்து விட்டான்.

तस्मिन्पञ्चत्वमापन्ने वाली क्रोधेन चान्वितः ।
तत्कायं लोष्टवत्क्षेप्तुमारब्धो वीर्यवांस्तदा ॥

தஸ்மின் பஞ்சத்வமாபன்னே வாலீ க்ரோதேன சான்வித: ।
தத்காயம் லோஷ்டவத் க்ஷேப்தும் ஆரப்தோ வீர்யா வாம்ஸ்ததா ॥ 47

ததா - அப்பொழுது
வீர்யவான் வாலீ - பலவானாகிய வாலி

தஸ்மின் - அவன்
பஞ்சத்வம் ஆபந்நே - மரணத்தை அடைந்தவளவில்
க்ரோதேன - சினத்தால்
அன்வித: - பற்றப்பட்டவனாய்
தத்காயம் - அவனது உடலை
லோஷ்டவத் ச - சிறிய மண் கபடியைப்போல்
க்ஷேப்தும் - வீசியெறிய
ஆரப்த: - தீர்மானித்தான்.

तं तोलयित्वा बाहुभ्यां गतसत्त्वमचेतनम् ।
चिक्षेप बलवान् वाली वेगेनैकेन योजनम् ॥

தம் தோலயித்வா பாஹுப்யாம் கதஸத்த்வமசேதனம் ।
சிக்ஷேப பலவான் வாலீ வேகேனைகேந யோஜனம் ॥ 48

வேகவான் வாலீ - பலசாலியாகிய வாலி,
அசேதனம் - மூடனும்
கதஸத்த்வம் - மாண்டவனுமான
தம் - அவனை
பாஹுப்யாம் - இரு கரங்களாலும்
தோலயித்வா - தூக்கி,
ஏகேந வேகேந - ஒரு மூச்சில்
யோஜனம் - ஒரு யோஜனை தூரத்தில் (எட்டு மைல்)
சிக்ஷேப - கடாசியெறிந்தான்.

तस्य वेगप्रविद्धस्य वक्त्रात् क्षतजबिन्दवः ।
प्रपेतुर्मारुतोत्क्षिप्ता मतङ्गस्याश्रमं प्रति ॥

தஸ்ய வேக ப்ரவித்தஸ்ய வக்த்ராத் க்ஷதஜ பிந்தவ: ।
ப்ரபேதுர் மாருதோத்க்ஷிப்தா மதங்கஸ்யாஶ்ரமம் ப்ரதி ॥ 49

வேக ப்ரவித்தஸ்ய - வேகமாயெறியப்பட்ட
தஸ்ய - அவனுடைய
வக்த்ராத் - வாயினின்று
க்ஷதஜ பிந்தவ: - ரத்தத்துளிகள்
மாருதோத்க்ஷிப்தா: - காற்றினால் அடிக்கப்பட்டவைகளாய்
மதங்கஸ்ய - மதங்க முனிவரது
ஆஶ்ரமம் ப்ரதி - ஆச்ரமப் பிரதேசத்தில்
ப்ரபேது: - தெறித்தன.

तान् दृष्ट्वा पतितांस्तस्य मुनिः शोणितविप्रुषः ।
क्रुद्धस्तस्य महाभागश्चिन्तयामास को न्वयम् ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா பதிதான் தஸ்ய முனி: ஶோணிதவிப்ருஷ: ।
க்ருத்தஸ்தஸ்ய மஹாபாகஶ்சிந்தயாமாஸ கோ ந்வயம் ॥ 50

தத்ர - 'அப்பொழுது
மஹாபாகா: - மகா புண்யவானாகிய
முனி: - முனிவர்,
தத்ர - அவ்விடத்தில்
பதிதான் - வந்து விழுந்த
தான் - அந்த
ஶோணித விப்ருஷ: - ரத்தத் திவிலைகளை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
க்ருத்த: - கோபங்கொண்டவராகி
சிந்தயாமாஸ - பின்வருமாறு தனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டார்,
அயம் - இவன்
க: நு - யார் என்று.

येनाहं सहसा स्पृष्टः शोणितेन दुरात्मना ॥
कोऽयं दुरात्मा दुर्बुद्धिरकृतात्मा च बालिशः ।

யேநாஹம் ஸஹஸா ஸ்ப்ருஷ்ட: ஶோணிதேந துராத்மநா ।
கோऽயம் துராத்மா துர்புத்திரக்ருதாத்மா ச பாலிஶ: ॥ 51

ஸஹஸா - 'திடீரென
அஹம் - நான்
யேந - எந்த
துராத்மநா - பாபியால்
ஶோணிதேந - ரத்தத்தால்
ஸ்ப்ருஷ்ட: ச - தீண்டப்பட்டேனோ இந்த
துராத்மா - துஷ்டஸ்வபாவமுடையவனும்
துர்புத்தி: - கெட்ட எண்ணமுடையவனும்
அக்ருதாத்மா ச - மனம் போனபடி நடக்கின்றவனும்
பாலிஶ: - மூர்க்கனுமான
அயம் - இவன்
க: - யார்?'

इत्युक्त्वाथ विनिष्क्रम्य ददर्श मुनिपुंगवः ॥
महिषं पर्वताकारं गतासुं पतितं भुवि ।

இத்யுக்த்வாத விநிஷ்க்ரம்ய ததர்ஶ முனிபுங்கவ: ।
மஹிஷம் பர்வதாகாரம் கதாஸும் பதிதம் புவி ॥ 52

அத - 'அப்பொழுது
முனிபுங்கவ: - முனிவர்பெருமான்
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - தனக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொண்டு

விநிஷ்க்ரம்ய - வெளிவந்து
புவி - தரையில்
கதாஸும் - உயிர்போய்
பதிதம் - விழுந்து கிடக்கும்
பர்வதாகாரம் - மலைபோலுருக்கொண்ட
மஹிஷம் - எருமையொன்றை
ததர்ஶ - கண்டார்.

स तु विज्ञाय तपसा वानरेण कृतं हि तत् ।
उत्ससर्ज तदा शापं क्षेप्तारं वालिनं प्रति ॥

ஸ து விஞாய தபஸா வாநரேண க்ருதம் ஹி தத் ।
உத்ஸஸர்ஜ ததாஶாபம் க்ஷேப்தாரம் வாலிநம் ப்ரதி ॥ 53

ஸ: - அவர்
தபஸா - தவமகிமையால்
தத் - அது
வாநரேண ஹி - வானரனாலேயே
க்ருதம் து - செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று
விஞாய - அறிந்து,
ததா - அப்பொழுதே
க்ஷேப்தாரம் - எறிந்த
வாலிநம் ப்ரதி - வாலியை உத்தேசித்து
ஶாபம் - பின்வரும் சாபத்தை
உத்ஸஸர்ஜ - இட்டார்.

इह तेनाप्रवेष्टव्यं प्रविष्टस्य वधो भवेत् ।
वनं मत्संश्रयं येन दूषितं रुधिरस्रवैः ॥
संभग्नाः पादपाश्चेमे क्षिपतेहासुरीं तनुम् ॥

இஹ தேநாப்ரவேஷ்டவ்யம் ப்ரவிஷ்டஸ்ய வதோ பவேத் ।
வனம் மத்ஸம்ஶ்ரயம் யேந தூஷிதம் ருதிரஸ்ரவை: ॥
ஸம்பக்நா: பாதபாஶ்சேமே க்ஷிபதேஹாஸுரீம் தநும் ॥ 54

யேந - 'எவனால்
மத்ஸம்ஶ்ரயம் - நான் வசிக்கும்
வனம் - வனமானது
ருதிரஸ்ரவை: - ரத்தப் பிரவாஹங்களால்
தூஷிதம் - கெடுக்கப்பட்டதோ
ஆஸுரீம் - அசுரனுடைய
தநும் - உடலை
இஹ - இவ்விடத்தில்
க்ஷிபதா ச - எறிந்த எவனால்

இமே - இந்த
பாதபா: - விருக்ஷங்கள்
ஸம்பக்நா: - முறிக்கப்பட்டனவோ
தேந - அவனால்
இஹ - இவ்விடம்
அப்ரவேஷ்டவ்யம் - புகத்தக்கதன்று.
ப்ரவிஷ்டஸ்ய - புகுந்தால் அவனுக்கு
வத: - மரணம்
பவேத் - உண்டாகக் கடவது.

समन्ताद्योजनं पूर्णमाश्रमं मामकं यदि ।
आगमिष्यति दुर्बुद्धिर्व्यक्तं स न भविष्यति ॥

ஸமந்தாத் யோஜனம் பூர்ணமாஶ்ரமம் மாமகம் யதி ।
ஆகமிஷ்யதி துர்புத்திர் வ்யக்தம் ஸ ந பவிஷ்யதி ॥ 55

மாமகம் - 'எனது
ஆஶ்ரமம் - ஆச்ரமத்தை
ஸமந்தாத் - நாற்புறத்திலும்
பூர்ணம் - பூர்ணமாய்
யோஜனம் - எட்டுமைல் தூரம் வரையில்
துர்புத்தி: - துஷ்டனாகிய
ஸ: - அவன்
ஆக்ரமிஷ்யதி யதி - நுழைகின்றான் என்றால்
வ்யக்தம் - நிச்சயமாய்
பவிஷ்யதி ந - உயிரிழக்கக் கடவன்.

ये चास्य सचिवाः केचित् संश्रिता मामकं वनम् ।
न च तैरिह वस्तव्यं श्रुत्वा यान्तु यथासुखम् ॥

யே சாஸ்ய ஸசிவாஸ்கேசித் ஸம்ஶ்ரிதா மாமகம் வனம் ।
ந ச தைரிஹ வஸ்தவ்யம் ஶ்ருத்வா யாந்து யதாஸுகம் ॥ 56

மாமகம் - எனது
வனம் - வனத்தை
ஸம்ஶ்ரிதா: - அடைந்தவர்களான
அஸ்ய - இவனது
ஸசிவா: - தோழர்கள்
யே கேசித் - எவர்களோ
தை: ச - அவர்களாலும்
இஹ - இவ்விடத்தில்
வஸ்தவ்யம் ந - வசிக்கப்படக் கூடாது;
ஶ்ருத்வா - விஷயத்தை அறிந்துகொண்டு

யதாஸுகம் - இஷ்டப்படி
யாந்து - வெளியில் போய் விடக் கடவார்கள்.

यदि तेऽपीह तिष्ठन्ति शपिष्ये तानपि ध्रुवम् ।
वनेऽस्मिन्मामके नित्यं पुत्रवत्परिरक्षिते ॥
पत्राङ्कुरविनाशाय फलमूलाभवाय च ॥

யதி தேऽபீஹ திஷ்டந்தி ஶபிஷ்யே தாநபி த்ருவம் ।
வனேऽஸ்மின் மாமகேऽத்யர்தம் புத்ரவத்பரிரக்ஷிதே ॥
பத்ராங்குரவிநாஶாய பலமூலாபவாய ச ॥ 57

நித்யம் - 'எப்பொழுதும்
புத்ரவத் - குழந்தையைப்போல்
பரிரக்ஷிதே - பரிபாலித்து வரப்பட்ட
மாமகே - எனது
அஸ்மின் - இந்த
வனே - வனத்தில்
பத்ராங்குர விநாஶாய - இலை, தளிர், இவைகளின் அழிவின் ஹேதுவாயும்
பலமூலாபவாய ச - பழங்கள், கிழங்குகள் இவைகளின் அழிவின் ஹேதுவாயும்
தே அபி - அவர்கள் இன்னும்
இஹ - இவ்விடத்திலேயே
திஷ்டந்தி யதி - இருக்கின்றார்களென்றால்,
தாந் அபி - அவர்களையும்
த்ருவம் - நிச்சயமாய்
ஶபிஷ்யே - பின்வருமாறு சபித்து விடுவேன்.

दिवसश्चास्य मर्यादा यं द्रष्टा श्वोऽस्मि वानरम् ।
बहुवर्षसहस्राणि स वै शैलो भविष्यति ॥

திவஸஶ்சாஸ்ய மர்யாதா யம் த்ரஷ்டா ஶ்வோऽஸ்மி வாநரம் ।
பஹுவர்ஷஸஹஸ்ராணி ஸ வை ஶைலோ பவிஷ்யதி ॥ 58

அத்ய - 'இப்பொழுது
மர்யாதா - நடைபெறும் நடவடிக்கை
திவஸ: ச - இன்று மட்டுந்தான்.
ஶ்வ: - நாளை
யம் - எந்த
வாநரம் - குரங்கை
த்ரஷ்டா அஸ்மி - நான் பார்ப்பேனோ
ஸ: - அவன்
பஹுவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி - அனேகாயிரம் வருஷம்
ஶைல: வை - கல்மயமாக
பவிஷ்யதி - ஆகக்கடவன்!

ततस्ते वानराः श्रुत्वा गिरं मुनिसमीरिताम् ।
निश्चक्रमुर्वनात्तस्मात्तान् दृष्ट्वा वालिरब्रवीत् ॥

ததஸ்தே வானரா: ஶ்ருத்வா கிரம் முனிஸமீரிதாம் ।
நிஶ்சக்ரமுர் வநாத் தஸ்மாத் தான் த்ருஷ்ட்வா வாலிரப்ரவீத் ॥ 59

தத: - அப்பொழுது
தே - அந்த
வானரா: - வானரர்கள்
முனிஸமீரிதாம் - முனிவரால் சொல்லப்பட்ட
கிரம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
தஸ்மாத் - அந்த
வநாத் - வனத்திலிருந்து
நிஶ்சக்ரமு: - வெளியில் போய்விட்டார்கள்.
வாலி: - வாலி
தான் - அவர்களை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு வினாவினான்.

किं भवन्तः समस्ताश्च मतङ्गवनवासिनः ।
मत्समीपमनुप्राप्ता अपि स्वस्ति वनौकसाम् ॥

கிம் பவந்த: ஸமஸ்தாஶ்ச மதங்க வனவாஸின: ।
மத்ஸமீபமநுப்ராப்தா அபி ஸ்வஸ்தி வனௌகஸாம் ॥ 60

மதங்க வனவாஸின: - 'மதங்க முனிவரது வனவாசிகளான
பவந்த: - நீங்கள்
ஸமஸ்தா: ச - எல்லோருமே
மத்ஸமீபம் - என்னிடம்
கிம் - ஏன்
அநுப்ராப்தா: - வந்துவிட்டீர்கள்?
வனௌகஸாம் - வானரர்களுக்கு
அபி ஸ்வஸ்தி - குறைவற்ற வாழ்வுதானே?'

ततस्ते कारणं सर्वं तदा शापं च वालिनः ।
शशंसुर्वानराः सर्वे वालिने हेममालिने ॥

ததஸ்தே காரணம் ஸர்வம் ததா ஶாபம் ச வாலின: ।
ஶஶம்ஸுர் வாநரா: ஸர்வே வாலிநே ஹேமமாலிநே ॥ 61

தே - அந்த
வாநரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்

ஹேமமாலிநே - காஞ்சனமாலையையணிந்திருந்த்
வாலிநே - வாலிக்கு
வாலிந: - வாலியைப் பற்றிய
ஶாபம் ச - சாபத்தையும்
தத: - அதன்மேல்
ததா - அப்பொழுது
காரணம் - நடந்த சமாசாரம்
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ஶஶம்ஸு: - தெரிவித்தார்கள்.

एतच्छ्रुत्वा तदा वाली वचनं वानरेरितम् ।
तं महर्षिं तमासाद्य याचते स्म कृताञ्जलिः ॥

ஏதத் ஶ்ருத்வா ததா வாலீ வசனம் வாநரேரிதம் ।
தம் மஹர்ஷிம் தமாஸாத்ய யாசதே ஸ்ம க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ 62

ததா - அப்பொழுது
வாலீ - வாலி
வாநரேரிதம் - வானரர்களால் சொல்லப்பட்ட
ஏதத் - இந்த
வசனம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
தம் - அந்த
மஹர்ஷிம் - முனிவர்பெருமானை
ஸமாஸாத்ய - போய்கண்டு
க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்ஜலிஹஸ்தனாகி
யாசதே ஸ்ம - பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொண்டான்.

महर्षिस्तमनादृत्य प्रविवेश स्वमाश्रमम् ॥

மஹர்ஷிஸ் தமநாத்ருத்ய ப்ரவிவேஶ ஸ்வமாஸ்ரமம் ॥ 63

மஹர்ஷி: - முனிவர்பெருமான்
தம் - அவனை
அநாத்ருத்ய - சிறிதும் கவனியாது
ஸ்வயம் - தனது
ஆஶ்ரமம் - ஆச்ரமத்திற்குள்
ப்ரவிவேஶ - புகுந்துவிட்டார்.

शापधारणभीतस्तु वाली विह्वलतां गतः ॥

ஶாபதாரணபீதஸ்து வாலீ விஹ்வலதாம் கத: ॥ 64

ஶாபதாரண பீத: - சாபத்தால் விளையும் செய்கையில் அச்சமுற்றவனாகி
வாலீ து - வாலியும்
விஹ்வலதாம் கத: - துயரமுற்றான்.

ततः शापभयाद्भीत ऋश्यमूकं महागिरिम् ।
प्रवेष्टुं नेच्छति हरिर्द्रष्टुं वापि नरेश्वर ॥

தத: ஶாபபயாத்பீத ரிஶ்யமூகம் மஹாகிரிம் ।
ப்ரேவஷ்டும் நேச்சதி ஹரிர் த்ரஷ்டும் வாபி நரேஶ்வர ॥ 65

நரேஶ்வர - 'புருஷோத்தம!
ஹரி: - வானரன்
தத: - அப்போதிலிருந்து
ஶாப பயாத் - சாபத்தால் விளையுமாபத்தால்
பீத: - பயமுற்றவனாகி
மஹாகிரிம் - சிறந்த பர்வதமாகிய
ரிஶ்யமூகம் - ரிச்யமூகத்தை
ப்ரவேஷ்டும் - பிரவேசிக்கவோ
த்ரஷ்டும் அபி வா - கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவுங் கூடவோ
இச்சதி ந - நினைக்கிறானில்லை.

तस्याप्रवेशं ज्ञात्वाहमिदं राम महावनम् ।
विचरामि सहामात्यो विषादेन विवर्जितः ॥

தஸ்யாப்ரவேஶம் ஞாத்வாऽஹமிதம் ராம மஹாவனம் ।
விசராமி ஸஹாமாத்யோ விஷாதேந விவர்ஜித: ॥ 66

ராம அஹம் - 'ஸ்ரீராம! நான்
மஹாவனம் - மகாவனத்தை
தஸ்ய - அவனுக்கு
அப்ரவேஶம் - புகமுடியாததாய்
ஞாத்வா - தெரிந்துகொண்டு
ஸஹாமாத்ய: - மந்திரிகளோடுகூட
விஷாதேந வர்ஜித: ச- கவலையற்றவனாகவே
இதம் விசராமி - இதில் வசித்து வருகிறேன்.

एषोऽस्थिनिचयस्तस्य दुन्दुभेः संप्रकाशते ।
वीर्योत्सेकान्निरस्तस्य गिरिकूटोपमो महान् ॥

ஏஷோऽஸ்திநிசயஸ்தஸ்ய துந்துபே: ஸம்ப்ரகாஶதே ।
வீர்யோத்ஸேகாந்நிரஸ்தஸ்ய கிரிகூடோபமோ மஹான் ॥ 67

வீர்யோத்ஸேகாத் - 'வாலியின் செருக்கால்
நிரஸ்தஸ்ய - எறியப்பட்ட
தஸ்ய - அந்த
துந்துபே: - துந்துபியினது
அஸ்தி நிசய: - தசையொழிந்த எலும்புக்கூடு
மஹான் - மிகப்பெரியதாய்

கிரிகூடநிப: - மலையினது கொடுமுடியை நிகர்த்ததாய்
ஏஷ: - இதோ
ஸம்ப்ரகாஶதே - காணப்படுகிறது.

इमे च विपुलाः सालाः सप्त शाखावलम्बिनः ।
यत्रैकं घटते वाली निष्पत्रयितुमोजसा ॥

இமே ச விபுலா: ஸாலா: ஸப்த ஶாகாவலம்பின: ।
யத்ரைகம் கடதே வாலீ நிஷ்பத்ரயிது மோஜஸா ॥ 68

ஸப்த - 'ஏழு
ஸாலா: - ஆச்சாமரங்கள்
விபுலா: - பெரியவைகளாய்
ஶாகாவலம்பின: - கிளைகள் செறிந்தவைகளாய்
இமே ச - இதோ இருக்கின்றன;
வாலீ - வாலி,
யத்ர - இதில்
ஏகம் - ஒன்றை
ஓஜஸா - பலத்தால்
நிஷ்பத்ரயிதும் - ஒரு இலையேனும் இல்லாது செய்வதற்கு
கடதே - சமர்த்தனாய் விளங்குகிறான்.

एतदस्यासमं वीर्यं मया राम प्रकीर्तितम् ॥

ஏததஸ்யாஸமம் வீர்யம் மயா ராம ப்ரகீர்திதம் ॥ 69

ராம அஸ்ய - ஸ்ரீராம! இவனது
ஏதத் - இப்படிப்பட்ட
அஸமம் - ஒப்பற்றதாகிய
வீர்யம் - வீர்யமானது
மயா - என்னால்
ப்ரகீர்திதம் - சொல்லிவிடப்பட்டது.

कथं तं वालिनं हन्तुं समरे शक्ष्यसे नृप ॥

கதம் தம் வாலினம் ஹந்தும் ஸமரே ஶக்ஷ்யஸே ந்ருப ॥ 70

ந்ருப - மன்னரே!
தம் - அப்படிப்பட்ட
வாலினம் - வாலியை
ஸமரே ஹந்தும் - போரில் கொல்ல
கதம் - எப்படி
ஶக்ஷ்யஸே - நீர் வல்லவராகுவீர்?

तथा ब्रुवाणं सुग्रीवं प्रहसँल्लक्ष्मणोऽब्रवीत् ।
कस्मिन् कर्मणि निर्वृत्ते श्रद्दध्या वालिनो वधम् ॥

ததா ப்ருவாணம் ஸுக்ரீவம் ப்ரஹஸன் லக்ஷ்மணோऽப்ரவீத் ।
கஸ்மின் கர்மணி நிர்வ்ருத்தே ஶ்ரத்தத்யா வாலிநோ வதம் ॥ 71

ததா - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம் - பேசிய
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரைப் பார்த்து
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ப்ரஹஸன் - புன்னகைகொண்டு
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
கஸ்மின் கர்மணி - எந்தக் காரியம்
நிர்வ்ருத்தே - செய்து முடிக்கப்பட்டால்
வாலிந: - வாலியினது
வதம் - வதை விஷயத்தில்
ஶ்ரத்தத்யா: - நீர் நம்பிக்கை கொள்வீர்?

तमुवाचाथ सुग्रीवः सप्त सालानिमान् पुरा ।
एवमेकैकशो वाली विव्याधाथ स चासकृत् ॥

தமுவாசாத ஸுக்ரீவ: ஸப்த ஸாலாநிமான் புரா ।
ஏவமேகைகஶோ வாலீ விவ்யாதாத ஸ சாஸக்ருத் ॥ 72

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
தம் - அவரைப் பார்த்து
அத - பின்வருமாறு
உவாச - மொழிந்தான்.
புரா - முன்னொருகால்
இமான் ஸப்த - இந்த ஏழு
ஸாலாந் ச - ஆச்சாமரங்களையும்
அத - எல்லாவற்றையும் சேர்த்தும்
ஏவம் - இப்படியே
ஏகைகஶ: - தனித்தனியாகவும்
அஸக்ருத் - பலமுறை
ஸ: வாலீ - அந்த வாலி
விவ்யாத - துளைத்திருக்கிறான்.

रामो निर्दारयेदेषां बाणेनैकेन च द्रुमम् ।
वालिनं निहतं मन्ये दृष्ट्वा रामस्य विक्रमम् ॥

ராமோ விதாரயேதேஷாம் பாணேநைகேந ச த்ருமம் ।
வாலினம் நிஹதம் மன்யே த்ருஷ்ட்வா ராமஸ்ய விக்ரமம் ॥ 73

हतस्य महिषस्यास्थि पादेनैकेन लक्ष्मण ।
उद्यम्याथ प्रक्षिपेच्चेत्तरसा द्वे धनुःशते ॥

ஹதஸ்ய மஹிஷஸ்யாஸ்தி பாதேநைகேந லக்ஷ்மண ।
உத்யம்யாத ப்ரக்ஷிபேச்சேத் தரஸா த்வே தநு:ஶதே ॥ 74

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஏஷாம் - இவைகளுக்குள்
த்ருமம் - ஓர் மரத்தை
ஏகேந - ஒரு
பாணேந - பாணத்தால்
விதாரயேத் ச - பிளக்கிறார் என்றாலும்
ஹதஸ்ய - மாண்டுபோன
மஹிஷஸ்ய - எருமையினது
அஸ்தி - எலும்புக்கூட்டை
ஏகேந - ஒரு
பாதேந - காலால்
உத்யம்ய - தூக்கி,
தரஸா - வலுக்கொண்டு
த்வே தநு: ஶதே - இருநூறு வில்லளவு
அதாவது 1200 அடி தூரம்
ப்ரக்ஷிபேத் ச அபி - எறிவார் ஆயினும்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
விக்ரமம் த்ருஷ்ட்வா - பராக்கிரமத்தை பிரத்தியக்ஷத்தில் கண்டுகொண்டு
வாலினம் - வாலியை
நிஹதம் - மாண்டவனாக
மன்யே - நான் நிச்சயம் கொள்வேன்.

एवमुक्त्वा तु सुग्रीवो रामं रक्तान्तलोचनम् ।
ध्यात्वा मुहूर्तं काकुत्स्थं पुनरेव वचोऽब्रवीत् ॥

ஏவமுக்த்வா து ஸுக்ரீவோ ராமம் ரக்தாந்த லோசனம் ।
த்யாத்வா முஹூர்தம் காகுத்ஸ்தம் புனரேவ வசோऽப்ரவீத் ॥ 75

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
து - இன்னும்
முஹூர்தம் - முகூர்த்தகாலம்
த்யாத்வா - தனக்குள்ளேயே ஆலோசனை செய்துவிட்டு
ரக்தாந்த லோசனம் - சிவந்த கடைக்கண்களையுடையவரும்
காகுத்ஸ்தம் - ககுத்த வம்சத்தவருமான
ராமம் ஏவ - ஸ்ரீராமரையே பார்த்து
புன: - மீளவும்
வச: - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

शूरश्च शूरघाती च प्रख्यातबलपौरुषः ।
बलवान् वानरो वाली संयुगेष्वपराजितः ॥

ஶூரஶ்சா ஶூரகாதீ ச ப்ரக்யாத பலபௌருஷ: ।
பலவான் வாநரோ வாலீ ஸம்யுகேஷ்வபராஜித: ॥ 76

வாநர: - வானரனாகிய
வாலீ - வாலி,
பலவான் ஶூர: ச - பலசாலி, சூரன்.
அஶூரகாதீ - அசுரர்களையும் கொன்றவன்.
ப்ரக்யாத பலபௌருஷ: - மகா பிரசித்திபெற்ற பலமும் ஆற்றலுமுற்றவன்,
ஸம்யுகேஷு - போர்களில்
அபராஜித: ச - தோல்வியடையாதவன்.

दृश्यन्ते चास्य कर्माणि दुष्कराणि सुरैरपि ।
यानि संचिन्त्य भीतोऽहमृश्यमूकं समाश्रितः ॥

த்ருஶ்யந்தே சாஸ்ய கர்மாணி துஷ்கராணி ஸுரைரபி ।
யாநி ஸஞ்சிந்த்ய பீதோऽஹம் ருஶ்யமூகம் ஸமாஶ்ரித: ॥ 77

அஸ்ய - இவனுடைய
கர்மாணி - செய்கைகள்
ஸுரை: அபி - தேவர்களாலும்கூட
துஷ்கராணி ச - செயற்கரியவைகளாக
த்ருஶ்யந்தே - இருக்கின்றன.
யாநி - எவைகளோ அவைகளை
அஹம் - நான்
ஸஞ்சிந்த்ய - நினைத்து
பீத: - பயமடைந்தவனாய்
ருஶ்யமூகம் - ரிச்யமூகத்திற்கு
ஸமாஶ்ரித: - வந்துசேர்ந்து விட்டேன்.

तमजय्यमधृष्यं च वानरेन्द्रममर्षणम् ।
विचिन्तयन्न मुञ्चामि ऋश्यमूकमहं त्विमम् ॥

தமஜய்ய மத்ருஷ்யம் ச வாநரேந்த்ர மமர்ஷணம் ।
விசிந்தயந்ந முஞ்சாமி ரிஶ்யமூகமஹம் த்விமம் ॥ 78

அஹம் - நான்
தம் - அந்த
வாநரேந்த்ரம் - வானர மன்னனை
அத்ருஷ்யம் - ஜயிக்க முடியாதவனெனவும்
அமர்ஷணம் ச - தலைகொழுத்தவனெனவும்
அமர்ஷணம் ச - மன்னிக்கும் குணமில்லாதவனெனவும்
விசிந்தயந் து - தீர்மானித்துக் கொண்டுதான்

இமம் - இந்த
ரிஶ்யமூகம் - ரிச்யமூகத்தை
ந முஞ்சாமி - விட்டகலாதிருக்கின்றேன்.

उद्विग्नः शङ्कितश्चापि विचरामि महावने ।
अनुरक्तैः सहामात्यैर्हनुमत्प्रमुखैर्वरैः ॥

உத்விக்ன: ஶங்கிதஶ்சாபி விசராமி மஹாவனே ।
அநுரக்தை: ஸஹாமாத்யைர் ஹநுமத்ப்ரமுகைர் வரை: ॥ 79

மஹாவனே - இந்த பெரும் வனத்தில்
அநுரக்தை: - அன்பார்ந்தவர்களும்
வரை: - சிறந்தவர்களும்
ஹநுமத் ப்ரமுகை: - ஹனுமான் முதலிய
அமாத்யை: ஸஹ - மந்திரிமார்களோடு கூடவே
ஶங்கித: ச - திகிலடைந்தவனாயும்
உத்விக்ன: அபி - மனம் நொந்தவனாயும்
விசராமி - நான் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

उपलब्धं च मे श्लाघ्यं सन्मित्रं मित्रवत्सल ।
त्वामहं पुरुषव्याघ्र हिमवन्तमिवाश्रितः ॥

உபலப்தம் ச மே ஶ்லாக்யம் ஸந்மித்ரம் மித்ரவத்ஸல ।
த்வாமஹம் புருஷவ்யாக்ர ஹிமவந்த மிவாஶ்ரித: ॥ 80

மித்ர வத்ஸல - நண்பரிடம் அன்பு பாராட்டுபவரே!
மே - எனக்கு
ஶ்லாக்யம் - கொண்டாடத்தக்க
ஸந்மித்ரம் ச - நல்ல சினேகிதரும்
உபலப்தம் - கிடைத்திருக்கிறார்.
புருஷவ்யாக்ர - புருஷோத்தமரே!
அஹம் - நான்
ஹிமவந்தம் - ஹிமவானை
இவ - போன்ற
த்வாம் - தேவரீரை
ஆஶ்ரித: - புகலடைந்து விட்டேன்.

किं तु तस्य बलज्ञोऽहं दुर्भ्रातुर्बलशालिनः ।
अप्रत्यक्षं तु मे वीर्यं समरे तव राघव ॥

கிந்து தஸ்ய பலஜ்ஞோऽஹம் துர்ப்ராதுர் பலஶாலின: ।
அப்ரத்யக்ஷம் து மே வீர்யம் ஸமரே தவ ராகவ ॥ 81

கிந்து அஹம் - ஆயினும் நான்
துர்ப்ராது: - கொடிய தமையனும்
பலஶாலின: - பலசாலியுமான
தஸ்ய - அவனுடைய
பலஜ்ஞ: - ஆற்றலில் பிரத்யஷானுபவமுள்ளவன்.
ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஸமரே - போரில்
தவ - தேவரீரது
வீர்யம் து - வீரத்தன்மை
மே - எனக்கு
அப்ரத்யக்ஷம் - அனுபவமில்லாதது.

न खल्वहं त्वां तुलये नावमन्ये न भीषये ।
कर्मभिस्तस्य भीमैस्तु कातर्यं जनितं मम ॥

ந கல்வஹம் த்வாம் துலயே நாவமன்யே ந பீஷயே ।
கர்மபிஸ் தஸ்ய பீமைஸ்து காதர்யம் ஜனிதம் மம ॥ 82

அஹம் - நான்
த்வாம் - தேவரீரை
துலயே ந - பரீக்ஷிக்கவில்லை,
அவமன்யே ந - அவமதிக்கவுமில்லை,
பீஷயே ந - பயமுறுத்தக் கருதவுமில்லை,
கலு - இப்படி திருவுள்ளத்தில் பற்ற பிரார்த்திக்கின்றேன்.
தஸ்ய - அவனது
பீமை: - பயங்கரமான
கர்மபி: து - செய்கைகளாலேயே
மம காதர்யம் - எனக்கு உடல் நடுக்கம்
ஜனிதம் - உண்டாகியிருக்கிறது.

कामं राघव ते वाणी प्रमाणं धैर्यमाकृतिः ।
सूचयन्ति परं तेजो भस्मच्छन्नमिवानलम् ॥

காமம் ராம பவத் வாணீ ப்ரமாணம் தைர்யமாக்ருதி: ।
ஸூசயந்தி பரம் தேஜோ பஸ்மச் சந்நமிவாநலம் ॥ 83

ராம - ஸ்ரீராம!
காமம் - இது இப்படியிருக்க
பவத்வாணீ - தேவரீருடைய வாக்கும்
ப்ரமாணம் - எதற்கும் பயமின்மையும்
தைர்யம் - எதற்கும் சலியாத பொறுமையும்
ஆக்ருதி: - திருமேனியின் தோற்றமும்
பஸ்மச் சந்நம் - நீறுபூத்த
அநலம் - அக்கினியை
இவ - போலவே

பரம் - அமானுஷ்யமான
தேஜ: - பராக்கிரமத்தை
ஸூசயந்தி - வெள்ளெனத் துலக்குகின்றன.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सुग्रीवस्य महात्मनः ।
स्मितपूर्वमथो रामः प्रत्युवाच हरिं प्रभुः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
ஸ்மித பூர்வமதோ ராம: ப்ரத்யுவாச ஹரிம் ப்ரபு: ॥ 84

ப்ரபு: - பிரபுவாகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
தஸ்ய - அந்த
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவருடைய
தத்வசனம் ஶ்ருத்வா- அம்மொழியை கேட்டு
ஹரிம் - வானரனைப் பார்த்து
ஸ்மித பூர்வம் - புன்னகையுடன்
அதோ - பின்வருமாறு
ப்ரத்யுவாச - பதிலுரைத்தார்.

यदि न प्रत्ययोऽस्मासु विक्रमे तव वानर ।
प्रत्ययं समरे श्लाघ्यमहमुत्पादयामि ते ॥

யதி ந ப்ரத்யயோऽஸ்மாஸு விக்ரமே தவ வானர ।
ப்ரத்யயம் ஸமரே ஶ்லாக்ய மஹ முத்பாதயாமி தே ॥ 85

வானர - வானரரே!
ஸமரே - போரில்
விக்ரமே - பராக்கிரம விஷயத்தில்
அஸ்மாஸு - எங்களிடத்தில்
தவ - உமக்கு
ப்ரத்யய: - நம்பிக்கை
ந யதி - இல்லாதிருக்கிறபடியால்
அஹம் தே - நான் உமக்கு
ஶ்லாக்யம் - மெச்சத்தக்கதாகிய
ப்ரத்யயம் - நம்பிக்கையை
உத்பாதயாமி - இதோ விளைவிக்கிறேன்.

एवमुक्त्वा तु सुग्रीवं सान्त्वं लक्ष्मणपूर्वजः ।
राघवो दुन्दुभेः कायं पादाङ्गुष्ठेन तोलयन् ॥
तोलयित्वा महाबाहुश्चिक्षेप दशयोजनम् ॥

ஏவமுக்த்வாது ஸுக்ரீவம் ஸாந்த்வம் லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ।
ராகவோ துந்துபே: காயம் பாதாங்குஷ்டேன தோலயன் ॥
புன:ச லீலயா ராம சிக்ஷேப தஶயோஜனம் ॥ 86

லக்ஷ்மண பூர்வஜ: - லக்ஷ்மணருக்குத் தமையனாய்
ராகவ: - ரகுகுலத்தில் பிறந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஸாந்த்வம் - அன்பார்ந்த மொழியை
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனுக்கு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
புன: - அதன்மேல்
துந்துபே: - துந்துபியினுடைய
காயம் - தசையில்லாத சரீரத்தை
பாதாங்குஷ்டேன ச- காற்பெருவிரலாலேயே
தோலயன் - தூக்கி
லீலயா து - விளையாட்டாகவே
தஶயோஜனம் - பத்து யோஜனை தூரம் (அதாவது 80 மைல்)
சிக்ஷேப - எற்றிவிட்டார்.

असुरस्य तनुं शुष्कां पादाङ्गुष्ठेन वीर्यवान् ।
क्षिप्तं दृष्ट्वा ततः कायं सुग्रीवः पुनरब्रवीत् ॥

அஸுரஸ்ய தநும் ஶுஷ்காம் பாதாங்குஷ்டேன வீர்யவான் ।
க்ஷிப்தம் த்ருஷ்ட்வா தத: காயம் ஸுக்ரீவ: புனரப்ரவீத் ॥ 87

வீர்யவான் - வீர்யவானாகிய
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
தத: - அப்பொழுது
பாதாங்குஷ்டேன - கால் பெருவிரலால்
க்ஷிப்தம் - எறியப்பட்ட
காயம் - தசையில்லாத சரீரத்தை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
புன: - இப்பவும்
அஸுரஸ்ய - அசுரனுடைய
தநும் - உடலை
ஶுஷ்காம் - உலர்ந்து சுருங்கிக் கிடப்பதைப் பற்றி
அப்ரவீத் - தனக்குள்ளேயே பேசிக் கொண்டார்.

लक्ष्मणस्याग्रतो रामं तपन्तमिव भास्करम् ।
हरीणामग्रतो वीरमिदं वचनमर्थवत् ॥

லக்ஷ்மணஸ்யாக்ரதோ ராமமிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 88

லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
அக்ரத: - முன்னிலையில்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

आर्द्रः समांसः प्रत्यग्रः क्षिप्तः कायः पुरा सखे ।
लघु संप्रति निर्मांसस्तृणभूतश्च राघव ॥

ஆர்த்ர: ஸமாம்ஸ: ப்ரத்யக்ர: க்ஷிப்த: காய: புரா ஸகே ।
லகு: ஸம்ப்ரதி நிர்மாம்ஸஸ்த்ருணபூதஶ்ச ராகவ ॥ 89

ஸகே - நண்பரே!
புரா - முன்பு
க்ஷிப்த: - எறியப்பட்ட
காய: - உடல்
ப்ரத்யக்ர: - வாடாததாய்
ஆர்த்ர: - ரத்தப்பசையுள்ளதாய்
ஸமாம்ஸ: - சதைப்பற்றுள்ளதாயிருந்தது.
ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஸம்ப்ரதி ச - இப்பொழுதோ
நிர்மாம்ஸ: - தசைகழிந்ததாய்
லகு: - இலேசாய்
த்ருணபூத: - புல்லைப் போலிருக்கிறது.

परिश्रान्तेन मत्तेन भ्रात्रा मे वालिना तदा ।
क्षिप्तमेवं प्रहर्षेण भवता रघुनन्दन ॥
नात्र शक्यं बलं ज्ञातुं तव वा तस्य वाधिकम् ॥

பரிஶ்ராந்தேந மத்தேந ப்ராத்ரா மே வாலிநா ததா ।
க்ஷிப்த மேவம் ப்ரஹர்ஷேண பவதா ரகுநந்தன ॥
நாத்ர ஶக்யம் பலம் ஞாதும் தவ வா தஸ்ய வாऽதிகம் ॥ 90

ததா - அப்பொழுது
பரிஶ்ராந்தேந - மிகக் களைத்திருந்தவனும்
மத்தேந - கள்ளுண்டு மயக்கத்திலிருந்தவனும்
மே - எனது
ப்ராத்ரா - தமையனுமாகிய
வாலிநா - வாலியால்
க்ஷிப்தம் - எறியப்பட்ட இது,
ரகுநந்தன - ஸ்ரீராம!
ப்ரஹர்ஷேண - உத்ஸாகத்துடனிருக்கின்ற
பவதா - தேவரீரால்

ஏவம் - இப்படியெறியப்பட்டிருக்கிறது.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
அதிகம் - அதிகமான
பலம் - பலம்
தவ வா - தேவரீருக்கா, அல்லது
தஸ்ய வா - அவனுக்கா என்று
ஞாதும் ந ஶக்யம் - அறிய முடியாது.

आर्द्रं शुष्कमिति ह्येतत् सुमहद्राघवान्तरम् ।
स एव संशयस्तात तव तस्य च यद्बले ॥

ஆர்த்ரம் ஶுஷ்கமிதி ஹ்யேதத் ஸுமஹத்ராகவாந்தரம் ।
ஸ ஏவ ஸம்ஶயஸ்தாத தவ தஸ்ய ச யத்பலே ॥ 91

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஏதத் - இது
ஆர்த்ரம் - ரத்தப்பசையுடனிருப்பதும்
ஶுஷ்கம் - உலர்ந்திருப்பதும்
இதி - என்கிற இரண்டிற்கும்
ஸுமஹத் - பெரும்
அந்தரம் - வித்யாசம்;
தாத - அய்யா!
யத் ஏவ - இக்காரணத்தால்தான்
தவ - தேவரீருடையவும்
தஸ்ய ச - அவனுடையவும்
பலே - ஆற்றல் விஷயத்தில்
ஸ: ஹி - அதுவே, (மேற்கண்ட வித்யாசமே,)
ஸம்ஶய: - ஐயஹேதுவாயிருக்கிறது.

सालमेकं तु निर्भिन्द्या भवेद्व्यक्तिर्बलाबले ॥

ஸால மேகம் து நிர்பிந்த்யா பவேத்வ்யக்திர் பலாபலே ॥ 92

ஏகம் - ஒரு
ஸாலம் து - ஆச்சாமரத்தை மட்டும்
நிர்பிந்த்யா: - தேவரீர் துளைக்க வேண்டும்.
பலாபலே - இருவர்களில் யாருக்கு அதிக பலமென்கிற விஷயத்தில்
வ்யக்தி: - நிச்சய ஞானம்
பவேத் - ஏற்படும்.

कृत्वेदं कार्मुकं सज्यं हस्तिहस्तमिवाततम् ।
आकर्णपूर्णमायम्य विसृजस्व महाशरम् ॥

க்ருத்வேதம் கார்முகம் ஸஜ்யம் ஹஸ்தி ஹஸ்தமிவாததம் ।
ஆகர்ண பூர்ணமாயம்ய விஸ்ருஜஸ்வ மஹாஶரம் ॥ 93

ஹஸ்தி ஹஸ்தம் இவ- யானைத் துதிக்கைபோல
ஆததம் - நீண்ட
இதம் - இந்த
கார்முகம் - வில்லை
ஆகர்ண பூர்ணம் - கர்ணபர்யந்தம்
ஆயம்ய - இழுத்து வளைத்து,
ஸஜ்யம் க்ருத்வா - நாணேற்றி,
மஹாஶரம் - பெரிய பாணத்தை
விஸ்ருஜஸ்வ - எய்ய திருவுளம் கொள்ளும்.

इमं हि सालं प्रहितस्त्वया शरो न संशयोऽत्रास्ति विदारयिष्यति ।
अलं विमर्शेन मम प्रियं ध्रुवं कुरुष्व राजात्मज शापितो मया ॥

இமம் ஹி ஸாலம் ப்ரஹிதஸ்த்வயா ஶரோ
ந ஸம்ஶயோऽத்ராஸ்தி விதாரயிஷ்யதி ।
அலம் விமர்ஶேன மம ப்ரியம் த்ருவம்
குருஷ்வ ராஜாத்மஜ ஶாபிதோ மயா ॥ 94

த்வயா - தேவரீரால்
ப்ரஹித: - விடப்பட்ட
ஶர: - பாணமானது
இமம் - இந்த
ஸாலம் - ஆச்சாமரமொன்றை
விதாரயிஷ்யதி - துளைத்துவிடப்போகிறது.
அத்ர ஹி - அப்படியாகில்
ஸம்ஶய: - காரியசித்தி விளையுமோ விளையாதோ வெனும் சந்தேகம்
அஸ்தி ந - இல்லை.
விமர்ஶேன அலம் - என் ஆராய்ச்சியை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.
ராஜாத்மஜ - சக்ரவர்த்தி திருக்குமர!
மயா - என்னால்
ஶாபித: - கெஞ்சி பிரார்த்திக்கப்பட்ட தேவரீர்
மம - எனக்கு
ப்ரியம் - இஷ்டமான இதை
த்ருவம் - நிச்சயமாய்
குருஷ்வ - செய்தருள்வீராக.

यथा हि तेजःसु वरः सदा रविर्यथा हि शैलो हिमवान् महाद्रिषु ।
यथा चतुष्पात्सु च केसरी वरस्तथा नराणामसि विक्रमे वरः ॥

யதா ஹி தேஜ:ஸு வர: ஸதா ரவி:
யதா ஹி ஶைலோ ஹிமவான் மஹாத்ரிஷு।
யதா சதுஷ்பாத்ஸு ச கேஸரீ வர:
ததா நராணாமஸி விக்ரமே வர: ॥ 95

தேஜ: ஸு - ஒளியுள்ளவைகளில்
வர: - சிறந்தது
ரவி: - சூரியபகவான்
யதா ஹி - எப்படியோ அப்படியேயும்,
மஹாத்ரிஷு - மகாபர்வதங்களில்
ஹிமவான் ஶைல: - இமய மலை
யதா ஹி - எப்படியோ அப்படியேயும்,
சதுஷ்பாத்ஸு - மிருகங்களில்
வர: - சிறந்தது
கேஸரீ - சிங்கம்
யதா ததா ச - எப்படியோ அப்படியேயும்,
ஸதா - எப்பொழுதும்
நராணாம் - மானிடர்களுக்குள்
விக்ரமே - பராக்கிரமத்தில்
வர: - சிறந்தவராக
அஸி - தேவரீர் விளங்குகிறீர்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
வாலிபலாவிஷ்கரணம் நாம ஏகாதஶ: ஸர்க: ॥

த்வாதஶ: ஸர்க: - 12

एतच्च वचनं श्रुत्वा सुग्रीवेण सुभाषितम् ।
प्रत्ययार्थं महातेजा रामो जग्राह कार्मुकम् ॥

ஏதச்ச வசனம் ஶ்ருத்வா ஸுக்ரீவேண ஸுபாஷிதம் ।
ப்ரத்யயார்தம் மஹாதேஜா ராமோ ஜக்ராஹ கார்முகம் ॥ 1

மஹாதேஜா: - மகாதேஜோவானாகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனால்
ஸுபாஷிதம் - இனிமையாய் சொல்லப்பட்ட
ஏதத் - இந்த
வசனம் - விண்ணப்பத்தை
ஶ்ருத்வா - ஏற்றுக்கொண்டு
ப்ரத்ய யார்தம் ச - நம்பிக்கையுண்டுபண்ணுவதற்காகவே
கார்முகம் - வில்லை
ஜக்ராஹ - கையிலெடுத்தார்.

स गृहीत्वा धनुर्घोरं शरमेकं च मानदः ।
सालमुद्दिश्य चिक्षेप ज्यास्वनैः पूरयन् दिशः ॥

ஸ க்ருஹீத்வா தநுர்கோரம் ஶரமேகம் ச மானத: ।
ஸாலமுத்திஶ்ய சிக்ஷேப ஜ்யாஸ்வநை: பூரயந் திஶ: ॥ 2

மானத: - யாவரிடமும் மரியாதையாய் நடக்கும்
ஸ: - அவர்
கோரம் - பயங்கரமான
தநு: - வில்லை
க்ருஹீத்வா - எடுத்து,
ஜ்யாஸ்வநை: - நாணொலியால்
திஶ: - திக்குகளை
பூரயந் - நிரப்பிக்கொண்டு
ஏகம் ஶரம் ச - ஒரு பாணத்தை
ஶாலம் - ஓர் ஆச்சாமரத்தை
உத்திஶ்ய - குறித்து,
சிக்ஷேப - விடுத்தார்.

स विसृष्टो बलवता बाणः स्वर्णपरिष्कृतः ।
भित्त्वा सालान् गिरिप्रस्थे सप्तभूमिं विवेश ह ॥

ஸ விஸ்ருஷ்டோ பலவதா பாண: ஸ்வர்ண பரிஷ்க்ருத: ।
பித்த்வா ஸாலாந் கிரிப்ரஸ்தம் ஸப்த பூமிம் விவேஶ ஹ ॥ 3

பலவதா - பலவானாகிய அவரால்
விஸ்ருஷ்ட: - விடப்பட்ட
ஸ்வர்ண பரிஷ்க்ருத: - பொற்கட்டுக்களுள்ள
ஸ: - அந்த
பாண: - பாணமானது
ஸப்த - ஏழு
ஸாலாந் - ஆச்சா மரங்களை
பித்த்வா - பிளந்துகொண்டு
கிரிப்ரஸ்தே - மலைத்தாழ்வரையில்
பூமிம் - பூமிக்குள்
விவேஶ - புகுந்துவிட்டது.
ஹ - காண்!

प्रविष्टश्च मुहूर्तेन धरां भित्त्वा महाजवः ।
निष्पत्य च पुनस्तूर्णं स्वतूणीं पुनराविशत् ॥

ப்ரவிஷ்டஶ்ச முஹூர்தேந தராம் பித்த்வா மஹாஜவ: ।
நிஷ்பத்ய ச புனஸ்தூர்ணம் ஸ்வதூணீம் புனராவிஶத் ॥ 4

மஹாஜவ: - மகா வேகமுற்ற அது
ப்ரவிஷ்ட: து - புகுந்து
முஹூர்தேந - ஒரு நொடிப்பொழுதில்
தராம் - பூமியை
பித்த்வா - பிளந்துவிட்டு,
புன: - மீளவும்
தூர்ணம் ச - தத்க்ஷணமே
நிஷ்பத்ய - வெளிவந்து
புன: - முன்போலவே
ஸ்வ தூணீம் - தனது அம்புறாத்தூணியை
ஆவிஶத் - வந்தடைந்து விட்டது.

तान् दृष्ट्वा सप्त निर्भिन्नान् सालान् वानरपुंगवः ।
रामस्य शरवेगेन विस्मयं परमं गतः ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா ஸப்த நிர்பிந்நான் ஸாலான் வானரபுங்கவ: ।
ராமஸ்ய ஶரவேகேந விஸ்மயம் பரமம் கத: ॥ 5

வானரபுங்கவ: - வானரோத்தமன்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ஶரவேகேந - பாண சக்தியால்
தான் - அந்த
ஸப்த - ஏழு
ஸாலான் - ஆச்சாமரங்களை

நிர்பிந்நான் - பிளக்கப்பட்டவைகளாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
பரமம் - பரம
விஸ்மயம் - ஆச்சர்யத்தை
கத: - பின்வருமாறு அடைந்தான்.

अहो शरनिपातेन रामस्याक्लिष्टकर्मणः ।
यदगण्यापदो ह्येष मृत्युपाशवशं गतः ॥

அஹோ ஶர நிபாதேன ராமஸ்யாக்லிஷ்ட கர்மண: ।
யதகண்யா பதோ ஹ்யேஷ ம்ருத்யுபாஶாவஶம் கத: ॥ 6

அக்லிஷ்ட கர்மண: - எதையும் அனாயாசமாய் செய்யவல்ல
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ஶர நிபாதேன - பாணத்தின் வீழ்ச்சியால்
ஏஷ: ஹி - இவனும் (வாலியும்)
அகண்யாபத: - பெருமாபத்தையடைந்தவனாய்
ம்ருத்யு பாஶவஶம் கத:- எமனது பாசத்தில் சிக்கிக் கொண்டவனாய் ஆய்விட்டான்
யத் அஹோ - என்பதுதான் என்ன ஆச்சர்யம்.

विस्मयन्ते च ते सर्वे हनुमत्प्रमुखास्तदा ।
सुग्रीवो राघवं भूयः प्रशशंस कृताञ्जलिः ॥

விஸ்மயந்தே ச தே சர்வே ஹநுமத் ப்ரமுகஸ் ததா ।
ஸுக்ரீவோ: ராகவம் பூய ப்ரஶஶம்ஸ க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ 7

ததா - அப்பொழுது
ஹநுமத் ப்ரமுகா: - ஹனுமாரை முன்னிட்ட
தே - அவர்கள்
ஸர்வே ச - எல்லோரும்
விஸ்மயந்தே - ஆச்சர்யமடைகின்றார்கள்;
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ராகவம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்ஜலிஹஸ்தனாய்
பூய: - விசேஷமாய்
ப்ரஶஶம்ஸ - பின்வருமாறு புகழ்ந்து பேசினான்.

अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं श्रमः ।
अद्य मे निहतः शत्रुः स्वराज्येऽवस्थितो ह्यहम् ॥

அத்ய மே ஸபலம் ஜன்ம அத்ய மே ஸபலம் ஶ்ரம: ।
அத்ய மே நிஹத: ஶத்ரு: ஸ்வராஜ்யே அவஸ்திதோ ஹ்யஹம் ॥ 8

அத்ய - இன்றுதான்
மே ஜன்ம - எனது பிறவி
ஸபலம் - பயனடைகிறது;
அத்ய - இன்றுதான்
மே - எனது
ஶ்ரம: - துன்பம்
ஸபலம் - தொலைந்ததாகிறது;
அத்ய - இன்றே
மே - எனது
ஶத்ரு: - சத்ரு
நிஹத: - ஒழிந்தவனாகிறான்.
அஹம் ஹி - நானும்
ஸ்வராஜ்யே - எனது ராஜ்யத்தில்
அவஸ்தித: - நிலைக்கப் பெற்றேன்.

सेन्द्रानपि सुरान् सर्वास्त्वं बाणैः पुरुषर्षभ ।
समर्थः समरे हन्तुं किं पुनर्वालिनं प्रभो ॥

ஸேந்த்ராநபி ஸுரான் ஸர்வான் த்வம் பாணை: புருஷர்ஷப ।
ஸமர்த: ஸமரே ஹந்தும் கிம் புனர்வாலினம் ப்ரபோ ॥ 9

ப்ரபோ - பிரபுவே!
புருஷர்ஷப - புருஷோத்தம!
த்வம் - தேவரீர்,
ஸமரே - போரில்
பாணை: - பாணங்களால்
ஸேந்த்ராந் - இந்திரனை உள்ளிட்ட
ஸுரான் - தேவர்கள்
ஸர்வான் அபி - எல்லோரையுமே
ஹந்தும் ஸமர்த: - அழிக்க வல்லீர்.
வாலினம் - வாலியைப் பற்றி
கிம் புன: - சொல்லவும் வேண்டுமோ!

येन सप्त महासाला गिरिर्भूमिश्च दारिताः ।
बाणेनैकेन काकुत्स्थ स्थाता ते को रणाग्रतः ॥

யேன ஸப்த மஹாஸாலா கிரிர்பூமிஶ்ச தாரிதா: ।
பாணேநைகேந காகுத்ஸ்த ஸ்தாதா தே கோ ரணாக்ரத: ॥ 10

காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீராம!
யேன - எந்த ஒருவனால்
ஏகேந - ஒரு
பாணேந - பாணத்தால்

ஸப்த - ஏழு
மஹாஸாலா: - பெரும் ஆச்சாமரங்களும்
கிரி: - மலையும்
பூமி: ச - பூமியும்
தாரிதா: - பிளக்கப்பட்டனவோ,
தே - அந்த தேவரீருக்கு
ரணாக்ரத: - போர்முனையில்
ஸ்தாதா - நிற்க வல்லவன்
க: - யார்?

अद्य मे विगतः शोकः प्रीतिरद्य परा मम ।
सुहृदं त्वां समासाद्य महेन्द्रवरुणोपमम् ॥

அத்ய மே விகத: ஶோக: ப்ரீதிரத்ய பரா மம ।
ஸுஹ்ருதம் த்வாம் ஸமாஸாத்ய மஹேந்த்ரவருணோபமம் ॥ 11

மஹேந்த்ரவருணோபமம்- இந்திரனையும் வருணனையும் நிகர்த்த
த்வாம் - தேவரீரை
ஸுஹ்ருதம் - அன்பராக
ஸமாஸாத்ய - பெற்று,
மே ஶோக: - எனது சோகமானது
விகத: - ஒழிந்தது;
மம - எனக்கு
அத்ய - இப்பொழுது
பரா - சிறந்த
ப்ரீதி: - மனத்திருப்தி உண்டாகி விட்டது.

तमद्यैव प्रियार्थं मे वैरिणं भ्रातृरूपिणम् ।
वालिनं जहि काकुत्स्थ मया बद्धोऽयमञ्जलिः ॥

தமத்யைவ ப்ரியார்தம் மே வைரிணம் ப்ராத்ரு ரூபிணம் ।
வாலினம் ஜஹி காகுத்ஸ்த மயா பத்தோऽயமஞ்ஜலி:॥ 12

காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீராம!
மே - எனக்கு
ப்ரியார்தம் - நன்மை செய்யக் கருதி
ப்ராத்ரு ரூபிணம் - தமையனால் உருக்கொண்ட
வைரிணம் - சத்துருவாகிய
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
அத்ய ஏவ - இன்றே
ஜஹி - சம்ஹரித்தருள வேண்டும்;
மயா - என்னால்

அயம் - இதோ
அஞ்ஜலி: - அஞ்சலி
பத்த: - செய்யப்படுகிறது.

ततो रामः परिष्वज्य सुग्रीवं प्रियदर्शनम् ।
प्रत्युवाच महाप्राज्ञो लक्ष्मणानुमतं वचः ॥

ததோ ராம: பரிஷ்வஜ்ய ஸுக்ரீவம் ப்ரியதர்ஶனம் ।
ப்ரத்யுவாச மஹா ப்ராஜ்ஞோ லக்ஷ்மணாநுமதம் வச: ॥ 13

மஹா ப்ராக்ஞ: - மகா புத்திமானாகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ப்ரிய தர்ஶனம் - சந்தோஷமாய் விளங்கும்
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
பரிஷ்வஜ்ய - ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு
லக்ஷ்மணாநு மதம் - லக்ஷ்மணருக்கும் இஷ்டமாயிருக்கிற
வச: - பின்வரும் சொல்லை
தத: - அப்பொழுது
ப்ரத்யுவாச - பதிலாயுரைத்தார்.

अस्माद्गच्छेम किष्किन्धां क्षिप्रं गच्छ त्वमग्रतः ।
गत्वा चाह्वय सुग्रीव वालिनं भ्रातृगन्धिनम् ॥

அஸ்மாத் கச்சேம கிஷ்கிந்தாம் க்ஷிப்ரம் கச்ச த்வமக்ரத: ।
கத்வா சாஹ்வய ஸுக்ரீவ வாலிநம் ப்ராத்ருகந்தினம் ॥ 14

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ!
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
அஸ்மாத் - இவ்விடத்திலிருந்து
கச்சாம - நாம் போவோம்.
த்வம் - நீ
அக்ரத: - முதலில்
க்ஷிப்ரம் கச்ச - வேகமாய் செல்
கத்வா ச - சென்ற பின்னர்,
ப்ராத்ரு கந்தினம் - தமயனென உறவு மாத்திரமுடைய
வாலிநம் - வாலியை
ஆஹ்வய - போருக்கழை.

सर्वे ते त्वरितं गत्वा किष्किन्धां वालिनः पुरीम् ।
वृक्षैरात्मानमावृत्य व्यतिष्ठन् गहने वने ॥

ஸர்வே தே த்வரிதம் கத்வா கிஷ்கிந்தாம் வாலின: புரீம் ।
வ்ருக்ஷைராத்மானமாவ்ருத்ய வ்யதிஷ்டன் கஹனே வனே ॥ 15

தே - அவர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
த்வரிதம் - வேகமாய்
வாலின: - வாலியினது
புரீம் - நகராகிய
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
கத்வா - சென்று
கஹனே வனே - அடர்ந்த காட்டில்
வ்ருக்ஷை: - மரங்களால்
ஆத்மானம் - தன்னை
ஆவ்ருத்ய - மறைத்துக்கொண்டு,
வ்யதிஷ்டன் - நின்றனர்.

सुग्रीवो व्यनदद्घोरं वालिनो ह्वानकारणात् ।
गाढं परिहितो वेगान्नादैर्भिन्दन्निवाम्बरम् ॥

ஸுக்ரீவோ வ்யநதத் கோரம் வாலிநோ ஹ்வானகாரணாத் ।
காடம் பரிஹிதோ வேகாந் நாதைர் பிந்தந் நிவாம்பரம் ॥ 16

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
வாலிந: - வாலியை
ஹ்வான காரணாத் - போருக்கழைக்கும் உத்தேசத்தால்
காடம் - இறுக
பரிஹித: - ஆடையை கட்டிக் கொண்டவனாகி
வேகாத் - ஒலியின் வேகத்தால்
நாதை: - கர்ஜனைகளால்
அம்பரம் - ஆகாசத்தை
பிந்தந் இவ - பிளக்கிறவன் போலாகி,
கோரம் - பயங்கரமாய்
வ்யநதத் - கர்ஜித்தான்.

तं श्रुत्वा निनदं भ्रातुः क्रुद्धो वाली महाबलः ।
निष्पपात सुसंरब्धो भास्करोऽस्ततटादिव ॥

தம் ஶ்ருத்வா நிநதம் ப்ராது: க்ருத்தோ வாலீ மஹாபல: ।
நிஷ்பபாத ஸுஸம்ரப்தோ பாஸ்கரோऽஸ்ததடாதிவ ॥ 17

மஹாபல: - மகா பலசாலியாகிய
வாலீ - வாலி,
ப்ராது: - தம்பியினது
தம் நிநதம் - அந்த கர்ஜனையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
க்ருத்த: - சினங்கொண்டு

ஸுஸம்ரப்த: - மிக பரபரப்புற்றவனாகி
பாஸ்கர: - சூரியபகவான்
அஸ்த தடாத் - அஸ்தகிரியிலிருந்து
இவ - வந்தாலெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிஷ்பபாத - வெளியில் வந்தான்.

ततः सुतुमुलं युद्धं वालिसुग्रीवयोरभूत् ।
गगने ग्रहयोर्घोरं बुधाङ्गारकयोरिव ॥

தத: ஸுதுமுலம் யுத்தம் வாலிஸுக்ரீவயோரபூத் ।
ககனே க்ரஹயோர் கோரம் புதாங்காரகயோரிவ ॥ 18

ககனே - ஆகாசத்தில்
க்ரஹயோ: - இரு கிரகங்களாகிய
புதாங்காரகயோ: - புதன், அங்காரகன், இவ்விருவர்களுக்கும்
இவ - என்றால் எப்படியோ அப்படியே
கோரம் - பயங்கரமானதும்
ஸுதுமுலம் - மிகக் குழப்பமானதுமான
யுத்தம் - போர்
தத: - அப்பொழுது
வாலி ஸுக்ரீவயோ: - வாலி, சுக்ரீவன், இவ்விருவர்களுக்கும்
அபூத் - உண்டாயிற்று.

तलैरशनिकल्पैश्च वज्रकल्पैश्च मुष्टिभिः ।
जघ्नतुः समरेऽन्योन्यं भ्रातरौ क्रोधमूर्छितौ ॥

தலைரஶநி கல்பைஶ்ச வஜ்ர கல்பைஶ்ச முஷ்டிபி: ।
ஜக்நது: ஸமரே(அ)ந்யோன்யம் ப்ராதரௌ க்ரோத மூர்சிதௌ ॥ 19

க்ரோத மூர்சிதௌ - கோபாவேசத்திலிருந்த
ப்ராதரௌ - பிராதாக்களாகிய அவ்விருவரும்
ஸமரே - போரில்
அந்யோன்யம் - ஒருவரையொருவர்
அஶநி கல்பை: - இடியை நிகர்த்த
தலை: ச - உள்ளங்கைகளாலும்
வஜ்ர கல்பை: - வஜ்ராயுதங்களை நிகர்த்த
முஷ்டிபி: ச - முஷ்ட்டிகளாலும்
ஜக்நது: - இடித்துக் கொண்டார்கள்.

ததோ தநுஷி ஸந்தாய ஸாயகம் வஜ்ர ஸந்நிபம் ।
வாலி ஸுக்ரீவயோர் ப்ராத்ரோ: ந வ்யக்தமுபதார யத் ॥ 20

தத: - அப்பொழுது
வஜ்ர ஸந்நிபம் - வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த
ஸாயகம் - பாணத்தை
தநுஷி - வில்லில்
ஸந்தாய - தொடுத்து,
ப்ராத்ரோ: - சகோதரர்களாகிய
வாலி ஸுக்ரீவயோ: - வாலி சுக்ரீவர்கள் இருவருக்கும்
வ்யக்தம் - இவன் இன்னானெனும் பாகுபாடை
உபதாரயத் ந - கண்டுகொள்ள முடியாமலிருந்தார்.

ततो रामो धनुष्पाणिस्तावुभौ समुदीक्ष्य तु ।
अन्योन्यसदृशौ वीरावुभौ देवाविवाश्विनौ ॥

ததோ ராமோ தநுஷ்பாணிஸ் தாவுபௌ ஸமுதைக்ஷத ।
அன்யோன்ய ஸத்ருஶௌ வீராவுபௌ தேவாவிவாஸ்விநௌ ॥ 21

தத: - அப்பொழுது
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தநுஷ்பாணி: - தனுஷ்பாணியாய்
தௌ - அந்த
வீரௌ - வீரர்களாகிய
உபௌ - இருவர்களையும்
உபௌ - இரண்டு
அஶ்விநௌ - அச்வினி
தேவௌ - தேவர்களை
இவ - போலவே
அன்யோன்ய ஸத்ருஶௌ - ஒருவனைப்போலவே இன்னொருவனும் இருக்கின்றவர்களாய்
ஸமுதைக்ஷத - பார்த்தார்.

यत्रावगच्छत् सुग्रीवं वालिनं वापि राघवः ।
ततो न कृतवान् बुद्धिं मोक्तुमन्तकरं शरम् ॥

யந்நாவகச்சத் ஸுக்ரீவம் வாலிநம் வாபி ராகவ: ।
ததோ ந க்ருதவான் புத்திம் மோக்தும் அந்தகரம் ஶரம் ॥ 22

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனையாவது
வாலிநம் வா அபி - வாலியையாவது
அவகச்சத் ந - எவனின்னானென்று தெரிந்துகொள்ளவில்லை.
யத் - ஆனதால்
தத: - அப்பொழுது
அந்தகரம் - கொல்லுந்தன்மையுடைய

ஶரம் - பாணத்தை
மோக்தும் - பிரயோகிக்க
புத்திம் ந க்ருதவான் - துணியவில்லை.

एतस्मिन्नन्तरे भग्नः सुग्रीवस्तेन वालिना ।
अपश्यन् राघवं नाथमृश्यमूकं प्रदुद्रुवे ॥

ஏதஸ்மின்நந்தரே பக்ந: ஸுக்ரீவஸ்தேந வாலிநா ।
அபஶ்யந் ராகவம் நாதம் ரிஶ்யமூகம் ப்ரதுத்ருவே ॥ 23

ஏதஸ்மின் அந்தரே - இச்சமயத்தில்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
தேந - அந்த
வாலிநா - வாலியால்
பக்ந: - புடைக்கப்பட்டவனாய்
நாதம் - ரக்ஷகராகிய
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
அபஶ்யந் - காணாதவனாய்
ரிஶ்யமூகம் - ரிச்யமூக பர்வதத்தை நோக்கி
ப்ரதுத்ருவே - விரைந்தோடினான்.

क्लान्तो रुधिरसिक्ताङ्गः प्रहारैर्जर्जरीकृतः ।
वालिनाभिद्रुतः क्रोधात् प्रविवेश महावनम् ॥

க்லாந்தோ ருதிரஸிக்தாங்க: ப்ரஹாரைர் ஜர்ஜரீக்ருத: ।
வாலிநாபித்ருத: க்ரோதாத் ப்ரவிவேஶ மஹாவனம் ॥ 24

க்லாந்த: - சோர்ந்தவனாய்,
ருதிர ஸிக்தாங்க: - ரத்தத்தால் நனைந்த சரீரமுடையவனாய்,
ப்ரஹாரை: - அடிகளால்
ஜர்ஜரீக்ருத: - காயப்படுத்தப்பட்டவனாய்,
க்ரோதாத் - கோபாவேசத்தால்
வாலிநா - வாலியால்
அபித்ருத: - பின்பற்றி துரத்தியடிக்கப்பட்ட ஸுக்ரீவன்
மஹத்வனம் - மகாவனத்துள், (மதங்கரது வனத்தினுள்)
ப்ரவிவேஶ - புகுந்துவிட்டான்.

तं प्रविष्टं वनं दृष्ट्वा वाली शापभयार्दितः ।
मुक्तो ह्यसि त्वमित्युक्त्वा संनिवृत्तो महाबलः ॥

தம் ப்ரவிஷ்டம் வனம் த்ருஷ்ட்வா வாலீ ஶாபபயார்தித: ।
முக்தோ ஹ்யஸி த்வமித்யுக்த்வா ஸந்நிவ்ருத்தோ மஹாபல: ॥ 25

தத: - அவ்விடத்தில்
மஹாபல: - மகாபலசாலியான

வாலீ - வாலி,
தம் - அவனை
வனம் ஏவ - வனத்தினுள்
ப்ரவிஷ்டம் - புகுந்துவிட்டவனாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஶாபபயாத் - சாபத்திற்கஞ்சி
த்வம் - நீ
முக்த: ஹி - உயிருடன் விடப்பட்டவனாகவே
அஸி - இருக்கின்றனை
இதி - என்று
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஸந்நிவ்ருத்த: - திரும்பிப் போய்விட்டான்.

राघवोऽपि सह भ्रात्रा सह चैव हनूमता ।
तदेव वनमागच्छत् सुग्रीवो यत्र वानरः ॥

ராகவோऽபி ஸஹ ப்ராத்ரா ஸஹ சைவ ஹநூமதா ।
ததேவ வனமாகச்சத் ஸுக்ரீவோ யத்ர வானர: ॥ 26

ராகவ: அபி - ஸ்ரீராமரும்,
ப்ராத்ரா - தம்பியோடு
ஸஹ ச - கூடவும்
ஹநூமதா - ஹனுமாரோடு
ஸஹ ஏவ - கூடவும்
வானர: - வானரனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
யத்ர - எங்கிருந்தானோ
தத் - அந்த
வனம் - வனத்திற்கே
ஆகச்சத் - திரும்பி வந்தார்.

तं समीक्ष्यागतं रामं सुग्रीवः सहलक्ष्मणम् ।
ह्रीमान् दीनमुवाचेदं वसुधामवलोकयन् ॥

தம் ஸமீக்ஷ்யாகதம் ராமம் ஸுக்ரீவ: ஸஹ லக்ஷ்மணம் ।
ஹ்ரீமான் தீன முவாசேதம் வஸுதாமவலோகயன் ॥ 27

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
ஸஹ லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரோடுகூட
ஆகதம் - திரும்பிவந்த
தம் - அந்த
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,

ஹ்ரீமான் - வெட்கி
வஸுதாம் - தரையை
அவலோகயன் - பார்த்துக்கொண்டு
இதம் - பின்வருமாறு
தீனம் - பரிதாபமாய்
உவாச - பேசினான்.

आह्वयस्वेति मामुक्त्वा दर्शयित्वा च विक्रमम् ।
वैरिणा घातयित्वा च किमिदानीं त्वया कृतम् ॥

ஆஹ்வயஸ்வேதி மாமுக்த்வா தர்ஶயித்வா ச விக்ரமம் ।
வைரிணா காதயித்வா ச கிமிதானீம் த்வயா க்ருதம் ॥ 28

விக்ரமம் - பராக்கிரமத்தை
தர்ஶயித்வா ச - வெளிப்படையாய் காட்டிவிட்டும்,
மாம் - என்னை
ஆஹ்வயஸ்வ - போருக்கழை
இதி - என்று
உக்த்வா - ஆக்ஞாபித்துவிட்டும்,
வைரிணா - சத்ருவால்
காதயித்வா ச - அடியுண்ணப் பண்ணிவிட்டும்
இதானீம் - இப்பொழுது
த்வயா - தேவரீரால்
க்ருதம் கிம் - செய்யப்பட்டது ஏனோ?

तामेव वेलां वक्तव्यं त्वया राघव तत्त्वतः ।
वालिनं न निहन्मीति ततो नाहमितो व्रजे ॥

தாமேவ வேலாம் வக்தவ்யம் த்வயா ராகவ தத்த்வத: ।
வாலினம் ந நிஹன்மீதி ததோ நாஹமிதோ வ்ரஜே ॥ 29

ராகவ - ஸ்ரீராம!
தாம் - அந்த
வேலாம் ஏவ - சமயத்திலேயே
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
ஹன்மி ந - நான் கொல்ல மாட்டேன்
இதி - என்று
தத்த்வத: - உள்ளபடி
த்வயா வக்தவ்யம் - நீர் சொல்லியிருக்க வேண்டியது;
தத: - அப்பொழுது
இத: - இங்கிருந்த
அஹம் - நான்
ந வ்ரஜே - போயிருக்க மாட்டேன்.

तस्य चैवं ब्रुवाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।
करुणं दीनया वाचा राघवः पुनरब्रवीत् ॥

தஸ்ய சைவம் ப்ருவாணஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
கருணம் தீனயா வாசா ராகவ: புனரப்ரவீத் ॥ 30

தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவன்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணஸ்ய ச - மொழிகையில்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
தீனயா - பரிதாபமான
வாசா - சொற்கொண்டு
கருணம் - இரக்கத்துடன்
புன: - மீளவும்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

सुग्रीव श्रूयतां तात क्रोधश्च व्यपनीयताम् ।
कारणं येन बाणोऽयं न मया स विसर्जितः ॥

ஸுக்ரீவ ஶ்ரூயதாம் தாத க்ரோதஶ்ச வ்யபநீயதாம் ।
காரணம் யேன பாணோ(அ)யம் ந மயா ஸ விஸர்ஜித: ॥ 31

தாத - அப்பா
ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ!
க்ரோத: ச - கோபமானது
வ்யபநீயதாம் - விடப்படட்டும்.
ஸ: - அந்த
அயம் - இந்த
பாண: - பாணமானது
மயா - என்னால்
யேன - எக்காரணத்தால்
விஸர்ஜித: ந - போடப்படவில்லையோ, அந்த
காரணம் - காரணமானது
ஶ்ரூயதாம் - செவிகொடுத்து கேட்கப்படட்டும்.

अलंकारेण वेषेण प्रमाणेन गतेन च ।
त्वं च सुग्रीव वाली च सदृशौ स्थः परस्परम् ॥

அலங்காரேண வேஷேண ப்ரமாணேன கதேந ச ।
த்வம் ச ஸுக்ரீவ வாலீ ச ஸத்ருஶௌ ஸ்த: பரஸ்பரம் ॥ 32

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ!
த்வம் ச வாலீ ச - நீயும் வாலியும்
அலங்காரேண - அலங்காரத்தாலும்
வேஷேண - உடையாலும்
ப்ரமாணேன - உருவத்தாலும்
கதேந ச - நடையாலும்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
ஸத்ருஶௌ - ஒத்திருக்கின்றவர்களாக
ஸ்த: - இருக்கின்றீர்கள்.

स्वरेण वर्चसा चैव प्रेक्षितेन च वानर ।
विक्रमेण च वाक्यैश्च व्यक्तिं वां नोपलक्षये ॥

ஸ்வரேண வர்சஸா சைவ ப்ரேக்ஷிதேந ச வானர ।
விக்ரமேண ச வாக்யைஶ்ச வ்யக்திம் வாம் நோபலக்ஷயே ॥ 33

வானர ஸ்வரேண - வானரரே! குரலாலும்
வர்சஸா ஏவ - காந்தியாலும்
ப்ரேக்ஷிதேந ச - தோற்றத்தாலும்
விக்ரமேண ச - பராக்கிரமத்தாலும்
வாக்யை: ச - சொற்களாலும்
வாம் - உங்களிருவர்களுள்
வ்யக்திம் ச - ஒரு பேதத்தையும்
ந உபலக்ஷயே - நான் காணவில்லை.

ततोऽहं रूपसादृश्यान्मोहितो वानरोत्तम ॥

ததோ(அ)ஹம் ரூபஸாத்ருஶ்யாத் மோஹிதோ வாநரோத்தம ॥ 34

வாநரோத்தம - வானரோத்தமரே!
அஹம் - நான்
தத: - அப்பொழுது
ரூபஸாத்ருஶ்யாத் - உருவ ஒத்துமையால்
மோஹித: - என்ன செய்வதெனத் தோன்றாதிருந்தேன்.

नोत्सृजामि महावेगं शरं शत्रुनिबर्हणम् ।
जीवितान्तकरं घोरं सादृश्यात्तु विशङ्कितः ॥
मूलघातो न नौ स्याद्धि द्वयोरपि कृतो मया ॥

நோத்ஸ்ருஜாமி மஹாவேகம் ஶரம் ஶத்ருநிபர்ஹணம் ।
ஜீவிதாந்தகரம் கோரம் ஸாத்ருஶ்யாத் து விஶங்கித: ॥
மூலகாதோ ந நௌ ஸ்யாத்தி த்வயோரபி க்ருதோ மயா ॥ 35

நௌ - நம்
த்வயோ: அபி - இருவர்களில்

மயா - என்னால்
மூலகாத: - வேரின் அழிவு
க்ருத: - விளைந்ததாய்
ந ஸ்யாத் - ஆக்கக்கூடாது
ஹி - என்கிற காரணத்தால்
ஸாத்ருஶ்யாத் - ஒத்திருந்தமையால்
விஶங்கித: து - உண்மையறியாதிருந்த நான்
கோரம் - பயங்கரமானதும்
மஹாவேகம் - மகாசக்தியுடையதும்
ஶத்ருநிபர்ஹணம் - சத்ருக்களுக்கு சத்ருவாய்
ஜீவிதாந்த காரம் - உயிரை ஒழிக்க வல்லதுமான
ஶரம் - பாணத்தை
உத்ஸ்ருஜாமி ந - விடாதிருந்தேன்.

त्वयि वीरे विपन्ने हि अज्ञानाल्लाघवान्मया ।
मौढ्यं च मम बाल्यं च ख्यापितं स्यात् कपीश्वर ॥

த்வயி வீரே விபந்நேஹி அஞாநால்லாகவான்மயா ।
மௌட்யம் ச மம பால்யம் ச க்யாபிதம் ஸ்யாத்கபீஸ்வர ॥ 36

வீரே த்வயி - வீரராகிய நீர்
மயா - என்னால்
அஞாநாத் - ஆராயாது
லாகவாத் - அவசரத்தால்
விபந்நே ஹி - ஆபத்தையடைந்தீர் என்றால்
கபீஶ்வர - வானர மன்னா!
மம - எனது
மௌட்யம் - அசட்டுத்தனம்
க்யாபிதம் - பிரசித்தி பெற்றதாய்
ஸ்யாத் ச - விளங்குமே.
பால்யம் - சிறுபிள்ளைத்தனம்
ச - அப்படியே பிரசித்தி பெற்று விளங்குமே.

दत्ताभयवधो नाम पातकं महदुच्यते ॥

தத்தாபயவதோ நாம பாதகம் மஹதுச்யதே ॥ 37

தத்தாபய வத: நாம - அபயம் பெற்றவனைக் கொல்லுதல் என்பதோ
மஹத் பாதகம் - மகாபாதகமென
உச்யதே - சாஸ்திரங்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

अहं च लक्ष्मणश्चैव सीता च वरवर्णिनी ।
त्वदधीना वयं सर्वे वनेऽस्मिञ्शरणं भवान् ॥

அஹம் ச லக்ஷ்மணஶ்சைவ ஸீதா ச வரவர்ணினீ ।
த்வததீநா வயம் ஸர்வே வனே(அ)ஸ்மின் ஶரணம் பவான் ॥ 38

அஹம் ச - நானும்
லக்ஷ்மண: ச ஏவ - லக்ஷ்மணனும்
வரவர்ணினீ - பெண் நாயகமான
ஸீதா ச - ஸீதையும்
வயம் - இந்த நாங்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
த்வததீநா: - உம் பொறுப்புள்ளோர்கள்.
அஸ்மின் - இந்த
வனே - காட்டில்
பவான் - நீர்
ஶரணம் - துணையாளர்.

तस्माद्युद्ध्यस्व भूयस्त्वं मा शङ्कां गन्तुमर्हसि ।
एतन्मुहूर्ते सुग्रीव पश्य वालिनमाहवे ॥
निरस्तमिषुणैकेन वेष्टमानं महीतले ॥

தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பூயஸ்த்வம் மா ஶங்கீம் கந்துமர்ஹஸி ।
ஏதன் முஹூர்தே ஸுக்ரீவ பஶ்ய வாலின மாஹவே ॥
நிரஸ்தமிஷுணைகேந வேஷ்டமானம் மஹீதலே ॥ 39

தஸ்மாத் - ஆகையால்
த்வம் - நீர்
பூய: - மறுபடி
யுத்யஸ்வ - யுத்தம் செய்யும்;
ஶங்காம் கந்தும் - சந்தேகம் கொள்ள
மா அர்ஹஸி - வேண்டாம்.
ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவ!
ஏதன் முஹூர்தே - இக்கணமே
ஆஹவே - போரில்
வாலினம் - வாலியை
ஏகேந இஷுணா - ஒரு பாணத்தால்
நிரஸ்தம் - எய்யப்பட்டு
மஹீதலே - பூமியில்
வேஷ்டமானம் - துடித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனாய்
பஶ்ய - பார்ப்பீர்.

अभिज्ञानं कुरुष्व त्वमात्मनो वानरेश्वर ।
येन त्वामभिजानीयां द्वन्द्वयुद्धमुपागतम् ॥

அபிஞானம் குருஷ்வ த்வமாத்மநோ வானரோத்தம ।
யேந த்வா மபிஜாநீயாம் த்வந்த்வயுத்த முபாகதம் ॥ 40

வானரோத்தம - வானரோத்தமனே!
த்வந்த்வ யுத்தம் - த்வந்த்வ யுத்தத்தை
உபாகதம் - அடைந்த
த்வாம் - உம்மை
யேந - எதினால்
அபிஜாநீயாம் - நான் கண்டுகொள்வேனோ அந்த
அபிஞானம் - அடையாளத்தை
த்வம் ஆத்மந: - நீர் உமக்கு
குருஷ்வ - செய்துகொள்ளும்.

गजपुष्पीमिमां फुल्लामुत्पाट्य शुभलक्षणाम् ।

कुरु लक्ष्मण कण्ठेऽस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥

கஜபுஷ்பீமிமாம் புல்லாமுத்பாட்ய ஶுபலக்ஷணாம் ।
குரு லக்ஷ்மண கண்டே(அ)ஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 41

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ஶுபலக்ஷணாம் - நல்ல அழகுவாய்ந்து
புல்லாம் - பூத்திருக்கும்
இமாம் - இந்த
கஜபுஷ்பீம் - கஜபுஷ்பி என்ற கொடியை
உத்பாட்ய - பிடுங்கி,
அஸ்ய - இந்த
மஹாத்மன: - மஹாத்மாவாகிய
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவருடைய
கண்டே - கழுத்தில்
குரு - போடு.

ततो गिरितटे जातामुत्पाट्य कुसुमाकुलाम् ।

लक्ष्मणो गजपुष्पीं तां तस्य कण्ठे न्यसर्जयत् ॥

ததோ கிரிதடே ஜாதாமுத்பாட்ய குஸுமாகுலாம் ।
லக்ஷ்மணோ கஜபுஷ்பீம் தாம் தஸ்ய கண்டே ந்யஸர்ஜயத் ॥ 42.

தத: - அப்பொழுது
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
கிரிதடே - மலைப்பிரதேசத்தில்
ஜாதாம் - முளைத்திருந்ததும்
குஸுமாகுலாம் - புஷ்பங்கள் செறிந்திருந்ததுமான
தாம் - அந்த
கஜபுஷ்பீம் - கஜபுஷ்பியெனும் கொடியை
உத்பாட்ய - பிடுங்கி,
தஸ்ய - அவனது

கண்டே - கழுத்தில்
ந்யஸர்ஜயத் - போட்டார்.

स तया शुशुभे श्रीमाँल्लतया कण्ठसक्तया ।

ஸ தயா ஶுஶுபே ஶ்ரீமான் லதயா கண்டஸக்தயா ॥ 43

ஶ்ரீமான் - ஶ்ரீமானான
ஸ: - அவர்
கண்ட ஸக்தயா - கழுத்தில் போடப்பட்ட
தயா - அந்த
லதயா - கொடியால்
ஶுஶுபே - நன்கு விளங்கினார்.

मालयेव बलाकानां ससन्ध्य इव तोयदः ॥

विभ्राजमानो वपुषा रामवाक्यसमाहितः ।

जगाम सह रामेण किष्किन्धां वालिपालिताम् ॥

மாலயேவ பலாகாநாம் ஸஸந்த்ய இவ தோயத:॥
விப்ராஜமானோ வபுஷா ராமவாக்யஸமாஹித: ॥
ஜகாம ஸஹ ராமேண கிஷ்கிந்தாம் வாலிபாலிதாம் ॥ 44

பலாகாநாம் - கொக்குகளின்
மாலயா இவ - வரிசையாலேயே
ஸஸந்த்ய: - சந்தியாகாலத்தோடு கூடிய
தோயத: இவ - மேகம்போலவே
வபுஷா - அழகால்
விப்ராஜமான: - விளங்கிக்கொண்டு
ராம வாக்ய ஸமாஹித:- ஶ்ரீராமரது சொல்லால் தேற்றப்பெற்றவனாகி
ராமேண ஸஹ - ஶ்ரீராமரோடு கூட
வாலிபாலிதாம் - வாலியினால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ஜகாம - புறப்பட்டான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவ ப்ரத்யய தானம் நாம த்வாதஶ: ஸர்க: ॥

த்ரயோதஶ: ஸர்க: - 13

ऋश्यमूकात् स धर्मात्मा किष्किन्धां लक्ष्मणाग्रजः ।
जगाम सहसुग्रीवो वालिविक्रमपालिताम् ॥

ரிஶ்யமூகாத் ஸ தர்மாத்மா கிஷ்கிந்தாம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
ஜகாம ஸஹஸுக்ரீவோ வாலிவிக்ரம பாலிதாம் ॥ 1

समुद्यम्य महच्चापं रामः काञ्चनभूषितम् ।
शरांश्चादित्यसंकाशान् गृहीत्वा रणसाधकान् ॥

ஸமுத்யம்ய மஹச்சாபம் ராம: காஞ்சனபூஷிதம் ।
ஶராம்ஶாதித்ய ஸங்காஶான் க்ருஹீத்வா ரணஸாதகான் ॥ 2

ஸ: - அந்த
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவும்
லக்ஷ்மணாக்ரஜ: - லக்ஷ்மணரின் தமையனுமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
காஞ்சனபூஷிதம் - பொன்புனைந்த
மஹத் - மகத்தான
சாபம் - சாபத்தை
ஸமுத்யம்ய - நாணேற்றிக்கொண்டு
ஆதித்ய ஸங்காஶான்- சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
ரண ஸாதகான் ச - போரில் நினைத்தவைகளை அளிக்க வல்லவைகளுமான
ஶரான் - பாணங்களையும்
க்ருஹீத்வா - எடுத்துக்கொண்டு
வாலி விக்ரம பாலிதாம் - வாலியின் பராக்கிரமத்தால் பரிபாலிக்கப் பட்டதுமான
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ரிஶ்யமூகாத் - ரிச்யமூகத்தினின்று
ஸஹஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவனுடன்
ஜகாம - நடந்தார்.

अग्रतस्तु ययौ तस्य राघवस्य महात्मनः ।
सुग्रीवः संहतग्रीवो लक्ष्मणश्च महाबलः ॥

அக்ரதஸ்து யயௌ தஸ்ய ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ।
ஸுக்ரீவ: ஸம்ஹதக்ரீவோ லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபல: ॥ 3

தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு

அக்ரத: - முன்னே
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ஸம்ஹதக்ரீவ: - கழுத்தை அசையாது வைத்துக்கொண்டு,
யயௌ - சென்றான்.
மஹாபல: - மகாபலசாலியான
லக்ஷ்மண: து - லக்ஷ்மணரும்
ச - அப்படியே முன்சென்றார்.

पृष्ठतो हनुमान् वीरो नलो नीलश्च वानरः ।
तारश्चैव महातेजा हरियूथपयूथपः ॥

ப்ருஷ்டதோ ஹநுமான் வீரோ நளோ நீலஶ்ச வானர: ।
தாரஶ்சைவ மஹாதேஜா ஹரியூதபயூதப: ॥ 4

வீர: - வீரரான
ஹநுமாத் - ஹனுமாரும்,
நள: - நளனும்,
நீல: - நீலனென்ற
வானர: ச - வானரனும்
மஹாதேஜா: - ம்காபலசாலியும்,
ஹரியூதப யூதப: - சேனைத் தலைவர்களுக்குத் தலைவனுமான
தார: ச - தாரனும்
ப்ருஷ்டத: ஏவ - பின்பற்றிச் சென்றார்கள்.

ते वीक्षमाणा वृक्षांश्च पुष्पभारावलम्बिनः ।
प्रसन्नाम्बुवहाश्चैव सरितः सागरंगमाः ॥

தே வீக்ஷமாணா வ்ருக்ஷாம்ஶ்ச புஷ்பபாராவலம்பின: ।
ப்ரஸந்நாம்புவஹாஶ்சைவ ஸரித: ஸாகரங்கமா: ॥ 5

कन्दराणि च शैलांश्च निर्दराणि गुहास्तथा ।
शिखराणि च मुख्यानि दरीश्च प्रियदर्शनाः ॥

கந்தராணி ச ஶைலாம்ஶ்ச நிர்தராணி குஹாஸ்ததா ।
ஶிகராணி ச முக்யாநி தரீஶ்ச ப்ரியதர்ஶநா: ॥ 6

वैदूर्यविमलैस्तोयैः पद्मैश्चाशोककुड्मलैः ।
शोभितान् सजलान् मार्गे तटाकांश्च व्यलोकयन् ॥

வைடூர்யவிமலைஸ் தோயை: பத்மைஶ்சாகோஶ குட்மலை: ।
ஶோபிதான் ஸஜலான் மார்கே தடாகாம்ஶ்ச வ்யலோகயன் ॥ 7

कारण्डैः सारसैर्हंसैर्वञ्जुलैर्जलकुक्कुटैः ।
चक्रवाकैस्तथा चान्यैः शकुनैः प्रतिनादितान् ॥

காரண்டை: ஸாரஸைர் ஹம்ஸைர் வஞ்ஜுளைர் ஜலகுக்குடை: ।
சக்ரவாகைஸ்ததா சாந்யை: ஶகுனைப்ரதிநாதிதான் ॥ 8

தே - அவர்கள்
புஷ்ப பாராவலம்பின:- பூக்களின் சுமையால் வளைந்த
வ்ருக்ஷான் ச - மரங்களையும்
ப்ரஸந்நாம்பு வஹா:- தெளிந்த நீரோட்டமுள்ளவைகளும்
ஸாகரங்கமா: ச - சமுத்திரத்தை நோக்கி ஓடுகின்றவைகளுமான
ஸரித: ஏவ - நதிகளையும்
கந்தராணி ச - பள்ளத்தாக்குகளையும்
ஶைலான் ச - மலைகளையும்
நிர்தராணி ச - மலையருவிகளையும்
குஹா: ததா - குகைகளையும்
முக்யாநி - சிறந்த
ஶிகராணி ச - சிகரங்களையும்
ப்ரிய தர்ஶநா: - அழகிய
தரீ: ச - மலைகளின் பிளப்புக்களையும்
வைடூர்ய விமலை: - வைடூர்யம்போல் தெளிவாயிருக்கின்ற
தோயை: - ஜலங்களாலும்
பத்மை: - தாமரைகளாலும்
அஶோக குட்மலை:- அசோகத்தின் மலர்ந்துகொண்டிருந்த மொட்டுக்களாலும்
ஶோபிதான் - அழகுவாய்ந்து விளங்கும்
ஸஜலான் - நீர்நிறைந்து விளங்குகின்றவைகளும்
காரண்டை: - நீர்காக்கைகளாலும்
ஸாரஸை: - அன்றில்களாலும்
ஹம்ஸை: - அன்னங்களாலும்
வஞ்ஜுளை: - வஞ்சுளங்களாலும்
ஜலகுக்குடை: - நீர்க்கோழிகளாலும்
சக்ரவாகை: ததா - சக்ரவாகங்களாலும்
அந்யை: ச - இன்னும் பல
ஶகுனை: ச - பக்ஷிகளாலும்
ப்ரதிநாதிதான் - ஒலிக்கப்பட்டவைகளுமான
தடாகான் ச - தடாகங்களையும்
மார்கே - வழியில்
வீக்ஷமாணா: - நாற்புறமும் கண்டவர்களாய்
வ்யலோகயன் - கவனித்தார்கள்.

मृदुशष्पाङ्कुराहारान्मृगपोतांश्च निर्भयान्।
चरतः सर्वतोऽपश्यन् स्थलीषु हरिणान् स्थितान् ॥

ம்ருதுஶஷ்பாங்குராஹாரான் ம்ருகபோதாம்ஸ்ச நிர்பயான் ।
சரத: ஸர்வதோऽபஶ்யன் ஸ்தலீஷு ஹரிணான் ஸ்திதான் ॥ 9

நிர்பயான் - நிர்ப்பயமாய்
ம்ருது ஶஷ்பாங்குரா- ஹாரான் - மெல்லிய இளம் புற்களின் நுனிகளை மேய்கின்றவைகளான
ம்ருகபோதான் - மான்குட்டிகளையும்
ஸ்தலீஷு - பல இடங்களில்
ஸ்திதான் - நின்றுகொண்டும்
ஸர்வத: - எங்கும்
சரத: ச - திரிந்துகொண்டும் இருக்கிற
ஹரிணான் - மான்களையும்
அபஶ்யன் - பார்த்தார்கள்.

तटाकवैरिणश्चापि शुक्लदन्तविभूषितान् ।
घोरानेकचरान् वन्यान् द्विरदान् कूलघातिनः ॥

தடாகவைரிணஶ்சாபி ஶுக்லதந்த விபூஷிதான் ।
கோராநேகசரான் வன்யாந் த்விரதான் கூலகாதின: ॥ 10

मत्तान् गिरितटोत्कृष्टाञ्जङ्गमानिव पर्वतान् ।
वारणान् वारिदप्रख्यान् महीरेणुसमुक्षितान् ॥

மத்தான் கிரிதடோத்க்ருஷ்டான் ஜங்கமான் இவ பர்வதான் ।
வாரணான் வாரிதப்ரக்யான் மஹீ ரேணு ஸமுக்ஷிதான் ॥ 11

वने वनचरांश्चान्यान् खेचरांश्च विहंगमान् ।
पश्यन्तस्त्वरिता जग्मुः सुग्रीववशवर्तिनः ॥

வனே வநசரான் சான்யான் கேசரான் ச விஹங்கமான் ।
பஶ்யந்தஸ்த்வரிதா ஜக்மு: ஸுக்ரீவ வஶவர்தின: ॥ 12

ஸுக்ரீவ வஶ வர்தின:-சுக்ரீவன்கூடச் சென்ற அவர்களும்
தடாக வைரிண: - தடாகங்களைக் கலக்குகிறவைகளும்
ஶுக்லதந்த விபூஷிதான்-வெளிறிய தந்தங்களால் அழகுற்று விளங்குகிறவைகளும்
கோராந் - பயங்கரமானவைகளும்
ஏக சரான் - தனித்தனியே திரிகின்றவைகளும்
கூலகாதின: - கரைகளை நாசம் செய்கின்றவைகளும்
மத்தான் - மதம்கொண்டவைகளும்
கிரிதடோத்க்ருஷ்டான்- மலையடிவாரங்களில் உராய்கின்றவைகளும்
ஜங்கமான் - நடந்துகொண்டிருக்கும்
பர்வதான் இவ - மலைகளைப் போன்றவைகளும்
வாரித ப்ரக்யான் - மேகங்களை நிகர்த்தவைகளும்
மஹீரேணு ஸமுக்ஷிதான்- பூமியின் புழுதியால் படியப்பெற்றவைகளும்
வன்யாந் - காட்டிலுள்ளவைகளும்
த்விரதான் அபி - இரு தந்தமுள்ளவைகளுமான

வாரணான் ச	-	யானைகளையும்
வனே அன்யான்	-	காட்டில் மற்றுமுள்ள
வநசரான் ச	-	காட்டு மிருகங்களையும்
கேசரான்	-	ஆகாயத்தில் பறந்து திரியும்
விஹங்கமான் ச	-	பறவைகளையும்
பஶ்யந்த:	-	பார்த்துக்கொண்டே
த்வரிதா:	-	வேகமாகவே
ஜக்மு:	-	நடந்து சென்றார்கள்.

तेषां तु गच्छतां तत्र त्वरितं रघुनन्दनः ।
द्रुमषण्डं वनं दृष्ट्वा रामः सुग्रीवमब्रवीत् ॥

தேஷாம் து கச்சதாம் தத்ர த்வரிதம் ரகுநந்தன: ।
த்ருமஷண்டம் வனம் த்ருஷ்ட்வா ராம: ஸுக்ரீவமப்ரவீத் ॥ 13

தத:	-	அப்பொழுது
தேஷாம்	-	அவர்கள்
த்வரிதம்	-	வேகமாய்
கச்சதாம் து	-	போய்க்கொண்டிருக்கையில்
ரகுநந்தன:	-	ரகுகுலதிலகரான
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
த்ருமஷண்டம்	-	மரங்களடர்ந்த
வனம்	-	காடொன்றை
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு,
ஸுக்ரீவம்	-	சுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு வினாவினார்.

एष मेघ इवाकाशे वृक्षषण्डः प्रकाशते ।
मेघसङ्घातविपुलः पर्यन्तकदलीवृतः ॥

ஏஷ மேக இவாகாஶே வ்ருக்ஷஷண்ட: ப்ரகாஶதே ।
மேகஸங்காதவிபுல: பர்யந்த கதலீவ்ருத:॥ 14

ஏஷ:	-	இந்த
வ்ருக்ஷஷண்ட:	-	மரச்சூழல்
மேக ஸங்காத விபுல:	-	மேகக்கூட்டங்களைப் போல் விசாலமாய்
பர்யந்த கதலீவ்ருத:	-	நாற்புறமும் வாழைகளால் சூழப்பட்டதாய்,
ஆகாஶே	-	ஆகாசத்தில்
மேக: இவ	-	மேகம்போல்
ப்ரகாஶதே	-	விளங்குகிறது.

किमेतज्ज्ञातुमिच्छामि सखे कौतूहलं महत् ।
कौतूहलापनयनं कर्तुमिच्छाम्यहं त्वया ॥

கிமேதஜ் ஜ்ஞாதுமிச்சாமி ஸகே கௌதூஹலம் மஹத் ।
கௌதூஹலாபநயனம் கர்து மிச்சாம்யஹம் த்வயா ॥ 15

ஸகே	-	அன்பரே!
ஏதத் கிம்	-	இது என்ன? என்று
ஜ்ஞாதும்	-	அறிந்துகொள்ள
இச்சாமி	-	வேண்டுகிறேன்.
கௌதூ ஹலம்	-	விஷயம் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமெனும் ஆசை
மஹத்	-	அதிகம்.
த்வயா	-	உம்மால்
அஹம்	-	நான்
கௌதூப ஹல அபநயனம் கர்தும்	-	ஆசை நிறைவேறுதலைச் செய்துகொள்ள
இச்சாமி	-	விரும்புகிறேன்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राघवस्य महात्मनः ।
गच्छन्नेवाचचक्षेऽथ सुग्रीवस्तन्महद्वनम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ।
கச்சந்நேவாசசக்ஷே(அ)த ஸுக்ரீவஸ் தன் மஹத்வனம் ॥ 16

ஸுக்ரீவ:	-	சுக்ரீவன்,
தஸ்ய	-	அந்த
மஹாத்மன:	-	மகாத்மாவான
ராகவஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
தத் வசனம்	-	அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
தத்	-	அந்த
மஹத்வனம்	-	மகாவனத்தைப் பற்றி
கச்சந் ஏவ	-	நடந்துகொண்டே
அத	-	பின்வருமாறு
ஆசசக்ஷே	-	விளங்க விளம்பினான்.

एतद्राघव विस्तीर्णमाश्रमं श्रमनाशनम् ।
उद्यानवनसंपन्नं स्वादुमूलफलोदकम् ॥

ஏதத் ராகவ விஸ்தீர்ணமாஶ்ரமம் ஶ்ரமநாஶனம்।
உத்யாநவந ஸம்பந்நம் ஸ்வாது மூலபலோதகம் ॥ 17

ராகவ	-	ஸ்ரீராம!
ஏதத்	-	இந்த
ஆஶ்ரமம்	-	ஆச்ரமமானது
விஸ்தீர்ணம்	-	விசாலமானது.
ஶ்ரமநாஶனம்	-	சிரமத்தைப் போக்கவல்லது.
உத்யாநவந ஸம்பந்நம்	-	உத்தியான வனங்கள் நிறைந்துள்ளது
ஸ்வாது மூலபலோதகம்	-	ருசிகரமான கிழங்குகளையும், கனிகளையும் தீர்த்தங்களையுமுடையது.

अत्र सप्तजना नाम मुनयः संशितव्रताः ।
सप्तैवासन्नधःशीर्षा नियतं जलशायिनः ॥

அத்ர ஸப்தஜநா நாம முனய: ஸம்ஶித வ்ரதா: ।
ஸப்தைவாஸந்நத: ஶீர்ஷா நியதம் ஜலஶாயின: ॥ 18

அத்ர - இவ்விடத்தில்
ஸப்த ஜநா: நாம - ஸப்தஜனங்கள் என்று
ஸப்த - ஏழு
முனய: - முனிவர்கள்,
அத: ஶீர்ஷா: - தலைகீழாய் இருந்துகொண்டு,
ஜலஶாயின: ஏவ - ஜலத்திலேயே வசித்துக்கொண்டு,
ஸம்ஶித வ்ரதா: - கடும் தவம் புரிபவர்களாய்,
நியதா: - ஜிதேந்திரியர்களாய்,
ஆஸந் - இருந்தார்கள்.

सप्तरात्रकृताहारा वायुना वनवासिनः ।
दिवं वर्षशतैर्याताः सप्तभिः सकलेबराः ॥

ஸப்தராத்ர க்ருதாஹாரா வாயுநா வனவாஸின: ।
திவம் வர்ஷஶதைர்யாதா: ஸப்தபி: ஸகளேபரா: ॥ 19

வனவாஸின: - வனவாசிகளாகிய இவர்கள்,
வாயுநா - வாயுவைக்கொண்டே
ஸப்த ராத்ர - ஏழு நாள்க்கொருதரம்
க்ருதாஹாரா: - உணவு கொண்டவர்களாய்
ஸப்தபி: வர்ஷஶதை:- ஏழுநூறு வர்ஷத்திற்கப்பால்
ஸகளேபரா: - சரீரங்களுடனேயே
திவம் - ஸ்வர்க்கத்திற்கு
யாதா: - சென்றார்கள்.

तेषामेवंप्रभावेण द्रुमप्राकारसंवृतम् ।
आश्रमं सुदुराधर्षमपि सेन्द्रैः सुरासुरैः ॥

தேஷா மேவம்ப்ரபாவேண த்ரும ப்ராகார ஸம்வ்ருதம் ।
ஆஶ்ரமம் ஸுதுராதர்ஷமபி ஸேந்த்ரை: ஸுராஸுரை: ॥ 20

ஏவம் ப்ரபாவாணாம்- இப்படிப்பட்ட மகிமைகொண்ட
தேஷாம் ஆஶ்ரமம் - அவர்களின் ஆச்ரமம்
த்ரும ப்ராகார - விருக்ஷங்களான மதில்களால்
ஸம்வ்ருதம் - சூழப்பட்டது.
ஸேந்த்ரை: - இந்திரனுள்ளிட்ட
ஸுராஸுரை: அபி - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும்கூட
ஸுதுராதர்ஷம் - பிரவேசிக்க முடியாதது.

पक्षिणो वर्जयन्त्येतत्तथान्ये वनचारिणः ।
विशन्ति मोहाद्येऽप्यत्र निवर्तन्ते न ते पुनः ॥

பக்ஷிணோ வர்ஜயந்த்யேதத் ததான்யே வநசாரிண: ।
விஶந்தி மோஹாத்யே(அ)ப்யத்ர நிவர்தந்தே ந தே புன: ॥ 21

பக்ஷிண: - பறவைகளும்,
ததா - அப்படியே
அன்யே - இதர
வநசாரிண: - காட்டுமிருகங்களும்
ஏதத் - இதை
வர்ஜயந்தி - விட்டு ஓடிப்போய்விடுகின்றன.
தத்ர - இதில்
மோஹாத் - விஷயம் தெரியாமையால்
யே - எவைகள்
விஶந்தி - புகுகின்றனவோ,
தே - அவைகள்
புன: - மீண்டும்
நிவர்தந்தே ந - உயிருடன் வருவதில்லை.

विभूषणरवाश्चात्र श्रूयन्ते सकलाक्षराः ।
तूर्यगीतस्वनाश्चात्र गन्धो दिव्यश्च राघव ॥

விபூஷண ரவாஶ்சாத்ர ஶ்ரூயந்தே ஸகலாக்ஷரா: ।
தூர்யகீதஸ்வநாஶ்சாத்ர கந்தோ திவ்யஶ்ச ராகவ ॥ 22

தத்ர - இவ்விடத்தில்
விபூஷணரவா: - ஆபரணங்களின் சப்தங்களும்,
ஸகலாக்ஷரா: - இனிய சொற்களோடு
தூர்யகீத ஸ்வநா: - தூரிய வாத்தியம், பாடல்கள் இவைகளின் தொனியும்
ஶ்ரூயந்தே - கேட்கப்படுகின்றன.
ராகவ - ஸ்ரீராம!
அத்ர - இவ்விடத்தில்
திவ்ய: - திவ்யமான
கந்த: - பரிமளமும்
ச - அப்படியே வீசுகின்றது.

त्रेताग्नयोऽपि दीप्यन्ते धूमो ह्येष प्रदृश्यते ।
वेष्टयन्निव वृक्षाग्रान् कपोताङ्गारुणो घनः ॥

த்ரேதாக்நயோ(அ)பி தீப்யந்தே தூமோ ஹ்யேஷ ப்ரத்ருஶ்யதே ।
வேஷ்டயந்நிவ வ்ருக்ஷாக்ரான் கபோதாங்காருணோ கந: ॥ 23

த்ரேதாக்நய: அபி - திரேதாக்னிகளும்
தீப்யந்தே - எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன.
ஹி - ஆகையால்தான்

அத்ர - இவ்விடத்தில்
தூம: - புகையானது
வ்ருக்ஷாக்ரான் - மரங்களின் நுனிகளை
கபோதாங்காருண: - மாடப்புராவின் அங்கத்தினது சிவப்பு நிறமுற்ற
கந: - மேகம்
இவ - போலவே
வேஷ்டயந் - சுற்றிக்கொண்டு
ப்ரகாஶதே - காணப்படுகிறது.

एते वृक्षाः प्रकाशन्ते धूमसंसक्तमस्तकाः ।
मेघजालप्रतिच्छन्ना वैदूर्यगिरयो यथा ॥

ஏதே வ்ருக்ஷா: ப்ரகாஶந்தே தூம ஸம்ஸக்த மஸ்தகா: ।
மேகஜால ப்ரதிச்சந்நா வைடூர்ய கிரயோ யதா॥ 24

ஏதே - இந்த
வ்ருக்ஷா: - மரங்கள்
தூம ஸம்ஸக்த மஸ்தகா: - புகையால் பற்றப்பட்ட நுனிகளை உடையவைகளாய்,
மேக ஜால ப்ரதிச்சந்நா:- மேகக் கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட்டவைகளாய்
வைடூர்ய கிரய: - வைடூர்ய மலைகள்
யதா - போலவே
ப்ரகாஶந்தே - விளங்குகின்றன.

कुरु प्रणामं धर्मात्मंस्तान् समुद्दिश्य राघव ।
लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा प्रयतः संयताञ्जलिः ॥

குரு ப்ரணாமம் தர்மாத்மன் தான் ஸமுத்திஶ்ய ராகவ ।
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ப்ரயத: ஸம்யதாஞ்ஜலி: ॥ 25

தர்மாத்மன் - தர்மாத்மாவே!
ராகவ - ஶ்ரீராம
ப்ராத்ரா - தம்பியான
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூட
தான் - அவர்களை
ஸமுத்திஶ்ய - உத்தேசித்து
ப்ரயத: - பக்தியோடு ஒருபட்ட மனமுடையவராய்
ஸம்யதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தராகி
ப்ரணாமம் - நமஸ்காரத்தை
குரு - செய்யும்.

प्रणमन्ति हि ये तेषां मुनीनां भावितात्मनाम् ।
न तेषामशुभं किंचिच्छरीरे राम विद्यते ॥

ப்ரணமந்தி ஹி யே தேஷாம் முனீனாம் பாவிதாத்மநாம் ।
ந தேஷா மஶுபம் கிஞ்சித் ஶரீரே ராம வித்யதே ॥ 26

ராம - ஶ்ரீராம!
தேஷாம் - அந்த
பாவிதாத்மநாம் - ஆத்மஞானிகளாகிய
முனீனாம் - முனிவர்களை
யே - எவர்கள்,
ப்ரணமந்தி ஹி - பணிகின்றார்களோ
தேஷாம் - அவர்களுக்கு
ஶரீரே - உடலில்
கிஞ்சித் அஶுபம் - எவ்வித நோவும்
ந வித்யதே - உண்டாகிறதில்லை.

ततो रामः सह भ्रात्रा लक्ष्मणेन कृताञ्जलिः ।
समुद्दिश्य महात्मानस्तानृषीनभ्यवादयत् ॥

ததோ ராம: ஸஹ ப்ராத்ரா லக்ஷ்மணேன க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ஸமுத்திஶ்ய மஹாத்மாநஸ் தாந்ருஷீ நப்யவாதயத் ॥ 27

தத: - அப்பொழுது
ராம: - ஶ்ரீராமர்,
ப்ராத்ரா - தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூட
க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தராகி
தாந் - அந்த
மஹாத்மாந: - மகாத்மாக்களை
ஸமுத்திஶ்ய - உத்தேசித்து,
அப்யவாதயத் - அடிபணிந்து சேவித்தார்.

अभिवाद्य तु धर्मात्मा रामो भ्राता च लक्ष्मणः ।
सुग्रीवो वानराश्चैव जग्मुः संहृष्टमानसाः ॥

அபிவாத்ய து தர்மாத்மா ராமோ ப்ராதா ச லக்ஷ்மண: ।
ஸுக்ரீவோ வானராஶ்சைவ ஜக்மு: ஸம்ஹ்ருஷ்டமானஸா: ॥ 28

அபிவாத்ய ச - அடிபணிந்து சேவித்தபின்
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவாகிய
ராம: - ஶ்ரீராமரும்
ப்ராதா - தம்பியாகிய
லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணரும்
ஸுக்ரீவ: ச - சுக்ரீவனும்
வானரா: ஏவ - வானரர்களும்
ஸம்ஹ்ருஷ்ட மானஸா:- உவகைபூத்த உள்ளத்தினராய்
ஜக்மு: - வழிநடந்தார்கள்.

ते गत्वा दूरमध्वानं तस्मात् सप्तजनाश्रमात् ।
ददृशुस्तां दुराधर्षां किष्किन्धां वालिपालिताम् ॥

தே கத்வா தூரமத்வானம் தஸ்மாத் ஸப்தஜநாஶ்ரமாத் ।
தத்ருஶுஸ்தாம் துராதர்ஷாம் கிஷ்கிந்தாம் வாலிபாலிதாம் ॥ 29

தே - அவர்கள்
தஸ்மாத் - அந்த
ஸப்த ஜநாஶ்ரமாத் - சப்தஜனமெனும் ஆச்ரமத்திலிருந்து
தூரம் - வெகுதூரம்
அத்வானம் கத்வா - வழி நடந்து
வாலிபாலிதாம் - வாலியால் பாலிக்கப்பட்ட
துராதர்ஷாம் - பிறரால் புகமுடியாத
தாம் - அந்த
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையை
தத்ருஶு: - கண்முன் கண்டார்கள்.

ततस्तु रामानुजरामवानराः प्रगृह्य शस्त्राण्युदितार्कतेजसः ।
पुरीं सुरेशात्मजवीर्यपालितां वधाय शत्रोः पुनरागताः सह ॥

ததஸ்து ராமாநுஜ ராமவானரா:
ப்ரக்ருஹ்ய ஶஸ்த்ராண்யுதிதார்க தேஜஸ:।
புரீம் ஸுரேஶாத்மஜவீர்ய பாலிதாம்
வதாய ஶத்ரோ: புனராகதா: ஸஹ ॥ 30

தத: - அனந்தரம்
ராமாநுஜ ராம வானரா: து - லக்ஷ்மணரும் ஸ்ரீராமரும் வானரர்களும்
உதிதார்க தேஜஸ: - சத்ருவை மன்னியாத மிகுந்த கோபம் பொங்கியவர்களாய்
ஶத்ரோ: - சத்ருவினது
வதாய - வதத்தின்பொருட்டு
ஶஸ்த்ராணி - ஆயுதங்களை
ப்ரக்ருஹ்ய - கையிலேந்திக்கொண்டு,
ஸுரேஶாத்மஜ வீர்யபாலிதாம் - இந்திரகுமாரனது வீர்யத்தால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
புரீம் - நகருக்கு
ஸஹ - ஏககாலத்திலே
புன: - திரும்பி.
ஆகதா: - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸப்தஜநாஶ்ரம ப்ரணாமோ நாம த்ரயோதஶ: ஸர்க: ॥

சதுர்தஶ: ஸர்க: - 14

सर्वे ते त्वरितं गत्वा किष्किन्धां वालिनः पुरीं ।
वृक्षैरात्मानमावृत्य व्यतिष्ठन् गहने वने ॥

ஸர்வே தே த்வரிதம் கத்வா கிஷ்கிந்தாம் வாலின: புரீம் ।
வ்ருக்ஷை ராத்மானமாவ்ருத்ய வ்யதிஷ்டன் கஹனே வனே ॥ 1

தே - அவர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
வாலின: புரீம் - வாலியினது நகராகிய
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையை
த்வரிதம் - வேகமாய்
கத்வா - அடைந்து,
கஹனே வனே - அடர்ந்த காட்டில்
வ்ருக்ஷை: ஆத்மானம் - மரங்களால் தங்களை
ஆவ்ருத்ய - மறைத்துக்கொண்டு,
வ்யதிஷ்டன் - காத்துநின்றார்கள்.

विस्तार्य सर्वतो दृष्टिं कानने काननप्रियः ।
सुग्रीवो विपुलग्रीवः क्रोधमाहारयद्भृशम् ॥

விஸ்தார்ய ஸர்வதோ த்ருஷ்டிம் கானனே கானனப்ரிய: ।
ஸுக்ரீவோ விபுலக்ரீவ: க்ரோத மாஹரயத் ப்ருஶம்॥ 2

விபுலக்ரீவ: - நீண்ட கழுத்துடைய
கானனப்ரிய: - வானரனாகிய
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
கானனே ஸர்வத: - காட்டில் நாற்புறமும்
த்ருஷ்டிம் விஸார்ய - சுற்றிப்பார்த்து,
ப்ருஶம் - அளவுகடந்த
க்ரோதம் - கோபத்தை
ஆஹாரயத் - அடைந்தான்.

ततः स निनदं घोरं कृत्वा युद्धाय चाह्वयत् ।
परिवारैः परिवृतो नादैर्भिन्दन्निवाम्बरम् ॥

தத: ஸ நிநதம் கோரம் க்ருத்வா யுத்தாய சாஹ்வயத் ।
பரிவாரை: பரிவ்ருதோ நாதைர் பிந்தன்நிவாம்பரம் ॥ 3

गर्जन्निव महामेघो वायुवेगपुरःसरः ॥

கர்ஜந்நிவ மஹாமேகோ வாயுவேகபுர: ஸர: ॥ 4

பரிவாரை: - பரிவாரங்களால்
பரிவ்ருத: - சூழப்பட்ட

ஸ: - அவன்,
நாதை: - கர்ஜனைகளால்
அம்பரம் - ஆகாயத்தை
பிந்தன் இவ - பிளப்பவன் போலாகி
வாயுவேகபுர: ஸர: - வாயுவேகத்தால் தகையப்பட்டு
கர்ஜந் - இடிக்கும்
மஹாமேக: - மகாமேகம்
இவ - போலாகி
கோரம் - பயங்கரமான
நிநதம் - கர்ஜனையை
தத: - அப்பொழுது
க்ருத்வா ச - செய்துகொண்டே
யுத்தாய - போருக்கு
ஆஹ்வயத் - அறைகூவினான்.

अथ बालार्कसदृशो दृप्तसिंहगतिस्तदा ।
दृष्ट्वा रामं क्रियादक्षं सुग्रीवो वाक्यमब्रवीत् ॥

அத பாலார்க ஸத்ருஶோ த்ருப்த ஸிம்ஹகதிஸ் ததா ।
த்ருஷ்ட்வா ராமம் க்ரியாதக்ஷம் ஸுக்ரீவோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 5

ததா - அப்பொழுது
பாலார்க ஸத்ருஶ: - இளங்கதிரவனையொத்தவனும்
த்ருப்த ஸிம்ஹகதி: - கொழுத்த சிங்க நடையுடையவனுமான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
க்ரியாதக்ஷம் - காரியங்களை வாக்களித்தபடி முடிக்கும்
ராமம் த்ருஷ்ட்வா - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து,
வாக்யம் - ஒரு சொல்லை
அத - இங்ஙனம்
அப்ரவீத் - நிகழ்த்தினான்.

हरिवागुरया व्याप्तां तप्तकाञ्चनतोरणाम् ।
प्राप्ता स्म ध्वजयन्त्राढ्यां किष्किन्धां वालिनः पुरीम् ॥

ஹரிவாகுரயா வ்யாப்தாம் தப்த காஞ்சன தோரணாம் ।
ப்ராப்தா ஸ்த த்வஜ யந்த்ராட்யாம் கிஷ்கிந்தாம் வாலின: புரீம் ॥ 6

ஹரி வாகுரயா - வானரக் காவலர்களால்
வ்யாப்தாம் - நிறைந்துள்ளதும்,
தப்த காஞ்சன தோரணாம் - நல்லபொன்னாலான தோரணங்களை உடையதும்,
த்வஜ யந்த்ராட்யாம் - கொடிகளையும் யந்திரங்களையுமுடையதும்,
வாலின: புரீம் - வாலியின் நகருமான

கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ப்ராப்தா: ஸ்ம - வந்து சேர்ந்தோம்.

प्रतिज्ञा या त्वया वीर कृता वालिवधे पुरा ।
सफलां तां कुरु क्षिप्रं लतां काल इवागतः ॥

ப்ரதிஜ்ஞா யா த்வயா வீர க்ருதா வாலிவதே புரா ।
ஸபலாம் தாம் குரு க்ஷிப்ரம் லதாம் கால இவாகத: ॥ 7

வீர - வீரரே!
புரா - முன்னமேயே
வாலிவதே - வாலி வதை விஷயத்தில்
த்வயா - தேவரீரால்
ப்ரதிஜ்ஞா - வாக்குதத்தம்
யா - எதுவோ அது
க்ருதா - அருளி விடப்பட்டது.
கால: - ஏற்றகாலம்
ஆகத: - வந்துவிட்டது.
லதாம் - உதவியைக்கோரும் மெலிந்த ஸ்த்ரீயை
இவ - போலிருக்கிற
தாம் - அதை
ஸபலாம் - காரியசித்தி பெற்றதாய்
க்ஷிப்ரம் - இப்பவே
குரு - செய்தருளும்.

एवमुक्तस्तु धर्मात्मा सुग्रीवेण स राघवः ।
तमथोवाच सुग्रीवं वचनं शत्रुसूदनः ॥

ஏவமுக்தஸ்து தர்மாத்மா ஸுக்ரீவேண ஸ ராகவ: ।
தமதோவாச ஸுக்ரீவம் வசனம் ஶத்ருஸூதன: ॥ 8

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனால்
உக்த: - வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவரும்
தர்மாத்மா - தருமாத்மாவும்
ஶத்ருஸூதன: து - சத்ருசம்ஹாரகருமான
ஸ: - அந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
தம் - அந்த
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனைப் பார்த்து
அத - பின்வருமாறு
வசனம் உவாச - திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

कृताभिज्ञानचिह्नस्त्वमनया गजसाह्वया ।
लक्ष्मणेन समुत्पाट्य यैषा कण्ठे कृता तव ॥

க்ருதாபிக்ஞாநசின்ஹஸ்த்வமநயா கஜஸாஹ்வயா ।
லக்ஷ்மணேன ஸமுத்பாட்ய யைஷா கண்டே க்ருதாதவ ॥ 9

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணனால்
யா - எது
ஸமுத்பாட்ய - பிடுங்கி,
தவ - உமது
கண்டே - கழுத்தில்
க்ருதா - போடப்பட்டிருக்கிறதோ
ஏஷா - அது,
அநயா - இந்த
கஜஸாஹ்வயா - கஜபுஷ்பியெனும் கொடியால்
த்வம் - நீர்
க்ருதாபிக்ஞாநசின்ஹ:- அடையாள சின்னத்துடன் இருக்கின்றீர்.

शोभसे ह्यधिकं वीर लतया कण्ठसक्तया ।
विपरीत इवाकाशे सूर्यो नक्षत्रमालया ॥

ஶோபஸே ஹ்யதிகம் வீர லதயா கண்டஸக்தயா ।
விபரீத இவாகாஶே ஸூர்யோ நக்ஷத்ரமாலயா ॥ 10

வீர - சூரரே!
கண்ட ஸக்தயா - கழுத்திலணிந்திருக்கும்
லதயா - கொடியால்
ஆகாஶே - ஆகாசத்தில்
விபரீத: ஸூர்ய: - சந்திரன்
நக்ஷத்ர மாலயா - நக்ஷத்திர வரிசைகளால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமேயும்
அதிகம் ஹி - அதிகமாகவும்
ஶோபஸே - விளங்குகின்றீர்.

अद्य वालिसमुत्थं ते भयं वैरं च वानर ।
एकेनाहं प्रमोक्ष्यामि बाणमोक्षेण संयुगे ॥

அத்ய வாலிஸமுத்தம் தே பயம் வைரம் ச வானர ।
ஏகேநாஹம் ப்ரமோக்ஷ்யாமி பாணமோக்ஷேண ஸம்யுகே ॥ 11

வானர - வானரரே!
அத்ய - இப்பொழுது
ஸம்யுகே - போரில்
அஹம் - நான்,

ஏகேந - ஒரு
பாணமோக்ஷேண - பாண வீழ்ச்சியால்
வாலி ஸமுத்தம் - வாலியினிடமிருந்து உண்டாயிருக்கும்
தே பயம் - உமது பயத்தையும்
வைரம் ச - துவேஷத்தையும்,
ப்ரமோக்ஷ்யாமி - தொலைத்துவிடப் போகிறேன்.

मम दर्शय सुग्रीव वैरिणं भ्रातृरूपिणम् ।
अद्य वाली विनिहतो वनपांसुषु वेष्टते ॥

மம தர்ஶய ஸுக்ரீவ வைரிணம் ப்ராத்ரு ரூபிணம் ।
அத்ய வாலீ விநிஹதோ வனபாம்ஸுஷு வேஷ்டதே ॥ 12

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவரே!
ப்ராத்ரு ரூபிணம் - அண்ணனென உறவு மாத்திரம் கொண்டிருக்கும்
வைரிணம் - வைரியாகுமவனை
மம தர்ஶய - எனக்குக் காட்டுவீராக.
யாவத் - அந்த நிமிஷத்திலேயே
வனே - காட்டில்
வாலீ - வாலி
விநிஹத: - அடிக்கப்பட்டு
பாம்ஸுஷு - தரைப்புழுதியில்
வேஷ்டதே - இதோ புரளுவான்.

यदि दृष्टिपथं प्राप्तो जीवन् स विनिवर्तते ।
ततो दोषेण मा गच्छेत् सद्यो गर्हेच्च मां भवान् ॥

யதி த்ருஷ்டிபதம் ப்ராப்தோ ஜீவன் ஸ விநிவர்ததே ।
ததோ தோஷேண மா கச்சேத் ஸத்யோ கர்ஹேச்ச மாம் பவான் ॥ 13

த்ருஷ்டி பதம் - கண்புலனாகுதலை
ப்ராப்த: - அடைந்தவனாக
ஸ: ஹி - அவன்
ஜீவன் - உயிருடன்
விநிவர்ததே யதி - திரும்பிப் போய்விடுகின்றான் என்றால்
தத: - அதனால்
ஸத்ய: - உடனே
பவான் - நீர்
மா - என்னை
கர்ஹேத் - நிந்தியும்;
தோஷேண ச - என்னிடமிருக்கும் தோஷத்தால்
மா ஆகச்சேத் - அணுக வேண்டாம்.

प्रत्यक्षं सप्त ते साला मया बाणेन दारिताः ।
तेनावेहि बलेनाद्य वालिनं निहतं मया ॥

ப்ரத்யக்ஷம் ஸப்த தே ஸாலா மயா பாணேன தாரிதா: ।
தேநாவேஹி பலேநாத்ய வாலினம் நிஹதம் மயா ॥ 14

தே ஸப்த - அந்த ஏழு
ஸாலா: - ஆச்சாமரங்கள்
மயா - என்னால்
பாணேன - ஒரு பாணத்தால்
ப்ரத்யக்ஷம் - உமது முன்னிலையிலேயே
தாரிதா: - பிளக்கப்பட்டன.
அத்ய - இப்பொழுது
தேந - அந்த
பலேந - சக்தியாலே
மயா வாலினம் - என்னால் வாலியை
நிஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாக
அவேஹி - எண்ணும்.

अनृतं नोक्तपूर्वं मे वीर कृच्छ्रेऽपि तिष्ठता ।
धर्मलोभपरीतेन न च वक्ष्ये कथंचन ॥

அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே வீர க்ருச்ச்ரே(அ)பி திஷ்டதா ।
தர்ம லோபபரீதேந ந ச வக்ஷ்யே கதஞ்சன ॥ 15

தர்மலோப பரீதேந - தர்மத்தில் ஆஸக்தியை சர்வமுமாய்க் கொண்ட
மே - என்னால்
மஹதி - பெரும்
க்ருச்ச்ரே - கஷ்டதசையில்
திஷ்டதா - இருப்பவனாகியும்
அந்ருதம் - பொய்
ந உக்த பூர்வம் - இதற்குமுன் எப்பவும் சொல்லப்படவில்லை
கதஞ்சன ச - இனிமேலும் எப்பொழுதும்
வக்ஷ்யே ந - சொல்லமாட்டேன்.

सफलां च करिष्यामि प्रतिज्ञां जहि संभ्रमम् ।
प्रसूतं कलमं क्षेत्रे वर्षेणेव शतक्रतुः ॥

ஸபலாம் ச கரிஷ்யாமி ப்ரதிஞாம் ஜஹி ஸம்ப்ரமம் ।
ப்ரஸூதம் கலமம் க்ஷேத்ரே வர்ஷேணேவ ஶதக்ரது: ॥ 16

க்ஷேத்ரே ப்ரஸூதம் - நிலத்தில் முளைத்த
கலமம் - செந்நெற்பயிரை
ஶதக்ரது: வர்ஷேண - இந்திரன் மழையால்

இவ - கதிற்பெறச் செய்கிறது எப்படியோ அப்படியே
ப்ரதிஞாம் - எனது பிரதிஜ்ஞையை
ஸபலாம் ச - பூர்த்தியடைந்ததாக
கரிஷ்யாமி - நான் செய்தே தீருவேன்.
ஸம்ப்ரமம் - மன ஏக்கத்தை
ஜஹி - ஒழியும்.

तदाह्वाननिमित्तं त्वं वालिनो हेममालिनः ।
सुग्रीव कुरु तं शब्दं निष्पतेद्येन वानरः ॥

ததாஹ்வான நிமித்தம் த்வம் வாலிநோ ஹேமமாலின: ।
ஸுக்ரீவ குரு தம் ஶப்தம் நிஷ்பதேத் யேந வானர: ॥ 17

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவரே!
தத் - ஆகையால்
த்வம் - நீர்
ஹேமமாலின: - பொன்மாலை சூடிய
வாலிந: - வாலியை
ஆஹ்வான நிமித்தம் - அறைகூவுதலின் காரணமாய்
யேந - எதைச் செய்தால்
வானர: - வானரன் (வாலி)
நிஷ்பதேத் - வெளிக்கிளம்புவானோ
தம் - அப்படிப்பட்டதாகிய
ஶப்தம் - கர்ஜனையை
குரு - நீ போடு.

जितकाशी बलश्लाघी त्वया चाधर्षितः पुरा ।
निष्पतिष्यत्यसङ्गेन वाली स प्रियसंयुगः ॥

ஜிதகாஶீ பலஶ்லாகீ த்வயா சாதர்ஷித: புரா ।
நிஷ்பதிஷ்யத்யஸங்கேந வாலீ ஸ ப்ரியஸம்யுக: ॥ 18

ஜிதகாஶீ - ஜயசீலனெனத் தலைகொழுத்து
பலஶ்லாகீ - பலத்தைக் கொண்டாடுபவனும்
ப்ரிய ஸம்யுக: - பேராசையுடையவனும்
புரா - இதற்குமுன்
த்வயா - உம்மால்
அதர்ஷித: ச - அடக்க முடியாதிருந்தவனுமான
ஸ: - அந்த
வாலீ - வாலி,
அஸங்கேந - உடனே
நிஷ்பதிஷ்யதி - வெளிப்பட்டு வருவான்.

रिपूणां धर्षणं शूरा मर्षयन्ति न संयुगे ।
जानन्तस्तु स्वकं वीर्यं स्त्रीसमक्षं विशेषतः ॥

ரிபூணாம் தர்ஷணம் ஶூரா மர்ஷயந்தி ந ஸம்யுகே ।
ஜாநந்தஸ்து ஸ்வகம் வீர்யம் ஸ்த்ரீஸமக்ஷம் விஶேஷத: ॥ 19

ஸம்யுகே - போரில்
ஸ்வகம் - தனது
வீர்யம் - பராக்கிரமத்தை
ஜாநந்த: - அறிந்த
ஶூரா: ச - சூரர்களோவென்றால்
ரிபூணாம் - சத்துருக்களுடைய
தர்ஷணம் - திரஸ்காரத்தை
விஶேஷத: - அதையும் இன்னும் விசேஷமாய்
ஸ்த்ரீஸமக்ஷம் - பெண்கள் முன்னிலையில்
மர்ஷயந்தி ந - பொறுக்க மாட்டார்கள்.

स तु रामवचः श्रुत्वा सुग्रीवो हेमपिङ्गलः ।
ननर्द क्रूरनादेन विनिर्भिन्दन्निवाम्बरम् ॥

ஸ து ராமவச: ஶ்ருத்வா ஸுக்ரீவோ ஹேமபிங்கள: ।
நநர்த க்ரூர நாதேந விநிர்பிந்தந்நிவாம்பரம்॥ 20

ஸ: ஹேமபிங்கள: - அந்தப் பொன்நிறமுள்ள
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்,
ராமவச: - ஸ்ரீராமருடைய திருவாக்கை
ஶ்ருத்வா து - கேட்ட பின்னர்,
அம்பரம் - ஆகாசத்தை
விநிர்பிந்தன் இவ - பிளக்கின்றவன் போலாகி,
க்ரூர நாதேந - பெருங்குரலிட்டு
நநர்த - கர்ஜித்தான்.

तस्य शब्देन वित्रस्ता गावो यान्ति हतप्रभाः ।
राजदोषपरामृष्टाः कुलस्त्रिय इवाकुलाः ॥

தஸ்ய ஶப்தேந வித்ரஸ்தா காவோ யாந்தி ஹதப்ரபா: ।
ராஜதோஷபராம்ருஷ்டா: குலஸ்த்ரிய இவாகுலா: ॥ 21

தஸ்ய - அவனது
ஶப்தேந - கர்ஜனையால்
காவ: - நிலவுலகெல்லாம்
ராஜதோஷ பராம்ருஷ்டா:- ராஜதோஷத்தால் அல்லற்பட்டு
ஆகுலா: - தவிக்கும்
குலஸ்த்ரிய: இவ - குலமாதர்கள்போல
வித்ரஸ்தா: - உள்ளம் நடுங்கியவைகளாய்

ஹதப்ரபா: - ஒளிகுன்றியவைகளாய்
யாந்தி - ஆயின.

द्रवन्ति च मृगाः शीघ्रं भग्ना इव रणे हयाः ।
पतन्ति च खगा भूमौ क्षीणपुण्या इव ग्रहाः ॥

த்ரவந்தி ச ம்ருகா: ஶீக்ரம் பக்நா இவ ரணே ஹயா: ॥
பதந்தி ச ககா பூமௌ க்ஷீணபுண்யா இவ க்ரஹா:॥ 22

ம்ருகா: ச - மிருகங்களும்
ரணே பக்நா: - போரில் அடியுண்ட
ஹயா: இவ - குதிரைகள் போலவே
ஶீக்ரம் - விரைவில்
த்ரவந்தி - ஓடத்தலைப்பட்டன.
ககா: ச - பறவைகளும்
க்ஷீண புண்யா: - புண்ணியம் குறைந்த
க்ரஹா: இவ - கிரஹங்கள் போலவே
பூமௌ - தரையில்
பதந்தி - விழுகின்றன.

ततः स जीमूतगणप्रणादो नादं विमुञ्चंस्त्वरया प्रतीतः ।
सूर्यात्मजः शौर्यविवृद्धतेजाः सरित्पतिर्वाऽनिलचञ्चलोर्मिः ॥

தத: ஸ ஜீமூத கணப்ரணாதோ
நாதம் விமுஞ்சந் த்வரயா ப்ரதீத: ।
ஸூர்யாத்மஜ: ஶௌர்ய விவ்ருத்த தேஜா:
ஸரித்பதிர்வாநிலசஞ்சலோர்மி: ॥ 23

தத: - அப்பொழுது
ஸூர்யாத்மஜ: - சூரியனின் புதல்வனாகிய
ஸ: - அவன்
ஜீமூதகண ப்ரணாத:- மேககணங்கள் போல் கர்ஜிக்கின்றவனாய்
த்வரயா - வேகமாய்
நாதம் - சத்தத்தை
விமுஞ்சன் - இட்டுக்கொண்டு
அநிலசஞ்சலோர்மி: - காற்றினால் அசைவுண்டு சலிக்கும் அலைகளோடு கூடிய
ஸரித்பதி:வா - சமுத்திரம் போலவே
ஶௌர்ய விவ்ருத்த- மனவலிமையால் மலிந்த ஆற்றல்
தேஜா: - உடையவனாகி
ப்ரதீத: - அதிக உத்ஸாகம் கொண்டு விளங்கினான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவ கர்ஜனம் நாம சதுர்தஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சதஶ: ஸர்க: - 15

अथ तस्य निनादं तं सुग्रीवस्य महात्मनः ।
शुश्रावान्तःपुरगतो वाली भ्रातुरमर्षणः ॥

அத தஸ்ய நிநாதம் தம் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
ஶுஶ்ராவாந்த:புரகதோ வாலீ ப்ராதுரமர்ஷண: ॥ 1

அத - அப்பொழுது
அந்த:புரகத: - அந்தப்புரத்திலிருந்து
வாலீ - வாலி,
தஸ்ய ப்ராது: - அந்த தம்பியும்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவுமான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனுடைய
தம் - அந்த
நிநாதம் - பெருங்கோஷத்தை
அமர்ஷண: - ஸகிக்க முடியாதவனாகி
ஶுஶ்ராவ - கேட்டான்.

श्रुत्वा तु तस्य निनदं सर्वभूतप्रकम्पनम् ।
मदश्चैकपदे नष्टः क्रोधश्चापतितो महान् ॥

ஶ்ருத்வா து தஸ்ய நிநதம் ஸர்வபூதப்ரகம்பனம் ।
மதஶ்சைகபதே நஷ்ட: க்ரோதஶ்சாபதிதோ மஹான் ॥ 2

தஸ்ய - அவனது
ஸர்வபூத ப்ரகம்பனம்- எல்லாப் பிராணிகளையும் நடுக்கமுறச் செய்யும்
நிநதம் - கோஷத்தை
ஶ்ருத்வா து - கேட்டதுமே,
ஏகபதே - ஏககாலத்தில்
மத: ச - குடிமயக்கமும்
நஷ்ட: - ஒழிந்தது,
மஹான் - பெரும்
க்ரோத: ச - கோபமும்
ஆபதித: - விளைந்தது.

स तु रोषपरीताङ्गो वाली सन्ध्यातपप्रभः ।
उपरक्त इवादित्यः सद्यो निष्प्रभतां गतः ॥

ஸ து ரோஷபரீதாங்கோ வாலீ ஸந்த்யாதப ப்ரப: ।
உபரக்தஇவாதித்ய: ஸத்யோ நிஷ்ப்ரபதாம் கத: ॥ 3

ஸத்ய: - உடனே
ஸ: - அந்த

வாலீ து - வாலியும்,
ரோஷ பரீதாங்க: - கோபத்தால் பற்றப்பட்ட மனமுடையவனாய்
ஸந்த்யாதப ப்ரப: - மாலை வெயில் ஒளியுடையவனாய்
உபரக்த: - கிரஹணம் பிடித்த
ஆதித்ய: - சூரியபகவான்
இவ - போலவே
நிஷ்ப்ரபதாம் கத: - ஒளிகுன்றியிருந்தான்.

वाली दंष्ट्राकरालस्तु क्रोधाद्दीप्ताग्निलोचनः ।
भात्युत्पतितपद्माभः समृणाल इव ह्रदः ॥

வாலீ தம்ஷ்ட்ரா கராலஸ்து க்ரோதாத் தீப்தாக்நிலோசந: ।
பாத்யுத்பதித பத்மாப: ஸம்ருணால இவ ஹ்ரத: ॥ 4

தம்ஷ்ட்ரா கரால: - கோரைபற்களால் பயங்கரமாய்த் தோன்றும்
வாலீ - வாலி
க்ரோதாத் - கோபாவேசத்தால்
தீப்தாக்நி ஸந்நிப: து- கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினி போன்றவனாகி
உத்பதித பத்மாப: - பிடுங்கி எறியப்பட்ட தாமரைகளையுடைய தோற்றமுள்ளதும்
ஸம்ருணால: - கொடிகளுடனிருக்கிறதுமான
ஹ்ரத: இவ - தாமரை ஓடைபோல்
பாதி - காணப்பட்டான்.

शब्दं दुर्मर्षणं श्रुत्वा निष्पपात ततो हरिः ।
वेगेन चरणन्यासैर्दारयन्निव मेदिनीम् ॥

ஶப்தம் துர்மர்ஷணம் ஶ்ருத்வா நிஷ்பபாத ததோ ஹரி: ।
வேகேந சரணந்யாஸைர் தாரயந்நிவ மேதிநீம் ॥ 5

தத: - அப்பொழுது
ஹரி: - வானரன், (வாலி)
துர்மர்ஷணம் - பொறுக்க முடியாத
ஶப்தம் - சத்தத்தை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
மேதிநீம் - பூமியை
சரணந்யாஸை: - காலடிவைப்புகளால்
தாரயந் இவ - பிளக்கின்றவன் போலாகி
வேகேந - விரைந்து
நிஷ்பபாத - வெளிப்புறப்பட்டான்.

तं तु तारा परिष्वज्य स्नेहाद्दर्शितसौहृदा ।
उवाच त्रस्तसंभ्रान्ता हितोदर्कमिदं वचः ॥

தம் து தாரா பரிஷ்வஜ்ய ஸ்நேஹாத் தர்ஶித ஸௌஹ்ருதா ।
உவாச த்ரஸ்த ஸம்ப்ராந்தா ஹிதோதர்கமிதம் வச: ॥ 6

த்ரஸ்த ஸம்ப்ராந்தா - பயந்து உள்ளம் கலங்கிய
தாரா - தாரை
ஸ்நேஹாத் - அன்பினால்
தர்ஶித ஸௌஹ்ருதா - பக்தியை வெளியிட்டுக் காட்டுகின்றவளாகி
ஹிதோதர்கம் - நன்மையை பயக்கத்தக்க
இதம் - பின்வரும்
வச: - சொல்லை
தம் - அவனை
பரிஷ்வஜ்ய து - கட்டியணைத்துக்கொண்டே
உவாச - சொன்னாள்.

साधु क्रोधमिमं वीर नदीवेगमिवागतम् ।
शयनादुत्थितः काल्यं त्यज भुक्तामिव स्रजम् ॥

ஸாது க்ரோத மிமம் வீர நதீவேகமிவாகதம் ।
ஶயநாதுத்தித: கால்யம் த்யஜ புக்தாமிவ ஸ்ரஜம் ॥ 7

வீர - நாதா!
நதீவேகம் - ஆற்றுப்பெருக்கை
இவ - போலவே
ஆகதம் - பொங்கியெழுந்த
இமம் - இந்த
க்ரோதம் - கோபத்தை
கால்யம் - அதிகாலையில்
ஶயநாத் - படுக்கையிலிருந்து
உத்தித: - எழுந்த ஒருவன்
புக்தாம் - இரவில் புனைந்திருந்த
ஸ்ரஜம் - பூமாலையை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
த்யஜ - நீக்கிவிடும்;
ஸாது - நலம் பெறுவீர்.

काल्यमेतेन सङ्ग्रामं करिष्यसि च वानर ।
वीर ते शत्रुबाहुल्यं फल्गुता वा न विद्यते ॥

கால்ய மேதேந ஸங்க்ராமம் கரிஷ்யஸி ச வானர ।
வீர தே ஶத்ருபாஹுல்யம் பல்குதா வா ந வித்யதே ॥ 8

வானர - வானரரே!
ஏதேந - இவனோடு
கால்யம் - நாளைக்காலை

ஸங்க்ராமம் கரிஷ்யஸி - போரைப் புரிவீர்.
ச - அதனால்
வீர - நாதா!
ஶத்ருபாஹுல்யம் - சத்ருவுக்கு அதிகப் பெருமையோ
தே பல்குதா வா - தேவரீருக்கு சிறுமையோ
வித்யதே ந - உண்டாகாது.

सहसा तव निष्क्रामो मम तावन्न रोचते ।
श्रूयतां चाभिधास्यामि यन्निमित्तं निवार्यसे ॥

ஸஹஸா தவ நிஷ்க்ராமோ மம தாவந்ந ரோசதே ।
ஶ்ரூயதாம் சாபிதாஸ்யாமி யந்நிமித்தம் நிவார்யஸே ॥ 9

தவ - தேவரீரது
ஸஹஸா - அவசரப்பட்டு
நிஷ்க்ராம: - வெளிச்செல்கையானது
மம தாவத் - எனக்கோ
ரோசதே ந - பிடிக்கவில்லை.
யந்நிமித்தம் - என்ன காரணமாய்
நிவார்யஸே - தேவரீர் தடுக்கப்படுகின்றீர் என்பதை
அபிதாஸ்யாமி - இதோ விளங்க விளம்புகிறேன்;
ஶ்ரூயதாம் ச - செவிகொடுக்கப்படட்டும்.

पूर्वमापतितः क्रोधात् स त्वामाह्वयते युधि ।
निष्पत्य च निरस्तस्ते हन्यमानो दिशो गतः ॥

பூர்வமாபதித: க்ரோதாத் ஸ த்வாமாஹ்வயுதே யுதி ।
நிஷ்பத்ய ச நிரஸ்தஸ்தே ஹன்யமாநோ திஶோ கத: ॥ 10

பூர்வம் ஆபதித: - இதற்கு முந்திவந்து
யுதி - போரில்
தே - தேவரீரால்
ஹன்யமாந: - புடைக்கப்பட்டு
நிரஸ்த: - தோல்வியடைந்தவனாய்
திஶ: - திக்குகளை நோக்கி
கத: - ஓடிப்போய்விட்ட
ஸ: ச - அவனே
நிஷ்பத்ய - திரும்பிவந்து
த்வாம் - தேவரீரை
க்ரோதாத் - கோபத்துடன்
ஆஹ்வயதே - போருக்கழைக்கின்றான்.

त्वया तस्य निरस्तस्य पीडितस्य विशेषतः ।
इहैत्य पुनराह्वानं शङ्कां जनयतीव मे ॥

த்வயா தஸ்ய நிரஸ்தஸ்ய பீடிதஸ்ய விஶேஷத: ।
இஹைத்ய புநராஹ்வானம் ஶங்காம் ஜனயதீவ மே ॥ 11

த்வயா - தேவரீரால்
விஶேஷத: - விசேஷமாய்
பீடிதஸ்ய - ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு
நிரஸ்தஸ்ய - தோல்வியடைந்தவனுக்கு
இஹ ஏத்ய - இங்கு வந்து
புந: தஸ்ய - மீளவும் அவனது
ஆஹ்வானம் - போருக்கழைத்தலானது
மே - எனக்கு
இவ - இப்படிப்பட்டதென சொல்ல முடியாத
ஶங்காம் - மனக்குழப்பத்தை
ஜனயதி - உண்டுபண்ணுகிறது.

दर्पश्च व्यवसायश्च यादृशस्तस्य नर्दतः ।
निनादस्य च संरम्भो नैतदल्पं हि कारणम् ।।

தர்பஶ்ச வ்யவஸாயஶ்ச யாத்ருஶஸ் தஸ்ய நர்தத: ।
நிநாதஸ்ய ச ஸம்ரம்போ நைததல்பம் ஹி காரணம்॥ 12

நர்தத: - பெரும் கூச்சலிடும்
தஸ்ய - அவனது
யாத்ருஶ: தர்ப: - இப்படிப்பட்ட அவமரியாதையான நடத்தை
அல்பம் ந - அசட்டை செய்யத் தக்கதன்று.
வ்யவஸாய: ச - யுத்த வியாபாரங்களில் செய்யும் கபடோபாயமும்
நிநாதஸ்ய - பேரிரச்சலின்
ஸம்ரம்ப: ச - முழக்கமும்
ஏதத் - இந்த
காரணம் ச - செய்கையும் அப்படியே அசட்டை செய்யத்தக்கதன்று.
ஹி - இது திண்ணம்.

नासहायमहं मन्ये सुग्रीवं तमिहागतम् ।
अवष्टब्धसहायश्च यमाश्रित्यैष गर्जति ।।

நாஸஹாயமஹம் மன்யே ஸுக்ரீவம் தமிஹாகதம் ।
அவஷ்டப்தஸஹாயஶ்ச யமாஶ்ரித்யைஷ கர்ஜதி ॥ 13

இஹ - இப்பொழுது
ஆகதம் - இங்கு வந்துசேர்ந்திருக்கும்
தம் ஸுக்ரீவம் - அந்த சுக்ரீவனை
அஸஹாயம் - துணையாளனுடனில்லாதவனாக
அஹம் - நான்
மன்யே ந - எண்ணவில்லை.
ஏஷ: - இவன்
யம் - எவனோ ஒருவனை
ஆஶ்ரித்ய - தஞ்சமாயடைந்து
அவஷ்டப்த ஸஹாய: ச - துணையாளனால் கைகொடுத்து காக்கப் பட்டவனாகவே
கர்ஜதி - பெரும் கூச்சலிடுகின்றான்.

प्रकृत्या निपुणश्चैव बुद्धिमांश्चैव वानरः ।
अपरीक्षितवीर्येण सुग्रीवः सह नैष्यति ।।

ப்ரக்ருத்யா நிபுணஶ்சைவ புத்திமாம்ஶ்சைவ வானர:।
அபரீக்ஷிதவீர்யேண ஸுக்ரீவ: ஸஹ நைஷ்யதி ॥ 14

ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையாகவே
புத்திமான் ச - புத்திமானும்
நிபுண: ஏவ - சாமர்த்தியசாலியும்
வானர: ச - வானரனுமான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
அபரீக்ஷித வீர்யேண - வன்மைபரீக்ஷித்தறியப்படாத ஒருவனோடு
ஸஹ ஏவ - கூடவோவென்றால்
ஏஷ்யதி ந - வரமாட்டான்.

पूर्वमेव मया वीर श्रुतं कथयतो वचः ।
अङ्गदस्य कुमारस्य वक्ष्यामि त्वा हितं वचः ।।

பூர்வமேவ மயா வீர ஶ்ருதம் கதயதோ வச:।
அங்கதஸ்ய குமாரஸ்ய வக்ஷ்யாமி த்வா ஹிதம் வச: ॥ 15

வீர - நாதா!
பூர்வம் ஏவ - இதற்கு முந்தியே
கதயத: - பல விஷயங்களை பேசிக்கொண்டிருந்த
குமாரஸ்ய - குமாரனான
அங்கதஸ்ய - அங்கதனது
வச: - சொல் ஒன்று
மயா - என்னால்
ஶ்ருதம் - கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஹிதம் - நன்மையை விளைவிக்கும்
வச: - சொல்லாகிய இதை
த்வா - தேவரீருக்கு
வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன்.

अङ्गदस्तु कुमारोऽयं वनान्तमुपनिर्गतः ।
प्रवृत्तिस्तेन कथिता चारैराप्तैर्निवेदिता ।।

அங்கதஸ்து குமாரோऽயம் வநாந்தமுபநிர்கத:।
ப்ரவ்ருத்திஸ்தேந கதிதா சாரை ராப்தைர் நிவேதிதா॥ 16

अयोध्याधिपतेः पुत्रौ शूरौ समरदुर्जयौ ।
इक्ष्वाकूणां कुले जातौ प्रथितौ रामलक्ष्मणौ ॥

அயோத்யாதிபதே: புத்ரௌ ஶூரௌ ஸமரதுர்ஜயௌ।
இக்ஷ்வாகூணாம் குலே ஜாதௌ ப்ரதிதௌ ராமலக்ஷ்மணௌ॥

सुग्रीवप्रियकामार्थं प्राप्तौ तत्र दुरासदौ ॥

ஸுக்ரீவ ப்ரியகாமார்தம் ப்ராப்தௌ தத்ர துராஸதௌ॥ 17

அயம் குமார: - இந்த குமாரனான
அங்கத: வநாந்தம் - அங்கதன் காட்டினுள்
உபநிர்கத: - போயிருந்தான்;
அயோத்யாதிபதே: - அயோத்தி மன்னரின்
புத்ரௌ - புதல்வர்களும்
ஶூரௌ - சூரர்களும்
ஸமரதுர்ஜயௌ - போரில் வெல்லுதற்கரியவர்களும்
இக்ஷ்வாகூணாம் - இக்ஷ்வாகுக்களுடைய
குலே - குலத்தில்
ஜாதௌ - பிறந்தவர்களும்
துராஸதௌ - ஒப்புயர்வில்லாதவர்களும்
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணர் என
ப்ரதிதௌ - பிரசித்திபெற்றவருமான இருவர்கள்
ஸுக்ரீவ ப்ரிய காமார்தம் - சுக்ரீவருக்கு ஹிதத்தை செய்யவேண்டி
தத்ர - அவ்விடத்தில்
ப்ராப்தௌ - வந்திருக்கின்றார்கள் என்று
ஆப்தை: - நண்பர்களான
சாரை: - ஒற்றர்களால்
கதிதா - தெரிவிக்கப்பட்ட
ப்ரவ்ருத்தி: - தற்காலச் செய்தியானது
தேந து - இவனாலேயே
நிவேதிதா - எனக்கு சொல்லப்பட்டது.

तव भ्रातुर्हि विख्यातः सहायो रणकर्कशः ।
रामः परबलामर्दी युगान्ताग्निरिवोत्थितः ॥

தவ ப்ராதுர்ஹி விக்யாத: ஸஹாயோ ரணகர்கஶ:।
ராம: பரபலாமர்தீ யுகாந்தாக்நிரிவோத்தித:॥ 18

தவ - தேவரீரது
ப்ராது: - தம்பியினது

ஸஹாய: ஹி - துணையாளனோ
விக்யாத: - திரிலோகப்பிரசித்திப்பெற்ற
ராம: - ஸ்ரீராமர்;
ரணகர்கஶ: - போரில் பராக்கிரமத்தின் எல்லை கண்டறியப்பட முடியாதவர்;
பரபலாமர்தீ - சத்துருவினாற்றலை அடியோடழிப்பவர்;
யுகாந்தாக்நி: இவ - ஊழித்தீ போலவே
உத்தித: - உத்பவித்தவர்.

निवासवृक्षः साधूनामापन्नानां परा गतिः ।
आर्तानां संश्रयश्चैव यशसश्चैकभाजनम् ॥

நிவாஸவ்ருக்ஷ: ஸாதூநாமாபந்நாநாம் பரா கதி:।
ஆர்தாநாம் ஸம்ஶ்ரயஶ்சைவ யஶஸஶ்சைக பாஜனம்॥ 19

ஸாதூநாம் - புண்யாத்மாக்களுக்கு
நிவாஸ வ்ருக்ஷ: - காத்தருளும் கற்பகம்;
ஆபந்நாநாம் - இடறுற்றவர்களுக்கு
பரா - எதிலும் மேம்பட்ட
கதி: ச - புகலிடம்;
ஆர்தாநாம் - திக்கற்றவர்களுக்கு
ஸம்ஶ்ரய: ஏவ - ரக்ஷகர்;
யஶஸ: ச - புகழுக்கு
ஏக பாஜனம் - உரிய பாத்திரம்.

ज्ञानविज्ञानसंपन्नो निदेशे निरतः पितुः ।
धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो महान् ॥

ஞான விஞான ஸம்பந்நோ நிதேஶே நிரத: பிது:।
தாதூநாமிவ ஶைலேந்த்ரோ குணாநாமாகரோ மஹான்॥ 20

ஞான விஞான ஸம்பந்ந:- பரமாத்ம ஞானத்திலும் மற்றுமுள்ள அறிவிலும் நிபுணர்;
பிது: - தந்தையினது
நிர்தேஶே - ஆக்கினையில்
நிரத: - அசஞ்சல பக்தியுடையவர்;
தாதூநாம் - தாதுக்களுக்கு
ஶைலேந்த்ர: - ஹிமவான்
இவ - எப்படியோ அப்படியே
குணாநாம் - திருக்கல்யாண குணங்களின்
மஹான் - சர்வோத்கிருஷ்டமான
ஆகர: - சுரங்கம்.

तत् क्षमो न विरोधस्ते सह तेन महात्मना ।
दुर्जयेनाप्रमेयेण रामेण रणकर्मसु ॥

தத் க்ஷமோ ந விரோதஸ்தே ஸஹ தேந மஹாத்மநா ।
துர்ஜயேநாப்ரமேயேண ராமேண ரணகர்மஸு ॥ 21

தத்	-	ஆகையால்
ரணகர்மஸு	-	போர்த்தொழில்களில்
அப்ரமேயேண	-	அறிவிற்கெட்டாதவரும்
துர்ஜயேந	-	எப்படிப்பட்டவனாலும் வெல்ல முடியாதவரும்
மஹாத்மநா	-	மகாத்மாவுமான
தேந	-	அந்த
ராமேண ஸஹ	-	ஸ்ரீராமரோடு கூட
தே	-	தேவரீருக்கு
விரோத:	-	விரோதமென்பது
க்ஷமம் ந	-	யுக்தமன்று.

शूर वक्ष्यामि ते किञ्चिन्न चेच्छाम्यभ्यसूयितुम् ।
श्रूयतां क्रियतां चैव तव वक्ष्यामि यद्धितम् ॥

ஶூர வக்ஷ்யாமி தே கிஞ்சின்ன சேச்சாம்யப்யஸூயிதும் ।
ஶ்ரூயதாம் க்ரியதாம் சைவ தவ வக்ஷ்யாமி யத்திதம் ॥ 22

ஶூர	-	சூரரே!
தே கிஞ்சித்	-	தேவரீருக்கு ஒன்றை
வக்ஷ்யாமி	-	உரைக்கப் போகிறேன்
அப்யஸூயிதும் ச	-	சினமூட்டுவதற்கோ
இச்சாமி ந	-	நான் துணிவுறேன்.
தவ	-	தேவரீருக்கு
யத்	-	யாதொன்று
ஹிதம் ச ஏவ	-	நியாயமானதோ அதையே
வக்ஷ்யாமி	-	சொல்லுகிறேன்.
ஶ்ரூயதாம்	-	செவிகொடுத்து கேட்கப்படட்டும்.
க்ரியதாம்	-	திருவுளப்படி முடிக்கப்படட்டும்.

यौवराज्येन सुग्रीवं तूर्णं साध्वभिषेचय ।
विग्रहं मा कृथा वीर भ्रात्रा राजन्बलीयसा ॥

யௌவராஜ்யேந ஸுக்ரீவம் தூர்ணம் ஸாத்வபிஷேசய ।
விக்ரஹம் மா க்ருதா வீர ப்ராத்ரா ராஜன் பலீயஸா ॥ 23

வீர	-	நாதா!
பலீயஸா	-	தக்க துணையைப் பெற்றுவிட்ட
ப்ராத்ரா	-	தம்பியோடு

விக்ரஹம்	-	போர்
மா க்ருதா:	-	புரியாதீர்.
ராஜன்	-	அரசே!
ஸுக்ரீவம் து	-	சுக்ரீவரையே
தூர்ணம்	-	இக்கணமே
ஸாது	-	மனமுவந்து
யௌவராஜ்யே	-	இளவரசில்
அபிஷேசய	-	முடி சூட்டிவையும்.

अहं हि ते क्षमं मन्ये तेन रामेण सौहृदम् ।
सुग्रीवेण च संप्रीतिं वैरमुत्सृज्य दूरत: ॥

அஹம் ஹி தே க்ஷமம் மன்யே தேந ராமேண ஸௌஹ்ருதம் ।
ஸுக்ரீவேண ச ஸம்ப்ரீதிம் வைரமுத்ஸ்ருஜ்ய தூரத: ॥ 24

அஹம் ஹி	-	அடியாளோ,
தேந ராமேண	-	அந்த ஸ்ரீராமருடன்
ஸௌஹ்ருதம்	-	நட்பு பெற்றிருத்தலை
தே	-	தேவரீருக்கு
க்ஷமம்	-	ஏற்றதென
மன்யே	-	எண்ணுகிறேன்.
வைரம்	-	துவேஷத்தை
தூரத:	-	உள்ளத்திலில்லாதபடி
உத்ஸ்ருஜ்ய	-	விட்டொழித்து
ஸுக்ரீவேண	-	சுக்ரீவரோடு
ஸம்ப்ரீதிம்	-	அன்பார்ந்த வாத்ஸல்யமாயிருத்தலையும்
ச	-	தேவரீருக்கு ஏற்றதென எண்ணுகிறேன்.

लालनीयो हि ते भ्राता यवीयानेष वानर: ।
तत्र वा सन्निहस्थो वा सर्वथा बन्धुरेव ते ॥

லாலநீயோஹி தே ப்ராதா யவீயாநேஷ வாநர: ।
தத்ர வா ஸந்நிஹஸ்தோ வா ஸர்வதா பந்துரேவ தே ॥ 25

ஏஷ: வாநர:	-	இந்த வானரர்
தே	-	தேவரீருக்கு
யவீயாந் ப்ராதா	-	தம்பி.
ஹி	-	ஆனதால்
லாலநீய:	-	கூடி குலாவப்பட வேண்டியவர்.
தத்ர ஸந் வா	-	தூரத்திலிருந்தாலும்
இஹஸ்த: வா	-	பக்கலிலிருந்தாலும் அவர்
ஸர்வதா	-	எப்படியும்
தே	-	தேவரீருக்கு
பந்து: ஏவ	-	கூடப் பிறந்தவரே.

न हि तेन समं बन्धुं भुवि पश्यामि कंचन ।

दानमानादिसत्कारैः कुरुष्व प्रत्यनन्तरम् ॥

ந ஹி தேந ஸமம் பந்தும் புவி பஶ்யாமி கஞ்சன ।
தானமாநாதி ஸத்காரை: குருஷ்வ ப்ரத்யநந்தரம் ॥ 26

ஹி - ஆனபடியால்
புவி - இவ்வுலகில்
தேந ஸமம் - அவரோடு சமமான
பந்தும் - பந்துவாகிற
கஞ்சன - வேறொருவனை
பஶ்யாமி ந - நான் அறிந்திலேன்.
தான மாநாதி ஸத்காரை: - ரக்ஷித்தல், கௌரவித்தல் முதலிய அனுசரணைகளால்
ப்ரத்யநந்தரம் - ஸ்வாதீனத்திலிருப்பவராக
குருஷ்வ - செய்துகொள்ளும்.

वैरमेतत् समुत्सृज्य तव पार्श्वे स तिष्ठतु ।

सुग्रीवो विपुलग्रीवस्तव बन्धुः सदा मतः ॥

வைர மேதத் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய தவ பார்ஶ்வே ஸ திஷ்டது ।
ஸுக்ரீவோ விபுலக்ரீவஸ்தவ பந்து: ஸதா மத: ॥ 27

ஸ: - அவர்
ஏதத் - இந்த
வைரம் - துவேஷத்தை
ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டொழித்து
தவ - தேவரீரது
பார்ஶ்வே - பக்கலில்
திஷ்டது - இருக்கட்டும்.
விபுலக்ரீவ: - நீள்கழுத்தையுடைய
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவர்
ஸதா - எக்காலத்திலும்
தவ - தேவரீருக்கு
பந்து: - உற்றதுணைவரென
மத: - என்னால் நினைக்கப்பட்டவர்.

भ्रातुः सौहृदमालम्ब्य नान्या गतिरिहास्ति ते ॥

ப்ராது: ஸௌஹ்ருதமாலம்ப்ய நாந்யா கதிரிஹாஸ்தி தே ॥ 28

ப்ராது: - தம்பியினிடம்
ஸௌஹ்ருதம் - நட்பை
ஆலம்ப்ய - மேற்கொள்ளும்;
இஹ - இப்பொழுது

தே அந்யா - தேவரீருக்கு வேறு
கதி: அஸ்தி ந - கதி இல்லை.

यदि ते मत्प्रियं कार्यं यदि चावैषि मां हिताम् ।

याच्यमानः प्रयत्नेन साधु वाक्यं कुरुष्व मे ॥

யதி தே மத்ப்ரியம் கார்யம் யதி சாவைஷி மாம் ஹிதாம் ।
யாச்யமான: ப்ரயத்னேன ஸாது வாக்யம் குருஷ்வ மே ॥ 29

தே - தேவரீருக்கு
மத்ப்ரியம் - எனக்கிஷ்டமானது
கார்யம் - செய்யத்தக்கது
யதி - என்றாலும்
மாம் - அடியாளை
ஹிதாம் ச - நலங்கருதுபவளாகவும்
அவைஷி - அறிந்திருக்கின்றீர்
யதி - என்றாலும்
யாச்யமான: - பிரார்த்திக்கப்படும் தேவரீர்
மே - அடியாளது
வாக்யம் - விண்ணப்பத்தை
ப்ரயத்னேன - பெரிய மனது செய்து
குருஷ்வ - ஏற்றருளும்.
ஸாது - நலம் காண்பீர்.

प्रसीद पथ्यं शृणु जल्पितं हि मे न रोषमेवानुविधातुमर्हसि ।

क्षमो हि ते कोसलराजसूनुना न विग्रहः शक्रसमानतेजसा ॥

ப்ரஸீத பத்யம் ஶ்ருணு ஜல்பிதம் ஹி மே
ந ரோஷ மேவாநுவிதாது மர்ஹஸி ।
க்ஷமோ ஹி தே கோஸலராஜ ஸூநுநா
ந விக்ரஹ: ஶக்ரஸமாந தேஜஸா ॥ 30

ப்ரஸீத - திருவுளமுவந்தருளும்.
மே பத்யம் - எனது ஹிதமான
ஜல்பிதம் - மொழியை
ஶ்ருணு - கேளும்.
ரோஷம் - கோபத்தை
அநு விதாதும் ஏவ - விடாது பற்றிய வண்ணமேயிருக்க
அர்ஹஸி ந - கூடாது.
ஹி - ஏனெனில்
ஶக்ர ஸமாந தேஜஸா - இந்திரனை நிகர்த்த ஆற்றலுடைய
தே - தேவரீருக்கு
கோஸல ராஜ ஸூநுநா - கோசலக்கோமான் கோமகனோடு

விக்ரஹ: - போர்
க்ஷம: ந - யுக்தமன்று;
ஹி - இது திண்ணம்.

तदा हि तारा हितमेव वाक्यं तं वालिनं पथ्यमिदं बभाषे ।
न रोचते तद्वचनं हि तस्य कालाभिपन्नस्य विनाशकाले ॥

ததா ஹி தாரா ஹிதமேவ வாக்யம்
தம் வாலினம் பத்யமிதம் பபாஷே ।
ந ரோசதே தத்வசனம் ஹி தஸ்ய
காலாபிபந்நஸ்ய விநாஶகாலே ॥ 31

ததா - அப்பொழுது
தாரா ஹி - தாரையோ
தம் வாலினம் - அந்த வாலிக்கு
இதம் - மேற்கண்ட
ஹிதம் - நியாயமாயிருக்கிறதும்
பத்யம் ஏவ - க்ஷேமகரமாயிருக்கின்றதுமான
வாக்யம் - சொல்லை
பபாஷே - சொன்னாள்.
விநாஶகாலே - அழிவுகாலத்தில்
காலாபிபந்நஸ்ய - காலன் கையகப்பட்ட
தஸ்ய ஹி - அவனுக்கோவென்றால்
தத்வசனம் - அச்சொல்
ந ரோசதே - மனதிற்புகவில்லை.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
தாராஹிதோக்திர் நாம பஞ்சதஶ: ஸர்க: ॥

ஷோடஶ: ஸர்க: - 16

तामेवं ब्रुवतीं तारां ताराधिपनिभाननाम् ।
वाली निर्भर्त्सयामास वचनं चेदमब्रवीत् ॥

தாமேவம் ப்ருவதீம் தாராம் தாராதிபநிபானனாம் ।
வாலீ நிர்பர்த்ஸ்யாமாஸ வசனம் சேதமப்ரவீத் ॥ 1

வாலீ - வாலி
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவதீம் - பேசிக்கொண்டிருக்கும்
தாராதிப நிபானனம் - சந்திரனைப் போன்ற முகமுடைய
தாராம் - தாரையை
நிர்பர்த்ஸ்யாமாஸ - அதட்டினான்.
தாம் - அவளைப் பார்த்து
இதம் வசனம் ச - பின்வரும் சொல்லையும்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

गर्जतोऽस्य ससंरम्भं भ्रातुः शत्रोर्विशेषतः ।
मर्षयिष्याम्यहं केन कारणेन वरानने ॥

கர்ஜதோऽஸ்ய ஸஸம்ரம்பம் ப்ராது: ஶத்ரோர்விஶேஷத: ।
மர்ஷயிஷ்யாம்யஹம் கேந காரணேன வரானனே ॥ 2

வரானனே - அழகிய முகமுடையவளே!
ப்ராது: - தம்பியும்
கர்ஜத: - உறுமி கர்ஜிக்கின்றவனும்
விஶேஷத: - அதிலும்
ஶத்ரோ: - சத்துருவுமான
அஸ்ய - இவனுடைய
ஸஸம்ரம்பம் - ஆரவாரத்தை
அஹம் கேந - நான் எந்த
காரணேன - காரணத்தைக்கொண்டு
மர்ஷயிஷ்யாமி - சகிப்பேன்?

अधर्षितानां शूराणां समरेष्वनिवर्तिनाम् ।
धर्षणामर्षणं भीरु मरणादतिरिच्यते ॥

அதர்ஷிதானாம் ஶூராணாம் ஸமரேஷ்வநிவர்திநாம் ।
தர்ஷணாமர்ஷணம் பீரு மரணாததிரிச்யதே ॥ 3

பீரு - பயந்தவளே!
ஸமரேஷு - போரில்
அநிவர்திநாம் - பிறமுதுகிட்டோடாது
அதர்ஷிதானாம் - தோல்வியடையாத
ஶூராணாம் - சூரர்களுக்கு
தர்ஷணாமர்ஷணம் - அவமானத்தை சகித்தலென்பது

மரணாத் - மரணத்தைக் காட்டிலும்
அதிரிச்யதே - அதிக கஷ்டமானது.

सोढुं न च समर्थोऽहं युद्धकामस्य संयुगे ।
सुग्रीवस्य च संरम्भं हीनग्रीवस्य गर्जतः ॥

ஸோடும் ந ச ஸமர்தோऽஹம் யுத்தகாமஸ்ய ஸம்யுகே ।
ஸுக்ரீவஸ்ய ச ஸம்ரம்பம் ஹீநக்ரீவஸ்ய கர்ஜத: ॥ 4

யுத்த காமஸ்ய - போரைக்கோரி
கர்ஜத: - கர்ஜிக்கும்
ஹீநக்ரீவஸ்ய - கோணக்கழுத்தனாகிய
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனுடைய
ஸம்ரம்பம் ச - ஆர்ப்பரித்தலை
ஸம்யுகே ஸோடும் - போரில் பொறுக்க
அஹம் ச - நான் மட்டும்
ஸமர்த: ந - உடன்பட்டவனாகேன்.

न च कार्यो विषादस्ते राघवं प्रति मत्कृते ।
धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च कथं पापं करिष्यति ॥

ந ச கார்யோ விஷாதஸ்தே ராகவம் ப்ரதி மத்க்ருதே ।
தர்மஜ்ஞஸ்ச க்ருதஜ்ஞஸ்ச கதம் பாபம் கரிஷ்யதி ॥ 5

மத்க்ருதே - என் விஷயத்தில்
ராகவம் ப்ரதி - ராகவரை நினைத்து
தே - உனக்கு
விஷாத: ச - கவலை என்பதே
கார்ய: ந - கொள்ளத்தக்கதன்று.
தர்மஜ்ஞ: ச - தர்மங்களை உள்ளபடியறிந்தவரும்
க்ருதஜ்ஞ: ச - சதா தர்மானுஷ்டானமுடையவருமான அவர்
பாபம் - தகாத காரியத்தை
கதம் கரிஷ்யதி - எங்ஙனம் புரிவார்?

निवर्तस्व सह स्त्रीभिः कथं भूयोऽनुगच्छसि ।
सौहृदं दर्शितं तारे मयि भक्तिः कृता त्वया ॥

நிவர்தஸ்வ ஸஹ ஸ்த்ரீபி: கதம் பூயோऽநுகச்சஸி ।
ஸௌஹ்ருதம் தர்ஸிதம் தாரே மயி பக்தி: க்ருதா த்வயா ॥ 6

தாரே - தாரே!
பூய: கதம் - இன்னும் ஏன்
அநுகச்சஸி - பின்பற்றி வருகின்றனை?
ஸௌஹ்ருதம் - அன்பு
தர்ஸிதம் - விளங்கக்காட்டிவிடப்பட்டது.
த்வயா - உன்னால்
மயி - என்னிடத்திலுள்ள
பக்தி: - பக்தியும்

க்ருதா - வெளியிடப்பட்டது.
ஸ்த்ரீபி: - மற்று மனைவியர்களோடு
ஸஹ - கூட
நிவர்தஸ்வ - திரும்பி போய்விடு.

प्रतियोत्स्याम्यहं गत्वा सुग्रीवं जहि संभ्रमम् ।
दर्पमस्य विनेष्यामि न च प्राणैर्वियोक्ष्यते ॥

ப்ரதியோத்ஸ்யாம்யஹம் கத்வா ஸுக்ரீவம் ஜஹி ஸம்ப்ரமம் ।
தர்பமஸ்ய விநேஷ்யாமி ந ச ப்ராணைர் வியோக்ஷ்யதே ॥ 7

அஹம் - நான்
கத்வா - சென்று
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
ப்ரதியோத்ஸ்யாமி - எதிர்த்து போர்புரியப் போகிறேன்.
அஸ்ய - இவனது
தர்பம் ச - செருக்கை மாத்திரம்
விநேஷ்யாமி - ஒழிக்கப் போகிறேன்.
ஸம்ப்ரமம் - மனச்சஞ்சலத்தை
ஜஹி - விட்டுவிடு;
ப்ராணை: ச விமோக்ஷ்யதே ந - அவன் உயிர் மாய்க்கப்படப் போவதில்லை.

अहं ह्याजिस्थितस्यास्य करिष्यामि यथेप्सितम् ।
वृक्षैर्मुष्टिप्रहारैश्च पीडितः प्रतियास्यति ॥

அஹம் ஹ்யாஜிஸ்திதஸ்யாஸ்ய கரிஷ்யாமி யதேப்ஸிதம் ।
வ்ருக்ஷைர் முஷ்டிப்ரஹாரைஸ்ச பீடித: ப்ரதியாஸ்யதி ॥ 8

அஹம் - நான்
ஆஜிஸ்திதஸ்ய - போரில் எதிர்த்து நிற்கும்
அஸ்ய - இவனுக்கு
யதேப்ஸிதம் ஹி - எவ்வளவு அவச்யமோ அவ்வளவு மட்டுந்தான்
அஹம் - நான்
கரிஷ்யாமி - பிரதிசெய்யப் போகிறேன்.
வ்ருக்ஷை: - மரங்களாலும்
முஷ்டி ப்ரஹாரை: ச - முஷ்டிகளின் அடிகளாலும்
பீடித: - புடைக்கப்பட்டவனாய்
ப்ரதியாஸ்யதி - அவன் திரும்பிப் போய்விடுவான்.

न मे गर्वितमायस्तं सहिष्यति दुरात्मवान् ।
कृतं तारे सहायत्वं सौहृदं दर्शितं मयि ॥

ந மே கர்விதமாயஸ்தம் ஸஹிஷ்யதி துராத்மவான் ।
க்ருதம் தாரே ஸஹாயத்வம் ஸௌஹ்ருதம் தர்ஸிதம் மயி ॥ 9

துராத்மவான் - துஷ்டாத்மாவான அவன்
கர்விதம் - அவனது கொழுப்பால் விளைந்த
மே - எனது

ஆயஸ்தம் - உபத்திரவத்தை
ஸஹிஷ்யதி ந - பொறுக்க முடியாது.
தாரே - தாரே!
ஸஹாயத்வம் - உன்னால் செய்யக்கூடிய உதவி
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது.
மயி - என்னிடத்திலுள்ள
ஸௌஹ்ருதம் - அன்பானது
தர்ஶிதம் - வெளிக்காட்டப்பட்டது.

शापितासि मम प्राणैर्निवर्तस्व जनेन च ।
अहं जित्वा निवर्तिष्ये तमहं भ्रातरं रणे ॥

ஶாபிதாஸி மம ப்ராணைர் நிவர்தஸ்வ ஜனேன ச ।
அஹம் ஜித்வா நிவர்திஷ்யே தமஹம் ப்ராதரம் ரணே ॥ 10

மம - எனது
ப்ராணை: - பிராணன்மீதும்
ஜயேன ச - வெற்றியின்மீதும்
ஶாபிதா - ஆணையிடப்பட்டவளாய்
அஸி - ஆகிறாய்.
அஹம் - நான்
ரணே - போரில்
தம் ப்ராதரம் - அந்த தம்பியை
ஜித்வா - ஜயித்துவிட்டு,
அஹம் - நான்
நிவர்திஷ்யே - திரும்புவேன்.
நிவர்தஸ்வ - திரும்பிப்போ.

तं तु तारा परिष्वज्य वालिनं प्रियवादिनी ।
चकार रुदती मन्दं दक्षिणा सा प्रदक्षिणम् ॥

தம் து தாரா பரிஷ்வஜ்ய வாலினம் ப்ரியவாதினீ ।
சகார ருததீ மந்தம் தக்ஷிணா ஸா ப்ரதக்ஷிணம் ॥ 11

தக்ஷிணா - சாமர்த்தியசாலியும்
ப்ரியவாதினீ - சதா உள்ளம் குளிரும்படி பேசுபவளுமான
ஸா தாரா - அந்தத் தாரை
து - இவ்விஷயத்தில்
மந்தம் - சொல்லியதை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்த
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
பரிஷ்வஜ்ய - தழுவி,
ருததீ - அழுதுகொண்டே
ப்ரதக்ஷிணம் - பிரதக்ஷிணம்
சகார - செய்தாள்.

ततः स्वस्त्ययनं कृत्वा मन्त्रविद्विजयैषिणी ।
अन्तःपुरं सह स्त्रीभिः प्रविष्टा शोकमोहिता ॥

தத: ஸ்வஸ்த்யயனம் க்ருத்வா மந்த்ரவித் விஜயைஷிணீ ।
அந்த:புரம் ஸஹ ஸ்த்ரீபி: ப்ரவிஷ்டா ஶோகமோஹிதா ॥ 12

தத: - அப்பொழுது
ஶோக மோஹிதா - சோகத்தால் மெய்மறந்துவிட்ட அவள்
விஜயைஷிணீ - இவனுக்கு வெற்றியை பிரார்த்திக்கின்றவளாகி
மந்த்ரவித் - சாஸ்திரோக்தமாய்
ஸ்வஸ்த்யயனம் - தெய்வப் பிரார்த்தனையை
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு
ஸ்த்ரீபி: ஸஹ - மற்று மனைவியார்களோடு கூட
அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்திற்கு
ப்ரவிஷ்டா - போய் சேர்ந்தனள்.

प्रविष्टायां तु तारायां सह स्त्रीभिः स्वमालयम् ।
नगरान्निर्ययौ क्रुद्धो महासर्प इव श्वसन् ॥

பரவிஷடாயாம து தாராயாம ஸஹ ஸதரீபி: ஸவமாலயம் ।
நகராந்நிர்யயௌ க்ருத்தோ மஹாஸர்ப இவ ஶ்வஸன் ॥ 13

தாராயாம் - தாரை
ஸ்த்ரீபி: - மற்று மனைவியார்களோடு
ஸஹ - கூட
ஸ்வம் - தனது
ஆலயம் - அரண்மனைக்கு
ப்ரவிஷ்டாயாம் து - சென்றபின்னர்
மஹாஸர்ப: - மகாசர்ப்பம்
இவ - போல்
ஶ்வஸன் - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு
க்ருத்த: - சீற்றங்கொண்ட அவன்
நகராத் - நகரத்திலிருந்து
நிர்யயௌ - வெளிப்புறப்பட்டான்.

स निश्वस्य महावेगो वाली परमरोषणः ।
सर्वतश्चारयन् दृष्टिं शत्रुदर्शनकाङ्क्षया ॥

ஸ நிஶ்வஸ்ய மஹாவேக: வாலீ பரமரோஷண: ।
ஸர்வதஶ்சாரயன் த்ருஷ்டிம் ஶத்ருதர்ஶன காங்க்ஷயா ॥ 14

स ददर्श ततः श्रीमान् सुग्रीवं हेमपिङ्गलम् ।
सुसंवीतमवष्टब्धं दीप्यमानमिवानलम् ॥

ஸ தத்ர்ஶ தத: ஶ்ரீமான் ஸுக்ரீவம் ஹேமபிங்களம் ।
ஸுஸம்வீத மவஷ்டப்தம் தீப்யமாந மிவாநலம் ॥ 15

ஸ: - அந்த
ஸ்ரீமான் வாலீ - ஸ்ரீமானான வாலி
பரம ரோஷண: - மகா கோபங்கொண்டவனாய்
ஶத்ருதர்ஶன - சத்ருவைக் கண்டுவிட வேண்டுமெனும்
காங்க்ஷயா அவாவால்
மஹாவேக: - மிக வேகங்கொண்டவனாகி
நிஶ்வஸ்ய - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே
ஸர்வத: - நாற்புறமும்
த்ருஷ்டிம் சாரயன் - சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு
ஹேமபிங்களம் - பொன்னிறமுடையவனும்
ஸுஸம்வீதம் - நல்ல ஆடையாபரணங்களையணிந்தவனும்
தீப்யமாநம் - கொழுந்துவிட்டெரியும்
அநலம் - அக்னியை
இவ - நிகர்த்தவனாய்
அவஷ்டப்தம் - எதிர்த்து நிற்கும்
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
ஸ: - அவன்
தத: - அப்பொழுது
ததர்ஶ - கண்முன் கண்டான்.

स तं दृष्ट्वा महावीर्यं सुग्रीवं पर्यवस्थितम् ।
गाढं परिदधे वासो वाली परमरोषण: ॥

ஸ தம் த்ருஷ்ட்வா மஹாவீர்யம் ஸுக்ரீவம் பர்யவஸ்திதம்।
காடம் பரிததே வாஸோ வாலீ பரமரோஷண: ॥ 16

மஹாவீர்ய: - மகா வீர்யவானான
ஸ: வாலீ - அந்த வாலி
தம் ஸுக்ரீவம் - அந்த ஸுக்ரீவனை
பர்ய வஸ்திதம் - போருக்குத் தயாராய் நிற்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
பரம ரோஷண: - மிக சினங்கொண்டவனாகி
வாஸ: - ஆடையை
காடம் - இறுக்கி
பரிததே - கட்டிக்கொண்டான்.

स न्वाली गाढसंवीतो मुष्टिमुद्यम्य वीर्यवान् ।
सुग्रीवमेवाभिमुखो ययौ योद्धुं कृतक्षण: ॥

ஸ வாலீ காடஸம்வீதோ முஷ்டி முத்யம்ய வீர்யவான்।
ஸுக்ரீவ மேவாபிமுகோ யயௌ யோத்தும் க்ருதக்ஷண: ॥ 17

காடஸம்வீத: - ஆடையை இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டிருந்த
ஸ: - அந்த
வீர்யவான் - வீர்யவானான
வாலீ - வாலி
ஸுக்ரீவம் ஏவ - ஸுக்ரீவனையே
அபிமுக: - எதிரில் பார்த்து
க்ருதக்ஷண: - ஏற்ற சமயமென்றெண்ணி
முஷ்டிம் - முஷ்டியை
உத்யம்ய - உயரத் தூக்கிக்கொண்டு
யோத்தும் - அமராட
யயௌ - ஆரம்பித்தான்.

श्लिष्टमुष्टिं समुद्यम्य संरब्धतरमागत: ।
सुग्रीवोऽपि तमुद्दिश्य वालिनं हेममालिनम् ॥

ஶ்லிஷ்டமுஷ்டிம் ஸமுத்யம்ய ஸம்ரப்த தரமாகத:।
ஸுக்ரீவோऽபி தமுத்திஶ்ய வாலினம் ஹேம மாலினம் ॥ 18

ஸுக்ரீவ: அபி - சுக்ரீவனும்
ஹேம மாலினம் - பொன்மாலையையணிந்திருந்த
வாலினம் - வாலியை
ஸமுத்திஶ்ய - நினைத்து,
ஶ்லிஷ்டமுஷ்டிம் - இறுக்கிய முஷ்டியை
ஸமுத்யம்ய - உயரத் தூக்கிக்கொண்டு
ஸம்ரப்த தரம் - இன்னுமதிக கோபாவேசத்தை
ஆகத: - அடைந்தான்.

तं वाली क्रोधताम्राक्ष: सुग्रीवं रणपण्डितम् ।
आपतन्तं महावेगमिदं वचनमब्रवीत् ॥

தம் வாலீ க்ரோததாம்ராக்ஷ: ஸுக்ரீவம் ரணபண்டிதம்।
ஆபதந்தம் மஹாவேகமிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 19

வாலீ - வாலி
ரண பண்டிதம் - போர் வீரனும்
மஹாவேகம் - மகாவேகமாய்
ஆபதந்தம் - எதிர்த்து வருகின்றவனுமான
தம் - அந்த
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
க்ரோத தாம்ராக்ஷ: - கோபத்தால் சிவந்த கண்களுற்றவனாகி
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

एष मुष्टिर्मया बद्धो गाढः संनिहिताङ्गुलिः ।
मया वेगविमुक्तस्ते प्राणानादाय यास्यति ॥

ஏஷ முஷ்டிர்மயா பத்தோ காட: ஸம்நிஹிதாங்குளி: ।
மயா வேகவிமுக்தஸ்தே ப்ராணாநாதாய யாஸ்யதி ॥ 20

மயா - என்னால்
ஸம்நிஹிதாங்குளி: - விரல்களை நெருக்கி
முஷ்டி: - முஷ்டியானது
காட: - கெட்டியாய்
ஏஷ: - இதோ
பத்த: - பிடித்துவிடப்பட்டது.
மயா - என்னால்
வேக விமுக்த: - ஆத்திரத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட இது
தே ப்ராணாந் - உனது உயிரை
ஆதாய - பறித்துக்கொண்டு
யாஸ்யதி - போகப்போகிறது.

एवमुक्तस्तु सुग्रीवः क्रुद्धो वालिनमब्रवीत् ।
तवैव चाहरन्प्राणान्मुष्टिः पततु मूर्धनि ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவ: க்ருத்தோ வாலினமப்ரவீத் ।
தவைவ ச ஹரன் ப்ராணான் முஷ்டி: பதது மூர்தனி ॥ 21

ஏவம் - இவ்வாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
ஸுக்ரீவ: து - ஸுக்ரீவனும்
க்ருத்த: - சினங்கொண்டவனாகி
வாலினம் - வாலியைப் பார்த்து,
முஷ்டி: ஏவ - இந்த என் முட்டியும்
தவ - உனது
மூர்தனி - தலையில்
ப்ராணான் - உயிரை
ஆஹரன் ச - ஒழிக்கின்றதாகவே
பதது - விழக்கடவது, என்று
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

ताडितस्तेन संक्रुद्धस्तमभिक्रम्य वेगितः ।
अभवच्छोणितोद्गारी सोत्पीड इव पर्वतः ॥

தாடிதஸ்தேந ஸங்க்ருத்தஸ்தமபிக்ரம்ய வேகித: ।
அபவச் சோணிதோத்காரீ ஸோத்பீட இவ பர்வத: ॥ 22

सुग्रीवेण तु निःसङ्गं सालमुत्पाट्य तेजसा ।
गात्रेष्वभिहतो वाली वज्रेणेव महागिरिः ॥

ஸுக்ரீவேண து நிஸ்ஸங்கம் ஸாலமுத்பாட்ய தேஜஸா ।
காத்ரேஷ்வபிஹதோ வாலீ வஜ்ரேணேவ மஹாகிரி: ॥ 23

வாலீ - வாலி
தேந - அந்த
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனால்
தேஜஸா - வலுவால்
ஸாலம் - ஆச்சாமரமொன்றை
நிஸ்ஸங்கம் - வேரோடு
உத்பாட்ய - பிடுங்கி,
ஸமபிக்ரம்ய - கிட்டி
அபிஹத: - தகையப்பட்டவனாய்
காத்ரேஷு - அவயவங்களில்,
மஹாகிரி: - ஒரு பெருமலையானது
வஜ்ரேண - வஜ்ராயுதத்தால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
தாடித: - அடிக்கப்பட்டவனாய்,
து - அதனால்
ஸோத்பீட: - அருவிகளோடு கூடிய
பர்வத: இவ - பர்வதம் போலவே
ஸங்க்ருத்த: - சினங்கொண்டு
வேகித: - பரபரப்புற்றவனாய்
சோணிதோத்காரீ - ரத்தத்தைக் கக்குபவனாக
அபவத் - ஆயினன்.

स तु वाली प्रचलितः सालताडनविह्वलः ।
गुरुभारसमाक्रान्तो नौसार्थ इव सागरे ॥

ஸ து வாலீ ப்ரசலித: ஸாலதாடந விஹ்வல: ।
குரு பார ஸமாக்ராந்தோ நௌள: ஸார்தேவ ஸாகரே ॥ 24

ஸ: வாலீ து - அந்த வாலியும்
ஸாலதாடந விஹ்வல: - ஆச்சாமரத்தால் அடியுண்டதால் மனம் கலங்கியவனாகி,
ஸாகரே - சமுத்திரத்தில்
குருபார ஸமாக்ராந்த: - அதிக பாரத்தால் தத்தளிக்கின்ற
நௌஸார்த: - பெருங்கப்பல்
இவ - போலவே
ப்ரசலித: - தத்தளித்தான்.

तौ भीमबलविक्रान्तौ सुपर्णानिलवेगितौ ।
प्रवृद्धौ घोरवपुषौ चन्द्रसूर्याविवाम्बरे ॥

தௌ பீமபலவிக்ராந்தௌ ஸுபர்ணாநிலவேகிதௌ ।
ப்ரவ்ருத்தௌ கோரவபுஷௌ சந்த்ரஸூர்யாவிவாம்பரே ॥ 25

परस्परममित्रघ्नौ छिद्रान्वेषणतत्परौ ॥

பரஸ்பரமமித்ரக்நௌ சித்ரான்வேஷண தத்பரௌ ॥ 26

பீம பல விக்ராந்தௌ- பயங்கரமான ஆற்றலும் ஆண்மையும்
படைக்கப் பெற்றவர்களும்
அமித்ரக்நௌ - சத்ரு சம்ஹாரகர்களும்
அம்பரே - ஆகாசத்தில்
சந்த்ர ஸூர்யௌ - சந்திரன் சூரியன்
இவ - போன்றவர்களுமான
தௌ - அவ்விருவர்களும்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
சித்ரான் வேஷண தத்பரௌ - தக்கசமயத்தை யெதிர்பார்ப்பதில் ஊக்கம் உடையவர்களாய்
ஸுபர்ண அநில வேகிதௌ - கருடனையும் வாயுவையும் நிகர்த்த வேகமுடையவர்களாய்
கோர வபுஷௌ - பயங்கரத் தோற்றத்தோடு
ப்ரவ்ருத்தௌ - மோதினர்.

ततोऽवर्धत वाली तु बलवीर्यसमन्वितः ॥

ததோऽவர்தத வாலீ து பலவீர்ய ஸமந்வித: ॥ 27

தத: வாலீ து - அதன்மேல் வாலியோ
பலவீர்ய ஸமந்வித: - ஆற்றலுடனும் ஆண்மையுடனும் கூடியவனாய்
அவர்தத - உத்ஸாஹம் கொண்டு விளங்கினான்.

सूर्यपुत्रो महावीर्यः सुग्रीवः परिहीयत ॥

ஸூர்யபுத்ரோ மஹாவீர்ய: ஸுக்ரீவ: பரிஹீயதே ॥ 28

மஹாவீர்ய: - மிக்க ஆண்மையுற்றவனும்
ஸூர்ய புத்ர: - சூரியனது புதல்வனுமாகிய
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
பரிஹீயத - சிறிது களைப்புற்றான்.

वालिना भग्नदर्पस्तु सुग्रीवो मन्दविक्रमः ।

वालिनं प्रति सामर्षो दर्शयामास लाघवम् ॥

வாலிநா பக்நதர்பஸ்து ஸுக்ரீவோ மந்தவிக்ரம: ।
வாலிநம் ப்ரதி ஸாமர்ஷோ தர்ஶயாமாஸ லாகவம் ॥ 29

வாலிநா - வாலியால்
பக்நதர்ப: - கர்வம் குலைந்து

மந்தவிக்ரம: - பலங்குறைந்தவனான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ஸாமர்ஷ: து - ஆவேசங்கொண்டவனாகி
வாலிநம் ப்ரதி - வாலியினிடம்
லாகவம் - வன்மையின் வனத்தை
தர்ஶயாமாஸ - காட்டுவித்தான்.

वृक्षैः सशाखैः सशिखैर्वज्रकोटिनिभैर्नखैः ।

मुष्टिभिर्जानुभिः पद्भिर्बाहुभिश्च पुनः पुनः ॥

வ்ருக்ஷை: ஸஶாகை: ஸஶிகைர் வஜ்ர கோடி நிபைர்நகை: ।
முஷ்டிபிர்ஜாநுபி: பத்பிர் பாஹுபிஶ்ச புந: புந: ॥

तयोर्युद्धमभूद्घोरं वृत्रवासवयोरिव ॥

தயோர்யுத்தமபூத் கோரம் வ்ருத்ரவாஸவயோரிவ ॥ 30

வ்ருத்ர வாஸவயோரிவ-விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும்
எங்ஙனமோ அங்ஙனமே
தயோ: - அவ்விருவர்களுக்கும்
ஸஶாகை: - கிளைகளோடும்
ஸஶிகை: - நுனிகளோடும் கூடிய
வ்ருக்ஷை: - மரங்களாலும்
வஜ்ர கோடி நிபை: - வஜ்ராயுதத்தின் முனைகளை நிகர்த்த
நகை: - நகங்களாலும்
முஷ்டிபி: - முஷ்டிகளாலும்
ஜாநுபி: - முழங்கால்களாலும்
பத்பி: - கால்களாலும்
பாஹுபி: ச - கைகளாலும்
யுத்தம் - போரானது
கோரம் - பயங்கரமாய்
புந: புந: - மாறி மாறி
அபூத் - நிகழ்ந்தது.

तौ शोणिताक्तौ युध्येतां वानरौ वनचारिणौ ।

मेघाविव महाशब्दैस्तर्जयानौ परस्परम् ॥

தௌ ஶோணிதாக்தௌ யுத்யேதாம் வாநரௌ வநசாரிணௌ ।
மேகாவிவ மஹாஶப்தைஸ்தர்ஜயாநௌ பரஸ்பரம் ॥ 31

வநசாரிணௌ - வனத்தில் சஞ்சரிக்கும்
வாநரௌ - வானரர்களாகிய
தௌ - அவ்விருவர்களும்
ஶோணிதாக்தௌ - குருதி தோய்ந்தவர்களாய்

மேகவ் - இரு மேகங்கள்
இவ - போலவே
மஹாஶப்தை: - பேரொலிகளால்
பரஸ்பரம் - ஒருவரை ஒருவர்
தர்ஜயானௌ - பயமுறுத்திக்கொண்டு
யுத்யேதாம் - போர் புரிந்தார்கள்.

हीयमानमथापश्यत् सुग्रीवं वानरेश्वरम् ।
प्रेक्षमाणं दिशश्चैव राघवं च मुहुर्मुहुः ॥

ஹீயமானமதாபஶ்யத் ஸுக்ரீவம் வானரேஶ்வரம் ।
ப்ரேக்ஷமாணம் திஶஶ்சைவ ராகவம் ச முஹுர்முஹு: ॥ 32

ஸ: - அந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
வானரேஶ்வரம் - வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஹீயமானம் - களைத்து
திஶ: ச - எல்லா திக்குகளிலும்
முஹு: முஹு: - அடிக்கடி
வீக்ஷமாணம் ஏவ - பார்க்கிறவனாகவும்
அத - அப்பொழுது
அபஶ்யத் - கவனித்தார்.

ततो रामो महातेजा आर्तं दृष्ट्वा हरीश्वरम् ।
शरं च वीक्षते वीरो वालिनो वधकारणात् ॥

ததோ ராமோ மஹாதேஜா ஆர்தம் த்ருஷ்ட்வா ஹரீஶ்வரம் ।
ஶரம் ச வீக்ஷதே வீரோ வாலிநோ வதகாரணாத் ॥ 33

மஹாதேஜா: - அமானுஷ்யமான ஆற்றலுடையவரும்
வீர: ச ராம: - வீரருமான ஸ்ரீராமர்,
ஹரீஶ்வரம் - வானர மன்னனை (சுக்ரீவனை)
ஆர்தம் - சங்கடத்திலிருப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
தத: - அதன்மேல்
வாலிந: - வாலியினது
வதகாரணாத் - வதையை உத்தேசித்து
ஶரம் - பாணத்தில்
வீக்ஷதே - கண்நோக்கினார்.

ततो धनुषि संधाय शरमाशीविषोपमम् ।
पूरयामास तच्चापं कालचक्रमिवान्तकः ॥

ததோ தநுஷி ஸந்தாய ஶரமாஶீவிஷோபமம் ।
பூரயாமாஸ தச்சாபம் காலசக்ரமிவாந்தக: ॥ 34

தத: - அதன்மேல்
ஆஶீவிஷோபமம் - சர்ப்பத்தை நிகர்த்த
ஶரம் - பாணத்தை
தநுஷி - வில்லில்
ஸந்தாய - பூட்டி
தத் சாபம் - அந்த வில்லை
அந்தக: - எமன்
கால சக்ரம் - எமதண்டத்தை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பூரயாமாஸ - சித்தமாக்கிக் கொண்டார்.

तस्य ज्यातलघोषेण त्रस्ताः पत्त्ररथेश्वराः ।
प्रदुद्रुवुर्मृगाश्चैव युगान्त इव मोहिताः ॥

தஸ்ய ஜ்யாதலகோஷேண த்ரஸ்தா: பத்ரரதேஶ்வரா: ।
ப்ரதுத்ருவுர் ம்ருகாஶ்சைவ யுகாந்த இவ மோஹிதா: ॥ 35

தஸ்ய - அவரது
ஜ்யாதல கோஷேண - நாணின் டங்கார ஓசையால்
யுகாந்தே - பிரளயகாலத்தில்
இவ - போலவே
பத்ரரதேஶ்வரா: ச - பெரும் பறவைகளும்,
ம்ருகா: ஏவ - விலங்குகளும்
த்ரஸ்தா: - திகிலுற்று
மோஹிதா: - மதிகலங்கி
ப்ரதுத்ருவு: - நாற்புறமும் ஓடத் தலைப்பட்டன.

मुक्तस्तु वज्रनिर्घोषः प्रदीप्ताशनिसंनिभः ।
राघवेण महाबाणो वालिवक्षसि पातितः ॥

முக்தஸ்து வஜ்ரநிர்கோஷ: ப்ரதீப்தாஶநி ஸந்நிப: ।
ராகவேண மஹாபாணோ வாலிவக்ஷஸி பாதித: ॥ 36

வஜ்ரநிர்கோஷ: - வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்து ஒலிக்கிறதும்,
ப்ரதீப்தாஶநி ஸந்நிப: - ஜ்வலிக்கும் மின்னலை நிகர்த்ததும்,
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
முக்த: து - விடப்பட்டதுமான
மஹாபாண: - மஹாபாணமானது
வாலிவக்ஷஸி - வாலியின் மார்பில்
பாதித: - பாய்க்கப்பட்டு விளங்கிற்று.

ततस्तेन महातेजा वीर्योत्सिक्तः कपीश्वरः ।

वेगेनाभिहतो वाली निपपात महीतले ॥

ததஸ்தேந மஹாதேஜா வீர்யோத்ஸிக்த: கபீஶ்வர: ।
வேகேநாபிஹதோ வாலீ நிபபாத மஹீதலே ॥ 37

தத: - அப்பொழுது
மஹாதேஜா: - பெரும் ஆற்றலுடையவனும்
வீர்யோத்ஸிக்த: - கொழுப்பு தலைக்கேறியவனும்
கபீஶ்வர: - கபி மன்னனுமான
வாலீ - வாலி
தேந - அதனால்
வேகேந - உக்கிரமாய்
அபிஹத: - அடியுண்டவனாய்
மஹீதலே - பூமியில்
நிபபாத - சாய்ந்துவிட்டான்.

इन्द्रध्वज इवोद्धूतः पौर्णमास्यां महीतले ।

आश्वयुक्समये मासि गतश्रीको विचेतनः ॥

இந்த்ரத்வஜ இவோத்தூத: பௌர்ணமாஸ்யாம் மஹீதலே ।
ஆஶ்வயுக்ஸமயே மாஸி கதஶ்ரீகோ விசேதன: ॥ 38

ஆஶ்வயுக்ஸமயே - ஐப்பசி மாதம் (கௌட தேசத்தில்) உத்ஸவம் நடைபெறுகிறதான்
மாஸி - மாஸத்தில்
பௌர்ணமாஸ்யாம் - பௌர்ணமி தினத்தில்
மஹீதலே - பூமியில்
உத்தூத: - இறக்கப்பட்ட
இந்த்ர த்வஜ: - இந்திரபிம்பத்தை வரையப்பட்ட கொடி
இவ - போலவே
விசேதன: - அறிவிழந்து
கதஶ்ரீக: - ஒளிகுன்றியவனானான்.

नरोत्तमः कालयुगान्तकोपमं शरोत्तमं काञ्चनरूप्यभूषितम् ।

ससर्ज दीप्तं तममित्रमर्दनं सधूममग्निं मुखतो यथा हरः ॥

நரோத்தம: கால யுகாந்த கோபமம்
ஶரோத்தமம் காஞ்சன ரூப்ய பூஷிதம் ।
ஸஸர்ஜ தீப்தம் தமமித்ர மர்த்தனம்
ஸதூமமக்நிம் முகதோ யதா ஹர: ॥ 39

நரோத்தம: - புருஷோத்தமரான ஸ்ரீராமர்
கால யுகாந்த கோபமம்- பிரளயகாலத்து எமனை நிகர்த்ததாய்

காஞ்சன ரூப்ய பூஷிதம்- பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
அமித்ர மர்தனம் - சத்துருக்களை அழிப்பதும்
தீப்தம் - ஒளியுற்று விளங்குகிறதுமான
தம் - அந்த
ஶரோத்தமம் - சரோத்தமத்தை (சிறந்த பாணத்தை)
ஹர: - சிவபெருமான்
ஸதூமம் - புகையோடுகூடிய
அக்னிம் - ஊழித்தீயை
முகத: - வாயிலிருந்து
யதா - கக்குவது எவ்வாறோ அவ்வாறே
ஸஸர்ஜ - அப்பொழுது விடுத்தார்.

अथोक्षितः शोणिततोयविस्रवैः सुपुष्पिताशोक इवानिलोद्धतः ।

विचेतनो वासवसूनुराहवे विभ्रंशितेन्द्रध्वजवत् क्षितिं गतः ॥

அதோக்ஷித: ஶோணித தோயவிஸ்ரவை:
ஸுபுஷ்பிதாஶோக இவாநிலோத்தத :।
விசேதநோ வாஸவஸூநுராஹவே
விப்ரம்ஶிதேந்த்ரத்வஜவத் க்ஷிதிம் கத: ॥ 40

வாஸவஸூநு: - இந்திரனது புதல்வன் வாலி
ஆஹவே - போரில்
ஶோணித தோய விஸ்ரவை: - ரத்தநீர்பெருக்குகளால்
உக்ஷித: - நனைக்கப்பட்டவனாய்
விசேதந: - பிரஜ்ஞையற்றவனாய்
அநிலோத்தத: - காற்றால் அடிபாறி வீழ்த்தப்பட்ட
ஸுபுஷ்பிதாஶோக: - நிறையப்பூத்த அசோகமரம்
இவ - போலவும்
விப்ரம்ஶிதேந்த்ர த்வஜவத் - இறக்கப்பட்ட இந்திரத்வஜம் போலவும்
க்ஷிதிம் - பூமியில்
அத - அப்பொழுது
கத: - விழுந்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே வாலிஸம்ஹாரோ நாம ஷோடஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்ததஶ: ஸர்க: - 17

ततः शरेणाभिहतो रामेण रणकर्कशः ।
पपात सहसा वाली निकृत्त इव पादपः ॥

தத: ஶரேணாபிஹதோ ராமேண ரணகர்கஶ: ।
பபாத ஸஹஸா வாலீ நிக்ருத்த இவ பாதப: ॥ 1

ரணகர்கஶ: - போரில் தீரனும்
ராமேண - ஶ்ரீராமரால்
ஶரேண - ஒரு பாணத்தால்
ஸஹஸா - வலுவாய்
அபிஹத: - அடியுண்டவனுமான
வாலீ - வாலி
நிக்ருத்த - வேரறுக்கப்பட்ட
பாதப: இவ - மரம்போலவே
தத: - அப்பொழுது
பபாத - சாய்ந்து கிடந்தான்.

स भूमौ न्यस्तसर्वाङ्गस्तप्तकाञ्चनभूषणः ।
अपतद्देवराजस्य मुक्तरश्मिरिव ध्वजः ॥

ஸ பூமௌ ந்யஸ்தஸர்வாங்கஸ் தப்த காஞ்சன பூஷண: ।
அபதத் தேவராஜஸ்ய முக்தரஶ்மிரிவ த்வஜ: ॥ 2

தப்த காஞ்சன பூஷண: - நல்ல பொன்னாபரணங்களையணியப் பெற்றிருந்த
ஸ: - அவன்
ந்யஸ்த ஸர்வாங்க: - சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சகல அவயவங்களை உடையவனாய்
பூமௌ - பூமியில்
முக்த ரஶ்மி: - கயிறுகள் அவிழ்க்கப்பெற்ற
தேவராஜஸ்ய - இந்திரனது
த்வஜ: இவ - துவஜம்போலவே
அபதத் - விழுந்துகிடந்தான்.

तस्मिन्निपतिते भूमौ हर्यृक्षाणां गणेश्वरे ।
नष्टचन्द्रमिव व्योम न व्यराजत भूतलम् ॥

தஸ்மின் நிபதிதே பூமௌ ஹர்ய்ருக்ஷாணாம் கணேஶ்வரே ।
நஷ்ட சந்த்ரமிவ வ்யோம ந வ்யராஜத பூதலம் ॥ 3

ஹர்ய்ருக்ஷாணாம் - குரங்குகளுடையவும் கரடிகளுடையவும்
கணேஶ்வரே - கணங்களுக்கு மன்னனான

தஸ்மின் - அவன்
பூமௌ - பூமியில்
நிபதிதே - விழுந்ததும்
நஷ்ட சந்த்ரம் - சந்திரனில்லா
வ்யோம இவ - வானம் போலவே
பூதலம் - அவனது ராஜ்யம்
வ்யராஜத ந - பொலிவிழந்தது.

भूमौ निपतितस्यापि तस्य देहं महात्मनः ।
न श्रीर्जहाति न प्राणा न तेजो न पराक्रमः ॥

பூமௌ நிபதிதஸ்யாபி தஸ்ய தேஹம் மஹாத்மன: ।
ந ஶ்ரீர் ஜஹாதி ந ப்ராணா ந தேஜோ ந பராக்ரம: ॥ 4

பூமௌ - பூமியில்
நிபதிதஸ்ய அபி - விழுத்தப்பட்ட போதிலும்
தஸ்ய மஹாத்மன: - அந்த மகாத்மாவினது
தேஹம் - உடலை விட்டு
ஶ்ரீ: - உடலின் மேனியும்
ந ஜஹாதி - மாறவில்லை.
ப்ராணா: - உயிரும்
ந - போகவில்லை.
தேஜ: - உடலின் ஒளியும்
ந - குன்றவில்லை.
பராக்ரம: - மனோதைரியமும்
ந - மழுங்கவில்லை.

शक्रदत्ता वरा माला काञ्चनी वज्रभूषिता ।
दधार हरिमुख्यस्य प्राणांस्तेजः श्रियं च सा ॥

ஶக்ரதத்தா வரா மாலா காஞ்சனீ வஜ்ரபூஷிதா ।
ததார ஹரிமுக்யஸ்ய ப்ராணான் தேஜ: ஶ்ரியம் ச ஸா ॥ 5

ஹரிராஜஸ்ய - வானர மன்னனுடைய
காஞ்சனீ - பொன்மயமானதும்
வஜ்ரபூஷிதா - வைரங்களிழைக்கப்பெற்றதும்
ஶக்ரதத்தா - இந்திரனாலளிக்கப்பட்டதுமான
ஸா - அந்த
வரா மாலா - உத்தமமான மாலை
ப்ராணான் - உயிரையும்
தேஜ: - உடலினொளியையும்
ஶ்ரியம் ச - உடலின் மேனியையும்
ததார - நிலைத்திருக்கச் செய்தது.

स तया मालया वीरो हैमया हरियूथपः ।
सन्ध्यानुगतपर्यन्तः पयोधर इवाभवत् ॥

ஸ தயா மாலயா வீரோ ஹைமயா ஹரியூதப: ।
ஸந்த்யாநுகதபர்யந்த: பயோதர இவாபவத் ॥ 6

ஹரியூதப: - வானர மன்னனும்
வீர: ஸ: - வீரனுமான அவன்
தயா - அந்த
ஹைமயா மாலயா - காஞ்சனமாலையால்
ஸந்த்யாநுகத பர்யந்த: - அந்தியில் தோன்றும் சுற்றோரமுடைய
பயோதர: இவ - மேகம்போலவே
அபவத் - தோன்றினான்.

तस्य माला च देहश्च मर्मघाती च यः शरः ।
त्रिधेव रचिता लक्ष्मीः पतितस्यापि शोभते ॥

தஸ்ய மாலா ச தேஹஶ்ச மர்மகாதீ ச ய: ஶர: ।
த்ரிதேவ ரசிதா லக்ஷ்மீ: பதிதஸ்யாபி ஶோபதே ॥ 7

பதிதஸ்ய - கீழே விழுந்து கிடக்கும்
தஸ்ய லக்ஷ்மீ: - அவனது ஒளி
மாலா ச தேஹ: ச - மாலையும் உடலும்
மர்மகாதீ - மர்மத்தைப் பிளந்துவிட்ட
ஶர: - பாணம்
ய: ச - எதுவோ அதுவும்
அபி - இப்படி
த்ரிதா ரசிதா இவ - மூன்றாகி ஏற்பட்டிருக்கிறது போலவே
ஶோபதே - விளங்கிற்று.

तदस्त्रं तस्य वीरस्य स्वर्गमार्गप्रभावनम् ।
रामबाणासनोत्क्षिप्तमावहत् परमां गतिम् ॥

ததஸ்த்ரம் தஸ்ய வீரஸ்ய ஸ்வர்க மார்க ப்ரபாவனம் ।
ராமபாணாஸநோத்க்ஷி ப்தமாவஹத் பரமாம் கதிம் ॥ 8

ராமபாணா ஸநோத் க்ஷிப்தம் - ராமருடைய வில்லினின்று விடப்பட்டதும்
ஸ்வர்க மார்க - ஸ்வர்க்கமாகிற எல்லையை அடைய
ப்ரபாவனம் அதி பிரயோஜனமாகிற
தத் அஸ்த்ரம் - அந்த பாணமானது
வீரஸ்ய - வீரனான
தஸ்ய - அவனுக்கு
பரமாம் கதிம் - நற்கதியை
அவஹத் - உண்டாக்கிற்று.

तं तथा पतितं संख्ये गतार्चिषमिवानलम् ।

தம் ததா பதிதம் ஸங்க்யே கதார்சிஷ மிவானலம் ॥ 9

ययातिमिव पुण्यान्ते देवलोकात् परिच्युतम् ।
आदित्यमिव कालेन युगान्ते भुवि पातितम् ॥

யயாதிமிவ புண்யாந்தே தேவலோகாத் பரிச்யுதம் ।
ஆதித்யமிவ காலேந யுகாந்தே புவி பாதிதம் ॥ 10

महेन्द्रमिव दुर्धर्षं महेन्द्रमिव दुःसहम् ।
महेन्द्रपुत्रं पतितं वालिनं हेममालिनम् ॥

மஹேந்த்ரமிவ துர்தர்ஷம் மஹேந்த்ரமிவ துஸ்ஸஹம் ।
மஹேந்த்ர புத்ரம் பதிதம் வாலினம் ஹேமமாலினம் ॥ 11

सिंहोरस्कं महाबाहुं दीप्तास्यं हरिलोचनम् ।
लक्ष्मणानुचरो रामो ददर्श गतचेतनम् ॥

ஸிம்ஹோரஸ்கம் மஹாபாஹும் தீப்தாஸ்யம் ஹரிலோசனம் ।
லக்ஷ்மணாநுசரோ ராமோ ததர்ஶகதசேதனம் ॥ 12

ததா ராம: - அப்பொழுது ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணாநுசர: - லக்ஷ்மணர் பின்பற்றிவர
கதார்சிஷம் - ஜ்வாலையில்லாத
அனலம் இவ - அக்னியைப் போலிருக்கிறவனும்,
புண்யாந்தே - புண்யத்தின் முடிவில்
தேவ லோகாத் - தேவலோகத்திலிருந்து
பரிச்யுதம் - விழுந்த
யயாதிம் இவ - யயாதியைப் போலிருக்கிறவனும்,
யுகாந்தே - பிரளய காலத்தில்
காலேந - சிவபெருமானால்
புவி பாதிதம் - பூமியில் தள்ளப்பட்ட
ஆதித்யம் - சூரியபகவானை
இவ - போலிருக்கிறவனும்,
மஹேந்த்ரம் இவ - இந்திரனைப்போல
துர்தர்ஷம் - செருக்குற்றவனும்,
மஹேந்த்ரம் - இந்திரனை
இவ - போலவே
துஸ்ஸஹம் - அணுக முடியாதவனும்,
ஸிம்ஹோரஸ்கம் - சிங்கத்தையொத்த மார்புடையவனும்,
மஹாபாஹும் - நீண்ட கைகளையுடையவனும்,
தீப்தாஸ்யம் - ஜ்வலிக்கும் முகமுடையவனும்,

ஹரிலோசனம் - கபிலநிறக் கண்களையுடையவனும்,
பதிதம் - அதர்மத்தால் கேடடைந்தவனும்,
ஸங்க்யே - போரில்
கதசேதனம் - பிரக்ஞையிழந்து
பதிதம் - பூமியில் விழுந்து கிடக்கிறவனுமான
தம் - அந்த
ஹேமமாலினம் - பொன்மாலையையணிந்த
மஹேந்த்ர புத்ரம் - இந்திரனது புதல்வனான
வாலினம் - வாலியை
ததர்ஶ - பார்த்தார்.

बहुमान्य च तं वीरं वीक्षमाणं शनैरिव ।
उपयातौ महावीर्यौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥

பஹுமான்ய ச தம் வீரம் வீக்ஷமாணம் ஶனைரிவ ॥
உபயாதௌ மஹாவீர்யௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 13

மஹாவீர்யௌ - மகாவீரர்களும்
ப்ராதரௌ - ஸஹோதரர்களுமான
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்,
வீரம் - சூரனும்
ஶனை: இவ - முடியாத்தனத்தை நன்கு விளங்கக்காட்டிக் கொண்டே
வீக்ஷமாணம் ச - பார்ப்பவனுமான
தம் பஹுமான்ய - அவனை, கௌரவித்து
உபயாதௌ - அணுகினார்கள்.

स भूमावल्पतेजोऽसुर्निहतो नष्टचेतनः ॥

ஸ பூமவால்பதேஜோऽ அஸுர்நிஹதோ நஷ்ட சேதன: ॥ 14

ஸ: - அவன்
நஷ்ட சேதன: - பிரஜ்ஞையில்லாதவனாய்
அல்பதேஜோஅஸு:- குன்றிய ஒளியும் உயிருமுடையவனாய்
பூமௌ நிஹத: - தரையில் வீழ்த்தப்பட்டுக் கிடந்தான்.

अर्थसंहितया वाचा गर्वितं रणगर्वितः ।
तं दृष्ट्वा राघवं वाली लक्ष्मणं च महाबलम् ।।

அர்த்த ஸம்ஹிதயா வாசா கர்விதம் ரண கர்வித: ।
தம் த்ருஷ்ட்வா ராகவம் வாலீ லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ॥

अब्रवीत् प्रश्रितं वाक्यं परुषं धर्मसंहितम् ।।

அப்ரவீத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் பருஷம் தர்மஸம்ஹிதம் ॥ 15

ரணகர்வித: - போர்ச்செருக்குற்ற
வாலீ - வாலி
அர்த ஸம்ஹிதயா - நற்பயனையளிக்கவல்ல
வாசா - சொற்கொண்டு
கர்விதம் - அஹங்காரத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்றதும்
பருஷம் - நிந்திதமாயிருக்கிறதும்
தர்மஸம்ஹிதம் - தர்மநெறிகொண்டதும்
ப்ரஶ்ரிதம் - வினயத்துடன் வெளிவருகிறதுமான
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
தம் - அந்த
ராகவம் - ராகவரையும்
மஹாபலம் - மகாபலவானான
லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணரையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

पराङ्मुखवधं कृत्वा को नु प्राप्तस्त्वया गुणः ।
यदहं युद्धसंरब्धः शरेणोरसि ताडितः ।।

பராங்முகவதம் க்ருத்வா கோ நு ப்ராப்தஸ்த்வயா குண: ।
யதஹம் யுத்த ஸம்ரப்த: ஶரேணோரஸி தாடித: ॥ 16

யுத்த ஸம்ரப்த: - யுத்தகாரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த
அஹம் - நான்,
ஶரேண - ஒரு பாணத்தால்
உரஸி - மார்பில்
தாடித: - அடிக்கப்பட்டேன்.
யத் - என்கிறபடியால்,
பராங்முக வதம் - எதிர்த்து போர்புரிய வராதிருந்த ஒருவனைக் கொல்லுதலை
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
த்வயா - உம்மால்
ப்ராப்த: - அடையப்பட்ட
குண: க: நு - பயன் என்னவோ?

त्वं नराधिपतेः पुत्रः प्रथितः प्रियदर्शनः ।
कुलीनः सत्त्वसंपन्नस्तेजस्वी चरितव्रतः ॥

த்வம் நராதிபதே: புத்ர: ப்ரதித: ப்ரியதர்ஶன: ।
குலீன: ஸத்வ ஸம்பந்நஸ் தேஜஸ்வீ சரிதவ்ரத: ॥ 17

த்வம் - நீரோ,
நராதிபதே: - ஒரு சக்ரவர்த்தியின்
புத்ர: - புதல்வர்;

ப்ரியதர்ஶன: - நல்ல்நோக்குடையவர்;
குலீன: - மேற்குலத்திலுதித்தவர்;
ஸத்வ ஸம்பந்ந: - பிறவி உத்தம குணங்களுற்றவர்;
தேஜஸ்வீ - தேஜோவான்;
சரிதவ்ரத: - தர்மானுஷ்டானமுடையவர்;
ப்ரதித: - பிரசித்திபெற்றவர்.

रामः करुणवेदी च प्रजानां च हिते रतः ।
सानुक्रोशो महोत्साहः समयज्ञो दृढव्रतः ॥

ராம: கருணவேதீ ச ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ।
ஸாநுக்ரோஶோ மஹோத்ஸாஹ: ஸமயஜ்ஞோ த்ருடவ்ரத: ॥

इति ते सर्वभूतानि कथयन्ति यशो भुवि ॥

இதி தே ஸர்வபூதாநி கதயந்தி யஶோ புவி ॥ 18

ராம: - லோகாபிராமர்;
கருணவேதீ - தண்ணளியின் பெருமையை விளங்கக்காட்டி
ஸாநுக்ரோஶ: - கருணை புரிபவர்;
ப்ரஜாநாம் - பிரஜைகளுடைய
ஹிதே ச - நன்மை ஒன்றிலேயே
ரத: - ஈடுபட்டவர்;
மஹோத்ஸாஹ: - அமானுஷ்ய ஆற்றலுடையவர்;
ஸமயஜ்ஞ: - லோகதர்ம விதிகளை நன்கு அறிந்தவர்;
த்ருடவ்ரத: - தர்மவிதிகளை வழுவாது நிகழ்த்துகின்றவர்
புவி - உலகில்
ஸர்வ பூதாநி - ஜனங்களெல்லோரும்
தே யஶ: - உமது புகழை
இதி ச - மேற்கண்ட வண்ணம்
கதயந்தி - பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

दमः शमः क्षमा धर्मो धृतिः सत्यं पराक्रमः ।
पार्थिवानां गुणा राजन् दण्डश्चाप्यपकारिषु ॥

தம: ஶம: க்ஷமா தர்மோ த்ருதி: ஸத்யம் பராக்ரம: ।
பார்திவாநாம் குணா ராஜன் தண்டஶ்சாப்யபகாரிஷு ॥ 19

ராஜன் - அரசே!
தம: - பாபத்தொழில்களுக்கு மனம் செலுத்தாமை,
ஶம: - ஜிதேந்திரியத்தன்மை,
க்ஷமா - பொறுமை,
தர்ம: - தர்மானுஷ்டானம்,
த்ருதி: - ஆண்மை,

ஸத்யம் - ஸத்தியம்,
பராக்ரம: - ஆற்றல்,
அபகாரிஷு அபி - அபகாரஞ்செய்தவரிடத்தில் மாத்திரம்
தண்ட: ச - தண்டனை விதித்தல், ஆகிய இவைகள்
பார்திவாநாம் - அரசற்குரிய
குணா: - குணங்கள்.

तान् गुणान् संप्रधार्याहमग्र्यं चाभिजनं तव ।
तारया प्रतिषिद्धोऽपि सुग्रीवेण समागतः ॥

தான் குணான் ஸம்ப்ரதார்யாஹமக்ர்யம் சாபிஜனம் தவ ।
தாரயா ப்ரதிஷித்தோऽபி ஸுக்ரீவேண ஸமாகத: ॥ 20

தாரயா - தாரையால்
ப்ரதிஷித்த: ஸன் - தடை செய்யப்பட்ட
அஹம் - நான்
தவ - உனது
அக்ர்யம் - சர்வோத்கிருஷ்டமான
அபிஜனம் - நற்குலப் பிறவியையும்
தான் - அந்த
குணான் ச - திருக்கல்யாண குணங்களையும்
ஸம்ப்ரதார்ய - நம்பி,
ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனோடு
ஸமாகத: - அமராட வந்தேன்.

न मामन्येन संरब्धं प्रमत्तं योद्धुमर्हति ।
इति मे बुद्धिरुत्पन्ना बभूवादर्शने तव ॥

ந மாமன்யேந ஸம்ரப்தம் ப்ரமத்தம் யோத்துமர்ஹதி ।
இதி மே புத்தி ருத்பந்நா பபூவாதர்ஶநே தவ ॥ 21

தவ - உம்மை
அதர்ஶநே - கண்டிராதபோது
அன்யேந - வேறொருவனோடு
ஸம்ரப்தம் - சினங்கொண்டவனாய்
ப்ரமத்தம் - உம்மைக் கவனியாதிருந்த
மாம் - என்னை
யோத்தும் அர்ஹதி ந - எதிர்க்க ராமர் உடன்படார்
இதி - என்று
உத்பந்நா - தீர்க்காலோசனையின் மேல் விளைந்ததான
மே புத்தி: - எனது நிச்சயம்
பபூவ - இருந்தது.

न त्वां विनिहतात्मानं धर्मध्वजमधार्मिकम् ।
जाने पापसमाचारं तृणैः कूपमिवावृतम् ॥

ந த்வாம் விநிஹதாத்மானம் தர்மத்வஜமதார்மிகம் ।
ஜானே பாபஸமாசாரம் த்ருணை: கூபமிவாவ்ருதம் ॥ 22

த்வாம் - உம்மை
விநிஹதாத்மானம் - ஆத்மாவையழித்துக் கொண்டவராகவும்
தர்மத்வஜம் - தர்மத்தை கொடிநாட்டிய
அதார்மிகம் - அதர்மிஷ்டனாகவும்
பாப ஸமாசாரம் - பாபத்தொழிலையே செய்கிறவனாகவும்
த்ருணை: - புற்களால்
ஆவ்ருதம் - மூடப்பட்ட
கூபம் - கிணறை
இவ - போன்றவரென்றும்
ந ஜானே - இதுவரையில் பிரத்தியக்ஷானுபவம் இல்லாதவனாக நானிருக்கிறேன்.

सतां वेषधरं पापं प्रच्छन्नमिव पावकम् ।
नाहं त्वामभिजानामि धर्मच्छद्माभिसंवृतम् ॥

ஸதாம் வேஷதரம் பாபம் ப்ரச்சன்னமிவ பாவகம் ।
நாஹம் த்வாம் அபிஜாநாமி தர்மச்சத்மாபிஸம்வ்ருதம் ॥ 23

த்வாம் - உம்மை
ஸதாம் - நல்லோர்களுடைய
வேஷதரம் - வெளிவேடம் பூண்ட
பாபம் - பாபியாகவும்
ப்ரச்சன்னம் - வெண்ணீர் பூத்த
பாவகம் இவ - அக்னியைப்போலவே
தர்மச்சத்மாபி ஸம்வ்ருதம் - தர்மத்தைப் போர்த்த வஞ்சகனாகவும்
அஹம் - நான்
ந/அபிஜாநாமி - இதுவரையில் பிரத்தியக்ஷானுபவம் இல்லாதவனாகயிருக்கிறேன்.

विषये वा पुरे वा ते यदा नापकरोम्यहम् ।
न च त्वामवजाने च कस्मात्त्वं हंस्यकिल्बिषम् ॥

விஷயே வா புரே வா தே யதா நாபகரோம்யஹம் ।
ந ச த்வாமவஜாநே ச கஸ்மாத்த்வம் ஹம்ஸ்யகில்பிஷம் ॥ 24

फलमूलाशनं नित्यं वानरं वनगोचरम् ।
मामिहाप्रतियुध्यन्तमन्येन च समागतम् ॥

பல மூலாஶனம் நித்யம் வானரம் வநகோசரம் ।
மாமிஹாப்ரதியுத்யந்த மன்யேந ச ஸமாகதம்॥ 25

தே விஷயே வா - உமது நாட்டிலோ,
புரே வா - நகரிலோ,
அஹம் - நான்
அபகரோமி ந - அபகாரஞ்செய்திலேன்;
த்வாம் ச - உம்மையும்
அவஜாநே ந ச - அவமரியாதை பண்ணவுமில்லை;
யதா - இப்படியிருக்கையில்
கஸ்மாத் - யாது காரணம் பற்றி
த்வம் - நீர்
நித்யம் - எப்பொழுதும்
வநகோசரம் - வனத்தில் திரிந்துகொண்டு
பலமூலாஶனம் - கனிகளையும் கிழங்குகளையும் உணவாய்க் கொண்ட
வானரம் - வானரனும்,
அன்யேந ச - வேறொருவனோடேயே
ஸமாகதம் - போர்புரிந்து கொண்டிருந்தவனும்
அப்ரதி யுத்யந்தம் - உம்மைச் சீண்டாதவனும்
அகில்பிஷம் - ஒரு பாவத்தையுமறியாதவனுமான
மாம் - என்னை
இஹ - இப்பொழுது
ஹம்ஸி - வதைக்கிறீர்.

कः क्षत्रियकुले जातः श्रुतवान्नष्टसंशयः ।
धर्मलिङ्गप्रतिच्छन्नः क्रूरं कर्म समाचरेत् ॥

க: க்ஷத்ரியகுலே ஜாத: ஶ்ருதவாந் நஷ்டஸம்ஶய: ।
தர்மலிங்கப்ரதிச்சன்ன: க்ரூரம் கர்ம ஸமாசரேத் ॥ 26

க்ஷத்ரியகுலே - க்ஷத்திரியகுலத்தில்
ஜாத: - பிறந்தவனும்
நஷ்டஸம்ஶய: - கசடற
ஶ்ருதவாந் - கற்றறிந்தவனுமான
க: - எவன்
தர்ம லிங்க ப்ரதிச்சன்ன: - தர்மமூர்த்தியென வெளிவேடம் தரித்தவனாய்
க்ரூரம் கர்ம - கொடிய செயலை
ஸமாசரேத் - செய்யத் தலைப்படுவான்?

राम राजकुले जातो धर्मवानिति विश्रुतः ।
अभव्यो भव्यरूपेण किमर्थं परिधावसि ॥

ராம ராஜகுலே ஜாதோ தர்மவாநிதி விஶ்ருத: ।
அபவ்யோ பவ்யரூபேண கிமர்தம் பரிதாவஸி ॥ 27

ராம - ராம!
ராஜகுலே - ராஜகுலத்தில்
ஜாத: - பிறந்தவரென்றும்
தர்மவாந் இதி - தர்மவானென்றும்
விஶ்ருத: - பெயர்கொண்டு விளங்குகிறீர்.
அபவ்ய: - தீத்தொழிலுற்றவனாய்
பவ்யரூபேண - நல்லவன்போல்
கிமர்தம் - ஏன்
பரிதாவஸி - நீர் திரிகின்றீர்?

साम दानं क्षमा धर्मः सत्यं धृतिपराक्रमौ ।
पार्थिवानां गुणा राजन्दण्डश्चाप्यपकारिषु ॥

ஸாம தானம் க்ஷமா தர்ம: ஸத்யம் த்ருதி பராக்ரமௌ ।
பார்திவானாம் குணா ராஜன் தண்டஶ்சாப்யபகாரிஷு ॥ 28

ராஜன் - அரசே!
ஸாம - ஸாமம், (1)
தானம் - தானம், (2)
க்ஷமா - க்ஷமை, (3)
தர்ம: - தர்மானுஷ்டானம்,
ஸத்யம் - சத்தியம்,
த்ருதி பராக்ரமௌ - ஆண்மை, ஆற்றல்,
அபகாரிஷு அபி - அபகாரம் செய்தவரிடத்தில் மாத்திரம்
தண்ட: ச - தண்டனை விதித்தல், ஆகிய இவைகள்
பார்திவானாம் - அரசர்க்குரிய
குணா: - குணங்கள்.

1. ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்ற நான்கு உபாயங்களில் முதல் உபாயமாகிய ஸாமம், அதாவது சமாதானம் செய்துகொண்டுவிடல்.

2. மேற்கண்ட உபாயங்களில் இரண்டாவது உபாயமாகிய தானமென்பது அதாவது லஞ்சம் கொடுத்து சத்ருவை வசமாக்கிக் கொள்ளுதல்.

3. நம்மாலாவது ஒன்றுமில்லையென வந்ததையனுபவித்துப் பொறுத்திருத்தல்.

वयं वनचरा राम मृगा मूलफलाशनाः ॥

வயம் வனசரா ராம ம்ருகா மூலபலாஶனா: ॥ 29

ராம - ராம!
மூலபலாஶனா: - கிழங்குகளையும் கனிகளையும் உணவாக்கிக் கொண்ட
வயம் - நாங்களோ,
வனசரா: - காட்டில் சஞ்சரிக்கும்
ம்ருகா: - மிருகங்கள்.

एषा प्रकृतिरस्माकं पुरुषस्त्वं नरेश्वर ॥

ஏஷா ப்ரக்ருதிரஸ்மாகம் புருஷஸ்த்வம் நரேஶ்வர:॥ 30

நரேஶ்வர - அரசே!
ஏஷா - இது
அஸ்மாகம் - எங்களது
ப்ருக்ருதி: - இயற்கை,
த்வம் - நீரோ
புருஷ: - மானிடன்.

भूमिर्हिरण्यं रूप्यं च विग्रहे कारणानि च ।
तत्र कस्ते वने लाभो मदीयेषु फलेषु वा ॥

பூமிர்ஹிரண்யம் ரூப்யம் ச விக்ரஹே காரணானி ச ।
தத்ர கஸ்தே வனேலோபோ மதீயேஷு பலேஷுவா ॥ 31

பூமி: - மண்ணும்
ஹிரண்யம் - பொன்னும்
ரூப்யம் ச - வெள்ளியும்
விக்ரஹே - கலக விஷயத்தில்
காரணானி ச - ஏதுக்களாகின்றன.
தத்ர - இவைகளில் தானாகட்டும் அல்லது
மதீயேஷு - எனது
பலேஷுவா - விவஹாரங்களில் தானாகட்டும்
தே - உமக்கு
வனே லாப: க: - காட்டில் ஆவதென்ன?

नयश्च विनयश्चोभौ निग्रहानुग्रहावपि ।
राजवृत्तिरसंकीर्णा न नृपाः कामवृत्तयः ॥

நயஶ்ச விநயஶ்சோபௌ நிக்ரஹாநுக்ரஹாவபி ।
ராஜவ்ருத்தி ரஸங்கீர்ணா ந ந்ருபா: காம வ்ருத்தய: ॥ 32

நய: ச - அறநெறி வழுவா ராஜதந்திரமும்
விநய: ச - தணிந்து போகுதலும்
உபௌ - ஆகிய இரண்டும்
நிக்ரஹநுக்ரஹவ் - சிக்ஷித்தல், அனுக்கிரகித்தல், இரண்டும்
அபி - இவையாவும் சேர்ந்த
ராஜவ்ருத்தி: - அரசநெறியானது
அஸங்கீர்ணா - விபரீதமாய் பிரயோகிக்கத்தக்கதன்று;
ந்ருபா: - மன்னர்கள்
காம வ்ருத்தய: - மனம் போனபடியெல்லாம் எதையும்செய்து முடிக்கின்றவர்களாக
ந - இருத்தலாகாது.

त्वं तु कामप्रधानश्च कोपनश्चानवस्थितः ।
राजवृत्तैश्च संकीर्णः शरासनपरायणः ॥

த்வம் து காமப்ரதாநஶ்ச கோபநஶ்சாநவஸ்தித: ।
ராஜவ்ருத்தைஸ் ச ஸங்கீர்ண: ஶராஸந பராயண: ॥ 33

த்வம் து - நீரோ,
காமப்ரதாந: ச - மனத்தில் தோன்றியதையே சர்வமுமாய்க் கொண்டவராயிருக்கின்றீர்,
கோபந: ச - கோபத்திற்கீடுபட்டவராயுமிருக்கின்றீர்.
ராஜ வ்ருத்தை: - அரச நெறிகளிலோ
ஸங்கீர்ண: - அசுத்தராய்
அநவஸ்தித: - தர்மப்பற்றற்றிருக்கின்றீர்.
ஶராஸந பராயண: - பாணமெய்வதையே எதற்கும் சிறந்த வழியாய்க் கொண்டவராயிருக்கின்றீர்.

न तेऽस्त्यपचितिर्धर्मे नार्थे बुद्धिरवस्थिता ॥
इन्द्रियैः कामवृत्तः सन् कृष्यसे मनुजेश्वर ।

ந தே(அ)ஸ்த்யபசிதிர் தர்மே நார்தே புத்திரவஸ்திதா ।
இந்த்ரியை: காமவ்ருத்த: ஸந் க்ருஷ்யஸே மநுஜேஶ்வர ॥ 34

மநுஜேஶ்வர - மன்னவ!
தர்மே - தர்மத்தில்
தே - உமக்கு
அபசிதி: - சலியாது கௌரவித்தலென்பது
அஸ்தி ந - இல்லை.
அர்தே - ஒரு காலத்தில்
புத்தி: - புத்தியானது
ந அவஸ்திதா - நிலைபெற்றதாக இல்லை.
காம வ்ருத்த: ஸந் - மனம் போகிறபடி எதையும் செய்கின்றவனாயிருந்து கொண்டு
இந்த்ரியை: - ஐம்புலன்களால்
க்ருஷ்யஸே - அலைக்கப்படுகிறீர்.

हत्वा बाणेन काकुत्स्थ मामिहानपराधिनम् ।
किं वक्ष्यसि सतां मध्ये कर्म कृत्वा सुदुष्करम् ॥

ஹத்வா பாணேன காகுத்ஸ்த மாமிஹாநபராதிநம் ।
கிம் வக்ஷ்யஸி ஸதாம் மத்யே க்ருத்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம் ॥ 35

காகுத்ஸ்த - ராம!
இஹ - இப்பொழுது
அநபராதினம் - குற்றம் செய்யாத
மாம் - என்னை

பாணேன - பாணத்தால்
ஹத்வா - அடித்துத் தள்ளிவிட்டு
ஸுதுஷ்கரம் - எப்படிப் பார்த்தாலும் அடாத
கர்ம - காரியத்தை
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
ஸதாம் - புண்யாத்மாக்களுக்கு
மத்யே - நியாயமென்கிற விஷயத்தில்
கிம் வக்ஷ்யஸி - யாது சொல்வீர்?

राजहा ब्रह्महा गोघ्नश्चोरः प्राणिवधे रतः ।
नास्तिकः परिवेत्ता च सर्वे निरयगामिनः ॥

ராஜஹா ப்ரஹ்மஹா கோக்நஶ்சோர: ப்ராணிவதே ரத: ।
நாஸ்திக: பரிவேத்தா ச ஸர்வே நிரயகாமின: ॥ 36

ராஜஹா - அரசனைக் கொன்றவனும்,
ப்ரஹ்மஹா - அந்தணனைக் கொன்றவனும்,
கோக்ந: - கோவதை செய்தவனும்,
சோர: - பிறர் பொருளை அபஹரித்தவனும்,
ப்ராணிவதே - பிராணிகளின் ஹிம்ஸையில்
ரத: - அருவெப்படாதவனும்,
நாஸ்திக: - தெய்வமொன்றை ஒப்புக்கொள்ளாதவனும்,
பரிவேத்தா - தமையன் கலியாணமாகாதிருக்க கலியாணம் செய்துகொண்டு விட்ட தம்பியுமாகிய
ஸர்வே ச - இவர்களெல்லோரும்
நிரயகாமின: - நரகத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறவர்கள்.

सूचकश्च कदर्यश्च मित्रघ्नो गुरुतल्पगः ।
लोकं पापात्मनामेते गच्छन्त्यत्र न संशयः ॥

ஸூசகஶ்ச கதர்யஶ்ச மித்ரக்நோ குருதல்பக: ।
லோகம் பாபாத்மநாமேதே கச்சந்த்யத்ர ந ஸம்ஶய: ॥ 37

ஸூசக: ச - ஒருவருக்கு மட்டும் தெரிந்திருக்கிற ரகசியங்களை எல்லோருமறியப் பகிரங்கப்படுத்துபவனும்,
கதர்ய: ச - பேராசையுற்றவனும்,
மித்ரக்ந: - நம்பினவனைக் காட்டிக் கொடுக்கின்றவனும்,
குருதல்பக: - குருபத்தினி கற்பழித்தவனும்,
ஏதே - ஆகிய இவர்கள்
பாபாத்மநாம் - பாபிகளுக்குரிய
லோகம் - லோகத்தை
கச்சந்தி - அடைகின்றார்கள்;
அத்ர - இதில்
ஸம்ஶய: ந - ஐயமில்லை.

अधार्यं चर्म मे सद्भी रोमाण्यस्थि च वर्जितम् ।
अभक्ष्याणि च मांसानि त्वद्विधैर्धर्मचारिभिः ॥

அதார்யம் சர்ம மே ஸத்பீ ரோமாண்யஸ்தி ச வர்ஜிதம் ।
அபக்ஷ்யாணி ச மாம்ஸாநி த்வத்விதைர் தர்மசாரிபி: ॥ 38

த்வத்விதை: - உம்போன்ற
தர்மசாரிபி: - தர்மானுஷ்டானமுடைய
ஸத்பி: - புண்யாத்மாக்களால்
மே - எனது
சர்ம - தோல்
அதார்யம் - அணியத்தகாதது;
ரோமாணி - ரோமங்களும்
அஸ்தி ச - எலும்பும்
வர்ஜிதம் - நீக்கத்தக்கது;
மாம்ஸாநி ச - மாம்ஸங்களும்
அபக்ஷ்யாணி - புசிக்கத்தக்கதன்று.

पञ्च पञ्चनखा भक्ष्या ब्रह्मक्षत्रेण राघव ।
शल्यकः श्वाविधो गोधा शशः कूर्मश्च पञ्चमः ॥

பஞ்ச பஞ்சநகா பக்ஷ்யா ப்ரஹ்மக்ஷத்ரேண ராகவ ।
ஶல்யக: ஶ்வாவிதோ கோதா ஶஶ: கூர்மஶ்ச பஞ்சம: ॥ 39

ராகவ - ராம!
ப்ரஹ்மக்ஷத்ரேண - அந்தணராலும் க்ஷத்திரியராலும்
பஞ்ச - ஐந்து
பஞ்சநகா: - ஐந்து நகமுள்ள ஜந்துக்கள்
பக்ஷ்யா: - புசிக்கத்தக்கவைகள்.
ஶல்யக: - முள்ளம்பன்றி,
ஶ்வாவிதோ - பன்றி,
கோதா - உடும்பு,
ஶஶ: - முயல்,.
பஞ்சம: - ஐந்தாவதாகிற
கூர்ம: ச - ஆமையுமாகிற இவைகளே.

चर्म चास्थि च मे राजन्न स्पृशन्ति मनीषिणः ।
अभक्ष्याणि च मांसानि सोऽहं पञ्चनखो हतः ॥

சர்ம சாஸ்தி ச மே ராஜன் ந ஸ்ப்ருஶந்தி மநீஷிண: ।
அபக்ஷ்யாணி ச மாம்ஸாநி ஸோऽஹம் பஞ்சநகோ ஹத: ॥ 40

ராஜன் - அரசே!
மே - எனது

சர்ம ச - தோலையும்
அஸ்தி ச - எலும்பையும்
மநீஷிண: - பெரியோர்கள்
ஸ்ப்ருஶந்தி ந - தொடமாட்டார்கள்.
மாம்ஸாநி ச - மாம்சங்களும்
அபக்ஷ்யாணி - புஜிக்கத் தகாதவைகள்,
பஞ்சநக: - ஐந்து நகமுள்ள
ஸ: அஹம் - அந்த நான்
ஹத: - புடைத்து வீழ்த்தப்பட்டேன்.

तारया वाक्यमुक्तोऽहं सत्यं सर्वज्ञया हितम् ।
तदतिक्रम्य मोहेन कालस्य वशमागतः ॥

தாரயா வாக்ய முக்தோऽஹம் ஸத்யம் ஸர்வஜ்ஞயா ஹிதம் ।
தததிக்ரம்ய மோஹேன காலஸ்ய வஶமாகத: ॥ 41

ஸர்வக்ஞா - விஷயங்களின் நுட்பங்களையறிந்த
தாரயா - தாரையால்
ஹிதம் - ஹிதமாயிருக்கிறதும்
ஸத்யம் - சத்தியமுமான
வாக்யம் - சொல்லை
உக்த: அஹம் - சொல்லப்பட்ட நான்,
தத் - அதை
மோஹேன - அசட்டுத்தனத்தால்
அதிக்ரம்ய - உல்லங்கனம் செய்து,
காலஸ்யவஶம் - எமனது ஆளுகைக்கு
ஆகத: - அடிமையானேன்.

त्वया नाथेन काकुत्स्थ न सनाथा वसुंधरा ।
प्रमदा शीलसंपन्ना धूर्तेन पतिना यथा ॥

த்வயா நாதேந காகுத்ஸ்த ந ஸநாதா வஸுந்தரா ।
ப்ரமதா ஶீலஸம்பந்நா தூர்தேந பதிநா யதா ॥ 42

ஶீல ஸம்பந்நா - நல்லொழுக்கமுடைய
ப்ரமதா - ஒரு பெண்
தூர்தேந - வஞ்சகனான
பதிநா - பதியால்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
காகுத்ஸ்த - ராம!
வஸுந்தரா - நிலமகள்
நாதேந - நாதனாகிய
த்வயா - உம்மால்

ஸநாதா - அவளுக்கேற்ற நாதனுடையவளாக
ந - இல்லை.

शठो नैकृतिकः क्षुद्रो मिथ्याप्रश्रितमानसः ।
कथं दशरथेन त्वं जातः पापो महात्मना ॥

ஶடோ நைக்ருதிக: க்ஷுத்ரோ மித்யா ப்ரஶ்ரிதமானஸ: ।
கதம் தஶரதேந த்வம் ஜாத: பாபோ மஹாத்மநா ॥ 43

ஶட: - மோசக்காரனும்
நைக்ருதிக: - நெறிதவறியவனும்
க்ஷுத்ர: - கொடியவனும்
மித்யாப்ரஶ்ரித மானஸ:- பொய்வேடந்தரித்த நன்னடத்தையுள்ள மனத்தினனும்
பாப: த்வம் - தீத்தொழிலிலேயே பற்றுடையவரான நீர்
மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
தஶரதேந - தசரதனால்
கதம் - எப்படித்தான்
ஜாத: - பெற்றெடுக்கப்பட்டீரோ?

छिन्नचारित्रकक्ष्येण सतां धर्मातिवर्तिना ।
त्यक्तधर्माङ्कुशेनाहं निहतो रामहस्तिना ॥

சின்ன சாரித்ர கக்ஷ்யேண ஸதாம் தர்மாதிவர்திநா ।
த்யக்ததர்மாங்குஶேநாஹம் நிஹதோ ராமஹஸ்திநா ॥ 44

சின்ன சாரித்ர - அறுக்கப்பட்ட நன்னடத்தையாகிற
கக்ஷ்யேண கச்சையுடையதும்,
த்யக்த தர்மாங்குஶேந - தர்மமாகிற அங்குசத்திற்கடங்காததும்,
ஸதாம் - சான்றோர்களின்
தர்மாதிவர்திநா - நெறியைமீறி கண்டபடி திரியும்
ராமஹஸ்திநா - ராமனெனும் யானையால்
அஹம் - நான்
நிஹத: - அடித்துத் தள்ளப்பட்டேன்.

अशुभं चाप्ययुक्तं च सतां चैव विगर्हितम् ।
वक्ष्यसे चेदृशं कृत्वा सद्भिः सह समागतः ॥

அஶுபம் சாப்யயுக்தம் ச ஸதாம் சைவ விகர்ஹிதம் ।
வக்ஷ்யஸே சேத்ருசம் க்ருத்வா ஸத்பி: ஸஹ ஸமாகத: ॥ 45

அஶுபம் ச - தீமைதருவதும்,
அயுக்தம் ச - தகுதியற்றதும்
ஸதாம் - சாதுக்களுக்கு
விகர்ஹிதம் ஏவ - இழிவாயிருக்கிறதை

க்ருத்வா ச - செய்துவிட்டு,
ஸத்பி: ஸஹ - நல்லவர்களோடுகூட
ஸமாகத: ச - ஸதஸிலிருக்கும் நீர்
ஈத்ருசம் - இப்படியெல்லாம்
அபி வக்ஷ்யஸே - பகிரங்கமாய் ஒப்புக் கொள்வீரா?

उदासीनेषु योऽस्मासु विक्रमस्ते प्रकाशितः ॥
अपकारिषु ते राम नैव पश्यामि विक्रमम् ।

உதாஸீநேஷு யோऽஸ்மாஸு விக்ரமஸ்தே ப்ரகாஶித: ।
அபகாரிஷு தே ராம நைவ பஶ்யாமி விக்ரமம் ॥ 46

ராம - ராம!
உதாஸீநேஷு - உன் காரியங்களில் தலையிடாத
அஸ்மாஸு - எங்களிடத்தில்
ய: - எந்த
அயம் - இந்த
விக்ரம: - பராக்கிரமமானது
ப்ரகாஶித: - காட்டப்பட்டதோ அந்த
தே - உனது
விக்ரமம் - பராக்கிரமத்தை
அபகாரிஷு - அபகாரம் செய்தவர்களிடத்தில்
ந பஶ்யாமி ஏவ - நான் காணவில்லையே.

दृश्यमानस्तु युध्येथा मया यदि नृपात्मज ।
अद्य वैवस्वतं देवं पश्येस्त्वं निहतो मया ॥

த்ருஶ்யமானஸ்து யுத்யேதா மயா யதி ந்ருபாத்மஜ ।
அத்ய வைவஸ்வதம் தேவம் பஶ்யேஸ்த்வம் நிஹதோ மயா ॥ 47

ந்ருபாத்மஜ - சக்கிரவர்த்தியின் புதல்வ!
மயா - என்னால்
த்ருஶ்யமான: து - பார்க்கப்பட்டு
யுத்யேதா: யதி - போர்புரிவீரென்றால்,
அத்ய - அப்பவே
த்வம் - நீர்
மயா - என்னால்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டவராய்
வைவஸ்வதம் தேவம்- யமதேவனை
பஶ்யே: - நேரில் கண்டிருப்பீர்.

त्वयादृश्येन तु रणे निहतोऽहं दुरासदः ।
प्रसुप्तः पन्नगेनेव नरः पानवशं गतः ॥

த்வயாத்ருஶ்யேந து ரணே நிஹதோऽஹம் துராஸத:।
ப்ரஸுப்த: பன்னகேநேவ நர: பானவஶம் கத: ॥ 48

ரணே - போரில்
துராஸத: - வெல்ல முடியாதவனான
அஹம் - நான்,
அத்ருஶ்யேந து - மறைந்திருந்தே
த்வயா - உம்மால்,
பானவஶம் கத: - குடித்து மயங்கி
ப்ரஸுப்த: - தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்
நர: - ஒரு மனிதன்
பன்னகேந - ஒரு சர்ப்பத்தினால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிஹத: - கொல்லப்பட்டேன்.

सुग्रीवप्रियकामेन यत्कृतेऽस्मि हतस्त्वया ।
मामेव यदि पूर्वं त्वमेतदर्थमचोदय: ॥

ஸுக்ரீவ ப்ரியகாமேன யத்க்ருதேऽஸ்மி ஹதஸ்த்வயா।
மாமேவ யதி பூர்வம் த்வமேததர்தமசோதய: ॥ 49

मैथिलीमहमेकाह्ना त्वानयिष्याम्यसंशयम् ॥

மைதிலீமஹமேகான்ஹா த்வா நயிஷ்யாம் ஸம்ஶயம்।

யத்க்ருதே - எதை உத்தேசித்து
ஸுக்ரீவ ப்ரியகாமேன- சுக்ரீவனுக்கு நன்மை செய்ய எண்ணிய
த்வயா - உம்மால்
ஹத: அஸ்மி - நான் கொல்லப்பட்டேனோ,
ஏததர்தம் - இக்காரியத்தில்
மாம் ஏவ - என்னையே
பூர்வம் - முன்னமேயே
த்வம் - நீர்
அசோதய: யதி - நியமித்திருப்பீராகில்
மைதிலீம் - ஜானகியை
அஹம் - நான்
ஏகான்ஹா து - ஒரு தினத்திலேயே
ஆநயிஷ்யாமி - கொண்டு வருவேன்,
அஸம்ஶயம் - இதற்கையமில்லை.

राक्षसं च दुरात्मानं तव भार्यापहारिणम् ।
ग्रीवायां तु दशग्रीवं बद्ध्वा संप्रददे तव ॥

ராக்ஷஸம் ச துராத்மனாம் தவ பார்யப ஹாரிணம்।
க்ரீவாயாம் து தஶக்ரீவம் பந்தத்வா ஸம்ப்ரததே தவ ॥ 50

தவ - உமது
பார்யாப ஹாரிணம் - மனையாட்டியை அபஹரித்த
துராத்மனாம் - கெட்ட எண்ணமுடைய
ராக்ஷஸம் - அரக்கனான
தஶக்ரீவம் ச - ராவணனையும்
க்ரீவாயாம் - கழுத்தில்
பந்தத்வா - சுருக்கிட்டு,
தவ து - உம்மிடமே
ஸம்பரததே - கொண்டுவந்து சேர்த்திருப்பேன்.

न्यस्तां सागरतोये वा पाताले वापि मैथिलीम् ।
आनयेयं तवादेशाच्छ्वेतामश्वतरीमिव ॥

ந்யஸ்தாம் ஸாகரதோயே வா பாதாளே வாபி மைதிலீம்।
ஆனயேயம் தவாதேஶாத் ஶ்வேதாமஶ்வதரீமிவ ॥ 51

மைதிலீம் - ஜானகியை
ஸாகரதோயே வா - சமுத்திர ஜலத்திலோ,
பாதாளே வா அபி - பாதாளத்திலோ,
ந்யஸ்தாம் - வைக்கப்பட்டவளாயிருந்தாலும்,
தவ - உமது
ஆதேஶாத் - ஆக்கினையைக் கொண்டு
ஶ்வேதாம் - வெள்ளை
அஶ்வதரீம் - குதிரையை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வாறே★
ஆனயேயம் - கொண்டுவருவேன்.

★அதாவது, அசுரர்களாகிய மதுகைடபர்களால் வெள்ளைக் குதிரை ரூபமாக்கி திருடிப் போகப்பட்டதை, விஷ்ணுபகவான் ஹயக்ரீவ உருவங்கொண்டு மீட்டிவந்தது எவ்விதமோ அவ்விதமே.

युक्तं यत् प्राप्नुयाद्राज्यं सुग्रीव: स्वर्गते मयि ।
अयुक्तं यदधर्मेण त्वयाहं निहतो रणे ॥

யுக்தம் யத் ப்ராப்நுயாத் ராஜ்யம் ஸுக்ரீவ: ஸ்வர்கதே மயி।
அயுக்தம் யததர்மேண த்வயாஹம் நிஹதோ ரணே ॥ 52

மயி - நான்
ஸ்வர்கதே - ஸ்வர்க்கம் புகுந்தபின்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ராப்நுயாத் - அடைவான்
யத் - என்கிற அது
யுக்தம் - நியாயம்,
ரணே - போரில்
த்வயா - உம்மால்

அதர்மேண - தர்மத்திற்கு மாறாய்
அஹம் - நான்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டேன்
யத் - என்ற இது
அயுக்தம் - அநியாயம்.

कामेवंविधो लोकः कालेन विनियुज्यते ।
क्षमं चेद्भवता प्राप्तमुत्तरं साधु चिन्त्यताम् ॥

காமமேவம்விதே லோக: காலேந விநியுஜ்யதே ॥
க்ஷமம் சேத்பவதா ப்ராப்தமுத்தரம் ஸாது சிந்த்யதாம் ॥ 53

காமம் - போனது போகட்டும்,
ஏவம்விதே - இப்படித்தான்
லோக: - உலகு
காலேந - விதியால்
விநியுஜ்யதே - நடத்தப்படுகிறது.
பவதா - உம்மால்
ப்ராப்தம் - செய்யப்பட்டது
க்ஷமம் சேத் - நியாயமாயிருக்கிறதென்றால்,
ஸாது - ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதாகிய
உத்தரம் - பதில்
சிந்த்யதாம் - ஆலோசிக்கப்படட்டும்.

इत्येवमुक्त्वा परिशुष्कवक्त्रः शराभिघाताद्व्यथितो महात्मा ।
समीक्ष्य रामं रविसंनिकाशं तूष्णीं बभूवामरराजसूनुः ॥

இத்யேவ முக்த்வா பரிஶுஷ்கவக்த்ர:
ஶராபிகாதாத் வ்யதிதோ மஹாத்மா ।
ஸமீக்ஷ்ய ராமம் ரவி ஸந்நிகாஶம்
தூஷ்ணீம் பபூவாமரராஜஸூநு: ॥ 54

அமர ராஜஸூநு: - தேவேந்திரனது புதல்வனும்,
மஹாத்மா - மகாதைரியசாலியும்,
ஶராபிகாதாத் - பாணத்தாலடியுண்டதால்
வ்யதித: - மிகவாதைப்படுகின்றவனும்,
பரிஶுஷ்க வக்த்ர: - வாயுலர்ந்தவனுமான அவன்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ரவி ஸந்நிகாஶம் - சூரிய பகவானை நிகர்த்த
ராமம் - ஶ்ரீராமரை
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
தூஷ்ணீம் பபூவ - மௌனமாயிருந்தான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே ராமாதிக்ஷேபோ நாம ஸப்ததஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்டாதஶ: ஸர்க: - 18

इत्युक्तः प्रश्रितं वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ।
परुषं वालिना रामो निहतेन विचेतसा ॥

இத்யுக்த: ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் தர்மார்த ஸஹிதம் ஹிதம் ।
பருஷம் வாலிநா ராமோ நிஹதேந விசேதஸா ॥ 1

விசேதஸா - மெய்மறந்து
நிஹதேந - அடித்துத் தள்ளப்பட்ட
வாலிநா - வாலியால்
ராம: - ஶ்ரீராமர்
தர்மார்த ஸஹிதம் - தர்மத்திற்கு இயைந்ததும்,
ஹிதம் - நியாயமாயிருக்கிறதும்,
ப்ரஶ்ரிதம் - வணக்கத்தோடு வெளிவந்ததும்,
பருஷம் - நிஷ்டூரமாயிருக்கிறதுமான
வாக்யம் - சொல்லை
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டார்.

तं निष्प्रभमिवादित्यं मुक्ततोयमिवाम्बुदम् ।
उक्तवाक्यं हरिश्रेष्ठमुपशान्तमिवानलम् ॥

தம் நிஷ்ப்ரபமிவாதித்யம் முக்த தோய மிவாம்புதம் ।
உக்தவாக்யம் ஹரி ஶ்ரேஷ்ட முபஶாந்த மிவாநலம் ॥ 2

धर्मार्थगुणसंपन्नं हरीश्वरमनुत्तमम् ।
अधिक्षिप्तस्तदा रामः पश्चाद्वालिनमब्रवीत् ॥

தர்மார்த குணஸம்பந்நம் ஹரீஶ்வரமநுத்தமம் ।
அதிக்ஷிப்தஸ்ததா ராம: பஶ்சாத் வாலினமப்ரவீத் ॥ 3

ததா - அப்பொழுது
அதிக்ஷிப்த: - நிந்தித்துப் பேசப்பட்ட
ராம: - ஶ்ரீராமர்,
நிஷ்ப்ரபம் - ஒளியிழந்த
ஆதித்யம் - சூரியனை
இவ - போலிருக்கிறவனும்,
முக்த தோயம் - நீரைப்பொழிந்த
அம்புதம் - மேகத்தை
இவ - போலிருக்கிறவனும்,

ஹரி ஶ்ரேஷ்டம் - வானரோத்தமனும்,
உபஶாந்தம் - அவிந்த
அநலம் - அக்னியை
இவ - போலிருக்கிறவனும்
ஹரீஶ்வரம் - வானர மன்னனும்
உக்த வாக்யம் - நிஷ்டூரச் சொல்லைச் சொல்லியவனுமான
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியைப் பார்த்து
பஶ்சாத் - அதன்மேல்
அநுத்தமம் - சிறந்ததும்
தர்மார்த குணஸம்பந்நம்-தர்மார்த்த குணங்களுடன் கூடியதாயும்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னார்.

धर्ममर्थं च कामं च समयं चापि लौकिकम् ।
अविज्ञाय कथं बाल्यान्मामिहाद्य विगर्हसे ॥

தர்மமர்தம் ச காமம் ச ஸமயம் சாபி லௌகிகம் ।
அவிஞாய கதம் பால்யாத் மாமிஹாத்ய விகர்ஹஸே ॥ 4

தர்மம் ச - தர்மத்தையும்,
காமம் - அதனால் விரும்பப்படுகிறதான
அர்தம் ச - புருஷார்த்தத்தையும்,
லௌகிகம் - உலக
ஸமயம் அபி - கோட்பாடையும்,
பால்யாத் - பரிபூர்ண ஞானமின்மையால்
அவிஞாய ச - உள்ளபடியறியாது.
அத்ய - இப்பொழுது
இஹ மாம் - இது விஷயத்தில் என்னை
கதம் - ஏன்
விகர்ஹஸே - குற்றங்கூறுகின்றனை?

अपृष्ट्वा बुद्धिसंपन्नान् वृद्धानाचार्यसंमतान् ।
सौम्य वानरचापल्यात्किं मां वक्तुमिहेच्छसि ॥

அப்ருஷ்ட்வா புத்திஸம்பந்நாந் வ்ருத்தாநாசார்யஸம்மதான் ।
ஸௌம்ய வாநரசாபல்யாத் கிம் மாம் வக்துமிஹேச்சஸி ॥ 5

ஸௌம்ய - அப்பா!
புத்தி ஸம்பந்நாந் - நுட்பங்களையறிந்தவர்களும்,
ஆசார்ய ஸம்மதான் - ஆசார்யர்களாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களுமான
வ்ருத்தாந் - பெரியோர்களை

அப்ருஷ்ட்வா - கேட்டறியாது.
வாநர சாபல்யாத் - குரங்கின் குறுகுறுத்தன்மையால்
மாம் - என்னை
இஹ - இவ்விஷயத்தில்
கிம் வக்தும் - ஏன் தூஷிக்க
இச்சஸி - துணிந்தனை?

इक्ष्वाकूणामियं भूमिः सशैलवनकानना ।
मृगपक्षिमनुष्याणां निग्रहप्रग्रहावपि ॥

இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமி: ஸஶைலவனகாநநா ।
ம்ருக பக்ஷிமநுஷ்யாணாம் நிக்ரஹ ப்ரக்ரஹாவபி ॥ 6

ஸஶைல வனகாநநா - மலைகளும், வனங்களும், உபவனங்களும் அடங்கிய
இயம் - இந்த
பூமி: - உலகம்
ம்ருக பக்ஷி மநுஷ்யாணாம் - மிருகங்கள், பக்ஷிகள், மானிடர், இவர்களுக்கு
நிக்ரஹாநு க்ரேஹேஷு- சிக்ஷித்தல், ரக்ஷித்தல் என்கிற காரியங்களில்
இக்ஷ்வாகூணாம் அபி- இக்ஷ்வாகு மன்னர்களுக்கே உரிமை.

तां पालयति धर्मात्मा भरतः सत्यवानृजुः ।
धर्मकामार्थतत्त्वज्ञो निग्रहानुग्रहे रतः ॥

தாம் பாலயதி தர்மாத்மா பரத: ஸத்யவாந்ருஜு: ।
தர்மகாமார்த தத்வஞோ நிக்ரஹாநுக்ரஹே ரத: ॥ 7

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவும்
ஸத்யவாக் - சத்தியசந்தனும்
ருஜு: - நேர்வழி ஒழுகுகிறவனும்
தர்ம காமார்த - தர்மத்தால் கோரப்படுகிறது புருஷார்த்தம்
தத்வஞ: - தானென்ற நுட்பத்தை உள்ளபடி அறிந்தவனும்
நிக்ரஹாநுக்ரஹே - சிக்ஷிப்பதிலும் ரக்ஷிப்பதிலும்
ரத: - ஜாக்கிரதையுடனிருப்பவனுமான
பரத: - பரதன்
தாம் - அதை
பாலயதி - பரிபாலித்து வருகிறான்.

नयश्च विनयश्चोभौ यस्मिन् सत्यं च सुस्थितम् ।
विक्रमश्च यथादृष्टः स राजा देशकालवित् ॥

நயஶ்ச வினயஶ்சோபௌ யஸ்மின் ஸத்யம் ச ஸுஸ்திதம் ।
விக்ரமஶ்ச யதாத்ருஷ்ட: ஸ ராஜா தேஶகாலவித் ॥ 8

யஸ்மின் - எவனொருவனிடத்தில்
ஸத்யம் - சத்தியம்
ஸுஸ்திதம் - குடிகொண்டிருக்கிறதோ,
நய: - ராஜநீதியும்
வினய: ச - பெரியோர்களிடத்தில் பக்தியும்,
உபௌ ச - ஆகிய இவ்விரண்டும் அப்படியே குடி கொண்டிருக்கின்றனவோ,
யதாத்ருஷ்ட: - சாஸ்திரங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
விக்ரம: - ஆற்றல்
ச - அப்படியே குடிகொண்டிருக்கிறதோ,
தேஶகாலவித் - தர்ம நூல்களையும் ஏற்ற காலங்களையும் நன்கு அறிந்த
ஸ: ச - அவன்தான்
ராஜா - சக்கிரவர்த்தியாயிருக்கிறான்.

तस्य धर्मकृतादेशा वयमन्ये च पार्थिवाः ।
चरामो वसुधां कृत्स्नां धर्मसंतानमिच्छवः ॥

தஸ்ய தர்மக்ருதாதேஶா வயமன்யே ச பார்திவா: ।
சராமோ வஸுதாம் க்ருத்ஸ்நாம் தர்மஸந்தானமிச்சவ: ॥ 9

தர்ம க்ருதாதேஶா: - தர்மத்தைப் பயனாகக் கொண்ட கடமைகளையுடைய
வயம் - நாங்கள்,
அன்யே - இதர
பார்திவா: ச - மன்னர்களும்,
தர்ம ஸந்தானம் - தர்மம் நழுவாதிருத்தலை
இச்சவ: - கோருகிறவர்களாய்
தஸ்ய - அவனது
வஸுதாம் - பூமி
க்ருத்ஸ்நாம் - எங்கும்
சராம: - சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

तस्मिन्नृपतिशार्दूले भरते धर्मवत्सले ।
पालयत्यखिलां भूमिं कश्चरेद्धर्मनिग्रहम् ॥

தஸ்மின் ந்ருபதிஶார்தூலே பரதே தர்மவத்ஸலே ।
பாலயத்யகிலாம் பூமிம் கஶ்சரேத் தர்ம நிக்ரஹம் ॥ 10

தஸ்மின் - அந்த
ந்ருபதிஶார்தூலே - ராஜோத்தமனும்,
தர்மவத்ஸலே - தர்மத்தில் அசஞ்சலப் பற்றுடையவனுமான
பரதே - பரதன்
அகிலாம் - எல்லா
பூமிம் - பூமியையும்
பாலயதி - பாதுகாத்து வருகையில்
க: - எவன்
தர்ம நிக்ரஹம் - தர்மத்திற்குக் குறைவை
சரேத் - செய்வான்?

ते वयं धर्मविभ्रष्टं स्वधर्मे परमे स्थिताः ।
भरताज्ञां पुरस्कृत्य निगृह्णीमो यथाविधि ॥

தே வயம் தர்மவிப்ரஷ்டம் ஸ்வதர்மே பரமே ஸ்திதா: ।
பரதாஜ்ஞாம் புரஸ்க்ருத்ய நிக்ருஹ்ணீமோ யதாவிதி ॥ 11

தே - அந்த
வயம் - நாங்கள்
பரமே - சிறந்த
ஸ்வதர்மே - எங்கள் தர்மத்தில்
ஸ்திதா: - சலியாப் பற்றுடையவர்களாய்
பரதாஜ்ஞாம் - பரதனுடைய அங்கீகரித்தலை
புரஸ்க்ருத்ய - நினைத்தே,
யதாவிதி - தர்மவிதிப்படி
தர்மவிப்ரஷ்டம் - அறநெறி தவறியவனை
நிக்ருஹ்ணீம: - சிக்ஷித்து வருகின்றோம்.

त्वं तु संक्लिष्टधर्मा च कर्मणा च विगर्हितः ।
कामतन्त्रप्रधानश्च न स्थितो राजवर्त्मनि ॥

த்வம் து ஸங்க்லிஷ்டதர்மா ச கர்மணா ச விகர்ஹித: ।
காமதந்த்ர ப்ரதானஶ்ச ந ஸ்திதோ ராஜவர்த்மநி ॥ 12

த்வம் து - நீயோ
ஸங்க்லிஷ்ட தர்மா ச- அறங்குன்றியவன்,
கர்மணா விகர்ஹித: ச- இழிதொழிலுற்றவன்,
காமதந்த்ர ப்ரதான: ச- காமவெறியில் முழுகிவிட்டவன்
ராஜவர்த்மநி - ராஜநெறியில்
ந ஸ்தித: - பற்றற்றவன்.

ज्येष्ठो भ्राता पिता वापि यश्च विद्यां प्रयच्छति ।
त्रयस्ते पितरो ज्ञेया धर्मे पथि हि वर्तिनः ॥

ஜ்யேஷ்டோ ப்ராதா பிதா வாபி யஶ்ச வித்யாம் ப்ரயச்சதி ।
த்ரயஸ்தே பிதரோ ஜ்ஞேயா தர்மே பதி ஹி வர்திந: ॥ 13

தர்மே பதி - தர்ம வழியில்
வர்திந: - ஒழுகுகிற ஒருவனுக்கு
ஜ்யேஷ்ட: ப்ராதா - தமையனும்,
பிதா வா அபி - தந்தையும்,
ய: - எவனொருவன்
வித்யாம் - வித்தையை
ப்ரயச்சதி ச - புகட்டுகிறனோ அவனுமாகிய
தே த்ரய: ஹி - அந்த மூவர்களும்
பிதர: - பிதாக்களாக
ஜ்ஞேயா: - பாவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

यवीयान् सोदरः पुत्रः शिष्यश्चापि गुणान्वितः ।
पुत्रवत्ते त्रयश्चिन्त्या धर्मश्चेदत्र कारणम् ॥

யவீயாந் ஸோதர: புத்ர: சிஷ்யஶ்சாபி குணான்வத: ।
புத்ரவத் தே த்ரயஶ்சிந்த்யா தர்மஶ்சேதத்ர காரணம் ॥ 14

யவீயாந் ஸோதர: - தம்பியும்
புத்ர: - புதல்வனும்
குணான் வித: - நற்குணமமைந்த
சிஷ்ய: அபி - சிஷ்யனுமாகிய
தே த்ரய: ச - அந்த மூவர்களும்
புத்ரவத் - புத்திரனாக
சிந்த்யா: - பாவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.
அத்ர தர்ம: சேத் - இதற்கு தர்மமே
காரணம் - பிரமாணம்.

सूक्ष्मः परमदुर्ज्ञेयः सतां धर्मः प्लवङ्गम ।
हृदिस्थः सर्वभूतानामात्मा वेद शुभाशुभम् ॥

ஸூக்ஷ்ம: பரமதுர்ஜ்ஞேய: ஸதாம் தர்ம: ப்லவங்கம ।
ஹ்ருதிஸ்த: ஸர்வபூதாநாமாத்மா வேத ஶுபாஶுபம் ॥ 15

ப்லவங்கம - வானர!
ஸதாம் - புண்யாத்மாக்களுடைய
ஸூக்ஷ்ம: - நுட்பமாயுள்ள
தர்ம: - தர்மமானது
பரம துர்ஜ்ஞேய: - பிறரால் கஷ்டப்பட்டும் அறிய முடியாதது;
ஸர்வ பூதாநாம் - ஸர்வபிராணிகளின்
ஹ்ருதிஸ்த: - உள்ளத்திலுள்ளதை உள்ளபடியறியும்
ஆத்மா - பரமாத்மா

ஶுபாஶுபம் - நன்மையையும் தீமையையும்
வேத - அறிவார்.

चपलश्चपलैः सार्धं वानरैरकृतात्मभिः ।
जात्यन्ध इव जात्यन्धैर्मन्त्रयन् द्रक्ष्यसे नु किम् ॥

சபலஶ்சபலை: ஸார்தம் வாநரை ரக்ருதாத்மபி: ।
ஜாத்யந்த இவ ஜாத்யந்தைர் மந்த்ரயன் த்ரக்ஷ்யஸே நு கிம் ॥ 16

ஜாத்யந்தை: - பிறவி மூடர்களோடு
ஜாத்யந்த: - பிறவி மூடனொருவன்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
சபல: - சபலசித்தனான நீ
சபலை: - சபல சித்தர்களும்
அக்ருதாத்மபி: - சிக்ஷை பெறாதவைகளுமான
வாநரை: ஸார்தம் - வானரர்களோடு கூட
மந்த்ரயன் - ஆலோசனை செய்து
கிம் நு - எதைத்தான்
த்ரக்ஷ்யஸே - அறிந்துகொள்ளப் போகின்றனை?

अहं तु व्यक्ततामस्य वचनस्य ब्रवीमि ते ।
न हि मां केवलं रोषात्त्वं विगर्हितुमर्हसि ॥

அஹம் து வ்யக்ததாமஸ்ய வசனஸ்ய ப்ரவீமி தே ।
ந ஹி மாம் கேவலம் ரோஷாத்த்வம் விகர்ஹிதுமர்ஹஸி ॥ 17

அஹம் து - நானே
அஸ்ய வசனஸ்ய - இந்த சொல்லினது
வ்யக்ததாம் - உண்மையை
தே - உனக்கு
ப்ரவீமி - சொல்லுகிறேன்.
மாம் ஹி - என்னையோவெனில்
கேவலம் ரோஷாத் - முற்றிலும் கோபத்தால்
த்வம் - நீ
விகர்ஹிதும் - குற்றங்கூற
அர்ஹஸி ந - கூடாது.

तदेतत् कारणं पश्य यदर्थं त्वं मया हतः ।
भ्रातुर्वर्तसे भार्यायां त्यक्त्वा धर्मं सनातनम् ॥

ததேதத் காரணம் பஶ்ய யதர்தம் த்வம் மயா ஹத: ।
ப்ராதுர்வர்தஸே பார்யாயாம் த்யக்த்வா தர்மம் ஸநாதனம் ॥ 18

த்வம் - நீ
மயா - என்னால்

யதர்தம் - எது காரணமாய்
ஹத: - கொல்லப்பட்டாயோ
தத் ஏதத் - அதாகிற இதை
காரணம் - காரணமாய்
பஶ்ய - அறிந்துகொள்;
ஸநாதனம் தர்மம் - புராதனமான தர்மத்தை
த்யக்த்வா - விட்டுவிட்டு,
ப்ராது: - தம்பியினது
பார்யாயாம் - மனைவியிடத்தில்
வர்தஸே - குலாவுகின்றனை.

अस्य त्वं धरमाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।
रुमायां वर्तसे कामात् स्नुषायां पापकर्मकृत् ॥

அஸ்ய த்வம் தரமாணஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ।
ருமாயாம் வர்தஸே காமாத் ஸ்நுஷாயாம் பாபகர்மக்ருத்॥ 19

த்வம் - நீ
தரமாணஸ்ய - உயிருடனிருக்கும்
மஹாத்மன: - மஹாத்மாவான
அஸ்ய - இந்த
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுக்கு
பாப கர்மக்ருத் - தீங்கை விளைவிப்பவனாய்
காமாத் - காமத்திற்காட்பட்டு
ஸ்நுஷாயாம் - மருமகளாகிய
ருமாயாம் - ருமையினிடத்தில்
வர்தஸே - குலாவுகின்றனை.

तद्व्यतीतस्य ते धर्मात् कामवृत्तस्य वानर ।
भ्रातृभार्याविमर्शेऽस्मिन् दण्डोऽयं प्रतिपादितः ॥

தத்வ்யதீதஸ்ய தே தர்மாத் காமவ்ருத்தஸ்ய வானர ।
ப்ராத்ரு பார்யாவமர்ஶேऽஸ்மின் தண்டோऽயம் ப்ரதிபாதித: ॥ 20

வானர - வானர!
அஸ்மின் - இந்த
ப்ராத்ரு பார்யாவமர்ஶே-தம்பியின் மனைவியை கற்பழித்தலில்
காம வ்ருத்தஸ்ய - காமவேட்கையுற்று
தர்மாத் - தர்மத்தினின்று
வ்யதீதஸ்ய - விலகிவிட்ட
தத் தே - அந்த உனக்கு
அயம் தண்ட: - இந்தத் தண்டனை
ப்ரதி பாதித: - அளிக்கப்பட்டது.

न हि धर्मविरुद्धस्य लोकवृत्तादपेयुषः ।
दण्डादन्यत्र पश्यामि निग्रहं हरियूथप ॥

ந ஹி தர்மவிருத்தஸ்ய லோகவ்ருத்தாதபேயுஷ: ।
தண்டாதன்யத்ர பஶ்யாமி நிக்ரஹம் ஹரியூதப ॥ 21

ஹரியூதப - வானர மன்னா!
தர்ம விருத்தஸ்ய - தர்மத்திற்கு விரோதமாய்
லோக வ்ருத்தாத் - உலக தர்ம அனுஷ்டானத்திலிருந்து
அபேயுஷ: - மீறி நடக்கிறவனுக்கு
தண்டாத் ஹி - சரீர தண்டனையைக் காட்டிலும்
அன்யத்ர - வேறு
நிக்ரஹம் - தண்டனையை
ந பஶ்யாமி - நான் அறியவில்லை.

न च ते मर्षये पापं क्षत्रियोऽहं कुलोद्भवः ॥

ந ஹி தே மர்ஷயே பாபம் க்ஷத்ரியோऽஹம் குலோத்பவ: ॥ 22

குலோத்பவ: - நற்குலத்தில் பிறந்த
க்ஷத்ரிய: - க்ஷத்திரியனான
அஹம் ச - நான் மட்டும்
தே - உனது
பாபம் - பாபச் செய்கையை
மர்ஷயே ந - ஒருகாலும் மன்னியேன்.

औरसीं भगिनीं वापि भार्यां वाप्यनुजस्य यः ।
प्रचरेत नरः कामात्तस्य दण्डो वधः स्मृतः ॥

ஔரஸீம் பகினீம் வாபி பார்யாம் வாப்யநுஜஸ்ய ய: ।
ப்ரசரேத நர: காமாத் தஸ்ய தண்டோ வத: ஸ்ம்ருத: ॥ 23

ய: நர: - எந்த மானிடன்
ஔரஸீம் வா - புதல்வியைத் தானாகட்டும்,
பகினீம் அபி - சகோதரியைத் தானாகட்டும்,
அநுஜஸ்ய - உடன்பிறந்தவனது
பார்யாம் ச - மனைவியைத் தானாகட்டும்,
காமாத் - காமவெறிகொண்டு
ப்ரசரேத - கற்பழிக்கின்றானோ
தஸ்ய - அவனுக்கு
வத: அபி - வதைதான்
தண்ட: - தண்டனையாய்
ஸ்ம்ருத: - விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

भरतस्तु महीपालो वयं चादेशवर्तिनः ।

त्वं तु धर्मादतिक्रान्तः कथं शक्यमुपेक्षितुम् ॥

பரதஸ்து மஹீபாலோ வயம் சாதேஶவர்தின: ।
த்வம் து தர்மாததிக்ராந்த: கதம் ஶக்யமுபேக்ஷிதும் ॥ 24

பரத: து - பரதன்தான்
மஹீபால: - சக்ரவர்த்தி;
வயம் - நாங்கள்
ஆதேஶ வர்தின: - தருமநெறி தவறாதவர்கள்;
த்வம் ச - நீயோ,
தர்மாத் - தருமத்தினின்று
அதிக்ராந்த: - மீறி நடந்தவன்;
கதம் து - எப்படித்தான்
உபேக்ஷிதும் - விட்டுவிட
ஶக்யம் - அடுக்கும்?

गुरुर्धर्मव्यतिक्रान्तं प्राज्ञो धर्मेण पालयन् ।

भरतः कामवृत्तानां निग्रहे पर्यवस्थितः ॥

குருர் தர்மவ்யதிக்ராந்தம் ப்ராஜ்ஞோ தர்மேண பாலயன் ।
பரத: காமவ்ருத்தாநாம் நிக்ரஹே பர்யவஸ்தித: ॥ 25

காம வ்ருத்தாநாம் - மனம்போனபடியெல்லாம் நடப்பவர்களது
தர்ம வ்யதி க்ராந்தம் - நெறி தவறி நடத்தலை
தர்மேண - நெறி தவறாது
பாலயன் - நடைபெறுமாறு காத்துவரும்
ப்ராஜ்ஞ: - அறிவாளியும்
குரு: - சக்கரவர்த்தியுமான
பரத: - பரதன்
நிக்ரஹே - சிக்ஷிப்பதில்
பர்யவஸ்தித: - நிலைபெற்றிருக்கின்றனன்.

वयं तु भरतादेशं विधिं कृत्वा हरीश्वर ।

त्वद्विधान् भिन्नमर्यादान्नियन्तुं पर्यवस्थिताः ॥

வயம் து பரதாதேஶம் விதிம் க்ருத்வா ஹரீஶ்வர ।
த்வத்விதான் பின்னமர்யாதாந்நியந்தும் பர்யவஸ்திதா: ॥ 26

ஹரீஶ்வர - வானர மன்னா!
வயம் து - நாங்களோவென்றால்
பரதாதேஶம் - பரதனுடைய மேற்கோளை
விதிம் - கடமையாக
க்ருத்வா - கொண்டு,

த்வத்விதான் - உன்போன்ற
பின்னமர்யாதாந் - வரம்பு மீறியவர்களை
நிஹந்தும் - சிக்ஷிக்க
பர்யவஸ்திதா: - கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

सुग्रीवेण च मे सख्यं लक्ष्मणेन यथा तथा ।

दारराज्यनिमित्तं च निःश्रेयस करः स मे ॥

ஸுக்ரீவேண ச மே ஸக்யம் லக்ஷ்மணேன யதா ததா ।
தாரராஜ்யநிமித்தம் ச நிஶ்ரேய ஸகர: ஸ மே ॥ 27

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணனோடு
யதாததா - எப்படியோ அப்படி
ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனோடு
மே - எனக்கு ஏற்பட்ட
ஸக்யம் - நட்பு
தாரராஜ்ய நிமித்தம் ச- மனைவிக்காகவும் ராஜ்யத்திற்காகவும்தான்;
ஸ: ச - அவன்தான்
மே - எனக்கு
நி: ஶ்ரேயஸகர: - நலம் புரிபவன்.

प्रतिज्ञा च मया दत्ता तदा वानरसंनिधौ ।

प्रतिज्ञाय कथं शक्या मद्विधेनानवेक्षितुम् ॥

ப்ரதிஜ்ஞா ச மயா தத்தா ததா வானரஸந்நிதௌ ।
ப்ரதிஜ்ஞாய கதம் ஶக்யா மத்விதேநாநவேக்ஷிதும் ॥ 28

ததா - அப்பொழுது
வானர ஸந்நிதௌ - வானரர்கள் முன்னிலையில்
மயா - என்னால்
ப்ரதிஜ்ஞா ச - பிரதிக்ஞையும்
தத்தா - அளிக்கப்பட்டது.
மத்விதேந - என்போன்றவனால்
ப்ரதிஜ்ஞா - பிரதிக்ஞையானது
அநவேக்ஷிதும் - புறக்கணிக்க
கதம் ச - எப்படித்தான்
ஶக்யா - முடியும்?

तदेभिः कारणैः सर्वैर्महद्भिर्धर्मसंहितैः ।

शासनं तव यद्युक्तं तद्भवाननुमन्यताम् ॥

ததேபி: காரணை: ஸர்வைர் மஹத்பிர் தர்மஸம்ஹிதை: ।
ஶாஸனம் தவ யத்யுக்தம் தத் பவாநநுமன்யதாம் ॥ 29

தத் - ஆகையால்
தர்ம ஸம்ஹிதை: - தர்மசாஸ்திரங்களையனுசரித்து

மஹத்பி: - சிறந்திருக்கும்
ஏபி: காரணை: - இந்தக் காரணங்கள்
ஸர்வை: - எல்லாவற்றாலும்
தவ - உன்னை
ஶாஸனம் - தண்டிப்பது
யத் - எதுவோ அது
யுக்தம் - முறையே;
தத் - ஆகையால்
பவாந் - நீயும்
அநுமன்யதாம் - முறையென ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதே.

सर्वथा धर्म इत्येव द्रष्टव्यस्तव निग्रहः ॥

ஸர்வதா தர்ம இத்யேவ த்ரஷ்டவ்யஸ்தவ நிக்ரஹ: ॥ 30

தவ - உன்னை
நிக்ரஹ: - சிக்ஷித்தது
ஸர்வதா - எவ்வகையாலும்
தர்ம: - தருமம்
இதி ஏவ - என்றே
த்ரஷ்டவ்ய: - உணர்தல் வேண்டும்.

वयस्यस्यापि कर्तव्यं धर्ममेवानुपश्यतः ।
शक्यं त्वयापि तत्कार्यं धर्ममेवानुपश्यता ॥

வயஸ்யஸ்யாபிகர்தவ்யம் தர்மமேவாநு பஶ்யத: ।
ஶக்யம் த்வயாபி தத் கார்யம் தர்மமேவாநுவர்த்ததா ॥ 31

தர்மம் ஏவ - தருமமொன்றையே
அநுபஶ்யத: - கடைப்பிடித்தொழுகும்
வயஸ்யஸ்ய - நண்பனுக்கு
கர்தவ்யம் - செய்யப்பட வேண்டிய
தத் கார்யம் அபி - அக்காரியமும்
த்வயா - உன்னால்
தர்மம் ஏவ - தருமத்தையே
அநுபஶ்யதா - கடைபிடித்தவனாக
அபி - இருப்பின்
ஶக்யம் - ஒத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியதே.

श्रूयते मनुना गीतौ श्लोकौ चारित्रवत्सलौ ।
गृहीतौ धर्मकुशलैस्तत्तथा चरितं हरे ॥

ஶ்ரூயதே மநுநா கீதௌ ஶ்லோகௌ சாரித்ர வத்ஸலௌ ।
க்ருஹீதௌ தர்மகுஶலைஸ் தத்ததா சரிதம் ஹரே ॥ 32

ஹரே - வானரனே!
சாரித்ர வத்ஸலௌ - நல்லொழுக்கத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற
ஶ்லோகௌ - பின்வரும் இரண்டு சுலோகங்கள்
தர்மகுஶலை: - தர்மசாஸ்திரங்களில் நிபுணர்களால்
க்ருஹீதௌ - மதிக்கப்பட்டவைகளாய்
மநுநா - மனுவினால்
கீதௌ - திருவாய் மலர்ந்தருளப் பட்டிருக்கிறதென்று
ஶ்ரூயதே - வழங்கி வருகிறது;
தத்ததா - அதிலிருக்கிறபடியே
சரிதம் - என்னாலனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

राजभिर्धृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः ।
निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥

ராஜபிர் த்ருத தண்டாஸ்து க்ருத்வா பாபாநி மானவா: ।
நிர்மலா: ஸ்வர்கமாயாந்தி ஸந்த: ஸுக்ருதிநோ யதா ॥ 33

மானவா: - மானிடர்கள்
பாபாநி - குற்றங்களை
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
ராஜபி: - ராஜாக்களால்
த்ருத தண்டா: து - தண்டனையை அனுபவித்தவர்களாய் அதனால்
நிர்மலா: - பாபம் நீங்கியவர்களாய்
ஸுக்ருதிந: - புண்ணியம் புரிந்த
ஸந்த: யதா - ஸித்தர்கள் போலவே
ஸ்வர்கம் - ஸ்வர்க்கத்தை
ஆயாந்தி - அடைகின்றார்கள்.

शासनाद्वा विमोक्षाद्वा स्तेनः स्तेयाद्विमुच्यते ।
राजा त्वशासन् पापस्य तदवाप्नोति किल्बिषम् ॥

ஶாஸநாத்வா விமோக்ஷாத்வா ஸ்தேந: ஸ்தேயாத் விமுச்யதே ।
ராஜா த்வஶாஸன் பாபஸ்ய ததவாப்நோதி கில்பிஷம் ॥ 34

ஸ்தேந: - திருடன்
ஸ்தேயாத் - திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்து
ஶாஸநாத் வா - தண்டனையை அடைவதாலோ,
விமோக்ஷாத் வா - மன்னிப்பையடைவதாலோ,
விமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.
பாபஸ்ய அஶாஸன் - பாபியை தண்டியாத
ராஜா து - அரசனோ
தத் கில்பிஷம் - அந்தக் குற்றத்தால் விளையும் பாபத்தை
அவாப்நோதி - அடைகிறான்.

आर्येण मम मान्धात्रा व्यसनं घोरमीप्सितम् ।
श्रमणेन कृते पापे यथा पापं त्वया कृतम् ॥

ஆர்யேண மம மாந்தாத்ரா வ்யஸனம் கோரமீப்ஸிதம் ।
ஶ்ரமணேந க்ருதே பாபே யதா பாபம் த்வயா க்ருதம் ॥ 35

த்வயா - உன்னால்
பாபம் - பாபமானது
யதா - செய்யப்பட்டதுபோலவே
ஶ்ரமேண - ஓர் சன்னியாசியால்
பாபே - பாபம்
க்ருதே - செய்யப்பட்டபொழுது
மம ஆர்யேண - எனது முன்னோரான
மாந்தாத்ரா - மாந்தாதா என்பவரால்
ஈப்ஸிதம் - தர்மத்திற்க்கொவ்விய
கோரம் வ்யஸனம் - சரீரதண்டனையானது
க்ருதம் - விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

अन्यैरपि कृतं पापं प्रमत्तैर्वसुधाधिपैः ।
प्रायश्चित्तं च कुर्वन्ति तेन तच्छाम्यते रजः ॥

அன்யைரபி க்ருதம் பாபம் ப்ரமத்தைர் வஸுதாதிபை: ।
ப்ராயஶ்சித்தம் ச குர்வந்தி தேந தச்சாம்யதே ரஜ: ॥ 36

ப்ரமத்தை: - செருக்குற்ற
அன்யை: - சில
வஸுதாதிபை: அபி - மன்னர்களாலும்
பாபம் - அடாதகாரியம்
க்ருதே - செய்யுப்பட்டிருக்கிறது.
ப்ராயஶ்சித்தம் ச - அதற்கேற்ற பரிஹாரம் அல்லது கைமாற்றை
குர்வந்தி - மற்றவர் செய்கின்றார்கள்.
தேந - அதனால்
தத் ரஜ: - அந்த பாபம்
சாம்யதே - நிவர்த்தியடைகிறது.

तदलं परितापेन धर्मतः परिकल्पितः ।
वधो वानरशार्दूल न वयं स्ववशे स्थिताः ॥

ததலம் பரிதாபேந தர்மத: பரிகல்பித: ।
வதோ வாநரஶார்தூல ந வயம் ஸ்வவஶே ஸ்திதா: ॥ 37

வாநர ஶார்தூல - வானர மன்னா!
தத் - ஆகையால்
பரிதாபேந அலம் - பரிதாபப்பட்டதுபோதும்.

வத: - வதையானது
தர்மத: - தர்மானுசாரமாகத்தான்
பரிகல்பித: - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
வயம் - நாங்கள்
ஸ்வவஶே - மனம்போனபடியெல்லாம் செய்வதில்
ஸ்திதா: ந - ஈடுபட்டவர்களல்லோம்.

शृणु चाप्यपरं भूयः कारणं हरिपुंगव ।
यच्छ्रुत्वा हेतुमद्वीर न मन्युं कर्तुमर्हसि ॥

ஶ்ருணு சாப்யபரம் பூய: காரணம் ஹரிபுங்கவ ।
யத் ஶ்ருத்வா ஹேதுமத்வீர ந மன்யும் கர்துமர்ஹஸி ॥ 38

ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
பூய: - இன்னும்
அபரம் ச - மற்றொரு
காரணம் அபி - காரணத்தையும்
ஶ்ருணு - சொல்லுமெனக்குச் செவிகொடுத்துக் கேள்.
வீர - சூர!
ஹேதுமத் - ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிற
தத் ஶ்ருத்வா - அதை கேட்டு
மன்யும் கர்தும் - கோபிக்க
ந அர்ஹஸி - ஏற்றவனாகாய்.

न मे तत्र मनस्तापो न मन्युर्हरियूथप ।
वागुराभिश्च पाशैश्च कूटैश्च विविधैर्नराः ॥

ந மே தத்ர மனஸ்தாபோ ந மன்யுர் ஹரியூதப ।
வாகுராபிஶ்ச பாஶைஶ்ச கூடைஶ்ச விவிதைர்நரா: ॥ 39

प्रतिच्छन्नाश्च दृश्याश्च गृह्णन्ति सुबहून् मृगान् ।
प्रधावितान् वा वित्रस्तान् विस्रब्धांश्चापि निष्ठितान् ॥

ப்ரதிச்சந்நாஶ்ச த்ருஶ்யாஶ்ச க்ருண்ஹந்தி ஸுபஹூன் ம்ருகான் ।
ப்ரதாவிதான் வா வித்ரஸ்தான் விஸ்ரப்தாம்ஶ்சாபி நிஷ்டிதான் ॥ 40

प्रमत्तानप्रमत्तान् वा नरा मांसार्थिनो भृशम् ।
विध्यन्ति विमुखांश्चापि न च दोषोऽत्र विद्यते ॥

ப்ரமத்தாநப்ரமத்தான் வா நரா மாம்ஸார்திநோ ப்ருஶம் ।
வித்யந்தி விமுகாம்ஶ்சாபி ந ச தோஷோऽத்ர வித்யதே ॥ 41

यान्ति राजर्षयश्चात्र मृगयां धर्मकोविदाः ।
तस्मात्त्वं निहतो युद्धे मया बाणेन वानर ॥

யாந்தி ராஜர்ஷயஶ்சாத்ர ம்ருகயாம் தர்ம கோவிதா: ।
தஸ்மாத் த்வம் நிஹதோ யுத்தே மயா பாணேந வானர ॥

अयुध्यन् प्रतियुध्यन् वा यस्माच्छाखामृगो ह्यसि ॥

அயுத்யன் ப்ரதியுத்யன் வா யஸ்மாத் ஶாகாம்ருகோ ஹ்யஸி ॥ 42

ஹரியூதப - வானர மன்னா!
ராஜர்ஷய: - ராஜரிஷிகளாகிய
நரா: - மானிடர்களும்
தர்ம கோவிதா: - தர்மம் நன்குணர்ந்த
நரா: ச - மானிடர்களும்
ப்ருஶம் - மிக
மாம்ஸார்திந: - மாம்ஸ வெறிகொண்டு
விமுகான் - பிரதிகூலமாயிருக்கின்ற
ஸுபஹூன் - பல
ம்ருகான் ச - துஷ்ட மிருகங்களையே
வாகுராபி: ச - தோண்டு பள்ளங்களாலும்
பாஶை: ச - வலைகளாலும்
விவிதை: - பலவகை
கூடை: ச - யந்திரங்களாலும்
த்ருஶ்யா: - கட்புலனாயிருக்கின்றவர்களாகவோ
ப்ரதிச்சந்நா: ச - மறைந்திருக்கின்றவர்களாகவோ
வித்ரஸ்தான் - பயந்து
ப்ரதாவிதான் ச - ஓடுகின்றவைகளாயிருப்பினும்
விஸ்ரப்தான் - தைரியங்கொண்டு
நிஷ்டிதான் அபி வா - நின்றுகொண்டிருப்பினும்
ப்ரமத்தாந் ச - வெளிகொண்டிருப்பினும்
அப்ரமத்தான் ச வா - அடங்கிக்கிடப்பினும்
ம்ருகயாம் யாந்தி - வேட்டையாடுகின்றார்கள்,
க்ருண்ஹந்தி - பிடிக்கின்றார்கள்,
வித்யந்தி - வெட்டித்தள்ளுகின்றார்கள்.
வானர - வானர!
த்வம் ஹி - நீயோ
யுத்தே - போரில்
ப்ரதியுத்யன் - எதிர்த்துநின்று போர்புரிபவனாயிருந்தாலும் சரி
அயுத்யன் வா - எதிர்க்காதவனாயிருந்தாலும் சரி
ஶாகாம்ருக: - துஷ்ட மிருகங்களின் வகுப்பிலொருவனாய்
அஸி - இருக்கின்றனை.
யஸ்மாத் தஸ்மாத் - ஆனதுபற்றி
மயா - என்னால்
பாணேந - ஒரு கணையால்

நிஹத: - அடிக்கப்பட்டனை.
அத்ர தோஷ: ச - இவ்விஷயத்தில் தோஷமென்பதே
ந வித்யதே - இல்லை.
தத்ர மே - இதில் எனக்கு
மனஸ்தாப: ந - மனஸ்தாபமுமில்லை.
மன்யு: ந - அற்பத்தனமுமில்லை.

दुर्लभस्य च धर्मस्य जीवितस्य शुभस्य च ।

राजानो वानरश्रेष्ठ प्रदातारो न संशयः ॥

துர்லபஸ்ய ச தர்மஸ்ய ஜீவிதஸ்ய ஶுபஸ்ய ச ।
ராஜாநோ வானர ஶ்ரேஷ்ட ப்ரதாதாரோ ந ஸம்ஶய: ॥ 43

வானர ஶ்ரேஷ்ட - வானரோத்தம!
ராஜாந: - மன்னர்கள்
துர்லபஸ்ய - சில நன்றாகிய
தர்மஸ்ய ச - தர்மத்தையும்
ஶுபஸ்ய - தீங்கற்ற
ஜீவிதஸ்ய ச - வாழ்வையும்தான்
ப்ரதாதார: - அளிப்பவர்கள்.
ந ஸம்ஶய: - இதற்கையமில்லை.

तान्न हिंस्यान्न चाक्रोशेन्नाक्षिपेन्नाप्रियं वदेत् ।

देवा मनुष्यरूपेण चरन्त्येते महीतले ॥

தான் ந ஹிம்ஸ்யான் ந சாக்ரோஶேத் நாக்ஷிபேந்நாப்ரியம் வதேத்।
தேவா மனுஷ்யரூபேண சரந்த்யேதே மஹீதலே ॥ 44

ஏதே தேவா: ச - இவர்கள்தான் (இந்த ராஜாக்கள்தான்)
மனுஷ்ய ரூபேண - மானிட உருவங்கொண்டு
மஹீதலே - பூமியில்
சரந்தி - ஆளுகின்றார்கள்.
தான் - அவர்களை
ஹிம்ஸ்யாத் ந - உபத்ரவிக்கக் கூடாது;
ஆக்ரோஶேத் ந - வையக்கூடாது;
ஆக்ஷிபேத் ந - அலக்ஷியம் செய்யக் கூடாது;
அப்ரியம் - கோபம் வரும்படியான சொல்லை
வதேத் ந - சொல்லக்கூடாது.

त्वं तु धर्ममविज्ञाय केवलं रोषमास्थितः ।

प्रदूषयसि मां धर्मे पितृपैतामहे स्थितम् ॥

த்வம் து தர்மமவிஞாய கேவலம் ரோஷமாஸ்தித: ।
ப்ரதூஷயஸி மாம் தர்மே பித்ரு பைதாமஹே ஸ்திதம் ॥ 45

த்வம் து - நீயோ
தர்மம் - தர்மத்தை
அவிஞாய - உள்ளபடியறியாது
கேவலம் - முற்றிலும்
ரோஷம் ஆஸ்தித: - கோபத்திற்காட்பட்டவனாகி
பித்ரு பைதாமஹே - முன்னோர்களனுஷ்டித்துவந்த
தர்மே - தர்மத்தில்
ஸ்திதம் - பற்றுடைய
மாம் - என்னை
ப்ரதூஷயஸி - தூஷிக்கின்றனை.'

एवमुक्तस्तु रामेण वाली प्रव्यथितो भृशम् ।
न दोषं राघवे दध्यौ धर्मेऽधिगतनिश्चयः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண வாலீ ப்ரவ்யதிதோ ப்ருஶம் ।
ந தோஷம் ராகவே தத்யெள தர்மேऽதிகதநிஶ்சய: ॥

प्रत्युवाच ततो रामं प्राञ्जलिर्वानरेश्वरः ॥

ப்ரத்யுவாச ததோ ராமம் ப்ராஞ்ஜலிர் வாநரேஶ்வர: ॥ 46

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: து - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய
வாலீ - வாலியும்
ப்ருஶம் - மிகவும்
ப்ரவ்யதித: - பச்சாத்தாபப்படுபவனாகி
தர்மே - தர்மமின்னதென்பதில்
அதிகதநிஶ்சய: - உண்மையான கொள்கையை அறிந்து கொண்டவனாகி
ராகவே - ஸ்ரீராகவரிடத்தில்
தோஷம் - தோஷத்தை
தத்யெள ந - நினைக்காதொழிந்தான்.
தத: - அதன்மேல்
வாநரேஶ்வர: - வானர மன்னன்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ராஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தனாய்
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதிலுரைத்தான்.

यत्त्वमात्थ नरश्रेष्ठ तदेवं नात्र संशयः ।
प्रतिवक्तुं प्रकृष्टे हि नाप्रकृष्टस्तु शक्नुयात् ।

யத் த்வமாத்த நரஶ்ரேஷ்ட ததேவம் நாத்ர ஸம்ஶய: ।
ப்ரதிவக்தும் ப்ரக்ருஷ்டே ஹி நாப்ரக்ருஷ்டஸ்து ஶக்நுயாத் ॥ 47

நரஶ்ரேஷ்ட - புருஷோத்தம!
த்வம் - தேவரீர்
யத் - எதை
ஆத்த - சொல்லியருளினீரோ
தத் - அது
ஏவம் - சொல்லியபடிதான்.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஶய: ந - ஐயமில்லை.
ப்ரக்ருஷ்டே - சான்றோனிடத்தில்
அப்ரக்ருஷ்ட: து - இழிந்தோன்
ப்ரதிவக்தும் ஹி - மீறிப்பேசுவதற்கே
ஶக்நுயாத் ந - தகாது.

तदयुक्तं मया पूर्वं प्रमादादुक्तमप्रियम् ।
तत्रापि खलु मे दोषं कर्तुं नार्हसि राघव ॥

ததயுக்தம் மயா பூர்வம் ப்ரமாதாதுக்தமப்ரியம் ।
தத்ராபி கலு மே தோஷம் கர்தும் நார்ஹஸி ராகவ ॥ 48

ராகவ - ஸ்ரீராம!
பூர்வம் - இதற்குமுன்
மயா - என்னால்
ப்ரமாதாத் - அறிவின்மையால்
தத் அப்ரியம் - அந்த நிஷ்டூரச் சொல்
அயுக்தம் - அயுக்தமாய்
உக்தம் - சொல்லிவிடப்பட்டது.
தத்ராபி - அப்படியிருப்பினும்
மே - என்னுடைய
தோஷம் - அபசாரத்தை
கர்தும் - உள்ளத்தில் பற்ற
அர்ஹஸி ந - திருவுளம் பற்றலாகாது என
கலு - நான் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

त्वं हि दृष्टार्थतत्त्वज्ञः प्रजानां च हिते रतः ।
कार्यकारणसिद्धौ ते प्रसन्ना बुद्धिरव्यया ॥

த்வம் ஹி த்ருஷ்டார்த தத்வக்ஞ: ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ।
கார்ய காரண ஸித்தௌ தே ப்ரஸந்நா புத்திரவ்யயா ॥ 49

த்வம் ஹி - தேவரீரோ,
த்ருஷ்டார்த தத்வக்ஞ: - சாஸ்திர நுட்பங்களையுள்ளபடியறிந்தவர்,
ப்ரஜாநாம் - ஜனங்களுக்கு
ஹிதே ச - நன்மை செய்வதிலேயே
ரத: - ஊக்கமுடையவர்.

கார்ய காரண ஸித்தெள-செய்கை, அதன் ஹேது, இவை இரண்டையும் நிஷ்கர்ஷிப்பதில்
தே - தேவரீருடைய
புத்தி: - அறிவு
ப்ரஸந்நா - கல்மஷமற்றது,
அவ்யயா - குறையற்றது.

मामप्यगतधर्माणं व्यतिक्रान्तपुरस्कृतम् ।
धर्मसंहितया वाचा धर्मज्ञ परिपालय ॥

மாமப்யகத தர்மாணம் வ்யதிக்ராந்த புரஸ்க்ருதம் ।
தர்மஸம்ஹிதயா வாசா தர்மஜ்ஞ பரிபாலய ॥ 50

தர்மஜ்ஞ - அறநெறியுணர்ந்தாய்!
அகத தர்மாணம் - தர்மத்தையறியாதவனும்
வ்யதிக்ராந்த புரஸ்க்ருதம் - மரியாதையைக் கடந்தவனுமான
மாம் அபி - என்னையும்
தர்மஸம்ஹிதயா - தர்மத்திற்கொத்ததாகிய
வாசா - சொற்கொண்டு
பரிபாலய - காத்தருளும்.'

बाष्पसंरुद्धकण्ठस्तु वाली सार्तस्वरं शनैः ।
उवाच रामं संप्रेक्ष्य पङ्कलग्न इव द्विपः ॥

பாஷ்பஸம்ருத்த கண்டஸ்து வாலீ ஸார்தஸ்வரம் ஶனை: ।
உவாச ராமம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய பங்கலக்ன இவ த்விப: ॥ 51

வாலீ - வாலி
பாஷ்ப ஸம்ருத்த கண்ட: - கண்ணீரால் தொண்டையடைத்தவனாய்
பங்கலக்ன: - சேறில் சிக்கிக்கொண்ட
த்விப: - யானை
இவ - போலவே
ஸார்தஸ்வரம் - தீனஸ்வரத்தில்
ராமம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
து - இன்னுமிப்படியும்
ஶனை: - மெள்ள
உவாச - விண்ணப்பம் செய்து கொண்டான்.

न त्वात्मानमहं शोचे न तारां न च बान्धवान् ।
यथा पुत्रं गुणश्रेष्ठमङ्गदं कनकाङ्गदम् ॥

ந த்வாத்மாநமஹம் ஶோசே ந தாராம் ந ச பாந்தவான் ।
யதா புத்ரம் குணஶ்ரேஷ்ட மங்கதம் கனகாங்கதம் ॥ 52

கனகாங்கதம் - பொன்தோள்வளைகளையணிந்த
குணஶ்ரேஷ்டம் - உத்தம குணங்களமையப்பெற்ற
புத்ரம் அங்கதம் - புதல்வனான அங்கதன் விஷயத்தில்
அஹம் - நான்
யதா - எவ்வளவு கவலைப்படுகிறேனோ அவ்வளவு
ஆத்மானம் து - என்னைப் பற்றியும்
ந ஶோசே - கவலைப்படவில்லை.
தாராம் - தாரையைப்பற்றியும்
ந - கவலைப்படவில்லை.
பாந்தவான் ச - மற்ற பந்துக்களைப் பற்றியும்
ந - கவலைப்படவில்லை.

स ममादर्शनाद्दीनो बाल्यात् प्रभृति लालितः ।
तटाक इव पीताम्बुरुपशोषं गमिष्यति ॥

ஸ மமாதர்ஶநாத் தீநோ பால்யாத் ப்ரப்ருதி லாலித: ।
தடாக இவ பீதாம்பு ருபஶோஷம் கமிஷ்யதி ॥ 53

ஸ: - அவன்
பால்யாத் ப்ரப்ருதி - குழந்தைப்பருவம் முதல்
லாலித: - செல்வமாய் வளர்க்கப்பட்டவன்;
மம - என்னை
அதர்ஶநாத் - காணாமையால்
பீதாம்பு: - வரண்ட
தடாக: இவ - குளம்போலவே
தீந: - ஏங்கியவனாய்
உபஶோஷம் - இளைத்து
கமிஷ்யதி - போவான்.

बालश्चाकृतबुद्धिश्च एकपुत्रश्च मे प्रियः ।
तारेयो राम भवता रक्षणीयो महाबलः ॥

பாலஶ்சாக்ருத புத்திஶ்ச ஏகபுத்ரஶ்ச மே ப்ரிய: ।
தாரேயோ ராம பவதா ரக்ஷணீயோ மஹாபல: ॥ 54

ராம - ஸ்ரீராம!
பால: ச - பாலன்,
அக்ருத புத்தி: ச - நல்லறிவு இனியும் கிடைக்கப்பெறாதவன்,
மே - எனக்கு
ப்ரிய: - மனங்கோணாது நடப்பவன்,
மஹாபல: - மகாபலவான்,
ஏக புத்ர: - ஒரே குமாரன்,
தாரய: - தாரையின் மகன்.
பவதா - தேவரீரால்
ரக்ஷணீய: ச - அவன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன்.

सुग्रीवे चाङ्गदे चैव विधत्स्व मतिमुत्तमाम् ।
त्वं हि शास्ता च गोप्ता च कार्याकार्यविधौ स्थितः ॥

ஸுக்ரீவே சாங்கதே சைவ விதத்ஸ்வ மதிமுத்தமாம் ।
த்வம் ஹி ஶாஸ்தா ச கோப்தா ச கார்யாகார்யவிதௌ ஸ்தித: ॥ 55

ஸுக்ரீவே ச - சுக்ரீவனிடத்திலும்
அங்கதே ச - அங்கதனிடத்திலும்
உத்தமாம் மதிம் ஏவ - சிறந்த அன்பையே
விதத்ஸ்வ - வகிப்பீராக!
த்வம் ஹி - தேவரீர் ஒருவர்தான்
கார்யா கார்ய விதௌ-கார்யாகார்யங்களை பகுத்தறிவதில்
ஸ்தித: - நிபுணராய்
ஶாஸ்தா ச - லோகபிதாவாகிய
கோப்தா ச - ரக்ஷகர்.

या ते नरपते वृत्तिर्भरते लक्ष्मणे च या ।
सुग्रीवे चाङ्गदे राजंस्तां त्वमाधातुमर्हसि ॥

யா தே நரபதே வ்ருத்திர் பரதே லக்ஷ்மணே ச யா ।
ஸுக்ரீவே சாங்கதே ராஜன் தாம் த்வமாதாது மர்ஹஸி ॥ 56

நரபதே - மானிடரக்ஷகரான
ராஜன் - சக்கிரவர்த்தியே!
தே - தேவரீருக்கு
பரதே - பரதனிடத்தில்
யா - எப்படிப்பட்ட
வ்ருத்தி: - வாத்ஸல்யமோ
லக்ஷ்மணே - லக்ஷ்மணனிடத்தில்
யா ச - எந்த வாத்ஸல்யமோ
தாம் ச - அதையே
ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவன் விஷயத்திலும்
அங்கதே - அங்கதன் விஷயத்திலும்
த்வம் - தேவரீர்
ஆதாதும் - வைக்க
அர்ஹஸி - அருள் புரியவேண்டும்.

मद्दोषकृतदोषां तां यथा तारां तपस्विनीम् ।
सुग्रीवो नावमन्येत तथावस्थातुमर्हसि ॥

மத்தோஷ க்ருததோஷாம் தாம் யதா தாராம் தபஸ்விநீம் ।
ஸுக்ரீவோ நாவமன்யேத ததாவஸ்தாது மர்ஹஸி ॥ 57

மத்தோஷ க்ருத தோஷாம்-என் குற்றத்தால் விளைந்த ஆபத்திற்கு பாத்திரமான
தாம் - அந்த
தபஸ்விநீம் - புண்ணியவதியான
தாராம் - தாரையை
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
அவமன்யேத ந - அவமதிக்கலாகாது.
யதாததா - இவ்வண்ணம்
அவஸ்தாதும் - நடைபெறுமாறு
அர்ஹஸி - தேவரீர் அருள்புரிய வேண்டும்.

त्वया ह्यनुगृहीतेन राज्यं शक्यमुपासितुम् ।
त्वद्वशे वर्तमानेन तव चित्तानुवर्तिना ॥

த்வயா ஹ்யநுக்ருஹீதேந ராஜ்யம் ஶக்ய முபாஸிதும் ।
த்வத்வஶே வர்தமானேன தவ சித்தாநுவர்திநா ॥

शक्यं दिवं चार्जयितुं वसुधां चापि शासितुम् ॥

ஶக்யம் திவம் சார்ஜயிதும் வஸுதாம் சாபி ஶாஸிதும் ॥ 58

த்வயா - தேவரீரால்
அநுக்ருஹீதே ந - அனுக்கிரகம் பெற்றவனும்
த்வத்வஶே - தேவரீரது அதீனத்தில்
வர்தமானேன - இருப்பவனும்
தவ - தேவரீரது
சித்தாநு வர்திநா ஹி - திருவுளம் கோணாது நடப்பவனுமான ஒருவனால்தான்
ராஜ்யம் - தன் ராஜ்யத்தை
உபாஸிதும் - ஆள
ஶக்யம் - முடியும்;
அபி ச - இதுமட்டுமல்ல இன்னும்
வஸுதாம் ச - நிலவுலகு எல்லாவற்றையும்
ஶாஸிதும் - ஆளவும்
திவம் - விண்ணுலகை
ஆர்ஜயிதும் - சம்பாதிக்கவும்
ஶக்யம் - முடியும்.

त्वत्तोऽहं वधमाकाङ्क्षन् वार्यमाणोऽपि तारया ।
सुग्रीवेण सह भ्रात्रा द्वन्द्वयुद्धमुपागतः ॥

த்வத்தோऽஹம் வதமாகாங்க்ஷன் வார்யமாணோऽபி தாரயா ।
ஸுக்ரீவேண ஸஹ ப்ராத்ரா த்வந்த்வயுத்தமுபாகத: ॥ 59

த்வத்த: - தேவரீர் கையால்
வதம் - மரணத்தை

ஆகாங்க்ஷன் - கோரிய
அஹம் - நான்
தாரயா - தாரையால்
வார்யமாண: அபி - தடுக்கப்பட்டவனாயிருந்தும்
ப்ராத்ரா - தம்பியான
ஸுக்ரீவேண ஸஹ - சுக்ரீவனுடன்கூட
த்வந்த்வ யுத்தம் - த்வந்தயுத்தத்தை
உபாகத: - புரிந்தேன்.

इत्युक्त्वा संनतो रामं विरराम हरीश्वरः ॥

இத்யுக்த்வா ஸம்நதோ ராமம் விரராம ஹரீஸ்வர: ॥ 60
ஹரீஸ்வர: - வானர மன்னன்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
ஸம்நத: - வாய்விட்டுப் பேச முடியாதவனாய்
விரராம - மௌனமாயினன்.

स तमाश्वासयद्रामो वालिनं व्यक्तदर्शनम् ।
सामसंपन्नया वाचा धर्मतत्त्वार्थयुक्तया ॥

ஸ தமாஸ்வாஸயத் ராமோ வாலினம் வ்யக்த தர்ஸனம் ।
ஸாமஸம்பந்நயா வாசா தர்மதத்வார்த யுக்தயா ॥ 61
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
வ்யக்த தர்ஸனம் - நல்லறிவுபெற்ற
தம் வாலினம் - அந்த வாலியை
ஸாம ஸம்பந்நயா - மனச்சாந்திக்கு ஏற்றதாயிருக்கிறதும்
தர்மதத்வார்த்த யுக்தயா- தர்மாசாரமாகிய பயனை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதுமான
வாசா - சொற்கொண்டு
ஆஸ்வாஸயத் - பின்வருமாறு தேற்றினார்.

न संतापस्त्वया कार्य एतदर्थं प्लवङ्गम ॥

ந ஸந்தாபஸ்த்வயா கார்ய ஏததர்தம் ப்லவங்கம ॥ 62
ப்லவங்கம - வானரரே!
ஏததர்தம் - இவ்விஷயத்தில்
த்வயா - உன்னால்
ஸந்தாப: - மனக்குறை
ந கார்ய: - கொள்ளத்தக்கதன்று.

न वयं भवता चिन्त्या नाप्यात्मा हरिसत्तम ।
वयं भवद्विशेषेण धर्मतः कृतनिश्चयाः ॥

ந வயம் பவதா சிந்த்யா நாப்யாத்மா ஹரிஸத்தம ।
வயம் பவத்விஸேஷேண தர்மத: க்ருதநிஸ்சயா: ॥ 63
ஹரிஸத்தம - வானரோத்தம!
பவதா - உன்னால்
வயம் - நாங்கள்
சிந்த்யா: ந - தவறு செய்துவிட்டவர்களென நினைத்தல் கூடாது,
ஆத்மா ந - நீயும் அவ்விதம்
அபி - நினைக்க வேண்டியதில்லை.
பவத் விஸேஷேண - உன்னைக்காட்டிலும்
வயம் - நாங்கள்
தர்மத: - தர்மானுசாரமாகவே
க்ருத நிஸ்சயா: - எதிலும் துணிபவர்கள்.

दण्ड्ये यः पातयेद्दण्डं दण्ड्यो यश्चापि दण्ड्यते ॥
कार्यकारणसिद्धार्थावुभौ तौ नावसीदतः ।

தண்ட்யே ய: பாதயேத் தண்டம் தண்ட்யோ யஸ்சாபி தண்ட்யதே ।
கார்ய காரண ஸித்தார்தாவுபௌ தௌ நாவஸீதத: ॥ 64
ய: - எவனொருவன்
தண்ட்யே - தண்டிக்கப்பட வேண்டியவன் விஷயத்தில்
தண்டம் - தண்டனையை
பாதயேத் - விதிக்கின்றானோ,
ய: - எவனொருவன்
தண்ட்ய: - குற்றவாளியாய்
தண்ட்யதே ச - தண்டிக்கப்படுகிறானோ,
தௌ - அந்த
கார்ய காரண - ஒரு காரியத்தால் விளைந்த காரியத்தை
ஸித்தார்தௌ - செய்துமுடித்தால் ஏற்படும் பயன்களைப்பெற்ற
உபௌ அபி - இருவர்களும்
அவஸீதத: ந - குறை நீங்கினவர்களாகிறார்கள்.

तद्भवान्दण्डसंयोगादस्माद्विगतकल्मषः ।
गतः स्वां प्रकृतिं धर्म्यां धर्मदृष्टेन वर्त्मना ।

தத்பவான் தண்டஸம்யோகாதஸ்மாத் விகதகல்மஷ: ।
கத: ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் தார்ம்யாம் தார்மத்ருஷ்டேந வர்த்மநா ॥ 65
பவான் - நீ
அஸ்மாத் - இந்த
தர்ம த்ருஷ்டேந - தர்மசாஸ்திரங்களில் கண்ட

வர்த்மநா	-	அனுஷ்டானங்களையொத்தே
தண்டஸம்யோகாத்	-	தண்டனையடைந்தமையால்
விகத கல்மஷ:	-	பாபமொழிந்தவனாயினை.
தத்	-	ஆனபடியால்
தர்ம்யாம்	-	நியாயப்படி அடைய வேண்டியதான
ஸ்வாம்	-	உனது
ப்ரக்ருதிம்	-	நல்லறிவை
கத:	-	பெற்றனை.

त्यज शोकं च मोहं च भयं च हृदये स्थितम् ।
त्वया विधानं हर्यग्र्य न शक्यमतिवर्तितुम् ॥

த்யஜ ஶோகம் ச மோஹம் ச பயம் ச ஹ்ருதயே ஸ்திதம் ।
த்வயா விதாநம் ஹர்யக்ர்ய ந ஶக்யமதிவர்திதும் ॥ 66

ஹர்யக்ர்ய	-	வானரோத்தம!
ஶோகம் ச	-	மன வேதனையையும்
மோஹம் ச	-	அஞ்ஞானத்தையும்
ஹ்ருதயே	-	ஹிருதயத்தில்
ஸ்திதம்	-	இருக்கும்
பயம் ச	-	சஞ்சலத்தையும்
த்யஜ	-	விட்டுவிடு;
விதாநம்	-	விதியால் வருவதை
அதிவர்திதும்	-	விலக்க
த்வயா ந ஶக்யம்	-	உன்னால் முடியாது.

यथा त्वय्यङ्गदो नित्यं वर्तते वानरेश्वर ।
तथा वर्तेत सुग्रीवे मयि चापि न संशयः ॥

யதா த்வய்யங்கதோ நித்யம் வர்ததே வானரேஶ்வர ॥
ததா வர்தேத ஸுக்ரீவே மயி சாபி ந ஸம்ஶய: ॥ 67

வானரேஶ்வர	-	வானரோத்தம!
அங்கத:	-	அங்கதன்
த்வயி	-	உன்னிடத்தில்
யதா வர்ததே	-	எப்படி இருந்து வருகிறானோ,
ததா	-	அவ்வண்ணமே
ஸுக்ரீவே ச	-	சுக்ரீவனிடத்திலும்
மயி அபி		என்னிடத்திலும்
நித்யம்	-	எப்பவும்
வர்தேத	-	இருந்து வருவான்.
ந ஸம்ஶய:	-	இதில் உனக்கு ஐயம் வேண்டாம்.

स तस्य वाक्यं मधुरं महात्मनः समाहितं धर्मपथानुवर्तिनः ।
निशम्य रामस्य रणावमर्दिनो वचः सुयुक्तं निजगाद वानरः ॥

ஸ தஸ்ய வாக்யம் மதுரம் மஹாத்மன:
ஸமாஹிதம் தர்மபதானுவர்தின: ।
நிஶம்ய ராமஸ்ய ரணாவமர்திநோ
வச: ஸுயுக்தம் நிஜகாத வானர: ॥ 68

வானர:	-	வானரனான
ஸ:	-	அவன்
மஹாத்மன:	-	மகாத்மாவும்
தர்மபதானு வர்தின:	-	தர்மமார்க்கத்தையே எப்பவும் பற்றி நடப்பவரும்,
ரணாவமர்திந:	-	போரில் சத்துருக்களை பொடியாக்குகிறவருமான
தஸ்ய	-	அந்த
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
மதுரம்	-	இனிய
வாக்யம் நிஶம்ய	-	சொல்லைக் கேட்டு
ஸுயுக்தம்	-	மிகவும் சமயத்திற்கேற்றதாகிய
வச:	-	பின்வரும் சொல்லை
ஸமாஹிதம்	-	பக்தியுடன்
நிஜகாத	-	கூறினான்.

शराभितप्तेन विचेतसा मया प्रदूषितस्त्वं यदजानता प्रभो ।
इदं महेन्द्रोपम भीमविक्रम प्रसादितस्त्वं क्षम मे नरेश्वर ॥

ஶராபிதப்தேந விசேதஸா மயா
ப்ரதூஷிதஸ்த்வம் யதஜானதா ப்ரபோ ।
இதம் மஹேந்த்ரோபம பீமவிக்ரம
ப்ரஸாதிதஸ்த்வம் க்ஷம மே நரேஶ்வர ॥ 69

மஹேந்த்ரோபம	-	இந்திரனுக்குச் சமமான மகத்தான
பீமவிக்ரம		பராக்கிரமமுடைய
நரேஶ்வர	-	சக்கிரவர்த்தியாரே!
ஶராபிதப்தேந	-	பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு
விசேதஸா	-	புத்தி மயங்கிய
அஜானதா	-	அவிவேகியான
மயா	-	என்னால்
த்வம்	-	தேவரீர்
ப்ரதூஷித:	-	இகழ்ந்து பேசப்பட்டீர்.
ப்ரபோ	-	யாவருக்கும் நாதரே!
இதம்	-	இப்பொழுது
த்வம்	-	தேவரீர்
ப்ரஸாதித:	-	அனுக்கிரஹிக்கப் பிரார்த்திக்கப்பட்டவராகிறீர்.
மே		அடியேனை
க்ஷம	-	மன்னித்தருள வேண்டும்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
வாலிவதஸமர்தநம் நாம அஷ்டாதஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோந விம்ஶ: ஸர்க: - 19

स वानरमहाराजः शयानः शरविक्षतः ।
प्रत्युक्तो हेतुमद्वाक्यैर्नोत्तरं प्रत्यपद्यत ॥

ஸ வானரம்ஹாராஜ: ஶயான: ஶரவிக்ஷத: ।
ப்ரத்யுக்தோ ஹேதுமத்வாக்யைர் நோத்தரம் ப்ரத்யபத்யத ॥ 1

ஶரவிக்ஷத: - பாணம் தைத்து
ஶயான: - படுத்துக்கிடக்கும்
வானர மஹாராஜ: - வானர மகாராஜனான
ஸ: - அவன்,
ஹேதுமத் வாக்யை: - சரியான காரணங்களுடனிருக்கும் சொற்களால்
ப்ரத்யுக்த: - பதில் சொல்லப்பட்டவனாய்
உத்தரம் - பதில் சொல்லை
ந ப்ரத்யபத்யத - சொல்லவில்லை.

अश्मभिः परिभिन्नाङ्गः पादपैराहतो भृशम् ।
रामबाणेन च क्लान्तो जीवितान्ते मुमोह सः ॥

அஶ்மபி: பரிபின்னாங்க: பாதபைராஹதோ ப்ருஶம் ।
ராமபாணேன ச க்லாந்தோ ஜீவிதாந்தே முமோஹ ஸ: ॥ 2

ஸ: - அவன்,
ப்ருஶம் - மிகவும்
அஶ்மபி: - கற்களால்
ப்ரபி பின்னாங்க: - முறிபட்ட அங்கங்களையுடையவனாயும்,
பாதபை: - விருக்ஷங்களால்
ஆஹத: - அடிக்கப்பட்டவனாயும்,
ராமபாணேன - ஸ்ரீராமரது பாணத்தால்
க்லாந்த: ச - துளைக்கப்பட்டவனாயும்,
ஜீவிதாந்தே - உயிர்போகும் சமயத்தில்
முமோஹ - மூர்ச்சையடைந்தான்.

तं भार्या बाणमोक्षेण रामदत्तेन संयुगे ।
हतं प्लवगशार्दूलं तारा शुश्राव वालिनम् ॥

தம் பார்யா பாண மோக்ஷேண ராமதத்தேந ஸம்யுகே ।
ஹதம் ப்லவகஶார்தூலம் தாரா ஶுஶ்ராவ வாலினம் ॥ 3

பார்யா - தர்மபத்தினியான
தாரா - தாரை

ப்லவக ஶார்தூலம் - வானரோத்தமனான
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
ஸம்யுகே - போரில்
ராம தத்தேன - ஸ்ரீராமரால் அளிக்கப்பட்ட
பாண மோக்ஷேண - பாண வீழ்ச்சியால்
ஹதம் - மாண்டுவிட்டவனாக
ஶுஶ்ராவ - அறிந்தாள்.

सा सपुत्राऽप्रियं श्रुत्वा वधं भर्तुः सुदारुणम् ।
निष्पपात भृशं त्रस्ता विविधाद्गिरिगह्वरात् ॥

ஸா ஸபுத்ராऽப்ரியம் ஶ்ருத்வா வதம் பர்து: ஸுதாருணம் ।
நிஷ்பபாத ப்ருஶம் த்ரஸ்தா விவிதாத் கிரிகஹ்வராத் ॥ 4

ஸா - அவள்,
ஸுதாருணம் - மிக பயங்கரமாயிருக்கிறதும்
அப்ரியம் - அசஹ்யமாயிருக்கிறதுமான
பர்து: - கணவனது
வதம் - வதையை
ஶ்ருத்வா - அறிந்து,
ப்ருஶம் - மிகவும்
த்ரஸ்தா - நடுக்கமுற்றவளாய்
ஸபுத்ரா - புதல்வனோடுகூட
விவிதாத் - விவிதமென்ற
கிரிகஹ்வராத் - மலைக்குகையினின்று
நிஷ்பபாத - வெளிப்பட்டாள்.

ये त्वङ्गदपरीवारा वानरा भीमविक्रमाः ।
ते सकार्मुकमालोक्य रामं त्रस्ताः प्रदुद्रुवुः ॥

யே த்வங்கத பரீவாரா வானரா பீமவிக்ரமா: ।
தே ஸகார்முகமாலோக்ய ராமம் த்ரஸ்தா: ப்ரதுத்ருவு: ॥ 5

பீமவிக்ரமா: - மகா பராக்கிரமசாலிகளான
அங்கத பரீவாரா: - அங்கதனைப் பின்பற்றிவந்த
வானரா: - வானரர்கள்
யே - எவர்களோ,
தே து - அவர்களும்
ஸ கார்முகம் - கோதண்டபாணியாயிருக்கும்

ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஆலோக்ய - பார்த்து,
த்ரஸ்தா: - பயந்து
ப்ரது த்ருவு: - ஓடினார்கள்.

सा ददर्श ततस्त्रस्तान्हरीनापततो भृशम् ।
यूथादिव परिभ्रष्टान् मृगान्निहतयूथपात् ॥

ஸா ததர்ஶ ததஸ்த்ரஸ்தான் ஹரீநாபததோ ப்ருஶம் ।
யூதாதிவ பரிப்ரஷ்டான் ம்ருகாந்நிஹத யூதபாத் ॥ 6

தத: - அப்பொழுது
ஸா - அவள் (தாரை)
யூதாத் - கூட்டத்திலிருந்து
நிஹத யூதபாத் - தலைமானைப் பறிகொடுத்து
பரிப்ரஷ்டான் - எல்லா பக்கங்களிலும் வெருண்டோடும்
ம்ருகாந் இவ - மான்களைப்போல்
ஹரீந் - வானரர்களை
ப்ருஶம் - மிகவும்
த்ரஸ்தான் - நடுங்கி
ஆபதத: - துள்ளிபாய்ந்தோடுகின்றவர்களாய்
ததர்ஶ: - கவனித்தாள்.

तानुवाच समासाद्य दुःखितान् दुःखिता सती ।
रामवित्रासितान् सर्वाननुबद्धानिवेषुभिः ॥

தாநுவாச ஸமாஸாத்ய துக்கிதான் துக்கிதா ஸதீ ।
ராமவித்ராஸிதான் ஸர்வாநநு பத்தாநிவேஷுபி: ॥ 7

துக்கிதா - மனம் நொந்துகிடந்த
ஸதீ - பதிவிருதையான அவள்
ராம வித்ராஸிதான் - ராமரிடத்தில் பயந்தோடுகின்றவர்களும்
இஷுபி: - பாணங்களால்
அநு பத்தாந் - தாக்கப்பட்டவர்களை
இவ - போலவே
துக்கிதான் - உள்ளங்கலங்கியவருமான
தாந் - அவர்கள்
ஸர்வாந் - எல்லோரையும்
ஸமாஸாத்ய - கிட்டி,
உவாச - பின்வருமாறு பேசினாள்.

वानरा राजसिंहस्य यस्य यूयं पुरःसराः ।
तं विहाय सुसंत्रस्ताः कस्माद्द्रवथ दुर्गताः ॥

வானரா ராஜஸிம்ஹஸ்ய யஸ்ய யூயம் புர: ஸரா: ।
தம் விஹாய ஸுஸந்த்ரஸ்தா: கஸ்மாத் த்ரவத துர்கதா: ॥ 8

राज्यहेतोः स चेद्भ्राता भ्रात्रा रौद्रेण पातितः ।
रामेण प्रहितै रौद्रैर्मार्गणैर्दूरपातिभिः ॥

ராஜ்யஹேதோ: ஸ சேத்ப்ராதா ப்ராத்ரா ரௌத்ரேண பாதித: ।
ராமேண ப்ரஹிதை ரௌத்ரைர் மார்கணைர் தூரபாதிபி: ॥ 9

வானரா: - வானரர்களே!
ப்ராதா - தமையனான
ஸ: - அவர்,
ரௌத்ரேண - கொடிய
ப்ராத்ரா - தம்பியால்
ராஜ்யஹேதோ: - ராஜ்யத்தின் நிமித்தம்
ராமேண - ஸ்ரீராமரைக்கொண்டு
ப்ரஹிதை: - போடப்பட்ட
தூரபாதிபி: - தூரத்திலிருந்து பாயவல்ல
ரௌத்ரை: - ஆபத்தை விளைவிக்கும்
மார்கணை: - பாணங்களால்
பாதித: சேத் - வீழ்த்தித்தள்ளப்பட்டிருக்கின்றார் என்றிருக்கையில்
யஸ்ய - எந்த
ராஜஸிம்ஹஸ்ய - ராஜோத்தமருக்கு
புர: ஸரா: - அடிமைகளான
யூயம் - நீங்கள்
தம் - அவரை
விஹாய - விட்டுவிட்டு,
துர்கதா: - மிகத் துயருற்று
ஸுஸந்த்ரஸ்தா: - மிகவும் நடுங்கி
கஸ்மாத் த்ரவத - ஏன் ஓடுகின்றீர்கள்?

कपिपत्न्या वचः श्रुत्वा कपयः कामरूपिणः ।
प्राप्तकालमविक्लिष्टमूचुर्वचनमङ्गनाम् ॥

கபிபத்ந்யா வச: ஶ்ருத்வா கபய: காம ரூபிண: ।
ப்ராப்தகாலமவிக்லிஷ்டமூசுர் வசனமங்கநாம் ॥ 10

காமரூபிண: - நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல
கபய: - வானரர்கள்
கபிபத்ந்யா: - வானர பத்னியினது

வச:	-	சொல்லை
ஶ்ருத்வா	-	கேட்டு,
அங்கநாம்	-	தையலாளைப்பார்த்து
அவிக்லிஷ்டம்	-	சந்தேகத்திற்கிடமில்லாததான
வசனம்	-	சொல்லை
ப்ராப்த காலம்	-	சமயத்திற்கேற்றபடி
ஊசு:	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்கள்.

जीवपुत्रे निवर्तस्व पुत्रं रक्षस्व चाङ्गदम् ।
अन्तको रामरूपेण हत्वा नयति वालिनम् ॥

ஜீவபுத்ரே நிவர்தஸ்வ புத்ரம் ரக்ஷஸ்வ சாங்கதம் ।
அந்தகோ ராமரூபேண ஹத்வா நயதி வாலினம் ॥ 11

ஜீவபுத்ரே	-	குழந்தையை உடையவளே!
நிவர்தஸ்வ	-	திரும்பிவிடுவீராக.
புத்ரம் ச	-	ஏக புத்திரனான
அங்கதம்	-	அங்கதனை
ரக்ஷஸ்வ	-	காப்பாற்றும்.
அந்தக:	-	எமன்
ராமரூபேண	-	ராமனென உருவெடுத்துவந்து
வாலினம்	-	வாலியை
ஹத்வா	-	கொன்று,
நயதி	-	கொண்டுபோகிறான்.

क्षिप्तान् वृक्षान् समाविध्य विपुलाश्च शिलास्तथा ।
वाली वज्रसमैर्बाणै रामेण विनिपातितः ॥

க்ஷிப்தான் வ்ருக்ஷான் ஸமாவித்ய விபுலாஶ்ச ஶிலாஸ்ததா ।
வாலீ வஜ்ரஸமைர் பாணை ராமேண விநிபாதித: ॥ 12

க்ஷிப்தான்	-	எறிந்த
வ்ருக்ஷான் ச	-	விருக்ஷங்களையும்,
விபுலா:	-	பெரிய
ஶிலா: ததா	-	பாறைகளையும்,
வஜ்ரஸமை:	-	வஜ்ராயுதத்திற்கொப்பான
பாணை:	-	பாணங்களால்
ஸமாவித்ய	-	பொடியாக்கி
ராமேண	-	ராமனால்
வாலீ	-	வாலி
விநிபாதித:	-	வீழ்த்தப்பட்டார்.

अभिद्रुतमिदं सर्वं विद्रुतं प्रसृतं बलम् ।
अस्मिन् प्लवगशार्दूले हते शक्रसमप्रभे ॥

அபித்ருதமிதம் ஸர்வம் வித்ருதம் ப்ரஸ்ருதம் பலம் ।
அஸ்மின் ப்லவக ஶார்தூலே ஹதே ஶக்ரஸமப்ரபே ॥ 13

அஸ்மின்	-	இந்த
ஶக்ரஸமப்ரபே	-	இந்திரனை நிகர்த்த ஒளிகொண்ட
ப்லவக ஶார்தூலே	-	வானரோத்தமன்
ஹதே	-	கொல்லப்பட்டு கிடக்கையில்
இதம்	-	இந்த
பலம்	-	சைன்யம்
ஸர்வம்	-	எல்லாமும்
வித்ருதம்	-	மனக்கலவரமடைந்ததாய்
ப்ரஸ்ருதம்	-	எங்கும் சிதறியதாய்
அபித்ருதம்	-	விரைந்து கலைந்தோடிவிட்டது.

रक्ष्यतां नगरद्वारमङ्गदश्चाभिषिच्यताम् ।
पदस्थं वालिनः पुत्रं भजिष्यन्ति प्लवंगमाः ॥

ரக்ஷ்யதாம் நகரத்வார மங்கதஶ்சாபிஷிச்யதாம் ।
பதஸ்தம் வாலின: புத்ரம் பஜிஷ்யந்தி ப்லவங்கமா: ॥ 14

நகரத்வாரம்	-	நகரத்தின் கோட்டை வாயிலானது
ரக்ஷ்யதாம்	-	காவல்செய்து வைக்கப்படட்டும்.
அங்கத: ச	-	அங்கதனும்
அபிஷிச்யதாம்	-	மகுடாபிஷேகம் செய்விக்கப்படட்டும்.
ப்லவங்கமா:	-	வானரர்கள்
வாலின:	-	வாலியினது
புத்ரம்	-	புதல்வனை
பதஸ்தம்	-	அவனது பதவியையடைந்தவனாய்
பஜிஷ்யந்தி	-	பக்தியுடன் சேவிப்பார்கள்.

अथवारुचितं स्थानमिह ते रुचिरानने ।
आविशन्ति हि दुर्गाणि क्षिप्रमद्यैव वानराः ॥

அதவாருசிதம் ஸ்தாநமிஹ தே ருசிராநநே ।
ஆவிஶந்தி ஹி துர்காணி க்ஷிப்ரமத்யைவ வானரா: ॥ 15

ருசிராநநே	-	அழகிய முகமுடையாய்!
அதவா	-	மேற் சொல்லியபடி செய்யாவிடில்
அத்ய ஏவ	-	இப்பொழுதே
க்ஷிப்ரம்	-	விரைவிலேயே
வானரா:	-	வானரர்கள்
துர்காணி	-	துர்க்கங்களில்
ஆவிஶந்தி	-	புகுந்து கொள்வார்கள்.

ஹி - ஆனபடியால்
தே - தேவரீருக்கு
இஹ - இப்பொழுது
ஸ்தாநம் - இருக்குமிடமானது
அருசிதம் - ஏற்றதன்று.

अभार्याश्च सभार्याश्च सन्त्यत्र वनचारिणः ।
लुब्धेभ्यो विप्रयुक्तेभ्यस्तेभ्यो नस्तुमुलं भयम् ॥

அபார்யாஶ்ச ஸபார்யாஶ்ச ஸந்த்யத்ர வநசாரிண: ।
லுப்தேப்யோ விப்ரயுக்தேப்ய: ஸ்தேப்யோ நஸ்துமுலம் பயம் ॥ 16

அத்ர - இவ்விடத்தில்
வநசாரிண: - வானரர்கள்
அபார்யா: ச - பத்னியில்லாதவர்களாகவும்
ஸபார்யா: ச - பத்னியுள்ளவர்களாகவும்
ஸந்தி - இருக்கின்றார்கள்.
ந: - நமக்கு
துமுலம் பயம் - மிக ஆபத்து
லுப்தேப்ய: - பேராசையுற்ற
விப்ரயுக்தேப்ய: - மனைவியில்லாது தனித்திருக்கின்ற
தேப்ய: - அவர்களிடமிருந்துதான்.

अल्पान्तरगतानां तु श्रुत्वा वचनमङ्गना ।
आत्मनः प्रीतिरूपं सा बभाषे चारुहासिनी ॥

அல்பாந்தரகதாநாம் து ஶ்ருத்வா வசனமங்கநா ।
ஆத்மன: ப்ரதிரூபம் ஸா பபாஷே சாருஹாஸினீ ॥ 17

ஸா - அந்த
அங்கநா - தையலாள்,
து - இவ்விஷயத்தில்
அல்பாந்தர கதாநாம் - துச்சமான அபிப்பிராயமுடைய அவர்களின்
வசனம் ஶ்ருத்வா - சொல்லை கேட்டு,
சாருஹாஸினீ - புன்சிரிப்புற்றவளாய்
ஆத்மன: - தனது
ப்ரதிரூபம் - பெருமைக்கு ஏற்றவாறு
பபாஷே - பின்வருமாறு பேசினாள்.

पुत्रेण मम किं कार्यं किं राज्येन किमात्मना ।
कपिसिंहे महाभागे तस्मिन् भर्तरि नश्यति ॥

புத்ரேண மம கிம் கார்யம் கிம் ராஜ்யேந கிமாத்மநா ।
கபிஸிம்ஹே மஹாபாகே தஸ்மின் பர்தரி நஶ்யதி ॥ 18

மஹாபாகே - மகா பாக்யம் பொருந்திய
கபிஸிம்ஹே - வானரோத்தமரான
தஸ்மின் - அந்த
பர்தரி - கணவர்
நஶ்யதி - சாகையில்
மம - எனக்கு
புத்ரேண - புதல்வனால்
கிம் கார்யம் - ஆவதென்ன?
ராஜ்யேந - ராஜ்யத்தால்
கிம் - ஆவதென்ன?
ஆத்மநா - உயிருடனிருக்கும் என்னால்
கிம் - ஆவதென்ன?

पादमूलं गमिष्यामि तस्यैवाहं महात्मनः ।
योऽसौ रामप्रयुक्तेन शरेण विनिपातितः ॥

பாதமூலம் கமிஷ்யாமி தஸ்யைவாஹம் மஹாத்மன: ।
யோऽஸௌ ராமப்ரயுக்தேந ஶரேண விநிபாதித: ॥ 19

ய: - எந்த
அஸௌ - இவர்
ராம ப்ரயுக்தேந - ராமரால் விடப்பட்ட
ஶரேண - பாணத்தால்
விநிபாதித: - வீழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றாரோ
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
தஸ்ய - அவரது
பாதமூலம் - திருவடியை
அஹம் ஏவ - நானும்
கமிஷ்யாமி - அடையப் போகிறேன்.

एवमुक्त्वा प्रदुद्राव रुदन्ती शोककर्शिता ।
शिरश्चोरश्च बाहुभ्यां दुःखेन समभिघ्नती ॥

ஏவமுக்த்வா ப்ரதுத்ராவ ருதந்தீ ஶோககர்ஶிதா ।
ஶிரஶ் சோரஶ்ச பாஹுப்யாம் துக்கேந ஸமபிக்நதீ ॥ 20

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஶோககர்ஶிதா - சோகத்தால் முற்றிலும் உள்ளம் கலங்கியவளாய்
துக்கேந - துயரத்தால்
பாஹுப்யாம் - இரு கரங்களாலும்
ஶிர: ச - தலையிலும்
உர: ச - மார்பிலும்

ஸமபிக்நதி - அறைந்துகொண்டு
ருதந்தீ - அழுதுகொண்டே
ப்ரதுத்ராவ - விரைந்து சென்றாள்.

आव्रजन्ती ददर्शाथ पतिं निपतितं भुवि ।
हन्तारं दानवेन्द्राणां समरेष्वनिवर्तिनाम् ॥
ஆவ்ரஜந்தீ ததர்ஶாத பதிம் நிபதிதம் புவி ।
ஹந்தாரம் தானவேந்த்ராணாம் ஸமரேஷ்வநிவர்திநாம் ॥ 21

क्षेप्तारं पर्वतेन्द्राणां वज्राणामिव वासवम् ।
महाबलसमाविष्टं महामेघौघनिःस्वनम् ॥
க்ஷேப்தாரம் பர்வதேந்த்ராணாம் வஜ்ராணாமிவ வாஸவம் ।
மஹாபல ஸமாவிஷ்டம் மஹாமேகௌகநி: ஸ்வனம் ॥ 22

शक्रतुल्यपराक्रान्तं वृष्ट्वेवोपरतं घनम् ।
नर्दन्तं नर्दतां भीमं शूरं शूरेण पातितम् ॥
ஶக்ரதுல்ய பராக்ராந்தம் வ்ருஷ்ட்வேவோபரதம் கனம் ।
நர்தந்தம் நர்ததாம் பீமம் ஶூரம் ஶூரேண பாதிதம் ॥ 23

शार्दूलेनामिषस्यार्थे मृगराजं यथा हतम् ॥
ஶார்தூலேநாமிஷஸ்யார்தே ம்ருகராஜம் யதா ஹதம் ॥ 24

अर्चितं सर्वलोकस्य सपताकं सवेदिकम् ।
नागहेतोः सुपर्णेन चैत्यमुन्मथितं यथा ॥
அர்சிதம் ஸர்வலோகஸ்ய ஸபதாகம் ஸவேதிகம் ।
நாகஹேதோ: ஸுபர்ணேன சைத்யமுன்மதிதம் யதா ॥ 25

அத - அப்பொழுது
ஆவ்ரஜந்தீ - எல்லையை கிட்டுகின்ற அவள்
ஸமரேஷு - போர்களில்
அநிவர்திநாம் - புறங்காட்டாத
தானவேந்த்ராணாம் - அசுரத்தலைவர்களை
ஹந்தாரம் - கொன்றவனும்,
வஜ்ராணாம் - வஜ்ராயுதங்களை
வாஸவம் இவ - இந்திரன் எறிவது போலவே
பர்வதேந்த்ராணாம் - பெரும் மலைகளை
க்ஷேப்தாரம் - எறிந்தவனும்,
மஹாபல ஸமாவிஷ்டம் - மகத்தான ஆற்றல் நிறைந்தவனும்,
மஹாமேகௌக நிஸ்ஸ்வனம் - பெரும் மேகக்கூட்டங்களின் ஒலியுற்றவனும்

ஶக்ரதுல்ய பராக்ராந்தம் - இந்திரனை நிகர்த்த பராக்கிரமசாலியும்,
நர்தந்தம் - கர்ஜிப்பவர்களில்
பீமம் - பயங்கரமாய்
நர்ததாம் - கர்ஜிப்பவனும்
ஶூரம் - சூரனுமான
பதிம் - கணவனை
புவி - தரையில்
நிபதிதம் - வீழ்ந்து
வ்ருஷ்ட்வா - மழைபொழிந்து
உபரதம் - ஓய்ந்த
கனம் - மேகம்
இவ - போலிருப்பவனாகவும்,
ஆமிஷஸ்யார்தே - மாமிசத்தின்பொருட்டு
ஶார்தூலேந - புலியால்
ஹதம் - கொல்லப்பட்ட
ம்ருகராஜம் - தலைமையான மான்
யதா - போலிருப்பவனாகவும்,
நாகஹேதோ: - ஒரு பாம்பின் காரணமாய்
ஸுபர்ணேன - கருடபகவானால்
உன்மதிதம் - சிதைத்துத் தள்ளப்பட்ட
ஸர்வ லோகஸ்ய - எல்லா ஜனங்களின்
அர்சிதம் - பூஜைக்குரியதும்
ஸபதாகம் - கொடிகளோடு கூடியதும்
ஸவேதிகம் - திண்ணைகளோடு கூடியதுமான
சைத்யம் - கோயிலை
யதா - போலிருப்பவனாகவும்,
ஶூரேண - சூரனால்
பாதிதம் - வீழ்த்தித் தள்ளப்பட்டு கிடக்கின்றவனாய்
ததர்ஶ - பார்த்தாள்.

अवष्टभ्य च तिष्ठन्तं ददर्श धनुरूर्जितम् ।
रामं रामानुजं चैव भर्तुश्चैवानुजं शुभम् ॥
அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம் ததர்ஶ தநுரூர்ஜிதம் ।
ராமம் ராமாநுஜம் சைவ பர்துஶ்சைவாநுஜம் ஶுபம் ॥ 26

ஶுபம் - நல்லாளாகுமவள்
தநு: - வில்லை
ஊர்ஜிதம் - உறுதியாய்
அவஷ்டப்ய - பிடித்துக்கொண்டு
திஷ்டந்தம் - நின்றுகொண்டிருக்கும்

ராமம் ச - ஸ்ரீராமரையும்
ராமாநுஜம் ச ஏவ - லக்ஷ்மணரையும்
பர்து: - கணவரது
அநுஜம் ச ஏவ - தம்பியையும்
ததர்ஶ - பார்த்தாள்.

तानतीत्य समासाद्य भर्तारं निहतं रणे ।
समीक्ष्य व्यथिता भूमौ संभ्रान्ता निपपात ह ।।

தாநதீத்ய ஸமாஸாத்ய பர்தாரம் நிஹதம் ரணே ।
ஸமீக்ஷ்ய வ்யதிதா பூமௌ ஸம்ப்ராந்தா நிபபாத ஹ ॥ 27

தாந் - அவர்களை
அதீத்ய - க்டந்துசென்று
ரணே - போரில்
நிஹதம் - கொல்லப்பட்டு கிடக்கும்
பர்தாரம் - கணவனை
ஸமாஸாத்ய - கிட்டி,
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
வ்யதிதா - மனம் நொந்து
ஸம்ப்ராந்தா - மெய்பதறி
பூமௌ - தரையில்
நிபபாத ஹ - விழுந்தாள்.

सुप्त्वेव पुनरुत्थाय आर्यपुत्रेति शोचती ।
रुरोद सा पतिं दृष्ट्वा संदितं मृत्युदामभिः ।।

ஸுப்த்வேவ புனருத்தாய ஆர்யபுத்ரேதி ஶோசதீ ।
ருரோத ஸா பதிம் த்ருஷ்ட்வா ஸம்திதம் ம்ருத்யுதாமபி: ॥ 28

ஸா - அவள்,
ஸுப்த்வேவ - மூர்ச்சித்துகிடந்து
புன: ஏவ - மீளவும்
உத்தாய - எழுந்து
பதிம் - கணவனை
ம்ருத்யுதாமபி: - யமபாசங்களால்
ஸம்திதம் - கட்டுண்டிருக்கின்றவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஶோசதீ - துயருற்று
ஆர்ய புத்ர - நாதா
இதி ஹி - என்று சொல்லிக்கொண்டே
ருரோத - கதறினாள்.

तामवेक्ष्य तु सुग्रीवः क्रोशन्तीं कुररीमिव ।
विषादमगमत् कष्टं दृष्ट्वा चाङ्गदमागतम् ।।

தாமவேக்ஷ்ய து ஸுக்ரீவ: க்ரோஶந்தீம் குரரீமிவ ॥
விஷாதமகமத் கஷ்டம் த்ருஷ்ட்வா சாங்கத மாகதம் ॥ 29

ஸுக்ரீவ: து - ஸுக்ரீவனும்
தாம் - அவளை
குரரீம் - அன்றில் பறவையை
இவ - போலவே
க்ரோஶந்தீம் - கதறுகிறவளாய்
அவேக்ஷ்ய - பார்த்து,
ஆகதம் - அவிடம் வந்த
அங்கதம் ச - அங்கதனையும்
கஷ்டம் - ஏங்கி புலம்பிக்கொண்டிருப்பவனாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
விஷாதம் - பெரும் துன்பத்தை
அகமத் - அடைந்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
தாராகமனம் நாம ஏகோநவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

விம்ஸ: ஸர்க: - 20

रामचापविसृष्टेन शरेणान्तकरेण तम् ।
दृष्ट्वा विनिहतं भूमौ तारा ताराधिपानना ॥

ராம சாப விஸ்ருஷ்டேந ஶரேணாந்தகரேண தம் ।
த்ருஷ்ட்வா விநிஹதம் பூமௌ தாரா தாராதிபானனா ॥ 1

தாராதிபானனா - சந்திரனைப் போன்ற முகத்தையுடைய
தாரா - தாரை
ராம சாப விஸ்ருஷ்டேந - ராமனது வில்லினின்று விடப்பட்ட
அந்தகரேண - மரணத்தை விளைவிக்கும்
ஶரேண - பாணத்தால்
தம் - அவனை
பூமௌ - தரையில்
விநிஹதம் - அடித்துத் தள்ளிவிடப்பட்டவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கண்டாள்.

वानरेन्द्रं महेन्द्राभं शोकसंतप्तमानसा ।
तारा तरुमिवोन्मूलं पर्यदेवयदातुरा ॥

வானரேந்த்ரம் மஹேந்த்ராபம் ஶோகஸந்தப்தமானஸா ।
தாரா தருமிவோன்மூலம் பர்யதேவயதாதுரா ॥ 2

தாரா - தாரை
ஆதுரா - மிக்வும் மனம் நொந்தவளாய்
மஹேந்த்ராபம் - இந்திரனை நிகர்த்தவனும்
உன்மூலம் - வேருடன் பெயர்த்து வீழ்த்தப்பட்ட
தரும் - விருக்ஷத்தை
இவ - போல் கிடக்கும்
வானரேந்த்ரம் - வானர மன்னனைப் பார்த்து
ஶோக ஸந்தப்த மானஸா - சோகத்தால் கொதிக்கும் மனமுடையவளாய்
பர்யதேவயத் - பின்கண்டபடி புலம்பினாள்.

सा समासाद्य भर्तारं पर्यष्वजत भामिनी ।
इषुणाभिहतं दृष्ट्वा वालिनं कुञ्जरोपमम् ॥

ஸா ஸமாஸாத்ய பர்தாரம் பர்யஷ்வஜத பாமிநீ ।
இஷுணாபிஹதம் த்ருஷ்ட்வா வாலினம் குஞ்ஜரோபமம் ॥ 3

ஸா - அந்த
பாமிநீ - கட்டழகி
குஞ்ஜரோபமம் - யானையை நிகர்த்தவனும்
பர்தாரம் - கணவனுமான
வாலினம் - வாலியை
இஷுணா - பாணத்தால்
அபிஹதம் - அடியுண்டு கிடப்பவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ஸமாஸாத்ய - அணுகி
பர்யஷ்வஜத - கட்டி அணைத்துக் கொண்டாள்.

रणे दारुण विक्रान्त प्रवीर प्लवतां वर ।
किं दीनामपुरोभागामद्य त्वं नाभिभाषसे ॥

ரணே தாருண விக்ராந்த ப்ரவீர ப்லவதாம் வர ।
கிம் தீநாமபுரோபாகாமத்ய த்வம் நாபிபாஷஸே ॥ 4

ரணே - போரில்
தாருண விக்ராந்த - பயங்கரமான பராக்கிரமசாலியே!
ப்ரவீர - மகாசூரரே!
ப்லவதாம் வர - வானரோத்தமரே!
அபுரோபாகாம் - எப்பொழுதும் மனங்கோணாது நடந்து வந்தவளும்
தீநாம் (மாம்) - வெகு பரிதாபநிலையிலிருப்பவளுமான என்னைப் பார்த்து
அத்ய - இப்பொழுது
த்வம் - நீர்
கிம் - ஏன்
அபிபாஷஸே ந - பேசாதிருக்கிறீர்?

उत्तिष्ठ हरिशार्दूल भजस्व शयनोत्तमम् ।
नैवंविधाः शेरते हि भूमौ नृपतिसत्तमाः ॥

உத்திஷ்ட ஹரிஶார்தூல பஜஸ்வ ஶயநோத்தமம் ।
நைவம்விதா: ஶேரதே ஹி பூமௌ ந்ருபதி ஸத்தமா: ॥ 5

ஹரிஶார்தூல - வானரோத்தமரே!
உத்திஷ்ட - எழுந்திரும்.
ஶயநோத்தமம் - சிறந்த படுக்கைக்கு
பஜஸ்வ - போய்சேரும்.
ஏவம் விதா: - இப்படிப்பட்ட
ந்ருபதி ஸத்தமா: - ராஜோத்தமர்கள்
பூமௌ - தரையில்
ஶேரதே ந ஹி - படுக்கமாட்டார்களே.

अतीव खलु ते कान्ता वसुधा वसुधाधिप ।
गतासुरपि यां गात्रैर्मां विहाय निषेवसे ॥

அதீவ கலு தே காந்தா வஸுதா வஸுதாதிப ।
கதாஸுரபி யாம் காத்ரைர் மாம் விஹாய நிஷேவஸே ॥ 6

மாம் விஹாய - என்னை விட்டு
கதாஸு: அபி - உயிர்துறந்தும்

காத்ரை: - அவயவங்களால்
யாம் - எவளை
நிஷேவஸே - தழுவிக் கொண்டிருக்கிறீரோ அந்த
வஸுதாதிப - பூபதியே!
வஸுதா - பூமிதேவி
தே - உமக்கு
அதீவ - மிகவும்
காந்தா கலு - பிரியமானவளா என்ன?

व्यक्तमन्या त्वया वीर धर्मतः संप्रवर्तित ।
किष्किन्धेव पुरी रम्या स्वर्गमार्गे विनिर्मिता ॥

வ்யக்தமன்யா த்வயா வீர தர்மத: ஸம்ப்ரவர்திதா ।
கிஷ்கிந்தேவ புரீ ரம்யா ஸ்வர்கமார்கே விநிர்மிதா ॥ 7

வீர - நாதா!
த்வயா - உம்மால்
விநிர்மிதா - நிர்மிக்கப்பட்ட
ரம்யா - அழகான
கிஷ்கிந்தா - கிஷ்கிந்தா நகர்
இவ - போலவே
அன்யா - மற்றொரு
புரீ - நகரமானது
ஸ்வர்க மார்கே - ஸ்வர்க்கத்தில்
தர்மத: - தர்மவிதிப்படி
ஸம்ப்ரவர்திதா - தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
வ்யக்தம் - இது திண்ணம்.

यान्यस्माभिस्त्वया सार्धं वनेषु मधुगन्धिषु ।
विहृतानि त्वया काले तेषामुपरमः कृतः ॥

யான்யஸ்மாபிஸ்த்வயா ஸார்தம் வனேஷு மதுகந்திஷு ।
விஹ்ருதாநி த்வயா காலே தேஷாமுபரம: க்ருத: ॥ 8

மதுகந்திஷு - மதுமணங்கமழும்
வனேஷு - வனங்களில்
த்வயா - உம்மால்
அஸ்மாபி: ஸார்தம் - எங்களோடுகூட
விஹ்ருதாநி - க்ரீடைகள்
யானி - எவைகளோ
தேஷாம் - அவைகளுக்கு
த்வயா - உம்மால்
காலே - இப்பொழுது
உபரம: - ஓய்வு
க்ருத: - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

निरानन्दा निराशाहं निमग्ना शोकसागरे ।
त्वयि पञ्चत्वमापन्ने महायूथपयूथपे ॥

நிராநந்தா நிராஶாஹம் நிமக்நா ஶோகஸாகரே ।
த்வயி பஞ்சத்வ மாபந்நே மஹாயூதப யூதபே ॥ 9

மஹாயூதப யூதபே - பெரும் சைனியத் தலைவர்களுக்குத் தலைவரான
த்வயி - நீர்
பஞ்சத்வம் ஆபந்நே - மாண்டுக் கிடக்கையில்
அஹம் - நான்
நிராநந்தா - உத்ஸாஹமொழிந்து
நிராஶா - விருப்பங்களை வெறுத்தவளாய்
ஶோகஸாகரே - துயர்கடலில்
நிமக்நா - ஆழ்ந்துவிட்டேன்.

हृदयं सुस्थिरं मह्यं दृष्ट्वा विनिहतं पतिम् ।
यन्न शोकाभिसंतप्तं स्फुटतेऽद्य सहस्रधा ॥

ஹ்ருதயம் ஸுஸ்திரம் மஹ்யம் த்ருஷ்ட்வா விநிஹதம் பதிம் ।
யந்ந ஶோகாபிஸந்தப்தம் ஸ்புடதேऽத்ய ஸஹஸ்ரதா ॥ 10

மஹ்யம் - எனது
ஹ்ருதயம் - இதயம்
ஸுஸ்திரம் - வெகுகடினமானது.
யத் - ஏனெனில்
பதிம் - கணவரை
விநிஹதம் - கொல்லப்பட்டவராக
த்ருஷ்ட்வா - கண்டும்
ஶோகாபி ஸந்தப்தம் - சோகத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டும்
அத்ய - இன்னும்
ஸஹஸ்ரதா - ஆயிரம் துண்டுகளாக
ஸ்புடதே ந - வெடிக்கவில்லை.

सुग्रीवस्य त्वया भार्या हृता स च विवासितः ।
यत्तत्तस्य त्वया व्युष्टिः प्राप्तेयं प्लवगाधिप ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய த்வயா பார்யா ஹ்ருதா ஸ ச விவாஸித: ।
யத்தத் தஸ்ய த்வயா வ்யுஷ்டி: ப்ராப்தேயம் ப்லவகாதிப ॥ 11

ப்லவகாதிப - வானர மன்னா!
த்வயா - உம்மால்
ஸுக்ரீவஸ்ய பார்யா - சுக்ரீவரது மனைவி
ஹ்ருதா - அபகரிக்கப்பட்டாள்.
ஸ: ச - அவரும்
விவாஸித: - நாட்டை விட்டு கடத்தப்பட்டார்.
யத் தத் - என்ற காரணத்தால்

தஸ்ய - அதனது
வ்யுஷ்டி: - பயனாக
இயம் - இது
த்வயா - உம்மால்
ப்ராப்தா - அடையப்பட்டது.

निःश्रेयसपरा मोहात्त्वया चाहं विगर्हिता ।
यैषाब्रवं हितं वाक्यं वानरेन्द्र हितैषिणी ॥

நி:ஶ்ரேயஸபரா மோஹாத் த்வயா சாஹம் விகர்ஹிதா ।
யைஷாப்ரவம் ஹிதம் வாக்யம் வாநரேந்த்ர ஹிதைஷிணீ ॥ 12

வாநரேந்த்ர - வானரோத்தம!
நி: ஶ்ரேயஸபரா - பக்தியில் ஈடுபட்டு
ஹிதைஷிணீ ச - நன்மையைக் கோருகிறவள்
யா - எவளோ
ஏஷா - இந்த
அஹம் - நான்
ஹிதம் - நன்மை பயக்கும்
வாக்யம் - சொல்லை
அப்ரவம் - சொன்னேன்;
த்வயா - உம்மால்
மோஹாத் - மதிமயக்கத்தால்
விகர்ஹிதா - திரஸ்கரிக்கப்பட்டேன்.

रूपयौवनदृप्तानां दक्षिणानां च मानद ।
नूनमप्सरसामार्य चित्तानि प्रमथिष्यसि ॥

ரூபயௌவன த்ருப்தாநாம் தக்ஷிணானாம் ச மானத ।
நூநமப்ஸரஸாமார்ய சித்தாநி ப்ரமதிஷ்யஸி ॥ 13

மானத - யாவரிடமும் மரியாதையுடன் விளங்கும்
ஆர்ய - உத்தமரே!
ரூபயௌவன - எழில், இளமை இவைகளால்
த்ருப்தாநாம் செருக்குற்றவர்களும்
தக்ஷிணானாம் ச - கண்களைக் கவருபவருமான
அப்ஸரஸாம் - அப்ஸரஸ்த்ரீகளுடைய
சித்தாநி - மனங்களை
ப்ரமதிஷ்யஸி - கொள்ளை கொள்ளப் போகிறீர்.
நூநம் - இது திண்ணம்.

कालो निःसंशयो नूनं जीवितान्तकरस्तव ।
बलाद्येनावपन्नोऽसि सुग्रीवस्यावशो वशम् ॥

காலோ நிஸ்ஸம்ஶயோ நூநம் ஜீவிதாந்தகரஸ் தவ ।
பலாத் யேநாவபந்நோऽஸி ஸுக்ரீவஸ்யாவஶோ வஶம் ॥ 14

தவ - உமக்கு
நூநம் - இப்பொழுது
ஜீவிதாந்தகர: - உயிருக்கு முடிவை விளைவிக்கிறதான
கால: - காலமிது.
நிஸ்ஸம்ஶய: - இதற்கையமின்று.
அவஶ: - எவர் கையிலுமகப்படாத நீர்
யேந - அதனால்
பலாத் - பிடிவாதமாய்
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனது
வஶம் - கையில்
அவபந்ந: அஸி - சிக்கிக்கொண்டீர்.

वैधव्यं शोकसंतापं कृपणं कृपणा सती ।
अदुःखोपचिता पूर्वं वर्तयिष्याम्यनाथवत् ॥

வைதவ்யம் ஶோகஸந்தாபம் க்ருபணம் க்ருபணா ஸதீ ।
அதுக்கோபசிதா பூர்வம் வர்தயிஷ்யாம்யநாதவத் ॥ 16

பூர்வம் - இதற்குமுன்
அதுக்கோபசிதா - கஷ்டமென்பதே கண்டிராதவளும்
க்ருபணா - இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாது தபிக்கும்
ஸதீ - பதிவிரதையான நான்
அநாதவத் - ரக்ஷகரில்லாமையையும்,
வைதவ்யம் - கைம்மையையும்,
ஶோக ஸந்தாபம் - சோகத்தால் கஷ்டப்படுவதையும்,
க்ருபணம் - தாழ்வையும்
வர்தயிஷ்யாமி - அனுபவிக்கப் போகிறேன்.

लालितश्चाङ्गदो वीरः सुकुमारः सुखोचितः ।
वत्स्यते कामवस्थां मे पितृव्ये क्रोधमूर्छिते ॥

ல்லாலிதஶ்சாங்கதோ வீர: ஸுகுமார: ஸுகோசித: ।
வத்ஸ்யதே காமவஸ்தாம் மே பித்ருவ்யே க்ரோதமூர்சிதே ॥ 17

மே - எனது
வீர: - புதல்வனும்,
லாலித: - லாலனை செய்யப்பட்டவனும்,
ஸுகுமார: - கஷ்டத்தை கண்டிராதவனும்,
ஸுகோசித: ச - செல்வத்திலே வளர்ந்தவனுமான
அங்கத: - அங்கதன்
க்ரோதமூர்சிதே - கோபத்தால் மெய்மறந்திருக்கும்
பித்ருவ்யே - சிற்றப்பனிடத்தில்
காம் - எந்த
அவஸ்தாம் - கஷ்டத்தை
வத்ஸ்யதே - அனுபவிக்கப் போகிறானோ?

कुरुष्व पितरं पुत्र सुदृष्टं धर्मवत्सलम् ।

दुर्लभं दर्शनं वत्स तव तस्य भविष्यति ॥

குருஷ்வ பிதரம் புத்ர ஸுத்ருஷ்டம் தா்மவத்ஸலம் ।
துர்லபம் தர்ஶனம் வத்ஸ தவ தஸ்ய பவிஷ்யதி ॥ 18

புத்ர - புதல்வ! அங்கத!
தர்மவத்ஸலம் - தர்மத்திலன்புள்ள
பிதரம் - தந்தையை
ஸுத்ருஷ்டம் - கடைசியாய் தரிசிக்கப்பட்டவராக
குருஷ்வ - செய்வாய்.
வத்ஸ - குழந்தாய்!
தவ - உனக்கு
தஸ்ய - அவரது
தர்ஶனம் - தரிசனம்
துர்லபம் - எப்பொழுதும் கிடைக்காததாய்
பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறது.

समाश्वासय पुत्रं त्वं संदेशं संदिशस्व च ।

मूर्ध्नि चैनं समाघ्राय प्रवासं प्रस्थितो ह्यसि ॥

ஸமாஶ்வாஸய புத்ரம் த்வம் ஸந்தேஶம் ஸந்திஶஸ்வ ச ।
மூர்த்நி சைநம் ஸமாக்ராய ப்ரவாஸம் ப்ரஸ்திதோ ஹ்யஸி ॥ 19

த்வம் ச - நீரோ!
ப்ரவாஸம் - வேறுலகவாசத்திற்கு
ப்ரஸ்தித: - புறப்பட்டுவிட்டவராக
அஸி - இருக்கின்றீர்.
ஹி - ஆனபடியால்
ஏநம் புத்ரம் - இந்த புதல்வனை
மூர்த்நி - உச்சி
ஸமாக்ராய - முகர்ந்து
ஸமாஶ்வாஸய - தேற்றரவு செய்யும்;
ஸந்தேஶம் ச - சொல்ல வேண்டிய செய்தியையும்
ஸந்திஶஸ்வ - சொல்லியருளும்.

रामेण हि महत् कर्म कृतं त्वामभिनिघ्नता ।

आनृण्यं च गतं तस्य सुग्रीवस्य प्रतिश्रवे ॥

ராமேண ஹி மஹத் கர்ம க்ருதம் த்வாமபிநிக்நதா ।
ஆந்ருண்யம் ச கதம் தஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய ப்ரதிஶ்ரவே ॥ 20

த்வாம் - உம்மை
அபிநிக்நதா - கொன்ற
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
மஹத் ஹி - எப்பொழுதும் புகழைத் தருகிறதாகிய
கர்ம - செயல்

க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டது.
தஸ்ய - அந்த
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவருக்கு
ப்ரதிஶ்ரவே - பிரதிக்ஞை செய்த விஷயத்தில்
ஆந்ருண்யம் ச - செய்யவேண்டிய கடமையின் முடிவும்
கதம் - பெறப்பட்டது.

सकामो भव सुग्रीव रुमां त्वं प्रतिपत्स्यसे ।

भुङ्क्ष्व राज्यमनुद्विग्नः शस्तो भ्राता रिपुस्तव ॥

ஸகாமோ பவ ஸுக்ரீவ ருமாம் த்வம் ப்ரதிபத்ஸ்யஸே ।
புங்க்ஷ்வ ராஜ்யமநுத்விக்ந: ஶஸ்தோ ப்ராதா ரிபுஸ்தவ ॥ 21

ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவரே!
தவ - உமது
ப்ராதா - தமயனான
ரிபு: - சத்துரு
ஶஸ்த: - கொல்லப்பட்டார்.
த்வம் - நீர்
அநுத்விக்ந: - மனக்குறை ஒழிந்தவராய்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
புங்க்ஷ்வ - அனுபவியும்.
ருமாம் - ருமையை
ப்ரதிபத்ஸ்யஸே - அடையப் போகிறீர்.
ஸகாம: - மனோரதங்களெல்லாம் கைகூடப் பெற்றவராக
பவ - ஆகுவீர்.

किं मामेवं विलपतीं प्रेम्णा त्वं नाभिभाषसे ।

इमाः पश्य वरा बह्वीर्भार्यास्ते वानरेश्वर ॥

கிம் மாமேவம் விலபதீம் ப்ரேம்ணா த்வம் நாபிபாஷஸே ।
இமா: பஶ்ய வரா பஹ்வீர் பார்யாஸ்தே வாநரேஶ்வர ॥ 22

வாநரேஶ்வர - வானர மன்னா! வாலி!
ஏவம் - இப்படியாய்
ப்ரேம்ணா - அன்புடன்
விலபதீம் - கதறி அழும்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
த்வம் கிம் - நீர் ஏன்
அபிபாஷஸே ந - மறுமொழி கூறாதிருக்கின்றீர்?
தே - உமது
இமா: - இதோ வந்திருக்கும்
வரா: - சிறந்த
பஹ்வீ: பார்யா: - பல மனைவிமார்களையும்
பஶ்ய - பாரும்.

तस्या विलपितं श्रुत्वा वानर्यः सर्वतश्च ताः ।
परिगृह्याङ्गदं दीनं दुःखार्ताः परिचुक्रुशुः ॥

தஸ்யா விலபிதம் ஶ்ருத்வா வாநர்ய: ஸர்வதஶ்ச தா: ।
பரிக்ருஹ்யாங்கதம் தீனம் துக்கார்தா: பரிசுக்ருஶு: ॥ 23

ஸர்வத: - சுற்றிலுமிருந்த
தா: - அந்த
வாநர்ய: ச - வானரஸ்த்ரீகளும்
தஸ்யா: - அவளது
விலபிதம் - புலம்பலை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
தீனம் - பரிதாப நிலையிலிருக்கும்
அங்கதம் - அங்கதனை
பரிக்ருஹ்ய - அணைத்துக்கொண்டு,
துக்கார்தா: - துக்கம் மேலிட்டவர்களாய்
பரிசுக்ருஶு: - புலம்பி கதறினார்கள்.

किमङ्गदं साङ्गदवीरबाहो विहाय यास्यद्य चिरप्रवासम् ।
न युक्तमेवं गुणसंनिकृष्टं विहाय पुत्रं प्रियपुत्र गन्तुम् ॥

கிமங்கதம் ஸாங்கத வீரபாஹோ
விஹாய யாஸ்யத்ய சிர ப்ரவாஸம் ।
ந யுக்தமேவம் குணஸந்நிக்ருஷ்டம்
விஹாய புத்ரம் ப்ரியபுத்ர கந்தும் ॥ 24

ஸாங்கத வீரபாஹோ- தோள்வளைகளையும் வீரத்தன்மையும் படைக்கப்பெற்ற கைகளுடையவரே!
அத்ய - இப்பொழுது
அங்கதம் - அங்கதனை
விஹாய - விட்டு,
கிம் - ஏன்
சிர ப்ரவாஸம் - நெடும்பிரயாணத்திற்கு
யாஸி - போகின்றீர்?
ப்ரிய புத்ர - மனங்கோணாது நடக்கும் புதல்வனை பெற்றவரே!
ஏவம் - இப்படியாய்
குண ஸந்நிக்ருஷ்டம்- உத்தம குணங்களமையப்பெற்ற
புத்ரம் - புதல்வனை
விஹாய - விட்டு,
கந்தும் - போக
ந யுக்தம் - தகாது.

किमप्रियं ते प्रियचारुवेष मया कृतं नाथ सुतेन वा ते ।
सहाङ्गदां मां स विहाय वीर यत्प्रस्थितो दीर्घमितः प्रवासम् ॥

கிமப்ரியம் தே ப்ரிய சாருவேஷ
மயா க்ருதம் நாத ஸுதேந வா தே ।
ஸஹாங்கதாம் மாம்ஸவிஹாய வீர
யத் ப்ரஸ்திதோ தீர்கமித: ப்ரவாஸம் ॥ 25

यद्यप्रियं किञ्चिदसंप्रधार्य कृतं मया स्यात्तव दीर्घबाहो ।
क्षमस्व मे तद्धरिवंशनाथ व्रजामि मूर्ध्ना तव वीर पादौ ॥

யத்யப்ரியம் கிஞ்சித ஸம்ப்ரதார்ய
க்ருதம் மயா ஸ்யாத் தவ தீர்கபாஹோ ।
க்ஷமஸ்வ மே தத் ஹரிவம்ஶநாத
வ்ரஜாமி மூர்த்நா தவ வீர பாதௌ ॥ 26

तथा तु तारा करुणं रुदन्ती भर्तुः समीपे सह वानरीभिः ।
व्यवस्यत प्रायमुपोपवेष्टुमनिन्द्यवर्णा भुवि यत्र वाली ॥

ததா து தாரா கருணம் ருதந்தீ
பர்து: ஸமீபே ஸஹ வாநரீபி: ।
வ்யவஸ்யத ப்ராய முபோபவேஷ்டு-
மநிந்த்ய வர்ணா புவி யத்ர வாலீ ॥ 27

தாரா து - தாரையோவெனில்
வானரீபி: - வானரஸ்த்ரீகளோடு
ஸஹ - கூட
பர்து: - கணவரது
ஸமீபே - பக்கலில்
கருணம் - பரிதாபமாய்
ததா - பின்வருமாறு சொல்லி
ருதந்தீ - அழுதுகொண்டே
ப்ரிய சாருவேஷ - 'கண்ணைக்கவரும் அழகுவாய்ந்த திருமேனியரே!
வீர - சூரரே!
நாத - நாதா!
ஸ: - அந்த நீர்
இத: - இவ்விடத்திலிருந்து
தீர்கம் - நீண்ட
ப்ரவாஸம் - பிரயாணத்திற்கு
ஸஹாங்கதாம் - அங்கதனுடனிருக்கும்
மாம் - என்னை
விஹாய - விட்டு,

ப்ரஸ்தித: - புறப்பட்டுவிட்டீர்;
யத் - என்கிறபடியால்
தே - உமக்கு
அப்ரியம் - இஷ்டமில்லாத செய்கை
மயா - என்னால்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது
கிம் - என்ன?
தே - உமது
ஸுதேந வா - புதல்வனால்தான் செய்யப்பட்டது என்ன?
ஹரிவம்ஶநாத - வானரகுல மன்னா!
தீர்கபாஹோ - நெடுந்தோளாய்!
வீர - நாதா!
தவ - உமக்கு
அப்ரியம் - இஷ்டமில்லாதது
கிஞ்சித் யதி - ஏதேனுமொன்று
மயா - என்னால்
அஸம்ப்ரதார்ய - ஆலோசனையின்றி,
க்ருதம் - செய்யப்பட்டதாக
ஸ்யாத் - இருப்பின்
தத் - அதை
மே - எனக்காக
க்ஷமஸ்வ - மன்னித்தருளும்;
தவ - உமது
பாதௌ - திருவடிகளில்
மூர்த்நி வ்ரஜாமி - முடிதாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.'
வாலீ - வாலி
யத்ர - எந்த இடத்தில் கிடந்தானோ
புவி - அந்த இடத்தில்
ப்ராயம் உபவேஷ்டும் - பட்டினிகிடந்து உயிர்துறக்க
அநிந்த்ய வர்ணா - குறையற்ற யசஸ் உடையவளாய்
வ்யவஸ்யத - நிச்சயித்தாள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
தாராவிலாபோ நாம விம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏக விம்ஶ: ஸர்க: - 21

ततो निपतितां तारां च्युतां तारामिवाम्बरात् ।
शनैराश्वासयामास हनुमान् हरियूथपः ॥

ததோ நிபதிதாம் தாராம் ச்யுதாம் தாராமிவாம்பராத் ।
ஶனை ராஶ்வாஸயாமாஸ ஹநுமான் ஹரியூதப: ॥ 1

ஹரியூதப: - வானர சேனைத் தலைவரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
அம்பராத் - ஆகாயத்தினின்று
ச்யுதாம் - புண்யத்தின் முடிவில் பூமியில் விழுந்த
தாராம் ஏவ - நக்ஷத்திரத்தை போலவே
தத: - அப்பொழுது
நிபதிதாம் - தரையில் படுத்துக் கிடக்கும்
தாராம் - தரையைப் பார்த்து
ஶனை: - நாஸூக்காய்
ஆஶ்வாஸயாமாஸ - பின்வருமாறு தேற்றரவுபடுத்தினார்.

गुणदोषकृतं जन्तुः स्वकर्मफलहेतुकम् ।
अव्यग्रस्तदवाप्नोति सर्वं प्रेत्य शुभाशुभम् ॥

குணதோஷ க்ருதம் ஜந்து: ஸ்வகர்ம பல ஹேதுகம் ।
அவ்யக்ரஸ்ததவாப்நோதி ஸர்வம் ப்ரேத்ய ஶுபாஶுபம் ॥ 2

ஜந்து: - ஒரு மானிடன்(பிறவி)
குணதோஷ க்ருதம் - தர்மம் அதர்மம் இரண்டில் ஏற்பட்டதும்
ஸ்வகர்ம பலஹேதுகம் - தனது கர்மாக்களின் பலன்களுக்கு சாதனமாய் இருக்கிறதுமான
தத் - அந்த
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
அவ்யக்ர: - பிறர் கர்மங்களால் பற்றப்படாதவனாய்
ப்ரேத்ய - மாண்டும்,
ஶுபாஶுபம் - நன்மையையும் தீமையையும்
அவாப்நோதி - அடைகிறான்.

शोच्या शोचसि कं शोच्यं दीनं दीनानुकम्पसे ।
कस्य को वा नु शोच्योऽस्ति देहेऽस्मिन्बुद्बुदोपमे ॥

ஶோச்யா ஶோசஸி கம் ஶோச்யம்தீனம் தீநாநுகம்பஸே ।
கஸ்ய கோ வாநு ஶோச்யோऽஸ்திதேஹேऽஸ்மின் புத்புதோபமே ॥ 3

ஶோச்யா - பரிதாபமான நிலையில் இருக்கும் நீர்,
ஶோசஸி - பிறரைப்பற்றி பரிதபிக்கின்றீர்.
தீநா - திக்கற்றவராகிய நீர்,
தீனம் - கஷ்டதசையில் இருப்பவனும்
ஶோச்யம் - வியசனப்பட வேண்டியவனுமான
கம் - எவனைப்பற்றி
அநுகம்பஸே - பரிதபிக்கின்றீர்?
புத்புதோபமே - நீர்க்குமிழிகளை நிகர்த்த
அஸ்மின் - இந்த
தேஹே - உடல் விஷயத்தில்
கஸ்ய - யாருக்கு
க: ச - யார்தான்
அநுஶோச்ய: - துக்கப்பட வேண்டியவனாக
அஸ்தி - இருக்கிறான்.

अङ्गदस्तु कुमारोऽयं द्रष्टव्यो जीवपुत्रया ।
आयत्यां च विधेयानि समर्थान्यस्य चिन्तय ॥

அங்கதஸ்து குமாரோऽயம் த்ரஷ்டவ்யோ ஜீவபுத்ரயா ।
ஆயத்யாம் ச விதேயாநி ஸமர்தான்யஸ்ய சிந்தய ॥ 4

ஜீவபுத்ரயா - உயிரோடிருக்கும் ஒரு புதல்வனுக்கு தாயாகிய உம்மால்
அயம் - இந்த
குமார: - புதல்வனான
அங்கத: - அங்கதன்
த்ரஷ்டவ்ய: - பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன்;
அஸ்ய - இவனுக்கு
ஆயத்யாம் - இனிமேல்
ஸமர்தானி ச - நன்மை விளைவிக்கின்றவைகளாய்
விதேயாநி து - செய்ய வேண்டியவைகளைப் பற்றி மட்டும்
சிந்தய - நீர் சிந்தியும்.

जानास्यनियतामेवं भूतानामागतिं गतिम् ।
तस्माच्छुभं हि कर्तव्यं पण्डितेनैहलौकिकम् ॥

ஜாநாஸ்ய நியதாமேவம் பூதாநா மாகதிம் கதிம் ।
தஸ்மாத் ஶுபம் ஹி கர்தவ்யம் பண்டிதேநை ஹ லௌகிகம் ॥ 5

பூதாநாம் - உயிர்களின்
ஆகதிம் - பிறப்பையும்
கதிம் - இறப்பையும்
ஏவம் - இப்படித்தான்

அநியதாம் - நிலையில்லாததென
ஜாநாஸி - நீரும் அறிகிறீர்;
தஸ்மாத் ஹி - ஆனபடியால்தான்
பண்டிதேந - கற்றறிந்த ஒருவனால்
ஏஹ லௌகிகம் - இவ்வுலகில் செய்ய வேண்டியதாயுள்ள
ஶுபம் - நற்செயல்
கர்தவ்யம் - புரியத்தக்கது.

यस्मिन् हरिसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ।
वर्तयन्ति कृतांशानि सोऽयं दिष्टान्तमागतः ॥

யஸ்மின் ஹரி ஸஹஸ்ராணி ப்ரயுதாந்யர்புதாநி ச ।
வர்தயந்தி க்ருதாம்ஶாநி ஸோऽயம் திஷ்டாந்தமாகத: ॥ 6

யஸ்மின் - எவரொருவரிடத்தில்
ஹரி ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரக்கணக்கான வானரர்களும்
ச - இன்னும்
ஶதானி - நூற்றுக்கணக்காகவும்
நியுதானி - கோடிக்கணக்காகவும்
க்ருதாம்ஶாநி - அவரவர்களுக்குரியவைகளைப் பெற்றவர்களாய்
வர்தயந்தி - அண்டிப்பிழைத்து வருகின்றார்களோ
ஸ: அயம் - அந்த இவர்
திஷ்டாந்தம் - காலகதியை
ஆகத: - அடைந்துவிட்டார்.

यदयं न्यायदृष्टार्थः सामदानक्षमापरः ।
गतो धर्मजितां भूमिं नैनं शोचितुमर्हसि ॥

யதயம் ந்யாயத்ருஷ்டார்த: ஸாமதானக்ஷமாபர: ।
கதோ தர்மஜிதாம் பூமிம் நைநம் ஶோசிதுமர்ஹஸி ॥ 7

அயம் - இவர்
ந்யாய த்ருஷ்டார்த: - அறநூலின் நுட்பங்களை நன்கறிந்தவர்.
ஸாமதான க்ஷமாபர:- இன்சொற் சொல்லல், கொடை, பொறுமை இவைகளில் பற்றுடையவர்.
தர்மஜிதாம் - தர்மாத்மாக்களுடைய
பூமிம் - உலகை
கத: - அடைந்திருக்கிறார்;
யத் - என்கிறபடியால்
ஏநம் - இவரைப் பற்றி
ஶோசிதும் - நீர் துயருற
அர்ஹஸி ந - கூடாது.

सर्वे हि हरिशार्दूलाः पुत्रश्चायं तवाङ्गदः ।
हर्यृक्षपतिराज्यं च त्वत्सनाथमनिन्दिते ॥

ஸர்வே ஹி ஹரி ஶார்தூலா: புத்ரஶ்சாயம் தவாங்கத: ।
ஹர்ய்ருக்ஷபதி ராஜ்யம் ச த்வத்ஸநாதமநிந்திதே ॥ 8

அநிந்திதே - குற்றமற்றவளே!
ஹர்ய்ருக்ஷ பதிராஜ்யம்- வானரர்களுக்கும் கரடிகளுக்கும் கணவருக்கும் உரியதான இந்த ராஜ்யமானது,
த்வத்ஸநாதம் - உம்மை நாதனாய் உடையதாகிறது.
தவ - உமது
புத்ர: - புதல்வ்னான
அயம் - இந்த
அங்கத: - அங்கதன்
ச - அப்படியே உம்மை நாதனாய் உடையவனாகிறான்.
ஹரிஶார்தூலா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே ஹி - எல்லோருமே
ச - அப்படியே உம்மை நாதனாயுடையவர்கள் ஆகிறார்கள்.

ताविमौ शोकसंतप्तौ शनैः प्रेरय भामिनि ।
त्वया परिगृहीतोऽयमङ्गदः शास्तु मेदिनीम् ॥

தாவிமௌ ஶோகஸந்தப்தௌ ஶனை: ப்ரேரய பாமினி ।
த்வயா பரிக்ருஹீதோऽயமங்கத: ஶாஸ்து மேதிநீம் ॥ 9

பாமினி - நல்லாய்!
தௌ - அந்த
இமௌ - இந்த
ஶோக ஸந்தப்தௌ - மனக்கிலேசம், காயக்கிலேசம் ஆகிய இரண்டையும்
ஶனை: - நீராகவே
ப்ரேரய - விட்டொழியும்;
அயம் - இந்த
அங்கத: - அங்கதன்
த்வயா - உம்மால்
பரிக்ருஹீத: - ஆதரிக்கப்பட்டவனாய்
மேதிநீம் - ராஜ்யத்தை
ஶாஸ்து - அரசாளட்டும்.

संततिश्च यथा दृष्टा कृत्यं यच्चापि सांप्रतम् ।
राज्ञस्तत् क्रियतां तावदेष कालस्य निश्चयः ॥

ஸந்ததிஶ்ச யதா த்ருஷ்டா க்ருத்யம் யச்சாபி ஸாம்ப்ரதம் ।
ராஜ்ஞஸ் தத் க்ரியதாம் தாவதேஷ காலஸ்ய நிஶ்சய: ॥ 10

ஸந்ததி: - சந்ததி
யதா த்ருஷ்டா - எதற்காகவென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ,
க்ருத்யம் - இச்சமயம்
ஸாம்ப்ரதம் - ஆகவேண்டியதாயிருக்கிறது
யத் ச - எதுவோ,
தத் ஸர்வம் அபி - அந்த எல்லாமும்
ராக்ஞ: - மன்னருக்கு
க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும்;
ஏஷ: - இதுதான்
காலஸ்ய - இக்காலத்திற்குரிய
நிஶ்சய: - கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்.

संस्कार्यो हरिराजश्च अङ्गदश्चाभिषिच्यताम् ।
सिंहासनगतं पुत्रं पश्यन्ती शान्तिमेष्यसि ॥

ஸம்ஸ்கார்யோ ஹரிராஜஶ்ச அங்கதஶ்சாபிஷிச்யதாம் ।
ஸிம்ஹாஸநகதம் புத்ரம் பஶ்யந்தீ ஶாந்தி மேஷ்யஸி ॥ 11

ஹரிராஜ: ச - வானர மன்னரும்
ஸம்ஸ்கார்ய: - உத்தரக்கிரியை செய்யப்பட வேண்டியவர்.
அங்கத: ச - அங்கதனும்
அபிஷிச்யதாம் - அபிஷேகஞ் செய்விக்கப்படட்டும்;
புத்ரம் - புதல்வனை
ஸிம்ஹாஸநகதம் - சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்றவனாய்
பஶ்யந்தீ - பார்க்கும் நீர்
ஶாந்திம் - நிம்மதியை
ஏஷ்யஸி - பெறுவீர்.

सा तस्य वचनं श्रुत्वा भर्तृव्यसनपीडिता ।
अब्रवीदुत्तरं तारा हनुमन्तमवस्थितम् ॥

ஸா தஸ்ய வசனம் ஶ்ருத்வா பர்த்ருவ்யஸந பீடிதா ।
அப்ரவீத் உத்தரம் தாரா ஹநுமந்த மவஸ்திதம் ॥ 12

பர்த்ரு வ்யஸந பீடிதா-கணவனது மரணத்தால் துன்புற்றிருந்த
ஸ்ாதாரா - அந்த தாரை,
தஸ்ய - அவரது
வசனம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
அவஸ்திதம் - பக்கலில் நின்ற
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
உத்தரம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தாள்.

अङ्गदप्रतिरूपाणां पुत्राणामेकत: शतम् ।

हतस्याप्यस्य वीरस्य गात्रसंश्लेषणं वरम् ॥

அங்கத ப்ரதி ரூபாணாம் புத்ராணாமேகத: ஶதம் ।
ஹதஸ்யாப்யஸ்ய வீரஸ்ய காத்ர ஸம்ஶ்லேஷணம் வரம் ॥ 13

அங்கத ப்ரதிரூபாணாம் - அங்கதனுக்கு நிகரான
புத்ராணாம் - புதல்வர்களின்
ஶதம் - நூறும்
ஏகத: - ஒருபுறமிருக்கட்டும்;
ஹதஸ்ய - இறந்த
அஸ்ய - இந்த
ப்ரவீரஸ்ய - உத்தம கணவருடைய
காத்ர ஸம்ஶ்லேஷணம் - உடலைப் பற்றியிருத்தல்
வரம் - எதற்கும் மேம்பட்டது.

न चाहं हरिराज्यस्य प्रभवाम्यङ्गदस्य वा ।

पितृव्यस्तस्य सुग्रीव: सर्वकार्येष्वनन्तर: ॥

ந சாஹம் ஹரிராஜ்யஸ்ய ப்ரபவாம்யங்கதஸ்ய வா ।
பித்ருவ்யஸ்தஸ்ய ஸுக்ரீவ: ஸர்வகார்யேஷ்வநந்தர :॥ 14

ஹரிராஜ்யஸ்ய - வானர மன்னனுக்குத் தானாகட்டும், (வாலிக்குத் தானாகட்டும்)
அங்கதஸ்ய வா - அங்கதனுக்குத் தானாகட்டும்
அஹம் ப்ரபவாமி ந - நான் என்னிஷ்டமாய் ஒன்றைச் செய்யெனச் சொல்லேன்
தஸ்ய - அவனது
பித்ருவ்ய: - சித்தப்பனான
ஸுக்ரீவ: ச - சுக்ரீவர்தான்
ஸர்வ கார்யேஷு - எல்லாக் காரியங்களிலும்
அநந்தர: - வாரிஸ்தார்.

न ह्येषा बुद्धिरास्थेया हनुमन्नङ्गदं प्रति ।

पिता हि बन्धु: पुत्रस्य न माता हरिसत्तम ॥

ந ஹ்யேஷா புத்திராஸ்தேயா ஹநுமந்நங்கதம் ப்ரதி ।
பிதா ஹி பந்து: புத்ரஸ்ய ந மாதா ஹரிஸத்தம ॥ 15

ஹரிஸத்தம - வானரோத்தம!
ஹநுமந் - அனுமன்!
அங்கதம் ப்ரதி - அங்கதனைப்பற்றி
ஏஷா - இந்த
புத்தி: - ஆலோசனையானது

ஆஸ்தேயா ந - என்னாலங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று;
ஹி - ஏனென்றால்
புத்ரஸ்ய - ஒரு புதல்வனுக்கு
பிதா ஹி - பிதா ஒருவர்தான்
பந்து: - சதா கூட இருந்து ஆதரிக்க வேண்டியவர்
மாதா - தாய்
ச - அப்படியில்லை.

न हि मम हरिराजसंश्रयात् क्षमतरमस्ति परत्र चेह वा ।

अभिमुखहतवीरसेवितं शयनमिदं मम सेवितुं क्षमम् ॥

ந ஹி மம ஹரிராஜ ஸம்ஶ்ரயாத் க்ஷமதரமஸ்தி பரத்ர சேஹ வா ।
அபிமுகஹதவீர ஸேவிதம் ஶயநமிதம் மம ஸேவிதும் க்ஷமம் ॥ 16

மம - எனக்கு
இஹ ச - இவ்வுலகில் தானாகட்டும்
பரத்ர ச - மற்றோர் உலகில் தானாகட்டும்
ஹரிராஜ ஸம்ஶ்ரயாத் - ஹரிமன்னரை ஆச்ரயித்திருப்பதைவிட
க்ஷமதரம் ஹி - மேலானதொன்றுண்டென்பதே
அஸ்தி ந - இல்லை.
அபிமுகஹதவீர ஸேவிதம் - இதோ மாண்டுகிடக்கும் வீரரால் அடையப் பட்டதாகிய
இதம் ஶயநம் - இந்த படுக்கை
மம - எனக்கும்
ஸேவிதம் - படுக்க
க்ஷமம் - ஏற்றது.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநுமதாஶ்வாஸநம் நாம ஏகவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்வாவிம்ஶ: ஸர்க: - 22

वीक्षमाणस्तु मन्दासुः सर्वतो मन्दमुच्छ्वसन् ।
आदावेव तु सुग्रीवं ददर्शानुजमग्रतः ॥

வீக்ஷமாணஸ்து மந்தாஸு: ஸர்வதோ மந்த முச்ச்வஸன் ।
ஆதாவேவ து ஸுக்ரீவம் ததர்ஶ அநுஜமக்ரத: ॥ 1

மந்தாஸு: - குற்றுயிராக் கிடக்கின்றவனும்
ஸர்வத: - நான்கு பக்கங்களிலும்
வீக்ஷமாண: து - பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றவனும்,
மந்தம் - முடியாது சிரமப்பட்டு
உச்ச்வஸன் து - மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனுமான அவன்
அநுஜம் - தம்பியான
ஸுக்ரீவம் ஏவ - சுக்ரீவனையே
ஆதௌ அக்ரத: ததர்ஶ-முதன் முதலில் கண்விழித்துப் பார்த்தான்.

तं प्राप्तविजयं वाली सुग्रीवं प्लवगेश्वरम् ।
आभाष्य व्यक्तया वाचा सस्नेहमिदमब्रवीत् ॥

தம் ப்ராப்தவிஜயம் வாலீ ஸுக்ரீவம் ப்லவகேஶ்வரம் ।
ஆபாஷ்ய வ்யக்தயா வாசா ஸஸ்நேஹ மிதமப்ரவீத் ॥ 2

வாலீ - வாலி
ப்ராப்த விஜயம் - ஜயம் பெற்றவனும்
ப்லவகேஶ்வரம் - வானர மன்னனுமான
தம் - அந்த
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ஆபாஷ்ய - பெயர்சொல்லி அழைத்து
வ்யக்தயா - சந்தேகத்திற்கு இடமாகாத
வாசா - சொற்கொண்டு
ஸஸ்நேஹம் - அன்புடன் கூடிய
இதம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

सुग्रीव दोषेण न मां गन्तुमर्हसि किल्बिषात् ।
कृष्यमाणं भविष्येण बुद्धिमोहेन मां बलात् ॥

ஸுக்ரீவ தோஷேண ந மாம் கந்துமர்ஹஸி கில்பிஷாத் ।
க்ருஷ்யமாணம் பவிஷ்யேண புத்தி மோஹேன மாம் பலாத் ॥ 3

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
பலாத் - செருக்கினால்

பவிஷ்யேண - வந்தேதீரும்
புத்தி மோஹேன - மதிமயக்கத்தினால்
க்ருஷ்யமாணம் - இழுக்கப்பட்ட
மாம் - என்னை
கில்பிஷாத் - குற்றத்தினின்று
கந்தும் - விட்டுப்போக
அர்ஹஸி - நீ அனுமதிக்க வேண்டும்.
மாம் - என்னை
தோஷேண - குறையோடு
ந - நீ செல்லவிடக்கூடாது.

युगपद्विहितं तात न मन्ये सुखमावयोः ।
सौहार्दं भ्रातृयुक्तं हि तदिदं तात अन्यथा ॥

யுகபத்விஹிதம் தாத ந மன்யே ஸுகமாவயோ: ।
ஸௌஹார்தம் ப்ராத்ருயுக்தம் ஹி ததிதம் தாத அன்யதா ॥ 4

தாத - அப்பா!
ஆவயோ: - நம்மிருவர்களுக்கும்
யுகபத் - ஏககாலத்தில்
ப்ராத்ருயுக்தம் - பிராதாக்களுக்கிருக்கவேண்டிய
ஸௌஹார்தம் - வாத்ஸல்யமாகிற
ஸுகம் - இன்பத்தை
விஹிதம் - தெய்வத்தால் விதிக்கப்பட்டதாய்
ந மன்யே - இல்லையென நினைக்கிறேன்.
தாத - அப்பா!
தத் ஹி - அப்படியிருப்பதால்தான்
இதம் - இது
அன்யதா ந - மாறவில்லை.

प्रतिपद्य त्वमद्यैव राज्यमेषां वनौकसाम् ।
मामप्यद्यैव गच्छन्तं विद्धि वैवस्वतक्षयम् ॥

ப்ரதிபத்ய த்வமத்யைவ ராஜ்யமேஷாம் வனௌகஸாம் ।
மாமப்யத்யைவ கச்சந்தம் வித்தி வைவஸ்வதக்ஷயம் ॥ 5

மாம் - என்னை
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
வைவதஸ்வதக்ஷயம் - யமபுரிக்கு
கச்சந்தம் - போய்க்கொண்டிருக்கிறவனாக
வித்தி - அறிவாய்.
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
த்வம் அபி - நீயே

ஏஷாம் - இந்த
வனௌகஸாம் - வர்னரர்களுடைய
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ரதிபத்ய - ஏற்றுக்கொள்.

जीवितं च हि राज्यं च श्रियं च विपुलामिमाम् ।
प्रजहाम्येष वै तूर्णं महच्चागर्हितं यशः ॥

ஜீவிதம் ச ஹி ராஜ்யம் ச ஶ்ரியம் ச விபுலாமிமாம் ।
ப்ரஜஹாம்யேஷ வை தூர்ணம் மஹச்சாகர்ஹிதம் யஶ: ॥ 6

ஜீவிதம் ச - உயிரையும்
ராஜ்யம் ச - அரசையும்
இமாம் - இந்த
விபுலாம் - அளவுகடந்த
ஶ்ரியம் ச - சம்பத்தையும்
அகர்ஹிதம் - மாசற்ற
மஹத் - மகத்தான
யஶ: ச - புகழையும்
தூர்ணம் ஹி - இதோ
ஏஷ: வை - இந்த நான்
ப்ரஜஹாமி - துறக்கின்றேன்.

अस्यां त्वहमवस्थायां वीर वक्ष्यामि यद्वचः ।
यद्यप्यसुकरं राजन् कर्तुमेव तदर्हसि ॥

அஸ்யாம் த்வஹமவஸ்தாயாம் வீர வக்ஷ்யாமி யத்வச: ।
யத்யப்யஸுகரம் ராஜன் கர்துமேவ ததர்ஹஸி ॥ 7

ராஜன் - அரசே!
வீர - சூரனே!
அஸ்யாம் - இந்த
அவஸ்தாயாம் - தசையில்
யத் - எந்த
வச: - சொல்லை
அஹம் - நான்
வக்ஷ்யாமி து - சொல்வேனோ
அஸுகரம் - செய்தற்கரியதாய்
அபி யதி - இருப்பினும்
தத் கர்தும் ஏவ - அதைச்செய்யவே
அர்ஹஸி - உடன்படவேண்டும்.

सुखार्हं सुखसंवृद्धं बालमेनमबालिशम् ।
बाष्पपूर्णमुखं पश्य भूमौ पतितमङ्गदम् ॥

ஸுகார்ஹம் ஸுகஸம்வ்ருத்தம் பாலமேனமபாலிஶம் ।
பாஷ்ப பூர்ண முகம் பஶ்ய பூமௌ பதிதமங்கதம் ॥ 8

பாஷ்ப பூர்ண முகம் - கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவனாய்
பூமௌ - தரையில்
பதிதம் - விழுந்து கிடக்கிறவனும்
ஸுகார்ஹம் - சுகங்களுக்குரியவனும்
ஸுக ஸம்வ்ருத்தம் - செல்வத்திலே வளர்ந்தவனும்
பாலம் - சிறுபையனும்
அபாலிஶம் - கருத்தாயிருப்பவனுமான
ஏனம் - இந்த
அங்கதம் - அங்கதனை
பஶ்ய - பார்.

मम प्राणैः प्रियतरं पुत्रं पुत्रमिवौरसम् ।
मया हीनमहीनार्थं सर्वतः परिपालय ॥

மம ப்ராணை: ப்ரியதரம் புத்ரம் புத்ரமிவௌரஸம் ।
மயா ஹீநமஹீநார்தம் ஸர்வத: பரிபாலய ॥ 9

மம - எனது
ப்ராணை: - உயிரினும்
ப்ரியதரம் - இனியனும்
மயாஹீநம் - என்னைப் பிரிந்தவனுமான
புத்ரம் - புதல்வனை
ஔரஸம் - உன் வயிற்றில் பிறந்த
புத்ரம் இவ - குழந்தையைப்போலவே
அஹீநார்தம் - ஒரு குறையும் இல்லாதபடி
ஸர்வத: - எல்லாவிதத்திலும்
பரிபாலய - காப்பாற்று.

त्वमेवास्य हि दाता च परित्राता च सर्वतः ।
भयेष्वभयदश्चैव यथाहं प्लवगेश्वर ॥

த்வமேவாஸ்ய ஹி தாதா ச பரித்ராதா ச ஸர்வத: ।
பயேஷ்வபயதஶ்சைவ யதாஹம் ப்லவகேஶ்வர ॥ 10

ப்லவகேஶ்வர: - வானர மன்னா!
அஹம் யதா - நான் எப்படியோ அப்படியே
த்வம் ஏவ - நீதான்
அஸ்ய - இவனுக்கு
தாதா ச - எதையுமளிப்பவன்.
ஸர்வத: ச - எக்காலத்திலும்
பரித்ராதா ஏவ - காப்பாற்றுபவன்.

பயேஷு - ஆபத்துக்களில்
அபயத: ச - அபயம் அளிப்பவன்.
ஹி - இது திண்ணம்.

एष तारात्मजः श्रीमांस्त्वया तुल्यपराक्रमः ।
रक्षसां तु वधे तेषामग्रतस्ते भविष्यति ॥

ஏஷ தாராத்மஜ: ஸ்ரீமான் த்வயா துல்யபராக்ரம: ।
ரக்ஷஸாம் து வதே தேஷாமக்ரதஸ்தே பவிஷ்யதி ॥ 11

தாராத்மஜ: - தாரையின் புதல்வனான
ஏஷ: - இவன்
ஸ்ரீமான் - பிரசித்தி பெற்றவன்.
த்வயா - உனக்கு
துல்யபராக்ரம: - சமானமான பராக்கிரமமுடையவன்.
தேஷாம் - அந்த
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களை
வதே து - வதைக்கும் விஷயத்திலோ
தே - உனக்கு
அக்ரத: - முன்னே
பவிஷ்யதி - இருப்பான்.

अनुरूपाणि कर्माणि विक्रम्य बलवान् रणे ।
करिष्यत्येष तारेयस्तरस्वी तरुणोऽङ्गदः ॥

அநுரூபாணி கர்மாணி விக்ரம்ய பலவான் ரணே।
கரிஷ்யத்யேஷ தாரேயஸ் தரஸ்வீ தருணோऽங்கத:॥ 12

தாரேய: - தாரையின் புதல்வனும்
தருண: - யௌவனதசையிலிருப்பவனும்
தரஸ்வீ - அதி ஆண்மையுடையவனும்
பலவான் - ஆற்றலுடையவனுமான
ஏஷ: - இந்த
அங்கத: - அங்கதன்
ரணே - போரில்
விக்ரம்ய - மேல்விழுந்து
அநுரூபாணி - அவனுக்கே ஏற்றதான
கர்மாணி - தொழில்களை
கரிஷ்யதி - புரிவான்.

सुषेणदुहिता चेयमर्थसूक्ष्मविनिश्चये ।
औत्पातिके च विविधे सर्वतः परिनिष्ठिता ॥

ஸுஷேணதுஹிதா சேயமர்த ஸூக்ஷ்மவிநிஶ்சயே ।
ஔத்பாதிகே ச விவிதே ஸர்வத: பரிநிஷ்டிதா ॥ 13

ஸுஷேண துஹிதா - ஸுஷேணனின் பெண்ணான
இயம் ச - இவளும்
விவிதே - பலவகை
ஔத்பாதிகே - இக்கட்டாகிற
அர்த ஸூக்ஷ்ம - காரியங்களின் நுட்பங்களை ஆராய்ந்து
விநிஶ்சயே - அறிவதிலும்
ஸர்வத: ச - எல்லாப் பிரகாரத்திலும்
பரிநிஷ்டிதா - வல்லவள்.

यदेषा साध्विति ब्रूयात् कार्यं तन्मुक्तसंशयम् ।
न हि तारामतं किञ्चिदन्यथा परिवर्तते ॥

யதேஷா ஸாத்விதி ப்ரூயாத் கார்யம் தன்முக்தஸம்ஶயம் ।
ந ஹி தாராமதம் கிஞ்சிதன்யதா பரிவர்ததே ॥ 14

யத் - எந்த
கார்யம் - காரியத்தை
ஏஷா - இவள்
ஸாது இதி - செய்யலாம் என
ப்ரூயாத் தத் - சொல்லுகிறாளோ அது
முக்த ஸம்ஶயம் - ஆபத்தில்லாதது;
தாராமதம் ஹி - தாரை அனுமதிபெற்றதென்றால்
அன்யதா - வேறாய்
கிஞ்சித் - எள்ளளவும்
ந பரிவர்ததே - நடைபெறாது.

राघवस्य च ते कार्यं कर्तव्यमविशङ्कया ।
स्यादधर्मो ह्यकरणे त्वां च हिंस्याद्विमानितः ॥

ராகவஸ்ய ச தே கார்யம் கர்தவ்யமவிஶங்கயா ।
ஸ்யாததர்மோ ஹ்யகரணே த்வாம் ச ஹிம்ஸ்யாத் விமாநித: ॥ 15

ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
கார்யம் - காரியம்
அவிஶங்கயா - மனவுறுதிகொண்டு
தே - உன்னால்
கர்தவ்யம் - செய்யத்தக்கது;
அகரேண ஹி - செய்யவில்லை என்கிற விஷயத்திலோ
அதர்ம: - பாபம்
ஸ்யாத் - விளையும்;
விமாநித: ச - பக்திமையில் குறைவு கொண்டவராக அவர் ஆயின்
த்வாம் ச - உன்னையும்
ஹிம்ஸ்யாத் - தண்டிப்பார்.

इमां च मालामाधत्स्व दिव्यां सुग्रीव काञ्चनीम् ।
उदारा श्रीः स्थिता ह्यस्यां संप्रजह्यान्मृते मयि ॥

இமாம் ச மாலா மாதத்ஸ்வ திவ்யாம் ஸுக்ரீவ காஞ்சநீம் ।
உதாரா ஸ்ரீ: ஸ்திதா ஹ்யஸ்யாம் ஸம்ப்ரஜஹ்யான் ம்ருதே மயி ॥ 16

ஸுக்ரீவ - ஸுக்கிரீவ!
காஞ்சநீம் - பொன்மயமானதும்
திவ்யாம் ச - தெய்வத்தன்மை படைக்கப்பெற்றதுமான
இமாம் - இந்த
மாலாம் - மாலையை
ஆதத்ஸ்வ - எடுத்துத் தரித்துக்கொள்.
அஸ்யாம் - இதில்
ஸ்திதா - இருக்கும்
உதாரா - தண்ணளியுடைய
ஸ்ரீ: ஹி - லக்ஷ்மியோ
மயி ம்ருதே - நான் இறந்தால்
ஸம்ப்ரஜஹ்யாத் - போய்விடுவாள்.

इत्येवमुक्तः सुग्रीवो वालिना भ्रातृसौहृदात् ।
हर्षं त्यक्त्वा पुनर्दीनो ग्रहग्रस्त इवोडुराट् ॥

இத்யேவமுக்த: ஸுக்ரீவோ வாலிநா ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதாத் ।
ஹர்ஷம் த்யக்த்வா புனர்தீநோ க்ரஹக்ரஸ்த இவோடுராட் ॥ 17

வாலிநா —— - வாலியால்
ப்ராத்ருஸௌஹ்ருதாத்-பிராதாவினிடத்திலிருக்கும் வாத்ஸல்யத்தால்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஹர்ஷம் - தான் ஜயமடைந்தேன் என்பதால் விளைந்த ஆடம்பரத்தை
த்யக்த்வா - விட்டு,
புன: - முன்னிலுமதிகமாய்
க்ரஹக்ரஸ்த: - ராகுவினால் பிடிபட்ட
உடுராட் இவ - சந்திரன்போல
தீந: - வருந்தினான்.

तद्वालिवचनाच्छान्तः कुर्वन् युक्तमतन्द्रितः ।
जग्राह सोऽभ्यनुज्ञातो मालां तां चैव काञ्चनीम् ॥

தத்வாலிவசநாத் ஶாந்த: குர்வந் யுக்தம் அதந்த்ரித: ।
ஜக்ராஹ ஸோப்யநுஜ்ஞாதோ மாலாம் தாம் சைவ காஞ்சநீம் ॥ 18

தத் - அச்சமயத்தில்
ஸ: - அவன்
வாலி வசநாத் ஏவ - வாலியின் சொல்லிலிருந்தே
ஶாந்த: - முன் வைரமொழிந்த
அதந்த்ரித: - ஜாக்கிரதையுடையவனாய்
அப்யநுஜ்ஞாத: - சொல்லியபடி நடக்கிறேன் என்று ஏற்றுக்கொண்டு
யுக்தம் - சமயத்திற்கேற்றதை
குர்வந் - செய்கிறவனாய்
தாம் - அந்த
காஞ்சநீம் மாலாம் ச - பொன்மாலையையும்
ஜக்ராஹ - ஸ்வீகரித்தான்.

तां मालां काञ्चनीं दत्त्वा वाली दृष्ट्वात्मजं स्थितम् ।
संसिद्धः प्रेत्यभावाय स्नेहादङ्गदमब्रवीत् ॥

தாம் மாலாம் காஞ்சநீம் தத்வா வாலீ த்ருஷ்ட்வா ஆத்மஜம் ஸ்திதம் ।
ஸம்ஸித்த: ப்ரேத்ய பாவாய ஸ்நேஹா தங்கதமப்ரவீத் ॥ 19

வாலீ - வாலி,
தாம் - அந்த
காஞ்சநீம் - பொன்
மாலாம் - மாலையை
தத்வா - கொடுத்துவிட்டு,
ப்ரேத்ய பாவாய - உயிரைவிட
ஸம்ஸித்த: - ஆயத்தமாகி
ஸ்நேஹாத் - வாத்ஸல்யத்தால்
ஸ்திதம் - பக்கலில் இருக்கின்ற
ஆத்மஜம் - புதல்வனாகிய
அங்கதம் - அங்கதனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னான்.

देशकालौ भजस्वाद्य क्षममाणः प्रियाप्रिये ।
सुखदुःखसहः काले सुग्रीववशगो भव ॥

தேஶகாலௌ பஜஸ்வாத்ய க்ஷமமாண: ப்ரியா ப்ரியே ।
ஸகதுக்கஸஹ: காலே ஸுக்ரீவவஶகோ பவ ॥ 20

அத்ய - இப்பொழுது
தேஶகாலௌ - இடம், காலம் இரண்டையும்
பஜஸ்வ - நன்கு அறிந்துகொள்.
ப்ரியா ப்ரியே - பிரியம், அப்பிரியம் இவ்விரண்டையும்
க்ஷமமாண: - பொருட்படுத்தாதவனாய்

காலே - அதது விளையும் காலத்தில்
ஸு²கதுக்க ஸஹ: - சுகத்தையும், துக்கத்தையும் சமமென எண்ணியவனாய்
ஸு²க்ரீவ வஶக: - ஸு²க்ரீவன் மனங்கோணாது நடக்கிறவனாய்
பவ - இருந்துவா.

यथा हि त्वं महाबाहो लालितः सततं मया ।
न तथा वर्तमानं त्वां सुग्रीवो बहु मंस्यते ॥

யதா ஹி த்வம் மஹாபாஹோ லாலித: ஸததம் மயா ।
ந ததா வர்தமானம் த்வாம் ஸு²க்ரீவோ பஹு²மன்யதே ॥ 21

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
த்வம் ஹி மயா - நீயோ என்னால்
ஸததம் - எப்பொழுதும்
யதா லாலித: - எதுவும் செய்யாது இடங்கொடுத்து எப்படி சீராட்டப்பட்டாயோ
ததா - அவ்வண்ணமே
வர்தமானம் - இருக்கும்
த்வாம் - உன்னை
ஸு²க்ரீவ: - சுக்ரீவன்
பஹு²மன்யதே ந - சீராட்டமாட்டான்.

मास्यामित्रैर्गतं गच्छेर्मा शत्रुभिररिन्दम ।
भर्तुरर्थपरो दान्तः सुग्रीववशगो भव ॥

மாஸ்யாமித்ரைர்கதம் கச்சேர்மா ஶத்ருபிரரிந்தம ।
பர்து ரர்தபரோ தாந்த: ஸு²க்ரீவவஶகோ பவ ॥ 22

அரிந்தம - சத்ருஸம்ஹாரக!
அஸ்ய - இவனது
ஶத்ருபி: - சத்துருக்களோடு
மா கச்சே: - சேராதே.
அமித்ரை: - சத்துருக்களோடு
கதம் - சேர்ந்திருக்கும் ஒருவனையும்
மா - அணுகாதே.
பர்து: - எஜமானனது
அர்தபர: - நன்மையில் ஆஸக்தியுடையவனாயும்,
தாந்த: - எதையும் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறவனாயும்,
ஸு²க்ரீவ வஶக: - சுக்ரீவனது மனங்கோணாது நடக்கிறவனாயும்
பவ - இரு.

न चातिप्रणयः कार्यः कर्तव्योऽप्रणयश्च ते ।
उभयं हि महान् दोषस्तस्मादन्तरदृग्भव ॥

ந சாதிப்ரணய: கார்ய: கர்தவ்யோऽப்ரணயஶ்ச தே ।
உபயம் ஹி மஹான் தோஷ ஸ்தஸ்மாதந்தரத்ருக்பவ ॥ 23

தே - உன்னால்
அதி ப்ரணய: - அளவுக்கு மிஞ்சின நட்பும்
ந கார்ய: - செய்யத்தக்கதன்று.
அப்ரணய: ச - பற்றின்மையும்
ந கர்தவ்ய: - அப்படியே செய்யத் தக்கதன்று.
உபயம் ஹி - இரண்டும்
மஹான் - பெரும்
தோஷ: ஹி - குற்றமே.
தஸ்மாத் - ஆகையால்
அந்தர த்ருக் - நடுத்தரமாய் ஒழுகுபவனாக
பவ - இரு.

इत्युक्त्वाथ विवृत्ताक्षः शरसंपीडितो भृशम् ।
विवृतैर्दशनैर्भीमैर्बभूवोत्क्रान्तजीवितः ॥

இத்யுக்த்வா அத விவ்ருத்தாக்ஷ: ஶரஸம்பீடிதோ ப்ருஶம் ।
விவ்ருதைர் தஶநைர் பீமைர் பபூவோத்க்ராந்த ஜீவித: ॥ 24

அத - அப்பொழுது
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ப்ருஶம் - அஸஹ்யமாய்
ஶரஸம்பீடித: - பாணத்தினால் மிக்க பாதைப்படுகின்றவனாய்
பீமை: - பயங்கரமாய்
விவ்ருதை: - திறந்தவண்ணமே இருக்கும்,
தஶநை: - பற்களோடு
விவ்ருத்தாக்ஷ: - நிலைகுத்திய கண்களோடு கூடியவனாய்
உத்க்ராந்த ஜீவித: - உயிர்போனவனாக
பபூவ - ஆயினன்.

ततो विचुक्रुशुस्तत्र वानरा हरियूथपाः ।
परिदेवयमानास्ते सर्वे प्लवगपुंगवाः ॥

ததோ விசுக்ருஶு²ஸ்தத்ர வானரா ஹரியூதபா: ।
பரிதேவயமாநாஸ்தே ஸர்வே ப்லவகபுங்கவா: ॥ 25

தத: - அப்பொழுது
தே - அந்த
ஹரியூதபா: - வானரத் தலைவர்களும்
ப்லவக புங்கவா: - வானரோத்தமர்களுமான
வானரா: - வானரர்கள்

ஸர்வே - எல்லாரும்
தத்ர - இவ்விடத்தில்
பரிதேவயமாநா: - பின்வருமாறு புலம்புகிறவர்களாய்
விசுக்ருஶு: - கதறினார்கள்.

किष्किन्धा ह्यद्य शून्येयं स्वर्गते वानराधिपे ।
उद्यानानि च शून्यानि पर्वताः काननानि च ॥

கிஷ்கிந்தா ஹ்யத்ய ஶூந்யேயம் ஸ்வர்கதே வாநராதிபே ।
உத்யாநாநி ச ஶூன்யானி பர்வதா: காநநாநி ச ॥ 26

வாநராதிபே - வானர மன்னன்
ஸ்வர்கதே - ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்ததில்
அத்ய - இப்பொழுது
இயம் - இந்த
கிஷ்கிந்தா ஹி - கிஷ்கிந்தையே
ஶூன்யா - பாழாயிற்று;
பர்வதா: - பர்வதங்களும்
காநநாநி ச - காடுகளும்
உத்யாநாநி ச - உத்யான வனங்களும்
ஶூன்யானி - பாழாயின.

हते प्लवगशार्दूले निष्प्रभा वानराः कृताः ॥

ஹதே ப்லவகஶார்தூலே நிஷ்ப்ரபா வானரா: க்ருதா: ॥ 27

ப்லவக ஶார்தூலே - வானரசிரேஷ்டன்
ஹதே - மாண்டவளவில்
வானரா: - வானரங்கள்
நிஷ்ப்ரபா: க்ருதா: - செயலற்றவர்களாய் விட்டார்கள்.

यस्य वेगेन महता काननानि वनानि च ।
पुष्पौघेणानुबध्यन्ते करिष्यति तदद्य कः ॥

யஸ்யவேகேந மஹதா காநநாநி வநாநி ச ।
புஷ்பௌகேணாநுபத்யந்தே கரிஷ்யதி ததத்ய க: ॥ 28

யஸ்ய - எவனது
மஹதா - மகத்தான
வேகேந - உத்ஸாஹத்தால்
வநாநி - காடுகளும்
காநநாநி ச - சோலைகளும்
புஷ்பௌகேண - புஷ்பங்களின் அதிசயத்தால்
அநுபத்யந்தே - விளங்கச் செய்யப்பட்டனவோ
தத் - அதை

அத்ய - இப்பொழுது
க: - எவன்
கரிஷ்யதி - செய்யப் போகிறான்?

येन दत्तं महद्युद्धं गन्धर्वस्य महात्मनः ।
गोलभस्य महाबाहोर्दश वर्षाणि पञ्च च ॥

யேந தத்தம் மஹத்யுத்தம் கந்தர்வஸ்ய மஹாத்மன: ।
கோலபஸ்ய மஹா பாஹோர் தஶ வர்ஷாணி பஞ்ச ச ॥ 29

யேந - எந்த அவனால்
தஶ பஞ்ச ச - பதினைந்து
வர்ஷாணி - ஆண்டுகள்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவும்
மஹாபாஹோ: - மகாபாகுவுமான
கோலபஸ்ய - கோலபனென்ற
கந்தர்வஸ்ய - கந்தர்வனுக்கு
மஹத் - பெரும்
யுத்தம் - போர்
தத்தம் - அளிக்கப்பட்டது.

नैव रात्रौ न दिवसे तद्युद्धमुपशाम्यति ।
ततस्तु षोडशे वर्षे गोलभो विनिपातितः ॥

நைவ ராத்ரௌ ந திவஸே தத்யுத்த முபஶாம்யதி ।
ததஸ்து ஷோடஶே வர்ஷே கோலபோ விநிபாதித: ॥ 30

தத் யுத்தம் - அந்த போர் -
திவஸே - பகலிலும்
உபஶாம்யதி ந - நடைபெறாதில்லை.
ராத்ரௌ ஏவ - இரவிலும்கூட
ந - நடைபெறாதில்லை.
தத: - அதன்மேல்
ஷோடஶே - பதினாறாவது
வர்ஷே து - வருஷத்தில்தான்
கோலப: - கோலபன்
விநிபாதித: - கொல்லப்பட்டான்.

तं हत्वा दुर्विनीतं तु वाली दंष्ट्राकरालवान् ।
सर्वाभयकरोऽस्माकं कथमेष निपातितः ॥

தம் ஹத்வா துர்விநீதம் து வாலீ தம்ஷ்ட்ராகராலவான் ॥
ஸர்வாபயகரோऽஸ்மாகம் கதமேஷ நிபாதித: ॥ 31

தம்ஷ்ட்ராகராலவான்	-	கொடிய கோரைப் பற்களையுடையவனும்
துர்விநீதம்	-	துஷ்டனுமான
தம்	-	அவனை
ஹத்வாது	-	கொன்றுவிட்டு,
அஸ்மாகம்	-	நமக்கு
ஸர்வாபயகர:	-	எல்லாவிதத்திலுமபயமளித்தவனான
ஏஷ:	-	இந்த
வாலீ	-	வாலி
கதம்	-	எவ்விதமாய்த்தான்
நிபாதித:	-	கொல்லப்பட்டான்?

हते तु वीरे प्लवगाधिपे तदा प्लवङ्गमास्तत्र न शर्म लेभिरे ।
वनेचराः सिंहयुते महावने यथा हि गावो निहते गवां पतौ ॥

ஹதே து வீரே ப்லவகாதிபே ததா
ப்லவங்கமாஸ்தத்ர ந ஶர்ம லேபிரே ।
வநேசரா: ஸிம்ஹயுதே மஹாவனே
யதா ஹி காவோ நிஹதே கவாம் பதௌ ॥ 32

ததா	-	அப்பொழுது
தத்ர	-	அவ்விடத்தில்
வீரே	-	வீரனான
ப்லவகாதிபே	-	வானர மன்னன்
ஹதே து	-	மாண்டதும்,
மஹாவனே	-	பெருங்கானகத்தில்
ஸிம்ஹயுதே	-	சிங்கத்தோடு எதிர்த்த
கவாம் பதௌ	-	ஒரு காளை
நிஹதே ஹி	-	மாண்டவளவில்
காவ:	-	பசுக்கள்
யதா	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
வநேசரா:	-	வனத்தில் திரிபவர்களாகிய
ப்லவங்கமா:	-	வானரர்கள்
ஶர்ம	-	மனச்சாந்தியை
லேபிரே ந	-	அடையவில்லை.

ततस्तु तारा व्यसनार्णवाप्लुता मृतस्य भर्तुर्वदनं समाश्रिता ।
जगाम भूमिं परिरभ्य वालिनं महाद्रुमं छिन्नमिवाश्रिता लता ॥

ததஸ்து தாரா வ்யஸநார்ணவாப்லுதா
ம்ருதஸ்ய பர்துர்வதனம் ஸமாஶ்ரிதா ।
ஜகாம பூமிம் பரிரப்ய வாலினம்
மஹாத்ருமம் சின்ன மிவாஶ்ரிதா லதா ॥ 33

தத:	-	அப்பொழுது
தாராது	-	தாரையோவெனில்
ம்ருதஸ்ய	-	இறந்த
பர்து:	-	கணவனது
வதனம்	-	முகத்தை
ஸமாஶ்ரிதா	-	பார்த்துக்கொண்டு
வ்யஸநார்ணவாப்லுதா	-	சோகஸாகரத்தில் முழுகியவளாகி
சின்னம்	-	வெட்டிவீழ்த்தப்பட்ட
மஹாத்ருமம்	-	ஒரு பெரும் விருக்ஷத்தை
ஆஶ்ரிதா	-	பற்றிக் படர்ந்திருக்கும்
லதா	-	கொடி
இவ	-	போலவே
வாலினம்	-	வாலியை
பரிரப்ய	-	அணைத்துக்கொண்டு
பூமிம்	-	தரையில்
ஜகாம	-	விழுந்து விட்டாள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
வால்யநுஶாஸனம் நாம த்வாவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரயோவிம்ஶ: ஸர்க: - 23

ततः समुपजिघ्रन्ती कपिराजस्य तन्मुखम् ।
पतिं लोकश्रुता तारा मृतं वचनमब्रवीत् ॥

தத: ஸமுபஜிக்ரந்தீ கபிராஜஸ்ய தன்முகம் ।
பதிம் லோகஶ்ருதா தாரா ம்ருதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 1

தத:	-	அப்பொழுது
தாரா	-	தாரை
கபிராஜஸ்ய	-	வானரவேந்தனது
தத்	-	அந்த
முகம்	-	முகத்தை
ஸமுபஜிக்ரந்தீ	-	முத்தமிட்டு
லோகாத்	-	உலகத்திலிருந்து
ச்யுதம்	-	நழுவி
ம்ருதம்	-	இறந்த
பதிம்	-	கணவரைப் பார்த்து
வசனம்	-	பின்வருஞ் சொல்லை
அப்ரவீத்	-	மொழிந்தாள்.

शेषे त्वं विषमे दुःखमनुक्त्वा वचनं मम ।
उपलोपचिते वीर सुदुःखे वसुधातले ॥

ஶேஷே த்வம் விஷமே துக்கமநுக்த்வா வசனம் மம ।
உபலோபசிதே வீர ஸுதுக்கே வஸுதாதலே ॥ 2

வீர	-	நாதா!
த்வம்	-	நீர்
மம	-	எனது
வசனம்	-	விண்ணப்பத்தை
அநுக்த்வா	-	உல்லங்கனஞ் செய்து,
விஷமே	-	மேடுபள்ளமானதும்
உபலோபசிதே	-	கற்கள் நிறைந்துள்ளதும்
ஸுதுக்கே	-	கடினமாயுள்ளதுமான
வஸுதாதலே	-	தரையில்
துக்கம்	-	கஷ்டமாய்
ஶேஷே	-	படுத்துக் கிடக்கின்றீர்.

मत्तः प्रियतरा नूनं वानरेन्द्र मही तव ।
शेषे हि तां परिष्वज्य मां च न प्रतिभाषसे ॥

மத்த: ப்ரியதரா நூநம் வாநரேந்த்ர மஹீ தவ ।
ஶேஷே ஹி தாம் பரிஷ்வஜ்ய மாம் ச ந ப்ரதிபாஷஸே ॥ 3

வாநரேந்த்ர	-	வானரோத்தம!
தவ	-	உமக்கு
மத்த:	-	என்னைப் பார்க்கிலும்
மஹீ	-	நிலமகள்
ப்ரியதரா	-	அதிக அன்பினள்
நூநம்	-	போலும்.
ஹி	-	ஏனெனில்
தாம்	-	அதை
பரிஷ்வஜ்ய	-	தழுவிக்கொண்டு
ஶேஷே	-	படுத்துக்கிடக்கிறீர்;
மாம்	-	என்னைப் பார்த்து
ப்ரதிபாஷஸே ச ந	-	பேசாமலிருக்கிறீர்.

सुग्रीवस्य वशं प्राप्तो विधिरेष भवत्यहो ।
सुग्रीव एव विक्रान्तो वीर साहसिकप्रिय ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய வஶம் ப்ராப்தோ விதிரேஷ பவத்யஹோ ।
ஸுக்ரீவ ஏவ விக்ராந்தோ வீர ஸாஹஸிகப்ரிய ॥ 4

ஸாஹஸிக	-	எதற்குஞ் சலியாத
வீர	-	போர்வீரனாகிய
ப்ரிய	-	நாதா!
ஸுக்ரீவஸ்ய	-	ஸுக்ரீவனது
வஶம் ப்ராப்த:	-	கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டீர்.
ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவனும்
விக்ராந்த:	-	வீரனாகிவிட்டான்
அஹோ	-	என்ன ஆச்சரியம்
விதி:	-	விதியானது
ஏஷ:	-	இப்படியாய்
பவதி	-	இருக்கிறது.

ऋक्षवानरमुख्यास्त्वां बलिनः पर्युपासते ॥

ரிக்ஷவாநர முக்யாஸ்த்வாம் பலிந: பர்யுபாஸதே ॥ 5

பலிந:	-	பலசாலிகளாகிய
ரிக்ஷவாநர முக்யா:	-	கரடிகள், வானரர்கள், இவர்களின் உத்தமர்கள்
த்வாம்	-	உம்மை
பர்யுபாஸதே	-	காத்து நிற்கிறார்கள்.

एषां विलपितं कृच्छ्रमङ्गदस्य च शोचतः ।
मम चेमां गिरं श्रुत्वा किं त्वं न प्रतिबुध्यसे ॥

ஏஷாம் விலபிதம் க்ருச்ரமங்கதஸ்ய ச ஶோசத: ।
மம சேமாம் கிரம் ஶ்ருத்வா கிம் த்வம் ந ப்ரதிபுத்யஸே ॥ 6

ஏஷாம் - இவர்களுடைய
க்ருச்ரம் - பரிதாபமான
விலபிதம் - அழுகையையும்
ஶோசத: - துக்கப்படும்
அங்கதஸ்ய ச - அங்கதனுடையவும்
மம ச - என்னுடையவும்
இமாம் - இந்த
கிரம் - சொல்லையும்
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
த்வம் கிம் - நீர் ஏன்
ந ப்ரதி புத்யஸே - விழித்துக் கொள்ளாதிருக்கிறீர்?

इदं तद्वीरशयनं यत्र शेषे हतो युधि ।
शायिता निहता यत्र त्वयैव रिपवः पुरा ॥

இதம் தத்வீரஶயனம் யத்ர ஶேஷே ஹதோ யுதி ।
ஶாயிதா நிஹதா யத்ர த்வயைவ ரிபவ: புரா ॥ 7

யத்ர - எவ்விடத்தில்
யுதி - போரில்
ஹத: - மாண்டவராய்
ஶேஷே - படுத்துக்கிடக்கின்றீரோ
புரா - இதற்குமுன்
த்வயா ஏவ - உம்மாலேயே
நிஹதா: - கொல்லப்பட்ட
ரிபவ: - சத்துருக்கள்
யத்ர - எதில்
ஶாயிதா: - படுக்க வைக்கப்பட்டார்களோ
தத் - அந்த
வீரஶயனம் - வீரர்களுக்கேற்பட்ட படுக்கைதான்
இதம் - இது.

विशुद्धसत्वाभिजन प्रिययुद्ध मम प्रिय ।
मामनाथां विहायैकां गतस्त्वमसि मानद ॥

விஶுத்த ஸத்வாபிஜன ப்ரியயுத்த மம ப்ரிய ।
மாமநாதாம் விஹாயைகாம் கதஸ்த்வமஸி மாநத ॥ 8

விஶுத்த ஸத்வாபிஜன - குறையற்ற ஆற்றலுடைய நற்குலத்தில் உதித்தவரே!
ப்ரியயுத்த - போர்மோகமுற்றவரே!
மம - எனது
மாநத - மானத்தைக் காத்தருளிய
ப்ரிய - மணாளா!
மாம் - என்னை

ஏகாம் - தனியாய்
அநாதாம் - கைம்பெண்ணாய்
விஹாய - விட்டு,
த்வம் - நீர்
கத: அஸி - போய்விட்டீரே!

शूराय न प्रदातव्या कन्या खलु विपश्चिता ।
शूरभार्यां हतां पश्य सद्यो मां विधवां कृताम् ॥

ஶூராய ந ப்ரதாதவ்யா கன்யா கலு விபஶ்சிதா ।
ஶூரபார்யாம் ஹதாம் பஶ்ய ஸத்யோ மாம் விதவாம் க்ருதாம் ॥ 9

விபஶ்சிதா - ஒரு புத்திமானால்
கன்யா - ஒரு கன்னிகை
ஶூராய - சூரனுக்கு
ப்ரதாதவ்யா ந - விவாகஞ் செய்து கொடுக்கப்படக்கூடாதென
கலு - நான் நினைக்கிறேன்;
ஸத்ய: - இப்பொழுது
ஶூரபார்யாம் - வீரனது மனைவியான
மாம் - என்னை
விதவாம் - கைம்பெண்ணாக
க்ருதாம் - செய்யப்பட்டு
ஹதாம் - கேடடைந்தவளாக
பஶ்ய - பார்.

अवभग्नश्च मे मानो भग्ना मे शाश्वती गतिः ।
अगाधे च निमग्नास्मि विपुले शोकसागरे ॥

அவபக்நஶ்ச மே மாநோ பக்நா மே ஶாஶ்வதீ கதி: ।
அகாதே ச நிமக்நாஸ்மி விபுலே ஶோகஸாகரே ॥ 10

மே - எனது
மாந: - மானம்
அவபக்ந: - குலைந்தது;
மே - எனது
ஶாஶ்வதீ - வெகுநாளாய் அனுபவித்த
கதி: ச - சீரும்
பக்நா - சிதைந்தது.
விபுலே - பெரியதும்
அகாதே ச - ஆழமுமான
ஶோகஸாகரே - சோகக்கடலில்
நிமக்நா அஸ்மி - ஆழ்ந்துவிட்டேன்.

अश्मसारमयं नूनमिदं मे हृदयं दृढम् ।
भर्तारं निहतं दृष्ट्वा यन्नाद्य शतधा गतम् ॥

அய்ம ஸாரமயம் நூநமிதம் மே ஹ்ருதயம் த்ருடம் ।
பர்தாரம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா யந்நாத்ய ஶததா கதம் ॥ 11

பர்தாரம் - கணவனை
நிஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்தும்
அத்ய - இப்பவும்
யத் - எது
ஶததா - நூறு துண்டுகளாய்
கதம் ந - பிளவாதிருக்கிறதோ, அந்த
மே - எனது
இதம் ஹ்ருதயம் - இந்த இதயம்
அய்ம ஸாரமயம் - கற்களின் வலுகொண்டு
த்ருடம் - உறுதியானது
நூநம் - இது திண்ணம்.

सुहृच्चैव हि भर्ता च प्रकृत्या मम च प्रियः ।
आहवे च पराक्रान्तः शूरः पञ्चत्वमागतः ॥

ஸுஹ்ருச்சைவ ஹி பர்தா ச ப்ரக்ருத்யா மம ச ப்ரிய: ।
ஆஹவே ச பராக்ராந்த: ஶூர: பஞ்சவத்வமாகத: ॥ 12

மம - எனக்கு
ப்ரக்ருத்யா - உள்ளன்போடு
ப்ரிய: ச - காதல் வைக்கப்பட்டவரும்
ஸுஹ்ருத் ச - ஹிதமே செய்பவரும்
ஆஹவே - போரில்
பராக்ராந்த: ச - மகாபராக்கிரமசாலியும்
ஶூர: ச - சூரருமான
பர்தா ஏவ - கணவரே
பஞ்சத்வம் ஆகத: ஹி - மாண்டுவிட்டாரே.

पतिहीना तु या नारी कामं भवतु पुत्रिणी ।
धनधान्यैः सुपूर्णापि विधवेत्युच्यते जनैः ॥

பதிஹீநா து யா நாரீ காமம் பவது புத்ரிணீ ।
தந தாந்யை: ஸுபூர்ணாபி விதவேத்யுச்யதே ஜனை: ॥ 13

யா - எந்த
நாரீ - ஒரு பெண்
பதிஹீநா து - கணவனையிழந்தவளாகின்றாள் என்றால் அவள்
புத்ரிணீ பவது - புத்திரப்பேறுடையவளாக இருக்கட்டும்;
தந தாந்யை: - தனதான்யங்களால்
ஸுபூர்ணா அபி - மிகச் செல்வமுடையவளாக இருக்கட்டும்;
காமம் - எதிருந்தாலென்ன?
ஜனை: - ஜனங்களால்

விதவா - கைம்பெண்
இதி - என்றே
உச்யதே - அவள் கூறப்படுவாள்.

स्वगात्रप्रभवे वीर शेषे रुधिरमण्डले ।
कृमिरागपरिस्तोमे त्वमात्मशयने यथा ॥

ஸ்வகாத்ர ப்ரபவே வீர ஶேஷே ருதிர மண்டலே ।
க்ருமி ராக பரிஸ்தோமே த்வமாத்ம ஶயநே யதா ॥ 14

வீர - நாதா!
த்வம் - நீர்
க்ருமிராக பரிஸ்தோமே - செம்பாக்குப் போன்ற சிவந்த விரிப்புகளையுடைய
ஶயநே - படுக்கையில்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸ்வகாத்ர ப்ரபவே - உமது உடலிலிருந்து பெருகும்
ருதிர மண்டலே - ரத்தவெள்ளத்தில்
ஶேஷே ஏவ - படுத்துக் கிடக்கின்றீரே!

रेणुशोणितसंवीतं गात्रं तव समन्ततः ।
परिरब्धुं न शक्नोमि भुजाभ्यां प्लवगर्षभ ॥

ரேணுஶோணித ஸம்வீதம் காத்ரம் தவ ஸமந்தத: ।
பரிரப்தும் ந ஶக்நோமி புஜாப்யாம் ப்லவகர்ஷப ॥ 15

ப்லவகர்ஷப - வானரோத்தமா!
தவ - உமது
காத்ரம் - உடலை
ஸமந்தத: - முற்றிலும்
ரேணு ஶோணித - புழுதியாலும் ரத்தத்தாலும்
ஸம்வீதம் - பற்றப்பட்டிருப்பதாய்
புஜாப்யாம் - எனது இரு கரங்களால்
பரிரப்தும் - அணைத்துக் கட்டிக்கொள்ள
ந ஶக்நோமி - நான் முடியாதிருக்கிறேன்.

कृतकृत्योऽद्य सुग्रीवो वैरेऽस्मिन्नतिदारुणे ।
यस्य रामविमुक्तेन हृतमेकेषुणा भयम् ॥

க்ருதக்ருத்யோऽத்ய ஸுக்ரீவோ வைரேऽஸ்மின் அதிதாருணே ।
யஸ்ய ராமவிமுக்தேந ஹ்ருதமேகேஷுணா பயம் ॥ 16

அஸ்மின் - இந்த
அதிதாருணே - மிகக்கொடிய
வைரே - ஒருவருக்கொருவர் பிரதி செய்ய வேண்டும் என்கிற விஷயத்தில்
யஸ்ய - எவனுக்கு
ராம விமுக்தேந - ஶ்ரீராமரால் போடப்பட்ட

ஏகேஷுணா - ஒரு பாணத்தால்
பயம் - மனக்குறை
ஹ்ருதம் - தீர்க்கப்பட்டதோ,
ஸுக்ரீவ: - அந்த ஸுக்ரீவர்
அத்ய - இப்பொழுது
க்ருதக்ருத்ய: - எண்ணமெல்லாம் கைகூடினவரானார்.

शरेण हृदि लग्नेन गात्रसंस्पर्शने तव ।
वार्यामि त्वां निरीक्षन्ती त्वयि पञ्चत्वमागते ॥

ஶரேண ஹ்ருதி லக்னேந காத்ரஸம்ஸ்பர்ஶனே தவ ।
வார்யாமி த்வாம் நிரீக்ஷந்தீ த்வயி பஞ்சத்வமாகதே ॥ 17

த்வயி - நீர்
பஞ்சத்வம் ஆகதே - மாண்டுகிடக்கையிலும்
தவ - உம்மை
காத்ர ஸம்ஸ்பர்ஶனே - உடலோடு கட்டியணைத்துக்கொள்ளும் விஷயத்தில்
ஹ்ருதி - மார்பில்
லக்னேந - அழுந்தியிருக்கின்ற
ஶரேண - பாணத்தால்
த்வாம் - உம்மை
நிரீக்ஷந்தீ - பார்த்துக்கொண்டே
வார்யாமி - தயங்கி நிற்கின்றேன்.

उद्बर्ह शरं नीलस्तस्य गात्रगतं तदा ।
गिरिगह्वरसंलीनं दीप्तमाशीविषं यथा ॥

உத்பபர்ஹ ஶரம் நீலஸ்தஸ்ய காத்ரகதம் ததா ।
கிரிகஹ்வர ஸம்லீநம் தீப்தமாஶீவிஷம் யதா ॥ 18

ததா - அப்பொழுது
நீல: - நீலன் என்னும் வானரன்
தஸ்ய - அவனது
காத்ரகதம் - உடலில் பாய்ந்திருக்கும்
தீப்தம் - தேஜோமயமாய் விளங்குவதுமான
ஶரம் - பாணத்தை
கிரிகஹ்வர ஸம்லீநம் - மலைக்குகையில் மறைந்துகிடந்த
ஆஶீவிஷம் - சர்ப்பத்தை
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
உத்பபர்ஹ - வெளிப்படுத்தினான்.

तस्य निष्कृष्यमाणस्य बाणस्य च बभौ द्युतिः ।
अस्तमस्तकसंरुद्धो रश्मिर्दिनकरादिव ॥

தஸ்ய நிஷ்க்ருஷ்யமாணஸ்ய பாணஸ்ய ச பபௌ த்யுதி: ।
அஸ்தமஸ்தக ஸம்ருத்தோ ரஶ்மிர்திநகராதிவ ॥ 19

தஸ்ய - அந்த
நிஷ்க்ருஷ்ய மாணஸ்ய - பிடுங்கிப்போடப்படுகின்ற
பாணஸ்ய - பாணத்தினது
த்யுதி: - ஒளியானது
திநகராத் - சூரியனிடத்திலிருந்து
அஸ்தமஸ்தக ஸம்ருத்த: - அஸ்தன கிரியில் வியாப்தமாகிய
ரஶ்மி: - கிரணம்
இவ ச - போலவே
பபௌ - விளங்கிற்று.

पेतुः क्षतजधारास्तु व्रणेभ्यस्तस्य सर्वशः ।
ताम्रगैरिकसंपृक्ता धारा इव धराधरात् ॥

பேது: க்ஷதஜ தாராஸ்து வ்ரணேப்யஸ்தஸ்ய ஸர்வஶ: ।
தாம்ர கைரிக ஸம்ப்ருக்தா தாரா இவ தராதராத் ॥ 20

தஸ்ய - அவனது
ஸர்வஶ: - எல்லா
வ்ரணேப்ய: - புண்களினின்றும்
க்ஷதஜதாரா: - ரத்ததாரைகள்
தராதராத் - மலையிலிருந்து
தாம்ர கைரிக ஸம்ப்ருக்தா: - செந்தாது கலந்த
தாரா: - நீர்த்தாரைகள்
இவ - போலவே
து - அப்பொழுது
பேது: - பெருகின.

अवकीर्णं विमार्जन्ती भर्तारं रणरेणुना ।
अस्रैर्नयनजैः शूरं सिषेचास्त्रसमाहतम् ॥

அவகீர்ணம் விமார்ஜந்தீ பர்தாரம் ரணரேணுநா ।
அஸ்ரைர் நயநஜை: ஶூரம் ஸிஷேசாஸ்த்ரஸமாஹதம் ॥ 21

ரணரேணுநா - போர்க்களத்துப் புழுதியால்
அவகீர்ணம் - பற்றப்பட்டிருந்தவனும்
அஸ்த்ர ஸமாஹதம் - அஸ்திரத்தால் கொலையுண்ட
ஶூரம் - சூரனுமான
பர்தாரம் - கணவனை
விமார்ஜந்தீ - துடைத்துக்கொண்டு
நயநஜை: - கண்களிலிருந்து வரும்
அஸ்ரை: - கண்ணீரால்
ஸிஷேச - நனைத்தாள்.

रुधिरोक्षितसर्वाङ्गं दृष्ट्वा विनिहतं पतिम् ।
उवाच तारा पिङ्गाक्षं पुत्रमङ्गदमङ्गना ॥

ருதிரோக்ஷிதஸர்வாங்கம் த்ருஷ்ட்வா விநிஹதம் பதிம் ।
உவாச தாரா பிங்காக்ஷம் புத்ரமங்கதமங்கநா ॥ 22

அங்கநா - உத்தமியான
தாரா - தாரை,
பதிம் - கணவனை
ருதிரோக்ஷித ஸர்வாங்கம் - அங்கமெல்லாம் ரத்தம் தோய்ந்து
விநிஹதம் - மாண்டவராக
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
பிங்காக்ஷம் - சிவந்த கண்களையுடைய
புத்ரம் - புதல்வனான
அங்கதம் - அங்கதனைப் பார்த்து
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

अवस्थां पश्चिमां पश्य पितुः पुत्र सुदारुणाम् ।
संप्रसक्तस्य वैरस्य गतोऽन्तः पापकर्मणा ॥

அவஸ்தாம் பஶ்சிமாம் பஶ்ய பிது: புத்ர ஸுதாருணாம் ।
ஸம்ப்ரஸக்தஸ்ய வைரஸ்ய கதோऽந்த: பாபகர்மணா ॥ 23

புத்ர - குழந்தாய்!
பிது: - தந்தையினது
ஸுதாருணம் - மிக்க அஸஹ்யமாயிருக்கின்ற
பஶ்சிமாம் - மரண
அவஸ்தாம் - அவஸ்தையை
பஶ்ய - பார்;
பாபகர்மணா - பாபச்செயலால்
ஸம்ப்ரஸக்தஸ்ய - அடையப்பட்ட
வைரஸ்ய - பகையினது
அந்த: - பயன்
கத: - அடையப்பட்டுவிட்டது.

बालसूर्योज्ज्वलतनुं प्रयान्तं यमसादनम् ।
अभिवादय राजानं पितरं पुत्र मानदम् ॥

பாலஸூர்யோஜ்ஜ்வலதநும் ப்ரயாந்தம் யமஸாதனம் ।
அபிவாதய ராஜாநம் பிதரம் புத்ர மாநதம் ॥ 24

புத்ர - குழந்தாய்!
பாலஸூர்யோஜ்ஜ்வலதநும் - பாலசூரியனது ஒளியுள்ள உடலுடையவரும்
மாநதம் - பெருமையாய் வளர்ந்து வந்த
ராஜாநம் - மன்னரும்
யமஸாதனம் - யமலோகத்திற்கு
ப்ரயாந்தம் - போய்க்கொண்டிருக்கிறவருமான
பிதரம் - தந்தையை
அபிவாதய - பணிவாயாக.

एवमुक्तः समुत्थाय जग्राह चरणौ पितुः ।
भुजाभ्यां पीनवृत्ताभ्यामङ्गदोऽहमिति ब्रुवन् ॥

ஏவமுக்த: ஸமுத்தாய ஜக்ராஹ சரணௌ பிது: ।
புஜாப்யாம் பீந வ்ருத்தாப்யாமங்கதோऽஹமிதி ப்ருவன் ॥ 25

ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - நியமனம் பெற்ற அவன்
ஸமுத்தாய - எழுந்து,
அஹம் - அடியேன்
அங்கத: - அங்கதன்
இதி - என்று
ப்ருவன் - சொல்லிக்கொண்டு
பீந வ்ருத்தாப்யாம் - பருத்துருண்ட
புஜாப்யாம் - இரு கரங்களாலும்
பிது: - தந்தையினது
சரணௌ - இரு பாதங்களையும்
ஜக்ராஹ - கட்டிக்கொண்டான்.

अभिवादयमानं त्वामङ्गदं त्वं यथा पुरा ।
दीर्घायुर्भव पुत्रेति किमर्थं नाभिभाषसे ॥

அபிவாதயமானம் த்வாமங்கதம் த்வம் யதா புரா ।
தீர்காயுர்பவ புத்ரேதி கிமர்தம் நாபிபாஷஸே ॥ 26

த்வாம் - தேவரீரை
அபிவாதயமானம் - வணங்குகின்ற
அங்கதம் - அங்கதனை
த்வம் - தேவரீர்
யதா புரா - முன்போலவே
புத்ர - 'குழந்தாய்!
தீர்காயு: - பல்லாண்டு
பவ இதி - வாழ்வாயாக' என்று
கிமர்தம் - ஏன்
அபிபாஷஸே ந - சொல்லாதிருக்கிறீர்?

अहं पुत्रसहाया त्वामुपासे गतचेतनम् ।
सिंहेन निहतं सद्यो गौः सवत्सेव गोवृषम् ॥

அஹம் புத்ரஸஹாயா த்வாமுபாஸே கதசேதநம் ।
ஸிம்ஹேன நிஹதம் ஸத்யோ கௌ: ஸவத்ஸேவ கோவ்ருஷம் ॥ 27

ஸிம்ஹேன - ஒரு சிங்கத்தால்
ஸத்ய: - திடீரென்று
நிஹதம் - கொல்லப்பட்ட
கோவ்ருஷம் - எருதை
கௌ: - பசு

ஸ வத்ஸா	-	கன்றுடனேயே
இவ	-	எப்படியோ அப்படியே,
அஹம்	-	நான்
புத்ர ஸஹாயா	-	புத்திரனையும் பக்கலில் வைத்துக்கொண்டு
கதசேதநம்	-	உயிர்துறந்த
த்வாம்	-	தேவரீரைப் பார்த்து
உபாஸே	-	தபிக்கின்றேன்.

इष्ट्वा संग्रामयज्ञेन रामप्रहरणाम्भसि ।

अस्मिन्नवभृथे स्नातः कथं पत्न्या मया विना ॥

இஷ்ட்வா ஸங்க்ராம யஜ்ஞேன ராமப்ரஹரணாம்பஸி ।

அஸ்மின்நவப்ருதே ஸ்நாத: கதம் பத்ந்யா மயா விநா ॥ 28

ஸங்க்ராம யஜ்ஞேன இஷ்ட்வா	-	யுத்தமாகிய யாகத்தைச் செய்துமுடித்து
பத்ந்யா	-	தர்மபத்னியான
மயா விநா	-	என்னை விட்டு
அஸ்மின்	-	இந்த
ராம பாண மஹாம்பஸி	-	ராமபாணமாகிற புண்ய தீர்த்தத்தில்
அவப்ருதே	-	யாக முடிவில்
கதம்	-	எப்படி
ஸ்நாத:	-	ஸ்நானம் செய்தீர்.

या दत्ता देवराजेन तव तुष्टेन संयुगे ।

शातकुम्भमयीं मालां तां ते पश्यामि नेह किम् ॥

யா தத்தா தேவராஜேன தவ துஷ்டேந ஸம்யுகே ।

ஶாத கும்பமயீம் மாலாம் தாம் தே பஶ்யாமி நேஹ கிம் ॥ 29

ஸம்யுகே	-	போரில்
துஷ்டேந	-	உள்ளமுவந்த
தேவராஜேன	-	இந்திரனால்
தவ	-	தேவரீருக்கு
யா	-	எது
தத்தா	-	அளிக்கப்பட்டதோ
தாம்	-	அந்த
தே	-	உமது
ஶாத கும்பமயீம்	-	காஞ்சன
மாலாம்	-	மாலையை
இஹ	-	இப்பொழுது
கிம்	-	ஏனோ
ந பஶ்யாமி	-	நான் காணப்பெறாதிருக்கின்றேன்?

राजश्रीर्न जहाति त्वां गतासुमपि मानद ।

सूर्यस्यावर्तमानस्य शैलराजमिव प्रभा ॥

ராஜஶ்ரீ: ந ஜஹாதி த்வாம் கதாஸுமபி மானத ॥

ஸூர்யஸ்யாவர்தமானஸ்ய ஶைலராஜமிவ ப்ரபா ॥ 30

மானத	-	பெருமையிற் சிறந்தாய்!
ஆவர்த மானஸ்ய	-	அஸ்தமயமாகும்
ஸூர்யஸ்ய	-	சூரிய பகவானது
ப்ரபா	-	ஒளி
ஶைலராஜம்	-	மேரு பர்வதத்தை
இவ	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
கதாஸும் அபி	-	இறந்துபோயிருக்கும்
த்வாம்	-	தேவரீரை
ராஜஶ்ரீ:	-	ராஜலக்ஷ்மி
ஜஹாதி ந	-	விட்டகலவில்லை.

न मे वचः पथ्यमिदं त्वया कृतं न चास्मि शक्ता विनिवारणे तव ।

हता सपुत्रास्मि हतेन संयुगे सह त्वया श्रीर्विजहाति मामिह ॥

ந மே வச: பத்யமிதம் த்வயா க்ருதம்
ந சாஸ்மி ஶக்தா விநிவாரணே தவ ।
ஹதா ஸபுத்ராஸ்மி ஹதேந ஸம்யுகே
ஸஹ த்வயா ஶ்ரீர்விஜஹாதி மாமிஹ ॥ 31

மே	-	அடியேனது
பத்யம்	-	நன்மைபயக்கும்
இதம்	-	இந்த
வச:	-	விண்ணப்பமானது
த்வயா	-	தேவரீரால்
ந க்ருதம்	-	ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.
தவ	-	தேவரீரை
விநிவாரணே	-	நிர்ப்பந்திக்கும் விஷயத்தில்
அஸ்மி ச	-	நானோ
ஶக்தா ந	-	உரிமையில்லாதவள்.
ஸபுத்ரா	-	புதல்வனோடுகூட
அஸ்மி	-	நான்
ஹதா	-	ஜீவப்பிரேதமாயினேன்.
இஹ	-	இப்பொழுது
ஸம்யுகே	-	போரில்
ஹதேந	-	இறந்த
த்வயா ஸஹ	-	தேவரீரோடு
ஶ்ரீ:	-	லக்ஷ்மி
மாம்	-	என்னை
விஜஹாதி	-	விட்டு நீங்கிவிட்டாள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
அங்கதாபி வாததம் நாம த்ரயோவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

சதுர்விம்ஶ: ஸர்க: - 24

तां त्वश्रुवेगेन दुरासदेन त्वभिप्लुतां शोकमहार्णवेन ।
पश्यंस्तदा वाल्यनुजस्तरस्वी भ्रातुर्वधेनाप्रतिमेन तेपे ॥

தாம் த்வஶ்ருவேகேந துராஸதேந
த்வபிப்லுதாம் ஶோக மஹார்ணவேந ।
பஶ்யம்ஸ்ததா வால்யநுஜஸ்தரஸ்வீ
ப்ராதுர் வதேநாப்ரதிமேந தேபே ॥ 1

தரஸ்வீ - தைரியசாலியான
வால்யநுஜ: - வாலியின் தம்பி சுக்ரீவன்
ப்ராது: - தமயனது
அப்ரதிமேந - அற்புதமான
வதேந - வதையால்
அஶ்ரு வேகேந ச - கண்ணீர் பிரவாஹத்தால்
துராஸதேந நு - கரைகாண முடியாத
ஶோக மஹார்ணவேந - சோகமாகிற பெருங்கடலினால்
அபிப்லுதாம் - மெய்மறந்து கிடந்த
தாம் - அவளை
ததா - அப்பொழுது
பஶ்யன் - பார்த்து
தேபே - மிக மனம்நொந்தான்.

स बाष्पपूर्णेन मुखेन वीक्ष्य क्षणेन निर्विण्णमना मनस्वी ।
जगाम रामस्य शनैः समीपं भृत्यैर्वृतः संपरिदूयमानः ॥

ஸ பாஷ்பபூர்ணேந முகேந வீக்ஷ்ய
க்ஷணேந நிர்விண்ணமநா மநஸ்வீ ।
ஜகாம ராமஸ்ய ஶநை: ஸமீபம்
ப்ருத்யைர் வ்ருத: ஸம்பரிதூயமாந: ॥ 2

மநஸ்வீ - நன் மனத்தினனான
ஸ: - அவன்,
பாஷ்ப பூர்ணேந - கண்ணீர் நிறைந்த
முகேந - முகத்தோடு
வீக்ஷ்ய - அவளைக் கண்ணுற்று
ஸம்பரிதூயமான: - அளவுகடந்த துயரத்தில் மூழ்கியவனாகி
க்ஷணேந - ஒரு நொடிப்பொழுதில்
நிர்விண்ணமநா: - உலக வாழ்வில் சலிப்புற்றவனாகி

ப்ருத்யை: - பரிவாரங்களோடு
வ்ருத: - சூழப்பெற்றவனாய்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ஸமீபம் - ஸன்னிதிக்கு
ஶநை: - மெள்ள
ஜகாம - போய்ச் சேர்ந்தாள்.

स तं समासाद्य गृहीतचापमुदात्तमाशीविषतुल्यबाणम् ।
यशस्विनं लक्षणलक्षिताङ्गमवस्थितं राघवमित्युवाच ॥

ஸ தம் ஸமாஸாத்ய க்ருஹீத சாப-
முதாத்த மாஶீவிஷதுல்ய பாணம் ।
யஶஸ்வினம் லக்ஷண லக்ஷிதாங்க-
மவஸ்திதம் ராகவமித்யுவாச ॥ 3

ஸ: - அவன்,
க்ருஹீத சாபம் - கோதண்டபாணியும்
ஆஶீவிஷதுல்ய பாணம் - சர்ப்பங்களை நிகர்த்த பாணங்களையுடையவரும்
உதாத்தம் - உத்தமரும்
யஶஸ்வினம் - மகா புகழ்பெற்றவரும்
லக்ஷண லக்ஷிதாங்கம் - அபூர்வமாய் அவருக்கே உரிய மனமுடையவரும்
அவஸ்திதம் - எதற்கும் சலியாதவருமான
தம் - அந்த
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
ஸமாஸாத்ய - கிட்டி
இதி - பின்வருமாறு
உவாச - விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டான்.

यथाप्रतिज्ञातमिदं नरेन्द्र कृतं त्वया दृष्टफलं च कर्म ।
ममाद्य भोगेषु नरेन्द्रपुत्र मनो निवृत्तं सह जीवितेन ॥

யதா ப்ரதிக்ஞாதமிதம் நரேந்த்ர
க்ருதம் த்வயா த்ருஷ்டபலம் ச கர்ம ।
மமாத்ய போகேஷு நரேந்த்ரபுத்ர
மநோ நிவ்ருத்தம் ஸஹ ஜீவிதேந ॥ 4

நரேந்த்ர புத்ர - கோமானின் கோமகனான
நரேந்த்ர - புருஷோத்தம!
இதம் - இந்த
கர்ம ச - காரியமும்
யதா ப்ரதிக்ஞாதம் - வாக்களிக்கப்பட்டபடியே

த்ருஷ்ட ப லம் - பயனுற்றதாய்
த்வயா - தேவரீரால்
க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டது.
அத்ய - இப்பொழுது
மம - அடியேனது
மந: - மனம்
போகேஷு - உலகசுகங்களிலிருந்து
ஜீவிதேந ஸஹ - உயிரோடு கூடவே
நிவ்ருத்தம் - திரும்பிவிட்டது.

अस्यां महिष्यां तु भृशं रुदत्यां पुरे च विक्रोशति दुःखतप्ते ।
हतेऽग्रजे संशयितेऽङ्गदे च न राम राज्ये रमते मनो मे ॥ ८

அஸ்யாம் மஹிஷ்யாம் து ப்ருஶம் ருதத்யாம்
புரே ச விக்ரோஶதி துக்கதப்தே ।
ஹதேऽக்ரஜே ஸம்ஶயிதேऽங்கதே ச
ந ராம ராஜ்யே ரமதே மநோ மே ॥ 5

ராம - ஸ்ரீராம!
அக்ரஜே - தமயன்
ஹதே - மாண்ட பின்னர்
அஸ்யாம் - இந்த
மஹிஷ்யாம் - பட்டமகிஷி
ப்ருஶம் - அஸஹ்யமாய்
ருதத்யாம் து - அழவும்,
புரே - ஊர்ஜனம்
துக்கதப்தே - துக்கத்திற்காட்பட்டு
ஸம்ஶயிதே - கதறவும்,
அங்கதே - அங்கதன்
விக்ரோஶதி ச - குறைபடவும்,
மே - எனது
மந: - மனம்
ராஜ்யே - அரசாளுகையில்
ரமதே ந - பற்றற்றதாகிறது.

क्रोधादमर्षादतिविप्रधर्षाद्भ्रातुर्वधो मेऽनुमतः पुरस्तात् ।
हते त्विदानीं हरियूथपेऽस्मिन् सुतीव्रमिक्ष्वाकुकुमार तप्ये ॥

க்ரோதாதமர்ஷாததி விப்ரதர்ஷாத்
ப்ராதுர்வதோ மேऽநுமத: புரஸ்தாத் ।
ஹதே த்விதாநீம் ஹரியூதபேऽஸ்மின்
ஸுதீவ்ர மிக்ஷ்வாகு குமார தப்யே ॥ 6

இக்ஷ்வாகு குமார - இக்ஷ்வாகுப்பிள்ளாய்!
புரஸ்தாத் - இதற்கு முன்
ப்ராது: - தமயனது
வத: - வதையானது
க்ரோதாத் - கோபத்தாலும்
அமர்ஷாத் - முரட்டுத்தனத்தாலும்
அதி விப்ரதர்ஷாத் - அஸஹ்யமான தௌர்ஜன்யத்தினாலும்
மே - எனது
அநுமத: - சம்மதி பெற்றதாயிருந்தது.
அஸ்மின் - இந்த
ஹரியூதபே - வானர மன்னன்
ஹதே - மாண்டுகிடக்கையில்
இதாநீம் து - இப்பவோவெனில்
ஸுதீவ்ரம் - மிகவும்
தப்ஸ்யே - பச்சாத்தாபப்படுகின்றேன்.

श्रेयोऽद्य मन्ये मम शैलमुख्ये तस्मिन्निवासश्चिरमृश्यमूके ।
यथा तथा वर्तयतः स्ववृत्त्या नेमं निहत्य त्रिदिवस्य लाभः ॥

ஶ்ரேயோऽத்ய மன்யே மம ஶைலமுக்யே
தஸ்மின் நிவாஸ: சிரம் ரிஶ்யமூகே ।
யதா ததா வர்தயத: ஸ்வ வ்ருத்த்யா
நேமம் நிஹத்ய த்ரிதிவஸ்ய லாப: ॥ 7

அத்ய - இப்பொழுது
சிரம் - எந்நாளும்
ஸ்வ வ்ருத்த்யா - தன் உழைப்பினாலேயே
வர்தயத: - காலங்கழிக்கும்
மம - எனக்கு
தஸ்மின் - அந்த
ஶைலமுக்யே - பர்வதோத்தமமான
ரிஶ்யமூகே - ரிச்யமூகத்தில்
நிவாஸ: - வாஸமானது
ஶ்ரேய: - எதிலும் மேம்பட்டதாய்
மன்யே - நான் எண்ணுகிறேன்.
இமம் - இவரை
நிஹத்ய - கொன்று

யதா ததா - அக்காரணத்தால்
த்ரிதிவஸ்ய - தேவலோகத்தை
லாப: - அடைதலும்
ந - வேண்டாம்.

न त्वां जिघांसामि चरेति यन्मामयं महात्मा मतिमानुवाच ।
तस्यैव तद्राम वचोऽनुरूपमिदं पुनः कर्म च मेऽनुरूपम् ॥

ந த்வாம் ஜிகாம்ஸாமி சரேதி யன்மா-
மயம் மஹாத்மா மதிமாநுவாச ।
தஸ்யைவ தத்ராம வசோ'நு ரூப-
மிதம் புன: கா்ம ச மே'நுரூபம் ॥ 8

மஹாத்மா - மகாத்மாவும்
மதிமாந் - புத்திமானுமாகிய
அயம் - இவர்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
த்வாம் - 'உன்னை
ஜிகாம்ஸாமி ந - கொலைபுரிய மனமில்லை
சர - எங்கேயாவது திரிந்து கொண்டிரு'
இதி - என்று
உவாச - சொன்னார்;
ராம - ஸ்ரீராம!
யத் - எந்த
தத் - அந்த
வச: - சொல்
தஸ்ய - இவருடைய
அநுரூபம் ஏவ - கல்யாண குணங்களுக்கே ஏற்றது.
இதம் - இந்த
கா்ம ச - காரியமும்
மே - என்னுடைய
புன: அநுரூபம் - அதற்கு மாறான தீய குணங்களுக்கே ஏற்றது.

भ्राता कथं नाम महागुणस्य भ्रातुर्वधं राघव रोचयेत ।
राज्यस्य दुःखस्य च वीर सारं न चिन्तयन् कामपुरस्कृतः सन् ॥

ப்ராதா கதம் நாம மஹாகுணஸ்ய
ப்ராதுர்வதம் ராகவ ரோசயேத ।
ராஜ்யஸ்ய துக்கஸ்ய ச வீர ஸாரம்
ந சிந்தயன் காம புரஸ்க்ருத: ஸன் ॥ 9

வீர - வீரரே!
ராகவ - ஸ்ரீராம!

ராஜ்யஸ்ய - ராஜ்யத்தினுடையவும்
துக்கஸ்ய ச - மன வேதனையுடையவும்
ஸாரம் - தாரதம்மியத்தை
ந சிந்தயன் - ஆலோசியாதவனாய்
காம புரஸ்க்ருத: ஸன் - பேராசைக்கு ஈடுபட்டவனாயிருந்து கொண்டு
ப்ராதா - உடன்பிறந்தவனாயிருக்குமொருவன்
மஹாகுணஸ்ய - மகா குணவானாகிய
ப்ராது: - தமயனது
வதம் - வதையை
கதம் நாம - எப்படித்தான்
ரோசயேத - விரும்பலாம்?

वधो हि मे मतो नासीत् स्वमाहात्म्याव्यतिक्रमात् ।
ममासीद्बुद्धिदौरात्म्यात् प्राणहारी व्यतिक्रमः ॥

வதோ ஹி மே மதோ நாஸீத்ஸ்வமாஹாத்ம்யா வ்யதிக்ரமாத் ।
மமாஸீத் புத்திதௌராத்ம்யாத் ப்ராணஹாரீ வ்யதிக்ரம: ॥ 10

ஸ்வ மாஹாத்ம்யா - பிறவிக்குணமாகிய பெருந்தன்மையை
வ்யதிக்ரமாத் ஹி - மீறி நடவாமையால்தான்
மே - எனது
வத: - வதையானது
மத: - அவனால் சம்மதிக்கப்பட்டதாக
அஸீத் ந - இல்லை.
மம - எனது
புத்தி தௌராத்ம்யாத் - புத்தியின் இழிதகைமையினாலேயே
ப்ராணஹாரீ - பிராணனையே ஒழிக்கும்
வ்யதிக்ரம: - பெரும் பாபம்
ஆஸீத் - விளைந்தது.

द्रुमशाखावभग्नोऽहं मुहूर्तं परिनिष्टनन् ।
सान्त्वयित्वा त्वनेनोक्तो न पुनः कर्तुमर्हसि ॥

த்ரும ஶாகாவபக்நோ'ஹம் முஹூர்தம் பரிநிஷ்டநன் ।
ஸாந்த்வயித்வா த்வநேநோக்தோ ந புன: கா்துமா்ஹஸி ॥ 11

த்ரும ஶாகாவபக்ந: - மரக்கிளைகளால் அடியுண்டு
முஹூர்தம் - ஒரு நொடிப்பொழுது
பரிநிஷ்டநன் - அலறித் தத்தளிக்கின்ற
அஹம் - நான்
அநேந - இவரால்
ஸாந்த்வயித்வா - தேற்றரவு செய்யப்பட்டு
புன: - இனிமேல்

கர்தும் - 'நீ இப்படிச்செய்ய
அர்ஹஸி ந - கூடாது' என்று
து உக்த: - மட்டும் புத்திமதி கூறப்பட்டேன்.

भ्रातृत्वमार्यभावश्च धर्मश्चानेन रक्षितः ॥

ப்ராத்ருத்வ மார்யபாவஶ்ச தர்மஶ்சாநேந ரக்ஷித: ॥ 12

அநேந - இவரால்
தர்ம: - தர்மம்
ரக்ஷித: - அழியாது பாதுகாக்கப்பட்டது.
ஆர்யபாவ: - பெரிய தகைமை
ச - அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டது.
ப்ராத்ருத்வம் - சகோதர வாஞ்சை
ச - அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டது.

मया क्रोधश्च कामश्च कपित्वं च प्रदर्शितम् ॥

மயா க்ரோதஶ்ச காமஶ்ச கபித்வம் ச ப்ரதர்ஶிதம் ॥ 13

மயா ச - என்னாலோ
கபித்வம் - குரங்கு புத்தியும்
க்ரோத: ச - கோபமும்
ப்ரதர்ஶிதம் - காட்டிவிடப்பட்டது.
காம: - தனக்குத் தோன்றிய செய்கை
ச - அப்படியே காட்டி விடப்பட்டது.

अचिन्तनीयं परिवर्जनीयमनीप्सनीयं स्वनवेक्षणीयम् ।
प्राप्तोऽस्मि पाप्मानमिमं नरेन्द्र भ्रातुर्वधात्त्वाष्ट्रवधादिवेन्द्रः ॥

அசிந்தநீயம் பரிவர்ஜநீய-
மநீப்ஸநீயம் ஸ்வநவேக்ஷணீயம் ।
ப்ராப்தோऽஸ்மி பாப்மானமிமம் நரேந்த்ர
ப்ராதுர்வதாத் த்வாஷ்ட்ரவதாதிவேந்த்ர: ॥ 14

நரேந்த்ர - புருஷோத்தம!
இந்த்ர: - இந்திரன்
த்வாஷ்ட்ர வதாத் - த்வஷ்டாவின் புத்திரனாகிய விருத்தாசுரனை கொன்றதால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ப்ராது: வதாத் - தமயனைக் கொன்றதால்
அசிந்த நீயம் - அளவிட முடியாததும்
பரிவர்ஜநீயம் - தூர விலக்க வேண்டியதும்
அநீப்ஸநீயம் - மனதினால் நினைக்கக் கூடாததும்
ஸ்வநவேக்ஷணீயம் - கண்ணாலும் பார்க்கவொண்ணாததுமான

இமம் - இந்த
பாப்மானம் - கொடிய பாபத்தை
ப்ராப்த: அஸ்மி - நான் அடைந்து விட்டேன்.

पाप्मानमिन्द्रस्य मही जलं च वृक्षाश्च कामं जगृहुः स्त्रियश्च ।
को नाम पाप्मानमिमं क्षमेत शाखामृगस्य प्रतिपत्तुमिच्छन् ॥

பாப்மாந மிந்த்ரஸ்ய மஹீ ஜலம் ச
வ்ருக்ஷாஶ்ச காமம் ஜக்ருஹு: ஸ்த்ரியஶ்ச ।
கோ நாம பாப்மானமிமம் க்ஷமேத
ஶாகாம்ருகஸ்ய ப்ரதிபத்துமிச்சன் ॥ 15

இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனது
பாப்மாநம் - பாபத்தை
மஹீ - பூமியும்
ஜலம் - நதிகளின் முதல் பிரவாகமும்
ஸ்த்ரிய: ச - பெண்களும்
ஜக்ருஹு: - வாங்கிக் கொண்டார்கள்.
வ்ருக்ஷா: ச - மரங்களும்
ச காமம் - அப்படியே வாங்கிக் கொண்டன எனவும் சொல்வதுண்டு.
ஶாகாம்ருகஸ்ய ஏவ - குரங்காகிய எனது
இமம் பாப்மாநம் - இந்த கொடும் பாபத்தை
ப்ரதி பத்தும் - பற்ற
இச்சன் - இணங்கி
க: நாம - எவன்தான்
க்ஷமேத - ஏற்றுக்கொள்வான்.

नार्हामि संमानमिमं प्रजानां न यौवराज्यं कुत एव राज्यम् ।
अधर्मयुक्तं कुलनाशयुक्तमेवंविधं राघव कर्म कृत्वा ॥

நார்ஹாமி ஸம்மானமிமம் ப்ரஜாநாம்
ந யௌவராஜ்யம் குத ஏவ ராஜ்யம் ।
அதர்மயுக்தம் குலநாஶயுக்த-
மேவம்விதம் ராகவ கர்ம க்ருத்வா ॥ 16

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஏவம் விதம் - இப்படிப்பட்டதான
அதர்ம யுக்தம் - தர்மமல்லாததும்
குலநாஶயுக்தம் - குலநாசத்தை விளைவித்ததுமான
கர்ம - தீத்தொழிலை
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
ப்ரஜாநாம் - பிரஜைகளுடைய

இமம் - இந்த
ஸம்மானம் - நல்ல அபிப்பிராயத்திற்கு
அர்ஹாமி ந - நான் அர்ஹன் அல்லேன்.
யௌவராஜ்யம் - இளவரசு பதவிக்கும்
ந - அர்ஹனல்லேன்.
ராஜ்யம் - ராஜ்ய பதவிக்கும்
குத: ஏவ - எங்ஙனம் அர்ஹன் ஆவேன்.

पापस्य कर्तास्मि विगर्हितस्य क्षुद्रस्य लोकापकृतस्य चैव ।
शोको महान् मामभिवर्ततेऽयं वृष्टेर्यथा निम्नमिवाम्बुवेगः ॥

பாபஸ்ய கர்தாஸ்மி விகர்ஹிதஸ்ய
க்ஷுத்ரஸ்ய லோகாபக்ருதஸ்ய சைவ।
ஶோகோ மஹான் மாமபிவர்ததேऽயம்
வ்ருஷ்டேர் யதா நிம்நமிவாம்புவேக: ॥ 17

விகர்ஹிதஸ்ய - நிந்திக்கப்படுவதும்
க்ஷுத்ரஸ்ய ச - இழிவானதும்
லோகாபக்ருதஸ்ய ஏவ - உலகிற்கே தீங்காகிறதுமான
பாபஸ்ய - பாபத்தை
கர்தா அஸ்மி - நான் செய்தவனாகிறேன்.
அயம் - இந்த
மஹான் - அளவுக்கு மிஞ்சின
ஶோக: - துக்கமானது
வ்ருஷ்டே: - மழையின்
அம்புவேக: - வெள்ளமானது
நிம்நம் - பள்ளத்தாக்கில்
யதா - எவ்வண்ணமோ
இவ - அவ்வண்ணமே
மாம் - என்னிடம்
அபிவர்ததே - நிலைத்திருக்கிறது.

सोदर्यघातापरगात्रवालः संतापहस्ताक्षिशिरोविषाणः ।
एनोमयो मामभिहन्ति हस्ती दृप्तो नदीकूलमिव प्रवृद्धः ॥

ஸோதர்ய காதா பரகாத்ரவால:
ஸந்தாபஹஸ்தாக்ஷி ஶிரோவிஷாண:।
ஏநோமயோ மாமபிஹந்தி ஹஸ்தீ
த்ருப்தோ நதீ கூலமிவ ப்ரவ்ருத்த: ॥ 18

ஸோதர்ய காதா - தமயன் கொலை என்னும்
பரகாதவால: பின்புறத்தையும் வாலையுமுடையதும்
ஸந்தாப ஹஸ்தாக்ஷி - பரிதாபமென்னும் துதிக்கையையும்
ஶிரோவிஷாண: கண்களையும் தலையையும் தந்தங்களையும் உடையதும்
த்ருப்த: - செருக்குற்றதும்
ப்ரவ்ருத்த: - மிகப் பெரியதும்
ஏநோமய: - பாபமே உருவெடுத்து வந்ததுமான
ஹஸ்தீ - யானையானது
நதீகூலம் - ஒரு நதி கரையை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மாம் - என்னை
அபிஹந்தி - இடைவிடாது தாக்குகிறது.

अंहो बतेदं नृवराविषह्यं निवर्तते मे हृदि साधु वृत्तम् ।
विवर्णमग्नौ परितप्यमानं किट्टं यथा राघव जातरूपम् ॥

அம்ஹோ பதேதம் ந்ருவரா விஷஹ்யம்
நிவர்ததே மே ஹ்ருதி ஸாதுவ்ருத்தம்।
விவர்ணமக்நௌ பரிதப்யமானம்
கிட்டம் யதா ராகவ ஜாதரூபம் ॥ 19

ந்ருவர - புருஷோத்தம!
ராகவ - ஸ்ரீராம!
பத - என்ன ஆச்சரியம்!
இதம் - இந்த
அம்ஹோ - பாபத்தை
அவிஷஹ்யம் - பொறுக்க முடியாது
மே ஹ்ருதி - எனது மனதில்
ஸாது வ்ருத்தம் - தர்ம சிந்தனையானது
அக்நௌ - நெருப்பில்
பரிதப்யமானம் - நன்கு காய்ச்சப்படுகிற
ஜாதரூபம் - தங்கமானது
விவர்ணம் - பிரயோஜனமற்ற
கிட்டம் - மாசை
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிவர்ததே - வெறுக்கிறது.

महाबलानां हरियूथपानामिदं कुलं राघव मन्निमित्तम् ।
अस्याङ्गदस्यापि च शोकतापादर्धस्थितप्राणमितीव मन्ये ॥

மஹாபலாநாம் ஹரியூதபாநா-
மிதம் குலம் ராகவ மந்நிமித்தம்।
அஸ்யாங்கதஸ்யாபி ச ஶோகதாபாத்
அர்தஸ்தித ப்ராணமிதீவ மன்யே ॥ 20

ராகவ - ஸ்ரீராம!
மஹாபலாநாம் - அதிபலவான்களாகிய
ஹரியூதபாநாம் ச - வானரோத்தமர்களுடையவும்
அஸ்ய - இந்த
அங்கதஸ்ய அபி - அங்கதனுடையவும்
அதீவ - மிக்க
ஶோகதாபாத் - சோகத்தின் கடுமையால்
இதம் - இந்த
குலம் - ஜனசமூகம்
மன்நிமித்தம் - என் காரணமாய்
அர்தஸ்தித ப்ராணம் - குற்றுயிருற்றதாக
மன்யே - நான் நினைக்கிறேன்.

सुतः सुलभ्यः सुजनः सुवश्यः कुतः सुपुत्रः सदृशोऽङ्गदेन ।
न चापि विद्येत स वीर देशो यस्मिन् भवेत् सोदरसंनिकर्षः ॥

ஸுத: ஸுலப்ய: ஸுஜன: ஸுவஶ்ய:
குத: ஸுபுத்ர: ஸத்ருஶோऽங்கதேந ।
ந சாபி வித்யேத ஸ வீர தேஶோ
யஸ்மின் பவேத் ஸோதரஸந்நிகர்ஷ: ॥ 21

அங்கதேந - அங்கதனுக்கு
ஸத்ருஶ: - சமானமான
ஸுபுத்ர: - நற்குணங்களமையப் பெற்ற புத்ரனும்
ஸுலப்ய: - புண்யத்தின் பயனாய் அடையத்தக்கவனும்,
ஸுஜன: - ஸௌஜன்யமுள்ளவனும்,
ஸுவஶ்ய: - எப்பொழுதும் மனம் கோணாதபடி நடக்கின்றவனுமாகிய
ஸுத - ஒரு புதல்வன்
குத: - வேறெங்குண்டு?
வீர - வீரரே!
ஸோதர ஸந்நிகர்ஷ: - சகோதரனை நேரில் காணலென்பது
யஸ்மின் - எந்த இடத்தில்
பவேத் - உண்டாகுமோ
ஸ: - அந்த
தேஶ: அபி - இடமென்பதே
ந வித்யேத ச - இல்லையே!

यद्यङ्गदो वीरवराह जीवेज्जीवेच्च माता परिपालनार्थम् ।
विना तु पुत्रं परितापदीना तारा न जीवेदिति निश्चितं मे ॥

யத்யங்கதோ வீரவரார்ஹ ஜீவேத்
ஜீவேச்ச மாதா பரிபாலநார்தம் ।
விநா து புத்ரம் பரிதாபதீநா
தாரா ந ஜீவேதிதி நிஶ்சிதம் மே ॥ 22

வீரவரார்ஹ - உத்தம வீரர்களால் கொண்டாடப்பட்டவரே!
அங்கத: - அங்கதன்
ஜீவேத் யதி - பிழைத்திருக்கின்றான் என்றால்
மாதா ச - தாயும், (தாரையும்)
பரிபாலநார்தம் - செல்வமாய் வளர்ப்பதற்காக
ஜீவேத் - உயிருடனிருப்பாள்,
தாரா - தாரை
புத்ரம் விநா து - புதல்வனை விட்டுப் பிரிந்தாளென்றால்
பரிதாபதீநா - சோகத்தால் நொந்தவளாகி
ஜீவேத் ந - உயிருடன் இருக்க மாட்டாள்
இதி - என்பது
மே - எனக்கு
நிஶ்சிதம் - உள்ளபடி தெரிந்த விஷயம்.

सोऽहं प्रवेक्ष्याम्यतिदीप्तमग्निं भ्रात्रा च पुत्रेण च सख्यमिच्छन् ।
इमे विचेष्यन्ति हरिप्रवीराः सीतां निदेशे परि वर्तमानाः ॥

ஸோऽஹம் ப்ரவேக்ஷ்யாம்யதி தீப்தமக்நிம்
ப்ராத்ரா ச புத்ரேண ச ஸக்யமிச்சன் ।
இமே விசேஷ்யந்தி ஹரிப்ரவீரா:
ஸீதாம் நிதேஶே பரிவர்தமாநா: ॥ 23

ப்ராத்ரா ச - தமயனாலும்
புத்ரேண ச - புதல்வனாலும், (அங்கதனாலும்)
ஸக்யம் - நல்ல அபிப்பிராயத்தை
இச்சன் - கோருகிற
ஸ: - அந்த
அஹம் - நான்
அதிதீப்தம் - கொழுந்துவிட்டெரியும்
அக்நிம் - தீயில்
ப்ரவேக்ஷ்யாமி - விழுந்துவிடப் போகிறேன்.
இமே - இந்த
ஹரிப்ரவீரா: - வானரோத்தமர்கள்
நிதேஶே - எனது வார்த்தையில்
பரிவர்த மாநா: - பக்தியுடனிருக்கின்றவர்களாய்
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
விசேஷ்யந்தி - தேடுவார்கள்.

कृत्स्नं तु ते सेत्स्यति कार्यमेतन्मय्यप्रतीते मनुजेन्द्रपुत्र ।
कुलस्य हन्तारमजीवनार्हं रामानुजानीहि कृतागसं माम् ॥

க்ருத்ஸ்நம் து தே ஸேத்ஸ்யதி கார்யமேதன்
மய்யப்ரதீதே மநுஜேந்த்ரபுத்ர ।
குலஸ்ய ஹந்தாரமஜீவநார்ஹம்
ராமாநுஜாநீஹி க்ருதாகஸம் மாம் ॥ 24

மநுஜேந்த்ர புத்ர - சக்கிரவர்த்தியின் திருக்குமார!
மயி - அடியேன்
அப்ரதீதே - மாண்டபின்னும்
தே - தேவரீரது
கார்யம் - கார்யமாகிற
ஏதத் - இது
து - அது காரணமாய்
க்ருத்ஸ்நம் - குறையின்றி
ஸேத்ஸ்யதி - முடிவுபெறும்.
ராம - ஸ்ரீராம!
குலஸ்ய - குலத்தை
ஹந்தாரம் - நாசம் செய்தவனும்
அஜீவநார்ஹம் - உயிர் வைத்திருக்க அநர்ஹனும்
க்ருதாகஸம் - கொடும் பாபியுமான
மாம் - அடியேனுக்கு
அநுஜாநீஹி - விடைதந்தருள வேண்டும்.

इत्येवमार्तस्य रघुप्रवीरः श्रुत्वा वचो वाल्यनुजस्य तस्य ।
संजातबाष्पः परवीरहन्ता रामो मुहूर्तं विमना बभूव ॥

இத்யேவமார் தஸ்ய ரகுப்ரவீர:
ம்ருத்வா வசோ வால்யநுஜ்ஸ்ய தஸ்ய ।
ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப: பரவீரஹந்தா
ராமோ முஹூர்தம் விமநா பபூவ ॥ 25

பரவீரஹந்தா - சத்துரு சூரர்களைக் கொல்லும்
ரகுப்ரவீரா: - ரகுகுலதிலகரான
ராம: இதி ஏவம் - ஸ்ரீராமர் மேற்கண்டவாறு
ஆர்தஸ்ய - துன்புறும்
வால்யநுஜஸ்ய - வாலியின் தம்பியினது
வச: - சொல்லை
ம்ருத்வா - கேட்டு,
ஸஞ்ஜாத பாஷ்ப: - கண்களில் நீர் ததும்ப
முஹூர்தம் - சற்றுநேரம்
விமநா: - சிந்தையுற்றவராய்
பபூவ - ஆயினர்.

तस्मिन् क्षणेऽभीक्ष्णमवेक्ष्यमाणः क्षितिक्षमावान् भुवनस्य गोप्ता ।
रामो रुदन्तीं व्यसने निमग्नां समुत्सुकः सोऽथ ददर्श ताराम् ॥

தஸ்மின் க்ஷணேऽபீக்ஷ்ணமவேக்ஷ்யமாண:
க்ஷிதிக்ஷமாவான் புவனஸ்ய கோப்தா ।
ராமோ ருதந்தீம் வ்யஸனே நிமக்நாம்
ஸமுத்ஸுக: ஸோऽத ததர்ஶ தாராம் ॥ 26

க்ஷிதிக்ஷமாவான் - பூமியை நிகர்த்த பொறுமையுடையவராய்
புவனஸ்ய - உலகிற்கே
கோப்தா - ரக்ஷகரான
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தஸ்மின் - அந்த
க்ஷணே - சமயத்தில்
அபீக்ஷ்ணம் - மிகவும்
அவேக்ஷ்யமாண: - வேண்டப்பட்டவராய்
வ்யஸனே - துக்கத்தில்
நிமக்நாம் - மூழ்கி
ருதந்தீம் - அழுதுகொண்டிருக்கும்
தாராம் - தாரையை
அத - இப்பொழுது
ஸமுத்ஸுக: - தானும் மிகத் துயருற்றவராய்
ததர்ஶ - பார்த்தார்.

तां चारुनेत्रां कपिसिंहनाथां पतिं समाश्लिष्य तदा शयानाम् ।
उत्थापयामासुरदीनसत्त्वां मन्त्रिप्रधानाः कपिवीरपत्नीम् ॥

தாம் சாருநேத்ராம் கபிஸிம்ஹநாதாம்
பதிம் ஸமாஶ்லிஷ்ய ததா ஶயாநாம் ।
உத்தாபயாமாஸுரதீந ஸத்வாம்
மந்த்ரி ப்ரதாநா: கபிவீரபத்நீம் ॥ 27

மந்த்ரி ப்ரதாநா: - பிரதான மந்திரிகள்
சாரு நேத்ராம் - அழகிய கண்களையுடையவளும்
அதீந ஸத்வாம் - மகத்தான ஞானியும்
கபிராஜ பத்நீம் - வானர மன்னனுக்கு மனைவியாய்
கபிஸிம்ஹநாதாம் - வானரோத்தமர்களுக்கரசியுமாய்
ததா - அப்பொழுது
பதிம் ஸமாஶ்லிஷ்ய - கணவனை கட்டிக்கொண்டு,
ஶயாநாம் - படுத்திருக்கிற
தாம் - அவளை
உத்தாபயாமாஸு: - எழுப்பினார்கள்.

सा विस्फुरन्ती परिरभ्यमाणा भर्तुः सकाशादपनीयमाना ।
ददर्श रामं शरचापपाणिं स्वतेजसा सूर्यमिव ज्वलन्तम् ॥

ஸா விஸ்புரந்தீ பரிரப்யமாணா
பர்து: ஸகாஶாதபநீயமாநா ।
ததர்ஶ ராமம் ஶரசாப பாணிம்
ஸ்வதேஜஸா ஸூர்யமிவ ஜ்வலந்தம் ॥ 28

ஸா விஸ்புரந்தீ - அவள் உடல் நடுங்க
பரிரப்யமாணா - தோழிமார்களால் அணைத்துக் கட்டிக் கொள்ளப்பட்டு
பர்து: - நாயகனது
ஸகாஶாத் - அருகாமையிலிருந்து
அபநீயமாநா - அழைத்து வரப்பட்டவளாய்
ஶரசாப பாணிம் - பாணத்தையும் வில்லையும் கையில் ஏந்தி
ஸ்வ தேஜஸா - தனது ஒளியால்
ஸூர்யம் - சூரிய பகவானை
இவ - நிகர்த்த
ஜ்வலந்தம் - தேஜோமயமாய் விளங்கும்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ததர்ஶ - பார்த்தாள்.

सुसंवृतं पार्थिवलक्षणैश्च तं चारुनेत्रं मृगशावनेत्रा ।
अदृष्टपूर्वं पुरुषप्रधानमयं स काकुत्स्थ इति प्रजज्ञे ॥

ஸுஸம்வ்ருதம் பார்திவலக்ஷணைஶ்ச
தம் சாருநேத்ரம் ம்ருகஶாபநேத்ரா ।
அத்ருஷ்டபூர்வம் புருஷப்ரதாநம்
அயம் ஸ காகுத்ஸ்த இதி ப்ரஜஜ்ஞே ॥ 29

ம்ருகஶாபநேத்ரா - மான்குட்டியின் கண்கள் போன்ற கண்களை உடைய அவள்
பார்திவ லக்ஷணை: - ராஜலக்ஷணங்களால்
ஸுஸம்வ்ருதம் - நிறையப் பெற்றவரும்
சாருநேத்ரம் ச - அழகிய கண்களை உடையவரும்
அத்ருஷ்ட பூர்வம் - இதுவரையில் பார்த்திராத
புருஷப்ரதாநம் - புருஷோத்தமரான
தம் - அவரைப் பார்த்து
அயம் - 'இவர்தான்
ஸ: - அந்த
காகுத்ஸ்த: இதி - ஸ்ரீராமர்' என்று
ப்ரஜஜ்ஞே - மனத்தினுள் எண்ணினாள்.

तस्येन्द्रकल्पस्य दुरासदस्य महानुभावस्य समीपमार्या ।
आर्तातितूर्णं व्यसनाभिपन्ना जगाम तारा परिविह्वलन्ती ॥

தஸ்யேந்த்ரகல்பஸ்ய துராஸதஸ்ய
மஹாநுபாவஸ்ய ஸமீபமார்யா ।
ஆர்தாதிதூர்ணம் வ்யஸநாபிபந்நா
ஜகாம தாரா பரிவிஹ்வலந்தீ ॥ 30

வ்யஸநாபி பந்நா - சோகத்தால் தவிப்புண்டு
பரிவிஹ்வலந்தீ - முற்றிலும் மெய்மறந்து
ஆர்தா - துன்புறும்
ஆர்யா - உத்தமியான
தாரா - தாரை
இந்த்ர கல்பஸ்ய - இந்திரனை நிகர்த்தவரும்
துராஸதஸ்ய - அடைவதற்கரியவரும்
மஹாநுபாவஸ்ய - மகானுபாவருமாகிய
தஸ்ய - அவரது
ஸமீபம் - சந்நிதிக்கு
அதிதூர்ணம் - அதிவேகமாய்
ஜகாம - நடந்தாள்.

सा तं समासाद्य विशुद्धसत्त्वा शोकेन संभ्रान्तशरीरभावा ।
मनस्विनी वाक्यमुवाच तारा रामं रणोत्कर्षणलब्धलक्षम् ॥

ஸா தம் ஸமாஸாத்ய விஶுத்த ஸத்த்வா
ஶோகேந ஸம்ப்ராந்த ஶரீர பாவா ।
மனஸ்விநீ வாக்ய முவாச தாரா
ராமம் ரணோத்கர்ஷண லப்தலக்ஷ்யம் ॥ 31

ஶோகேந - சோகத்தால்
ஸம்ப்ராந்த ஶரீரபாவா - தடுமாற்றமடைந்த தேகபலமுடையவளும்
மனஸ்விநீ - அதி விவேகியுமான
ஸாதாரா - அந்த தாரை
விஶுத்தா ஸத்த்வா - தருமநெறிவழுவாது செலுத்தும் ஆற்றலுடையவரும்
ரணோத்கர்ஷண - போரில் குறி தப்பாது பாணம் பிரயோகிப்பவரென
லப்தலக்ஷ்யம் - பிரஸித்தி பெற்றவருமான
தம் - அந்த
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஸமாஸாத்ய - அணுகி,
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னாள்.

त्वमप्रमेयश्च दुरासदश्च जितेन्द्रियश्चोत्तमधार्मिकश्च ।
अक्षय्यकीर्तिश्च विचक्षणश्च क्षितिक्षमावान् क्षतजोपमाक्षः ॥

த்வமப்ரமேயஶ்ச துராஸதஶ்ச
ஜிதேந்த்ரியஶ் சோத்தம தார்மிகஶ்ச ।
அக்ஷய்ய கீர்திஶ்ச விசக்ஷணஶ்ச
க்ஷிதிக்ஷமாவான் க்ஷதஜோபமாக்ஷ: ॥ 32

த்வம் ச - தேவரீரோ
அப்ரமேய: ச - இத்தன்மையரென்று யாவராலும் அறிய முடியாதவர்.
துராஸத: ச - அடைவதற்கரியவர்.
ஜிதேந்த்ரிய: ச - ஐம்புலன்களையும் அடக்கியவர்.
உத்தம தார்மிக: - சர்வோத்திருஷ்டமான தருமானுஷ்டானம் உடையவர்.
அக்ஷய்ய கீர்தி: ச - இவ்வளவு தானனென்று சொல்லமுடியாத கீர்த்தி படைக்கப் பெற்றவர்,
விசக்ஷண: - ஸர்வ ஞானி
க்ஷிதிக்ஷமாவான் - பூமிபோன்ற பொறுமையுள்ளவர்,
க்ஷதஜோபமாக்ஷ: - ரத்தம்போல் சிவந்த கண்களையுடையவர்.

त्वमात्तबाणासनबाणपाणिर्महाबलः संहननोपपन्नः ।
मनुष्यदेहाभ्युदयं विहाय दिव्येन देहाभ्युदयेन युक्तः ॥

த்வமாத்த பாணாஸந பாணபாணிர்
மஹாபல: ஸம்ஹநநோபபந்ந: ।
மநுஷ்யதேஹாப்யுதயம் விஹாய
திவ்யேந தேஹாப்யுதயேந யுக்த: ॥ 33

த்வம் - தேவரீர்
ஆத்த பாணாஸந பாண பாணி: - எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கும் வில்லையும் கணையையும் கையில் பிடித்தவர்,
மஹாபல: - மகா ஆற்றலுடையவர்,
ஸம்ஹநநோபபந்ந: - அழகிய திருமேனியர்;
மநுஷ்யதேஹாப்யுதயம் - மானிட தேகத்திற்குரிய ஸ்வபாவத்தை
விஹாய - விட்டு,
திவ்யேந - அமானுஷ்யமான
தேஹாப்யுதயேந - தேக சௌந்தர்யத்தால்
யுக்த: - விளங்குகின்றீர்.

येनैवबाणेन हतः प्रियो मे तेनैव मां त्वं जहि सायकेन ।
हता गमिष्यामि समीपमस्य न मामृते राम रमेत वाली ॥

யேநைவ பாணேன ஹத: ப்ரியோ மே
தேநைவ மாம் த்வம் ஜஹி ஸாயகேந ।
ஹதா கமிஷ்யாமி ஸமீபமஸ்ய
ந மாம்ருதே ராம ரமேத வாலீ ॥ 34

ராம - ஸ்ரீராம!
வாலீ - வாலி
மாம்ருதே - என்னையின்றி
ரமேத ந - களிப்புறார்.
மே - எனது
ப்ரிய: - கணவர்
யேந - எந்தவொரு
பாணேன - பாணத்தால்
ஹத: - கொல்லப்பட்டாரோ
தேந ஏவ - அதே
ஸாயகேந ஏவ - பாணத்தாலேயே
மாம் - என்னையும்
த்வம் - தேவரீர்
ஜஹி - கொன்றருளும்;
ஹதா - கொல்லப்பட்ட நான்
அஸ்ய - இவரது
ஸமீபம் - சன்னிதானத்தை
கமிஷ்யாமி - அடைவேன்.

स्वर्गेऽपि पद्मामलपत्रनेत्रः समेत्य संप्रेक्ष्य च मामपश्यन् ।
न ह्येष उच्चावचताम्रचूडा विचित्रवेषाप्सरसोऽभजिष्यत् ॥

ஸ்வர்கே(அ)பி பத்மாமலபத்ர நேத்ர:
ஸமேத்ய ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ச மாமபஶ்யன் ।
ந ஹ்யேஷ உச்சாவசதாம்ரசூடா
விசித்ரவேஷாப்ஸரஸோ(அ)பஜிஷ்யத் ॥ 35

பத்மாமல பத்ர நேத்ர: - நிர்மலமாகிய செந்தாமரைக் கண்ணரான
ஏஷ: - இவர்
ஸ்வர்கே ச - ஸ்வர்க்கத்திலும்
ஸமேத்ய - சுற்றித்திரிந்து,
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - பார்த்து,
மாம் - என்னை
அபஶ்யன் அபி - காணப்பெறாதவராயிருப்பினும்
உச்சாவசதாம்ர சூடா: - அதிகமாயும் குறைவாயும் சிவந்த கேசங்களை உடையவர்களும்
விசித்ர வேஷா - பலவகை ஆடையாபரணங்கலையணிந்த

அப்ஸரஸ: ஹி தேவ ரம்பையர்களையும்கூட
அபஜிஷ்யத் ந - கண்ணெடுத்துப் பாரார்.

स्वर्गेऽपि शोकं च विवर्णतां च मया विना प्राप्स्यति वीर वाली ।
रम्ये नगेन्द्रस्य तटावकाशे विदेहकन्यारहितो यथा त्वम् ॥

ஸ்வர்கேऽபி ஶோகம் ச விவர்ணதாம் ச
மயா விநா ப்ராப்ஸ்யதி வீர வாலீ।
ரம்யே நகேந்த்ரஸ்ய தடாவகாஶே
விதேஹகன்யாரஹிதோ யதா த்வம் ॥ 36

வீர - வீரரே!
த்வம் - தேவரீர்
நகேந்த்ரஸ்ய - பர்வதோத்தமத்தினது
ரம்யே - அழகிய
தடாவகாஶே - தாழ்வரையில்
விதேஹ கன்யா ரஹிதா: - ஜனகரின் திருமகளை விட்டுப்பிரிந்தவராய்
யதா - எப்படியோ அப்படியே
வாலீ - வாலி
ஸ்வர்கே அபி - ஸ்வர்க்கத்திலும்
மயா விநா - என்னைப் பிரிந்து
ஶோகம் ச - சோகத்தையும்
விவர்ணதாம் ச - ஒளிகுன்றியிருத்தலையும்
ப்ராப்ஸ்யதி - அடைவர்.

त्वं वेत्थ यावद्वनिताविहीनः प्राप्नोति दुःखं पुरुषः कुमारः ।
तत्त्वं प्रजानञ्जहि मां न वाली दुःखं ममादर्शनजं भजेत ॥

த்வம் வேத்த யாவத்வநிதாவிஹீந:
ப்ராப்நோதி துக்கம் புருஷ: குமார:।
தத் த்வம் ப்ரஜாநஞ்ஜஹி மாம் ந வாலீ
துக்கம் மமாதர்ஶநஜம் பஜேத ॥ 37

குமார: - ராஜாக்களின் புதல்வனான
புருஷ: - ஒரு மானிடன்
வநிதா விஹீந: - அன்பார்ந்த தர்மபத்தினியை விட்டுப் பிரிந்தவனாய்
யாவத் - எப்படிப்பட்டதாகிய
துக்கம் - மனவேதனையை
ப்ராப்நோதி - அனுபவிக்கின்றான் என்பதை
த்வம் - தேவரீர்
வேத்த - உள்ளபடி அறிகின்றீர்
தத்த்வம் - விஷயத்தை
ப்ரஜாநந் - நன்கு அறிந்திருக்கும் தேவரீர்
மாம் - என்னை
ஜஹி - கொன்றருளும்.
வாலீ - வாலி
மம அதர்ஶநஜம் - என்னைக் காணாததால் உண்டாகும்
துக்கம் - மனவேதனையை
பஜேத ந - அனுபவியாதிருக்கட்டும்.

यच्चापि मन्येत भवान् महात्मा स्त्रीघातदोषो न भवेत्तु मह्यम् ।
आत्मेयमस्येति च मां जहि त्वं न स्त्रीवधः स्यान्मनुजेन्द्रपुत्र ॥
शास्त्रप्रयोगाद्विविधाच्च वेदादात्मा ह्यनन्यः पुरुषस्य दाराः ॥

யச்சாபி மன்யேத பவான் மஹாத்மா
ஸ்த்ரீ காத தோஷோ ந பவேத்து மஹ்யம்।
ஆத்மேயமஸ்யேதி ச மாம் ஜஹி த்வம்
ந ஸ்த்ரீவத: ஸ்யான்மநுஜேந்த்ர புத்ர ॥
ஶாஸ்த்ர ப்ரயோகாத்விவிதாச்ச வேதாத்
ஆத்மா ஹ்யநன்ய: புருஷஸ்ய தாரா: ॥ 38

மஹாத்மா - மகாத்மாவான
பவான் - தேவரீர்
யத் - எதைப்பற்றி
மன்யேத - மனதில் தயங்குவீரோ அந்த
ஸ்த்ரீகாத தோஷ: - ஸ்திரீயைக் கொன்றதால் விளையும் பாபம்
மஹ்யம் - என் விஷயத்தில்
பவேத் ந - ஏற்பட மாட்டாது.
மநுஜேந்த்ர புத்ர - சக்கிரவர்த்தியின் திருக்குமார!
த்வம் - தேவரீர்,
இயம் - இவள்
அஸ்ய ஆத்மா - இவனது ஆத்மா
இதி ச - என்கிறபடியால்
மாம் ஜஹி - என்னை கொன்றருளும்.
அபி ச - அப்படியிருப்பதால்
ஸ்த்ரீ வத: து - ஸ்திரீஹத்தி என்பது
ந ஸ்யாத் - உண்டாகாது.
ஶாஸ்த்ர ப்ரயோகாத் - சாஸ்திரங்களில் கூறியிருப்பவைகளைக் கொண்டும்
விவிதாத் - பல
வேதாத் து - வேதவாக்யங்களைக் கொண்டும்
தாரா: - தர்மபத்னி
புருஷஸ்ய - கணவனது
ஆத்மா - ஆத்மாவென்றும்

அநன்ய:	-	வேறில்லையென்றும்
ஹி	-	பிரஸித்தம்.

दारप्रदानान्न हि दानमन्यत् प्रदृश्यते ज्ञानवतां हि लोके ॥

தார ப்ரதாநாந்ந ஹி தானமன்யத்
ப்ரத்ருஶ்யதே ஞானவதாம் ஹி லோகே ॥ 39

லோகே	-	உலகில்
ஞானவதாம்	-	ஞானவான்களுக்கு
தார ப்ரதாநாத்	-	தர்மபத்னியை பதியிடம் சேர்த்துவைப்பதைவிட
அன்யத்	-	வேறு
தானம் ஹி	-	சிறந்த தர்மமென்பது
ந	-	இல்லை என்று
ப்ரத்ருஶ்யதே ஹி	-	பிரஸித்தமாய் அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

त्वं चापि मां तस्य मम प्रियस्य प्रदास्यसे धर्ममवेक्ष्य वीर ।

अनेन दानेन न लप्स्यसे त्वमधर्मयोगं मम वीर घातात् ॥

த்வம் சாபி மாம் தஸ்ய மம ப்ரியஸ்ய
ப்ரதாஸ்யஸே தர்மமவேக்ஷ்ய வீர ।
அனேன தானேன ந லப்ஸ்யஸே த்வம்
அதர்மயோகம் மம வீர காதாத் ॥ 40

வீர	-	வீரரே!
த்வம்	-	தேவரீர்
மம	-	எனது
தஸ்ய	-	அந்த
ப்ரியஸ்ய ச	-	நாயகனுக்கே
மாம்	-	என்னை,
தர்ம	-	தர்மத்தை
அவேக்ஷ்ய	-	பெருமைப்படுத்தியே,
ப்ரதாஸ்யஸே	-	கொடுத்துவிடுவீராக.
த்வம்	-	தேவரீர்
மம	-	எனது
வீர காதாத்	-	நாயகரைக் கொன்றதால்
அனேன	-	இந்த
தானேன அபி	-	தர்மமொன்றால்தான்
அதர்ம யோகம்	-	பாப சம்பந்தத்தை
லப்ஸ்யஸே ந	-	அடையாதிருப்பீர்.

आर्तामनाथामपनीयमानामेवंविधामर्हसि मां निहन्तुम् ।

अहं हि मातङ्गविलासगामिना प्लवङ्गमानामृषभेण धीमता ॥

विना वरार्होत्तमहेममालिना चिरं न शक्ष्यामि नरेन्द्र जीवितुम् ॥

ஆர்த்தாமநாதாமபநீயமானா
மேவம்விதாமர்ஹஸி மாம் நிஹந்தும் ।
அஹம் ஹி மாதங்கவிலாஸ காமிநா
ப்லவங்கமாநாம்ருஷபேண தீமதா ॥
விநா வரார்ஹோத்தமஹேமமாலிநா
சிரம் ந ஶக்ஷ்யாமி நரேந்த்ர ஜீவிதும் ॥ 41

ஏவம் விதாம்	-	இப்படியாய்
அநாதாம்	-	நாயகனையிழந்து
அப்நீயமாநாம்	-	பிரிக்கப்பட்டு
ஆர்தாம்	-	துன்புறும்
மாம்	-	என்னை
நிஹந்தும்	-	கொல்ல
அர்ஹஸி	-	திருவுளம் பற்றும்.
நரேந்த்ர	-	புருஷோத்தமா!
மாதங்க விலாஸ காமிநா	-	யானைபோல் உல்லாச நடையுடையவரும்,
ப்லவங்கமாநாம்	-	வானரர்களுக்கு
ருஷபேண	-	மன்னரும்,
தீமதா	-	பேரறிவினரும்,
வரார்ஹோத்தம ஹேமமாலிநா	-	விலைமதிக்க முடியாத சிறந்த பொன்மாலை அணிந்தவருமான அவரிடமிருந்து
விநா	-	பிரிந்து
அஹம் ஹி	-	நான் மட்டும்
சிரம்	-	வெகுகாலம்
ஜீவிதும்	-	உயிருடனிருக்க
ஶக்ஷ்யாமி ந	-	மாட்டேன்.

इत्येवमुक्तस्तु विभुर्महात्मा तारां समाश्वास्य हितं बभाषे ॥

இத்யேவமுக்தஸ்து விபுர்மஹாத்மா
தாராம் ஸமாஶ்வாஸ்ய ஹிதம் பபாஷே ॥ 42

இதி ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	சொல்லப்பட்டதற்கு திருச்செவிசாற்றிய
மஹாத்மா	-	மகாத்மாவாகிய
விபு:	-	லோகநாதராகுமவர்,
தாராம்	-	தாரையை
ஸமாஶ்வாஸ்ய	-	தேற்றரவுசெய்து
து	-	அப்பொழுது
ஹிதம்	-	ஹிதமாய்
பபாஷே	-	பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

मा वीरभार्ये विमतिं कुरुष्व लोको हि सर्वो विहितो विधात्रा ।
तं चैव सर्वं सुखदुःखयोगं लोकोऽब्रवीत्तेन कृतं विधात्रा ॥

மா வீரபார்யே விமதிம் குருஷ்வ
லோகோ ஹி ஸர்வோ விஹிதோ விதாத்ரா ।
தம் சைவ ஸர்வம் ஸுகதுக்கயோகம்
லோகோऽப்ரவீத் தேந க்ருதம் விதாத்ரா ॥ 43

வீரபார்யே - வீரபத்னி!
விமதிம் - அசட்டெண்ணத்திற்கு
குருஷ்வமா - இடங்கொடாதே.
விதாத்ரா ஹி - பிரம்மா ஒருவராலேயே
லோக: ஸர்வ: - உலகு எல்லாமும்
விஹித: - நடைபெறுகிறது;
ஸு துக்க யோகம் - சுகதுக்கமென்கிற அனுபவமாகிற
தம் - அது
ஸர்வம் ச - எல்லாவற்றையும்
தேந - அந்த
விதாத்ரா ஏவ - பிரம்மதேவனாலேயே
க்ருதம் - விளைவிக்கப்பட்டதாய்
லோக: - வேதம்
அப்ரவீத் - கூறியிருக்கிறது.

त्रयो हि लोका विहितं विधानं नातिक्रमन्ते वशगा हि तस्य ।
प्रीतिं परां प्राप्स्यसि तां तथैव पुत्रस्तु ते प्राप्स्यति यौवराज्यम् ॥
धात्रा विधानं विहितं तथैव न शूरपत्न्यः परिदेवयन्ति ॥

த்ரயோ ஹி லோகா விஹிதம் விதாநம்
நாதிக்ரமந்தே வஶகா ஹி தஸ்ய ।
ப்ரீதிம் பராம் ப்ராப்ஸ்யஸி தாம் ததைவ
புத்ரஸ்து தே ப்ராப்ஸ்யதி யௌவராஜ்யம் ॥
தாத்ரா விதாநம் விஹிதம் ததைவ ந ஶூரபத்ந்ய: பரிதேவயந்தி ॥ 44

த்ரய: - மூன்று
லோகா: ஹி - உலகத்தவர்களும்
தஸ்ய - அவரது (பிரம்ம தேவரது)
வஶகா: ஹி - ஆணைக்கிணங்கி நடக்கின்றவர்களாகவே
விஹிதம் - விதிக்கப்பட்ட
விதாநம் - விதியை
அதிக்ரமந்தே ந - மீறி நடக்கின்றார்களில்லை.
தே - உனது
புத்ர: - புதல்வன்

யௌவராஜ்யம் - யுவராஜ பதவியை
து - இப்பொழுது
ப்ராப்ஸ்யதி - அடைவான்.
ததா ஏவ - அவ்வாறானதும்
தாம் - அந்த
பராம் ப்ரீதிம் - பரம மனச்சந்துஷ்டியை
ப்ராப்ஸ்யஸி - நீயடைவாய்.
ததா ஏவ - அப்படியேதான்
தாத்ரா - பிரம்மதேவரால்
விஹிதம் - விதிக்கப்பட்ட
விதாநம் - நியமனம்.
ஶூரபத்ந்ய: - வீரர்களின் மனைவி.
பரிதேவயந்தி ந - மனக்கலக்கமுறார்கள்.

आश्वासिता तेन तु राघवेण प्रभावयुक्तेन परंतपेन ॥
सा वीरपत्नी ध्वनता मुखेन सुवेषरूपा विरराम तारा ॥

ஆஶ்வாஸிதா தேந து ராகவேண ப்ரபாவயுக்தேந பரந்தபேந ॥
ஸா வீரபத்நீ த்வநதா முகேந ஸுவேஷ ரூபா விரராம தாரா ॥ 45

பரந்தபேந - சத்துருக்களைத் தவிக்க அடிப்பவரும்
ப்ரபாவ யுக்தேந து - அமானுஷ்ய சக்தி படைக்கப் பெற்றவருமான
தேந - அந்த
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
ஆஶ்வாஸிதா - தேற்றரவுபடுத்தப்பட்டவளும்
வீரபத்நீ - வீரபத்னியும்,
ஸுவேஷரூபா - நன்கு அழகுற்ற உருவமுடையவளுமான
ஸாதாரா - அந்த தாரை
த்வநதா - தற்கால மனோபாவத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகின்ற
முகேந - முகத்தோடு
விரராம - மௌனமாயிருந்து விட்டனள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவ தாராஶ்வாஸநம் நாம சதுர்விம்ஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்ச விம்ஶ: ஸர்க: - 25

सुग्रीवं चैव तारां च साङ्गदां सहलक्ष्मणः ।
समानशोकः काकुत्स्थः सान्त्वयन्निदमब्रवीत् ॥

ஸுக்ரீவம் சைவ தாராம் ச ஸாங்கதாம் ஸஹலக்ஷ்மண: ।
ஸமாநஶோக: காகுத்ஸ்த: ஸாந்த்வயந்நிதமப்ரவீத் ॥ 1

ஸஹ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணனுடனிருந்த
ஸமாநஶோக: - கூட இருந்தவர்களின் துக்கத்தால் தான் துன்புறும்
காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
தாராம் ச - தாரையையும்
ஸாங்கதாம் - அங்கதனோடிருக்கும்
ஸுக்ரீவம் ச - சுக்ரீவனையும் பார்த்து
ஸாந்த்வயந் ஏவ - தேற்றரவு செய்துகொண்டே
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

न शोकपरितापेन श्रेयसा युज्यते मृतः ।
यदत्रानन्तरं कार्यं तत्समाधातुमर्हथ ॥

ந ஶோகபரிதாபேந ஶ்ரேயஸா யுஜ்யதே ம்ருத: ।
யதத்ராநந்தரம் கார்யம் தத்ஸமாதாதுமர்ஹத ॥ 2

ம்ருத: - இறந்து போனவன்
ஶோக பரிதாபேந - சோகத்தால் பரிதபிப்பதால்
ஶ்ரேயஸா - நன்மையால்
யுஜ்யதே ந - பற்றப்படுகிறானில்லை.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
அநந்தரம் - உடனே ஆகவேண்டியதாயிருக்கிற
கார்யம் - காரியம்
யத் - எதுவோ
தத் - அதை
ஸமாதாதும் - அனுஷ்டிக்க
அர்ஹத - கடவீர்.

लोकवृत्तमनुष्ठेयं कृतं वो बाष्पमोक्षणम् ।
न कालादुत्तरं किञ्चित् कर्म शक्यमुपासितुम् ॥

லோக வ்ருத்த மநுஷ்டேயம் க்ருதம் வோ பாஷ்பமோக்ஷணம் ।
ந காலாதுத்தரம் கிஞ்சித் கர்ம ஶக்ய முபாஸிதும் ॥ 3

வ: - உங்களது
பாஷ்பமோக்ஷணம் - கண்ணீர் பெருக்குகிறதாகிற

லோக வ்ருத்தம் - லோகசம்பிரதாயமாய்
அநுஷ்டேயம் - அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டியது
க்ருதம் - இதோடு போதும்.
காலாத் உத்தரம் - விதிக்கு மீறி
கிஞ்சித் - ஒரு
கர்ம - காரியம்
உபாஸிதும் - செய்ய
ந ஶக்யம் - முடியாது.

नियतिः कारणं लोके नियतिः कर्मसाधनम् ।
नियतिः सर्वभूतानां नियोगेष्विह कारणम् ॥

நியதி: காரணம் லோகே நியதி: கர்மஸாதனம் ।
நியதி: ஸர்வபூதாநாம் நியோகேஷ்விஹ காரணம் ॥ 4

லோகே - உலகில்
நியதி: - விதிதான்
காரணம் - எதற்கும் முதற்காரணம்;
நியதி: - விதிதான்
கர்மஸாதனம் - எக்காரியத்திலும் பிரத்தியக்ஷத்தில் காணப்படுகிறது;
இஹ - இவ்வுலகில்
நியதி: - விதிதான்
ஸர்வ பூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுடைய
நியோகேஷு - காரியங்களில்
காரணம் - கூடவே இருந்து நடத்துகிறதாகிறது.

न कर्ता कस्यचित् कश्चिन्नियोगे चापि नेश्वरः ।
स्वभावे वर्तते लोकस्तस्य कालः परायणम् ॥

ந கர்தா கஸ்யசித் கஶ்சின் நியோகேசாபி நேஶ்வர: ।
ஸ்வபாவே வர்ததே லோகஸ்தஸ்ய கால: பராயணம் ॥ 5

கஸ்யசித் - எதொன்றிற்கும்
கஶ்சித் - எவனொருவனும்
கர்தா ந - நடத்துபவனாக ஆகான்.
நியோகே ச அபி - ஆக்ஞாபிக்கும் விஷயத்திலும்
ஈஶ்வர: ந - உரிமையுடையவனாகான்.
லோக: - உலகு
ஸ்வபாவே - விதிப்பயனில்
வர்ததே - நடந்துவருகிறது.
தஸ்ய பராயணம் - அதை விளைவிப்பது
கால: - விதிதான்.

न कालः कालमत्येति न कालः परिहीयते ।
स्वभावं च समासाद्य न कश्चिदतिवर्तते ॥

ந கால: காலமத்யேதி ந கால: பரிஹீயதே ।
ஸ்வபாவம் ச ஸமாஸாத்ய ந கஶ்சிததிவர்ததே ॥ 6

கால: - விதி
காலம் - அதன் பயனை
அத்யேதி ந - கடக்கமாட்டாது,
கால: - விதி
பரிஹீயதே ந - கூடவோ குறையவோ ஏற்படாது,
ஹி - என்கிறபடியால்
ஸ்வபாவம் - விதிப்பயனை
ஸமாஸாத்ய - அடைந்து
கஶ்சித் - எவனொருவனும்
அதிவர்ததே ந - அனுபவியாதிருக்க முடியாது.

न कालस्यास्ति बन्धुत्वं न हेतुर्न पराक्रमः ।
न मित्रज्ञातिसंबन्धः कारणं नात्मनो वशः ॥

ந காலஸ்யாஸ்தி பந்துத்வம் ந ஹேதுர் ந பராக்ரம: ।
ந மித்ர ஞாதி ஸம்பந்த: காரணம் நாத்மநோ வஶ: ॥ 7

காலஸ்ய - விதிக்கு
பந்துத்வம் - பக்ஷபாதம் என்பது
அஸ்தி ந - இல்லை,
ஹேது - தனக்கு ஆகவேண்டியதென்பது
ந - இல்லை,
பராக்ரம: - பிரயத்னமென்பது
ந - இல்லை,
மித்ர ஞாதி ஸம்பந்த:- வேண்டியவன் ஞாதி என்கிற உறவு
ந - இல்லை
காரணம் - மூலகாரணமதுவே
ஆத்மந: - ஒருவனுக்கு
வஶ: ந - அடங்கி இஷ்டப்படி நடக்கிறது அன்று.

किं तु कालपरीणामो द्रष्टव्यः साधु पश्यता ।
धर्मश्चार्थश्च कामश्च कालक्रमसमाहिताः ॥

கிம் து காலபரீணாமோ த்ரஷ்டவ்ய: ஸாது பஶ்யதா ।
தர்மஶ்சார்தஶ்ச காமஶ்ச காலக்ரமஸமாஹிதா: ॥ 8

கிம் து - ஆயினும்
ஸாது பஶ்யதா - எதையும் நன்கு ஆராய்ச்சி செய்கிற ஒருவனால்
கால பரீணாம: - விதியால் அப்போதைக்கப்போது சம்பவிக்கிறது
த்ரஷ்டவ்ய: - எச்சரிக்கையுடன் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.
தர்ம: - அறமும்,

அர்த: ச - பொருளும்,
காம: ச - இன்பமும்,
காலக்ரம ஸமாஹித: - விதியின் பயன்களாய் கைகூடுகின்றன.

इतः स्वां प्रकृतिं वाली गतः प्राप्तः क्रियाफलम् ।
दानमानार्थसंयोगैः पवित्रं प्लवगेश्वरः ॥

இத: ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் வாலீ கத: ப்ராப்த: க்ரியாபலம் ।
தானமானார்த ஸம்யோகை: பவித்ரம் ப்லவகேஶ்வர: ॥ 9

ப்லவகேஶ்வர: - வானர மன்னனான
வாலீ இத: - வாலி இங்கிருந்து
கத: - சென்றவனாய்
தானமானார்த ஸம்யோகை:- தானங்கள், அனுக்கிரஹங்கள், இவைகளின் சம்பந்தங்களால்
பவித்ரம் - புண்யமானதும்
ஸ்வாம் - தனது
ப்ரக்ருதிம் - பிறவி காரணமுமான
க்ரியாபலம் - வினைகளின் பயனை
ப்ராப்த: - அடைந்துவிட்டான்.

स्वधर्मस्य च संयोगाज्जितस्तेन महात्मना ।
स्वर्गः परिगृहीतश्च प्राणानपरिरक्षता ॥

ஸ்வதர்மஸ்ய ச ஸம்யோகாஜ்ஜிதஸ்தேந மஹாத்மநா ।
ஸ்வர்க: பரிக்ருஹீதஶ்ச ப்ராணாநபரிரக்ஷிதா ॥ 10

ப்ராணாந் - உயிரையும்
அபரிரக்ஷிதா - திருணமாய் நினைத்த
மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
தேந - அவனால்
ஸ்வதர்மஸ்ய - தனது தர்மத்தினது
ஸம்யோகாத் ச - சம்பந்தத்தாலேயே
ஸ்வர்க: - ஸ்வர்கமானது
ஜித: - வெல்லப்பட்டு
பரிக்ருஹீத: - ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

एषा वै नियतिः श्रेष्ठा यां गतो हरियूथपः ।
तदलं परितापेन प्राप्तकालमुपास्यताम् ॥

ஏஷா வை நியதி: ஶ்ரேஷ்டா யாம் கதோ ஹரியூதப: ।
ததலம் பரிதாபேந ப்ராப்தகாலமுபாஸ்யதாம் ॥ 11

ஹரியூதப: - வானரோத்தமன்
யாம் - எதொன்றை

கத: - அடைந்துவிட்டானோ
ஏஷா - இந்த
நியதி: வை - விதிப்பயன்தான்
ஶ்ரேஷ்டா - எதற்கும் மேன்மையானது.
தத் - ஆனபடியால்
பரிதாபேந அலம் - பரிதாபப்பட்டது போதும்.
ப்ராப்த காலம் - இக்காலத்திற்கேற்ற காரியம்
உபாஸ்யதாம் - அனுஷ்டிக்கப்படட்டும்.

वचनान्ते तु रामस्य लक्ष्मणः परवीरहा ।
अवदत् प्रश्रितं वाक्यं सुग्रीवं गतचेतसम् ॥

வசநாந்தே து ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
அவதத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் ஸுக்ரீவம் கதசேதஸம் ॥ 12

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
வசநாந்தே து - சொல்லின் முடிவில்
பரவீரஹா - விஷ்ணுபகவானின் மற்றொரு அம்சமான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,
கத சேதஸம் - பிரக்ஞை தப்பிக்கிடந்த
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ப்ரஶ்ரிதம் - இனிய
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அவதத் - மொழிந்தார்.

कुरु त्वमस्य सुग्रीव प्रेतकार्यमनन्तरम् ॥

குரு த்வமஸ்ய ஸுக்ரீவ ப்ரேதகார்ய மநந்தரம் ॥ 13

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவரே!
த்வம் - நீர்
அஸ்ய - இவருக்கு
அநந்தரம் - இனி ஆகவேண்டிய
ப்ரேத கார்யம் - உத்தரக்கிரியையை
குரு - விதியும்.

ताराङ्गदाभ्यां सहितो वालिनो दहनं प्रति ।
समाज्ञापय काष्ठानि शुष्काणि च बहूनि च ॥
चन्दनादीनि दिव्यानि वालिसंस्कारकारणात् ॥

தாராங்கதாப்யாம் ஸஹிதோ வாலிநோ தஹனம் ப்ரதி ।
ஸமாஜ்ஞாபய காஷ்டாநி ஶுஷ்காணி ச பஹூநி ச ॥
சந்தநாதீநி திவ்யாநி வாலிஸம்ஸ்கார காரணாத் ॥ 14.

வாலிந: - வாலியினது
தஹனம் ப்ரதி - தகன விஷயத்தில்
தாராங்கதாப்யாம் - தாரையுடனும் அங்கதனுடனும்
ஸஹித: - கலந்து பேசியவராய்
வாலி ஸம்ஸ்கார காரணாத் - வாலியின் உத்திரக்கிரியைக்காக
ஶுஷ்காணி - உலர்ந்த
திவ்யாநி ச - சிறந்த
சந்தநாதீநி - சந்தனம் முதலிய
பஹூநி ச - பல
காஷ்டாநி - கட்டைகளுக்கு
ஸமாஜ்ஞாபய - ஆக்ஞாபியும்.

समाश्वासय चैनं त्वमङ्गदं दीनचेतसम् ।
मा भूर्बालिशबुद्धिस्त्वं त्वदधीनमिदं पुरम् ॥

ஸமாஶ்வாஸய சைநம் த்வமங்கதம் தீன சேதஸம் ।
மா பூர்பாலிஶபுத்திஸ்த்வம் த்வததீனமிதம் புரம் ॥ 15

த்வம் - நீர்
தீன சேதஸம் - மனம் நொந்து தபித்துக்கொண்டிருக்கும்
ஏநம் அங்கதம் ச - இந்த அங்கதனையும்
ஸமாஶ்வாஸ்ய - தேற்றரவுபடுத்தும்.
த்வம் - நீர்
பாலிஶ புத்தி: - கோழைத்தனமுடையவராய்
மாபூ: - இராதேயும்.
இதம் - இந்த
புரம் - நகர்
த்வததீனம் - உமது அதீனத்திலிருக்கிறது.

अङ्गदस्त्वानयेन्माल्यं वस्त्राणि विविधानि च ।
घृतं तैलमथो गन्धान् यच्चात्र समनन्तरम् ॥

அங்கதஸ் த்வாநயேன்மால்யம் வஸ்த்ராணி விவிதாநி ச ।
க்ருதம் தைலமதோ கந்தான் யச்சாத்ர ஸமநந்தரம் ॥ 16

அங்கத: து - அங்கதனும்
அத்ர - இப்பொழுது
மால்யம் - புஷ்பத்தையும்
விவிதாநி - பலவகை
வஸ்த்ராணி ச - வஸ்திரங்களையும்
க்ருதம் - நெய்யையும்
தைலம் - எண்ணையையும்,

அதோ	-	அவ்விதமே
கந்தான்	-	வாசனைத் திரவ்வியங்களையும்
ஸமநந்தரம்	-	இனி வேண்டியதாயுள்ள
யத் ச	-	எதுவோ அது எல்லாவற்றையும்
ஆநயேத்	-	கொண்டுவரட்டும்.

त्वं तार शिबिकां शीघ्रमादायागच्छ संभ्रमात् ।
त्वरा गुणवती युक्ता ह्यस्मिन् काले विशेषतः ॥

த்வம் தார ஶிபிகாம் ஶீக்ரமாதாயாகச்ச ஸம்ப்ரமாத் ।
த்வரா குணவதீ யுக்தா ஹ்யஸ்மின் காலே விஶேஷத: ॥ 17

தார	-	தாரனே!
த்வம்	-	நீ
ஶீக்ரம்	-	சீக்கிரமே
ஶிபிகாம்	-	சிபிகை ஒன்றை
ஆதாய	-	எடுத்துக்கொண்டு
ஸம்ப்ரமாத்	-	காலதாமதமின்றி
ஆகச்ச	-	திரும்பி வந்துசேர்.
ஹி	-	ஏனெனில்
அஸ்மின்	-	இந்த
காலே	-	பிரஸக்தியில்
த்வரா	-	விரைதல்
விஶேஷத:	-	முக்கியமாய்
குணவதீ	-	நன்மை பயக்குகிறதாய்
யுக்தா	-	ஏற்பட்டிருக்கிறது.

सज्जीभवन्तु प्लवगाः शिबिकावहनोचिताः ।
समर्था बलिनश्चैव निर्हरिष्यन्ति वालिनम् ॥

ஸஜ்ஜீபவந்து ப்லவகா: ஶிபிகாவஹநோசிதா: ।
ஸமர்தா பலிநஶ்சைவ நிர்ஹரிஷ்யந்தி வாலினம் ॥ 18

ஸமர்தா: ச	-	சாமர்த்தியசாலிகளும்
பலிந: ச	-	பலிஷ்டர்களும்
ஶிபிகாவஹநோசிதா:	-	பல்லக்குத்தூக்குவதில் அனுபவமுள்ளவர்களுமான
ப்லவகா:	-	வானரர்கள்
வாலினம்	-	வாலியை
நிர்ஹரிஷ்யந்தி	-	எடுத்துச் செல்லுவார்கள்;
ஸஜ்ஜீபவந்து	-	சித்தமாயிருக்கட்டும்.

एवमुक्त्वा तु सुग्रीवं सुमित्रानन्दवर्धनः ।
तस्थौ भ्रातृसमीपस्थो लक्ष्मणः परवीरहा ॥

ஏவமுக்த்வா து ஸுக்ரீவம் ஸுமித்ராநந்தவர்தன: ।
தஸ்தௌ ப்ராத்ருஸமீபஸ்தோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ॥ 19

ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
து	-	இவ்விஷயத்தில்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	-	சொல்லிவிட்டு
ஸுமித்ரா நந்தவர்தன:	-	சுமித்திராதேவியின் ஆனந்தத்தைப் பெருக்குகிறவரும்
பரவீரஹா	-	மற்றொரு விஷ்ணு அம்சமுமான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ப்ராத்ரு ஸமீபஸ்த:	-	பிராதாவினுடைய பக்கலில் போய்
தஸ்தௌ	-	நின்றுவிட்டார்.

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा तारः संभ्रान्तमानसः ।
प्रविवेश गुहां शीघ्रं शिबिकासक्तमानसः ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா தார: ஸம்ப்ராந்தமானஸ: ।
ப்ரவிவேஶ குஹாம் ஶீக்ரம் ஶிபிகாஸக்தமானஸ: ॥ 20

தார:	-	தாரன்
லக்ஷ்மணஸ்ய	-	லக்ஷ்மணரது
வச:	-	நியமனத்தை
ஶ்ருத்வா	-	சிரமேற்கொண்டு,
ஶிபிகாகத மானஸ:	-	சிவிகையொன்றையே நினைப்பில் கொண்டவனாய்
ஸம்ப்ராந்தமானஸ	-	பரபரப்புற்றவனாய்
ஶீக்ரம்	-	உடனேயே
குஹாம்	-	குகைக்குள்
ப்ரவிவேஶ	-	போய்ச்சேர்ந்தான்.

आदाय शिबिकां तारः स तु पर्यापतत् पुनः ॥

ஆதாய ஶிபிகாம் தார: ஸ து பர்யாபதத் புன: ॥ 21

वानरैरुह्यमानां तां शूरैरुद्वहनोचितैः ।
दिव्यां भद्रासनयुतां शिबिकां स्यन्दनोपमाम् ॥

வாநரை ருஹ்யமாநாம் தாம் ஶூரைருத்வஹநோசிதை: ।
திவ்யாம் பத்ராஸந யுதாம் ஶிபிகாம் ஸ்யந்தநோபமாம் ॥ 22

पक्षिकर्मभिराचित्रां द्रुमकर्मविभूषिताम् ।
आस्थितां चित्रपत्तीभिः सुनिविष्टां समन्ततः ॥

பக்ஷிகர்மபிராசித்ராம் த்ருமகர்ம விபூஷிதாம் ।
ஆஸ்திதாம் சித்ரபத்தீபி: ஸுநிவிஷ்டாம் ஸமந்தத: ॥ 23

विमानमिव सिद्धानां जालवातायनावृताम् ।
सुनियुक्तां विशालां च सुकृतां विश्वकर्मणा ॥

விமாநமிவ ஸித்தாநாம் ஜாலவாதாயநாவ்ருதாம் ।
ஸுநியுக்தாம் விஶாலாம் ச ஸுக்ருதாம் விஶ்வகர்மணா ॥ 24

दारुपर्वतकोपेतां चारुकर्मपरिष्कृताम् ।
वराभरणहारैश्च चित्रमाल्योपशोभिताम् ॥

தாருபர்வதகோபேதாம் சாரு கர்மபரிஷ்க்ருதாம் ।
வராபரண ஹாரைஶ்ச சித்ரமால்யோபஶோபிதாம் ॥ 25

गुहागहनसंछन्नां रक्तचन्दनभूषिताम् ।
पुष्पौघैः समभिच्छन्नां पद्ममालाभिरेव च ॥

குஹாகஹன ஸஞ்சந்நாம் ரக்தசந்தந ரூஷிதாம் ।
புஷ்பௌகை: ஸமபிச்சந்நாம் பத்மமாலாபிரேவ ச ॥

तरुणादित्यवर्णाभिर्भ्राजमानाभिरावृताम् ॥

தருணாதித்ய வர்ணாபிர் ப்ராஜமாநாபிராவ்ருதாம் ॥ 26

ஸ: தார: - அந்தத் தாரன்
உத்வஹ நோசிதை: - தூக்குவதில் அனுபவமுள்ள
ஶூரை: - சூரர்களான
வாநரை: - வானரர்களால்
உஹ்யமாநாம் - வகிக்கப்படுகிறதும்,
திவ்யாம் - அழகானதும்,
பத்ராஸநயுதாம் - சிங்காசனத்தோடு கூடிய
ஶிபிகாம் - உயர்ந்த ஆஸனத்தையுடையதும்,
ஸ்யந்தநோபமாம் - ரதத்தைப் போலிருக்கிறதும்,
பக்ஷிகர்மபி: - பக்ஷிப்பிரதிமைகளால்
ஆசித்ராம் - அழகுற்று வரையப்பெற்றதும்,
த்ரும கர்மபி: - விருக்ஷப் பிரதிமைகளால்
ஆவ்ருதாம் - வரையப்பெற்றதும்,
சித்ர பத்தீபி: - சித்திர வரிசைகளால்
ஆஸ்திதாம் - நிறைந்துள்ளதும்,
ஸமந்தத: ஸுநிவிஷ்டாம் - நாற்புறமும் உல்லாசமாய்த் தங்குமிடங்களை உடையதும்,
ஸித்தாநாம் - ஸித்தர்களுடைய
விமாநாம் - விமானத்தை
இவ - போலிருக்கிறதும்,
ஜால வாதாயநாவ்ருதாம் - சல்லடைக்கண்களுற்ற சாளரங்களையுடையதும்,
விஶ்வகர்மணா - விச்வகர்மாவினால்
விஶாலாம் ச - விசாலமாயும்
ஸுநியுக்தாம் - உறுதியாயும்

ஸுக்ருதாம் ச - அழகாய் நிருமிக்கப்பட்டதும்,
தாரு பர்வத கோபேதாம் - மரங்களில் வரையப்பட்ட பர்வதங்களை உடையதும்,
சாரு கர்ம பரிஷ்க்ருதாம் - மெருகுவேலைகளால் அழகாய்ச் செய்யப்பட்டதும்
வராபரணஹாரை: ச - சிறந்த ஆபரணங்களாலும், மாலைகளாலும்,
சித்ர மால்யோபஶோபிதாம் - அழகிய புஷ்பங்களால் அழகுற்று விளங்குகிறதும்,
குஹா கஹன ஸஞ்சந்நாம் - குகைகளும், வனங்களும் வரையப் பெற்றதும்,
ரக்த சந்தந ரூஷிதாம் - செஞ்சந்தனத்தால் பூசப்பெற்று விளங்குகிறதும்,
புஷ்பௌகை: - புஷ்பக்குவியல்களால்
ஸமபிச்சந்நாம் - தூவப்பெற்றிருக்கிறதும்,
தருணாதித்ய வர்ணாபி: ச - இளஞ்சூரியனது ஒளிகொண்டு
ப்ராஜமாநாபி: ஏவ - விளங்குகின்ற
பத்மமாலாபி: - தாமரை மாலைகளால்
ஆவ்ருதாம் - விளங்குகிறதுமான
தாம் - அந்த
ஶிபிகாம் - பல்லக்கை
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
புன: து - மீளவும்
பர்யாபதத் - வந்துசேர்ந்தான்.

ईदृशीं शिबिकां दृष्ट्वा रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ।
क्षिप्रं विनीयतां वाली प्रेतकार्यं विधीयताम् ॥

ஈத்ருஶீம் ஶிபிகாம் த்ருஷ்ட்வா ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ।
க்ஷிப்ரம் விநீயதாம் வாலீ ப்ரேதகார்யம் விதீயதாம் ॥ 27

ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஈத்ருஶீம் - இப்படிப்பட்ட
ஶிபிகாம் - பல்லக்கை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை நோக்கி
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தருளினார்.
வாலீ - வாலி
க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமே
விநீயதாம் - கொண்டுபோகப் படட்டும்;
ப்ரேத கார்யம் - பிரேதகார்யமானது
விதீயதாம் - செய்யப்படட்டும்.

ततो वालिनमुद्यम्य सुग्रीवः शिबिकां तदा ।
आरोपयत विक्रोशन्नङ्गदेन सहैव तु ॥

ததோ வாலின முத்யம்ய ஸுக்ரீவ: ஶிபிகாம் ததா ।
ஆரோபயத விக்ரோஶந்நங்கதேந ஸஹைவ து ॥ 28

ததா - அப்பொழுது
ஸுக்ரீவ: து - சுக்ரீவனே
அங்கதேந ஸஹ ஏவ - அங்கதனோடு கூடவே
வாலினம் - வாலியை
விக்ரோஶந் - கதறிக்கொண்டே
தத: உத்யம்ய - அவ்விடத்திலிருந்து தூக்கி,
ஶிபிகாம் - பல்லக்கில்
ஆரோபயத - வைத்தார்.

आरोप्य शिबिकां चैव वालिनं गतजीवितम् ।
अलंकारैश्च विविधैर्माल्यैर्वस्त्रैश्च भूषितम् ॥

ஆரோப்ய ஶிபிகாம் சைவ வாலினம் கதஜீவிதம் ।
அலங்காரைஶ்ச விவிதைர் மால்யைர்வஸ்த்ரைஶ்ச பூஷிதம் ॥ 29

आज्ञापयत्तदा राजा सुग्रीवः प्लवगेश्वरः ।
और्ध्वदेहिकमार्यस्य क्रियतामनुरूपतः ॥

ஆஜ்ஞாபயத் ததா ராஜா ஸுக்ரீவ: ப்லவகேஶ்வர: ।
ஔர்த்வ தைஹிகமார்யஸ்ய க்ரியதா மநுரூபத: ॥ 30

ப்லவகேஶ்வர: - வானரோத்தமனும்
ராஜா - மன்னனுமான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்கிரீவன்,
கதஜீவிதம் - இறந்துபோன
வாலினம் - வாலியை
விவிதை: - பலவகை
அலங்காரை: ச - அலங்காரங்களாலும்
மால்யை: ச - மாலைகளாலும்
வஸ்த்ரை: ச - வஸ்திரங்களாலும்
பூஷிதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டவனாய்
ஶிபிகாம் - சிவிகையில்
ஆரோப்ய - வைத்துவிட்டு,
ததா ஏவ - உடனேயே
ஆஜ்ஞாபயத் - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான்.
ஆர்யஸ்ய - தமயனாருக்கு
அநுரூபத: - ஏற்றபடியே
ஔர்த்வ தைஹிகம் - உத்தரக்கிரியை
க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும்.

विश्राणयन्तो रत्नानि विविधानि बहून्यपि ।
अग्रतः प्लवगा यान्तु शिबिका समनन्तरम् ॥

விஶ்ராணயந்தோ ரத்நாநி விவிதாநி பஹூந்யபி ।
அக்ரத: ப்லவகா யாந்து ஶிபிகா ஸமநந்தரம் ॥ 31

ப்லவகா: - வானரர்கள்
பஹூநி - பல
விவிதாநி - நானாவகை
ரத்நாநி அபி - ரத்னங்களையும்
விஶ்ராணயந்த: - இறைத்துக்கொண்டு
ஶிபிகா ஸமநந்தரம் - சிவிகைக்குப் பக்கலிலேயே
அக்ரத: - முன்பு
யாந்து - செல்லட்டும்.

राज्ञामृद्धिविशेषा हि दृश्यन्ते भुवि यादृशाः ।
तादृशं वालिनः क्षिप्रं प्राकुर्वन्नौर्ध्वदैहिकम् ॥

ராஜ்ஞாம் ருத்திவிஶேஷா ஹி த்ருஶ்யந்தே புவி யாத்ருஶா: ।
தாத்ருஶம் வாலின: க்ஷிப்ரம் ப்ராகுர்வன் ஔர்த்வதைஹிகம் ॥ 32

புவி - உலகில்
ராஜ்ஞாம் - மன்னர்களுக்கு
யாத்ருஶா: - எப்படிப்பட்டதான
ருத்தி விஶேஷா: - செல்வத்தாலுண்டாகிய கௌரவங்கள்
த்ருஶ்யந்தே ஹி - காணப்படுகின்றனவோ
தாத்ருஶம் - அவைகளுக்கிடான
ஔர்த்வதைஹிகம் - உத்தரக்கிரியையை
வாலின: - வாலிக்கு
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
ப்ராகுர்வன் - செய்தார்கள்.

अङ्गदं परिगृह्याशु तारप्रभृतयस्तदा ।
क्रोशन्तः प्रययुः सर्वे वानरा हतबान्धवाः ॥

அங்கதம் பரிக்ருஹ்யாஶு தாராப்ரப்ருதயஸ் ததா ।
க்ரோஶந்த: ப்ரயயு: ஸர்வே வானரா ஹதபாந்தவா: ॥ 33

ததா - அப்பொழுது
ஹத பாந்தவா: - ஆப்தபந்துவையிழந்த
தாராப்ரப்ருதய: - தாரன் முதலிய
வானரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
அங்கதம் - அங்கதனை
பரிக்ருஹ்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,
ஆஶு - விரைவில்
க்ரோஶந்த: - கதறிக்கொண்டே,
ப்ரயயு: - புறப்பட்டார்கள்.

ततः प्रणिहिताः सर्वा वानर्योऽस्य वशानुगाः ।
चुक्रुशुर्वीरवीरेति भूयः क्रोशन्ति ताः स्त्रियः ॥

தத: ப்ரணிஹிதா: ஸர்வா வானர்யோऽஸ்ய வஶாநுகா: ।
சுக்ருஶுர் வீர வீரேதி பூய: க்ரோஶந்தி தா: ஸ்த்ரிய: ॥ 34

தத: - அப்பொழுது
அஸ்ய - இவனுடைய
வஶாநுகா: - அதீனத்திலிருந்த
ஸ்த்ரிய: - மனைவிமார்கள்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
வீர - வீர!
வீர - வீர!
இதி - என்று கூவிக்கொண்டே
சுக்ருஶு: - அழுதார்கள்.
தா: - அந்த
வானர்ய: - வானரஸ்திரீகள்
ப்ரணிஹிதா: - அவனையே நினைக்கின்றவர்களாய்
பூய: - பலவாறு
க்ரோஶந்தி - கதறினார்கள்.

ताराप्रभृतयः सर्वा वानर्यो हतयूथपाः ।
अनुजग्मुर्हि भर्तारं क्रोशन्त्यः करुणास्वनाः ॥

தாராப்ரப்ருதய: ஸர்வா வாநர்யோ ஹதயூதபா: ।
அநுஜக்முர்ஹி பர்தாரம் க்ரோஶந்த்ய: கருணஸ்வநா: ॥ 35

ஹதயூதபா: - நாயகனைப் பறிகொடுத்த
தாராப்ரப்ருதய: - தாரை முதலிய
வாநர்ய: - வானரஸ்திரீகள்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
கருணஸ்வநா: - பரிதாபமாய்க் குரலிட்டு
க்ரோஶந்த்ய: - கதறிக்கொண்டு
பர்தாரம் - கணவனை
அநுஜக்மு: ஹி - தொடர்ந்தே சென்றார்கள்.

तासां रुदितशब्देन वानरीणां वनान्तरे ।
वनानि गिरयः सर्वे विक्रोशन्तीव सर्वतः ॥

தாஸாம் ருதிதஶப்தேன வாநரீணாம் வநாந்தரே ।
வநாநி கிரய: ஸர்வே விக்ரோஶந்தீவ ஸர்வத: ॥ 36

ஸர்வத: - எல்லாப்புறங்களிலும்
வநாநி - காடுகள்

கிரய: - மலைகள்
ஸர்வே - எல்லாமும்
வநாந்தரே - வனத்தினிடையில்
தாஸாம் - அந்த
வாநரீணாம் - வானரஸ்திரீகளுடைய
ருதித ஶப்தேன - அழுவதாலுண்டான சப்தத்தால்
விக்ரோஶந்தி - எதிரொலியால் அழுகின்றன
இவ - போலிருந்தன.

पुलिने गिरिनद्यास्तु विविक्ते जलसंवृते ।
चितां चक्रुः सुबहवो वानरा वनचारिणः ॥

புலிநே கிரிநத்யாஸ்து விவிக்தே ஜலஸம்வ்ருதே ।
சிதாம் சக்ரு: ஸுபஹவோ வாநரா: வனசாரிண: ॥ 37

வனசாரிண: - வனவாசிகளான
வாநரா: - வானரர்கள்
ஸுபஹவ: து - பலரும்
கிரிநத்யா: - மலையருவியினது
ஜலஸம்வ்ருதே - ஜலத்தால் சூழப்பட்ட
விவிக்தே - பரிசுத்தமான
புலிநே - மணல் திட்டில்
சிதாம் - சிதையை
சக்ரு: - அடுக்கினார்கள்.

अवरोप्य ततः स्कन्धाच्छिबिकां वहनोचिताः ।
तस्थुरेकान्तमाश्रित्य सर्वे शोकसमन्विताः ॥

அவரோப்ய தத: ஸ்கந்தாத் ஶிபிகாம் வஹநோசிதா: ।
தஸ்துரேகாந்த மாஶ்ரித்ய ஸர்வே ஶோகஸமந்விதா: ॥ 38

வஹநோசிதா: - தூக்கிவந்தவர்கள்
ஶிபிகாம் - பல்லக்கை
ஸ்கந்தாத் - தோளினின்று
தத: - அவ்விடத்தில்
அவரோப்ய - இறக்கி வைத்துவிட்டு,
ஏகாந்தம் - ஏகாந்தமான ஓரிடத்திற்கு
ஆஶ்ரித்ய - சென்று,
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஶோகஸமந்விதா: - சோகத்தால் தபிக்கின்றவர்களாய்
தஸ்து: - நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

ततस्तारा पतिं दृष्ट्वा शिबिकातलशायिनम् ।
आरोप्याङ्के शिरस्तस्य विललाप सुदुःखिता ॥

ததஸ்தாரா பதிம் த்ருஷ்ட்வா ஶிபிகாதலஶாயினம் ।
ஆரோப்யாங்கே ஶிரஸ்தஸ்ய விலலாப ஸுதுக்கிதா ॥ 39

தத: - அப்பொழுது
தாரா - தாரை
ஶிபிகா தலஶாயினம் - சிவிகையின்மீது படுத்துக்கிடக்கும்
பதிம் - நாயகனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
தஸ்ய - அவனது
ஶிர: - சிரசை
அங்கே - தன் மடிமீது
ஆரோப்ய - தூக்கிவைத்துக்கொண்டு,
ஸுதுக்கிதா - துக்கம் மேலிட்டவளாய்
விலலாப - பின்வருமாறு புலம்பிக் கதறினாள்.

हा वानरमहाराज हा नाथ मम वत्सल ।
हा महार्ह महाबाहो हा मम प्रिय पश्य माम् ॥

ஹா வாநரமஹாராஜ ஹா நாத மம வத்ஸல ।
ஹா மஹார்ஹ மஹாபாஹோ ஹா மம ப்ரிய பஶ்ய மாம் ॥ 40

ஹா வாநர மஹாராஜ - ஓ வானரர் கோமகனே!
ஹா நாத - ஓ நாயகரே!
ஹா மஹார்ஹ - மகா பூஜ்யரே!
மஹாபாஹோ - மகா ஆற்றலுடையவரே!
ஹா மம ப்ரிய - ஓ என் காதலரே!
மம - என்மீது
வத்ஸல - அன்பார்ந்தவரே!
மாம் - என்னை
பஶ்ய - கண்விழித்துப் பாருமே!

जनं न पश्यसीमं त्वं कस्माच्छोकाभिपीडितम् ॥

ஜனம் ந பஶ்யஸீமம் த்வம் கஸ்மாச்சோகாபிபீடிதம் ॥ 41

த்வம் - தேவரீர்
இமம் - இந்த
ஶோகாபி பீடிதம் - சோகத்தால் மிக வருந்தும்
ஜனம் - ஜனத்தை
கஸ்மாத் - ஏன்
பஶ்யஸீ ந - கண்ணெடுத்துப் பாராதிருக்கின்றீர்?

प्रहृष्टमिव ते वक्त्रं गतासोरपि मानद ।
अस्तार्कसमवर्णं च लक्ष्यते जीवतो यथा ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டமிவ தே வக்த்ரம் கதாஸோரபி மாநத ।
அஸ்தார்க ஸமவர்ணம் ச லக்ஷ்யதே ஜீவதோ யதா ॥ 42

மாநத - யாவரிடமும் மரியாதையாய் நடப்பவரே!
தே - தேவரீர்
கதாஸோ: அபி - இறந்துபோயிருப்பினும்
வக்த்ரம் - முகமானது
அஸ்தார்க ஸமவர்ணம் ச - அஸ்தமய சூரியபகவானுனை நிகர்த்த காந்தியுடையதாய்
ஜீவத: - உயிருடனிருக்கின்றவனது
யதா - போன்றதாய்
ப்ரஹ்ருஷ்டம் இவ - களையுடனிருக்கிறதாகவே
லக்ஷ்யதே - காணப்படுகிறது.

एष त्वां रामरूपेण कालः कर्षति वानर ।
येन स्म विधवाः सर्वाः कृता एकेषुणा रणे ॥

ஏஷ த்வாம் ராமரூபேண கால: கர்ஷதி வானர ।
யேன ஸ்ம விதவா: ஸர்வா: க்ருதா ஏகேஷுணா ரணே ॥ 43

வானர - வானரரே!
யேன - எவரால்
ரணே - போரில்
ஏகேஷுணா - ஒரு பாணத்தால்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
விதவா: - விதவைகளாக
க்ருதா: ஸ்ம - ஆக்கப்பட்டார்களோ அந்த
ஏஷ: - இந்த
கால: - எமனே
ராமரூபேண - ராமனென உருவங்கொண்டு
த்வாம் - தேவரீரை
கர்ஷதி - அடைந்திருக்கிறார்.

इमास्तास्तव राजेन्द्र वानर्यो वल्लभाः सदा ।
पादैर्विकृष्टमध्वानमागताः किं न बुध्यसे ॥

இமாஸ்தாஸ்தவ ராஜேந்த்ர வாநர்யோ வல்லபா: ஸதா ।
பாதைர்விக்ருஷ்ட மத்வாநமாகதா: கிம் ந புத்யஸே ॥ 44

ராஜேந்த்ர - ராஜோத்தமரே!
ஸதா - எப்பொழுதும்
தவ - தேவரீரது
வல்லபா: - அன்புபெற்ற
தா: - அந்த
இமா: வாநர்ய: - இந்த வானர ஸ்திரீகள்
விக்ருஷ்டம் - நீண்ட

அத்வாநம் - தூரம்
பாதை: - கால்நடையாய்
ஆகதா: - வந்திருக்கின்றார்கள்;
கிம் - ஏன்
புத்யஸே ந - கவனியாதிருக்கின்றீர்?

तवेष्टा ननु नामैता भार्याश्चन्द्रनिभानना: ॥

தவேஷ்டா நநு நாமைதா பார்யாஶ்சந்த்ரநிபாநநா: ॥ 45
சந்த்ர நிபாநநா: - சந்திரனை நிகர்த்த முகங்களையுடைய
ஏதா: - இந்த
பார்யா: - மனைவிமார்கள்
தவ - தேவரீரது
இஷ்டா: - மனங்கோணாது நடக்கின்றவர்கள்
நநு நாம - இல்லையா என்ன?

इदानीं नेक्षसे कस्मात्सुग्रीवं प्लवगेश्वरम् ।

एते हि सचिवा राजंस्तारप्रभृतयस्तव ॥

இதாநீம் நேக்ஷஸே கஸ்மாத் ஸுக்ரீவம் ப்லவகேஶ்வரம் ।
ஏதே ஹி ஸசிவா ராஜன் தாரப்ரப்ருதயஸ்தவ ॥ 46

पुरवासी जनश्चायं परिवार्यासतेऽनघ ।

विसर्जयैतान् प्लवगान् यथोचितमरिन्दम ॥

புரவாஸீ ஜனஶ்சாயம் பரிவார்ய ஆஸதேऽநக ।
விஸர்ஜயைதாந் ப்லவகாந் யதோசித மரிந்தம ॥

ततः क्रीडामहे सर्वा वनेषु मदनोत्कटाः ॥

தத: க்ரீடாமஹே ஸர்வா வனேஷு மதநோத்கடா: ॥ 47
ப்லவகேஶ்வரம் - வானர மன்னரான
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவரை
இதாநீம் - இப்பொழுது
கஸ்மாத் - ஏனோ
ஈக்ஷஸே ந - கண்ணெடுத்துப் பாராதிருக்கின்றீர்?
ராஜன் - அரசே!
தவ - தேவரீரது
தாரப்ரப்ருதய: - தாரன் முதலிய
ஏதே - இந்த
ஸசிவா: ஹி - மந்திரிமார்களும்
புரவாஸீ - புரவாஸிகளாகிய
அயம் ஜன: ச - இந்த ஜனசமூகமும்
பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,
ஆஸதே - காத்து நிற்கின்றனர்.

அநக - புண்யாத்மாவே!
அரிந்தம - சத்ருஸம்ஹாரகரே!
ஏதாந் - இந்த
ப்லவகாந் - வானரர்களை
யதோசிதம் - முறைப்படி
விஸர்ஜய - விடைகொடுத்தனுப்பிவிடும்;
வனேஷு - வனங்களில்
மதநோத்கடா: - அன்பால் பெருமை பெற்று விளங்கிய
ஸர்வா: - நாங்களெல்லோரும்
தத: - இவ்விடத்திலேயே
க்ரீடாமஹே - இன்பமாய்க் காலங்கழித்து விடுகிறோம்.

एवं विलपतीं तारां पतिशोकपरिप्लुताम् ।

उत्थापयन्ति स्म तदा वानर्यः शोककर्शिताः ॥

ஏவம் விலபதீம் தாராம் பதி ஶோக பரிப்லுதாம் ।
உத்தாபயந்தி ஸ்ம ததா வானர்ய: ஶோககர்ஶிதா: ॥ 48
ஶோககர்ஶிதா: - சோகத்தால் வாடிக்கிடந்த
வானர்ய: - வானரஸ்திரீகள்
ததா - அப்பொழுது
பதிஶோக பரிப்லுதாம் - கணவனை நினைத்து சோகித்து மெய்மறந்து
ஏவம் - மேற்கண்டவண்ணம்
விலபதீம் - புலம்பிக்கதறும்
தாராம் - தாரையை
உத்தாபயந்தி ஸ்ம - தேற்றரவு படுத்தினார்கள்.

सुग्रीवेण ततः सार्धमङ्गदः पितरं रुदन् ।

चितामारोपयामास शोकेनाभिहतेन्द्रियः ॥

ஸுக்ரீவேண தத: ஸார்தமங்கத: பிதரம் ருதன் ।
சிதா மாரோபயாமாஸ ஶோகேநாபிஹதேந்த்ரிய : ॥ 49
தத: - அதன்மேல்
அங்கத: - அங்கதன்
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனோடு
ஸார்தம் - கூடவே
ஶோகேந - சோகத்தால்
அபிஹதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்கள் சிதற
ருதன் - அழுதுகொண்டு
பிதரம் - தந்தையை
சிதாம் - சிதையின்மீது
ஆரோபயாமாஸ - கிடத்தினான்.

ततोऽग्निं विधिवद्दत्त्वा सोऽपसव्यं चकार ह ।

पितरं दीर्घमध्वानं प्रस्थितं व्याकुलेन्द्रियः ॥

தத்தோऽக்நிம் விதிவத் தத்வா ஸோऽபஸவ்யம் சகார ஹ ।
பிதரம் தீர்கமத்வானம் ப்ரஸ்திதம் வ்யாகுலேந்த்ரிய: ॥ 50

வ்யாகுலேந்த்ரிய: - இந்திரியங்கள் கலங்கிக் கிடந்த
ஸ: - அவன்
தீர்கம் அத்வானம் - நெடுவழி
ப்ரஸ்திதம் - செல்லும்
பிதரம் - தந்தைக்கு
விதிவத் - விதிப்படி
அக்நிம் - நெருப்பை
தத்வா - போட்டுவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
அபஸவ்யம் - அப்ரதக்ஷிணம்
சகார ஹ - செய்தான்.

संस्कृत्य वालिनं ते तु विधिपूर्वं प्लवङ्गमाः ।
आजग्मुरुदकं कर्तुं नदीं शीतजलां शिवाम् ॥

ஸம்ஸ்க்ருத்ய வாலிநம் தே து விதிபூர்வம் ப்லவங்கமா: ।
ஆஜக்முருதகம் கர்தும் நதீம் ஶீதஜலாம் ஶிவாம் ॥ 51

தே ப்லவங்கமா: - அந்த வானரர்கள்
விதிபூர்வம் - விதிப்படி
வாலிநம் - வாலிக்கு
ஸம்ஸ்க்ருத்ய - தக்கபடி மரியாதை செய்துவிட்டு,
ஶிவாம் - அழகியதும்
ஶீதஜலாம் து - குளிர்ந்த ஜலமுடையதுமான
நதீம் - ஒரு நதிக்கு
உதகம் கர்தும் - ஸ்நானம் செய்ய
ஆஜக்மு: - போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

ततस्ते सहितास्तत्र ह्यङ्गदं स्थाप्य चाग्रतः ।
सुग्रीवतारासहिताः सिषिचुर्वालिने जलम् ॥

ததஸ்தே ஸஹிதாஸ்தத்ர ஹ்யங்கதம் ஸ்தாப்ய சாக்ரத: ।
ஸுக்ரீவ தாராஸஹிதா: ஸிஷிசுர் வாலிநே ஜலம் ॥ 52

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸுக்ரீவ தாராஸஹிதா: - ஸுக்ரீவன், தாரை இவர்களோடிருந்த
தே - அவர்கள்
ஸஹிதா: - ஒன்றுகூடி
தத: - அப்பொழுது
அங்கதம் ச - அங்கதனை
அக்ரத: ஸ்தாப்யஹி - முன்னிட்டுக்கொண்டு
வாலிநே - வாலிக்கு
ஜலம் - ஸ்நானம்
ஸிஷிசு: - செய்தார்கள்.

सुग्रीवेणैव दीनेन दीनो भूत्वा महाबलः ।
समानशोकः काकुत्स्थः प्रेतकार्याण्यकारयत् ॥

ஸுக்ரீவேணைவ தீநேந தீநோ பூத்வா மஹாபல: ॥ 53
ஸமானஶோக: காகுத்ஸ்த: ப்ரேதகார்யாண்யகாரயத் ॥

மஹாபல: - மகாசக்திவானான
காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
ஸமானஶோக: - அவர்கள் சோகத்தால் துன்புற்று
தீந: - மனம் நொந்தவராய்
பூத்வா - ஆகி,
தீநேந - துக்கப்படுகின்ற
ஸுக்ரீவேண ஏவ - சுக்ரீவனைக்கொண்டே
ப்ரேத கார்யாணி - உத்திரக்கிரியைகளை
அகாரயத் - செய்வித்தார்.

ततस्तु तं वालिनमग्र्यपौरुषं प्रकाशमिक्ष्वाकुवरेषुणा हतम् ।
प्रदीप्य दीप्ताग्निसमौजसं तदा सलक्ष्मणं राममुपेयिवान् हरिः ॥

ததஸ்து தம் வாலின மக்ர்யபௌருஷம்
ப்ரகாஶமிக்ஷ்வாகு வரேஷுணா ஹதம் ।
ப்ரதீப்ய தீப்தாக்நிஸமௌஜஸம் ததா
ஸலக்ஷ்மணம் ராம முபேயிவான் ஹரி: ॥ 54

ததா - அப்பொழுது
ஹரி: - வானரன் (ஸுக்ரீவன்)
அக்ர்ய பௌருஷம் - சிறந்த பராக்கிரமமுடையவனும்
ப்ரகாஶம் - மகா பிரஸித்தி பெற்றவனும்,
இக்ஷ்வாகு வரேஷுணா - இக்ஷ்வாகு குலதிலகரின் பாணத்தால்
ஹதம் - கொலையுண்டவனுமான
தம் - அந்த
வாலினம் - வாலியை
ப்ரதீப்ய - தகனஞ்செய்துவிட்டு
தத: - அதன்மேல்
ஸலக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணருடன் இருந்தவரும்
தீப்தாக்நி ஸமௌ - கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினியை
ஜஸம் து நிகர்த்த ஒளியுடையவருமான
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
உபேயிவான் - அடைந்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
வாலிஸம்ஸ்காரோ நாம பஞ்சவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஷட்விம்ஶ: ஸர்க: - 26

ततः शोकाभिसंतप्तं सुग्रीवं क्लिन्नवाससम् ।
शाखामृगमहामात्राः परिवार्योपतस्थिरे ॥

தத: ஶோகாபிஸந்தப்தம் ஸுக்ரீவம் க்லிந்நவாஸஸம் ।
ஶாகாம்ருக மஹாமாத்ரா: பரிவார்யோபதஸ்திரே ॥ 1
ஶாகாம்ருக மஹாமாத்யா: -வானரோத்தம மந்திரிமார்கள்
தத: - அப்பொழுது
ஶோகாபிஸந்தப்தம் - சோகத்தால் பரிதபித்துக்கொண்டு
க்லிந்ந வாஸஸம் - ஈர ஆடையோடிருந்த
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
பரிவார்ய - சுற்றிச் சூழ்ந்து,
உபதஸ்திரே - நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

अभिगम्य महाबाहुं राममक्लिष्टकारिणम् ।
स्थिताः प्राञ्जलयः सर्वे पितामहमिवर्षयः ॥

அபிகம்ய மஹாபாஹும் ராமமக்லிஷ்டகாரிணம் ।
ஸ்திதா: ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே பிதாமஹமிவர்ஷய: ॥ 2
ஸர்வே - எல்லோரும்
மஹாபாஹும் - மகாபாகுவும்
அக்லிஷ்டகாரிணம் - அனாயாசமாய் எதையும் செய்து முடிக்கிறவருமான
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
அபிகம்ய - கிட்டி,
ப்ராஞ்ஜலய: - அஞ்சலிஹஸ்தர்களாகி
ரிஷய: - ரிஷிகள்
பிதாமஹம் - பிரம்மதேவரிடம்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸ்திதா: - காத்து நின்றார்கள்.

ततः काञ्चनशैलाभस्तरुणार्कनिभाननः ।
अब्रवीत् प्राञ्जलिर्वाक्यं हनुमान् मारुतात्मजः ॥

தத: காஞ்சநஶைலாபஸ்தருணார்க நிபாநந: ।
அப்ரவீத் ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ॥ 3
தத: - அச்சமயத்தில்
காஞ்சந ஶைலாப: - பொன்மலை போன்றவரும்
தருணார்க நிபாநந: - இளஞாயிறு போன்ற முகமுடையவரும்
மாருதாத்மஜ: - வாயுகுமாரருமாகிய
ஹநுமான் - ஹனுமான்

ப்ராஞ்ஜலி: - கையைக் குவித்துக்கொண்டு
வாக்யம் - பின்வரும் விண்ணப்பத்தை
அப்ரவீத் - செய்தருளினார்.

भवत्प्रसादात् सुग्रीवः पितृपैतामहं महत् ।
वानराणां सुदुष्प्रापं प्राप्तो राज्यमिदं प्रभो ॥

பவத்ப்ரஸாதாத் ஸுக்ரீவ: பித்ருபைதாமஹம் மஹத் ।
வாநராணாம் ஸுதுஷ்ப்ராபம் ப்ராப்தோ ராஜ்யமிதம் ப்ரபோ ॥ 4
ப்ரபோ - பிரபுவே!
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
பவத் ப்ரஸாதாத் - தேவரீரது அனுக்கிரகத்தால்
பித்ரு பைதாமஹம் - தலைமுறையாய் வந்ததும்
ஸுதுஷ்ப்ராபம் - பெறுவதற்கரியதுமான
வாநராணாம் - வானரர்களுடைய
இதம் - இந்த
மஹத் ராஜ்யம் - பெரிய ராஜ்யத்தை
ப்ராப்த: - அடைந்தார்.

भवता समनुज्ञातः प्रविश्य नगरं शुभम् ।
संविधास्यति कार्याणि सर्वाणि ससुहृज्जनः ॥

பவதா ஸமநுஜ்ஞாத: ப்ரவிஶ்ய நகரம் ஶுபம் ।
ஸம்விதாஸ்யதி கார்யாணி ஸர்வாணி ஸஸுஹ்ருத்ஜன: ॥ 5
பவதா - தேவரீரால்
ஸமநுஜ்ஞாத: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவராய்
ஸஸுஹ்ருத்ஜன: - அன்பர்களோடு கூடினவராய்
ஶுபம் - சிறந்த
நகரம் - நகரில்
ப்ரவிஶ்ய - புகுந்து,
ஸர்வாணி - எல்லா
கார்யாணி - காரியங்களையும்
ஸம்விதாஸ்யதி - விதிக்கட்டும்.

स्नातोऽयं विविधैर्गन्धैरौषधैश्च यथाविधि ।
अर्चयिष्यति रत्नैश्च माल्यैश्च त्वां विशेषतः ॥

ஸ்நாதோऽயம் விவிதைர்கந்தை ரௌஷதைஶ்ச யதாவிதி ।
அர்சயிஷ்யதி ரத்னைஶ்ச மால்யைஶ்ச த்வாம் விஶேஷத: ॥ 6
அயம் - இவர்
யதாவிதி ச - முறைப்படியே
விவிதை: - பலவகை

கந்தை: - பரிமள
ஔஷதை: - அபிஷேகத் திரவியங்களால்
ஸ்நாத: - பட்டாபிஷேகம் பெற்றவராய்
த்வாம் - தேவரீரை
விஶேஷத: - விசேஷமாய்
ரத்னை: ச - ரத்னங்களாலும்
மால்யை: ச - மாலைகளாலும்
அர்சயிஷ்யதி - பெருமைப்படுத்துவார்.

इमां गिरिगुहां रम्यामभिगन्तुमितोऽर्हसि ।
कुरुष्व स्वामिसंबन्धं वानरान् संप्रहर्षयन् ॥

இமாம் கிரிகுஹாம் ரம்யாமபிகந்துமிதோऽர்ஹஸி ।
குருஷ்வ ஸ்வாமி ஸம்பந்தம் வாநரான் ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥ 7
இத: - இவ்விடத்திலிருந்து
இமாம் ரம்யாம் - இந்த அழகிய
கிரிகுஹாம் - மலைக்குகைக்குள்
அபிகந்தும் - எழுந்தருள
அர்ஹஸி - தேவரீர் திருவுளம் கொள்ள வேண்டும்;
வாநரான் - வானரர்களை
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் - மகிழ்விப்பவராய்
ஸ்வாமி ஸம்பந்தம் - மன்னனுடன் விளங்குவதை
குருஷ்வ - செய்தருளும்

एवमुक्तो हनुमता राघवः परवीरहा ।
प्रत्युवाच हनूमन्तं बुद्धिमान् वाक्यकोविदः ॥

ஏவமுக்தோ ஹநுமதா ராகவ: பரவீரஹா ।
ப்ரத்யுவாச ஹநூமந்தம் புத்திமான் வாக்யகோவித: ॥ 8
ஹநுமதா - ஹனுமாரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - விண்ணப்பஞ் செய்யப்பட்டவரும்
வாக்ய கோவித: - சொல்லின் நுட்பங்களை அறிவதில் நிபுணரும்
புத்திமான் - புத்திமானும்
பரவீரஹா - விஷ்ணு அவதாரமுமான
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

चतुर्दश समाः सौम्य ग्रामं वा यदि वा पुरम् ।
न प्रवेक्ष्यामि हनुमन् पितुर्निर्देशपालकः ॥

சதுர்தஶ ஸமா: ஸௌம்ய க்ராமம் வா யதி வா புரம் ।
ந ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஹநுமன் பிதுர்நிர்தேஶபாலக: ॥ 9
ஹநுமன் - ஹனுமானே!
ஸௌம்ய - புண்யாத்மாவே!
பிது: - தந்தையினது
நிர்தேஶபாலக: - ஆஜ்ஞையைப்படி நடக்கின்றவனாகிய நான்
க்ராமம் - ஒரு கிராமத்தினுள்ளோ,
யதி வா - அல்லது
புரம் - நகரத்தினுள்ளோ
சதுர்தஶ - பதினான்கு
ஸமா: - வருஷங்கள்
ப்ரவேக்ஷ்யாமி ந - புகமாட்டேன்.

सुसमृद्धां गुहां रम्यां सुग्रीवो वानरर्षभः ।
प्रविष्टो विधिवद्वीरः क्षिप्रं राज्येऽभिषिच्यताम् ॥

ஸுஸம்ருத்தாம் குஹாம் ரம்யாம் ஸுக்ரீவோ வாநரர்ஷப: ।
ப்ரவிஷ்டோ விதிவத் வீர: க்ஷிப்ரம் ராஜ்யேऽபிஷிச்யதாம் ॥ 10
வாநரர்ஷப: - வானரோத்தமனும்
வீர: - சூரனுமான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ரம்யாம் - அழகானதும்
ஸுஸம்ருத்தாம் - அதிகச் செல்வம் நிறைந்ததுமான
குஹாம் - குகைக்கு
ப்ரவிஷ்ட: - சென்றவனாய்
விதிவத் - முறைப்படி
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
அபிஷிச்யதாம் - அபிஷேகஞ் செய்விக்கப்படட்டும்.

एवमुक्त्वा हनूमन्तं रामः सुग्रीवमब्रवीत् ।
वृत्तज्ञो वृत्तसंपन्नमुदारबलविक्रमम् ॥

ஏவமுக்த்வா ஹநூமந்தம் ராம: ஸுக்ரீவமப்ரவீத் ।
வ்ருத்தஜ்ஞோ வ்ருத்தஸம்பந்நமுதாரபலவிக்ரமம் ॥ 11
வ்ருத்தஜ்ஞ: - உலக ஸம்பிரதாயங்களை நன்கு அறிந்தவரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஹநூமந்தம் - ஹனுமானைப் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - அருளிச் செய்துவிட்டு,
வ்ருத்த ஸம்பந்நம் - நல்லொழுக்கமுள்ளவனும்

உதார பல விக்ரமம்- மகத்தான ஆற்றலையும் ஆண்மையையும் உடையவனுமான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு ஆஜ்ஞாபித்தருளினார்.

इममप्यङ्गदं वीर यौवराज्येऽभिषेचय ।
ज्येष्ठस्य स सुतो ज्येष्ठः सदृशो विक्रमेण ते ॥

இமமப்யங்கதம் வீர யௌவராஜ்யேऽபிஷேசய ।
ஜ்யேஷ்டஸ்ய ஸ ஸுதோ ஜ்யேஷ்ட: ஸத்ருஶோ விக்ரமேண ச ॥ 12

अङ्गदोऽयमदीनात्मा यौवराज्यस्य भाजनम् ॥

அங்கதோऽயமதீநாத்மா யௌவராஜ்யஸ்ய பாஜனம் ॥ 13

வீர - வீரனே!
இமம் - இந்த
யௌவராஜ்யஸ்ய - இளவரசனாயிருப்பதற்கு
பாஜனம் - ஏற்ற பாத்திரமாகிய
அங்கதம் - அங்கதனை
யௌவராஜ்யே - இளவரசராக
அபிஷேசய - முடிசூட்டிவையும்;
ஸ: - அந்த
அயம் - இந்த
அங்கத: - அங்கதன்
அதீநாத்மா - எதற்கும் சலியாத
ஜ்யேஷ்ட: - உத்தமன்;
ஜ்யேஷ்டஸ்ய - மூத்தவருடைய
ஸுத: - புதல்வன்;
விக்ரமேண ச - பராக்கிரமத்தாலோ
ஸத்ருஶ: அபி - அவருக்கு ஒப்பானவன்.

पूर्वोऽयं वार्षिको मासः श्रावणः सलिलागमः ।
प्रवृत्ताः सौम्य चत्वारो मासा वार्षिकसंज्ञकाः ॥

பூர்வோऽயம் வார்ஷிகோ மாஸ: ஶ்ராவண: ஸலிலாகம: ।
ப்ரவ்ருத்தா: ஸௌம்ய சத்வாரோ மாஸா வார்ஷிக ஸம்ஜ்ஞகா: ॥ 14

ஸௌம்ய - புண்யாத்மாவே!
வார்ஷிக ஸம்ஜ்ஞகா:- வார்ஷிகங்களென்று சொல்லப்பட்ட
சத்வார: - நான்கு
மாஸா: - மாதங்களும்
ப்ரவ்ருத்தா: - நடைபெறுகின்றன;
ஸலிலாகம: - நீரைப்பொழியும்
அயம் - இந்த
ஶ்ராவண: - ஆடிமாதம்

பூர்வ: - முதலாவது
வார்ஷிக: - வார்ஷிக
மாஸ: - மாதம்.

नायमुद्योगसमयः प्रविश त्वं पुरीं शुभाम् ।
अस्मिन् वत्स्याम्यहं सौम्य पर्वते सहलक्ष्मणः ॥

நாயமுத்யோகஸமய: ப்ரவிஶ த்வம் புரீம் ஶுபாம் ।
அஸ்மின் வத்ஸ்யாம்யஹம் ஸௌம்ய பர்வதே ஸஹலக்ஷ்மண: ॥ 15

அயம் - இது
உத்யோக ஸமய: ந - காரியத்திற்கேற்ற காலம் அன்று
த்வம் - நீ
ஶுபாம் புரீம் - அழகிய நகருக்கு
ப்ரவிஶ - போய்ச்சேர்.
ஸௌம்ய - அன்பா!
அஹம் - நான்
ஸஹலக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணனோடு கூட
அஸ்மின் - இந்த
பர்வதே - பர்வதத்தில்
வத்ஸ்யாமி - காலங்கழிக்கிறேன்.

इयं गिरिगुहा रम्या विशाला युक्तमारुता ।
प्रभूतसलिला सौम्य प्रभूतकमलोत्पला ॥

இயம் கிரிகுஹா ரம்யா விஶாலா யுக்தமாருதா ।
ப்ரபூதஸலிலா ஸௌம்ய ப்ரபூத கமலோத்பலா ॥ 16

ஸௌம்ய - அன்பா!
இயம் - இந்த
கிரிகுஹா - மலையின் ஏகாந்தஸ்தலமோ
ரம்யா - மனோகரமாயிருக்கிறது,
விஶாலா - விசாலமாயிருக்கிறது,
யுக்த மாருதா - சுகமான காற்றுடையதாயிருக்கிறது,
ப்ரபூதஸலிலா - வேண்டிய ஜல சௌகரியமிருக்கிறது,
ப்ரபூத கமலோத்பலா- தாமரைகளும் ஆம்பல்களும் ஏராளமாய் இருக்கின்றன.

कार्त्तिके समनुप्राप्ते त्वं रावणवधे यत ।
एष नः समयः सौम्य प्रविश त्वं स्वमालयम् ॥

கார்த்திகே ஸமநுப்ராப்தே த்வம் ராவணவதே யத ।
ஏஷ ந: ஸமய: ஸௌம்ய ப்ரவிஶ த்வம் ஸ்வமாலயம் ॥ 17

ஸௌம்ய - அப்பா!
த்வம் - நீ
ராவண வதே - ராவணனுடைய வதை விஷயத்தில்,

கார்த்திகே - கார்த்திமாஸம்
ஸமநுப்ராப்தே - ஆரம்பித்ததும்
யத - முயற்சி செய்வாயாக.
ஏஷ: - இதுதான்
ந: - நம்
ஸமய: - ஒப்பந்தம்.
த்வம் - நீ
ஸ்வம் ஆலயம் - உனதரண்மனைக்கு
ப்ரவிஶ - போய்ச்சேர்.

अभिषिञ्चस्व राज्ये च सुहृदः संप्रहर्षय ॥

அபிஷிஞ்சஸ்வ ராஜ்யே ச ஸுஹ்ருத: ஸம்ப்ரஹர்ஷய ॥ 18

ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
அபிஷிஞ்சஸ்வ - திருமுடி சூட்டிக்கொள்;
ஸுஹ்ருத: ச - அன்பர்களையும்
ஸம்ப்ரஹர்ஷய - உள்ளங்குளிரச்செய்.

इति रामाभ्यनुज्ञातः सुग्रीवो वानराधिपः ।

प्रविवेश पुरीं रम्यां किष्किन्धां वालिपालिताम् ॥

இதி ராமாப்யநுஜ்ஞாத: ஸுக்ரீவோ வாநராதிப: ।
ப்ரவிவேஶ புரீம் ரம்யாம் கிஷ்கிந்தாம் வாலிபாலிதாம் ॥ 19

இதி - மேற்கண்டவாறு
ராமாப்யநுஜ்ஞாத: - ஸ்ரீராமனது நியமனம் பெற்றவனும்
வாநராதிப: - வானர மன்னனுமான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
வாலிபாலிதாம் - வாலியினால் பரிபாலிக்கப்பட்டிருந்த
ரம்யாம் - அழகிய
கிஷ்கிந்தாம் புரீம் - கிஷ்கிந்தா நகருக்கு
ப்ரவிவேஶ - போய்ச்சேர்ந்தான்.

तं वानरसहस्राणि प्रविष्टं वानरेश्वरम् ।

अभिवाद्य प्रविष्टानि सर्वतः पर्यवारयन् ॥

தம் வானர ஸஹஸ்ராணி ப்ரவிஷ்டம் வாநரேஶ்வரம் ।
அபிவாத்ய ப்ரவிஷ்டாநி ஸர்வத: பர்யவாரயன் ॥ 20

ப்ரவிஷ்டாநி - கூடவந்த
வானர ஸஹஸ்ராணி - பல வானரர்கள்
ப்ரவிஷ்டம் - வந்துசேர்ந்த
வாநரேஶ்வரம் - வானர மன்னனான
தம் - அவனை
அபிவாத்ய - வணங்கி,
ஸர்வத: - நாற்புறமும்
பர்யவாரயன் - சூழ்ந்து நின்றார்கள்.

ततः प्रकृतयः सर्वा दृष्ट्वा हरिगणेश्वरम् ।

प्रणम्य मूर्ध्ना पतिता वसुधायां समाहिताः ॥

தத: ப்ரக்ருதய: ஸர்வா த்ருஷ்ட்வா ஹரிகணேஶ்வரம் ।
ப்ரணம்ய மூர்த்நா பதிதா வஸுதாயாம் ஸமாஹிதா: ॥ 21

தத: - அப்பொழுது
ப்ரக்ருதய: - பிரஜைகள்
ஸர்வா: - எல்லோரும்
ஹரிகணேஶ்வரம் - வானரகண மன்னனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
ஸமாஹிதா: - பத்திமைகொண்டு
மூர்த்நா ப்ரணம்ய - தலைவணங்கி,
வஸுதாயாம் - பூமியில்
பதிதா: - விழுந்து சேவித்தார்கள்.

सुग्रीवः प्रकृतीः सर्वा संभाष्योत्थाप्य वीर्यवान् ।

भ्रातुरन्तःपुरं सौम्यं प्रविवेश महाबलः ॥

ஸுக்ரீவ: ப்ரக்ருதீ: ஸர்வா: ஸம்பாஷ்யோத்தாப்ய வீர்யவான் ।
ப்ராதுரந்த:புரம் ஸௌம்யம் ப்ரவிவேஶ மஹாபல: ॥ 22

வீர்யவான் - வீர்யவானும்
மஹாபல: - மகா ஆற்றலுடையவனுமான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ப்ரக்ருதீ: - பிரஜைகள்
ஸர்வா: - எல்லோரையும்
உத்தாப்ய - எழுந்திருக்கச்செய்து,
ஸம்பாஷ்ய - முகமன் கூறி,
ப்ராது: - தமையனது
ஸௌம்யம் - மனோகரமாயிருக்கிற
அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்திற்கு
ப்ரவிவேஶ - போனான்.

प्रविश्य त्वभिनिष्क्रान्तं सुग्रीवं वानरर्षभम् ।

अभ्यषिञ्चन्त सुहृदः सहस्राक्षमिवामराः ॥

ப்ரவிஶ்ய த்வபிநிஷ்க்ராந்தம் ஸுக்ரீவம் வாநரர்ஷபம் ।
அப்யஷிஞ்சந்த ஸுஹ்ருத: ஸஹஸ்ராக்ஷமிவாமரா: ॥ 23

அமரா: - தேவர்கள்
ஸஹஸ்ராக்ஷம் - இந்திரனை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸுஹ்ருத: - நண்பர்கள்
ப்ரவிஶ்ய - புகுந்து,
து - உடனே

அபிநிஷ்க்ராந்தம் - வந்துசேர்ந்த
வாநரர்ஷபம் - வானரோத்தமனான
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
அப்யஷிஞ்சந்த - பட்டாபிஷேகஞ் செய்து வைத்தார்கள்.

तस्य पाण्डरमाजह्रुश्छत्रं हेमपरिष्कृतम् ।
शुक्ले च वालव्यजने हेमदण्डे यशस्करे ॥

தஸ்ய பாண்டரமாஜஹ்ருஶ் சத்ரம் ஹேமபரிஷ் க்ருதம் ।
ஶுக்லே ச வாலவ்யஜனே ஹேமதண்டே யஶஸ்கரே ॥ 24

தஸ்ய - அவருக்கு
ஹேம பரிஷ்க்ருதம் - பொன் கைப்பிடியுடைய
பாண்டுரம் சத்ரம் - வெண் குடையையும்
ஶுக்லே - வெண்
வாலவ்யஜனே ச - சாமரங்களையும்
யஶஸ்கரே - அழகிய
ஹேம தண்டே - பொன் தடிகளையும்
ஆஜஹ்ரு: - கொண்டு வந்தார்கள்.

तथा सर्वाणि रत्नानि सर्वबीजौषधानि च ।
सक्षीराणां च वृक्षाणां प्ररोहान् कुसुमानि च ॥

ததா ஸர்வாணி ரத்நாநி ஸர்வபீஜௌஷதாநி ச ।
ஸக்ஷீராணாம் ச வ்ருக்ஷாணாம் ப்ரரோஹான் குஸுமாநி ச ॥ 25

शुक्लानि चैव वस्त्राणि श्वेतं चैवानुलेपनम् ।
सुगन्धीनि च माल्यानि स्थलजान्यम्बुजानि च ॥

ஶுக்லாநி சைவ வஸ்த்ராணி ஶ்வேதம் சைவாநுலேபனம் ।
ஸுகந்தீநி ச மால்யாநி ஸ்தலஜான்யம்புஜாநி ச ॥ 26

चन्दनानि च दिव्यानि गन्धांश्च विविधान्बहून् ।
अक्षतं जातरूपं च प्रियंगु मधुसर्पिषी ॥

சந்தநாநி ச திவ்யானி கந்தாம்ஶ்ச விவிதான் பஹூன் ।
அக்ஷதம் ஜாதரூபம் ச ப்ரியங்குமது ஸர்பிஷீ ॥ 27

दधि चर्म च वैयाघ्रं वराही चाप्युपानहौ ॥

ததி சர்ம ச வையாக்ரம் வாராஹீ சாப்யுபாநஹௌ ।

समालम्भनमादाय रोचनां समनःशिलाम् ।
आजग्मुस्तत्र मुदिता वराः कन्यास्तु षोडश ॥

ஸமாலம்பந மாதாய ரோசநாம் ஸமந:ஶிலாம் ।
ஆஜக்முஸ்தத்ர முதிதா வரா: கன்யாஸ்து ஷோடஶ ॥ 28

ஷோடஶ - பதினாறு
வரா: - சிறந்த
கன்யா: - கன்னிகைகள்
தத்ர - அப்பொழுது
முதிதா: - உள்ளம் பூரித்தவர்களாய்
ததா ச - ஆளுக்கொன்றாய்
ஸர்வாணி - எல்லா
ரத்நாநி - ரத்னங்களையும்,
ஸர்வபீஜௌஷதாநி ச- பலவித தான்யங்களையும், மூலிகைகளின் ரஸங்களையும்,
ஸக்ஷீராணாம் - பாலுள்ள
வ்ருக்ஷாணாம் - மரங்களுடைய
ப்ரரோஹான் ச - தளிர்களையும்,
குஸுமாநி ச - புஷ்பங்களையும்,
ஶுக்லாநி - வெண்
வஸ்த்ராணி ச ஏவ - ஆடைகளையும்,
ஶ்வேதம் - வெண்
அநுலேபனம் ச ஏவ - பூச்சையும்,
ஸுகந்தீநி - மணங்கமழும்
மால்யாநி ச - மாலைகளையும்,
ஸ்தலஜானி - ரோஜாப்புஷ்பங்களையும்,
அம்புஜாநி ச
திவ்யானி - திவ்விய
சந்தநாநி ச - சந்தனங்களையும்,
பஹூன் - பல
விவிதான் - நானாவித
கந்தான் ச - வாசனைத் திரவியங்களையும்,
ஜாதரூபம் - மஞ்சளும் குங்குமமுமிடப்பட்ட
அக்ஷதம் ச - அக்ஷதையையும்,
ப்ரியங்குமது ஸர்பிஷீ-ஞாழல் கொடியையும், தேனையும், நெய்யையும்,
த தி - தயிரையும்,
வையாக்ரம் சர்ம ச - புலித்தோலையும்,
வாராஹீ - பன்றித்தோலில் செய்த
உபாநஹௌ அபி ச - இரு பாதரக்ஷைகளையும்,
ஸமாலம்பநம் - சமாலம்பனமெனும் ஓர்வகை மெய்பூச்சையும்,
ஸமந: ஶிலாம் - மனோசிலையுடன் கூடிய
ரோசநாம் - கோரோசனையையும்,
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
ஆஜக்மு: - வந்துசேர்ந்தார்கள்.

ततस्ते वानरश्रेष्ठं यथाकालं यथाविधि ।
रत्नैर्वस्त्रैश्च भक्ष्यैश्च तोषयित्वा द्विजर्षभान् ॥

ததஸ்தே வாநரஶ்ரேஷ்டம் யதாகாலம் யதாவிதி ।
ரத்னைர்வஸ்த்ரைஶ்ச பக்ஷ்யைஶ்ச தோஷயித்வா த்விஜர்ஷபான் ॥ 29

ततः कुशपरिस्तीर्णं समिद्धं जातवेदसम् ।
मन्त्रपूतेन हविषा हुत्वा मन्त्रविदो जनाः ॥

தத: குஶபரிஸ்தீர்ணம் ஸமித்தம் ஜாதவேதஸம் ।
மந்த்ர பூதேந ஹவிஷா ஹுத்வா மந்த்ரவிதோ ஜநா: ॥ 30

ततो हैमप्रतिष्ठाने वरास्तरणसंवृते ।
प्रासादशिखरे रम्ये चित्रमाल्योपशोभिते ॥

ததோ ஹைம ப்ரதிஷ்டானே வராஸ்தரணஸம்வ்ருதே ।
ப்ராஸாத ஶிகரே ரம்யே சித்ரமால்யோபஶோபிதே ॥ 31

प्राङ्मुखं विविधैर्मन्त्रैः स्थापयित्वा वरासने ।
नदीनदेभ्यः संहृत्य तीर्थेभ्यश्च समन्ततः ॥

ப்ராங்முகம் விவிதைர்மந்த்ரை: ஸ்தாபயித்வா வராஸனே ।
நதீநதேப்ய: ஸம்ஹ்ருத்ய தீர்தேப்யஶ்ச ஸமந்தத: ॥ 32

आहृत्य च समुद्रेभ्यः सर्वेभ्यो वानरर्षभाः ।
अपः कनककुम्भेषु निधाय विमलाः शुभाः ॥

ஆஹ்ருத்ய ச ஸமுத்ரேப்ய: ஸர்வேப்யோ வாநரர்ஷபா: ।
அப: கனககும்பேஷு நிதாய விமலா: ஶுபா: ॥ 33

शुभैर्वृषभशृङ्गैश्च कलशैश्चापि काञ्चनैः ।
शास्त्रदृष्टेन विधिना महर्षिविहितेन च ॥

ஶுபைர்வ்ருஷப ஶ்ருங்கைஶ்ச கலஶைஶ்சாபி காஞ்சனை: ।
ஶாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந விதிநா மஹர்ஷிவிஹிதேந ச ॥ 34

गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ।
मैन्दश्च द्विविदश्चैव हनुमाञ्जाम्बवान्नलः ॥

கஜோ கவாக்ஷோ கவய: ஶரபோ கந்தமாதன: ।
மைந்தஶ்ச த்விவிதஶ்சைவ ஹநுமாஞ்ஜாம்பவாந்நள: ॥ 35

अभ्यषिञ्चन्त सुग्रीवं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।
सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥

அப்யஷிஞ்சந்த ஸுக்ரீவம் ப்ரஸந்நேந ஸுகந்திநா ।
ஸலிலேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் வஸவோ வாஸவம் யதா ॥ 36

தத: - *அப்பொழுது*
தே - *அவர்கள்*
யதாகாலம் - *உசிதகாலத்தில்*
யதாவிதி - *விதிமுறைப்படி*

ரத்னை: - *ரத்னங்களாலும்,*
வஸ்த்ரை: ச - *வஸ்திரங்களாலும்,*
பக்ஷ்யை: ச - *பக்ஷ்யங்களாலும்,*
த்விஜர்ஷபான் - *பிராமணோத்தமர்களை*
தோஷயித்வா - *திருப்தி பண்ணிவிட்டு,*
தத: - *அதன்மேல்*
மந்த்ரவித: - *வைதிக*
ஜநா: - *பிரஜைகள்*
குஶபரிஸ்தீர்ணம் - *தர்ப்பைகள் பரப்பப்பெற்றதும்*
ஸமித்தம் - *ஜ்வலிக்கும்*
ஜாதவேதஸம் - *அக்னியில்*
மந்த்ரபூதேந - *மந்திரங்கள் ஜபிக்கப்பெற்ற*
ஹவிஷா - *ஹவிஸினால்*
ஹுத்வா - *ஹோமம் செய்துவிட்டு,*
தத: - *அதன்பின்னர்*
ஹைம ப்ரதிஷ்டானே - *பொன்னாசனத்தை உடையதும்,*
வராஸ்தரண ஸம்வ்ருதே - *சிறந்த விரிப்பு பரப்பப்பெற்றதும்,*
ப்ராஸாத ஶிகரே - *கோயிலைநிகர்த்த கோபுரமுடையதும்,*
ரம்யே - *அழகாயிருக்கிறதும்,*
சித்ர மால்யோப - *பலவித மாலைகளால் அழகுவாய்ந்து*
ஶோபிதே *விளங்குகிறதுமான*
வராஸனே - *சிறந்த சிங்காதனத்தின் மீது*
வாநரஶ்ரேஷ்டம் - *வானரோத்தமனான*
ஸுக்ரீவே - *ஸுக்ரீவனை*
விவிதை: - *பலவகை*
மந்த்ரை: - *ஜபங்களை ஜபித்து*
ப்ராங்முகம் - *கிழக்குமுகமாய்*
ஸ்தாபயித்வா - *வீற்றிருக்கச்செய்து*
கஜ: - *கஜன்,*
கவாக்ஷ: - *கவாக்ஷன்,*
கவய: - *கவயன்,*
ஶரப: - *சரபன்,*
கந்தமாதன: - *கந்தமாதனன்,*
மைந்த: ச - *மைந்தன்,*
த்விவித: ஏவ - *த்விவிதன்,*
ஹநுமான் - *ஹனுமான்,*
ஜாம்பவாந் - *ஜாம்பவான்,*
நள: ச - *நளன், ஆகிய இந்த*
வானரர்ஷபா: - *வானரோத்தமர்கள்*
ஸமந்தத: - *எங்குமிருந்து*
தீர்தேப்ய: - *புண்யக்ஷேத்திரங்களாகிய*

நதீநதேப்ய: ச - கிழக்குநோக்கி ஓடும் நதிகளிலிருந்தும் மேற்குநோக்கி ஓடும் நதிகளிலிருந்தும்
ஸர்வேப்ய: - எல்லா
ஸமுத்ரேப்ய: ச - சமுத்திரங்களிலிருந்தும்
விமலா: - சுத்தமான
ஶுபா: - புண்ய
அப: - தீர்த்தங்களை
கனக கும்பேஷு - பொற்குடங்களில்
ஸம்ஹ்ருத்ய - எடுத்து
ஆஹ்ருத்ய - கொண்டுவந்து
நிதாய - வைத்து
காஞ்சனை: - பொன்
கலஶை: ச அபி - கலசங்களாலும்
ஶுபை: - புண்ய
வ்ருஷப ஶ்ருங்கை: ச - மாட்டுக் கொம்புகளாலும் (அதாவது இவைகளில் அந்த தீர்த்தங்களை நிரப்பி)
ஶாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந - சாஸ்திரங்களில் கண்ட
விதிநா - விதிப்பிரகாரமும்
மஹர்ஷி விஹிதேந ச - வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட விதிப்பிரகாரமும்
ப்ரஸந்நேந - மந்திரமோதிப் புனிதமாக்கப்பட்ட
ஸுகந்திநா - நறுமணங்கமழும்
ஸலிலேந - தீர்த்தத்தால்
வஸவ: - வசுக்கள்
ஸஹஸ்ராக்ஷம் - ஆயிரம் கண்ணனான
வாஸவம் - தேவேந்திரனை
யதா - எவ்வாறோ அவ்வாறே
அப்யஷிஞ்சந்த - அபிஷேகம் செய்தார்கள்.

अभिषिक्ते तु सुग्रीवे सर्वे वानरपुंगवाः ।
प्रचुक्रुशुर्महात्मानो हृष्टास्तत्र सहस्रशः ॥

அபிஷிக்தே து ஸுக்ரீவே ஸர்வே வாநரபுங்கவா: ।
ப்ரசுக்ருஶுர் மஹாத்மாநோ ஹ்ருஷ்டாஸ்தத்ர ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 37

ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவன்
அபிஷக்தே து - அபிஷேகம் பெற்றவுடன்
தத்ர - அவ்விடத்தில்
மஹாத்மாந: - மகாத்மாக்களான
ஸஹஸ்ரஶ: - அநேகாயிரம்
வாநரபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஹ்ருஷ்டா: - மகிழ்ச்சியுற்றவர்களாய்
ப்ரசுக்ருஶு: - ஆரவாரித்தார்கள்.

रामस्य तु वचः कुर्वन् सुग्रीवो हरिपुंगवः ।
अङ्गदं संपरिष्वज्य यौवराज्येऽभ्यषेचयत् ॥

ராமஸ்ய து வச: குர்வன் ஸுக்ரீவோ ஹரிபுங்கவ: ।
அங்கதம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய யௌவராஜ்யேऽப்யஷேசயத் ॥ 38

ஹரிபுங்கவ: - வானரோத்தமனான
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
வச: து - ஆக்கினையையே
குர்வன் - சிரமேற்கொண்டு
அங்கதம் - அங்கதனை
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய - கட்டித்தழுவி
யௌவராஜ்யே - யுவராஜாவாய்
அப்யஷேசயத் - முடிசூட்டினான்.

अङ्गदे चाभिषिक्ते तु सानुक्रोशाः प्लवङ्गमाः ।
साधु साध्विति सुग्रीवं महात्मानोऽभ्यपूजयन् ॥

அங்கதே சாபிஷிக்தே து ஸாநுக்ரோஶா: ப்லவங்கமா: ।
ஸாது ஸாத்விதி ஸுக்ரீவம் மஹாத்மாநோऽப்யபூஜயன் ॥ 39

அங்கதே - அங்கதன்
அபிஷிக்தே து - யுவராஜாவாய் பட்டாபிஷேகம் பெற்றதும்
ஸாநுக்ரோஶா: - அவனிடம் வாத்ஸல்யமுடைய
மஹாத்மாந: - மகாத்மாக்களாகிய
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனைப் பார்த்து
ஸாது - 'நன்று
ஸாது - நன்று'
இதி ச - என்று சொல்லிக்கொண்டே
அப்யபூஜயன் - புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

रामं चैव महात्मानं लक्ष्मणं च पुनः पुनः ।
प्रीताश्च तुष्टुवुः सर्वे तादृशे तत्र वर्तिनि ॥

ராமம் சைவ மஹாத்மானம் லக்ஷ்மணம் ச புன: புன: ।
ப்ரீதாஶ்ச துஷ்டுவு: ஸர்வே தாத்ருஶே தத்ர வர்திநி ॥ 40

தத்ர - அவ்விடத்தில்
தாத்ருஶே - அப்படி
வர்திநி - நடக்கும் விஷயத்தில்
மஹாத்மானம் - மகாத்மாவாகிய
ராமம் ச ஏவ - ஸ்ரீராமரையும்,
லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணரையும்
ஸர்வே ச - எல்லோரும்

ப்ரீதா: - உள்ளம் பூரித்தவர்களாய்
புன: புன: - இன்னுமதிகமாய்
துஷ்டுவு: - புகழ்ந்தார்கள்.

हृष्टपुष्टजनाकीर्णा पताकाध्वजशोभिता ।
बभूव नगरी रम्या किष्किन्धा गिरिगह्वरे ॥

ஹ்ருஷ்ட புஷ்ட ஜநாகீர்ணா பதாகாத்வஜ ஶோபிதா ॥
பபூவ நகரீ ரம்யா கிஷ்கிந்தா கிரிகஹ்வரே ॥ 41

கிரிகஹ்வரே - மலைக்குகையிலிருந்த
ரம்யா - அழகிய
கிஷ்கிந்தா நகரீ - கிஷ்கிந்தா நகர்
ஹ்ருஷ்ட புஷ்ட ஜநாகீர்ணா - களித்து குறையற்ற வாழ்வுற்ற ஜனங்கள் நிறைந்ததாயும்
பதாகாத்வஜ ஶோபிதா - கொடிமரங்கள், கொடிகள் இவைகளால் அழகுற்றதாயும்
பபூவ - விளங்கிற்று.

निवेद्य रामाय तदा महात्मने महाभिषेकं कपिवाहिनीपतिः ।
रुमां च भार्यां प्रतिलभ्य वीर्यवानवाप राज्यं त्रिदशाधिपो यथा ॥

நிவேத்ய ராமாய ததா மஹாத்மனே
மஹாபிஷேகம் கபிவாஹிநீபதி: ।
ருமாம் ச பார்யாம் ப்ரதிலப்ய வீர்யவான்
அவாப ராஜ்யம் த்ரிதஶாதிபோ யதா ॥ 42

வீர்யவான் - வீர்யசாலியான அவன்
கபிவாஹிநீபதி: பதி: - வானர சைன்யங்களுக்கு மன்னனாகி
ததா - அப்பொழுது
மஹாபிஷேகம் - மகாபிஷேகத்தை
மஹாத்மனே - மகாத்மாவான
ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு
நிவேத்ய - தெரியப்படுத்திவிட்டு,
த்ரிதஶாதிப: - இந்திரன்
யதா - போலவே
பார்யாம் - தர்மபத்னியான
ருமாம் - ருமையை
ப்ரதிலப்ய - அடைந்து,
ராஜ்யம் ச - ராஜ்யத்தையும்
அவாப - அடைந்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவாபிஷேகோ நாம ஷட்விம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்த விம்ஶ: ஸர்க: - 27

अभिषिक्ते तु सुग्रीवे प्रविष्टे वानरे गुहाम् ।
आजगाम सह भ्रात्रा रामः प्रस्रवणं गिरिम् ॥

அபிஷிக்தே து ஸுக்ரீவே ப்ரவிஷ்டே வாநரே குஹாம் ।
ஆஜகாம ஸஹ ப்ராத்ரா ராம: ப்ரஸ்ரவணம் கிரிம் ॥ 1

शार्दूलमृगसंघुष्टं सिंहैर्भीमतरैर्वृतम् ।
नानागुल्मलतागूढं बहुपादपसंकुलम् ॥

ஶார்தூலம்ருகஸங்குஷ்டம் ஸிம்ஹைர் பீம தரைர் வ்ருதம் ।
நாநா குல்ம லதாகூடம் பஹுபாதபஸங்குலம் ॥ 2

ऋक्षवानरगोपुच्छैर्मार्जारैश्च निषेवितम् ।
मेघराशिनिभं शैलं नित्यं शुचिजलाश्रयम् ॥

ருக்ஷவாநர கோபுச்சைர் மார்ஜாரைஶ்ச நிஷேவிதம் ।
மேகராஶிநிபம் ஶைலம் நித்யம் ஶுசிஜலாஶ்ரயம் ॥ 3

வாநரே - வானரனான
ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவன்
அபிஷிக்தே - அபிஷேகம் பெற்று
குஹாம் - குகைக்குள்
ப்ரவிஷ்டே து - போய்ச்சேர்ந்த பின்னர்
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ப்ராத்ரா - தம்பியோடு
ஸஹ - கூடவே
ஶார்தூல ம்ருக ஸங்குஷ்டம் - புலிகளாலும் மான்களாலும் சப்திக்கப் பெற்றதும்,
பீம மதரை: - மிகவும் பயங்கரமான
ஸிம்ஹை: - சிங்கங்களால்
வ்ருதம் - நிறையப்பெற்றதும்,
நாநா குல்ம லதாகூடம் - பலவகைப் புதர்களாலும், செடிகளாலும், கொடிகளாலும் மூடப்பட்டதும்,
பஹுபாதப ஸங்குலம் - பல விருக்ஷங்களடர்ந்ததும்,
ருக்ஷ வாநர கோபுச்சை: - கரடிகள், வானரங்கள், கோபுச்சங்கள் இவைகளாலும்,
மார்ஜாரை: ச - பூனைகளாலும்
நிஷேவிதம் - வசிக்கப்பெற்றதும்,
மேகராஶிநிபம் - மேகராசியை நிகர்த்ததும்,
நித்யம் - எக்காலத்திலும்
ஶுசிஜலாஶ்ரயம் - பரிசுத்தமான நீரூற்றுகளுள்ளதுமான

ப்ரஸ்ரவணம் கிரிம் - பிரஸ்ரவண கிரி என்ற
ஶைலம் - மலைக்கு
ஆஜகாம - சென்றார்.

तस्य शैलस्य शिखरे महतीमायतां गुहाम् ।
प्रत्यगृह्णत वासार्थं रामः सौमित्रिणा सह ॥

தஸ்ய ஶைலஸ்ய ஶிகரே மஹதீமாயதாம் குஹாம் ।
ப்ரத்யக்ருஹ்ணத வாஸார்தம் ராம: ஸௌமித்ரிணாஸஹ ॥ 4

ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸௌமித்ரிணா - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூட
வாஸார்தம் - வஸிப்பதற்கு
தஸ்ய - அந்த
ஶைலஸ்ய - மலையினது
ஶிகரே - உச்சியில்
ஆயதாம் - விசாலமானதும்
மஹதீம் - பெரியதுமான
குஹாம் - குகையொன்றை
ப்ரத்ய க்ருஹ்ணத - கண்டுக்கொண்டார்.

वृत्वा च समयं सौम्यः सुग्रीवेण सहानघः ।
कालयुक्तं महद्वाक्यमुवाच रघुनन्दनः ॥

க்ருத்வா ச ஸமயம் ஸௌம்ய: ஸுக்ரீவேண ஸஹாநக: ।
காலயுக்தம் மஹத்வாக்ய முவாச ரகுநந்தன: ॥

विनीतं भ्रातरं भ्राता लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥

விநீதம் ப்ராதரம் ப்ராதா லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மிவர்தனம் ॥ 5

ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனோடு
ஸஹ - கூட
ஸமயம் - ஒரு ஒப்பந்தத்தை
க்ருத்வா ச - ஏற்படுத்திக்கொண்டு,
அநக: - புண்யாத்மாவும்
ஸௌம்ய: - சாந்தமூர்த்தியும்,
ப்ராதா - தமையனுமான
ரகுநந்தன: - ஸ்ரீராமர்,
விநீதம் - சொற்படி நடக்கிறவரும்,
லக்ஷ்மிவர்தனம் - நற்பெயரை வளர்க்கிறவரும்,
ப்ராதரம் - தம்பியுமான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

காலயுக்தம் - சமயத்திற்கேற்றதும்
மஹத் - சிறந்ததுமாகிய
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னார்.

इयं गिरिगुहा रम्या विशाला युक्तमारुता ।
अस्यां वसाव सौमित्रे वर्षरात्रमरिन्दम ॥

இயம் கிரிகுஹா ரம்யா விஶாலா யுக்தமாருதா ।
அஸ்யாம் வஸாவ ஸௌமித்ரே வர்ஷராத்ரமரிந்தம ॥ 6

இயம் - இந்த
கிரிகுஹா - மலைக்குகையானது
ரம்யா - அழகாயிருக்கிறது,
விஶாலா - பெரியதாயும்,
யுக்தமாருதா - காற்றோட்டமுற்றதாயுமிருக்கிறது.
அரிந்தம - எதிலும் ஜயசாலியான
ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
அஸ்யாம் - இதில்
வர்ஷராத்ரம் - மழைக்காலத்தை
வஸாவ - கழிப்போம்.

गिरिशृङ्गमिदं रम्यमुन्नतं पार्थिवात्मज ।
श्वेताभिः कृष्णताम्राभिः शिलाभिरुपशोभितम् ॥

கிரிஶ்ருங்கமிதம் ரம்ய முந்நதம் பார்திவாத்மஜ ।
ஶ்வேதாபி: க்ருஷ்ணதாம்ராபி: ஶிலாபிருபஶோபிதம் ॥ 7

नानाधातुसमाकीर्णं दरीनिर्झरशोभितम् ।
विविधैर्वृक्षषण्डैश्च चारु चित्रलतावृतम् ॥

நாநா தாது ஸமாகீர்ணம் தரீநிர்ஜர ஶோபிதம் ।
விவிதைர் வ்ருக்ஷஷண்டைஶ்ச சாரு சித்ரலதாவ்ருதம் ॥ 8

नानाविहगसंघुष्टं मयूररवनादितम् ।
मालतीकुन्दगुल्मैश्च सिन्दुवारकुरण्टकैः ॥

நாநாவிஹக ஸங்குஷ்டம் மயூரரவநாதிதம் ।
மாலதீ குந்தகுல்மைஶ்ச ஸிந்து வார குரண்டகை: ॥ 9

कदंबार्जुनसर्जैश्च पुष्पितैरुपशोभितम् ॥

கதம்பார்ஜுன ஸர்ஜைஶ்ச புஷ்பிதை ருப ஶோபிதம் ॥ 10

பார்திவாத்மஜ - ராஜகுமார!
இதம் - இந்த

கிரிஶ்ருங்கம்	-	மலைக்கொடுமுடி
ரம்யம்	-	அழகாயிருக்கிறது,
உந்நதம்	-	உயரமாயிருக்கிறது,
ஶ்வேதாபி:	-	வெளுத்த
க்ருஷ்ணதாம்ராபி:	-	கறுத்துச்சிவந்த
ஶிலாபி:	-	கற்களால்
உபஶோபிதம்	-	அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறது,
நாநா தாது ஸமாகீர்ணம்	-	பலவகை தாதுக்களால் நிறைந்திருக்கிறது,
தரீ நிர்ஜர ஶோபிதம்	-	குகைகளாலும், அருவிகளாலும் அழகு வாய்ந்து விளங்குகிறது,
விவிதை:	-	பலவகை
வ்ருக்ஷஷண்டை: ச	-	மரச்சோலைகளாலும்
சாரு	-	அழகாய்
சித்ர லதா வ்ருதம்	-	பலவகைக் கொடிகளால் சிறந்ததாயுமிருக்கிறது,
நாநா விஹக ஸங்குஷ்டம்	-	பலவகைப் பறவைகளால் சப்திக்கப் பெற்றது,
மயூரரவநாதிதம்	-	மயில்களின் ஒலிகளால் ஒலிக்கப்பெற்றதும்
மாலதீ குந்தகுல்மை:	-	மாலதி, குருந்தமிவைகளின் புதல்களாலும்
ஸிந்து வார குரண்டகை: ச	-	வெண்ணொச்சி, குரிஞ்சி, இவைகளாலும்
புஷ்பிதை:	-	பூத்த
கதம்பார்ஜுனஸர்ஜை: ச		கடம்பு, மருது ஆச்சா மரங்களாலும்,
உபஶோபிதம்	-	அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறது.

इयं च नलिनी रम्या फुल्लपङ्कजमण्डिता ।
नातिदूरे गुहाया नौ भविष्यति नृपात्मज ॥

இயம் ச நளினீ ரம்யா புல்லபங்கஜமண்டிதா ।
நாதிதூரே குஹாயா நௌ பவிஷ்யதி ந்ருபாத்மஜ ॥ 11

ந்ருபாத்மஜ	-	ராஜகுமார!
இயம்	-	இந்த
புல்ல பங்கஜ மண்டிதா	-	மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பங்கள் நிறைந்து
ரம்யா	-	அழகுவாய்ந்த
நளினீ	-	தாமரை ஓடை
நௌ	-	நமது
குஹாயா:	-	குகைக்கு
நாதிதூரே ச	-	சமீபத்திலேயே
பவிஷ்யதி	-	இருக்கிறது.

प्रागुदक्प्रवणे देशे गुहा साधु भविष्यति ।
पश्चाच्चैवोन्नता सौम्य निवातेयं भविष्यति ॥

ப்ராகுதக்ப்ரவணே தேஶே குஹா ஸாது பவிஷ்யதி ।
பஶ்சாச்சைவோந்நதா ஸௌம்ய நிவாதேயம் பவிஷ்யதி ॥ 12

ஸௌம்ய	-	அப்பா!
குஹா	-	குகை
ப்ராகுதக் ப்ரவணே	-	வடகிழக்கு தாழ்வரையான
தேஶே	-	பிரதேசத்தில்
ஸாது	-	மிக இனியதாய்
பவிஷ்யதி	-	இருக்கிறது.
இயம்	-	இந்த
பஶ்சாத் இவ	-	மேற்கிலோ
உந்நதா	-	உயர்ந்ததாய்
நிவாதா ச	-	காற்றிற்கணசலாயும்
பவிஷ்யதி	-	இருக்கிறது.

गुहाद्वारे च सौमित्रे शिला समतला शुभा ।
श्लक्ष्णा चैवायता चैव भिन्नाञ्जनचयोपमा ॥

குஹாத்வாரே ச ஸௌமித்ரே ஶிலா ஸமதலா ஶுபா ।
ஶ்லக்ஷ்ணா சைவாயதா சைவ பிந்நாஞ்ஜனசயோபமா ॥ 13

ஸௌமித்ரே	-	லக்ஷ்மணா!
குஹாத்வாரே	-	குகையின் முன்பாகத்தில்
ஶிலா ச	-	பாறையும்
ஸமதலா ச	-	சமமான தலமுடையதாயும்,
ஶுபா ஏவ	-	அழகாயும்,
ஶ்லக்ஷ்ணா ச	-	வழவழப்பாயும்,
ஆயதா ஏவ	-	விசாலமாயும்,
பிந்நாஞ்ஜன சயோபமா	-	தனித்துக்கிடக்கும் அஞ்சனமலைக்கு நிகராயுமிருக்கிறது.

गिरिशृङ्गमिदं तात पश्य चोत्तरतः शुभम् ।
भिन्नाञ्जनचयाकारमम्भोधरमिवोत्थितम् ॥

கிரிஶ்ருங்கமிதம் தாத பஶ்ய சோத்தரத: ஶுபம் ।
பிந்நாஞ்ஜனசயாகாரமம்போதரமிவோத்திதம் ॥ 14

दक्षिणस्यामपि दिशि स्थितं श्वेतमिवाम्बरम् ।
कैलासशिखरप्रख्यं नानाधातुविभूषितम् ॥

தக்ஷிணஸ்யாமபி திஶி ஸ்திதம் ஶ்வேதமிவாம்பரம் ।
கைலாஸஶிகர ப்ரக்யம் நாநாதாதுவிபூஷிதம் ॥ 15

தாத - அப்பா!
ஶுபம் - அழகாய்
பிந்நாஞ் ஜனசயாகாராம்- தனித்துக்கிடக்கும் மலையுருக்கொண்டதாய்
உத்திதம் - மேலெழும்பிய
அம்போதரம் - மேகத்தை
இவ - நிகர்த்ததுமான
உத்தரத: - வடக்கு திசையிலிருக்கும்
இதம் - இந்த
கிரிஶ்ருங்கம் ச - மலைக் கொடுமுடியையும்
ஶ்வேதம் - வெண்மையான
அம்புதம் - மேகத்தை
இவ - போலிருக்கிறதும்
கைலாஸ ஶிகர ப்ரக்யம் - கயிலைமலை கொடுமுடியை நிகர்த்து
நாநாதாது விபூஷிதம்- பலவகை தாதுக்களால் அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்,
தக்ஷிணஸ்யாம் - தென்
திஶி - திக்கில்
ஸ்திதம் அபி - இருக்கிறதான இதையும்
பஶ்ய - பார்.

प्राचीनवाहिनीं चैव नदीं भृशमकर्दमाम् ।
गुहायाः पूर्वतः पश्य त्रिकूटे जाह्नवीमिव ॥

ப்ராசீன வாஹிநீஞ்சைவ நதீம் ப்ருஶமகர்தமாம் ।
குஹாயா: பூர்வத: பஶ்ய த்ரிகூடே ஜான்ஹவீமிவ ॥ 16

चम्पकैस्तिलकैस्तालैस्तमालैरतिमुक्तकैः ।
पद्मकैः सरलैश्चैव अशोकैश्चैव शोभिताम् ॥

ஸம்பகைஸ்திலகைஸ்தாலைஸ் தமாலைரதி முக்தகை: ।
பத்மகை: ஸரளைஶ்சைவ அஶோகைஶ்சைவ ஶோபிதாம் ॥ 17

वानीरैस्तिनिशैश्चैव वकुलैः केतकैर्धवैः ।
हिन्तालैस्तिरिटैर्नीपैर्वेत्रकैः कृतमालकैः ॥

வாநீரைஸ்திநிஶைஶ்சைவ வகுளை: கேதகைர்தவை: ।
ஹிந்தாலை ஸ்திரிடைர் நீபைர்வேத்ரகை: க்ருதமாலகை: ॥ 18

குஹாயா: - குகையின்
பூர்வத: - முன்னே
ஸம்பகை: - ஸம்பகங்களாலும்,
திலகை: - திலகங்களாலும்,
தாலை: - தாளங்களாலும்,
தமாலை: - தமாலங்களாலும்,
அதிமுக்தகை: - அதிமுக்தகங்களாலும்,
பத்மகை: - பத்மகங்களாலும்,
ஸரளை: - ஸரளங்களாலும்,
அங்கலை: - அழிஞ்சிகளாலும்,
வாநீரை: - வானீரங்களாலும்,
திமிஶை: - திமிசங்களாலும்,
வகுளை: - வகுளங்களாலும்,
கேதகை: - கேதகங்களாலும்,
தவை: - தவங்களாலும்,
ஹிந்தாலை: - ஹிந்தாளங்களாலும்,
திரிடை: ச - திரிடங்களாலும்,
நீபை: ச - நீபங்களாலும்,
வேத்ரகை: ச - வேத்திரகங்களாலும்,
க்ருத மாலகை: ச - கிருத மாலகங்களாலும்
ஶோபிதம் ஏவ - அழகுற்று விளங்குகிறதும்,
த்ரிகூடே - த்ரிகூடபர்வதத்தில்
ஜான்ஹவீம் - மந்தாகினி நதியை
இவ - போலிருக்கிறதும்
ப்ருஶம் - மிகவும்
அகர்தமாம் ஏவ - தெளிந்த நீரையுடையதுமான
ப்ராசீன வாஹிநீம் ஏவ- கிழக்குமுகமாய் ஓடுகிற
நதீம் ஏவ - நதியையும்
பஶ்ய - பார்.

तीरजैः शोभिता भाति नानारूपैस्ततस्ततः ।
वसनाभरणोपेता प्रमदेवाभ्यलंकृता ॥

தீரஜை: ஶோபிதா பாதி நாநா ரூபைஸ்ததஸ் தத: ।
வஸநாபரணோபேதா ப்ரமதேவாப்யலங்க்ருதா ॥ 19

ததஸ்தத: - ஆங்காங்கு
நாநாரூபை: - பலவகை
தீரஜை: - கரையிலுள்ள மரங்களால்
வஸநாபரணாபேதா - நல்ல ஆடையாபரணங்களையணிந்து
அலங்க்ருதா - அழகுற்று விளங்குபவளான
ப்ரமதா - பெண்மணி
இவ - போல

ஶோபிதா - அழகாய்
பாதி - விளங்குகிறது.

शतशः पक्षिसङ्घैश्च नानानादैर्विनादिता ।
अन्योन्यमतिरक्तैश्च चक्रवाकैरलङ्कृता ॥

ஶதஶ: பக்ஷி ஸங்கைஶ்ச நாநாநாதைர்விநாதிதா ।
அன்யோன்யம திரக்தைஶ்ச சக்ரவாகைரலங்க்ருதா ॥ 20

நாநா நாதை: - பலவகை ஒலிகளைச் செய்யும்
பக்ஷி ஸங்கை: ச - பக்ஷிக்கூட்டங்களால்
ஶதஶ: - நூற்றுக்கணக்காக
விநாதிதா - ஒலிபெற்று விளங்கிற்று;
ஏகைகம் - ஒன்றோடொன்று
அநுரக்தை: - அன்புள்ள
சக்ரவாகை: ச - சக்ரவாகங்களாலும்
அலங்க்ருதா - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறது.

पुलिनैरतिरम्यैश्च हंससारससेवितैः ।
प्रहसन्तीव भात्येषा नारी सर्वविभूषिता ॥

புலிநைரதி ரம்யைஶ்ச ஹம்ஸ ஸாரஸஸேவிதை: ।
ப்ரஹஸந்தீவ பாத்யேஷா நாரீ ஸர்வவிபூஷிதா ॥ 21

ஹம்ஸ ஸாரஸ - ஹம்ஸங்கள், ஸாரஸங்கள் இவைகளால்
ஸேவிதை: தங்கப்பெற்று
அதிரம்யை: ச - மிக்க அழகிய
புலிநை: - மணற்திட்டுக்களால்
நாநா ரத்ன விபூஷிதா- பலவகையாபரணங்களணிந்த
ப்ரஹஸந்தீ - புன்னகையுற்ற ஒரு பெண்
இவ - போல
ஏஷா - இது (நதி)
பாதி - விளங்குகிறது.

क्वचिन्नीलोत्पलैश्छन्ना भाति रक्तोत्पलैः क्वचित् ।
क्वचिदाभाति शुक्लैश्च दिव्यैः कुमुदकुड्मलैः ॥

க்வசின் நீலோத் பலைஶ்சந்நா பாதி ரக்தோத்பலை: க்வசித் ।
க்வசிதாபாதி ஶுக்லைஶ்ச திவ்யை: குமுதகுட்மலை: ॥ 22

க்வசித் - சிலவிடங்களில்
நீலோத் பலைஶ்சந்நா- கருநெய்தல்களால் வியாப்தமாயிருக்கிறது,
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ரக்தோத்பலை: - செங்கழுநீர் புஷ்பங்களால்
பாதி - அழகுற்று விளங்குகிறது,

க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ஶுக்லை: - வெண்மையான
திவ்யை: - அழகிய
குமுதகுட்மலை: ச - ஆம்பல் மொட்டுக்களாலும்
ஆபாதி - விளங்குகிறது.

पारिप्लवशतैर्जुष्टा बर्हिणक्रौञ्चनादिता ।
रमणीया नदी सौम्य मुनिसङ्घैर्निषेविता ॥

பாரி ப்லவ ஶதைர்ஜுஷ்டா பர்ஹிண க்ரௌஞ்சநாதிதா ।
ரமணீயா நதீ ஸௌம்ய முனிஸங்கைர் நிஷேவிதா ॥ 23

ஸௌம்ய - அப்பா!
நதீ - நதியானது
பாரி ப்லவ ஶதை: - பல நீர்ப்பறவைகளால்
ஜுஷ்டா - விளங்குகிறதும்
பர்ஹிண க்ரௌஞ்ச - மயில்களாலும் அன்றில்களாலும் ஒலிக்கப்
நாதிதா பெற்றதும்
முனிஸங்கை: - முனிகணங்களால் வசிக்கப்பெற்றதுமாய்
ரமணீயா - வெகுரமணீயமாயிருக்கிறது.

पश्य चन्दनवृक्षाणां पङ्क्तीः सुरचिता इव ।
ककुभानां च दृश्यन्ते मनसेवोदिताः समम् ॥

பஶ்ய சந்தநவ்ருக்ஷாணாம் பங்க்தீ: ஸுரசிதா இவ ।
ககுபாநாம் ச த்ருஶ்யந்தே மனஸேவோதிதா: ஸமம் ॥ 24

சந்தந வ்ருக்ஷாணாம் - சந்தன மரங்களுடைய
பங்க்தீ: - வரிசைகளை
ஸுரசிதா: இவ - அழகாய் வைக்கப்பட்டவை போலிருப்பதை
பஶ்ய - பார்.
ககுபாநாம் ச - மருதமரங்களின் வரிசையும்
மனஸா - மனத்திலே நினைக்க
ஸமம் - ஏககாலத்தில்
உதிதா: இவ - தோன்றியவைகள் போலவே
த்ருஶ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

अहो सुरमणीयोऽयं देशः शत्रुनिषूदन ।
इह रंस्याव सौमित्रे साध्वत्र निवसावहै ॥

அஹோ ஸுரமணீயோऽயம் தேஶ: ஶத்ருநிஷூதந ।
இஹ ரம்ஸ்யாவ ஸௌமித்ரே ஸாத்வத்ர நிவஸாவஹை ॥ 25

ஶத்ரு நிஷூதந - சத்ருக்களின் கொட்டமடக்கும்
அஹோ ஸௌமித்ரே- ஓ லக்ஷ்மணா!

அயம் - இந்த
தேஶ: - இடமானது
ஸுரமணீய: - மிக அழகாயிருக்கிறது
இஹ - இவ்விடத்தில்
ரம்ஸ்யாவ - சந்தோஷமுறுவோம்;
அத்ர - இவ்விடத்தில்
ஸாது - சுகமாய்
நிவஸாவஹை - வஸிப்போம்.

इतश्च नातिदूरे सा किष्किन्धा चित्रकानना ।
सुग्रीवस्य पुरी रम्या भविष्यति नृपात्मज ॥

இதஶ்ச நாதிதூரே ஸா கிஷ்கிந்தா சித்ரகானனா ।
ஸுக்ரீவஸ்ய புரீ ரம்யா பவிஷ்யதி ந்ருபாத்மஜ ॥ 26

ந்ருபாத்மஜ - ராஜகுமார!
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
புரீ - நகரும்
ரம்யா - அழகானதும்
சித்ரகானனா ச - பல காடுகளடர்ந்ததுமான
ஸா - அந்த
கிஷ்கிந்தா - கிஷ்க்கிந்தை
இத: - இங்கிருந்து
நாதிதூரே - சமீபத்திலேயே
பவிஷ்யதி - இருக்கிறது.

गीतवादित्रनिर्घोषः श्रूयते जयतां वर ।
नर्दतां वानराणां च मृदङ्गाडम्बरैः सह ॥

கீதவாதித்ர நிர்கோஷ: ஶ்ரூயதே ஜயதாம் வர ।
நர்ததாம் வாநராணாம் ச ம்ருதங்காடம்பரை: ஸஹ ॥ 27

ஜயதாம் வர - ஜயசாலிகளில் உத்தம!
நர்ததாம் - கர்ஜனை செய்கின்ற
வாநராணாம் - வானரர்களுடைய
ம்ருதங்காடம்பரை: - மிருதங்கத்தின் ஓசைகளோடு கூடவே
ஸஹ
கீத வாதித்ர நிர்கோஷ: - பாட்டும் வாத்யங்களின் ஒலியும்
ஶ்ரூயதே - கேட்கப்படுகிறது.

लब्ध्वा भार्यां कपिवरः प्राप्य राज्यं सुहृद्वृतः ।
ध्रुवं नन्दति सुग्रीवः संप्राप्य महतीं श्रियम् ॥

லப்த்வா பார்யாம் கபிவர: ப்ராப்ய ராஜ்யம் ஸுஹ்ருத்வ்ருத: ।
த்ருவம் நந்ததி ஸுக்ரீவ: ஸம்ப்ராப்ய மஹதீம் ஶ்ரியம் ॥ 28

கபிவர: - வானரச்ரேஷ்டனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ராப்ய - அடைந்து,
ஸுஹ்ருத்வ்ருத: - நண்பர்களால் சூழப்பட்டவனாகி
மஹதீம் - பெரும்
ஶ்ரியம் - செல்வத்தை
ஸம்ப்ராப்ய - அடைந்ததும்,
பார்யாம் - மனைவியை
லப்த்வா - அடைந்து,
நந்ததி - சந்தோஷமாயிருக்கின்றான் -
த்ருவம் - இது திண்ணம்.

इत्युक्त्वा न्यवसत्तत्र राघवः सहलक्ष्मणः ।
बहुदृश्यदरीकुञ्जे तस्मिन् प्रस्रवणे गिरौ ॥

இத்யுக்த்வா ந்யவஸத்தத்ர ராகவ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
பஹுத்ருஶ்ய தரீகுஞ்ஜே தஸ்மின் ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ ॥ 29

ஸஹ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணருடனிருந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
இதி - மேற்கண்டவாறு
தத்ர - அப்பொழுது
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
பஹுத்ருஶ்ய தரீ குஞ்ஜே - அழகிய குகைகளையும் புதர்களையுமுடையதான
தஸ்மின் - அந்த
ப்ரஸ்ரவணே கிரௌ - பிரஸ்ரவண மலையில்
ந்யவஸத் - வசித்து வந்தார்.

सुसुखेऽपि बहुद्रव्ये तस्मिन् हि धरणीधरे ।
वसतस्तस्य रामस्य रतिरल्पापि नाभवत् ॥

ஸுஸுகே(அ)பி பஹுத்ரவ்யே தஸ்மின் ஹி தரணீதரே ।
வஸதஸ்தஸ்ய ராமஸ்ய ரதிரல்பாபி நாபவத் ॥

हृतां हि भार्यां स्मरतः प्राणेभ्योऽपि गरीयसीम् ॥

ஹ்ருதாம் ஹி பார்யாம் ஸ்மரத: ப்ராணேப்யோऽபி கரீயஸீம் ॥ 30

ப்ராணேப்ய: அபி - உயிரினும்
கரீயஸீம் - இனியவளும்
ஹ்ருதாம் - காணாமற்போயிருக்கின்றவளுமான
பார்யாம் - மனைவியை

ஸ்மரத: ஹி - இடைவிடாது நினைத்துக்கொண்டே,
பஹுத்ரவ்யே - எல்லா பதார்த்தங்களையுடையதும்
ஸுஸுகே அபி - மிக மனோகரமாயிருக்கின்றதுமான
தஸ்மின் - அந்த
தரணீதரே - பர்வதத்தில்
வஸத: - வசித்துக்கொண்டிருக்கும்
தஸ்ய - அந்த
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
ரதி: - மனச்சாந்தி
அல்பா அபி - கொஞ்சமேனும்
அபவத் ந - ஏற்படவில்லை.

उदयाभ्युदितं दृष्ट्वा शशाङ्कं च विशेषतः ।
आविवेश न तं निद्रा निशासु शयनं गतम् ॥

உதயாப்யுதிதம் த்ருஷ்ட்வா ஶஶாங்கம் ச விஶேஷத: ।
ஆவிவேஶ ந தம் நித்ரா நிஶாஸு ஶயனம் கதம் ॥ 31

நிஶாஸு - இரவுகளில்
ஶயனம் கதம் - படுத்துக்கிடந்த
தம் - அவருக்கு
உதயாப்யுதிதம் - உதயகிரியில் உதித்த
ஶஶாங்கம் - சந்திரனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
விஶேஷத: ச - முக்கியமாய் அதனாலும்
நித்ரா - நித்ரை
ஆவிவேஶ ந - வரவில்லை.

तत्समुत्थेन शोकेन बाष्पोपहतचेतसम् ।
तं शोचमानं काकुत्स्थं नित्यं शोकपरायणम् ॥

தத்ஸமுத்தேந ஶோகேந பாஷ்போபஹத சேதஸம் ।
தம் ஶோசமானம் காகுத்ஸ்தம் நித்யம் ஶோகபராயணம் ॥

तुल्यदुःखोऽब्रवीद्भ्राता लक्ष्मणोऽनुनयन् वचः ॥

துல்யதுக் கோऽப்ரவீத் ப்ராதா லக்ஷ்மணோऽநுநயன் வச: ॥ 32

நித்யம் - இடைவிடாது
ஶோகபராயணம் - சோகத்திலாழ்ந்து
தத் ஸமுத்தேந - அதனால் விளைந்த
ஶோகேந - கஷ்டத்தால்
பாஷ்போபஹத சேதஸம் - கண்ணீர் பெருக்கால் அறிவிழந்து
ஶோசமானம் - பரிதபிக்கும்

தம் - அந்த
காகுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
துல்ய துக்க: - ஒத்த துன்பத்தையுடைய
ப்ராதா - தம்பியான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
அநுநயன் - தேற்றரவுபடுத்துகின்றவராய்
வச: - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

अलं वीर व्यथां गत्वा न त्वं शोचितुमर्हसि ॥

அலம் வீர வ்யதாம் கத்வா ந த்வம் ஶோசிதுமர்ஹஸி ॥ 33

வீர - சூரரே!
வ்யதாம் - மனக்கலவரத்தை
கத்வா - அடைந்தது
அலம் - போதுமே.
த்வம் - தேவரீர்
ஶோசிதும் - துயரப்பட
அர்ஹஸி ந - கூடாது.

शोचतो व्यवसीदन्ति सर्वार्था विहितं हि ते ॥

ஶோசதோ வ்யவஸீதந்தி ஸர்வார்தா விஹிதம் ஹி தே ॥ 34

ஶோசத: - மனத்தளர்ச்சி கொண்டவனுக்கு
ஸர்வார்தா: - எல்லாக் காரியங்களும்
வ்யவஸீதந்தி - நாசமடைகின்றன;
தே - தேவரீரது
விஹிதம் ஹி - உபதேசமே இது.

भवान् क्रियापरो लोके भवान् दैवपरायणः ।
आस्तिको धर्मशीलश्च व्यवसायी च राघव ॥

பவான் க்ரியாபரோ லோகே பவான் தைவ பராயண: ।
ஆஸ்திகோ தர்மசீலஶ்ச வ்யவஸாயீ ச ராகவ ॥ 35

ராகவ - ஸ்ரீராம!
லோகே - உலகில்
பவான் - தேவரீரொருவரே
க்ரியாபர: - ஊழ்வினைக்கஞ்சாதவர்,
பவான் - தேவரீரொருவரே
தைவ பராயண: - தெய்வமாய்க் கொண்டாடப்படுபவர்,
ஆஸ்திக: - பெரியோர் அனுஷ்டானங்களில் நம்பிக்கை உள்ளவர்,

தர்மசீல: - தர்மானுஷ்டானமுடையவர்,
வ்யவஸாயீ ச - உலக நன்மைக்குழைப்பவர்.

न ह्यव्यवसितः शत्रुं राक्षसं तं विशेषतः ।
समर्थस्त्वं रणे हन्तुं विक्रमैर्जिह्मकारिणम् ॥

ந ஹ்யவ்யவஸித: மத்ரும் ராக்ஷஸம் தம் விமேஷத: ।
ஸமர்தஸ்த்வம் ரணே ஹந்தும் விக்ரமைர்ஜிம்ஹ காரிணம் ॥ 36

விக்ரமை: - பராக்கிரமங்களால்
ஜிம்ஹகாரிணம் - வழிதப்பி நடக்கும்
தம் - அந்த
மத்ரும் - சத்ருவாகிய
ராக்ஷஸம் - அரக்கனை
ரணே - போரில்
ஹந்தும் - கொல்ல
விமேஷத: - முக்கியமாய்
த்வம் - தேவரீர் ஒருவரே
ஸமர்த: - சமர்த்தர்;
ஹி - ஆனபடியால்
அவ்யவஸித: - தீர்மானத்தை மீறி நடக்கிறவராக
ந - வேண்டாம்.

समुन्मूलय शोकं त्वं व्यवसायं स्थिरं कुरु ।
ततः सपरिवारं तं निर्मूलं कुरु राक्षसम् ॥

ஸமுன்மூலய மோகம் த்வம் வ்யவஸாயம் ஸ்திரம் குரு ।
தத: ஸபரிவாரம் தம் நிர்மூலம் குரு ராக்ஷஸம் ॥ 37

த்வம் - தேவரீர்
மோகம் - சோகத்தை
ஸமுன்மூலய - விட்டொழியுங்கள்,
வ்யவ ஸாயம் - முயற்சியை
ஸ்திரம் - உறுதியாய்
குரு - கைப்பற்றுங்கள்.
தத: - அதனால்
தம் - அந்த
ராக்ஷஸம் - அரக்கனை
ஸபரிவாரம் - பரிவாரங்களோடு கூடவே
நிர்மூலம் - நிர்மூலமாக
குரு - செய்யுங்கள்.

पृथिवीमपि काकुत्स्थ ससागरवनाचलाम् ।
परिवर्तयितुं शक्तः किं पुनः रावणं रणे ॥

ப்ருதிவீமபி காகுத்ஸ்த ஸஸாகரவநாசலாம் ।
பரிவர்தயிதும் மக்த: கிம் புன: ராவணம் ரணே ॥ 38

காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீராம! (தேவரீர்)
ஸ ஸாகர வநாசலாம் - சமுத்திரங்களையும் வனங்களையும் மலைகளையுமுள்ளிட்ட
ப்ருதிவீம் அபி - உலகையும்கூட
பரிவர்தயிதும் - அழிக்கவும் ஆக்கவும்
மக்த: - சக்தர்;
ரணே - போரில்
ராவணம் - ராவணனை
கிம் புன: - என்றால் எம்மாத்திரம்?

शरत्कालं प्रतीक्षस्व प्रावृट्कालोऽयमागतः ।
ततः सराष्ट्रं सगणं रावणं त्वं वधिष्यसि ॥

மரத் காலம் ப்ரதீக்ஷஸ்வ ப்ராவ்ருட்காலோऽயமாகத: ।
தத: ஸராஷ்ட்ரம் ஸகணம் ராவணம் த்வம் வதிஷ்யஸி ॥ 39

அயம் - இந்த
ப்ராவ்ருட் கால: - மழைக்காலம்
ஆகத: - ஆரம்பித்துவிட்டது.
மரத்காலம் - சரத்காலத்தை
ப்ரதீக்ஷஸ்வ - எதிர்பார்த்திருங்கள்
தத: - அப்பொழுது
த்வம் - தேவரீர்
ராவணம் - ராவணனை
ஸராஷ்ட்ரம் - நாட்டு ஜனங்களோடும்
ஸகணம் - இனத்தாரோடும்
வதிஷ்யஸி - கொல்வீர்.

अहं तु खलु ते वीर्यं प्रसुप्तं प्रतिबोधये ।
दीप्तैराहुतिभिः काले भस्मच्छन्नमिवानलम् ॥

அஹம் து கலு தே வீர்யம் ப்ரஸுப்தம் ப்ரதிபோதயே ।
தீப்தைராஹுதிபி: காலே பஸ்மச் சந்நமிவானலம் ॥ 40

பஸ்மச்சந்நம் - நீறுபூத்த
அனலம் - அக்னியை
காலே - வேண்டிய காலத்தில்
தீப்தை: - பரிசுத்தமான
ஆஹுதிபி: - ஆஹுதிகளால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
தே - தேவரீருக்கு

ப்ரஸுப்தம் - வெளிக்காட்டாது அடக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கும்
வீர்யம் - வீர்யத்தை
அஹம் - நான்
ப்ரதிபோதயே - நினைப்பூட்டுகின்றேன்
கலு து - இல்லையா என்ன?

लक्ष्मणस्य तु तद्वाक्यं प्रतिपूज्य हितं शुभम् ।
राघवः सुहृदं स्निग्धमिदं वचनमब्रवीत् ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய து தத்வாக்யம் ப்ரதிபூஜ்ய ஹிதம் ஶுபம் ।
ராகவ: ஸுஹ்ருதம் ஸ்நிக்தமிதம் வசநமப்ரவீத் ॥ 41

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
ஶுபம் - நல்லதாயிருக்கிறதும்
ஹிதம் - ஹிதமாயிருக்கிறதுமான
தத் - அந்த
வாக்யம் - சொல்லை
ப்ரதி பூஜ்ய - கௌரவித்து,
ஸுஹ்ருதம் - விச்வாசத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதும்
ஸ்நிக்தம் து - மதுரமாயுமிருக்கின்ற
இதம் - பின்வரும்
வசநம் - பதிலை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

वाच्यं यदनुरक्तेन स्निग्धेन च हितेन च ।
सत्यविक्रमयुक्तेन तदुक्तं लक्ष्मण त्वया ॥

வாச்யம் யதநுரக்தேந ஸ்நிக்தேந ச ஹிதேந ச ।
ஸத்ய விக்ரமயுக்தேந ததுக்தம் லக்ஷ்மண த்வயா ॥ 42

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
அநுரக்தேந - மகத்தான பக்தியுடையவனும்,
ஸ்நிக்தேந ச - அன்புடையவனும்,
ஹிதேந ச - ஹிதத்தையே செய்பவனும்,
ஸத்ய விக்ரம யுக்தேந - வீண்போகாத பராக்கிரமம் படைக்கப் பெற்றவனுமான
த்வயா - உன்னால்
யத் வாச்யம் - எது சொல்லத்தக்கதோ
தத் - அதுவே
உக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

एष शोकः परित्यक्तः सर्वकार्यावसादकः ।
विक्रमेष्वप्रतिहतं तेजः प्रोत्साहयाम्यहम् ॥

ஏஷ ஶோக: பரித்யக்த: ஸர்வகார்யாவஸாதக: ।
விக்ரமேஷ்வப்ரதிஹதம் தேஜ: ப்ரோத்ஸாஹயாம்யஹம் ॥ 43

ஸர்வ கார்யாவ ஸாதக: - சர்வகாரியங்களுக்கும் கேடுவிளைவிக்கின்ற
ஏஷ: ஶோக: - இந்த சோகமானது
பரித்யக்த: - முற்றிலும் ஒழித்து விடப்பட்டது.
அஹம் - நான்
விக்ரமேஷு - பராக்கிரமங்களில்
அப்ரதிஹதம் - இடையூறுறாத
தேஜ: - ஊக்கத்தை
ப்ரோத்ஸாஹயாமி - மேற்கொள்ளுகிறேன்.

शरत्कालं प्रतीक्षिष्ये स्थितोऽस्मि वचने तव ।
सुग्रीवस्य नदीनां च प्रसादमनुपालयन् ॥

ஶரத்காலம் ப்ரதீக்ஷிஷ்யே ஸ்திதோऽஸ்மி வசனே தவ ।
ஸுக்ரீவஸ்ய நதீநாம் ச ப்ரஸாதமநு பாலயன் ॥ 44

தவ - உனது
வசனே - சொல்லில்
ஸ்தித: அஸ்மி - நிலைத்திருக்கின்றேன்;
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடையவும்,
நதீநாம் ச - நதிகளுடையவும்
ப்ரஸாதம் - உதவியை
அநுபாலயன் - எதிர்பார்த்து
ஶரத்காலம் - சரத்காலத்தை
ப்ரதீக்ஷிஷ்யே - எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

उपकारेण वीरस्तु प्रतिकारेण युज्यते ।
अकृतज्ञोऽप्रतिकृतो हन्ति सत्त्ववतां मनः ॥

உபகாரேண வீரஸ்து ப்ரதிகாரேண யுஜ்யதே ।
அக்ருதஜ்ஞோऽப்ரதி க்ருதோ ஹந்தி ஸத்த்வவதாம் மன: ॥ 45

வீர: து - தர்மவீரன் என்றால்
உபகாரேண - ஓர் உபகாரம் பெற்றதற்கு மாறாய்
ப்ரதி காரேண - கைம்மாறால்
யுஜ்யதே - பக்தி பாராட்டுகின்றான்.
அக்ருதஜ்ஞ: - நன்றி மறந்தவனாய்
அப்ரதி க்ருத: - பிரதிசெய்யத் தவறின ஒருவன்
ஸத்த்வ வதாம் - சான்றோர்களுடைய
மன: - மனதை
ஹந்தி - புண்படுத்துகின்றான்.

अथैवमुक्तः प्रणिधाय लक्ष्मणः कृताञ्जलिस्तत्प्रतिपूज्य भाषितम् ।
उवाच रामं स्वभिरामदर्शनं प्रदर्शयन् दर्शनमात्मनः शुभम् ॥

அதைவ முக்த: ப்ரணிதாய லக்ஷ்மண:
க்ருதாஞ்ஜலிஸ்தத் ப்ரதி பூஜ்ய பாஷிதம் ।
உவாச ராமம் ஸ்வபிராமதர்ஶனம் ப்ரதர்ஶயன்
தர்ஶநமாத்மன: ஶுபம் ॥ 46

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
அத - இப்பொழுது
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லியதற்குச் செவிசாற்றியவராய்
பாஷிதம் - சொல்லை
ப்ரணிதாய - தீர்க்காலோசனை செய்து,
தத் - அதை
ப்ரதி பூஜ்ய - மனத்தினுள் கொண்டாடி,
ஸ்வபிராம தர்ஶனம் -
மிக அழகிய அபிப்பிராயத்தையுடைய
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ஆத்மன: - தனது
ஶுபம் - புண்யமான
தர்ஶனம் - நோக்கை
ப்ரதர்ஶயன் - வெளியிடக் காட்டிக்கொண்டு
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

यथोक्तमेतत्तव सर्वमीप्सितं नरेन्द्र कर्ता न चिराद्धरीश्वरः ।
शरत्प्रतीक्षः क्षमतामिमं भवाञ्जलप्रपातं रिपुनिग्रहे धृतः ॥

யதோக்த மேதத்தவ ஸர்வமீப்ஸிதம்
நரேந்த்ர கர்தா ந சிராத்ஹரீச்வர: ।
ஶரத்ப்ரதீக்ஷ: க்ஷமதாமிமம் பவாஞ்ஜல
ப்ரபாதம் ரிபுநிக்ரஹே த்ருத: ॥ 47

நரேந்த்ர - புருஷோத்தம!
ஹரீச்வர: - வானர மன்னன்
ந சிராத் - சீக்கிரத்திலேயே
தவ - தேவரீரது
ஈப்ஸிதம் - மனோபீஷ்டத்தை
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
யதோக்தம் - வாக்களித்தவண்ணமே
ஏதத் - இதை
கர்தா - செய்துமுடித்தவனாவான்.

பவான் - தேவரீர்
ரிபு நிக்ரஹே - சத்ருவை ஒழிப்பதில்
த்ருத: - உறுதிகொண்டவராய்
ஶரத் ப்ரதீக்ஷ: - சரத்காலத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கின்றவராய்
இமம் - இந்த
ஜல ப்ரபாதம் - மழைக்காலத்தை
க்ஷமதாம் - பொறுத்தருள வேண்டும்.

नियम्य कोपं प्रतिपाल्यतां शरत् क्षमस्व मासांश्चतुरो मया सह ।
वसाचलेऽस्मिन् मृगराजसेविते संवर्धयञ्शत्रुवधे समुद्यमम् ॥

நியம்ய கோபம் ப்ரதிபால்யதாம் ஶரத்
க்ஷமஸ்வ மாஸாந் சதுரோ மயா ஸஹ ।
வஸாசலேஸ்மின் ம்ருகராஜ ஸேவிதே
ஸம்வர்தயன் ஶத்ருவதே ஸமுத்யமம் ॥ 48

கோபம் - மனக்கொதிப்பை
நியம்ய - ஒதுக்கி,
க்ஷமஸ்வ - பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்.
ஶரத் - சரத்காலமானது
ப்ரதிபால்யதாம் - எதிர்பார்க்கப்படட்டும்.
ம்ருகராஜ ஸேவிதே - சிங்கங்கள் வசிக்கப்பெற்ற
அஸ்மின் - இந்த
அசலே - பர்வதத்தில்
ஶத்ருவதே - சத்ருவின் வதையில்
ஸமுத்யத: - அதிக நோக்கமுடையவராய்
ஸம்வர்தயன் - முற்றிலும் தீர்மானங்கொண்டு
மயா ஸஹ - என்னோடுகூட
சதுர: - நான்கு
மாஸாந் - மாதங்கள்
வஸ - பொறுத்திருங்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
மால்யவந்திவாஸோ நாம ஸப்தவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்டா விம்ஶ: ஸர்க: - 28

स तथा वालिनं हत्वा सुग्रीवमभिषिच्य च ।
वसन् माल्यवतः पृष्ठे रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥

ஸ ததா வாலினம ஹதவா ஸுக்ரீவமபிஷிசய ச ।
வஸன் மால்யவத: ப்ருஷ்டே ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥ 1

வாலினம் ஹத்வா - வாலியைக் கொன்று,
ததா - அப்படியே
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனுக்கு
அபிஷிச்ய ச - பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தும்,
மால்யவத: - மால்யவானெனும் பெயருடைய ப்ரஸ்ரவண மலையினது
ப்ருஷ்டே - உச்சியில்
வஸன் - வசித்துக் கொண்டிருக்கும்
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

अयं स कालः संप्राप्तः समयोऽद्य जलागमः ।
संपश्य त्वं नभो मेघैः संवृतं गिरिसंनिभैः ॥

அயம் ஸ கால: ஸம்ப்ராப்த: ஸமயோऽத்ய ஜலாகம: ।
ஸம்பஶ்ய த்வம் நபோ மேகை: ஸம்வ்ருதம் கிரிஸந்நிபை: ॥ 2

ஜலாகம: ஸமய: - வருஷ ருதுவாகிய
ஸ: - அந்த
அயம் - இந்த
கால: - காலமானது
அத்ய - இப்பொழுது
ஸம்ப்ராப்த: - வந்துவிட்டது.
நப: - ஆகாயம்
கிரிஸந்நிபை: - மலைகளை நிகர்த்த
மேகை: - மேகங்களால்
ஸம்வ்ருதம் - மூடப்பட்டிருப்பதை
த்வம் - நீ
ஸம்பஶ்ய - பார்.

नवमासधृतं गर्भं भास्करस्य गभस्तिभिः ।
पीत्वा रसं समुद्राणां द्यौः प्रसूते रसायनम् ॥

நவமாஸ த்ருதம் கர்பம் பாஸ்கரஸ்ய கபஸ்திபி: ।
பீத்வா ரஸம் ஸமுத்ராணாம் த்யௌ: ப்ரஸூதே ரஸாயனம் ॥ 3

த்யௌ - ஆகாசமானது
பாஸ்கரஸ்ய - ஸூர்யபகவானது
கபஸ்திபி: - கிரணங்களால்
ஸமுத்ராணாம் - சமுத்திரங்களுடைய
ரஸம் - ஜல ஆவியை
பீத்வா - குடித்து
நவமாஸத்ருதம் - ஒன்பது மாதம் சுமந்த
கர்பம் - கருவாகிற
ரஸாயனம் - ஜலத்தை
ப்ரஸூதே - பொழிகிறது.

शक्यमम्बरमारुह्य मेघसोपानपङ्क्तिभिः ।
कुटजार्जुनमालाभिरलंकर्तुं दिवाकरम् ॥

ஶக்ய மம்பரமாருஹ்ய மேகஸோபாந பங்க்திபி: ।
குடஜார் ஜுந மாலாபிரலங் கர்தும் திவாகரம் ॥ 4

மேகஸோபாந பங்க்திபி: - மேகங்களாகிற படிக்கட்டுகளின் வரிசைகளால்
குடஜார்ஜுந மாலாபி: - வெட்பாலை, மருது இவைகளின் மலர்களைக்கொண்டு
அம்பரம் - ஆகாசத்திற்கே
ஆருஹ்ய - ஒருவன் ஏறி,
திவாகரம் - சூரியனை
அலங்கர்தும் - நேரில் பூஜிக்க
ஶக்யம் - சாத்யம் போலிருக்கிறது.

सन्ध्यारागोत्थितैस्ताम्रैरन्तेष्वधिकपाण्डरैः ।
स्निग्धैरभ्रपटच्छेदैर्बद्धव्रणमिवाम्बरम् ॥

ஸந்த்யா ராகோத்திதைஸ் தாம்ரைரந்தேஷ்வதிக பாண்டரை: ।
ஸ்நிக்தைரப்ரபடச் சேதைர்பத்தவ்ரணமிவாம்பரம் ॥ 5

அம்பரம் - ஆகாசமானது
ஸந்த்யா ராகோத்திதை: - ஸந்த்யாகாலத்திலுண்டாகும்
தாம்ரை: - சிவப்பு வர்ணங்களால்
அந்தேஷு - ஓரங்களில்
அதிக பாண்டரை: - அதிக வெண்மை வர்ணங்களால்
ஸ்நிக்தை: - மழமழப்பான
அப்ரபடச்சேதை: - முகில்களாகிற கிழிந்த துணிகளால்
பத்தவ்ரணம் - கட்டப்பட்ட புண்ணையுடையது
இவ - போலிருக்கிறது.

मन्दमारुतनिश्वासं सन्ध्याचन्दनरञ्जितम् ।
आपाण्डुजलदं भाति कामातुरमिवाम्बरम् ॥

மந்தமாருத நிஶ்வாஸம் ஸந்த்யாசந்தன ரஞ்ஜிதம் ।
ஆபாண்டுஜலதம் பாதி காமாதுர மிவாம்பரம் ॥ 6

அம்பரம் - ஆகாசமானது
மந்த மாருத நிஶ்வாஸம் - மந்தமாருதமாகிய ச்வாசத்தையுடையதும்,
ஸந்த்யா சந்தன - ஸந்தியாகாலமாகிய சந்தனத்தால்
ரஞ்ஜிதம் - பூசப்பட்டதும்,
ஆபாண்டுஜலதம் - வெளுத்த மேகத்தையுடையதாயும்
காமாதுரம் - சிற்றின்ப நோயுற்றவன்
இவ - போல
பாதி - காணப்படுகிறது.

एषा घर्मपरिक्लिष्टा नववारिपरिप्लुता ।
सीतेव शोकसंतप्ता मही बाष्पं विमुञ्चति ॥

ஏஷா கர்ம பரிக்லிஷ்டா நவவாரி பரிப்லுதா ।
ஸீதேவ ஶோக ஸந்தப்தா மஹீ பாஷ்பம் விமுஞ்சதி ॥ 7

ஏஷா - இந்த
மஹீ - பூமியானது
கர்ம பரிக்லிஷ்டா - வெப்பத்தால் வாடியதாய்
நவ வாரி பரிப்லுதா - புதுஜலத்தால் நனைந்ததாய்
ஶோக ஸந்தப்தா - சோகத்தால் பரிதபிக்கும்
ஸீதா - ஸீதை
இவ - போலவே
பாஷ்பம் - கண்ணீரை
விமுஞ்சதி - பெருக்குகிறது.

मेघोदरविनिर्मुक्ताः कह्लारसुखशीतलाः ।
शक्यमञ्जलिभिः पातुं वाताः केतकिगन्धिनः ॥

மேகோதரவிநிர்முக்தா: கல்ஹாரஸுக ஶீதலா: ।
ஶக்யமஞ்ஜலிபி: பாதும் வாதா: கேதகிகந்தின: ॥ 8

வாதா: - நால்புறமிருந்து வரும் காற்றுகள்
மேகோதர விநிர்முக்தா: - மேகத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளாய்
கல்ஹார ஸுகஶீதலா: - செங்கழுநீர் புஷ்பங்களை நிகர்த்து மனோக்ஞமான குளிமையையுடையவைகளாய்
கேதகி கந்தின: - தாழைமணம் வஹிக்கின்றவைகளாய்
அஞ்ஜலிபி: - கைகளிலேந்தி
பாதும் - குடிக்க
ஶக்யம் - ஏற்றதாயிருக்கின்றன.

एष फुल्लार्जुनः शैलः केतकैरधिवासितः ।
सुग्रीव इव शान्तारिर्धाराभिरभिषिच्यते ॥

ஏஷ புல்லார்ஜுன: ஶைல: கேதகைரதி வாஸித: ।
ஸுக்ரீவ இவ ஶாந்தாரிர்தாராபிரபிஷிச்யதே ॥ 9

புல்லார்ஜுன: - மலர்ந்த மருது மலர்களையுடையதும்
கேதகை: - தாழைகளால்
அதி வாஸித: - மிக வாசனையுற்று விளங்குகிறதுமாகிய
ஏஷ: ஶைல: - இந்த மலை
ஶாந்தாரி: - சத்துருவை ஒழித்த
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
இவ - போல்
தாராபி: - நீர்த்தாரைகளால்
அபிஷிச்யதே - அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது.

मेघकृष्णाजिनधरा धारायज्ञोपवीतिनः ।
मारुतापूरितगुहाः प्राधीता इव पर्वताः ॥

மேக க்ருஷ்ணாஜிநதரா தாராயஜ்ஞோபவீதின: ।
மாருதா பூரித குஹா: ப்ரா தீதா இவ பர்வதா: ॥ 10

பர்வதா: - மலைகள்
மேக க்ருஷ்ணா ஜிநதரா: - மேகமாகிய கரிய மான்தோல்களை உடையவைகளாய்
தாராயஜ்ஞோப வீதின: - மழைத் தாரைகளாகிற உபவீதங்களை பூண்டவைகளாய்,
மாருதா பூரித குஹா: - காற்று நிரம்பிய குகைகளையுடையவைகளாய்
ப்ராதீதா: - வேதவித்துக்களான பிராமணர்கள்
இவ - போலிருக்கின்றன.

कशाभिरिव हैमीभिर्विद्युद्भिरभिताडितम् ।
अन्तःस्तनितनिर्घोषं सवेदनमिवाम्बरम् ॥

கஶாபிரிவ ஹைமீபிர் வித்யுத்பிரபி தாடிதம் ।
அந்த: ஸ்தனித நிர்கோஷம் ஸவேதநமிவாம் பரம் ॥ 11

அம்பரம் - ஆகாசமானது
ஹைமீபி: - பொன்கட்டுகளுற்ற
கஶாபி: இவ - சவுக்குகள் போலிருக்கின்ற
வித்யுத்பி: - மின்னல்களால்
தாடிதம் இவ - அடிக்கப்பட்டது போன்றதாய்
அந்த: - உள்ளே
ஸவேதநம் - வேதனையோடுகூட இருப்பது

இவ - போன்றதாய்
ஸ்தனித நிர்கோஷம்- மேகமுழக்கத்துடன் கூடியதாயிருக்கிறது.

नीलमेघाश्रिता विद्युत् स्फुरन्ती प्रतिभाति मे ।
स्फुरन्ती रावणस्याङ्के वैदेहीव तपस्विनी ॥

நீலமேகா ஶ்ரிதா வித்யுத் ஸ்புரந்தீ ப்ரதி பாதி மே ।
ஸ்புரந்தீ ராவணஸ்யாங்கே வைதேஹீவ தபஸ்விநீ ॥ 12

நீலமேகாஶ்ரிதா - நீலமேகத்தினிடையில் இருக்கிறதும்
ஸ்புரந்தீ - துடித்துக் கொண்டிருக்கிறதுமாகிய
வித்யுத் - மின்னல்
ராவணஸ்ய அங்கே - ராவணனது மடியில்
ஸ்புரந்தீ - துடித்துக்கொண்டிருக்கும்
தபஸ்விநீ - பதிவிருதையாகிய
வைதேஹீ இவ - ஜானகிபோல
மே - எனக்கு
ப்ரதிபாதி - தோற்றுகின்றது.

इमास्ता मन्मथवतां हिताः प्रतिहता दिशः ।
अनुलिप्ता इव घनैर्नष्टग्रहनिशाकराः ॥

இமாஸ்தா மன்மதவதாம் ஹிதா: ப்ரதிஹதா திஶ: ।
அநுலிப்தா இவ கனைர்நஷ்டக்ரஹநிஶாகரா: ॥ 13

நஷ்டக்ரஹ நிஶாகரா:- கிரகங்களும் சந்திரனும் கட்புலனாகாது
கனை: - மேகங்களால்
அநுலிப்தா: - மறைக்கப்பட்டவைகளாய்
இவ - முற்றிலும்
ப்ரதிஹதா: - இருளடர்ந்த
தா: - அந்த
இமா: - இந்த
திஶ: - பிரதேசங்கள்
மன்மதவதாம் - காமமுற்றவர்களுக்கு
ஹிதா: - சுகமானவைகள்.

क्वचिद्बाष्पाभिसंरुद्धान् वर्षागमसमुत्सुकान् ।
कुटजान् पश्य सौमित्रे पुष्पितान् गिरिसानुषु ॥

க்வசித் பாஷ்பாபி ஸம்ருத்தான் வர்ஷாகம ஸமுத்ஸுகான் ।
குட ஜான் பஶ்ய ஸௌமித்ரே புஷ்பிதான் கிரிஸாநுஷு ॥

मम शोकाभिभूतस्य कामसंदीपनान् स्थितान् ॥

மம ஶோகாபிபூதஸ்ய காமஸந்தீபநாந் ஸ்திதான் ॥ 14

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
கிரிஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில்

க்வசித் - சிலவிடங்களில்
வர்ஷாகம ஸமுத்ஸுகான் - மழைக்கால வருகையினால் செழிப்புற்று
பாஷ்பாபி ஸம்ருத்தான்-நீர்த்திவலைகளை சொட்டிக்கொண்டு
புஷ்பிதான் - நன்கு புஷ்பித்து
ஶோகாபிபூதஸ்ய - சோகத்தால் வருந்தும்
மம - எனக்கு
காம ஸந்தீபநாந் - மனோரதத்தை நினைப்பூட்டிக்கொண்டு
ஸ்திதான் - இருக்கின்ற
குடஜான் - வெட்பாலைகளை
பஶ்ய - பார்.

रजः प्रशान्तं सहिमोऽद्य वायुर्निदाघदोषप्रसराः प्रशान्ताः ।
स्थिता हि यात्रा वसुधाधिपानां प्रवासिनो यान्ति नराः स्वदेशान् ॥

ரஜ: ப்ரஶாந்தம் ஸஹி மோऽத்ய வாயுர் -
நிதாகதோஷ ப்ரஸரா: ப்ரஶாந்தா: ।
ஸ்திதா ஹி யாத்ரா வஸுதாதிபாநாம்
ப்ரவாஸிநோ யாந்தி நரா: ஸ்வதேஶான் ॥ 15

ரஜ: - பூதூளி
ப்ரஶாந்தம் - அடங்கிவிட்டது.
அத்ய - இப்பொழுது
வாயு: - காற்று
ஸஹிம: - குளிர்ந்திருக்கிறது.
நிதாக தோஷ ப்ரஸரா:-வேனற்காலத்திய அசௌகர்யசமூகங்கள்
ப்ரஶாந்தா: - ஒழிந்துவிட்டன.
வஸுதாதிபாநாம் - மன்னர்களுடைய
யாத்ரா - படையெடுத்துச் செல்லுதல்
ஸ்திதா ஹி - நின்றுவிட்டது.
ப்ரவாஸிந: - தேசாந்திரம் போயிருந்த
நரா: - மனிதர்கள்
ஸ்வதேஶான் - தங்கள் தேசங்களுக்கு
யாந்தி - செல்லுகின்றார்கள்.

संप्रस्थिता मानसवासलुब्धाः प्रियान्विताः संप्रति चक्रवाकाः ।
अभीक्ष्णवर्षोदकविक्षतेषु यानानि मार्गेषु न संपतन्ति ॥

ஸம்ப்ரஸ்திதா மானஸவாஸலுப்தா:
ப்ரியான்விதா: ஸம்ப்ரதி சக்ரவாகா: ।
அபீக்ஷ்ணவர்ஷோதக விக்ஷதேஷு
யாநாநி மார்கேஷு ந ஸம்பதந்தி ॥ 16

மானஸவாஸலுப்தா: - மானஸஸரசில் காலம் கழிக்கவெண்ணிய
சக்ரவாகா: - சக்கிரவாகங்கள்
ப்ரியான்விதா: - பேடைகளோடு கூடவே
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
ஸம்ப்ரஸ்திதா: - புறப்பட்டுவிட்டன.
அபீக்ஷ்ணவர்ஷோதக - ஓயாது பெய்த மழையால் உளையுண்ட
விக்ஷதேஷு
மார்கேஷு - வழிகளில்
யாநாநி - வண்டிகள்
ந ஸம்பதந்தி - செல்லவில்லை.

क्वचित् प्रकाशं क्वचिदप्रकाशं नभः प्रकीर्णाम्बुधरं विभाति ।

क्वचित् क्वचित् पर्वतसंनिरुद्धं रूपं यथा शान्तमहार्णवस्य ॥

க்வசித் ப்ரகாஶம் க்வசிதப்ரகாஶம்
நப: ப்ரகீர்ணாம் புதரம் விபாதி ।
க்வசித் க்வசித் பர்வத ஸந் நிருத்தம்
ரூபம் யதா ஶாந்த மஹார்ணவஸ்ய ॥ 17

நப: - ஆகாசமானது
ப்ரகீர்ணாம் புதரம் - சிதறுண்ட மேகம்களையுடையதாய்
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ப்ரகாஶம் - பிரகாசமாகவும்,
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
அப்ரகாஶம் - அப்ரகாசமாகவும்,
க்வசித் க்வசித் - அங்கங்கே சில இடங்களில்
பர்வத ஸந் நிருத்தம் - மலைகளால் மறைக்கப்பட்டதாய்
ஶாந்த மஹார்ணவஸ்ய - அலை ஓய்ந்த சமுத்திரத்தின்
ரூபம் யதா - ரூபத்தை போன்றதாய்
விபாதி - விளங்குகிறது.

व्यामिश्रितं सर्जकदम्बपुष्पैर्नवं जलं पर्वतधातुताम्रम् ।

मयूरकेकाभिरनुप्रयातं शैलापगाः शीघ्रतरं वहन्ति ॥

வ்யாமிஶ்ரிதம் ஸர்ஜகதம்ப புஷ்பைர்
நவம் ஜலம் பர்வத தாது தாம்ரம் ।
மயூரகேகாபிரநுப்ரயாதம் ஶைலாபகா:
ஶீக்ரதரம் வஹந்தி ॥ 18

ஶைலாபகா: - மலையருவிகள்
ஸர்ஜ கதம்ப புஷ்பை: - ஆச்சா, புஷ்பங்களால்
வ்யாமிஶ்ரிதம் - தூவப்பெற்றதும்,
பர்வத தாது தாம்ரம் - மலைதாதுக்களால் சிவந்திருக்கிறதும்,

மயூரகேகாபி: - மயில்களின் கேகா என்கிற சப்தங்களோடு
அநுப்ரயாதம் - ஒத்த சப்தத்துடன் கூடியதுமான,
நவம் - புதிய
ஜலம் - ஜலத்தை
ஶீக்ரதரம் - அதிவேகமாக
வஹந்தி - புரண்டோடச் செய்கின்றன.

रसाकुलं षट्पदसंनिकाशं प्रभुज्यते जम्बुफलं प्रकामम् ॥

ரஸாகுலம் ஷட்பதஸந்நிகாஶம்
ப்ரபுஜ்யதே ஜம்புபலம் ப்ரகாமம் ॥ 19
ஷட்பத ஸந்நிகாஶம் - வண்டு போன்றதும்,
ரஸாகுலம் - மதுரமானதுமான
ஜம்பு பலம் - நாவற்பழம்
ப்ரகாமம் - வேண்டியவரையில்
ப்ரபுஜ்யதே - திங்கப்படுகிறது.

अनेकवर्णं पवनावधूतं भूमौ पतत्याम्रफलं विपक्वम् ॥

அநேகவர்ணம் பவநாவதூதம்
பூமௌ பதத்யாம்ரபலம் விபக்வம் ॥ 20
அநேக வர்ணம் - பல நிறமுடைய
ஆம்ரபலம் - மாம்பழம்
விபக்வம் - அளிந்து
பவநாவதூதம் - காற்றினாலடிக்கப்பட்டு
பூமௌ - தரையில்
பததி - விழுகிறது.

विद्युत्पताकाः सबलाकमालाः शैलेन्द्रकूटाकृतिसंनिकाशाः ।

गर्जन्ति मेघाः समुदीर्णनादा मत्ता गजेन्द्रा इव संयुगस्थाः ॥

வித்யுத் பதாகா: ஸபலாகமாலா:
ஶைலேந்த்ர கூடா க்ருதி ஸந்நிகாஶா: ।
கர்ஜந்தி மேகா: ஸமுதீர்ண நாதா
மத்தா கஜேந்த்ரா இவ ஸம்யுகஸ்தா: ॥ 21
ஶைலேந்த்ர கூடா - மலையினது சிகரத்தின் வடிவை நிகர்த்த
க்ருதி ஸந்நிகாஶா:
மேகா: - மேகங்கள்
வித்யுத் பதாகா: - மின்னல்களாகிற கொடிகளையுடையவைகளாய்
ஸபலாக மாலா: - கொக்குகளின் வரிசைகளோடு கூடினவைகளாய்
ஸம்யுகஸ்தா: - போர்க்களத்தில் நிற்கின்ற
மத்தா: - கொழுத்த

கஜேந்த்ரா: - யானைச் சிரேஷ்டங்கள்
இவ - போலவே
ஸமுதீர்ண நாதா: - உரத்த சத்தத்துடன் ஒலிக்கின்றவைகளாய்
கர்ஜந்தி - முழங்குகின்றன.

वर्षोदकाप्यायितशाद्वलानि प्रवृत्तनृत्तोत्सवबर्हिणानि ।

वनानि निर्वृष्टवलाहकानि पश्यापराह्णेष्वधिकं विभान्ति ॥

வர்ஷோதகாப்யாயித ஶாத்வலாநி
ப்ரவ்ருத்தந்ருத்தோத்ஸவ பர்ஹிணாநி ।
வநாநி நிர்வ்ருஷ்டவலாஹகாநி
பஶ்யா பராண்ஹேஷ்வதிகம் விபாந்தி ॥ 22

வநாநி - வனங்கள்
வர்ஷோத காப்யாயித- மழை ஜலங்களால் செழித்த புற்களை
ஶாத்வலாநி உடையவைகளாய்,
ப்ரவ்ருத்தந்ருத்தோத்ஸவ- களித்தாடும் மயில்களையுடையவைகளாய்,
பர்ஹிணாநி
நிர்வ்ருஷ்ட வலாஹகாநி- பொழியும் மேகங்களையுடையனவாய்
அபராண்ஹேஷு - மாலைக்காலங்களில்
அதிகம் - மிகவும்
விபாந்தி - விளங்குகின்றன,
பஶ்ய - பார்.

समुद्वहन्तः सलिलातिभारं बलाकिनो वारिधरा नदन्तः ।

महत्सु शृङ्गेषु महीधराणां विश्रम्य विश्रम्य पुनः प्रयान्ति ॥

ஸமுத்வஹந்த: ஸலிலாதிபாரம் பலாகிநோ
வாரிதரா நதந்த: ।
மஹத்ஸு ஶ்ருங்கேஷு மஹீதராணாம்
விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி ॥ 23

பலாகிந: - கொக்குகளுடைய
வாரிதரா: - மேகங்கள்
ஸலிலாதி பாரம் - அதிக பாரமான ஜலத்தை
ஸமுத்வஹந்த: - சுமந்துகொண்டு
மஹீதராணாம் - பர்வதங்களுடைய
மஹத்ஸு - உயர்ந்த
ஶ்ருங்கேஷு - கொடுமுடிகளில்
விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய - தங்கித் தங்கி இளப்பாறி
புந:
நதந்த: - கர்ஜித்துக்கொண்டு
ப்ரயாந்தி - செல்லுகின்றன.

मेघाभिकामा परिसंपतन्ती संमोदिता भाति बलाकपङ्क्तिः ।

वातावधूता वरपौण्डरीकी लम्बेव माला रचिताम्बरस्य ॥

மேகாபிகாமா பரிஸம்பதந்தீ
ஸம்மோதிதா பாதி பலாகபங்க்தி: ।
வாதாவதூதா வரபௌண்டரீகீ
லம்பேவ மாலா ரசிதாம்பரஸ்ய ॥ 24

பலாக பங்க்தி: - கொக்குகளின் வரிசையானது
மேகாபி காமா - மேகத்தில் காதல்கொண்டு
ஸம்மோதிதா - களிப்புற்று
பரிஸம்பதந்தீ - மேலே பறக்கின்றவைகளாய்
அம்பரஸ்ய - ஆகாசத்தில்
ரசிதா - கட்டப்பட்டு
வாதாவதூதா - காற்றிலசைப்புண்டு
லம்பா - தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்
வரபௌண்டரீகி - சிறந்த தாமரை
மாலா இவ - மாலைபோல்
பாதி - விளங்குகிறது.

बालेन्द्रगोपान्तरचित्रितेन विभाति भूमिर्नवशाद्वलेन ।

गात्रानुवृत्तेन शुकप्रभेण नारीव लाक्षोक्षितकम्बलेन ॥

பாலேந்த்ர கோபாந்தர சித்ரிதேந
விபாதி பூமிர்நவ ஶாத்வலேந ।
காத்ராநுவ்ருத்தேந ஶுகப்ரபேண
நாரீவலாக்ஷோக்ஷிதகம்பலேந ॥ 25

பூமி: - பூமியானது
பாலேந்த்ர கோபாந் - சிறிய தம்பலப்பூச்சிகளால் இடையினிடையே
தர சித்ரிதேந அழகாயிருக்கப் பெற்றதான
நவ ஶாத்வலேந - புதிய புற்றரையால்,
நாரீ - ஒரு பெண்
காத்ராநுஷக்தேன - உடம்பில் போர்த்தப்பட்ட
ஶுக ப்ரபேண - பச்சைக்கிளி வர்ணமுற்ற
லாக்ஷோக்ஷித கம்பலேன- தம்பலப்பூச்சிகளையே வரையப்பெற்ற சால்வையால்
இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
விபாதி - விளங்குகிறது.

निद्रा शनैः केशवमभ्युपैति द्रुतं नदी सागरमभ्युपैति ॥

நித்ரா ஶனை: கேஶவமப்யுபைதி
த்ருதம் நதீ ஸாகரமப்யுபைதி ॥ 26

நித்ரா - நித்திரை
ஶனை: - மெள்ளமெள்ள
கேஶவம் - ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை
அப்யுபைதி - அடைகிறது.
நதீ - நதியானது
ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை
த்ருதம் - விரைவாக
அப்யுபைதி - அடைகிறது.

हृष्टा बलाका घनमभ्युपैति कान्ता सकामा प्रियमभ्युपैति ॥

ஹ்ருஷ்டா பலாகா கனமப்யுபைதி
காந்தா ஸகாமா ப்ரியமப்யுபைதி ॥ 27

பலாகா - கொக்கு
ஹ்ருஷ்டா - களிப்புற்று
கனம் - ஆகாசத்தை
அப்யுபைதி - அடைகிறது.
காந்தா - பெண்
ஸகாமா - காதலுற்று
ப்ரியம் - கணவனை
அப்யுபைதி - அடைகிறாள்.

जाता वनान्ताः शिखिसंप्रनृत्ता जाताः कदम्बाः सकदम्बशाखाः ॥

ஜாதா வநாந்தா: ஶிகிஸம்ப்ரந்ருத்தா
ஜாதா: கதம்பா: ஸகதம்பஶாகா: ॥ 28

வநாந்தா: - வனப்பிரதேசங்கள்
ஶிகிஸம்ப்ர ந்ருத்தா: - மயில்கள் ஆடப்பெற்றவையாய்
ஜாதா: - ஆயின.
கதம்பா: - கடம்பு விருக்ஷங்கள்
ஸகதம்பஶாகா: - புஷ்பங்களோடுகூடிய கிளைகளையுடையவைகளாய்
ஜாதா: - ஆயின.

जाता वृषा गोषु समानकामा जाता मही सस्यवनाभिरामा ॥

ஜாதா வ்ருஷா கோஷு ஸமானகாமா
ஜாதா மஹீ ஸஸ்யவநாபிராமா ॥ 29

வ்ருஷா: - எருதுகள்
கோஷு - பசுக்களிடத்தில்
ஸமானகாமா: - ஏற்ற காதல்கொண்டவைகளாய்
ஜாதா: - ஆயின.
மஹீ - பூமியானது

ஸஸ்யவநாபிராமா - பயிரினாலும் ஜலத்தினாலும் மிக அழகு வாய்ந்து விளங்குகிறதாய்
ஜாதா - ஆயிற்று.

वहन्ति वर्षन्ति नदन्ति भान्ति ध्यायन्ति नृत्यन्ति समाश्वसन्ति ।
नद्यो घना मत्तगजा वनान्ताः प्रियाविहीनाः शिखिनः प्लवङ्गाः ॥

வஹந்தி வர்ஷந்தி நதந்தி பாந்தி
த்யாயந்தி ந்ருத்யந்தி ஸமாஶ்வஸந்தி ।
நத்யோ கநா மத்தகஜா வநாந்தா:
ப்ரியா விஹீநா: ஶிகிந: ப்லவங்கா: ॥ 30

நத்ய: - நதிகள்
வஹந்தி - பிரவாகமெடுத்தோடுகின்றன.
கநா: - மேகங்கள்
வர்ஷந்தி - மழைபொழிகின்றன.
மத்தகஜா: - மதயானைகள்
நதந்தி - பிளிறுகின்றன.
வநாந்தா: - வனப்பிரதேசங்கள்
பாந்தி - அழகுற்று விளங்குகின்றன.
ப்ரியா விஹீநா: - காதலியை விட்டுப் பிரிந்தவர்கள்
த்யாயந்தி - நினைத்துத் தவிக்கின்றனர்.
ஶிகிந: - மயில்கள்
ந்ருத்யந்தி - ஆடுகின்றன
ப்லவங்கா: - குரங்குகள்
ஸமாஶ்வஸந்தி - இளைப்பாறுகின்றன.

प्रहर्षिताः केतकपुष्पगन्धमाघ्राय हृष्टा वननिर्झरेषु ।
प्रपातशब्दाकुलिता गजेन्द्राः सार्धं मयूरैः समदा नदन्ति ॥

ப்ரஹர்ஷிதா: கேதக புஷ்பகந்த
மாக்ராய ஹ்ருஷ்டா வந நிர்ஜரேஷு ।
ப்ரபாத ஶப்தாகுலிதா கஜேந்த்ரா:
ஸார்தம் மயூரை: ஸமதா நதந்தி ॥ 31

ப்ரஹர்ஷிதா: - உற்சாகம்கொண்ட
கஜேந்த்ரா: - யானையரசுகள்
வந நிர்ஜரேஷு - காட்டாறுகளில்
கேதக புஷ்ப கந்தம் - தாழம்பூவின் வாசனையை
ஆக்ராய - மோந்து,
ஹ்ருஷ்டா: - களிப்புற்று
ப்ரபாத ஶப்தா குலிதா: - வீழ்ச்சியின் சப்தத்தால் வெகுண்டவைகளாய்
மயூரை: - மயில்களோடு

ஸார்தம் - கூடவே
ஸமதா: - மதத்துடன்
நதந்தி - பிளிறுகின்றன.

धारानिपातैरभिहन्यमानाः कदम्बशाखासु विलम्बमानाः ।
क्षणार्जितं पुष्परसावगाढं शनैर्मदं षट्चरणास्त्यजन्ति ॥

தாராநிபாதைரபிஹன்யமாநா: கதம்பஶாகாஸு
விலம்பமாநா: ।
க்ஷணார்ஜிதம் புஷ்பரஸாவகாடம்
ஶனைர்மதம் ஷட்சரணாஸ் த்யஜந்தி ॥ 32

ஷட் சரணா: - வண்டுகள்
தாரா நிபாதை: - பொழியும் மழைத்தாரைகளால்
அபிஹன்ய மாநா: - அடியுண்டவைகளாய்
கதம்பஶாகாஸு - கதம்பக் கிளைகளில்
விலம்பமாநா - தொங்கிக்கொண்டு
புஷ்ப ரஸாவகாடம் - புஷ்பரஸத்தில் மூழ்கி
க்ஷணார்ஜிதம் - சாவகாசமாய்
மதம் - மதத்தை
ஶனை: - மெள்ள
த்யஜந்தி - ஒழிக்கின்றன.

अङ्गारचूर्णोत्करसंनिकाशैः फलैः सुपर्याप्तरसैः समृद्धैः ।
जम्बूद्रुमाणां प्रविभान्ति शाखा निलीयमाना इव षट्पदौघैः ॥

அங்காரசூர்ணோத் கர ஸந்நிகாஶை:
பலை: ஸுபர்யாப்தரஸை: ஸம்ருத்தை: ।
ஜம்பூத்ருமாணாம் ப்ரவிபாந்தி ஶாகா
நிலீயமானா இவ ஷட் பதௌகை: ॥ 33

ஜம்பூத்ருமாணாம் - நாவல்மரங்களின்
ஶாகா: - கிளைகள்
அங்கார சூர்ணோத் - கரியப்பட்டவை போன்ற
கர ஸந்நிகாஶை:
ஸுபர்யாப் தரஸை: - ரஸம் ததும்பிய
ஸம்ருத்தை: - ஏராளமான
பலை: - பழங்களால்
ஷட்பதௌகை: - வண்டுகளால்
நிலீயமானா: - மொய்க்கப்படுகின்றவைகள்
இவ - போலவே
ப்ரவிபாந்தி - விளங்குகின்றன.

तडित्पताकाभिरलंकृतानामुदीर्णगम्भीरमहारवाणाम् ।
विभान्ति रूपाणि वलाहकानां रणोद्यतानामिव वारणानाम् ॥

தடித்பதாகாபிரலங்க்ருதாநா
முதீர்ண கம்பீர மஹாரவாணாம் ।
விபாந்தி ரூபாணி வலாஹகானாம்
ரணோத்யதாநாமிவ வாரணாநாம் ॥ 34

தடித்பதாகாபி: - மின்னும் கொடிகளால்
அலங்க்ருதாநாம் - அலங்கரிக்கப்பட்டு
உதீர்ண கம்பீர - மேலிடும் கம்பீரமான பெரிய
மஹாரவாணாம் கர்ஜனைகளையுடைய
வலாஹகானாம் - மேகங்களுடைய
ரூபாணி - ரூபங்கள்
ரணோத்யதாநாம் - போருக்குக் கிளம்பிய
வாரணாநாம் - யானைகளுடைய
இவ - ரூபங்கள் போலவே
விபாந்தி - விளங்குகின்றன.

मार्गानुगः शैलवनानुसारी संप्रस्थितो मेघरवं निशम्य ।
युद्धाभिकामः प्रतिनागशङ्की मत्तो गजेन्द्रः प्रतिसंनिवृत्तः ॥

மார்காநுக: ஶைலவநாநுஸாரீ
ஸம்ப்ரஸ்திதோ மேகரவம் நிஶம்ய ।
யுத்தாபிகாம: ப்ரதிநாகஶங்கீ
மத்தோ கஜேந்த்ர: ப்ரதி ஸந்நிவ்ருத்த: ॥ 35

ஶைலவநாநுஸாரீ - மலைகளிலும் காடுகளிலும் திரியும்
மத்த: - கொழுத்த
கஜேந்த்ர: - யானையரசு
மேகரவம் - மேகத்தின் முழக்கத்தை
நிஶம்ய - கேட்டு,
ப்ரதி நாக ஶங்கீ - சத்ரு யானையென்றெண்ணி
யுத்தாபி காம: - போரிலாசையுற்று
ப்ரதி ஸந்நிவ்ருத்த: - திரும்பி
மார்காநுக: - (அதே சப்தம் கிளம்பிய) வழியைப் பின்பற்றி
ஸம்ப்ரஸ்தித: - சென்றது.

क्वचित् प्रगीता इव षट्पदौघैः क्वचित् प्रनृत्ता इव नीलकण्ठैः ।
क्वचित् प्रमत्ता इव वारणेन्द्रैर्विभान्त्यनेकाश्रयिणो वनान्ताः ॥

க்வசித்ப்ரகீதா இவ ஷட்பதௌகை:
க்வசித் ப்ரந்ருத்தா இவ நீலகண்டை:।
க்வசித் ப்ரமத்தா இவ வாரணேந்த்ரைர்
விபாந்த்யநே காஸ்ரயிணோ வநாந்தா: ॥ 36

வநாந்தா: - வனப்பிரதேசங்கள்
ஷட்பதௌகை: - வண்டுக்கூட்டங்களினால்
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ப்ரகீதா: இவ - பாடுகின்றனபோலவும்,
நீல கண்டை: - மயில்களினால்
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ப்ரந்ருத்தா: இவ - ஆடுகின்றன போலவும்,
வாரணேந்த்ரை: - யானையரசுகளால்
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ப்ரமத்தா: இவ - மதம்கொண்டன போலவும்,
அநேகாஸ்ரயிண: - அனேக தன்மையுடையவனாய்
விபாந்தி - விளங்குகின்றன.

कदम्बसर्जार्जुनकन्दलाढ्या वनान्तभूमिर्नववारिपूर्णा ।
मयूरमत्ताभिरुतप्रनृत्तैरापानभूमिप्रतिमा विभाति ॥

கதம்பஸர்ஜார்ஜுன கந்தலாட்யா
வநாந்த பூமிர் நவவாரி பூர்ணா।
மயூரமத்தாபிருத ப்ரந்ருத்தை
ராபாந பூமிப்ரதிமா விபாதி ॥ 37

வநாந்த பூமி: - வனப்பிரதேசனமானது,
கதம்ப்ஸர்ஜார்ஜுன - கடம்பு, ஆச்சா, மருது, கந்தளம் முதலிய
கந்தலாட்யா மலர்கள் மிகுந்து
நவ வாரி பூர்ணா - புது நீர் நிறைந்து
மயூர மத்தாபிருத - மயில்களின் உத்ஸாஹ பாடல் ஆடல்களால்
ப்ரந்ருத்தை:
ஆபாந பூமி ப்ரதிமா - பானபூமியை நிகர்த்ததாய்
விபாதி - தோன்றுகிறது.

मुक्तासकाशं सलिलं पतद्वै सुनिर्मलं पत्रपुटेषु लग्नम् ।
हृष्टा विवर्णच्छदना विहङ्गाः सुरेन्द्रदत्तं तृषिताः पिबन्ति ॥

முக்தாஸகாஶம் ஸலிலம் பதத்வை
ஸுநிர்மலம் பத்ரபுடேஷு லக்னம்।
ஹ்ருஷ்டா விவர்ணச்சதநா விஹங்கா:
ஸுரேந்த்ர தத்தம் த்ருஷிதா: பிபந்தி ॥ 38

விவர்ணச்சதநா: - பல வர்ணங்களுற்ற இறகுகளையுடைய
விஹங்கா: - பறவைகள்
த்ருஷிதா: - விடாய்கொண்டவைகளாய்,
முக்தா ஸகாஶம் - முத்துக்கள் போன்றதாய்
பத்ர புடேஷு - இலைத்தலங்களில்
ஸுரேந்த்ர தத்தம் - இந்திரனாளிக்கப்பட்டு
பதத்வை - விழுந்து
லக்னம் - தங்கிய
ஸுநிர்மலம் - மிக பரிசுத்தமான
- ஜலத்தை
ஹ்ருஷ்டா: - களிப்புற்று
பிபந்தி - பானம் செய்கின்றன.

षट्पादतन्त्रीमधुराभिधानं प्लवङ्गमोदीरितकण्ठतालम् ।
आविष्कृतं मेघमृदङ्गनादैर्वनेषु संगीतमिव प्रवृत्तम् ॥

ஷட்பாத தந்த்ரீ மதுராபிதாநம்
ப்லவங்க மோதீரித கண்டதாலம் ।
ஆவிஷ்க்ருதம் மேக ம்ருதங்க நாதைர்
வநேஷு ஸங்கீதமிவ ப்ரவ்ருத்தம் ॥ 39

வனேஷு - காடுகளில்
ஷட்பாத தந்த்ரீ - வண்டுகளாகிற வீணைகளின் இனிய
மதுராபிதாநம் தொனியுற்றதும்,
ப்லவங்க மோதீரித - குரங்குகளால் செய்யப்பட்ட வாய்த்
கண்டதாலம் தாளத்தையுடையதும்,
மேக ம்ருதங்க நாதை: - மேகமாகிற மத்தள ஓசைகளால்
ஆவிஷ்க்ருதம் - விளங்குகிறதுமான
ஸங்கீதம் - பாட்டுக்கச்சேரி
ப்ரவ்ருத்தம் இவ - தொடங்கியது போலிருக்கின்றது.

क्वचित् प्रनृत्तैः क्वचिदुन्नदद्भिः क्वचिच्च वृक्षाग्रनिषण्णकायैः ।
व्यालम्बबर्हाभरणैर्मयूरैर्वनेषु संगीतमिव प्रवृत्तम् ॥

க்வசித் ப்ர ந்ருத்தை: க்வசிதுந்நதத்பி:
க்வசிச்ச விருக்ஷாக்ர நிஷண்ணகாயை:।
வ்யாலம்ப பர்ஹா பரணைர் மயூரைர்
வனேஷு ஸங்கீதமிவ ப்ரவ்ருத்தம் ॥ 40

வனேஷு - வனங்களில்
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
ப்ரந்ருத்தை: - ஆடுகின்றவைகளும்
க்வசித் - சிலவிடங்களில்
உந்நதத்பி: - கூவுகின்றவைகளும்

க்வசித் - சிலவிடங்களில்
விருக்ஷாக்ர - விருக்ஷங்களின் நுனிகளிலுட்கார்ந்து
நிஷண்ணகாயை: ச கேட்கின்றவைகளுமான
வ்யாலம்ப பர்ஹா - தொங்குகிற தோகையாகிற ஆபரணங்களைப்
பரணை: பூண்ட
மயூரை: - மயில்களால்
ஸங்கீதம் - நாட்டியக்கச்சேரி
ப்ரவ்ருத்தம் இவ - ஆரம்பிக்கப்பட்டது போலிருக்கிறது.

स्वनैर्घनानां प्लवगाः प्रबुद्धा विहाय निद्रां चिरसंनिरुद्धाम् ।
अनेकरूपाकृतिवर्णनादा नवाम्बुधाराभिहता नदन्ति ॥

ஸ்வனைர்கநாநாம் ப்லவகா: ப்ரபுத்தா
விஹாய நித்ராம் சிரஸம்நிருத்தாம் ।
அனேக ரூபாக்ருதிவர்ணநாதா
நவாம் புதாரா பிஹதா நதந்தி ॥ 41

ப்லவகா: - தவளைகள்
சிர ஸம்நிருத்தாம் - வெகுகாலம் தடையப்பட்டிருந்ததான
நித்ராம் - நித்திரையை
விஹாய - விட்டு,
கநாநாம் - மேகங்களின்
ஸ்வனை: - முழக்கங்களால்
ப்ரபுத்தா: - விழித்துக்கொண்டவைகளாய்
நவாம் புதாரா பிஹதா:- புதிய ஜலத்தால் உத்ஸாஹம் கொண்டவைகளாய்
அனேக ரூபாக்ருதி - பலவகை உருவங்களையும் தோற்றங்களையும்
வர்ணநாதா: ஒலிகளையுமுடையவைகளாய்
நதந்தி - சப்திக்கின்றன.

नद्यः समुद्वाहितचक्रवाकास्तटानि शीर्णान्यपवाहयित्वा ।
दृप्ता नवप्राभृतपूर्णभोगा द्रुतं स्वभर्तारमुपोपयान्ति ॥

நத்யஸ் ஸமுத்வாஹித சக்ர வாகாஸ்
தடாநி ஶீர்ணான்யபவாஹ யித்வா ।
த்ருப்தா நவ ப்ரா ப்ருத பூர்ணபோகா
த்ருதம் ஸ்வபர்தார முபோபயாந்தி ॥ 42

நத்ய: - நதிகள்
ஸமுத்வாஹித - மேலே நீந்திவரும் சக்கிரவாகங்களை
சக்ரவாகா: உடையனவாய்
த்ருப்தா: - பெருக்கெடுத்து
ஶீர்ணானி தடாநி - அழிந்த கரைகளை
அபவாஹயித்வா - உடைத்துத் தள்ளி,

நவ ப்ராப்ருத - புதிதாய்தானாக விழுந்து நிறைந்த வஸ்துகளை
பூர்ணபோகா: உணவாகவுடையவைகளாய்
ஸ்வ பர்தாரம் - தனது நாயகனை நோக்கி
த்ருதம் - வேகமாக
உபோபயாந்தி - செல்லுகின்றன.

नीलेषु नीलाः प्रविभान्ति सक्ता मेघेषु मेघा नववारिपूर्णाः ।
दवाग्निदग्धेषु दवाग्निदग्धाः शैलेषु शैला इव बद्धमूलाः ॥

நீலேஷு நீலா: ப்ரவிபாந்தி ஸக்தா
மேகேஷு மேகா நவவாரிபூர்ணா: ।
தவாக்நி தக்தேஷு தவாக்நி தக்தா:
ஶைலேஷு ஶைலா இவ பத்தமூலா: ॥ 43

நீலா: - நீல
நவவாரி பூர்ணா: - அப்பொழுது நீருண்ட
மேகா: - மேகங்கள்
நீலேஷு மேகேஷு- நீல மேகங்களில்
ஸக்தா: - சேர்ந்தவைகளாய்
பத்தமூலா: - வேர் தாக்கப்பட்டு
தவாக்நி தக்தா: - காட்டக்னியினால் தகிக்கப்பட்ட
ஶைலா: - மலைகள்
தவாக்நி தக்தேஷு- காட்டுத்தீயினால் தகிக்கப்பட்ட
ஶைலேஷு - மலைகளில்
இவ - சேர்ந்தாலெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ப்ரவிபாந்தி - விளங்குகின்றன.

प्रहृष्टसंनादितबर्हिणानि सशक्रगोपाकुलशाद्वलानि ।
चरन्ति नीपार्जुनवासितानि गजाः सुरम्याणि वनान्तराणि ॥

ப்ரஹ்ருஷ்ட ஸந்நாதிதபர்ஹிணாநி
ஸசக்ர கோபாகுல ஶாத்வலாநி ।
சரந்தி நீபார்ஜுனவாஸிதாநி
கஜா: ஸுரம்யாணி வனாந்தராணி ॥ 44

கஜா: - யானைகள்
ப்ரஹ்ருஷ்ட ஸந்நாதித- களிப்புற்று மயில்கள் கூவப்பெற்றதும்,
பர்ஹிணாநி
ஸ சக்ர கோபாகுல - தம்பலப்பூச்சிகளால் நிறைந்த புற்றறை
(புல் தரை)
ஶாத்வலாநி யுற்றதும்,
நீபார்ஜுன வாஸிதாநி- கடம்பு, மருது, இவைகளின் மணம்கமழ்கின்றதுமான
ஸுரம்யாணி - மிக்க அழகுற்ற

வனாந்தராணி - வனப்பிரதேசங்களில்
சரந்தி - திரிகின்றன.

नवाम्बुधाराहतकेसराणि द्रुतं परित्यज्य सरोरुहाणि ।
कदम्बपुष्पाणि सकेसराणि वनानि हृष्टा भ्रमराः पतन्ति ॥

நவாம்புதாராஹத கேஸராணி
த்ருதம் பரித்யஜ்ய ஸரோருஹாணி ।
கதம்ப புஷ்பாணி ஸகேஸராணி
வநாநி ஹ்ருஷ்டா ப்ரமரா: பதந்தி ॥ 45

ப்ரமரா: - வண்டுகள்
நவாம்புதாராஹத - புதிய மழைத்தாரைகளால் மடங்கிய
கேஸராணி - தாதுக்களையுடைய
ஸரோருஹாணி - தாமரை புஷ்பங்களை
த்ருதம் - வேகமாய்
பரித்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு,
ஸகேஸராணி - தாதுக்களையுடைய
நவாநி - புதிய
கதம்ப புஷ்பாணி - கடம்புமலர்களில்
ஹ்ருஷ்டா: - களிப்புற்றவைகளாய்
பதந்தி - விழுகின்றன.

मत्ता गजेन्द्रा मुदिता गवेन्द्रा वनेषु विश्रान्ततरा मृगेन्द्राः ।
रम्या नगेन्द्रा निभृता नरेन्द्राः प्रक्रीडितो वारिधरैः सुरेन्द्रः ॥

மத்தா கஜேந்த்ரா முதிதா கவேந்த்ரா
வனேஷு விஶ்ராந்ததரா ம்ருகேந்த்ரா: ।
ரம்யா நகேந்த்ரா நிருப்தா நரேந்த்ரா:
ப்ரக்ரீடிதோ வாரிதரை: ஸுரேந்த்ர: ॥ 46

கஜேந்த்ரா: - யானையரசுகள்
மத்தா: - மதங்கொண்டிருக்கின்றன;
கவேந்த்ரா: - எருதுகள்
முதிதா: - களிப்புற்றிருக்கின்றன;
ம்ருகேந்த்ரா: - சிங்கங்கள்
வனேஷு - காடுகளில்
விஶ்ராந்த தரா: - மிகவும் ஒடுங்கிக் கிடக்கின்றன;
நகேந்த்ரா: - மலையரசுகள்
ரம்யா: - அழகாய் விளங்குகின்றன;
நரேந்த்ரா: - மன்னர்கள்
நிப்ருதா: - அரண்மனையிலேயே இருக்கின்றார்கள்;
ஸுரேந்த்ர: - தேவேந்திரன்

வாரிதரை: - மேகங்களோடு
ப்ரக்ரீடித: - பொழுதுபோக்குகின்றான்.

मेघाः समुद्धूतसमुद्रनादा महाजलौघैर्गगनावलम्बाः ।
नदीस्तटाकानि सरांसि वापीर्महीं च कृत्स्नामपवाहयन्ति ॥

மேகா: ஸமுத்தூத ஸமுத்ரநாதா
மஹாஜலௌகைர் ககநாவலம்பா: ।
நதீஸ் தடா காநி ஸராம்ஸி வாபீர்
மஹீம் ச க்ருத்ஸ்நாமபவாஹயந்தி ॥ 47

மேகா: - மேகங்கள்
ககநாவலம்பா: - ஆகாயத்திலிருக்கின்றவைகளாய்
ஸமுத்தூத ஸமுத்ரநாதா: - கொந்தளிக்கும் சமுத்திர முழக்கமுடையவைகளாய்
மஹாஜலௌகை: - மிக ஜலப்பிரவாஹங்களால்
நதீ: - நதிகளையும்,
தடாகாநி - சிறு குட்டைகளையும்,
ஸராம்ஸி - ஓடைகளையும்,
வாபீ: - நடைக்கிணறுகளையும்,
மஹீம் - பூமி யையும்
க்ருத்ஸ்நாம் ச - எங்கும்
அபிதபர்யந்தி - பெருகச் செய்கின்றன.

वर्षप्रवेगा विपुलाः पतन्ति प्रवान्ति वाताः समुदीर्णघोषाः ॥

வர்ஷப்ரவேகா விபுலா: பதந்தி
ப்ரவாந்தி வாதா: ஸமுதீர்ண கோஷா: ॥ 48

விபுலா: - ஏராளமான
வர்ஷ ப்ரவேகா: - வெள்ளங்கள்
பதந்தி - ஓடுகின்றன;
வாதா: - நாற்புறமிருந்து வரும் காற்றுகள்
ஸமுதீர்ண கோஷா: - அதிக சப்தம் கொண்டு
ப்ரவாந்தி - வீசுகின்றன.

प्रनष्टकूलाः प्रवहन्ति शीघ्रं नद्यो जलैर्विप्रतिपन्नमार्गाः ॥

ப்ரநஷ்ட கூலா: ப்ரவஹந்தி ஶீக்ரம்
நத்யோ ஜலைர்விப்ரதி பந்நமார்கா: ॥ 49

நத்ய: - நதிகள்
ஜலை: - பிரவாஹங்களால்
ப்ரநஷ்ட கூலா: - கரைகளையுடைத்து
விப்ரதி பந்நமார்கா: - குறுக்கே செல்லுகின்றவைகளாய்
ஶீக்ரம் - விரைவாய்
ப்ரவஹந்தி - பெருக்கெடுத்தோடுகின்றன.

नरैर्नरेन्द्रा इव पर्वतेन्द्राः सुरेन्द्रदत्तैः पवनोपनीतैः ।
घनाम्बुकुम्भैरभिषिच्यमाना रूपं श्रियं स्वामिव दर्शयन्ति ॥

நரைர்நரேந்த்ரா இவ பர்வதேந்த்ரா:
ஸுரேந்த்ர தத்தை: பவநோபநீதை: ।
கநாம்புகும்பைரபிஷிச்ய மாநா
ரூபம் ஶ்ரியம் ஸ்வாமிவ தர்ஶயந்தி ॥ 50

நரேந்த்ரா: - மன்னர்கள்
நரை: - மானிடர்களால்
இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
பர்வதேந்த்ரா: - மலையரசுகள்
ஸுரேந்த்ர தத்தை: - இந்திரனால் அளிக்கப்பட்டவைகளும்
பவநோபநீதை: - காற்றினால் கொண்டுவரப்பட்டவைகளுமான
கநாம்பு கும்பை: - மேகமாகிற தீர்த்த கலசங்களால்
அபிஷிச்ய மாநா: - அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவைகளாய்
ஸ்வாம் - தனது
ஶ்ரியம் ரூபம் - அழகிய ரூபத்தை
தர்ஶயந்தி - காட்டுகின்றன
இவ - போலிருக்கின்றது.

घनोपगूढं गगनं सतारं न भास्करो दर्शनमभ्युपैति ।
नवैर्जलौघैर्धरणी वितृप्ता तमोविलिप्ता न दिशः प्रकाशाः ॥

கநோபகூடம் ககனம் ஸதாரம்
ந பாஸ்கரோ தர்ஶநமப்யுபைதி ।
நவைர் ஜலௌகைர்தரணீ வித்ருப்தா
தமோவிலிப்தா ந திஶ: ப்ரகாஶா: ॥ 51

ஸதாரம் - நக்ஷத்திரங்களுள்ளிட்ட
ககனம் - ஆகாயமானது
கநோப கூடம் - மேகங்களால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது;
பாஸ்கர: - சூரியன்
தர்ஶநம் அப்யுபைதி ந - கட்புலனாகாதிருக்கின்றது;
தரணீ - பூமியானது
நவை: - புதிய
ஜலௌகை: - ஜலப்பிரவாஹங்களால்
வித்ருப்தா - மிகத் திருப்தியடைந்துள்ளது;
திஶ: - திக்குகள்
தமோவிலிப்தா: - இருளால் மூடப்பட்டவைகளாயிருப்பதால்
ப்ரகாஶா: ந - தெரியாதிருக்கின்றன.

महान्ति कूटानि महीधराणां धाराभिधौतान्यधिकं विभान्ति ।
महाप्रमाणैर्विपुलैः प्रपातैर्मुक्ताकलापैरिव लम्बमानैः ॥

மஹாந்தி கூடாநி மஹீதராணாம்
தாராபி தௌதான்யதிகம் விபாந்தி ।
மஹாப்ரமாணைர்விபுலை: ப்ரபாதைர்
முக்தாகலாபைரிவ லம்பமாநை: ॥ 52

மஹீதராணாம் - மலைகளின்
மஹாந்தி கூடாநி - பெரிய சிகரங்கள்
தாராபி தௌதானி - மழைத்தாரைகளால் நன்கு கழுவப்பட்டவைகளாய்
லம்பமாநை: - தொங்குகின்ற
விபுலை: - பெரிய
முக்தாகலாபை: - முத்துமாலைகளால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
மஹாப்ரமாணை: - அளவுகடந்து வெள்ளம் பெருகி ஓடும்
ப்ரபாதை: - மலையருவிகளால்
அதிகம் - மிகவும்
விபாந்தி - விளங்குகின்றன்.

शैलोपलप्रस्खलमानवेगाः शैलोत्तमानां विपुलाः प्रपाताः ।
गुहासु संनादितबर्हिणासु हारा विशीर्यन्त इवाभिभान्ति ॥

ஶைலோபல ப்ரஸ்கல மானவேகா:
ஶைலோத்தமானாம் விபுலா: ப்ரபாதா: ।
குஹாஸு ஸந்நாதித பர்ஹிணாஸு
ஹாரா விஶீர்யந்த இவாபி பாந்தி ॥ 53

ஶைலோத்தமானாம் - சிறந்த மலைகளின்
விபுலா: - பெரும்
ப்ரபாதா: - அருவிகள்
ஶைலோபல ப்ரஸ்கல - சிறு பாறைகளை உருட்டித்தள்ளும் வேகம்
மானவேகா: உடையவைகளாய்
ஸந்நாதித பர்ஹிணாஸு - மயில்களாலொலிக்கப்பெற்ற
குஹாஸு - குகைகளில்
விஶீர்யந்த: - அறுந்துபோன
ஹாரா: இவ - ஹாரங்கள் போல
அபிபாந்தி - விளங்குகின்றன.

शीघ्रप्रवेगा विपुलाः प्रपाता निर्धौतशृङ्गोपतला गिरीणाम् ।
मुक्ताकलापप्रतिमाः पतन्तो महागुहोत्सङ्गतलैर्ध्रियन्ते ॥

ஶீக்ர ப்ரவேகா விபுலா: ப்ரபாதா
நிர்தௌத ஶ்ருங்கோபதலா கிரீணாம் ।
முக்தாகலாப ப்ரதிமா: பதந்தோ
மஹாகுஹோத் ஸங்கதலைர் த்ரியந்தே ॥ 54

விபுலா: - பெரும்
ப்ரபாதா: - அருவிகள்
ஶீக்ர ப்ரவேகா: - வேகவெள்ளமுடையவைகளாய்
கிரீணாம் - மலைகளுடைய
நிர்தௌத ஶ்ருங்கோபதலா:-கொடுமுடிப் பிரதேசங்களைக் கழுவி
முக்தாகலாப ப்ரதிமா:- முத்துஹாரங்களை நிகர்த்தவைகளாய்
பதந்த: - ஓடுகின்றவைகளாய்
மஹாகுஹோத் ஸங்கதலை: - பெரும் குகைக்களினுட்பிரதேசங்களால்
த்ரியந்தே - வகிக்கப்படுகின்றன.

सुरतामर्दविच्छिन्नाः स्वर्गस्त्रीहारमौक्तिकाः ।
पतन्तीवाकुला दिक्षु तोयधाराः समन्ततः ॥

ஸுரதாமர்த விச்சிந்நா: ஸ்வர்கஸ்த்ரீ ஹார மௌக்தி கா: ।
பதந்தீவாகுலா திக்ஷு தோயதாரா: ஸமந்தத: ॥ 55

ஸுரதாமர்த விச்சிந்நா:-முரட்டுத்தனமாய் (பல அப்ஸர ஸ்திரீகள் கூடிய்) விளையாட்டில் அறுந்து விழுந்த
ஸ்வர்க ஸ்த்ரீ ஹார மௌக்திகா: - அப்ஸர ஸ்திரீகளின் ஹாரங்களின் முத்துக்கள்
இவ - போலவே
தோயதாரா: - மழைத்துளிகள்
திக்ஷு - திக்குகளில்
ஸமந்தத: - எங்கும்
ஆகுலா: - சிதறியவைகளாய்
பதந்தி - விழுகின்றன.

निलीयमानैर्विहगैर्निमीलद्भिश्च पङ्कजैः ।
विकसन्त्या च मालत्या गतोऽस्तं ज्ञायते रविः ॥

நிலீயமானைர்விஹகைர் நிமீலத்பிஶ்ச பங்கஜை: ।
விகஸந்த்யா ச மாலத்யா கதோऽஸ்தம் ஞாயதே ரவி: ॥ 56

நிலீயமானை: - கூடுகளில் பதுங்கும்
விஹகை: - பறவைகளாலும்,
நிமீலத்பி: - குவிகின்ற
பங்கஜை: ச - தாமரை மலர்களாலும்,
விகஸந்த்யா - மலரும்
மாலத்யா ச - முல்லை மலர்க்கொடியாலும்
ரவி: - சூரியன்
அஸ்தம் கத: - அஸ்தமயமானவனாக
ஞாயதே - அறியப்படுகிறான்.

वृत्ता यात्रा नरेन्द्राणां सेना प्रतिनिवर्तते ।
वैराणि चैव मार्गाश्च सलिलेन समीकृताः ॥

வ்ருத்தா யாத்ரா நரேந்த்ராணாம் ஸேநா ப்ரதிநிவர்ததே ।
வைராணி சைவ மார்காஶ்ச ஸலிலேந ஸமீக்ருதா: ॥ 57

நரேந்த்ராணாம் - மன்னர்களுடைய
யாத்ரா - வெளியில் சஞ்சரித்தலென்பது
வ்ருத்தா - ஒழிந்திருக்கிறது;
ஸேநா - சேனை
ப்ரதி நிவர்ததே - நகருக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டது;
வைராணி ச ஏவ - சண்டை சச்சரவுகளும்
மார்கா: ச - போகும் வழிகளும்
ஸலிலேந - ஜலத்தால்
ஸமீக்ருதா: - வெளித்தெரியாது மூடிக்கிடக்கின்றன.

मासि प्रोष्ठपदे ब्रह्म ब्राह्मणानां विवक्षताम् ।
अयमध्यायसमयः सामगानामुपस्थितः ॥

மாஸி ப்ரோஷ்டபதே ப்ரம்ஹ ப்ராம்ஹணாநாம் விவக்ஷதாம் ।
அயமத்யாய ஸமய: ஸாமகாநா முபஸ்தித: ॥ 58

ப்ரம்ஹ - வேதத்தை
விவக்ஷதாம் - ஓத விரும்பிய
ஸாமகாநாம் - ஸாமக
ப்ராம்ஹணாநாம் - பிராமணர்களுக்கு
ப்ரோஷ்டபதே - புரட்டாசி
மாஸி - மாஸத்தில்
அயம் - இந்த
அத்யாய ஸமய: - வேதாத்யயனம் செய்யும் காலம்
உபஸ்தித: - வந்துவிட்டது.

निवृत्तकर्मायतनो नूनं सञ्चितसञ्चयः ।
आषाढीमभ्युपगतो भरतः कोसलाधिपः ॥

நிவ்ருத்தகர்மாயதநோ நூநம் ஸஞ்சித ஸஞ்சய: ।
ஆஷாடீ மப்யுபகதோ பரத: கோஸலாதிப: ॥ 59

கோஸலாதிப: - கோசலாதிபனான
பரத: - பரதன்
நிவ்ருத்த கர்மாயதந: - வெளிவேலைகளை முடித்து அரண்மனையிலேயிருப்பவனாய்
ஸஞ்சித ஸஞ்சய: - வேண்டிய பொருளை சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு
நூநம் - இப்பொழுது
ஆஷாடீ - ஆடி மாதத்திய பௌர்ணமீ விருதத்தை
அப்யுபகத: - தொடங்கியிருப்பான்.

नूनमापूर्यमाणायाः सरय्वा वर्धते रयः ।
मां समीक्ष्य समायान्तमयोध्याया इव स्वनः ॥

நூநமாபூர்ய மாணாயா: ஸரய்வா வர்ததே ரய: ।
மாம் ஸமீக்ஷ்ய ஸமா யாந்த மயோத்யாயா இவ ஸ்வன: ॥ 60

மாம் - என்னை
ஸமா யாந்தம் - திரும்பி வருகிறவனாக
ஸமீக்ஷ்ய - கண்டு,
அயோத்யாயா: - அயோத்தியின்
ஸ்வன: - ஒலி
இவ - எப்படியிருக்குமோ அப்படியே,
நூநம் - இப்பொழுது
ஆபூர்ய மாணாயா: - நீர் நிறைந்தோடும்
ஸரய்வா: - சரயூ நதியினது
ரய: - பிரவாஹம்
வர்த தே - விருத்தியடைகிறது.

इमाः स्फीतगुणा वर्षाः सुग्रीवः सुखमश्नुते ।
विजितारिः सदारश्च राज्ये महति च स्थितः ॥

இமா: ஸ்பீதகுணா வர்ஷா: ஸுக்ரீவ: ஸுகமஶ்நுதே ।
விஜிதாரி: ஸதாரஶ்ச ராஜ்யே மஹதி ச ஸ்தித: ॥ 61

இமா: - இந்த
வர்ஷா: - மழை பொழியும் மாதங்கள்
ஸ்பீதகுணா: - அவைகளுக்கேற்ற குணங்களுடன் விளங்குகின்றன;
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
விஜிதாரி: - சத்துருவை ஒழித்தவனாய்,
ஸதார: ச - மனைவியுடன்கூட இருக்கின்றவனாய்,
மஹதி - பெரும்
ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
ஸ்தித: ச - நிலைபெற்றவனாய்,
ஸுகம் - சுகத்தை
அஶ்நுதே - அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

अहं तु हृतदारश्च राज्याच्च महतश्च्युतः ।
नदीकूलमिव क्लिन्नमवसीदामि लक्ष्मण ॥

அஹம் து ஹ்ருததாரஶ்ச ராஜ்யாச்ச மஹதஶ்ச்யுத: ।
நதீகூலமிவ க்லின்னமவஸீதாமி லக்ஷ்மண ॥ 62

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
அஹம் து - நானோவெனில்

ஹ்ருததார: ச - மனைவி திருடப்பட்டவனாய்
மஹத: - பெரிய
ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்தினின்று
ச்யுத: ச - வெளிப்பட்டவனாய்
க்லின்னம் - நனைந்த
நதீகூலம் - ஆற்றங்கரையை
இவ - போலவே
அவஸீதாமி - தேய்வுறுகின்றேன்.

शोकश्च मम विस्तीर्णो वर्षाश्च भृशदुर्गमाः।
रावणश्च महाञ्शत्रुरपारं प्रतिभाति मे ॥

ஶோகஶ்ச மம விஸ்தீர்ணோ வர்ஷாஶ்ச ப்ருஶதுர்கமா: ।
ராவணஶ்ச மஹான் ஶத்ருரபாரம் ப்ரதிபாதி மே ॥ 63

மம - எனது
ஶோக: ச - சோகமோ
விஸ்தீர்ண: ச - அளவுக்குமிஞ்சியிருக்கிறது;
மார்கா: ச - உபாயங்களோ
ப்ருஶதுர்கமா: - மிகவும் கிட்டற்கரியனவாயிருக்கின்றன;
மஹான் - பெரும்
ஶத்ரு: - சத்துருவான
ராவண: ச - ராவணனும்
அபார: - வெல்ல முடியாதவனென
மே - எனக்கு
ப்ரதி பாதி - தோன்றுகிறது.

अयात्रां चैव दृष्ट्वेमां मार्गांश्च भृशदुर्गमान् ।
प्रणते चैव सुग्रीवे न मया किञ्चिदीरितम् ॥

அயாத்ராம் சைவ த்ருஷ்ட்வேமாம் மார்காம்ஶ்ச ப்ருஶதுர்கமான் ।
ப்ரணதே சைவ ஸுக்ரீவே ந மயா கிஞ்சி தீரிதம் ॥ 64

இமாம் - இந்த
அயாத்ராம் ச - யாத்திரைக்கு ஏளாத தன்மையையும்
மார்கான் ச - போகும் வழிகளை
ப்ருஶதுர்கமான் - மிகவும் செல்லமுடியாதிருத்தலையும்
த்ருஷ்ட்வா ஏவ - நினைத்தே,
ப்ரணதே - சாமர்த்தியசாலியாகிய
ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவனிடத்தில்
மயா - என்னால்
கிஞ்சித் ஏவ - ஏதொன்றுமே
ஈரிதம் ந ச - சொல்லப்படவில்லை.

अपि चातिपरिक्लिष्टं चिराद्दारैः समागतम् ।
आत्मकार्यगरीयस्त्वाद्वक्तुं नेच्छामि वानरम् ॥

அபி சாதி பரிக்லிஷ்டம் சிராஹாரை: ஸமாகதம் ।
ஆத்மகார்ய கரீயஸ்த்வாத்வக்தும் நேச்சாமி வானரம் ॥ 65

அதி பரிக்லிஷ்டம் - மிகத் துன்பமடைந்தவனும்
சிராத் - வெகுகாலம் கழித்து
தாரை: - தர்மபத்னியோடு
ஸமாகதம் ச - சேர்ந்திருக்கின்றவனுமான
வானரம் - வானரனுக்கு
ஆத்ம கார்ய கரீயஸ்த்வாத் அபி - எனது காரியத்தின் மகத்துவத்தாலும்
வக்தும் - ஆஜ்ஞாபிக்க
இச்சாமி ந - நான் இஷ்டப்படாதிருக்கின்றேன்.

अयमेव हि विश्रम्य ज्ञात्वा कालमुपागतम् ।
उपकारं च सुग्रीवो वेत्स्यते नात्र संशयः ॥

அயமேவ ஹி விஶ்ரம்ய ஞாத்வா காலமுபாகதம் ।
உபகாரம் ச ஸுக்ரீவோ வேத்ஸ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 66

அயம் - இந்த
ஸுக்ரீவ: ஹி - ஸுக்ரீவனும்
விஶ்ரம்ய - இளைப்பாறிவிட்டு,
காலம் ச - ஏற்றகாலம்
உபாகதம் - வந்துவிட்டதாய்
ஞாத்வா - அறிந்துகொண்டு
உபகாரம் - வேண்டிய முயற்சியை
வேத்ஸ்யதே - கவனிப்பான்;
அத்ர - இதில்
ஸம்ஶய: ஏவ ந - ஐயமேயில்லை.

तस्मात् कालप्रतीक्षोऽहं स्थितोऽस्मि शुभलक्षण ॥

தஸ்மாத் கால ப்ரதீக்ஷோऽஹம் ஸ்திதோऽஸ்மி ஶுபலக்ஷண ॥ 67

ஶுபலக்ஷண - நல்ல பிறவிக்குணங்களமையப் பெற்றவனே!
தஸ்மாத் அஹம் - ஆனபடியால் நான்,
கால ப்ரதீக்ஷ: - ஏற்ற காலத்தையெதிர்பார்த்துக்கொண்டு
ஸ்தித: அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ப்ராவ்ருட் ஜ்ரும்பணம் நாம அஷ்டாவிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோந த்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 29

समीक्ष्य विमलं व्योम गतविद्युद्वलाहकम् ।
सारसारवसंघुष्टं रम्यज्योत्स्नानुलेपनम् ॥
ஸமீக்ஷ்ய விமலம் வ்யோம கதவித்யுத்வலாஹகம் ।
ஸாரஸாரவஸங்குஷ்டம் ரம்யஜ்யோத்ஸ்நாநுலேபனம் ॥ 1

समृद्धार्थं च सुग्रीवं मन्दधर्मार्थसंग्रहम् ।
अत्यर्थमसतां मार्गमेकान्तगतमानसम् ॥
ஸம்ருத்தார்தம் ச ஸுக்ரீவம் மந்ததர்மார்தஸங்க்ரஹம் ।
அத்யர்தமஸதாம் மார்கமேகாந்த கதமானஸம் ॥ 2

निवृत्तकार्यं सिद्धार्थं प्रमदाभिरतं सदा ।
प्राप्तवन्तमभिप्रेतान् सर्वानपि मनोरथान् ॥
நிவ்ருத்தகார்யம் ஸித்தார்தம் ப்ரமதாபிரதம் ஸதா ।
ப்ராப்தவந்தமபிப்ரேதான் ஸர்வாநபி மநோரதான் ॥ 3

स्वां च पत्नीमभिप्रेतां तारां चापि समीप्सिताम् ।
विहरन्तमहोरात्रं कृतार्थं विगतज्वरम् ॥
ஸ்வாம் ச பத்நீமபிப்ரேதாம் தாராம் சாபி ஸமீப்ஸிதாம் ।
விஹரந்தமஹோராத்ரம் க்ருதார்தம் விகதஜ்வரம் ॥ 4

क्रीडन्तमिव देवेन्द्रं नन्दनेऽप्सरसां गणैः ।
मन्त्रिषु न्यस्तकार्यं च मित्राणामनवेक्षकम् ॥
க்ரீடந்தமிவ தேவேந்த்ரம் நந்தனே(அ)ப்ஸரஸாம் கணை: ।
மந்த்ரிஷு ந்யஸ்த கார்யம் ச மித்ராணாமனவேக்ஷகம் ॥ 5

उत्सन्नराज्यसंदेशं कामवृत्तमवस्थितम् ।
निश्चितार्थोऽर्थतत्त्वज्ञः कालधर्मविशेषवित् ॥
உத்ஸந்நராஜ்ய ஸந்தேஶம் காமவ்ருத்தமவஸ்திதம் ।
நிஶ்சிதார்தோऽர்த தத்த்வஜ்ஞ: கால தர்ம விஶேஷவித் ॥ 6

प्रसाद्य वाक्यैर्मधुरैर्हेतुमद्भिर्मनोरमैः ।
वाक्यविद्वाक्यतत्त्वज्ञं हरीशं मारुतात्मजः ॥
ப்ரஸாத்ய வாக்யைர் மதுரைர் ஹேதுமத்பிர் மநோரமை: ।
வாக்யவித்வாக்ய தத்த்வஜ்ஞம் ஹரீஶம் மாருதாத்மஜ: ॥ 7

हितं तथ्यं च पथ्यं च सामधर्मार्थनीतिमत् ।
प्रणयप्रीतिसंयुक्तं विश्वासकृतनिश्चयम् ॥

ஹிதம் தத்யம் ச பத்யம் ச ஸாமதர்மார்த நீதிமத் ।
ப்ரணய ப்ரீதி ஸம்யுக்தம் விஸ்வாஸக்ருத நிஸ்சயம் ॥

हरीश्वरमुपागम्य हनुमान्वाक्यमब्रवीत् ॥

ஹரீஸ்வரமுபாகம்ய ஹநுமான் வாக்யமப்ரவீத் ॥ 8

நிஸ்சிதார்த: - ஆகவேண்டிய காரியத்தில் சலியாப் பற்றுடையவரும்,
அர்த தத்த்வஞ: - காரியங்களின் நுட்பங்களை நன்கு அறிந்தவரும்,
காலதர்ம விஸேஷவித் -
அததற்கேற்ற காலம், அததனால் விளையும்
தர்மம், இவைகளை உள்ளபடி அறிந்தவரும்,
வாக்யவித் - எடுத்துரைப்பதில் வல்லவரும்,
மாருதாத்மஜ: - வாயுகுமாரருமான
ஹநுமான் - ஹனுமார்,
வ்யோம - ஆகாசத்தை
விமலம் - நிர்மலமாயிருப்பதாகவும்,
கதவித்யுத்வலாஹகம் - மின்னலும் மேகங்களுமில்லாததாயும்,
ஸாரஸாரவ ஸங்குஷ்டம் - பக்ஷிகளின் ஆரவார ஒலியால் நிரம்பப் பெற்றதாயும்,
ரம்ய ஜ்யோத்ஸ்நாநு லேபனம் - அழகிய நிலாவாகிய பூச்சையுடையதாயும்,
ஹரீஸம் - வானரோத்தமனும்,
ஹரீஸ்வரம் - வானர மன்னனுமாகிய
வாக்ய தத்த்வஞம் - பேச்சின் நுட்பமறிந்த
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
ஸம்ருத்தார்தம் - காரியம் கைகூடப்பெற்று
மந்த தர்மார்த ஸங்க்ரஹம் ச - தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் பாதுகாக்க மறந்திருப்பவனாயும்,
அத்யர்தம் - மிகவும்
அஸதாம் - கெட்டவர்களுடைய
மார்கம் - அனுஷ்டானத்தையுடையவனாகவும்,
ஏகாந்த கதமானஸம் - ஏகாந்தமாயிருப்பதில் மனத்தை முற்றிலும் செலுத்தியவனாகவும்,
நிவ்ருத்த கார்யம் - உத்தேசித்த காரியம் கைகூடப்பெற்று
ஸித்தார்தம் - பயனைப் பெற்றவனாய்
ஸதா - எக்காலத்திலும்
ப்ரமதாபிரதம் - ஸ்திரீகளோடு காலம் கழிப்பவனாயும்,
அபிப்ரேதான் - சர்வமுமாய் மனதில் கொண்டிருந்த
மநோரதான் - மனோரதங்கள்
ஸர்வாந் ஏவ - எல்லாவற்றையும்,
அபிப்ரேதாம் - அன்புள்ள

ஸ்வாம் - தனது
பத்நீம் ச - மனைவியையும்
ஸமீப்ஸிதாம் - விரும்பிய
தாராம் அபி ச - தாரையையும்
ப்ராப்த வந்தம் - அடைந்தவனாய்
க்ருதார்தம் - காரியம் கைகூடப்பெற்றவனாய்
விகத ஜ்வரம் - மனக்கவலைகளொழிந்தவனாய்
அஹோராத்ரம் - அல்லும் பகலும்
விஹரந்தம் - சிற்றின்பத்தில் காலம் கழிப்பவனாகவும்,
நந்தனே - நந்தவனத்தில்
அப்ஸரஸாம் - அப்ஸரஸ்திரீகளுடைய
கணை: - கணங்களோடு
க்ரீடந்தம் - பொழுதுபோக்கும்
தேவேஸம் - இந்திரனை
இவ - போல
மந்த்ரிஷு - மந்திரிகளிடத்தில்
ந்யஸ்த கார்யம் ச - ராஜகாரியத்தை ஒப்புவித்துவிட்டவனாகவும்,
மந்த்ரிணாம் - உதவியவர்களை
அனவேக்ஷகம் - மறந்துவிட்டவனாகவும்,
உத்ஸந்ந ராஜ்ய ஸந்தேஸம் - ராஜ்ய வியாபாரங்களை ஒழித்தவனாய்
காம வ்ருத்தம் - காமத்திலீடுபட்டவனாய்
அவஸ்திதம் - இருப்பவனாகவும்
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
உபகம்ய - கிட்டி,
ஹேதுமத்பி: - சரியான காரணங்களையுடைய
மதுரை: - இனிய
மநோரமை: - நல்ல
வாக்யை: - வார்த்தைகளால்
ப்ரஸாத்ய - உள்ளம் குளிரச்செய்து,
ஹிதம் ச - நல்ல பயனை அளிக்கத்தக்கதும்
தத்யம் - உண்மையையும்
பத்யம் - க்ஷேமத்திற்கு அவசியமாயிருக்கிறதும்
ஸாம தர்மார்த நீதிமத் - மனம்கோணாதிருத்தல், தர்மம், பிரயோஜனம், நியாயம், இவைகளோடு கூடினதும்
ப்ரணய ப்ரீதி ஸம்யுக்தம் - அன்பு பத்திமை இவைகளோடுகூடினதும்
விஸ்வாஸ க்ருத நிஸ்சயம் ச - ராஜபக்தியில் ஈடுபட்ட தீர்மானத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதுமாகிய
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

राज्यं प्राप्तं यशश्चैव कौली श्रीरभिवर्धिता ।
मित्राणां संग्रहः शेषस्तं भवान् कर्तुमर्हति ।।

ராஜ்யம் ப்ராப்தம் யஶஶ்சைவ கௌலீ ஸ்ரீரபி வர்திதா ।
மித்ராணாம் ஸங்க்ரஹ: ஶேஷஸ்தம் பவான் கர்துமர்ஹதி ॥ 9

ராஜ்யம் - ராஜ்யமானது
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது.
யஶ: ச - புகழும்
ஏவ - அப்படியே அடையப்பட்டது,
கௌலீ - தலைமுறையாய் வந்த
ஸ்ரீ: - ராஜலக்ஷ்மியானது
அபிவர்திதா - ஓங்கி வளர்கிறது,
மித்ராணாம் - பேருதவி புரிந்தவர்களுக்கு
ஸங்க்ரஹ: - பிரதிசெய்தல்
ஶேஷ: - எஞ்சி நிற்கின்றது.
பவான் - தேவரீர்
தம் - அதை
கர்தும் அர்ஹதி - செய்யவேண்டும்.

यो हि मित्रेषु कालज्ञः सततं साधु वर्तते ।
तस्य राज्यं च कीर्तिश्च प्रतापश्चाभिवर्धते ।।

யோ ஹி மித்ரேஷு காலஜ்ஞ: ஸததம் ஸாது வர்ததே ।
தஸ்ய ராஜ்யம் ச கீர்திஶ்ச ப்ரதாபஶ்சாபிவர்ததே ॥ 10

ய: ஹி - எவனொருவன்
காலஜ்ஞ: - எதையும் சரியான காலத்தில் செய்ய வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனாய்
மித்ரேஷு - பேருதவி புரிந்தவர்கள் விஷயத்தில்
ஸாது - நீதி முறைப்படி
ஸததம் - எக்காலத்திலும்
வர்ததே - நடக்கின்றானோ,
தஸ்ய - அவனுக்கு
ராஜ்யம் - ராஜ்யமானது
அபிவர்ததே - பெருகுகிறது;
கீர்தி: - கீர்த்தியும்
ச - அப்படியே
ப்ரதாப: ச - செல்வாக்கும்
ச - அப்படியே பெருகுகிறது.

यस्य कोशश्च दण्डश्च मित्राण्यात्मा च भूमिप ।
समवेतानि सर्वाणि स राज्यं महदश्नुते ।।

யஸ்ய கோஶஶ்ச தண்டஶ்ச மித்ராண்யாத்மா ச பூமிப ।
ஸமவேதாநி ஸர்வாணி ஸ ராஜ்யம் மஹதஶ்நுதே ॥ 11

பூமிப - மன்னா!
யஸ்ய - எவனொருவனுக்கு
கோஶ: - கருவூலமும்
தண்ட: - சைனியமும்
மித்ராணி - அன்பர்களும்
ஆத்மா ச - எல்லாக் காரியத்தையும் ஆராய்ச்சி செய்தலும்
ஸர்வாணி ச - ஆகிய இவையெல்லாமும்
ஸமவேதாநி - அகலாது கூடியிருக்கின்றனவோ
ஸ: ச - அவன்தான்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
மஹத் - நீடூழிகாலம்
அஶ்நுதே - அனுபவிக்கிறான்.

तद्भवान् वृत्तसंपन्नः स्थितः पथि निरत्यये ।
मित्रार्थमभिनीतार्थं यथावत् कर्तुमर्हति ।।

தத்பவான் வ்ருத்தஸம்பன்ன: ஸ்தித: பதி நிரத்யயே ।
மித்ரார்தம்பி நீதார்தம் யதாவத் கர்துமர்ஹதி ॥ 12

தத் - ஆதலால்
வ்ருத்த ஸம்பன்ன: - நற்குணம் பூண்டு
நிரத்யயே - தோஷரஹிதமான
பதி - அனுஷ்டானத்தில்
ஸ்தித: - பற்றுடையவரான
பவான் - தேவரீர்
மித்ரார்தம் - உதவிபுரிந்தவனுக்காக
அபிநீதார்தம் - தர்மப்படி செய்யவேண்டிய காரியத்தை
யதாவத் - சொன்னபடி
கர்தும் - செய்துமுடிக்க
அர்ஹதி - வேண்டும்.

संत्यज्य सर्वकर्माणि मित्रार्थे योऽनुवर्तते ।
संभ्रमाद्धिकृतोत्साहः सोऽनर्थेनावरुध्यते ।।

ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகர்மாணி மித்ரார்தே யோ அநுவர்ததே ।
ஸம்ப்ரமாத்ஹி க்ருதோத்ஸாஹ: ஸோऽநர்தே நாவருத்யதே ॥ 13

ய: - எவனொருவன்
ஸர்வ கர்மாணி - தனது மற்றக் காரியங்களெல்லாவற்றையும்
ஸந்த்யஜ்ய - கவனியாது விட்டுவிட்டு,
மித்ரார்தே - உதவிபுரிந்தவன் காரியத்தில்

ஸம்ப்ரமாத் - கௌரவத்தால்
க்ருதோத்ஸாஹ: - ஊக்கமுடையவனாய்
அநுவர்ததே - ஈடுபட்டிருக்கின்றானோ
ஸ: ஹி - அவன்தான்
அநர்த: - தீங்குகளால்
அவருத்யதே ந - தாக்கப்படாதிருக்கின்றான்.

यस्तु कालव्यतीतेषु मित्रकार्येषु वर्तते ।
स कृत्वा महतोऽप्यर्थान्न मित्रार्थेन युज्यते ॥

யஸ்து காலவ்யதீதேஷு மித்ரகார்யேஷு வர்ததே ।
ஸ க்ருத்வா மஹதோऽப்யர்தாந் ந மித்ரார்தேந யுஜ்யதே ॥ 14

ய: - எவனொருவன்
காலவ்யதீதேஷு - ஏற்றகாலம் கடந்ததாகிய
மித்ர கார்யேஷு - மித்திரனுடைய காரியங்களில்
வர்ததே - பிரவிருத்திக்கின்றானோ
ஸ: - அவன்
மஹத: அர்தாந் - பெரிய காரியங்களை
க்ருத்வா அபி து - செய்தாலும்
மித்ரார்தேந யுஜ்யதே ந - மித்திரனுக்கு செய்யவேண்டிய கடமையை செய்தவனாகான்.

यदिदं वीर कार्यं नो मित्रकार्यमरिन्दम ।
क्रियतां राघवस्यैतद्वैदेह्याः परिमार्गणम् ॥

யதிதம் வீர கார்யம் நோ மித்ரகார்யமரிந்தம ।
க்ரியதாம் ராகவஸ்யை தத்வைதேஹ்யா: பரிமார்கணம் ॥ 15

அரிந்தம - சத்துருசம்ஹாரக!
வீர - சூரனே!
வைதேஹ்யா: - சீதாதேவியாருடைய
பரிமார்கணம் - இருக்குமிடத்தைத் தேடுதலானது
ஏதத் - இப்பொழுதே
க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும்.
யத் இதம் - இந்த இதுதான்
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
மித்ர கார்யம் - உதவிபுரிந்தவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையாக
ந: - நம்மால்
கார்யம் - செய்யத்தக்கது.

तदिदं वीर कार्यं ते कालातीतमरिन्दम ॥

ததிதம் வீர கார்யம் தே காலாதீதமரிந்தம ॥ 16

அரிந்தம - சத்துருசம்ஹாரக!
வீர - சூரனே!
தே - உனது
கார்யம் - காரியமாகிற
தத் - அந்த
இதம் - இது
காலாதீதம் - சரியான காலத்தைக் கடந்ததாக ஆகிறது.

न च कालमतीतं ते निवेदयति कालवित् ।
त्वरमाणोऽपि सन् प्राज्ञस्तव राजन् वशानुगः ॥

ந ச காலமதீதம் தே நிவேதயதி காலவித் ।
த்வரமாணோऽபி ஸன் ப்ராஜ்ஞஸ்தவ ராஜன் வஶாநுக: ॥ 17

ராஜன் - அரசே!
காலவித் - எதெதை எந்தெந்த வேளையில் செய்ய வேண்டுமென்பதை அறிந்தவரும்
ப்ராஜ்ஞ: - சர்வஜ்ஞருமான அவர்
த்வரமாண: - ஆகவேண்டிய காரியத்தில் அவசரப்படுகின்றவராய்
அபிஸன் - இருக்கையிலுங்கூட
தவ - உமது
வஶாநுக: - மனம்கோணாது நடப்பவராய்
தே - உமக்கு
காலம் - செய்யதற்குரிய காலம்
அதீதம் ச - கடந்து விட்டதையும் கூட
நிவேதயதி ந - அறிவியாதிருக்கிறார்.

कुलस्य हेतुः स्फीतस्य दीर्घबन्धुश्च राघवः ।
अप्रमेयप्रभावश्च स्वयं चाप्रतिमो गुणैः ॥

குலஸ்ய ஹேது: ஸ்பீதஸ்ய தீர்கபந்துஶ்ச ராகவ: ।
அப்ரமேய ப்ரபாவஶ்ச ஸ்வயம் சாப்ரதிமோ குணை: ॥ 18

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஸ்பீதஸ்ய - செழுமையுற்று விளங்கும்
குலஸ்ய - ராஜ்யத்திற்கு
ஹேது: - காரணமாயுள்ளவர்;
தீர்க பந்து: ச - நீடூழிகாலம் செய்த நன்றி மறவாதவர்;
அப்ரமேய ப்ரபாவ: - அளவிடப்படாத மஹிமையுடையவர்;
ஸ்வயம் - தனக்கே உரியதான
குணை: - திருக்கல்யாண குணங்களால்
அப்ரதிம: ச - ஒப்பற்றவர்.

तस्य त्वं कुरु वै कार्यं पूर्वं तेन कृतं तव ।
हरीश्वर हरिश्रेष्ठानाज्ञापयितुमर्हसि ॥

தஸ்ய த்வம் குரு வை கார்யம் பூர்வம் தேந க்ருதம் தவ ।
ஹரீஸ்வர ஹரிஸ்ரேஷ்டாநாஜ்ஞாபயிதுமர்ஹஸி ॥ 19

ஹரீஸ்வர - வானரமன்னா!
ஹரிஸ்ரேஷ்டாந் - வானரோத்தமர்களை
ஆக்ஞாபயிதும் - ஆஜ்ஞாபிக்க
அர்ஹஸி - வேண்டும்.
தேந - அவரால்
தவ - உமக்கு
பூர்வம் - ஏற்கனவே
க்ருதம் - ஆகவேண்டிய காரியம் செய்து முடிக்கப்பட்டது;
த்வம் வை - நீரும்
தஸ்ய - அவருக்கு
கார்யம் - செய்யவேண்டிய காரியத்தை
குரு - செய்யும்.

न हि तावद्भवेत् कालो व्यतीतश्चोदनादृते ।
चोदितस्य हि कार्यस्य भवेत् कालव्यतिक्रमः ॥

ந ஹி தாவத் பவேத்காலோ வ்யதீதஸ்சோதநாத்ருதே ।
சோதிதஸ்ய ஹி கார்யஸ்ய பவேத் காலவ்யதிக்ரம: ॥ 20

சோதநாத்ருதே - ஆக்கினையின்றி
தாவத் ஹி - இப்பொழுதே என்றால்
கால: - செய்தற்குரிய காலம்
வ்யதீத: - கடந்துபோனதாக
பவேத் ந - ஏற்படாது;
கார்யஸ்ய - காரியம்
சோதிதஸ்ய ஹி - நினைப்பூட்டப்பட்டதாக ஆகில்
காலவ்யதிக்ரம: - செய்தற்குரிய காலம் தப்பினதாக
பவேத் - ஏற்படும்.

अकर्तुरपि कार्यस्य भवान् कर्ता हरीश्वर ।
किं पुनः प्रतिकर्तुस्ते राज्येन च धनेन च ॥

அகர்துரபி கார்யஸ்ய பவான் கர்தா ஹரீச்வர ।
கிம் புன: ப்ரதிகர்துஸ்தே ராஜ்யேன ச தனேன ச ॥ 21

ஹரீஸ்வர - வானர மன்னா!
பவான் - நீர்
கார்யஸ்ய ச - ஏதொரு உதவியையும்

அகர்து: அபி - புரியாதவனுக்கும்கூட
கர்தா - உதவி புரிகிறவர்;
தே - உமக்கு
ராஜ்யேன - ராஜ்யத்தோடும்
தனேன ச - செல்வத்தோடும்
ப்ரதி கர்து: - உதவிபுரிந்த அவருக்கு
கிம் புன: - ஏனோ இப்படியிருக்கிறீர்?

शक्तिमानपि विक्रान्तो वानरर्क्षगणेश्वर ।
कर्तुं दाशरथेः प्रीतिमाज्ञायां किं न सज्जसे ॥

ஶக்திமானபி விக்ராந்தோ வாநரர்க்ஷகணேஶ்வர ।
கர்தும் தாஶரதே: ப்ரீதிமாஜ்ஞாயாம் கிம் ந ஸஜ்ஜஸே ॥ 22

வாநரர்க்ஷகணேஶ்வர - வானரக் கரடி கணங்களுக்கு மன்னா!
விக்ராந்த: - ஆற்றலுடையவரும்,
ஶக்திமான் அபி - ஆண்மையுடையவருமான நீர்
தாஶரதே: - ஸ்ரீராமருடைய
ப்ரீதிம் - மனோபீஷ்டத்தை
கர்தும் - செய்துமுடிக்க
ஆஜ்ஞாயாம் - ஆஜ்ஞையிடுவதில்
கிம் - ஏன்
ந ஸஜ்ஜஸே - முயலாதிருக்கின்றீர்?

कामं खलु शरैः शक्तः सुरासुरमहोरगान् ।
वशे दाशरथिः कर्तुं त्वत्प्रतिज्ञां तु काङ्क्षते ॥

காமம் கலு ஶரை: ஶக்த: ஸுராஸுர மஹோரகான் ।
வஶே தாஶரதி: கர்தும் த்வத் ப்ரதிஜ்ஞாம் து காங்க்ஷதே ॥ 23

தாஶரதி: - ஸ்ரீராமர்
ஸுராஸுர மஹோரகான் - தேவர்கள், அசுரர்கள், மகோரகர்களாகிய எல்லோரையும்
ஶரை: - பாணங்களால்
வஶே கர்தும் - அதீனமாக்கிக்கொள்ள
ஶக்த: - வல்லவர்.
காமம் கலு - இப்படியிருக்கையிலும்கூட
து - இவ்விஷயத்தில்
த்வத் ப்ரதிஜ்ஞாம் - உமது வாக்தத்தத்தை
காங்க்ஷதே - எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்.

प्राणत्यागाविशङ्केन कृतं तेन तव प्रियम् ।
तस्य मार्गाम वैदेहीं पृथिव्यामपि चाम्बरे ॥

ப்ராணத்யாகா விஶங்கேந க்ருதம் தேந தவ ப்ரியம் ।
தஸ்ய மார்காம வைதேஹீம் ப்ருதிவ்யாமபி சாம்பரே ॥ 24

ப்ராணத்யாகா விஶங்கேந	- உயிரைவிடத்துணிந்த
தேந	- அவரால்
தவ	- உமக்கு
ப்ரியம்	- உதவி
க்ருதம்	- புரியப்பட்டது.
தஸ்ய	- அவருக்கு
வைதேஹீம்	- ஸீதாதேவியை
ப்ருதிவ்யாம் ச	- உலகிலும்
அம்பரே அபி	- ஆகாயத்திலும்
மார்காம	- தேடிக்காணக்கடவோம்.

न देवा न च गन्धर्वा नासुरा न मरुद्गणाः ।
न च यक्षा भयं तस्य कुर्युः किमुत राक्षसाः ॥

ந தேவா ந ச கந்தர்வா ந அஸுரா ந மருத்கணா: ।
ந ச யக்ஷா பயம் தஸ்ய குர்யு: கிமுத ராக்ஷஸா: ॥ 25

அஸுரா:	- அசுரர்களும்
ஸ மருத்கணா:	- மருத்கணங்களுள்ளிட்ட
தேவ தானவ கந்தர்வா:	- தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்களும்,
யக்ஷா: ச	- யக்ஷர்களும்,
தஸ்ய	- அவருக்கு
பயம்	- ஆபத்தை
குர்யு: ந	- விளைவிக்க முடியாது;
ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்
கிமுத	- என்ன செய்ய முடியும்?

तदेवं शक्तियुक्तस्य पूर्वं प्रियकृतस्तव ।
रामस्यार्हसि पिङ्गेश कर्तुं सर्वात्मना प्रियम् ॥

ததேவம் ஶக்தியுக்தஸ்ய பூர்வம் ப்ரியக்ருதஸ்தவ ।
ராமஸ்யார்ஹஸி பிங்கேஶ கர்தும் ஸர்வாத்மநா ப்ரியம் ॥ 26

பிங்கேஶ	- வானர மன்னா!
ஏவம்	- இத்தகைய
ஶக்தியுக்தஸ்ய	- சக்தி படைக்கப் பெற்றவரும்
தவ	- உமக்கு
பூர்வம்	- ஏற்கனவே
ப்ரியக்ருத:	- உதவிசெய்து முடித்தவருமான
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு

ஸர்வாத்மநா	- எவ்வகையிலும்
தத்	- அந்த
ப்ரியம்	- கைம்மாறை
கர்தும்	- செய்ய
அர்ஹஸி	- வேண்டும்.

नाधस्तादवनौ नाप्सु गतिर्नोपरि चाम्बरे ।
कस्यचित् सज्जतेऽस्माकं कपीश्वर तवाज्ञया ॥

நாதஸ்தாதவனௌ நாப்ஸு கதிர்நோபரி சாம்பரே ।
கஸ்யசித் ஸஜ்ஜதே(அ)ஸ்மாகம் கபீஶ்வர தவாஜ்ஞயா ॥ 27

கபீஶ்வர	- வானர மன்னா!
தவ	- உமது
ஆஜ்ஞயா	- நியமத்தைக்கொண்டு,
அஸ்மாகம்	- எங்களுக்குள்
கஸ்யசித்	- எவனுக்கும்
கதி:	- போக்கானது
அதஸ்தாத்	- பாதாளத்திலும்
அவனௌ ச	- பூமியிலும்
ஸஜ்ஜதே ந	- தடைபடுகிறதில்லை;
அப்ஸு	- நீரிலும்
ந	- தடைபடுகிறதில்லை;
உபரி	- உயர
அம்பரே	- ஆகாயத்திலும்
ந	- தடைபடுகிறதில்லை.

तदाज्ञापय कः किं ते कृते कुत्र व्यवस्यतु ।
हरयो ह्यप्रधृष्यास्ते सन्ति कोट्यग्रतोऽनघाः ॥

ததாஜ்ஞாபய க: கிம் தே க்ருதே குத்ர வ்யவஸ்யது ।
ஹரயோ ஹ்யப்ரத்ருஷ்யாஸ்தே ஸந்தி கோட்யக்ரதோ அநகா: ॥ 28

தே	- உமக்கு
அநகா:	- தோஷரஹிதர்களும்
அப்ரத்ருஷ்யா:	- பிறரால் வெல்ல முடியாதவர்களுமான
ஹரய:	- வானரர்கள்
கோட்யக்ரத: ஹி	- கோடிக்கணக்காகவே
ஸந்தி	- இருக்கின்றார்கள்.
தே க்ருதே	- உமக்காக
க:	- யார்
கிம்	- எதை
குத்ர	- எங்கு

வ்யவஸ்யது - ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்?
தத் - அதை
ஆஜ்ஞாபய - கட்டளையிட்டருளும்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा काले साधु निवेदितम् ।
सुग्रीवः सत्त्वसंपन्नश्चकार मतिमुत्तमाम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா காலே ஸாது நிவேதிதம் ।
ஸுக்ரீவ: ஸத்த்வஸம்பந்ந ஶ்சகார மதிமுத்தமாம் ॥ 29

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
தஸ்ய - அவரது
காலே - ஏற்றகாலத்தில்
ஸாது - ஏற்றபடி
நிவேதிதும் - அறிவிக்கப்பட்ட
தத்வசனம் - அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ஸத்த்வ ஸம்பந்ந: - நல்ல அறிவுடன் கூடியவனாகி
உத்தமாம் - சிறந்த
மதிம் - ஆலோசனையை
சகார - செய்தான்.

स संदिदेशाभिमतं नीलं नित्यकृतोद्यमम् ।
दिक्षु सर्वासु सर्वेषां सैन्यानामुपसंग्रहे ॥

ஸ ஸந்திதேஶாபி மதம் நீலம் நித்யக்ருதோத்யமம் ।
திக்ஷு ஸர்வாஸு ஸர்வேஷாம் ஸைந்யாநாமுபஸங்க்ரஹே ॥ 30

ஸ: - அவன்
ஸர்வாஸு - எல்லா
திக்ஷு - திக்குகளிலும்
ஸர்வேஷாம் - எல்லா
ஸைந்யாநாம் - சேனைகளையும்
உபஸங்க்ரஹே - ஓரிடத்தில் சேர்க்கும் விஷயத்தில்
நித்ய க்ருதோத்யமம் - எப்பொழுதும் எதிலும் விடா முயற்சி உடையவனும்,
அபிமத்தம் - நன்கு மதிக்கப்பட்டவனுமான
நீலம் - நீலனென்பவனை
ஸந்திதேஶ - பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான்.

यथा सेना समग्रा मे यूथपालाश्च सर्वशः ।
समागच्छन्त्यसङ्गेन सेनाग्राणि तथा कुरु ॥

யதா ஸேநா ஸமக்ரா மே யூத பாலாஶ்ச ஸர்வஶ: ।
ஸமா கச்சந்த்ய ஸங்கேந ஸேநாக்ராணி ததா குரு ॥ 31

மே - எனது
ஸேநா - சேனை
ஸமக்ரா - எல்லாமும்
யூத பாலா: - சேனைத் தலைவர்களை ஆஜ்ஞாபிக்கும்
ஸேநாக்ராணி ச - சேனைகளை நடத்தும் தலைவர்களும்
ஸர்வஶ: - முற்றும்
அஸங்கேந - தடையின்றி
யதா - எப்படிச் செய்தால்
ஸமா கச்சந்தி - வந்து சேர்வார்களோ
ததா - அப்படியே
குரு - செய்.

ये त्वन्तपालाः प्लवगाः शीघ्रगा व्यवसायिनः ।
समानयन्तु ते सैन्यं त्वरिताः शासनान्मम ॥

யே த்வந்த பாலா: ப்லவகா: ஶீக்ரகா வ்யவஸாயின: ।
ஸமாநயந்து தே ஸைன்யம் த்வரிதா: ஶாஸநாந் மம ॥ 32

மம - எனது
ஶாஸநாத் - ஆக்கினையைக்கொண்டு
அந்த பாலா: - ராஜ்ய எல்லைகளைக் காக்குகிறவர்களும்
வ்யவஸாயின: - தைரியமுள்ளவர்களும்
ஶீக்ரகா: - வேகம் செல்ல வல்லவர்களுமான
ப்லவகா: - வானரர்கள்
யே து - எவர்களோ
தே - அவர்கள்
த்வரிதா: - காலதாமதம் செய்யாதவர்களாய்
ஸைன்யம் - சேனையை
ஸமாநயந்து - அழைத்துக்கொண்டு வரட்டும்.

स्वयं चानन्तरं सैन्यं भवानेवानुपश्यतु ॥

ஸ்வயம் சாநந்தரம் ஸைன்யம் பவாநேவாநு பஶ்யது ॥ 33

அநந்தரம் - அதற்கப்பால்
ஸைன்யம் - சைன்யத்தை
ஸ்வயம் ச - வேறுத்திரவு எதிரிலாமலே
பவாந் ஏவ - நீயே
அநுபஶ்யது - கவனிப்பாயாக.

त्रिपञ्चरात्रादूर्ध्वं यः प्राप्नुयान्नेह वानरः ।
तस्य प्राणान्तिको दण्डो नात्र कार्या विचारणा ॥

த்ரிபஞ்சராத்ராதூர்த்வம் ய: ப்ராப்நுயாந்நேஹ வானர: ।
தஸ்ய ப்ராணாந்திகோ தண்டோ நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ 34

வானர: - வானரனே!
இஹ - இங்கு
ய: - எவனொருவன்
த்ரிபஞ்சராத் - பதினைந்து இரவு கழிந்து
ஊர்த்வம் - மறுதினத்திற்குள்
ந ப்ராப்நுயாத் - வந்து சேராதிருக்கின்றானோ
தஸ்ய - அவனுக்கு
ப்ராணாந்திக: - கொலை
தண்ட: - தண்டனை.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
விசாரணா - முன்பின் யோசித்தல்
ந கார்யா - செய்யத் தக்கதன்று.

हरींश्च वृद्धानुपयातु साङ्गदो भवान् ममाज्ञामधिकृत्य निश्चिताम् ।
इति व्यवस्थां हरिपुंगवेश्वरो विधाय वेश्म प्रविवेश वीर्यवान् ॥

ஹரீம்ஶ்ச வ்ருத்தாநுபயாது ஸாங்கதோ
பவான் மமாஞாமதிக்ருத்ய நிஶ்சிதாம் ।
இதி வ்யவஸ்தாம் ஹரி புங்கவேஶ்வரோ
விதாய வேஶ்ம ப்ரவிவேஶ வீர்யவான் ॥ 35

பவான் - நீர்
ஸாங்கத: - அங்கதனோடு கூடவே
மம - எனது
நிஶ்சிதாம் - முடிவான
ஆஞாம் - ஆக்கினையை
அதிக்ருத்ய - அதிகாரமாகக்கொண்டு,
வ்ருத்தாந் - பெரியோர்களாகிய
ஹரீன் ச - வானரர்களையும்
உபயாது - திட்டம் செய்வீராக.
வீர்யவான் - வீர்யவானான
ஹரி புங்கவேஶ்வர: - வானரோத்தம மன்னனாகுமவன்
இதி - மேற்கண்டபடி
வ்யவஸ்தாம் - ஏற்பாட்டை
விதாய - செய்துமுடித்து,
வேஶ்ம - அரண்மனைக்குள்
ப்ரவிவேஶ - போய்ச் சேர்ந்தான்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநுமத்ப்ரதிபோதனம் நாம ஏகோநத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 30

गुहां प्रविष्टे सुग्रीवे विमुक्ते गगने घनैः ।
वर्षरात्रोषितो रामः कामशोकाभिपीडितः ॥

குஹாம் ப்ரவிஷ்டே ஸுக்ரீவே விமுக்தே ககனே கநை: ।
வர்ஷராத்ரோஷிதோ ராம: காமஶோகாபிபீடித: ॥ 1

पाण्डरं गगनं दृष्ट्वा विमलं चन्द्रमण्डलम् ।
शारदीं रजनीं चैव दृष्ट्वा ज्योत्स्नानुलेपनाम् ॥

பாண்டரம் ககனம் த்ருஷ்ட்வா விமலம் சந்த்ர மண்டலம் ।
ஶாரதீம் ரஜநீம் சைவ த்ருஷ்ட்வா ஜ்யோத்ஸ்நாநுலேபநாம் ॥ 2

कामवृत्तं च सुग्रीवं नष्टां च जनकात्मजाम् ।
बुद्ध्वा कालमतीतं च मुमोह परमातुरः ॥

காமவ்ருத்தம் ச ஸுக்ரீவம் நஷ்டாம் ச ஜனகாத்மஜாம் ।
புத்த்வா காலமதீதம் ச முமோஹ பரமாதுர: ॥ 3

வர்ஷராத்ரோஷித: - வர்ஷாகாலத்தைக் கழித்துவிட்டு
காமஶோகாபி பீடித: - அன்பினதிசயத்தால் தபித்துக் கொண்டிருந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஸுக்ரீவ - சுக்ரீவன்
குஹாம் - குகையில்
ப்ரவிஷ்டே - இருக்கையில்,
ககனே - ஆகாயம்
கநை: விமுக்தே - மேகங்களில்லாதிருக்கையில்,
ககனம் - ஆகாயத்தை
பாண்டுரம் - வெண்மையாயிருப்பதாகவும்,
சந்த்ர மண்டலம் - சந்திரமண்டலத்தை
விமலம் - நிர்மலமாயிருப்பதாகவும்,
த்ருஷ்ட்வா ச - கவனித்தும்,
ஶாரதீம் - சரத்கால்த்திய
ரஜநீம் - இரவை
ஜ்யோத்ஸ்நாநு லேபநாம் - நிலவுபரந்து விளங்குவதாயும்
த்ருஷ்ட்வா ஏவ - கவனித்தும்,
ஸுக்ரீவம் - சுக்ரீவனை
காமவ்ருத்தம் ச - காமத்தில் முற்றிலும் மூழ்கிக்கிடப்பவனாகவும்,
ஜனகாத்மஜாம் - ஜானகியை
நஷ்டாம் ச - கவரப்பட்டிருப்பவளாகவும்,
காலம் - வாக்களிக்கப்பட்ட காலம்

அதீதம் ச - கடந்துவிட்டதையும்
புத்த்வா - நினைத்து,
பரமாதுர: - முன்னிலுமதிகமாய் மனவேதனைப் படுகின்றவராகி
முமோஹ - இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாது திகைத்து நின்றார்.

स तु संज्ञामुपागम्य मुहूर्तान्मतिमान् पुनः ।
मनःस्थामपि वैदेहीं चिन्तयामास राघवः ॥

ஸ து ஸம்ஜ்ஞா முபாகம்ய முஹூர்தான் மதிமான் புன: ।
மன: ஸ்தாமபி வைதேஹீம் சிந்தயாமாஸ ராகவ: ॥ 4

மதிமான் - பேரறிவுற்ற
ஸ: - அந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
முஹூர்தாத் து - ஒரு முகூர்த்த காலத்திலேயே
புன: - மீளவும்
ஸம்ஜ்ஞாம் - ஸ்வபாவமாயுள்ள அறிவை
உபாகம்ய - பெற்று,
மனஸ்தாம் - மனத்தினுள்ளேயே ஆவாஹனம் செய்து கொண்டிருந்த
வைதேஹீம் அபி - வைதேஹியாரைப் பற்றி மட்டும்
சிந்தயா மாஸ - என்ன ஆயிற்றோ என்று கவலையுற்றார்.

आसीनः पर्वतस्याग्रे हेमधातुविभूषिते ।
शारदं गगनं दृष्ट्वा जगाम मनसा प्रियाम् ॥

ஆஸீந: பர்வதஸ்யாக்ரே ஹேம தாது விபூஷிதே ।
ஶாரதம் ககனம் த்ருஷ்ட்வா ஜகாம மனஸா ப்ரியாம் ॥ 5

பர்வதஸ்ய - மலையினது
ஹேம தாது விபூஷிதே - பொற்றாதுக்களால் அழகுவாய்ந்து விளங்கிய
அக்ரே - உச்சியில்
ஆஸீந: - உட்கார்ந்திருக்குமவர்
ஶாரதம் - சரத்காலத்திய
ககனம் - ஆகாசத்தை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ப்ரியாம் - மனைவியை
மனஸா ஜகாம - நினைத்தார்.

दृष्ट्वा च विमलं व्योम गतविद्युद्बलाहकम् ।
सारसारावसंघुष्टं विललापार्तया गिरा ॥

த்ருஷ்ட்வா ச விமலம் வ்யோம கதவித்யுத்பலாஹகம் ।
ஸாரஸாராவ ஸங்குஷ்டம் விலலாபார்தயா கிரா ॥ 6

ஸ: - அவர்
வ்யோம - ஆகாசத்தை
விமலம் - நிர்மலமாயிருப்பதாகவும்
கதவித்யுத் பலாஹகம் - மின்னல்களும் மேகங்களும் இல்லாதிருப்பதாகவும்
ஸாரஸாராவ ஸங்குஷ்டம் - பறவைகளின் ஒலிகளால் ஒலிக்கப் பெற்றதாகவும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஆர்தயா - மனவேதனையை நன்கு விளங்கக்காட்டுகிற
கிரா - சொல்கொண்டு
விலலாப - பின்வருமாறு புலம்பினார்.

सारसारावसंनादैः सारसारावनादिनी ।
याऽऽश्रमे रमते बाला साद्य मे रमते कथम् ॥

ஸாரஸாராவஸந்நாதை: ஸாரஸாராவநாதிநீ ।
யா ஆஶ்ரமே ரமதே பாலா ஸாஅத்ய மே ரமதே கதம் ॥ 7

யா - எவள்
ஸாரஸாராவ நாதிநீ - சாரசப் பறவையின் குரலுடையவளாய்
ஆஶ்ரமே - ஆச்ரமத்தில்
ஸாரஸாராவ ஸந்நாதை: - சாரசப் பறவைகளின் ஆரவார ஒலிகளால்
ரமதே - இதுவரை சந்தோஷமாய் காலம் கழித்து வந்தாளோ
ஸா - அந்த
மே - எனது
பாலா - இழுக்கற்ற மனைவி
அத்ய - இப்பொழுது
கதம் - எப்படி
ரமதே - காலம் கழிக்கிறாளோ?

पुष्पितांश्चासनान् दृष्ट्वा काञ्चनानिव निर्मलान् ।
कथं सा रमते बाला पश्यन्ती मामपश्यती ॥

புஷ்பிதான் ஶ்சாஸநாந் த்ருஷ்ட்வா காஞ்சநாநிவ நிர்மலான் ।
கதம் ஸா ரமதே பாலா பஶ்யந்தீ மாமபஶ்யதீ ॥ 8

பாலா - இழுக்கற்ற ஒழுக்கமுடைய
ஸா - அவள்
பஶ்யந்தீ - நாற்புறமும் பார்த்து
மாம் - என்னை
அபஶ்யதீ - காணாதவளாய்
நிர்மலான் - நிர்மலமான
காஞ்சநாந் இவ - பொன்போன்று
புஷ்பிதாந் - புஷ்பித்திருக்கின்ற
ஆஸநாந் - வேங்கை மரங்களை

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
கதம் ச - எப்படித்தான்
ரமதே - மனச்சாந்தியடைவள்?

या पुरा कलहंसानां स्वरेण कलभाषिणी ।
बुध्यते चारुसर्वाङ्गी साद्य मे बुध्यते कथम् ॥

யா புரா கலஹம்ஸாநாம் ஸ்வரேண கலபாஷிணீ।
புத்யதே சாருஸர்வாங்கீ ஸாஅத்ய மே புத்யதே கதம் ॥ 9

யா - எவள்
புரா - இதற்குமுன்
கல ஹம்ஸாநாம் - இனிய குரலுடைய ஹம்ஸங்களின்
ஸ்வரேண - ஒலியால்
புத்யதே - துயிலுணர்வளோ,
ஸா - அந்த
மே - எனது
கலபாஷிணீ - இனிய குரலுடைய
சாரு ஸர்வாங்கீ - ஸர்வாங்க சுந்தரி
அத்ய - இப்பொழுது
கதம் - எப்படி
புத்யதே - துயிலுணர்வாள்?

निःस्वनं चक्रवाकाणां निशम्य सहचारिणाम् ।
पुण्डरीकविशालाक्षी कथमेषा भविष्यति ॥

நிஸ்ஸ்வனம் சக்ரவாகாணாம் நிஶம்ய ஸஹசாரிணாம்।
புண்டரீக விஶாலாக்ஷீ கதமேஷா பவிஷ்யதி ॥ 10

ஸஹசாரிணாம் - இணைபிரியாது சஞ்சரிக்கின்ற
சக்ர வாகாணாம் - சக்ரவாகங்களுடைய
நிஸ்ஸ்வனம் - ஒலியை
நிஶம்ய - கேட்டு,
புண்டரீக விஶாலாக்ஷீ - வெண்டாமரைத்தடக்கண்ணாளாகிய
ஏஷா - இவள்
கதம் - எவ்வாறு
பவிஷ்யதி - உயிர் வாழ்வாள்?

सरांसि सरितो वापीः काननानि वनानि च ।
तां विना मृगशावाक्षीं चरन्नाद्य सुखं लभे ॥

ஸராம்ஸி ஸரிதோ வாபீ: காநநாநி வநாநி ச।
தாம் விநா ம்ருக ஶாபாக்ஷீம் சரந்நாத்ய ஸுகம் லபே ॥ 11

ஸராம்ஸி - குளங்களிலும்,
ஸரித: - நதிகளிலும்,
வாபீ: - நடைவாபிகளிலும்,
காநநாநி - சோலைகளிலும்,
வநாநி ச - வனங்களிலும்,
தாம் - அந்த
ம்ருக ஶாபாக்ஷீம் - இளைமான்விழியாளை
விநா - விட்டுப் பிரிந்து தனியே
அத்ய - இப்பொழுது
சரந் - திரிகின்ற நான்
ஸுகம் - நிம்மதியை
ந லபே - அடையாதிருக்கின்றேன்.

अपि तां मद्वियोगाच्च सौकुमार्याच्च भामिनीम् ।
नदूरं पीडयेत् कामः शरद्गुणनिरन्तरः ॥

அபி தாம் மத்வியோகாச்ச ஸௌகுமார்யாச்ச பாமிநீம்।
நதூரம் பீடயேத் காம: ஶரத்குண நிரந்தர: ॥ 12

ஶரத் குண நிரந்தர: - சரத்காலத்திய குணங்களால் கூடவே இருக்கின்றதாகிய
காம: - சம்போகத்தில் (ராவணனுடைய) ஆசை
தாம் - அந்த
பாமிநீம் - கட்டழகியை
மத்வியோகாத் ச - என்னை விட்டுப் பிரிந்திருப்பதாலும்,
ஸௌகுமார்யாத் ச - பேரெழிலாலும்
தூரம் - முற்றிலும்
ந பீட்யேத் அபி - கெடுத்துவிடாமல் இருக்கவேண்டுமே.

एवमादि नरश्रेष्ठो विललाप नृपात्मजः ।
विहङ्ग इव सारङ्गः सलिलं त्रिदशेश्वरात् ॥

ஏவமாதி நரஶ்ரேஷ்டோ விலலாப ந்ருபாத்மஜ:।
விஹங்க இவ ஸாரங்க: ஸலிலம் த்ரிதஶேஶ்வராத் ॥ 13

ந்ருபாத்மஜ: - சக்கரவர்த்தி மகனும்
நரஶ்ரேஷ்ட: - புருஷோத்தமருமான அவர்
ஏவமாதி - இப்படியெல்லாம்
த்ரிதஶேஶ்வராத் - தேவேந்திரனிடத்தினின்று
ஸலிலம் - மழைக்காக
ஸாரங்க: விஹங்க: - சாதகப்பறவை
இவ - போல
விலலாப - கதறினார்.

ततश्चञ्चूर्य रम्येषु फलार्थी गिरिसानुषु ।
ददर्श पर्युपावृत्तो लक्ष्मीवाँल्लक्ष्मणोऽग्रजम् ॥

தத: ஸஞ்சூர்ய ரம்யேஷு பலார்தீ கிரிஸாநுஷு ।
ததர்ஶ பர்யுபா வ்ருத்தோ லக்ஷ்மீவான் லக்ஷ்மணோऽக்ரஜம் ॥ 14

ரம்யேஷு	-	அழகான
கிரிஸாநுஷு	-	மலைத்தாழ்வரைகளில்
பலார்தீ	-	பழங்களை வேண்டி
சஞ்சூர்ய	-	திரிந்து,
தத:	-	அப்பொழுது
பர்யுபா வ்ருத்த:	-	திரும்பி வந்துசேர்ந்த
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
லக்ஷ்மணாக்ரஜம்	-	லக்ஷ்மணரின் தமையனாரை (ஸ்ரீராமரை)
த தர்ஶ	-	கண்டு காத்து நின்றார்.

तं चिन्तया दुःसहया परीतं विसंज्ञमेकं विजने मनस्वी ।
भ्रातुर्विषादात् परितापदीनः समीक्ष्य सौमित्रिरुवाच रामम् ॥

தம் சிந்தயா துஸ்ஸஹயா பரீதம் விஸம்ஞமேகம் விஜனே மனஸ்வீ ।
ப்ராதுர்விஷா தாத் பரிதாபதீன: ஸமீக்ஷ்ய ஸௌமித்ரிருவாச ராமம் ॥ 15

மனஸ்வீ	-	மகாப் பிராஜ்ஞரான
ஸௌமித்ரி:	-	லக்ஷ்மணர்
துஸ்ஸஹயா	-	பொறுத்தற்கரிய
சிந்தயா	-	மனக்கவலையால்
பரீதம்	-	நொந்து
விஸம்ஞம்	-	களைமாறி
விஜனே	-	ஒருவருமில்லாத இடத்தில்
ஏகம்	-	தனியாயிருந்த
தம்	-	அந்த
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
ஸமீக்ஷ்ய	-	பார்த்து
ப்ராது:	-	தமையனது
விஷாதாத்	-	துயரத்தினால்
பரிதாபதீன:	-	பரிதபித்து துயரப்படுகின்றவராகி
உவாச	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

किमार्य कामस्य वशंगतेन किमात्मपौरुष्यपराभवेन ।
अयं सदा संह्रियते समाधिः किमत्र योगेन निवर्तते न ॥

கிமார்ய காமஸ்ய வஶம் கதேந
கிமாத்ம பௌருஷ்ய பராபவேன ।
அயம் ஸதா ஸம்ஹ்ரியதே ஸமாதி:
கிமத்ர யோகேன நிவர்ததே ந ॥ 16

ஆர்ய	-	அண்ணா!
காமஸ்ய	-	மனோரதத்திற்கு
வஶம் கதேந	-	ஈடுபட்டுக்கிடப்பதால்
கிம்	-	ஆவதென்ன?
ஆத்ம பௌருஷ்ய பராபவேன	-	உமது ஆண்மையை ஒழித்துவிடுவதால்
கிம்	-	ஆவதென்ன?
அயம்	-	இந்த
ஸமாதி:	-	நிம்மதியானது
ஸதா	-	அடிக்கடி
ஸம்ஹ்ரியதே	-	உம்மால் குலைக்கப்படுகிறதே!
அத்ர	-	இப்பொழுது
நிவர்ததேந	-	தாறுமாறாய்த் திரும்பிய
யோகேன	-	நினைவால்
கிம்	-	ஆவதென்ன?

क्रियाभियोगं मनसः प्रसादं समाधियोगानुगतं च कालम् ।
सहायसामर्थ्यमदीनसत्त्व स्वकर्महेतुं च कुरुष्व हेतुम् ॥ १

க்ரியாபி யோகம் மனஸ: ப்ரஸாதம்
ஸமாதியோகாநுகதம் ச காலம் ।
ஸஹாயஸாமர் த்யமதீனஸத்த்வ
ஸ்வ கர்ம ஹேதும் ச குருஷ்வ ஹேதும் ॥ 17

அதீனஸத்த்வ	-	எதற்கும் சலியா ஆண்மையுடையவரே!
க்ரியாபி யோகம்	-	மேற்கொண்ட காரியத்தில் விடாமுயற்சியையும்
மனஸ: ப்ரஸாதம்	-	மனத்தைச் சிதறவிடாதிருக்குதலையும்
ஸமாதி யோகாநுகதம்	-	பூர்வசங்கேதத்தின் பயனாய் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட
காலம் ச	-	காலத்தையும்
ஸஹாய ஸாமர்த்யம்	-	அன்பர்களின் சாமர்த்தியத்தையும்
ஸ்வ கர்ம ஹேதும்	-	உமது காரியத்தின் பிரயோஜனத்தையும்
ஹேதும் ச	-	அதற்கேற்ற வழியையும்
குருஷ்வ	-	மனத்தில் கொள்ளும்.

न जानकी मानववंशनाथ त्वया सनाथा सुलभा परेण ।
न चाग्निचूडां ज्वलितामुपेत्य न दह्यते वीर वराह कश्चित् ॥

ந ஜானகீ மானவ வம்ஶநாத
த்வயா ஸநாதா ஸுலபா பரேண ।
ந சாக்நிசூடாம் ஜ்வலிதா முபேத்ய
ந தஹ்யதே வீர வரார்ஹ கஶ்சித் ॥ 18

மானவ வம்ஶநாத - மனுகுலத் தலைவ!
வீர வரார்ஹ - உத்தம வீரர்களால் கொண்டாடப்படுபவரே!
த்வயா - உம்மை
ஸநாதா - நாயகராக உடைய
ஜானகீ - ஜானகிதேவியார்
பரேண - வேறொருவனால்
ஸுலபா ந - அணுக முடியாதவள்;
கஶ்சித் - ஒருவன்
ஜ்வலிதாம் - கொழுந்துவிட்டெரியும்
அக்நி சூடாம் ச - அக்னிஜ்வாலையையும்
உபேத்ய - கிட்டி,
ந தஹ்யதே ந - பொசுக்கப்படாமலிரான்.

स लक्ष्मिवांल्लक्ष्मणमप्रधृष्यं स्वभावजं वाक्यमुवाच रामः ।
हितं च पथ्यं च नयप्रसक्तं ससाम धर्मार्थसमाहितं च ॥

ஸ லக்ஷ்மிவாந் லக்ஷ்மண மப்ரத்ருஷ்யம்
ஸ்வபாவஜம் வாக்யமுவாச ராம: ।
ஹிதம் ச பத்யம் ச நயப்ரஸக்தம்
ஸஸாம தர்மார்த ஸமாஹிதம் ச ॥ 19

லக்ஷ்மிவாந் - பாக்யசாலியான
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரத்ருஷ்யம் - மறுபதிலுக்கிடம் கொடாததும்
ஸ்வபாவஜம் - பிறவிக்குணத்தால் விளைந்ததும்
ஹிதம் ச - சமயத்திற்கேற்றதும்
பத்யம் ச - நன்மை பயக்கத்தக்கதும்
நயப்ரஸக்தம் - கல்யாண குணங்களுக்கேற்றதாயிருக்கிறதும்
ஸஸாம - தண்ணளியை விளங்கக் காட்டுகிறதும்
தர்மார்த ஸமாஹிதம் ச - தர்மத்தினால் விளையும் பயனை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதுமான
வாக்யம் - பின்வரும் மொழியை
உவாச - மொழிந்தார்.

निःसंशयं कार्यमवेक्षितव्यं क्रियाविशेषो ह्यनुवर्तितव्यः ।
न तु प्रवृत्तस्य दुरासदस्य कुमार कार्यस्य फलं न चिन्त्यम् ॥

நிஸ்ஸம்ஶயம் கார்யமவே க்ஷிதவ்யம்
க்ரியாவிஶேஷோ ஹ்யநு வர்திதவ்ய: ।
நது ப்ரவ்ருத்தஸ்ய துராஸதஸ்ய குமார
கார்யஸ்ய பலம் ந சிந்த்யம் ॥ 20

குமார - குழந்தாய்!
கார்யம் - ஒரு காரியமானது
நிஸ்ஸம்ஶயம் - கலவரமின்றி
அவேக்ஷிதவ்யம் - கவனிக்கத்தக்கது,
க்ரியா விஶேஷ: - அந்தக் காரியத்தின் தொடர்பானது
அநுவர்திதவ்ய: ஹி - விடாது முயற்சிக்கப்பட வேண்டியதே,
ப்ரவ்ருத்தஸ்ய - மேற்கொண்ட
துராஸதஸ்ய - கஷ்டமான
கார்யஸ்ய - காரியத்தினது
பலம் - பயன்
ந து - ஒருபொழுதும்
சிந்த்யம் - நினைக்கத்தக்கதன்று.

अथ पद्मपलाशाक्षीं मैथिलीमनुचिन्तयन् ।
उवाच लक्ष्मणं रामो मुखेन परिशुष्यता ॥

அத பத்ம பலாஶாக்ஷீம் மைதிலீமநு சிந்தயன் ।
உவாச லக்ஷ்மணம் ராமோ முகேன பரிஶுஷ்யதா ॥ 21

ராம: - ஸ்ரீராமர்
பத்ம பலாஶாக்ஷீம் - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடைய
மைதிலீம் - ஜானகிதேவியாரைப் பற்றி
அநுசிந்தயன் - கவலைப்படுகின்றவராய்
பரிஶுஷ்யதா - வாடிய
முகேன - முகத்தோடு
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அத - பின்வருமாறு
உவாச - மொழிந்தார்.

तर्पयित्वा सहस्राक्षः सलिलेन वसुंधराम् ।
निर्वर्तयित्वा सस्यानि कृतकर्मा व्यवस्थितः ॥

தர்பயித்வா ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸலிலேந வஸுந்தராம் ।
நிர்வர்தயித்வா ஸஸ்யாநி க்ருதகர்மா வ்யவஸ்தித: ॥ 22

ஸஹஸ்ராக்ஷ: - ஆயிரக்கண்ணன்
வஸுந்தராம் - பூமியை
ஸலிலேந - மழையினால்
தர்பயித்வா - குளிரச்செய்து,

ஸஸ்யாநி	-	பயிர்களை
நிர்வர்தயித்வா	-	வளரச்செய்து,
க்ருத கர்மா	-	தனது தொழிலைச் செய்து முடித்தவனாய்
வ்யவஸ்தித:	-	ஆயினன்.

स्निग्धगम्भीरनिर्घोषाः शैलद्रुमपुरोगमाः ।
विसृज्य सलिलं मेघाः परिश्रान्ता नृपात्मज ॥

ஸ்நிக்த கம்பீர நிர்கோஷா: ஶைலத்ரும புரோகமா: ।
விஸ்ருஜ்ய ஸலிலம் மேகா: பரிஶ்ராந்தா ந்ருபாத்மஜ ॥ 23

ந்ருபாத்மஜ	-	ராஜகுமார!
மேகா:	-	மேகங்கள்
ஸ்நிக்த கம்பீர நிர்கோஷா:	-	ஒளிகொண்டு கம்பீரமாய் ஒலிக்கின்றனவாய்
ஶைலத்ரும புரோகமா:	-	மலைகளின்மீதும் விருக்ஷங்களின் மீதும் உயர சஞ்சரிக்கின்றவைகளாய்
ஸலிலம்	-	நீரை
விஸ்ருஜ்ய	-	பொழித்துவிட்டு,
பரிஶ்ராந்தா:	-	இளைப்பாறுகின்றன.

नीलोत्पलदलश्यामाः श्यामीकृत्वा दिशो दश ।
विमदा इव मातङ्गा शान्तवेगाः पयोधराः ॥

நீலோத்பல தளஶ்யாமா: ஶ்யாமீ க்ருத்வா திஶோ தஶ ।
விமதா இவ மாதங்கா: ஶாந்தவேகா: பயோதரா: ॥ 24

பயோதரா:	-	மேகங்கள்
நீலோத்பல தளஶ்யாமா:	-	கருநெய்தல் இதழ்கள்போல் கறுத்தவைகளாய்
தஶ	-	பத்து
திஶ:	-	திக்குகளையும்
ஶ்யாமீ க்ருத்வா	-	கறுக்கச்செய்து,
விமதா:	-	மதமொழிந்த
மாதங்கா: இவ	-	யானைகள் போலவே
ஶாந்த வேகா:	-	ஆற்றலடங்கிக்கிடக்கின்றன.

जलगर्भा महावेगाः कुटजार्जुनगन्धिनः ।
चरित्वा विरताः सौम्य वृष्टिवाताः समुद्यताः ॥

ஜலகர்பா மஹாவேகா: குடஜார்ஜுன கந்தின: ।
சரித்வா விரதா: ஸௌம்ய வ்ருஷ்டிவாதா: ஸமுத்யதா: ॥ 25

ஸௌம்ய	-	அப்பா!
ஸமுத்யதா:	-	முன்கிளம்பிய
வ்ருஷ்டிவாதா:	-	மழைக்காற்றுகள்

ஜலகர்பா:	-	நீர்த்துளிகளை சுமந்தவைகளாய்
மஹாவேகா:	-	மகாவேகத்தையுடையவைகளாய்
குடஜார்ஜுன கந்தின:	-	மலை மல்லிகை, மருது, இவைகளின் வாசனைகளையுடையவைகளாய்
சரித்வா	-	வீசிவிட்டு
விரதா:	-	ஓய்ந்தன.

घनानां वारणानां च मयूराणां च लक्ष्मण ।
नादः प्रस्रवणानां च प्रशान्तः सहसानघ ॥

கநாநாம் வாரணாநாம் ச மயூராணாம் ச லக்ஷ்மண ।
நாத: ப்ரஸ்ரவணாநாம் ச ப்ரஶாந்த: ஸஹஸாஅனக ॥ 26

அநக	-	தோஷரஹித!
லக்ஷ்மண	-	லக்ஷ்மணா!
கநாநாம்	-	மேகங்களுடையவும்,
வாரணாநாம் ச	-	யானைகளுடையவும்,
மயூராணாம் ச	-	மயில்களுடையவும்,
ப்ரஸ்ரவணாநாம் ச	-	மலையருவிகளுடையவும்
நாத:	-	ஒலியானது
ஸஹஸா	-	ஏககாலத்தில்
ப்ரஶாந்த:	-	ஓய்ந்தது.

अभिवृष्टा महामेघैर्निर्मलाश्चित्रसानवः ।
अनुलिप्ता इवाभान्ति गिरयश्चन्द्ररश्मिभिः ॥

அபிவ்ருஷ்டா மஹா மேகைர் நிர்மலாஶ்சித்ரஸா நவ: ।
அநுலிப்தா இவா பாந்தி கிரயஶ் சந்த்ர ரஶ்மிபி: ॥ 27

சித்ர ஸாநவ:	-	அழகிய தாழ்வரைகளையுடைய
கிரய:	-	பர்வதங்கள்
மஹாமேகை:	-	பெரும் மேகங்களால்
அபிவ்ருஷ்டா:	-	கழுவப்பட்டவைகளாய்
நிர்மலா:	-	அழுக்கொழிந்தவைகளாய்
சந்த்ரஶ்மிபி:	-	சந்திரகிரணங்களால், (நிலாவினால்)
அநுலிப்தா: இவ	-	பூசப்பட்டவை போன்றனவாய்
ஆபாந்தி	-	விளங்குகின்றன.

दर्शयन्ति शरन्नद्यः पुलिनानि शनैः शनैः ।
नवसङ्गमसव्रीडा जघनानीव योषितः ॥

தர்ஶயந்தீ ஶரந்நத்ய: புலிநாநி ஶனை: ஶனை: ।
நவ ஸங்கம ஸவ்ரீடா ஜகனானீவ யோஷித: ॥ 28

சரந்நத்ய: - சரத்காலத்து நதிகள்
நவ ஸங்கம ஸவ்ரீடா: - ஒருவனைக்கண்டு வெட்கமடைந்த
யோஷித: - சிறு பெண் குழந்தைகள்
ஜகனானி - பின் தட்டுக்களை
இவ - எப்படி காண்பித்துக்கொண்டு ஓடுமோ அப்படியே
ஶனை: ஶனை: - இங்குமங்கும்
புலிநாநி - மணல் தட்டுகளை
தர்ஶயந்தி - காட்டுகின்றன.

शाखासु सप्तच्छदपादपानां प्रभासु तारार्कनिशाकराणाम् ।
लीलासु चैवोत्तमवारणानां श्रियं विभज्याद्य शरत् प्रवृत्ता ॥

ஶாகாஸு ஸப்தச்சத பாதபாநாம்
ப்ரபாஸு தாரார்க நிஶா கராணாம் ।
லீலாஸு சைவோத்தம வாரணாநாம்
ஶ்ரியம் விபஜ்யாத்ய ஶரத் ப்ரவ்ருத்தா ॥ 29

ஶரத் - சரத்காலமானது
ஸப்தச்சத பாதபாநாம் - எழிலைப் பாலைவிருக்ஷங்களுடைய
ஶாகாஸு - கிளைகளிலும்
தாரார்க நிஶாகராணாம் - நக்ஷத்திரங்கள், சூரியன், சந்திரன் இவைகளுடைய
ப்ரபாஸு ச - ஒளிகளிலும்
உத்தம வாரணாநாம் - சிறந்த யானைகளுடைய
லீலாஸு ஏவ - லீலைகளிலும்
ஶ்ரியம் - திருவை
அத்ய - இப்பொழுது
விபஜ்ய - தோற்றுவித்துக்கொண்டு,
ப்ரவ்ருத்தா - தொடங்கிவிட்டது.

संप्रत्यनेकाश्रयचित्तशोभा लक्ष्मीः शरत्कालगुणोपनीता ।
सूर्याग्रहस्तप्रतिबोधितेषु पद्माकरेष्वभ्यधिकं विभाति ॥ ३

ஸம்ப்ரத்யனேகா ஶ்ரய சித்த ஶோபா
லக்ஷ்மீ: ஶரத் காலகுணோபநீதா ।
ஸூர்யாக்ரஹஸ்த ப்ரதி போதி தேஷு
பத்மாகரேஷ்வப்யதிகம் விபாதி ॥ 30

ஶரத்காலகுணோப நீதா - சரத்கால குணங்களாலேற்பட்ட
அனேகாஶ்ரய சித்த ஶோபா - அனேக இடங்களையடைந்து பலவித எழிலுற்ற
லக்ஷ்மீ: - திரு
ஸூர்யாக்ரஹஸ்த - சூர்யபகவானது முதற் கிரணங்களால்

ப்ரதி போதி தேஷு மலர்ந்த
பத்மாகரேஷு - தாமரை ஓடைகளில்
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
அப்யதிகம் - மிகவும் அதிகமாய்
விபாதி - பிரகாசிக்கிறது.

सप्तच्छदानां कुसुमोपगन्धी षट्पादबृन्दैरनुगीयमानः ।
मत्तद्विपानां पवनोऽनुसारी दर्पं वनेष्वभ्यधिकं करोति ॥

ஸப்தச்சதாநாம் குஸுமோபகந்தீ
ஷட்பாதப்ருந்தை ரநுகீயமான: ।
மத்தத்விபாநாம் பவநோऽநு ஸாரீ
தர்பம் வனேஷ் வப்ய திகம் கரோதி ॥ 31

ஸப்தச்சதாநாம் - ஏழிலைப்பாலை விருக்ஷங்களுடைய
குஸுமோபகந்தீ - மலர்மணம் கமழ்கின்றதும்
ஷட் பாத ப்ருந்தை: - வண்டுகளின் கூட்டங்களால்
அநுகீயமான: - ஒத்துப்பாட பெற்றதும்
அநுஸாரீ - மேல்மேல் வீசும்
பவந: - காற்றானது
வனேஷு - காடுகளில்
மத்தத் விபாநாம் - மதயானைகளுடைய
தர்பம் - கொழுப்பை
அப்யதிகம் - அதிகமாக
கரோதி - செய்கிறது.

अभ्यागतैश्चारुविशालपक्षैः सरःप्रियैः पद्मरजोवकीर्णैः ।
महानदीनां पुलिनोपयातैः क्रीडन्ति हंसाः सह चक्रवाकैः ॥

அப்யாகதைஶ்சாரு விஶாலபக்ஷை:
ஸ்மரப்ரியை: பத்மரஜோவகீர்ணை: ।
மஹாநதீநாம் புலிநோபயாதை:
க்ரீடந்தி ஹம்ஸா: ஸஹ சக்ர வாகை: ॥ 32

ஹம்ஸா: - ஹம்சங்கள்
அப்யாகதை: - திரும்பி வந்தவைகளும்
சாரு விஶாலபக்ஷை: - அழகிய விசாலமான சிறகுகளையுடையனவும்
ஸ்மரப்ரியை: - நீரில் ஆசையுள்ளவைகளும்
பத்மரஜோவகீர்ணை: - தாமரை மலர் தாது படியப்பெற்றனவும்
மஹாநதீநாம் - பெரும் நதிகளுடைய
புலிநோபயாதை: - மணல் திட்டுகளுக்கு வந்து சேர்ந்தனவுமான
சக்ரவாகை: ஸஹ - சக்கரவாகப் பக்ஷிகளோடுகூட
க்ரீடந்தி - விளையாடுகின்றன.

मदप्रगल्भेष्वपि वारणेषु गवां समूहेषु च दर्पितेषु ।
प्रसन्नतोयासु च निम्नगासु विभाति लक्ष्मीर्बहुधा विभक्ता ॥

மதப்ரகல்பேஷ்வாபி வாரணேஷு
கவாம் ஸமூஹேஷு ச தர்பிதேஷு ।
ப்ரஸந்ந தோயாஸு ச நிம்நகாஸு
விபாதி லக்ஷ்மீர் பஹுதா விபக்தா ॥ 33

லக்ஷ்மீ: - திரு
மதப்ரகல்பேஷு - மதத்தால் செருக்குற்ற
வாரணேஷு அபி - யானைகள் இடத்திலும்
தர்பிதேஷு - கொழுத்த
கவாம் ஸமூஹேஷு: ச- எருது மந்தைகள் இடத்திலும்
ப்ரஸந்ந தோயாஸு - தெளிந்த நீரையுடைய
நிம்நகாஸு ச - மலையருவிகளிலும்
பஹுதா - பலவாறாய்
விபக்தா - தோற்றுவித்துக்கொண்டு
விபாதி - விளங்குகிறது.

नभः समीक्ष्याम्बुधरैर्विमुक्तं विमुक्तबर्हाभरणा वनेषु ।
प्रियास्वसक्ता विनिवृत्तशोभा गतोत्सवा ध्यानपरा मयूराः ॥

நப: ஸமீக்ஷ்யாம்புதரைர் விமுக்தம்
விமுக்த பர்ஹா பரணா வனேஷு ।
ப்ரியாஸ்வஸக்தா விநிவ்ருத்த ஶோபா
கதோத்ஸவா த்யானபரா மயூரா: ॥ 34

வனேஷு - காடுகளில்
மயூரா: - மயில்கள்
நப: - ஆகாசத்தை
அம்புதரை: விமுக்தம் - மேகங்களில்லாததாய்
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
விமுக்த பர்ஹாபரணா:- தோகைகளாகிய ஆபரணங்களை விரிக்காதவைகளாய்
ப்ரியாஸு - பேடுகளிடம்
அஸக்தா: - உத்ஸாஹமில்லாதவைகளாய்
விநிவ்ருத்த ஶோபா:- அழகு குன்றியவைகளாய்
கதோத்ஸவா: - உத்ஸாஹம் ஒழிந்தவைகளாய்
த்யானபரா: - கவலைகொண்டிருக்கின்றன.

मनोज्ञगन्धैः प्रियकैरनल्पैः पुष्पातिभारावनताग्रशाखैः ।
सुवर्णगौरैर्नयनाभिरामैरुद्योतितानीव वनान्तराणि ॥

மநோஜ்ஞகந்தை: ப்ரியகைரநல்பை:
புஷ்பாதி பாராவநதாக்ர ஶாகை: ।
ஸுவர்ண கௌரைர்நயநாபிராமை
ருத்யோதி தாநீவ வநாந்தராணி ॥ 35

வநாந்தராணி - வனப்பிரதேசங்கள்
மநோஜ்ஞ கந்தை: - நறுமணம் வீசுகின்றவைகளும்,
புஷ்பாதி பாராவந தாக்ர ஶாகை: - புஷ்ப பாரத்தால் வளைந்த நுனிக்கிளைகளை உடையனவும்,
ஸுவர்ண கௌரை:- தங்கம்போல் மஞ்சள் நிறமுடையனவும்,
நயநாபிராமை: - கண்ணிற்கினியவையுமான்
அநல்பை: - அனேக
ப்ரியகை: - வேங்கை மரங்களால்
உத்யோதி தாநி இவ - ஒளியுற்றன போலும்.

प्रियान्वितानां नलिनीप्रियाणां वने रतानां कुसुमोद्धतानाम् ।
मदोत्कटानां मदलालसानां गजोत्तमानां गतयोऽद्य मन्दाः ॥

ப்ரியான் விதாநாம் நளிநீ ப்ரியாணாம்
வனே ரதாநாம் குஸுமோத் ததாநாம் ।
மதோத்கடாநாம் மதலாலஸாநாம்
கஜோத்தமாநாம் கதயோ அத்ய மந்தா: ॥ 36

ப்ரியான் விதாநாம் - பெண் யானைகளோடிருக்கின்றவைகளும்,
நளிநீ ப்ரியாணாம் - தாமரையோடைகளில் ஆசையுள்ளவைகளும்
குஸுமோத் ததாநாம்- மலர்களால் செறுக்குற்றவைகளும்,
மதோத் கடாநாம் - மதம் மிகுந்து
மதலாலஸாநாம் - மதத்தால் செருக்குற்று
வனே ரதாநாம் - காட்டில் திரியும்
கஜோத்தமாநாம் - கஜசிரேஷ்டங்களுடைய
கதய: - செய்கைகள்
அத்ய - இப்பொழுது
மந்தா: - கொடியவைகளாய் இருக்கின்றன.

व्यभ्रं नभः शस्त्रविधौतवर्णं कृशप्रवाहाणि नदीजलानि ।
कल्हारशीताः पवनाः प्रवान्ति तमोविमुक्ताश्च दिशः प्रकाशाः ॥

வ்யப்ரம் நப: ஶஸ்த்ர விதௌத வர்ணம்
க்ருஶ ப்ரவாஹாணி நதீஜலாநி ।
கஹ்லாரஶீதா: பவனா: ப்ரவாந்தி
தமோ விமுக்தாஶ்ச திஶ: ப்ரகாஶா: ॥ 37

நப: - ஆகாயம்
வ்யப்ரம் - மேகங்களில்லாததாய்

ஶஸ்த்ர விதௌத - திட்டப்பெற்ற கத்தியின் ஒளியுடையதாய்
வர்ணம் இருக்கிறது;
நதீஜலாநி - ஆறுகளின் ஜலங்கள்
க்ருஶ ப்ரவாஹாணி - குறைந்த பிரவாகமுடையவைகளாய் இருக்கின்றன;
பவனா: - காற்றுகள்
கஹ்லாரஶீதா: - செங்கழுநீர் புஷ்பங்களின் குளிர்ச்சி உடையவைகளாய்
ப்ரவாந்தி - வீசுகின்றன;
திஶ: ச - திக்குக்களெல்லாமும்
தமோவிமுக்தா: - இருள் நீங்கினவைகளாய்
ப்ரகாஶா: - விளங்குகின்றன.

सूर्यातपक्रामणनष्टपङ्का भूमिश्चिरोद्घाटितसान्द्ररेणुः ।
अन्योन्यवैरातिरुषा युतानामुद्योगकालोऽद्य नराधिपानाम् ॥

ஸூர்யாதபக்ராமண நஷ்டபங்கா
பூமிஶ்சிரோத் தாடித ஸாந்த்ர ரேணு: ।
அன்யோன்ய வைராதிருஷா ஸமா யுதாநா
முத்யோககாலோऽத்ய நராதிபாநாம் ॥ 38

பூமி: - பூமியானது
ஸூர்யாதபக்ராமண - சூரியனுடைய வெயிலின் வீழ்ச்சியால்
நஷ்டபங்கா சேறு உலர்ந்ததாய்
சிரோத் தாடிதஸாந்த்ர- தூளிகளைக் கட்டி கட்டியாய் முன்போல
ரேணு: தோற்றுவிக்கிறது.
அன்யோன்ய வை - ஒருவரோடொருவர் வைரப் பொறாமை
ராதிருஷா யுதாநாம் கொண்ட
நராதிபாநாம் - மன்னர்களுக்கு
அத்ய - இப்பொழுது
உத்யோக கால: - போருக்கேற்ற காலம்.

शरद्गुणाप्यायितरूपशोभाः प्रहर्षिताः पांसुसमुक्षिताङ्गाः ।
मदोत्कटाः संप्रति युद्धलुब्धा वृषा गवां मध्यगता नदन्ति ॥

ஶரத் குணாப் யாயித ரூப சோபா:
ப்ரஹர்ஷிதா: பாம்ஸுஸமுக்ஷிதாங்கா: ।
மதோத்கடா: ஸம்ப்ரதி யுத்தலுப்தா
வ்ருஷா கவாம் மத்யகதா நதந்தி ॥ 39

ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
வ்ருஷா: - எருதுகள்
ஶரத் குணாப்யாயித- சரத்கால குணங்களால் அதிகரித்த உடலழகு

ரூப ஶோபா: உடையவைகளாய்
ப்ரஹர்ஷிதா: - மிக உத்ஸாஹம் கொண்டவைகளாய்,
பாம்ஸு ஸமுக்ஷிதாங்கா:-உடலில் புழுதி படிந்தவைகளாய்,
மதோத்கடா: - மதம்மிகுந்து
யுத்தலுப்தா: - சண்டையில் ஆசை கொண்டவைகளாய்
கவாம் மத்யகதா: - பசுக்களின் மத்தியிலிருக்கின்றனவாய்
நதந்தி - எக்காளமிடுகின்றன.

समन्मथं तीव्रगतानुरागाः कुलान्विता मन्दगतिं करिण्यः ।
मदान्वितं संपरिवार्य यान्तं वनेषु भर्तारमनुप्रयान्ति ॥ ४० ॥

ஸமன்மதம் தீவ்ரகதாநுராகா:
குலான்விதா மந்தகதிம் கரிண்ய: ।
மதாந்விதம் ஸம்பரிவார்ய யாந்தம்
வனேஷு பர்தாரமநுப்ரயாந்தி ॥ 40

குலான்விதா: - சிறந்த குலத்தில் பிறந்த
கரிண்ய: - பெண் யானைகள்
தீவ்ர கதாநுர்ாகா: - மிக அன்புகொண்டவைகளாய்
வனேஷு - காடுகளில்
ஸமன்மதம் - காதலோடு கூடியதும்
மந்தகதிம் - உல்லாச நடையுடையதும்
மதாந்விதம் - மதம்பிடித்து
யாந்தம் - சென்றுகொண்டிருக்கும்
பர்தாரம் - கணவனை (ஆண் யானையை)
ஸம் பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,
அநுப்ரயாந்தி - பின்பற்றிச் செல்கின்றன.

त्यक्त्वा वराण्यात्मविभूषणानि बर्हाणि तीरोपगता नदीनाम् ।
निर्भर्त्स्यमाना इव सारसौघैः प्रयान्ति दीना विमदा मयूराः ॥

த்யக்த்வா வராண்யாத்ம விபூஷணாநி
பர்ஹாணி தீரோபகதா நதீநாம் ।
நிர்பர்த்ஸ்யமாநா இவ ஸாரஸௌகை:
ப்ரயாந்தி தீநா விமதா மயூரா: ॥ 41

மயூரா: - மயில்கள்
ஸார ஸௌகை: - சாரசக்கூட்டங்களால்
நிர்பர்த்ஸ்யமாநா: - பயமுறுத்திவெருட்டப்பட்டவைகள்
இவ - போன்றவைகளாய்
நதீநாம் - நதிகளுடைய
தீரோபகதா: - கரைகளையடைந்தவைகளாய்

விமதா: - உத்ஸாஹம் குன்றி
தீநா: - ஏக்கம் பிடித்து
ஆத்ம விபூஷணாநி - தங்களுக்கு ஆபரணமாய் விளங்குகின்ற
வராணி - சிறந்த
பர்ஹாணி - தோகைகளை
த்யக்த்வா - பொருட்படுத்தாது
ப்ரயாந்தி - போகின்றன.

वित्रास्य कारण्डवचक्रवाकान् महारवैर्भिन्नकटा गजेन्द्राः ।
सरःसु बद्धाम्बुजभूषणेषु विक्षोभ्य विक्षोभ्य जलं पिबन्ति ॥

வித்ராஸ்ய காரண்டவ சக்ரவாகாந்
மஹாரவைர் பின்னகடா கஜேந்த்ரா:।
ஸர: ஸு பத்தாம் புஜ பூஷணேஷு
விக்ஷோப்ய விக்ஷோப்ய ஜலம் பிபந்தி॥ 42

பின்னகடா: - மதம் ஏறிய
கஜேந்த்ரா: - யானையரசுகள்
மஹாரவை: - பிளறுகளால்
காரண்டவ சக்ரவாகாந் - நீர்க்காக்கைகளையும் சக்ரவாகங்களையும்
வித்ராஸ்ய - அஞ்சச் செய்து,
பத்தாம் புஜ பூஷணேஷு - மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பங்களால் அழகு வாய்ந்து விளங்குகின்ற
ஸர:ஸு - தடாகங்களில்
ஜலம் - ஜலத்தை
விக்ஷோப்ய விக்ஷோப்ய - கலக்கிக் கலக்கி,
பிபந்தி - குடிக்கின்றன.

व्यपेतपङ्कासु सुवालुकासु प्रसन्नतोयासु सगोकुलासु ।
ससारसारावविनादितासु नदीषु हृष्टा निपतन्ति हंसाः ॥

வ்யபேத பங்காஸு ஸுவாலுகாஸு
ப்ரஸந்நதோயாஸு ஸகோகுலாஸு।
ஸஸாரஸாராவவிநாதிதாஸு
நதீஷு ஹ்ருஷ்டா நிபதந்தி ஹம்ஸா:॥ 43

ஹம்ஸா: - ஹம்ஸங்கள்
வ்யபேத பங்காஸு - சேறு நீங்கினவும்,
ஸுவாலு காஸு - மணல் குன்றுகளையுடையவும்,
ப்ரஸந்ந தோயாஸு - தெளிந்த நீரையுடையனவும்,
ஸகோ குலாஸு - பசுமந்தைகளையுடையனவும்,

ராவ விநாதிதாஸு - ஒலிகளால் பிரதித்வனி ஒலிக்கப் பெற்றவைகளுமான
நதீஷு - நதிகளில்
ஹ்ருஷ்டா: - களிப்புற்றவைகளாய்
ஸ ஸாரஸா: - சாரசப் பக்ஷிகளோடு கூடவே
நிபதந்தி - மூழ்கின்றன.

नदीवनप्रस्रवणोदकानामतिप्रवृद्धानिलबर्हिणानाम् ।
प्लवङ्गमानां च गतोत्सवानां द्रुतं रवाः संप्रति संप्रनष्टाः ॥

நதீவநப்ரஸ்ரவணோதகாநா
மதி ப்ரவ்ருத்தாநில பர்ஹிணாநாம்।
ப்லவங்கமாநாம் ச கதோத்ஸவாநாம்
த்ருதம் ரவா: ஸம்ப்ரதி ஸம்ப்ரநஷ்டா:॥ 44

நதீகன ப்ரஸ்ர - நதிகளுடையவும், மேகங்களுடையவும்,
வணோத காநாம் - மலையருவி ஜலங்களுடையவும்,
அதி ப்ரவ்ருத்தாநில- பர்ஹிணாநாம் - புயல் காற்றினுடையவும், மயில்களுடைவும்,
கதோத்ஸவாநாம் - உத்ஸாஹம் குன்றிய
ப்லவங்க மாநாம் ச - தவளைகளுடையவும்.
ரவா: - ஒலிகள்
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
த்ருதம் - ஏககாலத்தில்
ஸம்ப்ரநஷ்டா: - ஓய்ந்தன.

अनेकवर्णाः सुविनष्टकाया नवोदितेष्वम्बुधरेषु नष्टाः ।
क्षुधार्दिता घोरविषा बिलेभ्यश्चिरोषिता विप्रसरन्ति सर्पाः ॥

அனேகவர்ணா: ஸுவிநஷ்டகாயா
நவோதி தேஷ்வம்பு தரேஷு நஷ்டா:।
க்ஷுதார்திதா கோரவிஷா பிலேப்யஶ்
சிரோஷிதா விப்ரஸரந்தி ஸர்பா:॥ 45

கோரவிஷா: - கொடிய விஷமுள்ள
அனேக வர்ணா: - அனேக ஜாதி
ஸர்பா: - பாம்புகள்
அம்புதரேஷு - மேகங்கள்
நவோதிதேஷு - கிளம்பியிருக்கையில்
நஷ்டா: - மறைந்து கிடந்தவைகளாய்
சிரோஷிதா: - வெகுகாலம் ஓரிடத்தில் தங்கி
க்ஷுதார்திதா: - பசி மேலிட்டு

ஸுவிநஷ்டகாயா:	-	உடல் மெலிந்து
பிலேப்ய:	-	புற்றுகளினின்று
விப்ரஸரந்தி	-	வெளிவந்து உலாவுகின்றன.

चञ्चच्चन्द्रकरस्पर्शहर्षोन्मीलिततारका ।
अहो रागवती सन्ध्या जहाति स्वयमम्बरम् ॥

சஞ்சச்சந்த்ர கரஸ்பர்ஶஹர்ஷோன் மீலித தாரகா ।
அஹோ ராகவதீ ஸந்த்யா ஜஹாதி ஸ்வயமம்பரம் ॥ 46

சஞ்சச்சந்த்ர கர	-	உதிக்கும் சந்திரனது கிரணங்களின் ஸ்பர்சத்தால்
ஸ்பர்ஶ ஹர்ஷோன்		உண்டான களிப்பால் நிர்மலமாகிய
மீலித தாரகா		நக்ஷத்திரங்களை உடையதாய்
ராகவதி	-	மிகவும் சிவந்த
ஸந்த்யா	-	சந்தியாகாலமானது
ஸ்வயம்	-	தானே
அம்பரம்	-	ஆகாசத்தை
ஜஹாதி	-	விடுகிறது.
அஹோ	-	என்ன அழகு!

रात्रिः शशाङ्कोदितसौम्यवक्त्रा तारागणोन्मीलितचारुनेत्रा ।
ज्योत्स्नांशुकप्रावरणा विभाति नारीव शुक्लांशुकसंवृताङ्गी ॥

ராத்ரி: ஶஶாங்கோதித ஸௌம்யவக்த்ரா
தாராகணோன் மீலித சாருநேத்ரா ।
ஜ்யோத் ஸ்நாம் ஶுக ப்ராவரணா
விபாதி நாரீவ ஶுக்லாம் ஶுக ஸம்வ்ருதாங்கீ ॥ 47

ராத்ரி:	-	இரவு
ஶஶாங்கோதித	-	உதித்த சந்திரனாகிய அழகிய முகத்தை
ஸௌம்ய வக்த்ரா		உடையதாய்
தாராகணோன்மீலித	-	நக்ஷத்திர கணங்களாகிற நிர்மலமான
சாரு நேத்ரா		அழகிய கண்களை உடையதாய்
ஜ்யோத்ஸ்நாம்	-	நிலாவாகிற ஆடையை போர்த்தியதாய்
ஶுக ப்ராவரணா		
ஶுக்லாம் ஶுக	-	வெள்ளையாடையுடுத்திய மேனியை
ஸம்வ்ருதாங்கீ		உடைய
நாரீ இவ	-	ஒரு பெண்போல
விபாதி	-	விளங்குகின்றது.

विपक्वशालिप्रसवानि भुक्त्वा प्रहर्षिता सारसचारुपङ्क्तिः ।
नभः समाक्रामति शीघ्रवेगा वातावधूता ग्रथितेव माला ॥

விபக்வஶாலிப்ரஸவாநி புக்த்வா
ப்ரஹர்ஷிதா ஸாரஸசாருபங்க்தி: ।
நப: ஸமாக்ராமதி ஶீக்ரவேகா
வாதாவதூதா க்ரதிதேவ மாலா ॥ 48

ஸாரஸ சாருபங்க்தி:	-	அழகிய சாரசப் பறவைகளின் கூட்டங்களின் வரிசை
விபக்வஶாலி	-	முற்றின செந்நெற் கதிர்களை
ப்ரஸவாநி		
புக்த்வா	-	உண்டு,
ப்ரஹர்ஷிதா	-	மகிழ்ச்சியடைந்ததாய்
ஶீக்ரவேகா	-	வேகமாய் செல்லுகின்றதாய்
வாதாவதூதா	-	காற்றினால் அலைப்புண்ட
க்ரதிதா	-	தொடுக்கப்பட்ட
மாலா இவ	-	மாலைபோல
நப:	-	ஆகாசத்தில்
ஸமாக்ராமதி	-	செல்கின்றது.

सुप्तैकहंसं कुसुमैरुपेतं महाह्रदस्थं सलिलं विभाति ।
घनैर्विमुक्तं निशि पूर्णचन्द्रं तारागणाकीर्णमिवान्तरिक्षम् ॥

ஸுப்தைகஹம்ஸம் குஸுமைருபேதம்
மஹாஹ்ரதஸ்தம் ஸலிலம் விபாதி ।
கனைர் விமுக்தம் நிஶி பூர்ணசந்த்ரம்
தாராகணா கீர்ணமிவாந்தரிக்ஷம் ॥ 49

மஹாஹ்ரதஸ்தம்	-	பெரும் மடுவில் இருக்கும்
ஸலிலம்	-	ஜலமானது
குஸுமை:	-	புஷ்பங்களால்
உபேதம்	-	நிறையப்பெற்றதாய்
ஸுப்தைக ஹம்ஸம்	-	தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு ஹம்ஸத்தை உடையதாய்
இவ	-	இருந்தாலெவ்வாறோ அவ்வாறே,
கனை: விமுக்தம்	-	மேகங்கள் நீங்கிய
அந்தரிக்ஷம்	-	ஆகாயமானது
நிஶி	-	இரவில்
தாராகணாகீர்ணம்	-	நக்ஷத்திரகணங்களால் நிறைந்ததாய்
பூர்ணசந்த்ரம்	-	முழுமதியையுடையதாய்
விபாதி	-	விளங்குகிறது.

प्रकीर्णहंसाकुलमेखलानां प्रबुद्धपद्मोत्पलमालिनीनाम् ।
वाप्युत्तमानामधिकाद्य लक्ष्मीर्वराङ्गनानामिव भूषितानाम् ॥

ப்ரகீர்ணஹம்ஸாகுலமேகலானாம்
ப்ரபுத்த பத்மோத்பலமாலி நீநாம் ।
வாப்யுத்தமானா மதிகாத்ய லக்ஷ்மீர்
வராங்கநாநாமிவ பூஷிதாநாம் ॥ 50

அத்ய - இப்பொழுது
ப்ரகீர்ண ஹம்ஸாகுல- சிதறிய ஹம்ஸங்களை மேகலைகளாக
மேகலானாம் அணியப் பெற்றவைகளும்,
ப்ரபுத்த பத்மோத் - மலர்ந்த தாமரை, நெய்தல் இவைகளை
பலமாலி நீநாம் மாலைகளாகவுடையவைகளுமான
வாப்யுத்தமானாம் - சிறந்த வாபிகளுடைய
அதிகா - அதிகமான
லக்ஷ்மீ: - அழகு
பூஷிதாநாம் - அலங்கரிக்கப்பட்ட
வராங்கநாநாம் - ஆரணங்குகளுடையது
இவ - போலிருந்தது.

वेणुस्वनव्यञ्जिततूर्यमिश्रः प्रत्यूषकालानिलसंप्रवृद्धः ।
संमूर्छितो गह्वरगोवृषाणामन्योऽन्यमापूरयतीव शब्दः ॥

வேணுஸ்வன வ்யஞ்ஜித தூர்ய மிஶ்ர:
ப்ரத்யூஷகாலாநில ஸம்ப்ரவ்ருத்த: ।
ஸம் மூர்ச்சிதோ கஹ்வர கோவ்ருஷாணா
மன்யோऽன்யமாபூரயதீவ ஶப்த: ॥ 51

கஹ்வர கோவ்ருஷாணாம்-கர்கரமெனும் வாத்யங்களுடையவும்,
பசுக்களுடையவும், காளைகளுடையவும்,
ஶப்த: - சப்தமானது
வேணு ஸ்வன - தூர்யவாத்யமாகத் தோற்றுவிக்கும்
வ்யஞ்ஜிததூர்யமிஸ்ர: புல்லரங்குழல் ஒலியோடு கூடியதாய்
ப்ரத்யூஷ காலாநில - அதிகாலையின் காற்றால் அதிகரித்ததாய்
ஸம்ப்ர வ்ருத்த:
ஸம் மூர்ச்சித: - எங்கும் பரவியதாய்
அன்யோன்யம் - ஒன்றையொன்று
ஆபூரயதி - விருத்திபண்ணுவது
இவ - போலிருந்தது.

नवैर्नदीनां कुसुमप्रभासैर्व्याधूयमानैर्मृदुमारुतेन ।
धौतामलक्षौमपटप्रकाशैः कूलानि काशैरुपशोभितानि ॥

நவைர் நதீநாம் குஸும ப்ரபாஸைர்
வ்யாதூய மானைர் ம்ருது மாரு தேந ।
தௌதாமல க்ஷௌம பட ப்ரகாசை:
கூலாநி காஶைருப ஶோபிதாநி ॥ 52

நதீநாம் - நதிகளின்
கூலாநி - கரைகள்
நவை: - புதிய
குஸும ப்ரபாஸை: - புஷ்ப்பங்களால் ஒளி மிகுந்தவைகளும்
ம்ருது மாருதேந: - இளங்காற்றினால்
வ்யா தூய மானை: - அலைப்புண்ட
தௌதாமல க்ஷௌம-வெளுத்த சுத்தமான வெண்பட்டாடைகளைப்
பட ப்ரகாசை: போலிருக்கிறவைகளுமான
காஶை: - நாணல்களால்
உபஶோபிதாநி - அழகுவாய்ந்து விளங்குகின்றன.

वनप्रचण्डा मधुपानशौण्डाः प्रियान्विताः षट्चरणाः प्रहृष्टाः ।
वनेषु मत्ताः पवनानुयात्रां कुर्वन्ति पद्मासनरेणुगौराः ॥

வனப்ரசண்டா மதுபான ஶௌண்டா:
ப்ரியான்விதா: ஷட்சரணா: ப்ரஹ்ருஷ்டா: ।
வனேஷு மத்தா: பவநாநுயாத்ராம்
குர்வந்தி பத்மாஸந ரேணுகௌரா: ॥ 53

வனேஷு - காடுகளில்
ஷட்சரணா: - ஆண் வண்டுகள்
வன ப்ரசண்டா: - வனத்தில் ஸ்வேச்சையாய் திரிபவைகளாய்
மதுபான ஶௌண்டா:-மதுபானத்தால் மெய்ம்மறந்தும்
ப்ரஹ்ருஷ்டா: - களித்து
மத்தா: - கொழுத்தவைகளாய்
பத்மாஸந ரேணு - ஆஸனமாகிய தாமரைகளின் தாதுவில்
கௌரா: பொன்நிறமுடையவைகளாய்
ப்ரியான்விதா: - பெண் வண்டுகளோடுகூட
பவநாநு யாத்ராம் - காற்றை பின்தொடர்ந்து
குர்வந்தி - செல்கின்றன.

जलं प्रसन्नं कुमुदं प्रहासं क्रौञ्चस्वनः शालिवनं विपक्वम् ।
मृदुश्च वायुर्विमलश्च चन्द्रः शंसन्ति वर्षव्यपनीतकालम् ॥

ஜலம் ப்ரஸந்நம் குமுதம் ப்ரஹாஸம்
க்ரௌஞ்சஸ்வன: ஶாலிவனம் விபக்வம் ।
ம்ருதுஶ்ச வாயுர்விமலஶ்ச சந்த்ர:
ஶம்ஸந்திவர்ஷவ்யபனீதகாலம் ॥ 54

ப்ரஸந்நம் ஜலம் - தெளிந்த நீரும்,
ப்ரபாஸம் - மலர்ந்த
குமுதம் - ஆம்பலும்,
க்ரௌஞ்சஸ்வன: - க்ரௌஞ்சப்பக்ஷியின் ஒலியும்
விபக்வம் - முற்றிவிளைந்த

ஶாலிவனம் - சென்நெல் பயிறும்,
ம்ருது: - மிருதுவான
வாயு: ச - காற்றும்,
விமல: - களங்கமற்ற
சந்த்ர: ச - சந்திரனும்
வர்ஷவ்யபனீத காலம் - மழை ஓய்ந்த காலத்தை
ஶம்ஸந்தி - சூசிப்பிக்கின்றன.

मीनोपसंदर्शितमेखलानां नदीवधूनां गतयोऽद्य मन्दाः ।
कान्तोपभुक्तालसगामिनीनां प्रभातकालेष्विव कामिनीनाम् ॥

மீநோப ஸந்தர்ஶித மேகலாநாம்
நதீவதூநாம் கதயோऽத்ய மந்தா: ।
காந்தோப புக்தாலஸ காமிநீநாம்
ப்ரபாத காலேஷ் விவ காமிநீநாம் ॥ 55

அத்ய - இப்பொழுது
மீநோப ஸந்தர்ஶித மேகலாநாம் - மீன்களாகிற மேகலைகளை அணிந்தவைகளான
நதீவதூநாம் - பெண்கள் போன்ற நதிகளுடைய
கதய: - பிரவாஹங்கள்
காந்தோப புக்தாலஸ காமிநீநாம் - கணவர்களால் அடையப்பட்டதால் சோர்வடைந்த ஸ்திரீகளின்
ப்ரபாத காலேஷு - விடியற்காலங்களில்
இவ - நடைகள்போலவே
மந்தா: - மந்தமாயிருக்கின்றன.

सचक्रवाकानि सशैवलानि काशैर्दुकूलैरिव संवृतानि ।
सपत्रलेखानि सरोचनानि वधूमुखानीव नदीमुखानि ॥

ஸ சக்ரவாகாநி ஸஶைவலாநி காஶைர்துகூலைரிவ ஸம்வ்ருதாநி ।
ஸபத்ரலேகாநி ஸரோசநாநி வதூமுகாநீவ நதீமுகாநி ॥ 56

ஸ சக்ரவாகாநி - சக்கரவாகங்கள் தங்கப் பெற்றவைகளும்,
ஸஶைவலாநி - பாசி படர்ந்திருக்கிறவைகளும்
துகூலை: - வெண்பட்டுக்களால்
இவ - போலிருக்கின்ற
காஶை: - நாணல்களால்
ஸம்வ்ருதாநி - சூழப்பட்டவைகளுமான
நதீமுகாநி - நதீமுகங்கள்
ஸரோசநாநி - கோரோசனைத் திலகங்களுடையவைகளும்
ஸபத்ரலேகாநி - பச்சை குத்திடப்பட்டவைகளுமான
வதூமுகாநி - ஸ்திரீ முகங்கள்
இவ - போலவேயிருக்கின்றன.

प्रफुल्लबाणासनचित्रितेषु प्रहृष्टषट्पादनिकूजितेषु ।
गृहीतचापोद्यतचण्डदण्डः प्रचण्डचारोऽद्य वनेषु कामः ॥

ப்ரபுல்ல பாணாஸந சித்ரிதேஷு
ப்ரஹ்ருஷ்ட ஷட் பாத நிகூஜிதே ஷு ।
க்ருஹீத சாபோத்யத சண்ட தண்ட:
ப்ரசண்ட சாரோऽத்ய வனேஷு காம: ॥ 57

ப்ரபுல்ல பாணாஸந சித்ரிதேஷு - மலர்ந்த குருஞ்சி, வேங்கை இவைகளால் அழகுற்று விளங்குகின்றவைகளும்
ப்ரஹ்ருஷ்ட ஷட்பாத நிகூஜிதேஷு - களிப்புற்ற வண்டுகளின் ரீங்காரங்களை உடையவைகளுமான
வனேஷு - வனங்களில்
அத்ய - இப்பொழுது
காம: - மன்மதன்
க்ருஹீத சாபோத்யத - கையில் தரித்த வில்லை உயர எடுத்து
சண்ட தண்ட: - கொடிய தண்டனை விதிக்கின்றவனாய்
ப்ரசண்டசார: - வலுக்கொண்டு திரிகின்றான்.

लोकं सुवृष्ट्या परितोषयित्वा नदीस्तटाकानि च पूरयित्वा ।
निष्पन्नसस्यां वसुधां च कृत्वा त्यक्त्वा नभस्तोयधराः प्रनष्टाः ॥

லோகம் ஸுவ்ருஷ்ட்யா பரிதோஷயித்வா
நதீஸ்தடாகாநி ச பூரயித்வா ।
நிஷ்பந்நஸஸ்யாம் வஸுதாம் ச க்ருத்வா
த்யக்த்வா நபஸ் தோய தரா: ப்ரநஷ்டா: ॥ 58

தோய தரா: - மேகங்கள்
லோகம் - உலகத்தை
ஸுவ்ருஷ்ட்யா - நல்ல மழையால்
பரிதோஷயித்வா - மகிழ்வித்துவிட்டு,
நதீ: - நதிகளையும்
தடாகாநி ச - தடாகங்களையும்
பூரயித்வா - நீரால் நிரப்பிவிட்டு,
வஸுதாம் ச - பூமியையும்
நிஷ்பந்ந ஸஸ்யாம் - விளைந்த பயிருடையதாய்
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
நப: - ஆகாசத்தை
த்யக்த்வா - விட்டு,
ப்ரநஷ்டா: - ஒழிந்தன.

प्रसन्नसलिलाः सौम्य कुररीभिर्विनादिताः ।
चक्रवाकगणाकीर्णा विभान्ति सलिलाशयाः ॥

ப்ரஸந்நஸலிலா: ஸௌம்ய குரரீபிர்விநாதிதா: ।
சக்ரவாக கணா கீர்ணா விபாந்தி ஸலிலா ஶயா: ॥ 59

ஸௌம்ய - அப்பா!
ஸலிலா ஶயா: - நீர்நிலைகள்
ப்ரஸந்ந ஸலிலா: - தெளிந்த நீரையுடையவையாய்
குரரீபி: - அன்றில்களால்
விநாதிதா: - சப்திக்கப்பெற்றனவாய்
சக்ரவாக கணாகீர்ணா: - சக்கரவாகக் கூட்டங்களால் நிறையப் பெற்றனவாய்
விபாந்தி - விளங்குகின்றன.

अन्योन्यं बद्धवैराणां जिगीषूणां नृपात्मज ।
उद्योगसमयः सौम्य पार्थिवानामुपस्थितः ॥

அன்யோன்யம் பத்தவைராணாம் ஜிகீஷூணாம் ந்ருபாத்மஜ ।
உத்யோகஸமய: ஸௌம்ய பார்திவாநாமுபஸ்தித: ॥ 60

ஸௌம்ய - அப்பா!
ந்ருபாத்மஜ - ராஜகுமார!
அன்யோன்யம் பத்த வைராணாம் - ஒருவரோடொருவர் வைரம்கொண்டு
ஜிகீஷூணாம் - வெல்ல விரும்பிய
பார்திவாநாம் - மன்னர்களுடைய
உத்யோக ஸமய: - போருக்கேற்ற காலம்
உபஸ்தித: - வந்துவிட்டது.

इयं सा प्रथमा यात्रा पार्थिवानां नृपात्मज ।
न च पश्यामि सुग्रीवमुद्योगं वा तथाविधम् ॥

இயம் ஸா ப்ரதமா யாத்ரா பார்திவானாம் ந்ருபாத்மஜ ।
ந ச பஶ்யாமி ஸுக்ரீவமுத்யோகம் வா ததாவிதம் ॥ 61

ந்ருபாத்மஜ - ராஜகுமார!
பார்திவானாம் - மன்னர்களுடைய
ஸா - அந்த
யாத்ரா - படையெடுத்து செல்லுதலானது
இயம் - இப்பொழுதே
ப்ரதமா - ஆரம்பித்துவிட்டது.
ஸுக்ரீவம் ச - சுக்ரீவனையாவது
ததாவிதம் - அப்படிப்பட்டதான
உத்யோகம் வா - முயற்சியையாவது
பஶ்யாமி ந - நான் காணப்பெறாதவனாக இருக்கின்றேன்.

असनाः सप्तपर्णाश्च कोविदाराश्च पुष्पिताः ।
दृश्यन्ते बन्धुजीवाश्च श्यामाश्च गिरिसानुषु ॥

அஸநா: ஸப்த பர்ணாஶ்ச கோவிதாராஶ்ச புஷ்பிதா: ।
த்ருஶ்யந்தே பந்து ஜீவாஶ்ச ஶ்யாமாஶ்ச கிரிஸாநுஷு ॥ 62

கிரி ஸாநுஷு - மலையடிவாரங்களில்
அஸநா: - வேங்கை மரங்களும்,
ஸப்த பர்ணா: ச - ஏழிலைப் பாலைகளும்,
கோவிதாரா: ச - கரிங்காலிகளும்,
பந்து ஜீவா: ச - பந்துஜீவ மரங்களும்,
ஶ்யாமா: ச - ஞாழல் கொடிகளும்,
புஷ்பிதா: - நன்கு பூத்து
த்ருஶ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

हंससारसचक्राह्वैः कुररैश्च समन्ततः ।
पुलिनान्यवकीर्णानि नदीनां पश्य लक्ष्मण ॥

ஹம்ஸ ஸாரஸசக்ராஹ்வை: குரரைஶ்ச ஸமந்தத: ।
புளிநான்யவ கீர்ணாநி நதீநாம் பஶ்ய லக்ஷ்மண ॥ 63

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ஹம்ஸ ஸாரஸ சக்ராஹ்வை: - ஹம்ஸம், ஸாரஸம், சக்கரவாகம் என்கிற பக்ஷிகளாலும்,
குரரை: ச - அன்றில்களாலும்
ஸமந்தத: - எங்கு பார்த்தாலும்
அவ கீர்ணாநி - நிறைந்து விளங்குகின்ற
நதீநாம் - நதிகளுடைய
புளிநானி - மணல்க்குன்றுகளை
பஶ்ய - பார்.

चत्वारो वार्षिका मासा गता वर्षशतोपमाः ।
मम शोकाभिभूतस्य सौम्य सीतामपश्यतः ॥

சத்வாரோ வார்ஷிகா மாஸா கதா வர்ஷஶதோ பமா: ।
மம ஶோகாபிபூதஸ்ய ஸௌம்ய ஸீதாமபஶ்யத: ॥ 64

ஸௌம்ய - அப்பா!
ஸீதாம் - ஸீதையை
அபஶ்யத: - காணாது
ஶோகாபிபூதஸ்ய - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்
மம - எனக்கு
சத்வார: - நான்கு
வார்ஷிகா: - மழைக்காலத்திய

மாஸா: - மாதங்களும்
வர்ஷ ஶதோபமா: - நூறு வருஷங்கள்போல
கதா: - கழிந்தன.

चक्रवाकीव भर्तारं पृष्ठतोऽनुगता वनम् ।
विषमं दण्डकारण्यमुद्यानमिव चाङ्गना ॥

சக்ரவாகீவ பர்தாரம் ப்ருஷ்டதோ஽நுகதா வனம் ।
விஷமம் தண்டகாரண்ய முத்யாநமிவ சாங்கநா ॥ 65

அங்கநா - எழின்மங்கையாகும் அவள்
சக்ரவாகீ - சக்கரவாகப்பேடு
பர்தாரம் - சேவலை
இவ - எவ்வாறோ அவ்வாறே
விஷமம் - கொடிய
தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யம் எனும்
வனம் - வனத்திற்கு
உத்யாநம் - பூஞ்சோலைக்கு
இவ ச - எங்ஙனமோ அங்ஙனமே
ப்ருஷ்டத: - பின்பற்றி
அநுகதா - தொடர்ந்து வந்தாள்.

प्रियाविहीने दुःखार्ते हृतराज्ये विवासिते ।
कृपां न कुरुते राजा सुग्रीवो मयि लक्ष्मण ॥

ப்ரியா விஹீனே துக்கார்த்தே ஹ்ருத ராஜ்யே விவாஸிதே ।
க்ருபாம் ந குருதே ராஜா ஸுக்ரீவோ மயி லக்ஷ்மண ॥ 66

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ப்ரியா விஹீனே - மனைவியை விட்டுப்பிரிந்து
துக்கார்த்தே - துயரப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவனும்,
ஹ்ருத ராஜ்யே - ராஜ்யத்தை இழந்து
விவாஸிதே - காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டவனுமான
மயி - என் விஷயத்தில்,
ஸுக்ரீவ: ராஜா - ஸுக்ரீவ மன்னன்
க்ருபாம் - கிருபையை
ந குருதே - செய்யாதிருக்கிறான்.

अनाथो हृतराज्योऽयं रावणेन च धर्षितः ।
दीनो दूरगृहः कामी मां चैव शरणं गतः ॥

அநாதோ ஹ்ருத ராஜ்யோ஽யம் ராவணேன ச தர்ஷித: ।
தீநோ தூரக்ருஹ: காமீ மாம் சைவ ஶரணம் கத: ॥ 67

इत्येतैः कारणैः सौम्य सुग्रीवस्य दुरात्मनः ।
अहं वानरराजस्य परिभूतः परंतप ॥

இத்யேதை: காரணை: ஸௌம்ய ஸுக்ரீவஸ்ய துராத்மன: ।
அஹம் வாநர ராஜஸ்ய பரிபூத: பரந்தப ॥ 68

பரந்தப - சத்ருக்களைத் தவிக்கச் செய்பவனே!
ஸௌம்ய - அப்பா!
அயம் அஹம் - இந்த நான்
அநாத: - அனாதனாகவும்
ஹ்ருத ராஜ்ய: - ராஜ்யத்தைப் பறிகொடுத்தவனாகவும்
ராவணேன - ராவணனால்
தர்ஷித: ச - வஞ்சிக்கப்பட்டவனாகவும்
தீந: - கய்யாலாகாதவனாகவும்
தூரக்ருஹ: - தூரதேசத்தவனாகவும்
காமீ - காமவிகாரமுடையவனாகவும்
மாம் ச - தன்னையே
ஶரணம் கத: ஏவ - சரணமாய் அடைந்துவிட்டவனாகவும்
இதி ஏதை: - இவைகளாகிற இந்த
காரணை: - எண்ணங்களால்
துராத்மன: - கெட்ட நோக்குடைய
வாநரராஜஸ்ய - வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
பரிபூத: - அவமதிப்பிற்குப் பாத்திரமாயிருக்கிறேன்.

स कालं परिसंख्याय सीतायाः परिमार्गणे ।
कृतार्थः समयं कृत्वा दुर्मतिर्नावबुध्यते ॥

ஸ காலம் பரி ஸங்க்யாய ஸீதாயா: பரிமார்கணே ।
க்ருதார்த: ஸமயம் க்ருத்வா துர்மதிர் நாவபுத்யதே ॥ 69

ஸ: - அவன்
ஸீதாயா: - ஸீதையை
பரிமார்கணே - தேடும் விஷயத்தில்
ஸமயம் க்ருத்வா - உறுதி கூறிவிட்டு,
காலம் - ஏற்றகாலத்தை
பரி ஸங்க்யாய - தீர்மானித்துவிட்டு,
க்ருதார்த: - தனது மனோரதங்கள் கைவரப்பெற்றவனாய்
துர்மதி: - தீய எண்ணமுடையவனாய்
அவபுத்யதே ந - கவனியாதிருக்கின்றான்.

स किष्किन्धां प्रविश्य त्वं ब्रूहि वानरपुंगवम् ।
मूर्खं ग्राम्यसुखे सक्तं सुग्रीवं वचनान्मम ॥

ஸ கிஷ்கிந்தாம் ப்ரவிஸ்ய த்வம் ப்ரூஹி வானர புங்கவம் ।
மூர்கம் க்ராம்யஸுகே ஸக்தம் ஸுக்ரீவம் வசநாந்மம ॥ 70

த்வம் ச - நீயே
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ப்ரவிஸ்ய - சென்று,
க்ராம்யஸுகே - அல்ப சுகத்தில்
ஸக்தம் - மூழ்கிக்கிடக்கும்
மூர்கம் - அசடாகிய
வானர புங்கவம் - வானரத்தலைவனான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனிடம்
மம வசநாத் - நான் சொன்னதாகப் பின்வருமாறு
ப்ரூஹி - சொல்லுவாயாக.

अर्थिनामुपपन्नानां पूर्वं चाप्युपकारिणाम् ।
आशां संश्रुत्य यो हन्ति स लोके पुरुषाधमः ॥

அர்திநாமுப பந்நாநாம் பூர்வம் சாப்யுபகாரிணாம் ।
ஆஸாம் ஸம்ஸ்ருத்ய யோ ஹந்தி ஸ லோகே புருஷாதம: ॥ 71

ய: - எவனொருவன்
பூர்வம் - முதலில்
உபகாரிணம் - உபகாரம் செய்த்வர்களும்
அர்திநாம் அபி - கைம்மாறை வேண்டுகின்றவர்களுமான
உப பந்நாநாம் - உரியவர்களுக்கு
ஆஸாம் - மனோரதத்தை
ஸம்ஸ்ருத்ய - வாக்களித்துவிட்டு
ஹந்தி - செய்யாதொழிகின்றானோ
ஸ: ச - அவன்தான்
லோகே - உலகின்
புருஷாதம: - மானிடப்பதர்.

शुभं वा यदि वा पापं यो हि वाक्यमुदीरितम् ।
सत्येन परिगृह्णाति स वीरः पुरुषोत्तमः ॥

ஶுபம் வா யதி வா பாபம் யோ ஹி வாக்யமுதீரிதம் ।
ஸத்யேந பரிக்ருஹ்ணாதி ஸ வீர: புருஷோத்தம: ॥ 72

ய: - எந்த
வீர: - தர்மவீரன்
உதீரிதம் - வாக்களிக்கப்பட்ட
வாக்யம் - சொல்லை
ஶுபம் வா - சுலபமாயிருந்தாலும் சரி,
பாபம் யதி வா - கஷ்டமாயிருந்தாலும் சரி

ஸத்யேந - சொன்னபடியே
பரிக்ருஹ்ணாதி - செய்து முடிக்கின்றானோ
ஸ: ஹி - அவன்தான்
புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமன்.

कृतार्था ह्यकृतार्थानां मित्राणां न भवन्ति ये ।
तान् मृतानपि क्रव्यादाः कृतघ्नान्नोपभुञ्जते ॥

க்ருதார்தா ஹ்யக்ருதார்தானம் மித்ராணாம் ந பவந்தி யே ।
தான் ம்ருதாநபி க்ரவ்யாதா: க்ருதக்நாந்நோபபுஞ்ஜதே ॥ 73

யே - எவர்கள்
அக்ருதார்தானாம் - செய்யவேண்டிய காரியங்களை செய்து முடிக்கப்பெறாதவர்களான
மித்ராணாம் - உதவிபுரிந்தவர்களுக்கு
க்ருதார்தா: - கைமாறு செய்தவர்களாய்
பவந்தி ந - ஆகின்றார் இல்லையோ
தான் - அந்த
க்ருதக்நாந் - செய்த நன்றி மறந்தவர்களை
ம்ருதாந் அபி - பிணமாய்ப் போனவர்களாயினும்
க்ரவ்யாதா: ஹி - மாம்சத்தை புஜிக்கும் நாய்நரிகள் கூட
உபபுஞ்ஜதே ந - தீண்டமாட்டாது.

नूनं काञ्चनपृष्ठस्य विकृष्टस्य मया रणे ।
द्रष्टुमिच्छति चापस्य रूपं विद्युद्गुणोपमम् ॥

நூநம் காஞ்சந ப்ருஷ்டஸ்ய விக்ருஷ்டஸ்ய மயா ரணே ।
த்ரஷ்டு மிச்சதி சாபஸ்ய ரூபம் வித்யுத்குணோ பமம் ॥ 74

ரணே - போரில்
மயா - என்னால்
விக்ருஷ்டஸ்ய - வளைக்கப்பட்ட
காஞ்சந ப்ருஷ்டஸ்ய - பொன் பிடியுள்ள
சாபஸ்ய - வில்லினது
வித்யுத் குணோபமம் - மின்னல் கணங்களுக்கொப்பான
ரூபம் - ரூபத்தை
த்ரஷ்டும் - நேரில்கண்டுகொள்ள
இச்சதி நூநம் - அவன் விரும்புகிறான் போலும்.

घोरं ज्यातलनिर्घोषं क्रुद्धस्य मम संयुगे ।
निर्घोषमिव .वज्रस्य पुनः संश्रोतुमिच्छति ॥

கோரம் ஜ்யாதல நிர் கோஷம் க்ருத்தஸ்ய மம ஸம்யுகே ।
நிர்கோஷமிவ வஜ்ரஸ்ய புன: ஸம்ஸ்ரோது மிச்சதி ॥ 75

ஸம்யுகே	-	போரில்
க்ருத்தஸ்ய	-	சினங்கொண்ட
மம	-	எனது
கோரம்	-	அசஹ்யமான தீங்கை விளைவிக்க வல்லதும்,
வஜ்ரஸ்ய	-	வஜ்ராயுதத்தினுடைய
நிர்கோஷம்	-	முழக்கத்தை
இவ	-	நிகர்த்ததுமான
ஜ்யாதல நிர்கோஷம்	-	நாணின் ஓசையை
ஸம்ஶ்ரோதும்	-	கேட்க
இச்சதி புன:	-	விரும்புகின்றான் போலும்.

कामामेवंगतेऽप्यस्य परिज्ञाते पराक्रमे ।
त्वत्सहायस्य मे वीर न चिन्ता स्यान्नृपात्मज ॥

காம மேவம் கதேऽப்யஸ்ய பரிஞாதே பராக்ரமே ।
த்வத்ஸஹாயஸ்ய மே வீர ந சிந்தா ஸ்யாந் ந்ருபாத்மஜ ॥ 76

வீர	-	சூரனே!
ந்ருபாத்மஜ	-	ராஜகுமார!
த்வத் ஸஹாயஸ்ய	-	உன்னைத் துணையாகக் கொண்ட
மே	-	எனக்கு
ஏவம் கதே	-	இப்படிப்பட்டதாய்
பரிஞாதே	-	யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதான
பராக்ரமே	-	பராக்கிரம விஷயத்தில்
அஸ்ய	-	இவனுக்கு
சிந்தா அபி	-	கவலையென்பதே
காமம் ஸ்யாத் ந	-	எள்ளளவும் உண்டாகவில்லை.

यदर्थमयमारम्भः कृतः परपुरंजय ।
समयं नाभिजानाति कृतार्थः प्लवगेश्वरः ॥

யதர்தமயமாரம்ப: க்ருத: பரபுரஞ்ஜய ।
ஸமயம் நாபிஜாநாதி க்ருதார்த: ப்லவகேஶ்வர: ॥ 77

பரபுரஞ்ஜய	-	எப்பவும் எதிலும் ஜயசாலியே!
யதர்தம்	-	எது காரணமாய்
அயம்	-	இந்த
ஆரம்ப:	-	(வாலி) வதையானது
க்ருத:	-	செய்யப்பட்டதோ, அந்த
ஸமயம்	-	அவனது பிரதிக்ஞையை
ப்லவகேஶ்வர:	-	வானர மன்னன்
க்ருதார்த:	-	தன் காரியம் கைகூடப் பெற்றவனாய்
அபிஜாநாதி ந	-	மறந்துவிட்டான்.

वर्षाः समयकालं तु प्रतिज्ञाय हरीश्वरः ।
व्यतीतांश्चतुरो मासान् विहरन्नावबुध्यते ॥

வர்ஷா: ஸமயகாலம் து ப்ரதிஞாய ஹரீஶ்வர: ।
வ்யதீதான் சதுரோ மாஸான் விஹரன் நாவபுத்யதே ॥ 78

து	-	இவ்விஷயத்தில்
வர்ஷா: ஸமயகாலம்	-	மழைக்காலம் கழிந்து அடுத்த காலத்தை
ப்ரதிஞாய	-	பிரதிக்ஞை செய்துவிட்டு,
ஹரீஶ்வர:	-	வானர மன்னன்
விஹரன்	-	சிற்றின்பத்தில் பொழுதுபோக்கிக்கொண்டு
சதுர:	-	நான்கு
மாஸான்	-	மாதங்களும்
வ்யதீதான்	-	கழிந்துவிட்டதை
அவபுத்யதே ந	-	நினையாதிருக்கின்றான்.

सामात्यपरिषत् क्रीडन् पानमेवोपसेवते ।
शोकदीनेषु नास्मासु सुग्रीवः कुरुते दयाम् ॥

ஸாமாத்யபரிஷத் க்ரீடன் பானமேவோபஸேவதே ।
ஶோக தீநேஷு நாஸ்மாஸு ஸுக்ரீவ: குருதே தயாம் ॥ 79

ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவன்
ஸாமாத்ய பரிஷத்	-	அரண்மனையிலுள்ள பரிஜனங்களோடு கூடினவனாய்
க்ரீடன்	-	சிற்றின்பத்தில் காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு
பானம் ஏவ	-	குடிப்பதிலேயே
உபஸேவதே	-	மூழ்கிக்கிடக்கிறான்.
ஶோக தீநேஷு	-	சோகத்தால் தபிக்கும்
அஸ்மாஸு	-	நம் விஷயத்தில்
தயாம்	-	கிருபையை
குருதே ந	-	செய்யாதிருக்கின்றான்.

उच्यतां गच्छ सुग्रीवस्त्वया वत्स महाबल ।
मम रोषस्य यद्रूपं ब्रूयाश्चैनमिदं वचः ॥

உச்யதாம் கச்ச ஸுக்ரீவஸ்த்வயா வத்ஸ மஹாபல ।
மம ரோஷஸ்ய யத்ரூபம் ப்ரூயாஶ்சைநமிதம் வச: ॥ 80

மஹாபல	-	மகாசக்திவானாகிய
வத்ஸ	-	குழந்தாய்!
கச்ச	-	நீயே போய்வா.
த்வயா	-	உன்னால்

ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவன்
மம	-	எனது
ரோஷஸ்ய	-	கோபத்தினது
ரூபம்	-	ஸ்வரூபம்
யத்	-	எதுவோ அது
உச்யதாம்	-	சொல்லப்படட்டும்.
ஏநம்	-	இவனிடம்
இதம்	-	பின்வரும்
வச: ச	-	சொல்லையும்
ப்ரூயா:	-	நீ சொல்வாயாக.

न च संकुचितः पन्था येन वाली हतो गतः ।
समये तिष्ठ सुग्रीव मा वालिपथमन्वगाः ॥

ந ச ஸங்குசித: பந்தா யேந வாலீ ஹதோ கத: ।
ஸமயே திஷ்ட ஸுக்ரிவ மா வாலிபதமன்வகா: ॥ 81

ஸுக்ரீவ	-	ஸுக்ரீவ!
யேந	-	எந்த வழியாய்
வாலீ	-	வாலி
கத:	-	கொல்லப்பட்டு
ஹத:	-	சென்றானோ, அந்த
பந்தா: ச	-	வழி இன்னும்
ஸங்குசித: ந	-	அடைப்பட்டுப் போகவில்லை.
ஸமயே	-	சொன்னபடி நடப்பதில்
திஷ்ட	-	நிலையாய் நில்.
வாலிபதம்	-	வாலியின் வழியை
அன்வகா: மா	-	நீ பின்பற்றாதே.

एक एव रणे वाली शरेण निहतो मया ।
त्वां तु सत्यादतिक्रान्तं वधिष्यामि सबान्धवम् ॥

ஏக ஏவ ரணே வாலீ ஶரேண நிஹதோ மயா ।
த்வாம் து ஸத்யாததி க்ராந்தம் வதிஷ்யாமி ஸபாந்தவம் ॥ 82

மயா	-	என்னால்
ரணே	-	போரில்
ஶரணே	-	ஒரு பாணத்தால்
வாலீ	-	வாலி
ஏக: ஏவ	-	ஒருவன் மட்டுமே
நிஹத:	-	கொல்லப்பட்டான்.
ஸத்யாத்	-	சொன்ன சொல்லிலிருந்து
அதி க்ராந்தம்	-	தடுமாறிய

த்வாம் து	-	உன்னையே யென்றால்
ஸ பாந்தவம்	-	சுற்றத்தாரோடு சேர்த்தே
வதிஷ்யாமி	-	கொல்லப் போகிறேன்.

तदेवं विहिते कार्ये यद्धितं पुरुषर्षभ ।
तत्तद्ब्रूहि नरश्रेष्ठ त्वर कालव्यतिक्रमः ॥

ததேவம் விஹிதே கார்யே யத்ஹிதம் புருஷர்ஷப ।
தத்தத் ப்ரூஹி நரஶ்ரேஷ்ட த்வர காலவ்யதிக்ரம: ॥ 83

நரஶ்ரேஷ்ட	-	மானிடர்களில் எனக்கு மிகவும் அருமையான
புருஷர்ஷப	-	புருஷோத்தம!
தத்	-	ஆகையால்
ஏவம்	-	இப்படியாய்
கார்யே விஹிதே	-	காரியம் இருக்கையில்
ஹிதம்	-	நன்மை செய்தவனுக்கு ஏற்ற உபகாரம்
யத்	-	எதுவோ,
தத் தத்	-	அதையெல்லாம்
ப்ரூஹி	-	நேரில் தெரிவி.
கால வ்யதிக்ரம:	-	காலம் ஏற்கனவே வீணில் கழிந்துவிட்டது.
த்வர	-	அவசரப்படு.

कुरुष्व सत्यं मयि वानरेश्वर प्रतिश्रुतं धर्ममवेक्ष्य शाश्वतम् ।
मा वालिनं प्रेत्य गतो यमक्षयं त्वमद्य पश्येर्मम चोदितैः शरैः ॥

குருஷ்வ ஸத்யம் மயி வானரேஶ்வர
ப்ரதிஶ்ருதம் தர்மமவேக்ஷ்ய ஶாஶ்வதம் ।
மா வாலினம் ப்ரேத்ய கதோ யமக்ஷயம்
த்வமத்ய பஶ்யேர் மம சோதிதை: ஶரை: ॥ 84

வானரேஶ்வர	-	வானர மன்னா!
மயி	-	என் விஷயத்தில்
ப்ரதிஶ்ருதம்	-	வாக்களித்ததை
ஶாஶ்வதம்	-	எதையும் அளிக்கவல்லதாகிய
தர்மம்	-	தர்மமொன்றையே
அவேக்ஷ்ய	-	ஸர்வமுமாய்க்கொண்டு,
ஸத்யம்	-	பிரயோஜனம் பெற்றதாய்
குருஷ்வ	-	செய்வாயாக.
அத்ய	-	இப்பொழுது
த்வம்	-	நீயும்
மம	-	எனது
சோதிதை:	-	ஆக்ஞையைக் கொண்டு வெளிவரும்
ஶரை:	-	பாணங்களால்

ப்ரேத்ய	-	மாண்டு,
யமக்ஷயம்	-	யமலோகத்தை
கத:	-	அடைந்து
வாலினம்	-	வாலியை நேரில்
மா பஶ்யே:	-	தரிசிக்க வேண்டாம்.

स पूर्वजं तीव्रविवृद्धकोपं लालप्यमानं प्रसमीक्ष्य दीनम् ।
चकार तीव्रां मतिमुग्रतेजा हरीश्वरे मानववंशवर्धनः ॥

ஸ பூர்வஜம் தீவ்ர விவ்ருத்தகோபம்
லாலப்யமானம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய தீனம் ।
சகார தீவ்ராம் மதிமுக்ரதேஜா
ஹரீஶ்வரே மானவ வம்ஶ வர்தன: ॥ 85

மானவ வம்ஶ வர்தன:	-	மனுவம்சத்தைப் பெருமைப்படுத்துகின்றவரும்
உக்ர தேஜா:	-	மகா கோபிஷ்டருமான
ஸ:	-	அவர்,
பூர்வஜம்	-	தமயனாரை
தீவ்ர விவ்ருத்த கோபம்	-	அளவுகடந்த கோபத்திலிருப்பவராவும்,
தீனம்	-	உள்ளமுருகி
லாலப்யமானம்	-	புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறவராகவும்
ப்ரஸமீக்ஷ்ய	-	நன்கு கவனித்து,
ஹரீஶ்வரே	-	வானர மன்னன் விஷயத்தில்
தீவ்ராம்	-	மிகக் கொடுமையான
மதிம்	-	தீர்மானத்தை
சகார	-	கொண்டுவிட்டார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே ஶரத்வர்ணனம் நாம த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏக த்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 31

स कामिनं दीनमदीनसत्त्वं शोकाभिपन्नं समुदीर्णकोपम् ।
नरेन्द्रसूनुर्नरदेवपुत्रं रामानुजः पूर्वजमित्युवाच ॥ १

ஸ காமினம் தீனமதீனஸத்வம் ஶோகாபிபந்நம்
ஸமுதீர்ண கோபம் ।
நரேந்த்ர ஸூனுர்நரதேவ புத்ரம் ராமானுஜ:
பூர்வஜ மித்யுவாச ॥ 1

நரேந்த்ரஸூனு:	-	ராஜகுமாரரும்
ராமானுஜ:	-	ஶ்ரீராமர் தம்பியுமான
ஸ:	-	அவர்,
காமினம்	-	மனைவியிடம் அதிக வாத்ஸல்யமுடையவரும்
ஶோகாபிபந்நம்	-	சோகத்தில் மூழ்கி
தீனம்	-	மனம் நொந்து
அதீன ஸத்வம்	-	அப்பவும் மனச் சோர்வடையாது
ஸமுதீர்ண கோபம்	-	கோபமதிகரித்தவரும்
நரதேவ புத்ரம்	-	சக்கரவர்த்தியின் புதல்வருமான
பூர்வஜம்	-	தமயனாரைப் பார்த்து
இதி	-	பின்வருமாறு
உவாச	-	சொன்னார்.

न वानरः स्थास्यति साधुवृत्ते न मंस्यते कर्मफलानुषङ्गान् ।
न भोक्ष्यते वानरराज्यलक्ष्मीं तथा हि नाभिक्रमतेऽस्य बुद्धिः ॥

ந வானர: ஸ்தாஸ்யதி ஸாதுவ்ருத்தே
ந மம்ஸ்யதே கர்மபலானுஷங்கான் ।
ந போக்ஷ்யதே வானர ராஜ்ய லக்ஷ்மீம்
ததா ஹி நாபிக்ரமதேऽஸ்ய புத்தி: ॥ 2

வானர:	-	வானரன்
ஸாது வ்ருத்தே	-	நல்லோர்களொழுகும் வழியில்
ஸ்தாஸ்யதி ந	-	நிலைநிற்க மாட்டான்.
கர்மபலானு ஷங்கான்	-	எக்காரியத்தினால் தற்கால பயன் கிடைத்திருக்கிறது என்ற உணர்வுகளை
மம்ஸ்யதே ந	-	அவன் அறியான்.
வானர ராஜ்ய லக்ஷ்மீம்	-	வானர ராஜ்ய லக்ஷ்மியை
போக்ஷ்யதே ந	-	அவன் அனுபவிக்கப் போகிறதில்லை.
ததா ஹி	-	அப்படியிருப்பதால்தான்
அஸ்ய	-	இவனது

புத்தி: - புத்தி
அபிக்ரமதே ந - நல்வழியில் செல்லாதிருக்கின்றது.

मतिक्षयाद्ग्राम्यसुखेषु सक्तस्तव प्रसादाप्रतिकारबुद्धिः ।
हतोऽग्रजं पश्यतु वीर वालिनं न राज्यमेवं विगुणस्य देयम् ॥

மதிக்ஷயாத்க்ராம்ய ஸுகேஷு ஸக்தஸ்
தவ ப்ரஸாத ப்ரதி கார புத்தி: ।
ஹதோऽக்ரஜம் பஶ்யது வீர வாலினம்
ந ராஜ்ய மேவம் விகுணஸ்ய தேயம் ॥ 3

வீர - சூரரே!
ஏவம் - இப்படிப்பட்ட
விகுணஸ்ய - துற்புத்தியுடையவனுக்கு
ராஜ்யம் - ராஜ்யமானது
ந தேயம் - கொடுக்கத் தக்கதன்று;
மதிக்ஷயாத் - புத்திக்குறைவால்
க்ராம்ய ஸுகேஷு - சிற்றின்பங்களில்
ஸக்த: - மூழ்கிக் கிடக்கிறவனாய்
தவ - தேவரீரது
ப்ரஸாத ப்ரதி காரபுத்தி: - அனுக்கிரகத்திற்குப் பிரதி உபகாரம் செய்யாத எண்ணமுடையவனான அவன்
ஹத: - கொல்லப்பட்டவனாய்
அக்ரஜம் - தமயனான
வாலினம் - வாலியை
பஶ்யது - நேரில் சென்று காணட்டும்.

न धारये कोपमुदीर्णवेगं निहन्मि सुग्रीवमसत्यमद्य ।
हरिप्रवीरैः सह वालिपुत्रो नरेन्द्रपुत्र्या विचयं करोतु ॥

ந தாரயே கோபமுதீர்ணவேகம்
நிஹன்மி ஸுக்ரீவமஸத்யமத்ய ।
ஹரிப்ரவீரை: ஸஹ வாலிபுத்ரோ
நரேந்த்ரபுத்ர்யா விசயம் கரோது ॥ 4

உதீர்ண வேகம் - அதி உக்ரமாய் ஏற்பட்டுள்ள
கோபம் - கோபத்தை
தாரயே ந - நான் அடக்க முடியாதிருக்கிறேன்.
அத்ய - இப்பொழுதே
அஸத்யம் - சொன்னசொல் தவறிய
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
நிஹன்மி - கொல்லுகின்றேன்.
வாலி புத்ர: - வாலியின் புதல்வன்

ஹரிப்ரவீரை: - வானரோத்தமர்களோடு
ஸஹ - கூட
நரேந்த்ர புத்ர்யா: - ராஜகுமாரியினது
விசயம் - தேடுதலை
கரோது - செய்யட்டும்.

तमात्तबाणासनमुत्पतन्तं निवेदितार्थं रणचण्डकोपम् ।
उवाच रामः परवीरहन्ता स्ववेक्षितं सानुनयं च वाक्यम् ॥

தமாத்த பாணா ஸந முத்பதந்தம்
நிவேதிதார்தம் ரண சண்ட கோபம் ।
உவாச ராம: பரவீரஹந்தா
ஸ்வவேக்ஷிதம் ஸாநுநயம் ச வாக்யம் ॥ 5

பரவீரஹந்தா - சத்துரு வீரர்களை வேரறுக்கும்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
நிவேதிதார்தம் - தனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டவரும்
ரண சண்ட கோபம் - போரில் ஆவேசம் கொண்டு கோபமுற்றவரும்
ஆத்த பாணா ஸநம் - வில்லை தயாராய் எடுத்துக்கொண்டு
உத்பதந்தம் - கிளம்பிய
தம் - அவரைப் பார்த்து
ஸ்வ்வேக்ஷிதம் - தீர்க்காலோசனையின் பயனாயிருக்கிறதும்
ஸாநுநயம் ச - நல்லொழுக்கத்தை உபதேசிக்கிறதுமாகிய
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னார்.

न हि वै त्वद्विधो लोके पापमेवं समाचरेत् ।
कोपमार्येण यो हन्ति स वीरः पुरुषोत्तमः ॥

ந ஹி வை த்வத்விதோ லோகே பாபமேவம் ஸமாசரேத் ।
கோபமார்யேண யோ ஹந்தி ஸ வீர: புருஷோத்தம: ॥ 6

லோகே - உலகில்
த்வத்வித: - உன்னைப் போன்ற ஒருவன்
ஏவம் - இப்படிப்பட்டதாகிய
பாபம் - அடாத செயலை
ஸமாசரேத் ந - தீர்மானிக்க மாட்டான்.
ய: - எவனொருவன்
ஆர்யேண - பெருந்தன்மையால்
பாபம் - தீய எண்ணத்தை
ஹந்தி வை - கைவிடுகின்றானோ
ஸ: ஹி - அவன்தான்
வீர: - தர்மவீரன்;
புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமன்.

नेदमद्य त्वया ग्राह्यं साधुवृत्तेन लक्ष्मण ।
तां प्रीतिमनुवर्तस्व पूर्ववृत्तं च संगतम् ॥
நேதமத்ய த்வயா க்ராஹ்யம் ஸாதுவ்ருத்தேந லக்ஷ்மண ।
தாம் ப்ரீதிமநுவர்தஸ்வ பூர்வ வ்ருத்தம் ச ஸங்கதம் ॥ 7

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ஸாது வ்ருத்தேந - நல்லொழுக்கமுடைய
த்வயா - உன்னால்
அத்ய - இப்பொழுது
இதம் - இது
ந க்ராஹ்யம் - கொள்ளத்தக்கதன்று.
பூர்வ வ்ருத்தம் - முன்நடந்த
ஸங்கதம் ச - கூட்டுறவையும்
தாம் - அந்த
ப்ரீதிம் - அவனிடத்திலுள்ள அன்பையும்
அநுவர்தஸ்வ - பெருமைப்படுத்து.

सामोपहितया वाचा रूक्षाणि परिवर्जयन् ।
वक्तुमर्हसि सुग्रीवं व्यतीतं कालपर्यये ॥
ஸாமோப ஹிதயா வாசா ரூக்ஷாணி பரிவர்ஜயன் ।
வக்துமர்ஹஸி ஸுக்ரீவம் வ்யதீதம் காலபர்யயே ॥ 8

காலபர்யயே - காலம் கடந்துவிட்ட விஷயத்தில்
வ்யதீதம் - கவனியாதிருக்கின்ற
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனிடம்
ரூக்ஷாணி - மனதை புண்படுத்தும் சொற்களை
பரிவர்ஜயன் - முற்றிலும் விட்டொழித்து
ஸாமோப ஹிதயா - சாந்தகுணத்தால் வெளிவரும்
வாசா - சொற்கொண்டு
வக்தும் அர்ஹஸி - நீ சம்பாஷிக்க வேண்டும்.

सोऽग्रजेनानुशिष्टार्थो यथावत् पुरुषर्षभः ।
प्रविवेश पुरीं वीरो लक्ष्मणः परवीरहा ॥
ஸோऽக்ரஜேநாநு ஶிஷ்டார்தோ யதாவத் புருஷர்ஷப: ।
ப்ரவிவேஶ புரீம் வீரோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ॥ 9

பரவீரஹா - சத்ரு வீரர்களையொழிப்பவரும்,
வீர: - சூரரும்
புருஷர்ஷப: - புருஷோத்தமருமான
ஸ: - அந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

யதாவத் - சாஸ்த்திர முறைப்படி
அக்ரஜேந - தமயனாரால்
அநு ஶிஷ்டார்த: - நுட்பங்களை உபதேசிக்கப் பெற்றவராய்
புரீம் - நகருக்கு
ப்ரவிவேஶ - சென்றார்.

ततः शुभमतिः प्राज्ञो भ्रातुः प्रियहिते रतः ।
लक्ष्मणः प्रतिसंरब्धो जगाम भवनं कपेः ॥
தத: ஶுபமதி: ப்ராஜ்ஞோ ப்ராது: ப்ரியஹிதே ரத: ।
லக்ஷ்மண: ப்ரதி ஸம்ரப்தோ ஜகாம பவனம் கபே: ॥ 10

ஶுபமதி: - நற்புத்தியுடையவரும்
ப்ராஜ்ஞ: - பிராக்ஞருமான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தத: - அப்போதும்
ஸம்ரப்த: - கோபாவேசத்திலிருக்கின்றவராய்
ப்ராது: - தமயனது
ப்ரியஹிதே - மனம்கோணாது நடக்கும் விஷயத்தில்
ரத: - ஆஸக்தியுடையவராய்
கபே: - வானரத்தினது
பவனம் ப்ரதி - மாளிகையை நோக்கி
ஜகாம - சென்றார்.

शक्रबाणासनप्रख्यं धनुः कालान्तकोपमम् ।
प्रगृह्य गिरिशृङ्गाभं मन्दरः सानुमानिव ॥
ஶக்ர பாணாஸந ப்ரக்யம் தநு: காலாந்தகோபமம: ।
ப்ரக்ருஹ்ய கிரிஶ்ருங்காபம் மந்தர: ஸாநுமாநிவ ॥ 11

यथोक्तकारी वचनमुत्तरं चैव सोत्तरम् ।
बृहस्पतिसमो बुद्ध्या मत्वा रामानुजस्तदा ॥
யதோக்தகாரீ வசனமுத்தரம் சைவ ஸோத்தரம் ।
ப்ருஹஸ்பதிஸமோ புத்த்யா மத்வா ராமாநுஜஸ்ததா ॥ 12

कामक्रोधसमुत्थेन भ्रातुः कोपाग्निना वृतः ।
प्रभञ्जन इवाप्रीतः प्रययौ लक्ष्मणस्तदा ॥
காம க்ரோத ஸமுத்தேந ப்ராது: கோபாக்நிநா வ்ருத: ।
ப்ரபஞ்ஜன இவாப்ரீத: ப்ரயயௌ லக்ஷ்மணஸ் ததா ॥ 13

ததா - அப்பொழுது
ராமாநுஜ: - ஸ்ரீராமரின் தம்பியும்,
ப்ருஹஸ்பதி ஸம: - பிருகஸ்பதியை நிகர்த்தவரும்

மந்தர: - மந்தர
ஸாநுமாந் - மலை
இவ - போன்றவருமான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ப்ராது: - தமயனாரது
காம க்ரோத ஸமுத்தேந - அன்பினதிசயத்தாலும், கோபத்தாலும் வெளிவந்த
கோபாக்நிநா - கோபத்தீயால்
வ்ருத: - பற்றப்பட்டு
அப்ரீத: - உத்ஸாஹம் ஒழிந்தவராய்
ஶக்ர பாணாஸந ப்ரக்யம் - இந்திரனது வில்லை நிகர்த்ததும்
கிரிஶ்ருங்காபம் - மலைக்கொடுமுடியை நிகர்த்ததுமான
தநு: - வில்லை
காலாந்த கோபம: - எமன் போன்றவராய்
ப்ரக்ருஹ்ய - கையிலெடுத்துக்கொண்டு
[illegible]ோத்தரம் ச - விசேஷமான பிரயோஜனத்தோடு கூடியதும்
உத்தரம் ஏவ - சர்வோத்கிருஷ்டருமான
வசனம் - (ஸ்ரீராமரது) நியமனத்தை
புத்த்யா - நுண்ணறிவால்
மத்வா - நினைத்து
தத்தா - அப்படியே
யதோக்தகாரீ - சொல்லப்பட்ட வண்ணமே செய்கிறவராய்
ப்ரபஞ்ஜன: - காற்று
இவ - போலவே
ப்ரயயௌ - நடந்தார்.

सालतालाश्वकर्णांश्च तरसा पातयन् बहून् ।
पर्यस्यन् गिरिकूटानि द्रुमानन्यांश्च वेगितः ॥

ஸால தாலாஶ்வகர்ணாம்ஶ்ச தரஸா பாதயன் பஹூன் ।
பர்யஸ்யன் கிரிகூடாநி த்ருமானன்யாம் ஶ்சவேகித: ॥ 14

शिलाश्च शकलीकुर्वन् पद्भ्यां गज इवाशुगः ।
दूरमेकपदं त्यक्त्वा ययौ कार्यवशाद्द्रुतम् ॥

ஶிலாஶ்ச ஶகலீகுர்வன் பத்ப்யாம் கஜ இவாஶுக: ।
தூரமேகபதம் த்யக்த்வா யயௌ கார்யவஶாத்த்ருதம் ॥ 15

கார்யவஶாத் - காரியத்தின் பெருமையால்
பஹூன் - அனேக
ஸால தாலாஶ்வ கர்ணான் ச - ஆச்சா, பனை, அச்வகர்ணம் இவைகளையும்
அன்யான் - இன்னும் இதர

த்ருமான் ச - மரங்களையும்
தரஸா - வேகமாய்
பாதயன் - பேர்த்துக்கொண்டும்
கிரிகூடாநி - மலைச்சிகரங்களை
வேகித: - வேகமாய்
பர்யஸ்யன் - சுற்றிக்கொண்டும்
ஏகபதம் - ஒவ்வொரு அடியையும்
தூரம் த்யக்த்வா - எட்டி எட்டி வைத்துக்கொண்டு,
ஆஶுக: - வேகமாய் நடக்கின்றவராய்
கஜ: இவ - யானைபோல்
பத்ப்யாம் - இரு கால்களாலும்
ஶிலா: - சிறு கற்களை
ஶகலீகுர்வன் ச - உருட்டித் தள்ளிக்கொண்டே
த்ருதம் - வேகமாய்
யயௌ - நடந்தார்.

तामपश्यद्बलाकीर्णां हरिराजमहापुरीम् ।
दुर्गामिक्ष्वाकुशार्दूलः किष्किन्धां गिरिसंकटे ॥

தாமபஶ்யத்பலாகீர்ணாம் ஹரிராஜ மஹாபுரீம் ।
துர்காமிக்ஷ்வாகு ஶார்தூல: கிஷ்கிந்தாம் கிரிஸங்கடே ॥ 16

இக்ஷ்வாகு ஶார்தூல: - இக்ஷ்வாகு வம்சத்திலகராகுமவர்
ஹரிராஜ மஹாபுரீம் - வானர மன்னனது ராஜதானியும்
பலாகீர்ணாம் - சைனியங்களால் நிறைந்துள்ளதும்
கிரி ஸங்கடே - இரு மலைகளினிடுக்கில்
துர்காம் - புகுதற்கரியதாயிருக்கிறதுமான
தாம் - அந்த
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையை
அபஶ்யத் - பார்த்தார்.

रोषात् प्रस्फुरमाणोष्ठः सुग्रीवं प्रति लक्ष्मणः ।
ददर्श वानरान् भीमान् किष्किन्धाया बहिश्चरान् ॥

ரோஷாத் ப்ரஸ் புரமாணோஷ்ட: ஸுக்ரீவம் ப்ரதி லக்ஷ்மண: ।
ததர்ஶ வாநரான் பீமாந் கிஷ்கிந்தாயா பஹிஶ்சரான் ॥ 17

கிஷ்கிந்தாயா: - கிஷ்கிந்தையானது
பஹிஶ்சரான் - வெளியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற
பீமாந் - கொடிய
வாநரான் - வானரர்களை
ததர்ஶ - கண்டார்.
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

ஸுக்ரீவம் ப்ரதி - ஸுக்ரீவனை நினைத்து
ரோஷாத் - சினத்தால்
ப்ரஸ்புரமாணோஷ்ட:- உதடு துடித்தார்.

तं दृष्ट्वा वानराः सर्वे लक्ष्मणं पुरुषर्षभम् ।
शैलशृङ्गाणि शतशः प्रवृद्धांश्च महीरुहान् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா வானரா: ஸர்வே லக்ஷ்மணம் புருஷர்ஷபம் ।
ஶைலஶ்ருங்காணி ஶதஶ: ப்ரவ்ருத்தாம்ஶ்ச மஹீருஹான் ॥

जगृहुः कुञ्जरप्रख्या वानराः पर्वतान्तरे ॥

ஜக்ருஹு: குஞ்ஜர ப்ரக்யா வாநரா: பர்வதாந்தரே ॥ 18

பர்வதாந்தரே - பர்வதத்தினிடுக்கிலிருந்த
குஞ்ஜர ப்ரக்யா: - யானைகளை நிகர்த்த
வானரா: - வானரர்களும்
வாநரா: - மற்றுமுள்ள வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
புருஷர்ஷபம் - புருஷோத்தமரான
தம் லக்ஷ்மணம் - அந்த லக்ஷ்மணரை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஶைல ஶ்ருங்காணி - மலைச்சிகரங்களையும்
ப்ரவ்ருத்தான் - மிகப்பெரிய
மஹீருஹான் ச - விருக்ஷங்களையும்
ஶதஶ: - நூற்றுக்கணக்காக
ஜக்ருஹு: - எடுத்துக் கொண்டனர்.

तान् गृहीतप्रहरणान् हरीन् दृष्ट्वा तु लक्ष्मणः ॥
बभूव द्विगुणं क्रुद्धो बह्विन्धन इवानलः ॥

தான் க்ருஹீத ப்ரஹரணான் ஹரீன் த்ருஷ்ட்வா து லக்ஷ்மண: ।
பபூவ த்வி குணம் க்ருத்தோ பஹ்விந்தன இவாநல: ॥ 19

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
து - அப்பொழுது
தான் ஹரீன் - அந்த வானரர்களை
க்ருஹீத ப்ரஹரணான்- அடிப்பதற்கேற்ற கருவிகளைக் கையில் கொண்டிருக்கின்றவர்களாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
பஹ்விந்தன: - அதிகமாய் விறகூட்டப்பட்ட
அநல: இவ - தீயென
த்வி குணம் - இருமடங்கு
க்ருத்த: - சினங்கொண்டவராக
பபூவ - ஆனார்.

तं ते भयपरीताङ्गाः क्रुद्धं दृष्ट्वा प्लवंगमाः ।
कालमृत्युयुगान्ताभं शतशो विद्रुता दिशः ॥

தம் தே பயபரீதாங்கா: க்ருத்தம் த்ருஷ்ட்வா ப்லவங்கமா: ।
கால ம்ருத்யு யுகாந்தாபம் ஶதஶோ வித்ருதா திஶ: ॥ 20

தே ப்லவங்கமா: - அந்த வானரர்கள்
தம் - அவரை
கால ம்ருத்யு யுகாந்தாபம் - யுகாந்தகாலத்திய யமனை நிகர்த்து
க்ருத்தம் - சினங்கொண்டிருப்பவராய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
பயபரீதாங்கா: - உள்ளம் நடுங்கியவர்களாய்
திஶ: - எல்லா திக்குகளிலும்
ஶதஶ: - நூற்றுக்கணக்காக
வித்ருதா: - ஓடிப்போய்விட்டார்கள்.

ततः सुग्रीवभवनं प्रविश्य हरिपुंगवाः ।
क्रोधमागमनं चैव लक्ष्मणस्य न्यवेदयन् ॥

தத: ஸுக்ரீவ பவனம் ப்ரவிஶ்ய ஹரிபுங்கவா: ।
க்ரோதமாகமனம் சைவ லக்ஷ்மணஸ்ய ந்யவேதயன் ॥ 21

தத: - அப்பொழுது
ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸுக்ரீவ பவனம் - ஸுக்ரீவனது மாளிகைக்கு
ப்ரவிஶ்ய - சென்று
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
ஆகமனம் ச - வரவையும்
க்ரோதம் ஏவ - கோபத்தையும்
ந்யவேதயன் - தெரிவித்தார்கள்.

तारया सहितः कामी सक्तः कपिवृषो रहः ।
न तेषां कपिवीराणां शुश्राव वचनं तदा ॥

தாரயா ஸஹித: காமீ ஸக்த: கபிவ்ருஷோ ரஹ: ।
ந தேஷாம் கபிவீராணாம் ஶுஶ்ராவ வசனம் ததா ॥ 22

ததா - அப்பொழுது
காமீ - பெண்பித்தனாய்
தாரயா - தாரையோடு
ஸஹித: - கூடி
ரஹ: - ஏகாந்தத்தில்
ஸக்த: - மூழ்கிக்கிடந்த

கபிவ்ருஷ: - வானரோத்தமன்
தேஷாம் - அந்த
கபிவீராணாம் - வானர வீரர்களின்
வசனம் - சொல்லை
ஶுஶ்ராவ ந - காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

ततः सचिवसंदिष्टा हरयो रोमहर्षणाः ।
गिरिकुञ्जरमेघाभा नगर्या निर्ययुस्तदा ॥

தத: ஸசிவஸந்திஷ்டா ஹரயோ ரோமஹர்ஷணா: ।
கிரி குஞ்ஜரமேகாபா நகர்யா நிர்யயுஸ் ததா ॥ 23

ததா - அப்பொழுது
கிரிகுஞ்ஜர மேகாபா:- மலைகளையும், யானைகளையும், மேகங்களையும் நிகர்த்து
ரோமஹர்ஷணா: - பயங்கரமாயிருக்கின்ற
ஹரய: - வானரர்கள்
ஸசிவ ஸந்திஷ்டா: - மந்திரிகளது ஆக்ஞை பெற்றவர்களாய்
தத: - அந்த
நகர்யா: - பட்டணத்திலிருந்து
நிர்யயு: - வெளிப்புறப்பட்டார்கள்.

नखदंष्ट्रायुधा घोराः सर्वे विकृतदर्शनाः ।
सर्वे शार्दूलदर्पाश्च सर्वे च विकृताननाः ॥

நகதம்ஷ் ட்ராயுதா கோரா: ஸர்வே விக்ருத தர்ஶநா: ।
ஸர்வே ஶார்தூல தர்பாஶ்ச ஸர்வே ச விக்ருதாநநா: ॥ 24

ஸர்வே - எல்லோரும்
வீரா: - சூரர்கள்;
நகதம்ஷ்ட்ராயுதா: - நகங்களையும்பற்களையும்ஆயுதமாகவுடையவர்கள்
விக்ருத தர்ஶநா: - பயங்கரமான தோற்றமுடையவர்கள்;
ஸர்வே ச - எல்லோருமே
ஶார்தூல தர்பா: - புலிகளின் வலிமையுடையவர்கள்;
ஸர்வே ச - எல்லோருமே
விக்ருதாநநா: - கோரமான முகங்களுடையவர்கள்.

दशनागबलाः केचित् केचिद्दशगुणोत्तराः ।
केचिन्नागसहस्रस्य बभूवुस्तुल्यविक्रमाः ॥

தஶ நாகபலா: கேசித் கேசித் தஶகுணோத்தரா: ।
கேசிந்நாகஸஹஸ்ரஸ்ய பபூவுஸ்துல்ய விக்ரமா: ॥ 25

கேசித் - சிலர்
தஶநாகபலா: - பத்து யானை பலமுடையவர்களாயும்,

கேசித் - சிலர்
தஶகுணோத்தரா: - அதற்குப் பத்துமடங்கு மேலானவர்களாயும்,
கேசித் - சிலர்
நாக ஸஹஸ்ரஸ்ய - ஆயிரம் யானைகளை
துல்ய விக்ரமா: - நிகர்த்த பராக்கிரமமுடையவர்களாயும்
பபூவு: - இருந்தனர்.

सन्ति चौघबलाः केचित्केचिद्वायुबलोत्तराः ।
अप्रमेयबलाः केचित्तत्रासन्हरिपुङ्गवाः ॥

ஸந்தி ஔகபலா: கேசித் கேசித் வாயு பலோத்தரா: ।
அப்ரமேய பலா: கேசித் தத்ரா ஸன்ஹரி புங்கவா: ॥ 26

கேசித் - சிலர்
ஔகபலா: ச - பலர்களின் பலமுடையவர்களாயும்,
கேசித் - சிலர்
வாயுபலோத்தரா: - வாயுவின் வேகத்திற்கு மேற்பட்டவர்களாயும்,
ஸந்தி - இருக்கின்றார்கள்.
தத்ர - அவ்விடத்தில்
கேசித் - சில
ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
அப்ரமேயபலா: - அளவிடமுடியாத பலமுடையவர்களாய்
ஆஸன் - இருந்தார்கள்.

प्रतिपूर्णमिवाकाशं संछन्नमिव तद्वनम् ।
तेन वानरसैन्येन सुग्रीवस्य महात्मनः ॥

ப்ரதி பூர்ணாமிவாகாஶாம் ஸம்சன்னமிவ தத்வனம் ।
தேன வானர ஸைன்யேன ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 27

மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
தேந - அந்த
வானர சைன்யேன - வானர சைன்யத்தால்
தத் - அந்த
வனம் - வனம்
இவ - எல்லாமுமே
ஸம்சன்னம் - முற்றிலும் மறைக்கப்பட்டதாகவும்
ஆகாஶம் இவ - இடைவெளியெல்லாமுமே
ப்ரதிபூர்ணம் - நிறைந்ததுமாயிருந்தது.

ततो द्वाराणि सर्वाणि अङ्गदो राजशासनात् ।
पर्यधावत दुर्धर्षो नक्षत्राणीव चन्द्रमाः ॥

ததோ த்வாராணி ஸர்வாணி அங்கதோ ராஜ ஶாஸநாத் ।
பர்யதாவத துர்தர்ஷோ நக்ஷத்ராணீவ சந்த்ரமா: ॥ 28

தத: - அப்பொழுது
துர்தர்ஷ: - வெல்லுவதற்கரியவனான
அங்கத: - அங்கதன்
ராஜஶாஸநாத் - மன்னனது நியமத்தைக்கொண்டு
த்வாராணி - வாயில்கள்
ஸர்வாணி - எல்லாவற்றிலும்
சந்த்ரமா: - சந்திரன்
நக்ஷத்ராணி இவ - நக்ஷத்திரங்களில் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பர்யதாவத - நுழைந்து திரிந்து வந்தான்.

कृत्स्नां हि कपिभिर्व्याप्तां द्रुमहस्तैर्महाबलैः ।
अपश्यल्लक्ष्मणः क्रुद्धः किष्किन्धां तां दुरासदाम् ॥

க்ருத்ஸ்நாம் ஹி கபிபிர்வ்யாப்தாம் த்ருமஹஸ்தைர் மஹாபலை: ।
அபஶ்யல்லக்ஷ்மண: க்ருத்த: கிஷ்கிந்தாம் தாம் துராஸதாம் ॥ 29

க்ருத்த: - சினங்கொண்டிருந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தாம் துராஸதாம் - அந்த கிட்டுதற்கரிய
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையை
த்ரும ஹஸ்தை: - கையில் விருக்ஷங்களையேந்திய
மஹாபலை: - மகாபலிஷ்டர்களான
கபிபி: - வானரர்களால்
க்ருத்ஸ்நாம் ஹி - எங்கும்
வ்யாப்தாம் - நிறைந்திருப்பதாக
அபஶ்யத் - பார்த்தார்.

ततस्ते हरयः सर्वे प्राकारपरिघान्तरात् ।
निष्क्रम्योदग्रसत्त्वास्तु तस्थुराविष्कृतायुधाः ॥

ததஸ்தேஹரய: ஸர்வே ப்ராகார பரிகாந்தராத் ।
நிஷ்க்ரம் யோதக்ர ஸத்த்வாஸ்து தஸ்துராவிஷ்க்ருதாயுதா ॥ 30

தே - அந்த
உதக்ர ஸத்த்வா: - மிகுந்த ஆற்றலுடைய
ஹரய: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
தத: - அப்பொழுது
ப்ராகார பரிகாந்தராத் - மதில் அகழ் முதலிய பிரதேசத்தினின்று
நிஷ்க்ரம்ய - வெளிவந்து
ஆவிஷ்க்ருதா யுதா: து - ஆயுதங்களை கையிலேந்தியவண்ணமே
தஸ்து: - நின்றார்கள்.

सुग्रीवस्य प्रमादं च पूर्वजं चार्तमात्मवान् ।
बुद्ध्वा कोपवशं वीरः पुनरेव जगाम सः ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய ப்ரமாதம் ச பூர்வஜம் சார்த மாத்மவான் ।
புத்த்வா கோபவஶம் வீர: புநரேவ ஜகாம ஸ: ॥ 31

ஆத்மவான் - முன் ஜாக்கிரதையையுடைய
வீர: - வீரராகும்
ஸ: - அவர்
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
ப்ரமாதம் ச - குற்றத்தையும்,
ஆர்தம் - வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
பூர்வஜம் ச - தமயனாரையும்,
புத்த்வா - சிந்தித்து,
புந: ஏவ - முன்னிலுமதிகமாய்
கோபவஶம் - சினம்
ஜகாம - கொண்டார்.

स दीर्घोष्णमहोच्छ्वासः कोपसंरक्तलोचनः ।
बभूव नरशार्दूलः सधूम इव पावकः ॥

ஸ தீர்கோஷ்ண மஹோச்ச்வாஸ: கோபஸம்ரக்தலோசன: ।
பபூவ நரஶார்தூல: ஸதூம இவ பாவக: ॥ 32

நரஶார்தூல: - புருஷோத்தமரான
ஸ: - அவர்
தீர்கோஷ்ண மஹோச்ச்வாஸ: - அதி உஷ்ணமாய் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு
கோப ஸம்ரக்த லோசன: - கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து
ஸதூம: - புகையுடன் கூடிய
பாவக: இவ - நெருப்புபோல்
பபூவ - இருந்தார்.

बाणशल्यस्फुरज्जिह्वः सायकासनभोगवान् ।
स्वतेजोविषसङ्घातः पञ्चास्य इव पन्नगः ॥

பாணஶல்யஸ் புரஜ்ஜிஹ்வ: ஸாயகாஸநபோகவான் ।
ஸ்வதேஜோ விஷ ஸங்காத: பஞ்சாஸ்ய இவ பன்னக: ॥ 33

பாண ஶல்யஸ் புரஜ்ஜிஹ்வ: - பாண நுனிகளாகிற துடிக்கும் நாக்கை உடையதும்
ஸாய காஸந போகவான் - வில்லாகிற படத்தையுடையதும்,

ஸ்வதேஜோ - தனது தேஜஸ்ஸாகிற விஷப்பெருக்கை
விஷஸங்காத: உடையதுமான.
பஞ்சாஸ்ய: பன்னக:- ஐந்து தலை நாகம்
இவ - போல் விளங்கினார்.

तं दीप्तमिव कालाग्निं नागेन्द्रमिव कोपितम् ।
समासाद्याङ्गदस्त्रासाद्विषादमगमद्भृशम् ॥

தம் தீப்தமிவ காலாக்நிம் நாகேந்த்ரமிவ கோபிதம் ।
ஸமாஸாத் யாங்கதஸ்த்ராஸாத் விஷாதமகமத் ப்ருஶம் ॥ 34

அங்கத: - அங்கதன்
காலாக்நிம் இவ - பிரளயாக்னியைப்போல
தீப்தம் - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்தவரும்
நாகேந்த்ரம் - சர்ப்பராஜனை
இவ - போலவே
கோபிதம் - கோபம் கொண்டிருப்பவருமான
தம் - அவரை
ஸமாஸாத்ய - அணுகி,
த்ராஸாத் - பயத்தால்
ப்ருஶம் விஷாதம் - மிக மனக்கவலையை
அகமத் - அடைந்தான்.

सोऽङ्गदं रोषताम्राक्षः संदिदेश महायशाः ।
सुग्रीवः कथ्यतां वत्स ममागमनमित्युत ॥

ஸோऽங்கதம் ரோஷதாம்ராக்ஷ: ஸந்திதேஶ மஹாயஶா: ।
ஸுக்ரீவ: கத்யதாம் வத்ஸ மமாகமன மித்யுத ॥ 35

மஹாயஶா: - பெரும் புகழ் படைத்தவரும்
ரோஷதாம்ராக்ஷ: - கோபத்தால் சிவந்த கண்களையுடையவருமான
ஸ: - அவர்
அங்கதம் - அங்கதனை பார்த்து
ஸந்திதேஶ - பின்வருமாறு கட்டளையிட்டார்.
வத்ஸ - குழந்தாய்!
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
மம - எனது
ஆகமனம், - வரவு
இதி உத - பின்கண்டவாறு
கத்யதாம் - தெரிவிக்கப்படட்டும்.

एष रामानुजः प्राप्तस्त्वत्सकाशमरिन्दमः ।
भ्रातुर्व्यसनसंतप्तो द्वारि तिष्ठति लक्ष्मणः॥

ஏஷ ராமானுஜ: ப்ராப்தஸ் த்வத்ஸகாஶ மரிந்தம: ।
ப்ராதுர்வ்யஸந ஸந்தப்தோ த்வாரி திஷ்டதி லக்ஷ்மண: ॥ 36

ஏஷ: - இந்த
ராமாநுஜ: - ராமரின் தம்பியும்
அரிந்தம: - சத்ருசம்ஹாரகரும்
ப்ராது: வ்யஸந - தமயனது (துன்பத்தால்)
ஸந்தப்த: - துன்பம் கொண்டிருக்கிறவருமான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
த்வத் ஸகாஶம் - உம்மிடத்திற்கு
ப்ராப்த: - வந்தவராய்
த்வாரி - வாசலில்
திஷ்டதி - காத்து நின்று கொண்டிருக்கின்றார்.

तस्य वाक्ये यदि रुचिः क्रियतां साधु वानर ।
इत्युक्त्वा शीघ्रमागच्छ वत्स वाक्यमिदं मम ॥

தஸ்ய வாக்யே யதி ருசி: க்ரியதாம் ஸாது வாநர ।
இத்யுக்த்வா ஶீக்ரமாகச்ச வத்ஸ வாக்யமிதம் மம ॥ 37

வாநர - வானரரே!
தஸ்ய - அவருடைய
வாக்யே - சொல்லில்
ருசி: - ஊக்கம்
யதி - உண்டெனில்
ஸாது - நல்லபடி
க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும்.
வத்ஸ - குழந்தாய்!
மம வாக்யம் - எனது சொல்லாகிய
இதம் - இதை
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஶீக்ரம் - விரைவில்
ஆகச்ச - திரும்பிவா.

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा शोकाविष्टोऽङ्गदोऽब्रवीत् ।
पितुः समीपमागम्य सौमित्रिरयमागतः ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ஶோகாவிஷ்டோ ऽங்கதோ ऽப்ரவீத் ॥
பிது: ஸமீபமாகம்ய ஸௌமித்ரிரயமாகத: ॥ 38

அங்கத: - அங்கதன்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
வச: - வார்த்தையை

ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ஶோகாவிஷ்ட: - சோகாக்கிராந்தனாய்
பிது: - சிற்றப்பனது
ஸமீபம் - அருகாமையில்
ஆகம்ய - சென்று,
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
அயம் - இதோ
ஆகத: - வந்திருக்கிறார் என
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

अथाङ्गदस्तस्य वचो निशम्य संभ्रान्तभावः परिदीनवक्त्रः ।
निपत्य तूर्णं नृपतेस्तरस्वी ततः कुमारश्चरणौ ववन्दे ॥

அதாங்கதஸ் தஸ்ய வசோ நிஶம்ய
ஸம்ப்ராந்தபாவ: பரிதீன வக்த்ர: ।
நிபத்ய தூர்ணம் ந்ருபதேஸ்தரஸ்வீ
தத: குமாரஶ் சரணௌ வவந்தே ॥ 39

அத - அதன்மேல்
தரஸ்வீ - தைர்யசாலியும்
குமார: - இளவரசுமாகிய
அங்கத: - அங்கதன்
தஸ்ய - அவருடைய
வச: - சொல்லை
நிஶம்ய - மனதினுள் ஆராய்ச்சி செய்து அறிந்து,
தத: - அதனால்
ஸம்ப்ராந்த பாவ: - உள்ளம் சிதறியவனாய்
பரிதீன வக்த்ர: - முகம் வாடியவனாய்
ந்ருபதே: - மன்னனுடைய
சரணௌ - பாதங்களில்
தூர்ணம் - விரைந்து
நிபத்ய - விழுந்து
வவந்தே - சேவித்தான்.

संगृह्य पादौ पितुरग्र्यतेजा जग्राह मातुः पुनरेव पादौ ।
पादौ रुमायाश्च निपीडयित्वा निवेदयामास ततस्तमर्थम् ॥

ஸங்க்ருஹ்ய பாதௌ பிதுர்க்ரய தேஜா
ஜக்ராஹ மாது: புனரேவ பாதௌ ।
பாதௌ ருமாயாஶ்ச நிபீடயித்வா
நிவேதயாமாஸ ததஸ்தமர்தம் ॥ 40

அக்ரய தேஜா: - சிறந்த தேஜஸ்ஸுடையவனான அவன்
பிது: - சிற்றப்பனது
பாதௌ - பாதங்களில்
ஸங்க்ருஹ்ய - சேவித்துவிட்டு,
புன: ஏவ - அதன்மேல்
மாது: - தாயினது
பாதௌ - பாதங்களை
ஜக்ராஹ - சேவித்தான்.
ருமாயா: - ருமையினது
பாதௌ ச - பாதங்களையும்
நிபீடயித்வா - சேவித்துவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
தம் - அந்த
அர்தம் - செய்தியை
நிவேதயாமாஸ - தெரிவித்தான்.

स निद्राक्लान्तिसंवीतो वानरो न विबुद्धवान् ।
बभूव मदमत्तश्च मदनेन च मोहितः ॥

ஸ நித்ராக்லானி ஸம்வீதோ வானரோ ந விபுத்தவான் ।
பபூவ மதமத்தஶ்ச மதனேன ச மோஹித: ॥ 41

நித்ராக்லானி ஸம்வீத: - தூக்கமும் சோம்பலும் மேலிட்டவனாய்
மத மத்த: ச - குடிவெறி கொண்டவனாய்
மதனேன - காமவேட்கையால்
மோஹித: ச - மெய்மறந்து கிடந்தவனுமான
ஸ: - அந்த
வானர: - வானரன்
ந விபுத்தவான் - கண் விழிக்காமல்
பபூவ - இருந்துவிட்டான்.

ततः किलकिलां चक्रुर्लक्ष्मणं प्रेक्ष्य वानराः ।
प्रसादयन्तस्तं क्रुद्धं भयमोहितचेतसः ॥

தத: கிலகிலாம் சக்ருர்லக்ஷ்மணம் ப்ரேக்ஷ்ய வானரா: ।
ப்ரஸாத யந்தஸ்தம் க்ருத்தம் பயமோஹித சேதஸ: ॥ 42

வானரா: - வானரர்கள்
தம் - அந்த
க்ருத்தம் - சினங்கொண்டிருந்த
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
ப்ரேக்ஷ்ய - பார்த்து,

தத: - அதனால்
பயமோஹித சேதஸ:- பயத்தால் சிதறுண்ட மனமுடையவர்களாய்
ப்ரஸாதயந்த: - சாந்தப்படுத்துகின்றவர்களாய்
கிலகிலாம் - கிலகிலா சப்தத்தை
சக்ரு: - செய்தார்கள்.

ते महौघनिभं दृष्ट्वा वज्राशनिसमस्वनम् ।
सिंहनादं समं चक्रुर्लक्ष्मणस्य समीपतः ॥

தே மஹௌகநிபம் த்ருஷ்ட்வா வஜ்ராஶநி ஸமஸ்வனம் ।
ஸிம்ஹநாதம் ஸமம் சக்ருர் லக்ஷ்மணஸ்ய ஸமீபத: ॥ 43

தே - அவர்கள்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
ஸமீபத: - சமீபத்தில்
த்ருஷ்ட்வா - சுற்றிப்பார்த்து,
மஹௌக நிபம் - பெரும் வெள்ளத்தை நிகர்த்ததும்,
வஜ்ராஶநி ஸமஸ்வனம் - வஜ்ராயுதத்திற்கும், இடிக்கும் சமானமான ஒலியையுடைய
ஸிம்ஹநாதம் - சிம்மநாதத்தை
ஸமம் - ஏககாலத்தில்
சக்ரு: - செய்தார்கள்.

तेन शब्देन महता प्रत्यबुध्यत वानरः ।
मदविह्वलताम्राक्षो व्याकुलस्रग्विभूषणः ॥

தேந ஶப்தேந மஹதா ப்ரத்ய புத்யத வானர: ।
மத விஹ்வலதாம்ராக்ஷோ வ்யாகுலஸ்ரக் விபூஷண: ॥ 44

வானர: - வானரன் (ஸுக்ரீவன்)
மத விஹ்வல - கள்ளுண்டு மயங்கி கண்கள்
தாம்ராக்ஷ: சிவந்திருந்தவனாய்
வ்யாகுல ஸ்ரக் - மாலைகளும், ஆபரணங்களும் தாறுமாறாய்
விபூஷண: கிடக்கப்பெற்றவனாய்
தேந - அந்த
மஹதா - பெரும்
ஶப்தேந - சத்தத்தால்
ப்ரத்ய புத்யத - விழித்துக் கொண்டான்.

अथाङ्गदवचः श्रुत्वा तेनैव च समागतौ ।
मन्त्रिणौ वानरेन्द्रस्य संमतोदारदर्शिनौ ॥

அதாங்கதவச: ஶ்ருத்வா தேநைவ ச ஸமாகதௌ ।
மந்த்ரிணௌ வாநரேந்த்ரஸ்ய ஸம்மதோ தாரதர்ஶிநௌ ॥ 45

அத - அப்பொழுது
வாநரேந்த்ரஸ்ய - வானர மன்னனுக்கு
ஸம்மதௌ - இஷ்டமானவர்களும்
தாரதர்ஶிநௌ ச - ராணிகளை தரிசிக்க உரிமையுடையவர்களுமான
மந்த்ரிணௌ - இரு மந்திரிகள்
அங்கத வச: - அங்கதனுடைய சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
தேந ஏவ - அவனோடேயே
ஸமாகதௌ - திரும்பி உள்ளே சென்றார்கள்.

प्लक्षश्चैव प्रभावश्च मन्त्रिणावर्थधर्मयोः ।
वक्तुमुच्चावचं प्राप्तं लक्ष्मणं तौ शशंसतुः ॥

ப்லக்ஷஶ்சைவ ப்ரபாவஶ்ச மந்த்ரிணா வர்த தர்மயோ: ।
வக்து முச்சாவசம் ப்ராப்தம் லக்ஷ்மணம் தௌ ஶஶம்ஸது: ॥ 46

தௌ - அந்த
மந்த்ரிணௌ - மந்திரிகளாகிய
ப்லக்ஷ: ச - பிலக்ஷனென்பவனும்
ப்ரபாஸ: ச ஏவ - பிரபாஸனென்பவனும்
அர்த தர்மயோ: - அர்த்தம், தர்மம் இவ்விரண்டினுடைய
உச்சாவசம் - ஏதோ சிலவற்றை
வக்தும் - சொல்ல
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
ப்ராப்தம் - வந்திருக்கிறவராக
ஶஶம்ஸது: - தெரிவித்தார்கள்.

प्रसादयित्वा सुग्रीवं वचनैः सामनिश्चितैः ।
आसीनं पर्युपासीनौ यथा शक्रं मरुत्पतिम् ॥

ப்ரஸாதயித்வா ஸுக்ரீவம் வசனை: ஸாமநிஶ்சிதை: ।
ஆஸீநம் பர்யுபாஸீநௌ யதா ஶக்ரம் மருத்பதிம் ॥ 47

ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கும்
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸாமநிஶ்சிதை: - நன்மையை பிரயோஜனமாய் உடைய
வசனை: - வார்த்தைகளால்
ப்ரஸாதயித்வா - உள்ளம் குளிரச் செய்துவிட்டு,
மருத்பதிம் - தேவ மன்னனான
ஶக்ரம் - இந்திரனிடத்தில்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பர்யுபாஸீநௌ - அவ்விருவர்களும் சமயம் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர்.

सुग्रीवसचिवाः सर्वे मन्त्रार्थं समुपाविशन् ।
विनतश्च सुषेणश्च नीलोऽथ नल एव च ॥

ஸுக்ரீவ ஸசிவா: ஸர்வே மந்த்ரார்தே ஸமுபாவிஶன் ।
வினதஶ்ச ஸுஷேணஶ்ச நீலோऽத நல ஏவ ச ॥ 48

விநத: ச - வினதனென்றவனும்
ஸுஷேண: ச - ஸுஷேணனென்றவனும்
நீல: ச - நீலனென்பவனும்
நல: ச - நளன் என்பவனும்
அத - அப்படியே மற்றபடி
ஸுக்ரீவஸசிவா: - ஸுக்ரீவனின் மந்திரிகள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
மந்த்ரார்தே - ஆலோசனைக்காக
ஸமுபாவிஶன் - வந்து கூடினார்கள்.

अङ्गदो वालिसूनुश्च हनुमांश्चैव बुद्धिमान् ।
एते सर्वे महात्मानः सुग्रीवं वानरोत्तमाः ॥

அங்கதோ வாலிஸூனுஶ்ச ஹநுமாம்ஸ் சைவ புத்திமான் ।
ஏதே ஸர்வே மஹாத்மான: ஸுக்ரீவம் வானரோத்தமா: ॥ 49

प्रसादयित्वा राजानं वचनैः सामनिश्चितैः ।
उवाच हनुमान् वीरो यथा शक्रं बृहस्पतिः ॥

ப்ராஸாத யித்வா ராஜானம் வசனை: ஸாமநிஶ்சிதை: ।
உவாச ஹநுமான் வீரோ யதா ஶக்ரம் ப்ரஹஸ்பதி: ॥ 50

ஏதே - இந்த
மஹாத்மான: - மஹாத்மாக்களும்
வானரோத்தமா: - வானரோத்தமர்களுமான
ஸர்வே ச - எல்லோரும்
வாலிஸூனு: - வாலியின் புதல்வனான
அங்கத: ச - அங்கதனும்
புத்திமான் ஏவ - பேரறிவினராகிய
ஹநுமான் ஏவ - ஹனுமாரும்
ஸுக்ரீவம் ராஜானம் - ஸுக்ரீவ மன்னரை
ஸாம நிஶ்சிதை: - நன்மையைப் பிரயோஜனமாகவுடைய
வசனை: - வார்த்தைகளால்
ப்ரஸாதயித்வா - உள்ளம் குளிரச் செய்துவிட்டு,
வீர: - தர்மவீரரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
ப்ருஹஸ்பதி: - பிரஹஸ்பதி

ஶக்ரம் - இந்திரனிடம்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सत्यसन्धौ महाभागौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।
वयस्यभावं संप्राप्तौ राज्यार्हौ राज्यदायिनौ ॥

ஸத்யஸந்தௌ மஹாபாகௌ ப்ராதரௌ ராம லக்ஷ்மணௌ ।
வயஸ்யபாவம் ஸம்ப்ராப்தௌ ராஜ்யார்ஹௌ ராஜ்ய தாயினௌ ॥ 51

ப்ராதரௌ - ஸகோதரர்களாகிய
ராம லக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
ஸத்ய ஸந்தௌ - ஸத்யஸந்தர்கள்,
மஹாபாகௌ - மஹாபுண்யாத்மாக்கள்,
வயஸ்ய பாவம் - நம்முடன் கூட்டுறவாயிருத்தலை
ஸம்ப்ராப்தௌ - அடைந்தவர்கள்,
ராஜ்யார்ஹௌ - ராஜ்யத்திற்குரியவர்கள்,
ராஜ்ய தாயினௌ - ராஜ்யத்தை அளித்தவர்கள்,

तयोरेको धनुष्पाणिर्द्वारि तिष्ठति लक्ष्मणः ।
यस्य भीताः प्रवेपन्तो नादान् मुञ्चन्ति वानराः ॥

தயோரேகோ தநுஷ்பாணிர்த்வாரி திஷ்டதி லக்ஷ்மண: ।
யஸ்ய பீதா: ப்ரவேபந்தோ நாதான்முஞ்சந்தி வானரா: ॥ 52

தயோ: - அவ்விருவர்களில்
ஏக: - ஒருவரும்,
யஸ்ய - எவருக்கு
பீதா: - பயந்து
ப்ரவேபந்த: - நடுங்கி
வானரா: - வானரர்கள்
நாதான் - கோஷங்களை
முஞ்சந்தி - இடுகின்றார்களோ,
லக்ஷ்மண: - அந்த லக்ஷ்மணர்
த்வாரி - வாசலில்
தநுஷ்பாணி: - வில்லும் கையுமாய்
திஷ்டதி - இருக்கிறார்.

स एष राघवभ्राता लक्ष्मणो वाक्यसारथिः ।
व्यवसायरथः प्राप्तस्तस्य रामस्य शासनात् ॥

ஸ ஏஷ ராகவப்ராதா லக்ஷ்மணோ வாக்ய ஸாரதி: ।
வ்யவஸாயரத: ப்ராப்தஸ் தஸ்ய ராமஸ்ய ஶாஸநாத் ॥ 53

ஸ: - அந்த
ராகவப்ராதா - ராமரது தம்பியான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தஸ்ய - அந்த
ராமஸ்ய - ஶ்ரீராமருடைய
ஶாஸநாத் - ஆக்கினையைக் கொண்டு
வாக்ய ஸாரதி: - அவருடைய ஆக்கினையாகிய தேர்ப்பாகனைக் கொண்டும்
வ்யவஸாயா ரத: - உபாயமாகிற ரதத்தைக்கொண்டும்
ஏஷ: - இதோ
ப்ராப்த: - வந்திருக்கிறார்.

अयं च दयितो राजंस्तारायास्तनयोऽङ्गदः ।
लक्ष्मणेन सकाशं ते प्रेषितस्त्वरयानघ ॥

அயம் ச தயிதோ ராஜன் தாரா யாஸ் தநயோऽங்கத: ।
லக்ஷ்மணேந ஸகாஶம் தே ப்ரேஷிதஸ்த்வரயாஅனக ॥ 54

அனக - கவலையற்றிருக்கும்
ராஜன் - அரசே!
லக்ஷ்மணேந - லக்ஷ்மணரால்
தே - தேவரீருடைய
ஸகாஶம் - ஸந்நிதிக்கு
தயித: - மனங்கோணாது நடக்கின்றவனும்
தாராயா: - தாரையின்
தநய: ச - புதல்வனுமாகிய
அயம் - இந்த
அங்கத: - அங்கதன்
த்வரயா - அவஸரமாய்
ப்ரேஷித: - தூது கொண்டுவிடுக்கப்பட்டான்.

सोऽयं रोषपरीताक्षो द्वारि तिष्ठति वीर्यवान् ।
वानरान् वानरपते चक्षुषा निर्दहन्निव ॥

ஸோऽயம் ரோஷபரீதாக்ஷோ த்வாரி திஷ்டதி வீர்யவான் ।
வாநரான் வாநரபதே சக்ஷுஷா நிர்தஹந்நிவ ॥ 55

வாநரபதே - வானர மன்னா!
ஸ: - அந்த
வீர்யவான் - பராக்கிரமசாலியான
அயம் - இவர்
ரோஷபரீதாக்ஷ: - கோபத்தால் கலங்கிய கண்களையுடையவராய்
வாநரான் - வானரர்களை
சக்ஷுஷா - கண்ணால்

நிர்தஹந் - எரித்துவிடுபவர்
இவ - போலவே
த்வாரி - வாசலில்
திஷ்டதி - காத்து நிற்கின்றார்.

तस्य मूर्ध्ना प्रणम्य त्वं सपुत्रः सह बन्धुभिः ।
गच्छ शीघ्रं महाराज रोषो ह्यस्य निवर्त्यताम् ॥

தஸ்ய மூர்த்நா ப்ரணம்ய த்வம் ஸ புத்ர: ஸஹபந்துபி: ।
குருஶீக்ரம் மஹாராஜ ரோஷோ ஹ்யஸ்யநிவர்த்யதாம் ॥ 56

த்வம் - தேவரீர்
ஸ புத்ர: - புதல்வனோடு கூடவும்
ஸஹ பாந்தவ: - பந்துக்களோடு கூடவும்
தஸ்ய - அவருக்கு
மூர்த்நா - முடிதாழ்த்தி
ப்ரணாமம் - நமஸ்கரித்தலை
ஶீக்ரம் - விரைவில்
குரு - செய்யும்.
மஹாராஜ - மஹாராஜரே!
அஸ்ய - இவரது
ரோஷ: ஹி - கோபமும்
உபஶாம்யதாம் - ஆற்றப்படட்டும்.

यदाह रामो धर्मात्मा तत्कुरुष्व समाहितः ।
राजंस्तिष्ठ स्वसमये भव सत्यप्रतिश्रवाः ॥

யதாஹ ராமோ தர்மாத்மா தத்குருஷ்வ ஸமாஹித: ।
ராஜன் திஷ்ட ஸ்வஸமயே பவ ஸத்யப்ரதிஶ்ரவா: ॥ 57

ராஜன் - அரசே
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
ராம: - ஶ்ரீராமர்
யத் - எதொன்றை
ஆஹ - ஆக்ஞாபித்தருளினாரோ
தத் - அதை
ஸமாஹித: - விடாமுயற்சியுடையவராகி
குருஷ்வ - செய்து முடியும்.
ஸ்வஸமயே - உமது பிரதிக்ஞையில்
திஷ்ட - நிலைத்திரும்.
ஸத்யப்ரதிஶ்ரவா: - சொன்ன சொல்லை வாக்களித்த வண்ணமே செய்து முடித்தவராக
பவ - ஆகுவீர்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
லக்ஷ்மண க்ரோதோ நாம ஏகத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்வாத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 32

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा सुग्रीवः सचिवैः सह ।
लक्ष्मणं कुपितं श्रुत्वा मुमोचासनमात्मवान् ॥

அங்கதஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ஸுக்ரீவ: ஸசிவை: ஸஹ ।
லக்ஷ்மணம் குபிதம் ஶ்ருத்வா முமோசா ஸநமாத்மவான் ॥ 1

ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவன்
ஸசிவை:	-	மந்திரிகளோடு
ஸஹ	-	கூட
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரை
குபிதம்	-	கோபத்துடனிருப்பவராக
ஶ்ருத்வா	-	அறிந்துகொண்டு,
அங்கதஸ்ய	-	அங்கதனது
வச:	-	வேண்டுகோளை
ஶ்ருத்வா	-	பெருமைப்படுத்தி,
ஆத்மவான்	-	தன்னறிவு அடைந்தவனாகி
ஆஸநம்	-	ஆஸனத்தை
முமோச	-	விட்டெழுந்தான்.

स च तानब्रवीद्वाक्यं निश्चित्य गुरुलाघवम् ।
मन्त्रज्ञान् मन्त्रकुशलो मन्त्रेषु परिनिष्ठितान् ॥

ஸ ச தான ப்ரவீத்வாக்யம் நிஶ்சித்ய குருலாகவம் ।
மந்த்ரஞான் மந்த்ர குஶலோ மந்த்ரேஷு பரி நிஷ்டிதான் ॥ 2

மந்த்ர குஶல:	-	ராஜகாரியங்களில் நிபுணனான
ஸ:	-	அவன்
குருலாகவம்	-	தற்காலம் சம்பவித்திருக்கின்றதின் நன்மை தீமைகளைப்பற்றி
நிஶ்சித்ய	-	தீர்க்காலோசனை செய்து,
மந்த்ரேஷு	-	ராஜகாரியங்களில்
பரிநிஷ்டிதான்	-	நிபுணர்களும்
மந்த்ரஞான் ச	-	ராஜதர்மங்களையறிந்தவர்களுமான
தான்	-	அவர்களைப் பார்த்து
வாக்யம்	-	பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	-	மொழிந்தான்.

न मे दुर्व्याहृतं किञ्चिन्नापि मे दुरनुष्ठितम् ।
लक्ष्मणो राघवभ्राता क्रुद्धः किमिति चिन्तये ॥

ந மே துர்வ்யாஹ்ருதம் கிஞ்சிந்நாபி மே துரநுஷ்டிதம் ।
லக்ஷ்மணோ ராகவப்ராதா க்ருத்த: கிமிதி சிந்தயே ॥ 3

மே	-	என்னால்
கிஞ்சித்	-	ஒன்றும்
துர்வ்யாஹ்ருதம் ந	-	குறைபடச் சொல்லப்படவில்லை.
மே	-	என்னால்
துரநுஷ்டிதம்	-	பிழையுற நடக்கப்படவும்
ந	-	இல்லை.
ராகவ ப்ராதா	-	ஸ்ரீராமரின் தம்பியான
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
கிம்	-	ஏனோ
க்ருத்த:	-	வெகுளியுற்றார்
இதி	-	என்று
சிந்தயே	-	கவலைகொள்கிறேன்.

असुहृद्भिर्ममामित्रैर्नित्यमन्तरदर्शिभिः ।
मम दोषानसंभूताञ्श्रावितो राघवानुजः ॥

அஸுஹ்ருத்பிர் மமா மித்ரைர் நித்ய மந்தர தர்ஶிபி: ।
மம தோஷாந ஸம்பூதாஞ் ஶ்ராவிதோ ராகவாநுஜ: ॥ 4

ராகவாநுஜ:	-	லக்ஷ்மணர்
நித்யம்	-	ஸதா
அந்தர தர்ஶிபி:	-	தீங்கு செய்யத்தருணம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றவர்களும்
மம	-	எனக்கு
அஸுஹ்ருத்பி:	-	தீங்கே நினைக்கும்
அமித்ரை:	-	சத்துருக்களால்
மம	-	என்னிடத்தில்
அஸம்பூதான்	-	இல்லாத
தோஷாந்	-	குற்றங்களை
ஶ்ராவித:	-	சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

अत्र तावद्यथाबुद्धि सर्वैरेव यथाविधि ।
भावस्य निश्चयस्तावद्विज्ञेयो निपुणं शनैः ॥

அத்ர தாவத்யதா புத்தி ஸர்வை ரேவ யதாவிதி ।
பாவஸ்ய நிஶ்சயஸ்தாவத் விக்ஞேயோ நிபுணம் ஶநை: ॥ 5

அத்ர	-	இவ்விஷயத்தில்
தாவத்	-	முதலில்
பாவஸ்ய	-	மனோபாவத்தின்
நிஶ்சய:	-	நுட்பம்

ஸர்வை: ஏவ	-	உங்கள் எல்லோராலும்
யதா புத்தி	-	அவரவர்கள் புத்திக்கு ஏற்றவாறும்
யதா விதி	-	தர்ம விதிகளுக்கு குறையில்லாதவாறும்
தாவத்	-	உள்ளபடியே
ஶநை:	-	கலவரமின்றி
நிபுணம்	-	அவர் மனம் கோணாதவாறு
விக்ஞேய:	-	அறியத்தக்கது.

न खल्वस्ति मम त्रासो लक्ष्मणान्नापि राघवात् ।
मित्रं त्वस्थानकुपितं जनयत्येव संभ्रमम् ॥

ந கல்வஸ்தி மம த்ராஸோ லக்ஷ்மணாந் நாபி ராகவாத் ।
மித்ரம் த்வஸ்தாநகுபிதம் ஜனயத்யேவ ஸம்ப்ரமம் ॥ 6

மம	-	எனக்கு
லக்ஷ்மணாத்	-	லக்ஷ்மணரிடத்திலிருந்து
த்ராஸ: கலு	-	பயம் என்பதே
ந அஸ்தி	-	இல்லை.
ராகவாத் அபி	-	ராகவர் இடத்தில் நின்றும்
ந	-	இல்லை.
மித்ரம்	-	நண்பர்
அஸ்தாந குபிதம்	-	காரணமின்றி கோபம் கொண்டிருக்கின்றார்
து ஏவ	-	என்பதுதான்
ஸம்ப்ரமம்	-	மனக்குழப்பத்தை
ஜனயதி	-	உண்டுபண்ணுகிறது.

सर्वथा सुकरं मित्रं दुष्करं परिपालनम् ।
अनित्यत्वात्तु चित्तानां प्रीतिरल्पेऽपि भिद्यते ॥

ஸர்வதா ஸுகரம் மித்ரம் துஷ்கரம் பரிபாலனம் ।
அநித்யத்வாத்து சித்தாநாம் ப்ரீதிரல்பேऽபி பித்யதே ॥ 7

மித்ரம்	-	நட்பானது
ஸர்வதா	-	எவ்வகையிலும்
ஸுகரம்	-	எளிதில் அடையக்கூடியது.
பரிபாலனம் ஹி	-	அதை அறாது ரக்ஷித்தலோ
துஷ்கரம்	-	கஷ்டம்.
சித்தாநாம்	-	மனங்களுடைய
அநித்யத்வாத்	-	ஸ்திரமின்மையால்
அல்பே அபி	-	அற்பவிஷயத்திலும்
ப்ரீதி:	-	நட்பானது
பித்யதே	-	குலைகிறது.

अतो निमित्तं त्रस्तोऽहं रामेण तु महात्मना ।
यन्ममोपकृतं शक्यं प्रतिकर्तुं न तन्मया ॥

அதோநிமித்தம் த்ரஸ்தோऽஹம் ராமேண து மஹாத்மநா ।
யந் மமோ பக்ருதம் ஶக்யம் ப்ரதிகர்தும் ந தன்மயா ॥ 8

அஹம்	-	நான்
அதோ நிமித்தம் து	-	ஆகையால்தான்
த்ரஸ்த:	-	அஞ்சுகின்றேன்.
மஹாத்மநா	-	மகாத்மாவான
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
மம	-	எனக்கு
யத்	-	எந்த
உபக்ருதம்	-	உதவி செய்யப்பட்டதோ
தத்	-	அதற்கேற்றபடியான
ப்ரதி கர்தும்	-	கைமாறு செய்ய
மயா	-	என்னால்
ஶக்யம் ந	-	முடியாது.

सुग्रीवेणैवमुक्तस्तु हनुमान्हरिपुङ्गवः ।
उवाच स्वेन तर्केण मध्ये वानरमन्त्रिणाम् ॥

ஸுக்ரீவே ணைவ முக்தஸ்து ஹநுமான் ஹரிபுங்கவ: ।
உவாச ஸ்வேந தர்கேண மத்யே வாநரமந்த்ரிணாம் ॥ 9

ஸுக்ரீவேண	-	ஸுக்ரீவனால்
ஏவம்	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த: து	-	சொல்லியதற்குச் செவிசாற்றிய
ஹரிபுங்கவ:	-	வானரோத்தமரான
ஹநுமான்	-	ஹனுமார்
வாநர மந்த்ரிணாம்	-	வானரமந்திரிகளுடைய
மத்யே	-	நடுவில்
ஸ்வேந	-	தனது
தர்கேண	-	ஆலோசனையில்
உவாச	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सर्वथा नैतदाश्चर्यं यस्त्वं हरिगणेश्वर ।
न विस्मरसि सुस्निग्धमुपकारकृतं शुभम् ॥

ஸர்வதா நைததாஶ்சர்யம் யஸ்த்வம் ஹரிகணேஶ்வர ।
ந விஸ்மரஸி ஸுஸ்நிக்தமுபகாரக்ருதம் ஶுபம் ॥ 10

ஸுஸ்நிக்தம்	-	தக்க சமயத்தில் பேருதவிசெய்த ஆப்த சினேகிதரும்

ஶீலம் - ஸுஶீலருமாகிய
உபகாரக்ருதம் - பேருதவி செய்த அவரை
ய: - யாதொரு
த்வம் - நீர்
விஸ்மரஸி ந - மறக்கவில்லை.
ஏதத் - இது
ஹரிகணேஶ்வர - வானரகணமன்னா!
ஸர்வதா - எல்லாவற்றாலும்
ஆஶ்சர்யம் ந - ஆச்சரியப்படத்தக்கதன்று.

राघवेण तु शूरेण भयमुत्सृज्य दूरतः ।
त्वत्प्रियार्थं हतो वाली शक्रतुल्यपराक्रमः ॥

ராகவேண து ஶூரேண பயமுத் ஸ்ருஜ்ய தூரத: ।
த்வத் ப்ரியார்தம் ஹதோ வாலீ ஶக்ரதுல்ய பராக்ரம: ॥ 11

த்வத் ப்ரியார்தம் து - உமக்கு நன்மை செய்வதற்காகத்தான்
ஶக்ர துல்ய பராக்ரம:- இந்திரனை நிகர்த்த பராக்கிரமம் படைக்கப் பெற்ற
வாலீ - வாலி
ஶூரேண - சூரரான
ராகவேண - ராகவரால்
பயம் - பயத்தை
தூரத: - அறவே
உத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டொழித்து
ஹத: - கொல்லப்பட்டான்.

सर्वथा प्रणयात् क्रुद्धो राघवो नात्र संशयः ।
भ्रातरं संप्रहितवाँल्लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥

ஸர்வதா ப்ரணயாத் க்ருத்தோ ராகவோ நாத்ர ஸம்ஶய: ।
ப்ராதரம் ஸம்ப்ரஹிதவான் லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மிவர்தனம் ॥ 12

லக்ஷ்மி வர்தனம் - சிரேயஸ்ஸை வளரச் செய்கின்ற
ப்ராதரம் - தம்பியான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
ஸம்ப்ரஹிதவான் - அனுப்பிய
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ப்ரணயாத் ஸர்வதா - சினேகபாவத்தால்தான்
க்ருத்த: - சினங்கொண்டிருக்கிறார்,
அத்ர - இதில்
ஸம்ஶய: ந - ஐயமில்லை.

त्वं प्रमत्तो न जानीषे कालं कालविदां वर ।
फुल्लसप्तच्छदश्यामा प्रवृत्ता तु शरच्छिवा ॥

த்வம் ப்ரமத்தோ ந ஜாநீஷே காலம் காலவிதாம் வர ।
புல்ல ஸப்தச்சத ஶ்யாமா ப்ரவ்ருத்தா து ஶரச்சிவா ॥ 13

காலவிதாம்வர - காலம் தெரிந்தவர்களிலுத்தம!
த்வம் - தேவரீர்
ப்ரமத்த: - அஜாக்ரதையாயிருந்தவராய்
காலம் - இது இன்னகாலம் என்பதை
ஜாநீஷே ந - அறியாதிருக்கின்றீர்.
புல்ல ஸப்தச்சத ஶ்யாமா - பூத்த ஏழிலைப்பாலைகளால் கறுத்தும்
சிவா - மனோக்கியமானதுமான
ஶரத் - சரத்காலமானது
ப்ரவ்ருத்தா து - இப்பொழுது நடைபெறுகிறது.

निर्मलग्रहनक्षत्रा द्यौः प्रनष्टवलाहका ।
प्रसन्नाश्च दिशः सर्वाः सरितश्च सरांसि च ॥

நிர்மலக்ரஹநக்ஷத்ரா த்யௌ: ப்ரநஷ்ட வலாஹகா ।
ப்ரஸந்நாஶ்ச திஶ: ஸர்வா: ஸரிதஶ்ச ஸராம்ஸி ச ॥ 14

த்யௌ: - ஆகாசமானது
ப்ரநஷ்ட வலாஹகா - மேகங்களின்றி
நிர்மல க்ரஹ நக்ஷத்ரா - நிர்மலமான கிரஹங்களும் நக்ஷத்திரங்களும் உடையதாயிருக்கிறது!
திஶ: - திக்குகள்
ஸர்வா: ச - எல்லாமும்
ஸரித: ச - நதிகளும்
ப்ரஸந்நா: - தெளிவாயிருக்கின்றன.
ஸராம்ஸி - பொய்கைகளும்
ச - அப்படியே தெளிவாயிருக்கின்றன.

प्राप्तमुद्योगकालं तु नावैषि हरिपुंगव ।
त्वं प्रमत्त इति व्यक्तं लक्ष्मणोऽयमिहागतः ॥

ப்ராப்தமுத்யோக காலம் து நாவைஷி ஹரிபுங்கவ ।
த்வம் ப்ரமத்த இதி வ்யக்தம் லக்ஷ்மணோऽயமிஹாகத: ॥ 15

ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
ப்ரமத்த: - ஜாக்கிரதைக்குறைவாயிருக்கும்
த்வம் - தேவரீர்
து - இப்பொழுது
உத்யோக காலம் - முயற்சிக்கேற்ற காலம்
ப்ராப்தம் - கடந்து கொண்டிருப்பதை
அவைஷி ந - அறியாதிருக்கின்றீர்.
இதி வ்யக்தம் - இக்காரணத்தால்தான்

அயம் - இந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
இஹ - இங்கு
ஆகத: - வந்திருக்கிறார்.

आर्तस्य हृतदारस्य परुषं पुरुषान्तरात् ।
वचनं मर्षणीयं ते राघवस्य महात्मनः ॥

ஆர்தஸ்ய ஹ்ருத தாரஸ்ய பருஷம் புருஷாந்தராத் ।
வசனம் மர்ஷணீயம் தே ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 16

ஹ்ருத தாரஸ்ய - மனைவி திருடப்பட்டு
ஆர்தஸ்ய - மனம் நொந்துகிடக்கும்
மஹாத்மன: - மஹாத்மாவான
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
புருஷாந்தராத் - செய்தி கொண்டுவந்திருக்கும் பிரதிநிதியிடமிருந்து
பருஷம் வசனம் - நிஷ்டூரச் சொல்
தே மர்ஷணீயம் - உம்மால் பொறுத்துக் கொள்ளத்தக்கது.

कृतापराधस्य हि ते नान्यत् पश्याम्यहं क्षमम् ।
अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात् ॥

க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நான்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் ।
அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத் ॥ 17

க்ருதாபராதஸ்ய - அபராதப்பட்ட
தே ஹி - உமக்கோ
அஞ்ஜலிம் பத்த்வா - கைகூப்பி,
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரை
ப்ரஸாதநாத் அந்தரேண - அருள்புரியச் செய்வதைவிட
அன்யத் - வேறு ஒன்றை
க்ஷமம் - நன்ம பயக்கக் கூடியதாய்
அஹம் - நான்
பஶ்யாமி ந - நினைக்கிலேன்.

नियुक्तैर्मन्त्रिभिर्वाच्यो ह्यवश्यं पार्थिवो हितम् ।
अत एव भयं त्यक्त्वा ब्रवीम्यवधृतं वचः ॥

நியுக்தைர் மந்த்ரி பிர்வாச்யோ ஹ்யவஶ்யம் பார்திவோ ஹிதம் ।
அத ஏவ பயம் த்யக்த்வா ப்ரவீம்யவத்ருதம் வச: ॥ 18

நியுக்தை: - நற்புத்தி புகல ஏற்படுத்தப்பட்ட
மந்த்ரிபி: - மந்திரிகளால்
பார்திவ: - ஒரு மன்னன்
ஹிதம் - நன்மை பயக்கத்தக்கதை
அவஶ்யம் ஹி - அவச்யமாய்

வாச்ய: - சொல்லப்படத்தக்கவன்.
அத: ஏவ - இக்காரணத்தால்தான்
பயம் - பயத்தை
த்யக்த்வா - விட்டுவிட்டு,
அவத்ருதம் வச: - முடிவாகிற சொல்லை
ப்ரவீமி - சொல்லுகிறேன்.

अभिक्रुद्धः समर्थो हि चापमुद्यम्य राघवः ।
सदेवासुरगन्धर्वं वशे स्थापयितुं जगत् ॥

அபிக்ருத்த: ஸமர்தோ ஹி சாபமுத்யம்ய ராகவ: ।
ஸ தேவா ஸுர கந்தர்வம் வஶே ஸ்தாபயிதும் ஜகத் ॥ 19

ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
அபிக்ருத்த: ஹி - சினம்கொண்டவராகில்
சாபம் - வில்லை
உத்யம்ய - கைக்கொண்டு,
ஸ தேவாஸுர - தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள்
கந்தர்வம் - உள்ளிட்ட
ஜகத் - உலகை
வஶே - தன் வசத்தில்
ஸ்தாபயிதும் - நிலைநிறுத்த
ஸமர்த: - வல்லவர்.

न स क्षमः कोपयितुं यः प्रसाद्यः पुनर्भवेत् ।
पूर्वोपकारं स्मरता कृतज्ञेन विशेषतः ॥

ந ஸ க்ஷம: கோபயிதும் ய: ப்ரஸாத்ய புனர்பவேத் ।
பூர்வோபகாரம் ஸ்மரதா க்ருதஜ்ஞேந விஶேஷத: ॥ 20

ப்ரஸாத்ய: - அடிபணிந்து அருள்புரியச் செய்யப்பட வேண்டியவரான
ய: - எவர்
புன: பவேத் - மாறிவிடுவரோ
ஸ: - அவர்,
பூர்வோபகாரம் - முன்செய்த உதவியை
ஸ்மரதா - மறவாது
விஶேஷத: - முக்கியமாய்
க்ருதஜ்ஞேந - கிருதக்ஞரான உம்மால்
கோபயிதும் - கோபம்கொள்ளும்படி செய்ய
க்ஷம: ந - ஏற்றவரன்று.

तस्य मूर्ध्ना प्रणम्य त्वं सपुत्रः ससुहृज्जनः ।
राजंस्तिष्ठ स्वसमये भर्तुर्भार्येव तद्वशे ॥

தஸ்ய மூர்த்நா ப்ரணம்ய த்வம் ஸபுத்ர: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜன: ।
ராஜன் திஷ்ட ஸ்வஸமயே பர்துர்பார்யேவ தத்வஸே ॥ 21

ராஜன் - அரசே!
த்வம் - நீர்
ஸ புத்ர: - புதல்வனோடும்
ஸஸுஹ்ருஜ்ஜன: - மித்திரர்களோடும்
தஸ்ய - அவருக்கு
மூர்த்நா - முடிதாழ்த்தி
ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து
ஸ்வ ஸமயே - உமது பிரதிக்கினையிலும்
பர்து: - கணவனுக்கு
பார்யா - மனைவி
இவ - போலவே
தத்வஸே - அவரது ஆளுகையிலும்
திஷ்ட - நிலைத்துநில்லும்.

न रामरामानुजशासनं त्वया कपीन्द्र युक्तं मनसाप्यपोहितुम् ।
मनो हि ते ज्ञास्यति मानुषं बलं सराघवस्यास्य सुरेन्द्रवर्चसः ॥

ந ராம ராமநுஜ ஶாஸநம் த்வயா
கபீந்த்ர யுக்தம் மனஸாப்யபோஹிதும் ।
மநோ ஹி தே ஞாஸ்யதி மாநுஷம் பலம்
ஸராகவஸ் யாஸ்ய ஸுரேந்த்ரவர்சஸ: ॥ 22

கபீந்த்ர - வானரமன்னா!
த்வயா - உம்மால்
ராம ராமாநுஜ ஶாஸநம் -ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய ஆக்கினையை
மனஸா அபி - மனத்தாலாயினும்
அபோஹிதும் - புறக்கணிக்க
யுக்தம் ந - தக்கதன்று.
ஸுரேந்த்ர வர்சஸ: - இந்திரனை நிகர்த்த ஒளிபெற்றவரும்
ஸராகவஸ்ய - லக்ஷ்மணருடன் இருக்கின்றவருமான
அஸ்ய - இவரது
மாநுஷம் - அன்பினதிசயத்தாலேற்பட்ட
பலம் - சக்தியை
தே - உமது
மந: ஹி - மனமே
ஞாஸ்யதி - அறியும்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநுமத்மந்த்ரோ நாம த்வாத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரயஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: 33

अथ प्रतिसमादिष्टो लक्ष्मणः परवीरहा ।
प्रविवेश गुहां रम्यां किष्किन्धां रामशासनात् ॥

அத ப்ரதிஸமாதிஷ்டோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
ப்ரவிவேஶ குஹாம் ரம்யாம் கிஷ்கிந்தாம் ராமஶாஸநாத் ॥ 1

பரவீரஹா - சத்ருவீரர்களை ஒழிக்கவல்ல
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ராமஶாஸநாத் - ராமரது ஆக்கினையாயிருந்தமையால்
அத - அப்பொழுது
ப்ரதி ஸமாதிஷ்ட: - உள்ளே அழைக்கப்பட்டவராய்
ஶுபாம் - அழகுவாய்ந்ததும்
கோராம் - பயங்கரமானதுமான
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்குள்
ப்ரவிவேஶ - பிரவேசித்தார்.

द्वारस्था हरयस्तत्र महाकाया महाबलाः ।
बभूवुर्लक्ष्मणं दृष्ट्वा सर्वे प्राञ्जलयः स्थिताः ॥

த்வாரஸ்தா ஹரயஸ் தத்ர மஹா காயா மஹாபலா: ।
பபூவுர் லக்ஷ்மணம் த்ருஷ்ட்வா ஸர்வே ப்ராஞ்ஜலய: ஸ்திதா: ॥ 2

தத்ர - அவ்விடத்தில்
மஹாகாயா: - பேருடலுற்றவர்களும்
மஹாபலா: - மகா பலிஷ்டர்களும்
த்வாரஸ்தா: - வாயில் காப்போர்களுமான
ஹரய: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
லக்ஷ்மணம் த்ருஷ்ட்வா- லக்ஷ்மணரை பார்த்து
ப்ராஞ்ஜலய: - கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்திதா: பபூவ: - நின்றார்கள்.

निःश्वसन्तं तु तं दृष्ट्वा क्रुद्धं दशरथात्मजम् ।
बभूवुर्हरयस्त्रस्ता न चैनं पर्यवारयन् ॥

நி:ஶ்வஸந்தம் து தம் த்ருஷ்ட்வா க்ருத்தம் தஶரதாத்மஜம் ।
பபூவுர் ஹரயஸ்த்ரஸ்தா ந சைநம் பர்யவாரயன் ॥ 3

ஹரய: - வானரர்கள்
தஶரதாத்மஜம் - தசரதபுதல்வராகிய
தம் - அவரை

நி:ப்வஸந்தம் - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு
க்ருத்தம் - கோபத்திலிருப்பவராய்
த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்து
த்ரஸ்தா: - அச்சமுற்றவர்களாக்
பபூவு: - ஆயினர்.
ஏநம் - இவரை
பர்யவாரயன் ந ச - அணுகவே இல்லை.

स तां रत्नमयीं श्रीमान् दिव्यां पुष्पितकाननाम् ।
रम्यां रत्नसमाकीर्णां ददर्श महतीं गुहाम् ॥

ஸ தாம் ரத்நமயீம் ஸ்ரீமான் திவ்யாம் புஷ்பிதகாநநாம் ।
ரம்யாம் ரத்நஸமாகீர்ணாம் ததர்ஸ மஹதீம் குஹாம் ॥ 4

हर्म्यप्रासादसंबाधां नानापण्योपशोभिताम् ।
सर्वकालफलैर्वृक्षैः पुष्पितैरुपशोभिताम् ॥

ஹர்ம்ய ப்ராஸாத ஸம்பாதாம் நாநாபண்யோப ஶோபிதாம் ।
ஸர்வ காலபலைர் வ்ருக்ஷை: புஷ்பிதைருபசோபிதாம் ॥ 5

देवगन्धर्वपुत्रैश्च वानरैः कामरूपिभिः ।
दिव्यमाल्याम्बरधरैः शोभितां प्रियदर्शनैः ॥

தேவகந்தர்வ புத்ரைஶ்ச வானரை: காமரூபிபி: ।
திவ்யமால்யாம் பரதரை: ஶோபிதாம் ப்ரியதர்ஶனை: ॥ 6

चन्दनागरुपद्मानां गन्धैः सुरभिगन्धिनाम् ।
मैरेयाणां मधूनां च संमोदितमहापथाम् ॥

சந்தநாகரு பத்மாநாம் கந்தை: ஸுரபிகந்திநாம் ।
மைரேயாணாம் மதூநாம் ச ஸம்மோதிதமஹாபதாம் ॥ 7

विन्ध्यमेरुगिरिप्रख्यैः प्रासादैर्नैकभूमिभिः ॥

விந்த்ய மேரு கிரி ப்ரக்யை: ப்ராஸாதை ர்னைக பூமிபி: ।
ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானான
ஸ: - அவர்
தாம் - அந்த
மஹதீம் - பெருகிய
ரம்யாம் - அழகிய
குஹாம் - குஹையை
ரத்ந மயீம் - ரத்னமயமானதாயும்,
திவ்யாம் - அமானுஷ்யமாயிருக்கிறதாயும்
புஷ்பித காநநாம் - புஷ்பித்த பூங்காவனங்களுற்றதாயும்

ரத்ந ஸமாகீர்ணாம் - அருமையான வஸ்துக்களால் நிறைந்திருப்பதாயும்,
ஹர்ம்ய ப்ராஸாத - அரண்மனைக்குச் சமானமான மாளிகைகளாலும்,
ஸம்பாதாம் அரண்மனைகளாலும் நிறைந்துள்ளதாயும்,
நாநாபண்யோப - பலவகைக் கடைகளால் அழகுவாய்ந்து
ஶோபிதாம் விளங்குகிறதாயும்,
ஸர்வகாம பலை: - விரும்பிய எல்லாப் பழங்களையும் தரவல்லவைகளான
புஷ்பிதை: - நன்குபூத்த
வ்ருக்ஷை: - மரங்களால்
உபசோபிதாம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதாயும்,
தேவ கந்தர்வ புத்ரை: -தேவர்கள், கந்தர்வர்கள் இவர்களின் புதல்வர்களும்
காமரூபிபி: - நினைத்த உருவமெடுக்க வல்லவர்களும்,
திவ்ய மால்யாம் - திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும்
பரதரை: அணிந்தவர்களும்,
ப்ரியதர்ஶனை: - பார்த்ததற்கழகிய தோற்றமுடையவர்களுமான
வானரை: - வானரர்களால்
ஶோபிதாம் - அழகுற்று விளங்குகிறதாயும்,
சந்தநாகரு பத்மாநாம்- சந்தனம், அகில், தாமரை, இவைகளுடையவும்,
மைரேயாணாம் - மைரேயமெனும் கள்ளுகளுடையவும்,
மதூநாம் - தேன்களுடையவும்
ஸுரபி கந்திநாம் ச- நன்மணம் கமழ்கின்றவைகளுடையவும்
கந்தை: ச - வாஸனைகளாலும்
விந்த்ய மேரு கிரி - விந்தியமலை, மேருமலை இவைகளை
ப்ரக்யை: நிகர்த்த
நைகபூமிபி: - பல உப்பரிகைகளையுடைய
ப்ராஸாதை: - பெரிய மாளிகைகளாலும்
ஸம்மோதித மஹாபதாம்- களிப்புற்று விளங்குகின்ற ராஜவீதிகளை உடையதுமாய்
ததர்ஶ - கவனித்தார்.

ददर्श गिरिनद्यश्च विमलास्तत्र राघवः ॥

ததர்ஶ கிரிநத்யஶ்ச விமலாஸ் தத்ர ராகவ: ॥ 8
ராகவ: - லக்ஷ்மணர்
தத்ர: - அவ்விடத்தில்
கிரிநத்ய: ச - மலையருவிகளையும்
விமலா: - தெளிந்திருக்கின்றவைகளாய்
ததர்ஶ - பார்த்தார்.

अङ्गदस्य गृहं रम्यं मैन्दस्य द्विविदस्य च ।
गवयस्य गवाक्षस्य गजस्य शरभस्य च ॥

அங்கதஸ்ய க்ருஹம் ரம்யம் மைந்தஸ்ய த்விவிதஸ்ய ச ।
கவயஸ்ய கவாக்ஷஸ்ய கஜஸ்ய ஶரபஸ்ய ச ॥ 9

विद्युन्मालेश्च संपातेः सूर्याक्षस्य हनूमतः ।
वीरबाहोः सुबाहोश्च नलस्य च महात्मनः ॥

வித்யுன்மாலேஶ்ச ஸம்பாதே: ஸூர்யாக்ஷஸ்ய ஹநூமத: ।
வீரபாஹோ: ஸுபாஹோஶ்ச நளஸ்ய ச மஹாத்மன: ॥ 10

कुमुदस्य सुषेणस्य तारजाम्बवतोस्तथा ।
दधिवक्त्रस्य नीलस्य सुपाटलसुनेत्रयोः ॥

குமுதஸ்ய ஸுஷேணஸ்ய தாரஜாம்பவதோஸ்ததா ।
ததிவக்த்ரஸ்ய நீலஸ்ய ஸுபாடல ஸுநேத்ரயோ: ॥ 11

एतेषां कपिमुख्यानां राजमार्गे महात्मनाम् ।
ददर्श गृहमुख्यानि महासाराणि लक्ष्मणः ॥

ஏதேஷாம் கபி முக்யாநாம் ராஜமார்கே மஹாத்மநாம் ।
ததர்ஶ க்ருஹ முக்யானி மஹாஸாராணி லக்ஷ்மண: ॥ 12

पाण्डराभ्रप्रकाशानि दिव्यमाल्ययुतानि च ।
प्रभूतधनधान्यानि स्त्रीरत्नैः शोभितानि च ॥

பாண்டராப்ர ப்ரகாஶாநி திவ்யமால்ய யுதாநிச ।
ப்ரபூத தநதான்யானி ஸ்த்ரீரத்னை: ஶோபிதாநி ச ॥ 13

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ராஜமார்கே - ராஜவீதியில்
அங்கதஸ்ய - அங்கதனுடைய
ரம்யம் - அழகிய
க்ருஹம் - மாளிகையையும்
ஏதேஷாம் - இந்த
மஹாத்மநாம் - மஹாத்மாக்களான
கபிமுக்யாநாம் - வானரோத்தமர்களான
மைந்தஸ்ய - மைந்தனுடையவும்,
த்விவிதஸ்ய ச - த்விவிதனுடையவும்,
கவயஸ்ய - கவயனுடையவும்,
கவாக்ஷஸ்ய - கஜனுடையவும்,
கஜஸ்ய - கவாக்ஷனுடையவும்,
ஶரபஸ்ய ச - சரபனுடையவும்,
வித்யுன்மாலே: ச - வித்யுன்மாலியினுடையவும்,
ஸம்பாதே: - சம்பாதியினுடையவும்,
ஸூர்யாக்ஷஸ்ய - சூர்யாக்ஷனுடையவும்,

ஹநூமத: - ஹனுமாருடையவும்,
வீரபாஹோ: - வீரபாகுவினுடையவும்,
ஸுபாஹோ: ச - சுபாகுவினுடையவும்,
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
நளஸ்ய ச - நளனுடையவும்,
குமுதஸ்ய - குமுதனுடையவும்,
ஸுஷேணஸ்ய - ஸுஷேணனுடையவும்,
தாரஜாம்பவதோ: ததா - தாரன், ஜாம்பவான் இவர்களுடையவும்,
ததிவக்த்ரஸ்ய - ததிவக்த்ரனுடையவும்,
நீலஸ்ய - நீலனுடையவும்
ஸுபாடல ஸுநேத்ரயோ: - சுபாடலனுடையவும் சுநேத்ரனுடையவும்,
மஹாஸாராணி - உறுதியாய் கட்டப்பட்டவைகளும்,
பாண்டுராப்ர ப்ரகாஶாநி - வெண்மேகங்கள் போல் விளங்குகின்றவைகளும்,
திவ்ய மால்ய யுதாநி - திவ்ய புஷ்பங்களால் நிறைந்துள்ளவைகளும்,
ப்ரபூத தநதான்யானி - தனங்களாலும்தான்யங்களாலும் மிகுந்தவைகளும்,
ஸ்த்ரீரத்னை: - உயர்ந்த நங்கைகளால்
ஶோபிதாநி ச - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறவைகளுமான
க்ருஹ முக்யானி - மாடமாளிகைகளை
ததர்ஶ - கண்டார்.

पाण्डरेण तु सालेन परिक्षिप्तं दुरासदम् ।
वानरेन्द्रगृहं रम्यं महेन्द्रसदनोपमम् ॥

பாண்டரேண து ஸாலேந பரிக்ஷிப்தம் துராஸதம் ।
வாநரேந்த்ர க்ருஹம் ரம்யம் மஹேந்த்ர ஸதநோபமம் ॥ 14

शुक्लैः प्रासादशिखरैः कैलासशिखरोपमैः ।
सर्वकालफलैर्वृक्षैः पुष्पितैरुपशोभितम् ॥

ஶுக்லை: ப்ராஸாத ஶிகரை: கைலாஸ ஶிகரோபமை: ।
ஸர்வகாலபலைர் வ்ருக்ஷை: புஷ்பிதை ருபஶோபிதம் ॥ 15

महेन्द्रदत्तैः श्रीमद्भिर्नीलजीमूतसंनिभैः ।
दिव्यपुष्पफलैर्वृक्षैः शीतच्छायैर्मनोरमैः ॥

மஹேந்த்ரதத்தை: ஶ்ரீமத்பிர் நீல ஜீமூத ஸந்நிபை: ।
திவ்ய புஷ்ப பலைர் வ்ருக்ஷை: ஶீதச்சாயைர் மநோரமை: ॥ 16

हरिभिः संवृतद्वारं बलिभिः शस्त्रपाणिभिः ।
दिव्यमाल्यावृतं शुभ्रं तप्तकाञ्चनतोरणम् ॥

ஹரிபி: ஸம்வ்ருதத்வாரம் பலிபி: ஶஸ்த்ரபாணிபி: ।
திவ்யமால்யா வ்ருதம் ஶுப்ரம் தப்தகாஞ்சன தோரணம் ॥ 17

सुग्रीवस्य गृहं रम्यं प्रविवेश महाबलः ।
अवार्यमाणः सौमित्रिर्महाभ्रमिव भास्करः ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய க்ருஹம் ரம்யம் ப்ரவிவேஶ மஹாபல: ।
அவார்யமாண: ஸௌமித்ரிர் மஹாப்ரமிவ பாஸ்கர: ॥ 18

மஹாபல: - மகாபலவானான
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
பாண்டுரேண - வெள்ளிய
ஶைலேந - மலையால்
துராஸதம் - உட்புக முடியாததாய்
பரிக்ஷிப்தம் - சூழப்பட்டதும்
மஹேந்த்ர ஸதநோபமம் - இந்திரனது மாளிகை போன்றதாய்
ரம்யம் - அழகுற்று
வாநரேந்த்ர க்ருஹம் - வானர மன்னனான வாலியின் வாஸஸ்தலமாயிருந்ததும்
கைலாஸ ஶிகரோபமை: - கைலாஸ சிகரங்களை நிகர்த்த
ஶுக்லை: - வெள்ளிய
ப்ராஸாத ஶிகரை: - உயர்ந்த சிகரங்களாலும்
ஸர்வ காம பலை: - விரும்பிய சகல பழங்களையும் தரவல்ல
புஷ்பிதை: - நன்குபூத்த
வ்ருக்ஷை: - மரங்களாலும்
மஹேந்த்ர தத்தை: - இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட
ஶ்ரீமத்பி: - இனியவைகளும்
நீல ஜீமூத ஸந்நிபை: - நீலமேகங்களுக்கொப்பானவைகளும்
திவ்ய புஷ்ப பலை: - திவ்யமான புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் தரவல்லவைகளும்
ஶீதச்சாயை: - குளிர்ந்த நிழலுள்ளவைகளாய்
மநோரமை: - மனதை கொள்ளை கொள்ளுகின்றவைகளுமான
வ்ருக்ஷை: - மரங்களாலும்
உபஶோபிதம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்,
ஶஸ்த்ரபாணிபி: - ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திய
பலிபி: - பலவான்களான
ஹரிபி: - வானரர்கள்ால்
ஸம்வ்ருதத்வாரம் - காவல் காக்கப்பட்ட வாயிலையுடையதும்
திவ்ய மால்யா வ்ருதம் - திவ்யமாலைகள் புனையப்பெற்றதும்
ஶுப்ரம் - பிரகாசமாய்
தப்த காஞ்சன தோரணம் து - நல்ல பொன் தோரணங்களை உடையதுமான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனது

ரம்யம் - அழகிய
க்ருஹம் - மாளிகைக்குள்
பாஸ்கர: - ஸூர்யன்
மஹாப்ரம் - பெரும் மேகத்திற்குள்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அவார்யமாண: - தடையின்றி
ப்ரவிவேஶ - புகுந்தார்.

स सप्त कक्ष्या धर्मात्मा नानाजनसमाकुलाः ।
प्रविश्य सुमहद्गुप्तं ददर्शान्तःपुरं महत् ॥

ஸ ஸப்த கக்ஷ்யா தர்மாத்மா நாநாஜனஸமா குலா: ।
ப்ரவிஶ்ய ஸுமஹத் குப்தம் ததர்ஶாந்த: புரம் மஹத் ॥ 19

हैमराजतपर्यङ्कैर्बहुभिश्च वरासनैः ।
महार्हास्तरणोपेतैस्तत्र तत्रोपशोभितम् ॥

ஹைமராஜதபர்யங்கைர் பஹுபிஶ்ச வராஸனை: ।
மஹார்ஹாஸ்தரணோ பேதைஸ்தத்ர தத்ரோப ஶோபிதம் ॥ 20

தர்மாத்மா ஸ: - தர்மாத்மாவான அவர்
நாநா ஜன ஸமாகுலா: - பல ஜனங்கள் நிறைந்துள்ள
ஸப்த - ஏழு
கக்ஷ்யா: - கட்டுகளை
ப்ரவிஶ்ய - தாண்டி,
ஸுமஹத் குப்த - மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் காவல் காக்கப்பட்டதும்
ஹைமராஜத பர்யங்கை: - பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் செய்யப்பட்ட கட்டில்களாலும்
தத்ர தத்ர - அங்கு அங்கு
மஹார்ஹாஸ்தரணோபேதை: - மிக விலையுயர்ந்த விரிப்புகளோடு கூடிய
பஹுபி: - பல
வராஸனை: ச - சிறந்த ஆசனங்களாலும்
உபஶோபிதம் - அழகுபெற்று விளங்குகிறதுமான
மஹத் - பெரிய
அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்தை
ததர்ஶ - கண்டார்.

प्रविशन्नेव सततं शुश्राव मधुरस्वरम् ।
तन्त्रीगीतसमाकीर्णं समगीतपदाक्षरम् ॥

ப்ரவிஶந்நேவ ஸததம் ஶுஶ்ராவ மதுரஸ்வரம் ।
தந்த்ரீ கீத ஸமாகீர்ணம் ஸமகீத பதாக்ஷரம் ॥ 21

ஸ: - அவர்
ப்ரவிஸந் ஏவ - நுழைந்துகொண்ட
ஸமகீத பதாக்ஷரம் - ஒத்த தாளத்தையும், பதத்தையும், அக்ஷரத்தையுமுடையதும்
தந்த்ரீ கீத ஸமாகீர்ணம் - வீணைபாடல் இவைகளோடு நிறைந்து
ததம் - பரவியதுமான
மதுரஸ்வனம் - இனிய நாதத்தை
ஶுஶ்ராவ - செவிக்கொண்டார்.

बह्वीश्च विविधाकारा रूपयौवनगर्विताः ।
स्त्रियः सुग्रीवभवने ददर्श स महाबलः ॥

பஹ்வீஶ்ச விவிதாகாரா ரூபயௌவன கர்விதா: ।
ஸ்த்ரிய: ஸுக்ரீவ பவனே ததர்ஶ ஸ மஹாபல: ॥ 22

மஹாபல: - மகா பலவானான
ஸ: - அவர்
ஸுக்ரீவ பவனே - ஸுக்ரீவனது மாளிகையில்
விவிதா காரா: - பல மேனியர்களும்
ரூப யௌவன - ஸௌந்தர்யத்தாலும் யௌவனத்தாலும்
கர்விதா: செருக்குற்ற
பஹ்வீ: - பல
ஸ்த்ரிய: ச - ஸ்த்ரீகளையும்
ததர்ஶ - பார்த்தார்.

दृष्ट्वाभिजनसंपन्नाश्चित्रमाल्यकृतस्रजः ।
फलमाल्यकृतव्यग्रा भूषणोत्तमभूषिताः ॥

த்ருஷ்ட்வா அபி ஜனஸம்பந்நாஶ் சித்ர மால்யக்ருதஸ்ரஜ: ।
பல மால்ய, க்ருதவ்யக்ரா பூஷணோத்தம பூஷிதா: ॥ 23

नातृप्तान्नापि च व्यग्रान्नानुदात्तपरिच्छदान् ।
सुग्रीवानुचरांश्चापि लक्षयामास लक्ष्मणः ॥

நாத்ருப்தாந்நாபி ச வ்யக்ரான் நாநுதாத்த பரிச்சதான் ।
ஸுக்ரீவாநு சராம் ஶ்சாபி லக்ஷயாமாஸ லக்ஷ்மண: ॥ 24

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
அபிஜன ஸம்பந்நா: - உயர்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவர்களும்,
சித்ர மால்ய க்ருதஸ்ரஜ: - அழகிய புஷ்பங்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளை அணிந்தவர்களும்,
பலமால்ய க்ருதவ்யக்ரா: - பழங்களுக்காகவும், மாலைகளுக்காகவும் முயற்சியுடையவர்களும்,

பூஷணோத்தம பூஷிதா: - சிறந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர்களுமான அவர்களை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்துவிட்டு,
ஸுக்ரீவாநு சரான் ச - ஸுக்ரீவனது அடிமைகளையும்
அத்ருப்தாந் அபி - மனக்குறையுள்ளவர்களாக
லக்ஷயாமாஸ ந - காணவில்லை.
அவ்யக்ரான் ச - முயற்சியில்லாதவர்களாயும்
ந - காணவில்லை.
அநுதாத்த பரிச்சதான் - நல்ல ஆடையாபரணங்களில்லாதவர்களாயும்
அபி ந - காணவில்லை.

कूजितं नूपुराणां च काञ्चीनां निनदं तथा ।
स निशम्य ततः श्रीमान् सौमित्रिर्लज्जितोऽभवत् ॥

கூஜிதம் நூபுராணம் ச காஞ்சீநாம் நிநதம் ததா ।
ஸ நிஶம்ய தத: ஸ்ரீமான் ஸௌமித்ரிர்லஜ்ஜிதோऽபவத் ॥ 25

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானான
ஸ: - அந்த
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
நூபுராணம் - சிலம்புகளின்
கூஜிதம் ச - ஓசையையும்
காஞ்சீநாம் - ஒட்டியாணங்களின்
நிஶ்வனம் ததா - ஓசையையும்
நிஶம்ய - கேட்டு,
தத: - அதனால்
லஜ்ஜித: - வெட்கமடைந்தவராக
அபவத் - ஆனார்.

रोषवेगप्रकुपितः श्रुत्वा चाभरणस्वनम् ।
चकार ज्यास्वनं वीरो दिशः शब्देन पूरयन् ॥

ரோஷ வேக ப்ரகுபித: ஶ்ருத்வா சாபரணஸ்வனம் ।
சகார ஜ்யாஸ்வனம் வீரோ திஶ: ஶப்தேந பூரயன் ॥ 26

வீர: - சூரரான அவர்
ஆபரணஸ்வனம் - ஆபரண ஓசையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ரோஷ வேக ப்ரகுபித: - கோபத்தின் கடுமையை முன்னிலும் அதிகமடைந்தவராகி
ஶப்தேந - ஒலியால்
திஶ: - எல்லா திக்குகளிலும்
பூரயன் ச - கேட்கச் செய்துகொண்டு

सुग्रीवस्य गृहं रम्यं प्रविवेश महाबलः ।
अवार्यमाणः सौमित्रिर्महाभ्रमिव भास्करः ॥

ஸுக்ரீவஸ்ய க்ருஹம் ரம்யம் ப்ரவிவேஶ மஹாபல: ।
அவார்யமாண: ஸௌமித்ரிர் மஹாப்ரமிவ பாஸ்கர: ॥ 18

மஹாபல: - மகாபலவானான
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
பாண்டுரேண - வெள்ளிய
ஶைலேந - மலையால்
துராஸதம் - உட்புக முடியாததாய்
பரிக்ஷிப்தம் - சூழப்பட்டதும்
மஹேந்த்ர ஸதநோபமம் - இந்திரனது மாளிகை போன்றதாய்
ரம்யம் - அழகுற்று
வாநரேந்த்ர க்ருஹம் - வானர மன்னனான வாலியின் வாஸஸ்தலமாயிருந்ததும்
கைலாஸ ஶிகரோபமை: - கைலாஸ சிகரங்களை நிகர்த்த
ஶுக்லை: - வெள்ளிய
ப்ராஸாத ஶிகரை: - உயர்ந்த சிகரங்களாலும்
ஸர்வ காம பலை: - விரும்பிய சகல பழங்களையும் தரவல்ல
புஷ்பிதை: - நன்குபூத்த
வ்ருக்ஷை: - மரங்களாலும்
மஹேந்த்ர தத்தை: - இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட
ஶ்ரீமத்பி: - இனியவைகளும்
நீல ஜீமூத ஸந்நிபை: - நீலமேகங்களுக்கொப்பானவைகளும்
திவ்ய புஷ்ப பலை: - திவ்யமான புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் தரவல்லவைகளும்
ஶீதச்சாயை: - குளிர்ந்த நிழலுள்ளவைகளாய்
மநோரமை: - மனதை கொள்ளை கொள்ளுகின்றவைகளுமான
வ்ருக்ஷை: - மரங்களாலும்
உபஶோபிதம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்,
ஶஸ்த்ரபாணிபி: - ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திய
பலிபி: - பலவான்களான
ஹரிபி: - வானரர்களால்
ஸம்வ்ருதத்வாரம் - காவல் காக்கப்பட்ட வாயிலையுடையதும்
திவ்ய மால்யா வ்ருதம் - திவ்யமாலைகள் புனையப்பெற்றதும்
ஶுப்ரம் - பிரகாசமாய்
தப்த காஞ்சன தோரணம் து - நல்ல பொன் தோரணங்களை உடையதுமான
ஸுக்ரீவஸ்ய - சுக்ரீவனது

ரம்யம் - அழகிய
க்ருஹம் - மாளிகைக்குள்
பாஸ்கர: - ஸூர்யன்
மஹாப்ரம் - பெரும் மேகத்திற்குள்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அவார்யமாண: - தடையின்றி
ப்ரவிவேஶ - புகுந்தார்.

स सप्त कक्ष्या धर्मात्मा नानाजनसमाकुलाः ।
प्रविश्य सुमहद्गुप्तं ददर्शान्तःपुरं महत् ॥

ஸ ஸப்த கக்ஷ்யா தர்மாத்மா நாநாஜனஸமா குலா: ।
ப்ரவிஶ்ய ஸுமஹத் குப்தம் ததர்ஶாந்த: புரம் மஹத் ॥ 19

हैमराजतपर्यङ्कैर्बहुभिश्च वरासनैः ।
महार्हास्तरणोपेतैस्तत्र तत्रोपशोभितम् ॥

ஹைமராஜதபர்யங்கைர் பஹுபிஶ்ச வராஸனை: ।
மஹார்ஹாஸ்தரணோ பேதைஸ்தத்ர தத்ரோப ஶோபிதம் ॥ 20

தர்மாத்மா ஸ: - தர்மாத்மாவான அவர்
நாநா ஜன ஸமாகுலா: - பல ஜனங்கள் நிறைந்துள்ள
ஸப்த - ஏழு
கக்ஷ்யா: - கட்டுகளை
ப்ரவிஶ்ய - தாண்டி,
ஸுமஹத் குப்த - மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் காவல் காக்கப்பட்டதும்
ஹைமராஜத பர்யங்கை: - பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் செய்யப்பட்ட கட்டில்களாலும்
தத்ர தத்ர - அங்கு அங்கு
மஹார்ஹாஸ்தரணோ பேதை: - மிக விலையுயர்ந்த விரிப்புகளோடு கூடிய
பஹுபி: - பல
வராஸனை: ச - சிறந்த ஆசனங்களாலும்
உபஶோபிதம் - அழகுபெற்று விளங்குகிறதுமான
மஹத் - பெரிய
அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்தை
ததர்ஶ - கண்டார்.

प्रविशन्नेव सततं शुश्राव मधुरस्वरम् ।
तन्त्रीगीतसमाकीर्णं समगीतपदाक्षरम् ॥

ப்ரவிஶந்நேவ ஸததம் ஶுஶ்ராவ மதுரஸ்வரம் ।
தந்த்ரீ கீத ஸமாகீர்ணம் ஸமகீத பதாக்ஷரம் ॥ 21

ஜ்யாஸ்வனம் - நணோசையை
சகார - செய்தார்.

चारित्रेण महाबाहुरपकृष्टः स लक्ष्मणः ।
तस्थावेकान्तमाश्रित्य रामकोपसमन्वितः ॥

சாரித்ரேண மஹாபாஹுரபக்ருஷ்ட: ஸ லக்ஷ்மண: ।
தஸ்தா வேகாந்த மாஸ்ரித்ய ராம கோபஸமன்வித: ॥ 27
ராம கோப ஸ்மன்வித:- ஸ்ரீராமரது கோபத்தையே மனதிற் கொண்டிருந்த
மஹாபாஹு: - மகாபாகுவாகிய
ஸ: - அந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
சாரித்ரேண - அங்கு நடக்கும் நடவடிக்கையால்
அபக்ருஷ்ட: - அருவருப்புற்றவராகி
ஏகாந்தம் - ஒருவருமில்லாத ஓரிடத்தை
ஆஸ்ரித்ய - அடைந்து,
தஸ்தெள - காத்து நின்றார்.

तेन चापस्वनेनाथ सुग्रीवः प्लवगाधिपः ।
विज्ञायागमनं त्रस्तः संचचाल वरासनात् ॥

தேந சாபஸ்வனேநாத ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।
விஞாயாகமனம் த்ரஸ்த: ஸஞ்சசால வராஸநாத் ॥ 28
ப்லவகாதிப: - வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
தேந - அந்த
சாபஸ்வனேந - வில்லின் கோஷத்தால்
ஆகமனம் - அவர் வந்திருப்பதை
விஞாய - அறிந்து,
த்ரஸ்த: - நடுங்கி
அத - உடன்
வராஸநாத் - சிறந்த ஆசனத்தினின்று
ஸஞ்சசால - எழுந்தான்.

अङ्गदेन यथा मह्यं पुरस्तात् प्रतिवेदितम् ।
सुव्यक्तमेष संप्राप्तः सौमित्रिर्भ्रातृवत्सलः ॥

அங்கதேந யதா மஹ்யம் புரஸ் தாத் ப்ரதிவேதிதம் ।
ஸுவ்யக்தமேஷ ஸம்ப்ராப்த: ஸெளமித்ரிர் ப்ராத்ருவத்ஸல: ॥ 29
புரஸ்தாத் - முன்னே
அங்கதேந - அங்கதனால்
மஹ்யம் - எனக்கு

ப்ரதிவேதிதம் யதா - தெரிவிக்கப்பட்ட வண்ணமே
ஏஷ: - இதோ
ஸம்ப்ராப்த: - வந்திருக்கின்றவர்
ப்ராத்ரு வத்ஸல: - பிராத்ருவத்ஸலரான
ஸெளமித்ரி: ஸுவ்யக்தம்- லக்ஷ்மணரே.

अङ्गदेन समाख्यातं ज्यास्वनेन च वानरः ।
बुबुधे लक्ष्मणं प्राप्तं मुखं चास्य व्यशुष्यत ॥

அங்கதேந ஸமாக்யாதம் ஜ்யாஸ்வநேந ச வாநர: ।
புபுதே லக்ஷ்மணம் ப்ராப்தம் முகம் சாஸ்ய வ்யஸுஷ்யத ॥ 30
அங்கதேந - அங்கதனால்
ஸமாக்யாத: - முன்னமேயே அறிக்கை செய்யப்பட்ட
வாநர: - வானரன்,
ஜ்யாஸ்வநேந ச - நாணோசையினாலும்
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
ப்ராப்தம் - வந்துசேர்ந்துவிட்டவராய்
புபுதே - அறிந்தான்.
ச - அதனால்
அஸ்ய - இவனது
முகம் - முகம்
வ்யஸுஷ்யத - வாட்டமுற்றது.

ततस्तारां हरिश्रेष्ठः सुग्रीवः प्रियदर्शनाम् ।
उवाच हितमव्यग्रस्त्राससंभ्रान्तमानसः ॥

ததஸ்தாராம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ப்ரியதர்ஸநாம் ।
உவாச ஹிதமவ்யக்ர ஸ்த்ராஸ ஸம்ப்ராந்தமானஸ: ॥ 31
ஹரிஸ்ரேஷ்ட: - வானரோத்தமனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
த்ராஸ ஸம்ப்ராந்த மானஸ: - பயத்தால் குழம்பிய மனமுடையவனாய்
தத: - அப்பவும்
அவ்யக்ர: - சமயத்திற்கேற்றபடி ஜாக்கிரதையுடையவனாகி
ப்ரியதர்ஸநாம் - அழகிய
தாராம் - தாரையைப் பார்த்து
ஹிதம் - சமயத்திற்கேற்றவாறு
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

किं नु तत् कारणं सुभ्रु प्रकृत्या मृदुमानसः ।
सरोष इव संप्राप्तो येनायं राघवानुजः ॥

கிம்நு தத் காரணம் ஸுப்ரு ப்ரக்ருத்யா ம்ருதுமானஸ: ।
ஸரோஷ இவ ஸம்ப்ராப்தோ யேநாயம் ராகவாநுஜ: ॥ 32

ஸுப்ரு - சுந்தரி!
ப்ரக்ருத்யா - ஸ்வபாவத்தில்
ம்ருதுமானஸ: - இளகிய மனத்தையுடையவரான
அயம் - இந்த
ராகவாநுஜ: - லக்ஷ்மணர்
ஸரோஷ: இவ - கோபத்துடன் கூடியவராகவே
ஸம்ப்ராப்த: யேந - வந்திருக்கின்றபடியால்
தத் காரணம் - அதன் காரணம்
கிம்நு - என்ன?

किं पश्यसि कुमारस्य रोषस्थानमनिन्दिते ।
न खल्वकारणे कोपमाहरेन्नरसत्तमः ॥

கிம் பஶ்யஸி குமாரஸ்ய ரோஷஸ்தான மநிந்திதே ।
ந கல்வகாரணே கோபமாஹரேந்நரஸத்தம: ॥ 33

நரஸத்தம: - அந்த புருஷோத்தமர்
அகாரணே - காரணமில்லாமல்
கோபம் ஆஹரேத்ந - கோபம்கொள்ள மாட்டார்.
கலு - ஆனபடியால்
அநிந்திதே - குற்றமற்றவளே!
குமாரஸ்ய - சக்கரவர்த்தி மகனுக்கு
ரோஷஸ்தானம் - கோபமேற்பட்டதற்குக் காரணத்தை
கிம் பஶ்யஸி - என்னவென நினைக்கின்றாய்?

यदस्य कृतमस्माभिर्बुध्यसे किञ्चिदप्रियम् ।
तद्बुद्ध्या संप्रधार्याशु क्षिप्रमर्हसि भाषितुम् ॥

யதஸ்ய க்ருதமஸ்மாபிர் புத்யஸே கிஞ்சித ப்ரியம் ।
தத் புத்த்யா ஸம்ப்ரதார்யாஶு க்ஷிப்ரமர்ஹஸி பாஷிதும் ॥ 34

அஸ்மாபி - நம்மால்
அஸ்ய - இவருக்கு
அப்ரியம் - இஷ்டமில்லாத
கிஞ்சித் - ஏதேனுமொன்றை
க்ருதம் - செய்யப்பட்டதாய்
புத்யஸே - ஊகிக்கின்றாய்;
யத் - என்றால்
தத் - அதை
ஆஶு - காலதாமதமின்றி
புத்த்யா - நுண்ணறிவைக்கொண்டு
ஸம்ப்ரதார்ய - ஆராய்ந்தறிந்து,
க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரம்
பாஷிதும் அர்ஹஸி - எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

अथवा स्वयमेवैनं द्रष्टुमर्हसि भामिनि ।
वचनैः सान्त्वयुक्तैश्च प्रसादयितुमर्हसि ॥

அதவா ஸ்வயமேவைநம் த்ரஷ்டுமர்ஹஸி பாமினி ।
வசனை: ஸாந்த்வ யுக்தைஶ்ச ப்ரஸாதயிது மர்ஹஸி॥ 35

பாமினி - கட்டழகியே!
அதவா - அல்லது
ஸ்வயம் ஏவ - நீயே
ஏநம் - இவரை
த்ரஷ்டும் - நேரில் போய்ப் பார்க்க
அர்ஹஸி - வேண்டும்.
ஸாந்த்வ யுக்தை: - கோபசாந்தியை விளைவிக்கத்தக்க
வசனை: ச - வார்த்தைகளாலேயே
ப்ரஸாதயிதும் - அருள்புரிய செய்ய
அர்ஹஸி - கடவாய்.

त्वद्दर्शनविशुद्धात्मा न स कोपं करिष्यति ।
न हि स्त्रीषु महात्मानः क्वचित्कुर्वन्ति दारुणम् ॥

த்வத்தர்ஶன விஶுத்தாத்மா ந ஸ கோபம் கரிஷ்யதி ।
ந ஹி ஸ்த்ரீஷு மஹாத்மான: க்வசித்குர்வந்தி தாருணம் ॥ 36

ஸ: - அவர்
த்வத்தர்ஶன - உன்னைப் பார்த்து சாந்த மனத்தினராகி
விஶுத்தாத்மா
கோபம் - சினத்தை
கரிஷ்யதி ந - கொள்ளார்.
ஹி - ஏனெனில்
மஹாத்மான: - சான்றோர்கள்
ஸ்த்ரீஷு - ஸ்திரீகள் விஷயத்தில்
க்வசித் - ஒருபொழுதும்
தாருணம் - மனம் நோகும்வண்ணம்
குர்வந்தி ந - நடவார்கள்.

त्वया सान्त्वैरुपक्रान्तं प्रसन्नेन्द्रियमानसम् ।
ततः कमलपत्राक्षं द्रक्ष्याम्यहमरिन्दमम् ॥

த்வயா ஸாந்த்வை ருபக்ராந்தம் ப்ரஸந்நேந்த்ரிய மானஸம் ।
தத: கமலபத்ராக்ஷம் த்ரக்ஷ்யாம்யஹமரிந்தமம் ॥ 37

கமல பத்ராக்ஷம் - தாமரைக் கண்ணனும்
அரிந்தமம் - சத்துருக்களை ஒழிப்பவருமாகிய அவரை
த்வயா - உன்னால்
ஸாந்த்வை: - நல்ல வார்த்தைகளால்
உபக்ராந்தம் - கோபாவேசமொழிந்தவராய்
ப்ரஸந்நேந்த்ரிய மானஸம் - இந்திரியங்களும் மனமும் தெளிந்தவராய்
தத: - ஆனபின்னர்
அஹம் - நான்
த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கின்றேன்.

सा प्रस्खलन्ती मदविह्वलाक्षी प्रलम्बकाञ्चीगुणहेमसूत्रा ।
सलक्षणा लक्ष्मणसंनिधानं जगाम तारा नमिताङ्गयष्टिः ॥

ஸா ப்ரஸ்கலந்தீ மதவிஹ்வலாக்ஷீ
ப்ரலம்பகாஞ்சீகுண ஹேம ஸூத்ரா ।
ஸலக்ஷணா லக்ஷ்மண ஸந்நிதானம்
ஜகாம தாரா நமிதாங்கயஷ்டி: ॥ 38

ஸா தாரா - அந்த தாரை,
ப்ரஸ்கலந்தீ - தள்ளாடி நடக்கின்றவளாய்
மதவிஹ்வலாக்ஷீ - குடிமயக்கத்தால் சொருகும் கண்களுற்றவளாய்,
ப்ரலம்ப காஞ்சீகுண- ஹேம ஸூத்ரா - நழுவிக்கிடந்த பொன் ஒட்யாணமும், பொன்னூணும் உடையவளாய்,
நமிதாங்கயஷ்டி: - குனிந்து வணங்கிய மேனியளாய்
ஸலக்ஷணா - தான் செய்யவேண்டிய கடமைக்கு அதிகாரம் பெற்றவளாய்
லக்ஷ்மண ஸந்நிதானம் - லக்ஷ்மணருடைய சன்னிதானத்திற்கு
ஜகாம - போய்ச் சேர்ந்தாள்.

स तां समीक्ष्यैव हरीशपत्नीं तस्थावुदासीनतया महात्मा ।
अवाङ्मुखोऽभून्मनुजेन्द्रपुत्रः स्त्रीसंनिकर्षाद्विनिवृत्तकोपः ॥

ஸ தாம் ஸமீக்ஷ்யைவ ஹரீஶ பத்நீம்
தஸ்தாவுதாஸீநதயா மஹாத்மா ।
அவாங்முகோ(அ)பூன் மநுஜேந்த்ர புத்ர:
ஸ்த்ரீஸந்நிகர்ஷாத் விநிவ்ருத்த கோப: ॥ 39

மஹாத்மா - மகாத்மாவும்
மநுஜேந்த்ர புத்ர: - சக்கரவர்த்தியின் புத்திரருமான
ஸ: - அவர்
ஹரீஶ பத்நீம் - வானர மன்னனின் மனைவியாகிய
தாம் - அவளை
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
உதாஸீநதயா ஏவ - விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத உதாஸீன குணத்தாலேயே
தஸ்தௌ - பேசாதிருந்தார்.
ஸ்த்ரீ ஸந்நிகர்ஷாத் - ஸ்த்ரீயின் சாமீப்யத்தால்
அவாங்முக: - தலைகுனிந்து
விநிவ்ருத்த கோப: - கோப மொழிந்தவராய்
அபூத் - ஆனார்.

सा पानयोगाद्विनिवृत्तलज्जा दृष्टिप्रसादाच्च नरेन्द्रसूनोः ।
उवाच तारा प्रणयप्रगल्भं वाक्यं महार्थं परिसान्त्वपूर्वम् ॥

ஸா பாநயோகாத் விநிவ்ருத்த லஜ்ஜா
த்ருஷ்டி ப்ரஸாதாச்ச நரேந்த்ரஸூநோ: ।
உவாச தாரா ப்ரணய ப்ரகல்பம்
வாக்யம் மஹார்தம் பரிஸாந்த்வபூர்வம் ॥ 40

ஸா - அந்த
தாரா - தாரை
நரேந்த்ர ஸூநோ: - சக்கரவர்த்தியின் மகனாரின்
த்ருஷ்டி ப்ரஸாதாத் - தெளிவான பார்வையாலும்
பாநயோகாத் ச - ஆதரவு கிடைத்துவிட்டமையாலும்
விநி வ்ருத்த லஜ்ஜா - நாணம் துறந்து
ப்ரணய ப்ரகல்பம் - வேண்டுகோளுக்கு மனம் துணிந்ததை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதும்,
மஹார்தம் - சிறந்த பயனையளிக்கவல்லதுமான
பரிஸாந்த்வ பூர்வம் - முற்றிலும் உள்ளம் குளிரச் செய்வதை உத்தேசமாய் உடைய
வாக்யம் - ஒரு சொல்லை
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

किं कोपमूलं मनुजेन्द्रपुत्र कस्ते न संतिष्ठति वाङ्निदेशे ।
कः शुष्कवृक्षं वनमापतन्तं दवाग्निमासीदति निर्विशङ्कः ॥

கிம் கோபமூலம் மநுஜேந்த்ர புத்ர
கஸ்தே ந ஸந்திஷ்டதி வாங்நிதேஶே ।
க: ஶுஷ்கவ்ருக்ஷம் வனமாபதந்தம்
தவாக்நிமாஸீததி நிர்விஶங்க: ॥ 41

மநுஜேந்த்ர புத்ர - சக்கரவர்த்தியின் திருமகனாரே!
கோப மூலம் - கோபத்திற்குக் காரணம்
கிம் - யாது?
தே - தேவரீரது

வாங்நிதேஶே - திருவாக்கினாக்கினையில்
க: - எவன்
ஸந்திஷ்டதி ந - நிற்காதிருக்கின்றான்?
ஶுஷ்க வ்ருக்ஷம் - உலர்ந்த மரங்களையுடைய
வனம் - காட்டை
ஆபதந்தம் - பற்றியிருக்கும்
தவாக்நிம் - காட்டுத்தீயை (அதற்கு சமானமான தேவரீரை)
க: - எவன்
நிர்விஶங்க: - மனக்கவற்சியின்றி
ஆஸீததி - சீண்டுவான்?

स तस्या वचनं श्रुत्वा सान्त्वपूर्वमशङ्कितः ।
भूयः प्रणयदृष्टार्थं लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ॥

ஸ தஸ்யா வசனம் ஶ்ருத்வா ஸாந்த்வ பூர்வமசங்கித: ।
பூய: ப்ரணயத்ருஷ்டார்தம் லக்ஷ்மணோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 42

ஸ: லக்ஷ்மண: - அந்த லக்ஷ்மணர்
தஸ்யா: - அவளுடைய
ஸாந்த்வ பூர்வம் - மனதை ரஞ்சிப்பிக்கிறதை முன்னிட்டதான
வசனம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
அசங்கித: - மனம் சிதறாதவராய்
பூய: - அதற்கு பதிலாய்
ப்ரணயத்ருஷ்டார்தம் - மரியாதையை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிற பொருளோடு கூடிய
வாக்யம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

किमयं कामवृत्तस्ते लुप्तधर्मार्थसंग्रहः ।
भर्ता भर्तृहिते युक्ते न चैनमवबुध्यसे ॥

கிமயம் காமவ்ருத்தஸ்தே லுப்த தர்மார்த ஸங்க்ரஹ: ।
பர்தா பர்த்ரு ஹிதே யுக்தே ந சைநமவபுத்யஸே ॥ 43

பர்த்ரு ஹிதே - கணவனுக்கு நன்மை செய்வதில்
யுக்தே - ஆஸக்தியுடையவளே!
தே - உனது
பர்தா - கணவனான
அயம் - இவன்
காமவ்ருத்த: - காமத்திலீடுபட்டவனாய்
லுப்த தர்மார்த ஸங்க்ரஹ: - தர்மம், அர்த்தம், முயற்சி எல்லாவற்றையும் முற்றிலும் மறந்திருக்கின்றான்.

ஏநம் - இவனை
கிம் ச - ஏனோ
அவபுத்யஸே ச - உள்ளபடி அறியாதிருக்கின்றனை?

न चिन्तयति राज्यस्थो नास्माञ्शोकपरायणान् ।
सामात्यपरिषत्तारे पानमेवोपसेवते ॥

ந சிந்தயதி ராஜ்யஸ்த: நாஸ்மாஞ்ஶோக பராயணான் ।
ஸாமாத்யபரிஷத்தாரே பானமேவோபஸேவதே ॥ 44

தாரே - தாரே!
ராஜ்யஸ்த: - ராஜ்யத்தை அடைந்த அவன்
ஶோக பராயணான் - சோகத்தினால் அவதியுற்ற
அஸ்மான் ஹி - எங்களையும்
சிந்தயதி ந - நினையாதிருக்கின்றான்.
ஸாமாத்ய பரிஷத் - பரிவாரவர்க்கங்களோடுகூட
பானம் ஏவ - குடிப்பதையே
உபஸேவதே - ஸர்வமுமாய்க் கொண்டிருக்கின்றான்.

स मासांश्चतुरः कृत्वा प्रमाणं प्लवगेश्वरः ।
व्यतीतांस्तान् मदव्यग्रो विहरन्नावबुध्यते ॥

ஸ மாஸாந் சதுர: க்ருத்வா ப்ரமாணம் ப்லவகேஶ்வர: ।
வ்யதீதான் தான் மதவ்யக்ரோ விஹரன் நாவபுத்யதே ॥ 45

ப்லவகேஶ்வர: - வானர மன்னனான
ஸ: - அவன்
சதுர: - நான்கு
மாஸாந் - மாதங்களை
ப்ரமாணம் - எல்லையாக
க்ருத்வா - ஏற்பாடு செய்துகொண்டு,
மதவ்யக்ர: - குடிவெறிகொண்டவனாய்
விஹரன் - சிற்றின்பத்தில் காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு
தான் - அவைகளை
வ்யதீதான் - கடந்துவிட்டதாய்
ந அவபுத்யதே - அறியாதிருக்கின்றான்.

न हि धर्मार्थसिद्ध्यर्थं पानमेवं प्रशस्यते ।
पानादर्थश्च धर्मश्च कामश्च परिहीयते ॥

நஹி தர்மார்த ஸித்த்யர்தம் பானமேவம் ப்ரஶஸ்யதே ।
பாநாதர்தஶ்ச தர்மஶ்ச காமஶ்ச பரிஹீயதே ॥ 46

ஏவம் - இப்படி
பானம் - கள்ளுண்டல்

தர்மார்த ஸித்த்யர்தம் - தர்மத்தினால் விளையும் புருஷார்த்தங்களை அளிக்கவல்ல ஏற்ற கருவியாக
ப்ரஶஸ்யதே நஹி - எங்கும் சொல்லப்படவில்லையே.
பாநாத் - கள்ளைக் குடிப்பதால்
அர்த: - பொருள்
பரிஹீயதே - அழிந்துவிடுகிறது.
தர்ம: ச - தர்மமும் அப்படியே அழிந்துவிடுகின்றது.
காம: ச - புருஷார்த்தங்களில் மூன்றாவதாகிய இன்பமும்
ச - அப்படியே அழிந்துவிடுகின்றது.

धर्मलोपो महांस्तावत् कृते ह्यप्रतिकुर्वतः ।
अर्थलोपश्च मित्रस्य नाशे गुणवतो महान् ॥

தர்ம லோபோ மஹான் தாவத் க்ருதே ஹ்யப்ரதிகுர்வத: ।
அர்த லோபஶ்ச மித்ரஸ்ய நாஶே குணவதோ மஹான் ॥ 47

க்ருதே - உதவிபெற்ற விஷயத்தில்
அப்ரதிகுர்வத: - கைம்மாறு செய்யாத ஒருவனுக்கு
தாவத் ஹி - அக்காரணத்தாலேயே
மஹான் - மஹத்தான
தர்ம லோப: - தர்மத்திற்கு அழிவு ஏற்படும்.
குணவத: - சிறந்த
மித்ரஸ்ய - அன்பனுடைய
நாஶே - அழிவில்
மஹான் - பெரும்
அர்த லோப: ச - பொருளினழிவும் ஏற்படுமே.

मित्रं ह्यर्थगुणश्रेष्ठं सत्यधर्मपरायणम् ।
तद्द्वयं तु परित्यक्तं न तु धर्मे व्यवस्थितम् ॥

மித்ரம் ஹ்யர்த குண ஶ்ரேஷ்டம் ஸத்ய தர்ம பராயணம் ।
தத் த்வயம் து பரித்யக்தம் ந து தர்மே வ்யவஸ்திதம்॥ 48

தர்மே - தர்மத்தில்
து - இவன்மட்டால்
வ்யவஸ்திதம் ந - பற்றென்பதில்லை.
அர்தகுண ஶ்ரேஷ்டம் - மித்திரனுக்குச் செய்யவேண்டிய உதவியை செய்யும் குணத்தால் மேன்மையுற்றவனும்
ஸத்ய தர்ம பராயணம் ஹி - சொன்ன சொல் தவறாததாகிய தர்மம் ஒன்றில் அசஞ்சல பக்தியுடையவனும்தான்,
மித்ரம் து - மித்திரன்.
தத் த்வயம் - அவ்விரண்டும்
பரித்யக்தம் - ஒழிந்துவிட்டது.

तदेवं प्रस्तुते कार्ये कार्यमस्माभिरुत्तरम् ।
यत् कार्यं कार्यतत्त्वज्ञे तदुदाहर्तुमर्हसि ॥

ததேவம் ப்ரஸ்துதே கார்யே கார்யமஸ்மாபிருத்தரம்।
யத்கார்யம் கார்யதத்வஜ்ஞே தது தாஹர்து மர்ஹஸி ॥ 49

கார்ய தத்வஜ்ஞே - கார்யங்களின் உண்மையை உள்ளபடி அறிந்த மாதே!
தத் - ஆகையால்
ஏவம் - இப்படியாய்
கார்யே - கார்யம்
ப்ரஸ்துதே - நடைபெற்றிருக்கையில்
அஸ்மாபி: - எங்களால்
உத்தரம் - இதற்குமேல்
கார்யம் - செய்யவேண்டிய
கார்யம் - கார்யம்
யத் தத் - எதுவோ அதை
உதா ஹர்தும் அர்ஹஸி - நீயே சொல்லக் கடவாய்.

सा तस्य धर्मार्थसमाधियुक्तं निशम्य वाक्यं मधुरस्वभावम् ।
तारा गतार्थे मनुजेन्द्रकार्ये विश्वासयुक्तं तमुवाच भूयः ॥

ஸா தஸ்ய தர்மார்த ஸமாதி யுக்தம்
நிஶம்ய வாக்யம் மதுரஸ்வபாவம் ।
தாரா கதார்தே மநுஜேந்த்ரகார்யே
விஶ்வாஸயுக்தம் தமுவாச பூய: ॥ 50

ஸா தாரா - அந்த தாரை
தஸ்ய - அவரது
தர்மார்த ஸமாதி யுக்தம் - தர்மம், அர்த்தம், ஸமாதானம் செய்யும் கடமை இவைகளை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதும்,
மதுர ஸ்வபாவம் - யாவருக்கும் மனம் கோணாது நடக்கும் ஸ்வபாவத்தை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதுமான
வாக்யம் - சொல்லை
நிஶம்ய - கேட்டு,
விஶ்வாஸ யுக்தம் - கார்யம் கைகூடுமென நம்பிக்கையுடன் வந்திருக்கும்
தம் - அவரைப் பார்த்து
கதார்தே - தாறுமாறாயிருக்கின்ற
மநுஜேந்த்ர கார்யே - புருஷோத்தமருடைய கார்யத்தில்
பூய: - அதற்கு பதிலாய்
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

न कोपकालः क्षितिपालपुत्र न चातिकोपः स्वजने विधेयः ।
त्वदर्थकामस्य जनस्य तस्य प्रमादमप्यर्हसि वीर सोढुम् ॥
ந கோபகால: க்ஷிதிபாலபுத்ர ந சாதிகோப: ஸ்வஜனேவிதேய: ।
த்வதர்தகாமஸ்ய ஜனஸ்ய தஸ்ய ப்ரமாத மப்யர்ஹஸி வீர ஸோடும் ॥ 51

க்ஷிதிபாலபுத்ர - கோமானின் கோமகனே!
கோபகால: - கோபத்திற்கேற்ற காலம்
ந - அன்று.
ஸ்வஜனே - தன் இனத்தினிடத்தில்
அதிகோப: ச - அதிக கோபமானது
விதேய: ந - கொள்ளத்தக்கதன்று.
வீர - வீர!
த்வதர்த காம்ஸ்ய அபி-உமது காரியத்தில் கவலையுடனிருக்கும்
தஸ்ய - அந்த
ஜனஸ்ய - தாஸருடைய
ப்ரமாதம் - குற்றத்தை
ஸோடும் அர்ஹஸி - தேவரீர் பொறுத்தருள வேண்டும்.

कोपं कथं नाम गुणप्रकृष्टः कुमार कुर्यादपकृष्टसत्त्वे ।
कस्त्वद्विधः कोपवशं हि गच्छेत् सत्त्वावरुद्धस्तपसः प्रसूतिः ॥
கோபம் கதம் நாம குண ப்ரக்ருஷ்ட:
குமார குர்யாதபக்ருஷ்ட ஸத்த்வே ।
கஸ்த்வத்வித: கோபவஶம் ஹி கச்சேத்
ஸத்த்வாவருத்தஸ்தபஸ: ப்ரஸூதி: ॥ 52

குமார - ராஜகுமார!
குண ப்ரக்ருஷ்ட: - உத்தம குணங்களால் நிறைந்த ஒருவன்
அபக்ருஷ்ட ஸத்வே - தாழ்ந்த குணமுள்ளவன் விஷயத்தில்
கோபம் - கோபத்தை
கதம் நாம - எப்படித்தான்
குர்யாத் - பாராட்டுவான்?
ஸத்த்வாவருத்த: - நற்குணங்கள் பொருந்தி
தபஸ: - பொறுமைக்கு
ப்ரஸூதி: - பிறப்பிடமாகிய
த்வத்வித: - உம்போன்ற
க: ஹி - எவன்தான்
கோபவஶம் கச்சேத் - கோபத்திற்காட்டுவான்?

जानामि रोषं हरिवीरबन्धोर्जानामि कार्यस्य च कालसङ्गम् ।
जानामि कार्यं त्वयि यत्कृतं नस्तच्चापि जानामि यदत्र कार्यम् ॥

ஜாநாமி ரோஷம் ஹரிவீரபந்தோர்
ஜாநாமி கார்யஸ்ய ச காலஸங்கம் ।
ஜாநாமி கார்யம் த்வயி யத்க்ருதம் நஸ்
தச்சாபி ஜாநாமி யதத்ர கார்யம் ॥ 53

ஹரிவீரபந்தோ: - வானர வீரனை கைகொடுத்துக் காத்தவருடைய
கோபம் - கோபத்தை
ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.
கார்யஸ்ய - கார்யத்தினுடைய
காலஸங்கம் ச - சொன்ன காலம் தடைபட்டிருப்பதையும்
ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.
த்வயி - உங்களிடத்தில்
ந: - எங்களுக்கு
யத் - யாதொரு
கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம்
க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டதோ அதை
ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
யத் - யாதொன்று
கார்யம் ச - செய்யவேண்டுமோ
தத் அபி - அதையும்
ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

तच्चापि जानामि यथाविषह्यं बलं नरश्रेष्ठ शरीरजस्य ।
जानामि यस्मिंश्च जनेऽवबद्धं कामेन सुग्रीवमसक्तमद्य ॥
தச்சாபி ஜாநாமி யதாऽவிஷஹ்யம்
பலம் நரஶ்ரேஷ்ட ஶரீரஜஸ்ய ।
ஜாநாமி யஸ்மிம்ஶ்ச ஜனேऽவ பத்தம்
காமேன ஸுக்ரீவமஸக்த மத்ய ॥ 54

நரஶ்ரேஷ்ட - புருஷோத்தமரே!
ஶரீரஜஸ்ய - காமனுடைய
பலம் - வலுவானது
யதா - எவ்வாறு
அவிஷஹ்யம் ச - அடக்க முடியாதது என்ற
தத் அபி - அதையும்
ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரை
யஸ்மின் - எந்த
ஜனே - மனிதரிடத்தில்
அவ பத்தம் - கட்டுண்டு
அத்ய - இப்பொழுது

காமேன - காமத்தால்
அஸக்தம் ச - முற்றிலும் மறந்து கிடப்பவராகவும்
ஜாநாமி - நான் அறிவேன்.

न कामतन्त्रे तव बुद्धिरस्ति त्वं वै यथा मन्युवशं प्रपन्नः ।
न देशकालौ हि न चार्थधर्मावपेक्षते कामरतिर्मनुष्यः ॥

ந காமதந்த்ரே தவ புத்திரஸ்தி
த்வம் வை யதா மன்யுவஶம் ப்ரபன்ன: ।
ந தேஶகாலௌ ஹி ந சார்த தர்மா
வபேக்ஷதே காமரதிர்மனுஷ்ய: ॥ 55

தவ - தேவரீருக்கு
காம தந்த்ரே - காமத்தால் ஏற்படும் இன்பத்தில்
புத்தி: - அனுபவம்
அஸ்தி ந - இல்லை.
யதா வை - அக்காரணத்தால்தான்
த்வம் - தேவரீர்
மன்யுவஶம் ப்ரபன்ன: - கோபாவேசம் கொண்டீர்.
காமரதி: - காமத்தில் பற்றுடைய
மனுஷ்ய: - மானிடன்
தேஶகாலௌ - கோட்பாடு, காலம் இவ்விரண்டையும்
அபேக்ஷதே ஹி ந - நினைக்கவே மாட்டான்.
அர்த தர்மௌ ச - பொருள், தர்மம் ஆகிய இவ்விரண்டையும்
ந - அப்படியே நினைக்கவே மாட்டான்.

तं कामवृत्तं मम संनिकृष्टं कामाभियोगाच्च निवृत्तलज्जम् ।
क्षमस्व तावत् परवीरहन्तस्त्वद्भ्रातरं वानरवंशनाथम् ॥

தம் காமவ்ருத்தம் மம ஸந்நிக்ருஷ்டம்
காமாபி யோகாச்ச நிவ்ருத்தலஜ்ஜம் ।
க்ஷமஸ்வ தாவத் பரவீர ஹந்தஸ்
த்வத் ப்ராதரம் வாநரவம்ஶநாதம் ॥ 56

பரவீரஹந்த: - சத்ரு வீரர்களை வேரோடொழிப்பவரே!
வாநர வம்ஶநாதம் - வானர குலத்திற்குத் தலைவரும்
த்வத் ப்ராதரம் - தங்களோடு கூட்டுறவு செய்துகொண்ட ஆப்த சினேகிதரும்
மம - எனது
ஸந்நிக்ருஷ்டம் - பக்கலிலிருந்துகொண்டு
காமாபி யோகாத் - காமவெறியால்
விமுக்த லஜ்ஜம் - வெட்கத்தைத் துறந்து
தாவத் - முற்றிலும்
காமவ்ருத்தம் ச - காமத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்

தம் - அவரை
க்ஷமஸ்வ - மன்னித்தருள்வீராக.

महर्षयो धर्मतपोऽभिकामाः कामानुकामाः प्रतिबद्धमोहाः ।
अयं प्रकृत्या चपलः कपिस्तु कथं न सज्जेत सुखेषु राजा ॥

மஹர்ஷயோ தர்மதபோऽபிகாமா:
காமாநுகாமா:ப்ரதி பத்த மோஹா: ।
அயம் ப்ரக்ருத்யா சபல: கபிஸ்து
கதம் ந ஸஜ்ஜேத ஸுகேஷு ராஜா ॥ 57

தர்மதபோऽபிகாமா: - தர்மத்திலும், தவத்திலும் ஈடுபட்ட
மஹர்ஷய: து - மஹர்ஷிகளும் கூட
காமாநு காமா: - காமவின்பத்தைக் கோரியவர்களாய்
ப்ரதிபத்த மோஹா: - அசட்டுத் தனத்தில் மூழ்கியிருக்கின்றார்கள்.
ப்ரக்ருத்யா - பிறவியிலேயே
சபல: - சஞ்சலரும்
கபி: - வானரரும்
ராஜா - மன்னருமான
அயம் - இவர்
ஸுகேஷு - சிற்றின்பங்களில்
கதம் - என்னமாய்
ஸஜ்ஜேத ந - மூழ்காமலிருப்பார்?

इत्येवमुक्त्वा वचनं महार्थं सा वानरी लक्ष्मणमप्रमेयम् ।
पुनः सखेलं मदविह्वलं च भर्तुर्हितं वाक्यमिदं बभाषे ॥

இத்யேவ முக்த்வா வசனம் மஹார்தம்
ஸா வாநரீ லக்ஷ்மணமப்ரமேயம் ।
புன: ஸகேலம் மதவிஹ்வலம் ச
பர்துர்ஹிதம் வாக்யமிதம் பபாஷே ॥ 58

ஸா - அந்த
வாநரீ - வானரனின் மனைவி
அப்ரமேயம் - எண்ணுதற்கரிய
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
மஹார்தம் - அற்புதப் பொருள்பொதிந்த
வசனம் - சொல்லை
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
புன: - மீளவும்
மதவிஹ்வலம் - அஹம்பாவம் தலைக்கேறிவிட்டதை விளங்கக் காட்டுகிறதும்
ஸகேலம் - விச்வாசம் பிறக்கும்படியாயிருக்கிறதும்

பர்து:	-	கணவனுக்கு
ஹிதம் ச	-	நன்மை பயக்கத்தக்கதுமாகிய
இதம் வாக்யம்	-	பின்வரும் மொழியை
பபாஷே	-	மொழிந்தாள்.

उद्योगस्तु चिराज्ञप्तः सुग्रीवेण नरोत्तम ।
कामस्यापि विधेयेन तवार्थप्रतिसाधने ॥

உத்யோகஸ்து சிராஞப்த: ஸுக்ரீவேண நரோத்தம ।
காமஸ்யாபி விதேயேன தவார்தப்ரதிஸாதனே ॥ 59

நரோத்தம	-	புருஷோத்தம!
அர்தப்ரதிஸாதனே	-	கார்யத்தை முடிக்கும் விஷயத்தில்
தவ	-	தேவரீரது
காமஸ்ய	-	மனோபீஷ்டத்திற்கு
விதேயேன அபி	-	ஈடுபட்டே நடக்கின்றவரான
ஸுக்ரீவேண	-	ஸுக்ரீவரால்
உத்யோக: து	-	ஆகவேண்டிய கார்யமும்
சிராஞப்த:	-	முன்னமேயே ஆக்ஞை செய்யப்பட்டது.

आगता हि महावीर्या हरयः कामरूपिणः ।
कोटीशतसहस्राणि नानानगनिवासिनः ॥

ஆகதா ஹி மஹாவீர்யா ஹரய: காமரூபிண: ।
கோடீஶதஸஹஸ்ராணி நாநாநகநிவாஸிந: ॥ 60

நாநாநக நிவாஸிந:	-	பல மலைகளில் வசிக்கின்றவர்களும்
மஹாவீர்யா:	-	மகா பலசாலிகளும்
காமரூபிண:	-	நினைத்த உருவமெடுக்க வல்லவர்களுமான
ஹரய:	-	வானரர்கள்
கோடீஶத ஸஹஸ்ராணி ஹி	-	கோடிக்கணக்காகவும் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும்
ஆகத:	-	வந்திருக்கின்றார்கள்.

तदागच्छ महाबाहो चारित्रं रक्षितं त्वया ।
अच्छलं मित्रभावेन सतां दारावलोकनम् ॥

ததாகச்ச மஹாபாஹோ சாரித்ரம் ரக்ஷிதம் த்வயா ।
அச்சலம் மித்ரபாவேன ஸதாம் தாராவ லோகனம் ॥ 61

மஹாபாஹோ	-	மகாபாகுவே!
த்வயா	-	தேவரீரால்
சாரித்ரம்	-	நல்லொழுக்கமானது
ரக்ஷிதம்	-	அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.
ஸதாம்	-	புண்யாத்மாக்களுக்கு

மித்ரபாவேன	-	சிநேகிதத் தன்மையால்
தாராவ லோகனம்	-	பிறர் மனைவியரைப் பார்த்தல்
அச்சலம்	-	குற்றமாகாது;
தத்	-	ஆகையால்
ஆகச்ச	-	உள்ளே வாரும்.

तारया चाभ्यनुज्ञातस्त्वरया चापि चोदितः ।
प्रविवेश महाबाहुरभ्यन्तरमरिन्दमः ॥

தாரயா சாப்யநு ஜ்ஞாதஸ்த்வரயா சாபி சோதித: ।
ப்ரவிவேஶ மஹாபாஹுரப்யந்தர மரிந்தம: ॥ 62

மஹாபாஹு:	-	மகாபாகுவும்
அரிந்தம:	-	ஜிதேந்திரியருமான அவர்
தாரயா	-	தாரையால்
அப்யநு ஜ்ஞாத: ச	-	அழைக்கப்பட்டவராயும்
த்வரயா அபி	-	கார்யத்தின் அவசரத்தால்
சோதித: ச	-	தூண்டப்பட்டவராயும்
அப்யந்தரம்	-	மாளிகைக்குள்
ப்ரவிவேஶ	-	பிரவேசித்தார்.

ततः सुग्रीवमासीनं काञ्चने परमासने ।
महार्हास्तरणोपेते ददर्शादित्यसंनिभम् ॥

தத: ஸுக்ரீவமாஸீநம் காஞ்சனே பரமாஸனே ।
மஹார்ஹாஸ் தரணோ பேதே ததர்ஶாதித்ய ஸந்நிபம் ॥ 63

दिव्याभरणचित्राङ्गं दिव्यरूपं यशस्विनम् ।
दिव्यमाल्याम्बरधरं महेन्द्रमिव दुर्जयम् ॥

திவ்யாபரண சித்ராங்கம் திவ்யரூபம் யஶஸ்வினம் ।
திவ்யமால்யாம்பர தரம் மஹேந்த்ரமிவ துர்ஜயம் ॥ 64

दिव्याभरणमाल्याभिः प्रमदाभिः समावृतम् ।
संरब्धतररक्ताक्षो बभूवान्तकसंनिभः ॥

திவ்யா பரண மால்யாபி: ப்ரமதாபி: ஸமாவ்ருதம் ।
ஸம்ரப்ததரரக்தாக்ஷோ பபூவாந்தக ஸந்நிப: ॥ 65

தத:	-	அவ்விடத்தில்
மஹேந்த்ரம் இவ	-	இந்திரனைப்போல்
துர்ஜயம்	-	வெல்லுதற்கரிய
யஶஸ்வினம்	-	புகழ்படைத்த
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவனை
மஹார்ஹாஸ் தரணோபேதே	-	விலையுயர்ந்த விரிப்புகள் விரிக்கப்பெற்ற

காஞ்சனே - பொன்
பரமாஸனே - சிறந்த ஆசனத்தில்
ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கின்றவனாகவும்
திவ்யாபரண - அழகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
சித்ராங்கம் அங்கங்களையுடையவனாகவும்
ஆதித்ய ஸந்நிபம் - சூரியனை நிகர்த்து
திவ்ய ரூபம் - ஒளிகொண்டு விளங்குகிறவனாகவும்
திவ்ய மால்யாம் - திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடைகளையும்
பரதரம் அணிந்தவனாகவும்
திவ்யாபரண மால்யாபி:-அழகிய ஆபரணங்களையும் மாலைகளையும் பூண்ட
ப்ரமதாபி: - ஸ்த்ரீகளால்
ஸமாவ்ருதம் - சூழப்பட்டவனாகவும்
ததர்ஶ - பார்த்தார்.
அந்தக ஸந்நிப: - எமனை நிகர்த்து
ஸம்ரப்த தர ரக்தாக்ஷ:- முன்னிலுமதிகமாய் கோபங்கொண்டு
சிவந்த கண்களுற்றவராய்
பபூவ - ஆனார்.

रुमां तु वीरः परिरभ्य गाढं वरासनस्थो वरहेमवर्णः ।
ददर्श सौमित्रिमदीनसत्त्वं विशालनेत्रः सुविशालनेत्रम् ॥

ருமாம் து வீர: பரிரம்ய காடம்
வராஸநஸ்தோ வரஹேமவர்ண: ।
ததர்ஶ ஸௌமித்ரி மதீன ஸத்வம்
விஶால நேத்ர: ஸுவிஶால நேத்ரம் ॥ 66

வரஹேம வர்ண: - நல்ல தங்க நிறமுடையவனும்
விஶால நேத்ர: - அகன்ற கண்களையுடையவனுமான
வீர: - சூரனான அவன்
ருமாம் - ருமையை
காடம் - இறுக
பரிரம்ய - தழுவிக்கொண்டு,
வராஸநஸ்த: து - சிறந்த ஆசனத்தில் இருக்கின்றவனாகவே
ஸுவிஶால நேத்ரம் - அழகிய அகன்ற கண்களுற்றவரும்
அதீன ஸத்வம் - சலியாதின்மையுற்றவருமான
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரை
ததர்ஶ - பார்த்தான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
தாராஸாந்த்வ வசனம் நாம த்ரயஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

சதுஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 34

तमप्रतिहतं क्रुद्धं प्रविष्टं पुरुषर्षभम् ।
सुग्रीवो लक्ष्मणं दृष्ट्वा बभूव व्यथितेन्द्रियः ॥

தமப்ரதிஹதம் க்ருத்தம் ப்ரவிஷ்டம் புருஷர்ஷபம் ।
ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணம் த்ருஷ்ட்வா பபூவ வ்யதிதேந்த்ரிய: ॥ 1

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
அப்ரதிஹதம் - ஒருவராலும் தடுக்கப்படாதவராய்
க்ருத்தம் - சினங்கொண்டவராய்
ப்ரவிஷ்டம் - உள்ளே வந்துசேர்ந்த
புருஷர்ஷபம் - புருஷோத்தமரான
தம் - அந்த
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
வ்யதிதேந்த்ரிய: - ஐம்புலன்களும் கலங்கினவனாக
பபூவ - ஆனான்.

क्रुद्धं निःश्वसमानं तं प्रदीप्तमिव तेजसा ।
भ्रातुर्व्यसनसंतप्तं दृष्ट्वा दशरथात्मजम् ॥

க்ருத்தம் நிஶ்வஸ மானம் தம் ப்ரதீப்தமிவ தேஜஸா ।
ப்ராதுர்வ்யஸன ஸந்தப்தம் த்ருஷ்ட்வா தஶரதாத்மஜம் ॥ 2

उत्पपात हरिश्रेष्ठो हित्वा सौवर्णमासनम् ।
महान् महेन्द्रस्य यथा स्वलंकृत इव ध्वजः॥

உத்பபாத ஹரிஶ்ரேஷ்டோ ஹித்வா ஸௌவர்ணமாஸனம் ।
மஹான்மஹேந்த்ரஸ்ய யதா ஸ்வலங்க்ருத இவத்வஜ: ॥ 3

ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - வானரோத்தமன் (ஸுக்ரீவன்)
தேஜஸா - தேககாந்தியால்
ப்ரதீப்தம் இவ - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கிறவரும்
ப்ராது: - தமையனது
வ்யஸன ஸந்தப்தம் - மனவேதனையால் தபித்துக் கொண்டிருக்கின்றவரும்
க்ருத்தம் - சினங்கொண்டு
நிஶ்வஸ மானம் - பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருக்கிறவருமான
தஶரதாத்மஜம் - தசரதரின் திருக்குமாரரான
தம் - அவரை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஸௌவர்ணம் ஆஸனம் - பொன் ஆஸனத்தை
ஹித்வா - விட்டு,

மஹேந்த்ரஸ்ய - இந்திரனுடைய
ஸ்வலங்க்ருத: - அலங்கரிக்கப்பட்ட
மஹான் - மஹத்தான
த்வஜ: - த்வஜம்
யதா - எவ்வண்ணமோ
இவ - அவ்வண்ணமே
உத்பபாத - எழுந்து நின்றான்.

उत्पतन्तमनूत्पेतु रुमाप्रभृतयः स्त्रियः ।

सुग्रीवं गगने पूर्णं चन्द्रं तारागणा इव ॥

உத்பதந்த மநூத்பேது ருமா ப்ரப்ருதய: ஸ்த்ரிய: ।
ஸுக்ரீவம் ககனே பூர்ணம் சந்த்ரம் தாராகணா இவ ॥ 4

ருமா ப்ரப்ருதய: - ருமை முதலிய
ஸ்த்ரிய: - மனைவிமார்கள்
உத்பதந்தம் - எழுந்திருந்து நிற்கும்
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை,
ககனே - ஆகாசத்தில்
பூர்ணம் சந்த்ரம் - பூர்ணசந்திரனை
தாராகணா: - நக்ஷத்திரகணங்கள்
இவ - போலவே
அநுத்பேது: - சூழ்ந்து நின்றார்கள்.

संरक्तनयनः श्रीमान् मदलोल कृताञ्जलिः ।

बभूवावस्थितस्तत्र कल्पवृक्षो महानिव ॥

ஸம் ரக்த நயன: ஶ்ரீமான் மதலோல க்ருதாஞ்ஜலி: ।
பபூவாவஸ்தி தஸ் தத்ர கல்பவ்ருக்ஷோ மஹாநிவ ॥ 5

ஶ்ரீமான் - ஶ்ரீமானும்
மதலோல: - குடியினால் உடல் தடுமாற
ஸம்ரக்த நயன: - மிகச்சிவந்த கண்களுடையவனாய்
க்ருதாஞ்ஜலி: - கைகூப்பிக்கொண்டு
மஹாந் - பெரிய
கல்பவ்ருக்ஷ: இவ - கல்பகவிருக்ஷம்போல்
தத்ர - அப்பொழுது
அவஸ்தித: பபூவ - காத்துக்கொண்டு நின்றான்.

रुमाद्वितीयं सुग्रीवं नारीमध्यगतं स्थितम् ।

अब्रवील्लक्ष्मणः क्रुद्धः सतारं शशिनं यथा ॥

ருமாத்விதீயம் ஸுக்ரீவம் நாரீமத்யகதம் ஸ்திதம் ।
அப்ரவீல்லக்ஷ்மண: க்ருத்த: ஸதாரம் ஶஶிநம் யதா ॥ 6

க்ருத்த: - சினங்கொண்டிருந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஸதாரம் - நக்ஷத்திரங்களோடு கூடிய
ஶஶிநம் - சந்திரனை
யதா - போலவே
நாரீமத்யகதம் - ஸ்த்ரீகளினிடையிலிருந்துகொண்டு
ருமாத்விதீயம் - ருமையை பக்கலிலிருக்கப் பெற்றவனாய்
ஸ்திதம் - இருந்த
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

सत्वाभिजनसंपन्नः सानुक्रोशो जितेन्द्रियः ।

कृतज्ञः सत्यवादी च राजा लोके महीयते ॥

ஸத்வாபிஜன ஸம்பந்ந: ஸாநு க்ரோஶோ ஜிதேந்த்ரிய: ।
க்ருதக்ஞ: ஸத்யவாதீ ச ராஜா லோகே மஹீயதே ॥ 7

ஸத்த்வாபிஜன ஸம்பந்ந: - நற்குணமும், நற்குலமும் பொருந்தியவனும்
ஸாநுக்ரோஶ: - அருளுடையவனும்
ஜிதேந்த்ரிய: - புலன்களை வென்றவனும்
க்ருதக்ஞ: - செய்நன்றி உள்ளவனும்
ஸத்யவாதீ ச - உள்ளத்திலுள்ளதையே சொல்லுகிறவனுமான
ராஜா - மன்னன்
லோகே - உலகில்
மஹீயதே - கொண்டாடப்படுகிறான்.

यस्तु राजा स्थितो धर्मे मित्राणामुपकारिणाम् ।

मिथ्या प्रतिज्ञा कुरुते को नृशंसतरस्ततः ॥

யஸ்து ராஜா ஸ்திதோ தர்மே மித்ராணாமுபகாரிணாம் ।
மித்யா ப்ரதிஞாம் குருதே கோ ந்ருஶம்ஸதரஸ்தத: ॥ 8

ய: - எந்த
ராஜா - ஓர் அரசன்
அதர்மே - அதர்மத்தில்
ஸ்தித: - துணிந்து
உபகாரிணம் - பேருதவி புரிந்த
மித்ராணாம் - மித்திரர்களுக்கு
ப்ரதிஞாம் - அளித்த வாக்கை
மித்யா - பொய்யாக
குருதே - செய்கிறானோ
தத: - அவனைக் காட்டிலும்
ந்ருஶம்ஸதர: - அதிகக் கொடியன்
க: து - யாவனுளன்?

शतमश्वानृते हन्ति सहस्रं तु गवानृते ।
आत्मानं स्वजनं हन्ति पुरुषः पुरुषानृते ॥

ஶதமஶ்வாந்ருதே ஹந்தி ஸஹஸ்ரம் ச கவாந்ருதே।
ஆத்மானம் ஸ்வஜனம் ஹந்தி புருஷ: புருஷாந்ருதே ॥ 9

புருஷ: - ஒரு மனிதன்
அஶ்வாந்ருதே - ஒரு குதிரைக்காகப் பொய் சொல்லில்
ஶதம் - நூறு விஷயங்களை
ஹந்தி - கெடுத்துக் கொள்ளுகிறான்.
கவாந்ருதே - ஒரு பசுவிற்காகப் பொய் சொல்லில்
ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம் விஷயங்களை
ச - அப்படியே கெடுத்துக் கொள்ளுகிறான்.
புருஷாந்ருதே - ஒரு மனிதனுக்காகப் பொய் சொல்லில்
ஆத்மானம் - தன்னையும்
ஸ்வஜனம் - தனது இனவர்க்கத்தையும்
ஹந்தி - கெடுத்துவிடுகிறான்.

पूर्वं कृतार्थो मित्राणां न तत् प्रतिकरोति यः ।
कृतघ्नः सर्वभूतानां स वध्यः प्लवगेश्वर ॥

பூர்வம் க்ருதார்த்தோ மித்ராணாம் ந தத் ப்ரதிகரோதி ய:।
க்ருதக்ந: ஸர்வபூதாநாம் ஸ வத்ய: ப்லவகேஶ்வர ॥ 10

ப்லவகேஶ்வர - வானர மன்னா!
ய: - எவனொருவன்
பூர்வம் - முதலில்
க்ருதார்த: - கார்யத்தை முடித்துக் கொண்டவனாய்
க்ருதக்ந: - செய்நன்றி கொன்றவனாய்
மித்ராணாம் - உதவிசெய்த மித்திரர்களுக்கு
தத் ப்ரதிகரோதி ந - அதற்கேற்ற கைமாறு செய்யாதிருக்கின்றானோ,
ஸ: - அவன்
ஸர்வபூதாநாம் - சகல உயிருக்கும்
வத்ய: - கொல்லத்தக்கவன்.

गीतोऽयं ब्रह्मणा श्लोकः सर्वलोकनमस्कृतः ।
दृष्ट्वा कृतघ्नं क्रुद्धेन तं निबोध प्लवङ्गम ॥

கீதோऽயம் ப்ரஹ்மணா ஶ்லோக: ஸர்வலோகநமஸ் க்ருத:।
த்ருஷ்ட்வா க்ருதக்னம் க்ருத்தேந தம் நிபோத ப்லவங்கம ॥ 11

ப்லவங்கம - வானரனே!
க்ருதக்னம் - செய்நன்றி கொன்ற ஒருவனை
த்ருஷ்ட்வா - உத்தேசித்து,

க்ருத்தேந - சினங்கொண்ட
ப்ரஹ்மணா - பிரம்மதேவனால்
அயம் - இந்தப் பின்வரும்
ஸர்வலோக நமஸ்க்ருத: - எல்லா ஜனங்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்ட
ஶ்லோக: - சுலோகமானது
கீத: - பாடப்பட்டது.
தம் - அதை
நிபோத - சொல்லுகிறேன் கேள்.

ब्रह्मघ्ने च सुरापे च गोघ्ने भग्नव्रते तथा ।
निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः ॥

ப்ரஹ்மக்நே ச ஸுராபே ச கோக்நே பக்நவ்ரதே ததா।
நிஷ் க்ருதிர்விஹிதா ஸத்பி: க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி: ॥ 12

ஸத்பி: - பெரியோர்களால்
ப்ரஹ்மக்நே ச - பிராமணனைக் கொன்றவன் விஷயத்திலும்
ஸுராபே ச - கள்ளுண்டவன் விஷயத்திலும்,
சோரே - திருடன் விஷயத்திலும்,
பக்நவ்ரதே - விருதம் தவறினவன் விஷயத்திலும்
நிஷ்க்ருதி: - பிராயச்சித்தம்
விஹிதா - விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
க்ருதக்நே - செய்நன்றி கொன்றவன் விஷயத்தில்
நிஷ்க்ருதி: ததா - பிராயச்சித்தம் என்பதே
அஸ்தி ந - கிடையாது.

अनार्यस्त्वं कृतघ्नश्च मिथ्यावादी च वानर ।
पूर्वं कृतार्थो रामस्य न तत् प्रतिकरोषि यत् ॥

அநார்யஸ்த்வம் க்ருதக்நஶ்ச மித்யாவாதீ ச வானர।
பூர்வம் க்ருதார்த்தோ ராமஸ்ய ந தத் ப்ரதி கரோஷி யத் ॥ 13

வானர - வானரனே!
த்வம் பூர்வம் - நீ, முதலில்
மித்யாவாதீ ச - பொய் சொல்லியே
க்ருதார்த: - கார்யத்தை முடித்துக் கொண்டவனாய்
க்ருதக்ந: - செய்நன்றி கொன்றவனாய்
ராமஸ்ய ச - ஸ்ரீராமருக்கே
தத் ப்ரதிகரோஷி ந - அதற்கு வேண்டிய கைமாறு செய்யாதிருக்கின்றனை.
யத் - ஆனபடியால்
அநார்ய: - மரியாதைக்குரியவனல்லன்.

ननु नाम कृतार्थेन त्वया रामस्य वानर ।
सीताया मार्गणे यत्नः कर्तव्यः कृतमिच्छता ॥

தநு நாம க்ருதார்தேன த்வயா ராமஸ்ய வானர ।
ஸீதாயா மார்கணே யத்ந: கர்தவ்ய: க்ருதமிச்சதா ॥ 14

வானர - வானரனே!
க்ருதம் - பேருதவியை
இச்சதா - பிரார்த்தித்து
க்ருதார்தேன - வேண்டிய காரியம் கைகூடப் பெற்றவனான
த்வயா - உன்னால்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
ஸீதாயா: - ஸீதாதேவியை
மார்கணே - தேடும் விஷயத்தில்
யத்ந: - முயற்சியானது
ந கர்தவ்ய: நு நாம - செய்யப்படவில்லையே!

स त्वं ग्राम्येषु भोगेषु सक्तो मिथ्याप्रतिश्रवः ।
न त्वां रामो विजानीते सर्पं मण्डूकराविणम् ॥

ஸ த்வம் க்ராம்யேஷு போகேஷு ஸக்தோ மித்யா ப்ரதிஸ்ரவ: ।
ந த்வாம் ராமோ விஜாநீதே ஸர்பம் மண்டூகராவிணம் ॥ 15

ஸ: த்வம் - அந்த நீ
க்ராம்யேஷு போகேஷு-சிற்றின்பங்களில்
ஸக்த: - மூழ்கிக் கிடக்கின்றவனாய்
மித்யா ப்ரதிஸ்ரவ: - பொய் பிரதிக்ஞை செய்கின்றவனாயினை
ராம: - ஸ்ரீராமர்
த்வாம் - உன்னை
மண்டூகராவிணம் - தவளைக்குரலுடைய
ஸர்பம் - சர்ப்பமாக
விஜாநீதே ந - கண்டுகொள்ளாதிருக்கின்றார்.

महाभागेन रामेण पापः करुणवेदिना ।
हरीणां प्रापितो राज्यं त्वं दुरात्मा महात्मना ॥

மஹாபாகேந ராமேண பாப: கருணவேதிநா ।
ஹரீணாம் ப்ராபிதோ ராஜ்யம் த்வம் துராத்மா மஹாத்மநா ॥ 16

துராத்மா - துஷ்டசிந்தையுள்ள
பாப: - பாபியாகிய
த்வம் - நீ
கருணவேதிநா - தண்ணளி அறிந்த
மஹாபாகேந - புண்யாத்மாவாகிய
மஹாத்மநா - நல்ல எண்ணங்கொண்ட
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஹரீணாம் - வானரர்களுடைய

ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
ப்ராபித: - அடைவிக்கப்பெற்றாய்.

कृतं चेन्नाभिजानीषे रामस्याक्लिष्टकर्मणः ।
सद्यस्त्वं निशितैर्बाणैर्हतो द्रक्ष्यसि वालिनम् ॥

க்ருதம் சேந்நாபிஜாநீஷே ராமஸ்யாக்லிஷ்ட கர்மண: ।
ஸத்யஸ்த்வம் நிஸிதைர் பாணைர்ஹதோ த்ரக்ஷ்யஸி வாலிநம் ॥ 17

த்வம் - நீ
க்ருதம் - அடைந்த பேருதவியை
அபிஜாநீஷே ந - நினைக்கவில்லை;
சேத் - என்றால்
அக்லிஷ்ட கர்மண: - எதையும் பிரயாசையின்றி முடிக்கவல்ல
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
நிஸிதை: பாணை: - கூரிய பாணங்களால்
ஸத்ய: - இப்பொழுதே
ஹத: - கொல்லப்பட்டவனாய்
வாலிநம் - வாலியை
த்ரக்ஷ்யஸி - நேரில் காண்பாய்.

न च संकुचितः पन्था येन वाली हतो गतः ।
समये तिष्ठ सुग्रीव मा वालिपथमन्वगाः ॥

ந ச ஸங் குசித: பந்தா யேன வாலீஹதோ கத: ।
ஸமயே திஷ்ட ஸுக்ரீவ மா வாலிபதமந்வகா: ॥ 18

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
யேன - எந்த வழியாய்
வாலீ - வாலி
ஹத: - கொல்லப்பட்டு
கத: - சென்றானோ,
பந்தா: - அந்த வழி
ச - இன்னும்
ஸங்குசித: ந - அடைப்பட்டுப் போகவில்லை.
ஸமயே - சொன்னபடி நடப்பதில்
திஷ்ட - நிலையாய் நில்.
வாலிபதம் - வாலியின் வழியை
மா அந்வகா: - நீ பின்பற்றாதே.

न नूनमिक्ष्वाकुवरस्य कार्मुकच्युताञ्शरान् पश्यसि वज्रसंनिभान् ।
ततः सुखं नाम निषेवसे सुखी न रामकार्यं मनसाप्यवेक्षसे ॥

ந நூந மிக்ஷ்வாகு வரஸ்ய கார்முக
ச்யுதாஞ் ஶரான் பஶ்யஸி வஜ்ர ஸந்நிபான் ।
தத: ஸுகம் நாம நிஷேவஸே ஸுகீ
ந ராமகார்யம் மனஸாப்யவேக்ஷஸே ॥ 19

இக்ஷ்வாகு வரஸ்ய - இக்ஷ்வாகு வம்சத்தின் உத்தமருடைய
கார்முகாத் - கோதண்டத்தினின்று
ச்யுதான் - வெளிவரும்
ஶரான் - பாணங்களை
வஜ்ர ஸந்நிபான் - வஜ்ராயுதத்திற்கு நிகர்த்தவைகளாய்
பஶ்யஸி ந - நீ அறியாதிருக்கின்றனை.
நூநம் - இது திண்ணம்.
தத: நாம - ஆகையால்தான்
ஸுகீ - மனக்கவலையில்லாதவனாய்
ஸுகம் - சிற்றின்பத்தில்
நிஷேவஸே - மூழ்கிக்கிடக்கின்றனை.
ராமகார்யம் - ஸ்ரீராமரது கார்யத்தை
மனஸா அபி - மனதாலும்
அவேக்ஷஸே ந - கருதாதிருக்கின்றனை.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவதர்ஜனம் நாம சதுஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 35

तथा ब्रुवाणं सौमित्रिं प्रदीप्तमिव तेजसा ।
अब्रवील्लक्ष्मणं तारा ताराधिपनिभानना ॥

ததா ப்ருவாணம் ஸௌமித்ரிம் ப்ரதீப்தமிவ தேஜஸா ।
அப்ரவீல்லக்ஷ்மணம் தாரா தாராதிபநிபாநநா ॥ 1

தாராதிப நிபாநநா - சந்திரன் போன்ற முகமுடைய
தாரா - தாரை
தேஜஸா - சினத்தால்
ப்ரதீப்தம் இவ - கொளுத்தி விட்டெரிகிறவர்போல்
ததா - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம் - பேசுகிற
ஸௌமித்ரிம் - சுமித்ராதேவியின் புதல்வனான
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

नैवं लक्ष्मण वक्तव्यो नायं परुषमर्हति ।
हरीणामीश्वरः श्रोतुं तव वक्त्राद्विशेषतः ॥

நைவம் லக்ஷ்மண வக்தவ்யோ நாயம் பருஷமர்ஹதி ।
ஹரீணா மீஶ்வர: ஶ்ரோதும் தவ வக்த்ராத்விஶேஷத: ॥ 2

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணரே!
ஹரீணாம் - வானரர்களுடைய
ஈஶ்வர: - மன்னனான
அயம் - இவர்
ஏவம் - இப்படி
வக்தவ்ய: ந - பேசப்படத்தகாதவர்.
விஶேஷத: - எப்படியும்
தவ - தேவரீரது
வக்த்ராத் - வாயினின்று
பருஷம் - கொடிய சொல்லை
ஶ்ரோதும் - கேட்க
அர்ஹதி ந - அருகனாகார்.

नैवाकृतज्ञः सुग्रीवो न शठो नापि दारुणः ।
नैवानृतकथो वीर न जिह्मश्च हरीश्वरः ॥

நைவா க்ருதஜ்ஞ: ஸுக்ரீவோ ந ஶடோ நாபி தாருண: ।
நைவா ந்ருத கதோ வீர ந ஜிம்ஹஶ்ச ஹரீஶ்வர: ॥ 3

வீர - சூரரே!
ஹரீஶ்வர: - கபிமன்னனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்

அக்ருதஞ: - செய்நன்றி மறந்தவர் என்பது
ந ஏவ - இல்லவே இல்லை.
ஶட: - வஞ்சகனும்
ந - அல்லர்.
தாருண: அபி - கொடியவனும்
ந - அல்லர்.
அந்ருத கத: ஏவ - பொய் பேசுகிறவனும்
ந - அல்லர்.
ஜிம்ஹ: ச - தர்மநெறி வழுவி நடக்கிறவனும்
ந - இல்லை.

उपकारं कृतं वीरो नाप्ययं विस्मृतः कपिः ।
रामेण वीर सुग्रीवो यदन्यैर्दुष्करं रणे ॥

உபகாரம் க்ருதம் வீரோ நாப்யயம் விஸ்ம்ருத: கபி: ।
ராமேண வீர ஸுக்ரீவோ யதன்யைர் துஷ்கரம் ரணே ॥ 4

வீர - சூரரே!
வீர: - வீரமுள்ள
கபி: - வானரரான
அயம் ஸுக்ரீவ: - இந்த ஸுக்ரீவர்
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ரணே - போரில்
அன்யை: அபி - மற்றெவர்களாலும்
துஷ்கரம் - செய்ய முடியாததாகிய
உபகாரம் - உபகாரம்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது
யத் - எதுவோ அதை
விஸ்ம்ருத: ந - மறந்துவிட்டவரல்லர்.

रामप्रसादात् कीर्तिं च कपिराज्यं च शाश्वतम् ।
प्राप्तवानिह सुग्रीवो रुमां मां च परंतप ॥

ராம ப்ரஸாதாத் கீர்திம் ச கபிராஜ்யம் ச ஶாஸ்வதம் ।
ப்ராப்தவாநிஹ ஸுக்ரீவோ ருமாம் மாம் ச பரந்தப ॥ 5

பரந்தப - சத்துருக்களைக் கதற அடிப்பவரே!
ராம ப்ரஸாதாத் - ஸ்ரீராமரது அனுக்கிரகத்தால்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
கீர்திம் ச - கீர்த்தியையும்
ஶாஸ்வதம் - சாசுவதமான
கபிராஜ்யம் - வானர ராஜ்யத்தையும்
ருமாம் ச - ருமையையும்
மாம் ச - என்னையும்
இஹ - இப்பொழுது
ப்ராப்தவாந் - அடைந்தார்.

सुदुःखं शयितः पूर्वं प्राप्येदं सुखमुत्तमम् ।
प्राप्तकालं न जानीते विश्वामित्रो यथा मुनिः ॥

ஸுதுக்கம்ஶயித: பூர்வம் ப்ராப்யேதம் ஸுகமுத்தமம் ।
ப்ராப்த காலம் ந ஜாநீதே விச்வாமித்ரோ யதா முனி: ॥ 6

பூர்வம் - முன்னே
ஸுதுக்கஶயித: - மிகவும் துக்கத்தில் மூழ்கிக்கிடந்த இவர்
இதம் - இந்த
உத்தமம் ஸுகம் - பெரும் பாக்கியத்தை
ப்ராப்ய - அடைந்து,
விஶ்வாமித்ர: - விச்வாமித்திர
முனி: - முனிவர்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ப்ராப்த காலம் - எதெதை எப்பொழுது செய்யவேண்டும் என்கிற காலத்தை
ஜாநீதே ந - அறியாதிருக்கிறார்.

घृताच्यां किल संसक्तो दश वर्षाणि लक्ष्मण ।
अहोऽमन्यत धर्मात्मा विश्वामित्रो महामुनिः ॥

க்ருதாச்யாம் கில ஸம்ஸக்தோ தஶ வர்ஷாணி லக்ஷ்மண ।
அஹோऽமன்யத தர்மாத்மா விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுனி: ॥ 7

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணரே!
மஹாமுனி: - முனிவர்பெருமானும்
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவுமான
விஶ்வாமித்ர: கில - விச்வாமித்திரரே
க்ருதாச்யாம் - கிருதாசியெனும் அப்ஸரஸ்த்ரீயினிடத்தில்
ஸம்ஸக்த: - மோகங்கொண்டு
தஶவர்ஷாணி - பத்து வர்ஷங்களை
அஹ: - ஒரு தினமாக
அமன்யத - எண்ணினார்.

स हि प्राप्तं न जानीते कालं कालविदां वरः ।
विश्वामित्रो महातेजाः किं पुनर्यः पृथग्जनः ॥

ஸ ஹி ப்ராப்தம் ந ஜாநீதே காலம் காலவிதாம் வர: ।
விஶ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா: கிம் புனர்ய: ப்ருதக்ஜன: ॥ 8

காலவிதாம் வர: - பரமாத்மாவை உள்ளபடி அறிந்தவருள் உத்தமரும்
மஹாதேஜா: - அளவுகடந்த ஆண்மை படைக்கப் பெற்றவரும்
ய: - எவரோ,
ஸ: - அந்த
விஶ்வாமித்ர: ஹி - விச்வாமித்திரரே

ப்ராப்தம்	-	எதெதை எப்பொழுது செய்யவேண்டியதாகிய
காலம்	-	சரியான காலத்தை
ஜ்ஞாநீதே ந	-	அறியவில்லை.
ப்ருதக்ஜன:	-	பாமரஜனம்
கிம் புன:	-	எங்ஙனமறிய முடியும்?

देहधर्मं गतस्यास्य परिश्रान्तस्य लक्ष्मण ।

अवितृप्तस्य कामेषु कामं क्षन्तुमिहार्हसि ॥

தேஹதர்மம் கதஸ்யாஸ்ய பரிஶ்ராந்தஸ்ய லக்ஷ்மண ।
அவித்ருப்தஸ்ய காமேஷு காமம் க்ஷந்துமிஹார்ஹஸி ॥ 9

லக்ஷ்மண	-	லக்ஷ்மணா!
தேஹ தர்மம்	-	ஆகாரம் நித்திரையாகிய உடலியற்கையை
கதஸ்ய	-	விசேஷமாய் கொண்டாடுகிறவனாய்
காமேஷு	-	சிற்றின்பங்களில்
பரிஶ்ராந்தஸ்ய	-	முழுகி
அவித்ருப்தஸ்ய	-	தெவிட்டல் அடையாத
அஸ்ய	-	இவருடைய
காமம்	-	மோகத்தை
இஹ	-	இப்பொழுது
க்ஷந்தும் அர்ஹஸி	-	க்ஷமித்தருள்வீராக.

न च रोषवशं तात गन्तुमर्हसि लक्ष्मण ।

निश्चयार्थमविज्ञाय सहसा प्राकृतो यथा ॥

ந ச ரோஷவசம் தாத கந்துமர்ஹஸி லக்ஷ்மண ।
நிஶ்சயார்தமவிஜ்ஞாய ஸஹஸா ப்ராக்ருதோ யதா ॥ 10

தாத	-	மகா பூஜ்யராகிய
லக்ஷ்மண	-	லக்ஷ்மணா!
ப்ராக்ருத:	-	ஒரு பாமர மனிதன்
யதா	-	போல
நிஶ்சயார்தம்	-	ஆகவேண்டிய காரியத்தின் முடிவை
அவிஜ்ஞாய	-	கவனியாது,
ஸஹஸா ச	-	முன்பின் ஆலோசியாமலும்
ரோஷவசம் கந்தும்	-	கோபத்திற்கு வசப்பட்டவனாய் ஆவதற்கு
அர்ஹஸிந	-	தேவரீர் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

सत्त्वयुक्ता हि पुरुषास्त्वद्विधाः पुरुषर्षभ ।

अविमृश्य न रोषस्य सहसा यान्ति वश्यताम् ॥

ஸத்த்வயுக்தா ஹி புருஷாஸ்த்வத்விதா: புருஷர்ஷப ।
அவிம்ருஶ்ய ந ரோஷஸ்ய ஸஹஸா யாந்தி வஶ்யதாம் ॥ 11

புருஷர்ஷப	-	புருஷோத்தம!
த்வித்விதா:	-	தேவரீர் போன்ற

ஸத்த்வ யுக்தா:	-	நற்குணங்களமையப்பெற்ற
புருஷா:	-	மானிடர்கள்
அவிம்ருஶ்ய	-	விசாரித்தறியாது,
ஸஹஸா	-	ஆலோசிக்காமல் அவசரமாய்
ரோஷஸ்ய	-	சினத்திற்கு
வஶ்யதாம்	-	ஈடுபட்டு கிடத்தலை
யாந்தி ந ஹி	-	அடைய மாட்டார்களன்றோ.

प्रसादये त्वां धर्मज्ञ सुग्रीवार्थे समाहिता ॥

ப்ரஸாதயே த்வாம் தர்மஜ்ஞ ஸுக்ரீவார்தே ஸமாஹிதா ॥ 12

தர்மஜ்ஞ	-	தர்மமறிந்தவரே!
ஸுக்ரீவார்தே	-	ஸுக்ரீவர் விஷயத்தில்
ஸமாஹிதா	-	பக்திகொண்ட நான்
த்வாம்	-	தேவரீரை
ப்ரஸாதயே	-	அருள்புரிய பிரார்த்திக்கின்றேன்.

महान् रोषसमुत्पन्नः संरम्भस्त्यज्यतामयम् ॥

மஹான் ரோஷஸமுத்பந்ந: ஸம்ரம்பஸ்த்யஜ்யதாமயம் ॥ 13

அயம்	-	இந்த
மஹான்	-	அளவுகடந்த
ரோஷ ஸமுத்பந்ந:	-	சினத்தால் விளைந்த
ஸம்ரம்ப:	-	துடிப்பு
த்யஜ்யதாம்	-	விடப்படட்டும்.

रुमां मां कपिराज्यं च धनधान्यवसूनि च ।

रामप्रियार्थं सुग्रीवस्त्यजेदिति मतिर्मम ॥

ருமாம் மாம் கபிராஜ்யம் ச தனதான்ய வஸூநி ச ।
ராம ப்ரியார்தம் ஸுக்ரீவஸ்த்யஜேதிதி மதிர்மம ॥ 14

ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவர்
ராம ப்ரியார்தம்	-	ராமருடைய மனங்கோணாது நடப்பதற்காக
தனதான்ய வஸூநி ச	-	தனங்களையும், தான்யங்களையும், செல்வங்களையும்
கபிராஜ்யம்	-	வானர ராஜ்யத்தையும்
மாம்	-	என்னையும்
ருமாம் ச	-	ருமையையும்,
த்யஜேத்	-	துறந்துவிடுவார்;
இதி	-	என்பது
மம	-	எனக்கு
மதி:	-	தெரிந்த விஷயம்.

समानेष्यति सुग्रीवः सीतया सह राघवम् ।

शशाङ्कमिव रोहिण्या निहत्वा रावणं रणे ॥

ஸமாநேஷ்யதி ஸுக்ரீவ: ஸீதயா ஸஹ ராகவம் ।
ஶஶாங்கமிவ ரோஹிண்யா நிஹத்வா ராவணம் ரணே ॥ 15

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ரணே - போரில்
ராவணம் - ராவணனை
நிஹத்வா - கொன்று
ரோஹிண்யா - ரோகிணியுடன்
ஶஶாங்கம் - சந்திரனை
இவ - போல
ஸீதயா ஸஹ - சீதையோடுகூட
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை
ஸமாநேஷ்யதி - சேர்த்துவைப்பார்.

शतकोटिसहस्राणि लङ्कायां किल रक्षसाम् ।
अयुतानि च षट्त्रिंशत्सहस्राणि शतानि च ॥

ஶதகோடி ஸஹஸ்ராணி லங்காயாம் கில ரக்ஷஸாம் ।
அயுதாநி ச ஷட்திரிம்ஶத் ஸஹஸ்ராணி ஶதாநி ச ॥ 16

லங்காயாம் - இலங்கையில்
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
ஶதகோடி ஸஹஸ்ராணி - கோடி நூறாயிரவரும்
ஷட் திரிம்ஶத் - முப்பத்தியாறு
அயுதாநி ச - பதினாயிரவரும்
ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரக்கணக்காகவும்
ஶதாநி ச - நூற்றுக்கணக்காகவும்
கில - இருக்கிறார்களெனக் கேள்வி.

अहत्वा तांश्च दुर्धर्षान् राक्षसान् कामरूपिणः ।
न शक्यो रावणो हन्तुं येन सा मैथिली हृता ॥

அஹத்வா தாம்ஶ்ச துர்தர்ஷான் ராக்ஷஸான் காம ரூபிண: ।
ந ஶக்யோ ராவணோ ஹந்தும் யேன ஸா மைதிலீஹ்ருதா ॥ 17

துர்தர்ஷான் - வெல்லுதற்கரியவரும்
காமரூபிண: - வேண்டிய உருவமெடுக்க வல்லவருமான
தான் - அந்த
ராக்ஷஸான் ச - அரக்கர்களெல்லோரையும்
அஹத்வா - கொல்லாமல்,
ஸா - அந்த
மைதிலீ - ஜானகிதேவியார்
யேன - எவனால்
ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாளோ,
ராவண: - அந்த ராவணன்
ஹந்தும் - கொல்லப்பட
ஶக்ய: ந - முடியாதவன்.

ते न शक्या रणे हन्तुमसहायेन लक्ष्मण ।
रावणः क्रूरकर्मा च सुग्रीवेण विशेषतः ॥

தே ந ஶக்யா ரணே ஹந்துமஸஹாயேன லக்ஷ்மண ।
ராவண: க்ரூரகர்மா ச ஸுக்ரீவேண விஶேஷத: ॥ 18

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
ரணே - போரில்
அஸஹாயேன - உதவிபெறாத
ஸுக்ரீவேண ச - ஸுக்ரீவரொருவரால் மட்டும்
தே - அவர்களும்,
விஶேஷத: - முக்கியமாய்
க்ரூரகர்மா - கொடிய செயலுற்ற
ராவண: ச - ராவணனும்
ஹந்தும் - கொல்லப்பட
ஶக்யா: ந - முடியாதவர்கள்.

एवमाख्यातवान् वाली स ह्यभिज्ञो हरीश्वरः ।
आगमस्तु न मे व्यक्तः श्रवात्तस्माद्ब्रवीम्यहम् ॥

ஏவமாக்யாதவான் வாலீ ஸ ஹ்யபிஜ்ஞோ ஹரீஶ்வர: ।
ஆகமஸ்து ந மே வ்யக்த: ஶ்ரவாத் தஸ்மாத் ப்ரவீம்யஹம் ॥ 19

வாலீ - வாலி
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஆக்யாதவான் - சொல்லியிருக்கிறார்,
ஹரீஶ்வர: - வானர மன்னனான
ஸ: ஹி - அவரோ
அபிஜ்ஞ: - இவ்விஷயங்களையெல்லாம் நன்கறிந்தவர்.
மே - எனக்கு
வ்யக்த: - தெரிந்ததாகிய
ஆகம: - விஷயம்
ந - இல்லை.
தஸ்மாத் - அவரிடமிருந்து
ஶ்ரவாத்து - கேள்வியாலேயே
அஹம் - நான்
ப்ரவீமி - இப்பொழுது சொல்லுகிறேன்.

त्वत्सहायनिमित्तं वै प्रेषिता हरिपुंगवाः ।
आनेतुं वानरान् युद्धे सुबहून् हरियूथपान् ॥

த்வத்ஸஹாய நிமித்தம் வை ப்ரேஷிதா ஹரிபுங்கவா: ।
ஆநேதும் வாநரான் யுத்தே ஸுபஹூன் ஹரியூதபான் ॥ 20

யுத்தே - போரில்
த்வத் ஸஹாய நிமித்தம் வை - உமக்கு உதவி செய்வதற்காகவே

ஸுபஹூன்	அனேக
வாநரான்	வானரர்களையும்
ஹரியூதபான்	வானர சேனாபதிகளையும்
ஆநேதும்	அழைத்துவர
ஹரிபுங்கவா:	வானரோத்தமர்கள்
ப்ரேஷிதா:	அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

तांश्च प्रतीक्षमाणोऽयं विक्रान्तान् सुमहाबलान् ।
राघवस्यार्थसिद्ध्यर्थं न निर्याति हरीश्वरः ॥

தாம்ஶ்ச ப்ரதீக்ஷமாணோ஽யம் விக்ராந்தான் ஸுமஹாபலான் ।
ராகவஸ்யார்தஸித்த்யர்தம் ந நிர்யாதி ஹரீஶ்வர: ॥ 21

ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமருடைய
அர்த ஸித்த்யர்தம்	கார்யசித்திக்காக
விக்ராந்தான்	விக்ரமசாலிகளும்
ஸுமஹாபலான்	மிக பலசாலிகளுமான
தான் ச	அவர்களையே
ப்ரதீக்ஷமாண:	எதிர்பார்ப்பவராய்
அயம்	இந்த
ஹரீஶ்வர:	வானரமன்னர்
நிர்யாதி ந	வெளிக்கிளம்பாதிருக்கின்றார்.

कृतात्र संस्था सौमित्रे सुग्रीवेण यथा पुरा ।
अद्य तैर्वानरैः सर्वैरागन्तव्यं महाबलैः ॥

க்ருதாத்ர ஸம்ஸ்தா ஸௌமித்ரே ஸுக்ரீவேண யதாபுரா ।
அத்ய தைர்வாநரை: ஸர்வைராகந்தவ்யம் மஹாபலை: ॥ 22

ஸௌமித்ரே	லக்ஷ்மணா!
ஸுக்ரீவேண	ஸுக்ரீவரால்
புரா	முன்னமேயே
அத்ர	இவ்விஷயத்தில்
க்ருதா	செய்யப்பட்ட
ஸம்ஸ்தா யதா	உத்திரவுப்படி
மஹாபலை:	மகா பலிஷ்டர்களான
தை: வாநரை:	அந்த வானரர்கள்
ஸர்வை:	எல்லோராலும்
அத்ய	இப்பொழுது
ஆகந்தவ்யம்	வந்தடையப்பட வேண்டும்.

ऋक्षकोटिसहस्राणि गोलाङ्गूलशतानि च ।
अद्य त्वामुपयास्यन्ति जहि कोपमरिन्दम ॥

ருக்ஷகோடி ஸஹஸ்ராணி கோலாங்கூலஶதாநிச ।
அத்ய த்வாமுபயாஸ்யந்தி ஜஹி கோபமரிந்தம ॥ 23

कोट्योऽनेकास्तु काकुत्स्थ कपीनां दीप्ततेजसाम् ॥

கோட்யோ஽நே காஸ்து காகுத்ஸ்த கபீநாம் தீப்ததேஜஸாம் ॥

அரிந்தம	சத்ருஸம்ஹாரகரான
காகுத்ஸ்த	லக்ஷ்மணா!
ருக்ஷ கோடி ஸஹஸ்ராணி	ஆயிரம்கோடி கரடிகளும்
கோலாங்கூலஶதாநி	நூற்றுக்கணக்கான முசுக்களும்
தீப்த தேஜஸாம்	மிக்க பலமுள்ள
கபீநாம்	வானரர்களின்
அநேகா:	அனேக
கோட்ய: ச	கோடிகளும்
அத்ய து த்வாம்	இப்பொழுதே உம்மை
உபயாஸ்யந்தி	வந்தடைவார்கள்.
கோபம்	சினத்தை
ஜஹி	தவிர்ப்பாயாக.

तव हि मुखमिदं निरीक्ष्य कोपात् क्षतजनिभे नयने निरीक्षमाणाः ।
हरिवरवनिता न यान्ति शान्तिं प्रथमभयस्य हि शङ्किताः स्म सर्वाः ॥

தவ ஹி முகமிதம் நிரீக்ஷ்ய கோபாத்
க்ஷதஜநிபே நயனே நிரீக்ஷமாணா: ।
ஹரிவரவநிதா ந யாந்தி ஶாந்திம்
ப்ரதம பயஸ்ய ஹி ஶங்கிதா: ஸ்ம ஸர்வா: ॥ 24

தவ	தேவரீரது
இதம்	இந்த
முகம் நிரீக்ஷ்ய	முகத்தைப் பார்த்து,
கோபாத்	கோபத்தால்
நயனே	கண்களிரண்டையும்
க்ஷதஜநிபே	ரத்தத்தை போலிருக்கின்றவைகளாய்
நிரீக்ஷமாணா:	கவனிக்கும்
ஹரிவரவநிதா:	வானர உத்தமஸ்த்ரீகள்
ஸர்வா: ஹி	எல்லோருமே
ஶங்கிதா: ஸ்ம	உள்ளம் கலங்கியவர்களாய்
ப்ரதம பயஸ்ய	முதலில் கொண்ட பயத்திற்கு
ஶாந்திம்	தணிவை
யாந்தி ந ஹி	அடையாமலேயிருக்கிறார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
தாரா ஸமாதாநம் நாம பஞ்சத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஷட்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 36

इत्युक्तस्तारया वाक्यं प्रश्रितं धर्मसंहितम् ।

मृदुस्वभावः सौमित्रिः प्रतिजग्राह तद्वचः ॥

இத்யுக் தஸ்தாரயா வாக்யம் ப்ரஶ்ரிதம் தர்மஸம்ஹிதம் ।
ம்ருதுஸ்வ பாவ: ஸௌமித்ரி: ப்ரதி ஜக்ராஹ தத்வச: ॥ 1

தாரயா - தாரையால்
தர்மஸம்ஹிதம் - தர்மத்திற்கு ஒத்திருக்கிறதும்
ப்ரஶ்ரிதம் - வணக்கத்துடனிருக்கிறதுமான
வாக்யம் - சொல்லை
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றியவரும்
ம்ருதுஸ்வ பாவ: - தண்ணளியே பிறவி குணமாயுடையவருமான
ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
தத் வச: - அச்சொல்லை
ப்ரதி ஜக்ராஹ - அங்கீகரித்தார்.

तस्मिन् प्रतिगृहीते तु वाक्ये हरिगणेश्वरः ।

लक्ष्मणात् सुमहत्त्रासं वस्त्रं क्लिन्नमिवात्यजत् ॥

தஸ்மின் ப்ரதிக்ருஹீதே து வாக்யே ஹரிகணேஶ்வர: ।
லக்ஷ்மணாத் ஸுமஹத் த்ராஸம் வஸ்த்ரம் க்லின்னமிவாத்யஜத் ॥ 2

தஸ்மின் - அந்த
வாக்யே - சொல்
ப்ரதிக்ருஹீதே து - அங்கீகரிக்கப்படவும்
ஹரி கணேஶ்வர: - ஹரிகணமன்னனான அவன்
லக்ஷ்மணாத் - லக்ஷ்மணரித்தினின்று
ஸுமஹத் - அளவுகடந்த
த்ராஸம் - மனக்கலவரத்தை,
க்லின்னம் - ஈரமாயுள்ள
வஸ்த்ரம் - வஸ்திரத்தை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
அத்யஜத் - நீக்கிவிட்டான்.

ततः कण्ठगतं माल्यं चित्रं बहुगुणं महत् ।

चिच्छेद विमदश्चासीत् सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥

தத: கண்டகதம் மால்யம் சித்ரம் பஹுகுணம் மஹத் ।
சிச்சேத விமதஶ்சாஸீத் ஸுக்ரீவோ வானரேஶ்வர: ॥ 3

தத: - அப்பொழுது
வானரேஶ்வர: - வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
கண்டகதம் - கழுத்திலணிந்திருந்ததும்
மஹத் - மிக
சித்ரம் - அழகுவாய்ந்ததும்
பஹுகுணம் - பலவிதமாய் காமவேட்கையை மிகுவிக்கும்
மால்யம் - மாலையை
சிச்சேத - கழற்றிவிட்டான்.
ச - உடனே
விமத: - மயக்கந்தெளிந்தவனாய்
ஆஸீத் - ஆனான்.

स लक्ष्मणं भीमबलं सर्ववानरसत्तमः ।

अब्रवीत् प्रश्रितं वाक्यं सुग्रीवः संप्रहर्षयन् ॥

ஸ லக்ஷ்மணம் பீமபலம் ஸர்வ வானர ஸத்தம: ।
அப்ரவீத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் ஸுக்ரீவ: ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥ 4

ஸர்வ வானர ஸத்தம: - எல்லா வானரர்களிலுத்தமனான
ஸ: - அந்த
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
பீமபலம் - பயங்கரமான ஆற்றலுடைய
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் - உள்ளம் குளிரச் செய்கின்றவனாய்
ப்ரஶ்ரிதம் - வணக்கத்துடன் கூடிய
வாக்யம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

प्रनष्टा श्रीश्च कीर्तिश्च कपिराज्यं च शाश्वतम् ।

रामप्रसादात् सौमित्रे पुनः प्राप्तमिदं मया ॥

ப்ரநஷ்டா ஶ்ரீஶ்ச கீர்திஶ்ச கபிராஜ்யம் ச ஶாஶ்வதம் ।
ராம ப்ரஸாதாத் ஸௌமித்ரே புன: ப்ராப்தமிதம் மயா ॥ 5

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
ப்ரநஷ்டா - கை நழுவிய
ஶ்ரீ: ச - ராஜ்யலக்ஷ்மியும்,
கீர்தி: ச - கீர்த்தியும்
கபிராஜ்யம் - வானர ராஜ்யம்
ஶாஶ்வதம் - முழுவதும்,
இதம் ச - ஆகிய இது எல்லாமும்
புன: - மறுபடியும்
மயா - என்னால்

ராம ப்ரஸாதாத் - ஸ்ரீராமரது பிரஸாதத்தால்
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது.

कः शक्तस्तस्य देवस्य ख्यातस्य स्वेन कर्मणा ।
तादृशं विक्रमं वीर प्रतिकर्तुमरिन्दम ॥

க: ஶக்தஸ்தஸ்ய தேவஸ்ய க்யாதஸ்ய ஸ்வேன கர்மணா ।
தாத்ருஶம் விக்ரமம் வீர ப்ரதிகர்துமரிந்தம ॥ 6

அரிந்தம - சத்ருசம்ஹாரகரான
வீர - சூரரே!
ஸ்வேன - தனது
கர்மணா - தொழிலால்
க்யாதஸ்ய - புகழ் படைத்த
தஸ்ய - அந்த
தேவஸ்ய - தேவருக்கு
தாத்ருஶம் - அவர் செய்ததற்கேற்றதான
விக்ரமம் - பராக்கிரமத்தை
ப்ரதிகர்தும் - கைமாறாய் செய்ய
க: - எவன்
ஶக்த: - வல்லவன்?

सीतां प्राप्स्यति धर्मात्मा वधिष्यति च रावणम् ।
सहायमात्रेण मया राघवः स्वेन तेजसा ॥

ஸீதாம் ப்ராப்ஸ்யதி தர்மாத்மா வதிஷ்யதி ச ராவணம் ।
ஸஹாய மாத்ரேண மயா ராகவ: ஸ்வேந தேஜஸா ॥ 7

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஸ்வேந - தனது
தேஜஸா ச - பராக்கிரமத்தாலேயும்
ஸஹாய மாத்ரேண - அற்ப பிரயோஜனமாகிய துணையாகிய
மயா - என்னோடும்
ராவணம் - ராவணனை
வதிஷ்யதி - கொல்லப்போகிறார்.
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியையும்
ப்ராப்ஸ்யதி - அடையப் போகிறார்.

सहायकृत्यं किं तस्य येन सप्त महाद्रुमाः ।
शैलश्च वसुधा चैव बाणेनैकेन दारिताः ॥

ஸஹாயக்ருத்யம் கிம் தஸ்ய யேந ஸப்த மஹாத்ருமா: ।
ஶைலஶ்ச வஸுதா சைவ பாணேநைகேந தாரிதா: ॥ 8

யேந - எவரொருவரால்
ஏகேந - ஒரு
பாணேந - பாணத்தால்
ஸப்த - ஏழு
மஹாத்ருமா: ச - பெரும் மரங்களும்
ஶைல: ச - பர்வதமும்
வஸுதா ஏவ - பூமியும்
தாரிதா: - பிளக்கப்பட்டனவோ,
தஸ்ய - அவருக்கு
ஸஹாய க்ருத்யம் - துணையாய் வந்த ஒருவனாலாகவேண்டிய காரியம்
கிம் - என்ன?

धनुर्विस्फारयाणस्य यस्य शब्देन लक्ष्मण ।
सशैला कम्पिता भूमिः सहायैस्तस्य किं नु वै ॥

தநுர்விஸ்பாரயாணஸ்ய யஸ்ய ஶப்தேந லக்ஷ்மண ।
ஸ ஶைலா கம்பிதா பூமி: ஸஹாயைஸ்தஸ்ய கிம் நுவை ॥ 9

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணரே!
தநு: - தனுசை
விஸ்பாரயாணஸ்ய - நாணேற்றுகிற
யஸ்ய - எவருடைய
ஶப்தேந - சப்தத்தால்
ஸ ஶைலா - பர்வதங்களுள்ளிட்ட
பூமி: - பூமி
கம்பிதா - குலுங்குகிறதோ,
தஸ்ய - அவருக்கு
ஸஹாயை: - துணைவர்களால்
கிம் நு வை - ஆவதென்ன?

अनुयात्रां नरेन्द्रस्य करिष्येऽहं नरर्षभ ।
गच्छतो रावणं हन्तुं वैरिणं सपुरःसरम् ॥

அநுயாத்ராம் நரேந்த்ரஸ்ய கரிஷ்யேऽஹம் நரர்ஷப ।
கச்சதோ ராவணம் ஹந்தும் வைரிணம் ஸபுர: ஸரம் ॥ 10

நரர்ஷப - புருஷோத்தம!
வைரிணம் - வைரியாகிய
ராவணம் - ராவணனை
ஸபுர: ஸரம் - பரிவாரங்களுள்பட
ஹந்தும் - கொல்வதற்கு
கச்சத: - எழுந்தருளிச் செல்லும்
நரேந்த்ரஸ்ய - புருஷோத்தமரை

அஹம் - நான்
அநுயாத்ராம் கரிஷ்யே - பின்தொடர்ந்து செல்வேன்.

यदि किञ्चिदतिक्रान्तं विश्वासात्प्रणयेन वा ।
प्रेष्यस्य क्षमितव्यं मे न कश्चिन्नापराध्यति ॥

யதி கிஞ்சிததிக்ராந்தம் விஶ்வாஸாத் ப்ரணயேன வா।
ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே ந கஶ்சின் நாபராத்யதி ॥ 11

ப்ரேஷ்யஸ்ய - தாசனான
மே - என்னுடைய
விஶ்வாஸாத் - கோபங்கொள்ளாரெனும் நம்பிக்கையாலும்
ப்ரணயேன - அன்யோன்ய சினேகபாவத்தாலும்
கிஞ்சித் - ஏதேனுமொரு சிறு
அதிக்ராந்தம் - ஆணை மீறிய செய்கை
யதி வா - உண்டெனில் அது
க்ஷமிதவ்யம் - மன்னிக்கத்தக்கது.
கஶ்சித் - ஒருவன்
ந அபராத்யதி - சிறுபிழையும் புரியாமலிரான்.

इति तस्य ब्रुवाणस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ।
अभवल्लक्ष्मणः प्रीतः प्रेम्णा चैनमुवाच ह ॥

இதி தஸ்ய ப்ருவாணஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன:।
அபவல்லக்ஷ்மண: ப்ரீத: ப்ரேம்ணா சைநமுவாச ஹ ॥ 12

தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவன்
இதி - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணஸ்ய - சொன்னபொழுது
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ப்ரீத: - மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவராக
அபவத் - ஆனார்;
ஹ - காண்!
ப்ரேம்ணா ச - பிரியத்தோடேயே
ஏவம் - பின்வருமாறு
உவாச - பதிலுரைத்தார்.

सर्वथा हि मम भ्राता सनाथो वानरेश्वर ।
त्वया नाथेन सुग्रीव प्रश्रितेन विशेषतः ॥

ஸர்வதா ஹி மம ப்ராதா ஸநாதோ வானரேஶ்வர।
த்வயா நாதேந ஸுக்ரீவ ப்ரஶ்ரிதேந விஶேஷத: ॥ 13

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
வானரேஶ்வர - வானரமன்னா!
மம - எனது
ப்ராதா - தமயனார்,
நாதேந - துணைவரும்,
விஶேஷத: - விசேஷமாய்
ப்ரஶ்ரிதேந - அடங்கி நடக்கிறவருமான
த்வயா - உம்மால்
ஸர்வதா - எல்லாவிதத்திலும்
ஸநாத: ஹி - வேண்டிய துணையுற்றவரே.

यस्ते प्रभावः सुग्रीव यच्च ते शौचमार्जवम् ।
अर्हस्त्वं कपिराज्यस्य श्रियं भोक्तुमनुत्तमाम् ॥

யஸ்தே ப்ரபாவ: ஸுக்ரீவ யச்ச தே ஶௌசமார்ஜவம்।
அர்ஹஸ்த்வம் கபிராஜ்யஸ்ய ஶ்ரியம் போக்துமநுத்தமாம் ॥ 14

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
தே - உனக்கு
ய: - எப்படிப்பட்டதான
ப்ரபாவ: - ஆற்றலுள்ளதோ,
தே - உனக்கு
யத் - எப்படிப்பட்டதான
ஶௌசம் - கபடின்மையும்,
ஆர்ஜவம் ச - பணிவும் உள்ளதோ,
த்வம் - அந்த நீ
கபிராஜ்யஸ்ய - வானர ராஜ்யத்தினுடைய
அநுத்தமாம் - சிறந்த
ஶ்ரியம் - திருவை
போக்தும் அர்ஹ: - அடையத் தக்கவனே.

सहायेन च सुग्रीव त्वया रामः प्रतापवान् ।
वधिष्यति रणे शत्रूनचिरान्नात्र संशयः ॥

ஸஹாயேன ச ஸுக்ரீவ த்வயா ராம: ப்ரதாபவான்।
வதிஷ்யதி ரணே ஶத்ரூன் அசிராந்நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 15

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸஹாயேன - துணையாகிற
த்வயா ச - உன்னாலேயே
ப்ரதாபவான் - மேன்மைபெற்று விளங்குகின்றார்.
ஶத்ரூன் - சத்ருக்களை
அசிராத் - சீக்கிரமே
ரணே - போரில்

வதிஷ்யதி - அழிப்பார்.
அத்ர - இதில்
ஸம்ஶய: ந - ஐயமில்லை.

धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः ।
उपपन्नं च युक्तं च सुग्रीव तव भाषितम् ॥

தர்மஜ்ஞஸ்ய க்ருதஜ்ஞஸ்ய ஸங்க்ராமேஷ்வநிவர்தின: ।
உபபன்னம் ச யுக்தம் ச ஸுக்ரீவ தவ பாஷிதம் ॥ 16

ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
தர்மஜ்ஞஸ்ய - தர்மமறிந்தவரும்
க்ருதஜ்ஞஸ்ய - செய்நன்றி அறிந்தவரும்
ஸங்க்ராமேஷு - போர்களில்
அநிவர்தின: - மகா தைரியசாலியுமான
தவ பாஷிதம் - உன் சொல்
யுக்தம் ச - சரியாயிருக்கிறது.
உபபன்னம் ச - உமக்கேற்றதாயுமிருக்கிறது.

दोषज्ञः सति सामर्थ्ये कोऽन्यो भाषितुमर्हति ।
वर्जयित्वा मम ज्येष्ठं त्वां च वानरसत्तम ॥

தோஷஜ்ஞ: ஸதி ஸாமர்த்யே கோऽன்யோ பாஷிதுமர்ஹதி ।
வர்ஜயித்வா மம ஜ்யேஷ்டம் த்வாம் ச வானரஸத்தம ॥ 17

வானரஸத்தம - வானரோத்தம!
மம - எனது
ஜ்யேஷ்டம் - தமையனாரையும்
த்வாம் ச - உன்னையும்
வர்ஜயித்வா - தவிர்த்து,
அன்ய: - வேறு
க: - எந்த ஒரு
தோஷஜ்ஞ: - அறிவுடையவன்
ஸாமர்த்யே ஸதி - ஆற்றலிருக்கையில்
பாஷிதும் - அழகாய் பேச
அர்ஹதி - முடியும்?

सदृशश्चासि रामस्य विक्रमेण बलेन च ।
सहायो दैवतैर्दत्तश्चिराय हरिपुंगव ॥

ஸத்ருஶஶ்சாஸி ராமஸ்ய விக்ரமேண பலேன ச ।
ஸஹாயோ தைவதைர் தத்தஶ்சிராய ஹரிபுங்கவ ॥ 18

ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
தைவதை: - தேவதைகளால்
சிராய - வெகுகாலத்திற்கு முந்தி
ஸஹாய: - துணையாக
தத்த: - அளிக்கப்பட்ட நீ

ராமஸ்ய ச - ஸ்ரீராமருக்கே
விக்ரமேண - ஆண்மையாலும்
பலேன ச - ஆற்றலாலும்
ஸத்ருஶ: - ஒப்பானவராக
அஸி - இருக்கின்றீர்.

किं तु शीघ्रमितो वीर निष्क्राम त्वं मया सह ।
सान्त्वयस्व वयस्यं त्वं भार्याहरणकर्शितम् ॥

கிம் து ஶீக்ரமிதோ வீர நிஷ்க்ராமத்வம் மயா ஸஹ ।
ஸாந்த்வயஸ்வ வயஸ்யம் த்வம் பார்யாஹரணகர்ஶிதம் ॥ 19

வீர - வீர!
கிம் து - போனது போகட்டும் இனியாவது
த்வம் - நீ
மயா ஸஹ - என்னோடுகூடவே
இத: - இவ்விடத்தினின்று
ஶீக்ரம் - இப்பவே
நிஷ்க்ராம - புறப்படு.
த்வம் - நீ
பார்யா ஹரண கர்ஶிதம் - மனைவியை திருட்டுக் கொடுத்து மனம் நொந்து கிடக்கும்
ஸ்வ வயஸ்யம் - உனது தோழரை
ஸாந்த்வய - தேற்றுதல் செய்.

यच्च शोकाभिभूतस्य श्रुत्वा रामस्य भाषितम् ।
मया त्वं परुषाण्युक्तस्तच्च त्वं क्षन्तुमर्हसि ॥

யச்ச ஶோகாபிபூதஸ்ய ஶ்ருத்வா ராமஸ்ய பாஷிதம் ।
மயா த்வம் பருஷாண் யுக்தஸ்தச்ச த்வம் க்ஷந்துமர்ஹஸி ॥ 20

ஶோகாபி பூதஸ்ய - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பாஷிதம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - நினைத்து,
மயா - என்னால்
த்வம் - நீ
பருஷாணி - கடுஞ்சொற்கள்
உக்த: - சொல்லப்பட்டீர்,
யத் ச - எதுவோ
தத் ச - அது எல்லாவற்றையும்
க்ஷந்தும் - மன்னிக்க
அர்ஹஸி - வேண்டும்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுக்ரீவ லக்ஷ்மணானுரோதோ நாம ஷட்த்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்தத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 37

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो लक्ष्मणेन महात्मना ।
हनुमन्तं स्थितं पार्श्वे सचिवं त्विदमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணேன மஹாத்மநா ।
ஹநுமந்தம் ஸ்திதம் பார்ஶ்வே ஸசிவம் த்விதமப்ரவீத் ॥ 1

மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
பார்ஶ்வே - பக்கலில்
ஸ்திதம் - நின்றுகொண்டிருந்த
ஸசிவம் - மந்திரியான
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
து - உடனே
து - இவ்விஷயத்தில்
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - ஆக்ஞாபித்தான்.

महेन्द्रहिमवद्विन्ध्यकैलासशिखरेषु च ।
मन्दरे पाण्डुशिखरे पञ्चशैलेषु ये स्थिताः ॥

மஹேந்த்ரஹிமவத் விந்த்ய கைலாஸ ஶிகரேஷு ச ।
மந்தரே பாண்டு ஶிகரே பஞ்சஶைலேஷு யே ஸ்திதா: 2

तरुणादित्यवर्णेषु भ्राजमानेषु सर्वतः ।
पर्वतेषु समुद्रान्ते पश्चिमायां तु ये दिशि ॥

தருணாதித்யவர்ணேஷு ப்ராஜமானேஷு ஸர்வத: ।
பர்வதேஷு ஸமுத்ராந்தே பஶ்சிமாயாம் து யே திஶி ॥ 3

आदित्यभवने चैव गिरौ सन्ध्याभ्रसन्निभे ।
पद्मतालवनं भीमं संश्रिता हरिपुङ्गवाः ॥

ஆதித்யபவனே சைவ கிரௌ ஸந்த்யாப்ரஸந்நிபே ।
பத்மாசலவனம் பீமம்: ஸம்ஶ்ரிதா ஹரிபுங்கவா: ॥ 4

अञ्जनाम्बुदसङ्काशाः कुञ्जरप्रतिमौजसः ।
अञ्जने पर्वते चैव ये वसन्ति प्लवङ्गमाः ॥

அஞ்ஜநாம்புதஸங்காஶா: குஞ்ஜரப்ரதிமௌஜஸ: ।
அஞ்ஜனே பர்வதே சைவ யே வஸந்தி ப்லவங்கமா: ॥ 5

मनःशिलागुहावासा वानराः कनकप्रभाः ।
मेरुपार्श्वगताश्चैव ये धूम्रगिरिसंश्रिताः ॥

மன:ஶைல குஹாவாஸா வானரா: கனகப்ரபா: ।
மேருபார்ஶ்வகதா ஶ்சைவ யே தூம்ரகிரிஸம்ஶ்ரிதா: ॥ 6

तरुणादित्यवर्णाश्च पर्वते च महारुणे ।
पिबन्तो मधु मैरेयं भीमवेगाः प्लवङ्गमाः ॥

தருணாதித்யவர்ணாஶ்ச பர்வதே யே மஹாருணே ।
பிபந்தோ மது மைரேயம் பீமவேகா: ப்லவங்கமா: ॥ 7

वनेषु च सुरम्येषु सुगन्धिषु महत्सु च ।
तापसानां च रम्येषु वनान्तेषु समन्ततः ॥

வனேஷு ச ஸுரம்யேஷு ஸுகந்திஷு மஹத்ஸு ச ।
தாபஸாநாம் ச ரம்யேஷு வநாந்தேஷு ஸமந்தத: ॥ 8

तांस्तान् समानय क्षिप्रं पृथिव्यां सर्ववानरान् ।
सामदानादिभिः कल्पैराशु प्रेषय वानरान् ॥

தாம்ஸ்தான் ஸமாநய க்ஷிப்ரம் ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வவாநரான் ।
ஸாமதாநாதிபி: கல்பைராஶு ப்ரேஷய வானரான் ॥ 9

வானரான் - வான்ரர்களை
ஆஶு - விரைவில்
ப்ரேஷய - அனுப்பும்,
யே - எவர்கள்
மஹேந்த்ர ஹிமவத் விந்த்ய கைலாஸ ஶிகரேஷு ச - மகேந்தரம், ஹிமயம், விந்தியம், கைலாஸ சிகரங்களிலும்,
மந்தரே - மந்தரமலையிலும்
பாண்டு ஶிகரே - பாண்டுமலைசிகரத்திலும்,
பஞ்சஶைலேஷு - பஞ்சமலைகளிலும்
யே - எந்த
ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
பஶ்சிமாயாம் - மேற்கு
திஶி - திக்கில்
ஸமுத்ராந்தே - சமுத்திரக்கரையில்
தருணாதித்ய வர்ணேஷு - பாலசூரிய நிறங்கொண்டு

ஸர்வத: - எங்கும்
ப்ராஜமானேஷு - பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்
பர்வதேஷு து - மலைகளிலும்
ஸந்த்யா ப்ரஸந்நிபே- அந்திவானத்தை நிகர்த்த
ஆதித்ய பவனே - சூரியனது மாளிகையாகிய
கிரௌ ச - மலையிலும்
ஸ்திதா: ஏவ - இருக்கிறார்களோ
பீமம் - மிகப் பெரிய
பத்மாசல வனம் - பத்மதாலவனத்தில்
ஸம்ஶ்ரிதா - வசிக்கின்றார்களோ,
யே - எந்த
அஞ்ஜநாம்புத ஸங்காஶா: - மையையும் மேகத்தையும் நிகர்த்தவர்களும்
குஞ்ஜர ப்ரதிமௌஜஸ: ச- யானையை நிகர்த்த வலிவுடையவர்களுமான
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
அஞ்ஜனே - அஞ்சன
பர்வதே - பர்வதத்தில்
வஸந்தி ஏவ - வசிக்கின்றார்களோ,
மன ஶிலா குஹாவாஸா: மனோசிலை குகைகளுக்குள் வசிக்கின்றவர்களும்
கனகப்ரபா: - பொன்னிறமுடையவர்களும்,
மேரு பார்ஶ்வ கதா: - மேருப்பிரதேசத்திலிருப்பவர்களும்,
தூம்ர கிரி ஸம்ஶ்ரிதா: ச-தூம்ரகிரியில் வசிக்கின்றவர்களுமான
வான்ரா: - வானரர்கள்
தருணாதித்ய வர்ணா: ச-பாலசூரிய வர்ணமுடையவர்களும்,
மஹாருணே - மகாருண
பர்வதே ச - பர்வதத்திலும்
ஸுரம்யேஷு - அழகிய
ஸுகந்திஷு - நறுமணங்கமழும்
மஹத்ஸு - பெரும்
வனேஷு ச - வனங்களிலும்
ஸமந்தத: - எங்கும்
தாபஸாநாம் - தபஸ்விகளுடைய
ரம்யேஷு - அழகிய
வநாந்தேஷு ச - வனங்களிலும்
பீமவேகா: - பராக்கிரமசாலிகளாய்
மது - தேனையும்
மைரேயம் - மைரேயமெனும் கள்ளையும்
பிபந்த: - குடித்துக்கொண்டிருக்கும்

ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
யே ஏவ - எவர்களோ அவர்களையும்
ப்ருதிவ்யாம் - உலகில்
தான்தான் - அங்கங்கிருக்கும்
ஸர்வவாநரான் ச - வானரர் எல்லோரையும்
ஸாமதாநாதிபி: - நல்ல வார்த்தை கொடுத்தல் முதலிய
கல்பை: - உபாயங்களால்
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
ஸமாநய - வரவழை.

प्रेषिताः प्रथमं ये च मया दूता महाजवाः ।
त्वरणार्थं तु भूयस्त्वं हरीन् संप्रेषयापरान् ॥

ப்ரேஷிதா: ப்ரதமம் யே ச மயா தூதா மஹாஜவா: ।
த்வரணார்தம் து பூயஸ்த்வம் ஹரீன் ஸ்ப்ரேஷயாபரான் ॥ 10
ப்ரதமம் - முந்தியே
மயா - என்னால்
ப்ரேஷிதா: - அனுப்பப்பட்ட
தூதா: - தூதர்கள்
யே ச - எவர்களோ அவர்கள்
மஹாஜவா: - மிக வேகசாலிகள்,
து - இருந்தாலும்
த்வம் - நீர்
பூய: - மறுபடியும்
த்வரணார்தம் - விரைந்துவரச் செய்யும்பொருட்டு
அபரான் - இதர
ஹரீன் - வானரர்களை
ஸம்ப்ரேஷய - அனுப்பும்.

ये प्रसक्ताश्च कामेषु दीर्घसूत्राश्च वानराः ।
इहानयस्व तान् सर्वाञ्शीघ्रं तु मम शासनात् ॥

யே ப்ரஸக்தாஶ்ச காமேஷு தீர்கஸூத்ராஶ்ச வானரா: ।
இஹாநயஸ்வ தான் ஸர்வான் ஶீக்ரம் து மம ஶாஸநாத் ॥ 11
யே - எந்த
வானரா: - வானரர்கள்
காமேஷு - சிற்றின்பங்களில்
ப்ரஸக்தா: ச - முழுகியவர்களாய்
தீர்க ஸூத்ரா: ச - எதையும் நாளைக்கென தவணை வைக்கின்றார்களோ,

தான்	-	அவர்கள்
ஸர்வான் து	-	எல்லோரையும்
ஶீக்ரம்	-	இப்பொழுதே
மம	-	எனது
ஶாஸநாத்	-	ஆக்ஞைகொண்டு
இஹ	-	இவ்விடத்திற்கு
ஆநயஸ்வ	-	அழைத்துவாரும்.

अहोभिर्दशभिर्ये हि नागच्छन्ति ममाज्ञया ।
हन्तव्यास्ते दुरात्मानो राजशासनदूषकाः ॥

அஹோபிர்தஶபிர்யே ஹி நாகச்சந்தி மமாஜ்ஞயா ।
ஹந்தவ்யாஸ்தே துராத்மாநோ ராஜஶாஸந தூஷகா: ॥ 12

மம	-	எனது
ஆஜ்ஞயா	-	ஆக்ஞைப்படி
தஶபி:	-	பத்து
அஹோபி:	-	தினங்களில்
யே	-	எவர்கள்
ஆகச்சந்தி ந ஹி	-	வந்துசேராதிருக்கின்றார்களோ
ராஜ ஶாஸந தூஷகா:	-	ராஜ ஆக்ஞையைமீறிய
தே துராத்மாந:	-	அந்த துஷ்டர்கள்
ஹந்தவ்யா:	-	கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள்.

शतान्यथ सहस्राणां कोटयश्च मम शासनात् ।
प्रयान्तु कपिसिंहानां दिशो मम मते स्थिताः ॥

ஶதான்யத ஸஹஸ்ராணாம் கோட்யஶ்ச மம ஶாஸநாத் ।
ப்ரயாந்து கபிஸிம்ஹாநாம் திஶோ மம மதே ஸ்திதா: ॥ 13

மம	-	எனது
மதே ஸ்திதா:	-	ஆக்ஞையை அனுஸரிக்கின்ற
கபிஸிம்ஹாநாம்	-	வானரோத்தமர்களுடைய
ஸஹஸ்ராணாம் ஶதானி	-	லக்ஷங்களும்
கோட்ய: ச	-	கோடிகளும்
அத	-	இப்பொழுதே
மம	-	எனது
ஶாஸநாத்	-	ஆக்ஞையைக்கொண்டு
திஶ:	-	எல்லா திக்குகளுக்கும்
ப்ரயாந்து	-	புறப்பட்டுப் போகட்டும்.

मेघपर्वतसंकाशाश्छादयन्त इवांबरम् ।
घोररूपाः कपिश्रेष्ठा यान्तु मच्छासनादितः ॥

மேகபர்வத ஸங்காஶா ஶ்சாதயந்த இவாம்பரம் ।
கோரரூபா: கபிஶ்ரேஷ்டா யாந்து மச்சாஸ நாதித: ॥ 14

கோரரூபா:	-	பயங்கரமான உருக்கொண்டவர்களும்
மேக பர்வத ஸங்காஶா:	-	மேகத்தையும் பர்வதத்தையும் நிகர்த்தவர்களுமான
கபிஶ்ரேஷ்டா:	-	வானரோத்தமர்கள்
அம்பரம் இவ	-	ஆகாசத்தையே
ஶ்சாதயந்த:	-	மறைப்பவர்களாய்
மச்சாஸநாத்	-	எனது ஆக்ஞையைக்கொண்டு
இத:	-	இங்கிருந்து
யாந்து	-	புறப்பட்டு செல்லட்டும்.

ते गतिज्ञा गतिं गत्वा पृथिव्यां सर्ववानराः ।
आनयन्तु हरीन् सर्वांस्त्वरिताः शासनान्मम ॥

தே கதிஜ்ஞா கதிம் கத்வா ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வவானரா: ।
ஆநயந்து ஹரீன் ஸர்வான் த்வரிதா: ஶாஸநாந்மம ॥ 15

ப்ருதிவ்யாம்	-	பூமியில்
கதிஜ்ஞா:	-	இருப்பிடங்களையறிந்த
தே	-	அந்த
ஸர்வ வானரா:	-	வானரர்கள் எல்லோரும்
த்வரிதா:	-	காலதாமதம் செய்யாதவர்களாய்
கதிம்	-	இருக்குமிடத்திற்கு
கத்வா	-	சென்று,
ஹரீன்	-	வானரர்கள்
ஸர்வான்	-	எல்லோரையும்.
மம	-	எனது
ஶாஸநாத்	-	ஆக்ஞையைக்கொண்டு
ஆநயந்து	-	அழைத்துவரட்டும்.

तस्य वानरराजस्य श्रुत्वा वायुसुतो वचः ।
दिक्षु सर्वासु विक्रान्तान् प्रेषयामास वानरान् ॥

தஸ்ய வானர ராஜஸ்ய ஶ்ருத்வா வாயுஸுதோ வச: ।
திக்ஷு ஸர்வாஸு விக்ராந்தான் ப்ரேஷயாமாஸ வானரான் ॥ 16

வாயுஸுத:	-	வாயுவின் புதல்வர்
தஸ்ய	-	அந்த
வானர ராஜஸ்ய	-	வானர மன்னனது
வச:	-	ஆக்ஞையை
ஶ்ருத்வா	-	சிரமேற்கொண்டு,
விக்ராந்தான்	-	பராக்கிரமசாலிகளான
வானரான்	-	வானரர்களை

ஸர்வாஸு - எல்லா
திக்ஷு - திக்குகளுக்கும்
ப்ரேஷயாமாஸ - அனுப்பினார்.

ते पदं विष्णुविक्रान्तं पतत्रिज्योतिरध्वगाः ।
प्रयाताः प्रहिता राज्ञा हरयस्तत्क्षणेन वै ॥

தே பதம் விஷ்ணுவிக்ராந்தம் பதத்ரிஜ்யோதி ரத்வகா: ।
ப்ரயாதா: ப்ரஹிதா ராஜ்ஞா ஹரயஸ்தத்க்ஷணேன வை ॥ 17

தே - அந்த
ஹரய: - வானரர்கள்
பதத்ரிஜ்யோதி ரத்வகா:- பக்ஷிகள், நக்ஷத்ரங்கள் இருக்கும் மார்க்கத்தை அடைந்தவர்களாய்
விஷ்ணு விக்ராந்தம் பதம்- ஆகாசமார்க்கமாய்
ராஜ்ஞா - ராஜாவால்
தத்க்ஷணேன வை - அப்பொழுதே
ப்ரஹிதா: - அனுப்பப்பட்டவர்களாய்
ப்ரயாதா: - சென்றார்கள்.

ते समुद्रेषु गिरिषु वनेषु च सरःसु च ।
वानरा वानरान् सर्वान् रामहेतोरचोदयन् ॥

தே ஸமுத்ரேஷு கிரிஷு வனேஷு ச ஸர: ஸு ச ।
வானரா வாநராான் ஸர்வாந் ராம ஹேதோ ரசோதயன் ॥ 18

தே - அந்த
வானரா: - வானரர்கள்
ஸமுத்ரேஷு - சமுத்திரங்களிலும்
கிரிஷு - பர்வதங்களிலும்
வனேஷு ச - வனங்களிலும்
ஸர:ஸு ச - பொய்கைகளிலும்
வாநரான் - வானரர்கள்
ஸர்வாந் - எல்லோரையும்
ராம ஹேதோ: - ஸ்ரீராம கைங்கரியத்திற்காக
அசோதயன் - ஏவினார்கள்.

मृत्युकालोपमस्याज्ञां कपिराजस्य वानराः ।
सुग्रीवस्यायुः श्रुत्वा सुग्रीवभयदर्शिनः ॥

ம்ருத்யுகாலோபமஸ்யாஜ்ஞாம் கபிராஜஸ்ய வாநரா: ।
ஸுக்ரீவஸ்யாயயு: ஶ்ருத்வா ஸுக்ரீவ பயதர்ஶின: ॥ 19

வாநரா: - வானரர்கள்
ம்ருத்யுகாலோபமஸ்ய- சாவை விளைவிக்கும் யமனை நிகர்த்தவரும்

கபிராஜஸ்ய - வானர மன்னருமான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடைய
ஆக்ஞாம் - ஆக்ஞையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு
ஸுக்ரீவ பயதர்ஶின:- ஸுக்ரீவனிடமிருந்து ஆபத்தை நினைத்தவர்களாய்
ஆயயு: - பிரயாணமானார்கள்.

ततस्तेऽञ्जनसंकाशा गिरेस्तस्मान्महाजवाः ।
तिस्रः कोट्यः प्लवङ्गानां निर्ययुर्यत्र राघवः ॥

ததஸ்தேऽஞ்ஜனஸங்காஶா கிரேஸ்தஸ்மான்மஹாஜவா: ।
திஸ்ர: கோட்ய: ப்லவங்காநாம் நிர்யயுர்யத்ர ராகவ: ॥ 20

தத: - அப்பொழுது
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
யத்ர - எங்கிருந்தாரோ அவ்விடத்திற்கு
தஸ்மாத் - அந்த
கிரே: - அஞ்சனமலையிலிருந்து
ப்லவங்காநாம் - வானரர்களுடைய
தே அஞ்ஜன ஸங்காஶா:- அந்த அஞ்சன மலையை நிகர்த்தவர்களும்
மஹாஜவா: - மகா வேகமுடையவர்களுமான
திஸ்ர: - மூன்று
கோட்ய: - கோடிகள்
நிர்யயு: - பிரயாணமானார்கள்.

अस्तं गच्छति यत्रार्कस्तस्मिन् गिरिवरे स्थिताः ।
तप्तहेममहाभासस्तस्मात् कोट्यो दश च्युताः ॥

அஸ்தம் கச்சதி யத்ரார்கஸ் தஸ்மிந் கிரிவரே ஸ்திதா: ।
தப்தஹேம மஹாபாஸஸ் தஸ்மாத் கோட்யோ தஶ ச்யுதா: ॥ 21

அர்க: - சூரியபகவான்
யத்ர - எங்கு
அஸ்தம் - அஸ்தமனத்தை
கச்சதி - அடைகிறானோ
தஸ்மின் - அந்த
கிரிவரே - கிரிசிரேஷ்டத்தில்
ஸ்திதா: - இருந்தவர்கள்
தப்தஹேம மஹாபாஸ:- உருக்கின பொன்போன்ற சிறந்த ஒளி கொண்டவர்கள்
தஸ்மாத் - அதிலிருந்து
தஶ - பத்து
கோட்ய: - கோடிகள்
ச்யுதா: - பிரயாணமானார்கள்.

कैलासशिखरेभ्यश्च सिंहकेसरवर्चसाम् ।
ततः कोटिसहस्राणि वानराणामुपागमन् ॥

கைலாஸ ஶிகரேப்யஶ்ச ஸிம்ஹகேஸரவர்சஸாம் ।
தத: கோடிஸஹஸ்ராணி வானராணா முபாகமன் ॥ 22

ஸிம்ஹகேஸரவர்சஸாம் - சிம்மத்தின் பிடரிமயிர் போன்ற ஒளியுடைய
வானராணாம் - வானரர்களில்
கோடிஸஹஸ்ராணி ச - ஆயிரம் கோடிகளும்,
கைலாஸ ஶிகரேப்ய: - கைலாஸ சிகரங்களில் நின்று
தத: - அப்பொழுது
உபாகமன் - வந்துசேர்ந்தார்கள்.

फलमूलेन जीवन्तो हिमवन्तमुपाश्रिताः ।
तेषां कोटिसहस्राणां सहस्रं समवर्तत ॥

பல மூலேன ஜீவந்தோ ஹிமவந்த முபாஶ்ரிதா: ।
தேஷாம் கோடி ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரம் ஸமவர்தத ॥ 23

ஹிமவந்தம் - இமயமலையில்
உபாஶ்ரிதா: - வசித்தவர்கள்
பலமூலேன - கனிகிழங்குகளைக்கொண்டு
ஜீவந்த: - ஜீவிப்பவர்கள்.
தேஷாம் - அவர்களில்
கோடிஸஹஸ்ராணாம் - பத்து லக்ஷம் கோடிகள்
ஸஹஸ்ரம் -
ஸமவர்தத - புறப்பட்டார்கள்.

अङ्गारकसमानानां भीमानां भीमकर्मणाम् ।
विन्ध्याद्वानरकोटीनां सहस्राण्यपतन् द्रुतम् ॥

அங்காரகஸமா நாநாம் பீமாநாம் பீமகர்மணாம் ।
விந்த்யாத்வானர கோடீநாம் ஸஹஸ்ராண்யபதந் த்ருதம் ॥ 24

அங்காரகஸமா நாநாம் - கரியை நிகர்த்த
பீமாநாம் - பயங்கரத் தோற்றமுடையவர்களும்
பீமகர்மணாம் - பீமச்செயலையுடையவர்களுமான
வானர கோடீநாம் - வானரக்கோடிகளில்
ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்கள்
த்ருதம் - விரைவில்
விந்த்யாத் - விந்திய மலையிலிருந்து
அபதந் - வெளிக்கிளம்பினார்கள்.

क्षीरोदवेलानिलयास्तमालवनवासिनः ।
नारिकेलाशनाश्चैव तेषां संख्या न विद्यते ॥

க்ஷீரோத வேலாநிலயாஸ் தமால வந வாஸின: ।
நாரீகேலாஶநாஶ்சைவ தேஷாம் ஸங்க்யா ந வித்யதே ॥ 25

க்ஷீரோத வேலாநிலயா: ச - பாற்கடலின் கரையில் வசிப்பவர்களும்,
தமால வந வாஸிந: ஏவ - தமால வனத்தில் வசிப்பவர்களும்,
நாரீகேலாஶநா: - தேங்காயை உணவாகக் கொண்டவர்கள்;
தேஷாம் - அவர்களுடைய
ஸங்க்யா - தொகை
வித்யதே ந - எண்ணி முடியாது.

वनेभ्यो गह्वरेभ्यश्च सरिद्भ्यश्च महाजवाः ।
अगच्छद्वानरी सेना पिबन्तीव दिवाकरम् ॥

வனேப்யோ கஹ்வரேப்யஶ்ச ஸரித்ப்யஶ்ச மஹாஜவா: ।
அகச்சத்வாநரீ ஸேநா பிபந்தீவ திவாகரம் ॥ 26

வனேப்ய: - வனங்களிலிருந்தும்
கஹ்வரேப்ய: ச - குகைகளிலிருந்தும்
ஸரித்ப்ய: ச - ஆறுகளிலிருந்தும்
மஹாஜவா: - அதிவேகமுடையவர்கள் வந்தார்கள்.
வாநரீ ஸேநா - வானர சைன்யமானது
திவாகரம் - சூரியபகவானை
பிபந்தி - உண்ணப்போகிறது
இவ - போலவே
அகச்சத் - புறப்பட்டது.

ये तु त्वरयितुं याता वानराः सर्ववानरान् ।
ते वीरा हिमवच्छैले ददृशुस्तं महाद्रुमम् ॥

யே து த்வரயிதும் யாதா வாநரா: ஸர்வவாநரான் ।
தே வீரா ஹிமவச்சைலே தத்ருஶுஸ்தம் மஹாத்ருமம் ॥ 27

யே - எந்த
வாநரா: - வானரர்கள்
ஸர்வ வாநரான் - எல்லா வானரர்களையும்
த்வரயிதும் - விரைந்து புறப்படச் செய்ய
யாதா: து - சென்றிருந்தார்களோ
தே - அந்த
வீரா: - வீரர்கள்
தம் - அந்த
மஹாத்ருமம் - பெருமரங்களடர்ந்த
ஹிமவச்ஶைலம் - இமயமலையை
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

तस्मिन् गिरिवरे रम्ये यज्ञो माहेश्वरः पुरा ।
सर्वदेवमनस्तोषो बभौ दिव्यो मनोहरः ॥

தஸ்மின் கிரிவரே ரம்யே யஞோ மாஹேஶ்வர: புரா ।
ஸர்வ தேவமனஸ் தோஷோ பபௌ திவ்யோ மநோஹர: ॥ 28

தஸ்மின் - அந்த
ரம்யே - அழகிய
கிரிவரே - பர்வத ஸிரேஷ்டத்தில்
புரா - முன்னொருக்கால்
ஸர்வ தேவமனஸ் தோஷ: - எல்லா தேவதைகளின் உள்ளங்களையும் களிப்புறச் செய்கிறதும்
மநோஹர: - எல்லாருடைய மனங்களையும் கவருகிறதும்,
திவ்ய: - அமானுஷ்யமானதுமான
மாஹேஶ்வர: - மாகேச்வரமெனப்படும்
யஞ: - யாகமானது
பபௌ - நடந்தது.

अन्ननिष्यन्दजातानि मूलानि च फलानि च ।
अमृतास्वादकल्पानि ददृशुस्तत्र वानराः ॥

அன்னநிஷ்யந்த ஜாதாநி மூலாநி ச பலாநி ச ।
அம்ருதாஸ்வாதகல்பாநி தத்ருஶுஸ் தத்ர வானரா: ॥ 29

தத்ர - அவ்விடத்தில்
வானரா: - வானரர்கள்
அன்ன நிஷ்யந்த ஜாதாநி - சிதறின அன்னங்களிலிருந்து உண்டான
மூலாநி ச - கிழங்குகளையும்
பலாநி ச - பழங்களையும்
அம்ருதாஸ்வாத கல்பாநி - அமிர்தம் போன்ற ருசியுள்ளவைகளாய்
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

तदन्नसंभवं दिव्यं फलं मूलं मनोहरम् ।
यः कश्चित् सकृदश्नाति मासं भवति तर्पितः ॥

ததந்ந ஸம்பவம் திவ்யம் பலம் மூலம் மநோஹரம் ।
ய: கஶ்சித் ஸக்ருதஶ்நாதி மாஸம் பவதி தர்பித: ॥ 30

ய: கஶ்சித் - எவனேனுமொருவன்
ஸக்ருத் - ஒருமுறை
ததந்ந ஸம்பவம் - அந்த அன்னத்திலிருந்து உண்டானதும்
திவ்யம் - அமானுஷ்யமானதும்

மநோஹரம் - மனதைக் கவர்கிறதுமான
பலம் - பழத்தையும்
மூலம் - கிழங்கையும்
அஶ்நாதி - புசிக்கின்றானோ அவன்
மாஸம் - ஒருமாதம் வரைக்கும்
தர்பித: - பசிதாகமில்லாதவனாய்
பவதி - ஆகிறான்.

तानि मूलानि दिव्यानि फलानि च फलाशनाः ।
औषधानि च दिव्यानि जगृहुर्हरियूथपाः ॥

தாநி மூலாநி திவ்யாநி பலாநி ச பலாஶநா: ।
ஔஷதாநி ச திவ்யாநி ஜக்ருஹுர்ஹரியூதபா: ॥ 31

பலாஶநா: - பழங்களை உணவாய் உடையவர்களான
ஹரியூதபா: - வானர சேனைத்தலைவர்கள்
தாநி - அந்த
திவ்யாநி - அமானுஷ்யமான
மூலாநி - கிழங்குகளையும்,
பலாநி ச - பழங்களையும்
திவ்யாநி - அமானுஷ்யமான
ஔஷதாநி ச - ஓஷதிகளையும்
ஜக்ருஹு: - பறித்துக் கொண்டார்கள்.

तस्माच्च यज्ञायतनात् पुष्पाणि सुरभीणि च ।
आनिन्युर्वानरा गत्वा सुग्रीवप्रियकारणात् ॥

தஸ்மாச்ச யஞாயதநாத் புஷ்பாணி ஸுரபீணி ச ।
ஆநிந்யுர்வாநரா கத்வா ஸுக்ரீவப்ரியகாரணாத் ॥ 32

வாநரா: - வானரர்கள்
கத்வா - சென்று,
தஸ்மாத் - அந்த
யஞாயதநாத் ச - யாகசாலையிலிருந்தே
ஸுரபீணி - நல்ல வாசனையுள்ள
புஷ்பாணி ச - புஷ்பங்களையும்
ஸுக்ரீவ ப்ரிய காரணாத் - ஸுக்ரீவனை ப்ரீதி செய்யும்பொருட்டு
ஆநிந்யு: - எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

ते तु सर्वे हरिवराः पृथिव्यां सर्ववानरान् ।
संचोदयित्वा त्वरिता यूथानां जग्मुरग्रतः ॥

தே து ஸர்வே ஹரிவரா: ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வவாநராந் ।
ஸஞ்சோதயித்வா த்வரிதா யூதாநாம் ஜக்முரக்ரத: ॥ 33

தே - அந்த
ஹரிவரா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே து - எல்லோருமே
ப்ருதிவ்யாம் - உலகில்
ஸர்வ வாநரான் - வானரர்கள் எல்லோரையும்
ஸஞ்சோதயித்வா - ஆக்ஞாபித்துவிட்டு,
த்வரிதா: - விரைவாகச் செல்லுகின்றவர்களாய்
யூதாநாம் - சைன்யங்களுக்கு
அக்ரத: ஜக்மு: - முந்தியே வந்தார்கள்.

ते तु तेन मुहूर्तेन यूथपाः शीघ्रगामिनः ।
किष्किन्धां त्वरया प्राप्ताः सुग्रीवो यत्र वानरः ॥

தே து தேந முஹூர்தேந யூதபா: ஶீக்ர காமின: ।
கிஷ்கிந்தாம் த்வரயா ப்ராப்தா: ஸுக்ரீவோ யத்ரவானர: ॥ 34

தே - அந்த
ஶீக்ர காமின: - சீக்கிரமே பறக்கவல்ல
யூதபா: - வானரத் தலைவர்கள்
த்வரயாது - அவசரமாகவே
தேந முஹூர்தேந - அதே முகூர்த்தத்தில்
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தையில்
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ
வானர: - வானரன்
யத்ர - எங்கிருந்தானோ அங்கு
ப்ராப்தா: - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ते गृहीत्वौषधीः सर्वाः फलं मूलं च वानराः ।
तं प्रतिग्राहयामासुर्वचनं चेदमब्रुवन् ॥

தே க்ருஹீத் வௌஷதீ: ஸர்வா: பலம் மூலம் ச வானரா: ।
தம் ப்ரதி க்ராஹயாமா ஸுர்வசனம் சேதமப்ருவன் ॥ 35

தே வானரா: - அந்த வானரர்கள்
ஓஷதீ: - ஓஷதிகள்
ஸர்வா: - எல்லாவற்றையும்
பலம் - பழத்தையும்
மூலம் ச - கிழங்கையும்
க்ருஹீத்வா - கொண்டுவந்து,
தம் - அவனை
ப்ரதி க்ராஹயாமாஸு: - எடுத்துக்கொள்ள வேண்டினார்கள்;
இதம் - இந்த
வசனம் ச - வார்த்தையையும்
அப்ருவன் - சொன்னார்கள்.

सर्वे परिगताः शैलाः समुद्राश्च वनानि च ।
पृथिव्यां वानराः सर्वे शासनादुपयान्ति ते ॥

ஸர்வே பரிகதா: ஶைலா: ஸமுத்ராஶ்ச வநாநி ச ।
ப்ருதிவ்யாம் வாநரா: ஸர்வே ஶாஸநாதுபயாந்தி தே ॥ 36

ஶைலா: - மலைகளும்
ஸமுத்ரா: - சமுத்திரங்களும்
ஸர்வே ச - எல்லாமும்
பரிகதா: - எங்களால் தேடப்பட்டன.
வநாநி ச - வனங்களும் அப்படியே தேடப்பட்டன.
ப்ருதிவ்யாம் - உலகிலுள்ள
வாநரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
தே - தேவரீரது
ஶாஸநாத் - கட்டளையின்படி
உபயாந்தி - வந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.

एवं श्रुत्वा ततो हृष्टः सुग्रीवः प्लवगाधिपः ।
प्रतिजग्राह तत् प्रीतस्तेषां सर्वमुपायनम् ॥

ஏவம் ஶ்ருத்வா ததோ ஹ்ருஷ்ட: ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।
ப்ரதிஜக்ராஹ தத் ப்ரீதஸ் தேஷாம் ஸர்வமுபாயனம் ॥ 37

ப்லவகாதிப: - வானரமுன்னனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஏவம் ஶ்ருத்வா - மேற்கண்டவாறு சொல்லியதை கேட்டு,
தத: - அதனால்
ஹ்ருஷ்ட: - உள்ளம் பூரித்தவனாகி,
தத் ப்ரீத: - அவர்களிடத்தில் சந்தோஷமுள்ளவனாய்
தேஷாம் - அவர்களுடைய
உபாயனம் - காணிக்கை
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ப்ரதி ஜக்ராஹ - ஏற்றுக்கொண்டான்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
கபிஸேநாஸமா நயநம் நாம ஸப்தத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்டத்ரிம்ஶ: ஸர்க: - 38

प्रतिगृह्य च तत् सर्वमुपायनमुपाहृतम् ।
वानरान् सान्त्वयित्वा च सर्वानेव व्यसर्जयत् ॥

ப்ரதிக்ருஹ்ய ச தத் ஸர்வ முபாயன முபாஹ்ருதம் ।
வானரான் ஸாந்த்வயித்வா ச ஸர்வானேவ வ்யஸர்ஜயத் ॥ 1

உபாஹ்ருதம் - கொண்டுவரப்பட்ட
உபாயனம் - காணிக்கையான
தத் ஸர்வம் ச - அது எல்லாவற்றையும்
ப்ரதிக்ருஹ்ய - வாங்கிக்கொண்டு,
வானரான் - வானரர்கள்
ஸர்வான் ஏவ - எல்லோரையும்
ஸாந்த்வ யித்வா ச - புகழ்ந்து கொண்டாடிவிட்டு,
வ்யஸர்ஜயத் - விடைகொடுத்தனுப்பினான்.

विसर्जयित्वा स हरीञ्शूरांस्तान् कृतकर्मणः ।
मेने कृतार्थमात्मानं राघवं च महाबलम् ॥

விஸர்ஜயித்வா ஸ ஹரீன்ஶூரான் தான் க்ருதகர்மண: ।
மேனே க்ருதார்த்த மாத்மானம் ராகவம் ச மஹாபலம் ॥ 2

ஸ: - அவன்
க்ருத கர்மண: - இட்ட வேலையைச் செய்துமுடித்த
தான் - அந்த
ஶூரான் - சூரர்களான
ஹரீன் - வானரர்களை
விஸர்ஜயித்வா - விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு,
ஆத்மானம் - தன்னை
க்ருதார்தம் - காரியம் கைகூடப் பெற்றவனாகவும்
மஹாபலம் - மகாபலிஷ்டராகிய
ராகவம் ச - ஸ்ரீராமரை அப்படியே காரியம் கைகூடப் பெற்றவராகவும்
மேனே - எண்ணினான்.

स लक्ष्मणो भीमबलं सर्ववानरसत्तमम् ।
अब्रवीत् प्रश्रितं वाक्यं सुग्रीवं संप्रहर्षयन् ॥

ஸ லக்ஷ்மணோ பீமபலம் ஸர்வ வானரஸத்தமம் ।
அப்ரவீத் ப்ரஶ்ரிதம் வாக்யம் ஸுக்ரீவம் ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥

किष्किन्धाया विनिष्क्राम यदि ते सौम्य रोचते ॥

கிஷ்கிந்தாயா விநிஷ்க்ராம யதி தே ஸௌம்ய ரோசதே ॥ 3

ஸ: - அந்த
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
பீமபலம் - மகாபலசாலியும்
ஸர்வ வானர ஸத்தமம் - எல்லா வானரர்களில் உத்தமருமான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் - உத்ஸாகப் படுகின்றவராய்
ப்ரஶ்ரிதம் - நல்ல ஒழுக்கத்தை விளங்கக் காட்டுகிற
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
ஸௌம்ய - சாந்தசீலரே!
தே ரோசதே யத் - உமக்குப் பிரியமாகில்
கிஷ்கிந்தாயா: - கிஷ்கிந்தையிலிருந்து
விநிஷ்க்ராம - புறப்படுங்கள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणस्य सुभाषितम् ।
सुग्रीवः परमप्रीतो वाक्यमेतदुवाच ह ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ஸுபாஷிதம் ।
ஸுக்ரீவ: பரமப்ரீதோ வாக்யமேத துவாச ஹா ॥ 4

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
தஸ்ய - அந்த
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
ஸுபாஷிதம் - அழகாய்ச் சொல்லப்பட்ட
தத் வசனம் - அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
பரமப்ரீத: - மிகச்சந்தோஷமடைந்தவனாகி
ஏதத் - இனி வரப்போகிற
வாக்யம் - சொல்லை
உவாச ஹ - சொன்னார்.

एवं भवतु गच्छावः स्थेयं त्वच्छासने मया ॥

ஏவம் பவது கச்சாவ: ஸ்தேயம் த்வச் சாஸனே மயா ॥ 5

ஏவம் பவது - அப்படியே ஆகட்டும்
கச்சாவ: - நாமிருவரும் போவோம்;
மயா - என்னால்
த்வச்சாஸனே - உமதாக்கினையில்
ஸ்தேயம் - இருக்க வேண்டியது.

तमेवमुक्त्वा सुग्रीवो लक्ष्मणं शुभलक्षणम् ।
विसर्जयामास तदा तारामन्याश्च योषितः ॥

தமேவமுக்த்வா ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணம் ஶுபலக்ஷணம் ।
விஸர்ஜயாமாஸ ததா தாராமன்யாஶ்ச யோஷித: ॥ 6

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்,
ஶுபலக்ஷணம் - உத்தம லக்ஷணங்களமையப்பெற்ற
தம் - அந்த
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ததா - அப்பொழுது
தாராம் - தாரையையும்
அன்யா: - மற்றுமுள்ள
யோஷித: ச - மனைவிமார்களையும்
விஸர்ஜயாமாஸ - விடைகொடுத்தனுப்பினான்.

एतेत्युच्चैर्हरिवरान् सुग्रीवः समुदाहरत् ।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हरयः शीघ्रमाययुः ॥

ஏதேத்யுச்சைர் ஹரிவரான் ஸுக்ரீவ: ஸமுதாஹரத் ।
தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஹரய: ஶீக்ரமாயயு: ॥

बद्धाञ्जलिपुटाः सर्वे ये स्युः स्त्रीदर्शनक्षमाः ॥

பத்தாஞ்ஜலிபுடா: ஸர்வே யே ஸ்யு: ஸ்த்ரீதர்ஶநக்ஷமா: ॥ 7

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஹரிவரான் - வானரோத்தமர்களை
உச்சை: - உரத்த குரலில்
ஏத - இங்கு வாருங்கள்
இதி - என்று
ஸமுதாஹரத் - ஆக்ஞாபித்தான்
ஹரய: - வானரர்கள்
தஸ்ய - அவனது
தத் வசனம் - அந்த ஆக்ஞையை
ஶ்ருத்வா - சிரமேற்கொண்டு,
ஶீக்ரம் - உடனே
ஆயயு: - வந்துகூடினார்கள்.
ஸ்த்ரீதர்ஶநக்ஷமா: - ஸ்த்ரீகளைக் காக்க நியமிக்கப்பட்டவர்கள்
யே - எவர்களோ அவர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
பத்தாஞ்ஜலிபுடா: - கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்யு: - இருந்தார்கள்.

तानुवाच ततः प्राप्तान् राजार्कसदृशप्रभः ।
उपस्थापयत क्षिप्रं शिबिकां मम वानराः ॥

தாநுவாச தத: ப்ராப்தான் ராஜார்க ஸத்ருஶப்ரப: ।
உபஸ்தாபயத க்ஷிப்ரம் ஶிபிகாம் மம வானரா: ॥ 8

அர்க ஸத்ருஶ ப்ரப: - சூரியன் போன்ற ஒளியுடைய
ராஜா - மன்னன் (ஸுக்ரீவன்)
ப்ராப்தான் - அங்கிருந்த
தாந் - அவர்களைப் பார்த்து
தத: - அப்பொழுது
உவாச - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான்.
வானரா: - வானரர்களே!
மம ஶிபிகாம் - எனது பல்லக்கை
க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரம்
உபஸ்தாபயத - கொண்டு வாருங்கள்.

श्रुत्वा तु वचनं तस्य हरयः शीघ्रविक्रमाः ।
समुपस्थापयामासुः शिबिकां प्रियदर्शनाम् ॥

ஶ்ருத்வா து வசனம் தஸ்ய ஹரய: ஶீக்ரவிக்ரமா: ।
ஸமுபஸ்தாபயாமாஸு: ஶிபிகாம் ப்ரியதர்ஶநாம் ॥ 9

ஹரய: - வானரர்கள்
தஸ்ய - அவனது
வசனம் - ஆக்ஞையை
ஶ்ருத்வா து - கேட்டதுமே,
ஶீக்ர விக்ரமா: - வேகமாகச் சென்று
ப்ரிய தர்ஶநாம் - கண்ணாரக் காணத்தக்க அழகான
ஶிபிகாம் - பல்லக்கை
ஸமுபஸ்தாப யாமாஸு:- கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள்.

तामुपस्थापितां दृष्ट्वा शिबिकां वानराधिपः ।
लक्ष्मणारुह्यतां शीघ्रमिति सौमित्रिमब्रवीत् ॥

தாமுபஸ்தாபிதம் த்ருஷ்ட்வா ஶிபிகாம் வாநராதிப: ।
லக்ஷ்மணா ருஹ்யதாம் ஶீக்ரமிதி ஸௌமித்ரிமப்ரவீத் ॥ 10

வாநராதிப: - வானரமன்னன்
தாம் ஶிபிகாம் - அந்த சிவிகையை
உபஸ்தாபிதம் - வந்துசேர்ந்துவிட்டதாக
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து,
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரிடம்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணரே!
ஶீக்ரம் - காலதாமதமின்றி
ஆருஹ்யதாம் - ஏறிக்கொள்ளப்படட்டும்
இதி - என்று
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

इत्युक्त्वा काञ्चनं यानं सुग्रीवः सूर्यसंनिभम् ।
बृहद्भिर्हरिभिर्युक्तामारुरोह सलक्ष्मणः ॥

இத்யுக்த்வா காஞ்சனம் யானம் ஸுக்ரீவ: ஸூர்யஸந்நிபம் ।
ப்ருஹத்பிர் ஹரி பிர் யுக்தாமாருரோஹ ஸலக்ஷ்மண: ॥ 11

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஸூர்ய ஸந்நிபம் - சூரியனைப் போன்றதும்
காஞ்சனம் - பொன்னாலானதும்
ப்ருஹத்பி: - ஆற்றலுடைய
ஹரிபி: - வானரர்களால்
யுக்தம் - வகிக்கப்பெற்றதுமான
யானம் - சிவிகையில்
ஸ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணரோடுகூட
ஆருரோஹ - ஏறினான்.

पाण्डरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्धनि ।
शुक्लैश्च वालव्यजनैर्धूयमानैः समन्ततः ॥

பாண்டரேணா தபத்ரேண த்ரியமாணேன மூர்தநி ।
ஶுக்லைஶ்ச வாலவ்யஜனைர் தூயமானை: ஸமந்தத: ॥ 12

ஶங்கபேரீநிநாதைஶ்ச हरिभिश्चाभिनन्दितः ।

शङ्खभेरीनिनादैश्च हरिभिश्चाभिनन्दितः ।
निर्ययौ प्राप्य सुग्रीवो राज्यश्रियमनुत्तमाम् ॥

ஶங்கபேரீநிநாதைஶ்ச ஹரிபிஶ்சாபி நந்தித: ।
நிர்யயௌ ப்ராப்ய ஸுக்ரீவோ ராஜ்யஶ்ரியமநுத்தமாம் ॥ 13

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
அநுத்தமாம் - மிகச்சிறந்த
ராஜ்ய ஶ்ரியம் - ராஜ்யலக்ஷ்மியை
ப்ராப்ய - அடைந்து,
மூர்தநி - தலைக்குமேல்
த்ரியமாணேன - பிடிக்கப்பட்ட
பாண்டுரேண ஆதப த்ரேண - வெண்கொற்ற குடையாலும்
ஸமந்தத: - நாற்புறமும்
தூயமானை: - வீசப்பட்ட
ஶுக்லை: வால வ்யஜனை: ச - வெண்சாமரங்களாலும்
ஶங்க பேரீ நிநாதை: ச-சங்கம், பேரி இவைகளின் கோஷங்களாலும்

ஹரிபி: - வானரர்களால்
அபி நந்தித: ச - துதிக்கப்பட்டவனாயும்
நிர்யயௌ - புறப்பட்டான்.

स वानरशतैस्तीक्ष्णैर्बहुभिः शस्त्रपाणिभिः ।
परिकीर्णो ययौ तत्र यत्र रामो व्यवस्थितः ॥

ஸ வாநர ஶதைஸ் தீக்ஷ்ணைர்பஹுபி: ஶஸ்த்ரபாணிபி: ।
பரிகீர்ணோ யயௌ தத்ர யத்ர ராமோ வ்யவஸ்தித: ॥ 14

ஸ: - அவன்
தீக்ஷ்ணை: - சுறுசுறுப்புள்ள
ஶஸ்த்ர பாணிபி: - ஆயுதபாணிகளான
பஹுபி: - பல
வாநர ஶதை: - நூற்றுக்கணக்கான வானரர்களாலும்
பரிகீர்ண: - சூழப்பெற்றவனாய்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
யத்ர - எவ்விடத்தில்
வ்யவஸ்தித: - எழுந்தருளியிருக்கின்றாரோ
தத்ர - அவ்விடத்திற்கு
யயௌ - வந்துசேர்ந்தான்.

स तं देशमनुप्राप्य श्रेष्ठं रामनिषेवितम् ।
अवातरन्महातेजाः शिबिकायाः सलक्ष्मणः ॥

ஸ தம் தேஶமநுப்ராப்ய ஶ்ரேஷ்டம் ராமநிஷேவிதம் ।
அவாதரன் மஹாதேஜா: ஶிபிகாயா: ஸலக்ஷ்மண: ॥ 15

மஹாதேஜா: - மிக ஆற்றலுடைய
ஸ: - அவன்
ராமநிஷேவிதம் - ஸ்ரீராமர் வசிக்கும்
ஶ்ரேஷ்டம் - சிறந்ததாகிய
தம் - அந்த
தேஶம் - பிரதேசத்தை
அநுப்ராப்ய - அடைந்து,
ஶிபிகாயா: - சிவிகையிலிருந்து
ஸ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணரோடுகூட
அவாதரத் - இறங்கினான்.

आसाद्य च ततो रामं कृताञ्जलिपुटोऽभवत् ।
कृताञ्जलौ स्थिते तस्मिन् वानराश्चाभवंस्तथा ॥

ஆஸாத்ய ச ததோ ராமம் க்ருதாஞ்ஜலி புடோ'பவத் ।
க்ருதாஞ்ஜலௌ ஸ்திதே தஸ்மின்வாநராஶ்சாபவன் ஸ்ததா ॥ 16

தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஆஸாத்ய - அணுகி,
க்ருதாஞ்ஜலி புட: - கைகூப்பியவனாக
அபவத் - இருந்தான்.
தஸ்மின் - அவன்
க்ருதாஞ்ஜலி - கைகூப்பிக்கொண்டு
ஸ்திதே - காத்துநிற்கையில்
வாநரா: ச - வானரர்களும்
ததா - அப்படியே கைகூப்பியவண்ணமே
அபவன் - இருந்தார்கள்.

तटाकमिव तद्दृष्ट्वा रामः कुड्मलपङ्कजम् ।
वानराणां महत् सैन्यं सुग्रीवे प्रीतिमानभूत् ॥

தடாகமிவ தத்த்ருஷ்ட்வா ராம: குட்மலபங்கஜம் ।
வானராணாம் மஹத்ஸைன்யம் ஸுக்ரீவே ப்ரீதிமானபூத் ॥ 17

ராம: - ஸ்ரீராமர்
வானராணாம் - வானரர்களுடைய
குட்மல பங்கஜம் - மலராத தாமரை புஷ்பங்கள் நிறைந்த
தடாகம் - தடாகத்தை
இவ - போலிருக்கிற
தத் - அந்த
மஹத் ஸைன்யம் - பெரும் சேனையை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஸுக்ரீவே - ஸுக்ரீவனிடத்தில்
ப்ரீதிமான் - திருவுளமுவந்தவராக
அபூத் - ஆனார்.

पादयोः पतितं मूर्ध्ना तमुत्थाप्य हरीश्वरम् ।
प्रेम्णा च बहुमानाच्च राघवः परिषस्वजे ॥

பாதயோ: பதிதம் மூர்த்நா தமுத்தாப்ய ஹரீஸ்வரம் ।
ப்ரேம்ணா ச பஹுமானாச்ச ராகவ: பரிஷஸ்வஜே ॥ 18

மூர்த்நா - முடிதாழ்த்தி
பாதயோ: - இரு திருவடிகளில்
பதிதம் - விழுந்து சேவித்த
தம் - அந்த
ஹரீஸ்வரம் - வானர மன்னனை
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
உத்தாப்ய - எழுந்திருக்கச்செய்து,

ப்ரேம்ணா ச - வாத்ஸல்யத்தாலும்
பஹுமானாத் ச - கௌரவத்தாலும்
பரிஷஸ்வஜே - இறுகத்தழுவிக் கொண்டார்.

परिष्वज्य च धर्मात्मा निषीदेति ततोऽब्रवीत् ।
तं निषण्णं ततो दृष्ट्वा क्षितौ रामोऽब्रवीद्वचः ॥

பரிஷ்வஜ்ய ச தர்மாத்மா நிஷீதேதி ததோऽப்ரவீத் ।
தம் நிஷண்ணம் ததோ த்ருஷ்ட்வா க்ஷிதௌ ராமோऽப்ரவீத் வச: ॥ 19

தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
பரிஷ்வஜ்ய ச - ஆலிங்கனம் செய்துவிட்டு,
தத: - அப்பொழுது
நிஷீத - உட்காரு
இதி - என்று
அப்ரவீத் - ஆக்ஞாபித்தார்;
தத: - அப்பொழுது
க்ஷிதௌ - தரையில்
தம் - அவனை
நிஷண்ணம் - உட்கார்ந்திருக்கிறவனாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
வச: - பின்வரும் திருவாக்கை
அப்ரவீத் - திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

धर्ममर्थं च कामं च काले यस्तु निषेवते ।
विभज्य सततं वीर स राजा हरिसत्तम ॥

தர்மமர்தம் ச காமம் ச காலே யஸ்து நிஷேவதே ।
விபஜ்ய ஸததம் வீர ஸ ராஜா ஹரிஸத்தம ॥ 20

வீர - வீர!
ஹரிஸத்தம - வானரோத்தம!
ய: - எவனொருவன்
தர்மம் - தர்மத்தையும்,
அர்தம் ச - அர்த்தத்தையும்,
காமம் ச - காமத்தையும்,
ஸததம் - எக்காலத்திலும்,
விபஜ்ய - பாகுபாடுசெய்து,
காலே - அதற்கு விதிக்கப்பட்ட காலத்தில்
நிஷேவதே - ஆச்ரயிக்கிறானோ
ஸ: து - அவன்தான்
ராஜா - அரசனாவான்.

हित्वा धर्मं तथाऽर्थं च कामं यस्तु निषेवते ।
स वृक्षाग्रे यथा सुप्तः पतितः प्रतिबुध्यते ॥

ஹித்வா தர்மம் ததார்தம் ச காமம் யஸ்து நிஷேவதே ।
ஸவ்ருக்ஷாக்ரே யதா ஸுப்த: பதித: ப்ரதிபுத்யதே ॥ 21

ய: - எவனொருவன்
தர்மம் - தர்மத்தையும்
ததா - அவ்வண்ணமே
அர்தம் ச - அர்த்தத்தையும்
ஹித்வா - துறந்துவிட்டு,
காமம் து - காமத்தில் மட்டும்
நிஷேவதே - மூழ்கிக்கிடக்கிறானோ
ஸ: - அவன்
வ்ருக்ஷாக்ரே - மரநுனியில்
ஸுப்த: - படுத்துறங்கி
பதித: - கீழே விழுந்தவன்
யதா - எப்படியோ அப்படியே
ப்ரதிபுத்யதே - விழிப்படைகிறான்.

अमित्राणां वधे युक्तो मित्राणां संग्रहे रतः ।
त्रिवर्गफलभोक्ता तु राजा धर्मेण युज्यते ॥

அமித்ராணாம் வதே யுக்தோ மித்ராணாம் ஸங்க்ரஹே ரத: ।
த்ரிவர்க பல போக்தா து ராஜா தர்மேண யுஜ்யதே ॥ 22

அமித்ராணாம் - சத்துருக்களின்
வதே - வதையில்
யுக்த: - பற்றுள்ளவனும்
மித்ராணாம் - நண்பர்களை
ஸங்க்ரஹே - நழுவவிடாது வைத்துக்கொள்வதில்
ரத: - ஊக்கமுடையவனும்,
த்ரிவர்க பலபோக்தா து - தருமம், அர்த்தம், காமம் என்ற மூன்று புருஷார்த்தங்களின் பயனை உள்ளபடி அறிந்து காப்பாற்றுகிறவனுமான
ராஜா - மன்னன்
தர்மேண - தர்மத்தால்
யுஜ்யதே - விளங்குகிறான்.

उद्योगसमयस्त्वेष प्राप्तः शत्रुनिबर्हण ।
संचिन्त्यतां हि पिङ्गेश हरिभिः सह मन्त्रिभिः ॥

உத்யோக ஸமயஸ்த் வேஷ: ப்ராப்த: ஶத்ருநிபர்ஹண ।
ஸஞ்சிந்த்யதாம் ஹி பிங்கேஶ ஹரிபி: ஸஹமந்த்ரிபி: ॥ 23

ஶத்ரு நிபர்ஹண - பகைவரையழிக்கவல்ல
பிங்கேஶ - வானரமன்னா!
உத்யோக ஸமய: - முயற்சி செய்தற்கேற்ற காலம்
ஏஷ: - இதோ
ப்ராப்த: - வந்துவிட்டது.
ஹி - ஆனபடியால்
ஹரிபி: - வானர
மந்த்ரிபி: ஸஹ - மந்திரிமார்களோடுகூட
து - இப்பொழுது
ஸஞ்சிந்த்யதாம் - ஆலோசனை செய்யப்படட்டும்.

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो रामं वचनमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ ராமம் வசனமப்ரவீத் ॥ 24

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ராமம் - ஶ்ரீராமரைப் பார்த்து
து - இப்பொழுது
வசனம் - ஒரு சொல்லை
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

प्रनष्टा श्रीश्च कीर्तिश्च कपिराज्यं च शाश्वतम् ।
त्वत्प्रसादान्महाबाहो पुनः प्राप्तमिदं मया ॥

ப்ரநஷ்டா ஶ்ரீஶ்ச கீர்திஶ்ச கபிராஜ்யம் ச ஶாஶ்வதம் ।
த்வத் ப்ரஸாதான் மஹாபாஹோ புன: ப்ராப்தமிதம் மயா ॥

तव देव प्रसादाच्च भ्रातुश्च जयतां वर ॥

தவ தேவ ப்ரஸாதாச்ச ப்ராதுஶ்ச ஜயதாம் வர ॥ 25

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
ஜயதாம் வர - வெற்றி பெற்றவர்களில் உத்தமரே!
தேவ - ஆண்டவரே!
த்வத் ப்ரஸாதாத் ச - தேவரீருடைய அனுக்கிரஹத்தாலும்
தவ - தேவரீரது
ப்ராது: - தம்பியினது
ப்ரஸாதாத் ச - அனுக்கிரகத்தாலுமே
ப்ரநஷ்டா - இழந்துபோன
ஶ்ரீ: ச - ராஜ்யலக்ஷ்மியும்

கீர்தி: ச - புகழும்
கபிராஜ்யம் - வானரராஜ்யம்
ஶாஶ்வதம் - முழுமையும்
இதம் ச - இதெல்லாமும்
மயா - என்னால்
புன: - மறுபடி
ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டது.

कृतं न प्रतिकुर्याद्यः पुरुषाणां स दूषकः ॥

க்ருதம் ந ப்ரதிகுர்யாத்ய: புருஷாணாம் ஸ தூஷக: ॥ 26
ய: - எவனொருவன்
க்ருதம் - செய்நன்றிக்கு
ப்ரதிகுர்யாத் ந - ஏற்ற கைமாறு செய்யாதிருக்கின்றானோ
ஸ: - அவன்
புருஷாணாம் - மானிடர்களுக்குள்
தூஷக: - கடைபட்டவன்.

एते वानरमुख्याश्च शतशः शत्रुसूदन ।
प्राप्ताश्चादाय बलिनः पृथिव्यां सर्ववानरान् ॥

ஏதே வானர முக்யாஶ்ச ஶதஶ: ஶத்ருஸூதன ।
ப்ராப்தாஶ்சாதாய பலின: ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வ வானரான் ॥ 27
ஶத்ருஸூதன - சத்ருஸம்ஹாரக!
ப்ருதிவ்யாம் - உலகில்
பலின: - பலிஷ்டர்களான
ஸர்வ வானரான் ச - வானரர்கள் எல்லோரையும்
ஆதாய - அழைத்துக்கொண்டு,
ஏதே - இந்த
வானர முக்யா: - வானரோத்தமர்கள்
ஶதஶ: ச - நூற்றுக்கணக்காக
ப்ராப்தா: - வந்துசேர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

ऋक्षाश्च वानराः शूरा गोलाङ्गूलाश्च राघव ।
कान्तारवनदुर्गाणामभिज्ञा घोरदर्शनाः ॥

ரிக்ஷாஶ்சா வானரா: ஶூரா கோலாங்கூலாஶ்ச ராகவ ।
காந்தாரவநதுர்காணாமபிஜ்ஞா கோரதர்ஶநா: ॥ 28
ராகவ - ஸ்ரீராம!
ரிக்ஷா: ச - கரடிகளும்
ஶூரா: - சூரர்களான
வானரா: - வானரர்களும்

கோலாங்கூலா: ச - முகக்களும்
கோர தர்ஶநா: - பயங்கரத் தோற்றமுடையவர்களாய்
காந்தாரவந துர்காணாம் - பள்ளத்தாக்குகளையும், வனங்களையும், மலைகளையும்
அபிஜ்ஞா: - நன்கறிந்தவர்கள்.

देवगन्धर्वपुत्राश्च वानराः कामरूपिणः ।
स्वैः स्वैः परिवृताः सैन्यैर्वर्तन्ते पथि राघव ॥

தேவகந்தர்வ புத்ராஶ்ச வானரா: காமரூபிண: ।
ஸ்வை: ஸ்வை: பரிவ்ருதா: ஸைந்யைர்வர்தந்தே பதி ராகவ ॥ 29
ராகவ - ஸ்ரீராம!
காமரூபிண: - நினைத்த ரூபமெடுக்கவல்லவர்களும்
தேவ கந்தர்வ புத்ரா: ச - தேவர்களுடையவும், கந்தர்வர்களுடையவும் புதல்வர்களுமான
வானரா: - வானரர்கள்
ஸ்வை: ஸ்வை: - தங்கள் தங்கள்
ஸைந்யை: - சேனைகளால்
பரிவ்ருதா: - சூழப்பட்டவர்களாய்
பதி - வழியில்
வர்தந்தே - வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

शतैः शतसहस्रैश्च कोटिभिश्च प्लवङ्गमाः ।
अयुतैश्चावृता वीराः शङ्कुभिश्च परंतप ॥

ஶதை: ஶதஸஹஸ்ரைஶ்ச கோடிபிஶ்ச ப்லவங்கமா: ।
அயுதைஶ்சாவ்ருதா வீரா: ஶங்குபிஶ்ச பரந்தப: ॥ 30

अर्बुदैरर्बुदशतैर्मध्यैश्चान्तैश्च वानराः ।
समुद्रैश्च परार्धैश्च हरयो हरियूथपाः ॥

அர்புதைரர்புத ஶதைர் மத்யைஶ்சாந்தைஶ்ச வானரா: ।
ஸமுத்ரைஶ்ச பரார்தைஶ்ச ஹரயோஹரியூதபா: ॥ 31

आगमिष्यन्ति ते राजन् महेन्द्रसमविक्रमाः ।
मेरुमन्दरसंकाशा विन्ध्यमेरुकृतालयाः ॥

ஆகமிஷ்யந்தி தே ராஜன் மஹேந்த்ர ஸமவிக்ரமா: ।
மேருமந்தரஸங்காஶா விந்த்யமேருக்ருதாலயா: ॥ 32
பரந்தப - சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்யும்
ராஜன் - அரசே!
மஹேந்த்ர ஸமவிக்ரமா: - இந்திரனை நிகர்த்த ஆற்றலுடையவர்களும்,
மேரு மந்தர ஸங்காஶா: - மேரு மலையையும், மந்தர மலையையும் நிகர்த்தவர்களும்,

விந்த்யமேருக்ருதாலயா:-		விந்திய மலையையும், மேரு மலையையும் வாசஸ்தலமாய்க் கொண்டவர்களும்
ஹரியூதபா:	-	வானர சேனைகளின் தலைவர்களுமான
வீரா:	-	சூரர்களான
தே ப்லவங்கமா:	-	அந்த பறக்கவல்ல
வானரா:	-	வானரர்கள்
ஶதை:	-	நூற்றுக்கணக்காகவும்
அயுதை: ச	-	பதினாயிரக்கணக்காகவும்,
ஶதஸஹஸ்ரை: ச	-	லக்ஷக்கணக்காகவும்,
கோடிபி: ச	-	கோடிக்கணக்காகவும்
ஶங்குபி: ச	-	லக்ஷம் கோடிக்கணக்காகவும்,
அர்புதை:	-	பத்து கோடிக் கணக்காகவும்,
மத்யை: ச	-	நூறு கோடிக்கணக்காகவும்
அந்தை: ச	-	ஆயிரம் கோடிக்கணக்காகவும்
ஸமுத்ரை: ச	-	இருபதினாயிரம் கோடிக்கணக்காகவும்
பரார்தை: ச	-	நூறுலக்ஷம் கோடிக்கணக்காகவும்
அர்புத ஶதை: ச	-	பலபத்து கோடிக்கணக்காகவும்
ஹரிபி:	-	வானரர்களால்
ஆவ்ருதா:	-	சூழப்பட்டவர்களாய்
ஆகமிஷ்யந்தி	-	வந்துசேரப் போகிறார்கள்.

ते त्वामभिगमिष्यन्ति राक्षसं ये सबान्धवम् ।
निहत्य रावणं संख्ये ह्यानयिष्यन्ति मैथिलीम् ॥

தே த்வாமபி கமிஷ்யந்தி ராக்ஷஸம் யே ஸபாந்தவம் ।
நிஹத்ய ராவணம் ஸங்க்யே ஹ்யாநயிஷ்யந்தி மைதிலீம் ॥ 33

த்வாம்	-	தேவரீரை
யே	-	எவர்கள்
அபி கமிஷ்யந்தி	-	வந்தடையப் போகின்றார்களோ
தே	-	அவர்கள்
ஸங்க்யே	-	போரில்
ராக்ஷஸம்	-	அரக்கனான
ராவணம்	-	ராவணனை
ஸ பாந்தவம்	-	பந்துக்கள் ஸகிதம்
நிஹத்ய	-	கொன்று,
மைதிலீம்	-	மைதிலியாரை
ஆநயிஷ்யந்தி	-	அழைத்துவரப் போகிறார்கள்;
ஹி	-	இது நிச்சயம்.

ततस्तमुद्योगमवेक्ष्य बुद्धिमान् हरिप्रवीरस्य निदेशवर्तिनः ।
बभूव हर्षाद्वसुधाधिपात्मजः प्रबुद्धनीलोत्पलतुल्यदर्शनः ॥

ததஸ் தமுத்யோகமவேக்ஷ்ய புத்திமான்
ஹரிப்ரவீரஸ்ய நிதேஶ வர்தின: ।
பபூவ ஹர்ஷாத் வஸுதாதி பாத்மஜ:
ப்ரபுத்த நீலோத் பலதுல்யதர்ஶந: ॥ 34

புத்திமான்	-	பேரறிவுற்றவரும்
வஸுதாதிபாத்மஜ:-		சக்ரவர்த்தியின் திருக்குமாரருமான அவர்,
நிதேஶ வர்தின:	-	சொன்னபடி செய்துமுடிக்கும்
ஹரிப்ரவீரஸ்ய	-	வானரோத்தமருடைய
தம்	-	அந்த
உத்யோகம்	-	ஏற்பாட்டை
தத:	-	அப்பொழுது
அவேக்ஷ்ய	-	திருவுள்ளத்தில் பற்றி
ஹர்ஷாத்	-	மனச்சந்துஷ்டியால்
ப்ரபுத்த நீலோத்பல-		அலர்ந்த நீலோத்பலங்களை நிகர்த்த
துல்ய தர்ஶன:		திருக்கண்களையுடையவராய்
பபூவ	-	விளங்கினார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ராமஸமீப ஆகமநம் நாம அஷ்டத்ரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோநசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 39

इति ब्रुवाणं सुग्रीवं रामो धर्मभृतां वरः ।
बाहुभ्यां संपरिष्वज्य प्रत्युवाच कृताञ्जलिम् ॥

இதி ப்ருவாணம் ஸுக்ரீவம் ராமோ தர்மப்ருதாம் வர: ।
பாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலிம் ॥ 1

தர்மப்ருதாம் - தர்மவான்களுக்குள்
வர: - உத்தமரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
இதி - மேற்கண்டவாறு
க்ருதாஞ்ஜலிம் - கைகூப்பிக்கொண்டு
ப்ருவாணம் - மொழிகின்ற
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
பாஹுப்யாம் - இருகரங்களாலும்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய - கட்டித் தழுவி,
ப்ரத்யுவாச - அவனுக்குப் பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

यदिन्द्रो वर्षते वर्षं न तच्चित्रं भवेद्भुवि ।
आदित्यो वा सहस्रांशुः कुर्याद्वितिमिरं नभः ॥

யதிந்த்ரோ வர்ஷதே வர்ஷம் ந தச்சித்ரம் பவேத் புவி ।
ஆதித்யோ வா ஸஹஸ்ராம்ஶு: குர்யாத்விதிமிரம் நப: ॥ 2

இந்த்ர: - இந்திரன்
புவி - பூமியில்
வர்ஷம் - மழையை
வர்ஷதே - பொழிகின்றான்;
ஸஹஸ்ராம்ஶு: - ஆயிரம் கிரணனாகிய
ஆதித்ய: - சூரியபகவான்
நப: - ஆகாசத்தை
விதிமிரம் - இருளற்றதாக
குர்யாத் - செய்கிறான்.
யத் - இந்த
தத்வா - எதுவும்
சித்ரம் பவேத் ச - புதிதாய் வியக்கத்தக்கதன்று.

चन्द्रमा रश्मिभिः कुर्यात् पृथिवीं सौम्य निर्मलाम् ।
त्वद्विधो वापि मित्राणां प्रतिकुर्यात् परंतप ॥

சந்த்ரமா ரஶ்மிபி: குர்யாத் ப்ருதிவீம் ஸௌம்ய நிர்மலாம் ।
த்வத்விதோ வாபி மித்ராணாம் ப்ரீதிம் குர்யாத் பரந்தப ॥ 3

ஸௌம்ய - நண்பா!
சந்த்ரமா: - சந்திரன்
ரஶ்மிபி: - கிரணங்களால்
ப்ருதிவீம் - உலகை
நிர்மலாம் - பிரகாசிக்கிறதாய்
குர்யாத் - செய்கிறான்.
பரந்தப - சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கிறவனே!
அபி வா - இப்படித்தான்
த்வித்வித: - உன்போன்றவன்
மித்ராணாம் - மித்திரர்களுக்கு
ப்ரீதிம் - இஷ்டமானதை
குர்யாத் - செய்வார்.

एवं त्वयि न तच्चित्रं भवेद्यत् सौम्य शोभनम् ।
जानाम्यहं त्वां सुग्रीव सततं प्रियवादिनम् ॥

ஏவம் த்வயி ந தச்சித்ரம் பவேத்யத் ஸௌம்ய ஶோபனம் ।
ஜாநாம்யஹம் த்வாம் ஸுக்ரீவ ஸததம் ப்ரியவாதினம் ॥ 4

ஸௌம்ய - நற்குணமுடையவனே!
யத் - எந்த
ஏதத் ஶோபனம் - இந்த நற்செயல்
த்வயி - உன்னிடத்தில்
பவேத் - விளைந்திருக்கிறது, என்ற
தத் - இது
ந சித்ரம் - வியக்கத்தக்கதன்று.
ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவ!
த்வாம் - உன்னை
அஹம் - நான்
ஸததம் - எக்காலத்திலும்
ப்ரியவாதினம் - ஹிதத்தையே சொல்பவனாக
ஜாநாமி - நன்கறிவேன்.

त्वत्सनाथः सखे संख्ये जेतास्मि सकलानरीन् ।
त्वमेव मे सुहृन्मित्रं साहाय्यं कर्तुमर्हसि ॥

த்வத்ஸநாத: ஸகே ஸங்க்யே ஜேதாஸ்மி ஸகலாநரீன் ।
த்வமேவ மே ஸுஹ்ருன்மித்ரம் ஸாஹாய்யம் கர்துமர்ஹஸி ॥ 5

ஸகே - அப்பா!
ஸங்க்யே - போரில்
த்வத்ஸநாத: - உன்னைத் துணையாகக் கொண்ட நான்
ஸகலான் - எப்படிப்பட்ட

அரீன் - சத்ருக்களையும்
ஜேதாஸ்மி - தோற்கடிப்பேன்.
த்வம் ஏவ - நீதான்
மே - எனக்கு
ஸுஹ்ருத் - ஆபத்திலுதவும்
மித்ரம் - மித்திரன்;
ஸாஹாய்யம் - வேண்டிய உதவியை
கர்தும் அர்ஹஸி - செய்யவேண்டும்.

जहारात्मविनाशाय वैदेहीं राक्षसाधमः ।
वञ्चयित्वा तु पौलोमीमनुह्लादो यथा शचीम् ॥

ஜஹாராத்ம விநாஶாய வைதேஹீம் ராக்ஷஸாதம: ।
வஞ்ச யித்வா து பௌலோமீமனுஹ்ராதோ யதா ஶசீம் ॥ 6

அனுஹ்ராத: - அனுஹ்லாதனென்ற அசுரன்
பௌலோமீம் - புலோமனின் புதல்வியான
ஶசீம் - இந்திராணியை
வஞ்சயித்வா - வஞ்சித்து, திருடிச்சென்றது
யதா து - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ராக்ஷஸாதம: - ராக்ஷஸப் பதரான அவன்
ஆத்ம விநாஶாய - தனது அழிவுக்காகவே
வைதேஹீம் - ஜானகியை
ஜஹார - திருடியிருக்கிறான்.

अचिरात्तं वधिष्यामि रावणं निशितैः शरैः ।
पौलोम्याः पितरं दृप्तं शतक्रतुरिवारिहा ॥

அசிராத்தம் வதிஷ்யாமி ராவணம் நிஶிதை: ஶரை: ।
பௌலோம்யா: பிதரம் த்ருப்தம் ஶதக்ரதுரிவாரிஹா ॥ 7

தம் ராவணம் - அந்த ராவணனை
அசிராத் - சீக்கிரமே
நிஶிதை: ஶரை: - கூரிய பாணங்களால்
அரிஹா - சத்ருஸம்ஹாரகனான
ஶதக்ரது: - இந்திரன்
பௌலோம்யா: - இந்திராணியினது
த்ருப்தம் - கர்வம்கொண்ட
பிதரம் - தந்தையை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
வதிஷ்யாமி - வதம் செய்யப் போகிறேன்.

एतस्मिन्नन्तरे चैव रजः समभिवर्तत ।
उष्णां तीव्रां सहस्रांशोश्छादयद्गगने प्रभाम् ॥

ஏதஸ்மின்நந்தரே சைவ ரஜ: ஸமபிவர்தத ।
உஷ்ணாம் தீவ்ராம் ஸஹஸ்ராம்ஶோஶ்சாதயத் ககனே ப்ரபாம் ॥ 8

ஏதஸ்மின் அந்தரே - இதே சமயத்தில்
ரஜ: - புழுதி
ககனே - ஆகாயத்தில்
ஸஹஸ்ராம்ஶோ: - சூரிய பகவானது
உஷ்ணாம் ச - உஷ்ணமானதும்
தீவ்ராம் ஏவ - கடுமையானதுமான
ப்ரபாம் - ஒளியை
சாதயத் - மறைத்துக்கொண்டு
ஸமபிவர்தத - நிறைந்து கிடந்தது.

दिशः पर्याकुलाश्चासन् रजसा तेन मूर्छिताः।
चचाल च मही सर्वा सशैलवनकानना ॥

திஶ: பர்யாகுலாஶ் சாஸந் ரஜஸா தேந மூர்ச்சிதா: ।
சசால ஹி மஹீ ஸர்வா ஸஶைலவனகானனா ॥ 9

தேந - அந்த
ரஜஸா - தூளியால்
திஶ: ச - திக்குகளெல்லாம்
பர்யாகுலா: - எங்கும் நிறைந்தவைகளாய்
மூர்ச்சிதா: - மூடுண்டவைகளாய்
ஆஸந் - ஆயின.
ஸஶைல வனகானனா - மலைகளையும், வனங்களையும், சோலைகளையுமுள்ளிட்ட
மஹீ - பூமி
ஸர்வா ச - எல்லாமும்
சசால - நடுங்கிற்று.

ततो नगेन्द्रसंकाशैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्महाबलैः ।
कृत्स्ना संछादिता भूमिरसंख्येयैः प्लवङ्गमैः ॥

ததோ நகேந்த்ர ஸங்காஶைஸ்தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ரைர் மஹாபலை: ।
க்ருத்ஸ்நா ஸஞ்சாதிதா பூமிரஸங்க்யேயை: ப்லவங்கமை: ॥ 10

பூமி: - பூமி
க்ருத்ஸ்நா - எல்லாமும்
தத: - அப்பொழுது
நகேந்த்ர ஸங்காஶை:- இமயமலையை நிகர்த்தவர்களும்,
தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ரை: - கூரிய பற்களையுடையவர்களும்,
மஹாபலை: - மகா பலவான்களுமான
அஸங்க்யேயை: - கணக்கற்ற

ப்லவங்கமை: - வானரர்களால்
ஸஞ்சாதிதா - நிறைந்ததாயிற்று.

निमेषान्तरमात्रेण ततस्तैर्हरियूथपैः ।
कोटीशतवृतैश्चैव प्रच्छन्ना कामरूपिभिः ॥

நிமேஷாந்தர மாத்ரேண ததஸ்தைர் ஹரியூதபை: ।
கோடீஶத வ்ருதைஸ்சைவ ப்ரச்சன்னா காமரூபிபி: ॥ 11

நிமேஷாந்தர மாத்ரேண ஏவ - ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளேயே
காமரூபிபி: - நினைத்த ரூபமெடுக்கவல்ல
கோடீ ஶத வ்ருதை: - பல கோடிகளால் சூழப்பட்டவர்களான
தை: - அந்த
ஹரியூதபை: - வானர சேனைத் தலைவர்களால்
தத: - அப்பொழுது
ப்ரச்சன்னா ச - பூமி மூடிக் கிடந்தது.

नादेयैः पार्वतेयैश्च सामुद्रैश्च महाबलैः ।
हरिभिर्मेघनिर्ह्रादैरन्यैश्च वनवासिभिः ॥

நாதேயை: பார்வதே யைஶ்ச ஸாமுத்ரைஶ்ச மஹாபலை: ।
ஹரிபிர்மேக நிர் ஹ்ராதை ரந்யைஶ்ச வனவாஸிபி: ॥ 12

तरुणादित्यवर्णैश्च शशिगौरैश्च वानरैः ।
पद्मकेसरवर्णैश्च श्वेतैर्मेरुकृतालयैः ॥

தருணாதித்ய வர்ணைஶ்ச ஶஶி கௌரைஶ்ச வானரை: ।
பத்ம கேஸரவர்ணைஶ்ச ஶ்வேதைர் மேரு க்ருதாலயை: ॥ 13

कोटीसहस्रैर्दशभिः श्रीमान् परिवृतस्तदा ।
वीरः शतबलिर्नाम वानरः प्रत्यदृश्यत ॥

கோடி ஸஹஸ்ரைர்தஶபி: ஶ்ரீமான் பரிவ்ருதஸ்ததா ।
வீர: ஶதவலிர்நாம வானர: ப்ரத்ய த்ருஶ்யத ॥ 14

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானும்
வீர: - வீரனுமான
ஶதவலி: - சதவலி
நாம - என்ற
வான்ர: - வானரன்
ததா - அப்பொழுது
நாதேயை: - நதிகளில் வசிப்பவர்களும்,
பர்வதேயை: ச - பர்வதங்களில் வசிப்பவர்களும்,
ஸாமுத்ரை: ச - சமுத்திரங்களில் வசிப்பவர்களும்,

வனவாஸிபி: - வனங்களில் வசிப்பவர்களும்,
மேரு க்ருதாலயை: - மேருமலையை இருப்பிடமாய்க் கொண்டவர்களுமான
ஹரிபி: ச - வானரர்களாலும்
அந்யை: - மற்றுமுள்ள
மஹாபலை: - மகா பலவான்களும்
மேக நிர்ஹ்ராதை: - மேகம்போல் கர்ச்சிக்கின்றவர்களும்
தருணாதித்ய வர்ணை: ச- இளஞ்சூரியனது நிறமுடையவர்களும்
ஶஶி கௌரை: ச - சந்திரனை நிகர்த்து பொன்னிறமானவர்களும்,
பத்ம கேஸர வர்ணை: ச-தாமரைக் குஞ்சத்தை நிகர்த்த வர்ணம் உடையவர்களும்,
ஶ்வேதை: - வெண்ணிறமுடையவர்களான
தஶபி: கோடி ஸஹஸ்ரை:-பத்தாயிரங்கோடிக்கணக்கான
வானரை: - வானரர்களால்
பரிவ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ப்ரத்ய த்ருஶ்யத - வந்துதோன்றினான்.

ततः काञ्चनशैलाभस्ताराया वीर्यवान् पिता ।
अनेकैर्दशसाहस्रैः कोटीभिः प्रत्यदृश्यत ॥

தத: காஞ்சன ஶைலாபஸ் தாராயா வீர்யவான் பிதா ।
அனேகைர்தஶ ஸாஹஸ்ரை: கோடீபி: ப்ரத்யத்ருஶ்யத ॥ 15

காஞ்சன ஶைலாப: - பொன்மலையை நிகர்த்தவனும்
வீர்யவான் - வீர்யவானுமான
தாராயா: - தாரையின்
பிதா - தந்தை
தஶ ஸாஹஸ்ரை: - பத்தாயிரக்கணக்காகவும்
கோடீபி: - கோடிக்கணக்காகவும்
அனேகை: - பலரோடு
தத: - அப்பொழுது
ப்ரத்ய த்ருஶ்யத - வந்து தோன்றினான்.

तथापरेण कोटीनां सहस्रेण समन्वितः ।
पिता रुमायाः संप्राप्तः सुग्रीवश्वशुरो विभुः ॥

ததாபரேண கோடீனாம் ஸஹஸ்ரேண ஸமன்வித: ।
பிதா ருமாயா: ஸம்ப்ராப்த: ஸுக்ரீவஶ்வஶுரோ விபு: ॥ 16

விபு: - மகா சாமர்த்தியசாலியும்
ஸுக்ரீவ ஶ்வஶுர: - ஸுக்ரீவன் மாமனாருமான
ருமாயா: - ருமையின்
பிதா - தந்தை

ததா - அப்படியே
அபரேண - இதர
கோடீனாம் - கோடிகளின்
ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரத்தால்
ஸமன்வித: - சூழப்பட்டவனாய்
ஸம்ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

पद्मकेसरसंकाशस्तरुणार्कनिभाननः ।
बुद्धिमान् वानरश्रेष्ठः सर्ववानरसत्तमः ॥

பத்ம கேஸர ஸங்காஶஸ்தருணார்க நிபாநந: ।
புத்திமான் வானர ஶ்ரேஷ்ட: ஸர்வ வானரஸத்தம: ॥ 17

अनीकैर्बहुसाहस्रैर्वानराणां समन्वितः ।
पिता हनुमतः श्रीमान् केसरी प्रत्यदृश्यत ॥

அனீகைர் பஹு ஸாஹஸ்ரைர் வானராணாம் ஸமன்வித: ।
பிதா ஹநுமத: ஶ்ரீமான் கேஸரீ ப்ரத்யத்ருஶ்யத ॥ 18

பத்ம கேஸர ஸங்காஶ: - தாமரைக் குஞ்சத்தை நிகர்த்தவனும்,
தருணார்க நிபாநந: - இளஞ்சூரியனை நிகர்த்த முகமுடையவனும்,
புத்திமான் - புத்திமானும்,
ஸர்வ வானர ஸத்தம: - வானரர்கள் எல்லோரிலும் உத்தமனும்,
வானர ஶ்ரேஷ்ட: - வானரர்களுக்குத் தலைவனும்,
ஶ்ரீமான் - ஶ்ரீமானும்,
ஹநுமத: - ஹனுமாரின்
பிதா: - தந்தையுமான
கேஸரீ - கேஸரி என்ற வானரன்
வானராணாம் - வானரர்களின்
பஹு ஸாஹஸ்ரை: - பல ஆயிரக்கணக்கான
அனீகை: - சேனைகளோடு
ஸமன்வித: - கூடியவனாய்
ப்ரத்யத்ருஶ்யத - வந்து தோன்றினான்.

गोलाङ्गूलमहाराजो गवाक्षो भीमविक्रमः ।
वृतः कोटिसहस्रेण वानराणामदृश्यत ॥

கோலாங்கூல மஹாராஜோ கவாக்ஷோ பீமவிக்ரம: ।
வ்ருத: கோடி ஸஹஸ்ரேண வானராணாமத்ருஶ்யத ॥ 19

பீமவிக்ரம: - அஞ்சதக்க வலிவுடையவனும்
கோலாங்கூல மஹாராஜ: - முசுக்களுக்கு மகாராஜனுமான
கவாக்ஷ: - கவாக்ஷன்

வானராணாம் - வானரர்களின்
கோடி ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரம் கோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
அத்ருஶ்யத - தோன்றினான்.

ऋक्षाणां भीमवेगानां धूम्रः शत्रुनिबर्हणः ।
वृतः कोटिसहस्राभ्यां द्वाभ्यां समभिवर्तत ॥

ருக்ஷாணாம் பீமவேகாநாம் தூம்ர: ஶத்ருநிபர்ஹண: ।
வ்ருத: கோடி ஸஹஸ்ராப்யாம் த்வாப்யாம் ஸமபிவர்தத ॥ 20

ஶத்ரு நிபர்ஹண: - சத்ருஸம்ஹாரகனான
தூம்ர: - தூம்ரன்
பீமவேகாநாம் - அஞ்சத்தக்க சக்திகொண்ட
ருக்ஷாணாம் - கரடிகளினுடைய
த்வாப்யாம் - இரண்டு
கோடி ஸஹஸ்ராப்யாம் - ஆயிரங்கோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ஸமபிவர்தத - வந்துசேர்ந்தான்.

महाचलनिभैर्घोरैः पनसो नाम यूथपः ।
आजगाम महावीर्यस्तिसृभिः कोटिभिर्वृतः ॥

மஹாசலநிபைர் கோரை: பனஸோ நாம யூதப: ।
ஆஜகாம மஹாவீர்யஸ்திஸ்ருபி: கோடிபிர் வ்ருத: ॥ 21

மஹாவீர்ய: - மகாவீர்யவானான
பனஸ: - பனஸன்
நாம - என்ற
யூதப: - சேனைத்தலைவன்
மஹாசல நிபை: - பெரும் மலைகளை ஒத்த
கோரை: - பயங்கரமான
திஸ்ருபி: - மூன்று
கோடிபி: - கோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ஆஜகாம - வந்துசேர்ந்தான்.

नीलाञ्जनचयाकारो नीलो नामाथ यूथपः ।
अदृश्यत महाकायः कोटिभिर्दशभिर्वृतः ॥

நீலாஞ்ஜநசயாகாரோ நீலோ நாமாத யூதப: ।
அத்ருஶ்யத மஹாகாய: கோடிபிர் தஶபிர்வ்ருத: ॥ 22

நீலாஞ்ஜநசயாகார: - கருத்த அஞ்சன மலையை நிகர்த்த
மஹாகாய: - பெரும் உடலையுடையவனும்,

யூதப: - சேனைத்தலைவனுமான
நீல: நாம - நீலனென்பவன்
தஶபி: - பத்து
கோடிபி: - கோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
அத - அப்பொழுது
அத்ருஶ்யத - வந்துதோன்றினான்.

ततः काञ्चनशैलाभो गवयो नाम यूथपः ।
आजगाम महावीर्यः कोटिभिः पञ्चभिर्वृतः ॥

தத: காஞ்சநஶைலாபோ கவயோ நாம யூதப: ।
ஆஜகாம மஹாவீர்ய: கோடிபி: பஞ்சபிர்வ்ருத: ॥ 23
தத: - பிறகு
காஞ்சந ஶைலாப: - பொன்மலையை நிகர்த்தவனும்,
மஹாவீர்ய: - மகா வீர்யவானும்,
யூதப: - சேனைத்தலைவனுமான
கவய: நாம - கவயன் என்பவன்
பஞ்சபி: - ஐந்து
கோடிபி: - கோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ஆஜகாம - வந்துசேர்ந்தான்.

दरीमुखश्च बलवान् यूथपोऽभ्याययौ तदा ।
वृतः कोटिसहस्रेण सुग्रीवं समुपस्थितः ॥

தரீமுகஶ்ச பலவான் யூதபோऽப்யாயயௌ ததா ।
வ்ருத: கோடி ஸஹஸ்ரேண ஸுக்ரீவம் ஸமுபஸ்தித: ॥ 24
பலவான் - பலவானும்
யூதப: - சேனைத்தலைவனுமான
தரீமுக: - தரீமுகனென்ற வானரன்
கோடி ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரம் கோடியால்
வ்ருத: ச - சூழப்பட்டவனாகவே
ததா - அப்பொழுது
அப்யாயயௌ - வந்துசேர்ந்தான்.
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸமுபஸ்தித: - அணுகி நின்றான்.

मैन्दश्च द्विविदश्चोभावश्विपुत्रौ महाबलौ ।
कोटिकोटिसहस्रेण वानराणामदृश्यताम् ॥

மைந்தஶ்ச த்விவிதஶ் சோபாவஶ்விபுத்ரௌ மஹாபலௌ ।
கோடி கோடி ஸஹஸ்ரேண வாநரணாமத்ருஶ்யதாம் ॥ 25
மஹாபலௌ - மகா பலவான்களும்
அஶ்வி புத்ரௌ - அசுவினி தேவதைகளின் புதல்வர்களுமான
மைந்த: ச - மைந்தனென்பவனும்
த்விவித: ச - திவிதனென்பவனுமான
உபௌ - இருவர்களும்
வாநரணாம் - வானரர்களின்
கோடி கோடி ஸஹஸ்ரேண-பல்லாயிரம் கோடியோடு
அத்ருஶ்யதாம் - தோன்றினார்கள்.

गजश्च बलवान् वीरः कोटिभिस्तिसृभिर्वृतः ।
आजगाम महातेजाः सुग्रीवस्य समीपतः ॥

கஜஶ்ச பலவான்வீர: கோடிபிஸ்திஸ்ருபிர்வ்ருத: ।
ஆஜகாம மஹாதேஜா: ஸுக்ரீவஸ்ய ஸமீபத: ॥ 26
மஹாதேஜா: - மகா பராக்கிரமசாலியும்,
பலவான் - பலவானும்,
வீர: - வீரனுமான
கஜ: ச - கஜனென்பவனும்,
திஸ்ருபி: கோடிபி: - மூன்று கோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
ஸமீபத: - சன்னிதிக்கு
ஆஜகாம - வந்துசேர்ந்தான்.

ऋक्षराजो महातेजा जाम्बवान्नाम नामतः ।
कोटिभिर्दशभिः प्राप्तः सुग्रीवस्य वशे स्थितः ॥

ருக்ஷராஜோ மஹாதேஜா ஜாம்பவான்நாம நாமத: ।
கோடிபிர் தஶபி: ப்ராப்த: ஸுக்ரீவஸ்ய வஶே ஸ்தித: ॥ 27
மஹாதேஜா: - மகத்தான ஆற்றலுடையவரும்
ருக்ஷராஜ: - கரடி மன்னரும்
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனது
வஶே - ஆளுகையில்
ஸ்தித: - இருந்தவரும்
நாமத: - பெயரால்
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவானென்று
நாம - பெயர்பெற்ற அவர்
தஶபி: - பத்து
கோடிபி: - கோடிகளோடு
ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தார்.

रुमण्वान्नाम विक्रान्तो वानरो वानरेश्वरम् ।
आययौ बलवांस्तूर्णं कोटीशतसमावृतः ॥

ருமண்வான் நாம விக்ராந்தோ வாநரோ வானரேஶ்வரம் ।
ஆயயௌ பலவான் தூர்ணம் கோடீஶதஸமாவ்ருத: ॥ 28

விக்ராந்த: - பராக்கிரமசாலியும்
பலவான் - பலவானுமான
ருமண்வான் - ருமண்வான்
நாம - என்ற
வாநர: - வானரன்
கோடீஶத ஸமாவ்ருத: - நூறுகோடியால் சூழப்பட்டவனாய்
வானரேஶ்வரம் - வானரமன்னனை
தூர்ணம் - விரைவில்
ஆயயௌ - வந்து அடைந்தார்.

ततः कोटिसहस्राणां सहस्रेण शतेन च ।
पृष्ठतोऽनुगतः प्राप्तो हरिभिर्गन्धमादनः ॥

தத: கோடிஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரேண ஶதேந ச ।
ப்ருஷ்டதோऽநுகத: ப்ராப்தோ ஹரிபிர்கந்தமாதன: ॥ 29

கந்தமாதன: - கந்தமாதனன் என்பவன்
கோடி ஸஹஸ்ராணாம் - ஆயிரங் கோடிகளின்
ஹரிபி: - வானரர்களால்
ஶதேந - நூற்றுக்கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரேண ச - ஆயிரக்கணக்காகவும்
ப்ருஷ்டத: - பக்கலில்
அநுகத: - பின்தொடர்ந்து வரப்பட்டவனாய்
தத: - அப்பொழுது
ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

ततः पद्मसहस्रेण वृतः शङ्कुशतेन च ।
युवराजोऽङ्गदः प्राप्तः पितृतुल्यपराक्रमः ॥

தத: பத்மஸஹஸ்ரேண வ்ருத: ஶங்குஶதேன ச ।
யுவராஜோऽங்கத: ப்ராப்த: பித்ருதுல்யபராக்ரம: ॥ 30

பித்ரு துல்ய பராக்ரம: - தந்தையை நிகர்த்த பராக்கிரமசாலியும்,
யுவராஜ: - இளவரசுமான
அங்கத: - அங்கதன்
ஶங்குஶதேன - நூறுலக்ஷம் கோடியாலும்
பத்ம ஸஹஸ்ரேண ச - நூறுகோடி கோடியாலும்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
தத: - அப்பொழுது
ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

ततस्ताराद्युतिस्तारो हरिर्भीमपराक्रमः ।
पञ्चभिर्हरिकोटीभिर्दूरतः प्रत्यदृश्यत ॥

ததஸ்தாராத்யுதிஸ் தாரோ ஹரிர்பீமபராக்ரம: ।
பஞ்சபிர்ஹரி கோடீபிர்தூரத: ப்ரத்யத்ருஶ்யத ॥ 31

தாராத்யுதி: - நக்ஷத்திரம் போன்ற ஒளிகொண்டவனும்
பீமபராக்ரம: - அஞ்சத்தக்க பராக்கிரமத்தையுடையவனுமான
தார: - தாரனென்ற
ஹரி: - வானரன்
பஞ்சபி: - ஐந்து
ஹரிகோடிபி: - வானர கோடிகளோடு
தூரத: - வெகுதூரத்திலிருந்து
தத: - அப்பொழுது
ப்ரத்யத்ருஶ்யத - வந்து தோன்றினான்.

इन्द्रजानुः कपिर्वीरो यूथपः प्रत्यदृश्यत ।
एकादशानां कोटीनामीश्वरस्तैश्च संवृतः ॥

இந்த்ரஜாநு: கபிர்வீரோ யூதப: ப்ரத்யத்ருஶ்யத ।
ஏகாதஶாநாம் கோடீ நாமீஶ்வரஸ்தை ஶ்சஸம்வ்ருத: ॥ 32

வீர: - வீரனும்
யூதப: - சேனைத்தலைவனும்
ஏகாதஶாநாம் - பதினொன்று
கோடீநாம் - கோடிகளின்
ஈஶ்வர: - அதிபனுமான
இந்த்ரஜாநு: - இந்திரஜானு என்ற
கபி: - வானரன்
தை: - அவர்களால்
ஸமாவ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ப்ரத்ய த்ருஶ்யத - வந்து தோன்றினான்.

ततो रम्भस्त्वनुप्राप्तस्तरुणादित्यसंनिभः ।
अयुतेनावृतश्चैव सहस्रेण शतेन च ॥

ததோ ரம்பஸ்த்வநு ப்ராப்தஸ் தருணாதித்ய ஸந்நிப: ।
அயுதேநாவ்ருதஶ்சைவ ஸஹஸ்ரேண ஶதேந ச ॥ 33

தருணாதித்ய ஸந்நிப: - இளம் சூரியனை நிகர்த்தவனான
ரம்ப: - ரம்பனென்பவன்
ஶதேந ச - நூற்றுக்கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரேண ச - ஆயிரக்கணக்காகவும்
அயுதேந ஏவ - பதினாயிரக்கணக்காகவும்
ஆவ்ருத: து - சூழப்பட்டவனாகவே
தத: - அப்பொழுது
அநுப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

ततो यूथपतिर्वीरो दुर्मुखो नाम वानरः ।
प्रत्यदृश्यत कोटिभ्यां द्वाभ्यां परिवृतो बली ॥

ததோ யூதபதிர்வீரோ துர்முகோ நாம வானர: ।
ப்ரத்ய த்ருஶ்யத கோடிப்யாம் த்வாப்யாம் பரிவ்ருதோ பலீ ॥ 34

தத: - அதற்குப்பின்
பலீ - பலசாலியும்
வீர: - சூரனும்
யூதபதி: - சேனைத்தலைவனுமான
துர்முக: நாம - துர்முகன் என்ற
வானர: - வானரன்
த்வாப்யாம் - இரண்டு
கோடிப்யாம் - கோடிகளால்
பரிவ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ப்ரத்ய த்ருஶ்யத - வந்துசேர்ந்தான்.

कैलासशिखराकारैर्वानरैर्भीमविक्रमैः ।
वृतः कोटिसहस्रेण हनुमान् प्रत्यदृश्यत ॥

கைலாஸ ஶிகரா காரைர்வானரைர் பீம விக்ரமை: ।
வ்ருத: கோடிஸஹஸ்ரேண ஹநுமான் ப்ரத்யத்ருஶ்யத ॥ 35

ஹநுமான் - ஹனுமார்
கைலாஸ ஶிகரா காரை: - கைலாஸ மலையை நிகர்த்த உருக்கொண்டவர்களும்
பீம விக்ரமை: - அஞ்சத்தக்க பராக்கிரமசாலிகளுமான
வானரை: - வானரர்களால்
கோடி ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரம் கோடிகணக்காக
வ்ருத: - சூழப்பட்டராய்
ப்ரத்யத்ருஶ்யத - காணப்பட்டார்.

नलश्चापि महावीर्यः संवृतो द्रुमवासिभिः ।
कोटीशतेन संप्राप्तः सहस्रेण शतेन च ॥

நளஶ்சாபி மஹாவீர்ய: ஸம்வ்ருதோ த்ருமவாஸிபி: ।
கோடீஶதேன ஸம்ப்ராப்த: ஸஹஸ்ரேண ஶதேந ச॥ 36

மஹாவீர்ய: - மகா வீர்யவானான
நள: - நளன்
கோடீஶதேன ச - நூறுகோடிக் கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரேண அபி - ஆயிரக்கணக்காகவும்,
ஶதேந ச - நூற்றுக்கணக்காகவும்
த்ரும வாஸிபி: - மரங்களில் வசிப்பவர்களால்
ஸம்வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
ஸம்ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

ततो दधिमुखः श्रीमान् कोटिभिर्दशभिर्वृतः ।
संप्राप्तोऽभिमतस्तस्य सुग्रीवस्य महात्मनः ॥

ததோ ததிமுக: ஸ்ரீமான் கோடி பிர்தஶபிர் வ்ருத: ।
ஸம்ப்ராப்தோ பி மதஸ்தஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 37

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானும்,
தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவருக்கு
அபிமத: - இஷ்டப்பட்டவனுமான
ததிமுக: - ததிமுகனென்பவன்
தஶபி: கோடிபி: - பத்து கோடிகளால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாய்
தத: - அப்பொழுது
ஸம்ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

शरभः कुमुदो वह्निर्वानरो रंह एव च ।
एते चान्ये च बहवो वानराः कामरूपिणः ॥

ஶரப: குமுதோ வந்ஹிர் வானரோ ரம்ஹ ஏவ ச ।
ஏதே சான்யே ச பஹவோ வானரா: காமரூபிண: ॥ 38

आवृत्य पृथिवीं सर्वां पर्वतांश्च वनानि च ।
यूथपाः समनुप्राप्तास्तेषां संख्या न विद्यते ॥

ஆவ்ருத்ய ப்ருதிவீம் ஸர்வாம் பர்வதாம்ஶ்ச வனாநி ச ।
யூதபா: ஸமநுப்ராப்தாஸ் தேஷாம் ஸங்க்யா ந வித்யதே ॥

आगताश्च विशिष्टाश्च पृथिव्यां सर्ववानराः ॥

ஆகதாஶ்ச விஶிஷ்டாஶ்ச ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வவானரா: ॥ 39

ஶரப: - சரபன்
குமுத: - குமுதன்
வந்ஹி: ச - வந்நி
ரம்ஹ: வானர: ஏவ - ரம்மனென்ற வானரன் ஆகிய
ஏதே ச - இவர்களும்,
ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில்
காமரூபிண: - நினைத்த ரூபமெடுக்கவல்ல
விஶிஷ்டா: - பெரியோர்களான
பஹவ: - பல
வானரா: ச - வானரர்களும்
அன்யே - மற்றுமுள்ள சாதாரண
ஸர்வ வானரா: ச - வானரர்கள் எல்லோரும்
ஸமநுப்ராப்த: - கூடவே வந்த
யூதபா: ச - சேனைத் தலைவர்களும்

ப்ருதிவீம் - உலகை
ஸர்வாம் - எங்கும்
பர்வதான் ச - பர்வதங்களையும்
வனாநி ச - வனங்களையும்
ஆவ்ருத்ய - மறைத்துக்கொண்டு,
ஆகதா: - வந்து சேர்ந்தார்கள்.
தேஷாம் - அவர்களுடைய
ஸங்க்யா - தொகை
ந வித்யதே - எண்ண முடியாது.

आप्लवन्तः प्लवन्तश्च गर्जन्तश्च प्लवङ्गमाः ।
अभ्यवर्तन्त सुग्रीवं सूर्यमभ्रगणा इव ॥

ஆப்லவந்த: ப்லவந்தஶ்ச கர்ஜந்தஶ்ச ப்லவங்கமா: ।
அப்யவர்தந்த ஸுக்ரீவம் ஸூர்யமப்ரகணா இவ ॥ 40

ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
ஆப்லவந்த: - குதித்துக்கொண்டும்
ப்லவந்த: ச - கூத்தாடிக்கொண்டும்
கர்ஜந்த: ச - கர்ஜித்துக்கொண்டும்
ஸூர்யம் - சூரியபகவானை
அப்ரகணா: - மேகக்கூட்டங்கள்
இவ - போலவே
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை,
அப்யவர்தந்த - சூழ்ந்துகொண்டனர்.

कुर्वाणा बहु शब्दांश्च प्रहृष्टा बलशालिनः ।
शिरोभिर्वानरेन्द्राय सुग्रीवाय न्यवेदयन् ॥

குர்வாணா பஹூஶப்தாம்ஶ்ச ப்ரஹ்ருஷ்டா பலஶாலின: ।
ஶிரோபிர் வானரேந்த்ராய ஸுக்ரீவாய ந்யவேதயன் ॥ 41

பலஶாலின: - பலசாலிகளான அவர்கள்
ப்ரஹ்ருஷ்டா: - சந்தோஷமுடையவர்களாய்
பஹூஶப்தான் - பலவித சப்தங்களை
குர்வாணா: ச - போடுகின்றவர்களாய்
வானரேந்த்ராய - வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவாய - ஸுக்ரீவனுக்கு
ஶிரோபி: ந்யவேதயன்-தலைவணங்கி நின்றார்கள்.

अपरे वानरश्रेष्ठाः संगम्य च यथोचितम् ।
सुग्रीवेण समागम्य स्थिताः प्राञ्जलयस्तदा ॥

அபரே வானரஶ்ரேஷ்டா: ஸம்கம்ய ச யதோசிதம் ।
ஸுக்ரீவேண ஸமாகம்ய ஸ்திதா: ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததா ॥ 42

ததா - அப்பொழுது
அபரே - மற்றுமுள்ள
வானரஶ்ரேஷ்டா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவரை
ஸமாகம்ய - அடைந்து,
யதோசிதம் - விதிப்படி
ஸம்கம்ய ச - மரியாதைசெய்து,
ப்ராஞ்ஜலய: - அஞ்சலிஹஸ்தர்களாய்
ஸ்திதா: - காத்து நின்றார்கள்.

सुग्रीवस्त्वरितो रामे सर्वांस्तान् वानरर्षभान् ।
निवेदयित्वा धर्मज्ञः स्थितः प्राञ्जलिरब्रवीत् ॥

ஸுக்ரீவஸ்த்வரிதோ ராமே ஸர்வாம் ஸ்தான் வாநரர்ஷபான் ॥
நிவேதயித்வா தர்மஞ: ஸ்தித: ப்ராஞ்ஜலிரப்ரவீத் ॥ 43

தர்மஞ: - தர்மக்ஞனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
த்வரித: - காலதாமதம் செய்யாதவனாய்
ப்ராஞ்ஜலி: - கைகூப்பி
ஸ்தித: - நின்றுகொண்டு
ராமே - ஸ்ரீராமரிடத்தில்
நிவேதயித்வா - தெரிவித்துவிட்டு,
தான் - அந்த
வாநரர்ஷபான் - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வான் - எல்லோரையும் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான்.

यथासुखं पर्वतनिर्झरेषु वनेषु सर्वेषु च वानरेन्द्राः ।
निवेशयित्वा विधिवद्बलानि बलं बलज्ञः प्रतिपत्तुमीष्टे ॥

யதாஸுகம் பர்வதநிர்ஜரேஷு வனேஷு ஸர்வேஷு ச வாநரேந்த்ரா: ।
நிவேஶயித்வா விதிவத்பலாநி பலம் பலஞ: ப்ரதி பத்துமீஷ்டே ॥ 44

வாநரேந்த்ரா: - வானரோத்தமர்களே!
பர்வத நிர்ஜரேஷு - மலையருவிகளிலும்
ஸர்வேஷு ச - எல்லா
வனேஷு - காடுகளிலும்
யதாஸுகம் - சௌகரியப்படி
பலாநி - சைன்யங்களை
நிவேஶயித்வா - தங்கியிருக்கச் செய்துவிட்டு,
பலஞ: - தனது சைன்யத்தையறிந்தவன்
பலம் - தனது சைன்யத்தை
விதி வத் - முறைப்படி
ப்ரதிபத்தும் இஷ்டே - பாதுகாக்க வேண்டும்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸேநாநிவாஸோ நாம ஏகோநசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 40

अथ राजा समृद्धार्थः सुग्रीवः प्लवगाधिपः ।
उवाच नरशार्दूलं रामं परबलार्दनम् ॥

அத ராஜா ஸம்ருத்தார்த: ஸுக்ரீவ: ப்லவகாதிப: ।
உவாச நரஶார்தூலம் ராமம் பரபலார்தனம் ॥ 1

அத - அப்பொழுது
ஸம்ருத்தார்த: - எண்ணம் முற்றப்பெற்றவனும்,
ப்லவகேஶ்வர: - வானரர்களுக்கு ஈசனுமான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ
ராஜா - மன்னன்
பரபலார்தனம் - சத்ருசைன்யத்தை அழிக்கும்
நரஶார்தூலம் - புருஷோத்தமரான
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
உவாச - மொழிந்தான்.

आगता विनिविष्टाश्च बलिनः कामरूपिणः ।
वानरा वारणेन्द्राभा ये मद्विषयवासिनः ॥

ஆகதா விநிவிஷ்டாஶ்ச பலின: காமரூபிண: ।
வானரா வாரணேந்த்ராபா யே மத்விஷயவாஸிந: ॥ 2

யே - எவர்கள்
மத்விஷய வாஸிந: - எனது தேசத்தில் வசிக்கின்றவர்களும்,
வாரணேந்த்ராபா: - யானையரசுகளை நிகர்த்தவர்களும்,
பலின: - பலசாலிகளும்,
காமரூபிண: - நினைத்த ரூபமெடுக்கவல்லவர்களுமான
வானரா: - வானரர்களோ அவர்கள்
ஆகதா: - வந்துவிட்டார்கள்.
விநிவிஷ்டா: ச - வசதியாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

त इमे बहुविक्रान्तैर्हरिभिर्भीमविक्रमैः ।
आगता वानरा घोरा दैत्यदानवसंनिभाः ॥

த இமே பஹுவிக்ராந்தைர் ஹரிபிர் பீமவிக்ரமை: ।
ஆகதா வானரா கோரா தைத்ய தானவஸந்நிபா: ॥ 3

தே - அந்த
இமே - இந்த
கோரா: - அஞ்சத்தக்க
தைத்ய தானவ ஸந்நிபா: - தைத்யதானவர்களை நிகர்த்த
வானரா: - வானரர்கள்

பஹுவிக்ராந்தை: - அளவுகடந்த ஆற்றலுடையவர்களும்
பீம விக்ரமை: - அளவில்லாத ஆண்மையுடையவர்களுமான
ஹரிபி: - வானரர்களோடு
ஆகதா: - வந்திருக்கிறார்கள்.

ख्यातकर्मापदानाश्च बलवन्तो जितक्लमाः ।
पराक्रमेषु विख्याता व्यवसायेषु चोत्तमाः ॥

க்யாத கர்மாபதாநாஶ்ச பலவந்தோ ஜிதக்லமா: ।
பராக்ரமேஷு விக்யாதா வ்யவஸாயேஷு சோத்தமா: ॥ 4

க்யாத கர்மா பதாநா: ச - நற்றொழிலும் நல்லொழுக்கமும் உடையவர்கள்,
பலவந்த: - வலியுள்ளவர்கள்,
ஜிதக்லமா: - இளைப்பில்லாதவர்கள்,
பராக்ரமேஷு - சத்துருக்களைத் தாக்கும் விஷயங்களில்
விக்யாதா: - பிரசித்தி பெற்றவர்கள்,
வ்யவஸாயேஷு - சமயத்திற்கு வேண்டிய உபாயங்களில்
உத்தமா: ச - தேர்ந்தவர்கள்.

पृथिव्यम्बुचरा राम नानानगनिवासिनः ।
कोट्योघाश्च इमे प्राप्ता वानरास्तव किंकराः ॥

ப்ருதிவ்யம்புசரா ராம நாநாநகநிவாஸின: ।
கோட்யோகாஸ்ச இமே ப்ராப்தா வானராஸ்தவ கிங்கரா: ॥ 5

ப்ருதிவ்யம்பு: சரா: - பூமியிலும் ஜலத்திலும் வசிப்பவர்கள்,
நாநாநக நிவாஸின: - பல மலைகளிலும் வசிக்கின்றவர்கள்,
கோட்யோகா: - எத்தனையோ கோடிக்கணக்காக
ப்ராப்தா: - வந்திருக்கின்றார்கள்.
ராம - ஸ்ரீராம!
இமே - இந்த
வானரா: ச - வானரர்கள் எல்லோருமே
தவ - தேவரீரது
கிங்கரா: - ஏவலாளர்கள்.

निदेशवर्तिनः सर्वे सर्वे गुरुहिते रताः ।
अभिप्रेतमनुष्ठातुं तव शक्ष्यन्त्यरिन्दम ॥

நிதேஶவர்தின: ஸர்வே ஸர்வே குருஹிதே ரதா: ।
அபிப்ரேத மநுஷ்டாதும் தவ ஶக்ஷ்யந்த்யரிந்தம॥ 6

அரிந்தம - சத்ருசம்ஹாரகரே!
ஸர்வே - எல்லோரும்
நிதேஶவர்தின: - ஆக்ஞைப்படி நடப்பவர்கள்,

ஸர்வே - எல்லோரும்
குருஹிதே - எஜமானனுக்கு நன்மை செய்வதில்
ரதா: - ஊக்கமுடையவர்கள்;
தவ - தேவரீரது
அபிப்ரேதம் - திருவுளத்திலுள்ளதை
அநுஷ்டாதும் - செய்துமுடிக்க
ஶக்ஷ்யந்தி - ஏற்றவர்களாவார்கள்.

यन्मन्यसे नरव्याघ्र प्राप्तकालं तदुच्यताम् ।
त्वत्सैन्यं त्वद्वशे युक्तमाज्ञापयितुमर्हसि ॥

யன்மன்யஸே நரவ்யாக்ர ப்ராப்தகாலம் ததுச்யதாம் ।
த்வத்ஸைன்யம் த்வத்வஶே யுக்தமாஜ்ஞாபயிதுமர்ஹஸி ॥ 7

நரவ்யாக்ர - புருஷோத்தம!
யத் - எதை
ப்ராப்தகாலம் - ஏற்ற காலமாக
மன்யஸே - திருவுளத்தில் கொண்டிருக்கிறீரோ,
தத் - அது
உச்யதாம் - அருளிச் செய்யப்படட்டும்.
த்வத்வஶே - தேவரீரது ஆக்ஞையில்
யுக்தம் - இருக்கும்
த்வத் ஸைன்யம் - தேவரீரது சைன்யத்தை
ஆஜ்ஞாபயிதும் - கட்டளையிட
அர்ஹஸி - திருவுள்ளம் கொள்ள வேண்டும்.

काममेषामिदं कार्यं विदितं वीर तत्त्वतः ।
तथापि तु यथातत्त्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥

காம மேஷாமிதம் கார்யம் விதிதம் வீரதத்த்வத: ।
ததாஅபி து யதாதத்த்வமாஜ்ஞாபயிது மர்ஹஸி ॥ 8

வீர - சூரரே!
இதம் கார்யம் - இந்தக் காரியமானது
தத்த்வத: - உள்ளபடி
ஏஷாம் - இவர்களுக்கு
விதிதம் து - தெரிந்த விஷயமே.
ததா அபி - அப்படியிருந்தாலும்
யதா தத்த்வம் - நடக்க வேண்டியபடி
காமம் - திருவுள்ளத்தில் எப்படியிருக்கிறதோ அப்படியே
ஆஜ்ஞாபயிதும் - ஆக்ஞாபிக்க
அர்ஹஸி - வேண்டுகிறேன்.

इति ब्रुवाणं सुग्रीवं रामो दशरथात्मजः ।
बाहुभ्यां संपरिष्वज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥

இதி ப்ருவாணம் ஸுக்ரீவம் ராமோ தஶரதாத்மஜ: ।
பாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய இதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 9

தஶரதாத்மஜ: - தசரதரின் புதல்வரான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
இதி - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம் - பேசுகிற
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
பாஹுப்யாம் - இரு கரங்களாலும்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய - கட்டித்தழுவி,
இதம் - இனி வருகிற
வசனம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

ज्ञायतां मम वैदेही यदि जीवति वा न वा ।
स च देशो महाप्राज्ञ यस्मिन् वसति रावणः ॥

ஜ்ஞாயதாம் மம வைதேஹீ யதி ஜீவதி வா ந வா ।
ஸ ச தேஶோ மஹாப்ராஜ்ஞ யஸ்மின் வஸதி ராவண: ॥ 10

ஸௌம்ய - நண்பா!
மஹாப்ராஜ்ஞ - பேரறிவாளா!
வைதேஹீம் - ஜானகி
ஜீவதி யதி வா - உயிரோடிருக்கிறாளா
ந வா - இல்லையா என்பதும்
யஸ்மின் - எவ்விடத்தில்
ராவண: - ராவணன்
வஸதி - வசிக்கிறானோ
ஸ: தேஶ: ச - அந்த தேசமும்
ஜ்ஞாயதாம் - அறியப்படட்டும்.

अधिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ।
प्राप्तकालं विधास्यामि तस्मिन् काले सह त्वया ॥

அதிகம்ய து வைதேஹீம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச ।
ப்ராப்தகாலம் விதாஸ்யாமி தஸ்மின்காலே ஸஹ த்வயா ॥ 11

ராவணஸ்ய - ராவணனது
நிலயம் து - இருப்பிடத்தையும்
வைதேஹீம் து - வைதேஹியைப் பற்றியும்
அதிகம்ய - அறிந்தபின்,

தஸ்மின் - அந்த
காலே - சமயத்தில்
ப்ராப்த காலம் - காலத்திற்கேற்றதை
த்வயா - உன்னோடு
ஸஹ - கூட
விதாஸ்யாமி - ஆலோசனை செய்கிறேன்.

नाहमस्मिन् प्रभुः कार्ये वानरेश न लक्ष्मणः ।
त्वमस्य हेतुः कार्यस्य प्रभुश्च प्लवगेश्वर ॥

நாஹமஸ்மின்ப்ரபு: கார்யே வாநரேஶ ந லக்ஷ்மண: ।
த்வமஸ்ய ஹேது: கார்யஸ்ய ப்ரபுஶ்ச ப்லவகேஶ்வர ॥ 12

வாநரேஶ - வானர மன்னா!
அஸ்மின் - இந்த
கார்யே - காரியத்தில்
ப்ரபு: - ஆக்ஞாபிக்கும் உரிமையுற்றவன்
அஹம் - நானும்
ந - இல்லை,
லக்ஷ்மண: ந ச - லக்ஷ்மணனும் இல்லை.
ப்லவகேஶ்வர - வானர மன்னா!
கார்யஸ்ய - கார்யத்தை
ப்ரபு: - ஆக்ஞாபிக்குமதிகாரமுடைய
ஹேது: - கருவி
த்வம் ஏவ - நீரே.

त्वमेवाज्ञापय विभो मम कार्यविनिश्चयम् ।
त्वं हि जानासि यत्कार्यं मम वीर न संशयः ॥

த்வமேவாஜ்ஞாபய விபோ மம கார்யவிநிஶ்சயம் ।
த்வம் ஹி ஜாநாஸி யத்கார்யம் மம வீர ந ஸம்ஶய: ॥ 13

விபோ - மன்னா!
மம - எனது
கார்ய விநிஶ்சயம் - கார்யத்தில் செய்ய வேண்டியதை
த்வம் ஏவ - நீரே
ஆஜ்ஞாபய - கட்டளையிடும்.
வீர - சூரனே!
மம - எனக்கு
யத் கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம் எதுவோ அதை
ஜாநாஸி - நன்றாய் அறிவீர்;
ஸம்ஶய: ந - இதில் சந்தேகமில்லை.

सुहृद्द्वितीयो विक्रान्तः प्राज्ञः कालविशेषवित् ।
भवानस्मद्धिते युक्तः सुकृतार्थोऽर्थवित्तमः ॥

ஸுஹ்ருத் த்விதீயோ விக்ராந்த: ப்ராஜ்ஞ: காலவிஶேஷவித் ।
பவாநஸ்மத்ஹிதே யுக்த: ஸுக்ருதார்தோऽர்த வித்தம: ॥ 14

பவான் - நீ
ஸுஹ்ருத் த்விதீய: - சினேகிதர்களைக் கைவிடாத துணைவன்;
விக்ராந்த: - ஆண்மையுள்ளவன்;
ப்ராஜ்ஞ: - எல்லாமறிந்தவன்;
காலவிஶேஷவித் - காலத்திற்கேற்றவைகளை அறிந்தவன்;
அஸ்மத்ஹிதே - எனக்கு நன்மை செய்வதில்
யுக்த: - ஆஸக்தியுடையவன்;
ஸுக்ருதார்த: - நன்கு ஆராய்ந்து காரியங்களை செய்கிறவன்;
அர்த வித்தம: - காரியங்களின் நுட்பங்களை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவன்.

एवमुक्तस्तु सुग्रीवो विनतं नाम यूथपम् ।
अब्रवीद्रामसांनिध्ये लक्ष्मणस्य च धीमतः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸுக்ரீவோ விநதம் நாம யூதபம் ।
அப்ரவீத் ராம ஸாந்நித்யே லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத: ॥

शैलाभं मेघनिर्घोषमूर्जितं प्लवगेश्वरः ॥

ஶைலாபம் மேகநிர்கோஷ மூர்ஜிதம் ப்லவகேஶ்வர: ॥ 15

ஏவம் - இவ்வாறு
உக்த: - ஆக்ஞைபெற்ற
ப்லவகேஶ்வர: - வானர மன்னனான
ஸுக்ரீவ: து - ஸுக்ரீவன்
ராம ஸாந்நித்யே - ஸ்ரீராமருடையவும்
தீமத: - புத்திமானான
லக்ஷ்மணஸ்ய ச - லக்ஷ்மணருடையவும் முன்னிலையில்,
ஶைலாபம் - மலை போன்றவனும்,
மேகநிர்கோஷம் - மேகம்போல் கர்ஜிக்கின்றவனும்,
ஊர்ஜிதம் - அதிக ஆற்றலுடையவனும்,
யூதபம் - சேனைத் தலைவனுமான
விநதம் நாம - வினதனென்பவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தான்.

सोमसूर्यात्मजैः सार्धं वानरैर्वानरोत्तमः ।
देशकालनयैर्युक्तः कार्याकार्यविनिश्चये ॥

ஸோம ஸூர்யாத்மஜை: ஸார்த்தம் வானரைர்வாநரோத்தம।
தேஶகால நயைர்யுக்த: கார்யா கார்ய விநிஶ்சயே॥ 16

वृतः शतसहस्रेण वानराणां तरस्विनाम् ।
अधिगच्छ दिशं पूर्वां सशैलवनकाननाम् ॥

வ்ருத: ஶதஸஹஸ்ரேண வாநராணாம் தரஸ்விநாம்।
அதிகச்ச திஶம் பூர்வாம் ஸஶைலவனகாநநாம்॥ 17

வாநரோத்தம - வானரோத்தம!
ஸோம ஸூர்யாத்மஜை:- சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் புதல்வர்களான
வானரை: - வானரர்களோடு
ஸார்தம் - கூட
தரஸ்விநாம் - பலசாலிகளான
வாநராணாம் - வானரர்களின்
ஶத ஸஹஸ்ரேண - நூறு ஆயிரத்தால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாயும்
கார்யா கார்ய - செய்யத்தகுந்தது, செய்யத்தகாதது,
விநிஶ்சயே - இவைகளை ஆராய்ந்தறிவதில்
தேஶ கால நயை: - தேசம், காலம், உபாயம் இவைகளோடு
யுக்த: - கூடியிருப்பவனாகவும்
ஸஶைல வனகாநநாம்- மலை, காடு, சோலைகள், இவைகளோடுகூடிய
பூர்வாம் திஶம் - கிழக்கு திக்குக்கு
அதிகச்ச - கிளம்பிச் செல்.

तत्र सीतां च वैदेहीं निलयं रावणस्य च ।
मार्गध्वं गिरिशृङ्गेषु वनेषु च नदीषु च ॥

தத்ர ஸீதாம் ச வைதேஹீம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச।
மார்கத்வம் கிரிஶ்ருங்கேஷு வனேஷு ச நதீஷு ச॥ 18

नदीं भागीरथीं रम्यां यामुनं च महागिरिम् ॥

நதீம் பாகீரதீம் ரம்யாம் யாமுநம் ச மஹாகிரிம்॥ 19

सरस्वतीं च सिन्धुं च शोणं मणिनिभोदकम् ।
महीं कालमहीं चैव शैलकाननशोभिताम् ॥

ஸரஸ்வதீம் ச ஸிந்தும் ச ஶோணம் மணிநிபோதகம்।
மஹீம் காலமஹீம் சைவ ஶைலகாநந ஶோபிதாம்॥ 20

ब्रह्ममालान्विदेहांश्च मालवान् काशिकोसलान् ।
मागधांश्च महाग्रामान् पुण्ड्रान् वङ्गांस्तथैव च ॥

ப்ரஹ்ம மாலாந்விதேஹாம்ஶ் ச மாலவான் காஶிகோஸலான்।
மாகதாம்ஶ்ச மஹாக்ராமான் புண்ட்ரான் வங்கான் ததைவ ச॥

पत्तनं कोशकाराणां भूमिं च रजताकराम् ॥

பத்தனம் கோஶகாராணாம் பூமிம் ச ரஜதாகராம்॥ 21

தத்ர - அங்கு
கிரி துர்கேஷு - மலைகளிலும், குகைகளிலும்
வனேஷு ச - வனங்களிலும்,
நதீஷு ச - நதிகளிலும்,
ரம்யாம் - அழகிய
பாகீரதீம் - பாகிரதி
நதீம் - நதியிலும்
யாமுநம் - யாமுனமென்ற
மஹாகிரிம் - மகா பர்வதத்திலும்
ஸரஸ்வதீம் ச - ஸ்ரஸ்வதி நதியிலும்,
ஸிந்தும் ச - ஸிந்து நதியிலும்
மணிநிபோதகம் - மாணிக்கத்தை நிகர்த்த ஜலத்தையுடைய
ஶோணம் - சேணாநதியிலும்
ஶைல காநந - மலைகளாலும் வனங்களாலும் அழகு
ஶோபிதாம் வாய்ந்து விளங்கும்
மஹீம் ச - மகீ என்னும் நாட்டிலும்
காலமஹீம் ஏவ - காலமகீ என்னும் நாட்டிலும்
ப்ரஹ்ம மாலாந் - பிரம்மமாலமென்னும் தேசங்களிலும்
விதேஹான் ச - விதேக தேசங்களிலும்
மாலவான் ச - மாலவ தேசங்களிலும்
காஶி கோஸலான் - காசி, கோஸல தேசங்களிலும்
மாகதான் ச - மகத நாடுகளிலும்
புண்ட்ரான் ச - புண்டர நாடுகளிலும்
வங்கான் ஏவ - வங்க நாடுகளிலும்
கோஶ காராணாம் - கோசகாரர்கள் என்னும் ராஜாக்களுடைய
பத்தனம் - பட்டணத்திலும்
ரஜதாகராம் - ரஜதாகரமென்னும்
பூமிம் ச - பிரதேசத்திலும்
ததா - அவ்வண்ணமே
மஹாக்ராமான் - பெரும் கிராமங்களிலும்
வைதேஹீம் - விதேக மன்னரின் புதல்வியான
ஸீதாம் ச - ஸீதாதேவியையும்
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிலயம் ச - இருப்பிடத்தையும்
மார்கத்வம் - தேடுங்கள்.

सर्वमेतद्विचेतव्यं मार्गयद्भिस्ततस्ततः ।
रामस्य दयितां भार्यां सीतां दशरथस्नुषाम् ॥

ஸர்வமேதத் விசேதவ்யம் மார்கயத்பிஸ் ததஸ்தத: ।
ராமஸ்ய தயிதாம் பார்யாம் ஸீதாம் தஶரதஸ்நுஷாம் ॥ 22

தஶரதஸ்நுஷாம்	-	தசரதரின் மருமகளும்,
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
தயிதாம்	-	அன்பிற்குப் பாத்திரமான
பார்யாம்	-	மனைவியுமான
ஸீதாம்	-	ஸீதாதேவியை
ததஸ்தத:	-	அங்கங்கு
ம்ருகயத்பி:	-	தேடுகின்ற உங்களால்
ஏதத் ஸர்வம்	-	இதெல்லாமும்
விசேதவ்யம்	-	தேடத்தக்கது.

समुद्रमवगाढांश्च पर्वतान् पत्तनानि च ।
मन्दरस्य च ये कोटिं संश्रिताः केचिदायताम् ॥

ஸமுத்ரமவகாடாம்ஸ்ச பர்வதான் பத்தநாநி ச ।
மந்தரஸ்ய ச யே கோடிம் ஸம்ஶ்ரிதா: கேசிதாயதாம் ॥ 23

कर्णप्रावरणाश्चैव तथा चात्योष्ठकर्णकाः ।
घोरा लोहमुखाश्चैव जवनाश्चैकपादकाः ॥

கர்ணப்ராவரணாஸ்சைவ ததா சாத்யோஷ்ட கர்ணகா: ।
கோரா லோஹ முகாஸ்சைவ ஜவநாஸ்சைக பாதகா: ॥ 24

अक्षया बलवन्तश्च पुरुषाः पुरुषादकाः ।
किराताः कर्णचूडाश्च हेमाङ्गाः प्रियदर्शनाः ॥

அக்ஷயா பலவந்தஸ்ச புருஷா: புருஷாதகா: ।
கிராதா கர்ண சூடாஸ்ச ஹேமாங்கா: ப்ரியதர்ஶநா: ॥ 25

आममीनाशनास्तत्र किराता द्वीपवासिनः ।
अन्तर्जलचरा घोरा नरव्याघ्रा इति श्रुताः ॥

ஆமமீநாஶநாஸ் தத்ர கிராதா த்வீப வாஸிந: ।
அந்தர்ஜல சரா கோரா நரவ்யாக்ரா இதி ஶ்ருதா: ॥

एतेषामालयाः सर्वे विचेयाः काननौकसः ॥

ஏதேஷாமாலயா: ஸர்வே விசேயா: கானனௌகஸ: ॥ 26

ஸமுத்ரம்	-	ஸமுத்திரத்தையும்
அவகாடான்	-	மறைந்த இடங்களையும்

பர்வதான்	-	பர்வதங்களையும்
பத்தநாநி ச	-	பட்டணங்களையும்
மந்தரஸ்ய	-	மந்தரமலையினது
ஆயதாம்	-	பெருத்த
கோடிம் ச	-	கொடுமுடியையும்
யே கேசித்	-	ஏதோ சிலர்
ஸம்ஶ்ரிதா:	-	அடைந்திருக்கின்றார்கள்.
கர்ண ப்ராவரணா: ச	-	கர்ணப்பிராவணர்கள் என்பவர்களும்
ஓஷ்ட கர்ணகா: ச	-	ஓஷ்டகர்ணகர் என்பவர்களும்
கோரா லோஹ முகா: ச	-	கோரலோகமுகரென்பவர்களும்
ஜவநா: ச	-	ஜவனர்கள் என்பவர்களும்
ஏக பாதகா: ச	-	ஏகபாதர்கள் என்பவர்களும்
அக்ஷயா: ஏவ	-	அக்ஷயரென்பவர்களும்
பலவந்த:	-	பலசாலிகளான
புருஷாதகா:	-	புருஷாதகர்கள் என்னும்
புருஷா: ச	-	மானிடர்களும்
கிராதா: ஏவ	-	கிராதர் என்பவர்களும்
கர்ணசூடா: ச	-	கர்ணசூடர்கள் என்பவர்களும்
ப்ரியதர்ஶநா:	-	அழகிய தோற்றமுடைய
ஹேமாங்கா:	-	ஹேமாங்கர் என்பவர்களும்
தத்ர	-	அங்கே
த்வீப வாஸிந:	-	த்வீபங்களில் வசிக்கும்
ஆமமீநாஶநா:	-	பச்சை மீன்களைத் தின்னும்
கிராதா: ததா	-	கிராதர் என்பவர்களும்
நரவ்யாக்ரா:	-	நரவியாக்கிரர்கள்
இதி	-	என்று
ஶ்ருதா:	-	அழைக்கப்படும்
கோரா:	-	பயங்கரமான
அந்தர்ஜலசரா: அபி	-	ஜலத்தினுள் வசிப்பவர்களுமான இவர்கள்
கானனௌகஸ:	-	வனவாஸிகள்.
ஏதேஷாம்	-	இவர்களுடைய
ஆலயா:	-	இருப்பிடங்கள்
ஸர்வே	-	எல்லாமும்
விசேயா:	-	தேடத்தக்கவைகள்.

गिरिभिर्ये च गम्यन्ते प्लवनेन प्लवेन च ।
रत्नवन्तं यवद्वीपं सप्तराज्योपशोभितम् ॥

கிரிபிர்யே ச கம்யந்தே ப்லவனேன ப்லவேன ச ।
ரத்நவந்தம் யவத்வீபம் ஸப்தராஜ்யோப ஶோபிதம் ॥ 27

सुवर्णरूप्यकं चैव सुवर्णाकरमण्डितम् ।
यवद्वीपमतिक्रम्य शिशिरो नाम पर्वतः ॥

ஸுவர்ண ரூப்யகம் சைவ ஸுவர்ணாகர மண்டிதம் ।
யவத்வீப மதிக்ரம்ய மிமிரோ நாம பர்வத: ॥ 28

दिवं स्पृशति शृङ्गेण देवदानवसेवितः ।
एतेषां गिरिदुर्गेषु प्रभूतेषु वनेषु च ॥

திவம் ஸ்ப்ருமதி ம்ருங்கேண தேவ தானவ ஸேவித: ।
ஏதேஷாம் கிரிதுர்கேஷு ப்ரபூதேஷு வனேஷு ச ॥ 29

मार्गध्वं सहिताः सर्वे रामपत्नीं यशस्विनीम् ॥

மார்கத்வம் ஸஹிதா: ஸர்வே ராம பத்நீம் யமஸ்விநீம் ॥ 30

யவத்வீபம் - யவத்வீபத்தை
அதிக்ரம்ய - தாண்டி,
மிமிரோ நாம - சிசிரமென்ற
பர்வத: - ஒரு மலையானது
தேவ தானவ ஸேவித: - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வசிக்கப்பெற்றது.
திவம் - ஆகாயத்தை
ம்ருங்கேண - கொடுமுடியால்
ஸ்ப்ருமதி - தொடுகிறது.
யே - எவைகள்
ப்லவேன - பறந்தோ
ப்லவனேன ச - பாய்ந்தோ
கிரிபி: ச - மலைகளில் தங்கியோ
கம்யந்தே - அடையப்படுகின்றனவோ,
ஏதேஷாம் - இவைகளுடைய
கிரிதுர்கேஷு - மலைதுர்க்கங்களில்
ப்ரபூதேஷு - பல
வனேஷு ச - வனங்களிலும்
ஸர்வே ஸஹிதா: - நீங்களெல்லோருமாய்ச் சேர்ந்து
யமஸ்விநீம் - புகழ்படைத்த
ராமபத்நீம் - ஸ்ரீராமரது பத்தினியை
மார்கத்வம் - தேடுங்கள்;
ஸப்த ராஜ்யோப மோபிதம் - ஏழு ராஜ்யங்களோடு அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்,
ரத்னவந்தம் - ரத்னங்களால் நிறைந்ததுமான
யவத்வீபம் - யவத்வீபத்திலும்
ஸுவர்ணாகர மண்டிதம் - தங்கச் சுரங்கங்கள் நிறைந்த

ஸுவர்ண குட்யகம் ஏவ - சுவர்ணகுட்யகமெனும் த்வீபத்திலும்,
ச - அப்படியே தேடுங்கள்.

ततो रक्तजलं शोणमगाधं शीघ्रगाहिनम् ।
गत्वा पारं समुद्रस्य सिद्धचारणसेवितम् ॥

ததோ ரக்தஜலம் மோணமகாதம் மீக்ர காஹினம் ।
கத்வா பாரம் ஸமுத்ரஸ்ய ஸித்தசாரண ஸேவிதம் ॥ 31

तस्य तीर्थेषु रम्येषु विचित्रेषु वनेषु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய தீர்தேஷு ரம்யேஷு விசித்ரேஷு வனேஷு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ் ததஸ் தத: ॥ 32

ஸித்த சாரண ஸேவிதம் - சித்தர்களும் சாரணர்களும் வசிக்கும்
ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தினுடைய
பாரம் - அக்கரையையும்
தத: - அவ்விடத்தில்
ஆகாதம் - மிக ஆழமானதும்
மீக்ர காமினம் - பிரவாகம் எடுத்து ஓடுகிறதுமான
ரக்த ஜலம் - சிவந்த ஜலமுடைய
மோணம் - சோண நதத்தை
கத்வா - அடைந்து,
தஸ்ய ரம்யேஷு - அதன் அழகிய
தீர்தேஷு - தீர்த்த கட்டங்களிலும்
விசித்ரேஷு - விசித்திரமான
வனேஷு ச - வனங்களிலும்
ததஸ் தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடு கூட
ராவண: - ராவணன்
மார்கிதவ்ய: - தேடப்பட வேண்டியவன்.

पर्वतप्रभवा नद्यः सुरम्या बहुनिष्कुटाः ।
मार्गितव्या दरीमन्तः पर्वताश्च वनानि च ॥

பர்வத ப்ரபவா நத்ய: ஸுரம்யா பஹுநிஷ்குடா: ।
மார்கிதவ்யா தரீமந்த: பர்வதாஸ்ச வநாநி ச ॥ 33

பர்வத ப்ரபவா: - பர்வதங்களிலிருந்து தோன்றிய
நத்ய: - நதிகளும்
ஸுரம்யா: - மிக அழகிய
பஹுநிஷ்குடா: - பல உத்யான வனங்களும்
தரீமந்த: - குகைகளடர்ந்த

பர்வதா: ச - மலைகளும்
மார்கிதவ்யா: - தேடப்பட வேண்டியவைகள்;
வ்நாநி - காடுகளும்
ச - அப்படியே தேடப்பட வேண்டியவைகள்.

ततः समुद्रद्वीपांश्च सुभीमान् द्रष्टुमर्हथ ।
ऊर्मिमन्तं महारौद्रं क्रोशन्तमनिलोद्धतम् ॥

தத: ஸமுத்ர த்வீபாம்ஶ்ச ஸுபீமாந் த்ரஷ்டுமர்ஹத ।
ஊர்மிமந்தம் மஹாரௌத்ரம் க்ரோஶந்த மநிலோத்ததம் ॥ 34

தத: - அதன்மேல்
அநிலோத்ததம் - காற்றினால் மோதுண்டு
க்ரோஶந்தம் - முழங்கும்
ஊர்மிமந்தம் - அலைகளோடு கூடிய
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தையும்
ஸுபீமாந் - மிக அபாயகரமான
ஸமுத்ர த்வீபான் ச - சமுத்திரத்தின் தீவுகளையும்
த்ரஷ்டும் அர்ஹத - பார்க்கக் கடவீர்கள்.

तत्रासुरा महाकायाश्छायां गृह्णन्ति नित्यशः ।
ब्रह्मणा समनुज्ञाता दीर्घकालं बुभुक्षिताः ॥

தத்ராஸுரா மஹாகாயாஶ் சாயாம் க்ருண்ஹந்தி நித்யஶ: ।
ப்ரம்ஹணா ஸமநுஜ்ஞாதா தீர்ககாலம் புபுக்ஷிதா: ॥ 35

தத்ர - அவ்விடத்தில்
மஹாகாயா: - பெருவுடலையுடைய
அஸுரா: - அசுரர்கள்
தீர்க காலம் - நெடுங்காலம்
புபுக்ஷிதா: - பசிகொண்டவர்களாய்
ப்ரம்ஹணா - பிரம்மதேவரால்
ஸமநுஜ்ஞாதா: - அனுக்கிரகிக்கப் பெற்றவர்களாய்
நித்யஶ: - எப்பொழுதும்
சாயாம் - நிழலை
க்ருண்ஹந்தி - பற்றியிழுக்கிறார்கள்.

तं कालमेघप्रतिमं महोरगनिषेवितम् ।
अभिगम्य महानादं तीर्थेनैव महोदधिम् ॥

தம் காலமேக ப்ரதிமம் மஹோரக நிஷேவிதம் ।
அபிகம்ய மஹாநாதம் தீர்தேநைவ மஹோததிம் ॥ 36

ततो रक्तजलं भीमं लोहितं नाम सागरम् ।
गता द्रक्ष्यथ तां चैव बृहतीं कूटशाल्मलीम् ॥

ததோ ரக்தஜலம் பீமம் லோஹிதம் நாம ஸாகரம் ।
கதா த்ரக்ஷ்யத தாம் சைவ ப்ருஹதீம் கூட ஶால்மலீம் ॥ 37

காலமேக ப்ரதிமம் - காளமேகம் போன்றதும்
மஹோரக நிஷேவிதம் - பெரும் பாம்புகளால் வசிக்கப்பட்டதும்;
மஹாநாதம் - பேரொலியுடையதுமான
தம் - அந்த
மஹோததிம் - சமுத்திரத்தை
அபிகம்ய - அடைந்து,
தத: - அதிலிருந்து
ரக்த ஜலம் - சிவந்த நீரையுடையதும்
பீமம் - அபாயகரமானதுமான
லோஹிதம் நாம - லோகிதமென்ற
ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை
தீர்தேந ஏவ - ஏற்ற உபாயத்துடனேயே
கதா: - தாண்டிச் சென்று
தாம் - அந்த
ப்ருஹதீம் - பெரிய
கூட ஶால்மலீம் ஏவ ச - பிரதானமான இலவ மரத்தையும்
த்ரக்ஷ்யத - பார்ப்பீர்கள்.

गृहं च वैनतेयस्य नानारत्नोपशोभितम् ।
तत्र कैलाससंकाशं विहितं विश्वकर्मणा ॥

க்ருஹம் ச வைநதேயஸ்ய நாநாரத்நோபஶோபிதம் ।
தத்ர கைலாஸ ஸங்காஶம் விஹிதம் விஶ்வகர்மணா ॥ 38

தத்ர ச - அங்கேயே
கைலாஸ ஸங்காஶம் - கைலாஸ பர்வதத்தை நிகர்த்ததும்
நாநா ரத்ந உபஶோபிதம் - நானாவித ரத்னங்களாலழகு வாய்ந்து விளங்குகிறதுமான
வைநதேயஸ்ய - கருடபகவானது
க்ருஹம் - மாளிகையானது
விஶ்வகர்மணா - விசுவகர்மாவினால்
விஹிதம் - நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तत्र शैलनिभा भीमा मन्देहा नाम राक्षसाः ।
शैलशृङ्गेषु लम्बन्ते नानारूपा भयावहाः ॥

தத்ர ஶைலநிபா பீமா மந்தேஹா நாம ராக்ஷஸா: ।
ஶைலஶ்ருங்கேஷு லம்பந்தே நாநாரூபா பயாவஹா: ॥ 39

தத்ர - அங்கே
ஶைலநிபா: - மலை போன்றவர்களும்

பீமா: - கொடியவர்களுமான
மந்தேஹா: நாம - மந்தேகர்கள் என்ற
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
நாநாரூபா: - பல உருவங்களுற்று
பயாவஹா: - அச்சத்தை விளைவிக்கின்றவர்களாய்
ஶைல ஶ்ருங்கேஷு - மலைச்சிகரங்களில்
லம்பந்தே - தொங்குகின்றார்கள்.

ते पतन्ति जले नित्यं सूर्यस्योदयनं प्रति ।

निहता ब्रह्मतेजोभिरहन्यहनि राक्षसाः ॥

தே பதந்தி ஜலே நித்யம் ஸூர்யஸ்யோ தயனம் ப்ரதி ।
நிஹதா ப்ரஹ்மதேஜோபிரஹந்யஹநி ராக்ஷஸா: ॥ 40

अभितप्ताश्च सूर्येण लम्बन्ते स्म पुनः पुनः ॥

அபிதப்தாஶ்ச ஸூர்யேண லம்பந்தே ஸ்ம புன: புன: ॥ 41

தே - அந்த
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
ஸூர்யஸ்ய - சூரியபகவானது
உதயனம் ப்ரதி - உத்யத்தின் ஹேதுவாய்
அஹநி அஹநி - பிரதிதினமும்
ப்ரஹ்ம தேஜோபி: - காயத்ரீ பிராபவங்களால்
நிஹதா: - துரத்தப்பட்டவர்களாயும்
ஸூர்யேண - சூர்யபகவானாலே
அபிதப்தா: ச - தகிக்கப்பட்டவர்களாயும்
நித்யம் - பிரதிதினமும்
ஜலே - ஜலத்தில்
பதந்தி - விழுகின்றார்கள்;
புன: புன: - பெயர்த்தும் பெயர்த்தும்
லம்பந்தே ஸ்ம - தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ततः पाण्डरमेघाभं क्षीरोदं नाम सागरम् ।

गता द्रक्ष्यथ दुर्धर्षा मुक्ताहारमिवोर्मिभिः ॥

தத: பாண்டரமேகாபம் க்ஷீரோதம் நாம ஸாகரம் ।
கதா த்ரக்ஷ்யத துர்தர்ஷா முக்தா ஹார மிவ ஊர்மிபி: ॥ 42

துர்தர்ஷா: - எதற்கும் சலியாதவர்களே!
தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
கதா: - சென்றவர்களாய்
ஊர்மிபி: - அலைகளால்
முக்தாஹாரம் - முத்துமாலையை
இவ - போலிருக்கிறதும்,
பாண்டுரமேகாபம் - வெள்ளிமேகம் போன்றதுமான
க்ஷீரோதம் நாம - க்ஷீரோதமென்ற
ஸாகரம் - கடலை
த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

तस्य मध्ये महाश्वेत ऋषभो नाम पर्वतः ।

दिव्यगन्धैः कुसुमितै राजतैश्च नगैर्वृतः ॥

தஸ்ய மத்யே மஹான் ஶ்வேத ரிஷபோ நாம பர்வத: ।
திவ்ய கந்தை: குஸுமிதை ராஜதைஶ்ச நகைர்வ்ருத: ॥ 43

தஸ்ய மத்யே - அதன் மத்தியிலே
திவ்ய கந்தை: - திவ்ய வாசனையுள்ள
குஸுமிதை: - புஷ்பங்களையுடையதும்
ராஜதை: ச - வெள்ளியுமான
நகை: - மரங்களால்
வ்ருத: - சூழப்பெற்றதும்
மஹான் - பெரிய
ஶ்வேத: - வெள்ளிய
ரிஷப: நாம - விருஷபமென்ற
பர்வத: - பர்வதமிருக்கிறது.

सरश्च राजतैः पद्मैर्ज्वलितैर्हेमकेसरैः ।

नाम्ना सुदर्शनं नाम राजहंसैः समाकुलम् ॥

ஸரஶ்ச ராஜதை: பத்மைர் ஜ்வலிதைர் ஹேம கேஸரை: ।
நாம்நா ஸுதர்ஶனம் நாம ராஜஹம்ஸை: ஸமாகுலம் ॥ 44

ஜ்வலிதை: - ஜ்வலிக்கின்ற
ஹேம கேஸரை: - பொன் கிஞ்சல்கங்களையுடையதும்
ராஜதை: - வெள்ளி
பத்மை: - தாமரைகளாலும்
ராஜ ஹம்ஸை: - அரசவன்னங்களாலும்
ஸமாகுலம் - நிறைந்துள்ளதும்
நாம்நா - பெயரால்
ஸுதர்ஶனம் நாம - சுதர்சனமெனப் பெயர் பெற்றதுமான
ஸர: - ஒரு பொய்கை
ச - அப்படியே இருக்கிறது.

विबुधाश्चारणा यक्षाः किन्नराः साप्सरोगणाः ।

हृष्टाः समभिगच्छन्ति नलिनीं तां रिरंसवः ॥

விபுதாஶ்சாரணா யக்ஷா: கின்னரா: ஸாப்ஸரோகணா: ।
ஹ்ருஷ்டா: ஸமபிகச்சந்தி நளிநீம் தாம் ரிரம்ஸவ: ॥ 45

விபுதா: - தேவர்களும்
சாரணா: - சாரணர்களும்
யக்ஷா: - யக்ஷர்களும்
கின்னரா: - கின்னரர்களும்
அப்ஸரோகணா: ச - அப்ஸரகணங்களும்
ஹ்ருஷ்டா: - சந்தோஷடைந்தவர்களாய்
நிரம்ஸவ: - உல்லாசமாய்க் காலம் கழிக்க எண்ணம் கொண்டவர்களாய்
தாம் நளிநீம் - அந்த ஓடைக்கு
ஸமபி கச்சந்தி - வருகின்றார்கள்.

क्षीरोदं समतिक्रम्य गता द्रक्ष्यथ वानराः ।
जलोदं सागरश्रेष्ठं सर्वभूतभयावहम् ॥

க்ஷீரோதம் ஸமதிக்ரம்ய கதா த்ரக்ஷ்யத வாநரா: ।
ஜலோதம் ஸாகர ஶ்ரேஷ்டம் ஸர்வபூதபயாவஹம் ॥ 46

வாநரா: - வானரர்களே!
க்ஷீரோதம் - க்ஷீரோதமென்னும் சமுத்திரத்தை
ஸமதிக்ரம்ய - கடந்து
கதா: - அப்பால் சென்றவர்களாய்
ஸர்வ பூத பயாவஹம் - உயிர்க்கூட்டங்களெல்லாவற்றையும் அஞ்சச்செய்யும்
ஸாகர ஶ்ரேஷ்டம் - சமுத்திரங்களில் சிறந்ததாகிற
ஜலோதம் - ஜலோதமென்பதை
த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

तत्र तत् कोपजं तेजः कृतं हयमुखं महत् ।
अस्याहुस्तन्महावेगमोदनं सचराचरम् ॥

தத்ர தத் கோபஜம் தேஜ: க்ருதம் ஹயமுகம் மஹத் ।
அஸ்யாஹுஸ்தன் மஹாவேக மோதனம் ஸசராசரம் ॥ 47

தத்ர - அவ்விடத்தில்
தத் - அந்தப்பிரசித்தமான
கோபஜம் - கோபத்தால் விளைந்ததும்
அத்பூதம் - ஆச்சரியகரமானதும்
மஹத் - உக்கிரமானதும்
ஹயமுகம் - குதிரை முகத்துடனிருக்கிறதுமான
தேஜ: - வடவாக்னி
க்ருதம் - வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
அஸ்ய - இதற்கு
மஹாவேகம் - மகாவேகத்துடன் வரும்

ஸசராசரம் - சராசரமுள்ளிட்ட அனைத்தும்
ஓதனம் - உணவாகிறது.

तत्र विक्रोशतां नादो भूतानां सागरौकसाम् ।
श्रूयते च समर्थानां दृष्ट्वा तद्वडबामुखम् ॥

தத்ர விக்ரோஶதாம் நாதோ பூதாநாம் ஸாகரௌகஸாம் ।
ஶ்ரூயதே ச ஸமர்தாநாம் த்ருஷ்ட்வா தத்படபா முகம் ॥ 48

தத்ர - அவ்விடத்தில்
தத் - அந்த
படபாமுகம் - வடவாமுகாக்னியை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ஸமர்தாநாம் - வலுக்கொண்டவைகளும்
விக்ரோஶதாம் - அலறுபவையும்
ஸலிலௌகஸாம் - ஜலத்தில் வசிக்கிறவைகளுமான
பூதாநாம் - பிராணிகளுடைய
நாத: ச - சப்தமும்
ஶ்ரூயதே - கேட்கப்படுகிறது.

जलदस्योत्तरे तीरे योजनानि त्रयोदश ।
जातरूपशिलो नाम महान्कनकपर्वतः ॥

ஜலதஸ்யோத்தரே தீரே யோஜநாநி த்ரயோதஶ ।
ஶத ரூபஶிலோ நாம மஹான் கனகபர்வத: ॥ 49

ஜலதஸ்ய - ஜலதமெனும் சமுத்திரத்திற்கு
உத்தரே தீரே - வடகரையில்
த்ரயோதஶ யோஜநாநி - பதிமூன்று யோஜனை தூரத்தில்
மஹான் - பெரிய
ஜாதரூபஶில: நாம - ஜாதகரூபசிலமென்ற
கனக பர்வத: - பொன்மலையிருக்கிறது.

तत्र चन्द्रप्रतीकाशं पन्नगं धरणीधरम् ।
पद्मपत्रविशालाक्षं ततो द्रक्ष्यथ वानराः ॥

தத்ர சந்த்ர ப்ரதீகாஶம் பன்னகம் தரணீதரம் ।
பத்மபத்ரவிஶாலாக்ஷம் ததோ த்ரக்ஷ்யத வானரா: ॥ 50

आसीनं पर्वतस्याग्रे सर्वभूतनमस्कृतम् ।
सहस्रशिरसं देवमनन्तं नीलवाससम् ॥

ஆஸீநம் பர்வதஸ்யாக்ரே ஸர்வ பூத நமஸ்க்ருதம் ।
ஸஹஸ்ரஶிரஸம் தேவமநந்தம் நீலவாஸஸம் ॥ 51

வானரா: - வானரர்காள்!
தத்ர - அங்கே

பர்வதஸ்ய - மலையினது
அக்ரே - உச்சியில்
ஆஸீநம் - எழுந்தருளியிருக்கிறவரும்,
சந்த்ர ப்ரதிகாஸம் - சந்திரன்போன்ற பிரகாசமுடையவரும்,
தரணீதரம் - உலகைத் தாங்குகிறவரும்,
பத்ம பத்ர விஸாலாக்ஷம் - தாமரையிதழ் போன்ற அகன்ற கண்களை உடையவரும்,
ஸர்வ தேவ நமஸ்க்ருதம் - தேவர்கள் எல்லோராலும் வணங்கப்படுகிறவரும்
ஸஹஸ்ர ஸிரஸம் - ஆயிரம் தலைகளையுடையவரும்,
நீலவாஸஸம் - நீல ஆடை தரித்தவருமான
அநந்தம் - அனந்தனென்ற
பன்னகம் தேவம் - பன்னகக் கடவுளை
தத: - அப்பொழுது
த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

त्रिशिराः काञ्चनः केतुस्तालस्तस्य महात्मनः ।
स्थापितः पर्वतस्याग्रे विराजति सवेदिकः ॥

த்ரிஸிரா: காஞ்சன: கேதுஸ்தாலஸ்தஸ்ய மஹாத்மன: ।
ஸ்தாபித: பர்வதஸ்யாக்ரே விராஜதி ஸவேதிக: ॥ 52
பர்வதஸ்ய - மலையின்
அக்ரே - உச்சியில்
த்ரிஸிரா: - மூன்று தலைகளையுடையதும்
காஞ்சன: - பொன்னாலானதும்
ஸவேதிக: - வேதியுடனிருக்கிறதுமான
தால: - ஒரு பனைமரம்
ஸ்தாபித: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டு
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
தஸ்ய - அவருக்கு
கேது: - கொடியாக
விராஜதி - விளங்குகிறது.

पूर्वस्यां दिशि निर्माणं कृतं तत् त्रिदशेश्वरैः ॥

பூர்வஸ்யாம் திஸி நிர்மாணம் க்ருதம் தத் த்ரிதஸேச்வரை: ॥ 53
தத் - அது
த்ரிதஸேச்வரை: - தேவோத்தமர்களால்
பூர்வஸ்யாம் - கிழக்கு
திஸி - திசையில்
நிர்மாணம் - எல்லையாக
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது.

ततः परं हेममयः श्रीमानुदयपर्वतः ।
तस्य कोटिर्दिवं स्पृष्ट्वा शतयोजनमायता ॥

தத: பரம் ஹேமமய: ஸ்ரீமாநுதய பர்வத: ।
தஸ்ய கோடிர் திவம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸதயோஜன மாயதா ॥ 54

जातरूपमयी दिव्या विराजति सवेदिका ।
सालैस्तालैस्तमालैश्च कर्णिकारैश्च पुष्पितैः ॥

ஜாதரூபமயீ திவ்யா விராஜதி ஸவேதிகா ।
ஸாலைஸ்தாலை ஸ்தமாலைஸ்ச கர்ணிகாரைஸ்ச புஷ்பிதை: ॥ 55

जातरूपमयैर्दिव्यैः शोभते सूर्यसंनिभैः ॥

ஜாதரூபமயைர்திவ்யை: ஸோபதே ஸூர்யஸந்நிபை: ॥ 56
தத: பரம் - அதற்கப்பால்
ஹேம மய: - பொன்மயமாகிய
ஸ்ரீமாந் - அழகிய
உதய பர்வத: - உதயபர்வதமிருக்கிறது.
தஸ்ய - அதன்
ஸ வேதிகா - வேதியுடனிருக்கும்
கோடி: - கொடுமுடியானது
திவம் - ஆகாசத்தை
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா - அளாவிக்கொண்டு,
திவ்யா - அழகுற்றதாய்
ஜாதரூபமயீ - பொன்மயமாய்
ஸத யோஜனம் - நூறுயோசனை
ஆயதா - விஸ்தாரமுள்ளதாய்
விராஜதி - விளங்குகிறது.
ஸூர்ய ஸந்நிபை: - சூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
திவ்யை: - அமானுஷ்யமானவைகளும்
ஜாதரூப மயை: - பொன்மயமானவைகளும்
புஷ்பிதை: - நன்கு பூத்தவைகளுமான
ஸாலை: - ஆச்சாமரங்களாலும்
தமாலை: ச - பனைமரங்களாலும்
கர்ணிகாரை: ச - பச்சிலை மரங்களாலும்
- கொன்றை மரங்களாலும்
ஸோபதே - விளங்குகிறது.

तत्र योजनविस्तारमुच्छ्रितं दशयोजनम् ।
शृङ्गं सौमनसं नाम जातरूपमयं ध्रुवम् ॥

தத்ர யோஜனவிஸ்தார முச்ச்ரிதம் தஶயோஜனம் ।
ஶ்ருங்கம் ஸௌமனஸம் நாம ஜாத ரூபமயம் த்ருவம் ॥ 57

தத்ர - அவ்விடத்தில்
யோஜன விஸ்தாரம் - ஒரு யோஜனை அகலமுள்ளதும்
தஶயோஜனம் - நூறுயோஜனை
உச்ச்ரிதம் - உயரமுள்ளதும்
த்ருவம் - சாச்வதமானதும்
ஜாதரூப மயம் - பொன்மயமானதுமான
ஸௌமனஸம் நாம - ஸௌமனஸமென்ற
ஶ்ருங்கம் - கொடுமுடியிருக்கிறது.

तत्र पूर्वं पदं कृत्वा पुरा विष्णुस्त्रिविक्रमे ।
द्वितीयं शिखरे मेरोश्चकार पुरुषोत्तमः ॥

தத்ர பூர்வம் பதம் க்ருத்வா புரா விஷ்ணு: த்ரிவிக்ரமே ।
த்விதீயம் ஶிகரே மேரோஶ்சகார புருஷோத்தம: ॥ 58

புரா - முற்காலத்தில்
புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமரான
விஷ்ணு: - விஷ்ணுபகவான்
த்ரிவிக்ரமே - திருவிக்கிரம அவதாரத்தில்
தத்ர - அதில்
பூர்வம் - முதல்
பதம் - அடியை
க்ருத்வா - வைத்து
த்விதீயம் - இரண்டாவதை
மேரோ: - மேருவினது
ஶிகரே - சிகரத்தில்
சகார - வைத்தார்.

उत्तरेण परिक्रम्य जम्बूद्वीपं दिवाकरः ।
दृश्यो भवति भूयिष्ठं शिखरं तन्महोच्छ्रयम् ॥

உத்தரேண பரிக்ரம்ய ஜம்பூத்வீபம் திவாகர: ।
த்ருஶ்யோ பவதி பூயிஷ்டம் ஶிகரம் தன்மஹோச்ச்ரயம் ॥ 59

திவாகர: - சூரியபகவான்
ஜம்பூத்வீபம் - ஜம்பூத்வீபை
உத்தரேண - வடபுறமாக
பரிக்ரம்ய - சுற்றி
தத் - அந்த
மஹோச்ச்ரயம் - மிக உயர்ந்த
ஶிகரம் - சிகரத்தையடுத்து

பூயிஷ்டம் - நன்கு
த்ருஶ்ய: - காணப்படுகிறவராய்
பவதி - ஆகிறார்.

तत्र वैखानसा नाम वालखिल्या महर्षयः ।
प्रकाशमाना दृश्यन्ते सूर्यवर्णास्तपस्विनः ॥

தத்ர வைகாநஸா நாம வாலகில்யா மஹர்ஷய: ।
ப்ரகாஶமாநா த்ருஶ்யந்தே ஸூர்யவர்ணாஸ்தபஸ்வின: ॥ 60

தத்ர - அவ்விடத்தில்
வைகாநஸா: நாம - வைகானஸர் என்று பெயருடையவர்களும்
வாலகில்யா: - வாலகில்யர்களென்ற பெயருடையவர்களுமான
மஹர்ஷய: - மகரிஷிகள்
தபஸ்வின: - தபோதனர்களாய்
ஸூர்யவர்ணா: - சூரியனது ஒளி கொண்டவர்களாய்
ப்ரகாஶமாநா: - தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றவர்களாய்
த்ருஶ்யந்தே - காணப்படுகின்றார்கள்.

अयं सुदर्शनो द्वीपः पुरो यस्य प्रकाशते ।
यस्मिंस्तेजश्च चक्षुश्च सर्वप्राणभृतामपि ॥

அயம் ஸுதர்ஶநோ த்வீப: புரோ யஸ்ய ப்ரகாஶதே ।
யஸ்மின் தேஜஶ்ச சக்ஷுஶ்ச ஸர்வப்ராண ப்ருதாமபி ॥ 61

ஸர்வ ப்ராண ப்ருதாம் அபி - எல்லா உயிர்களுக்கும்
யஸ்மின் - எதில்
தேஜ: ச - வெளிச்சமும்
சக்ஷு: ச - பார்க்கும் சக்தியும் உண்டாகிறதோ
யஸ்ய - எந்த அதற்கு
புர: - முன்னிலையில்
ஸுதர்ஶந: - சுதர்சனமென்ற
அயம் - இந்த
த்வீப: - தீவு
ப்ரகாஶதே - விளங்குகிறது.

शैलस्य तस्य शृङ्गेषु कन्दरेषु वनेषु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய ஶைலஸ்ய ஶ்ருங்கேஷு கந்தரேஷு வனேஷு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥ 62

தஸ்ய - அந்த
ஶைலஸ்ய - மலையினது

குஞ்ஜேஷு - புதர்களிலும்
கந்தரேஷு - குகைகளிலும்
வனேஷு ச - காடுகளிலும்
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா - ஸீதாதேவியோடு
ஸஹ - கூட
மார்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

काञ्चनस्य च शैलस्य सूर्यस्य च महात्मनः ।
आविष्टा तेजसा सन्ध्या पूर्वा रक्ता प्रकाशते ॥

காஞ்சனஸ்ய ச ஸைலஸ்ய ஸூர்யஸ்ய ச மஹாத்மன: ।
ஆவிஷ்டா தேஜஸா ஸந்த்யா பூர்வா ரக்தா ப்ரகாஶதே ॥ 63

பூர்வா - காலை
ஸந்த்யா - சந்தியாகாலமானது
காஞ்சனஸ்ய - பொன்
ஸைலஸ்ய ச - மலையினுடையவும்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ஸூர்யஸ்ய ச - சூரியபகவானுடையவும்
தேஜஸா - தேஜஸினால்
ஆவிஷ்டா - ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாய்
ரக்தா - செந்நிறமுடையதாக
ப்ரகாஶதே - விளங்குகிறது.

पूर्वमेतत् कृतं द्वारं पृथिव्या भुवनस्य च ।
सूर्यस्योदयनं चैव पूर्वा ह्येषा दिगुच्यते ॥

பூர்வமேதத் க்ருதம் த்வாரம் ப்ருதிவ்யா புவனஸ்ய ச ।
ஸூர்யஸ் யோதயனம் சைவ பூர்வா ஹ்யேஷா திக் உச்யதே ॥ 64

பூர்வம் - பூர்வத்தில்
ஏதத் - இது
ப்ருதிவ்யா: - பூமிக்கும்
புவனஸ்ய ச - விண்ணுலகிற்கும்
த்வாரம் - வாயிலாக
க்ருதம் - சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.
ஸூர்யஸ்ய ஏவ - சூரியபகவானுக்கும்
உதயனம் - உதிக்குமிடமாக
ச - அப்படியே ஏற்படுத்தப்பட்டது.
ஹி - ஆகையால்
ஏஷா - இது

பூர்வா - பூர்வ
திக் - திக்கு என்று
உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

तस्य शैलस्य पृष्ठेषु निर्झरेषु गुहासु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய ஸைலஸ்ய ப்ருஷ்டேஷு நிர்ஜரேஷு குஹாஸு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ் ததஸ்தத: ॥ 65

தஸ்ய - அந்த
ஸைலஸ்ய - மலையினது
ப்ருஷ்டேஷு - அடிவாரங்களிலும்
நிர்ஜரேஷு - அருவிகளிலும்
குஹாஸு ச - குகைகளிலும்
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா - ஸீதாதேவியோடு
ஸஹ - கூட
மார்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

ततः परमगम्या स्याद्दिक्पूर्वा त्रिदशावृता ।
रहिता चन्द्रसूर्याभ्यामदृश्या तिमिरावृता ॥

தத: பரமகம்யா ஸ்யாத் திக் பூர்வா த்ரிதஶாவ்ருதா ।
ரஹிதா சந்த்ர ஸூர்யாப்யாமத்ருஶ்யா திமிராவ்ருதா ॥ 66

தத: பரம் - அதற்குமேல்
பூர்வா திக் - கிழக்குத்திசை
அகம்ய - செல்ல முடியாததாக
ஸ்யாத் - இருக்கிறது.
த்ரிதஶாவ்ருதா - தேவர்களால் வசிக்கப்பெற்றது;
அத்ருஶ்யா - மானிடர்களுக்கு கட்புலனாகாதது;
சந்த்ர ஸூர்யாப்யாம் - சந்திரசூரியர்களால்
ரஹிதா - அணுகப்படாதது;
திமிராவ்ருதா - இருளடர்ந்தது.

शैलेषु तेषु सर्वेषु कन्दरेषु वनेषु च ।
ये च नोक्ता मया देशा विचेया तेषु जानकी ॥

ஸைலேஷு தேஷு ஸர்வேஷு கந்தரேஷு வனேஷு ச ।
யே ச நோக்தா மயா தேஶா விசேயா தேஷு ஜானகீ ॥ 67

தேஷு - அந்த
ஸைலேஷு - மலைகளிலும்

கந்தரேஷு - குகைகளிலும்
வனேஷு ச - வனங்களிலும்
மயா - என்னால்
நோக்தா - குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படாத
தேஶா: - பிரதேசங்கள்
யே - எவைகளோ
தேஷு - அந்த
ஸர்வேஷு ச - எல்லாவிடங்களிலும்,
ஜானகீ - ஜானகிதேவியார்
விசேயா - தேடப்பட வேண்டியவள்.

एतावद्वानरैः शक्यं गन्तुं वानरपुंगवाः ।
अभास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परम् ॥

ஏதாவத்வாநரை: ஶக்யம் கந்தும் வானரபுங்கவா: ।
அபாஸ்கர மமர்யாதம் ந ஜாநீமஸ்தத: பரம் ॥ 68

வானர புங்கவா: - வானரோத்தமர்களே!
வாநரை: - வானரர்களால்
கந்தும் ஶக்யம் - போகக்கூடியது
ஏதாவத் - இதுவரையில்தான்.
அமர்யாதம் - எல்லைக்கப்புறப்பட்டது
தத: பரம் - அதற்குமேல்
அபாஸ்கரம் - சூரியனில்லாதது,
ஜாநீம: ந - நாமறியோம்.

अधिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ।
मासे पूर्णे निवर्तध्वमुदयं प्राप्य पर्वतम् ॥

அதிகம்யு து வைதேஹீம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச ।
மாஸே பூர்ணே நிவர்தத்வமுதயம் ப்ராப்ய பர்வதம் ॥ 69

உதயம் - உதய
பர்வதம் ப்ராப்ய - மலைவரைக்கும் சென்று
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிலயம் து - இருப்பிடத்தையும்
வைதேஹீம் து - வைதேகியாரைப் பற்றியும்
அதிகம்ய - தெரிந்துகொண்டு
மாஸே - ஒரு மாதம்
பூர்ணே - முடிவதற்குள்
நிவர்தத்வம் - நீங்கள் திரும்பி வந்து சேரவேண்டும்.

ऊर्ध्वं मासान्न वस्तव्यं वसन् वध्यो भवेन्मम ।
सिद्धार्थाः संनिवर्तध्वमधिगम्य च मैथिलीम् ॥

ஊர்த்வம் மாஸாந்ந வஸ்தவ்யம் வஸன் வத்யோ பவேன் மம ।
ஸித்தார்தா: ஸந்நிவர்தத்வ மதிகம்ய ச மைதிலீம் ॥ 70

ஊர்த்வம் மாஸாத் - ஒரு மாதத்திற்குமேல்
வஸ்தவ்யம் ந - தாமதிக்கக்கூடாது.
வஸன் - அப்படி தாமதிக்கிறவன்
மம - என்து
வத்ய: - மரண தண்டனையைப் பெற்றவன்
ப்பவேத் - ஆவான்.
மைதிலீம் ச - மைதிலியாரைப்பற்றி
அதிகம்ய - அறிந்துகொண்டு
ஸித்தார்தா: - காரியத்தை முடித்தவர்களாய்
ஸந்நிவர்தத்வம் - நீங்கள் திரும்பி வந்து சேருங்கள்.

महेन्द्रकान्तां वनषण्डमण्डितां दिशं चरित्वा निपुणेन वानराः ।
अवाप्य सीतां रघुवंशजप्रियां ततो निवृत्ताः सुखिनो भविष्यथ ॥

மஹேந்த்ர காந்தாம் வனஷண்டமண்டிதாம்
திஶம் சரித்வா நிபுணேன வானரா: ।
அவாப்ய ஸீதாம் ரகுவம்ஶஜப்ரியாம்
ததோ நிவ்ருத்தா: ஸுகிநோ பவிஷ்யத ॥ 71

வானரா: - வானரர்களே!
மஹேந்த்ர காந்தாம் - இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
வனஷண்டமண்டிதாம் - வனசமூகங்களால் நிறைந்ததுமான
திஶம் - திக்கில்
சரித்வா - தேடித்திரிந்து,
தத: - அங்கு
ரகுவம்ஶஜ ப்ரியாம் - ரகுவம்சத்தில் பிறந்தவரின் மனைவியான
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
நிபுணேன - சாமர்த்தியத்தால்
அவாப்ய - அடைந்து,
நிவ்ருத்தா: - திரும்பி வந்தவர்களாய்
ஸுகிந: - மனச்சந்துஷ்டியுடையவர்களாய்
பவிஷ்யத - ஆகுவீர்களாக.

*இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ப்ராசீப்ரேஷணம் நாம சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥*

ஏகசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 41

ततः प्रस्थाप्य सुग्रीवस्तन्महद्वानरं बलम् ।
दक्षिणां प्रेषयामास वानरानभिलक्षितान् ॥

தத: ப்ரஸ்தாப்ய ஸுக்ரீவ: தந் மஹத் வானரம் பலம் ।
தக்ஷிணாம் ப்ரேஷயமாஸ வாநராந் அபிலக்ஷிதான் ॥ 1

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
தத் - அந்த
மஹத் - பெரிய
வானரம் - வானர
பலம் - சேனையை
ப்ரஸ்தாப்ய - அனுப்பிவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
அபிலக்ஷிதான் - பொறுக்கியெடுக்கப்பட்ட
வாநராந் - வானரர்களை
தக்ஷிணாம் - தென் திக்குக்கு
ப்ரேஷயாமாஸ - அனுப்பலுற்றான்.

नीलमग्निसुतं चैव हनुमन्तं च वानरम् ।
पितामहसुतं चैव जाम्बवन्तं महाबलम् ॥

நீலமக்நிஸுதம் சைவ ஹநுமந்தம் ச வானரம் ।
பிதாமஹஸுதம் சைவ ஜாம்பவ்ந்தம் மஹாபலம் ॥ 2

सुहोत्रं च शरारिं च शरगुल्मं तथैव च ।
गजं गवाक्षं गवयं सुषेणमृषभं तथा ॥

ஸுஹோத்ரம் ச ஶராரிம் ச ஶரகுல்மம் ததைவ ச ।
கஜ கவாக்ஷம் கவயம் ஸுஷேணம் ரிஷபம் தத ॥ 3

मैन्दं च द्विविदं चैव विजयं गन्धमादनम् ।
उल्कामुखमसङ्गं च हुताशनसुतावुभौ ॥

மைந்தம் ச த்விவிதம் சைவ விஜயம் கந்தமாதனம் ।
உல்காமுகமஸங்கம் ச ஹுதாஶன ஸுதாவுபௌ। 4

अङ्गदप्रमुखान् वीरान् वीरः कपिगणेश्वरः ।
वेगविक्रमसंपन्नान् संदिदेश विशेषवित् ॥

அங்கதப்ரமுகான் வீரான் வீர: கபிகணேஶ்வர: ।
வேகவிக்ரம ஸம்பந்நான் ஸந்திதேஶ விஶேஷவித் ॥ 5

விஶேஷவித் - எல்லா இடங்களிலும் பரிசயமுள்ள
வீர: - வீரனான
கபிகணேஶ்வர - கபிகுலமன்னன்
வேக விக்ரம ஸம்பந்நான் - வேகமும் ஆண்மையும் நிறைந்துள்ள
வீரான் - சூரர்களும்
அங்கத ப்ரமுகான் - அங்கதனைத்தலைவனாகக் கொண்டவர்களுமான
அக்நிஸுதம் - அக்னி புதல்வனான
நீலம் ச ஏவ - நீலனையும்,
வானரம் - வானரரான
ஹநுமந்தம் ச - ஹனுமாரையும்,
பிதாமஹஸுதம் - பிரம்மதேவரின் புதல்வரான
மஹாபலம் ச - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய
ஜாம்பவந்தம் ஏவ - ஜாம்பவானையும்,
ஸுஹோத்ரம் ச - சுகோத்திரனையும்,
ஶராரிம் ச - சராரியையும்,
ஶரகுல்மம் ததா - சரகுல்மனையும்,
கஜம் ஏவ - கஜனையும்,
கவாக்ஷம் ச - கவாக்ஷனையும்,
கவயம் - கவயனையும்,
ஸுஷேணம் - சுஷேணனையும்,
ரிஷபம் ததா - ரிஷபனையும்,
மைந்தம் ச - மைந்தனையும்,
த்விவிதம் ச - த்விவிதனையும்,
ஶரபம் ஏவ - சரபனையும்,
கந்த மாதனம் - கந்தமாதனனையும்,
உபௌ - இரு
ஹுதாஶன ஸுதௌ - அக்னியின் புதல்வர்களான
உல்காமுகம் - உல்காமுகனையும்,
அஸங்கம் ச - அசங்கனையும்,
ஸந்திதேஶ - பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான்.

तेषामग्रेसरं चैव महाबलमथाङ्गदम् ।
विधाय हरिवीराणामादिशद्दक्षिणां दिशम् ॥

தேஷாமக்ரேஸரம் சைவ மஹாபல மதாங்கதம் ।
விதாய ஹரிவீராணா மாதிஶத் தக்ஷிணாம் திஶம் ॥ 6

அத - பிறகு
தேஷாம் - அந்த
ஹரிவீராணாம் - வானர வீரர்களுக்கு
மஹாபலம் - அளவுகடந்த ஆற்றலுடைய

அங்கதம் ஏவ - அங்கதனையே
அக்ரேஸரம் - தலைவனாக
விதாய ச - நியமித்துவிட்டு,
தக்ஷிணாம் - தென்
திஶம் - திக்கைப்பற்றி
ஆதிஶத் - விவரமாய் சொல்லலுற்றான்.

ये केचन समुद्देशास्तस्यां दिशि सुदुर्गमाः ।
कपीशः कपिमुख्यानां स तेषां तानुदाहरत् ॥

யே கேசன ஸமுத் தேஶாஸ் தஸ்யாம் திஶி ஸுதுர்கமா: ।
கபீஶ: கபிமுக்யாநாம் ஸ தேஷாம் தாநுதாஹரத் ॥ 7

கபீஶ: - கபிமன்னனான
ஸ: - அவன்
கபிமுக்யாநாம் - கபிசிரேஷ்டர்களாகிய
தேஷாம் - அவர்களுக்கு
தஸ்யாம் - அந்த
திஶி - திக்கில்
அத - அதற்குப்பின்
யே கேசன - எந்த சில
ஸமுத்தேஶா: - இடங்கள்
ஸுதுர்கமா: - செல்வதற்கரியனவாயிருக்குமோ,
தாந் - அவைகளை
உதாஹரத் - பின்வருமாறு விரித்துரைத்தான்.

सहस्रशिरसं विन्ध्यं नानाद्रुमलतायुतम् ।
नर्मदां च नदीं दुर्गां महोरगनिषेविताम् ॥

ஸஹஸ்ரஶிரஸம் விந்த்யம் நாநாத்ருமல தாயுதம் ।
நர்மதாம் ச நதீம் துர்காம் மஹோரக நிஷேவிதாம் ॥ 8

ततो भोगवतीं रम्यां कृष्णवेणीं महानदीम् ।
वरदां च महाभागां महोरगनिषेविताम् ॥

ததோ போகவதீம் ரம்யாம் க்ருஷ்ணவேணீம் மஹாநதீம் ।
வரதாம் ச மஹாபாகாம் மஹோரகநிஷேவிதாம் ॥ 9

मेखलानुत्कलांश्चैव दशार्णनगराण्यपि ।
अश्ववन्तीमवन्तीं च सर्वमेवानुपश्यत ॥

மேகலா நுத்கலாம்ஶ்சைவ தஶார்ண நகராண்யபி ।
அஶ்வவந்தீம் அவந்தீம் ச ஸர்வ மேவாநுபஶ்யத ॥ 10

நாநாத்ரும லதாயுதம் - பலவித மரங்களும், கொடிகளும் செறிந்ததும்,
ஸஹஸ்ரஶிரஸம் - அனேக சிகரங்களை உடையதுமான
விந்த்யம் - விந்தியத்தையும்,
மஹோரக நிஷேவிதாம் - பெரும்பாம்புகளால் வசிக்கப்பெற்றதும்
துர்காம் - கடப்பதற்கரியதுமான
நர்மதாம் - நர்மதா
நதீம் ச - நதியையும்,
தத: - அதன்மேல்
ரம்யாம் - அழகிய
போகவதீம் - போகவதியையும்,
மஹாநதீம் - மகாநதியான
க்ருஷ்ணவேணீம் - கிருஷ்ணவேணியையும்
மஹோரக நிஷேவிதாம் - பெரும்பாம்புகள் வசிக்கப்பெற்றதும்
மஹாபாகாம் - மகா பாவனமானதுமான
வரதாம் ச - வரதையையும்,
மேகலாம் ச - மேகலை என்னும் நகரத்தையும்,
உத்கலாம் ஏவ - உத்கலை என்னும் நகரத்தையும்
தஶார்ண நகராணி அபி - தசார்ணமென்னும் நகரங்களையும்
அஶ்வ வந்தீம் - அச்வவந்தி நகரையும்,
அவந்தீம் ச - அவந்தி நகரையும்,
ஸர்வம் ஏவ - இவை எல்லாவற்றையும்
அநுபஶ்யத - கவனமாய்த் தேடிப்பாருங்கள்.

विदर्भानृषिकांश्चैव रम्यान् माहिषकानपि ।
तथा वङ्गान् कलिङ्गांश्च कौशिकांश्च समन्ततः ॥

விதர்பாந் ரிஷிகாம்ஶ்சைவ ரம்யாந் மாஹிஷகாநபி ।
ததா வங்கான்கலிங்காம்ஶ்ச கௌசிகாம்ஶ்ச ஸமந்தத: ॥ 11

अन्वीक्ष्य दण्डकारण्यं सपर्वतनदीगुहम् ।
नदीं गोदावरीं चैव सर्वमेवानुपश्यत ॥

அன்வீக்ஷ்ய தண்ட காரண்யம் ஸபர்வதநதீ குஹம் ।
நதீம் கோதாவரீம் சைவ ஸர்வமேவாநு பஶ்யத ॥

तथैवान्ध्रांश्च पुण्ड्रांश्च चोलान्पाण्ड्यान्सकेरलान् ॥

ததைவ ஆந்த்ராம்ஶ்ச புண்ட்ராம்ஶ்ச சோளான் பாண்ட்யான் ஸகேரளான் ॥ 12

ததா - அப்படியே
விதர்பாந் ச - விதர்ப்ப நாடுகளையும்
ரிஷிகான் ஏவ - ரிஷிக நாடுகளையும்
ரம்யாந் - அழகிய

மாஹிஷகாந் அபி - மாகிஷ கநாடுகளையும்
வங்க கலிங்கான் ச - வங்க நாடுகளையும், கலிங்க நாடுகளையும்
கௌஶிகான் ச - கௌசிக நாடுகளையும்
ஸமந்தத: - எங்கும்
அன்வீக்ஷ்ய - பார்த்துவிட்டு
ஸபர்வத நதீ குஹம் - மலைகள், நதிகள், குகைகளோடு கூடிய
தண்ட காரண்யம் ச - தண்டகாரண்யத்தையும்
ததா - அப்படியே
கோதாவரீம் - கோதாவரி
நதீம் ஏவ - நதியையும்
ஆந்த்ரான் ச - ஆந்திர நாடுகளையும்
புண்ட்ரான் - புண்டர நாடுகளையும்
சோளான் - சோளதேசங்களையும்
ஸ கேரளான் - கேரள தேசங்கள் உள்ளிட்ட
பாண்ட்யான் ச - பாண்டிய நாடுகளையும்
ஸர்வம் ஏவ - எல்லாவற்றையும்
அநுபஶ்யத - கவனமாய்த் தேடிப் பாருங்கள்.

अयोमुखश्च गन्तव्यः पर्वतो धातुमण्डितः ।
विचित्रशिखरः श्रीमांश्चित्रपुष्पितपादपः ॥

அயோ முகஶ்ச கந்தவ்ய: பர்வதோ தாது மண்டித: ।
விசித்ர ஶிகர: ஶ்ரீமான் சித்ர புஷ்பித பாதப: ॥ 13
தாதுமண்டித: - தாதுக்கள் நிறைந்ததும்,
விசித்ரஶிகர: - அழகிய சிகரங்களையுடையதும்
ஶ்ரீமான் - புண்யமானதும்,
சித்ர புஷ்பித பாதப: - அழகாய்ப் பூத்த மரங்களுடையதுமான
அயோமுக: - அயோமுகம் அல்லது மலயமலை என்ற
பர்வத: ச - மலையும்
கந்தவ்ய: - போய் அடையத்தக்கது.

सचन्दनवनोद्देशो मार्गितव्यो महागिरिः ॥

ஸ சந்தன வநோத் தேஶோ மார்கிதவ்யோ மஹாகிரி: ॥ 14
சந்தன வநோத்தேஶ: - சந்தன மரங்களால் செறிந்ததும்
மஹாகிரி: - பெரும் பர்வதமுமான
ஸ: - அது
மார்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கது.

ततस्तामापगां दिव्यां प्रसन्नसलिलां शिवाम् ।
तत्र द्रक्ष्यथ कावेरीं विहृतामप्सरोगणैः ॥

ததஸ்தாமாபகாம் திவ்யாம் ப்ரஸந்ந ஸலிலாம் ஶிவாம் ।
தத்ர த்ரக்ஷ்யத காவேரீம் விஹ்ருதாமப்ஸரோகணை: ॥ 15
தத: - அதன்மேல்
திவ்யாம் - அழகியதும்
ப்ரஸந்த ஸலிலாம் - தெளிந்த ஜலமுடையதும்
ஶிவாம் - புண்யமானதும்
அப்ஸரோகணை: - அப்ஸர ஸ்திரீ கணங்களால்
விஹ்ருதாம் - பூஜிக்கப்படுகிறதுமான
தாம் - அந்த
காவேரீம் - காவேரி
ஆபகாம் - நதியை
தத்ர - அவ்விடத்தில்
த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

तस्यासीनं नगस्याग्रे मलयस्य महौजसम् ।
द्रक्ष्यथादित्यसंकाशमगस्त्यमृषिसत्तमम् ॥

தஸ்யாஸீநம் நகஸ் யாக்ரே மலயஸ்ய மஹௌஜஸம் ।
த்ரக்ஷ்யதா தித்ய ஸங்காஶ மகஸ்த்யம்ருஷிஸத்தமம் ॥ 16
தஸ்ய - அந்த
மலயஸ்ய நகஸ்ய - மலய மலையினது
அக்ரே - உச்சியில்
ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கிறவரும்
ஆதித்ய ஸங்காஶம் - சூரியபகவானைப்போல
மஹௌஜஸம் - மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்குபவருமான
அகஸ்த்யம் - அகஸ்திய
ருஷிஸத்தமம் - முனிவர்பெருமானை
த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

ततस्तेनाभ्यनुज्ञाताः प्रसन्नेन महात्मना ।
ताम्रपर्णीं महाग्राहां तरिष्यथ महानदीम् ॥

ததஸ்தே நாப்யநு ஜ்ஞாதா: ப்ரஸன்னேன மஹாத்மநா ।
தாம்ரபர்ணீம் மஹாக்ராஹம் தரிஷ்யத மஹாநதீம் ॥ 17
தத: - அவ்விடத்தில்
ப்ரஸன்னேன - திருவுள்ளமுவந்த
தேந - அந்த
மஹாத்மநா - மகாத்மாவினால்
அப்யநுஜ்ஞாதா: - விடையளிக்கப்பட்டவர்களாய்
மஹாக்ராஹம் - பெரும் முதலைகள் நிறைந்த
மஹாநதீம் - பெரு நதியாகிய

தாம்ரபர்ணீம் - தாமிரபர்ணியை
தரிஷ்யத - தாண்டுங்கள்.

सा चन्दनवनैर्दिव्यैः प्रच्छन्ना द्वीपशालिनी ।
कान्तेव युवतिः कान्तं समुद्रमवगाहते ॥

ஸா சந்தநவநைர்திவ்யை: ப்ரச்சந்நா த்வீபஶாலிநீ ।
காந்தேவ யுவதி: காந்தம் ஸமுத்ரமவகாஹதே ॥ 18

த்வீபஶாலிநீ - மணல் திட்டுகள் நிறைந்ததும்
திவ்யை: - அழகிய
சந்தநவநை: - சந்தன வனங்களால்
ப்ரச்சந்நா - மறைக்கப்பட்டதுமான
ஸா - அது
யுவதி: - சிறந்த
காந்தா - காதலி
காந்தம் - காதலனை
இவ - எப்படியோ அப்படி
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தை
அவகாஹதே - அடைகிறது.

ततो हेममयं दिव्यं मुक्तामणिनिषेवितम् ।
युक्तं कवाटं पाण्ड्यानां गता द्रक्ष्यथ वानराः ॥

ததோ ஹேம மயம் திவ்யம் முக்தாமணிநிஷேவிதம் ।
யுக்தம் கவாடம் பாண்ட்யாநாம் கதா த்ரக்ஷ்யத வானரா: ॥ 19

வானரா: - வானரர்களே!
தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
கதா: - சென்றவர்களாய்
ஹேமமயம் - பொன்மயமானதும்,
திவ்யம் - அழகானதும்,
முக்தம் - ஏற்றதும்,
யுக்தாமணி நிஷேவிதம் - முத்துக்களாலும் ரத்னங்களாலும் இழைக்கப் பெற்றதுமான
பாண்ட்யாநாம் - பாண்டிய நாடுகளின்
கவாடம் - உட்புகும் வாயிலின் கதவை
த்ரக்ஷ்யத - காண்பீர்கள்.

ततः समुद्रमासाद्य संप्रधार्यार्थनिश्चयम् ।
अगस्त्येनान्तरे तत्र सागरे विनिवेशितः ॥

தத: ஸமுத்ர மாஸாத்ய ஸம்ப்ரதார்யார்தநிஶ்சயம் ।
அகஸ்த் யேநாந்தரே தத்ர ஸாகரே விநிவேஶித: ॥ 20

चित्रसानुनगः श्रीमान् महेन्द्रः पर्वतोत्तमः ।
जातरूपमयः श्रीमानवगाढो महार्णवम् ॥

சித்ரஸாநுநக: ஸ்ரீமான் மஹேந்த்ர: பர்வதோத்தம: ।
ஜாதரூபமய: ஸ்ரீமானவகாடோ மஹார்ணவம் ॥ 21

தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
அர்த நிஶ்சயம் - காரியத்திற்கு வேண்டியதை
ஸம்ப்ரதார்ய - உறுதிசெய்துகொண்டு,
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தை
ஆஸாத்ய - அடைந்து,
தத்ர - அந்த
ஸாகரே - சாகரத்தின்
அந்தரே - மத்தியில்
அகஸ்த்யேந - அகஸ்தியரால்
விநிவேஶித: - வைக்கப்பட்டதும்,
சித்ரஸாநுநக: - அழகிய பல மரங்களடர்ந்ததும்
ஸ்ரீமான் - அழகிய
ஜாதரூபமய: - பொன்மயமானதும்,
பர்வதோத்தம: - மலைகளில் சிறந்ததென
ஸ்ரீமான் - திரிலோகப் பிரஸித்தி பெற்றதுமான
மஹேந்த்ர: - மகேந்தரமெனும் பர்வதம்
மஹார்ணவம் - பெருங்கடலில்
அவகாட: - மூழ்கிக்கிடக்கின்றது.

नानाविधैर्नगैः फुल्लैर्लताभिश्चोपशोभितम् ।
गन्धर्वयक्षप्रवरैरप्सरोभिश्च शोभितम् ॥

நாநாவிதைர் நகை: புல்லைர்லதாபிஶ்சோபஶோபிதம் ।
கந்தர்வ யக்ஷப்ரவரைரப்ஸரோபிஶ்ச ஶோபிதம் ॥ 22

सिद्धचारणसङ्घैश्च प्रकीर्णं सुमनोहरम् ।
तमुपैति सहस्राक्षः सदा पर्वसु पर्वसु ॥

ஸித்தசாரண ஸங்கைஶ்ச ப்ரகீர்ணம் ஸுமநோஹரம் ।
தமுபைதி ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸதா பர்வஸு பர்வஸு ॥ 23

ஸஹஸ்ராக்ஷ: - இந்திரன்
ஸதா - எப்பொழுதும்
பர்வஸு பர்வஸு - ஒவ்வொரு பருவ தினத்திலும்
புல்லை: - நன்கு பூத்த
நாநாவிதை: - பல
நகை: - மரங்களாலும்

லதாபி: ச - கொடிகளாலும்
உபஶோபிதம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்
கந்தர்வ யக்ஷ ப்ரவரை:- கந்தர்வோத்தமர்களாலும், யக்ஷோத்தமர்களாலும்
அப்ஸரோபி: ச - அப்ஸர ஸ்திரீகளாலும்
ஶோபிதம் - அழகுற்று விளங்குகிறதும்
ஸித்த சாரணை ஸங்கை:- சித்தர்கள் சாரணர்களின் கூட்டங்களால்
ப்ரகீர்ணம் - நிறைந்துள்ளதும்
ஸுமநோஹரம் ச - மனோகரமானதுமான
தம் - அதற்கு
உபைதி - வருகிறான்.

द्वीपस्तस्यापरे पारे शतयोजनविस्तृतः ।
अगम्यो मानुषैर्दीप्तस्तं मार्गध्वं समन्ततः ॥

த்வீபஸ் தஸ்யாபரே பாரே ஶதயோஜன விஸ்த்ருத: ।
அகம்யோ மாநுஷைர் தீப்தஸ்தம் மார்கத்வம் ஸமந்தத: ॥ 24

தஸ்ய - அதனது
அபரே - நடுவிலிருக்கிற
பாரே - கரையில்
ஶதயோஜன விஸ்த்ருத: - நூறு யோஜனை பரப்பளவுள்ளதும்
மாநுஷை: - மானிடர்களால்
அகம்ய: - அடைய முடியாததும்
தீப்த: - பிரகாசமுடையதுமான
த்வீப: - ஒரு த்வீபு இருக்கிறது;
தம் - அதை
ஸமந்தத: - எங்கும்
மார்கத்வம் - தேடுவீர்களாக.

तत्र सर्वात्मना सीता मार्गितव्या विशेषतः ॥

தத்ர ஸர்வாத்மநா ஸீதா மார்கி தவ்யா விஶேஷத: ॥ 25

தத்ர விஶேஷத: - அதில் முக்கியமாய்
ஸர்வாத்மநா - வெகு பிரயாசையோடு
ஸீதா - ஸீதாதேவி
மார்கி தவ்யா - தேடத்தக்கவள்.

स हि देशस्तु वध्यस्य रावणस्य दुरात्मनः ।
राक्षसाधिपतेर्वासः सहस्राक्षसमद्युतेः ॥

ஸ ஹி தேஶஸ்து வத்யஸ்ய ராவணஸ்ய துராத்மந: ।
ராக்ஷஸாதிபதேர்வாஸ: ஸஹஸ்ராக்ஷஸமத்யுதே: ॥ 26

ஹி - ஏனெனில்
ஸ: - அந்த
தேஶ: து - தேசந்தான்
ஸஹஸ்ராக்ஷஸ மத்யுதே: - இந்திரனை நிகர்த்த ஆற்றலுடையவனும்
ராக்ஷஸாதிபதே: - ராக்ஷஸ மன்னனும்
வத்யஸ்ய - கொல்லப்பட வேண்டிய
துராத்மந: - துஷ்டனுமான
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
வாஸ: - இருப்பிடம்.

दक्षिणस्य समुद्रस्य मध्ये तस्य तु राक्षसी ।
अङ्गारकेति विख्याता छायामाक्षिप्य भोजनी ॥

தக்ஷிணஸ்ய ஸமுத்ரஸ்ய மத்யே தஸ்ய து ராக்ஷஸீ ।
அங்காரகேதி விக்யாதா சாயாமாக்ஷிப்ய போஜநீ ॥ 27

தஸ்ய - அந்த
தக்ஷிணஸ்ய - தெற்கு
ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தின்
மத்யே து - நடுவிலேயே
சாயாம் - நிழலை
ஆக்ருஷ்ய - பற்றியிழுத்து,
போஜநீ - உணவாய்த் தின்னும்
அங்காரகா இதி - அங்காரகை என்று
விக்யாதா - பெயர்பெற்ற
ராக்ஷஸீ - அரக்கியிருக்கிறாள்.

एवं निःसंशयान् कृत्वा संशयान्नष्टसंशयाः ।
मृगयध्वं नरेन्द्रस्य पत्नीममिततेजसः ॥

ஏவம் நிஸ்ஸம்ஶயான் க்ருத்வா ஸம்ஶயாந்நஷ்ட ஸம்ஶயா: ।
ம்ருகயத்வம் நரேந்த்ரஸ்ய பத்நீமமித தேஜஸ: ॥ 28

ஏவம் - அப்படியாய்
ஸம்ஶயான் - தேடவேண்டிய இடங்களை
நிஸ்ஸம்ஶயான் - சந்தேகமொழிந்தவைகளாய்
க்ருத்வா - செய்து,
நஷ்ட ஸம்ஶயா: - மன ஏக்கமற்றவர்களாய்
அமித தேஜஸ: - எண்ணற்கரிய பராக்கிரமசாலியாகிய
நரேந்த்ரஸ்ய - புருஷோத்தமரின்
பத்நீம் - பத்னியை
ம்ருகயத்வம் - தேடக்கடவீர்.

तमतिक्रम्य लक्ष्मीवान् समुद्रे शतयोजने ।
गिरिः पुष्पितको नाम सिद्धचारणसेवितः ॥

தமதிக்ரம்ய லக்ஷ்மீவான் ஸமுத்ரே ஶதயோஜனே।
கிரி: புஷ்பிதகோ நாம ஸித்தசாரணஸேவித: ॥ 29

தம் - அதை
அதிக்ரம்ய - கடந்துசென்று,
ஸமுத்ரே - சமுத்திரத்தில்
ஶதயோஜனே - நூறுயோஜனை தூரத்தில்
ஸித்த சாரண ஸேவித:- சித்தர்களாலும், சாரணர்களாலும் கொண்டாடப்பெற்ற
லக்ஷ்மீவான் - அழகியதுமான
புஷ்பிதக: நாம - புஷ்பிதகம் என்ற
கிரி: - மலையுளது.

चन्द्रसूर्यांशुसंकाशः सागराम्बुसमावृतः ।
भ्राजते विपुलैः शृङ्गैरम्बरं विलिखन्निव ॥

சந்த்ர ஸூர்யாம்ஶு ஸங்காஶ: ஸாகராம்பு ஸமாவ்ருத: ।
ப்ராஜதே விபுலை: ஶ்ருங்கைரம்பரம் விலிகன்னிவ ॥ 30

சந்த்ர ஸூர்யாம் - சந்திரன், சூரியன், இவர்களுடைய ஒளியை
ஶுஸங்காஶ: - நிகர்த்ததாய்
ஸாகராம்பு ஸமாவ்ருத:- சமுத்திர ஜலத்தால் சூழப்பட்டதாகிய அது
விபுலை: - பெரும்
ஶ்ருங்கை: - கொடுமுடிகளால்
அம்பரம் - ஆகாயத்தை
விலிகின் - அளாவுகிறது
இவ - போன்றதாய்
ப்ராஜதே - விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

तस्यैकं काञ्चनं शृङ्गं सेवते यं दिवाकरः ।
श्वेतं राजतमेकं च सेवते यं निशाकरः ॥

தஸ்யைகம் காஞ்சனம் ஶ்ருங்கம் ஸேவதே யம் திவாகர: ।
ஶ்வேதம் ராஜத மேகம் ச ஸேவதே யம் நிஶாகர: ॥ 31

தஸ்ய - அதனது
யம் - யாதொன்றில்
காஞ்சனம் - பொன்
ஶ்ருங்கம் - கொடுமுடியாகிய
ஏகம் - ஒன்றில்
திவாகர: - சூரியன்
ஸேவதே - தங்குகிறான்
நிஶாகர: ச - சந்திரனும்
யம் - யாதொன்றில்
ராஜதம் - வெள்ளிபோல்
ஶ்வேதம் ஏகம் - வெளுத்த ஒன்றில்
ஸேவதே - தங்குகிறான்.

न तं कृतघ्नाः पश्यन्ति न नृशंसा न नास्तिकाः ।
प्रणम्य शिरसा शैलं तं विमार्गत वानराः ॥

ந தம் க்ருதக்னா: பஶ்யந்தி ந ந்ருஶம்ஸா ந நாஸ்திகா: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா ஶைலம் தம் விமார்கத வானரா: ॥ 32

தம் - அதை
க்ருதக்நா: - நன்றிகொன்றவர்கள்
பஶ்யந்தி ந - பார்க்க மாட்டார்கள்.
ந்ருஶம்ஸா: - கொடியவர்கள்
ந - பார்க்க மாட்டார்கள்.
நாஸ்திகா: - நாஸ்திகர்கள்
ந - பார்க்க மாட்டார்கள்.
வானரா: - வானரர்களே!
தம் ஶைலம் - அந்த மலையை
ஶிரஸா - தலையால்
ப்ரணம்ய - வணங்கி,
விமார்கத - தேடுங்கள்.

तमतिक्रम्य दुर्धर्षाः सूर्यवान्नाम पर्वतः ।
अध्वना दुर्विगाहेन योजनानि चतुर्दश ॥

தமதிக்ரம்ய துர்தர்ஷா: ஸூர்யவான் நாம பர்வத: ।
அத்வநா துர்விகாஹேன யோஜநாநி சதுர்தச ॥ 33

துர்தர்ஷா: - எதற்கும் சலியாதவர்களே!
தம் - அதற்கு
துர்விகாஹேன - புகுவதற்கரிய
அத்வநா - வழியால்
சதுர்தச - பதினான்கு
யோஜநாநி - யோஜனைகளுக்கு
அதிக்ரம்ய - அப்பால்
ஸூர்யவான் நாம - சூரியவான் என்ற
பர்வத: - பர்வதமொன்றிருக்கிறது.

ततस्तमप्यतिक्रम्य वैद्युतो नाम पर्वतः ।
सर्वकामफलैर्वृक्षैः सर्वकालमनोहरैः ॥

ததஸ்தமப்யதிக்ரம்ய வைத்யுதோ நாம பர்வத: ।
ஸர்வ காமபலைர்வ்ருக்ஷை: ஸர்வகால மநோஹரை: ॥ 34

தத:	-	அதன்மேல்
தம் அபி	-	அதையும்
அதிக்ரம்ய	-	கடந்து,
ஸர்வகாம பலை:	-	விரும்பிய பழங்களெல்லாவற்றையும் அளிக்க வல்லவைகளும்
ஸர்வ கால மநோஹரை:	-	எக்காலத்திலும் பார்க்க மனோகரமாய் இருக்கின்றவைகளுமான
வ்ருக்ஷை:	-	மரங்களோடு
வைத்யுத: நாம	-	வைத்யுதம் என்ற
பர்வத:	-	ஒரு மலையுளது.

तत्र भुक्त्वा वरार्हाणि मूलानि च फलानि च ।
मधूनि पीत्वा मुख्यानि परं गच्छत वानराः ॥

தத்ர புக்த்வா வரார்ஹாணி மூலாநி ச பலாநிச ।
மதூநி பீத்வா முக்யானி பரம் கச்சத வானரா: ॥ 35

வானரா:	-	வானரர்களே!
தத்ர	-	அவ்விடத்தில்
மஹார்ஹாணி	-	ருசி இத்தன்மையதென்று சொல்ல முடியாத
மூலாநி ச	-	கிழங்குகளையும்
பலாநி ச	-	பழங்களையும்
புக்த்வா	-	புசித்து,
முக்யானி	-	சிறந்த
மதூநி	-	தேன்களை
பீத்வா	-	குடித்துவிட்டு,
பரம்	-	அப்பால்
கச்சத	-	செல்லுங்கள்.

तत्र नेत्रमनःकान्तः कुञ्जरो नाम पर्वतः ।
अगस्त्यभवनं यत्र निर्मितं विश्वकर्मणा ॥

தத்ர நேத்ரமன: காந்த: குஞ்ஜரோ நாம பர்வத: ।
அகஸ்த்ய பவனம் யத்ர நிர்மிதம் விஶ்வகர்மணா ॥ 36

தத்ர	-	அவ்விடத்தில்
நேத்ர மன: காந்த:	-	கண்ணிற்கும் மனதிற்கும் இனியதாகிய
குஞ்ஜர:	-	குஞ்சரம்
நாம	-	என்ற
பர்வத:	-	மலையுளது.
யத்ர	-	யாதொரு அதில்

விஶ்வகர்மணா	-	விச்வகர்மாவினால்
அகஸ்த்ய பவனம்	-	அகஸ்தியருக்கு ஒரு மாளிகை
நிர்மிதம்	-	சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तत्र योजनविस्तारमुच्छ्रितं दशयोजनम् ।
शरणं काञ्चनं दिव्यं नानारत्नविभूषितम् ॥

தத்ர யோஜன விஸ்தார முச்ச்ரிதம் தஶயோஜனம் ।
ஶரணம் காஞ்சனம் திவ்யம் நாநாரத்னவிபூஷிதம் ॥ 37

தத்ர	-	அதில்
ஶரணம்	-	மாளிகையானது
யோஜன விஸ்தாரம்	-	ஒரு யோஜனையகன்றது;
தஶயோஜனம்	-	பத்து யோஜனை
உச்ச்ரிதம்	-	உயர்ந்தது;
காஞ்சனம்	-	பொன்னாலானது;
நாநா ரத்ன விபூஷிதம்	-	பல ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு
திவ்யம்	-	அழகானது.

तत्र भोगवती नाम सर्पाणामालयः पुरी ।
विशालकक्ष्या दुर्धर्षा सर्वतः परिरक्षिता ॥

தத்ர போகவதீ நாம ஸர்பாணாமாலய: புரீ ।
விஶாலகக்ஷ்யா துர்தர்ஷா ஸர்வத: பரிரக்ஷிதா ॥ 38

தத்ர	-	அதில்
ஸர்பாணாம்	-	பாம்புகளின்
ஆலய:	-	இருப்பிடமாகிய
போகவதீ	-	போகவதி
நாம	-	என்ற
புரீ	-	ஒரு நகரமிருக்கிறது;
விஶாலகக்ஷ்யா	-	விசாலமான கட்டுக்களையுடையது;
துர்தர்ஷா	-	புக முடியாதது.
ஸர்வத:	-	எல்லாப் பக்கங்களிலும்
பரிரக்ஷிதா	-	நன்கு காக்கப்பட்டிருக்கிறது.

रक्षिता पन्नगैर्घोरैस्तीक्ष्णदंष्ट्रैर्महाविषैः ॥

ரக்ஷிதா பந்நகை: கோரைஸ்தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ரைர் மஹாவிஷை: ॥ 39

தீக்ஷ்ண தம்ஷ்ட்ரை:	-	கூரிய பற்களையுடையவைகளும்
மஹாவிஷை:	-	கடும் விஷமுடையவைகளும்
கோரை:	-	கொடியவைகளுமான
பந்நகை:	-	பாம்புகளால்
ரக்ஷிதா	-	பாதுகாக்கப்பட்டது.

सर्पराजो महाघोरो यस्यां वसति वासुकिः ।
निर्याय मार्गितव्या च सा च भोगवती पुरी ॥

ஸர்பராஜோ மஹா கோரா யஸ்யாம் வஸதி வாஸுகி: ।
நிர்யாய மார்கிதவ்யா ச ஸா ச போகவதீ புரீ ॥ 40

யஸ்யாம் - எந்த அதில்
மஹாகோர: - மிகக்கொடியதாகிய
வாஸுகி: - வாஸுகி என்ற
ஸர்பராஜ: - பாம்பரசு
வஸதி - வசிக்கிறது,
ஸா - அந்த
போகவதீ - போகவதி
புரீச - நகரமும்
நிர்யாய ச - திரிந்து சென்று,
மார்கிதவ்யா - தேடத்தக்கது.

तत्र चानन्तरा देशा ये केचन सुसंवृताः ।

தத்ர சாநந்தரா தேஶா யே கேசன ஸுஸம்வ்ருதா: ॥ 41

தத்ர - அவ்விடத்தில்
அநந்தர: - வேறு
யே கேசன - ஏதோ சில
தேஶா ச - தேசங்களும்
ஸுஸம்வ்ருதா: - மறைந்திருக்கின்றன.

तं च देशमतिक्रम्य महानृषभसंस्थितः ।
सर्वरत्नमयः श्रीमानृषभो नाम पर्वतः ॥

தம் ச தேஶமதிக்ரம்ய மஹாந்ருஷபஸம்ஸ்தித: ।
ஸர்வரத்நமய: ஶ்ரீமான் ரிஷபோ நாம பர்வத: ॥ 42

தம் - அந்த
தேஶம் ச - தேசத்தையும்
அதிக்ரம்ய - கடந்து,
ரிஷப ஸம்ஸ்தித: - இடபம்போன்றதும்
ஸர்வ ரத்ந மய: - எல்லா ரத்னங்களால் நிறைந்ததும்
ஶ்ரீமான் - அழகியதும்
ரிஷப: - இடபம் என்ற
நாம - பெயருடையதுமான
மஹாந் - பெரிய
பர்வத: - மலையிருக்கிறது.

गोशीर्षकं पद्मकं च हरिश्यामं च चन्दनम् ।
दिव्यमुत्पद्यते यत्र तच्चैवाग्निसमप्रभम् ॥

கோஶீர்ஷகம் பத்மகம் ச ஹரிஶ்யாமம் ச சந்தனம் ।
திவ்யமுத்பத்யதே யத்ர தச்சைவாக்நி ஸமப்ரபம் ॥ 43

தத் - அந்த
அக்நி ஸமப்ரபம் - அக்னியை நிகர்த்த நிறமுடையதும்
திவ்யம் - திவ்யமானதுமான
சந்தனம் - சந்தனம்
யத்ர - அதில்
உத்பத்யதே - உண்டாகிறது.
கோஶீர்ஷகம் - கோசிர்ஷகமெனும் சந்தனம்
ச - அப்படியே அதில் உண்டாகிறது.
பத்மகம் - பத்மகமெனும் சந்தனம்
ச - அப்படியே அதில் உண்டாகிறது.
ஹரிஶ்யாமம் ஏவ - ஹரிச்யாமம் எனும் சந்தனம்
ச - அப்படியே அதில் உண்டாகிறது.

न तु तच्चन्दनं दृष्ट्वा स्प्रष्टव्यं च कदाचन ।
रोहिता नाम गन्धर्वा घोरा रक्षन्ति तद्वनम् ॥

ந து தச்சந்தனம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ரஷ்டவ்யம் ச கதாசந ।
ரோஹிதா நாம கந்தர்வா கோரா ரக்ஷந்தி தத்வனம் ॥ 44

தத் சந்தனம் ச - அந்தச் சந்தனத்தையும்
த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்து,
கதாசந - ஒருக்காலும்
ஸ்ப்ரஷ்டவ்யம் ந - தொடத்தக்கதன்று.
தத்வனம் - அந்த வனத்தை
கோரா: - கொடியவர்களாகிய
ரோஹிதா: - ரோஹிதர்கள்
நாம - என்ற
கந்தர்வா: - கந்தர்வர்கள்
ரக்ஷந்தி - காக்கின்றார்கள்.

तत्र गन्धर्वपतयः पञ्च सूर्यसमप्रभाः ।
शैलूषो ग्रामणीः शिग्रुः शुभ्रो बभ्रुस्तथैव च ॥

தத்ர கந்தர்வபதய: பஞ்ச ஸூர்யஸம ப்ரபா: ।
ஶைலூஷோ க்ராமணீ: ஶிக்ரு: ஶுப்ரோ பப்ருஸ் ததைவ ச ॥ 45

தத்ர - அதில்
ஸூர்ய ஸமப்ரபா: - சூரியனை நிகர்த்த ஒளியுடைய
பஞ்சச - ஐவர்கள்
ஶைலூஷ: - சைலூஷன்,
க்ராமணீ: - கிராமணி,
ஶிக்ரு: - சிக்ரு,

ஸுப்ர: - சுப்ரன்,
பப்ரு: ததைவ - பப்ரு முதலானவர்கள்
கந்தர்வ பதய: - கந்தர்வத் தலைவர்கள்.

रविसोमाग्निवपुषां निवासः पुण्यकर्मणाम् ।
अन्ते पृथिव्या दुर्धर्षास्तत्र स्वर्गजितः स्थिताः ॥

ரவிஸோமாக்நி வபுஷாம் நிவாஸ: புண்யகர்மணாம் ।
அந்தே ப்ருதிவ்யா துர்தர்ஷாஸ்தத்ர ஸ்வர்கஜித: ஸ்திதா: ॥ 46

ப்ருதிவ்யா: - பூமியின்
அந்தே - எல்லையில்
ரவி ஸோமாக்நி - சூரியன், சந்திரன், அக்னி, இவர்கள்
வபுஷாம் ஒளிகொண்ட
புண்ய கர்மணாம் - புண்ணியம் செய்தவர்களுடைய
நிவாஸ: - இருப்பிடம்,
தத்ர - அவ்விடத்தில்
துர்தர்ஷா: - எண்ணற்கரியவர்களாகிய
ஸ்வர்கஜித: - ஸ்வர்கம் ஜயித்தவர்கள்
ஸ்திதா: - வசிக்கின்றார்கள்.

ततः परं न वः सेव्यः पितृलोकः सुदारुणः ।
राजधानी यमस्यैषा कष्टेन तमसा वृता ॥

தத: பரம் ந வ: ஸேவ்ய: பித்ருலோக: ஸுதாருண: ।
ராஜதாநீ யமஸ்யைஷா கஷ்டேந தமஸா வ்ருதா ॥ 47

தத: பரம் - அதற்கப்பால்
ஸுதாருண: - மிகக் கொடிய
பித்ரு லோக: - பிதிருலோகமானது
வ: - உங்களுக்கு
ஸேவ்ய: ந - போகத்தக்கதன்று.
ஏஷா - இது
கஷ்டேந - உள்ளத்தில் அச்சத்தை விளைவிக்கின்ற
தமஸா - இருளால்
வ்ருதா - சூழப்பட்டதாகிய
யமஸ்ய - யமனுடைய
ராஜதாநீ - ராஜதானி.

एतावदेव युष्माभिर्वीरा वानरपुंगवाः ।
शक्यं विचेतुं गन्तुं वा नातो गतिमतां गतिः ॥

ஏதாவதேவ யுஷ்மாபிர்வீரா வானரபுங்கவா: ।
ஶக்யம் விசேதும் கந்தும் வா நாதோ கதி மதாம் கதி: ॥ 48

வானர புங்கவா: - வானரோத்தமர்களே!
வீரா: - சூரர்களே!
யுஷ்மாபி: - உங்களால்
ஏதாவ தேவ - இதுவரையில்தான்
கந்தும் - செல்வதற்கும்
விசேதும் வா - தேடுவதற்கும்
ஶக்யம் - சாத்தியம்.
கதிமதாம் - பறப்பதில் பேர்பெற்றவர்களுக்கும்
அத: - அதற்குமேல்
கதி: ந - செல்லுதல் முடியாது.

सर्वमेतत् समालोक्य यच्चान्यदपि दृश्यते ।
गतिं विदित्वा वैदेह्याः संनिवर्तितुमर्हथ ॥

ஸர்வமேதத் ஸமா லோக்ய யச்சான்யதபி த்ருஶ்யதே ।
கதிம் விதித்வா வைதேஹ்யா: ஸந்நிவர்திதுமார்ஹத ॥ 49

யத் - எது
அன்யத் - சொல்லப்படாததாய்
த்ருஶ்யதே அபி - காணப்படுகிறதென்றாலும்,
ஏதத் - இது
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ஸமாலோக்ய - பார்த்துக்கொண்டு,
வைதேஹ்யா: - வைதேகியாரின்
கதி: - இருப்பிடத்தை
விதித்வா ச - அறிந்துகொண்டும்,
ஸந்நி வர்திதும் - திரும்பிவர
அர்ஹத - கடவீர்கள்.

यस्तु मासान्निवृत्तोऽग्रे दृष्टा सीतेति वक्ष्यति ।
मत्तुल्यविभवो भोगैः सुखं स विहरिष्यति ॥

யஸ்து மாஸாந்நிவ்ருத்தோऽக்ரே த்ருஷ்டா ஸீதேதி வக்ஷ்யதி ।
மத்துல்ய விபவோ போகை: ஸுகம் ஸ விஹரிஷ்யதி ॥ 50

ய: - எவன்
ஸீதா - 'ஸீதை
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாள்'
இதி - என்று
மாஸாத் அக்ரே - ஒரு மாதத்திற்கு முந்தியே
நிவ்ருத்த: - திரும்பி வந்தவனாய்
வக்ஷ்யதி து - சொல்வானோ,
ஸ: - அவன்
போகை: - போகங்களால்
மத்துல்ய விபவ: - என்னை நிகர்த்த பெருமையுற்றவனாய்

ஸுகம் - மனக்குறையில்லாது
விஹரிஷ்யதி - காலங்கழிப்பான்.

ततः प्रियतरो नास्ति मम प्राणाद्विशेषतः ।
कृतापराधो बहुशो मम बन्धुर्भविष्यति ॥

தத: ப்ரியதரோ நாஸ்தி மம ப்ராணாத்விஶேஷத: ।
க்ருதாபராதோ பஹுஶோ மம பந்துர்பவிஷ்யதி ॥ 51

மம - எனக்கு
ப்ராணாத் - உயிரினும்
விஶேஷத: - மேம்பட்டவனாவான்.
தத: - அவனினும்
ப்ரியதர: - அதிகப்பிரியத்திற்குப் பாத்திரமானவன்,
அஸ்தி ந - ஒருவரும் இல்லை.
பஹுஶ: - பலவாறு
க்ருதாபராத: - குற்றங்களைச் செய்தவனாயினும்
மம - எனக்கு
பந்து: - ஆப்த நண்பனாக
பவிஷ்யதி - இருப்பான்.

अमितबलपराक्रमा भवन्तो विपुलगुणेषु कुलेषु च प्रसूताः ।
मनुजपतिसुतां यथा लभध्वं तदधिगुणं पुरुषार्थमारभध्वम् ॥

அமிதபலபராக்ரமா பவந்தோ
விபுலகுணேஷு குலேஷு ச ப்ரஸூதா: ।
மநுஜபதி ஸுதாம் யதா லபத்வம்
தததி குணம் புருஷார்தமாரபத்வம் ॥ 52

பவந்த: - நீங்கள்
அமித பல பராக்ரமா: - அளவுகடந்த ஆற்றலும் ஆண்மையும் உடையவர்கள்.
விபுலகுணேஷு - மகத்தான உத்தம குணங்கள் விளங்கும்
குலேஷு ச - நல்ல குலங்களிலேயே
ப்ரஸூதா: - பிறந்தவர்கள்.
மநுஜபதி ஸுதாம் - மன்னரின் மகளை
யதா - எப்படிச் செய்தால்
லபத்வம் - அடைவீர்களோ
தததி குணம் - அதற்கேற்றதாகிய
புருஷார்தம் - முயற்சியை
ஆரபத்வம் - செய்யக்கடவீர்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
தக்ஷிண ப்ரேஷணம் நாம ஏகசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்விசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 42

अथ प्रस्थाप्य सुग्रीवस्तान् हरीन् दक्षिणां दिशम् ।
अब्रवीन्मेघसंकाशं सुषेणं नाम यूथपम् ॥

அத ப்ரஸ்தாப்ய ஸுக்ரீவஸ்தான் ஹரீன் தக்ஷிணாம் திஶம் ।
அப்ரவீன்மேக ஸங்காஶம் ஸுஷேணம் நாம யூதபம் ॥ 1

ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவன்
தான் - அந்த
ஹரீன் - வானரர்களை
தக்ஷிணாம் - தக்ஷிண
திஶம் - திக்குக்கு
அத - அப்பொழுது
ப்ரஸ்தாப்ய - அனுப்பிவிட்டு,
மேக ஸங்காஶம் - மேகத்தை நிகர்த்த
ஸுஷேணம் நாம - சுஷேணனென்பவனை
யூதபம் - சேனைத்தலைவரில் ஒருவனென
அப்ரவீத் - ஸ்ரீராமருக்குத் தெரியப்படுத்தினான்.

तारायाः पितरं राजा श्वशुरं भीमविक्रमम् ।
अब्रवीत् प्राञ्जलिर्वाक्यमभिगम्य प्रणम्य च ॥

தாராயா: பிதரம் ராஜா ஶ்வஶுரம் பீமவிக்ரமம் ।
அப்ரவீத் ப்ராஞ் ஜலிர்வாக்ய மபிகம்ய ப்ரணம்ய ச ॥ 2

ராஜா - ராஜா (ஸுக்ரீவன்)
பீம விக்ரமம் - மகா ஆண்மையுற்றவனும்
ஶ்வஶுரம் - மாமனாருமான
தாராயா: - தாரையின்
பிதரம் - தந்தையை
அபிகம்ய - கிட்டி,
ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து,
ப்ராஞ்ஜலி: - கைகூப்பிக்கொண்டு
வாக்யம் ச - ஒரு சொல்லையும்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

मरीचिपुत्रं मारीचमर्चिष्मन्तं महाकपिम् ।
वृतं कपिवरैः शूरैर्महेन्द्रसदृशद्युतिम् ॥

மரீசி புத்ரம் மாரீசமர்சிஷ்மந்தம் மஹாகபிம் ।
வ்ருதம் கபி வரை: ஶூரைர்மஹேந்த்ர ஸத்ருஶத்யுதிம் ॥ 3

बुद्धिविक्रमसंपन्नं वैनतेयसमद्युतिम् ।
मरीचिपुत्रान् मारीचानर्चिर्मालान् महाबलान् ॥
புத்தி விக்ரமஸம்பந்நம் வைநதேயஸமத்யுதிம் ।
மரீசி புத்ரான் மாரீசா நர்சிர்மாலான் மஹாபலான் ॥
ऋषिपुत्रांश्च तान् सर्वान् प्रतीचीमादिशद्दिशम् ॥
ரிஷிபுத்ராம்ஶ்ச தான் ஸர்வான் ப்ரதீசீமாதிஶத்திஶம் ॥ 4

மரீசி புத்ரம் - மரீசியின் புத்திரனான
மாரீசம் - மாரீசனையும்,
கபிவரை: - சிறந்த வானரர்களான
ஶூரை: - சூரர்களால்
வ்ருதம் - சூழப்பட்டவனும்
மஹேந்த்ர ஸத்ரு ஶத்யுதிம் - இந்திரனை நிகர்த்த ஒளியுடையவனும்
புத்தி விக்ரம ஸம்பந்நம் - புத்தியும் ஆண்மையும் நிறைந்தவனும்,
வைநதேய ஸமத்யுதிம் - கருடனுக்குச்சமானமான பெருமையுடையவனும்,
மஹாகபிம் - பெயர்பெற்ற வானரனுமான
அர்சிஷ்மந்தம் - அர்ச்சிஷ்மானையும்,
மரீசி புத்ரான் - மரீசியின் புதல்வர்களாகிய
மாரீசாந் - மாரீசர்களையும்,
மஹாபலான் - மகா பலசாலிகளாகிய
அர்சிர் மாலான் - அர்ச்சிர்மாலர்களையும்,
தான் ஸர்வான் - அந்த எல்லா
ரிஷிபுத்ரான் ச - ரிஷி புத்திரர்களையும்,
ப்ரதீசீம் திஶம் - மேற்கு திக்குக்கு
ஆதிஶத் - கட்டளையிட்டான்.

द्वाभ्यां शतसहस्राभ्यां कपीनां कपिसत्तमाः ।
सुषेणप्रमुखा यूयं वैदेहीं परिमार्गत ॥
த்வாப்யாம் ஶதஸஹஸ்ராப்யாம் கபீநாம் கபிஸத்தமா: ।
ஸுஷேணப்ரமுகா யூயம் வைதேஹீம் பரிமார்கத ॥ 5

கபிஸத்தமா: - வானரோத்தமர்களே!
ஸுஷேண ப்ரமுகா: - ஸுஷேணனைத் தலைமையாய்க்கொண்ட
யூயம் - நீங்கள்
கபீநாம் - வானரர்களின்
த்வாப்யாம் - இரு
ஶத ஸஹஸ்ராப்யாம் - நூறாயிரவர்களோடு

வைதேஹீம் - ஸீதாதேவியை
பரிமார்கத - தேடுங்கள்.

सुराष्ट्रान् सहबाह्लीकाञ्शूरान् भीमांस्तथैव च ।
स्फीताञ्जनपदान् रम्यान् विपुलानि पुराणि च ॥
ஸுராஷ்ட்ரான் ஸஹ பாஹ்லீகான் ஶூரான் பீமான் ததைவ ச ।
ஸ்பீதாஞ்ஜனபதாந் ரம்யான் விபுலாநி புராணி ச ॥ 6

पुंनागगहनं कुक्षिं वकुलोद्दालकाकुलम् ।
तथा केतकषण्डांश्च मार्गध्वं हरियूथपाः ॥
புன்னாக கஹனம் குக்ஷிம் வகுலோத்தாலகாகுலம் ।
ததா கேதகஷண்டாம்ஶ்ச மார்கத்வம் ஹரியூதபா: ॥ 7

प्रत्यक्स्रोतोगमाश्चैव नद्यः शीतजलाः शिवाः ।
तापसानामरण्यानि कान्तारा गिरयश्च ये ॥
ப்ரத்யக் ஸ்ரோ தோகமாஶ்சைவ நத்ய: ஶீதஜலா: ஶிவா: ।
தாபஸா நா மரண்யாநி காந்தாரா கிரயஶ்ச யே ॥ 8

ஹரிபுங்கவா: - வானரோத்தமர்களே
ஸுராஷ்ட்ரான் - ஸுராஷ்ட்ரதேசங்களையும்,
ஸஹ பாஹ்லீகான் - பாஹ்லீக தேசங்களோடு கூடவே
ஶூரான் ச - சூரதேசங்களையும்,
பீமான் ச - பீமதேசங்களையும்,
ரம்யான் - அழகிய
ஸ்பீதான் - செழித்த
ஜனபதாந் ததா - நாடுகளையும்,
விபுலாநி - விசாலமான
புராணி ச - நகரங்களையும்,
புன்னாக கஹனம் - புன்னாக மரங்கள் செறிந்த
வகுலோத்தால காகுலம் - மகிழ் உத்தாலகம், இவைகள் நிறைந்த
குக்ஷிம் ததா - குக்ஷிதேசத்தையும்,
கேதக ஷண்டான் ச - தாழைவனங்களையும்,
ப்ரத்யக் ஸ்ரோதோ கமா: - மேற்கு நோக்கி ஓடுகின்றவைகளும்,
ஶிவா: - புண்யமானவைகளும்,
ஶீதஜலா: - குளிர்ந்த ஜலமுடையவைகளுமான
நத்ய: - நதிகளையும்,
தாபஸாநாம் - ரிஷிகளுடைய
அரண்யாநி - ஆச்ரம வனங்களையும்,
காந்தாரா: - காடுகள்

கிரய: - மலைகள்
யே ச - எவைகளோ அவைகளையும்
மார்கத்வம் - திரிந்து தேடுவீர்களாக.

ततः स्थलीं मरुप्रायामत्युच्चशिरसः शिलाः ।
गिरिजालावृतां दुर्गां मार्गध्वं पश्चिमां दिशम् ॥

தத: ஸ்தலீம் மருப்ராயா மத்யுச்ச ஶிரஸ: ஶிலா: ।
கிரிஜாலாவ்ருதாம் துர்காம் மார்கத்வம் பஶ்சிமாம் திஶம் ॥ 9

ततः पश्चिममासाद्य समुद्रं द्रष्टुमर्हथ ।
तिमिनक्रायुतजलमक्षोभ्यमथ वानराः ॥

தத: பஶ்சிமமாஸாத்ய ஸமுத்ரம் த்ரஷ்டுமர்ஹத ।
திமி நக்ராயுதஜலமக்ஷோப்ய மத வானரா: ॥ 10

வானரா: - வானரர்களே!
தத: - அதன்மேல்
மருப்ராயாம் - நீரற்ற உவட்டு
ஸ்தலீம் - பிரதேசத்தையும்,
அத்யுச்ச ஶிரஸ: - மிகவுயர்ந்த கொடிமுடிகளையுடைய
ஶிலா: - மலைகளையும்,
கிரி ஜாலாவ்ருதாம் - மலைத்தொடர்களுற்றதும்
துர்காம் - உட்புகமுடியாததுமான
பஶ்சிமாம் - மேற்கு
திஶம் - திக்கை
மார்கத்வம் - தேடிவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
திமிநக்ராயுதஜலம் - திமிங்கலம், முதலை இவைகள் நிறைந்த ஜலமுடையதும்,
அக்ஷோப்யம் - கம்பீரமானதுமான
பஶ்சிமாம் - மேற்கு
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்தை
ஆஸாத்ய - அடைந்து,
அத - அப்பொழுது
த்ரஷ்டும் அர்ஹத - பார்க்கக்கடவீர்கள்.

ततः केतकषण्डेषु तमालगहनेषु च ।
कपयो विहरिष्यन्ति नारिकेलवनेषु च ॥

தத: கேதகஷண்டேஷு தமாலகஹநேஷு ச ।
கபயோ விஹரிஷ்யந்தி நாரிகேலவனேஷு ச ॥ 11

தத: - அவ்விடத்தில்
கேதகஷண்டேஷு - தாழைவனங்களிலும்,
தமால கஹநேஷு ச - பச்சிலை வனங்களிலும்,
நாரி கேல வனேஷு ச - தென்னஞ்சோலைகளிலும்,
கபய: - வானரர்கள்
விஹரிஷ்யந்தி - உற்சாகமாய் காலம் கழிப்பார்கள்.

तत्र सीतां च मार्गध्वं निलयं रावणस्य च ।
वेलातटनिविष्टेषु पर्वतेषु वनेषु च ॥

தத்ர ஸீதாம் ச மார்கத்வம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச ।
வேலாதட நிவிஷ்டேஷு பர்வதேஷு வனேஷு ச ॥ 12

मुरचीपत्तनं चैव रम्यं चैव जटीपुरम् ।
अवन्तीमङ्गलेपां च तथा चालक्षितं वनम् ॥

முரசீபத்தனம் சைவ ரம்யம் சைவ ஜடீபுரம் ।
அவந்தீமங்கலேபாம் ச ததா சாலக்ஷிதம் வனம் ॥

राष्ट्राणि च विशालानि पत्तनानि ततस्ततः ॥

ராஷ்ட்ராணி ச விஶாலாநி பத்தநாநி ததஸ்தத: ॥ 13

தத்ர - அவ்விடத்தில்
வேலாதட நிவிஷ்டேஷு - சமுத்திரக்கரையிலிருக்கின்ற
பர்வதேஷு - பர்வதங்களிலும்
வனேஷு - வனங்களிலும்
முரசீ பத்தனம் ச ஏவ - முரசீபட்டணத்திலும்
ரம்யம் ச - அழகிய
ஜடீபுரம் ஏவ - ஜடீநகரத்திலும்
அவந்தீ - அவந்திபுரியிலும்
அங்கலேபம் ச - அங்கலேபமென்னும் புரத்திலும்
ததா - அவ்வண்ணமே
அலக்ஷிதம் - அலக்ஷிதம் என்னும்
வனம் ச - வனத்திலும்
விஶாலாநி - விசாலமான
ராஷ்ட்ராணி - ராஜ்யங்களிலும்
பத்தநாநி ச - பட்டணங்களிலும்
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிலயம் ச - இருப்பிடத்தையும்
ஸீதாம் ச - ஸீதாதேவியையும்
மார்கத்வம் - தேடக்கடவீர்கள்.

सिन्धुसागरयोश्चैव संगमे तत्र पर्वतः ।
महान् हेमगिरिर्नाम शतशृङ्गो महाद्रुमः ॥

ஸிந்துஸாகரயோஶ்சைவ ஸங்கமே தத்ர பர்வத: ।
மஹான் ஹேமகிரிர்நாம ஶதஶ்ருங்கோ மஹாத்ரும: ॥ 14

தத்ர	-	அந்த
ஸிந்து ஸாகரயோ:	-	ஸிந்துநதியும் சாகரமும்
ஸங்கமே	-	சேருமிடத்தில்
மஹான்	-	பெரியதும்
ஶத ஶ்ருங்க:	-	நூறு கொடிமுடிகளையுடையதும்
மஹாத்ரும:	-	பெரிய மரங்களடர்ந்ததுமான
ஹேமகிரி: நாம	-	ஹேமகிரி என்ற
பர்வத:	-	மலையிருக்கிறது.

तस्य प्रस्थेषु रम्येषु सिंहाः पक्षगमाः स्थिताः ।
तिमिमत्स्यगजांश्चैव नीडान्यारोपयन्ति ते ॥

தஸ்ய ப்ரஸ்தேஷு ரம்யேஷு ஸிம்ஹா: பக்ஷகமா: ஸ்திதா: ।
திமி மத்ஸ்ய கஜாம்ஶ்சைவ நீடான்யாரோபயந்தி தே ॥ 15

தஸ்ய	-	அதனது
ரம்யேஷு	-	அழகிய
ப்ரஸ்தேஷு	-	தாழ்வரைகளில்
பக்ஷகமா:	-	பறக்கவல்ல
ஸிம்ஹா:	-	சிங்கங்கள்
ஸ்திதா:	-	வசிக்கின்றன.
தே	-	அவைகள்
திமி மத்ஸ்ய கஜான் ச ஏவ	-	திமிங்கலங்களையும் யானைகளையும்
நீடானி	-	அவை வசிக்கும் குகைகளில்
ஆரோபயந்தி	-	கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றன.

तानि नीडानि सिंहानां गिरिशृङ्गगताश्च ये ।
दृप्तास्तृप्ताश्च मातङ्गास्तोयदस्वननिःस्वनाः ॥

தானி நீடாநி ஸிம்ஹாநாம் கிரிஶ்ருங்ககதாஶ்ச யே ।
த்ருப்தாஸ்த்ருப்தாஶ்ச மாதங்காஸ்தோயதஸ்வந நிஸ்வநா: ॥

विचरन्ति विशालेऽस्मिंस्तोयपूर्णे समन्ततः ॥

விசரந்தி விஶாலேऽஸ்மின் ஸ்தோய பூர்ணே ஸமந்தத: ॥ 16

கிரிஶ்ருங்ககதா:	-	மலைக்கொடுமுடிகளில் இருப்பவைகளும்,
த்ருப்தா:	-	கொழுத்தவைகளும்,
த்ருப்தா:	-	சந்தோஷமுற்றவைகளும்,
தோயதஸ்வந நிஸ்வநா:	-	மேகவொலியை நிகர்த்து கர்ஜிக்கின்றவைகளுமான
மாதங்கா:	-	யானைகள்
யே ச	-	எவைகளோ அவைகள்
ஸமந்தத:	-	எங்குபார்த்தாலும்
தோய பூர்ணே	-	நீர் நிறைந்த
விஶாலே	-	விசாலமான
அஸ்மின்	-	இதில்
தானி	-	அந்த
நீடாநி	-	குகைகளில்
விசரந்தி	-	உலாவுகின்றன.

तस्य शृङ्गं दिवःस्पर्शं काञ्चनं चित्रपादपम् ।
सर्वमाशु विचेतव्यं कपिभिः कामरूपिभिः ॥

தஸ்ய ஶ்ருங்கம் திவஸ்பர்ஶம் காஞ்சனம் சித்ரபாதபம் ।
ஸர்வமாஶு விசேதவ்யம் கபிபி: காமரூபிபி: ॥ 17

தஸ்ய	-	அதனது
திவஸ்பர்ஶம்	-	ஆகாயத்தை யளாவுகிறதும்
சித்ர பாதபம்	-	அழகிய மரங்களையுடையதும்,
காஞ்சனம்	-	பொன்மயமானதுமான
ஶ்ருங்கம்	-	கொடுமுடியிலும்
ஸர்வம்	-	எல்லாவிடங்களிலும்
காமரூபிபி:	-	வேண்டிய உருவெடுக்கவல்ல
கபிபி:	-	வானரர்களால்
ஆஶு	-	விரைவில்
விசேதவ்யம்	-	தேடத்தக்கது.

कोटिं तत्र समुद्रे तु काञ्चनीं शतयोजनाम् ।
दुर्दर्शां पारियात्रस्य गता द्रक्ष्यथ वानराः ॥

கோடிம் தத்ர ஸமுத்ரேது காஞ்சநீம் ஶதயோஜநாம் ।
துர்தர்ஶாம் பாரியாத்ரஸ்ய கதா த்ரக்ஷ்யத வானரா: ॥ 18

அத	-	அதன்மேல்
தத்ர ஸமுத்ரே	-	அந்த சமுத்திரத்தில்
வானரா:	-	வானரர்களே!
பாரியாத்ரஸ்ய	-	பாரியாத்ரமெனும் மலையினது
காஞ்சநீம்	-	பொன்மயமானதும்,
ஶதயோஜநாம்	-	நூறுயோஜனை விஸ்தாரமுள்ளதும்,
துர்தர்ஶாம்	-	கண்கொண்டு பார்க்கவொண்ணாததுமான
கோடிம்	-	கொடுமுடிக்கு
கதா: த்ரக்ஷ்யத	-	சென்று பாருங்கள்.

कोट्यस्तत्र चतुर्विंशद्गन्धर्वाणां तरस्विनाम् ।
वसन्त्यग्निनिकाशानां घोराणां पापकर्मणाम्॥

கோட்யஸ்தத்ர சதுர்விம்சத் கந்தர்வாணாம் தரஸ்விநாம் ।
வஸந்த் யக்நி நிகா ஶாநாம் கோராணாம்பாப கர்மணாம் ॥ 19

தத்ர - அவ்விடத்தில்
தரஸ்விநாம் - பலசாலிகளும்
அக்நி நிகாஶாநாம் - அக்னியை நிகர்த்தவர்களும்
கோராணாம் - கொடியவர்களும்
பாப கர்மணாம் - பாபச்செயலுற்றவர்களுமான
கந்தர் வாணாம் - கந்தர்வர்களின்
சதுர்விம்சத் - இருபத்து நான்கு
கோட்ய: - கோடிகள்
வஸந்தி - வசிக்கிறார்கள்.

पावकार्चिःप्रतीकाशाः समवेताः सहस्रशः ।
नात्यासादयितव्यास्ते वानरैर्भीमविक्रमैः ॥

பாவகார்சி: ப்ரதீகாஶா: ஸமவேதா: ஸஹஸ்ரஶ: ।
நாத்யாஸாதயிதவ்யாஸ்தே வானரைர் பீம விக்ரமை: ॥ 20

ஸஹஸ்ரஶ: - ஆயிரக்கணக்காய்
ஸமவேதா: - கூடியிருக்கிறவர்களும்
பாவ கார்சி: ப்ரதீகாஶா:- அக்னியை நிகர்த்தவர்களுமான
தே - அவர்கள்
பீம விக்ரமை: - மகா ஆண்மையுற்ற
வானரை: - வானரர்களால்
நாத்யா ஸாத யிதவ்யா:-கொஞ்சமும் அணுகத்தகாதவர்கள்.

नादेयं च फलं तस्माद्देशात् किञ्चित् प्लवङ्गमैः ।
दुरासदा हि ते वीराः सत्त्ववन्तो महाबलाः ॥

நாதேயம் ச பலம் தஸ்மாத் தேஶாத் கிஞ்சித் ப்லவங்கமை: ।
துராஸதா ஹி தே வீரா: ஸத்வவந்தோ மஹாபலா: ॥ 21

தஸ்மாத் - அந்த
தேஶாத் - தேசத்திலிருந்து
ப்லவங்கமை: - வானரர்களால்
கிஞ்சித் - ஏதாவதொரு
பலம் ச - பழமும்
ஆதேயம் ந - எடுக்கத்தக்கதன்று.
ஹி - ஏனெனில்
மஹாபலா: - மகா பலசாலிகளும்

ஸத்வ வந்த: - ஆண்மையுடையவர்களும்
வீரா: - சூரர்களுமான
தே - அவர்கள்
துராஸதா: - அணுக முடியாதவர்கள்.

फलमूलानि ते तत्र रक्षन्ते भीमविक्रमाः ।
तत्र यत्नश्च कर्तव्यो मार्गितव्या च जानकी ॥

பல மூலாநி தே தத்ர ரக்ஷந்தே பீமவிக்ரமா: ।
தத்ர யத்நஶ்ச கர்தவ்யோ மார்கிதவ்யா ச ஜானகீ ॥

न हि तेभ्यो भयं किञ्चित् कपित्वमनुवर्तताम् ॥

ந ஹி தேப்யோ பயம் கிஞ்சித் கபித்வமநுவர்த்ததாம் ॥ 23

பீமவிக்ரமா: - மகா ஆண்மையுடைய
தே - அவர்கள்
பலமூலாநி - பழங்களையும் கிழங்குகளையும்
ரக்ஷந்தே - பாதுகாக்கின்றார்கள்.
கபித்வம் - வானரத்தன்மையை
அநுவர்த்ததாம் - பற்றியிருக்கும் உங்களுக்கு
தேப்ய: - அவர்களிடமிருந்து
பயம் - பயம்
கிஞ்சித் ச - எள்ளளவும்
ந - இல்லை.
தத்ர ச - அவ்விடத்திலும்
ஜானகீ - ஸீதாதேவியார்
மார்கிதவ்யா - தேடப்பட வேண்டியவள்.
யத்ந: ஹி - வெகு ஜாக்கிரதையாகயிருத்தல்
கர்தவ்ய: - கொள்ளத்தக்கது.

तत्र वैदूर्यवर्णाभो वज्रसंस्थानसंस्थितः ।
नानाद्रुमलताकीर्णो वज्रो नाम महागिरिः ॥

தத்ர வைடூர்ய வர்ணாபோ வஜ்ரஸம்ஸ்தாந ஸம்ஸ்தித: ।
நாநாத்ருமலதாகீர்ணோ வஜ்ரோ நாம மஹாகிரி: ॥

श्रीमान् समुदितस्तत्र योजनानां शतं समम् ॥

ஶ்ரீமான் ஸமுதிதஸ்தத்ர யோஜநாநாம் ஶதம் ஸமம் ॥ 24

தத்ர - அவ்விடத்தில்
வைடூர்ய வர்ணாப:- வைடூரிய காந்தியை நிகர்த்ததும்
வஜ்ர ஸம்ஸ்தாந ஸம்ஸ்தித: - வஜ்ராயுதம் போன்ற உறுதியுள்ளதும்

நாநா த்ரும லதா கீர்ண: - பல மரங்களும் கொடிகளும் நிறைந்ததுமான
வஜ்ர: நாம - வஜ்ரமென்ற
மஹாகிரி: - ஒரு பர்வதமிருக்கிறது.
தத்ர - அந்த இடம்
ஶதம் யோஜநாநாம் - நூறு யோஜனைகள்
ஸமம் - ஸமமாய்
ஶ்ரீமான் - அழகுற்று
ஸமுதித: - விளங்குகிறது.

गुहास्तत्र विचेतव्याः प्रयत्नेन प्लवङ्गमाः ॥

குஹாஸ்தத்ர விசேதவ்யா: ப்ரயத்னேன ப்லவங்கமா: ॥ 25
ப்லவங்கமா: - வானரர்களே!
தத்ர - அவ்விடத்தில்
குஹா: - குகைகள்
ப்ரயத்னேன - ஜாக்கிரதையோடு
விசேதவ்யா: - தேடத்தக்கவைகள்.

चतुर्भागे समुद्रस्य चक्रवान्नाम पर्वतः ।

சதுர்பாகே ஸமுத்ரஸ்ய சக்ரவாந் நாம பர்வத: ॥ 26
ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தின்
சதுர்பாகே - நான்காவது பாகத்திலே
சக்ரவாந் நாம - சக்கரவான் என்ற
பர்வத: - பர்வதமிருக்கிறது.

तत्र चक्रं सहस्रारं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥

தத்ர சக்ரம் ஸஹஸ்ராரம் நிர்மிதம் விஶ்வகர்மணா ॥ 27
தத்ர - அதில்
ஸஹஸ்ராரம் - ஸகஸ்ராரமெனும்
சக்ரம் - சக்கரமானது
விஶ்வகர்மணா - விச்வகர்மாவால்
நிர்மிதம் - நிருமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तत्र पञ्चजनं हत्वा हयग्रीवं च दानवम् ।
आजहार ततश्चक्रं शङ्खं च पुरुषोत्तमः ॥

தத்ர பஞ்சஜனம் ஹத்வா ஹயக்ரீவம் ச தானவம் ।
ஆஜஹார ததஶ்சக்ரம் ஶங்கம் ச புருஷோத்தம: ॥ 28
தத்ர ச - அவ்விடத்தில்தான்
புருஷோத்தம: - ஶ்ரீமஹாவிஷ்ணு

பஞ்சஜனம் - பஞ்சஜனன் என்ற அசுரனையும்,
ஹயக்ரீவம் - ஹயக்ரீவன் என்ற
தானவம் ச - அசுரனையும்
ஹத்வா - கொன்று,
தத: - அதன்மேல்
சக்ரம் - சக்கரத்தையும்
ஶங்கம் ச - சங்கையும்
ஆஜஹார - கைப்பற்றினார்.

तत्र सानुषु चित्रेषु विशालासु गुहासु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தத்ர ஸாநுஷு சித்ரேஷு விஶாலாஸு குஹாஸு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ் ததஸ்தத: ॥ 29
தத்ர - அவ்விடத்தில்
சித்ரேஷு - அழகிய
ஸாநுஷு - தாழ்வரைகளிலும்
விஶாலாஸு: - பெரிய
குஹாஸு ச - குகைகளிலும்
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட
மார்கிதவ்யா - தேடத்தக்கவன்.

योजनानां ततः षष्टिर्वराहो नाम पर्वतः ।
सुवर्णशृङ्गः सुश्रीमानगाधे वरुणालये ॥

யோஜநாம் தத: ஷஷ்டிர்வராஹோ நாம பர்வத: ।
ஸுவர்ண ஶ்ருங்க: ஸுஶ்ரீமாநகாதே வருணாலயே ॥ 30
தத: - அதன்மேல்
அகாதே - மிக ஆழமான
வருணாலயே - சமுத்திரத்தில்
ஸுவர்ண ஶ்ருங்க: - பொற்கொடிமுடிகளையுடையதும்,
ஸுஶ்ரீமாந் - மிக அழகியதும்,
யோஜநாநாம் ஷஷ்டி: - அறுபது யோசனைகளுள்ள
வராஹ: நாம - வராகம் என்ற
பர்வத: - பர்வதம் இருக்கிறது.

तत्र प्राग्ज्योतिषं नाम जातरूपमयं पुरम् ।
यस्मिन् वसति दुष्टात्मा नरको नाम दानवः ॥

தத்ர ப்ராக்ஜ்யோதிஷம் நாம ஜாதரூபமயம் புரம் ।
யஸ்மின் வஸதி துஷ்டாத்மா நரகோ நாம தானவ: ॥ 31

தத்ர - அதில்
ஜாதரூப மயம் - பொன்மயமான
ப்ராக் ஜ்யோதிஷம் நாம - பிராக்ஜோதிஷம் என்ற
புரம் - ஒரு நகரமிருக்கிறது.
யஸ்மின் - (எதுவோ) அதில்
துஷ்டாத்மா - துஷ்டனான
நரக: நாம - நரகன் என்ற
தானவ: - அஸுரன்
வஸதி - வசிக்கிறான்.

तत्र सानुषु रम्येषु काननेषु गुहासु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தத்ர ஸாநுஷு ரம்யேஷு காநநேஷு குஹாஸு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥ 32

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸாநுஷு - அழகிய
ரம்யேஷு - தாழ்வரைகளிலும்,
காநநேஷு - காடுகளிலும்,
குஹாஸு ச - குகைகளிலும்,
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட
ராவண: - ராவணன்
மார்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

तमतिक्रम्य शैलेन्द्रं काञ्चनान्तरनिर्दरः ।
पर्वतः सर्वसौवर्णो धाराप्रस्रवणायुतः ॥

தமதிக்ரம்ய ஶைலேந்த்ரம் காஞ்சநாந்தரநிர்தர: ।
பர்வத: ஸர்வ ஸௌவர்ணோ தாராப்ரஸ்ரவணாயுத: ॥ 33

தம் - அந்த
ஶைலேந்த்ரம் - மலையரசை
அதிக்ரம்ய - தாண்டி,
காஞ்சநாந்தர நிர்தர: - பொன்மயமான உள்பிரதேசத்திலுள்ள குகைகளையுடையதும்
தாரா ப்ரஸ்ரவணாயுத: - எப்பொழுதும் பிரவாகமெடுத்தோடும் மலையருவிகளோடு கூடியதுமான
ஸர்வ ஸௌவர்ண: - ஸர்வஸௌவர்ணம் என்னும்
பர்வத: - ஒரு மலையிருக்கிறது.

तं गजाश्च वराहाश्च सिंहा व्याघ्राश्च सर्वतः ।
अभिगर्जन्ति सततं तेन शब्देन दर्पिताः ॥

தம் கஜாஶ்ச வராஹாஶ்ச ஸிம்ஹா வ்யாக்ராஶ்ச ஸர்வத: ।
அபிகர்ஜந்தி ஸததம் தேந ஶப்தேந தர்பிதா: ॥ 34

தம் - அதில்
ஸததம் - எக்காலத்திலும்
கஜா: ச - யானைகளும்,
வராஹா: ச - பன்றிகளும்,
ஸிம்ஹா: - சிங்கங்களும்,
வ்யாக்ரா: ச - புலிகளும்,
ஸர்வத: - எங்கும்
தர்பிதா: - செருக்குற்றவைகளாய்
தேந - அந்த
ஶப்தேந - சத்தத்தால்
அபிகர்ஜந்தி - கர்ஜிக்கின்றன.

यस्मिन् हरिहयः श्रीमान् महेन्द्रः पाकशासनः ।
अभिषिक्तः सुरै राजा मेघवान्नाम पर्वतः ॥

யஸ்மின் ஹரிஹய: ஶ்ரீமான் மஹேந்த்ர: பாகஶாஸன: ।
அபிஷிக்த: ஸுரை ராஜா மேகவான் நாம பர்வத: ॥ 35

யஸ்மின் - எந்த அதில்
ஹரிஹய: - பச்சைக் குதிரைகளையுடையவனும்
பாகஶாஸன: - பாகாஸுரனைக் கொன்றவனும்
ஶ்ரீமான் - ஶ்ரீமானுமாகிய
மஹேந்த்ர: - இந்திரன்
ஸுரை: - தேவர்களால்
ராஜா - மன்னனாக
அபிஷிக்த: - முடிசூட்டப்பட்டானோ
பர்வத: - அந்த மலை
மேகவான் - மேகவான்
நாம - எனப்பெயருடனும் வழங்கப்படுவதுண்டு.

तमतिक्रम्य शैलेन्द्रं महेन्द्रपरिपालितम् ।
षष्टिं गिरिसहस्राणि काञ्चनानि गमिष्यथ ॥

தமதிக்ரம்ய ஶைலேந்த்ரம் மஹேந்த்ர பரிபாலிதம் ।
ஷஷ்டிம் கிரிஸஹஸ்ராணி காஞ்சநாநி கமிஷ்யத ॥ 36

तरुणादित्यवर्णानि भ्राजमानानि सर्वतः ।
जातरूपमयैर्वृक्षैः शोभितानि सुपुष्पितैः ॥

தருணாதித்யவர்ணாநி ப்ராஜமாநாநி ஸர்வத: ।
ஜாத ரூப மயைர் வ்ருக்ஷை: ஶோபிதாநி ஸுபுஷ்பிதை: ॥ 37

மஹேந்த்ர பரிபாலிதம் - இந்திரனால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
தம் - அந்த
ஶைலேந்த்ரம் - மலையரசை
அதிக்ரம்ய - தாண்டி,
காஞ்சநாநி - பொன்மயமானவைகளும்
தருணாதித்ய வர்ணாநி - இளஞ்சூரியனது ஒளிகொண்டு
ப்ராஜமாநாநி - விளங்குகிறவைகளும்
ஸர்வத: - எங்கும்
ஸுபுஷ்பிதை: - நன்கு பூத்த
ஜாதரூபமயை: - பொன்மயமான
வ்ருக்ஷை: - மரங்களால்
ஶோபிதாநி - அழகுற்று விளங்குகின்றவைகளுமான
ஷஷ்டிம் - அறுபது
கிரிஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் மலைகளை
கமிஷ்யத - அடைவீர்கள்.

तेषां मध्ये स्थितो राजा मेरुरुत्तरपर्वतः ।
आदित्येन प्रसन्नेन शैलो दत्तवरः पुरा ॥

தேஷாம் மத்யே ஸ்திதோ ராஜா மேருருத்தரபர்வத: ।
ஆதித்யேந ப்ரஸன்நேன ஶைலோ தத்தவர: புரா ॥ 38

தேஷாம் - அவைகளின்
மத்யே - நடுவில்
உத்தரபர்வத: - மிகச்சிறந்த பர்வதமும்
ராஜா - எல்லாவற்றிலும் பெரியதுமாகிய
மேரு: - மேருவெனும் பர்வதம் (இது வேறொரு மேருபர்வதம்)
ஸ்தித: - இருக்கிறது.
புரா - முன்னொருக்கால்
ஶைல: - பர்வதமானது
ப்ரஸன்னேன - உள்ளங்குளிர்ந்த
ஆதித்யேந - சூரியபகவானால்
தத்தவர: - பின்கண்ட வரத்தைப் பெற்றது.

तेनैवमुक्तः शैलेन्द्रः सर्व एव त्वदाश्रयाः ।
मत्प्रसादाद्भविष्यन्ति दिवा रात्रौ च काञ्चनाः ॥

தேநைவமுக்த: ஶைலேந்த்ர: ஸர்வ ஏவ த்வதாஶ்ரயா: ।
மத் ப்ரஸாதாத் பவிஷ்யந்தி திவா ராத்ரௌ ச காஞ்சனா: ॥ 39

ஶைலேந்த்ர: - மலையரசு
தேந - அவரால்

ஏவம் - பின்கண்டபடி
உக்த: - வரமளிக்கப்பட்டது.
த்வதாஶ்ரயா: - உன்னையடைந்திருக்கும்
ஸர்வ ஏவ - எல்லாருமே
திவா ராத்ரௌ ச - பகலிலும் இரவிலும்
காஞ்சனா: - பொன்னாக
மத் ப்ரஸாதாத் - என்னுடைய அருளினால்
பவிஷ்யந்தி - ஆகக்கடவர்கள்.

त्वयि ये चापि वत्स्यन्ति देवगन्धर्वदानवाः ।
ते भविष्यन्ति रक्ताश्च प्रभया काञ्चना इव ॥

த்வயி யே சாபி வத்ஸ்யந்தி தேவகந்தர்வதானவா: ।
தே பவிஷ்யந்தி ரக்தாஶ்ச ப்ரபயா காஞ்சன இவ ॥ 40

யே - எந்த
தேவ கந்தர்வ தானவா: ச - தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும்
த்வயி - உன்மீது
வத்ஸ்யந்தி அபி - வசிக்கின்றார்களோ
தே ச - அவர்களும்
ப்ரபயா - ஒளியால்
காஞ்சனா: இவ - பொன்னென
ரக்தா: - சிவந்தவர்களாய்
பவிஷ்யந்தி - இருப்பார்கள்.

विश्वेदेवाश्च मरुतो वसवश्च दिवौकसः ।
आगम्य पश्चिमां सन्ध्यां मेरुमुत्तरपर्वतम् ॥

விச்வே தேவாஶ்ச மருதோ வஸவஶ்ச திவௌகஸ: ।
ஆகம்ய பஶ்சிமாம் ஸந்த்யாம் மேருமுத்தரபர்வதம்॥ 41

आदित्यमुपतिष्ठन्ति तैश्च सूर्योऽभिपूजितः ।
अदृश्यः सर्वभूतानामस्तं गच्छति पर्वतम् ॥

ஆதித்ய முபதிஷ்டந்தி தைஶ்ச ஸூர்யோऽபிபூஜித: ।
அத்ருஶ்ய: ஸர்வ பூதாநாமஸ்தம் கச்சதி பர்வதம் ॥ 42

விஶ்வே தேவா: ச - விச்வேதேவர்களும்,
மருத: - மருத்துக்களும்,
வஸவ: ச - வஸுக்களும்,
திவௌகஸ: - தேவர்களும்,
உத்தரபர்வதம் - சிறந்த பர்வதமாகிய
மேரு - மேருவுக்கு

ஆகம்ய - வந்து,
ஆதித்யம் - சூரியபகவானை
பஶ்சிமாம் - சாயங்கால
ஸந்த்யாம் - சந்தியில்
உபதிஷ்டந்தி - பூஜிக்கின்றார்கள்.
தை: - அவர்களால்
அபிபூஜித: - பூஜிக்கப்பட்ட
ஸூர்ய: - சூரியபகவான்
ஸர்வ பூதாநாம் ச - பிராணிகளெவைகளுக்கும்
அத்ருஶ்ய: - கட்புலனாகாதவராய்
அஸ்தம் - அஸ்தமன
பர்வதம் - கிரியை
கச்சதி - அடைகிறான்.

योजनानां सहस्राणि शतानि च दिवाकरः ।
मुहूर्तार्धेन तं शीघ्रमस्तं याति शिलोच्चयम् ॥

யோஜநாநாம் ஸஹஸ்ராணி ஶதானி திவாகர: ।
முஹூர்தார்தேந தம் ஶீக்ரமஸ்தம் யாதி ஶிலோச்சயம் ॥ 43
திவாகர: - சூரியபகவான்
தம் - அந்த
அஸ்தம் ஶிலோச்சயம்- சிறந்த அஸ்தமன மலையை
முஹூர்தார்தேந - அரை முகூர்த்தத்திற்குள்ளேயே
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
ஶதானி - நூறு
ஸஹஸ்ராணி ச - ஆயிரங்களையும்
ஶீக்ரம் - விரைவில்
யாதி - கடந்தடைகிறான்.

शृङ्गे तस्य महद्दिव्यं भवनं सूर्यसंनिभम् ।
प्रासादगणसंबाधं विहितं विश्वकर्मणा ॥

ஶ்ருங்கே தஸ்ய மஹத்திவ்யம் பவனம் ஸூர்யஸந்நிபம் ।
ப்ராஸாத கணஸம்பாதம் விஹிதம் விஶ்வகர்மணா ॥ 44

शोभितं तरुभिश्चित्रैर्नानापक्षिसमाकुलैः ।
निकेतं पाशहस्तस्य वरुणस्य महात्मनः ॥

ஶோபிதம் தருபிஶ்சித்ரைர் நாநாபக்ஷி ஸமாகுலை: ।
நி கேதம் பாஶஹஸ் தஸ்ய வருணஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 45
தஸ்ய - அதன்
ஶ்ருங்கே - கொடுமுடியில்

மஹத் - பெரியதும்
திவ்யம் - அழகானதும்.
ஸூர்ய ஸந்நிபம் - சூரியனை நிகர்த்ததும்
ப்ராஸாத கண ஸம்பாதம்-பல மாளிகைகளால் நிறைந்துள்ளதும்
விஶ்வகர்மணா - விச்வகர்மாவினால்
விஹிதம் - நிர்மிக்கப்பட்டதும்
சித்ரை: - அழகிய
நாநா பக்ஷி ஸமாகுலை: - பலவித பக்ஷிகளால் நிறைந்த
தருபி: - மரங்களால்
ஶோபிதம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிறதும்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவும்
பாஶஹஸ்தஸ்ய - பாசஹஸ்தனுமான
வருணஸ்ய - வருண பகவானுடைய
நிகேதம் - இருப்பிடமுமான
பவனம் - ஒரு மாளிகை இருக்கிறது.

अन्तरा मेरुमस्तं च तालो दशशिरा महान् ।
जातरूपमयः श्रीमान् भ्राजते चित्रवेदिकः ॥

அந்தரா மேருமஸ்தம் ச தாலோ தஶஶிரா மஹான் ।
ஜாத ரூபமய: ஶ்ரீமான் ப்ராஜதே சித்ரவேதிக: ॥ 46
மேரும் - மேருகிரிக்கும்
அஸ்தம் ச - அஸ்தமனகிரிக்கும்
அந்தரா - இடையில்
தஶஶிரா: - பத்துக் கிளைகளையுடையதும்
ஜாதரூபமய: - பொன்மயமானதுமான
மஹான் - பெரிய
தால: - ஒரு பனைமரம்
சித்ர வேதிக: - அழகிய திண்ணையின் மீது கட்டப்பட்டதாய்
ஶ்ரீமான் - அழகுற்றதாய்
ப்ராஜதே - விளங்குகிறது.

तेषु सर्वेषु दुर्गेषु सरःसु च सरित्सु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தேஷு ஸர்வேஷு துர்கேஷு ஸரஸ்ஸு ச ஸரித்ஸு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥ 47
தேஷு - அந்த
துர்கேஷு - துர்க்கங்கள்
ஸர்வேஷு - எல்லாவற்றிலும்
ஸரஸ்ஸு ச - பொய்கைகளிலும்

ஸரித்ஸு ச - நதிகளிலும்
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட
மார்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

यत्र तिष्ठति धर्मात्मा तपसा स्वेन भावितः ।
मेरुसावर्णिरित्येव ख्यातो वै ब्रह्मणा समः ॥

யத்ர திஷ்டதி தர்மாத்மா தபஸா ஸ்வேந பாவித: ।
மேரு ஸாவர்ணிரித்யேவ க்யாதோ வை ப்ரஹ்மணா ஸம: ॥ 48

யத்ர - எந்த இதில்
ப்ரஹ்மணா - பிரம்மதேவரை
ஸம: - ஒத்தவரும்
தர்மஜ்ஞ: - தர்மமறிந்தவரும்
ஸ்வேந - தனது
தபஸா - தவமகிமையால்
பாவித: ஏவ - பிரசித்தி பெற்றவருமான
மேரு ஸாவர்ணி: - மேருஸாவர்ணி
இதி வை - என்று
க்யாத: - பெயர் பெற்றவர்
திஷ்டதி - இருக்கிறார்.

प्रष्टव्यो मेरुसावर्णिर्महर्षिः सूर्यसंनिभः ।
प्रणम्य शिरसा भूमौ प्रवृत्तिं मैथिलीं प्रति ॥

ப்ரஷ்டவ்யோ மேருஸாவர்ணிர் மஹர்ஷி: ஸூர்ய ஸந்நிப :।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா பூமௌ ப்ரவ்ருத்திம் மைதிலீம் ப்ரதி ॥ 49

ஸூர்ய ஸந்நிப: - சூரியபகவானை நிகர்த்த
மஹர்ஷி: - முனிவர்பெருமானான
மேருஸாவர்ணி: - மேருஸாவர்ணி
பூமௌ - தரையில்
ஶிரஸா - தலையால்
ப்ரணம்ய - வணங்கி நமஸ்கரித்து,
மைதிலீம் ப்ரதி - மைதிலியாரைப் பற்றிய
ப்ரவ்ருத்திம் - நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய முயற்சியைப்பற்றி
ப்ரஷ்டவ்ய: - கேட்கப்படவேண்டியவர்.

एतावज्जीवलोकस्य भास्करो रजनीक्षये ।
कृत्वा वितिमिरं सर्वमस्तं गच्छति पर्वतम् ॥

ஏதாவஜ் ஜீவலோகஸ்ய பாஸ்கரோ ரஜநீக்ஷயே ।
க்ருத்வா விதிமிரம் ஸர்வமஸ்தம் கச்சதி பர்வதம்॥ 50

பாஸ்கர: - சூரியன்
ஜீவலோகஸ்ய - உலகிற்கு
ஏதாவத் - இதுவரையுமுள்ள
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ரஜநீக்ஷயே - இரவு கழிந்தபொழுது
விதிமிரம் - இருளற்றதாக
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
அஸ்தம் - அஸ்தமன
பர்வதம் - கிரியை
கச்சதி - அடைகிறான்.

एतावद्वानरैः शक्यं गन्तुं वानरपुंगवाः ।
अभास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परम् ॥

ஏதாவத் வாநரை: ஶக்யம் கந்தும் வானர புங்கவா: ।
அபாஸ்கரமமர்யாதம் ந ஜாநீமஸ்தத: பரம் ॥ 51

வானரபுங்கவா: - வானரோத்தமர்களே!
வாநரை: - வானரர்களால்
ஏதாவத் - இதுவரையில்தான்
கந்தும் - போக
ஶக்யம் - முடியும்.
அபாஸ்கரம் - சூரியனில்லாததும்
அமர்யாதம் - எல்லையில்லாததுமான
தத: பரம் - அதற்குமேல்
ந ஜாநீம: - நாமறியோம்.

अधिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ।
अस्तं पर्वतमासाद्य पूर्णे मासे निवर्तत ॥

அதிகம்ய து வைதேஹீம் நிலயம் ராவணஸ்ய ச ।
அஸ்தம் பர்வத மாஸாத்ய பூர்ணே மாஸே நிவர்தத ॥ 52

அஸ்தம் பர்வதம் - அஸ்தமன பர்வதம் வரை
ஆஸாத்ய - சென்று,
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
நிலயம் - இருப்பிடத்தையும்
வைதேஹீம் து - வைதேகியாரைப் பற்றியும்
அதிகம்ய - ஸமாசாரம் தெரிந்துகொண்டு,
மாஸே - ஒரு மாதம்
பூர்ணே - முடியுமுன்
நிவர்தத - திரும்பி வந்துசேருங்கள்.

ऊर्ध्वं मासान्न वस्तव्यं वसन् वध्यो भवेन्मम ॥

ஊர்த்வம் மாஸாந்ந வஸ்தவ்யம் வஸன் வத்யோ பவேன்மம ॥ 53

மாஸாத் ஊர்த்வம்	-	ஒரு மாதத்திற்குமேல்
வஸ்தவ்யம் ந	-	தாமதிக்கக்கூடாது.
வஸன்	-	அப்படித் தாமதிப்பவன்
மம	-	என்னுடைய
வத்ய:	-	மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவனாக
பவேத்	-	ஆவான்.

सहैव शूरो युष्माभिः श्वशुरो मे गमिष्यति ।
श्रोतव्यं सर्वमेतस्य भवद्भिर्दिष्टकारिभिः ॥

ஸஹைவ ஶூரோ யுஷ்மாபி: ஶ்வஶுரோ மே கமிஷ்யதி ।
ஶ்ரோதவ்யம் ஸர்வமேதஸ்ய பவத் பிர்திஷ்டகாரிபி: ॥ 54

யுஷ்மாபி: ஸஹ ஏவ	-	உங்களோடு கூடவே
ஶூர:	-	சூரராகிய
மே ஶ்வஶுர:	-	என்து மாமனார்
கமிஷ்யதி	-	வருவார்.
திஷ்டகாரிபி:	-	மனங்கோணாது நடக்கின்றவர்களாகிய
பவத்பி:	-	உங்களால்
ஏதஸ்ய	-	இவருடைய
ஸர்வம்	-	ஆக்ஞை எதுவும்
ஶ்ரோதவ்யம்	-	சொன்னபடி செய்யத்தக்கது.

गुरुरेष महाबाहुः श्वशुरो मे महाबलः ।
भवन्तश्चापि विक्रान्ताः प्रमाणं सर्वकर्मसु ॥

குருரேஷ மஹாபாஹு: ஶ்வஶுரோ மே மஹாபல: ।
பவந்தஶ்சாபி விக்ராந்தா: ப்ரமாணம் ஸர்வகர்மஸு ॥ 55

மஹாபல:	-	மகா பலசாலியும்
மஹாபாஹு:	-	மகாபாகுவும்
குரு:	-	பெரியவரும்
மே	-	எனது
ஶ்வஶுர:	-	மாமனாருமான
ஏஷ: ச	-	இவரும்
விக்ராந்தா:	-	பராக்கிரமசாலிகளாகிய
பவந்த: அபி	-	நீங்களும்
ஸர்வ கர்மஸு	-	எல்லாக் காரியங்களிலும்
ப்ரமாணம்	-	நியமிக்கப்பட்ட கருவி.

प्रमाणमेनं संस्थाप्य सर्वतः पश्चिमां दिशम् ।
भवन्तः परिपश्यन्तु यथा दृश्येत जानकी ॥

ப்ரமாண மேனம் ஸம்ஸ்தாப்ய ஸர்வத: பஶ்சிமாம் திஶம் ।
பவந்த: பரிபஶ்யந்து யதா த்ருஶ்யேத ஜானகீ ॥ 56

ஜானகீ	-	ஜானகியார்
யதா	-	எப்படிச் செய்தால்
த்ருஶ்யேத	-	காணப்படுவாரோ அப்படியே
ஏனம்	-	இவரை
ப்ரமாணம்	-	மேலதிகாரியாய்
ஸம்ஸ்தாப்ய	-	வைத்துக்கொண்டு,
பஶ்சிமாம்	-	மேற்கு
திஶம்	-	திக்கில்
ஸர்வத:	-	எங்கும்
பவந்த:	-	நீங்கள்
பரிபஶ்யந்து	-	ஜாக்கிரதையாய்த் தேடக்கடவீர்கள்.

दृष्टायां तु नरेन्द्रस्य पत्न्याममिततेजसः ।
कृतकृत्या भविष्यामः कृतस्य प्रतिकर्मणा ॥

த்ருஷ்டாயாம் து நரேந்த்ரஸ்ய பத்ந்யாமமித தேஜஸ: ।
க்ருதக்ருத்யா பவிஷ்யாம: க்ருதஸ்ய ப்ரதிகர்மணா ॥ 57

அமித தேஜஸ:	-	மகா தேஜஸ்வியாகிய
நரேந்த்ரஸ்ய	-	புருஷோத்தமனுடைய
பத்ந்யாம்	-	பத்னி
த்ருஷ்டாயாம் து	-	காணப்படும் பக்ஷத்தில்
க்ருதஸ்ய	-	செய்த நன்றிக்கு
ப்ரதிகர்மணா	-	ஏற்ற கைம்மாறால்
க்ருத க்ருத்யா:	-	கிருதகிருத்யர்களாக
பவிஷ்யாம:	-	நாம் ஆவோம்.

अतोऽन्यदपि यत्किञ्चित् कार्यस्यास्य हितं भवेत् ।
संप्रधार्य भवद्भिश्च देशकालार्थसंहितम् ॥

அதோऽன்யதபி யத்கிஞ்சித் கார்யஸ்யாஸ்ய ஹிதம் பவேத் ।
ஸம் ப்ரதார்ய பவத்பிஶ்ச தேஶகாலார்தஸம்ஹிதம் ॥ 58

அத:	-	இதைக் காட்டிலும்
யத் கிஞ்சித்	-	ஏதேனுமொரு
அன்யத்	-	வேறொன்று
அஸ்ய	-	இந்த
கார்யஸ்ய	-	நமது காரியத்திற்கு
ஹிதம்	-	ஹிதமானதாக
பவேத் அபி	-	ஆகுமாயின்
பவத்பி:	-	உங்களால்

தேஶ காலார்த - தேசம், காலம், அர்த்தம், இவைகளுக்கு
ஸம்ஹிதம் - ஏற்றவண்ணமாய்
ஸம்ப்ரதார்ய - தீர்க்காலோசனை செய்து,
ச - அப்படியே செய்யத்தக்கது.

ततः सुषेणप्रमुखाः प्लवङ्गमाः सुग्रीववाक्यं निपुणं निशम्य ।
आमन्त्र्य सर्वे प्लवगाधिपास्ते जग्मुर्दिशं तां वरुणाभिगुप्ताम् ॥

தத: ஸுஷேண ப்ரமுகா: ப்லவங்கமா:
ஸுக்ரீவ வாக்யம் நிபுணம் நிஶம்ய ।
ஆமந்த்ர்ய ஸர்வே ப்லவகாதிபா: தே
ஜக்முர்திஶம் தாம் வருணாபி குப்தாம் ॥ 59

தத: - அப்பொழுது
தே - அந்த
ஸுஷேண ப்ரமுகா: - சுஷேணனைத் தலைமையாகக் கொண்டவர்களும்
ப்லவகாதிபா: - வானரப்பெரியோர்களுமான
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
நிபுணம் - யுக்தியுக்தமான
ஸுக்ரீவ வாக்யம் - ஸுக்ரீவனது சொல்லை
நிஶம்ய - கேட்டு,
ஆமந்த்ர்ய - விடைபெற்றுக்கொண்டு,
வருணாபி குப்தாம் - வருணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
தாம் - அந்த
திஶம் - திக்குக்கு
ஜக்மு: - பிரயாணமானார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ப்ரதீசீப்ரேஷணம் நாம த்விசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

த்ரிசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 43

ततः संदिश्य सुग्रीवः श्वशुरं पश्चिमां दिशम् ।
वीरं शतबलिं नाम वानरं वानराधिपः ॥

தத: ஸந்திஶ்ய ஸுக்ரீவ: ஶ்வஶுரம் பஶ்சிமாம் திஶம் ।
வீரம் ஶதபலிம் நாம வானரம் வாநராதிப: ॥ 1

उवाच राजा सर्वज्ञः सर्ववानरसत्तमः ।
वाक्यमात्महितं चैव रामस्य च हितं तथा ॥

உவாச ராஜா ஸர்வக்ஞ: ஸர்வ வானரஸத்தம: ।
வாக்யமாத்மஹிதம் சைவ ராமஸ்ய ச ஹிதம் ததா ॥ 2

வானராதிப: - வானரர்களுக்கு எஜமானும்
ஸர்வக்ஞ: - எல்லா விவரங்களையும் நன்கறிந்தவனும்
ஸர்வ வானர ஸத்தம: - எல்லா வானரர்களிலும் உத்தமனுமான
ஸுக்ரீவ: ராஜா - சுக்ரீவமன்னன்
ஶ்வஶுரம் - மாமனாரை
பஶ்சிமாம் திஶம் - மேற்குதிக்குக்கு
ஸந்திஶ்ய - கட்டளையிட்டுவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
வீரம் - சூரனான
ஶதபலிம் நாம - சதபலி என்ற
வானரம் - வானரனைப் பார்த்து
ஆத்மஹிதம் ச - தனக்கு நன்மை பயக்கத்தக்கதும்
ததா - அப்படியே
ராமஸ்ய ச - ஸ்ரீராமருக்கும்
ஹிதம் ஏவ - நன்மை பயக்கத்தக்கதுமான
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

वृतः शतसहस्रेण त्वद्विधानां वनौकसाम् ।
वैवस्वतसुतैः सार्धं प्रतिष्ठस्व स्वमन्त्रिभिः ॥

வ்ருத: ஶதஸஹஸ்ரேண த்வத்விதாநாம் வனௌகஸாம் ।
வைவஸ்வத ஸுதை: ஸார்தம் ப்ரதிஷ்டஸ்வ ஸ்வமந்த்ரிபி: ॥ 3

த்வத்விதாநாம் - உன்னைப்போன்ற
வனௌகஸாம் - வானரர்களின்
ஶத ஸஹஸ்ரேண - லக்ஷம் பேர்களால்
வ்ருத: - சூழப்பட்டவனாயும்

வைவஸ்வத ஸுதை:- யமபுத்திரர்களான
ஸ்வமந்த்ரிபி: - தனது மந்திரிகளோடு
ஸார்தம் - கூட
ப்ரதிஷ்டஸ்வ - புறப்படு.

दिशं ह्युदीचीं विक्रान्तां हिमशैलावतंसकाम् ।
सर्वतः परिमार्गध्वं रामपत्नीमनिन्दिताम् ॥

திஶம் ஹ்யுதீசீம் விக்ராந்தாம் ஹிமஶைலாவதம்ஸகாம் ।
ஸர்வத: பரிமார்கத்வம் ராம பத்நீமநிந்தி தாம் ॥ 4

விக்ராந்தாம் - மிக விசாலமானதும்
ஹிம ஶைலாவதம் - இமயமலையை மகுடமாய்
ஸகாம் ஹி கொண்டதுமான
உதீசீம் - வடக்கு
திஶம் - திக்கில்
ஸர்வத: - எல்லா இடங்களிலும்
அநிந்திதாம் - குற்றமில்லாதவளான
ராமபத்நீம் - ஸ்ரீராமருடைய பத்னியை
பரிமார்கத்வம் - நன்கு தேடக்கடவீர்களாக.

अस्मिन् कार्ये विनिर्वृत्ते कृते दाशरथेः प्रिये ।
ऋणान्मुक्ता भविष्यामः कृतार्थार्थविदां वराः ॥

அஸ்மின் கார்யே விநிர்வ்ருத்தே க்ருதே தாஶரதே: ப்ரியே ।
ருணான் முக்தா பவிஷ்யாம: க்ருதார்தார்த விதாம் வரா: ॥ 5

தாஶரதே: - ஸ்ரீராமருடைய
ப்ரியே - இஷ்டம்
க்ருதே - கைகூடப்பெற்று
அஸ்மின் - இந்த
கார்யே - காரியம்
விநிர்வ்ருத்தே - பூர்த்தியாகில்
ருணாத் - கடனினின்று
முக்தா: - நீங்கியவர்களாய்
க்ருதார்தார்த விதாம் - கிருதார்த்தர்களுடைய பயனின் நுட்பத்தை அறிந்தவர்களில்
வரா: - சிறந்தவர்களாய்
பவிஷ்யாம: - ஆகுவோம்.

कृतं हि प्रियमस्माकं राघवेण महात्मना ।
तस्य चेत्प्रतिकारोऽस्ति सफलं जीवितं भवेत् ॥

க்ருதம் ஹி ப்ரியமஸ்மாகம் ராகவேண மஹாத்மநா ।
தஸ்யசேத் ப்ரதி காரோऽஸ்தி ஸபலம் ஜீவிதம் பவேத் ॥ 6

மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்
அஸ்மாகம் - நமக்கு
ப்ரியம் - பேருதவி
க்ருதம் - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
ஹி - ஆனபடியால்
தஸ்ய - அவருக்கு
ஏதத் - இது
ப்ரதிகார: - ஏற்ற கைமாறாக
அஸ்தி - இருக்கிறது.
ஜீவிதம் - வாழ்நாள்
ஸபலம் - பயனடைந்ததாக
பவேத் - ஆகும்.

अर्थिनः कार्यनिर्वृत्तिमकर्तुरपि यश्चरेत् ।
तस्य स्यात् सफलं जन्म किं पुनः पूर्वकारिणः ॥

அர்தின: கார்யநிர்வ்ருத்தி மகர்துரபி யஶ்சரேத் ।
தஸ்ய ஸ்யாத் ஸபலம் ஜன்ம கிம் புன: பூர்வகாரிண: ॥ 7

ய: - எவனொருவன்
அகர்து: - ஒரு உதவியும் செய்யாது
அர்தின: - யாசிக்குமொருவனுக்கு
கார்ய நிர்வ்ருத்திம் - அபேக்ஷிதத்தின் பூர்த்தியை
சரேத் அபி - விளைவிக்கின்றான் என்றால்
தஸ்ய - அவனுடைய
ஜன்ம - ஜன்மம்
ஸபலம் - பயனடைந்ததாக
ஸ்யாத் - ஆகும்.
பூர்வகாரிண: - ஏற்கனவே நன்றி செய்தவனுக்கு என்றால்
கிம் புன: - எவளவு பயனடைந்ததாகும்.

एतां बुद्धिं समास्थाय दृश्यते जानकी यथा ।
तथा भवद्भिः कर्तव्यमस्मत्प्रियहितैषिभिः ॥

ஏதாம் புத்திம் ஸமாஸ்தாய த்ருஶ்யதே ஜானகீ யதா ।
ததா பவத்பி: கர்தவ்ய மஸ்மத் ப்ரியஹிதைஷிபி: ॥ 8

அஸ்மத் ப்ரியஹிதைஷிபி:- எனக்குப் பிரியத்தையும் ஹிதத்தையும் கோரும்
பவத்பி: - உங்களால்
ஏதாம் - இந்த

புத்திம் - அபிப்பிராயத்தை
அவஸ்தாய - ஸ்திரமாய்க்கொண்டு,
ஜானகீ - ஜானகீதேவியார்
யதா - எப்படிச்செய்தால்
த்ருஶ்யதே - கண்டுபிடிக்கப்படுவாளோ,
ததா - அவ்வண்ணமே
கர்தவ்யம் - செய்யத்தக்கது.

अयं हि सर्वभूतानां मान्यस्तु नरसत्तमः ।
अस्मासु चागतप्रीती रामः परपुरंजयः ॥

அயம் ஹி ஸர்வபூதாநாம் மான்யஸ்து நரஸத்தம: ।
அஸ்மாஸு சாகதப்ரீதீ ராம: பரபுரஞ்ஜய: ॥ 9

அயம் - இந்த
ராம: ஹி - ஸ்ரீராமரோவெனில்
நரஸத்தம: - புருஷோத்தமர்,
ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா உயிர்களுக்குள்ளும்
மான்ய: - பூஜ்யர்,
அஸ்மாஸு து - நமது விஷயத்திலோ
ஆகத ப்ரீதி: - பேரன்புவைத்தவர்,
ச - அன்றியும்
பரபுரஞ்ஜய: - எதிலும்தானே வெற்றிபெற்று விளங்குகிறவர்.

इमानि वनदुर्गाणि नद्यः शैलान्तराणि च ।
भवन्तः परिमार्गन्तु बुद्धिविक्रमसंपदा ॥

இமானி வன துர்காணி நத்ய: ஶைலாந்தராணி ச ।
பவந்த: பரிமார்கந்து புத்திவிக்ரம ஸம்பதா ॥ 10

பவந்த: - நீங்கள்
புத்தி விக்ரம ஸம்பதா - ஊக்கத்தையும் ஆண்மையையும் கொண்டு
வன துர்காணி - வனங்கள், துர்க்கங்கள்,
நத்ய: - நதிகள்,
ஶைலாந்தராணி ச - மலைப்பிரதேசங்கள் ஆகிய
இமானி - இவைகளில்
பரிமார்கந்து - திரிந்து தேடுங்கள்.

तत्र म्लेच्छान् पुलिन्दांश्च शूरसेनांस्तथैव च ।
प्रस्थलान् भरतांश्चैव कुरूंश्च सह मद्रकैः ॥

தத்ர ம்லேச்சான் புலிந்தான் ச ஶூரஸேநாந் ததைவ ச ।
ப்ரஸ்தலான் பரதான் சைவ குரூம்ஶ்ச ஸஹ மத்ரகை: ॥ 11

काम्बोजान् यवनांश्चैव शकानारट्टकानपि ।
बाह्लीकानृषिकांश्चैव पौरवानथ टङ्कणान् ॥

காம் போஜான் யவநாந்ஶ்சைவ ஶகாநாரட்டகாநபி ।
பாஹ்லீகான் ரிஷிகான்ஶ்சைவ பௌரவாநத டங்கணான் ॥ 12

चीनान् परमचीनांश्च नीहारांश्च पुनः पुनः ।
अन्विष्य दरदांश्चैव हिमवन्तं विचिन्वथ ॥

சீநாந் பரம சீநாம்ஶ்ச நீஹாராம்ஶ்ச புன: புன: ।
அன்விஷ்ய தரதாம்ஶ்சைவ ஹிமவந்தம் விசின்வத ॥ 13

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ம்லேச்சான் - மிலேச்ச நாடுகளையும்,
புலிந்தான் ச - புளிந்த நாடுகளையும்,
ததா - அப்படியே
ஶூரஸேநாந் ச ஏவ - சூரஸேன நாடுகளையும்,
ப்ரஸ்தலான் ச - பிரஸ்தல நாடுகளையும்,
பரதான் ஏவ - பரத நாடுகளையும்,
மத்ரகை: ஸஹ - மத்ரகமென்ற நாடுகளோடு கூடவே
குரூந் ச - குருநாடுகளையும்,
காம்போஜான் ச - காம்போஜ நாடுகளையும்,
யவநாந் ஏவ - யவனநாடுகளையும்,
ஶகாந் - சகநாடுகளையும்,
ஆரட்டகாந் அபி - ஆரட்டக நாடுகளையும்,
பாஹ்லீகான் ச - பாஹ்லீக நாடுகளையும்,
ரிஷிகான் ஏவ - ரிஷிக நாடுகளையும்,
பௌரவாந் அத - பௌரவ நாடுகளையும்,
டங்கணான் ச - டங்கண நாடுகளையும்,
சீநாந் - சீன நாடுகளையும்,
பரம சீநான் ச - பரமசீன நாடுகளையும்,
நீஹாரான் ச - நீஹார நாடுகளையும்,
தரதான் ச - தரத நாடுகளையும்,
புன: புன: - துருவித்துருவி
அன்விஷ்ய ஏவ - தேடிவிட்டே,
ஹிமவந்தம் - இமயமலையில்
விசின்வத - தேடக்கடவீராக.

लोध्रपद्मकषण्डेषु देवदारुवनेषु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

லோத்ரபத்மகஷண்டேஷு தேவதாருவனேஷு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥ 14

லோத்ர பத்மக - வள்ளொலுத்தி, சந்தனம், இவைகளின்
ஷண்டேஷு வனங்களிலும்,
தேவதாரு வனேஷு - தேவதாரு வனங்களிலும்,
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட
மார்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

ततः सोमाश्रमं गत्वा देवगन्धर्वसेवितम् ।
कालं नाम महासानुं पर्वतं तं गमिष्यथ ॥

தத: ஸோமாஶ்ரமம் கத்வா தேவகந்தர்வஸேவிதம் ।
காலம் நாம மஹாஸாநும் பர்வதம் தம் கமிஷ்யத ॥ 15

தேவ கந்தர்வ ஸேவிதம் - தேவர்களும், கந்தர்வர்களும் வஸிக்கப்பட்டதான
ஸோமாஶ்ரமம் - ஸோமாச்ரமத்தை
கத்வா - அடைந்து,
தத: - அதன் பின்னர்
மஹாஸாநும் - பெரிய தாழ்வரைகளையுடைய
காலம் - காலம்
நாம - என்ற
பர்வதம் து - பர்வதத்தையும்
கமிஷ்யத - அடையக்கடவீர்.

महत्सु तस्य शृङ्गेषु निर्दरेषु गुहासु च ।
विचिनुध्वं महाभागां रामपत्नीं ततस्ततः ॥

மஹத்ஸு தஸ்ய ஶ்ருங்கேஷு நிர்தரேஷு குஹாஸு ச ।
விசிநுத்வம் மஹாபாகாம் ராமபத்நீம் ததஸ்தத: ॥ 16

தஸ்ய - அந்த
ஶைலஸ்ய - மலையின்
மஹத்ஸு - பெரிய
நிர்தரேஷு - அருவுகளிலும்,
குஹாஸு ச - குகைகளிலும்
மஹாபாகாம் - மஹா புண்யவதியாகிய
ராம பத்நீம் - ஸ்ரீராமரது பத்னியை
ததஸ்தத: - எங்கும்
விசிநுத்வம் - தேடக்கடவீர்.

तमतिक्रम्य शैलेन्द्रं हेमगर्भं महागिरिम् ।
ततः सुदर्शनं नाम गन्तुमर्हथ पर्वतम् ॥

தமதிக்ரம்ய ஶைலேந்த்ரம் ஹேமகர்பம் மஹாகிரிம் ।
தத: ஸுதர்ஶனம் நாம கந்துமர்ஹத பர்வதம் ॥ 17

தம் - அந்த
ஶைலேந்த்ரம் - மலையரசை
அதிக்ரம்ய - தாண்டி,
தத: - அதன்பின்னர்
மஹாகிரிம் - மலைகளில் சிறந்ததும்
ஹேமகர்பம் - பொன் நிறமுடையதுமான
ஸுதர்ஶனம் - சுதர்சனம்
நாம - என்ற
பர்வதம் - பர்வதத்திற்கு
கந்தும் அர்ஹத - போகக்கடவீர்.

ततो देवसखो नाम पर्वतः पतगालयः ।
नानापक्षिगणाकीर्णो विविधद्रुमभूषितः ॥

ததோ தேவஸகோ நாம பர்வத: பதகாலய: ।
நாநா பக்ஷி கணா கீர்ணோ விவித த்ரும பூஷித: ॥ 18

தத: - அவ்விடத்தில்
நாநா பக்ஷி கணாகீர்ண: - பலவகைப் பக்ஷிகளால் நிறைந்து
பதகாலய: - பக்ஷிகளுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிறதும்
விவித த்ரும பூஷித: - பலவிதமான மரங்களால் அழகுற்று விளங்குகிறதுமான
தேவ ஸக: நாம - தேவசகம் என்ற
பர்வத: - பர்வதமொன்றிருக்கிறது.

तस्य काननषण्डेषु निर्झरेषु गुहासु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய கானனஷண்டேஷு நிர்ஜரேஷு குஹாஸு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ்ததஸ்தத: ॥ 19

தஸ்ய - அதன்
கானன ஷண்டேஷு - வனசமூகங்களிலும்
நிர்ஜரேஷு - அருவிகளிலும்
குஹாஸு ச - குகைகளிலும்
ததஸ்தத: - எங்கும்
ராவண: - ராவணன்
வைதேஹ்யா: ஸஹ - ஸீதாதேவியோடுகூட
மார்கிதவ்ய: - தேடத்தக்கவன்.

तमतिक्रम्य चाकाशं सर्वतः शतयोजनम् ।
अपर्वतनदीवृक्षं सर्वसत्त्वविवर्जितम् ॥

தமதிக்ரம்ய சாகாஶம் ஸர்வத: ஶதயோஜனம் ।
அபர்வத நதீவ்ருக்ஷம் ஸர்வ ஸத்த்வ விவர்ஜிதம் ॥ 20

தம்	- அதை
அதிக்ரம்ய	- தாண்டி,
ஸர்வத:	- எல்லைப்புறங்களிலும்,
ஶத யோஜனம்	- நூறு யோஜனை நீண்டதும்
அபர்வத நதீவ்ருக்ஷம்	- மலை, நதி, விருக்ஷம் இவைகள் எதுவும் இல்லாததும்
ஸர்வ ஸத்த்வ விவர்ஜிதம் ச	- பிராணிகள் எதுவுமில்லாததுமான
ஆகாஶம்	- வெளியிருக்கிறது.

तं तु शीघ्रमतिक्रम्य कान्तारं रोमहर्षणम् ।
कैलासं पाण्डरं शैलं प्राप्य हृष्टा भविष्यथ ॥

தம் து ஶீக்ர மதிக்ரம்ய காந்தாரம் ரோமஹர்ஷணம் ।
கைலாஸம் பாண்டரம் ஶைலம் ப்ராப்ய ஹ்ருஷ்டா பவிஷ்யத ॥ 21

தம்	- அந்த
ரோமஹர்ஷணம்	- மயிர்குச்செறியும்படி பயங்கரமான
காந்தாரம் து	- வனப்பிரதேசத்தையும்
ஶீக்ரம்	- விரைவில்
அதிக்ரம்ய	- கடந்து,
பாண்டுரம்	- வெண்மையான
கைலாஸம்	- கைலாச
ஶைலம்	- மலையை
ப்ராப்ய	- அடைந்து,
ஹ்ருஷ்டா:	- உள்ளம் பூரித்தவர்களாக
பவிஷ்யத	- ஆகுவீர்.

तत्र पाण्डरमेघाभं जाम्बूनदपरिष्कृतम् ।
कुबेरभवनं रम्यं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥

தத்ர பாண்டரமேகாபம் ஜாம்பூநத பரிஷ்க்ருதம் ।
குபேரபவனம் ரம்யம் நிர்மிதம் விஶ்வகர்மணா ॥ 22

தத்ர	- அவ்விடத்தில்
பாண்டுர மேகாபம்	- வெண்மேகத்தை நிகர்த்ததும்,
ஜாம்பூநத பரிஷ்க்ருதம்	- பொன்னால் குறையின்றி செய்யப்பட்டதும்,
விஶ்வகர்மணா	- விச்வகர்மாவால்
ரம்யம்	- அழகாய்
நிர்மிதம்	- நிர்மிக்கப்பட்டதுமான
குபேர பவனம்	- குபேரனுடைய மாளிகையிருக்கிறது.

विशाला नलिनी यत्र प्रभूतकमलोत्पला ।
हंसकारण्डवाकीर्णा ह्यप्सरोगणसेविता ॥

விஶாலா நளினீ யத்ர ப்ரபூத கமலோத் பலா ।
ஹம்ஸ காரண்டவாகீர்ணா ஹ்யப்ஸரோகணஸேவிதா ॥ 23

யத்ர ஹி	- எதுவோ அதில்
விஶாலா	- விசாலமான
நளினீ	- ஒரு தாமரை ஓடை,
ப்ரபூத கமலோத்பலா	- தாமரை, ஆம்பல், இவைகளும்,
ஹம்ஸ காரண்டவா கீர்ணா	- அன்னங்கள், நீர்க்காக்கைகள், இவைகளும் நிறைந்துள்ளதாய்
அப்ஸரோகண ஸேவிதா	- அப்ஸரக் கூட்டங்களால் கொண்டாடப் பெற்று விளங்குகிறது.

तत्र वैश्रवणो राजा सर्वभूतनमस्कृतः ।
धनदो रमते श्रीमान् गुह्यकैः सह यक्षराट् ॥

தத்ர வைஶ்ரவணோ ராஜா ஸர்வபூத நமஸ்க்ருத: ।
தநதோ ரமதே ஶ்ரீமான் குஹ்யகை: ஸஹ யக்ஷராட் ॥ 24

தத்ர	- அதில்
யக்ஷராட்	- யக்ஷர்களுக்கு மன்னரும்,
ஶ்ரீமான்	- ஶ்ரீமானும்,
ஸர்வ பூத நமஸ்க்ருத:	- எல்லா உயிர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப் பெற்றவரும்,
வைஶ்ரவண:	- விச்ரவஸ்ஸின் புதல்வருமான
தநத:	- குபேர
ராஜா	- மன்னர்
குஹ்யகை: ஸஹ	- பொக்கிஷ ரக்ஷகர்களாகிய குஹ்யகர்கள் என்பவர்களோடுகூட
ரமதே	- வஸிக்கிறார்.

तस्य चन्द्रनिकाशेषु पर्वतेषु गुहासु च ।
रावणः सह वैदेह्या मार्गितव्यस्ततस्ततः ॥

தஸ்ய சந்த்ர நிகாஶேஷு பர்வதேஷு குஹாஸு ச ।
ராவண: ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கிதவ்யஸ் ததஸ்தத: ॥ 25

தஸ்ய	- அதன்
சந்த்ர நிகாஶேஷு	- சந்திரனை நிகர்த்த
பர்வதேஷு	- குன்றுகளிலும்,
குஹாஸு ச	- குகைகளிலும்,
ததஸ்தத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
ராவண:	- ராவணன்
வைதேஹ்யா ஸஹ	- ஸீதாதேவியோடுகூட
மார்கிதவ்ய:	- தேடத்தக்கவன்.

क्रौञ्चं तु गिरिमासाद्य बिलं तस्य सुदुर्गमम् ।
अप्रमत्तैः प्रवेष्टव्यं दुष्प्रवेशं हि तत् स्मृतम् ॥

க்ரௌஞ்சம் து கிரிமாஸாத்ய பிலம் தஸ்ய ஸுதுர்கமம் ।
அப்ரமத்தை: ப்ரவேஷ்டவ்யம் துஷ்ப்ரவேஶம் ஹி தத் ஸ்ம்ருதம் ॥ 26

க்ரௌஞ்சம் - கிரௌஞ்சமென்ற
கிரிம் - மலையை
ஆஸாத்ய - அடைந்து,
தஸ்ய - அதன்
ஸுதுர்கமம் - மிகவும் புகுதற்கரியதான
பிலம் து - குகையும்
அப்ரமத்தை: - வெகு ஜாக்கிரதையுடனிருக்குமுங்களால்
ப்ரவேஷ்டவ்யம் - புகத்தக்கது.
ஹி - ஏனெனில்
தத் - அது
துஷ்ப்ரவேஶம் - புகுதற்கரியதென்று
ஸ்ம்ருதம் - கூறப்பட்டிருக்கிறது.

वसन्ति हि महात्मानस्तत्र सूर्यसमप्रभाः ।
देवैरप्यर्चिताः सम्यग्देवरूपा महर्षयः ॥

வஸந்தி ஹி மஹாத்மானஸ் தத்ர ஸூர்யஸமப்ரபா: ।
தேவைரப்யர்சிதா: ஸம்யக் தேவரூபா மஹர்ஷய: ॥ 27

தத்ர ஹி - அதில்தான்
ஸூர்ய ஸமப்ரபா: - சூரியனைப் போன்ற ஒளியுடையவர்களும்
தேவரூபா: - தேவரூபமுடையவர்களும்
தேவை: அபி - தேவர்களாலும்
ஸம்யக் - பக்தியுடன்
அர்சிதா: - பூஜிக்கப்பட்டவர்களுமான
மஹாத்மான: - மஹாத்மாக்களாகிய
மஹர்ஷய: - மகரிஷிகள்
வஸந்தி - வசிக்கிறார்கள்.

क्रौञ्चस्य तु गुहाश्चान्याः सानूनि शिखराणि च ।
निर्दराश्च नितम्बाश्च विचेतव्यास्ततस्ततः ॥

க்ரௌஞ்சஸ்ய து குஹாஶ்சான்யா: ஸாநூநி ஶிகராணி ச ।
நிர்தராஶ்ச நிதம்பாஶ்ச விசேதவ்யாஸ் ததஸ் தத: ॥ 28

க்ரௌஞ்சஸ்ய - கிரௌஞ்ச மலையினது
அன்யா: - மற்றுமுள்ள
குஹா: ச - குகைகளும்

ஸாநூநி - தாழ்வரைகளும்
ஶிகராணி ச - கொடுமுடிகளும்
நிர்ஜரா: ச - மலையருவிகளும்
நிதம்பா: ச - புறவரைகளும்
ததஸ்தத: து - எல்லாமும்
விசேதவ்யா: - தேடத்தக்கவைகள்.

क्रौञ्चस्य शिखरं चापि निरीक्ष्य च ततस्ततः ।
अवृक्षं कामशैलं च मानसं विहगालयम् ॥

க்ரௌஞ்சஸ்ய ஶிகரம் சாபி நிரீக்ஷ்ய ச ததஸ்தத: ।
அவ்ருக்ஷம் காமஶைலம் ச மானஸம் விஹகாலயம் ॥ 29

न गतिस्तत्र भूतानां देवदानवरक्षसाम् ।
स च सर्वैर्विचेतव्यः पर्वतो बहुकन्दरः ॥

ந கதிஸ் தத்ர பூதாநாம் தேவ தானவரக்ஷஸாம் ।
ஸ ச ஸர்வைர்விசேதவ்ய: பர்வதோ பஹுகந்தர: ॥ 30

க்ரௌஞ்சஸ்ய - கிரௌஞ்ச பர்வதத்தினது
ஶிகரம் ச - சிகரத்தையும்,
அவ்ருக்ஷம் - மரமில்லாத
காமஶைலம் ச - காமபர்வதத்தையும்,
விஹகாலயம் - பக்ஷிகளின் இருப்பிடமாகிய
மானஸம் அபி - மானஸஸரஸ்ஸையும்
நிரீக்ஷ்ய ச - பார்த்துவிட்டு,
பஹுகந்தர: - பல குகைகளையுடைய
ஸ: - அந்த
பர்வத: ச - பர்வதமும் (கிரௌஞ்ச பர்வதமும்)
ஸர்வை: - தங்களெல்லோராலும்
ததஸ்தத: - எங்கும்
விசேதவ்ய: - தேடத்தக்கது.
தத்ர - அதில்
பூதாநாம் - பிராணிகளுக்கும்
தேவ தானவ ரக்ஷஸாம் - தேவர்கள், தானவர்கள், ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுக்கும்
கதி: ந - உட்புகுதல் முடியாது.

क्रौञ्चं गिरिमतिक्रम्य मैनाको नाम पर्वतः ।
मयस्य भवनं यत्र दानवस्य स्वयं कृतम् ॥

க்ரௌஞ்சம் கிரிமதிக்ரம்ய மைநாகோ நாம பர்வத: ।
மயஸ்ய பவனம் யத்ர தானவஸ்ய ஸ்வயம் க்ருதம் ॥ 31

க்ரௌஞ்சம் - கிரௌஞ்ச
கிரிம் - மலைக்கு

அதிக்ரம்ய - அப்பால்,
மைநாக: நாம - மைனாகமென்ற
பர்வத: - பர்வதமிருக்கிறது.
தத்ர - அதில்
தானவஸ்ய - தானவனாகிய
மயஸ்ய - மயனுடைய
பவனம் - மாளிகை
ஸ்வயம் - தன்னாலேயே
க்ருதம் - செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

मैनाकस्तु विचेतव्यः ससानुप्रस्थभूतलः ।
स्त्रीणामश्वमुखीनां च निकेतास्तत्र तत्र तु ॥

மைநாகஸ்து விசேதவ்ய: ஸஸாநு ப்ரஸ்த பூதல: ।
ஸ்த்ரீணாமஶ்வ முகீனாம் ச நிகேதாஸ் தத்ர தத்ர து ॥ 32

தத்ர தத்ர து - அதில் அங்கங்கேயே
அஶ்வமுகீனாம் - கின்னர
ஸ்த்ரீணாம் - ஸ்த்ரீகளுடைய
நிகேதா: - வீடுகளிருக்கின்றன,
மைநாக: து - மைனாகபர்வதமும்
ஸஸாநு ப்ரஸ்த பூதல: ச- தாழ்வரைகள், ஸமபூமிகள், பூப்பிரதேசங்கள், இவைகளுடன்
விசேதவ்ய: - தேடத்தக்கது.

तं देशं समतिक्रम्य आश्रमं सिद्धसेवितम् ।
सिद्धा वैखानसास्तत्र वालखिल्याश्च तापसाः ॥

தம் தேஶம் ஸமதிக்ரம்ய ஆஶ்ரமம் ஸித்தஸேவிதம் ।
ஸித்தா வைகானஸாஸ்தத்ர வாலகில்யாஶ்ச தாபஸா: ॥ 33

தம் - அந்த
தேஶம் - பிரதேசத்தை
ஸமதிக்ரம்ய - தாண்டி,
ஸித்தஸேவிதம் - சித்தர்கள் வசிக்கின்ற
ஆஶ்ரமம் - ஓர் ஆச்ரமம் இருக்கிறது.
தத்ர ச - அதிலும்
ஸித்தா: - சித்தர்கள்
வைகானஸா: - வைகானஸர்கள்
வாலகில்யா: - வாலகில்யர்கள் என்ற
தாபஸா: - தபஸ்விகள் வசிக்கின்றார்கள்.

वन्द्यास्ते तु तपःसिद्धास्तापसा वीतकल्मषाः ।
प्रष्टव्या चापि सीतायाः प्रवृत्तिर्विनयान्वितैः ॥

வந்த்யாஸ்தே து தப: ஸித்தாஸ்தாபஸா வீதகல்மஷா: ।
ப்ரஷ்டவ்யா சாபி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திர் விநயான் விதை: ॥ 34

தப: ஸித்தா: - தவத்தால் சித்தி பெற்றவரும்
தபஸா - தவத்தால்
வீதகல்மஷா: - பாபமொழிந்தவர்களுமான
தே து - அவர்களும்
வந்த்யா: - ஸேவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.
ஸீதாயா: - ஸீதாதேவியினுடைய
ப்ரவ்ருத்தி: அபி ச - தற்கால நிலமையும்
விநயான் விதை: - வினயத்தோடு கூடிய உங்களால்
ப்ரஷ்டவ்யா - கேட்டறியத்தக்கது.

हेमपुष्करसंछन्नं तस्मिन् वैखानसं सरः ।
तरुणादित्यसंकाशैर्हंसैर्विचरितं शुभैः ॥

ஹேம புஷ்கரஸஞ்சந்நம் தஸ்மின் வைகானஸம் ஸர: ।
தருணா தித்ய ஸங்காஶைர் ஹம்ஸைர் விசரிதம் ஶுபை: ॥ 35

தஸ்மின் - அதில்
ஹேம புஷ்கர ஸஞ்சந்நம்- பொற்றாமரைகளால் மறைக்கப்பட்டதும்
தருணாதித்ய ஸங்காஶை:-பாலசூரியனை நிகர்த்ததும்
ஶுபை: - அழகிய
ஹம்ஸை: - ஹம்ஸங்களால்
விசரிதம் - வசிக்கப்பட்டதுமான
வைகானஸம் - வைகானஸம் என்கிற
ஸர: - ஸரஸ் இருக்கிறது.

औपवाह्यः कुबेरस्य सार्वभौम इति स्मृतः ।
गजः पर्येति तं देशं सदा सह करेणुभिः ॥

ஔபவாஹ்ய: குபேரஸ்ய ஸார்வபௌம இதி ஸ்ம்ருத: ।
கஜ: பர்யேதி தம் தேஶம் ஸதா ஸஹ கரேணுபி: ॥ 36

குபேரஸ்ய - குபேரனுடைய
ஔபவாஹ்ய: - வாஹனமான
ஸார்வபௌம: - சார்வபௌமம்
இதி - என்று
ஸ்ம்ருத: - அழைக்கப்படும்
கஜ: - யானை
ஸதா - எப்பொழுதும்
கரேணுபி: - பெண் யானைகளோடு
ஸஹ - கூட
தம் - அந்த

தேஶம் - பிரதேசத்தில்
பர்யேதி - திரிகிறது.

तत् सरः समतिक्रम्य नष्टचन्द्रदिवाकरम् ।
अनक्षत्रगणं व्योम निष्पयोदमनादितम् ॥

தத் ஸர: ஸமதிக்ரம்ய நஷ்டசந்த்ர திவாகரம் ।
அநக்ஷத்ரகணம் வ்யோம நிஷ்பயோதமநாதிதம் ॥ 37

தத் - அந்த
ஸர: - ஸரஸை
ஸமதிக்ரம்ய - தாண்டி,
நஷ்டசந்த்ர திவாகரம் - சந்திரசூரியனில்லாததும்,
அநக்ஷத்ர கணம் - நக்ஷத்திர கணங்களில்லாததும்,
நிஷ்பயோதம் - மேகமில்லாததும்,
அநாதிமத் - ஆரம்பம் இதென்று தெரியாததுமாகிய
வ்யோம - ஆகாசமிருக்கிறது.

गभस्तिभिरिवार्कस्य स तु देशः प्रकाशते ।
विश्राम्यद्भिस्तपःसिद्धैर्देवकल्पैः स्वयंप्रभैः ॥

கபஸ்திபிரிவார்கஸ்ய ஸது தேஶ: ப்ரகாஶதே ।
விஶ்ராம்யத் பிஸ்தப: ஸித்தைர் தேவகல்பை: ஸ்வயம் ப்ரபை: ॥ 38

ஸ: - அந்த
தேஶ: - பிரதேசமானது
ஸ்வயம் ப்ரபை: - தங்கள் ஒளியால் பிரகாசிக்கும்
தேவ கல்பை: - தேவர்களை நிகர்த்தவர்களும்
விஶ்ராம் யத்பி: - இளைப்பாறிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுமான
தப: ஸித்தை: - தவத்தால் சித்தியடைந்தவர்களால்
அர்கஸ்ய - சூரியபகவானது
கபஸ்திபி - கிரணங்களால்
இவ து - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ப்ரகாஶதே - பிரகாசிக்கிறது.

तं तु देशमतिक्रम्य शैलोदा नाम निम्नगा ॥

தம் து தேஶமதிக்ரம்ய ஶைலோதா நாம நிம்நகா ॥ 39

தம் - அந்த
தேஶம் து - பிரதேசத்தையும்
அதிக்ரம்ய - தாண்டி,
ஶைலோதா நாம - சைலோதா என்ற
நிம்நகா - நதியிருக்கிறது.

उभयोस्तीरयोस्तस्याः कीचका नाम वेणवः ।
तैश्च यान्ति परं पारं सिद्धान्प्रत्यानयन्ति च ॥

உபயோஸ்தீரயோஸ் தஸ்யா: கீசகா நாம வேணவ: ।
தை ச யாந்தி பரம் தீரம் ஸித்தான் ப்ரத்யானயந்தி ச ॥ 40

தஸ்யா: - அதன்
உபயோ: - இரு
தீரயோ: - கரைகளிலுமிருக்கின்ற
கீசகா: நாம - கீசகமென்னும்
வேணவ: - மூங்கில்கள்
தை: ச - அவர்களோடுகூடவே
பரம் பாரம் - அக்கரைக்கு
யாந்தி - வளைந்து செல்லுகின்றன
ஸித்தான் - சித்தர்களை
ப்ரத்யானயந்தி ச - திரும்பவும் கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றன.

उत्तराः कुरवस्तत्र कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥

உத்தரா: குரவஸ் தத்ர க்ருதபுண்ய ப்ரதி ஶ்ரயா: ॥ 41
க்ருத புண்ய ப்ரதிஶ்ரயா:-புண்யம் செய்தவர்களுக்கிருப்பிடமாகிய
உத்தரா: - உத்தர
குரவ: - குருதேசங்கள்
தத்ர - அவ்விடத்திலிருக்கின்றன

ततः काञ्चनपद्माभिः पद्मिनीभिः कृतोदकाः ।
नीलवैदूर्यपत्राढ्या नद्यस्तत्र सहस्रशः ॥

தத: காஞ்சன பத்மாபி: பத்மிநீபி: க்ருதோதகா: ।
நீலவைடூர்ய பத்ராட்யா நத்யஸ்தத்ர ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 42

தத: - அதற்கப்பால்
காஞ்சன பத்மாபி: - பொற்றாமரையுள்ளவைகளும்
நீலவைடூர்ய பத்ராபி:- இந்திரநீலம் வைடூர்யமிவைகளாலான இலைகளையுடையதுமான
பத்மிநீபி: - தாமரை ஓடைகளால்
க்ருதோதகா: - பெருக்கெடுத்தோடுகின்ற
நத்ய: - நதிகள்
தத்ர - அங்கு
ஸஹஸ்ரஶ: - ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன.

रक्तोत्पलवनैश्चात्र मण्डिताश्च हिरण्मयैः ।
तरुणादित्यसदृशैर्भान्ति तत्र जलाशयाः ॥

ரக்தோத்பல வனைஸ்சாத்ர மண்டிதாஸ்ச ஹிரண்மயை: ।
தருணாதித்ய ஸத்ருஸைர் பாந்தி தத்ர ஜலாஸயா: ॥ 43

தத்ர - அந்த
அத்ர - இதில்
ஹிரண்மயை: - பொன்மயமான
தருணாதித்ய ஸத்ருஸை:- பாலசூரியனை நிகர்த்த
ரக்தோத்பலவனை: ச- செங்கழுநீர் சமூகங்களாலும்
மண்டிதா: - அழகுவாய்ந்து விளங்குகிற
ஜலாஸயா: ச - மடுக்கள்
பாந்தி - விளங்குகின்றன.

महार्हमणिपत्रैश्च काञ्चनप्रभकेसरैः ।
नीलोत्पलवनैश्चित्रैः स देशः सर्वतो वृतः ॥

மஹார்ஹமணி பத்ரைஸ்ச காஞ்சன ப்ரபகேஸ ரை: ।
நீலோத்பலவனைஸ்சித்ரை: ஸ தேஸ: ஸர்வதோ வ்ருத: ॥ 44

ஸ: - அந்த
தேஸ: - பிரதேசமானது
ஸர்வத: - எங்கும்
மஹார்ஹமணி பத்ரை: ச - மிகச்சிறந்த ரத்ன இலைகளையுடையவைகளும்
காஞ்சன ப்ரபகேஸரை: ச- பொன்னிறமான கிஞ்சல்க்கங்களை உடையவைகளுமான
நீலநீரஜஷண்டை: ச - கருநெய்தல் சமூகங்களால்
வ்ருத: - விளங்குகிறது.

निस्तुलाभिश्च मुक्ताभिर्मणिभिश्च महाधनैः ।
उद्भूतपुलिनास्तत्र जातरूपैश्च निम्नगाः ॥

நிஸ்துல்ாபிஸ்ச முக்தா பிர் மணிபிஸ்ச மஹாதனை: ।
உத்பூத புலிநாஸ் தத்ர ஜாதரூபைஸ்ச நிம்நகா: ॥ 45

सर्वरत्नमयैश्चित्रैरवगाढा नगोत्तमैः ।
जातरूपमयैश्चापि हुताशनसमप्रभैः ॥

ஸர்வ ரத்ந மயைஸ்சித்ரைரவகாடா நகோத்தமை: ।
ஜாதரூபமயைஸ்சாபி ஹுதா ஸன ஸமப்ரபை: ॥ 46

தத்ர - அவ்விடத்தில்
உத்பூத புலிநா: - உயர்ந்த மணல் திட்டுகளையுடைய
நிம்நகா: - நதிகள்
நிஸ்துலாபி: - உருண்ட
முக்தாபி: ச - முத்துக்களாலும்
மஹாதனை: - சிறந்த
மணிபி: ச - மாணிக்கங்களாலும்
ஜாதரூபை: ச - தங்கங்களாலும்
ஹுதாஸன ஸமப்ரபை:- அக்னியை நிகர்த்த ஒளியுடையவைகளாய்
ஸர்வரத்நமயை: - சர்வ ரத்னமயமானவைகளும்
ஜாதரூபமயை: ச - பொன்மயமானவைகளுமான
சித்ரை: - அழகிய
நகோத்தமை: அபி - சிறந்த மலைகளாலும்
அவகாடா: - நிறைந்து விளங்குகின்றன.

नित्यपुष्पफलास्तत्र नगाः पत्ररथाकुलाः ।
दिव्यगन्धरसस्पर्शाः सर्वकामान् स्रवन्ति च ॥

நித்ய புஷ்ப பலாஸ்தத்ர நகா: பத்ர ரதா குலா: ।
திவ்யகந்தரஸஸ்பர்ஸா ஸர்வகாமான் ஸ்ரவந்தி ச ॥ 47

தத்ர - அவ்விடத்தில்
நகா: - விருக்ஷங்கள்
நித்ய புஷ்பபலா: - எக்காலத்திலும் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் தருகின்றன.
பத்ர ரதா குலா: - பக்ஷிகள் நிறையப் பெற்றவைகள்.
திவ்ய கந்தர ரஸ ஸ்பர்ஸா: - சிறந்த மணம், சுவை, ஊறு உடையவைகள்.
ஸர்வ காமான் ச - வேண்டியவைகளெல்லாவற்றையும்
ஸ்ரவந்தி - அளிக்கின்றன.

नानाकाराणि वासंसि फलन्त्यन्ये नगोत्तमाः ।

நாநாகாராணி வாஸாம்ஸி பலந்த்யன்யே நகோத்தமா: ॥ 48

அன்யே - வேறுசில
நகோத்தமா: - சிறந்த மரங்கள்
நாநாரூபாணி வாஸாம்ஸி- பலவித ஆடைகளை
பலந்தி - உதிர்க்கின்றன.

महार्हाणि च चित्राणि हैमान्यन्ये नगोत्तमाः ।
शयनानि प्रसूयन्ते चित्रास्तरणवन्ति च ॥

மஹார்ஹாணி ச சித்ராணி ஹைமான்யன்யே நகோத்தமா: ।
ஸயநாநி ப்ரஸூயந்தே சித்ராஸ்தரணவந்தி ச ॥ 49

அன்யே - வேறுசில
நகோத்தமா: - சிறந்த மரங்கள்
மஹார்ஹாணி ச - சிறந்தவைகளும்
சித்ராணி - அழகியவைகளும்

ஹைமானி - பொன்மயமானவைகளும்
சித்ராஸ்தரணவந்தி ச - அழகிய விரிப்புக்களையுடையவைகளுமான
ஶயநாநி - படுக்கைகளை
ப்ரஸூயந்தே - உண்டாக்குகின்றன.

मनःकान्तानि माल्यानि फलन्त्यन्ये नगोत्तमाः ।
मुक्तावैदूर्यचित्राणि भूषणानि तथैव च ॥

மன: காந்தாநி மால்யானி பலந்த்யன்யே நகோத்தமா: ।
முக்தா வைதூர்ய சித்ராணி பூஷணாநி ததைவ ச ॥ 50

स्त्रीणां चाप्यनुरूपाणि पुरुषाणां तथैव च ।
सर्वर्तुसुखसेव्यानि फलन्त्यन्ये नगोत्तमाः ॥

ஸ்த்ரீணாம் சாப்யநுரூபாணி புருஷாணாம் ததைவ ச ।
ஸர்வர்துஸுக ஸேவ்யாநி பலந்த்யன்யே நகோத்தமா: ॥

पानानि च महार्हाणि भक्ष्याणि विविधानि च ॥

பாநாநி ச மஹார்ஹாணி பக்ஷ்யாணி விவிதாநி ச ॥ 51

அன்யே - வேறுசில
நகோத்தமா: - சிறந்த மரங்கள்
மன: காந்தாநி - மனத்திற்கினிய
மால்யானி ச - மாலைகளையும்
ததா - அப்படியே
ஸ்த்ரீணாம் ச - ஸ்த்ரீகளுக்கும்
ததா ஏவ - அப்படியே
புருஷாணாம் அபி - புருஷர்களுக்கும்
அநுரூபாணி - ஏற்றவைகளான
முக்தா வைடூர்ய - முத்துக்களும் வைடூரியங்களும்
சித்ராணி ச - இழைக்கப்பட்ட
பூஷணாநி ஏவ - பூஷணங்களையும்
பலந்தி - உதிர்க்கின்றன.
அன்யே - வேறு சில
நகோத்தமா: - சிறந்த விருக்ஷங்கள்
ஸர்வர்து ஸுக ஸேவ்யாநி - எல்லா ருதுக்களிலும் சுகத்தைத் தருகின்ற
பாநாநி ச - பானங்களையும்
மஹார்ஹாணி - சிறந்த
விவிதாநி - பல
பக்ஷ்யாணி ச - பக்ஷணங்களையும்
பலந்தி - கொடுக்கின்றன.

स्त्रियश्च गुणसंपन्ना रूपयौवनलक्षिताः ।
गन्धर्वाः किन्नराः सिद्धा नागा विद्याधरास्तथा ॥

ஸ்த்ரியஶ்ச குண ஸம்பந்நா ரூபயௌவன லக்ஷிதா: ।
கந்தர்வா: கின்னரா: ஸித்தா: நாகா வித்யாதராஸ் ததா ॥

रमन्ते सहितास्तत्र नारीभिर्भास्करप्रभाः ॥

ரமந்தே ஸஹிதாஸ்தத்ர நாரீபிர்பாஸ்கரப்ரபா: ॥ 52

தத்ர - அதில்
குணஸம்பந்நா: - நற்குணமடைந்தவர்களும்,
ரூபயௌவன லக்ஷிதா: - அழகும் யௌவனமும் வாய்ந்த
ஸ்த்ரிய: ச - பெண்களும்,
பாஸ்கர ப்ரபா: - சூரியபகவானது ஒளிகொண்ட
கந்தர்வா: - கந்தர்வர்களும்,
கின்னரா: - கின்னரர்களும்,
நாகா: - நாகர்களும்,
ஸித்தா: - சித்தர்களும்,
வித்யாதரா: ததா - வித்யாதரர்களும்
நாரீபி: - மனைவியர்களோடு
ஸஹிதா: - கூடினவர்களாய்
ரமந்தே - காலம் கழிக்கின்றார்கள்.

सर्वे सुकृतकर्माणः सर्वे रतिपरायणाः ॥
सर्वे कामार्थसहिता वसन्ति सहयोषितः ॥

ஸர்வே ஸுக்ருதகர்மாண: ஸர்வே ரதிபராயணா: ।
ஸர்வே காமார்தஸஹிதா வஸந்தி ஸஹயோஷித: ॥ 53

ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸுக்ருத கர்மாண: - நற்செய்கையுள்ளவர்கள்;
ஸர்வே - எல்லோரும்
ரதி பராயணா: - மனத்திருப்தியை சர்வமுமாய்க் கொண்டவர்கள்;
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸஹயோஷித: - மனைவிமார்களுடன்
காமார்த ஸஹிதா: - மனோரதங்களின் பயன்களோடு கூடினவர்களாய்
வஸந்தி - வசிக்கின்றார்கள்.

गीतवादित्रनिर्घोषः सोत्कृष्टहसितस्वनः ।
श्रूयते सततं तत्र सर्वभूतमनोहरः ॥

கீத வாதித்ர நிர்கோஷ: ஸோத் க்ருஷ்டஹஸிதஸ்வன: ।
ஶ்ரூயதே ஸததம் தத்ர ஸர்வபூத மநோஹர: ॥ 54

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸததம் - எக்காலத்திலும்
ஸோத்க்ருஷ்ட ஹஸிதஸ்வன: - சிறந்த சிரிப்பினொலியோடு கூடினதும்
ஸர்வபூத மநோஹர:- எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தைக் கவருகிறதுமான
கீத வாதித்ர நிர்கோஷ:-கீதவாத்தியத்தின் ஒலியானது
ஶ்ரூயதே - கேட்கப்படுகிறது.

तत्र नामुदितः कश्चिन्नास्ति कश्चिदसत्प्रियः ।
अहन्यहनि वर्धन्ते गुणास्तत्र मनोरमाः ॥

தத்ர நாமுதித: கஶ்சின் நாஸ்தி கஶ்சித் அஸத்ப்ரிய: ।
அஹன்யஹநி வர்தந்தே குணாஸ்தத்ர மநோரமா: ॥ 55

தத்ர - அவ்விடத்தில்
அமுதித: - மனத்திருப்தியில்லாதவன்
கஶ்சித் - ஒருவனும்
ந - இல்லை,
அஸத்ப்ரிய: - காரியமில்லாத காரியத்தில் மனஞ்செலுத்துகிறவன்
கஶ்சித் - ஒருவனும்
ந அஸ்தி - இல்லை.
தத்ர - அவ்விடத்தில்
மநோரமா: - மனத்தைக் கவரும்
குணா: - நற்குணங்கள்
அஹனி அஹனி - எக்காலத்திலும்
வர்தந்தே - நிகழ்கின்றன.

समतिक्रम्य तं देशमुत्तरः पयसां निधिः ॥

ஸமதிக்ரம்ய தம் தேஶ முத்தர: பயஸாம் நிதி: ॥ 56

தம் - அந்த
தேஶம் - பிரதேசத்தை
ஸமதிக்ரம்ய - தாண்டி
உத்தர: - வடக்கு
பயஸாம் நிதி: - சமுத்திரம் இருக்கிறது.

तत्र सोमगिरिर्नाम मध्ये हेममयो महान् ।
इन्द्रलोकगता ये च ब्रह्मलोकगताश्च ये ॥

தத்ர ஸோமகிரிர்நாம மத்யே ஹேமமயோ மஹான் ।
இந்த்ரலோக கதா யே ச ப்ரஹ்மலோக கதாஶ்ச யே ॥

देवास्तं समवेक्षन्ते गिरिराजं दिवं गताः ।

தேவாஸ்தம் ஸமவேக்ஷந்தே கிரிராஜம் திவம் கதா: ॥ 57

தத்ர - அதன்
மத்யே - நடுவில்
ஹேமமய: - பொன்மயமானதும்
மஹான் பெரியதுமான
ஸோமகிரி: நாம - சோமகிரியென்ற மலையிருக்கிறது
யே - எவர்கள்
இந்த்ரலோக கதா: ச - இந்திரலோகத்தையடைந்தார்களோ அவர்களும்
யே - எவர்கள்
ப்ரஹ்ம லோக கதா: ச- பிரம்மலோகத்தையடைந்தார்களோ அவர்களும்.
தேவா: ச - தேவர்களும்,
திவம் கதம் - ஆகாயத்தையளாவிய
தம் - அந்த
கிரிராஜம் - மலையரசை
ஸமவேக்ஷந்தே - பார்க்கின்றார்கள்.

स तु देशो विसूर्योऽपि तस्य भासा प्रकाशते ।
सूर्यलक्ष्म्याभिविज्ञेयस्तपतेव विवस्वता ॥

ஸ து தேஶோ விஸூர்யோऽபி தஸ்ய பாஸா ப்ரகாஶதே ।
ஸூர்யலக்ஷ்ம்யாபிவிஜ்ஞேயஸ் தபதேவ விவஸ்வதா ॥ 58

ஸ: - அந்த
தேஶ: - பிரதேசம்
விஸூர்ய: அபி - சூரியனில்லாதிருக்கிறது என்றாலும்
தபதா - பிரகாசிக்கும்
விவஸ்வதா - சூரியபகவானால்
ஸூர்ய லக்ஷ்ம்யா - சூரியனது ஒளியினால்
அபிவிஜ்ஞேய: - அறியப்படுகிறது,
இவ - எப்படியோ அப்படியே
தஸ்ய - அதன்
பாஸா து - ஒளியினாலேயே
ப்ரகாஶதே - பிரகாசிக்கின்றது.

भगवानपि विश्वात्मा शम्भुरेकादशात्मकः ।
ब्रह्मा वसति देवेशो ब्रह्मर्षिपरिवारितः ॥

பகவான் அபி விஶ்வாத்மா ஶம்புரேகாதஶாத்மக: ।
ப்ரஹ்மா வஸதி தேவேஶோ ப்ரஹ்மர்ஷி பரிவாரித: ॥ 59

தத்ர - அவ்விடத்தில்
விஶ்வாத்மா - எங்கும் நிறைந்தவரும்
ஏகாதஶாத்மக: - பதினோரு ருத்திரமூர்த்திகளாய் அவதரித்தவரும்
பகவான் - எல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும்,

ப்ரஹ்மா - பிரம்மாவெனும்பெயர்கொண்டுவிளங்குகின்றவரும்
தேவேஶ: - தேவர்களுக்கீசனுமான
ஶம்பு: - சிவபெருமான்
ப்ரஹ்மர்ஷி பரிவாரித:-பிரம்மரிஷிகளால் சூழப்பட்டவராய்
வஸதி - வஸிக்கிறார்.

न कथंचन गन्तव्यं कुरूणामुत्तरेण वः ।
अन्येषामपि भूतानां नातिक्रामति वै गतिः ॥

ந கதஞ்சன கந்தவ்யம் குரூணா முத்தரேண வ: ।
அன்யேஷாமபி பூதாநாம் நாதிக்ராமதி வை கதி: ॥ 60

குரூணாம் - குருதேசங்களுக்கு
உத்தரேண - வடக்கில்
வ: - உங்களுக்கு
கதஞ்சன - கொஞ்சமும்
கந்தவ்யம் ந - செல்லத்தகாதது;
அன்யேஷாம் - இதர
பூதாநாம் அபி - பிராணிகளுக்கு
கதி: வை - மார்க்கமானது
அதிக்ராமதி ந - அதைத் தொடர்ந்து செல்லவில்லை.

स हि सोमगिरिर्नाम देवानामपि दुर्गमः ।
तमालोक्य ततः क्षिप्रमुपावर्तितुमर्हथ ॥

ஸ ஹி ஸோமகிரிர் நாம தேவாநாமபி துர்கம :।
தமாலோக்ய தத: க்ஷிப்ர முபாவர்திதுமர்ஹத: ॥ 61

ஸோமகிரி: நாம - ஸோமகிரியென்ற
ஸ: ஹி - அதுவோ
தேவாநாம் அபி - தேவர்களுக்கும்கூட
துர்கம: - புக முடியாதது;
தம் - அதை
ஆலோக்ய - பார்த்துவிட்டு,
தத: - அதிலிருந்து
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
உபாவர்திதும் - திரும்பிவிட
அர்ஹத - கடவீர்கள்.

एतावद्वानरैः शक्यं गन्तुं वानरपुंगवाः ।
अभास्करममर्यादं न जानीमस्ततः परम् ॥

ஏதாவத்வாநரை: ஶக்யம் கந்தும் வானரபுங்கவா: ।
அபாஸ்கரம மர்யாதம் ந ஜாநீமஸ்தத: பரம் ॥ 62

வானரபுங்கவா - வானரோத்தமர்களே!
வாநரை: - வானரர்களால்
ஏதாவத் - இதுவரையில்
கந்தும் - போக
ஶக்யம் - முடியும்;
அபாஸ்கரம் - சூரியனில்லாததும்
அமர்யாதம் - எல்லையில்லாததுமான
தத: பரம் - அதற்குமேலுள்ளதை
ஜாநீம: ந - நாமறியோம்.

सर्वमेतद्विचेतव्यं यन्मया परिकीर्तितम् ।
यदन्यदपि नोक्तं च तत्रापि क्रियतां मतिः ॥

ஸர்வ மேதத் விசேதவ்யம் யன்மயா பரிகீர்திதம் ॥
யதன்யதபி நோக்தம் ச தத்ராபி க்ரியதாம் மதி: ॥ 63

யத் - எது
மயா - என்னால்
பரிகீர்திதம் - சொல்லப்பட்டதோ,
ஏதத் ஸர்வம் - இது எல்லாமும்
விசேதவ்யம் - தேடத்தக்கது;
யத் - எது
ந உக்தம் ச - சொல்லப்படாததும்
அன்யத் அபி - இதரமானதோ,
தத்ராபி - அதிலும்
மதி: - கவனம்
க்ரியதாம் - வைக்கப்பட வேண்டியது.

ततः कृतं दाशरथेर्महत् प्रियं महत्तरं चापि ततो मम प्रियम् ।
कृतं भविष्यत्यनिलानलोपमा विदेहजादर्शनजेन कर्मणा ॥

தத: க்ருதம் தாசரதேர்மஹத் ப்ரியம்
மஹத்தரம் சாபி ததோ மம ப்ரியம் ।
க்ருதம் பவிஷ் யத்யநிலாநலோபமா
விதேஹ ஜாதர்ஶந ஜேன கர்மணா ॥ 64

அநிலாநலோபமா: - காற்றிற்கும் அக்னிக்கும் சமானமானவர்களே!
விதேஹஜாதர்ஶநஜனே-வைதேகியை தரிசிப்பதாலேற்படும்
கர்மணா - செய்கையால்
தத: - அதிலிருந்து
தாஶரதே: - ஸ்ரீராமருக்கு
மஹத் - பெரும்
ப்ரியம் - உதவி

க்ருதம் - செய்யப்பட்டதாகவும்
தத: - அதனால்
மம அபி - எனக்கும்
மஹத்தரம் - அதைவிடப்பெரிய
ப்ரியம் - உதவி
க்ருதம் ச - செய்யப்பட்டதாகவும்
பவிஷ்யதி - ஆகும்.

ततः कृतार्थाः सहिताः सबान्धवा मयार्चिताः सर्वगुणैर्मनोरमैः ।
चरिष्यथोर्वीं प्रतिशान्तशत्रवः सहप्रियाः भूतधराः प्लवङ्गमाः ॥

தத: க்ருதார்தா: ஸஹிதா: ஸபாந்தவா
மய்யார்சிதா: ஸர்வகுணைர் மநோரமை: ।
சரிஷ்யதோர்வீம் ப்ரதி ஶாந்த ஶத்ரவ: ஸஹப்ரியா:
பூததரா: ப்லவங்கமா: ॥ 65

ப்லவங்கமா: - வானரர்களே!
பூத்தரா: - வாக்களித்ததை நிறைவேற்றியவர்களாய்
தத: - அதனால்
க்ருதார்தா: - காரியசித்தி பெற்றவர்களாய் நீங்கள்
ஸபாந்தவா: - பந்துக்களோடு கூடவும்,
ஸஹ ப்ரியா: - மனைவிமார்களோடு கூடவும்,
ஸஹிதா: - சேர்ந்திருக்கின்றவர்களாய்
ப்ரதி ஶாந்த ஶத்ரவ: - சத்துருக்களில்லாதவர்களாய்
மநோரமை: - மனத்திற்கினிய
ஸர்வகுணை: - சகல நன்மைகளாலும்
மயா - என்னால்
அர்சிதா: - பெருமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாய்
ஊர்வீம் - பூமியில்
சரிஷ்யத - காலங்கழிப்பீர்களாக.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
உதீசிப்ரேஷணம் நாம த்ரிசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

சதுஶ்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 44

विशेषेण तु सुग्रीवो हनुमत्यर्थमुक्तवान् ।
स हि तस्मिन् हरिश्रेष्ठे निश्चितार्थोऽर्थसाधने ॥

விஶேஷேண து ஸுக்ரீவோ ஹநுமத்யர்த முக்தவான் ।
ஸ ஹி தஸ்மின் ஹரிஶ்ரேஷ்டே நிஶ்சிதார்தோऽர்தஸாதனே ॥ 1

தஸ்மின் - அந்த
அர்தஸாதனே - காரியம் செய்து முடிக்க
நிஶ்சிதார்த: - ஒரு தீர்மானம் கொண்டிருந்த
ஸ: ஸுக்ரீவ: து - அந்த ஸுக்ரீவனும்
ஹரிஶ்ரேஷ்டே - வானரோத்தமரான
ஹநுமதி ஹி - ஹனுமாரிடத்தில் மாத்திரம்
விஶேஷேண - விசேஷமாய்
அர்தம் உக்தவான் - பேசினான்.

अब्रवीच्च हनूमन्तं विक्रान्तमनिलात्मजम् ।
सुग्रीवः परमप्रीतः प्रभुः सर्ववनौकसाम् ॥

அப்ரவீச்ச ஹநூமந்தம் விக்ராந்த மநிலாத்மஜம் ।
ஸுக்ரீவ: பரம ப்ரீத: ப்ரபு: ஸர்வ வனௌகஸாம் ॥ 2

ஸர்வ வனௌகஸாம் - வானரர்கள் எல்லோருக்கும்
ப்ரபு: - ஈச்வரனான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
பரமப்ரீத: - மிக சந்தோஷமடைந்தவனாய்
அநிலாத்மஜம் - வாயுபுத்திரரும்
விக்ராந்தம் ச - மஹா பராக்கிரமசாலியுமான
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

न भूमौ नान्तरिक्षे वा नाम्बरे नामरालये ।
नाप्सु वा गतिसङ्गं ते पश्यामि हरिपुंगव ॥

ந பூமௌ நாந்தரிக்ஷே வா நாம்பரே நாமராலயே ।
நாப்ஸு வா கதிஸங்கம் தே பஶ்யாமி ஹரிபுங்கவ ॥ 3

ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தமா!
தே - உனது
கதிஸங்கம் - சஞ்சாரத்திற்கோர் தடையை
பூமௌ - பூமியில்
பஶ்யாமி ந - நானறிந்திலேன்;
அந்தரிக்ஷே வா - மேகங்களிருக்கும் ஆகாயத்திலும்

ந - அறிந்திலேன்;
அம்பரே - வாயுசஞ்சரிக்குமாகாயத்திலும்
ந - அறிந்திலேன்;
அமராலயே - தேவருலகிலும்
ந - அறிந்திலேன்;
அப்ஸு வா - ஜலத்திலும்
ந - அறிந்திலேன்.

सासुराः सहगन्धर्वाः सनागनरदेवताः ।
विदिताः सर्वलोकास्ते ससागरधराधराः ॥

ஸாஸுரா: ஸஹகந்தர்வா: ஸநாக நர தேவதா: ।
விதிதா: ஸர்வ லோகாஸ்தே ஸஸாகர தரா தரா: ॥ 4

ஸாஸுரா: - அசுரர்கள் உள்ளிட்டவைகளும்,
ஸஹகந்தர்வா: - கந்தர்வர்கள் உள்ளிட்டவைகளும்,
ஸநாக நர தேவதா: - நாகர்கள், மானிடர்கள், தேவர்கள் உள்ளிட்டவைகளும்
ஸஸாகர தரா தரா: - சமுத்திரங்கள், மலைகள் உள்ளிட்டவைகளுமான
ஸர்வ லோகா: - உலகங்களெல்லாமும்
தே - உனக்கு
விதிதா: - தெரிந்தவைகள்.

गतिर्वेगश्च तेजश्च लाघवं च महाकपे ।
पितुस्ते सदृशं वीर मारुतस्य महौजसः ॥

கதிர் வேகஶ்ச தேஜஶ்ச லாகவம் ச மஹாகபே ।
பிதுஸ்தே ஸத்ருஶம் வீர மாருதஸ்ய மஹௌஜஸ: ॥ 5

மஹாகபே - வானரோத்தம!
வீர - சூரனே!
தே - உனது
கதி: - தடைபடாது எங்கும் செல்லும் சக்தியும்,
வேக: - ஆற்றலும்,
தேஜ: ச - ஆண்மையும்,
லாகவம் ச - எதையும் அனாயாசமாய் முடித்தலும்,
ச - இவை யாவும்
மஹௌஜஸ: - மகாபிரபாவசாலியும்
பிது: - தந்தையுமான
மாருதஸ்ய - வாயுபகவானுக்கு
ஸத்ருஶம் - நிகராயிருக்கின்றன.

तेजसा वापि ते भूतं समं भुवि न विद्यते ।
तद्यथा लभ्यते सीता तत्त्वमेवोपपादय ॥

தேஜஸா வாபி தே பூதம் ஸமம் புவி ந வித்யதே ।
தத்யதா லப்யதே ஸீதா தத்த்வமே வோபபாதய ॥ 6

தேஜஸா அபி வா - ஆற்றலினாலோ
தே - உனக்கு
ஸமம் - ஈடாகிற
பூதம் - பிராணி
புவி வித்யதே ந - உலகில் இல்லை;
தத் - ஆகையால்
யதா - எப்படி செய்தால்
ஸீதா - ஸீதாதேவி
லப்யதே - கிடைப்பாளோ
தத் - அதைப்பற்றி
த்வம் ஏவ - நீயே
உபபாதய - முயற்சி செய்.

त्वय्येव हनुमन्नस्ति बलं बुद्धिः पराक्रमः ।
देशकालानुवृत्तिश्च नयश्च नयपण्डित ॥

த்வய்யேவ ஹநுமந்நஸ்தி பலம் புத்தி: பராக்ரம: ।
தேஶகாலாநு வ்ருத்திஶ்ச நயஶ்ச நயபண்டித ॥ 7

நயபண்டித - ராஜ்ய தந்திரியே
ஹநுமன் - ஹனுமானே!
பலம் - ஆற்றலும்,
புத்தி: - அறிவும்,
பராக்ரம: - ஆண்மையும்,
தேஶகாலாநு வ்ருத்தி: - தேசத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றபடி நடத்தலும்,
நய: ச - தர்மநெறி வழுவாது எதையும் செய்தலும்,
ச - ஆகிய இது ஒவ்வொன்றும்
த்வயி ஏவ - உன்னிடத்தில்தான்
அஸ்தி - குடிகொண்டிருக்கிறது.

ततः कार्यसमासङ्गमवगम्य हनूमति ।
विदित्वा हनुमन्तं च चिन्तयामास राघवः ॥

தத: கார்யஸமாஸங்க மவகம்ய ஹநூமதி ।
விதித்வா ஹநுமந்தம் ச சிந்தயாமாஸ ராகவ: ॥ 8

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது
ஹநூமதி - ஹனுமாரிடத்தில்
கார்யஸமாஸங்கம் - காரியம் கைகூடவேண்டிய பொறுப்பை
அவகம்ய - கண்டுகொண்டு,

ஹநுமந்தம் ச - ஹனுமாரையும்
விதித்வா - உள்ளபடி அறிந்துகொண்டு,
சிந்தயாமாஸ - பின்வருமாறு தனக்குள்ளேயே சிந்திக்கலானார்.

सर्वथा निश्चितार्थोऽयं हनूमति हरीश्वरः ।
निश्चितार्थकरश्चापि हनुमान् कार्यसाधने ॥

ஸர்வதா நிஶ்சிதார் தோऽயம் ஹநூமதி ஹரீஶ்வர: ।
நிஶ்சிதார்தகரஶ்சாபி ஹநுமான் கார்யஸாதனே ॥ 9

அயம் - இந்த
ஹரீஶ்வர: - வானர மன்னன்
ஹநூமதி - ஹனுமாரிடத்தில்
ஸர்வதா - எல்லாவிதத்திலும்,
நிஶ்சிதார்த: - காரியத்திற்கு ஒரு தீர்மானம் சொல்லிவிட்டார்.
ஹநுமான் - ஹனுமான்
கார்யஸாதனே ச - காரியத்தை முடிக்கும் விஷயத்தில்
நிஶ்சிதார்தகர: அபி - காரியத்தை நிச்சயிக்கப்பட்டவண்ணமே செய்துமுடிக்கிறவர்தான்.

तदेवं प्रस्थितस्यास्य परिज्ञातस्य कर्मभिः ।
भर्त्रा परिगृहीतस्य ध्रुवः कार्यफलोदयः ॥

ததேவம் ப்ரஸ்திதஸ்யாஸ்ய பரிஜ்ஞாதஸ்ய கர்மபி: ।
பர்த்ரா பரிக்ருஹீதஸ்ய த்ருவ: கார்ய பலோதய: ॥ 10

தத் - ஆகையால்
ஏவம் - இப்படியாய்
பர்த்ரா - எஜமானனால்
பரிக்ருஹீதஸ்ய - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவனும்
கர்மபி: - தன் தொழில்களால்
பரிஜ்ஞாதஸ்ய - பெயர்பெற்றவனும்
ப்ரஸ்திதஸ்ய - பிரயாணப்பட்டுவிட்டவனுமான
அஸ்ய - இவனுக்கு
கார்ய பலோதய: - கார்யசித்தி
த்ருவ: - நிச்சயம்.

तं समीक्ष्य महातेजा व्यवसायोत्तरं हरिम् ।
कृतार्थ इव संवृत्तः प्रहृष्टेन्द्रियमानसः ॥

தம் ஸமீக்ஷ்ய மஹாதேஜா வ்யவஸா யோத்தரம் ஹரிம் ।
க்ருதார்த இவ ஸம்வ்ருத்த: ப்ரஹ்ருஷ்டேந்த்ரிய மானஸ: ॥ 11

மஹாதேஜா: - மகா ஆண்மையுடைய அவர்
ஹரிம் - வானரரான

தம் - அவரை
வ்யவஸாயோத்தரம் - கார்ய நுட்பத்தில் சிறந்தவராக
ஸமீக்ஷ்ய - உணர்ந்து
க்ருதார்த: இவ - கிருதார்த்தராகவே
ப்ரஹ்ருஷ்டேந்த்ரிய மானஸ: - ஐம்புலன்களும் உள்ள மனமுவந்தவராய்
ஸம்வ்ருத்த: - விளங்கினார்.

ददौ तस्मै ततः प्रीतः स्वनामाङ्कोपशोभितम् ।
अङ्गुलीयमभिज्ञानं राजपुत्र्याः परंतपः ॥

ததௌ தஸ்மை தத: ப்ரீத: ஸ்வநாமாங்கோபஶோபிதம் ।
அங்குலீயமபிஜ்ஞானம் ராஜ புத்ர்யா: பரந்தப: ॥ 12

अनेन त्वां हरिश्रेष्ठ चिह्नेन जनकात्मजा ।
मत्सकाशादनुप्राप्तमनुद्विग्नानुपश्यति ॥

அனேன த்வாம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட சின்ஹேன ஜனகாத்மஜா ।
மத்ஸகாஶாதநு ப்ராப்த மநுத்விக்நாநுபஶ்யதி ॥ 13

व्यवसायश्च ते वीर सत्त्वयुक्तश्च विक्रमः ।
सुग्रीवस्य च संदेशः सिद्धिं कथयतीव मे ॥

வ்யவஸாயஶ்ச தே வீர ஸத்தவயுக்தஶ்ச விக்ரம: ।
ஸுக்ரீவஸ்ய ச ஸந்தேஶ: ஸித்திம் கதயதீவமே ॥ 14

ஹரிஶ்ரேஷ்ட - வானரோத்தம!
த்வாம் - உன்னை
அனேன - இந்த
சின்ஹேன - அடையாளத்தால்
ஜனகாத்மஜா - ஜானகி
மத்ஸகாஶாத் - என்னிடமிருந்து
அநுப்ராப்தம் - வந்தவனாக
அநுத்விக்நா - உள்ளத்திலெள்ளளவும் சந்தேகமில்லாதவளாய்
அநுபஶ்யதி - கண்டுகொள்வாள்.
வீர - சூரனே!
ஸுக்ரீவஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடைய
ஸந்தேஶ: - ஆஜ்ஞையும்
தே - உனது
வ்யவஸாய: ச - தீர்மானமும்
ஸத்த்வயுக்த: - ஆற்றலுடன் கூடிய
விக்ரம: - ஆண்மையும்
ச - ஆகிய இது

ஸித்திம் - கார்ய முடிவை
மே கதயதி - எனக்கு அறிவிக்கிறது
இவ ச - போலும் என்று சொல்லிவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
பரந்தப: - சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்யுமவர்
ப்ரீத: - மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவராய்
ஸ்வநாமாங்கோபஸோபிதம்-தமது திருநாமம் வரையப்பெற்று அழகுற்று விளங்கும்
அங்குலீயம் - கணையாழியை
ராஜபுத்ர்யா: - மன்னர் மகளுக்கு
அபிஞானம் - அடையாளமாக
தஸ்ய ததௌ - அவரிடம் கொடுத்தார்.

स तद्गृह्य हरिश्रेष्ठः स्थाप्य मूर्ध्नि कृताञ्जलिः ।
वन्दित्वा चरणौ चैव प्रस्थितः प्लवगोत्तमः ॥

ஸ தத் க்ருஹ்ய ஹரிஶ்ரேஷ்ட: ஸ்தாப்ய மூர்த்னி க்ருதாஞ்ஜலி: ।
வந்தித்வா சரணௌ சைவ ப்ரஸ்தித: ப்லவகோத்தம: ॥ 15

ப்லவகோத்தம: ச - பாய்ந்து செல்பவர்களில் உத்தமரான
ஸ: ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - அந்த வானரோத்தமர்
தம் - அதை
க்ருஹ்ய - பெற்றுக்கொண்டு
க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலி செய்தவராய்
மூர்த்னி - தலையில்
ஸ்தாப்ய ஏவ - வைத்துக்கொண்டே
சரணௌ - திருவடிகளில்
வந்தித்வா - சேவித்துவிட்டு,
ப்ரஸ்தித: - பிரயாணமானார்.

स तत् प्रकर्षन् हरिणां महद्बलं बभूव वीरः पवनात्मजः कपिः ।
गताम्बुदे व्योम्नि विशुद्धमण्डलः शशीव नक्षत्रगणोपशोभितः ॥

ஸ தத் ப்ரகர்ஷன் ஹரிணாம்மஹத் பலம்
பபூவ வீர: பவநாத்மஜ: கபி: ।
கதாம்புதே வ்யோம்நி விஶுத்தமண்டல:
ஶஶீவ நக்ஷத்ர கணோப ஶோபித: ॥ 16

வீர: - வீரரும்
பவநாத்மஜ: - வாயுகுமாரரும்
கபி: - வானரருமான
ஸ: - அவர்
தத் - அந்த
மஹத் - பெரும்

ஹரிணாம் - வானரர்களின்
பலம் - ஸைன்யத்தை
ப்ரகர்ஷன் - அழைத்துச் செல்பவராய்,
கதாம்புதே - மேகம் நீங்கிய
வ்யோம்நி - ஆகாயத்தில்
நக்ஷத்ர கணோப ஶோபித:-நக்ஷத்ரகணங்களால் அழகுற்று விளங்குகிறவனும்
விஶுத்த மண்டல:- மாசற்ற மண்டலமுடையவனுமான
ஶஶீ - சந்திரன்
இவ - போல
பபூவ - விளங்கினார்.

अतिबल बलमाश्रितस्तवाहं हरिवरविक्रम विक्रमैरनल्पैः ।
पवनसुत यथाधिगम्यते सा जनकसुता हनुमंस्तथा कुरुष्व ॥

அதிபல பலமாஶ்ரிதஸ்த வாஹம்
ஹரிவரவிக்ரம விக்ரமைரநல்பை: ।
பவநஸுத யதாதிகம்யதே ஸா
ஜனகஸுதா ஹநுமந்ததா குருஷ்வ ॥ 17

அதிபல - மிக பலசாலியும்
ஹரிவர விக்ரம - சிறந்த சிங்கத்தின் ஆற்றலுடையவனுமான
பவநஸுத - வாயுகுமார!,
ஹநுமந் - ஹனுமானே!
அஹம் - நான் (ஸ்ரீராமர்)
தவ - உனது
பலம் - சக்தியை
ஆஶ்ரித: - நம்பியிருக்கிறேன்;
ஸா - அந்த
ஜனகஸுதா - ஜனகரின் குமாரி
யதா - எப்படிச்செய்தால்
அதிகம்யதே - காணப்படுவாளோ
ததா - அவ்வண்ணமே
அநல்பை: விக்ரமை:- விடாமுயற்சியால்
குருஷ்வ - செய்வாயாக.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநூமத்ஸந்தேஶ: நாம சதுஶ்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 45

सर्वांश्चाहूय सुग्रीवः प्लवगान् प्लवगर्षभः
पुनस्तानब्रवीद्भूयो रामकार्यार्थसिद्धये ॥
ஸர்வான் ச ஆஹூய ஸுக்ரீவ: ப்லவகான் ப்லவகர்ஷப: ।
ஸமஸ்தாந ப்ரவீத் பூயோ ராமகார்யார் தஸித்தயே ॥
एवमेतद्विचेतव्यं यन्मया परिकीर्तितम् ॥
ஏவமேதத்விசேதவ்யம் யன்மயா பரிகீர்திதம் ॥ 1

ப்லவகர்ஷப:	- வானரோத்தமனான
ஸுக்ரீவ:	- ஸுக்ரீவன்
ப்லவகான்	- வானரர்கள்
ஸர்வான்	- எல்லோரையும்
ஆஹூய	- அழைத்து,
ஸமஸ்தான் ச	- ஒன்று சேர்த்து எல்லோரையும் பார்த்து
ராம கார்யார்த ஸித்தயே	- ஸ்ரீராமருடைய காரியம் சித்திபெறும்பொருட்டு
பூய:	- மீளவும்
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தான்.
யத்	- எது
மயா	- என்னால்
பரிகீர்திதம்	- சொல்லப்பட்டதோ
ஏதத்	- இது
ஏவம்	- அப்படியே
விசேதவ்யம்	- தேடத்தக்கது.

तदुग्रशासनं भर्तुर्विज्ञाय हरिपुंगवाः ।
शलभा इव संछाद्य मेदिनीं संप्रतस्थिरे ॥
ததுக்ரஶாஸனம் பர்துர்விஞாய ஹரிபுங்கவா: ।
ஶலபா இவ ஸம்சாத்ய மேதிநீம் ஸம்ப்ரதஸ்திரே ॥ 2

ஹரிபுங்கவா:	- வானரோத்தமர்கள்
பர்து:	- யஜமானனது
தத்	- அந்த
உக்ரஶாஸனம்	- சிறந்த கட்டளையை
விஞாய	- சிரமேற்கொண்டு
மேதிநீம்	- பூமியை
ஶலபா: இவ	- விட்டிற்பூச்சிகளென
ஸம்சாத்ய	- மறைத்துக்கொண்டு
ஸம்ப்ரதஸ்திரே	- பிரயாணமானார்கள்.

रामः प्रस्रवणे तस्मिन् न्यवसत् सहलक्ष्मणः ।
प्रतीक्षमाणस्तं मासं यः सीताधिगमे कृतः ॥
ராம: ப்ரஸ்ரவணே தஸ்மின் ந்யவஸத் ஸஹலக்ஷ்மண: ।
ப்ரதீக்ஷமாணஸ்தம் மாஸம் ய: ஸீதாதிகமே க்ருத: ॥ 3

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ஸீதாதிகமே	- ஸீதையைக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில்
ய: க்ருத:	- எது எல்லையாய் வைக்கப்பட்டதோ
தம்	- அந்த
மாஸம்	- மாதத்தை
ப்ரதீக்ஷமாண:	- எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
தஸ்மின்	- அந்த
ப்ரஸ்ரவணே	- பிரஸ்ரவண மலையில்
ஸஹ லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணரோடுகூட
ந்யவஸத்	- வசித்தார்.

उत्तरां तु दिशं रम्यां गिरिराजसमावृताम् ।
प्रतस्थे हरिभिर्वीरो हरिः शतवलिस्तदा ॥
உத்தராம் து திஶம் ரம்யாம் கிரிராஜஸமாவ்ருதாம்।
ப்ரதஸ்தே ஹரிபிர் வீரோ ஹரி: ஶதபலிஸ் ததா ॥ 4

ததா	- அப்பொழுது
வீர:	- சூரனான
ஶதபலி:	- சதபலியென்ற
ஹரி:	- வானரன்
கிரிராஜ ஸமாவ்ருதாம்	- இமயமலையால் மறைக்கப்பட்டதும்
ரம்யாம் து	- அழகுடையதுமான
உத்தராம்	- வடக்கு
திஶம்	- திக்குக்கு
ஸஹஸா	- உடனே
ப்ரதஸ்தே	- புறப்பட்டுச் சென்றான்.

पूर्वां दिशं प्रति ययौ विनतो नामयूथपः ॥
பூர்வாம் திஶம் ப்ரதி யயௌ விநதோ நாம யூதப: ॥ 5

விநத:	- வினதன்
நாம	- என்ற
யூதப:	- சேனைத்தலைவன்
பூர்வாம்	- கிழக்கு
திஶம் ப்ரதி	- திக்கை நோக்கி
யயௌ	- சென்றான்.

अगस्त्यचरितामाशां दक्षिणां हरियूथपः ।
ताराङ्गदादिसहितः प्लवगः पवनात्मजः ॥

அகஸ்த்யசரிதாமாஶாம் தக்ஷிணாம் ஹரியூதப: ।
தாராங்க தாதி ஸஹி த: ப்லவக: பவநாத்மஜ: ॥ 6

प्रतस्थे हरिशार्दूलो भृशं वरुणपालिताम् ।
पश्चिमां तु दिशं घोरां सुषेणः प्लवगेश्वरः ॥

ப்ரதஸ்தே ஹரிஶார்தூலோ ப்ருஶம் வருண பாலிதாம் ।
பஶ்சிமாம் து திஶம் கோரம் ஸுஷேண: ப்லவகேஶ்வர: ॥ 7

ஹரியூதப: - வானர சேனைத் தலைவரும்
மாருதாத்மஜ: - வாயுகுமாரருமான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
தாராங்கதாதிஸஹித: - தாரன், அங்கதன், முதலியவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு
அகஸ்த்ய சரிதாம் - அகஸ்திய முனிவர் வசிக்கும்
தக்ஷிணாம் - தெற்கு
திஶம் - திக்கிற்கு
ப்ரதஸ்தே - புறப்பட்டுச் சென்றார்.
ஹரிஶார்தூல: - வானரோத்தமனும்
ப்லவகேஶ்வர: - வானரர்களுக்கு யஜமானனுமான
ஸுஷேண: - ஸுஷேணன்
ப்ருஶம் - மிகவும்
கோராம் - பயங்கரமானதும்
வருண பாலிதாம் - வருண பகவானால் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான
பஶ்சிமாம் - மேற்கு
திஶம் - திக்குக்கு
து - அப்படியே புறப்பட்டுச் சென்றான்.

ततः सर्वा दिशो राजा चोदयित्वा यथातथम् ।
कपिसेनापतीन् मुख्यान् मुमोद सुखितः सुखम् ॥

தத: ஸர்வா திஶோராஜா சோதயித்வா யதாததம் ।
கபிஸேநாபதீன் முக்யாந் முமோத ஸுகித: ஸுகம் ॥ 8

ராஜா - மன்னன் (ஸுக்ரீவன்)
முக்யாந் - சிறந்த
கபிஸேநாபதீன் - வானர சேனைத் தலைவர்களை
ஸர்வா: - எல்லா
திஶ: - திக்குக்களுக்கும்
யதாததம் - விக்கினமெதுவுமின்றி

சோதயித்வா - அனுப்பிவிட்டு
தத: - அதனால்
ஸுகித: - மனத்திருப்தி கொண்டவனாய்
ஸுகம் - மனக்கவலை எதுவுமின்றி
முமோத - சந்தோஷமாயிருந்தான்.

एवं संचोदिताः सर्वे राज्ञा वानरयूथपाः ।
स्वां स्वां दिशमभिप्रेत्य त्वरिताः संप्रतस्थिरे ॥

ஏவம் ஸஞ்சோதிதா: ஸர்வே ராஜ்ஞா வானரயூதபா: ।
ஸ்வாம் ஸ்வாம் திஶமபி ப்ரேத்ய த்வரிதா: ஸம்ப்ரதஸ்திரே ॥ 9

ராஜ்ஞா - ராஜாவினால்
ஏவம் - இப்படி
ஸஞ்சோதிதா: - ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்ட
வானரபுங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸ்வாம் ஸ்வாம் - அவரவர்களது
திஶம் - திக்கை
அபிப்ரேத்ய - நோக்கி,
த்வரிதா: - விரைந்து
ஸம்ப்ரதஸ்திரே - சென்றார்கள்.

नदन्तश्चोन्नदन्तश्च गर्जन्तश्च प्लवङ्गमाः ।
क्ष्वेलन्तो धावमानाश्च ययुः प्लवगसत्तमाः ॥

ந தந்த ஶ்சோன்னதந்தஶ்ச கர்ஜந்தஶ்ச ப்லவங்கமா: ।
க்ஷ்வேலந்தோ தாவமாநாஶ்ச யயு: ப்லவகஸத்தமா ॥

आनयिष्यामहे सीतां हनिष्यामश्च रावणम् ॥

ஆனயிஷ்யாமஹே ஸீதாம் ஹநிஷ்யாமஶ்ச ராவணம் ॥ 10

ப்லவக ஸத்தமா: - வானரோத்தமர்களான
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
ஆனயிஷ்யாமஹே - கொண்டுவருவோம்,
ராவணம் - ராவணனை
ஹநிஷ்யாம: ச - கொன்றுவிடுவோம், என்று
ந தந்த: ச - சொல்லிக்கொண்டும்,
உன்னதந்த: ச - ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டும்,
கர்ஜந்த: ச - அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டும்
க்ஷ்வேலந்த: ச - குதித்துக்குதித்துத் தாவிக்கொண்டும்,
தாவமாநா: ச - பாய்ந்து பாய்ந்து சென்றுகொண்டும்
யயு: - சென்றார்கள்.

अहमेको हनिष्यामि प्राप्तं रावणमाहवे ॥
அஹமேகோ ஹநிஷ்யாமி ப்ராப்தம் ராவணமாஹவே ॥ 11

ततश्चोन्मथ्य सहसा हरिष्ये जनकात्मजाम् ॥
ததஶ் சோந் மத்ய ஸஹஸா ஹரிஷ்யே ஜனகாத்மஜாம் ॥ 12

वेपमानां श्रमेणाद्य भवद्भिः स्थीयतामिति ।
एक एवाहरिष्यामि पातालादपि जानकीम् ॥
வேபமானாம் ஶ்ரமேணாத்ய பவத்பி: ஸ்தீயதாமிதி ।
ஏக ஏவாஹரிஷ்யாமி பாதாளாதபி ஜானகீம் ॥ 13

विमथिष्याम्यहं वृक्षान् दारयिष्याम्यहं गिरीन् ।
धरणीं दारयिष्यामि क्षोभयिष्यामि सागरान् ॥
விமதிஷ்யாம்யஹம் வ்ருக்ஷாந் தாரயிஷ்யாம்யஹம் கிரீன் ।
தரணீம் தாரயிஷ்யாமி க்ஷோபயிஷ்யாமி ஸாகரான் ॥ 14

अहं योजनसंख्यायाः प्लविता नात्र संशयः ।
शतं योजनसंख्यायाः शतं समधिकं ह्यहम् ॥
அஹம் யோஜன ஸங்க்யாயா: ப்லவிதா நாத்ர ஸம்ஶய: ।
ஶதம் யோஜன ஸங்க்யாயா: ஶதம் ஸமதிகம் ஹ்யஹம் ॥ 15

भूतले सागरे वापि शैलेषु च वनेषु च ।
पातालस्यापि वा मध्ये न ममाच्छिद्यते गतिः ॥
பூதலே ஸாகரே வாபி ஶைலேஷு ச வனேஷு ச ।
பாதாலஸ்யாபி வா மத்யே ந மமாச்சித்யதே கதி: ॥ 16

इत्येकैकं तदा तत्र वानरा बलदर्पिताः ।
ऊचुश्च वचनं तस्मिन् हरिराजस्य संनिधौ ॥
இத்யேகைகம் ததா தத்ர வானரா பலதர்பிதா: ॥
ஊசுஶ்ச வசனம் தஸ்மின் ஹரிராஜஸ்ய ஸந்நிதௌ ॥ 17

தத்ர ததா	-	அப்பொழுது புறப்படுமுன்
ஹரிராஜஸ்ய	-	வானர மன்னனது
தஸ்மின்	-	அந்த
ஸந்நிதௌ	-	ஸன்னிதியில்
பலதர்பிதா:	-	ஆற்றலால் செருக்குற்ற
வானரா:	-	வானரர்கள்
ஏகைகம் ச	-	ஒவ்வொருவனும்
இதி	-	பின்வரும்

வசனம்	-	சொல்லை
ஊசு:	-	சொன்னார்கள்.
அஹம்	-	நான்
ஏக:	-	ஒருவனே
ஆஹவே	-	போரில்
ப்ராப்தம்	-	வந்தெதிர்க்கும்
ராவணம்	-	ராவணனை
வதிஷ்யாமி	-	கொல்லப்போகிறேன்;
உந்மத்ய	-	கொன்றுவிட்டு,
தத:	-	அதன்மேல்
ஜனகாத்மஜாம் ச	-	ஜானகிதேவியை
ஸஹஸா	-	உடனே
ஹரிஷ்யே	-	கொண்டுவரப் போகிறேன்;
இஹ	-	இவ்விடத்திலேயே
பவத்பி:	-	நீங்கள்
ஸ்தீயதாம்	-	காத்திருங்கள்.
ஶ்ரமேண	-	மனவேதனையால்
வேபமானாம்	-	பதறிக்கொண்டிருக்கும்
ஜானகீம்	-	ஜானகீ தேவியாரை
பாதாளாத் அபி	-	பாதாளத்திலிருந்தும்
ஏக: ஏவ	-	ஒருவனாகவே
அத்ய	-	இப்பொழுது
ஆஹரிஷ்யாமி	-	கொண்டுவந்து சேர்ப்பேன்;
அஹம்	-	நான்
வ்ருக்ஷாந்	-	மரங்களை
விமதிஷ்யாமி	-	முறித்துத்தள்ளப் போகிறேன்;
அஹம்	-	நான்
கிரீன்	-	மலைகளை
தாரயிஷ்யாமி	-	பொடியாக்கப் போகிறேன்;
தரணீம்	-	பூமியை
தாரயிஷ்யாமி	-	பிளக்கப் போகிறேன்;
ஸாகரான்	-	சமுத்திரங்களை
க்ஷோபயிஷ்யாமி	-	கலக்கிவிடப் போகிறேன்;
அஹம்	-	நான்
யோஜன ஸங்க்யாயா:	-	ஒரு யோஜனை தூரம் அளவு
ப்லவிதா	-	தாண்டுபவன்,
அத்ர	-	இதில்
ஸம்ஶய: ந	-	ஐயமில்லை;
அஹம்	-	நான்

ஶதம்	-	நூறு
யோஜன ஶங்க்யாயா:-		யோஜனையளவுக்கு
ஸமதிகம்	-	அவ்வளவே அதிகமான
ஶதம்	-	நூறை
ஹி	-	தாண்டுபவனெனப் பிரசித்தம்;
மம	-	என்னுடைய
கதி:	-	சஞ்சாரமானது
பூதலே	-	பூமியில் தானாகட்டும்,
ஸாகரே அபி வா	-	சமுத்திரத்தில் தானாகட்டும்,
ஶைலேஷு ச	-	மலைகளில் தானாகட்டும்,
வனேஷு ச	-	வனங்களில் தானாகட்டும்,
பாதாலஸ்ய	-	பாதாளத்தினது
மத்யே அபி வா	-	மத்தியப்பிரதேசத்தில் தானாகட்டும்;
ஆச்சித்யதே	-	தடைப்படுகிறது
ந	-	இல்லை.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே வானரபல ப்ரதிஷ்டா நாம பஞ்சசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஷட்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 46

गतेषु वानरेन्द्रेषु रामः सुग्रीवमब्रवीत् ।
कथं भवान् विजानीते सर्वं वै मण्डलं भुवः ॥
கதேஷு வாநரேந்த்ரேஷு ராம: ஸுக்ரீவமப்ரவீத் ।
கதம் பவான் விஜாநீதே ஸர்வம் வை மண்டலம் புவ: ॥ 1

வாநரேந்த்ரேஷு	-	வானரோத்தமர்கள்
கதேஷு	-	சென்றபின்
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
ஸுக்ரீவம்	-	ஸுக்ரீவனைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு வினவினார்:
பவான்	-	நீ
புவ:	-	உலகினது
மண்டலம்	-	அமைப்பு
ஸர்வம் வை	-	முழுமையும்
கதம்	-	எப்படி
விஜாநீதே	-	அறிந்திருக்கின்றனை.

सुग्रीवस्तु ततो राममुवाच प्रणतात्मवान् ।
श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये विस्तरेण नरर्षभ ॥
ஸுக்ரீவஸ்து ததோ ராம முவாச ப்ரண தாத்மவான் ।
ஶ்ரூயதாம் ஸர்வ மாக்யாஸ்யே விஸ்தரேண நரர்ஷப ॥ 2

ஸுக்ரீவ:	-	ஸுக்ரீவன்
ராமம் து	-	ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
ப்ரணதாத்மவான்	-	வணக்கத்தால் மனம் சிதறாதவனாகி
தத:	-	அதன்மேல்
உவாச	-	பின்வருமாறு பதிலுரைத்தான்:
நரர்ஷப	-	புருஷோத்தம!
விஸ்தரேண	-	விஸ்தாரமாய்
ஸர்வம்	-	எல்லாவற்றையும்
ஆக்யாஸ்யே	-	சொல்லுகிறேன்;
ஶ்ரூயதாம்	-	செவிசாற்றப்படட்டும்.

यदा तु दुन्दुभिं नाम दानवं महिषाकृतिम् ।
परिकालयते वाली मलयं प्रति पर्वतम् ॥
யதா து துந்துபிம் நாம தானவம் மஹிஷா க்ருதிம் ।
பரிகாலயதே வாலீ மலயம் ப்ரதி பர்வதம் ॥
तदा विवेश महिषो मलयस्य गुहां प्रति ॥

ததா விவேஶ மஹிஷோ மலயஸ்ய குஹாம் ப்ரதி ॥ 3

வாலீ - வாலி
யதா - எப்பொழுது
மஹிஷாக்ருதிம் - எருமையுருவமெடுத்து வந்த
துந்துபிம் - துந்துபி
நாம - என்ற
தானவம் - அசுரனை
மலயம் - மலய
பர்வதம் - பர்வதத்தை
ப்ரதி - நோக்கி
பரிகாலயதே து - துரத்திக்கொண்டு போனானோ
ததா - அப்பொழுது
மஹிஷ: - துந்துபி
மலயஸ்ய - மலய பர்வதத்தினது
குஹாம் ப்ரதி - குகைக்குள்
விவேஶ - புகுந்துவிட்டான்.

विवेश वाली तत्रापि मलयं तज्जिघांसया ॥

விவேஶ வாலீ தத்ராபி மலயம் தஜ்ஜிகாம்ஸயா ॥ 4

தத்ர - அப்பொழுது
வாலீ அபி - வாலியும்
தஜ்ஜிகாம்ஸயா - அவனைக் கொல்லவேண்டுமெனுவாவினால்
மலயம் - மலயபர்வதத்தினுள்
விவேஶ - புகுந்துவிட்டான்.

ततोऽहं तत्र निक्षिप्तो गुहाद्वारि विनीतवत् ॥

ததோऽஹம் தத்ர நிக்ஷிப்தோ குஹாத்வாரி விநீதவத் ॥ 5

தத்ர - அவ்விடத்தில்
தத: - அப்பொழுது
அஹம் - நான்
குஹாத்வாரி - குகையின் வாயிலில்
விநீதவத் - தனிமையில்
நிக்ஷிப்த: - வைக்கப்பட்டேன்.

न च निष्क्रमते वाली तदा संवत्सरे गते ॥

ந ச நிஷ்க்ரமதே வாலீ ததா ஸம்வத்ஸரே கதே ॥ 6

ததா - அப்பொழுது
ஸம்வத்ஸரே - ஒரு வருஷம்
கதே ச - ஆகியும்

வாலீ - வாலி
நிஷ்க்ரமதே ந - வெளியில் வரவில்லை.

ततः क्षतजवेगेन आपुपूरे तदा बिलम् ।
तदहं विस्मितो दृष्ट्वा भ्रातृशोकविषादितः ॥

தத: க்ஷதஜவேகேந ஆபுபூரே ததா பிலம் ।
ததஹம் விஸ்மிதோ த்ருஷ்ட்வா ப்ராத்ரு ஶோகவிஷார்தித: ॥

अथाहं कृतबुद्धिस्तु सुव्यक्तं निहतो गुरुः ॥

அதாஹம் க்ருத புத்திஸ்து ஸுவ்யக்தம் நிஹதோ குரு: ॥ 7

ததா - அப்பொழுது
க்ஷதஜவேகேந - ரத்தப் பிரவாகத்தால்
பிலம் - குகையானது
ஆபுபூரே - நிறைந்துவிட்டது.
அஹம் - நான்
தத் - அதை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
தத: - அதனால்
விஸ்மித: - கலவரமடைந்தவனாய்
ப்ராத்ரு ஶோக - தமயனது விசாரமான விஷம்
விஷார்தித: தலைக்கேறியவனானேன்.
அத - பிறகு
அஹம் - நான்
குரு: - தமயன்
ஸுவ்யக்தம் - நிச்சயமாய்
நிஹத: து - கொல்லப்பட்டானென்று
க்ருத புத்தி: - நிச்சயம் கொண்டுவிட்டேன்.

शिला पर्वतसंकाशा बिलद्वारि मया कृता ।
अशक्नुवन्निष्क्रमितुं महिषो विनशेदिति ॥

ஶிலா பர்வதஸங்காஶா பிலத்வாரிமயா க்ருதா ।
அஶக்நுவந்நிஷ்க்ரமிதும் மஹிஷோ வின ஶே திதி ॥ 8

மஹிஷ: - துந்துபி
நிஷ்க்ரமிதும் - வெளிவர
அஶக்நுவந் - முடியாதவனாய்
வினஶிஷ்யதி - மாண்டுபோவான் என்று நினைத்து,
பிலத்வாரி - குகையின் வாயிலில்
பர்வதஸங்காஶா - மலைநிகர்த்த
ஶிலா - ஒரு பாறை

மயா - என்னால்
க்ருதா - வைக்கப்பட்டது.

ततोऽहमागां किष्किन्धां निराशस्तस्य जीविते ।
राज्यं च सुमहत् प्राप्तं तारया रुमया सह ॥

ததோऽஹமாகாம் கிஷ்கிந்தாம் நிராஶஸ்தஸ்ய ஜீவிதே ।
ராஜ்யம் ச ஸுமஹத் ப்ராப்தம் தாரயா ருமயா ஸஹ ॥ 9

தத: - அதன்மேல்
அஹம் - நான்
தஸ்ய - அவனது
ஜீவிதே - உயிருடனிருக்கும் விஷயத்தில்
நிராஶ: - நம்பிக்கையற்றவனாய்
கிஷ்கிந்தாம் - கிஷ்கிந்தைக்கு
ஆகாம் - திரும்பி வந்தேன்.
ஸுமஹத் - மிகப்பெரிய
ராஜ்யம் ச - ராஜ்யமும்
தாரயா - தாரையோடு கூடவும்,
ருமயா ஸஹ - ருமயோடு கூடவும்
ப்ராப்தம், - அடையப்பட்டது.

मित्रैश्च सहितस्तत्र वसामि विगतज्वरः ॥

மித்ரைஶ்ச ஸஹிதஸ் தத்ர வஸாமி விகதஜ்வர: ॥ 10

தத்ர - அப்பொழுது
விகதஜ்வர: - துக்கத்தை மறந்தவனாய்
மித்ரை: - நண்பர்களோடு
ஸஹித: ச - கூடவே
வஸாமி - வஸித்து வந்தேன்.

आजगाम ततो वाली हत्वा तं दानवर्षभम् ॥

ஆஜகாம ததோ வாலீ ஹத்வா தம் தானவர்ஷபம் ॥ 11

தத: - அப்பொழுது
வாலீ - வாலி
தம் - அந்த
தானவர்ஷபம் - தானவோத்தமனை
ஹத்வா - கொன்றுவிட்டு,
ஆஜகாம - திரும்பி வந்தான்.

ततोऽहमददां राज्यं गौरवाद्भययन्त्रितः ॥

ததோऽஹமததாம் ராஜ்யம் கௌரவாத் பய யந்த்ரித: ॥ 12

தத: - அதனால்
அஹம் - நான்
ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை
கௌரவாத் - பெரியவர் என்ற கௌரவத்துடன்
பய யந்த்ரித: - அச்சத்தால் கட்டுண்டவனாய்
அததாம் - திருப்பிக் கொடுத்தேன்.

स मां जिघांसुर्दुष्टात्मा वाली प्रव्यथितेन्द्रियः ।
परिकालयते क्रोधाद्धावन्तं सचिवैः सह ॥

ஸ மாம் ஜிகாம்ஸுர் துஷ்டாத்மா வாலீ ப்ரவ்யதி தேந்த்ரிய: ।
பரிகாலயதே க்ரோதாத் தாவந்தம் ஸசிவை: ஸஹ ॥ 13

துஷ்டாத்மா - துஷ்டாத்மாவான
ஸ: - அந்த
வாலீ - வாலி
ப்ரவ்யதிதேந்த்ரிய: - புலன்கள் கலங்கியவனாய்
ஸசிவை: ஸஹ - மந்திரிமார்களோடு கூட
தாவந்தம் - ஓடும்
மாம் - என்னை
ஜிகாம்ஸு: - கொல்லுவதற்கென்று
க்ரோதாத் - சினங்கொண்டு
பரிகாலயதே - துரத்திக்கொண்டே வந்தான்.

ततोऽहं वालिना तेन सानुबन्धः प्रधावितः ।
नदीश्च विविधाः पश्यन् वनानि नगराणि च ॥

ததோऽஹம் வாலிநா தேந ஸாநுபந்த: ப்ரதாவித: ।
நதீஶ்ச விவிதா: பஶ்யன் வநாநி நகராணி ச ॥ 14

தத: - அப்பொழுது
ஸாநுபந்த: - மந்திரிமார்களோடு இருந்த
அஹம் - நான்
விவிதா: - பல
நதீ: ச - நதிகளையும்,
வநாநி - வனங்களையும்,
நகராணி ச - நகரங்களையும்,
பஶ்யன் - பார்க்கின்றவனாய்
தேந வாலிநா - அந்த வாலியால்
ப்ரதாவித: - துரத்தப்பட்டேன்.

आदर्शतलसंकाशा ततो वै पृथिवी मया ।
अलातचक्रप्रतिमा दृष्टा गोष्पदवत्तदा ॥

ஆதர்ஶதலஸங்காஶா ததோ வை ப்ருதிவி மயா।
அலாத சக்ர ப்ரதிமா த்ருஷ்டா கோஷ்பதவத்ததா ॥ 15

ததா - அப்பொழுது
தத: - அதனால்
ப்ருதிவி வை - பூமியானது
மயா - என்னால்
அலாத சக்ர ப்ரதிமா - கொள்ளிவட்டம்போல் சுழன்று கொண்டிருப்பதாய்
ஆதர்ஶதல ஸங்காஶா- கண்ணாடியை நிகர்த்ததாய்
கோஷ்பதவத் - மாட்டுக்குளம்படிபோல
த்ருஷ்டா. - பார்க்கப்பட்டது.

पूर्वां दिशं ततो गत्वा पश्यामि विविधान् द्रुमान् ।
पर्वतांश्च नदी रम्याः सरांसि विविधानि च ॥

பூர்வாம் திஶம் ததோ கத்வா பஶ்யாமி விவிதான் த்ருமான்।
பர்வதாம்ஶ்ச நதீ ரம்யா: ஸராம்ஸி விவிதானி ச ॥ 16

தத: - அப்பொழுது
பூர்வாம் - கிழக்கு
திஶம் - திசையை
கத்வா - அடைந்து,
விவிதான் - பலவித
த்ருமான் - மரங்களையும்,
பர்வதான் ச - பர்வதங்களையும்,
ரம்யா: - அழகான
நதீ: - நதிகளையும்,
விவிதானி - பல
ஸராம்ஸி ச - குளங்களையும்
பஶ்யாமி - பார்த்திருக்கிறேன்.

उदयं तत्र पश्यामि पर्वतं धातुमण्डितम् ।
क्षीरोदं सागरं चापि नित्यमप्सरसालयम् ॥

உதயம் தத்ர பஶ்யாமி பர்வதம் தாது மண்டிதம்।
க்ஷீரோதம் ஸாகரம் சாபி நித்ய மப்ஸரஸாலயம் ॥

तत्र - அவ்விடத்தில்
தாது மண்டிதம் - தாதுக்கள் நிறைந்த
உதயம் - உதய
பர்வதம் ச - பர்வதத்தையும்
நித்யம் - எப்பொழுதும்
அப்ஸரஸாலயம் - அப்ஸரஸ்களின் இருப்பிடமான
க்ஷீரோதம் - க்ஷீரோதமெனும்
ஸாகரம் அபி - கடலையும்
பஶ்யாமி - பார்த்திருக்கிறேன்.

पुनरावृत्य सहसा प्रस्थितोऽहं तदा विभो ।
पुनरावर्तमानस्तु वालिनाभिद्रुतो द्रुतम् ॥

புநராவ்ருத்ய ஸஹஸா ப்ரஸ்தி தோऽஹம் ததா விபோ।
புநராவர்தமானஸ்து வாலிநாபித்ருதோ த்ருதம் ॥ 18

விபோ - பிரபுவே!
ஸஹஸா புநராவ்ருத்ய- திடீரெனத் திரும்பி
ததா து - அப்பவும்
வாலிநா - வாலியினால்
த்ருதம் - நெருக்கி
அபித்ருத: - துரத்தப்பட்டவனாய்
புநராவர்தமான: - திரும்பியவனாகவே
அஹம் ப்ரஸ்தித: - நான் சென்றேன்.

दिशस्तस्यास्ततो भूयः प्रस्थितो दक्षिणां दिशम् ।
विन्ध्यपादपसंकीर्णां चन्दनद्रुमशोभिताम् ॥

திஶஸ்த்வஸ்யாஸ்ததோ பூய: ப்ரஸ்திதோ தக்ஷிணாம் திஶம்।
விந்த்யபாதபஸங்கீர்ணாம் சந்தனத்ரும ஶோபிதாம் ॥ 19

தத: - அதன்மேல்
அஸ்யா: - இந்த
திஶ: - திக்கிலிருந்து
பூய: - திரும்பி
விந்த்ய பாதப ஸங்கீர்ணாம் - விந்தியமலை மரங்கள் செறிந்ததும்
சந்தன த்ரும ஶோபிதாம்-சந்தன மரங்களால் அழகுற்று விளங்குகிறதுமான
தக்ஷிணாம் - தெற்கு
திஶம் து - திக்கை நோக்கியே
ப்ரஸ்தித: - சென்றேன்.

द्रुमशैलांस्ततः पश्यन् भूयो दक्षिणतोऽपरान् ।
पश्चिमां तु दिशं प्राप्तो वालिना समभिद्रुतः ॥

परिकालयमानस्तु वालिनाभिद्रुतस्तदा ॥

பரிகாலயமா நஸ்து வாலிநாபித்ருதஸ்ததா ॥ 17

ததா - அப்பொழுது
வாலிநா - வாலியினால்
பரிகாலய மாந: - துரத்தப்பட்டு
அபித்ருத: து - பயந்தோடுகின்றவனாகவே

संपश्यन् विविधान् देशानस्तं च गिरिसत्तमम् ॥

த்ருமஶைலான் தத: பஶ்யன் பூயோ தக்ஷிணதோ'பரான் ।
பஶ்சிமாம் து திஶம் ப்ராப்தோ வாலினா ஸமபித்ருத: ॥
ஸம்பஶ்யன் விவிதான் தேஶாநஸ்தம் ச கிரிஸத்தமம் ॥ 20

தத:	அவ்விடத்தில்
அபரான்	மற்றுமுள்ள
த்ருமஶைலான்	மரங்களையும் மலைகளையும்
பஶ்யன்	பார்க்கின்றவனாய்
தக்ஷிணத:	தெற்கிலிருந்து
பூய:	மறுபடியும்
வாலினா	வாலியினால்
ஸமபித்ருத:	நெருக்கித் துரத்தப்பட்டவனாய்
விவிதான்	பல
தேஶாந்	தேசங்களையும்
கிரிஸத்தமம்	மலைகளில் சிறந்த
அஸ்தம் ச	அஸ்தமனகிரியையும்
ஸம்பஶ்யன்	பார்க்கின்றவனாய்
பஶ்சிமாம் திஶம் து	மேற்கு திக்கையும்
ப்ராப்த:	அடைந்தேன்.

प्राप्य चास्तं गिरिश्रेष्ठमुत्तरां संप्रधावितः ।
हिमवन्तं च मेरुं च समुद्रं च तथोत्तरम् ॥

ப்ராப்ய சாஸ்தம் கிரிஶ்ரேஷ்ட முத்தராம் ஸம்ப்ரதாவித: ।
ஹிமவந்தம் ச மேரும் ச ஸமுத்ரம் ச ததோத்தரம் ॥ 21

கிரிஶ்ரேஷ்டம்	மலையரசாகிய
அஸ்தம்	அஸ்தமனகிரியை
ப்ராப்ய ச	அடைந்த பின்னரும்
ஹிமவந்தம் ச	இமயமலையிலும்
மேரும் ச	மேரு மலையிலும்
ததா	அப்படியே
உத்தரம்	வடக்கு
ஸமுத்ரம்	சமுத்திரத்திலும்
உத்தரம் ச	வடக்கு திக்கிலெங்கும்
ஸம்ப்ரதாவித:	துரத்தப்பட்டேன்.

यदा न विन्दे शरणं वालिना समभिद्रुतः ।
तदा मां बुद्धिसंपन्नो हनुमान् वाक्यमब्रवीत् ॥

யதா ந விந்தே ஶரணம் வாலினா ஸமபித்ருத: ।
ததா மாம் புத்திஸம்பந்நோ ஹநுமான் வாக்யமப்ரவீத்: ॥ 22

வாலினா	வாலியினால்
ஸமபித்ருத:	நெருக்கித் துரத்தப்பட்ட நான்
ஶரணம்	புகலிடமொன்றை
யதா	எப்பொழுது
ந விந்தம்	காணாதிருந்தேனோ
ததா	அப்பொழுது
புத்தி ஸம்பந்ந:	நுண்ணறிவாளனான
ஹநுமான்	ஹனுமார்
மாம்	என்னைப் பார்த்து
வாக்யம்	பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	சொன்னார்.

इदानीं मे स्मृतं राजन् यथा वाली हरीश्वरः ।
मतङ्गेन तदा शप्तो ह्यस्मिन्नाश्रममण्डले ॥

இதாநீம் மே ஸ்ம்ருதம் ராஜன் யதா வாலீ ஹரீஶ்வர: ।
மதங்கேந ததா ஶப்தோ ஹ்யஸ்மின் நாஶ்ரம மண்டலே ॥ 23

ராஜன்	அரசே!
ஹரீஶ்வர:	வானர மன்னனான
வாலீ	வாலி
அஸ்மின்	இந்த
ஆஶ்ரம மண்டலே	ஆச்ரமப்பிரதேசத்தில்
ததா	ஒருகாலத்தில்
மதங்கேந	மதங்க முனிவரால்
ஶப்த: யதா	சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கின்றான் என்பது
இதாநீம் ஹி	இப்பொழுதுதான்
மே	எனக்கு
ஸ்ம்ருதம்	ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

प्रविशेद्यदि वै वाली मूर्धास्य शतधा भवेत् ।
तत्र वासः सुखोऽस्माकं निरुद्विग्नो भविष्यति ॥

ப்ரவிஶேத்யதி வை வாலீ மூர்தாஸ்ய ஶததாபவேத் ।
தத்ர வாஸ: ஸுகோ'ஸ்மாகம் நிருத்விக்னோ பவிஷ்யதி ॥ 24

வாலீ	வாலி
ப்ரவிஶேத்	புகுகின்றான்
யதி வை	என்றால்
அஸ்ய	இவனது
மூர்தா	தலை
ஶததா	நூறு துண்டுகளாக
பவேத்	பிளந்துபோகும்.
அஸ்மாகம்	நமக்கு
தத்ர	அவ்விடத்தில்

வாஸ: - வாஸமானது
நிருத்விக்ந: - அச்சமற்றதாகவும்
ஸுக: - ஸுகமாகவும்
பவிஷ்யதி - இருக்கும்.

ततः पर्वतमासाद्य ऋश्यमूकं नृपात्मज ।
न विवेश तदा वाली मतङ्गस्य भयात्तस ॥

தத: பர்வத மாஸாத்ய ரிஸ்யமூகம் ந்ருபாத்மஜ ।
ந விவேஸ ததா வாலீ மதங்கஸ்ய பயாத் ஸ: ॥ 25

ந்ருபாத்மஜ - சக்கிரவர்த்தியின் திருமகனாரே!
ததா - அப்பொழுது
ரிஸ்யமூகம் - ரிச்யமூக
பர்வதம் - பர்வதத்தை
ஆஸாத்ய - அடைந்து,
தத: து - அதன்மேலும்
ஸ: - அந்த
வாலீ - வாலி
மதங்கஸ்ய - மதங்க முனிவரிடத்திலுள்ள
பயாத் - அச்சத்தால்
ந விவேஸ - புகவில்லை.

एवं मया तदा राजन् प्रत्यक्षमुपलक्षितम् ।
पृथिवीमण्डलं कृत्स्नं गुहामस्यागतस्ततः ॥

ஏவம் மயா ததா ராஜன் ப்ரத்யக்ஷமுபலக்ஷிதம் ।
ப்ருதிவீமண்டலம் க்ருத்ஸ்நம் குஹாமஸ்ம்யா கதஸ்தத: ॥ 26

ராஜன் - சக்கிரவர்த்தியே!
ததா - அப்பொழுது
மயா - என்னால்
ஏவம் - இப்படியாய்
ப்ருதிவீ மண்டலம் - பூப்பிரதேசம்
க்ருத்ஸ்நம் - எல்லாமும்
ப்ரத்யக்ஷம் - கண்கூடாக
உபலக்ஷிதம் - பார்க்கப்பட்டது;
தத: - அதன்மேல்
அஸ்ய - இதனுடைய
குஹாம் - குகைக்கு
ஆகத: - வந்தேன்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
பூமண்டல ப்ரமண கதனம் நாம ஷட்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஸப்த சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 47

दर्शनार्थं तु वैदेह्याः सर्वतः कपियूथपाः ।
व्यादिष्टाः कपिराजेन यथोक्तं जग्मुरञ्जसा ॥

தர்ஶநார்தம் து வைதேஹ்யா: ஸர்வத: கபியூதபா: ।
வ்யாதிஷ்டா: கபிராஜேந யதோக்தம் ஜக்முரஞ்ஜஸா ॥ 1

கபிராஜேந - வானரமன்னனால்
வ்யாதிஷ்டா: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களான
கபியூதபா: - வானரத் தலைவர்கள்
யதோக்தம் து - ஆஜ்ஞை பெற்றபடி
ஸர்வத: - எங்கும்
வைதேஹ்யா: - வைதேஹியாரை
தர்ஶநார்தம் - காண வேண்டி
அஞ்ஜஸா - சீக்கிரமாக
ஜக்மு: - சென்றார்கள்.

सरांसि सरितः कक्षानाकाशं नगराणि च ।
नदीदुर्गांस्तथा शैलान्विचिन्वन्ति समन्ततः ॥

ஸராம்ஸி ஸரித: கக்ஷாநாகாஶம் நகராணி ச ।
நதீ துர்காந் ததா ஶைலான் விசிந்வந்தி ஸமந்தத: ॥ 2

ஸராம்ஸி - பொய்கைகளிலும்,
ஸரித: - நதிகளிலும்,
கக்ஷாந் - இருளடர்ந்த வனங்களிலும்,
ஆகாஶம் - வெளிகளிலும்,
நகராணி ச - பட்டணங்களிலும்,
ததா - அப்படியே
நதீ துர்காந் - நதிகளால் புகமுடியாத
ஶைலான் - மலைகளிலும்
ஸமந்தத: - எங்கும்
விசிந்வந்தி - தேடினார்கள்.

सुग्रीवेण समाख्यातान् सर्वे वानरपुङ्गवाः ।
प्रदेशान् प्रविचिन्वन्ति सशैलवनकाननान् ॥

ஸுக்ரீவேண ஸமாக்யாதான் ஸர்வே வாநரபுங்கவா: ।
ப்ரதேஶான் விசின்வந்தி ஸஶைலவன கானனான் ॥ 3

வானர புங்கவா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனால்
ஸமாக்யாதான் - விஸ்தாரமாய் குறிப்பிடப்பட்டவைகளும்
ஶைலவனகானனான் - பர்வதங்கள், வனங்கள், சோலைகள் உள்ளிட்டவைகளுமான
ப்ரதேஶான் - பிரதேசங்களை
பிரவிசின்வந்தி - தேடினார்கள்.

विचित्य दिवसं सर्वे सीताधिगमने धृताः ।
समायान्ति स्म मेदिन्यां निशाकालेषु वानराः ॥

விசித்ய திவஸம் ஸர்வே ஸீதாதி கமனே த்ருதா: ।
ஸமாயாந்தி ஸ்ம மேதின்யாம் நிஶாகாலேஷு வாநரா: ॥ 4

வாநரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸீதாதி கமனே - ஸீதாதேவியை கண்டுபிடிப்பதில்
த்ருதா: - ஊக்கமுடையவர்களாய்
திவஸம் - பகலில்
மேதின்யாம் - பூமியில்
விசித்ய - தேடித்திரிந்து
நிஶாகாலேஷு - இரவுகளில்
ஸமாயாந்தி ஸ்ம - ஓரிடத்தில் கூடியிருந்தார்கள்.

सर्वर्तुकांश्च देशेषु वानराः सफलान् द्रुमान् ।
आसाद्य रजनीं शय्यां चक्रुः सर्वेष्वहःसु ते ॥

ஸர்வர்து காம்ஶ்ச தேஶேஷு வாநரா: ஸபலாந்த்ருமான் ।
ஆஸாத்ய ரஜநீம் ஶய்யாம் சக்ரு: ஸர்வேஷ்வஹஸ்ஸு தே ॥ 5

தே - அந்த
வாநரா: - வானரர்கள்
ஸர்வேஷு - எல்லா
தேஶேஷு - தேசங்களிலும்
அஹஸ்ஸு - ஒவ்வொரு தினங்களிலும்
ஸர்வர்து காமான் - எல்லா ருதுக்களிலும் வேண்டியவைகளை அளிக்கவல்ல
ஸபலாந்த்ருமான் - பழங்கள் செறிந்த மரங்களை
ரஜநீம் - இரவில்

ஆஸாத்ய - அடைந்து
ஶய்யாம் சக்ரு: - உறங்கினார்கள்.

तदहः प्रथमं कृत्वा मासे प्रस्रवणाचले ।
कपिराजेन संगम्य निराशाः कपियूथपाः ॥

ததஹ: ப்ரதமம் க்ருத்வா மாஸே ப்ரஸ்ரவணாசலே ।
கபிராஜேன ஸங்கம்ய நிராஶா: கபியூதபா: ॥ 6

கபியூதபா: - வானரத் தலைவர்கள்
தத் - அந்த (அவர்கள் புறப்பட்ட)
அஹ: - தினத்தை
ப்ரதமம் - முதல்தினமாய்
க்ருத்வா - எண்ணிக்கொண்டு,
மாஸே - ஒரு மாதத்தில்
ப்ரஸ்ரவணாசலே - பிரஸ்ரவண மலையில்
கபிராஜேன - வானரராஜனோடு
ஸங்கம்ய - கூடி,
நிராஶா: - ஆசையொழிந்தவர்களானார்கள்.

विचित्य तु दिशं पूर्वां यथोक्तां सचिवैः सह ।
अदृष्ट्वा विनतः सीतामाजगाम महाबलः ॥

விசித்ய து திஶம் பூர்வாம் யதோக்தாம் ஸசிவை: ஸஹ ।
அத்ருஷ்ட்வா வினத: ஸீதாமாஜகாம மஹாபல: ॥ 7

மஹாபல: - மகாபலசாலியான
வினத: - வினதன்
யதோக்தாம் - குறிப்பிடப்பட்ட
பூர்வாம் - கிழக்கு
திஶம் - திக்கில்
விசித்ய - தேடிவிட்டு
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
அத்ருஷ்ட்வா - காணாது,
ஸசிவை: - மந்திரிமார்களோடு
ஸஹ - கூடவே
து - அப்பொழுது
ஆஜகாம - வந்துசேர்ந்தான்.

उत्तरां च दिशं सर्वां विचित्य स महाकपिः ।
आगतः सह सैन्येन वीरः शतवलिस्तदा ॥

உத்தராம் ச திஶம் ஸர்வா விசித்ய ஸ மஹாகபி: ।
ஆகத: ஸஹ ஸைன்யேன வீர: ஶதபலிஸ்ததா ॥ 8

ஸ: - அந்த
மஹாகபி: - பிரஸித்திபெற்ற வானரனும்
வீர: - சூரனுமான
ஶதபலி: து - சதபலியும்
உத்தராம் - வடக்கு
திஶம் - திக்கு
ஸர்வா - எங்கும்
விசித்ய - தேடிவிட்டு,
ஸைன்யேன - சைன்யத்தோடு
ஸஹ - கூடவே
ததா - அப்பொழுது
ஆகத: - திரும்பிவந்து சேர்ந்தான்.

सुषेणः पश्चिमामाशां विचित्य सह वानरैः ।
समेत्य मासे संपूर्णे सुग्रीवमुपचक्रमे ॥

ஸுஷேண: பஶ்சிமாமாஶாம் விசித்ய ஸஹ வாநரை: ।
ஸமேத்ய மாஸே ஸம்பூர்ணே ஸுக்ரீவ முபசக்ரமே ॥ 9

ஸுஷேண: - ஸுஷேணன்
பஶ்சிமாம் - மேற்கு
ஆஶாம் - திக்கை
விசித்ய - தேடிவிட்டு,
மாஸே - ஒரு மாதம்
ஸம்பூர்ணே - முடிந்ததும்
வாநரை: ஸஹ - வானரர்களோடு கூட
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸமேத்ய - அடைந்து
உபசக்ரமே - காத்துநின்றான்.

तं प्रस्रवणपृष्ठस्थं समासाद्याभिवाद्य च ।
आसीनं सह रामेण सुग्रीवमिदमब्रुवन् ॥

தம் ப்ரஸ்ரவண ப்ருஷ்டஸ்தம் ஸமாஸாத்யாபி வாத்ய ச ।
ஆஸீநம் ஸஹ ராமேண ஸுக்ரீவமிதம ப்ருவன் ॥ 10

ப்ரஸ்ரவணப்ருஷ்டஸ்தம்-பிரஸ்ரவணத்தின் தாழ்வரையிலிருக்கின்றவனும்
ராமேண - ஸ்ரீராமரோடு
ஸஹ - கூட
ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கிறவனுமான
தம் - அந்த

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
ஸமாஸாத்ய - கிட்டி,
அபிவாத்ய ச - சேவித்துவிட்டு, அதன்பின்னர்
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ருவன் - தெரிவித்துக்கொண்டார்கள்.

विचिताः पर्वताः सर्वे वनानि गहनानि च ।
निम्नगाः सागराश्चैव सर्वे जनपदास्तथा ॥

விசிதா: பர்வதா: ஸர்வே வநாநி கஹநானி ச ।
நிம்நகா: ஸாகராஸ்சைவ ஸர்வே ஜனபதாஸ்ததா ॥ 11

பர்வதா: - பர்வதங்கள்
ஸர்வே - எல்லாமும்,
வநாநி - வனங்களும்,
கஹனானி - குகைகளும்,
நிம்நகா: - நதிகளும்,
ஸாகரா: ச - சமுத்திரங்களும்
ஜனபதா: - தேசங்கள்
ஸர்வே ஏவ - எல்லாமும்,
ததா ச - அப்படியே சர்வமும்
விசிதா: - தேடப்பட்டன.

गुहाश्च विचिताः सर्वास्त्वया याः परिकीर्तिताः ।
विचिताश्च महागुल्मा लतावितति संतताः ॥

குஹாஶ்ச விசிதா: ஸர்வாஸ்த்வயா யா: பரிகீர்திதா: ।
விசிதாஶ்ச மஹாகுல்மா லதா விததிஸந்ததா: ॥ 12

த்வயா - தேவரீரால்
யா: - எவைகள்
பரிகீர்திதா: - குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டனவோ அந்த
குஹா: ச ஸர்வா: - குகைகள் எல்லாமும்
விசிதா: - தேடப்பட்டன.
லதா விததி ஸந்ததா: - கொடிகள் படர்ந்து மூடிக்கிடந்த
மஹாகுல்மா: ச - பெரும் புதர்களும்
விசிதா: - தேடப்பட்டன.

गहनेषु च देशेषु दुर्गेषु विषमेषु च ।
सत्त्वान्यतिप्रमाणानि विचितानि हतानि च ॥

கஹனேஷு ச தேஶேஷு துர்கேஷு விஷமேஷு ச ।
ஸத்த்வான்யதி ப்ரமாணானி விசிதானி ஹதானி ச ॥ 13

கஹனேஷு - அடர்ந்த காடுகளிலும்
தேஶேஷு - தேசங்களிலும்,
துர்கேஷு ச - அகிழ் முதலிய புகமுடியாத இடங்களிலும்,
விஷமேஷு ச - மேடுபள்ளங்களிலும்,
அதி ப்ரமாணானி - மிகப்பெரிய
ஸத்த்வானி - பிராணிகள்
விசிதானி - கவனித்து விசாரிக்கப்பட்டன,
ஹதானி - துன்புறுத்தப்பட்டன.

ये चैव गहना देशा विचितास्ते पुनः पुनः ॥

யே சைவ கஹனா தேஶா விசிதாஸ்தே புன: புன: ॥ 14

கஹனா: - புகக் கஷ்டமாயிருக்கின்ற
தேஶா: - தேசங்கள்
யே ச - எவைகளோ
தே ஏவ - அவைகளும்
புன: புன: - பெயர்த்துப் பெயர்த்து
விசிதா: - தேடப்பட்டன.

उदारसत्त्वाभिजनो महात्मा स मैथिलीं द्रक्ष्यति वानरेन्द्रः ।
दिशं तु यामेव गता तु सीता तां प्रस्थितो वायुसुतो हनूमान् ॥

உதாரஸத்த்வாபிஜநோ மஹாத்மா ஸ
மைதிலீம் த்ரக்ஷ்யதி வாநரேந்த்ர ।
திஶம் து யாமேவ கதா து ஸீதா
தாம் ப்ரஸ்திதோ வாயுஸுதோ ஹநுமான் ॥ 15

யாம் - எந்த
திஶம் - திக்கை
ஸீதா - ஸீதாதேவியார்
கதா து - அடைந்திருக்கிறாளோ
தாம் து - அதற்கே
ப்ரஸ்தித: - சென்றிருக்கிறவரும்,
வாயுஸுத: - வாயுபகவானின் புதல்வரும்,
உதார ஸத்த்வாபி: ஜன - சிறந்த நற்குணப் பிறவியுற்றவரும்,
மஹாத்மா - மகாத்மாவும்,
வாநரேந்த்ர: - வானரோத்தமருமான
ஸ: - அந்த
ஹநுமான் ஏவ - ஹனுமார்தான்
மைதிலீம் - ஸீதாதேவியாரை
த்ரக்ஷ்யதி - காணப்பெறுவார்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
கபிஸேநா ப்ரத்யா கமனம் நாம ஸப்தசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க்க: ॥

அஷ்ட சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: - 48

सह ताराङ्गदाभ्यां तु गत्वा स हनुमान् कपिः ।
सुग्रीवेण यथोद्दिष्टं तं देशमुपचक्रमे ॥

ஸஹ தாராங்க தாப்யாம் து கத்வா ஸ ஹநுமான்கபி: ।
ஸுக்ரீவேண யதோத்திஷ்டம் தம் தேஶமுபசக்ரமே ॥ 1

ஸ: - அந்த
கபி: - வானரனான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
தாராங்க தாப்யாம் து - தாரனோடும் அங்கதனோடும்
ஸஹ - கூடவே
கத்வா - சென்று,
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனால்
யதோத்திஷ்டம் - எப்படி குறிப்பிடப்பட்டதோ அப்படியே
தம் தம் - அந்தந்த
தேஶம் - இடத்தில்
ப்ரசக்ரமே - தேடித்திரிந்தார்.

स तु दूरमुपागम्य सर्वैस्तैः कपिसत्तमैः ।
विचिनोति स्म विन्ध्यस्य गुहाश्च गहनानि च ॥

ஸ து தூர முபாகமய ஸாவைஸதை: கபிஸத்தமை: ।
விசி நோதி ஸ்ம விந்த்யஸ்ய குஹாஸ்ச கஹநாநி ச ॥ 2

पर्वताग्रनदीदुर्गान् सरांसि विपुलान् द्रुमान् ।
वृक्षषण्डांश्च विविधान् पर्वतान् घनपादपान् ॥

பர்வதாக்ர நதீதுர்காந் ஸராம்ஸி விபுலான் த்ருமான் ।
வ்ருக்ஷஷண்டாம்ஶ்ச விவிதான் பர்வதான் கநபாதபான் ॥ 3

ஸ: - அவர்
கபிஸத்தமை: - வானரோத்தமர்களாகிய
தை: - அந்த
ஸர்வை: து - எல்லோரோடும்
தூரம் உபாகம்ய - வெகுதூரம் சென்று
விந்த்யஸ்ய - விந்திய மலையினது
குஹா: ச - குகைகளிலும்
கஹநாநி ச - அடர்ந்த காடுகளிலும்
நதீ துர்காந் - நதிகளால் கடக்க முடியாத
பர்வதாக்ராந் - பர்வதங்களின் சிகரங்களிலும்
ஸராம்ஸி - பொய்கைகளிலும்

விபுலான் - பெரும்
த்ருமான் - மரங்களிலும்
விவிதான் - பல
வ்ருக்ஷ ஷண்டான் ச- மரக்காடுகளிலும்
கந பாதபான் - மரங்கள் செறிந்த
பர்வதாத் - மலைகளிலும்
விசிநோதிஸ்ம - தேடினார்.

अन्वेषमाणास्ते सर्वे वानराः सर्वतो दिशम् ।
न सीतां ददृशुः सर्वे मैथिलीं जनकात्मजाम् ॥

அன்வேஷ மாணாஸ் தே ஸர்வே வாநரா: ஸர்வதோ திஶம் ।
ந ஸீதாம் தத்ருஶுர் ஸர்வே மைதிலீம் ஜனகாத்மஜாம் ॥ 4

வாநரா: - வானரர்களான
தே - அவர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸர்வத: - எல்லா
திஶம் - திக்கிலும்
ஸர்வே - எல்லோருமாக
அன்வேஷமாணா: - தேடுகிறவர்களாய்
மைதிலீம் - மிதிலை நகரில் ஆவிர்பவித்தவளும்
ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகரின் திருமகளுமான
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
தத்ருஶு: ந - காணவில்லை.

ते भक्षयन्तो मूलानि फलानि विविधानि च ।
अन्वेषमाणा दुर्धर्षा न्यवसंस्तत्र तत्र ह ॥

தே பக்ஷயந்தோ மூலாநி பலாநி விவிதாநி ச ।
அன்வேஷமாணா துர்தர்ஷா ந்யவஸம் ஸ்தத்ர தத்ர ஹ ॥

स तु देशो दुरन्वेषो गुहागहनवान् महान् ॥

ஸ து தேஶோ துரன்வேஷோ குஹாகஹனவான் மஹான் ॥ 5

துர்தர்ஷா: - எதற்கும் சலியாத
தே - அவர்கள்
விவிதாநி மூலாநி - பல கிழங்குகளையும்
பலாநி ச - பழங்களையும்
பக்ஷயந்த: - உணவாய்க்கொண்டு
தத்ர தத்ர ஹ - அங்கங்கு எங்குமே
அன்வேஷமாணா: - தேடுகிறவர்களாய்
ந்யவஸந் - காலங்கழித்தார்கள்.

ஸ: தேஶ: து - அந்த பிரதேசமோ
குஹாகஹனவான் - குகைகளும் அடர்ந்த காடுகளும் நிறைந்ததாய்
மஹான் - விஸ்தாரமாய்
துரன்வேஷ: - தேடுவது கஷ்டமாயிருந்தது.

निर्जलं निर्जनं शून्यं गहनं रोमहर्षणम् ।
त्यक्त्वा तु तं तदा देशं सर्वे वै हरियूथपाः ॥

நிர்ஜலம் நிர்ஜனம் ஶூன்யம் கஹனம் ரோமஹர்ஷணம் ।
த்யக்த்வா து தம் ததா தேஶம் ஸர்வே வை ஹரியூதபா: ॥ 6

तादृशान्यप्यरण्यानि विचित्य भृशपीडिताः ।
देशमन्यं दुराधर्षं विविशुश्चाकुतोभयाः ॥

தாத்ருஶான்யப்யரண்யானி விசித்ய ப்ருஶபீடிதா: ।
தேஶமன்யம் துராதர்ஷம் விவிஶுஶ்சாகுதோபயா: ॥ 7

ஹரியூதபா: - வானரத்தலைவர்கள்
ஸர்வே வை - எல்லோரும்
நிர்ஜலம் - ஜலமகப்படாததும்
நிர்ஜனம் - ஜனமில்லாததும்
ரோமஹர்ஷணம் - கண்டவர் மயிர்சிலிர்க்கும்படி
ஶூன்யம் - பாழாய்
கஹனம் - புகமுடியாத
தம் - அந்த
தேஶம் - பிரதேசத்தை
த்யக்த்வா - விட்டு,
தாத்ருஶானி - அதுபோன்ற
அரண்யானி அபி - காடுகளிலும்
விசித்ய - தேடிவிட்டு,
ப்ருஶபீடிதா: - மிகவும் மனக்கவலையுற்றவர்களாய்
அன்யம் - மற்றொரு
துராதர்ஷம் - புகக் கஷ்டமான
தேஶம் - தேசத்தையும்
அகுதோபயா: து - எதற்கும் சலியாதவர்களாய்
ததா - அப்பொழுது
விவிஶு: - புகுந்தார்கள்.

यत्र वन्ध्यफला वृक्षा विपुष्पाः पर्णवर्जिताः ।
निस्तोयाः सरितो यत्र मूलं यत्र सुदुर्लभम् ॥

யத்ர வந்த்யபலா வ்ருக்ஷா விபுஷ்பா: பர்ணவர்ஜிதா: ।
நிஸ்தோயா: ஸரிதோ யத்ர மூலம் யத்ர ஸுதுர்லபம் ॥ 8

வந்த்யபலா: - பழங்களைத் தராதவைகளாய்
விபுஷ்பா: - புஷ்பங்களைத் தராதவைகளாய்
பர்ணவர்ஜிதா: - இலைகளில்லாதவைகளாய்
யத்ர - எதில்
வ்ருக்ஷா: - மரங்களிருக்கின்றனவோ அது இது;
நிஸ்தோயா: - ஜலமே இல்லாதவைகளாகிய
ஸரித: - நதிகள்
யத்ர - எதிலிருக்கின்றனவோ அது இது;
மூலம் - கிழங்கு
யத்ர - எதில்
ஸுதுர்லபம் - கிடைப்பதரிதோ அது இது.

न सन्ति महिषा यत्र न मृगा न च हस्तिनः ।
शार्दूलाः पक्षिणो वापि ये चान्ये वनगोचराः ॥
ந ஸந்தி மஹிஷா யத்ர ந ம்ருகா ந ச ஹஸ்திந: ।
ஶார்தூலா: பக்ஷிணோ வாபி யே சான்யே வனகோசரா: ॥ 9

யத்ர - எதுவோ அதில்
மஹிஷா: - எருமைகள்
ந ஸந்தி - இல்லை;
ம்ருகா: - மான்கள்
ந - இல்லை;
அன்யே - மற்ற
வனகோசரா: - வனத்தில் சஞ்சரிக்கும்
யே - எவைகளோ அந்த
ஹஸ்திந: ச - யானைகளும்,
ஶார்தூலா: - புலிகளும்,
பக்ஷிண: அபி வா - பக்ஷிகளும்கூட
ந - இல்லை.

न यत्र वृक्षा नौषध्यो न लता नापि वीरुधः ॥
ந யத்ர வ்ருக்ஷா நௌஷத்யோ ந லதா நாபி வீருத: ॥ 10

யத்ர - எதுவோ அதில்
வ்ருக்ஷா: ந - மரங்களில்லை,
ஔஷத்ய: - பச்சிலைகள்
ந - இல்லை,
வல்ய: - கொடிகள்
ந - இல்லை,
வீருத: அபி - பூண்டுகளும்கூட
ந - இல்லை.

स्निग्धपत्राः स्थले यत्र पद्मिन्यः फुल्लपङ्कजाः ।
प्रेक्षणीयाः सुगन्धाश्च भ्रमरैश्च विवर्जिताः ॥
ஸ்நிக்தபத்ரா: ஸ்தலே யத்ர பத்மின்ய: புல்லபங்கஜா: ।
ப்ரேக்ஷணீயா: ஸுகந்தாஶ்ச ப்ரமரைஶ்ச விவர்ஜிதா: ॥ 11

कण्डुर्नाम महाभागः सत्यवादी तपोधनः ।
महर्षिः परमामर्षी नियमैर्दुष्प्रधर्षणः ॥
கண்டுர்நாம மஹாபாக: ஸத்யவாதீ தபோதந: ।
மஹர்ஷி: பரமாமர்ஷீ நியமைர்துஷ் ப்ரதர்ஷண: ॥ 12

யத்ர - எந்த அந்த
ஸ்தலே - ஸ்தலத்தில்
ஸ்நிக்த பத்ரா: - அழகிய இலைகளையுடையவைகளும்,
புல்ல பங்கஜா: - மலர்ந்து விரிந்த தாமரை புஷ்பங்களை உடையவைகளும்,
ஸுகந்தா: - நறுமணம் கமழ்கின்றவைகளும்,
ப்ரேக்ஷணீயா: - கண்ணாரப் பார்க்கத்தக்கவைகளும்,
ப்ரமரை: விவர்ஜிதா: ச- வண்டுகளேயில்லாதவைகளுமான
பத்மின்ய: ச - ஓடைகள் மட்டும் இருந்தன.
மஹாபாக: - மகாபுண்யாத்மாவும்,
தபோதந: - தவத்தையே தனிச்செல்வமாய்க் கொண்டவரும்,
ஸத்யவாதீ - பொய்யாமொழியரும்,
பரமாமர்ஷீ - விடா முயற்சியுடையவரும்,
நியமை: - விருதங்களினால்
துஷ்ப்ரதர்ஷண: - அணுகமுடியாதவரும்,
மஹர்ஷி: - முனிவர்பெருமானுமான
கண்டு: - கண்டு
நாம - என்று ஒருவர் இருந்தார்.

तस्य तस्मिन् वने पुत्रो बालः षोडशवार्षिकः ।
प्रनष्टो जीवितान्ताय क्रुद्धस्तत्र महामुनिः ॥
தஸ்ய தஸ்மின் வனே புத்ரோ பால: ஷோடஶ வார்ஷிக: ।
ப்ரநஷ்டோ ஜீவிதாந்தாய க்ருத்தஸ்தத்ர மஹாமுனி: ॥ 13

தஸ்மின் - அந்த
வனே - வனத்தில்
தஸ்ய - அவரது
ஷோடஶ வார்ஷிக: - பதினாறு வயதுடையவனும்
பால: - இளமைப் பருவத்திலிருந்தவனுமான
புத்ர: - புதல்வன்

ஜீவிதாந்தாய - வாழ்வுநாள் முடிவு காரணமாய்
ப்ரநஷ்ட: - மாண்டான்.
தத்ர - அவ்விஷயத்தில்
மஹாமுனி: - முனிவர்பெருமான்
க்ருத்த: - சினங்கொண்டவர் ஆனார்.

तेन धर्मात्मना शप्तं कृत्स्नं तत्र महद्वनम् ।
अशरण्यं दुराधर्षं मृगपक्षिविवर्जितम् ॥

தேந தர்மாத்மநாஶப்தம் க்ருத்ஸ்நம் தத்ர மஹத்வனம் ।
அஶரண்யம் துராதர்ஷம் ம்ருகபக்ஷி விவர்ஜிதம் ॥ 14

தத்ர - அப்பொழுது
மஹத் - சிறந்த
வனம் - வனம்
க்ருத்ஸ்நம் - முழுமையும்
அஶரண்யம் - வசிக்க அனர்ஹமாயும்,
துராதர்ஷம் - அணுக முடியாததாயும்,
ம்ருகபக்ஷி விவர்ஜிதம் - மிருகங்கள், பக்ஷிகள் இல்லாததாயும்,
தர்மாத்மநா - தர்மாத்மாவாகிய
தேந - அவரால்
ஶப்தம் - சபிக்கப்பட்டது.

तस्य ते काननान्तांश्च गिरीणां कन्दराणि च ।
प्रभवाणि नदीनां च विचिन्वन्ति समाहिताः ॥

தஸ்ய தே காநநாந்தாம்ஶ்ச கிரீணாம் கந்தராணி ச ।
ப்ரபவாணி நதீநாம் ச விசிந்வந்தி ஸமாஹிதா: ॥ 15

தே - அவர்கள்
ஸமாஹிதா: - மிக ஊக்கமுடையவர்களாய்,
தஸ்ய - அந்த
காநநாந்தான் ச - காட்டுப்பிரதேசங்களெல்லாவற்றிலும்
கிரீணாம் - மலைகளுடைய
கந்தராணி ச - குகைகளிலும்,
நதீநாம் - நதிகளின்
ப்ரபவாணி ச - உத்பத்திஸ்தானங்களிலும்
விசிந்வந்தி - தேடினார்கள்.

तत्र चापि महात्मानो नापश्यञ्जनकात्मजाम् ।
हर्तारं रावणं चापि सुग्रीवप्रियकारिणः ॥

தத்ர சாபி மஹாத்மாநோ நாபஶ்யஞ்ஜனகாத்மஜாம் ।
ஹர்தாரம் ராவணம் சாபி ஸுக்ரீவ ப்ரியகாரிண: ॥ 16

ஸுக்ரீவ ப்ரியகாரிண: - ஸுக்ரீவனிடத்தில் அதிக பத்திமைகொண்ட
மஹாத்மன: - மகாத்மாக்களாகும் அவர்கள்
தத்ர அபி - அவ்விடத்திலும்
ஜனகாத்மஜாம் ச - ஜானகிதேவியையும்
ஹர்தாரம் - திருடிச்சென்ற
ராவணம் அபி ச - ராவணனையும்
அபஶ்யன் ந - காணவில்லை.

ते प्रविश्याशु तं भीमं लतागुल्मसमावृतम् ।
ददृशुः क्रूरकर्माणमसुरं सुरनिर्भयम् ॥

தே ப்ரவிஶ்ய து தம் பீமம் லதாகுல்ம ஸமாவ்ருதம் ।
தத்ருஶு: க்ரூர கர்மாண மஸுரம் ஸுரநிர்பயம் ॥ 17

தே - அவர்கள்
லதா குல்ம ஸமாவ்ருதம் - கொடிகளும் புதர்களும் நிறைந்த
பீமம் - பயங்கரமான
தம் து - அதற்குள்ளும்
ப்ரவிஶ்ய - நுழைந்து
ஸுரநிர்பயம் - தேவர்களுக்கும் அஞ்சாத
க்ரூர கர்மாணம் - கொடிய செயலுற்ற
அஸுரம் - ஓர் அசுரனை
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

तं दृष्ट्वा वानरा घोरं स्थितं शैलमिवापरम् ।
गाढं परिहिताः सर्वे दृष्ट्वा तं पर्वतोपमम् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா வாநரா கோரம் ஸ்திதம் ஶைலமிவாபரம் ।
காடம் பரிஹிதா: ஸர்வே த்ருஷ்ட்வா தம் பர்வதோபமம் ॥ 18

வாநரா: - வானரர்கள்
கோரம் - பயங்கரமாய்
அபரம் - மற்றொரு
ஶைலம் இவ - மலையெனவே
ஸ்திதம் - இருக்கும்
தம் - அவனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஸர்வே தம் - எல்லோரும் அவனை
பர்வதோபமம் - மலைக்குச் சமானமாய் இருப்பவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து,
காடம் - இறுக்கி
பரிஹிதா: - ஒருவனை ஒருவன் கட்டிக்கொண்டார்கள்.

सोऽपि मारीचतनयः सद्यः प्राप्तानमन्यत ।
अथैनान् त्रासदीप्ताक्षान् समवेतानभिद्रवत् ॥

ஸோऽபி மாரீச தனய: ஸத்ய: ப்ராப்தாநமன்யத ।
அதைநான் த்ராஸ தீப்தாக்ஷான் ஸம வேதானாபி த்ரவத் ॥ 19

மாரீசதனய:	-	மாரீசனின் புதல்வனான
ஸ: அபி	-	அவனும்
ஸத்ய:	-	ஏககாலத்தில்
ப்ராப்தான்	-	கைய்யில் சிக்கிக்கொண்டவர்களாய்
அமன்யத	-	எண்ணினான்.
அத	-	அதனால்
த்ராஸதீப்தாக்ஷான்	-	பயத்தால் ஜ்வலிக்கும் கண்களை உடையவர்களாய்
ஸமவேதான்	-	ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்
ஏதான்	-	இவர்களை
அபித்ரவத்	-	கிட்டி ஓடினான்.

सोऽपि तान् वानरान् सर्वान्नष्टाः स्थेत्यब्रवीद्बली ।
अभ्यधावत संक्रुद्धो मुष्टिमुद्यम्य संहितम् ॥

ஸோऽபி தான் வாநரான் ஸர்வாந்நஷ்டா: ஸ்தேத்ய ப்ரவீத் பலீ।
அப்யதாவத ஸங்க்ருத்தோ முஷ்டி முத்யம்ய ஸம்ஹிதம் ॥ 20

பலீ	-	பலசாலியாகிய
ஸ: அபி	-	அவனும்
தான்	-	அந்த
வாநரான்	-	வானரர்களை
ஸர்வாந்	-	எல்லோரையும் பார்த்து,
நஷ்டா: ஸ்த	-	நீங்கள் செத்தீர்கள்
இதி	-	என்று
அப்ரவீத்	-	சொன்னான்.
ஸங்க்ருத்த:	-	மிகச்சினங்கொண்டவனாய்
முஷ்டிம்	-	முஷ்டியை
உத்யம்ய	-	பொத்திக்கொண்டு
ஸம்ஹிதம்	-	உயரத்தூக்கிக்கொண்டு,
அப்யதாவத	-	விரைந்தோடி வந்தான்.

तमापतन्तं सहसा वालिपुत्रोऽङ्गदस्तदा ।
रावणोऽयमिति ज्ञात्वा तलेनाभिजघान ह ॥

தமாபதந்தம் ஸஹஸா வாலிபுத்ரோऽங்கதஸ்ததா ।
ராவணோऽயமிதி ஞாத்வா தலேநாபிஜகாந ஹ ॥ 21

ததா	-	அப்பொழுது
வாலிபுத்ர:	-	வாலியின் புதல்வனான
அங்கத:	-	அங்கதன்
ஸஹஸா	-	திடீரென
ஆபதந்தம்	-	எதிர்த்தோடிவரும்
தம்	-	அவனை,
அயம்	-	இவன்
ராவண:	-	ராவணன்
இதி	-	என்று
ஞாத்வா	-	எண்ணி,
தலேந ஹ	-	உள்ளங்கையினாலேயே
அபிஜகாந	-	அறைந்தான்.

स वालिपुत्राभिहतो वक्त्राच्छोणितमुद्वमन् ।
असुरो न्यपतद्भूमौ पर्यस्त इव पर्वतः ॥

ஸ வாலி புத்ராபிஹதோ வக்த்ராச் சோணித முத்வமன் ।
அஸுரோந்ய பதத் பூமௌ பர்யஸ்த இவ பர்வத: ॥ 22

வாலி புத்ராபிஹத:	-	வாலிபுத்ரனால் அடிக்கப்பட்ட
ஸ:	-	அந்த
அஸுர:	-	அசுரன்
வக்த்ராத்	-	வாயினின்று
சோணிதம்	-	ரத்தத்தை
உத்வமன்	-	கக்கிக்கொண்டு
பர்யஸ்த:	-	அடிபெயர்த்த
பர்வத: இவ	-	மலை என
பூமௌ	-	பூமியில்
ந்யபதத்	-	விழுந்தான்.

तेऽपि तस्मिन्निरुच्छ्वासे वानरा जितकाशिनः ।
व्यचिन्वन् प्रायशस्तत्र सर्वं तद्गिरिगह्वरम् ॥

தேऽபி தஸ்மின்நிருச் ச்வாஸே வாநரா ஜிதகாஶின: ।
வ்யசின்வன் ப்ராய ஶஸ்தத்ர ஸர்வம் தத் கிரி கஹ்வரம் ॥ 23

தஸ்மின்	-	அவன்
நிருச்ச்வாஸே	-	மாண்டுவிடவும்
தே	-	அந்த
வாநரா:	-	வானரர்கள்
ஜிதகாஶின: அபி	-	வெற்றியில் செருக்குற்றவர்களாகவே
தத்ர	-	அவ்விடத்தில்
தத்	-	அந்த
கிரிகஹ்வரம்	-	மலைக்குகையை

ஸர்வம் - எங்கும்
ப்ராயஶ: - பெரும்பாலும்
வ்யசின்வன் - தேடினார்கள்.

विचितं तु ततः कृत्वा सर्वे ते काननं पुनः ।
अन्यदेवापरं घोरं विविशुर्गिरिगह्वरम् ॥

விசிதம் து தத: க்ருத்வா ஸர்வே தே கானனம் புன: ।
அன்யதேவாபரம் கோரம் விவிஶுர்கிரி கஹ்வரம் ॥ 24

தே - அவர்கள்
ஸர்வே து - எல்லோருமே
கானனம் - காட்டை
புன: - மீளவும்
விசிதம் - தேடிவிட்டு,
தத: - அதன்மேல்
அன்யத் - வேறு
அபரம் - மற்றொரு
கோரம் ஏவ - பயங்கரமாயிருக்கிறதான
கிரிகஹ்வரம் - மலைக்குகையினுள்
விவிஶு: - புகுந்தார்கள்.

ते विचित्य पुनः खिन्ना विनिष्पत्य समागताः ।
एकान्ते वृक्षमूले तु निषेदुर्दीनमानसाः ॥

தே விசித்ய புன: கிந்நா விநிஷ்பத்ய ஸமாகதா: ।
ஏகாந்தே வ்ருக்ஷ மூலே து நிஷேதுர் தீன மானஸா: ॥ 25

தே - அவர்கள்
புன: - இன்னொருமுறை
விசித்ய - தேடிவிட்டு,
விநிஷ்பத்ய - வெளியில் வந்து,
கிந்நா: - உடல் துவட்சியுற்றவர்களாய்
தீன மானஸா: து - ஏக்கம் பிடித்த மனமுற்றவர்களாய்
ஸமாகதா: - ஓரிடத்தில் கூடினவர்களாய்
ஏகாந்தே - ஏகாந்தமான
வ்ருக்ஷ மூலே - மரத்தினடியில்
நிஷேது: - உட்கார்ந்தார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே கண்டூவநாதி விசயோ நாம அஷ்டசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோந பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 49

अथाङ्गदस्तदा सर्वान् वानरानिदमब्रवीत् ।
परिश्रान्तो महाप्राज्ञः समाश्वास्य शनैर्वचः ॥

அதாங்கதஸ்ததா ஸர்வான்வாநராநிதமப்ரவீத் ।
பரிஶ்ராந்தோ மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸமாஶ்வாஸ்ய ஶனைர்வச: ॥ 1

ததா - அப்பொழுது
பரிஶ்ராந்த: - விடா முயற்சியுடையவனும்
மஹாப்ராஜ்ஞ: - பேரறிவாளனுமான
அங்கத: - அங்கதன்
வாநராந் - வானரர்கள்
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
ஸமாஶ்வாஸ்ய - தேற்றரவுபடுத்தி,
இதம் - பின்வரும்
வச: - மொழியை
ஶனை: அத - உள்ளங் குளிரும் வண்ணமாகவே
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

वनानि गिरयो नद्यो दुर्गाणि गहनानि च ।
दरी गिरिगुहाश्चैव विचितानि समन्ततः ॥

வநாநி கிரயோ நத்யோ துர்காணி கஹநாநி ச ।
தரீகிரி குஹாஶ்சைவ விசிதாநி ஸமந்தத: ॥ 2

तत्र तत्र सहास्माभिर्जानकी न च दृश्यते ।
तद्वा रक्षो हृता येन सीता सुरसुतोपमा ॥

தத்ர தத்ர ஸஹாஸ்மாபிர்ஜானகீ ந ச த்ருஶ்யதே ।
தத்வா ரக்ஷோ ஹ்ருதா யேன ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ॥ 3

அஸ்மாபி: - நம்மால்,
ஸஹ - கூடவே
வநாநி - வனங்களும்
கிரய: - மலைகளும்
நத்ய: - நதிகளும்
துர்காணி - துர்க்கங்களும்
கஹநாநி ச - குகைகளும்
தரீகிரி குஹா: ஏவ ச - மலையருவிகளும் மலைக்குகைகளும் ஆகிய இவைகள்
தத்ர தத்ர - அங்கங்கே
ஸமந்தத: - முற்றும்

விசிதாநி - தேடப்பட்டன.
ஜானகீ - ஜானகிதேவியார்
த்ருஶ்யதே ந - காணப்படவில்லை.
ஸுரஸுதோபமா - தெய்வப்பெண்ணென விளங்கும்
ஸீதா - ஸீதாதேவியார்
யேன - எவனால்
ஹ்ருதா - திருடிப்போகப்பட்டனளோ
தத் - அந்த
ரக்ஷ: வா - அரக்கனும்
ச - அப்படியே காணப்படவில்லை.

कालश्च नो महान्यातः सुग्रीवश्चोग्रशासनः ।
तस्माद्भवन्तः सहिता विचिन्वन्तु समन्ततः ॥

காலஶ்ச நோ மஹான் யாத: ஸுக்ரீவஶ்சோக்ரஶாஸன: ।
தஸ்மாத்பவந்த: ஸஹிதா விசிந்வந்து ஸமந்தத: ॥ 4

ந: - நமக்கு
கால: - தவணையாய் வரையப்பட்டிருந்த காலமோ
மஹான் - வெகுவாய்
யாத: - கடந்துவிட்டது.
ஸுக்ரீவ: ச - சுக்ரீவரோ
உக்ர ஶாஸன: - கொடிய தண்டனை விதிக்கிறவர்;
தஸ்மாத் - ஆகையால்
பவந்த: - நீங்கள்
ஸஹிதா: - ஒன்றுகூடி
ஸமந்தத: - எங்கும்
விசிந்வந்து - தேடக்கடவீர்கள்.

विहाय तन्द्रीं शोकं च निद्रां चैव समुत्थिताम् ।
विचिनुध्वं यथा सीतां पश्यामो जनकात्मजाम् ॥

விஹாய தந்த்ரீம் ஶோகம் ச நித்ராம் சைவ ஸமுத்திதாம் ।
விசிநுத்வம் யதா ஸீதாம் பஶ்யாமோ ஜனகாத்மஜாம் ॥ 5

தந்த்ரீம் ச - மனக்களைப்பையும்,
ஶோகம் ச - மனத்துயரத்தையும்,
ஸமுத்திதாம் - இப்பொழுது உண்டாயிருக்கும்
நித்ராம் ஏவ - மன ஏக்கத்தையும்
விஹாய - விட்டொழித்து,
ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகர் திருமகளாகிய
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
யதா பஶ்யாம: - எப்படிச் செய்தால் நாம் காணப்பெறலாமோ அப்படி
விசிநுத்வம் - நீங்கள் தேடக்கடவீர்கள்.

अनिर्वेदं च दाक्ष्यं च मनसश्चापराजयम् ।
कार्यसिद्धिकराण्याहुस्तस्मादेतद्ब्रवीम्यहम् ॥

அநிர்வேதம் ச தாக்ஷ்யம் ச மனஸஶ் சாபரா ஜயம் ।
கார்யஸித்திகராண்யாஹுஸ்தஸ்மா தேதத் ப்ரவீம்யஹம் ॥ 6

அநிர்வேதம் ச - மனந்தளராதிருத்தலையும்,
தாக்ஷ்யம் ச - இக்கட்டுகளிலேற்ற உபாயங்களை அனுஷ்டிக்குந் தன்மையையும்,
மனஸ: - மனத்தை
அபராஜயம் - மீறவிடாது அடக்கும் சக்தியையும்
கார்யஸித்தி கராணி - காரியசித்தி விளைவிக்கின்றவைகளாய்
ஆஹு: - பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
தஸ்மாத் - ஆகையால்
அஹம் - நான்
ஏதத் - இதை
ப்ரவீமி - சொல்லுகிறேன்.

अद्यापीदं वनं दुर्गं विचिन्वन्तु वनौकसः ।
खेदं त्यक्त्वा पुनः सर्वैर्वनमेतद्विचीयताम् ॥

அத்யாபீதம் வனம் துர்கம் விசின்வந்து வனௌகஸ: ।
கேதம் த்யக்த்வா புன: ஸர்வைர்வனமேதத்விசீயதாம் ॥ 7

அத்யாபி - இன்னும்
வனௌகஸ: - வானரர்கள்
தத் - அந்த
துர்கம் - புகவரிய
வனம் - வனத்தை
விசின்வந்து - தேடவேண்டும்;
ஏதத் வனம் - இந்த வனமானது
புன: - இன்னொருதரம்
கேதம் - மனச்சோர்வை
த்யக்த்வா - விட்டொழித்து
ஸர்வை: - நாம் எல்லோராலும்
விசீயதாம் - தேடப்படவேண்டும்.

अवश्यं क्रियमाणस्य दृश्यते कर्मणः फलम् ।
अलं निर्वेदमागम्य न हि नोन्मीलनं क्षमम् ॥

அவஶ்யம் க்ரிய மாணஸ்ய த்ருஶ்யதே கர்மண: பலம் ।
அலம் நிர்வேத மாகம்ய ந ஹி நோந்மீலனம் க்ஷமம் ॥ 8

அவஶ்யம் - எந்த இக்கட்டு ஏற்படினும்
க்ரியமாணஸ்ய - காரியத்தை விடாது செய்யப்படும்
கர்மண: - ஒரு காரியத்தின்
பலம் - பயன்
த்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறது
நிர்வேதம் - மனத்தளர்ச்சியை
ஆகம்ய அலம் - அடைந்தது போதும்.
நோந்மீலனம் ஹி - கண்களை மூடிக்கொள்ளுதலென்பதே
ந க்ஷமம் - தகாது.

सुग्रीवः कोपनो राजा तीक्ष्णदण्डश्च वानरः ।
भेतव्यं तस्य सततं रामस्य च महात्मनः ॥

ஸுக்ரீவ: கோபனோ ராஜா தீக்ஷ்ணதண்டஶ்ச வாநர: ।
பேதவ்யம் தஸ்ய ஸததம் ராமஸ்ய ச மஹாத்மன: ॥ 9

வாநர: - வானரனான
ஸுக்ரீவ: ராஜா - சுக்ரீவ மன்னர்
கோபந: - கோபிஷ்டன்,
தீக்ஷ்ண தண்ட: - கொடிய தண்டனை விதிக்கின்றவன்.
ஸததம் - எப்பொழுதும்
தஸ்ய ச - அவனுக்கும்
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ராமஸ்ய ச - ராமருக்கும்
பேதவ்யம் - பயப்பட வேண்டியது.

हितार्थमेतदुक्तं वः क्रियतां यदि रोचते ।
उच्यतां वा क्षमं यन्नः सर्वेषामेव वानराः ॥

ஹிதார்த மேதத்உக்தம் வ: க்ரியதாம் யதி ரோசதே ।
உச்யதாம் வா க்ஷமம் யந்ந: ஸர்வேஷாமேவ வாநரா: ॥ 10

வாநரா: - வானரர்களே!
வ: - உங்களது
ஹிதார்தம் - நன்மைக்காக
ஏதத் - இது
உக்தம் - சொல்லப்பட்டது,
ரோசதே யதி - இஷ்டமானால்,
க்ரியதாம் - அனுஷ்டிக்கப்படட்டும்.
வா - இல்லையாகில்
ந: ஸர்வேஷாம் - நம் எல்லோருக்கும்
க்ஷமம் - ஏற்றதாயிருக்கிறது
யத் ஏவ - எதுவோ அது
உச்யதாம் - சொல்லப்படட்டும்.

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा वचनं गन्धमादनः ।
उवाचाव्यक्तया वाचा पिपासाश्रमखिन्नया ॥

அங்கதஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா வசனம் கந்தமாதன: ।
உவாசாவ்யக்தயா வாசாபி பாஸாஶ்ரமகிந்நயா ॥ 11

கந்தமாதன: - கந்தமாதனனென்பவன்
அங்கதஸ்ய - அங்கதனது
வச: ஶ்ருத்வா - சொல்லை கேட்டு,
பிபாஸாஶ்ரம கிந்நயா - தாகத்தாலும், சிரமத்தாலும் மனத்தளர்ச்சியை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதும்
அவ்யக்தயா - செவ்வென புலப்படாதிருக்கிறதுமான
வாசா - சொற்கொண்டு
வசனம் - ஒரு மொழியை
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

सदृशं खलु वो वाक्यमङ्गदो यदुवाच ह ।
हितं चैवानुकूलं च क्रियतामस्य भाषितम् ॥

ஸத்ருஶம் கலு வோ வாக்ய மங்கதோ யதுவாச ஹ ।
ஹிதம் சைவாநு கூலம் ச க்ரியதாமஸ்ய பாஷிதம் ॥ 12

வ: - உங்களுக்கு
அங்கத: - அங்கதன்
யத் - எந்த ஒரு
வாக்யம் - சொல்லை
உவாச ஹ - சொன்னானோ அது
ஸத்ருஶம் ச - அவனுக்கேற்றது,
அநுரூபம் ச - காரியத்திற்கேற்றது.
ஹிதம் ஏவ - நற்பயனையளிக்கத்தக்கது.
அஸ்ய - இவனது
பாஷிதம் - சொல்
கலு - எப்படியும்
க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும்.

पुनर्मार्गामहे शैलान् कन्दरांश्च दरीस्तथा ।
काननानि च शून्यानि गिरिप्रस्रवणानि च ॥

புனர்மார்காமஹே ஶைலான் கந்தராம்ஶ்ச தரீம்ஸ்ததா ।
கானனானி ச ஶூன்யாநி கிரிப்ரஸ்ரவணாநி ச ॥ 13

புன: - மீளவும்
ஶைலான் - மலைகளிலும்,
கந்தரான் ச - குகைகளிலும்,

தரீன் ததா - பள்ளத்தாக்குகளிலும்,
ஶூன்யாநி - பாழான
கானனானி - காடுகளிலும்,
கிரிப்ரஸ்ரவணாநி ச - மலையருவிகளிலும்,
மார்காமஹே - நாம் தேடுவோம்.

यथोद्दिष्टानि सर्वाणि सुग्रीवेण महात्मना ।
विचिन्वन्तु वनं सर्वे गिरिदुर्गाणि सर्वशः ॥

யதோத்திஷ்டாநி ஸர்வாணி ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।
விசின்வந்து வனம் ஸர்வே கிரிதுர்காணி ஸர்வஶ: ॥ 14

ஸர்வே - எல்லோரும்
மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவனால்
யதோத்திஷ்டாநி - குறிப்பிட்டபடியான
ஸர்வாணி - எல்லாவற்றிலும்
வனம் - காட்டிலும்,
கிரிதுர்காணி - மலைகளிலும், துர்க்கங்களிலும்,
ஸர்வஶ: - எங்கும்
விசின்வந்து - தேடவேண்டும்.

ततः समुत्थाय पुनर्वानरास्ते महाबलाः ।
विन्ध्यकाननसंकीर्णां विचेरुर्दक्षिणां दिशम् ॥

தத: ஸமுத்தாய புனர்வாநராஸ்தே மஹாபலா: ।
விந்த்யகானன ஸங்கீர்ணாம் விசேருர் தக்ஷிணாம் திஶம் ॥ 15

மஹாபலா: - மகா பலசாலிகளான
தே - அந்த
வாநரா: - வானரர்கள்,
புன: - மீளவும்
தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
ஸமுத்தாய - எழுந்து,
விந்த்ய கானன ஸங்கீர்ணாம் - விந்திய மலைக் காடுகள் நிறைந்த
தக்ஷிணாம் திஶம் - தெற்கு திக்கில்
விசேரு: - தேடித்திரிந்தனர்.

ते शारदाभ्रप्रतिमं श्रीमद्रजतपर्वतम् ।
शृङ्गवन्तं दरीमन्तमधिरुह्य च वानराः ॥

தே ஶாரதாப்ரப்ரதிமம் ஶ்ரீமத்ரஜத பர்வதம் ।
ஶ்ருங்கவந்தம் தரீமந்தமதிருஹ்ய ச வானரா: ॥ 16

तत्र लोध्रवनं रम्यं सप्तपर्णवनानि च ।
व्यचिन्वंस्ते हरिवराः सीतादर्शनकाङ्क्षिणः ॥

தத்ர லோத்ரவனம் ரம்யம் ஸப்தபர்ண வநாநி ச ।
வ்யசின்வந்ஸ்தே ஹரிவ்ரா: ஸீதாதர்ஶந காங்க்ஷிண: ॥ 17

தே - அந்த
வானரா: - வானரர்கள்,
ஶாரதாப்ர ப்ரதிமம் - சரத்கால மேகத்திற்கொப்பானதும்,
ஶ்ருங்க வந்தம் - கொடுமுடிகளையுடையதும்,
தரீமந்தம் - குகைகளுடையதும்,
ஶ்ரீமத் - அழகியதுமான
ரஜத பர்வதம் - ரஜதமலையென்பதில்
அதிருஹ்ய - ஏறி,
ச - அதன்பின்னர்
ஸீதா தர்ஶன காங்க்ஷிண: - ஸீதாதேவியை தரிசிக்க வேண்டுமென்ற அவாகொண்டிருந்த
தே - அந்த
ஹரிவரா: - வானரோத்தமர்கள்
தத்ர - அவ்விடத்தில்
ரம்யம் - அழகிய
லோத்ரவனம் - வெள்ளொலுத்தி வனத்திலும்,
ஸப்த பர்ண வநாநி ச - ஏழிலைப்பாலை வனங்களிலும்,
வ்யசின் வந் - தேடினார்கள்.

तस्याग्रमधिरूढास्ते श्रान्ता विपुलविक्रमाः ।
न पश्यन्ति स्म वैदेहीं रामस्य महिषीं प्रियाम् ॥

தஸ்யாக்ர மதிரூடாஸ்தே ஶ்ராந்தா விபுலவிக்ரமா: ।
ந பஶ்யந்தி ஸ்ம வைதேஹீம் ராமஸ்ய மஹிஷீம் ப்ரியாம் ॥ 18

விபுல விக்ரமா: - அளவுகடந்த ஆண்மையுடைய
தே - அவர்கள்
தஸ்ய - அதன்
அக்ரம் - உச்சியில்
அதிரூடா: - ஏறினவர்களாய்
ஶ்ராந்தா: - ஏக்கம்பிடித்தவர்களாய்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ப்ரியாம் - அன்பார்ந்த
மஹிஷீம் - மனைவியாகிய
வைதேஹீம் - ஜானகிதேவியாரை
பஶ்யந்தி ஸ்ம ந - காணவில்லை.

ते तु दृष्टिगतं दृष्ट्वा तं शैलं बहुकन्दरम् ।
अवारोहन्त हरयो वीक्षमाणाः समन्ततः ॥

தே து திருஷ்டி கதம் த்ருஷ்ட்வா தம் ஶைலம் பஹுகந்தரம் ।
அவாரோஹந்த ஹரயோ வீக்ஷமாணாஸ் ஸமந்தத: ॥ 19

தே - அந்த
ஹரய: - வானரர்கள்,
பஹுகந்தரம் - பல குகைகளுற்ற
தம் - அந்த
ஶைலம் - பர்வதத்தை
திருஷ்டி கதம் க்ருத்வா-நன்கு தேடிவிட்டு,
து - இன்னும்
ததஸ்தத: - எங்கும்
வீக்ஷமாணா: - தேடிப்பார்த்துக்கொண்டு
அவாரோஹந்த - இறங்கினார்கள்.

अवरुह्य ततो भूमिं श्रान्ता विगतचेतसः ।
स्थित्वा मुहूर्तं तत्राथ वृक्षमूलमुपाश्रिताः ॥

அவருஹ்ய ததோ பூமிம் ஶ்ராந்தா விகத சேதஸ: ।
ஸ்தித்வா முஹூர்தம் தத்ராத வ்ருக்ஷமூலமுபாஶ்ரிதா: ॥ 20

தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
பூமிம் - சமபூமியில்
அவருஹ்ய - இறங்கி,
தத்ர - அங்கேயே
முஹூர்தம் - ஒரு முகூர்த்த காலம்
விகத சேதஸ: - மனமிழந்தவர்களாய்
ஶ்ராந்தா: - களைப்புற்றவர்களாய்
ஸ்தித்வா - தங்கிவிட்டு,
அத - அதன்பின்னர்
வ்ருக்ஷமூலம் - ஒரு மரத்தடியை
உபாஶ்ரிதா: - அடைந்தார்கள்.

ते मुहूर्तं समाश्वस्ताः किञ्चिद्भग्नपरिश्रमाः ।
पुनरेवोद्यताः कृत्स्नां मार्गितुं दक्षिणां दिशम् ॥

தே முஹூர்தம் ஸமாஶ்வஸ்தா: கிஞ்சித் பக்ந பரிஶ்ரமா: ।
புனரே வோத்யதா: க்ருத்ஸ்நாம் மார்கிதும் தக்ஷிணாம் திஶம் ॥ 21

தே - அவர்கள்
முஹூர்தம் - ஒரு முகூர்த்த காலம்
ஸமாஶ்வஸ்தா: - இளைப்பாறினவர்களாய்

கிஞ்சித் - சிறிது
பக்ந பரிஶ்ரமா: - சிரமம் தீர்ந்தவர்களாய்
தக்ஷிணாம் திஶம் - தென் திக்கை
க்ருத்ஸ்நாம் ஏவ - முழுவதையுமே
புன: - இன்னும்
மார்கிதும் - தேடுவதற்கு
உத்யதா: - கிளம்பினார்கள்.

हनुमत्प्रमुखास्ते तु प्रस्थिताः प्लवगर्षभाः ।
विन्ध्यमेवादितस्तावद्विचेरुस्ते ततस्ततः ॥

ஹநுமத் ப்ரமுகாஸ்தே து ப்ரஸ்திதா: ப்லவகர்ஷபா: ।
விந்த்யமேவாதிதஸ் தாவத் விசேருஸ்தே ததஸ்தத: ॥ 22

தே - அந்த
ஹநுமத் ப்ரமுகா: - ஹனுமாரைத் தலைமையாகவுடைய
ப்லவகர்ஷபா: - வானரோத்தமர்கள்
து - அப்பொழுது
ஆதித: - முதலில்
விந்த்யம் - விந்தியமலைக்கு
ப்ரஸ்திதா: - புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்;
தே - அவர்கள்
ததஸ்தத: - எங்கும்
தாவத் - ஒன்றையும் விடாது
விசேரு: - தேடித்திரிந்தார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ரஜத பர்வத விசயோ நாம ஏகோநபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 50

सह ताराङ्गदाभ्यां तु संगम्य हनुमान् कपिः ।
विचिनोति स्म विन्ध्यस्य गुहाश्च गहनानि च ॥

ஸஹ தாராங்கதாப்யாம் து ஸங்கம்ய ஹநுமான்கபி: ।
விசி நோதி ஸ்ம விந்த்யஸ்ய குஹாஶ்ச கஹநாநி ச ॥ 1

सिंहशार्दूलजुष्टाश्च शिलाश्च सरितस्तथा ।
विषमेषु नगेन्द्रस्य महाप्रस्रवणेषु च ॥

ஸிம்ஹ ஶார்தூல ஜுஷ்டாஶ்ச ஶிலாஶ்ச ஸரிதஸ்ததா ।
விஷமேஷு நகேந்த்ரஸ்ய மஹா ப்ரஸ்ரவணேஷு ச ॥ 2

கபி: - வானரரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்,
தாராங்கதாப்யாம் - தாரன் அங்கதன் இவர்களோடு
ஸஹ து - கூடவே
ஸங்கம்ய - சென்று,
விந்த்யஸ்ய - விந்திய பர்வதத்தினுடைய
குஹா: ச - குகைகளிலும்
கஹநாநி ச - காடுகளிலும்
ஶிலா: ச - பாறைகளிலும்
ததா - அப்படியே
ஸரித: - நதிகளிலும்
நகேந்த்ரஸ்ய - சிறந்த மலையினது
ஸிம்ஹ ஶார்தூல ஜுஷ்டேஷு - சிங்கங்கள் புலிகள் வசிக்கப்பெற்ற
விஷமேஷு - புகமுடியாப் பிரதேசங்களிலும்
மஹா ப்ரஸ்ரவணேஷு ச - பெரும் மலையருவிகளிலும்
விசிநோதிஸ்ம - தேடினார்.

आसेदुस्तस्य शैलस्य कोटिं दक्षिणपश्चिमाम् ।
तेषां तत्रैव वसतां स कालो व्यत्यवर्तत ॥

ஆஸேதுஸ்தஸ்ய ஶைலஸ்ய கோடிம் தக்ஷிணபஶ்சிமாம் ।
தேஷாம் தத்ரைவ வஸதாம் ஸ காலோ வ்யத்யவர்தத ॥ 3

தஸ்ய - அந்த
ஶைலஸ்ய - மலையினுடைய
தக்ஷிண பஶ்சிமாம் - தென்மேற்கு
கோடிம் - சிகரத்தை
ஆஸேது: - அடைந்தார்கள்.
தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே
வஸதாம் - காலங்கழிக்கும்

தேஷாம் - அவர்களுக்கு
ஸ: - அந்த
கால: அபி - தவணைக்காலமும்
அத்ய வர்தத - கழிந்துவிட்டது.

स हि देशो दुरन्वेषो गुहागहनवान् महान् ॥

ஸ ஹி தேஶோ துரன்வேஷோ குஹாகஹனவான் மஹான் ॥ 4

ஹி - ஏனென்றால்
ஸ: தேஶ: - அந்த இடமானது
துரன்வேஷ: - தேடக்கஷ்டமானது,
குஹாகஹனவான் - குகைகளும் காடுகளுமடர்ந்தது,
மஹான் - மிகப்பெரியது.

तत्र वायुसुतः सर्वं विचिनोति स्म पर्वतम् ।
परस्परेण हनुमानन्योन्यस्याविदूरतः ॥

தத்ர வாயுஸுத: ஸர்வம் விசிநோதி ஸ்ம பர்வதம் ।
பரஸ்பரேண ஹனுமான் அன்யோந்யஸ்யா விதூரத: ॥ 5

தத்ர - அப்பொழுது
வாயுஸுத: - வாயுவின் புதல்வரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
பர்வதம் - மலை
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
பரஸ்பரேண - ஒருவரைவிட்டொருவர்
அன்யோந்யஸ்ய
அவிதூரத: - பிரியாதபடி
விசிநோதிஸ்ம - தேடினார்.

गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ।
मैन्दश्च द्विविदश्चैव सुषेणो जाम्बवान्नलः ॥

கஜோ கவாக்ஷோ கவய: ஶரபோ கந்தமாதன: ।
மைந்தஶ்ச த்வி விதஶ் சைவ ஸுஷேணோ ஜாம்பவான் நள: ॥ 6

अङ्गदो युवराजश्च तारश्च वनगोचरः ।
गिरिजालावृतान् देशान् मार्गित्वा दक्षिणां दिशम् ॥

அங்கதோ யுவராஜஶ்ச தாரஶ்ச வன கோசர: ।
கிரிஜாலாவ்ருதான் தேஶான் மார்கித்வா தக்ஷிணாம் திஶம் ॥

विचिन्वन्तस्ततस्तत्र ददृशुर्विवृतं बिलम् ॥

விசின்வந்தஸ் ததஸ் தத்ர தத்ருஶுர்விவ்ருதம் பிலம் ॥ 7

கஜ: - கஜனும்,
கவாக்ஷ: - கவாக்ஷனும்,

கவய: - கவயனும்,
ஶரப: - சரபனும்,
கந்தமாதன: - கந்தமாதனனும்,
மைந்த: ச - மைந்தனும்,
த்விவித: ச - த்விவிதனும்,
ஸுஷேண: ஏவ - சுஷேணனும்,
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவானும்,
நள: - நளனும்,
யுவராஜ: - யுவராஜாவான
அங்கத: ச - அங்கதனும்,
வனகோசர: - வானரனாகிய
தார: ச - தாரனும்,
கிரிஜாலாவ்ருதான் - மலைத்தொடர்கள் நிறைந்த
தேஶான் - தேசங்களிலும்
மார்கித்வா - தேடி,
தக்ஷிணாம் திஶம் - தென் திசையில்
தத்ரதத: - எல்லாவிடங்களிலும்
விசின்வந்த: - தேடுகின்றவர்களாய்
விவ்ருதம் - வாய் திறந்திருந்த
பிலம் - ஓர் குகையை
தத்ருஶு: - கண்ணுற்றனர்.

दुर्गमृक्षबिलं नाम दानवेनाभिरक्षितम् ।
क्षुत्पिपासापरीताश्च श्रान्ताश्च सलिलार्थिनः ॥
துர்க ம்ருக்ஷபிலம் நாம தானவேநாபி ரக்ஷிதம் ।
க்ஷுத் பிபாஸா பரீதாஶ்ச ஶ்ராந்தாஶ்ச ஸலிலார்தின: ॥
अवकीर्णं लतावृक्षैर्ददृशुस्ते महाबिलम् ॥
அவகீர்ணம் லதாவ்ருக்ஷைர் தத்ருஶுஸ்தே மஹாபிலம் ॥ 8

க்ஷுத் பிபாஸா பரீதா:- பசியும் தாகமும் கொண்ட
தே - அவர்கள்
ஶ்ராந்தா: ச - களைப்புற்று
ஸலிலார்தின: - தாகவிடாய் கொண்டவர்களாய்
து - அப்பொழுது
துர்கம் - புகமுடியாது,
தானவேந - அசுரனால்
அபிரக்ஷிதம் - பாதுகாக்கப்பட்ட
ருக்ஷபிலம் - ரிக்ஷபிலம்
நாம - என்ற
மஹாபிலம் - பெரிய குகையை
லதா வ்ருக்ஷை: - கொடிகளாலும் மரங்களாலும்

அவகீர்ணம் - நிறைந்ததாய்
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

ततः क्रौञ्चाश्च हंसाश्च सारसाश्चापि निष्क्रमन् ।
जलार्द्राश्चक्रवाकाश्च रक्ताङ्गाः पद्मरेणुभिः ॥
தத: க்ரௌஞ்சாஶ்ச ஹம்ஸாஶ்ச ஸாரஸாஶ்சாபி நிஷ்க்ரமன் ।
ஜலார்த்ராஶ்சக்ரவாகாஶ்ச ரக்தாங்கா: பத்மரேணுபி: ॥ 9

தத: - பிறகு
பத்மரேணுபி: - தாமரைத் தாதுக்களால்
ரக்தாங்கா: - சிவந்த உடலுடைய
க்ரௌஞ்சா: ச - கிரௌஞ்ச பக்ஷிகளும்,
ஹம்ஸா: ச - அன்னங்களும்,
ஸாரஸா: ச அபி - ஸாரஸங்களும்,
சக்ரவாகா: ச - சக்கிரவாகங்களும்,
ஜலார்த்ரா: - நீரில் நனைந்தவைகளாய்
நிஷ்க்ரமன் - வெளிவந்தன.

ततस्तद्बिलमासाद्य सुगन्धि दुरतिक्रमम् ।
विस्मयव्यग्रमनसो बभूवुर्वानरर्षभाः ॥
ததஸ்தத் பில மாஸாத்ய ஸுகந்தி துரதிக்ரமம் ।
விஸ்மயவ்யக்ரமனஸோ பபூவுர்வானரர்ஷபா: ॥ 10

வானரர்ஷபா: - வானரோத்தமர்கள்
தத் - அந்த
பிலம் - குகையை
துரதிக்ரமம் - புகக் கஷ்டமானதாகவும்,
ஸுகந்தி: - நறுமணம் கமழ்கின்றதாகவும்
ஆஸாத்ய - கண்டு,
தத: - அதனால்
விஸ்மய வ்யக்ர மனஸ:- ஆச்சர்யத்திலீடுபட்ட மனத்தினர்களாய்
பபூவு: - ஆனார்கள்.

संजातपरिशङ्कास्ते तद्बिलं प्लवगोत्तमाः ।
अभ्यपद्यन्त संहृष्टास्तेजोवन्तो महाबलाः ॥
ஸஞ்ஜாதபரி ஶங்காஸ்தே தத்பிலம் ப்லவ கோத்தமா: ।
அப்யபத்யந்த ஸம் ஹ்ருஷ்டாஸ் தேஜோ வந்தோ மஹாபலா: ॥ 11

नानासत्त्वसमाकीर्णं दैत्येन्द्रनिलयोपमम् ।
दुर्दर्शमतिघोरं च दुर्विगाहं च सर्वशः ॥
நாநாஸத்வஸமாகீர்ணம் தைத்யேந்த்ர நிலயோபமம் ।
துர்தர்ஶ மதி கோரம் ச துர்விகாஹம் ச ஸர்வஶ: ॥ 12

தே - அந்த
தேஜோ வந்த: - தேஜஸ்விகளும்

மஹாபலா: - மகா ஆற்றலுடையவர்களுமான

ப்லவகோத்தமா: - வானரோத்தமர்கள்

நாநா ஸத்வ ஸமாகீர்ணம் - பலவகை உயிர்க்கூட்டங்கள் நிறைந்ததும்

தைத்யேந்த்ர நிலயோபமம் - அசுரனது மாளிகை போன்றதும்

துர்தர்ஶம் - கண்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது

அதிகோரம் ச - மிக அச்சத்தைத் தருவதும்

ஸர்வஶ: - எவ்வற்றாலும்

துர்விகாஹம் ச - உட்புக முடியாததுமான

தத் - அந்த

பிலம் - பிலத்தை

ஸஞ்ஜாத பரிஶங்கா: - கலவரம் கொண்டவர்களாய்

அஸம்ஹ்ருஷ்டா: - உத்ஸாகம் குன்றியவர்களாய்

அப்யபத்யந் - அடைந்தார்கள்.

ततः पर्वतकूटाभो हनुमान् पवनात्मजः ।

अब्रवीद्वानरान् सर्वान् कान्तारवनकोविदः ॥

தத: பர்வதகூடாபோ ஹநுமான் பவநாத்மஜ: ।

அப்ரவீத் வானரான் ஸர்வான் காந்தார வனகோவித: ॥ 13

தத: - அவ்விடத்தில்

பர்வத கூடாப: - பர்வத சிகரத்தை நிகர்த்தவரும்

பவநாத்மஜ: - வாயுகுமாரரும்

காந்தார வன கோவித: - குகைகளையும் வனங்களையும் நன்கறிந்தவருமாகிய

ஹநுமான் - ஹனுமார்

வானரான் - வானரர்கள்

ஸர்வான் - எல்லோரையும் பார்த்து

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னார்.

गिरिजालावृतान् देशान् मार्गित्वा दक्षिणां दिशम् ।

वयं सर्वे परिश्रान्ता न च पश्याम मैथिलीम् ॥

கிரிஜாலாவ்ருதான் தேஶான் மார்கித்வா தக்ஷிணாம் திஶம் ।

வயம் ஸர்வே பரிஶ்ராந்தா ந ச பஶ்யாம மைதிலீம் ॥ 14

தக்ஷிணாம் - தென்

திஶம் - திக்கில்

கிரிஜாலாவ்ருதான் - மலைத்தொடர்கள் நிறைந்த

தேஶான் - இடங்களை

மார்கித்வா - தேடிவிட்டு,

வயம் - நாம்

ஸர்வே - எல்லோரும்

பரிஶ்ராந்தா: - களைப்படைந்து விட்டோம்;

ச - ஆயினும்

மைதிலீம் - ஜானகீதேவியாரை

பஶ்யாம: ந - நாம் காணப்பெறவில்லை.

अस्माच्चापि बिलाद्धंसाः क्रौञ्चाश्च सह सारसैः ।

जलार्द्राश्चक्रवाकाश्च निष्पतन्ति स्म सर्वशः ॥

அஸ்மாச்சாபி பிலாத்ஹம்ஸா: க்ரௌஞ்சாஶ்ச ஸஹ ஸாரஸை: ।

ஜலார்த்ராஶ் சக்ரவாகாஶ்ச நிஷ்பதந்தி ஸ்ம ஸர்வஶ: ॥ 15

அஸ்மாத் - இந்த

பிலாத் அபி - பிலத்திலிருந்தோ

ஸாரஸை: ஸஹ ச - ஸாரஸங்களோடு கூடவே

ஸர்வஶ: - நாற்புறத்தினின்றும்

ஜலார்த்ரா: - ஜலத்தால் நனைந்த

ஹம்ஸா: - ஹம்ஸங்களும்

க்ரௌஞ்சா: - கிரௌஞ்சங்களும்

சக்ரவாகா: ச - சக்கிரவாகங்களும்

நிஷ்பதந்தி ஸ்ம - வெளியில் வருகின்றன.

नूनं सलिलवानत्र कूपो वा यदि वा ह्रदः ।

तथा चेमे बिलद्वारे स्निग्धास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥

நூநம் ஸலிலவாநத்ர கூபோ வா யதி வா ஹ்ரத: ।

ததா சேமே பிலத்வாரே ஸ்நிக்தாஸ்திஷ்டந்தி பாதபா: ॥ 16

அத்ர - இதில்

ஸலிலவாந் - நீருள்ள

கூப: வா - ஒரு கிணறு

யதி வா - அல்லது

ஹ்ரத: - ஒரு மடுவோ இருக்கிறது,

நூநம் - நிச்சயம்.

ததா ச - ஆதலால்தான்

பிலத்வாரே - பிலத்தின் வாயிலில்

இமே பாதபா: - இந்த விருக்ஷங்கள்

ஸ்நிக்தா: - செழித்தவைகளாய்

திஷ்டந்தி - இருக்கின்றன.

इत्युक्तास्तद्बिलं सर्वे विविशुस्तिमिरावृतम् ।

अचन्द्रसूर्यं हरयो ददृशू रोमहर्षणम् ॥

இத்யுக்தாஸ் தத்பிலம் ஸர்வே விவிஶுஸ்திமிராவ்ருதம் ।

அசந்த்ர ஸூர்யம் ஹரயோ தத்ருஶூ ரோமஹர்ஷணம் ॥ 17

ஹரய: - வானரர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்

இதி - மேற்சொல்லியதை

உக்த்வா - ஆலோசித்து,

தத்	-	அந்த
பிலம்	-	பிலத்தினுள்
விவிஶு:	-	புகுந்தார்கள்.
ரோமஹர்ஷணம்	-	மயிர்கூச்செறியும்படி பயந்தருவதாய்
அசந்த்ர ஸூர்யம்	-	சந்திரசூரியர்களில்லாது
திமிராவ்ருதம்	-	இருளடர்ந்ததாய்
தத்ருஶு:	-	கவனித்தார்கள்.

निशाम्य तस्मात् सिंहांश्च तांस्तांश्च मृगपक्षिण: ।
प्रविष्टा हरिशार्दूला बिलं तिमिरसंवृतम् ॥

நிஶாம்ய தஸ்மாத் ஸிம்ஹாம்ஶ்ச தாம்ஸ்தாம்ஶ்ச ம்ருகபக்ஷிண: ।
ப்ரவிஷ்டா ஹரிஶார்தூலா பிலம் திமிரஸம் வ்ருதம் ॥ 18

தஸ்மாத்	-	அவ்விடத்திலிருந்து
ஹரிஶார்தூலா:	-	வானரோத்தமர்கள்
ஸிம்ஹான்	-	சிங்கங்களையும்
வ்யாக்ரான் ச	-	புலிகளையும்
ம்ருகபக்ஷிண:	-	மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும்
நிஶாம்ய	-	பார்த்துக்கொண்டே,
திமிரஸம்வ்ருதம்	-	இருள்மூடிய
பிலம்	-	பிலத்தினுள்
ப்ரவிஷ்டா:	-	சென்றார்கள்.

न तेषां सज्जते चक्षुर्न तेजो न पराक्रम: ।
वायोरिव गतिस्तेषां दृष्टिस्तमसि वर्तते ॥

ந தேஷாம் ஸஜ்ஜதே சக்ஷுர் ந தேஜோ ந பராக்ரம: ।
வாயோரிவ கதிஸ் தேஷாம் த்ருஷ்டிஸ்தமஸி வர்ததே ॥ 19

தேஷாம்	-	அவர்களுக்கு
சக்ஷு:	-	கண் பார்வையானது
ஸஜ்ஜதே ந	-	தடைபடவில்லை.
தேஜ:	-	ஒளியும்
ந	-	தடைபடவில்லை.
பராக்ரம:	-	ஆண்மையும்
ந	-	தடைபடவில்லை,
தேஷாம்	-	அவர்களுடைய
கதி:	-	சஞ்சாரமோ
வாயோ:	-	வாயுவினது
இவ	-	போலிருந்தது.
தமஸி	-	இருளில்
த்ருஷ்டி:	-	கட்புலனுக்கு வெளிச்சமானது
வர்ததே	-	இருக்கிறது.

ते प्रविष्टास्तु वेगेन तद्बिलं कपिकुञ्जरा: ।
प्रकाशमभिरामं च ददृशुर्देशमुत्तमम् ॥

தே ப்ரவிஷ்டாஸ்து வேகேந தத்பிலம் கபிகுஞ்ஜரா: ।
ப்ரகா ஶமபிராமம் ச தத்ருஶுர்தேஶ முத்தமம் ॥ 20

தே	-	அந்த
கபிகுஞ்ஜரா:	-	வானரோத்தமர்கள்
வேகேந து	-	தைரியத்தோடேயே
தத்	-	அந்த
பிலம்	-	பில்த்தினுள்
ப்ரவிஷ்டா:	-	சென்றவர்களாய்
தேஶம்	-	ஓரிடத்தை
உத்தமம்	-	சிறந்ததாயும்
ப்ரகாஶம்	-	வெளிச்சமாயிருப்பதாயும்
அபிராமம் ச	-	அழகாயிருப்பதாயும்
தத்ருஶு:	-	பார்த்தார்கள்.

ततस्तस्मिन् बिले दुर्गे नानापादपसंकुले ।
अन्योन्यं संपरिष्वज्य जग्मुर्योजनमन्तरम् ॥

ததஸ்தஸ்மின் பிலே துர்கே நாநாபாதபஸங்குலே ।
அன்யோன்யம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ய ஜக்முர் யோஜன மந்தரம் ॥ 21

தத:	-	அதற்கப்பால்
நாநாபாதப ஸங்குலே	-	பலவகை மரங்கள் நிறைந்த
துர்கே	-	புகுவதற்குக் கஷ்டமாயிருந்த
தஸ்மின்	-	அந்த
பிலே	-	பிலத்தில்
யோஜனம் அந்தரம்	-	எட்டுமைல் தூரம்
அன்யோன்யம்	-	ஒருவரை ஒருவர்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ய	-	இறுகக் கட்டிக்கொண்டு,
ஜக்மு:	-	சென்றார்கள்.

ते नष्टसंज्ञास्तृषिता संभ्रान्ता: सलिलार्थिन: ।
परिपेतुर्बिले तस्मिन् कंचित्कालमतन्द्रिता: ॥

தே நஷ்டஸம்க்ஞாஸ் த்ருஷிதா: ஸம்ப்ராந்தா: ஸலிலார்திந: ।
பரிபேதுர் பிலே தஸ்மின் கஞ்சித் கால மதந்த்ரிதா: ॥ 22

தே	-	அவர்கள்
நஷ்டஸம்க்ஞா:	-	அறிவிழந்து
த்ருஷிதா:	-	தாகமுற்று
ஸம்ப்ராந்தா:	-	கலவரப்பட்டு

ஸலிலார்திந: - தீர்த்தத்தை வேண்டியவர்களாய்
கஞ்சித் - சிறிது
காலம் - காலம்
அதந்த்ரிதா: - வேண்டிய முயற்சி கொண்டு
தஸ்மின் - அந்த
பிலே - பிலத்தில்
பரிபேது: - சென்றார்கள்.

ते कृशा दीनवदनाः परिश्रान्ताः प्लवङ्गमाः ।
आलोकं ददृशुर्वीरा निराशा जीविते तदा ॥

தே க்ருஶா தீனவதநா: பரிஶ்ராந்தா: ப்லவங்கமா: ।
ஆலோகம் தத்ருஶுர்வீரா நிராஶா ஜீவிதே ததா ॥ 23

க்ருஶா: - துவண்டு
தீனவதநா: - முகம்வாடி
ததா - அப்பொழுது
ஜீவிதே - உயிரில்
நிராஶா: - ஆசையை ஒழித்து
பரிஶ்ராந்தா: - களைப்படைந்திருந்த
தே - அந்த
ப்லவங்கமா: வீரா: - வானர வீரர்கள்
ஆலோகம் - ஓர் ஒளியை
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

ततस्तं देशमागम्य सौम्यं वितिमिरं वनम् ।
ददृशुः काञ्चनान् वृक्षान् दीप्तवैश्वानरप्रभान् ॥

ததஸ்தம் தேஶ மாகம்ய ஸௌம்யம் விதிமிரம் வனம் ।
தத்ருஶு: காஞ்சனான் வ்ருக்ஷாந்தீப்த வைஶ்வாநர ப்ரபான் ॥ 24

सालांस्तालांश्च पुंनागान् ककुभान् वञ्जुलान् धवान् ।
चम्पकान्नागवृक्षांश्च कर्णिकारांश्च पुष्पितान् ॥

ஸாலாந் தாலாம்ஶ்ச புன்னாகான் ககுபான் வஞ்ஜுளான் தவான் ।
சம்பகாந் நாக வ்ருக்ஷாம்ஶ்ச கர்ணிகாராம்ஶ்ச புஷ்பிதான் ॥ 25

स्तबकैः काञ्चनैश्चित्रैः रक्तैः किसलयैस्तथा ।
आपीडैश्च लताभिश्च हेमाभरणभूषितान् ॥

ஸ்தபகை: காஞ்சனைஶ்சித்ரை: ரக்தை: கிஸலயைஸ்ததா ।
ஆபீடைஶ்ச லதாபிஶ்ச ஹேமாபரண பூஷிதான் ॥ 26

तरुणादित्यसंकाशान् वैदूर्यमयवेदिकान् ।
विभ्राजमानान् वपुषा पादपांश्च हिरण्मयान् ॥

தருணாதித்யஸங்காஶான் வைடூர்ய மய வேதிகான் ।
விப்ராஜமானான் வபுஷா பாதபாம்ஶ்ச ஹிரண்மயான் ॥ 27

नीलवैदूर्यवर्णाश्च पद्मिनीः पतगावृताः ।
महद्भिः काञ्चनैः पद्मैर्वृता बालार्कसंनिभैः ॥

நீலவைடூர்ய வர்ணாஶ்ச பத்மினீ: பதகாவ்ருதா: ।
மஹத்பி: காஞ்சனை: பத்மைர்வ்ருதா பாலார்கஸந்நிபை: ॥ 28

தத: - அப்பொழுது
தம் - அந்த
ஸௌம்யம் - அழகியதும்
விதிமிரம் - இருளற்றதுமான
வனம் தேஶம் - வன பிரதேசத்தை
ஆகம்ய - அடைந்து
தீப்த வைஶ்வா நரப்ரபான் - ஜ்வலிக்கும் அக்னியை நிகர்த்த
காஞ்சனான் - பொன்
வ்ருக்ஷாந் - மரங்களையும்,
ஸாலாந் - ஆச்சா மரங்களையும்,
தாலான் ச - பனை மரங்களையும்,
புன்னாகான் - புன்னை மரங்களையும்,
ககுபான் - மருது மரங்களையும்,
வஞ்ஜுளான் - மகிழ மரங்களையும்,
தவான் - தவமரங்களையும்,
சம்பகாந் - சம்பக மரங்களையும்,
நாக வ்ருக்ஷான் ச - சிறுநாக மரங்களையும்,
புஷ்பிதான் - பூத்த
கர்ணிகாரான் ச - சரக்கொன்றை மரங்களையும்,
சித்ரை: - அழகிய
காஞ்சனை: - பொன்
ஸ்தபகை: - பூங்கொத்துக்களாலும்,
ரக்தை: - செவ்விய
கிஸலயை: ததா - தளிர்களாலும்,
ஆபீடை: ச - மாலைகளாலும்,
லதாபி: ச - கொடிகளாலும்
வபுஷா - ஒளிகொண்டு
விப்ராஜமானான் - பிரகாசிக்கின்றவைகளும்,
ஹேமாபரண பூஷிதான்- பொன்னாபரணங்கள் பூண்டவைகளும்,
தருணாதித்ய ஸங்காஶான்-உதயசூரியனை நிகர்த்தவைகளும்
வைடூர்ய மயவேதிகான்- வைடூர்ய ரத்னமயமான மேடைகளுற்றவைகளுமான
ஹிரண்மயான் - காஞ்சன
பாதபான் ச - மரங்களையும்
பாலார்க ஸந்நிபை: -பாலசூரியனை நிகர்த்த

காஞ்சனை: - பொன்மயமான
மஹத்பி: - நலமிக்க
பத்மை: - நளினங்களால்
வ்ருதா: - நிறையப்பெற்றவைகளும்
நீல வைடூர்ய வர்ணா: ச- இந்திரநீலம் வைடூர்யம் இவைகள் காந்தி கொண்டவைகளும்
பதகா வ்ருதா: - புள்ளினங்கள் பொலிந்தவைகளுமான
பத்மினீ: - தாமரையோடைகளையும்
தத்ருஶு: - கண்ணுற்றனர்.

जातरूपमयैर्मत्स्यैर्महद्भिश्च सकच्छपैः ।
नलिनीस्तत्र ददृशुः प्रसन्नसलिलायुताः ॥

ஜாதரூப மயைர் மத்ஸ்யைர் மஹத்பிஶ்ச ஸகச்சபை: ।
நளிநீஸ்தத்ர தத்ருஶு: ப்ரஸந்ந ஸலிலா யுதா: ॥ 29

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸ கச்சபை: - ஆமைகளோடு கூடியவைகளும்
ஜாத ரூப மயை: ச - பொன்மயமானவைகளுமான
மஹத்பி: - பெரிய
மத்ஸ்யை: - மீன்களால்
ப்ரஸந்ந ஸலிலா யுதா:- மாசற்ற நீரையுடைய
நளிநீ: - தாமரையோடைகளை
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

काञ्चनानि विमानानि राजतानि तथैव च ।
तपनीयगवाक्षाणि मुक्ताजालावृतानि च ॥

காஞ்சநாநி விமாநாநி ராஜதாநி ததைவ ச ।
தபநீய கவாக்ஷாணி முக்தாஜாலாவ்ருதாநி ச ॥ 30

हैमराजतभौमानि वैदूर्यमणिमन्ति च ।
ददृशुस्तत्र हरयो गृहमुख्यानि सर्वशः ॥

ஹைம ராஜத பௌமானி வைடூர்ய மணிமந்தி ச ।
தத்ருஶுஸ் தத்ர ஹரயோ க்ருஹமுக்யானி ஸர்வஶ: ॥ 31

ஹரய: - வானரர்கள்
தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸர்வஶ: - எங்கும்
காஞ்சநாநி - பொன்மயமானவைகளும்
ததா ஏவ - அப்படியேதான்
ராஜதாநி - வெள்ளிமயமானவைகளும்,
தபநீய கவாக்ஷாணி - பொன்னாற்செய்த பலமணிகளைஉடையவைகளும்,

முக்தாஜாலாவ்ருதாநி ச - முத்துவடங்கள் தொங்கவிடப்பட்டவைகளுமான
விமாநாநி ச - விமானங்களையும்
ஹைம ராஜத பௌமானி-தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலுமான மாளிகைகளின் அடுக்குள்ளவைகளும்
வைடூர்ய மணிமந்தி ச- வைடூர்யக் கற்பதிக்கப்பட்டவைகளுமான
க்ருஹமுக்யானி ச - சிறந்த மாளிகைகளையும்
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

पुष्पितान् फलिनो वृक्षान् प्रवालमणिसन्निभान् ।
काञ्चनभ्रमरांश्चैव मधूनि च समन्ततः ॥

புஷ்பிதான் பலிநோ வ்ருக்ஷான் ப்ரவால மணி ஸந்நிபான் ।
காஞ்சன ப்ரமராம் ஶ்சைவ மதூநி ச ஸமந்தத: ॥ 32

मणिकाञ्चनचित्राणि शयनान्यासनानि च ।
महार्हाणि च यानानि ददृशुस्ते समन्ततः ॥

மணி காஞ்சன சித்ராணி ஶயநாந்யாஸநாநி ச ।
மஹார்ஹாணி ச யாநாநி தத்ருஶுஸ்தே ஸமந்தத: ॥ 33

हैमराजतकांस्यानां भाजनानां च संचयान् ।
अगरूणां च दिव्यानां चन्दनानां च संचयान् ॥

ஹைமராஜதகாம்ஸ்யாநாம் பாஜநாநாம் ச ஸஞ்சயான் ।
அகரூணாம் ச திவ்யாநாம் சந்தநாநாம் ச ஸஞ்சயான் ॥ 34

शुचीन्यभ्यवहार्याणि मूलानि च फलानि च ।
महार्हाणि च पानानि मधूनि रसवन्ति च ॥

ஶுசீன்யப்யவஹார்யாணி மூலாநி ச பலாநி ச ।
மஹார்ஹாணி ச பாநாநி மதூனி ரஸவந்தி ச ॥ 35

दिव्यानामम्बराणां च महार्हाणां च संचयान् ।
कम्बलानां च चित्राणामजिनानां च संचयान् ॥

திவ்யாநாமம்பராணாம் ச மஹார்ஹாணாம் ச ஸஞ்சயான் ।
கம்பலாநாம் ச சித்ராணா மஜிநாநாம் ச ஸஞ்சயான் ॥ 36

ஸமந்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
தே - அவர்கள்
புஷ்பிதான் - நன்கு பூத்தவைகளும்
பலிந: - பழங்களைத் தருகின்றவைகளும்
ப்ரவால மணி - பவழம் மாணிக்கம் இவைகளை
ஸந்நிபான் நிகர்த்தவைகளுமான
வ்ருக்ஷான் ச - விருக்ஷங்களையும்

காஞ்சன ப்ரமரான் ஏவ - பொன் வண்டுகளையும்
வதூநி ச - சிறு பெண்களையும் (ஆர்ஷம்)
ஸமந்தத: - எங்கும்
மணிகாஞ்சன சித்ராணி - மணிகளிழைத்த பொன்னாலான பலவகையான
ஶயநாநி ச - படுக்கைகளையும்
ஆஸநாநி - ஆசனங்களையும்
மஹார்ஹாணி - மிக விலையுயர்ந்த
யாநாநி ச - வாகனங்களையும்
ஹைம ராஜத - பொன்னாலும் வெள்ளியாலும்
காம்ஸ்யாநாம் வெண்கலத்தினாலுமான
பாஜநாநாம் - பாத்திரங்களுடைய
ஸஞ்சயான் ச - குவியல்களையும்
அகரூணாம் ச - அகில்களுடையவும்
திவ்யாநாம் - திவ்யமயமான
சந்தநாநாம் - சந்தனங்களுடைய
ஸஞ்சயான் ச - குவியல்களையும்
ஶுசீனி - பரிசுத்தமானவைகளும்
அப்யவ ஹார்யாணி - உணவுக்கு யோக்யமான
மூலாநி ச - கிழங்குகளையும்
பலாநி ச - பழங்களையும்
மஹர்ஹாணி - சிறந்த
பாநாநி ச - பானங்களையும்
ரஸவந்தி - இனிய
மதூனி ச - தேன்களையும்
திவ்யாநாம் - திவ்யமான
மஹார்ஹாணாம் ச - மிக விலையுயர்ந்த
அம்பராணாம் - ஆடைகளின்
ஸஞ்சயான் ச - குவியல்களையும்,
சித்ராணாம் - அழகிய
கம்பலாநாம் ச - கம்பளங்களுடையவும்
அஜிநாநாம் - தோல்களுடையவும்
ஸஞ்சயான் - குவியல்களையும்
தத்ருஶு: - பார்த்தார்கள்.

तत्र तत्र च विन्यस्तान् दीप्तान् वैश्वानरप्रभान् ।
दद्दृशुर्वानराः शुभ्राञ्जातरूपस्य संचयान् ॥

தத்ர தத்ர ச விந்யஸ்தான் தீப்தான் வைஶ்வாநர ப்ரபான் ।
தத்ருஶுர் வான்ரா: ஶுப்ராஞ்ஜாத ரூபஸ்ய ஸஞ்சயான் ॥ 37

வானரா: - வானரர்கள்
தத்ர தத்ர ச - அங்கங்கே
விந்யஸ்தான் - வைக்கப்பட்டிருக்கும்
வைஶ்வாநரோபமான் - அக்னியை நிகர்த்து
தீப்தான் - ஜ்வலிக்கின்றவைகளும்,
ஶுப்ரான் - சுத்தமானவைகளுமான
ஜாத ரூபஸ்ய ஸஞ்சயான் - பொன்கட்டிக் குவியல்களை
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

तत्र तत्र विचिन्वन्तो बिले तस्मिन् महाबलाः ।
दद्दृशुर्वानराः शूराः स्त्रियं काचिददूरतः ॥

தத்ர தத்ர விசிந்வந்தோ பிலே தஸ்மின் மஹாபலா: ।
தத்ருஶுர் வாநரா: ஶூரா: ஸ்த்ரியம் காஞ்சித் அதூரத: ॥ 38

தத்ர தத்ர - ஆங்காங்கு
தஸ்மின் - அந்த
பிலே - பிலத்தில்
விசிந்வந்த: - தேடிக்கொண்டிருந்தவர்களும்
மஹாபலா: - அளவுகடந்த ஆற்றலுடையவர்களும்,
ஶூரா: - சூரர்களுமான
வாநரா: - வானரர்கள்,
அதூரத: - சமீபத்தில்
காஞ்சித் - ஏதோ ஒரு
ஸ்த்ரியம் - ஸ்திரீயை
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

तां दृष्ट्वा भृशसंत्रस्ताश्चीरकृष्णाजिनाम्बराम् ।
तापसीं नियताहारां ज्वलन्तीमिव तेजसा ॥

தாம் த்ருஷ்ட்வா ப்ருஶஸந்த்ரஸ்தாஶ் சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பராம் ।
தாபஸீம் நியதா ஹாராம் ஜ்வலந்தீமிவ தேஜஸா ॥ 39

विस्मिता हरयस्तत्र व्यवातिष्ठन्त सर्वशः ॥

விஸ்மிதா ஹரயஸ்தத்ர வ்யவாதிஷ்டந்த ஸர்வஶ: ॥ 40

தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஹரய: - வானரர்கள்
தாம் - அவளை
சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பராம் - மரவுரியையும் மான் தோலையுமுடுத்தவளாய்
தாபஸீம் - துறவியாய்
நியதாஹாராம் - உணவைச் சுருக்கி
தேஜஸா - ஒளியால்

ஜ்வலந்தீம் இவ - எரிக்கின்றவள் போலிருக்கிறவளாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
தத்ர - அப்பொழுது
ஹரய: - வானரர்கள்
ஸர்வஶ: - எல்லோருமே
விஸ்மிதா: - ஆச்சர்யமடைந்தவர்களாய்
வ்யவாதிஷ்டந்த - அசையாது நின்றுவிட்டார்கள்.

ततो हनूमान् गिरिसंनिकाशः कृताञ्जलिस्तामभिवाद्य वृद्धाम् ।
पप्रच्छ का त्वं भवनं बिलं च रत्नानि हेमानि वदस्व कस्य ॥

ததோ ஹநூமான் கிரிஸந்நிகாஶ:
க்ருதாஞ்ஜலிஸ் தாமபிவாத்ய வ்ருத்தாம் ।
பப்ரச்ச கா த்வம் பவனம் பிலம் ச
ரத்நாநி ஹேமானி வதஸ்வ கஸ்ய ॥ 41

தத: - அப்பொழுது
கிரிஸந்நிகாஸ: - மலையை நிகர்த்த
ஹநூமான் - ஹனுமார்
க்ருதாஞ்ஜலி: - கைகூப்பிக்கொண்டு
வ்ருத்தாம் - வயது முதிர்ந்த
தாம் - அவளை
அபிவாத்ய - சேவித்து,
பப்ரச்ச - பின்வருமாறு வினாவினார்.
த்வம் - 'நீவிர்
கா - யார்?
பவனம் - மாளிகையும்
பிலம் ச - பிலமும்
ஏதானி - இந்த
ரத்நாநி ச - ரத்னங்களும்
கஸ்ய - யாருடையது.
வதஸ்வ - பதில் சொல்லி அருள்வீராக.'

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
துர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ருக்ஷபில ப்ரவேஶோ நாம பஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

ஏக பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 51

इत्युक्त्वा हनुमांस्तत्र पुनः कृष्णाजिनाम्बराम् ।
अब्रवीत्तां महाभागां तापसीं धर्मचारिणीम् ॥

இத்யுக்த்வா ஹநுமான் தத்ர புன: க்ருஷ்ணா ஜிநாம்பராம் ।
அப்ரவீத்தாம் மஹாபாகாம் தாபஸீம் தர்மசாரிணீம் ॥ 1

ஹநுமான் - ஹனுமார்
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - வினாவி,
தத்ர - அப்பொழுது
க்ருஷ்ணா ஜிநாம்பராம் - கருமான்தோல் தரித்த
தர்மசாரிணீம் - தருமவழியிலொழுகும்
மஹாபாகாம் - கருணை நிறைந்த
தாபஸீம் - தாபஸியான
தாம் - அவளைப் பார்த்து
புன: - மீளவும்
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

इदं प्रविष्टाः सहसा बिलं तिमिरसंवृतम् ।
क्षुत्पिपासापरिश्रान्ताः परिखिन्नाश्च सर्वशः ॥

இதம் ப்ரவிஷ்டா: ஸஹஸா பிலம் திமிரஸம்வ்ருதம் ।
க்ஷுத் பிபாஸா பரிஶ்ராந்தா: பரிகின்னாஶ்ச ஸர்வஶ: ॥

महद्धरण्या विवरं प्रविष्टाः स्म पिपासिताः ॥

மஹத்தரண்யா விவரம் ப்ரவிஷ்டா: ஸ்ம பிபாஸிதா: ॥ 2

ஸர்வஶ: - நாலா பக்கங்களிலும்
ப்ரவிஷ்டா: - சென்றவர்களாய்
க்ஷுத்பிபாஸா - பசி-தாகம் மேலிட்டதால் மிகக்
பரிஶ்ராந்தா: களைத்தவர்களாய்
பரிகின்னா: - நொந்தவர்களாய்
ச - அதனால்
பிபாஸிதா: - தாகம் தணித்துக் கொள்ளவேண்டியவர்களாய்
தரண்யா: - பூமியின்
விவரம் - மனுஷ்ய சஞ்சாரமற்ற
திமிர ஸம்வ்ருதம் - இருளடர்ந்த
மஹத் - பெரிய
இதம் - இந்த
பிலம் - பிலத்துள்

ஸஹஸா - திடீரென
ப்ரவிஷ்டா: ஸ்ம - புகுந்தோம்.

इमांस्त्वेवंविधान् भावान् विविधानद्भुतोपमान् ।
दृष्ट्वा वयं प्रव्यथिताः संभ्रान्ता नष्टचेतसः ॥

இமான் த்வேவம் விதான் பாவாந் விவிதாநத் புதோபமான் ।
த்ருஷ்ட்வா வயம் ப்ரவ்யதிதா: ஸம்ப்ராந்தா நஷ்டசேதஸ: ॥ 3

இமான் - இந்த
விவிதாந் - விதவிதங்களான
அத்புதோர்பமான் - உவமை சொல்வதற்கரியனவான
ஏவம் விதான் - இதுவரையில் பார்த்திராத
பாவாந் - பதார்த்தங்களை
து - அப்பொழுது
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
வயம் - நாங்கள்
ப்ரவ்யதிதா: - மிகத் திகிலடைந்தவர்களாய்
ஸம்ப்ராந்தா: - தலை கிருகிருவென்று சுற்றினவர்களாய்
நஷ்டசேதஸ: - அறிவிழந்தவர்களானோம்.

कस्यैते काञ्चना वृक्षास्तरुणादित्यसंनिभाः ।
इमे जाम्बूनदमयाः पादपाः कस्य तेजसा ॥

கஸ்யைவ காஞ்சநா வ்ருக்ஷாஸ்தருணாதித்ய ஸந்நிபா: ।
இமே ஜாம்பூநதமயா: பாதபா: கஸ்ய தேஜஸா ॥ 4

शुचीन्यभ्यवहार्याणि मूलानि च फलानि च ।
काञ्चनानि विमानानि राजतानि गृहाणि च ॥

ஶுசீன் யப்ய வஹார்யாணி மூலாநி ச பலாநி ச ।
காஞ்சநாநி விமாநாநி ராஜதானி க்ருஹாணி ச ॥ 5

तपनीयगवाक्षाणि मणिजालावृतानि च ।
काञ्चनानि च पद्मानि जातानि विमले जले ॥

தபநீய கவாக்ஷாணி மணிஜாலாவ்ருதாநி ச ।
காஞ்சநாநி ச பத்மானி ஜாதாநி விமலே ஜலே ॥ 6

தருணாதித்ய ஸந்நிபா: - உதித்த சூரியனுக்கு நிகரான
இமே - இந்த
காஞ்சநா: - ப்ரகாசிக்கும்
வ்ருக்ஷா: - மரங்கள்
கஸ்ய - யாருடையது?
ச - மேலும்,

இமே - இந்த
ஜாம்பூநதமயா: - தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட
பாதபா: - விருக்ஷங்களும்
ஶுசீனி - பரிசுத்தங்களான
அப்ய வஹார்யாணி - உணவிற்குரியனவான
மூலாநி ச - கிழங்குகளும்
பலாநி ச - பழங்களும்
காஞ்சநாநி - பொன்மயமான
விமாநாநி - விமானங்களும்
மணிஜாலா வ்ருதாநி ச - இரத்தின வலைகள் கட்டின
தபநீய கவாக்ஷாணி - கண்களைப் பறிக்கக்கூடிய காந்தி பொருந்திய பொற்பலகணிகளையுடைய
ராஜதானி - வெள்ளிமயமான
க்ருஹாணி ச - வீடுகளும்
விமலே - நிர்மலமான
ஜலே - ஜலத்தில்
காஞ்சநாநி - பொன்மயமான
பத்மானி ச - தாமரைகளும்,
கஸ்ய - யாருடைய
தேஜஸா - தெய்வ சக்தியால்
ஜாதாநி - உண்டாயின?

कथं मत्स्याश्च सौवर्णाश्चरन्ति सह कच्छपैः ॥

கதம் மத்ஸ்யாஶ்ச ஸௌவர்ணாஶ்சரந்தி ஸஹ கச்சபை: ॥ 7

கச்சபை: ஸஹ - ஆமைகளோடு
மத்ஸ்யா: ச - மீன்களும்
ஸௌவர்ணா: - பொன்மயமாகி
கதம் - எப்படி
சரந்தி - ஸஞ்சரிக்கின்றன.

आत्मानमनुभावं च कस्य चैतत्तपोबलम् ।
अजानतां नः सर्वेषां सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥

ஆத்மாநமநுபாவம் ச கஸ்ய சைதத் தபோபலம் ।
அஜாநதாம் ந: ஸர்வேஷாம் ஸர்வ மாக்யாது மர்ஹஸி ॥ 8

ஏதத் - இது
கஸ்ய - யாருடைய
தபோபலம் - தபோபலம்.
ஆத்மாநம் ச - உங்களையும்
அநுபாவம் ச - மஹிமையையும்

அஜாநதாம் - தெரியாதவர்களான
ந: - எங்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ஆக்யாதும் அர்ஹஸி - விவரித்துச் சொல்ல வேண்டும்.

एवमुक्ता हनुमता तापसी धर्मचारिणी ।
प्रत्युवाच हनूमन्तं सर्वभूतहिते रता ॥

ஏவமுக்த்தா ஹநுமதா தாபஸீ தர்மசாரிணீ।
ப்ரத்யுவாச ஹநூமந்தம் ஸர்வபூத ஹிதே ரதா ॥ 9

ஸர்வபூதஹிதே - எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மையிலேயே
ரதா - ஆஸக்தியை உடையவளான
தர்மசாரிணீ - தர்மானுஷ்டானமுள்ளவளான
தாபஸீ - தபஸ்வீ
ஹநுமதா - ஹனுமாரினால்
ஏவம் - இப்படி
உக்த்தா - வினாவப்பட்டவளாய்
ஹநூமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதில் உரைத்தனள்.

मयो नाम महातेजा मायावी दानवर्षभः ।
तेनेदं निर्मितं सर्वं मायया काञ्चनं वनम् ॥

மயோ நாம மஹாதேஜா மாயாவீ தானவர்ஷப:।
தேநேதம் நிர்மிதம் ஸர்வம் மாயயா காஞ்சனம் வனம் ॥ 10

தானவர்ஷப: - அசுரசிரேஷ்டனான
மய: நாம - மயனென்பவன்
மஹாதேஜா: - மஹாதேஜஸ்வி.
மாயாவீ - மாயைகளில் வல்லவள்.
தேந - அவனால்
இதம் - இந்த
காஞ்சனம் - பொன்மயமான
வனம் - காடு
ஸர்வம் - மற்றுமுள்ள எல்லாம்
மாயயா - மாயையினாலேயே
நிர்மிதம் - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது.

पुरा दानवमुख्यानां विश्वकर्मा बभूव ह ।
येनेदं काञ्चनं दिव्यं निर्मितं भवनोत्तमम् ॥

புரா தானவ முக்யாநாம் விஶ்வகர்மா பபூவ ஹ।
யேநேதம் காஞ்சனம் திவ்யம் நிர்மிதம் பவநோத்தமம் ॥ 11

புரா - முன்பு
இதம் - இந்த
காஞ்சனம் - பொன்மயமான
திவ்யம் - தேவர்களுக்குரிய
பவநோத்தமம் - சிறந்த மாளிகை
நிர்மிதம் - ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது.
யேந - எவனாலோ அவன்
தானவ முக்யாநாம் - சிறந்த அரக்கர்களுக்கெல்லாம்
விஶ்வகர்மா - விசுவகர்மாவாக
பபூவ ஹ - ஆனான்.

स तु वर्षसहस्राणि तपस्तप्त्वा महावने ।
पितामहाद्वरं लेभे सर्वमौशनसं धनम् ॥

ஸ து வர்ஷஸஹஸ்ராணி தபஸ் தப்த்வா மஹாவனே।
பிதாமஹாத்வரம் லேபே ஸர்வ மௌஶநஸம் தனம் ॥ 12

ஸ: - அவன்
மஹாவனே - பெருங்கானகத்தில்
வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் வருஷங்கள்
தப: - தவத்தை
தப்த்வா - இயற்றி,
பிதாமஹாத் - பிரம்மதேவரிடமிருந்து
ஔஶநஸம் - உசனஸ் என்பவரால் செய்யப்பட்ட சிற்ப சாஸ்திரக் கல்வியுரகிற
தனம் - சிறந்த பொக்கிஷத்தை
ஸர்வம் து - எல்லாவற்றையும்
வரம் - வரமாக
லேபே - அடைந்தான்.

वनं विधाय बलवान् सर्वकामेश्वरस्तदा ।
उवास सुखितः कालं कंचिदस्मिन् महावने ॥

வனம் விதாய பலவான் ஸர்வ காமேஶ்வரஸ்ததா।
உவாஸ ஸுகித: காலம் கஞ்சிதஸ்மின் மஹாவனே ॥ 13

பலவான் - சக்திபெற்றவனாய்
ஸர்வ காமேஶ்வர: - எல்லா போகங்களுக்கும் ஈசுவரனாய்
அஸ்மின் - இந்த
மஹாவனே - பெருங்கானகத்தில்
வனம் - இருப்பிடத்தை
ததா - அப்பொழுது
விதாய - ஏற்படுத்திக்கொண்டு

கஞ்சித் காலம் - கொஞ்சகாலம்
ஸுகித: - இன்பமுற்றவனாய்
உவாஸ - வாழ்ந்தான்.

तमप्सरसि हेमायां सक्तं दानवपुङ्गवम् ।
विक्रम्यैवाशनिं गृह्य जघानेशः पुरंदरः ॥

தமப்ஸரஸி ஹேமாயாம் ஸக்தம் தானவபுங்கவம் ।
விக்ரம்யைவாஶநிம் க்ருஹ்ய ஜகாநேஶ: புரந்தர: ॥ 14

தானவ ஸத்தமம் - அசுரச்ரேஷ்டனை
ஹேமாயாம் - ஹேமை என்ற
அப்ஸரஸி - தெய்வப்பெண்ணின்மேல்
ஸக்தம் - ஆசைகொண்டவனாக
ஈஶ: - த்ரிலோகாதிபதியான
புரந்தர: - இந்திரன்
க்ருஹ்ய - அறிந்துகொண்டு,
அஶநிம் ஏவ - வஜ்ராயுதத்தையே
விக்ரம்ய - ஆரோபித்து,
தம் - அவனை
ஜகாந - கொன்றார்.

इदं च ब्रह्मणा दत्तं हेमायै वनमुत्तमम् ।
शाश्वताः कामभोगाश्च गृहं चेदं हिरण्मयम् ॥

இதம் ச ப்ரஹ்மணா தத்தம் ஹேமாயை வன முத்தமம் ।
ஶாஶ்வதா: காமபோகாஶ்ச க்ருஹம் சேதம் ஹிரண்மயம் ॥ 15

இதம் - இந்த
ஹிரண்மயம் - பொன்மயமான
க்ருஹம் ச - வீடும்
இதம் - இந்த
உத்தமம் - உத்தமமான
வனம் ச - சோலையும்,
ஶாஶ்வதா: - எல்லா
காமபோகா: ச - காமபோகங்களும்
ப்ரஹ்மணா - பிரம்மாவினால்
ஹேமாயை - ஹேமைக்கு
தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது.

दुहिता मेरुसावर्णेरहं तस्याः स्वयंप्रभा ।
इदं रक्षामि भवनं हेमाया वानरोत्तम ॥

துஹிதா மேருஸாவர்ணேரஹம் தஸ்யா: ஸ்வயம் ப்ரபா ।
இதம் ரக்ஷாமி பவனம் ஹேமாயா வாந ரோத்தம ॥ 16

வாநரோத்தம - வானரசிரேஷ்டரே!
அஹம் - நான்
மேருஸாவர்ணே: - மேருஸாவர்ணியின்
ஸ்வயம் ப்ரபா - ஸ்வயம்ப்ரபை என்ற
துஹிதா - பெண்;
தஸ்யா: - இந்த
ஹேமாயா: - ஹேமையினுடைய
இதம் - இந்த
பவனம் - மாளிகையை
ரக்ஷாமி - காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

मम प्रियसखी हेमा नृत्तगीतविशारदा ।
तया दत्तवरा चास्मि रक्षामि भवनोत्तमम् ॥

மம ப்ரியஸகீ ஹேமா ந்ருத்த கீத விஶாரதா ।
தயா தத்தவரா சாஸ்மி ரக்ஷாமி பவநோத்தமம் ॥ 17

ந்ருத்த கீத விஶாரதா - நர்த்தனம் கீதம் இவற்றில் வல்லவளான
ஹேமா - ஹேமை
மம - எனது
ப்ரியஸகி - உயிர்த்தோழி.
தயா - அவளாலே
தத்தவரா அஸ்மி - கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டவளாக ஆனேன்
ச - அதனால்
பவநோத்தமம் - அழகான மாளிகையை
ரக்ஷாமி - காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

किं कार्यं कस्य वा हेतोः कान्ताराणि प्रपश्यथ ।
कथं चेदं वनं दुर्गं युष्माभिरुपलक्षितम् ॥

கிம் கார்யம் கஸ்ய வா ஹேதோ: காந்தாராணி ப்ரபஶ்யத ।
கதம் சேதம் வனம் துர்கம் யுஷ்மாபிருபலக்ஷிதம் ॥ 18

கிம் - என்ன
கார்யம் - காரியம்?
கஸ்ய - எவனுடைய
ஹேதோ: வா - நிமித்தமாய்
காந்தாராணி - காடுகளை
ப்ரபஶ்யத - சுற்றிச்சுற்றிப் பார்க்கிறீர்கள்?
கதம் ச - எப்படித்தான்
இதம் - இந்த
துர்கம் - நுழைவதற்கரிய
வனம் - காடு

யுஷ்மாபி: - உங்களால்
உபலக்ஷிதம் - கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?

इमान्यभ्यवहार्याणि मूलानि च फलानि च ।
भुक्त्वा पीत्वा च पानीयं सर्वं मे वक्तुमर्हथ ॥

இமான்யப்யவஹார்யாணி மூலாநி ச பலாநி ச ॥
புக்த்வா பீத்வா ச பாநீயம் ஸர்வம் மே வக்துமர்ஹத ॥ 19

இமானி - இந்த
அப்யவஹார்யாணி - உண்ணத்தகுந்த
மூலாநி ச - கிழங்குகளையும்
பலாநி ச - பழங்களையும்
புக்த்வா - புசித்து,
பாநீயம் - பருகத் தகுந்ததையும்
பீத்வா - பருகி
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ச - நிச்சயமாய்
மே - எனக்கு
வக்தும் - சொல்ல
அர்ஹத - கடவீர்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸ்வயம் ப்ரபாதித்யம் நாம ஏகபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

த்விபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 52

अथ तानब्रवीत् सर्वान् विश्रान्तान् हरियूथपान् ।
इदं वचनमेकाग्रा तापसी धर्मचारिणी ॥

அத தானப்ரவீத் ஸர்வான் விஶ்ராந்தான் ஹரியூதபான் ।
இதம் வசன மேகாக்ரா தாபஸீ தா்மசாரிணீ ॥ 1

ஏகாக்ரா - ஒருப்பட்ட மனத்தையுடையவளாய்
தர்மசாரிணீ - தர்மநெறியில் நடப்பவளான
தாபஸீ - தாபஸி
விஶ்ராந்தான் - விச்ராந்தியடைந்த
தான் - அந்த
ஸர்வான் - எல்லா
ஹரியூதபான் - வானரோத்தமர்களை
இதம் - இனி வரப்போகிற
வசனம் அத - சொல்லையும்
அப்ரவீத் - சொன்னாள்.

वानरा यदि वः खेदः प्रनष्टः फलभक्षणात् ।
यदि चैतन्मया श्राव्यं श्रोतुमिच्छामि कथ्यताम् ॥

வானரா யதி வ: கேத: ப்ரநஷ்ட: பலபக்ஷணாத் ।
யதி சைதன்மயா ஶ்ராவ்யம் ஶ்ரோதுமிச்சாமி கத்யதாம் ॥ 2

வானரா: - வானரர்களே!
பலபக்ஷணாத் - பழம் சாப்பிட்டதால்
வ: - உங்களுடைய
கேத: - களைப்பு
ப்ரநஷ்ட: - தீர்ந்துவிட்டதாக
யதி - ஆகில்
ஏதத் - இது
மயா - என்னால்
ஶ்ராவ்யம் - கேட்கத்தகுந்ததாக
யதி ச - இருக்கும்பக்ஷத்தில்
ஶ்ரோதும் - அறிந்துகொள்ள
இச்சாமி - விரும்புகிறேன்;
கத்யதாம் - சொல்லுங்கள்.

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हनुमान् मारुतात्मजः ।
आर्जवेन यथातत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

தஸ்யாஸ் தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஹநுமான் மாருதாத்மஜ: ।
ஆர்ஜவேன யதாதத்வமாக்யாது முபசக்ரமே ॥ 3

தஸ்யா - அவளது
தத் - அந்த
வசனம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
மாருதாத்மஜ: - வாயுகுமாரரான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
ஆர்ஜவேன - அடக்கமாய்
யதாதத்வம் - உள்ளபடி
ஆக்யாதும் - சொல்ல
உபசக்ரமே - தொடங்கினார்.

राजा सर्वस्य लोकस्य महेन्द्रवरुणोपमः ।
रामो दाशरथिः श्रीमान् प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥

ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய மஹேந்த்ர வருணோபம: ।
ராமோ தாசரதி: ஶ்ரீமான் ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ॥

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வைதேஹ்யா சாபி பார்யயா ॥ 4

ஸர்வஸ்ய - எல்லா
லோகஸ்ய - உலகத்திற்கும்
ராஜா - அரசரான
மஹேந்த்ர வருணோபம: - இந்திரனையும் வருணனையும் ஒத்த
தாசரதி: - தசரத குமாரராகிய
ஶ்ரீமான் - ஶ்ரீமானான
ராம: - ஶ்ரீராமர்,
ப்ராத்ரா - உடன்பிறந்தவரான
லக்ஷ்மணேன ஸஹ ச- லக்ஷ்மணரோடும்
வைதேஹ்யா - விதேஹதேச மன்னரின் பெண்ணான
பார்யயா அபி - மனைவியோடும்
தண்டகாவனம் - தண்டகவனத்திற்கு
ப்ரவிஷ்ட: - வந்தார்.

तस्य भार्या जनस्थानाद्रावणेन हृता बलात् ॥

தஸ்ய பார்யா ஜனஸ்தாநாத் ராவணேன ஹ்ருதா பலாத் ॥ 5

தஸ்ய - அவருடைய
பார்யா - மனைவி
ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
ராவணேன - ராவணனால்
பலாத் - நிர்ப்பந்தமாய்
ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்.

वीरस्तस्य सखा राज्ञः सुग्रीवो नाम वानरः ।
राजा वानरमुख्यानां येन प्रस्थापिता वयम् ॥

வீரஸ்தஸ்ய ஸகா ராஜ்ஞ: ஸுக்ரீவோ நாம வாநர: ।
ராஜா வாநர முக்யாநாம் யேந ப்ரஸ்தாபிதா வயம் ॥ 6

ஸுக்ரீவ: நாம - சுக்ரீவர் என்ற
வாநர: - வானர
வீர: - வீரர்
தஸ்ய - அந்த
ராஜ்ஞ: - அரசருக்கு
ஸகா - அன்பர்.
வாநர முக்யாநாம் - வானரச்ரேஷ்டர்களுக்கு
ராஜா - அரசர்.
யேந - அவரால்
வயம் - நாங்கள்
ப்ரஸ்தாபிதா: - அனுப்பப்பட்டவர்கள்.

अगस्त्याचरितामाशां दक्षिणां यमरक्षिताम् ।
सहैभिर्वानरैर्मुख्यैरङ्गदप्रमुखैर्वयम् ॥

அகஸ்த்யா சரிதா மாஶாம் தக்ஷிணாம் யமரக்ஷிதாம் ।
ஸஹை பிர்வாநரைர் முக்யைரங்கத ப்ரமுகைர்வயம் ॥ 7

रावणं सहिताः सर्वे राक्षसं कामरूपिणम् ।
सीतया सह वैदेह्या मार्गध्वमिति चोदिताः ॥

ராவணம் ஸஹிதா: ஸர்வே ராக்ஷஸம் காமரூபிணம் ।
ஸீதயா ஸஹ வைதேஹ்யா மார்கத்வமிதி சோதிதா: ॥ 8

ஏபி: - இந்த
அங்கத ப்ரமுகை: - அங்கதனைத் தலைமையாகவுடைய
முக்யை: - ப்ரதானரான
வாநரை: - வானரர்களோடு
ஸஹ - கூட
வயம் - நாங்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸஹிதா: - ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாய்
வைதேஹ்யா - விதேக மன்னரின் பெண்ணான
ஸீதயா ஸஹ - ஸீதையோடு கூட
காமரூபிணம் - நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல
ராவணம் - ராவணனென்ற
ராக்ஷஸம் - ராக்ஷதனையும்

மார்கத்வம் இதி - தேடக்கடவீர்களென்று
அகஸ்த்யா சரிதாம் - அகஸ்தியர் வசிப்பதாயும்
யம ரக்ஷிதாம் - யமனது காவலிலுள்ளதுமான
தக்ஷிணாம் - தென்
ஆஶாம் - திக்குக்கு
சோதிதா: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்கள்.

विचित्य तु वयं सर्वे समग्रां दक्षिणां दिशम् ।
बुभुक्षिताः परिश्रान्ता वृक्षमूलमुपाश्रिताः ॥

விசித்ய து வயம் ஸர்வே ஸமக்ராம் தக்ஷிணாம் திஶம் ।
புபுக்ஷிதா: பரிஶ்ராந்தா வ்ருக்ஷமூலமுபாஶ்ரிதா: ॥ 9

வயம் - நாங்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
தக்ஷிணாம் - தென்
திஶம் - திசையை
ஸமக்ராம் - முழுவதையும்
விசித்ய - தேடி
புபுக்ஷிதா: - பசிகொண்டவர்களாய்
பரிஶ்ராந்தா: - மிகக் களைத்தவர்களாய்
து - இந்த ஸ்திதியில்
வ்ருக்ஷமூலம் - ஒரு மரத்தினடியை
உபாஶ்ரிதா: - அடைந்தோம்.

विवर्णवदनाः सर्वे सर्वे ध्यानपरायणाः ।
नाधिगच्छामहे पारं मग्नाश्चिन्तामहार्णवे ॥

விவர்ணவதநா: ஸர்வே ஸர்வே த்யானபராயணா: ।
நாதிகச்சாமஹே பாரம் மக்நாஶ்சிந்தா மஹார்ணவே ॥ 10

ஸர்வே - எல்லோரும்
விவர்ண வதநா: - முகம் வாடினவர்களாக ஆனோம்;
ஸர்வே - எல்லோரும்
த்யான பராயணா: - சிந்தை மேலிட்டவர்களாக ஆனோம்;
சிந்தா மஹார்ணவே - கவலைப் பெருங்கடலில்
மக்நா: - மூழ்கினவர்களாய்
பாரம் - முடிவை
அதிகச்சாமஹே ந - காணாதிருந்தோம்.

चारयन्तंस्ततश्चक्षुर्दृष्टवन्तो वयं बिलम् ।
लतापादपसंछन्नं तिमिरेण समावृतम् ॥

சாரயந்தஸ்ததஶ்சக்ஷுர் த்ருஷ்டவந்தோ வயம் பிலம் ।
லதாபாதப ஸஞ்சன்னம் திமிரேண ஸமாவ்ருதம் ॥ 11

சக்ஷு: - கண்களை
சாரயந்த: - அங்குமிங்கும் செலுத்திய
வயம் - நாங்கள்
தத: - அப்பொழுது
லதா பாதப ஸஞ்சன்னம் - கொடிகளாலும் மரங்களாலும் சூழப்பட்ட
திமிரேண - இருளால்
ஸமாவ்ருதம் - நிறைந்துள்ள
பிலம் - பிலத்தை
த்ருஷ்ட வந்த: - கண்டவர்களாக ஆனோம்.

अस्माद्धंसा जलक्लिन्नाः पक्षैः सलिलविस्रवैः ।
कुरराः सारसाश्चैव निष्पतन्ति पतत्रिणः ॥

அஸ்மாத் ஹம்ஸா ஜலக்லிந்நா: பக்ஷை: ஸலிலவிஸ்ரவை: ।
குரரா: ஸாரஸாஶ்சைவ நிஷ்பதந்தி பதத்ரிண: ॥ 12

ஹம்ஸா: ச - ஹம்ஸங்களும்,
குரரா: - மீன்குத்திப் பறவைகளும்,
ஸாரஸா: - குளத்திலிருப்பவைகளான
பதத்ரிண: ஏவ - பக்ஷிகளும்,
ஸலில விஸ்ரவை: - நீரை ஒழுகவிடும்
பக்ஷை: - இறக்கைகளோடு
ஜலக்லிந்நா: - ஜலத்தில் நனைந்தவைகளாய்
அஸ்மாத் - இவ்விடமிருந்து
நிஷ்பதந்தி - வெளிப்பட்டுவந்தன.

साध्वत्र प्रविशामेति मया तूक्ताः प्लवङ्गमाः ॥

ஸாத்வத்ர ப்ரவிஶாமேதி மயா தூக்தா: ப்லவங்கமா: ॥ 13

ஸாது - நல்லது,
அத்ர - இதில்
ப்ரவிஶாம - புகுவோம்,
இதி - என்று
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
மயா - என்னால்
து - இப்பொழுது
உக்தா: - சொல்லப்பட்டார்கள்.

तेषामपि हि सर्वेषामनुमानमुपागतम् ।
गच्छाम प्रविशामेति भर्तृकार्यत्वरान्विताः ॥

தேஷாமபி ஹி ஸர்வேஷாமநுமான முபாகதம் ।
கச்சாம ப்ரவிஶாமேதி பர்த்ருகார்யத்வரான் விதா: ॥ 14

பர்த்ரு கார்ய	-	எஜமானன் காரியத்தில் துரையோடு
த்வரான்விதா:		கூடினவர்கள்
ஹி	-	ஆதலால்
தேஷாம்	-	அந்த
ஸர்வேஷாம் அபி	-	எல்லோருக்கும்
கச்சாம	-	போவோம்,
ப்ரவிஶாம	-	புகுவோம்,
இதி	-	என்ற
அநுமானம்	-	அபிப்பிராயம்
உபாகதம்	-	உண்டாயிற்று.

ततो गाढं निपतिता गृह्य हस्तौ परस्परम् ।
इदं प्रविष्टाः सहसा बिलं तिमिरसंवृतम् ॥

ததோ காடம் நிபதிதா க்ருஹ்ய ஹஸ்தௌ பரஸ்பரம் ।
இதம் ப்ரவிஷ்டா: ஸஹஸா பிலம் திமிரஸம்வ்ருதம் ॥ 15

தத:	-	அதின்மேல்
பரஸ்பரம்	-	ஒருவருக்கொருவர்
ஹஸ்தௌ	-	கைகளை
காடம்	-	கெட்டியாய்
க்ருஹ்ய	-	பற்றிக்கொண்டு,
நிபதிதா:	-	இறங்கினவர்களாய்
திமிர ஸம்வ்ருதம்	-	இருள்மூடிய
இதம்	-	இந்த
பிலம்	-	பிலத்தை
ஸஹஸா	-	உடனே
ப்ரவிஷ்டா:	-	நுழைந்தவர்களாக ஆனோம்.

एतन्नः कार्यमेतेन कृत्येन वयमागताः ॥

ஏதந்ந: கார்யமேதேந க்ருத்யேன வயமாகதா: ॥ 16

ஏதத்	-	இது
ந: கார்யம்	-	எங்களது கார்யம்,
ஏதேந	-	இந்த
க்ருத்யேன	-	கார்யத்தோடே
வயம்	-	நாங்கள்
ஆகதா:	-	வந்தவர்கள்.

आतिथ्यधर्मदत्तानि मूलानि च फलानि च ।
अस्माभिरुपभुक्तानि बुभुक्षापरिपीडितैः ॥

ஆதித்ய தர்ம தத்தாநி மூலாநி ச பலாநி ச ।
அஸ்மாபிருப புக்தானி புபுக்ஷாபரிபீடிதை: ॥ 17

ஆதித்ய தர்ம தத்தாநி	-	அதிதிபூஜையின் தர்மத்தால் கொடுக்கப்பட்ட
மூலாநி ச	-	கிழங்குகளும்
பலாநி ச	-	பழங்களும்
புபுக்ஷா பரிபீடிதை:	-	பசியால் மிக்க வருந்திய
அஸ்மாபி:	-	எங்களால்
உபபுக்தானி	-	திருப்தியாய் புசிக்கப்பட்டன.

यत्त्वया रक्षिताः सर्वे म्रियमाणा बुभुक्षया ।
ब्रूहि प्रत्युपकारार्थं किं ते कुर्वन्तु वानराः ॥

யத்த்வயா ரக்ஷிதா: ஸர்வே ம்ரியமாணா புபுக்ஷயா ।
ப்ரூஹி ப்ரத்யுபகாரார்தம் கிம் தே குர்வந்து வாநரா: ॥ 18

த்வயா	-	உம்மால்
புபுக்ஷயா	-	பசியினால்
ம்ரிய மாணா:	-	உயிர் மாய்ந்திறக்கும்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ரக்ஷிதா:	-	காப்பாற்றப்பட்டவர்களாக ஆனோம்.
யத்	-	ஆனதால்
தே	-	உமக்கு
வாநரா:	-	வானரர்கள்
ப்ரத்யுபகாரார்தம்	-	ப்ரத்யுபகாரமாக
கிம்	-	யாது
குர்வந்து	-	செய்யவேண்டும்,
ப்ரூஹி	-	சொல்லும்.

एवमुक्ता तु सर्वज्ञा वानरैस्तैः स्वयंप्रभा ।
प्रत्युवाच ततः सर्वानिदं वानरयूथपान् ॥

ஏவமுக்த்தா து ஸர்வஞா வாநரைஸ்தை: ஸ்வயம் ப்ரபா ।
ப்ரத்யுவாச தத: ஸர்வாநிதம் வாநரயூதபான் ॥ 19

தை:	-	அந்த
வாநரை:	-	வானரர்களால்
ஏவம்	-	மேற்சொல்லியவாறு
உக்த்தா	-	சொல்லப்பட்ட
ஸர்வஞா	-	எல்லாம் அறிந்த
ஸ்வயம் ப்ரபா:	-	ஸ்வயம்ப்ரபை
தத:	-	அப்பொழுது
வாநரயூதபான்	-	வானரசிரேஷ்டர்கள்
ஸர்வாந்	-	எல்லோரையும் பார்த்து

இதம் து - பின்வருவதையே
ப்ரத்யுவாச - பதிலாக மொழிந்தனள்.

सर्वेषां परितुष्टास्मि वानराणां महात्मनाम् ।
चरन्त्या मम धर्मेण न कार्यमिह केनचित् ॥

ஸர்வேஷாம் பரிதுஷ்டாஸ்மி வாநராணாம் மஹாத்மநாம் ॥
சரந்த்யா மம தர்மேண ந கார்யமிஹ கேநசித் ॥ 20

தரஸ்விநாம் - மிக்க பராக்ரமமுடைய
வாநராணாம் - வானரர்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோரிடத்திலும்
பரிதுஷ்டா அஸ்மி - சந்தோஷமடைந்தேன்.
தர்மேண - தெய்வபக்தியோடு
சரந்த்யா: - காலங்கழிக்கிற
மம - எனக்கு
இஹ - இங்கு
கேநசித் - ஒருவராலும்
கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம்
ந - ஒன்றுமில்லை.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே பிலப்ரவேஶகாரண கதநம் நாம த்விபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

த்ரிபஞ்சாஶ: ஸர்க: - 53

एवमुक्तः शुभं वाक्यं तापस्या धर्मसंहितम् ।
उवाच हनुमान् वाक्यं तामनिन्दितचेष्टिताम् ॥

ஏவமுக்த: ஶுபம் வாக்யம் தாபஸ்யா தர்மஸம்ஹிதம் ।
உவாச ஹநுமான் வாக்யம் தாமநிந்தித சேஷ்டிதாம் ॥ 1

தாபஸ்யா - தபசியினால்
தர்மஸம்ஹிதம் - தர்மத்தோடியைந்த
ஶுபம் - மிகச்சிலாகிக்கத்தகுந்த
வாக்யம் - சொல்லை,
ஏவம் - மேற்கண்டவிதம்
உக்த: - சொல்லப்பெற்ற
ஹநுமான் - ஹனுமார்
அநிந்தித சேஷ்டிதாம் - தோஷரஹித அனுஷ்டானமுள்ள
தாம் - அவளைப் பார்த்து
வாக்யம் - ஒரு மொழியை
உவாச - சொன்னார்.

शरणं त्वां प्रपन्नाः स्मः सर्वे वै धर्मचारिणि ।
यः कृतः समयोऽस्माकं सुग्रीवेण महात्मना ॥

ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நா: ஸ்ம: ஸர்வே வை தர்மசாரிணி ।
ய: க்ருத: ஸமயோऽஸ்மாகம் ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ॥ 2

स च कालो ह्यतिक्रान्तो बिले नः परिवर्तताम् ।
सा त्वमस्माद्बिलाद्घोरादुत्तारयितुमर्हसि ॥

ஸ ச காலோ வ்யதிக்ராந்தோ பிலே ந: பரிவர்ததாம் ।
ஸா த்வமஸ்மாத் பிலாத் கோராதுத்தாரயிதுமர்ஹஸி ॥ 3

தர்மசாரிணி - அறவொழுக்கமுடையாய்!
ஸர்வே வை - எல்லோரும்
த்வாம் - உம்மை
ஶரணம் - சரணமாக
ப்ரபந்நா: ஸ்ம - அடைந்தவர்களாகிறோம்;
மஹாத்மநா - மகாத்மாவான
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவரால்
க்ருத: - வரையறுக்கப்பட்ட
ஸமய: - காலம்
ய: - எதுவோ
ஸ: - அந்த
கால: து - காலமும்

பிலே	- குகையில்
பரிவர்த்தாம்	- சுற்றிக் கொண்டிருந்த
அஸ்மாகம்	- எங்களுக்கு
வ்யதிக்ராந்த:	- கழிந்துவிட்டது;
ச	- ஆதலால்
ஸா	- அந்த
த்வம்	- நீர்
கோராத்	- கோரமான
அஸ்மாத்	- இந்த
பிலாத்	- குகையிலிருந்து
உத்தாரயிதும்	- கரையேற்ற
அர்ஹஸி	- வேண்டியவராகிறீர்.

तस्मात् सुग्रीववचनादतिक्रान्तान् गतायुषः ।
त्रातुमर्हसि नः सर्वान् सुग्रीवभयशङ्कितान् ॥

தஸ்மாத் ஸுக்ரீவ வசநாததிக்ராந்தான் கதாயுஷ: ।
த்ராது மர்ஹஸி ந: ஸர்வான் ஸுக்ரீவ பய ஶங்கிதான் ॥ 4

தஸ்மாத்	- அந்த
ஸுக்ரீவ வசநாத்	- ஸுக்ரீவர் ஆஜ்ஞையில் நின்றும்
அதிக்ராந்தான்	- மீறி நடந்த
ஸுக்ரீவ பய ஶங்கிதான்	- ஸுக்ரீவருடைய பயத்தால் திகில்கொண்ட
கதாயுஷ:	- பிராணன்போன பிராயமாக இருக்கின்ற
ந:	- எங்களை
ஸர்வான்	- எல்லோரையும்
த்ராதும் அர்ஹஸி	- காப்பாற்ற வேண்டும்.

महच्च कार्यमस्माभिः कर्तव्यं धर्मचारिणि ।
तच्चापि न कृतं कार्यमस्माभिरिहवासिभिः ॥

மஹச்ச கார்ய மஸ்மாபி: கர்தவ்யம் தர்மசாரிணி ।
தச்சாபி ந க்ருதம் கார்யமஸ்மாபிரிஹவாஸிபி: ॥ 5

தர்மசாரிணீ	- அறவொழுக்கமுடையாய்!
அஸ்மாபி:	- எங்களால்
கர்தவ்யம்	- செய்யவேண்டிய
கார்யம் ச	- கார்யமோ
மஹத்	- மிகப்பெரியது,
இஹ	- இங்கு
வாஸிபி:	- காலங்கழிக்கிற
அஸ்மாபி:	- எங்களால்
தத் கார்யம்	- அந்தக் கார்யம்

அபி	- இன்னும்
ந க்ருதம் ச	- செய்யப்படவேயில்லை.

एवमुक्ता हनुमता तापसी वाक्यमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்த்வா ஹநுமதா தாபஸீ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 6

ஹநுமதா	- ஹனுமாரால்
ஏவம்	- இவ்விதம்
உக்த்தா	- சொல்லப்பட்ட
தாபஸீ	- தாபஸி
வாக்யம்	- வாக்யத்தை
அப்ரவீத்	- சொன்னாள்.

जीवता दुष्करं मन्ये प्रविष्टेन निवर्तितुम् ॥

ஜீவதா துஷ்கரம் மன்யே ப்ரவிஷ்டேந நிவர்திதும் ॥ 7

ப்ரவிஷ்டேந	- புகுந்தவனாலே
ஜீவதா	- உயிருடன்
நிவர்திதும்	- திரும்புவதற்கு
துஷ்கரம்	- அசாத்யமென்று
மன்யே	- அறிவேன்.

तपसस्तु प्रभावेण नियमोपार्जितेन च ।
सर्वानेव बिलादस्मादुद्धरिष्यामि वानरान् ॥

தபஸஸ்து ப்ரபாவேண நியமோபார்ஜிதேந ச ।
ஸர்வா நேவ பிலாதஸ்மாத் உத்தரிஷ்யாமி வானரான் ॥ 8

ஸர்வாந்	- எல்லா
வானரான் ச	- வானரர்களையும்
அஸ்மாத் பிலாத்	- இந்த குகையினின்றும்
தபஸ:	- தவத்தினுடைய
நியமோபார்ஜிதேந	- நியமங்களால் சம்பாதித்த
ப்ரபாவேண து	- பிரபாவத்தினாலேயே
ஏவ	- இந்த க்ஷணமே
உத்தரிஷ்யாமி	- நான் வெளியில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறேன்.

निमीलयत चक्षूंषि सर्वे वानरपुङ्गवाः ।
न हि निष्क्रमितुं शक्यमनिमीलितलोचनैः ॥

நிமீலயத சக்ஷூம்ஷி ஸர்வே வானர புங்கவா: ।
ந ஹி நிஷ்க்ரமிதும் ஶக்ய மநி மீலித லோசனை: ॥ 9

வானர புங்கவா:	- வானரவீரர்காள்!
அநிமீலித லோசனை:	- மூடாத கண்களையுடையவர்களாலே
நிஷ்க்ரமிதும்	- வெளியில் போவதற்கு
ந ஶக்யம்	- முடியாது

ஹி - ஆனதால்
சக்ஷூம்ஷி - கண்களை
ஸர்வே - எல்லோரும்
நிமீலயத - மூடிக்கொள்ளுங்கள்.

ततः संमीलिताः सर्वे सुकुमाराङ्गुलैः करैः ।
सहसा पिदधुर्दृष्टिं हृष्टा गमनकाङ्क्षिणः ॥

தத: ஸம்மீலிதா: ஸர்வே ஸுகுமாராங்குலை: கரை: ।
ஸஹஸா பிததுர்த்ருஷ்டிம் ஹ்ருஷ்டா கமனகாங்க்ஷிண: ॥ 10

தத: - அப்பொழுது
ஸஹஸா - அந்த க்ஷணமே
கமன காங்க்ஷிண: - வெளியே போக வேண்டுமென்ற இச்சையை உடையவர்களாய்,
ஹ்ருஷ்டா: - களிப்புற்றவர்களாய்,
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸம்மீலிதா: - இமைகளால் மூடிக்கொண்டவர்களாய்
ஸுகுமாராங்குலை:- மெல்லிய விரல்களையுடைய
கரை: - கைகளினாலும்,
த்ருஷ்டிம் - கண்களை
அபிதது: - மூடிக்கொண்டார்கள்.

वानरास्तु महात्मानो हस्तरुद्धमुखास्तदा ।
निमेषान्तरमात्रेण बिलादुत्तारितास्तया ॥

வானராஸ்து மஹாத்மானோ ஹஸ்தருத்தமுகாஸ்ததா ।
நிமேஷாந் தரமாத்ரேண பிலாதுத்தாரி தாஸ் தயா ॥ 11

ஹஸ்தருத்தமுகா: - கைகளால் மூடிக்கொண்ட முகங்களுடைய
மஹாத்மாந: - மஹாத்மாக்களான
வானரா: - வானரர்கள்
து - இந்த ஸ்திதியில்
நிமேஷாந்தர மாத்ரேண- ஒரு நிமிஷ காலத்திற்குள்ளே
பிலாத் - குகையில்நின்று
தயா - அவளால்
ததா - அப்பொழுது
உத்தாரிதா: - வெளிப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

ततस्तान् वानरान् सर्वांस्तापसी धर्मचारिणी ।
निःसृतान् विषमात्तस्मात् समाश्वस्येदमब्रवीत् ॥

ததஸ்தான் வாநராான் ஸர்வான் தாபஸீ தர்ம சாரிணீ ।
நி: ஸ்ருதான் விஷமாத் தஸ்மாத் ஸமாஶ்வாஸ்யேத மப்ரவீத் ॥ 12

தர்மசாரிணீ - தர்மநிஷ்டையுள்ள
தாபஸீ - தபஸ்வினி
தஸ்மாத் - அந்த
விஷமாத் - அகோசரமான இடத்தினின்று
நிஸ்ஸ்ருதான் - தப்பி வெளிவந்த
தான் - அந்த
ஸர்வான் - எல்லா
வாநரான் - வானரர்களையும்
ஸமாஶ்வாஸ்ய - உத்ஸாஹப்படுத்தி,
இதம் - இனிவருவதை
தத: - அப்பொழுது
அப்ரவீத் - சொன்னாள்.

एष विन्ध्यो गिरिः श्रीमान्नानाद्रुमलताकुलः ।
एष प्रस्रवणः शैलः सागरोऽयं महोदधिः ॥

ஏஷ விந்த்யோ கிரி: ஶ்ரீமான் நாநாத்ருமல தாகுல: ।
ஏஷ ப்ரஸ்ரவண: ஶைல: ஸாகரோऽயம் மஹோ ததி: ॥ 13

நாநாத்ரும லதாகுல:- நானாவித மரங்களும் கொடிகளுமடர்ந்த
ஶ்ரீமான் - அழகிய
விந்த்ய: கிரி: - விந்திய பர்வதம்
ஏஷ: - இது,
ப்ரஸ்ரவண: - ப்ரஸ்ரவணம் எனும்
ஶைல: ஏவ - பர்வதம் இது,
மஹோததி: - மஹோததி என்கிற
ஸாகர: - சமுத்திரம்
அயம் - இது.

स्वस्ति वोऽस्तु गमिष्यामि भवनं वानरर्षभाः ।
इत्युक्त्वा तद्बिलं श्रीमत् प्रविवेश स्वयंप्रभा ॥

ஸ்வஸ்தி வோऽஸ்து கமிஷ்யாமி பவனம் வானரர்ஷபா: ।
இத்யுக்த்வா தத்பிலம் ஶ்ரீமத் ப்ரவிவேஶ ஸ்வயம் ப்ரபா ॥ 14

வானரர்ஷபா: - வானரோத்தமர்களே!
வ: - உங்களுக்கு
ஸ்வஸ்தி அஸ்து - நன்மை உண்டாகுக,
பவனம் - மாளிகைக்கு
கமிஷ்யாமி - நான் போகிறேன்,
இதி - என்று
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ஸ்வயம் ப்ரபா - ஸ்வயம்ப்ரபை
தத் - அந்த
ஶ்ரீமத் - ப்ரக்யாதியான

பிலம் - குகைக்குள்
ப்ரவிவேஶ - புகுந்தாள்.

ततस्ते ददृशुर्घोरं सागरं वरुणालयम् ।
अपारमभिगर्जन्तं घोरैरूर्मिभिरावृतम् ॥

ததஸ்தே தத்ருஶுர் கோரம் ஸாகரம் வருணாலயம் ।
அபாரமபிகர் ஜந்தம் கோரைரூர்மிபிராவ்ருதம் ॥ 15

தத - பிறகு
தே - அவர்கள்
கோரை: - பயங்கரமான
ஊர்மிபி: - அலைகளால்
ஆவ்ருதம் - சூழப்பட்ட
அபிகர்ஜந்தம் - பெருங்கோஷமிடும்
அபாரம் - கரையற்ற
வருணாலயம் - வருணனுக்கிருப்பிடமாகிய
கோரம் - கம்பீரமான
ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

मयस्य मायाविहितं गिरिदुर्गं विचिन्वताम् ।
तेषां मासो व्यतिक्रान्तो यो राज्ञा समयः कृतः ॥

மயஸ்ய மாயா விஹிதம் கிரிதுர்கம் விசின்வதாம் ।
தேஷாம் மாஸோ வ்யதிக்ராந்தோ யோ ராஜ்ஞா ஸமய: க்ருத: ॥ 16

மயஸ்ய - மயனுடைய
மாயா விஹிதம் - மாயையால் செய்த
கிரிதுர்கம் - மலைக்குஹையை
விசின்வதாம் - ஆராய்ந்து பார்த்த
தேஷாம் - அவர்களுக்கு
ராஜ்ஞா - அரசனால்
க்ருத: - வரையறுக்கப்பட்ட
ஸமய: - காலம்
ய: - எதுவோ அது
மாஸ: - ஒரு மாதம்
வ்யதிக்ராந்த: - பூர்த்தியாய் கடந்துவிட்டது.

विन्ध्यस्य तु गिरेः पादे संप्रपुष्पितपादपे ।
उपविश्य महात्मानश्चिन्तामापेदिरे तदा ॥

விந்த்யஸ்ய து கிரே: பாதே ஸம்ப்ரபுஷ்பித பாதபே ।
உபவிஶ்ய மஹாத்மாநஶ் சிந்தா மாபேதிரே ததா ॥ 17

ததா - அப்பொழுது
மஹாத்மாந: - மஹாத்மாக்கள்
ஸம்ப்ரபுஷ்பித பாதபே- நன்றாய் அலர்ந்த மலர்ச்செறிந்த மரங்களையுடைய
விந்த்யஸ்ய - விந்திய
கிரே: - பர்வதத்தினுடைய
பாதே - அடிவாரத்தில்
உபவிஶ்ய - உட்கார்ந்துகொண்டு,
து - இது விஷயத்தில்
சிந்தாம் ஆபேதிரே - சிந்திக்கலாயினர்.

ततः पुष्पातिभाराग्राल्लताशतसमावृतान् ।
द्रुमान् वासन्तिकान् दृष्ट्वा बभूवुर्भयशङ्किताः ॥

தத: புஷ்பாதி பாராக்ரான் லதா ஶதஸமாவ்ருதான் ।
த்ருமான் வாஸந்திகான் த்ருஷ்ட்வா பபூவுர் பய ஶங்கிதா: ॥ 18

தத: - அப்பொழுது
லதா ஶத ஸமாவ்ருதான்- அநேகக் கொடிகளால் சூழப்பட்ட
த்ருமான் - விருக்ஷங்களை
வாஸந்திகான் - வஸந்தகாலத்தை ஸூசிப்பிக்குமவைகளாய்
புஷ்பாதி பாராக்ரான்- புஷ்பங்கள் நிறைந்த நுனிகளையுடையனவாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
பயஶங்கிதா: - பயத்தால் திகிலடைந்தவர்களாக
பபூவு: - ஆனார்கள்.

ते वसन्तमनुप्राप्तं प्रतिवेद्य परस्परम् ।
नष्टसंदेशकालार्था निपेतुर्धरणीतले ॥

தே வஸந்தமநுப்ராப்தம் ப்ரதிவேத்ய பரஸ்பரம் ।
நஷ்ட ஸந்தேஶ காலார்தா நிபேதுர் தரணீதலே ॥ 19

தே - அவர்கள்
வஸந்தம் - வஸந்தகாலத்தை
அநுப்ராப்தம் - கிட்டிவிட்டதாக
பரஸ்பரம் - ஒவ்வொருவரும்
ப்ரதிபுத்துத்வா - தெரிந்துகொண்டு,
நஷ்ட ஸந்தேஶ - ஆஜ்ஞையையும், தவணையையும்
காலார்தா: - கார்யசித்தியையும் இழந்தவர்களாய்
தரணீதலே - பூமியில்
நிபேது: - விழுந்தார்கள்.

ततस्तान् कपिवृद्धास्तु शिष्टाश्चैव वनौकसः ।
वाचा मधुरयाभाष्य यथावदनुमान्य च ॥

ததஸ்தான் கபிவ்ருத் தாம்ஸ்து ஶிஷ்டான் ஶ்சைவ வனௌகஸ: ।
வாசாமதுரயாபாஷ்ய யதாவதநுமாந்ய ச ॥ 20

स तु सिंहवृषस्कन्धः पीनायतभुजः कपिः ।
युवराजो महाप्राज्ञ अङ्गदो वाक्यमब्रवीत् ॥

ஸ து ஸிம்ஹவ்ருஷஸ்கந்த: பீநாயதபுஜ: கபி: ।
யுவரா ஜோ மஹா ப்ராஞு அங்கதோ வாக்ய மப்ரவீத் ॥ 21

தத: - அச்சமயத்தில்
ஸிம்ஹ வ்ருஷஸ்கந்த:- ஆண்சிங்கத்தின் தோள்களைப்போல்
பீநாயதபுஜ: - பருத்து நீண்ட கைகளையுடைய,
மஹாப்ராஞு: - புத்திமானான
ஸ: - அந்த
அங்கத: - அங்கதனென்ற
கபி: - வானரரான
யுவராஜ: - இளவரசு
கபி வ்ருத்தான் து - வானரவிருத்தர்களையும்,
ஶிஷ்டான் ஏவ - அறிவில் முதிர்ந்தவர்களையும்,
தான் - அந்த
வனௌகஸ: ச - வானரர் முதலிய எல்லோரையும்,
மதுரயா - இனிய
வாசா - வாக்கால்
ஆபாஷ்ய - அழைத்து,
யதாவத் - கிரமப்படி
அநுமான்ய ச - உபசாரம் செய்து,
து - தன்மட்டில்
வாக்யம் - மொழியை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

शासनात् कपिराजस्य वयं सर्वे विनिर्गताः ।
मासः पूर्णो बिलस्थानां हरयः किं न बुध्यते ॥

ஶாஸநாத் கபிராஜஸ்ய வயம் ஸர்வே விநிர்கதா: ।
மாஸ: பூர்ணோ பிலஸ்தாநாம் ஹரய: கிம் ந புத்யதே ॥ 22

கபிராஜஸ்ய - வானர மன்னருடைய
ஶாஸநாத் - ஆஜ்ஞையால்
வயம் - நாம்
ஸர்வே - எல்லோரும்
விநிர்கதா: - வெளிப்புறப்பட்டவர்கள்;
பிலஸ்தாநாம் - குஹையிலிருக்கையில்
மாஸ: - ஒரு மாதம்
பூர்ண: - முடிந்துவிட்டது.
ஹரய: - வானரர்களே!
கிம் ந புத்யதே - ஏன் கவனிக்கப்படவில்லை?

वयमाश्वयुजे मासि कालसंख्याव्यवस्थिताः ।
प्रस्थिताः सोऽपि चातीतः किमतः कार्यमुत्तरम् ॥

வயமாஶ்வயுஜே மாஸி காலஸங்க்யா வ்யவஸ் திதா: ।
ப்ரஸ்திதா: ஸோऽபி சாதீத: கிமத: கார்யமுத்தரம் ॥ 23

அபி - மேலும்
வயம் - நாம்
ஆஶ்வயுஜே - ஆச்வினை என்ற (ஐப்பசி)
மாஸி - மாதத்தில்
கால ஸங்க்யா வ்யவஸ்திதா: - காலக்கணக்கின் நிஷ்கர்ஷைக்குட்பட்டவர்களாய்
ப்ரஸ்திதா: - வெளிப்புறப்பட்டவர்கள்;
ஸ: ச - அதுவும்
அதீத: - அதிக்ரமித்துவிட்டது;
அத: - இனிமேல்
உத்தரம் - அடுத்து
கார்யம் - செய்யவேண்டிய காரியம்
கிம் - என்ன?

भवन्तः प्रत्ययं प्राप्ता नीतिमार्गविशारदाः ।
हितेष्वभिरता भर्तुर्निर्दिष्टाः सर्वकर्मसु ॥

பவந்த: ப்ரத்யயம் ப்ராப்தா நீதிமார்க விஶாரதா: ।
ஹிதேஷ்வபிரதா பர்துர் நிர்விஷ்டா: ஸர்வகர்மஸு ॥ 24

பவந்த: - நீங்கள்
பர்து: - எஜமானுடைய
ப்ரத்யயம் - நம்பிக்கையை
ப்ராப்தா: - பெற்றவர்கள்,
நீதிமார்க விஶாரதா:- ராஜ்யதந்திர சாஸ்திரத்தில் வல்லவர்கள்,
ஹிதேஷு - நன்மைகளில்
அபிரதா: - ஆஸக்தியுடையவர்கள்,
ஸர்வ கர்மஸு - எல்லாத் தொழில்களிலும்
நிர்விஷ்டா: - முற்றிலும் பிரயோகிக்கப்பட்டவர்கள்.

कर्मस्वप्रतिमाः शूरा दिक्षु विश्रुतपौरुषाः ।
मां पुरस्कृत्य निर्याताः पिङ्गाक्षेशप्रचोदिताः ॥

கர்மஸ்வப்ரதிமா: ஶூராதிக்ஷு விஶ்ருதபௌருஷா: ।
மாம் புரஸ் க்ருத்ய நிர்யாதா: பிங்கா க்ஷேஶ ப்ரசோதிதா: ॥ 25

கர்மஸு - கார்யங்களில்
அப்ரதிமா: - ஒப்பில்லாதவர்கள்;
ஶூரா: - சூரர்கள்;

திக்ஷு - எல்லா திக்குகளிலும்
விம்ருத பௌருஷா:- ப்ரசித்திபெற்ற பௌருஷமுள்ளவர்கள்;
பிங்காக்ஷப்ரசோதிதா:-வானர அரசனால் ஏவப்பட்டவர்களாய்
மாம் - என்னை
புரஸ்க்ருத்ய - அனுசரித்து,
நிர்யாதா: - வெளிப்புறப்பட்டவர்கள்.

इदानीमकृतार्थानां मर्तव्यं नात्र संशयः ।
हरिराजस्य संदेशमकृत्वा कः सुखी भवेत् ॥

இதா நீமக்ருதார் தாநாம் மார்தவ்யம் நாத்ர ஸம்மய: ।
ஹரிராஜஸ்ய ஸந்தேமமக்ருத்வா க: ஸுகீ பவேத் ॥ 26

இதாநீம் - இப்பொழுது
அக்ருதார்தாநாம் - கார்யத்தை முடிக்காதவர்களுக்கு
மர்தவ்யம் - சாகவேண்டியதே;
அத்ர - இதில்
ஸம்மய: ந - சந்தேகமேயில்லை.
ஹரிராஜஸ்ய - வானரராஜனுடைய
ஸந்தேமம் - ஏவலை
அக்ருத்வா - செய்யாமல்,
க: - எவன்
ஸுகீ பவேத் - சுகியாயிருப்பான்?

तस्मिन्नतीते काले तु सुग्रीवेण कृते स्वयम् ।
प्रायोपवेशनं युक्तं सर्वेषां च वनौकसाम् ॥

தஸ்மின் நதீதே காலே து ஸுக்ரீவேண க்ருதே ஸ்வயம் ।
ப்ராயோபவேமனம் யுக்தம் ஸர்வேஷாம் ச வனௌகஸாம் ॥ 27

ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவரால்
ஸ்வயம் - தானாகவே
க்ருதே - குறிப்பிடப்பட்ட
தஸ்மின் - அந்த
காலே - தவணை
அதீதே து - கடந்துபோய்விட்ட அளவில்
வனௌகஸாம் - வானரர்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
ப்ராயோபவேமனம் ச- பட்டினியிருந்து உயிர்துறத்தலே
யுக்தம் - தக்கது.

तीक्ष्णः प्रकृत्या सुग्रीवः स्वामिभावे व्यवस्थितः ।
न क्षमिष्यति नः सर्वानपराधकृतो गतान् ॥

தீக்ஷ்ண: ப்ரக்ருத்யா ஸுக்ரீவ: ஸ்வாமிபாவே வ்யவஸ்தித: ।
ந க்ஷமிஷ்யதி ந: ஸர்வாநபராதக்ருதோ கதான் ॥ 28

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையாய்
தீக்ஷ்ண: - தப்பிதங்களை மன்னியாதவர்;
ஸ்வாமிபாவே - எஜமானத்தன்மையில்
வ்யவஸ்தித: - ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்;
அபராதக்ருத: - தப்பிநடந்தவர்களாய்
கதான் - திரும்பிவந்த
ந: ஸர்வாந் - நம்மெல்லோரையும்
ந க்ஷமிஷ்யதி - மன்னிக்க மாட்டார்.

अप्रवृत्तौ च सीतायाः पापमेव करिष्यति ।
तस्मात् क्षममिहाद्यैव गन्तुं प्रायोपवेशनम् ॥

அப்ரவ்ருத்தௌ ச ஸீதாயா: பாபமேவ கரிஷ்யதி ।
தஸ்மாத் க்ஷம மிஹாத்யைவ கந்தும் ப்ராயோபவேமனம் ॥

त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च धनानि च गृहाणि च ॥

த்யக்த்வா புத்ரான் ம்ச தாராம்ம்ச தநாநி ச க்ருஹாணிச ॥ 29

ஸீதாயா: - ஸீதையின்
அப்ர வ்ருத்தௌ - விருத்தாந்தத்தையறியாதவளவில்
பாபம் ஏவ - கொடிய தண்டனையே
ச - நிச்சயமாய்
கரிஷ்யதி - விதிப்பார்;
தஸ்மாத் - ஆகையால்
க்ருஹாணி ச - வீடுகளையும்
புத்ரான் ச - புத்திரர்களையும்
தநாநி ச - பொருள்களையும்
தாரான் ச - மனைவிமார்களையும்
த்யக்த்வா - நினையாமல்,
ப்ராயோபவேமனம் ஏவ- பட்டினிகிடந்து உயிரிழத்தல்தான்
அத்ய - இப்பொழுது
இஹ - இவ்விடத்தில்
க்ஷமம் - செய்யத்தக்க
ஹிதம் - நல்ல காரியம்.

यावन्नो घातयेद्राजा सर्वान् प्रतिगतानितः ।
वधेनाप्रतिरूपेण श्रेयान् मृत्युरिहैव नः ॥

யாவன் நோ காதயேத் ராஜா ஸர்வான் ப்ரதி கதாநித: ।
வதேநாப்ரதிரூபேண ம்ரேயான் ம்ருத்யுரிஹைவ ந: ॥ 30

ராஜா - மன்னர்
இத: - இங்கிருந்து
ப்ரதிகதாந் - திரும்பிச்சென்ற
ந: - நம்
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
காதயேத் - கொலை புரிவார்.
யாவத் - ஆகையால்
இஹ - இவ்விடத்தில்
அப்ரதிரூபேண - அத்விதீயமான
வதேந ஏவ - கஷ்டத்தாலேயே
ந: - நமக்கு
ம்ருத்யு: - உயிரிழத்தல்
ஶ்ரேயான் - சிரேயஸ்கரமானது.

न चाहं यौवराज्येन सुग्रीवेणाभिषेचितः ।
नरेन्द्रेणाभिषिक्तोऽस्मि रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥

ந சாஹம் யௌவராஜ்யேன ஸுக்ரீவேணா பிஷேசித: ।
நரேந்த்ரேணாபிஷிக்தோऽஸ்மி ராமேணாக்லிஷ்ட கர்மணா ॥ 31

அஹம் - நான்
ஸுக்ரீவேண - ஸுக்ரீவரால்
யௌவராஜ்யேன - இளவரசனென்ற பதவியோடு
அபிஷேசித: ந - நியமிக்கப்பட்டவன் அல்ல.
அக்லிஷ்ட கர்மணா - குறையற்ற செயல்களையுடைய
நரேந்த்ரேண - புருஷோத்தமரான
ராமேண ச - ஸ்ரீராமரால்தான்
அபிஷிக்த: அஸ்மி - பட்டம் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன்.

स पूर्वं बद्धवैरो मां राजा दृष्ट्वा व्यतिक्रमम् ।
घातयिष्यति दण्डेन तीक्ष्णेन कृतनिश्चयः ॥

ஸ பூர்வம் பத்தவைரோ மாம் ராஜா த்ருஷ்ட்வா வ்யதிக்ரமம் ।
காதயிஷ்யதி தண்டேன தீக்ஷ்ணேன க்ருதநிஶ்சய: ॥ 32

மாம் - என்னிடம்
பூர்வம் - ஏற்கனவே
பத்தவைர: - வைரம் வைத்த
ஸ: ராஜா - அந்த அரசர்
வ்யதிக்ரமம் - கட்டளை மீறுதலை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
க்ருத நிஶ்சய: - தீர்மானங்கொண்டவராய்
தீக்ஷ்ணேன - கொடுமையான
தண்டேன - தண்டனையோடு
காதயிஷ்யதி - உயிரை வாங்கிவிடுவார்.

किं मे सुहृद्भिर्व्यसनं पश्यद्भिर्जीवितान्तरे ।
इहैव प्रायमासिष्ये पुण्ये सागररोधसि ॥

கிம் மே ஸுஹ்ருத் பிர் வ்யஸனம் பஶ்யத்பிர் ஜீவிதாந்தரே ।
இஹைவ ப்ராய மாஸிஷ்யே புண்யே ஸாகரரோதஸி ॥ 33

ஜீவிதாந்தரே - உயிர் போகும்பொழுது
மே - எனது
வ்யஸனம் - கஷ்டத்தை
பஶ்யத்பி: - எதிரிலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
ஸுஹ்ருத்பி: - நண்பர்களால்
கிம் - என்ன பயன்?
இஹ ஏவ - இப்பொழுதே
புண்யே - புண்ணியமான
ஸாகரரோதஸி - சமுத்திரக்கரையில்
ப்ராயம் - பிராயோபவேசத்தை
ஆஸிஷ்யே - அடைவேன்.

एतच्छ्रुत्वा कुमारेण युवराजेन भाषितम् ।
सर्वे ते वानरश्रेष्ठाः करुणं वाक्यमब्रुवन् ॥

ஏதத் ஶ்ருத்வா குமாரேண யுவராஜேன பாஷிதம் ।
ஸர்வே தே வானர ஶ்ரேஷ்டா: கருணம் வாக்ய மப்ருவன் ॥ 34

யுவராஜேன - இளவரசான
குமாரேண - இராஜகுமாரனால்
பாஷிதம் - சொல்லப்பட்ட,
கருணம் - மனத்தை உருகச்செய்யும்
வாக்யம் - சொல்லை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
தே - அந்த
வானர ஶ்ரேஷ்டா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
ஏதத் - இதை
அப்ருவன் - சொன்னார்கள்.

तीक्ष्णः प्रकृत्या सुग्रीवः प्रियारक्तश्च राघवः ।
समीक्ष्याकृतकार्यांस्तु तस्मिंश्च समये गते ॥

தீக்ஷ்ண: ப்ரக்ருத்யா ஸுக்ரீவ: ப்ரியாரக்தஶ்ச ராகவ: ।
ஸமீக்ஷ்யாக்ருத கார்யாம்ஸ்து தஸ்மிந்ஶ்ச ஸமயே கதே ॥ 35

अदृष्टायां तु वैदेह्यां दृष्ट्वा चैव समागतान् ।
राघवप्रियकामार्थं घातयिष्यत्यसंशयम् ॥

அத்ருஷ்டாயாம் து வைதேஹ்யாம் த்ருஷ்ட்வா சைவ ஸமாகதான் ।
ராகவ ப்ரியகாமார்தம் காதயிஷ்யத்ய ஸம்ஶயம் ॥

न क्षमं चापराद्धानां गमनं स्वामिपार्श्वतः ॥

ந க்ஷமம் சாபராத்தாநாம் கமனம் ஸ்வாமி பார்ஶ்வத: ॥ 36

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையால்
தீக்ஷ்ண: - தப்பிதங்களை மன்னியாதவர்,
ராகவ: ச - ராகவரோ
ப்ரியா ரக்த: - மனைவியின்மேல் அன்புள்ளவர்,
வைதேஹ்யாம் - வைதேஹி
அத்ருஷ்டாயாம் து - காணப்படாமல்
தஸ்மின் - அந்த
ஸமயே - தவணை
கதே து - கடந்து
ஸமாகதான் - திரும்பி வந்திருக்கிற
அஸ்மான் - நம்மை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ச - அதன்மேல்
அக்ருத கார்யான் - காரியத்தை முடிக்காதவர்களாக
ஸமீக்ஷ்ய - உணர்ந்துகொண்டு
ராகவ ப்ரிய காமார்தம் - ராகவரின் ப்ரிய நிமித்தம்
ச - உடனே
காதயிஷ்யதி - கொன்றுவிடுவார்,
அஸம்ஶயம் - ஸந்தேகமே இல்லை.
அபராத்தாநாம் - குற்றவாளிகளுக்கு
ஸ்வாமி பார்ஶ்வத: - எஜமான் பக்கலில்
கமனம் ச - போகுதலும்
ந க்ஷமம் - தக்கதன்று.

इहैव सीतामन्विष्य प्रवृत्तिमुपलभ्य वा ।
नो चेद्गच्छाम तं वीरं गमिष्यामो यमक्षयम् ॥

இஹைவ ஸீதாமந்விஷ்ய ப்ரவ்ருத்திமுபலப்ய வா ॥
நோ சேத்கச்சாம தம் வீரம் கமிஷ்யாமோ யமக்ஷயம் ॥ 37

ஸீதாம் - ஸீதையை
அந்விஷ்ய - தேடி,
ப்ரவ்ருத்திம் - செய்தியை
உபலப்ய - அறிந்துகொண்டு,
ச - பின்னர்,

தம் - அந்த
வீரம் - சூரரை
கமிஷ்யாம: - அடைவோம்.
நோ சேத் - அப்படி இல்லாத பக்ஷத்தில்
இஹ ஏவ - இங்கேயே
யமக்ஷயம் - மரணத்தை
கச்சாம: - அடைவோம்.

प्लवङ्गमानां तु भयार्दितानां श्रुत्वा वचस्तार इदं बभाषे ।
अलं विषादेन बिलं प्रविश्य वसाम सर्वे यदि रोचते वः ॥

ப்லவங்கமானாம் து பயார்தி தானாம்
ஶ்ருத்வா வசஸ்தார இதம் பபாஷே ।
அலம் விஷாதே ந பிலம் ப்ரவிஶ்ய
வஸாம ஸர்வே யதி ரோசதே வ: ॥ 38

பயார்திதானாம் - பயத்தால் திகில்கொண்ட
ப்லவங்கமானாம் - வானரர்களின்
வச: - வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
தார: - தாரன் என்ற வானரன்
து - இவ்விஷயத்தில்
இதம் - பின்வருகிறதை
பபாஷே - பிரசங்கித்தான்.
விஷாதேந - மனத்தளர்ச்சியால்
அலம் - பிரயோஜனமில்லை;
வ: ரோசதே யதி - நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில்
ஸர்வே - எல்லோரும்,
பிலம் - குஹையில்
ப்ரவிஶ்ய - திரும்பவும் புகுந்து,
வஸாம - வசித்துக் கொண்டிருப்போம்.

इदं हि मायाविहितं सुदुर्गमं प्रभूतवृक्षोदकभोज्यपेयकम् ।
इहास्ति नो नैव भयं पुरंदरान्न राघवाद्वानरराजतोऽपि वा ॥

இதம் ஹி மாயா விஹிதம் ஸுதுர்கமம்
ப்ரபூத வ்ருக்ஷோதக போஜ்ய பேயகம் ।
இஹாஸ்தி நோ நைவ பயம் புரந்தராந்
ந ராகவாத் வானர ராஜதோऽபி வா ॥ 39

இதம் ஹி - இதுவோ
மாயா விஹிதம் - மாயையால் நிர்மிக்கப்பட்டது;
ஸுதுர்கமம் - புகவரிது;
ப்ரபூத வ்ருக்ஷோதக - ஏராளமான விருக்ஷங்களும்; தீர்த்தங்களும்

போஜ்ய பேயகம் - உண்ணத்தக்கவைகளும், பானங்களும் நிறைந்தது;
இஹ ந: - இங்கு நமக்கு
பயம் - பயமென்பது
ராகவாத் வா - ராகவரிடத்தில் நின்றும்,
வானர ராஜத: அபி - வானர மன்னரிடத்தில் நின்றும்
ந அஸ்தி - இல்லை.
புரந்தராத் ஏவ - இந்திரனிடத்தில் நின்றுகூட
ந - இல்லை.

श्रुत्वाङ्गदस्यापि वचोऽनुकूलमूचुश्च सर्वे हरयः प्रतीताः ।
यथा न हिंस्येम तथा विधानमसक्तमद्यैव विधीयतां नः ॥

ஶ்ருத்வாங்கதஸ்யாபி வசோऽநுகூல
மூசுஶ்ச ஸர்வே ஹரய: ப்ரதீதா: ।
யதா ந ஹிம்ஸ்யேம ததா விதாந
மஸக்த மத்யைவ விதீயதாம் ந: ॥ 40

ஸர்வே - எல்லா
ஹரய: ச - வானரர்களும்
வச: - போதனையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
அங்கதஸ்ய அபி - அங்கதனுக்கும்
அநுகூலம் - ஹிதமானதாக
ப்ரதீதா: - தீர்மானம் கொண்டவர்களாய்,
யதா - எப்படியானால்
ந ஹிம்ஸ்யேம - அழிக்கப்படமாட்டோமோ
ததா - அந்தப்ரகாரம்
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
அஸக்தம் - தாமதமின்றி
ந: - நமக்கு
விதாநம் - ஓர் சூழ்ச்சி (ஏற்பாடு)
விதீயதாம - விதிக்கப்பட்டுமென்று
ஊசு: - தெரிவித்தார்கள்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்சதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
அங்கதாதி நிர்வேதோ நாம த்ரிபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

சது பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 54

तथा ब्रुवति तारे तु ताराधिपतिवर्चसि ।
अथ मेने हृतं राज्यं हनुमानङ्गदेन तत् ॥

ததா ப்ருவதி தாரே து தாராதிபதி வர்சஸி ।
அத மேனே ஹ்ருதம் ராஜ்யம் ஹநுமாநங்கதேந தத் ॥ 1

தாராதிபதி வர்சஸி - சந்திரனைப் போன்ற அழகுள்ள
தாரே - தாரன் என்ற வானரன்
ததா - மேற்கண்டவிதம்
ப்ருவதி து - தனக்கும் தெரியுமென சொல்லுகையில்
அங்கதே ந - அங்கதனால்
தத் - அது
ராஜ்யம் - ஆளுகைக்கு
ஹ்ருதம் - ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாக
ஹநுமாந் - ஹனுமார்
அத - இப்பொழுது
மேனே - கவலைகொண்டார்.

बुद्ध्या ह्यष्टाङ्गया युक्तं चतुर्बलसमन्वितम् ।
चतुर्दशगुणं मेने हनुमान् वालिनः सुतम् ॥

புத்த்யா ஹ்யஷ்டாங்கயா யுக்தம் சதுர்பலஸமன்விதம் ।
சதுர்தஶகுணம் மேனே ஹநுமான்வாலின: ஸுதம் ॥ 2

வாலின: - வாலியின்
ஸுதம் - புதல்வனை
அஷ்டாங்கயா - எட்டுவித அங்கங்கள் சேர்ந்த (★1)
புத்த்யா - புத்தியுடன்
யுக்தம் - கூடினவனாக
சதுர்பல ஸமன்விதம் - நான்குவித பலத்தையும் பெற்றவனாக (★2)
சதுர்தஶ குணம் - பதினான்கு குணங்களுமுடையவனாக (★3)
ஹி - ஸந்தேகமின்றி
ஹநுமான் மேனே - ஹனுமார் தீர்க்காலோசனை செய்தார்.

1. பிறர் சொல்வதை சீக்கிரமாய் கிரகித்தல், அதை மனதில் தரித்தல், ஸமயத்தில் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவருதல், அதை பிறருக்கு விளங்க உரைத்தல், யுக்தியாய் பேசுதல், பிறருடைய தப்பு யுக்திகளைக் கண்டித்தல், பிறர் சொல்வதின் நிஜமான அர்த்தத்தை அறிதல், விஷயங்களின் தத்துவங்களை உள்ளபடி அறிதல்.

2. பாஹுபலம், மனோபலம், உபாயபலம், பந்துபலம்

3. தேசம், காலம், இடம் இவைகளை அறிதல், மன உறுதி, ஸகல கஷ்டங்களையும் பொறுத்தல், ஸகல விஷயங்களையும் அறிதல், அறியவேண்டியது செய்யவேண்டியது இவைகளில் ஸமர்த்தனாக இருத்தல், விடாமுயற்சி, ஆலோசனைகளை மறைத்து வைத்தல், சொன்ன சொல் தவறாமை, சௌரியம், திறமையின் எல்லையை அறிதல், நன்றி மறவாமை, நம்பினோரை கைவிடாதிருத்தல், க்ஷமை, கலவரமின்மை

आपूर्यमाणं शश्वच्च तेजोबलपराक्रमैः ।
शशिनं शुक्लपक्षादौ वर्धमानमिव श्रिया ॥

ஆபூர்யமாணாம் மஶ்வச்ச தேஜோ பலபராக்ரமை: ।
மஶினம் முக்லப க்ஷாதௌ வர்தமானமிவ ம்ரியா ॥ 3

बृहस्पतिसमं बुद्ध्या विक्रमे सदृशं पितुः ।
शुश्रूषमाणं तारस्य शुक्रस्येव पुरंदरम् ॥

ப்ருஹஸ்பதிஸமம் புத்த்யா விக்ரமே ஸத்ருமம் பிது: ।
முமஶ்ரூஷமாணம் தாரஸ்ய முக்ரஸ்யேவ புரந்தரம் ॥ 4

भर्तुरर्थे परिश्रान्तं सर्वशास्त्रविशारदः ।
अभिसन्धातुमारेभे हनुमानङ्गदं ततः ॥

பர்துரர்தே பரிஶ்ராந்தம் ஸர்வ மாஸ்த்ர விமாரத: ।
அபிஸந்தாது மாரேபே ஹநுமானங்கதம் தத: ॥ 5

முக்ல பக்ஷாதௌ - சுக்லபக்ஷத்தின் ஆதியில்
ம்ரியா - காந்தியினால்
வர்தமானம் - வளரும்
மஶினம் இவ - சந்திரனைப்போல்
தேஜோபல பராக்ரமை: - தேஜஸ் பலம் பராக்ரமம் இவைகளால்
மஶ்வத் - மேன்மேல்
ஆபூர்யமாணம் ச - பூரிக்கப்பட்டவனும்,
புத்த்யா - புத்தியால்
ப்ருஹஸ்பதி ஸமம் - பிரஹஸ்பதிக்கு நிகரானவனும்,
விக்ரமே பிது: - ஆண்மையில் தந்தைக்கு
ஸத்ருமம் - ஒப்பானவனும்,
குரோ: - பிரஹஸ்பதிக்கு
புரந்தரம் இவ - இந்திரனைப்போல்
தாரஸ்ய - தாரனுடைய
முமஶ்ரூஷமாணம் - சொற்படி நடப்பவனும்
பர்து: - எஜமானனுடைய
அர்தே - காரியத்தில்
பரிஶ்ராந்தம் - மனம் தளர்ந்தவனும்,
ஸர்வ ஸாத்ர விமாரத: - எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவனுமான
அங்கதம் - அங்கதனை
தத: ஹநுமான் - அப்பொழுது ஹனுமார்
அபிஸந்தாதும் - தன்பக்ஷம் செய்துகொள்ள
ஆரேபே - சிரத்தை கொண்டார்.

स चतुर्णामुपायानां तृतीयमुपवर्णयन् ।
भेदयामास तान् सर्वान् वानरान् वाक्यसंपदा ॥

ஸசதுர்ணா முபாயானாம் த்ரிதீய முபவர்ணயன் ।
பேதயாமாஸ தான் ஸர்வான் வாநரான் வாக்யஸம் பதா ॥ 6

ஸ: - அவர்
சதுர்ணாம் - ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்ற நான்கு
உபாயானாம் - உபாயங்களுக்குள்
த்ரிதீயம் - மூன்றாவதை (அதாவது பேதம் என்ற உபாயத்தை)
உபவர்ணயன் - அனுஷ்டிப்பவராய்
தான் - அந்த
வாநரான் - வானரர்கள்
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
வாக்ய ஸம்பதா - வார்த்தையின் சிறப்பால்
பேதயாமாஸ - கலைத்துவிட்டார்.

तेषु सर्वेषु भिन्नेषु ततोऽभीषयदङ्गदम् ।
भीषणैर्बहुभिर्वाक्यैः कोपोपायसमन्वितैः ॥

தேஷு ஸர்வேஷு பின்னேஷு ததோ ऽபீஷயதங்கதம் ।
பீஷணைர் பஹுபிர் வாக்யை: கோபோபாயஸமன்விதை: ॥ 7

தேஷு - அவர்கள்
ஸர்வேஷு - எல்லோரும்
பின்னேஷு - பிரிவடைந்தவளவில்
அங்கதம் - அங்கதனை
கோபோபாய ஸமன்விதை: - கோபக்குறிகளுடன் கூடியதான
பீஷணை: - பயத்தை விளைவிக்கும்
பஹுபி: - பல
வாக்யை: - பேச்சுக்களால்
தத: - அப்பொழுது
அபீஷயத் - கலங்கச் செய்தார்.

त्वं समर्थतरः पित्रा युद्धे तारेय वै धुरम् ।
दृढं धारयितुं शक्तः कपिराज्यं यथा पिता ॥

த்வம் ஸமர்ததர: பித்ரா யுத்தே தாரேய வை துரம் ।
த்ருடம் தாரயிதும் மக்த: கபிராஜ்யம் யதா பிதா ॥ 8

தாரேய - 'தாரைகுமாரா!
த்வம் - நீ
யுத்தே - போரில்
பித்ரா ஸமர்ததர: - பிதாவைக்காட்டிலும் ஸமர்த்தன்;
பிதா - தகப்பன்
யதா - எப்படியோ அப்படி
கபிராஜ்யம் - வானரராஜ்யம்

த்ருடம் - முற்றிலும்
துரம் - தலைமையை
தாரயிதும் - வஹிக்க
ஶக்த: வை - சக்தனே.

नित्यमस्थिरचित्ता हि कपयो हरिपुङ्गव ।
नाज्ञाप्यं विषहिष्यन्ति पुत्रदारान् विना त्वया ॥

நித்யமஸ்திரசித்தா ஹி கபயோ ஹரிபுங்கவ ।
நாஜ்ஞாப்யம் விஷஹிஷ்யந்தி புத்ரதாரான் விநா த்வயா ॥ 9

ஹி - அப்படி இருந்தும்
ஹரிபுங்கவ - வானரோத்தம!
கபய: - வானரர்கள்
நித்யம் - எப்பொழுதுமே
அஸ்திரசித்தா: - சஞ்சலபுத்தியுடையவர்கள்;
த்வயா - உன்னாலே
ஆஜ்ஞாப்யம் - கட்டளையிடப்பட்டதை
புத்ரதாரான் விநா - மனைவிமக்களை விட்டு
ந விஷஹிஷ்யந்தி - பொறுத்துச் செய்யமாட்டார்கள்.

त्वां नैते ह्यनुयुञ्जेयुः प्रत्यक्षं प्रवदामि ते ।
यथायं जाम्बवान्नीलः सुहोत्रश्च महाकपिः ॥

த்வாம் நைதே: ஹ்யநு யுஞ்ஜேயு: ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரவதாமி தே ।
யதாயம் ஜாம்பவான் நீல: ஸுஹோத்ரஶ்ச மஹாகபி: ॥ 10

ஜாம்பவான் - ஜாம்பவான்,
நீல: - நீலனென்ற வானரச்ரேஷ்டன்,
மஹாகபி: - வானரர்களில் பெயர்பெற்ற
ஸுஹோத்ர: - ஸுஹோத்திரன்,
ஏதே ச - இவர்கள் எல்லோரும்
அயம் யதா - இவனைப்போல (தாரனைப்போல்)
த்வாம் - உன்னை
ந அநுயுஞ்ஜேயு: - அனுவர்த்திக்கமாட்டார்கள்.
தே - உனக்கு
ப்ரத்யக்ஷம் - ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும்படி
ப்ரவதாமி ஹி - நிச்சயமாய்ச் சொல்லலானேன்.

न ह्यहं त इमे सर्वे सामदानादिभिर्गुणैः ।
दण्डेन वा त्वया शक्याः सुग्रीवादपकर्षितुम् ॥

ந ஹ்யஹம் த இமே ஸர்வே ஸாமதாநாதிபிர்குணை: ।
தண்டேந வா த்வயா ஶக்யா: ஸுக்ரீவாதபகர்ஷிதும் ॥ 11

தே - அந்த
இமே - இவர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்,
அஹம் ஹி - நானும்
ஸாமதாநாதிபி: - ஸாமம் தானம் முதலிய
குணை: - உபாயங்களால்
தண்டேந வா - அல்லது தண்டோபாயம் ஒன்றையே கொண்டாவது
ஸுக்ரீவாத் - ஸுக்ரீவரிடத்தினின்று
த்வயா - உன்னால்
அபகர்ஷிதும் - வசப்படுத்திக்கொள்ள
ஶக்யா: ந - முடியாதவர்களே.

विगृह्यासनमप्याहुर्दुर्बलेन बलीयसः ।
आत्मरक्षाकरस्तस्मान्न विगृह्णीत दुर्बलः ॥

விக்ருஹ்யாஸந மப் யாஹுர் துர்பலேன பலீயஸ: ।
ஆத்மரக்ஷா கரஸ்தஸ்மாந்ந விக்ருஹ்ணீத துர்பல: ॥ 12

துர்பலேன - பலஹீனனோடு
விக்ருஹ்ய - எதிர்த்து யுத்தம் செய்து,
ஆஸநம் அபி - போர்புரியும் உபாயங்கள் ஆறிலொன்றான எதிரியை எதிர்பார்த்து மறைந்திருத்தலும்
பலீயஸ: - பலவானுடையது என்று
ஆஹு: - பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்,
தஸ்மாத் - ஆனபடியால்
ஆத்ம ரக்ஷா கர: - தன்னை காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டிய
துர்பல: - பலஹீனன்
ந விக்ருஹ்ணீத - எதிர்க்கலாகாது.

यां चेमां मन्यसे धात्रीमेतद्बिलमिति श्रुतम् ।
एतल्लक्ष्मणबाणानामीषत्कार्यं विदारणे ॥

யாம் சேமாம் மன்யஸே தாத்ரீ மேதத்பிலமிதி ஶ்ருதம் ।
ஏதல்லக்ஷ்மண பாணாநாமீஷத் கார்யம் விதாரணே ॥ 13

ஏதத் - இந்த
பிலம் - குகை
ஶ்ருதம் இதி - கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால்
யாம் - எந்த
இமாம் - இதை
தாத்ரீம் - போஷிக்கும் செவிலித்தாயாக
மன்யஸே ச - பெரிதாய் பாராட்டுகிறாயோ
ஏதத் - இதை
விதாரணே - பிளக்கும் விஷயத்தில்

லக்ஷ்மண பாணாநாம்- லக்ஷ்மணரின் பாணங்களுக்கு
ஈஷத் - ஒரு க்ஷணகால
கார்யம் - காரியம்.

स्वल्पं हि कृतमिन्द्रेण क्षिपता ह्यशनिं पुरा ।
लक्ष्मणो निशितैर्बाणैर्भिन्द्यात् पत्रपुटं यथा ॥

ஸ்வல்பம் ஹி க்ருத மிந்த்ரேண க்ஷிபதா ஹ்யஶனிம் புரா.
லக்ஷ்மணோ நிஶிதைர்பாணைர் பிந்த்யாத் பத்ரபுடம் யதா ॥ 14

புரா - முற்காலத்தில்
அஶனிம் - வஜ்ராயுதத்தை
க்ஷிபதா - எறிந்த
இந்த்ரேண ஹி - இந்திரனாலேயே
ஸ்வல்பம் - ஒரு நிமிஷத்தில்
க்ருதம் - துளைக்கப்பட்டது;
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
நிஶிதை: - கூரான
பாணை: - பாணங்களால்
பத்ரபுடம் - ஓர் இலைத் தொன்னையை
யதா - போல்
பிந்த்யாத் - கிழித்துவிடுவார்
ஹி - சந்தேகமில்லை.

लक्ष्मणस्य तु नाराचा बहवः सन्ति तद्विधाः ।
वज्राशनिसमस्पर्शा गिरीणामपि दारणाः ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய து நாராசா பஹவ: ஸந்தி தத்விதா: ।
வஜ்ராஶநிஸமஸ்பர்ஶா கிரீணாமபி தாரணா: ॥ 15

கிரீணாம் - பர்வதங்களுக்கு
வஜ்ராஶநி ஸமஸ்பர்ஶா:- வஜ்ரம், இடி, இவைகளைப்போல் ஸ்பர்சமுள்ள
தாரணா: - பிளப்பனவான
தத்விதா: ச - அதேவிதங்களானவும்
பஹவ: அபி - அளவிற்கு மிஞ்சினவைகளுமான
நாராசா: - நாராசங்கள்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருக்கு
ஸந்தி - உண்டு.

अवस्थाने यदैव त्वमासिष्यसि परंतप ।
तदैव हरयः सर्वे त्यक्ष्यन्ति कृतनिश्चयाः ॥

அவஸ்தானே யதைவ த்வமாஸிஷ்யஸி பரந்தப ।
ததைவ ஹரய: ஸர்வே த்யக்ஷ்யந்தி க்ருதநிஶ்சயா: ॥ 16

பரந்தப - ஓ வீர!
த்வம் - நீ
அவஸ்தானே ஏவ - தங்கியிருக்குமிடத்திலேயே
ஆஸிஷ்யஸி யதா - இருப்பாயாகில்
ஹரய: ஸர்வே ஏவ - வானரர்கள் எல்லோருமே
ததா - அப்பொழுது
க்ருத நிஶ்சயா: - தீர்மானம் செய்து கொண்டவர்களாய்
த்யக்ஷ்யந்தி - விட்டோடிப் போவார்கள்.

स्मरन्तः पुत्रदाराणां नित्योद्विग्ना बुभुक्षिताः ।
खेदिता दुःखशय्याभिस्त्वां करिष्यन्ति पृष्ठतः ॥

ஸ்மரந்த: புத்ரதாராணாம் நித்யோத்விக்நா புபுக்ஷிதா: ।
கேதிதா துக்கஶய்யாபிஸ்த்வாம் கரிஷ்யந்தி ப்ருஷ்டத: ॥ 17

புத்ர தாராணாம் - பெண்டுபிள்ளைகளுடைய
ஸ்மரந்த: - நினைவு கொண்டவர்களாய்
நித்யோத்விக்நா: - எப்பொழுதும் திகிலடைந்தவர்களாய்
புபுக்ஷிதா: - போகங்களை விரும்பியவர்களாய்
துக்கஶய்யாபி: - மனத்திற்கிசையாப்படுக்கைகளால்
கேதிதா: - வருத்தமடைந்தவர்கள்
த்வாம் - உன்னை
ப்ருஷ்டத: கரிஷ்யந்தி- கைவிடுவார்கள்.

स त्वं हीनः सुहृद्भिश्च हितकामैश्च बन्धुभिः ।
तृणादपि भृशोद्विग्नः स्पन्दमानाद्भविष्यसि ॥

ஸ த்வம் ஹீன: ஸுஹ்ருத் பிஶ்ச ஹித காமைஶ்ச பந்துபி: ।
த்ருணாதபி ப்ருஶோத்விக்நா: ஸ்பந்தமாநாத் பவிஷ்யஸி ॥ 18

ஹிதகாமை: ச - ஹிதத்தைக்கோரும் அவர்களாலும்,
பந்துபி: - பந்துக்களாலும்,
ஸுஹ்ருத்பி: ச - நண்பர்களாலும்
ஹீன: - கைவிடப்பட்ட
ஸ: - அந்த
த்வம் - நீ
ஸ்பந்தமாநாத் - அசையும்
த்ருணாத் அபி - துரும்பினின்றும்
ப்ருஶோத் விக்நா: - மிக்க பயந்தவனாய்
பவிஷ்யஸி - இருப்பாய்.

न च जातु न हिंस्युस्त्वां घोरा लक्ष्मणसायकाः ।
अपावृत्तं जिघांसन्तो महावेगा दुरासदाः ॥

ந ச ஜாது ந ஹிம்ஸ்யுஸ்த்வாம் கோரா லக்ஷ்மண ஸாயகா: ।
அபாவ்ருத்தம் ஜிகாம்ஸந்தோ மஹாவேகா துராஸதா: ॥ 19

கோரா: - கொடியனவாய்
ஜிகாம் ஸந்த: - சத்துருக்களையழிக்கும்
மஹாவேகா: - மிக்க வேகமுள்ள
துராஸதா: - உவமையற்ற
லக்ஷ்மண ஸாயகா: - லக்ஷ்மணரின் பாணங்கள்
அபாவ்ருத்தம் - திரஸ்கரிக்கப்பட்ட
த்வாம் - உன்னை
ந ஹிம்ஸ்யு: - கொல்லாதிருக்குமென்பது
ஜாது - ஒருக்காலும்
ந ச - இல்லை நிச்சயம்.

अस्माभिस्तु गतं सार्धं विनीतवदुपस्थितम् ।
आनुपूर्व्यात्तु सुग्रीवो राज्ये त्वां स्थापयिष्यति ॥

அஸ்மாபிஸ்து கதம் ஸார்தம் விநீத வதுபஸ் திதம் ।
ஆநுபூர்வ்யாத்து ஸுக்ரீவோ ராஜ்யே த்வாம் ஸ்தாபயிஷ்யதி ॥ 20

து - அப்படி இல்லாமல்
அஸ்மாபி: - எங்களோடு
ஸார்தம் - கூடவே
கதம் - திரும்பி வந்தவனாய்
விநீதவத் - அடக்கத்துடன்
உபஸ்திதம் - ப்ரார்த்திக்கும்
த்வாம் - உன்னை
ஸுக்ரீவ: து - சுக்ரீவரே
ஆநுபூர்வ்யாத் - வரிசைக்கிரமத்தையொத்து
ராஜ்யே - ராஜாங்கத்தில்
ஸ்தாபயிஷ்யதி - நிலைநிறுத்துவார்.

धर्मकामः पितृव्यस्ते प्रीतिकामो दृढव्रतः ।
शुचिः सत्यप्रतिज्ञश्च न त्वां जातु जिघांसति ॥

தர்மகாம: பித்ருவ்யஸ்தே ப்ரீதிகாமோ த்ருடவ்ரத: ।
ஶுசி: ஸத்யப்ரதிஜ்ஞஸ்ச ந த்வாம் ஜாது ஜிகாம்ஸதி ॥ 21

தே - உனக்கு
பித்ருவ்ய: - சிறிய தகப்பனார்
தர்மகாம: - தர்மத்தையே செய்பவர்,
ப்ரீதிகாம: - ப்ரீதி வைத்தவர்,
த்ருடவ்ரத: - த்ருடமான வ்ரதமுடையவர்,
ஶுசி: - நல்லொழுக்கமுடையவர்,

ஸத்யப்ரதிஜ்ஞ: - சொன்ன சொல் தவறாதவர்;
ச - ஆதலால்
த்வாம் - உன்னை
ஜாது - ஒருக்காலும்
ஜிகாம்ஸதி ந - கெடுக்க நினைக்க மாட்டார்.

प्रियकामश्च ते मातुस्तदर्थं चास्य जीवितम् ।
तस्यापत्यं च नास्त्यन्यत्तस्मादङ्गद गम्यताम् ॥

ப்ரியகாமஸ்ச தே மாதுஸ் ததர்தம் சாஸ்ய ஜீவிதம் ।
தஸ்யா பத்யம் ச நாஸ்த்யந் யத்தஸ்மாதங்கத கம்யதாம் ॥ 22

தே - உனது
மாது: - தாயாரின்
ப்ரியகாம: ச - பிரியத்தையே கோருபவர்;
அஸ்ய - இவருடைய
ஜீவிதம் ச - உயிரோடிருத்தலும்
ததர்தம் - அதற்காகவே,
தஸ்ய - அவருக்கு
அந்யத் - வேறு
அபத்யம் - சந்ததியும்
நாஸ்தி - இல்லை
தஸ்மாத் - ஆகையால்
அங்கத - அங்கத!
கம்யதாம் - எழுந்து செல்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநூமத்பேதநம் நாம சதுபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

பஞ்ச பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 55

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं प्रश्रितं धर्मसंहितम् ।
स्वामिसत्कारसंयुक्तमङ्गदो वाक्यमब्रवीत् ॥

ஶ்ருத்வா ஹநுமதோ வாக்யம் ப்ரஶ்ரிதம் தர்மஸம்ஹிதம் ।
ஸ்வாமிஸத்காரஸம்யுக்த மங்கதோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ 1

ஹநுமத: - ஹனுமாரின்
ப்ரஶ்ரிதம் - வணக்கமுடைய
தர்மஸம்ஹிதம் - தர்மத்தையொத்த
ஸ்வாமி ஸத்கார ஸம்யுக்தம் - எஜமானனின் நன்மையை பயப்பதான
வாக்யம் - பேச்சை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
அங்கத: - அங்கதன்
வாக்யம் - பதிலை (பின்வருமாறு)
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

स्थैर्यमात्ममनःशौचमानृशंस्यमथार्जवम् ।
विक्रमश्चैव धैर्यं च सुग्रीवे नोपपद्यते ॥

ஸ்தைர்யம் ஆத்மன: ஶௌச மாந்ருஶம்ஸ்யமதார்ஜவம் ।
விக்ரமஶ்சைவ தைர்யம் ச ஸுக்ரீவே நோபபத்யதே ॥ 2

ஸ்தைர்யம் ச - ஸ்திரிபுத்தியும்
ஆத்மன: ஶௌசம் ஏவ - அந்தக்கரண சுத்தியும்
ஆந்ருஶம்ஸ்யம் ச - இரக்கமும்
அத - அப்படியே
ஆர்ஜவம் - நேர்மையும்
விக்ரம: - ஆண்மையும்
தைர்யம் - தைரியமும்
ஸுக்ரீவே - சுக்ரீவரிடத்தில்
ந உபபத்யதே - காணப்படவில்லை.

भ्रातुर्ज्येष्ठस्य यो भार्यां जीवतो महिषीं प्रियाम् ।
धर्मेण मातरं यस्तु स्वीकरोति जुगुप्सितः ॥

ப்ராதுர் ஜ்யேஷ்டஸ்ய யோ பார்யாம் ஜீவதோ மஹிஷீம்ப்ரியாம் ।
தர்மேண மாதரம் யஸ்து ஸ்வீகரோதி ஜுகுப்ஸித: ॥ 3

कथं स धर्मं जानीते येन भ्रात्रा महात्मना ।
युद्धायाभिनियुक्तेन बिलस्य पिहितं मुखम् ॥

கதம் ஸ தர்மம் ஜாநீதே யேந ப்ராத்ரா மஹாத்மநா ।
யுத்தாயாபி நியுக்தேந பிலஸ்ய பிஹிதம் முகம் ॥ 4

ய: - எவன்
தர்மேண - தர்மானுஸாரமாய்
மாதரம் - தாயும்
ஜீவத: - உயிரோடிருக்கிற
ஜ்யேஷ்டஸ்ய - ஜ்யேஷ்ட
ப்ராது: - ப்ராதாவின்
பார்யாம் - பத்தினியுமான
ப்ரியாம் மஹிஷீம் - காதல் தேவியை
ஜுகுப்ஸித: - யாவராலும் நிந்திக்கப்பட்டவனாய்
ஸ்வீகரோதி - தனக்குரியவளாக்கிக் கொண்டானோ
யேந - எந்த
துராத்மநா - துராத்மாவினால்
யுத்தாயாபி நியுக்தேந - சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிற
ப்ராத்ரா து - சகோதரனுடனேயே
பிலஸ்ய - குகையின்
முகம் - வழி
பிஹிதம் - மூடப்பட்டதோ
ய: ஸ: - அப்பேர்க்கொத்தவன்
தர்மம் - தர்மத்தை
ஜாநீதே - அறிகிறது
கதம் - எவ்வண்ணம்?

सत्यात् पाणिगृहीतश्च कृतकर्मा महायशाः ।
विस्मृतो राघवो येन स कस्य तु कृतं स्मरेत् ॥

ஸத்யாத் பாணிக்ருஹீதஶ்ச க்ருதகர்மா மஹாயஶா: ।
விஸ்ம்ருதோ ராகவோ யேந ஸ கஸ்ய து க்ருதம் ஸ்மரேத் ॥ 5

ஸத்யாத் - ஸத்யத்தையும் செய்துவிட்டு
பாணிக்ருஹீத: - கையடித்துக் கொடுத்தவராய்
க்ருத கர்மா - கோரிய காரியத்தையும் செய்துமுடித்தவரான
மஹாயஶா: - பெரும் புகழுடைய
ராகவ: ச - ராகவரே
யேந - எவனால்
விஸ்ம்ருத: - மறந்துவிடப்பட்டாரோ
ஸ: - அவன்
கஸ்ய - யாருடைய
க்ருதம் து - உபகாரத்தைத்தான்
ஸ்மரேத் - நினைந்திருக்கப் போகிறான்?

लक्ष्मणस्य भयाद्येन नाधर्मभयभीरुणा ।
आदिष्टा मार्गितुं सीतां धर्मस्तस्मिन् कथं भवेत् ॥

லக்ஷ்மணஸ்ய பயாத்யேந நாதர்ம பயபீருணா ।
ஆதிஷ்டா மார்கிதும் ஸீதாம் தர்மஸ் தஸ்மின் கதம் பவேத் ॥ 6

அதர்ம பயபீருணா - அதர்மம் என்ற பயத்தால்
ந - அல்லாமல்
லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணருடைய
பயாத் - பயத்தின் நிமித்தம்
யேந - எவனால்
ஸீதாம் - ஸீதையை
மார்கிதும் - தேடுவதற்கு
ஆதிஷ்டா: - அனுப்பப்பட்டார்களோ
தஸ்மின் - அவனிடத்தில்
தர்ம: - தர்மம்
கதம் - எங்ஙனம்
பவேத் - இருக்கும்?

तस्मिन् पापे कृतघ्ने तु स्मृतिहीने चलात्मनि ।
आर्यः को विश्वसेज्जातु तत्कुलीनो जिजीविषुः ॥

தஸ்மின்பாபே க்ருதக்நே து ஸ்ம்ருதிஹீநே சலாத்மநி ।
ஆர்ய: கோ விஸ்வஸேஜ்ஜாது தத்குலீநோ ஜிஜீவிஷு: ॥ 7

க்ருதக்நே - நன்றிகெட்டவனும்,
ஸ்ம்ருதிஹீநே - சம்பிரதாய நெறி தவறியவனும்,
சலாத்மநி - சபலசித்தனுமான
தஸ்மின் - அந்த
பாபே - மகாபாபியினிடத்தில்
தத்குலீந: - அக்குலத்தில் பிறந்த
ஜிஜீவிஷு: - கௌரமாக இருக்கவெண்ணிய
ஆர்ய: - ஆர்யன்
க: து - எவன்தான்
ஜாது - எப்படித்தான்
விஸ்வஸேத் - நம்பிக்கை வைப்பான்?

राज्ये पुत्रः प्रतिष्ठाप्यः सगुणो निर्गुणोपि वा ।
कथं शत्रुकुलीनं मां सुग्रीवो जीवयिष्यति ॥

ராஜ்யே புத்ர: ப்ரதிஷ்டாப்ய: ஸகுணோ நிர்குணோऽபி வா ।
கதம் ஶத்ருகுலீநம் மாம் ஸுக்ரீவோ ஜீவயிஷ்யதி ॥ 8

ஸகுண: வா - குணமுள்ளவனாயினும்,
நிர்குண: அபி - குணமில்லாதவனாயினும்

புத்ர: - புத்திரன்
ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
ப்ரதிஷ்டாப்ய: - பட்டம் சூட்டப்படுவான்;
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ஶத்ருகுலீநம் - சத்துரு குலத்தில் பிறந்த
மாம் - என்னை
கதம் - எப்படி
ஜீவயிஷ்யதி - உயிரோடு வைப்பான்?

भिन्नमन्त्रोऽपराद्धश्च हीनशक्तिः कथं ह्यहम् ।
किष्किन्धां प्राप्य जीवेयमनाथ इव दुर्बलः ॥

பிந்நமந்த்ரோ அபராத் தஶ்ச ஹீந ஶக்தி: கதம் ஹ்யஹம் ।
கிஷ்கிந்தாம் ப்ராப்ய ஜீவேயமநாத இவ துர்பல: ॥ 9

பிந்ந மந்த்ர: - ராஜ்ய காரியத்தில் குறைசெய்த
அபராத்த: - ஏவலைச் செய்துமுடிக்காத
ஹீந ஶக்தி: - ஆற்றல்கெட்ட
அஹம் - நான்
கிஷ்கிந்தாம் ச - கிஷ்கிந்தைக்கும்
ப்ராப்ய - சென்று,
இவ - முற்றிலும்
துர்பல: - மனோதைர்யமிழந்தவனாய்
அநாத: - புகுமிடமில்லாதவனாய்
கதம் ஹி - எப்படித்தான்
ஜீவேயம் - உயிர் வாழ்வேன்.

उपांशुदण्डेन हि मां बन्धनेनोपपादयेत् ।
शठः क्रूरो नृशंसश्च सुग्रीवो राज्यकारणात् ॥

உபாம்ஶு தண்டேந ஹி மாம் பந்தநேநோப பாதயேத் ।
ஶட: க்ரூரோ ந்ருஶம்ஸஶ்ச ஸுக்ரீவோ ராஜ்யகாரணாத் ॥ 10

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவன்
ந்ருஶம்ஸ: - இரக்கமற்றவன்;
க்ரூர: - கொடியவன்;
ஶட: - கெட்டவன்.
ச - ஆதலால்
ராஜ்ய காரணாத் - ராஜ்யத்தின் நிமித்தம்
உபாம்ஶு - ரஹஸ்யமாய்
பந்தநேந - சிறையில் வைத்தலான
தண்டேந ஹி - தண்டனையோடு
மாம் - என்னை
உபபாதயேத் - காவலில் வைப்பான்.

बन्धनाद्वावसादान्मे श्रेयः प्रायोपवेशनम् ।
अनुजानीत मां सर्वे गृहं गच्छन्तु वानराः ॥

பந்தநாத் வா அவஸா தான்மே ஶ்ரேய: ப்ராயோபவேஶனம் ।
அநுஜாநீத மாம் ஸர்வே க்ருஹம் கச்சந்து வாநரா: ॥ 11

வாநரா: - வானரர்காள்!
மாம் - எனக்கு
அநுஜாநீத - விடை தாருங்கள்;
பந்தநாத் - சிறையிலிருப்பதைக் காட்டிலும்
வா - அல்லது
அவஸாதாத் - க்ஷீண தசையை அடைவதைவிட
மே - எனக்கு
ப்ராயோபவேஶனம் - பட்டினிகிடந்து உயிரிழத்தலே
ஶ்ரேய: - மேலானது.
ஸர்வே ச - எல்லோரும்
க்ருஹான் - வீடுகளுக்கு
கச்சந்து - போய்ச் சேருங்கள்.

अहं वः प्रतिजानामि नागमिष्याम्यहं पुरीम् ।
इहैव प्रायमासिष्ये श्रेयो मरणमेव मे ॥

அஹம் வ: ப்ரதிஜாநாமி நாகமிஷ்ம்யாம்யஹம் புரீம் ।
இஹைவ ப்ராயமாஸிஷ்யே ஶ்ரேயோ மரணமேவ மே ॥ 12

அஹம் - நான்
புரீம் - பட்டணத்திற்கு
ந ஆகமிஷ்யாமி - திரும்பி வரமாட்டேன்;
இஹ ஏவ - இவ்விடத்திலேயே
ப்ராயம் - ப்ராயோபவேசத்தை
ஆஸிஷ்யே - அனுஷ்டிப்பேன்.
மே - எனக்கு
ஏவ - இந்த ப்ரகாரமே
மரணம் - மரணம்
ஶ்ரேய: - மேலானது,
அஹம் - நான்
வ: - உங்களுக்கு
ப்ரதி ஜாநாமி - உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

अभिवादनपूर्वं तु राघवौ बलशालिनौ ।
अभिवादनपूर्वं तु राजा कुशलमेव च ॥

அபிவாதநபூர்வம் து ராகவௌ பலஶாலி நௌ ।
அபிவாதந பூர்வம் து ராஜா குஶலமேவ ச ॥

वाच्यस्तातो यवीयान् मे सुग्रीवो वानरेश्वरः ॥

வாச்யஸ்தாதோ யவீயான் மே ஸுக்ரீவோ வாநரேஶ்வர: ॥ 13

பலஶாலிநௌ - பலசாலிகளான
ராகவௌ - ராகவர்களிருவரும்
அபிவாதந பூர்வம் - முதலில் நமஸ்காரம் பெற்றவர்களாய்
து - பின்னர்
யவீயான் - சிறிய
தாத: - தகப்பனாக
வாநரேஶ்வர: - வானரேச்வரரான
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ
ராஜா து - மன்னரும்
மே - எனது
குஶலம் - நற்செய்கையை
ஏவ - முற்றிலும்
அபிவாதந பூர்வம் ச - நமஸ்காரபூர்வமாயே
வாச்ய: - சொல்லப்பட வேண்டியவர்.

आरोग्यपूर्वं कुशलं वाच्या माता रुमा च मे ॥

ஆரோக்ய பூர்வம் குஶலம் வாச்யா மாதா ருமா ச மே ॥ 14

மாதா - தாயாரான
ச ருமா - ருமையும்
ஆரோக்ய பூர்வம் - ஆரோக்யபூர்வமாய்,
மே - எனது
குஶலம் - நற்செய்கையை
வாச்யா - சொல்லத்தக்கவள்.

मातरं चैव मे तारामाश्वासयितुमर्हथ ॥

மாதரம் சைவ மே தாரா மாஶ்வாஸயி துமர்ஹத ॥ 15

தாராம் - தாரையென்ற
மே - எனது
மாதரம் - தாயை
ஏவ ச - எல்லா ப்ரகாரத்தாலும்
ஆஶ்வாஸயிதும் - தேறுதல் படுத்த
அர்ஹத - வேண்டியவர்களாகிறீர்கள்.

प्रकृत्या प्रियपुत्रा सा सानुक्रोशा तपस्विनी ।
विनष्टमिह मां श्रुत्वा व्यक्तं हास्यति जीवितम् ॥

ப்ரக்ருத்யா ப்ரியபுத்ரா ஸா ஸாநுக்ரோஶா தபஸ்விநீ ।
விநஷ்டமிஹ மாம் ஶ்ருத்வா வ்யக்தம் ஹாஸ்யதி ஜீவிதம் ॥ 16

தபஸ்விநீ - பாக்கியக்குறைவிலிருப்பவள்;
ஸாநுக்ரோஶா - குழந்தை மனமுள்ளவள்;
ப்ரக்ருத்யா - இயற்கையால்
ப்ரிய புத்ரா - புத்திரவாத்ஸல்யமுடையவள்.
ஸா - அவள்
மாம் - என்னை
இஹ - இங்கு
விநஷ்டம் - மரித்தவனாக
ஶ்ருத்வா - அறிந்து,
வ்யக்தம் - நிச்சயமாய்
ஜீவிதம் - உயிரை
ஹாஸ்யதி - விட்டுவிடுவாள்.

एतावदुक्त्वा वचनं वृद्धांस्तानभिवाद्य च ।
विवेश चाङ्गदो भूमौ रुदन् दर्भेषु दुर्मनाः ॥

ஏதாவதுக்த்வா வசனம் வ்ருத்தாம்ஸ்தாநபி வாத்ய ச ।
விவேஶசாங்கதோ பூமௌ ருதந்தர்பேஷு துர்மநா: ॥ 17

அங்கத: - அங்கதன்
ஏதாவத் - இவ்வாறு
வசனம் - உறுதிமொழியை
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
வ்ருத்தான் அபி - பெரியோர்களையும்
அபிவாத்ய - வணங்கி,
துர்மநா: - வ்யஸனம் பொங்கிய மனத்தனாய்,
ருதந் - அழுதுகொண்டே,
பூமௌ - பூமியில்
தர்பேஷு - தர்ப்பைகளில்
ச ச - தத்க்ஷணமே
ஸம்விவேஶ - படுத்தான்.

तस्य संविशतस्तत्र रुदन्तो वानरर्षभाः ।
नयनेभ्यः प्रमुमुचुरुष्णं वै वारि दुःखिताः ॥

தஸ்ய ஸம்விஶதஸ் தத்ர ருதந்தோ வாநர்ஷபா: ।
நயநேப்ய: ப்ரமுமுசுருஷ்ணம் வை வாரி துக்கிதா: ॥ 18

தத்ர - அப்படி
ஸம்விஶத: - ஸங்கல்பம் செய்துகொண்ட
தஸ்ய - அவனுக்காக

வாநர்ஷபா: - வானரச்ரேஷ்டர்கள்
துக்கிதா: - துக்கித்தவர்களாய்
ருதந்த: வை - அழுதுகொண்டு
நயநேப்ய: - கண்களினின்றும்
உஷ்ணம் வாரி - உஷ்ணமான நீரை
ப்ரமுமுசு: - வடித்தார்கள்.

सुग्रीवं चैव निन्दन्तः प्रशंसन्तश्च वालिनम् ।
परिवार्याङ्गदं सर्वे व्यवसन् प्रायमासितुम् ॥

ஸுக்ரீவம் சைவ நிந்தந்த: ப்ரஶம் ஸந்தஶ்ச வாலிநம் ।
பரிவார்யாங்கதம் ஸர்வே வ்யவஸன் ப்ராய மாஸிதும் ॥ 19

ஸர்வே - எல்லோரும்
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை
நிந்தந்த: - நிந்தித்துக்கொண்டு
வாலிநம் - வாலியை
ப்ரஶம்ஸந்த: - வெகுவாய்ப் புகழ்பவர்களாய்
அங்கதம் - அங்கதனை
பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,
ப்ராயம் ஏவ - ப்ராயோபவேசத்தையே
ஆஸிதும் - அனுஷ்டிக்க
ச ச - தத்க்ஷணமே
வ்யவஸன் - நிச்சயித்தார்கள்.

मतं तद्वालिपुत्रस्य विज्ञाय प्लवगर्षभाः ।
उपस्पृश्योदकं सर्वे प्राङ्मुखाः समुपाविशन् ॥

மதம் தத்வாலி புத்ரஸ்ய விஞாய ப்லவகர்ஷபா: ।
உபஸ்ப்ருஶ்யோ ஸர்வே ப்ராங்முகா: ஸமுபாவிஶன் ॥ 20

ப்லவகர்ஷபா: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
வாலி புத்ரஸ்ய - வாலிபுத்திரனின்
தத் - அந்த
மதம் - எண்ணத்தை
விஞாய - அறிந்துகொண்டு,
ப்ராங்முகா: - கிழக்குநோக்கியவர்களாய்
உதகம் - ஜலத்தை
உபஸ்ப்ருஶ்ய - ஆசமனம்செய்து
ஸமுபாவிஶன் - உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

दक्षिणाग्रेषु दर्भेषु उदक्तीरं समाश्रिताः ।
मुमूर्षवो हरिश्रेष्ठा एतत् क्षममिति स्म ह ॥

தக்ஷிணாக்ரேஷு தர்பேஷு உதக்தீரம் ஸமாஶ்ரிதா: ।
முமூர்ஷவோ ஹரிஶ்ரேஷ்டா ஏதத் க்ஷமமிதி ஸ்ம ஹ ॥ 21

உதக்தீரம் - ஜலக்கரையை
ஸமாஶ்ரிதா: - அடைந்தவர்களான
ஹரிஶ்ரேஷ்டா: - வானரச்ரேஷ்டர்கள்
தக்ஷிணாக்ரேஷு - தெக்கு நுனியாகப் பரப்பப்பட்ட
தர்பேஷு - தர்ப்பங்களில்
ஏதத் - இதுவே
க்ஷமம் - ஏற்றது
இதி - என்று
முமூர்ஷவ: ஸ்ம - உயிரை இழக்க எண்ணங்கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்,
ஹ - காண்.

रामस्य वनवासं च क्षयं दशरथस्य च ।
जनस्थानवधं चैव वधं चैव जटायुषः ॥

ராமஸ்ய வனவாஸம் ச க்ஷயம் தஶரதஸ்ய ச ।
ஜனஸ்தாநவதம் சைவ வதம் சைவ ஜடாயுஷ: ॥ 22

हरणं चैव वैदेह्या वालिनश्च वधं रणे ।
रामकोपं च वदतां हरीणां भयमागतम् ॥

ஹரணம் சைவ வைதேஹ்யா வாலிநஶ்ச வதம் ரணே ॥
ராமகோபம் ச வததாம் ஹரீணாம் பயமாகதம் ॥ 23

एवं वदद्भिर्बहुभिर्महीधरो महाद्रिकूटप्रतिमैः प्लवङ्गमैः ।
बभूव संनादितनिर्झरान्तरो भृशं नदद्भिर्जलदैरिवोल्बणैः ॥

ஏவம் வதத்பிர் பஹுபிர் மஹீதரோ
மஹாத்ரி கூட ப்ரதிமை: ப்லவங்கமை: ।
பபூவ ஸந் நாதித நிர்ஜராந்தரோ
ப்ருஶம் நதத் பிர்ஜலதைரி வோல்பணை ॥ 24

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
வனவாஸம் ச - வனவாஸத்தையும்
தஶரதஸ்ய - தசரதரின்
க்ஷயம் ஏவ - மரணத்தையும்
ஜனஸ்தாந வதம் ச - ஜனஸ்தானத்தின் அழிவுபாட்டையும்,
வைதேஹ்யா: - வைதேகியின்
ஹரணம் ச - அபஹரணத்தையும்,
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
வதம் ஏவ - வதையையும்,

ரணே - யுத்தத்தில்
வாலின: - வாலியின்
வதம் ச - வதையையும்,
ராம கோபம் ச - ஸ்ரீராமருடைய கோபத்தையும்,
ச - இவைகளினின்று
ஹரீணாம் ஏவ - வானரர்களுக்கும்
ஆகதம் - சம்பவித்த
பயம் ச - ஆபத்தையும்
வதத்பி: - பேசிக்கொண்டிருக்கையில்
மஹாத்ரி கூட ப்ரதிமை:- பெருமலைச்சிகரங்களுக்கொப்பான
ஏவம் - கீழ்சொல்லியவாறு
வதத்பி: - பேசிக்கொண்டிருந்தவர்களான
பஹுபி: - அனேக
ப்லவங்கமை: - வானரர்களால்
உல்பணை: - நெருக்குண்ட
ப்ருஶம் - அதிகமாக
நதத்பி: - முழங்குகிற
ஜலதை: இவ - மேகங்களாற்போல
மஹீதர: - மலை
ஸந்நாதித நிர்ஜராந்தர:- எதிரொலி முழங்குகிற அருவிகளையுடையதாக
பபூவ - விளங்கிற்று.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ப்ராயோபவேஶோ நாம பஞ்சபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

ஷட் பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 56

उपविष्टास्तु ते सर्वे यस्मिन् प्रायं गिरिस्थले ।
हरयो गृध्रराजश्च तं देशमुपचक्रमे ॥

உபவிஷ்டாஸ்து தே ஸர்வே யஸ்மின் ப்ராயம் கிரிஸ்தலே ।
ஹரயோ க்ருத்ராஜஶ்ச தம் தேஶமுபசக்ரமே ॥ 1

தே - அந்த
ஸர்வே - எல்லா
ஹரய: - வானரர்களும்
யஸ்மின் - எந்த
கிரிஸ்தலே - மலையடிவாரத்தில்
ப்ராயம் - ப்ராயோபவேசத்தை
உபவிஷ்டா: - அடைந்திருந்தார்களோ,
தம் - அந்த
தேஶம் து - இடத்தையே
க்ருத்ரராஜ: ச - கழுகுராஜரும்
உபசக்ரமே - கிட்டினார்.

संपातिर्नाम नाम्ना तु चिरञ्जीवी विहङ्गमः ।
भ्राता जटायुषः श्रीमान् प्रख्यातबलपौरुषः ॥

ஸம்பாதிர்நாம நாம்நா து சிரஞ்ஜீவீ விஹங்கம: ।
ப்ராதா ஜடாயுஷ: ஶ்ரீமான் ப்ரக்யாத பல பௌருஷ: ॥ 2

நாம்நா - பெயரினால்
ஸம்பாதி: து - ஸம்பாதியென்று
நாம - கூறப்படும்
சிரஞ்ஜீவீ - நீடித்த ஆயுளுடைய
விஹங்கம: - ஓர் பறவை
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
ப்ராதா - சகோதரர்,
ஶ்ரீமான் - பிரபாவமுள்ளவர்,
ப்ரக்யாத பல பௌருஷ: - பிரசித்தமான பல பராக்கிரமங்களுற்றவர்.

कन्दरादभिनिष्क्रम्य स विन्ध्यस्य महागिरेः ।
उपविष्टान् हरीन् दृष्ट्वा हृष्टात्मा गिरमब्रवीत् ॥

கந்தராத பிநிஷ்க்ரம்ய ஸ விந்த்யஸ்ய மஹாகிரே: ।
உபவிஷ்டாந்ஹரீந்த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டாத்மா கிரமப்ரவீத் ॥ 3

ஸ: - அவர்
விந்த்யஸ்ய - விந்திய

மஹாகிரே: - மகாகிரியின்
கந்தராத் - குகையினின்று
அபிநிஷ்க்ரம்ய - வெளிவந்து,
உபவிஷ்டாந் - பிராயோபவேசம் செய்த
ஹரீந் - வானரர்களை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு
ஹ்ருஷ்டாத்மா - உள்ளம் களித்தவராய்,
கிரம் - மொழியை
அப்ரவீத் - வெளிப்படச் சொன்னார்.

विधिः किल नरं लोके विधानेनानुवर्तते ।
यथायं विहितो भक्ष्यश्चिरान्मह्यमुपागतः ॥

விதி: கில நரம் லோகே விதாநேநாநு வர்ததே ।
யதா அயம் விஹிதோ பக்ஷ்யஶ்சிரான் மஹ்யமுபாகத: ॥ 4

லோகே - உலகத்தில்
விதி: - வினைப்பயன்
நரம் - மனிதனை
விதாநேந - விதியையொத்தே
அநுவர்ததே - தொடருகிறது;
கில - இது பரம்பரையாய் தெரிந்துகொண்ட சங்கதி.
மஹ்யம் - எனக்கு
விஹித: - என்றே
அயம் - நியமிக்கப்பட்ட
பக்ஷ்ய: - உணவு
இஹ - இப்பொழுது
சிராத் - நெடுங்காலங்கழித்து
ஆகத: - தானாகவந்தது.

परंपराणां भक्षिष्ये वानराणां मृतं मृतम् ।
उवाचेदं वचः पक्षी तान्निरीक्ष्य प्लवङ्गमान् ॥

பரம்பராணாம் பக்ஷிஷ்யே வாநராணாம் ம்ருதம் ம்ருதம் ।
உவாசேதம் வச: பக்ஷீ தாந்நிரீக்ஷ்ய ப்லவங்கமான் ॥ 5

பக்ஷீ - பறவை
தாந் - அந்த
ப்லவங்கமான் - வானரர்களை
நிரீக்ஷ்ய - உற்றுநோக்கி,
பராணாம் - பெருத்தவர்களான
வாநராணாம் - வானரர்களின்
ம்ருதம் ம்ருதம் - உயிரிழந்த பிணங்களை ஒன்றொன்றாக

பரம் - வேண்டியமட்டும்
பக்ஷிஷ்யே - தின்பேன் என்கிற
ஏதத் வச: - இந்த மொழியை
உவாச - சொல்லிற்று.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भक्ष्यलुब्धस्य पक्षिणः ।
अङ्गदः परमायस्तो हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா பக்ஷ்யலுப்தஸ்ய பக்ஷிண: ।
அங்கத: பரமாயஸ்தோ ஹநுமந்தமதாப்ரவீத் ॥ 6

பக்ஷ்யலுப்தஸ்ய - உணவாசை கொண்ட
தஸ்ய - அந்த
பக்ஷிண: - பறவையின்
தத் - அந்த
வசனம் - மொழியை
அங்கத: - அங்கதன்
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
பரமாயஸ்த: - மிகவும் மனோவ்யாகுலமடைந்தவனாய்
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து,
அத - அப்பொழுது
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

पश्य सीतापदेशेन साक्षाद्वैवस्वतो यमः ।
इमं देशमनुप्राप्तो वानराणां विपत्तये ॥

பஶ்ய ஸீதாபதேஶேந ஸாக்ஷாத் வைவஸ்வதோ யம: ।
இமம் தேஶமநுப்ராப்தோ வாநராணாம் விபத்தயே ॥ 7

ஸீதாபதேஶேந - ஸீதையென்ற வியாஜங்கொண்டு
வாநராணாம் - வானரர்களின்
விபத்தயே - அழிவின்பொருட்டு
வைவஸ்வத: - வைவஸ்தனென்ற
ஸாக்ஷாத் யம: - ப்ரத்யக்ஷ யமனே
இமம் - இந்த
தேஶம் - இடத்திற்கு
அநுப்ராப்த: - வந்திருக்கிறார்,
பஶ்ய - காண்.

रामस्य न कृतं कार्यं राज्ञो न च वचः कृतम् ।
हरीणामियमज्ञाता विपत्तिः सहसागता ॥

ராமஸ்ய ந க்ருதம் கார்யம் ராஜ்ஞோ ந ச வச: க்ருதம் ।
ஹரீணாமியமஜ்ஞாதா விபத்தி: ஸஹஸா ஆகதா ॥ 8

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
கார்யம் - கார்யம்
ந க்ருதம் - செய்யப்படவில்லை,
ராஜ்ஞ: - அரசருடைய
வச: ச - கட்டளையும்
ந க்ருதம் - நிறைவேற்றப்படவில்லை.
ஹரீணாம் - வானரர்களுக்கு
இயம் - இந்த
அஜ்ஞாதா - எதிர்பாராத
விபத்தி: - விபத்து
ஸஹஸா - தெரியாமலே
ஆகதா - வந்திருக்கின்றது.

वैदेह्याः प्रियकामेन कृतं कर्म जटायुषा ।
गृधराजेन यत्तत्र श्रुतं वस्तदशेषतः ॥

வைதேஹ்யா: ப்ரியகாமேன க்ருதம் கர்ம ஜடாயுஷா ।
க்ருத்ரராஜேன யத்தத்ர ஶ்ருதம் வஸ்த தஶேஷத: ॥ 9

வைதேஹ்யா: - வைதேகிக்கு
ப்ரிய காமேன - நன்மை செய்ய மனங்கொண்ட
க்ருத்ர ராஜேன - கழுகரசனான
ஜடாயுஷா - ஜடாயுவால்
தத்ர - அந்த இடத்தில்
கர்ம - செய்யவேண்டியது
யத் - எதுவோ
தத் - அது
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது;
வ: - நமக்கு (அது)
அஶேஷத: - முற்றிலும்
ஶ்ருதம் - தெரிந்த விஷயமே.

तथा सर्वाणि भूतानि तिर्यग्योनिगतान्यपि ।
प्रियं कुर्वन्ति रामस्य त्यक्त्वा प्राणान् यथा वयम् ॥

ததா ஸர்வாணி பூதாநி திர்யக்யோநி கதான்யபி ।
ப்ரியம் குர்வந்தி ராமஸ்ய த்யக்த்வா ப்ராணான் யதா வயம் ॥

अन्योन्यमुपकुर्वन्ति स्नेहकारुण्ययन्त्रिताः ॥

அன்யோன்ய முபகுர்வந்தி ஸ்நேஹ காருண்ய யந்த்ரிதா: ॥ 10

ததா - அப்படியே
திர்யக்யோனி கதானி - திர்யக் ஜன்மங்களையடைந்த

ஸர்வாணி - எல்லா

பூதாநி - பிராணிகளும்,

வயம் - நாம்

யதா - எப்படியோ அப்படியே

ப்ராணான் அபி - உயிர்களையும்கூட

த்யக்த்வா - லக்ஷியம் செய்யாதுவிட்டு,

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு

ப்ரியம் - உதவியை

குர்வந்தி - புரிகின்றன.

ஸ்நேஹ காருண்ய - ப்ரீதியாலும் இரக்கத்தாலும்

யந்த்ரிதா: கட்டுண்டவர்களாய்

அன்யோன்யம் - தனித்தனியே

உபகுர்வந்தி - நன்மை செய்கின்றன.

ततस्तस्योपकारार्थं त्यजतात्मानमात्मना ।

प्रियं कृतं हि रामस्य धर्मज्ञेन जटायुषा ॥

தத: தஸ்யோப காரார்தம் த்யஜதாத்மான மாத்மநா ।

ப்ரியம் க்ருதம் ஹி ராமஸ்ய தர்மஜ்ஞேன ஜடாயுஷா ॥ 11

தத: ஹி - அதினாலேதான்

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு

உபகாரார்தம் - பணிவிடைபுரிய

ஆத்மநா - தானே

ஆத்மானம் - பிராணனை

த்யஜத - விட்ட

தர்மஜ்ஞேன - அறமுணர்ந்த

ஜடாயுஷா - ஜடாயுவால்

தஸ்ய - அவருக்கு

ப்ரியம் - உதவி

க்ருதம் - புரியப்பட்டது.

राघवार्थे परिश्रान्ता वयं संत्यक्तजीविताः ।

कान्ताराणि प्रपन्नाः स्म न च पश्याम मैथिलीम् ॥

ராகவார்தே பரிஶ்ராந்தா வயம் ஸந்த்யக்தஜீவிதா: ।

காந்தாராணி ப்ரபந்நா: ஸ்ம ந ச பஶ்யாம மைதிலீம் ॥ 12

வயம் - நாம்,

ராகவார்தே - ஸ்ரீராகவரின் காரியத்தில்

பரிஶ்ராந்தா: - மிகப் பிரயாசையெடுத்துக் கொண்டவர்களாய்

காந்தாராணி - குகைகளையும்

ப்ரபந்நா: - புகுந்தவர்களாய்

ஸந்த்யக்த ஜீவிதா: - உயிர்போகின்றவர்களாய்

ஸ்ம - ஆனோம்,

ச - இன்னும்

மைதிலீம் - மைதிலியை

ந பஶ்யாம - கண்டோமில்லை.

स सुखी गृध्रराजस्तु रावणेन हतो रणे ।

मुक्तश्च सुग्रीवभयाद्गतश्च परमां गतिम् ॥

ஸ ஸுகீ க்ருத்ரராஜஸ்து ராவணேன ஹதோ ரணே ।

முக்தஶ்ச ஸுக்ரீவ பயாத்கதஶ்ச பரமாம் கதிம் ॥ 13

து - இவ்விஷயத்தில்

ரணே - யுத்தத்தில்

ராவணேன - ராவணனால்

ஹத: - கொல்லப்பட்ட

க்ருத்ரராஜ: - கழுகரசர்

ஸுகீ - புண்யசாலி;

ஸ: - அவர்

ஸுக்ரீவ பயாத் ச - ஸுக்ரீவருடைய பயத்திலிருந்தும்

முக்த: - தப்பித்துக்கொண்டார்,

பரமாம் - மிகவும் மேலான

கதிம் ச - மோக்ஷத்தையும்

கத: - அடைந்தார்.

जटायुषो विनाशेन राज्ञो दशरथस्य च ।

हरणेन च वैदेह्याः संशयं हरयो गताः ॥

ஜடாயுஷோ விநாஶேந ராஜ்ஞோ தஶரதஸ்ய ச ।

ஹரணேன ச வைதேஹ்யா: ஸம்ஶயம் ஹரயோ கதா: ॥ 14

रामलक्ष्मणयोर्वास अरण्ये सह सीतया ।

राघवस्य च बाणेन वालिनश्च तथा वधः ॥

ராமலக்ஷ்மணயோர்வாஸ அரண்யே ஸஹ ஸீதயா ।

ராகவஸ்ய ச பாணேன வாலிநஶ்ச ததா வத: ॥ 15

रामकोपादशेषाणां राक्षसानां तथा वधः ।

कैकेय्या वरदानेन इदं हि विकृतं कृतम् ॥

ராம கோபாத ஶேஷாணாம் ராக்ஷஸநாம் ததா வத: ॥

கைகேய்யா வரதாநேந இதம் ஹி விக்ருதம் க்ருதம் ॥ 16

கைகேய்யா: - கைகேயிக்கு

வரதாநேநஹி - வரங்கொடுத்ததாலேயே

க்ருதம் - விளைந்த

விக்ருதம் - கேடு
இதம் - இது.
ராம லக்ஷ்மணயோ: - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய
அரண்யே - காட்டில்
ஸீதயா ஸஹ - சீதையோடுகூட
வாஸ: - வாஸம்,
தஶரதஸ்ய - தசரத
ராஜ்ஞ: ச - மன்னருடையவும்
ஜடாயுஷ: ச - ஜடாயுவினுடையவும்
விநாஶேந - மரணத்தோடேயே
வைதேஹ்யா: - வைதேகியினுடைய
ஹரணேன ச - அபஹரித்தலாலும்
ஹரய: - வானரர்கள்
ஸம்ஶயம் கதா: - ப்ராணாபத்தையடைந்தார்கள்;
ததா - அப்படியே
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராகவருடைய
பாணேன ச - பாணத்தாலேயே
வாலிந: - வாலியின்
வத: - மரணம்;
ததா - அப்படியே
ராமகோபாத் - ஸ்ரீராமன் கோபத்தால்
ராக்ஷஸாநாம் - இராக்ஷஸர்கள்
அஶேஷாணாம் - எல்லோருக்கும்
வத: - அழிவு.

तदसुखमनुकीर्तितं वचो भुवि पतितांश्च समीक्ष्य वानरान् ।
भृशचलितमतिर्महामतिः कृपणमुदाहृतवान् स गृध्रराट् ॥

ததஸுகமநுகீர்திதம் வசோ புவி
பதிதாம்ஶ்ச ஸமீக்ஷ்ய வானரான் ।
ப்ருஶ சலிதமதிர்மஹாமதி:
க்ருபண முதாஹ்ருதவான் ஸ க்ருத்ரராட் ॥ 17

ஸ: - அந்த
மஹாமதி: - மகாமதியான
க்ருத்ரராட் - கழுகரசர்
புவி - பூமியில்
பதிதான் - விழுந்து கிடக்கிற
வானரான் ச - வானரர்களையும்
அநுகீர்திதம் - சொல்லப்பட்ட
அஸுகம் - விவரம் முற்றிலும் தெரியாத
தத் - அந்த

வச: ச - பேச்சையும்
ஸமீக்ஷ்ய - கவனித்துப் பார்த்து,
ப்ருஶசலித மதி: - மிக்க சஞ்சலமடைந்த மனத்தராய்
க்ருபணம் - இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாத நிலைமையை
உதாஹ்ருதவான் - காட்டினார்.

तत्तु श्रुत्वा तदा वाक्यमङ्गदस्य मुखोद्गतम् ।
अब्रवीद्वचनं गृध्रस्तीक्ष्णतुण्डो महास्वनः ॥

தத்து ஶ்ருத்வா ததா வாக்ய மங்கதஸ்ய முகோத்கதம் ।
அப்ரவீத்வசனம் க்ருத்ர ஸ்தீக்ஷ்ணதுண்டோ மஹாஸ்வன: ॥ 18

தீக்ஷ்ண துண்ட: - கூரான அலகையுடைய,
மஹாஸ்வன: - பெரிய குரலுமுடைய
க்ருத்ர: - கழுகு,
ததா - அப்பொழுது
அங்கதஸ்ய - அங்கதனுடைய
முகோத்கதம் - வாயிலிருந்து வந்த
தத் வாக்யம் - அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
து - இது விஷயத்தில்
வசனம் - ஒரு மொழியை
அப்ரவீத் - சொல்லிற்று.

कोऽयं गिरा घोषयति प्राणैः प्रियतरस्य मे ।
जटायुषो वधं भ्रातुः कम्पयन्निव मे मनः ॥

கோऽயம் கிரா கோஷயதி ப்ராணை: ப்ரியதரஸ்ய மே ।
ஜடாயுஷோ வதம் ப்ராது: கம்பயந்நிவ மே மன: ॥ 19

மே - எனக்கு
ப்ராணை: ப்ரியதமஸ்ய-உயிரினுமினிய
ப்ராது: - ஸஹோதரனான,
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவினுடைய
வதம் - மரணத்தைப் பற்றி
மே மன: - எனது மனத்தை
கம்பயந் - நடுக்கமுறச் செய்பவனாய்
அயம் - இவன்
கிரா - நல்ல பேச்சால்
கோஷயதி - புகழ்கிறவன்.
க: - யாரென
இவ - அறியவேண்டும்.

कथमासीज्जनस्थाने युद्धं राक्षसगृध्रयोः ।
नामधेयमिदं भ्रातुश्चिरस्याद्य मया श्रुतम् ॥

கதமாஸீத் ஜனஸ்தானே யுத்தம் ராக்ஷஸ க்ருத்ரயோ: ।
நாம தேயமிதம் ப்ராதுஸ்சிரஸ்யாத்ய மயா ஸ்ருதம் ॥ 20

ப்ராது: - சகோதரனுடைய
இதம் - இந்த
நாமதேயம் - பெயரானது,
மயா - என்னால்
சிரஸ்ய - வெகுகாலத்திற்குப் பிறகு
அத்ய - இப்பொழுது
ஸ்ருதம் - கேட்கப்பட்டது.
ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்
ராக்ஷஸ க்ருத்ரயோ: - இராக்ஷஸனுக்கும் கழுகுக்கும்
யுத்தம் - யுத்தம்
கதம் - எப்படி
ஆஸீத் - உண்டாயிற்று?

इच्छेयं गिरिदुर्गाच्च भवद्भिरवतारितुम् ।

இச்சேயம் கிரிதுர்காச்ச பவத் பிரவதாரிதும் ॥ 21

கிரிதுர்காத் - மலைத்துர்க்கத்திலிருந்து
பவத்பி: ச - உங்களாலேயே
அவதாரிதும் - இறங்க
இச்சேயம் - விரும்புகின்றேன்.

यवीयसो गुणज्ञस्य श्लाघनीयस्य विक्रमैः ।

अतिदीर्घस्य कालस्य तुष्टोऽस्मि परिकीर्तनात् ॥

யவீயஸோ குணஞஸ்ய ஸ்லாகநீயஸ்ய விக்ரமை: ।
அதி தீர்கஸ்ய காலஸ்ய துஷ்டோஸ்மி பரிகீர்தநாத் ॥ 22

அதிதீர்கஸ்ய - நீடித்த
காலஸ்ய - காலத்திற்குப்பின்
விக்ரமை: - பராக்கிரமங்களினால்
ஸ்லாக நீயஸ்ய - கொண்டாடத்தகுந்தவனாய்
குணஞஸ்ய - குணங்களை யறிந்தவனுமான
யவீயஸ: - தம்பியினுடைய
கீர்தநாத் - புகழ்தலால்
பரிதுஷ்ட: அஸ்மி - மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன்.

तदिच्छेयमहं श्रोतुं विनाशं वानरर्षभाः ।

भ्रातुर्जटायुषस्तस्य जनस्थाननिवासिनः ॥

ததிச்சேயமஹம் ஸ்ரோதும் விநாஸம் வாநரர்ஷபா: ।
ப்ராதுர் ஜடாயுஷஸ்தஸ்ய ஜனஸ்தானநிவாஸின: ॥ 23

தத் - ஆகையால்
வாநரர்ஷபா: - வானர வீரர்காள்!

ஜனஸ்தான நிவாஸின:- ஜனஸ்தானத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருந்த
தஸ்ய - அந்த
ப்ராது: - உடன்பிறந்த
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
விநாஸம் - மரணத்தைப் பற்றி
அஹம் - நான்
ஸ்ரோதும் - அறிய
இச்சேயம் - விரும்புகிறேன்.

तस्यैव च मम भ्रातुः सखा दशरथः कथम् ।

यस्य रामः प्रियः पुत्रो ज्येष्ठो गुरुजनप्रियः ॥

தஸ்யைவ ச மம ப்ராது: ஸகா தஸரத: கதம் ।
யஸ்ய ராம: ப்ரிய: புத்ரோ ஜ்யேஷ்டோ குருஜனப்ரிய: ॥ 24

குருஜனப்ரிய: - பெரியோரால் விரும்பப்படும்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ப்ரிய: - அன்பிற்குரிய
ஜ்யேஷ்ட: - மூத்த
புத்ர: - பிள்ளை
யஸ்ய - எவருக்கோ அந்த
தஸரத: ஏவ - தசரதரே
மம - எனது
ப்ராது: - தம்பியான
தஸ்ய - அவனுக்கு
ஸகா - தோழனென்பது
கதம் ச - எப்படி?

सूर्यांशुदग्धपक्षत्वान्न शक्नोम्युपसर्पितुम् ।

इच्छेयं पर्वतादस्मादवतर्तुमरिन्दमाः ॥

ஸூர்யாம் ஸுதக்த பக்ஷத்வாந்ந ஸக்நோம்யுபஸர்பிதும் ।
இச்சேயம் பர்வதா தஸ்மாத் அவதர்துமரிந்தமா: ॥ 25

அரிந்தமா: - ஜயசாலிகளே!
ஸூர்யாம்ஸு - சூர்யகிரணங்களால் எரிந்துபோன
தக்த பக்ஷத்வாத் சிறகுடையவனாதலால்
உபஸர்பிதும் - கிட்டவர
ந ஸக்நோமி - முடியாதிருக்கிறேன்.
அஸ்மாத் - இந்த
பர்வதாத் - பர்வதத்திலிருந்து
அவதர்தும் - இறங்கிவிட
இச்சேயம் - வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஸதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸம்பாதி ப்ரஸ்நோ நாம ஷட்பஞ்சாஸ: ஸர்க: ॥

ஸப்த பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 57

शोकाद्भ्रष्टस्वरमपि श्रुत्वा ते हरियूथपाः ।
श्रद्दधुर्नैव तद्वाक्यं कर्मणा तस्य शङ्किताः ॥

ஶோகாத் ப்ரஷ்டஸ்வரமபி ஶ்ருத்வா தே ஹரியூதபா: ।
ஶ்ரத்தது4ர்நைவ தத்வாக்யம் கர்மணா தஸ்ய ஶங்கிதா: ॥ 1

ஶோகாத்	-	சோகத்தால்
ப்ரஷ்டஸ்வரம்	-	நாத்தழுதழுத்துப் பேசிய
தத் வாக்யம்	-	அம்மொழியை
தே	-	அந்த
ஹரியூதபா:	-	வானரோத்தமர்கள்
ஶ்ருத்வா அபி	-	கேட்டும்,
தஸ்ய	-	அதனுடைய
கர்மணா	-	செய்கையினால்
ஶங்கிதா:	-	ஸந்தேகமுற்றவர்களாய்,
ந ஶ்ரத்தது: ஏவ	-	நம்பவேயில்லை.

ते प्रायमुपविष्टास्तु दृष्ट्वा गृध्रं प्लवङ्गमाः ।
चक्रुर्बुद्धिं तदा रौद्रां सर्वान्नो भक्षयिष्यति ॥

தே ப்ராய முபவிஷ்டாஸ்து த்ருஷ்ட்வா க்ருத்ரம் ப்லவங்கமா: ।
சக்ருர் புத்திம் ததா ரௌத்ரம் ஸர்வாந்நோ பக்ஷயிஷ்யதி ॥ 2

ப்ராயம்	-	பிராயோபவேசத்தை
உபவிஷ்டா:	-	அடைந்துள்ள
தே	-	அந்த
ப்லவங்கமா:	-	வானரர்கள்
க்ருத்ரம்	-	கழுகை
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து,
ஸர்வாந்	-	எல்லோரையும்
ந:	-	நம்மை
பக்ஷயிஷ்யதி	-	பக்ஷித்துவிடுமென்ற
ரௌத்ரம்	-	குரூரமான
புத்திம் து	-	எண்ணத்தையும்
ததா	-	அப்பொழுது
சக்ரு:	-	கொண்டார்கள்.

सर्वथा प्रायमासीनान् यदि नो भक्षयिष्यति ।
कृतकृत्या भविष्यामः क्षिप्रं सिद्धिमितो गताः ॥

ஸர்வதா ப்ராயமாஸீநாந்யதி நோ பக்ஷயிஷ்யதி ।
க்ருத க்ருத்யா பவிஷ்யாம: க்ஷிப்ரம் ஸித்திமிதோ கதா: ॥ 3

ப்ராயம்	-	பிராயோபவேசத்தை
ஆஸீநாத்	-	அடைந்த
ந:	-	நம்மை
ஸர்வதா	-	எப்படியும்
பக்ஷயிஷ்யதி	-	பக்ஷித்துவிடும்;
யதி	-	அப்படியாகில்
இத:	-	இதனாலேயே
க்ஷிப்ரம்	-	சீக்கிரத்தில்
க்ருத க்ருத்யா:	-	க்ருதார்த்தர்களாய்
ஸித்திம் கதா:	-	பேற்றை பெற்றவர்களாய்
பவிஷ்யாம:	-	ஆவோம்.

एतां बुद्धिं ततश्चक्रुः सर्वे ते वानरर्षभाः ।
अवतार्य गिरेः शृङ्गाद्गृध्रमाहाङ्गदस्तदा ॥

ஏதாம் புத்திம் ததஶ்சக்ரு: ஸர்வே தே வானரர்ஷபா: ।
அவதார்ய கிரே: ஶ்ருங்காத் க்ருத்ர மாஹாங்கதஸ்ததா ॥ 4

தே	-	அந்த
வானரர்ஷபா:	-	வானரச்ரேஷ்டர்கள்
ஸர்வே	-	எல்லோரும்
ஏதாம்	-	இந்த
புத்திம்	-	அபிப்பிராயத்தை
சக்ரு:	-	கொண்டார்கள்.
தத:	-	அப்படியிருந்தும்
ததா	-	அச்சமயத்தில்
அங்கத:	-	அங்கதன்
கிரே:	-	மலையின்
ஶ்ருங்காத்	-	சிகரத்தினின்று
அவதார்ய	-	கீழே இறக்கி,
க்ருத்ரம்	-	கழுகைப் பார்த்து
ஆஹ	-	சொன்னான்.

बभूवर्क्षरजा नाम वानरेन्द्रः प्रतापवान् ।
ममार्यः पार्थिवः पक्षिन् धार्मिकस्तस्य चात्मजौ ॥

பபூவர்க்ஷரஜா நாம வானரேந்த்ர: ப்ரதாபவான்: ।
மமார்ய: பார்திவ: பக்ஷின் தார்மிகஸ்தஸ்ய சாத்மஜௌ ॥ 5

பக்ஷின்	-	பக்ஷியாரே!
ரிக்ஷரஜ:	-	ரிக்ஷரஜஸ்
நாம	-	என்ற பெயருடைய
வானரேந்த்ர:	-	ஒரு வானரவேந்தர்
பபூவ	-	இருந்தார்.
ப்ரதாபவான்	-	பிரதாபமுடையவர்;
தார்மிக:	-	தர்மகுணமுடையவர்;

பார்திவ: - ராஜரீக ப்ரபுத்வம் பெற்றவர்;
மம - எனக்கு
ஆர்ய: - குரு.
தஸ்ய - அவருக்கு
ஆத்மஜௌ ச - இரண்டு குமாரர்கள்.

सुग्रीवश्चैव वाली च पुत्रावोघबलावुभौ ।
लोके विश्रुतकर्माभूद्राजा वाली पिता मम ॥

ஸுக்ரீவஶ்சைவ வாலீ ச புத்ரா வோக பலாவுபௌ ।
லோகே விஶ்ருத கர்மா பூத்ராஜா வாலீ பிதா மம ॥ 6

வாலீ ச - வாலியென்பவரும்
ஸுக்ரீவ: ச - சுக்ரீவரென்பவரும்
உபௌ - இரண்டு
புத்ரௌ - குமாரர்கள்.
ஓகபலௌ - அளவற்ற பலமுடையவர்கள்.
மம - எனது
பிதா - பிதாவாகிற
வாலீ - வாலியெனும்
ராஜா ஏவ - அரசர்தான்
லோகே - உலகத்தில்
விஶ்ருத கர்மா - பேர்போன தொழிலாற்றலுடையவராக
அபூத் - இருந்தார்.

राजा कृत्स्नस्य जगत इक्ष्वाकूणां महारथः ।
रामो दाशरथिः श्रीमान् प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥

ராஜா க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத இக்ஷ்வா கூணாம் மஹாரத: ।
ராமோ தாஶரதி: ஸ்ரீமான் ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ॥ 7

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वैदेह्या चापि भार्यया ।
पितुर्निदेशनिरतो धर्म्यं पन्थानमाश्रितः ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா வைதேஹ்யா சாபி பார்யயா ।
பிதுர்நிதேஶநிரதோ தர்ம்யம் பந்தாந மாஶ்ரித: ॥ 8

தாஶரதி: - தசரத குமாரராகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்
க்ருத்ஸ்நஸ்ய - ஸகல
ஜகத: - உலகிற்கும்
ராஜா - அரசர்,
இக்ஷ்வாகூணாம் - இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவர்களுடைய
மஹாரத: - பேர்போன போர் வீரர்,
ஸ்ரீமான் அபி - ஸ்ரீமானாக இருந்தும்
தர்ம்யம் - தரும

பந்தாநம் - வழியை
ஆஶ்ரித: - பற்றியவராய்
பிது: - பிதாவின்
நிர்தேஶநிரத: - கட்டளைப்படி நடப்பவராய்
ப்ராத்ரா - தம்பி
லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடும்
பார்யயா - மனைவி
வைதேஹ்யா ச - வைதேகியோடும்
தண்டகாவனம் - தண்டகாவனத்திற்கு
ப்ரவிஷ்ட: - வந்திருந்தார்.

तस्य भार्या जनस्थानाद्रावणेन हृता बलात् ॥

தஸ்ய பார்யா ஜனஸ்தாநாத் ராவணேன ஹ்ருதா பலாத் ॥ 9

தஸ்ய - அவருடைய
பார்யா - மனைவி
ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
ராவணேன - ராவணனால்
பலாத் - பலாத்காரமாய்
ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்.

रामस्य तु पितुर्मित्रं जटायुर्नाम गृध्रराट् ।
ददर्श सीतां वैदेहीं ह्रियमाणां विहायसा ॥

ராமஸ்ய து பிதுர்மித்ரம் ஜடாயுர்நாம க்ருத்ர ராட் ।
ததர்ஶ ஸீதாம் வைதேஹீம் ஹ்ரியமாணாம் விஹாயஸா ॥ 10

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பிது: - தந்தையின்
மித்ரம் - நண்பராகிய
ஜடாயு: - ஜடாயு
நாம - என்ற
க்ருத்ர ராட் - கழுகரசர்
விஹாயஸா - ஆகாயமார்க்கமாய்
ஹ்ரியமாணாம் - எடுத்துக்கொண்டு போகப்படுகிற
வைதேஹீம் - விதேகமன்னன் மகளான
ஸீதாம் - சீதையை
து - இந்நிலைமையில்
ததர்ஶ - கண்டார்.

रावणं विरथं कृत्वा स्थापयित्वा च मैथिलीम् ।
परिश्रान्तश्च वृद्धश्च रावणेन हतो रणे ॥

ராவணம் விரதம் க்ருத்வா ஸ்தாபயித்வா ச மைதிலீம் ।
பரிஶ்ராந்தஶ்ச வ்ருத்தஶ்ச ராவணேன ஹதோ ரணே ॥ 11

ரணே - போரில்
ராவணம் - ராவணனை
விரதம் - தேரில்லாதவனாக
க்ருத்வா - செய்து,
மைதிலீம் ச - மைதிலியையும்
ஸ்தாபயித்வா - தைரியப்படுத்தி,
வ்ருத்த: - அம்முதியவர்
ச - அதினால்
பரிஸ்ராந்த: - களைப்படைந்திருந்தார்;
ச - அப்படி இருந்ததால்
ராவணேன - ராவணனால்
ஹத: - அடியுண்டார்.

एवं गृध्रो हतस्तेन रावणेन बलीयसा ।
संस्कृतश्चापि रामेण गतश्च गतिमुत्तमाम् ॥

ஏவம் க்ருத்ரோ ஹதஸ்தேந ராவணேன பலீயஸா ।
ஸம்ஸ்க்ருதஸ்சாபி ராமேண கதஸ்ச கதி முத்தமாம்॥ 12

தேந - அந்த
பலீயஸா - வலிய
ராவணேன - ராவணனால்
ஏவம் - இவ்வாறு
ஹத: - அடியுண்டவர்
க்ருத்ர: அபி: - கழுகாயிருந்தும்
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஸம்ஸ்க்ருத: - ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பெற்றவராய்
ச ச - தத்க்ஷணமே
உத்தமாம் கதிம் - நல்ல கதியை
கத: - அடைந்தார்.

ततो मम पितृव्येण सुग्रीवेण महात्मना ।
चकार राघवः सख्यं सोऽवधीत् पितरं मम ॥

ததோ மம பித்ருவ்யேண ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।
சகார ராகவ: ஸக்யம் ஸோऽவதீத் பிதரம் மம ॥ 13

ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
மம - எனது
பித்ருவ்யேண - சிற்றப்பனான
ஸுக்ரீவேண - சுக்ரீவனெனும்
மஹாத்மநா - மகாத்மாவோடு
ஸக்யம் - சக்யம் (நட்பு)
சகார - செய்துகொண்டார்,
தத: - அதினால்

ஸ: - அவர்
மம - எனது
பிதரம் - பிதாவை
அவதீத் - கொன்றார்.

मम पित्रा विरुद्धो हि सुग्रीवः सचिवैः सह ।
निहत्य वालिनं रामस्ततस्तमभिषेचयत् ॥

மம பித்ரா விருத்தோ ஹி ஸுக்ரீவ: ஸ சிவை: ஸஹ ।
நிஹத்ய வாலினம் ராமஸ்ததஸ்தமபி ஷேசயத் ॥ 14

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
ஸசிவை: ஸஹ - மந்திரிமார்களோடுகூட
மம - எனது
பித்ரா - தந்தையால்
விருத்த: - ஊரைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டிருந்தார்,
தத: - அதனால்
ராம: ஹி - ஸ்ரீராமரே
வாலினம் - வாலியை
நிஹத்ய - கொன்று,
தம் - அவருக்கு
அப்யஷேசயத் - ராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்துவைத்தார்.

स राज्ये स्थापितस्तेन सुग्रीवो वानरेश्वरः ।
राजा वानरमुख्यानां येन प्रस्थापिता वयम् ॥

ஸ ராஜ்யே ஸ்தாபிதஸ்தேந ஸுக்ரீவோ வானரேஸ்வர: ।
ராஜா வானர முக்யாநாம் யேன ப்ரஸ்தாபிதா வயம் ॥ 15

யேன - இக்காரணத்தால்
ஸ: - அந்த
ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவர்
வானர முக்யாநாம் - வானரச்ரேஷ்டர்களுடைய
ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில்
ராஜா - அரசராக
வானரேஸ்வர: - வானரர்களுக்கு அதிபனாய்
ஸ்தாபித: - நிலைநிறுத்தப்பட்டார்;
தேந - அவரால்
வயம் - நாங்கள்
ப்ரஸ்தாபிதா: - அனுப்பப்பட்டோம்.

एवं रामप्रयुक्तास्तु मार्गमाणास्ततस्ततः ।
वैदेहीं नाधिगच्छामो रात्रौ सूर्यप्रभामिव ॥

ஏவம் ராம ப்ரயுக்தாஸ்து மார்கமாணாஸ் ததஸ்தத: ।
வைதேஹீம் நாதிகச்சாமோ ராத்ரௌ ஸூர்ய ப்ரபாமிவ ॥ 16

ஏவம் - இவ்விதம்
ராம ப்ரயுக்தா: - ஸ்ரீராமருக்காகப் பாடுபடுபவர்களாய்
ததஸ்தத: - எல்லாவிடங்களிலும்
மார்கமாணா: - தேடுபவர்களாய்
து - ஆகியும்
வைதேஹீம் - வைதேகியை
ராத்ரௌ - இரவில்
ஸூர்ய ப்ரபாம் - சூர்ய வெளிச்சத்தை
இவ - போல
ந அதிகச்சாம: - கண்டோமில்லை.

ते वयं दण्डकारण्यं विचित्य सुसमाहिताः ।
अज्ञानात्तु प्रविष्टाः स्म धरण्या विवृतं बिलम् ॥

தே வயம் தண்டகாரண்யம் விசித்ய ஸுஸமாஹிதா: ।
அஜ்ஞாநாத்து ப்ரவிஷ்டா: ஸ்ம தரண்யா விவ்ருதம் பிலம் ॥ 17

தே வயம் - அந்த நாங்கள்
ஸுஸமாஹிதா: - அதிக கவனமுள்ளவர்களாய்
தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யத்தை
விசித்ய து - ஆராய்ந்து தேடியும்,
அஜ்ஞாநாத் - தெரியாமையால்
தரண்யாம் - பூமியில்
விவ்ருதம் - வாய் திறந்திருந்த
பிலம் - பிலத்தை
ப்ரவிஷ்டா: ஸ்ம - புகுந்தோம்.

मयस्य मायाविहितं तद्बिलं च विचिन्वताम् ।
व्यतीतस्तत्र नो मासो यो राज्ञा समयः कृतः ॥

மயஸ்ய மாயாவிஹிதம் தத்பிலம் ச விசின்வதாம் ।
வ்யதீதஸ் தத்ர நோ மாஸோ யோ ராஜ்ஞா ஸமய: க்ருத: ॥ 18

மயஸ்ய - மயனுடைய
மாயாவிஹிதம் - மாயையால் செய்யப்பட்ட
தத் - அந்த
பிலம் - பிலத்தை
ச - முற்றிலும்
விசின்வதாம் - தேடித்திரிந்து கொண்டிருந்த
ந: - எங்களுக்கு
ராஜ்ஞா - அரசரால்
ஸமய: - தவணையாக
க்ருத: - குறிப்பிடப்பட்டிருந்த
மாஸ: - ஒரு மாதம்
ய: - எதுவோ அதுவும்

தத்ர - அங்கேயே
வ்யதீத: - கடக்கப்பட்டது.

ते वयं कपिराजस्य सर्वे वचनकारिणः ।
कृतां संस्थामतिक्रान्ता भयात् प्रायमुपास्महे ॥

தே வயம் கபிராஜஸ்ய ஸர்வே வசன காரிண: ।
க்ருதாம் ஸம்ஸ்தாமதிக்ராந்தா பயாத் ப்ராயமுபாஸ்மஹே ॥ 19

தே - அந்த
வயம் - நாங்கள்
கபிராஜஸ்ய - வானரவேந்தனுடைய
வசன காரிண: - ஏவல்களுக்குட்பட்டு நடப்பவர்கள்.
க்ருதாம் - குறித்த
ஸமஸ்தாம் - தவணையை
அதிக்ராந்தா: - மீறியவர்களாய்
ஸர்வே - எல்லோரும்
பயாத் - பயந்து
ப்ராயம் - பிராயோபவேசத்தை
உபாஸ்மஹே - அனுஷ்டிக்கிறோம்.

क्रुद्धे तस्मिंस्तु काकुत्स्थे सुग्रीवे च सलक्ष्मणे ।
गतानामपि सर्वेषां तत्र नो नास्ति जीवितम् ॥

க்ருத்தே தஸ்மிம்ஸ்து காகுத்ஸ்தே ஸுக்ரீவே ச ஸலக்ஷ்மணே ।
கதாநாமபி ஸர்வேஷாம் தத்ர நோ நாஸ்தி ஜீவிதம் ॥ 20

தஸ்மின் - அந்த
ஸ லக்ஷ்மணே - லக்ஷ்மணருடனிருக்கிற
காகுத்ஸ்தே - காகுத்ஸ்தரும்,
ஸுக்ரீவே ச - சுக்ரீவரும்
க்ருத்தே து - கோபம்கொண்டிருக்கும்பொழுது
கதாநாம் - திரும்பிவந்த
ந: - எங்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
தத்ர - அங்கே
ஜீவிதம் அபி - உயிருடனிருத்தல் கூட
ந அஸ்தி - இராது.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஜடாயுர்திஷ்ட கதனம் நாம ஸப்தபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

அஷ்ட பஞ்சாஶ: ஸர்க: - 58

इत्युक्तः करुणं वाक्यं वानरैस्त्यक्तजीवितैः ।
सबाष्पो वानरान् गृध्रः प्रत्युवाच महास्वनः ॥

இத்யுக்த: கருணம் வாக்யம் வான ரைஸ் த்யக்த ஜீவிதை: ।
ஸபாஷ்போ வானராந் க்ருத்ர: ப்ரத்யுவாச மஹாஸ்வன: ॥ 1

த்யக்த ஜீவிதை: - பிராணனை விடத் துணிந்திருக்கிற
வானரை: - வானரர்களால்
இதி - இந்த
கருணம் - இரக்கமுண்டாகும்படியான
வாக்யம் - சமாசாரத்தை
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
மஹாஸ்வன: - பெரிய குரலையுடைய
க்ருத்ர: - கழுகு
ஸ பாஷ்ப: - கண்களில் நீர் ததும்ப
வானராந் - வானரர்களைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - பதில் சொல்லிற்று.

यवीयान् मम स भ्राता जटायुर्नाम वानराः ।
यमाख्यात हतं युद्धे रावणेन बलीयसा ॥

யவீயான் மம ஸ ப்ராதா ஜடாயுர்நாம வானரா: ।
யமாக்யாத ஹதம் யுத்தே ராவணேன பலீயஸா ॥ 2

வானரா: - வானரர்காள்!
பலீயஸா - வலிய
ராவணேன - ராவணனால்
யுத்தே - யுத்தத்தில்
ஹதம் - கொல்லப்பட்டதாக
யம் - எவனை
ஆக்யாத - சொன்னீர்களோ
ஜடாயு: - ஜடாயுவெனும்
நாம - பெயரையுடைய
ஸ: - அவன்
மம - எனது
யவீயான் - இளைய
ப்ராதா - சகோதரன்.

वृद्धभावादपक्षत्वाच्छृण्वंस्तदपि मर्षये ।
न हि मे शक्तिरस्त्यद्य भ्रातुर्वैरविमोक्षणे ॥

வ்ருத்த பாவாதபக்ஷத்வாத் ஶ்ருண்வன் ததபி மர்ஷயே ।
ந ஹி மே ஶக்திரஸ்த்யத்ய ப்ராதுர் வைர விமோக்ஷணே ॥ 3

வ்ருத்த பாவாத் - வயதின் முதிமையாலும்,
அபக்ஷத்வாத் - சிறகின்மையினாலும்
தத் - அதை
ஶ்ருண்வன் அபி - கேட்டவனாக இருந்தும்,
மர்ஷயே - பொறுத்திருக்கிறேன்;
ஹி - ஏனென்றால்
அத்ய - இப்பொழுது
ப்ராது: - சகோதரனுடைய
வைரவிமோக்ஷணே - பழிக்குப்பழி வாங்குதலில்
மே - எனக்கு
ஶக்தி: - திறமை
ந அஸ்தி - கிடையாது.

पुरा वृत्रवधे वृत्ते स चाहं च जयैषिणौ ।
आदित्यमुपयातौ स्वो ज्वलन्तं रश्मिमालिनम् ॥

புரா வ்ருத்ரவதே வ்ருத்தே ஸ சாஹம் ச ஜயைஷிணௌ ।
ஆதித்ய முபயாதௌ ஸ்வோ ஜ்வலந்தம் ரஶ்மிமாலினம் ॥ 4

புரா - முன் ஒருகாலத்தில்
வ்ருத்ர வதே - விருத்தாசுர வதம்
வ்ருத்தே - நடந்தபொழுது
ஸ: ச - அவனும்
அஹம் ச - நானும்
ஜயைஷிணௌ - ஒருவரை ஒருவர் வெல்ல விரும்பியவர்களாய்
ரஶ்மி மாலினம் - கிரணவரிசைகளால் சூழப்பட்டதாய்
ஜ்வலந்தம் - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருந்த
ஆதித்யம் - ஆதித்யனை
உபயாதௌ ஸ்வ: - கிட்டிப் பறந்து சென்றோம்.

आवृत्याकाशमार्गेण जवेन स्म गतौ भृशम् ।
मध्यं प्राप्ते सवितरि जटायुरवसीदति ॥

ஆவ்ருத்யாகாஶமார்கேண ஜவேந ஸ்வோ கதௌ ப்ருஶம் ।
மத்யம் ப்ராப்தே ஸவிதரி ஜடாயுரவஸீததி ॥ 5

ஆகாஶ மார்கேண - ஆகாசமார்க்கமாய்
ப்ருஶம் - மிகவும்
ஜவேந - வேகத்தோடு
ஆவ்ருத்ய - சுற்றிச்சுற்றி,
கதௌ ஸ்வ: - சென்றோம்.

ஸவிதரி - சூரியன்
மத்யம் - உச்சியை
ப்ராப்தே - அடைந்தபொழுது,
ஜடாயு: - ஜடாயு
அவஸீததி - களைப்புற்றான்.

तमहं भ्रातरं दृष्ट्वा सूर्यरश्मिभिरर्दितम् ।
पक्षाभ्यां छादयामास स्नेहात् परमविह्वलम् ॥

தமஹம் ப்ராதரம் த்ருஷ்ட்வா ஸூர்யரஶ்மிபிரர்திதம் ।
பக்ஷாப்யாம் சாதயாமாஸ ஸ்நேஹாத் பரமவிஹ்வலம் ॥ 6

ப்ராதரம் - தம்பியான
தம் - அவனை
ஸூர்யரஶ்மிபி: - சூரிய கிரணங்களால்
அர்திதம் - களைப்புற்றவனாகவும்,
பரமவிஹ்வலம் - மிக்க மெய்மறந்தவனாகவும்,
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
அஹம் - நான்
ஸ்நேஹாத் - அன்பினால்
பக்ஷாப்யாம் - இரண்டு சிறகுகளினாலும்,
சாதயாமாஸ - மறைத்தேன்.

निर्दग्धपक्षः पतितो विन्ध्येऽहं वानरोत्तमाः।
अहमस्मिन् वसन् भ्रातुः प्रवृत्तिं नोपलक्षये ॥

நிர்தக்த பக்ஷ: பதிதோ விந்த்யேऽஹம் வாநரோத்தமா: ।
அஹமஸ்மின்வஸந்ப்ராது: ப்ரவ்ருத்திம் நோபலக்ஷயே ॥ 7

வானரோத்தமா: - வானரோத்தமர்களே!
அஸ்மின் - இந்த
விந்த்யே - விந்தியமலையில்
நிர்தக்த பக்ஷ: - சிறகெரிந்தவனாய்
பதித: - விழுந்தவனானேன்.
அஹம் - நான்
அஸ்மின் - இதில்
வஸன் - காலம் கழிப்பவனாய்
ப்ராது: - தம்பியின்
ப்ரவ்ருத்திம் - செய்தி ஒன்றையும்
ந உபலக்ஷயே - அறிகிலேன்.

जटायुषस्त्वेवमुक्तो भ्रात्रा संपातिना तदा ।
युवराजो महाप्राज्ञः प्रत्युवाचाङ्गदस्तदा ॥

ஜடாயுஷஸ்த்வேவமுக்தோ ப்ராத்ரா ஸம்பாதிநா ததா ।
யுவராஜோ மஹாப்ராஜ்ஞ: ப்ரத்யுவா சாங்கதஸ் ததா ॥ 8

ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
ப்ராத்ரா - பிராதாவான
ஸம்பாதிநா - ஸம்பாதியால்
ததா - அப்பொழுது
ஏவம் - மேற்சொல்லியவண்ணம்
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
மஹாப்ராஜ்ஞ: து - பேரறிவுடையவனும்,
யுவராஜ: - இளவரசனுமான
அங்கத: - அங்கதன்
ததா - அப்பொழுது
ப்ரத்யுவாச - பதிலாக உரைத்தான்.

जटायुषो यदि भ्राता श्रुतं ते गदितं मया ।
आख्याहि यदि जानासि निलयं तस्य रक्षसः ॥

ஜடாயுஷோ யதி ப்ராதா ஶ்ருதம் தே கதிதம் மயா ।
ஆக்யாஹி யதி ஜாநாஸி நிலயம் தஸ்ய ரக்ஷஸ: ॥ 9

தே - உமக்கு
மயா - என்னால்
கதிதம் - சொல்லப்பட்டது,
ஶ்ருதம் - கேட்டறிந்து கொள்ளப்பட்டது.
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவுக்கு
ப்ராதா யதி - பிராதாவாக இருப்பதால்,
தஸ்ய - அந்த
ரக்ஷஸ: - ராக்ஷஸனுடைய
நிலயம் - இருப்பிடத்தை
ஜாநாஸி யதி - அறிவீர் ஆகில்,
ஆக்யாஹி - சொல்லும்.

अदीर्घदर्शिनं तं वा रावणं राक्षसाधमम् ।
अन्तिके यदि वा दूरे यदि जानासि शंस नः ॥

அதீர்கதர் ஶினம் தம் வா ராவணம் ராக்ஷஸாதமம் ।
அந்திகே யதி வா தூரே யதி ஜாநாஸி ஶம்ஸ ந: ॥ 10

அந்திகே வா - சமீபத்திலோ,
தூரே யதி - அல்லது தூரத்திலோ
அதீர்க தர்ஶினம் - தீர்க்காலோசனையில்லாத
ராக்ஷஸேஶ்வரம் - ராக்ஷஸாதிபனான
தம் ராவணம் - அந்த ராவணனை

யதி ஜாநாஸி - அறிவீராகில்,
ந: - எங்களுக்கு
ஶம்ஸ - சொல்லும்;
வா - அறிய விரும்புகிறோம்.

ततोऽब्रवीन्महातेजा ज्येष्ठो भ्राता जटायुषः ।
आत्मानुरूपं वचनं वानरान् संप्रहर्षयन् ॥

ததோऽப்ரவீன் மஹாதேஜா ஜ்யேஷ்டோ ப்ராதா ஜடாயுஷ: ।
ஆத்மாநுரூபம் வசனம் வாநரான் ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் ॥ 11

தத: - இதன்மேல்,
மஹாதேஜா: - மிக்கத்திறமையுடைய
ஜடாயுஷ: - ஜடாயுவின்
ஜ்யேஷ்ட: ப்ராதா - தமையன்,
வாநரான் - வானரர்களை
ஸம்ப்ரஹர்ஷயன் - மகிழ்விப்பவராய்
ஆத்மாநுரூபம் - தனது கீர்த்திக்கனுகுணமான
வசனம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

निर्दग्धपक्षो गृध्रोऽहं हीनवीर्यः प्लवङ्गमाः ।
वाङ्मात्रेण तु रामस्य करिष्ये साह्यमुत्तमम् ॥

நிர்தக்த பக்ஷோ க்ருத்ரோऽஹம் ஹீனவீர்ய: ப்லவங்கமா: ।
வாங்மாத்ரேண து ராமஸ்ய கரிஷ்யே ஸாஹ்ய முத்தமம் ॥ 12

ப்லவங்கமா: - வானரர்காள்!
அஹம் - நான்
நிர்தக்த பக்ஷ: - சிறகெரிந்த
க்ருத்ர: - கழுகு;
ஹீனவீர்ய: - வலிகுன்றியவன்;
து - இப்படியிருப்பதால்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
உத்தமம் - பெரிய
ஸாஹ்யம் - உதவியை
வாங்மாத்ரேண - வாக்குமாத்திரத்தினாலேயே
கரிஷ்யே - செய்கின்றேன்.

जानामि वारुणाल्ँलोकान् विष्णोस्त्रैविक्रमानपि ।
देवासुरविमर्दांश्च अमृतस्यापि मन्थनम् ॥

ஜாநாமி வாருணான் லோகான் விஷ்ணோ ஸ்த்ரைவிக்ரமாநபி ।
தேவாஸுர விமர்தாம்ஸ்ச ஹ்யம்ருதஸ்யாபி மந்தனம் ॥ 13

லோகான் - உலகங்களையும்,
வாருணான் அபி - நீர் மூடினவைகளையும்
விஷ்ணோ: - திருமாலின்
த்ரை விக்ரமாந் - திருவிக்ரம அவதார மூன்று அடிவைப்புகளையும்
தேவாஸுர விமர்தான் ச - தேவாஸுர யுத்தங்களையும்,
அம்ருதஸ்ய - அமுதத்திற்கு
மந்தனம் அபி - கடைந்ததையும்
ஹி - உள்ளபடி
ஜாநாமி - அறிவேன்.

रामस्य यदिदं कार्यं कर्तव्यं प्रथमं मया ।
जरया च हृतं तेजः प्राणाश्च शिथिला मम ॥

ராமஸ்ய யதிதம் கார்யம் கர்தவ்யம் ப்ரதமம் மயா ।
ஜரயா ச ஹ்ருதம் தேஜ: ப்ராணாஸ் ச ஶிதிலா மம ॥ 14

ஜரயா - மூப்பினால்
மம - எனது
தேஜ: - வலிமை
அபஹ்ருதம் - குன்றியதானது,
ப்ராணா: ச - பிராணன்களும்
ஶிதிலா: - சிதறுகின்றன.
யத் - இக்காரணத்தால்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
இதம் - இந்த
கார்யம் - காரியம்
மயா - என்னால்
ப்ரதமம் - உடனே
கர்தவ்யம் - செய்யப்படவேண்டியது.

तरुणी रूपसंपन्ना सर्वाभरणभूषिता ।
ह्रियमाणा मया दृष्टा रावणेन दुरात्मना ॥

தருணீ ரூபஸம்பந்நா ஸர்வாபரண பூஷிதா ।
ஹ்ரியமாணா மயா த்ருஷ்டா ராவணேன துராத்மநா ॥ 15

क्रोशन्ती राम रामेति लक्ष्मणेति च भामिनी ।
भूषणान्यपविध्यन्ती गात्राणि च विधून्वती ॥

க்ரோஶந்தீ ராம ராமேதி லக்ஷ்மணேதி ச பாமினீ ।
பூஷணாந்ய பவித்யந்தீ காத்ராணி ச விதூந்வதீ ॥ 16

ராம ராம - ஓ ராம ராம
இதி ச - என்றும்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா

இதி - என்றும்
க்ரோஶந்தீ - கதறுபவளும்
ஸர்வாபரண பூஷிதா- எல்லாஆபரணங்களாலும்அலங்கரிக்கப் பட்டவளுமான
ரூப ஸம்பந்நா - ரூபஸம்பன்னையானவளும்
தருணீ - இளமையையுடைய
பாமினீ - பெண்ணணங்காள்
துராத்மநா - துராத்மாவான
ராவணேன - ராவணனால்,
ஹ்ரியமாணா - தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்டவளாயும்
காத்ராணி ச - அங்கங்களையும்
விதூந்வதீ - உதறிக்கொண்டு
பூஷணாநி - ஆபரணங்களை
அபவித்யந்தீ - கழற்றி எறிபவளாயும்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாள்.

सूर्यप्रभेव शैलाग्रे तस्याः कौशेयमुत्तमम् ।
असिते राक्षसे भाति यथा वा तटिदम्बुदे ॥

ஸூர்யப்ரபேவ ஶைலாக்ரே தஸ்யா: கௌஶேய முத்தமம்।
அஸிதே ராக்ஷஸே பாதி யதா வா தடிதம்புதே ॥ 17

தஸ்யா: - அவளுடைய
உத்தமம் - சிறந்த
கௌஶேயம் - கோசிகப்பட்டு
அஸிதே - கரிய
ராக்ஷஸே - ராக்ஷஸன்பேரில்
ஶைலாக்ரே - மலையினுச்சியில்
ஸூர்ய ப்ரபா இவ - சூரியகாந்தியோ
வா - அல்லது
அம்புதே - மேகத்தில்
தடித் யதா - மின்னலோ வெனும்படி
பாதி - விளங்கிற்று.

तां तु सीतामहं मन्ये रामस्य परिकीर्तनात् ।
श्रूयतां मे कथयतो निलयं तस्य रक्षसः ॥

தாம் து ஸீதாமஹம் மன்யே ராமஸ்ய பரிகீர்தநாத்।
ஶ்ரூயதாம் மே கதயதோ நிலயம் தஸ்ய ரக்ஷஸ: ॥ 18

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பரிகீர்தநாத் - பெயரைச் சொன்னமையால்

தாம் து - அவளைத்தான்
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியென்று
அஹம் - நான்
மன்யே - எண்ணுகிறேன்.
தஸ்ய - அந்த
ரக்ஷஸ: - ராக்ஷஸனின்
நிலயம் - இருப்பிடம்
கதயத: - சொல்லுகிற
மே - என்னிடத்தினின்று
ஶ்ரூயதாம் - செவிகொடுத்துக் கேட்டுக்கொள்ளப்படட்டும்.

पुत्रो विश्रवसः साक्षाद्भ्राता वैश्रवणस्य च ।
अध्यास्ते नगरीं लङ्कां रावणो नाम राक्षसः ॥

புத்ரோ விஶ்ரவஸ: ஸாக்ஷாத் ப்ராதா வைஶ்ரவணஸ்ய ச।
அத்யாஸ்தே நகரீம் லங்காம் ராவணோ நாம ராக்ஷஸ: ॥ 19

விஶ்ரவஸ: - விச்ரவஸின்
ஸாக்ஷாத் - ஸாக்ஷாத்
புத்ர: - புதல்வன்;
வைஶ்ரவணஸ்ய - குபேரனுக்கு
ப்ராதா - ப்ராதா,
ராவண: - ராவணன்
நாம - என்னும் பெயரையுடைய
ராக்ஷஸ: ச - அரக்கன்
லங்காம் - லங்கை என்ற
நகரீம் - பட்டணத்தை
அத்யாஸ்தே - ஆண்டு வருகிறான்.

इतो द्वीपे समुद्रस्य संपूर्णे शतयोजने ।
तस्मिँल्लङ्का पुरी रम्या निर्मिता विश्वकर्मणा ॥

இதோ த்வீபே ஸமுத்ரஸ்ய ஸம்பூர்ணே ஶதயோஜனே।
தஸ்மின் லங்காபுரீ ரம்யா நிர்மிதா விஶ்வகர்மணா ॥ 20

जाम्बूनदमयैर्द्वारैश्चित्रैः काञ्चनवेदिकैः ।
प्रासादैर्हेमवर्णैश्च महद्भिः सुसमा कृता ॥

ஜாம்பூநத மயைர்த்வாரை ஶ்சித்ரை: காஞ்சந வேதிகை:।
ப்ராஸாதைர் ஹேமவர்ணைச்ச மஹத்பி ஸுஸமா க்ருதா ॥

प्राकारेणार्कवर्णेन महता सुसमावृता ॥

ப்ராகாரேணார்கவர்ணேன மஹதா ஸுஸமாவ்ருதா ॥ 21

இத: - இங்கிருந்து
ஸம்பூர்ணே - பூர்ணமான
ஶதயோஜனே - நூறு யோசனையிலுள்ளதும்
ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தின்
தஸ்மின் த்வீபே - அந்த தீவில்
விஶ்வகர்மணா - விசுவகர்மாவினால்
மஹத்பி: - பெரிய
ஜாம்பூநத மயை: - பொன்மயமான
த்வாரை: - வாயில்களாலும்
சித்ரை: - அழகிய
காஞ்சன வேதிகை: - பொன்னால் செய்த வேதிகைகளாலும்
ஹேம வர்ணை: - தங்கநிறமான
ப்ராஸாதை: ச - உப்பரிகைகளாலும்,
ஸுஸமாக்ருதா - செம்மையாய் அமைக்கப்பெற்றதும்,
அர்கவர்ணேன - சூரிய ஒளியுடைய
மஹதா - பெரிய
ப்ராகாரேண - மதிலால்
ஸுஸமாவ்ருதா - முற்றிலும் சூழப்பட்டதுமான
ரம்யா - அழகிய
லங்கா புரீ - இலங்கைநகரம்
நிர்மிதா - செய்யப்பட்டது.

तस्यां वसति वैदेही दीना कौशेयवासिनी ।
रावणान्तःपुरे रुद्धा राक्षसीभिः समावृता ॥

தஸ்யாம் வஸதி வைதேஹீ தீநா கௌஶேயவாஸி நீ ।
ராவணாந்த: புரே ருத்தா ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதா ॥ 22

கௌஶேய வாஸிநீ - கோசிகப்பட்டுடுத்திய
வைதேஹீ - வைதேகியார்
தீநா - மன ஏக்கங்கொண்டவளாய்
தஸ்யாம் - அதில்
ராவணாந்த: புரே - ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில்
ருத்தா - காவலில் வைக்கப்பட்டவளாய்
ராக்ஷஸீபி: - ராக்ஷஸிகளால்
ஸுரக்ஷிதா - காவல் காக்கப்பட்டவளாய்
வஸதி - இருக்கிறாள்.

जनकस्यात्मजां राज्ञस्तत्र द्रक्ष्यथ मैथिलीम् ।
लङ्कायामथ गुप्तायां सागरेण समन्ततः ॥

ஜனகஸ் யாத்மஜாம் ராஜ்ஞஸ்தத்ர த்ரக்ஷ்யத மைதிலீம் ।
லங்காயாமத குப்தாயாம் ஸாகரேண ஸமந்தத: ॥ 23

ஸமந்தத: - எல்லாப் பக்கங்களிலும்
ஸாகரேண - கடலால்
குப்தாயாம் - சூழப்பட்ட
தத்ர - அந்த
லங்காயாம் - இலங்கையில்
ஜனகஸ்ய ராஜ்ஞ: - ஜனகராஜரின்
ஆத்மஜாம் - புத்திரியாகிய
மைதிலீம் - மைதிலியாரை
அத - அப்பொழுது
த்ரக்ஷ்யத - காணுங்கள்.

संप्राप्य सागरस्यान्तं संपूर्णं शतयोजनम् ।
आसाद्य दक्षिणं तीरं ततो द्रक्ष्यथ रावणम् ॥

ஸம்ப்ராப்ய ஸாகரஸ்யாந்தம் ஸம்பூர்ணம் ஶதயோஜனம் ।
ஆஸாத்ய தக்ஷிணம் தீரம் ததோ த்ரக்ஷ்யத ராவணம் ॥ 24

ஸாகரஸ்யாந்தம் - சமுத்திரக்கரையை
ஸம்ப்ராப்ய - அடைந்து,
ஸம்பூர்ணம் - பூர்த்தியான
ஶதயோஜனம் - நூறுயோஜனையுள்ள
தக்ஷிணம் - தென்
தீரம் - தீரத்தை
ஆஸாத்ய - அடைந்து,
தத: - அவ்விடத்தில்
ராவணம் - ராவணனை
த்ரக்ஷ்யத - காணுங்கள்.

तत्रैव त्वरिताः क्षिप्रं विक्रमध्वं प्लवङ्गमाः ।
ज्ञानेन खलु पश्यामि दृष्ट्वा प्रत्यागमिष्यथ ॥

தத்ரைவ த்வரிதா: க்ஷிப்ரம் விக்ரமத்வம் ப்லவங்கமா: ।
ஞானேன கலு பஶ்யாமி த்ருஷ்ட்வா ப்ரத்யாகமிஷ்யத ॥ 25

ப்லவங்கமா: - வானரர்காள்!
த்வரிதா: - வேகமுடையவர்களாய்
தத்ர ஏவ - அங்கேயே
க்ஷிப்ரம் - உடனே
விக்ரமத்வம் - தாண்டுங்கள்.
கலு - நிச்சயமாய்,
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்துவிட்டு
ப்ரத்யாகமிஷ்யத - திரும்பி வருவீர்கள்
ஞானேன - ஞானத்தினால்
பஶ்யாமி - காண்கின்றேன்.

आद्यः पन्थाः कुलिङ्गानां ये चान्ये धान्यजीविनः ।
द्वितीयो बलिभोजानां ये च वृक्षफलाशिनः ॥

ஆத்ய: பந்தா: குலிங்காநாம் யே சான்யே தான்ய ஜீவின: ।
த்விதீயோ பலிபோஜாநாம் யே ச வ்ருக்ஷ பலாஶின: ॥ 26

குலிங்காநாம் - ஊர்க்குருவிகளுக்கு
ஆத்ய: - முதலாவது
பந்தா: - பறப்பின் எல்லை
அன்யே - சாதார்ணங்களான
யே ச - எவைகளோ அவைகள்
தான்ய ஜீவின: - தானியங்களை உண்டு பிழைப்பவைகள்.
பலிபோஜாநாம் - காக்கைகளுக்கு
த்விதீய: - இரண்டாவது
யே ச - எவைகளோ அவைகள்
வ்ருக்ஷ பலாஶின: - விருக்ஷங்களின் பழங்களை உண்கிறவைகள்.

भासास्तृतीयं गच्छन्ति क्रौञ्चाश्च कुररैः सह ।
श्येनाश्चतुर्थं गच्छन्ति गृध्रा गच्छन्ति पञ्चमम् ॥

பாஸாஸ்த்ருதீயம் கச்சந்தி க்ரௌஞ்சாஶ்ச குரரை: ஸஹ ।
ஶ்யேநாஶ்சதுர்தம் கச்சந்தி க்ருத்ரா கச்சந்தி பஞ்சமம் ॥ 27

குரரை: ஸஹ - மீன்குத்திப் பறவைகளோடு கூடிய
க்ரௌஞ்சா: ச - க்ரௌஞ்சங்களும்
பாஸா: ச - ராஜாளிகளும்
த்ருதீயம் - மூன்றாவதை
கச்சந்தி - அடைகின்றன;
ஶ்யேநா: - பருந்துகள்
சதுர்தம் - நான்காவதை
கச்சந்தி - அடைகின்றன;
க்ருத்ரா: - கழுகுகள்
பஞ்சமம் - ஐந்தாவதை
கச்சந்தி - அடைகின்றன.

बलवीर्योपपन्नानां रूपयौवनशालिनाम् ।
षष्ठस्तु पन्था हंसानां वैनतेयगतिः परा ॥

பலவீர்யோப பந்நாநாம் ரூபயௌவன ஶாலிநாம் ।
ஷஷ்டஸ்து பந்தா ஹம்ஸாநாம் வைநதேயகதி: பரா ॥

वैनतेयाच्च नो जन्म सर्वेषां वानरर्षभाः ॥

வைநதேயாச்ச நோ ஜன்ம ஸர்வேஷாம் வானரர்ஷபா: ॥ 28

பலவீர்யோப பந்நாநாம்- வலிவும் வீரமும் உடைய
ரூபயௌவன ஶாலிநாம்- அழகும் இளமையும் பொருந்திய
ஹம்ஸாநாம் து - அன்னங்களுக்குத்தான்
ஷஷ்ட: - ஆறாவது
பந்தா: - பறப்பின் எல்லை.
வானரர்ஷபா: - வானரோத்தமர்களே!
வைநதேயகதி: - வினதையின் புதல்வர்களின் போக்கின் எல்லை
பரா - எல்லாவற்றிலும் மேலானது;
ந: - எங்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
வைநதேயாத் ச - வினதையின் புதல்வரிடமிருந்தே
ஜன்ம - ஜன்மம்.

गर्हितं तु कृतं कर्म येन स्म पिशिताशिना ।
प्रतीकार्यं च मे तस्य वैरं भ्रातुः कृतं भवेत् ॥

கர்ஹிதம் து க்ருதம் கர்ம யேன ஸ்ம பிஶிதா ஶிநா ।
ப்ரதீகார்யம் ச மே தஸ்ய வைரம் ப்ராது: க்ருதம் பவேத் ॥ 29

பிஶிதா ஶிநா - மாமிசத்தைத் தின்கின்றவனால்
க்ருதம் - செய்யப்பட்ட
கர்ம - காரியம்
கர்ஹிதம் ஸ்ம - நிந்திக்கத்தக்கது;
யேன - அக்காரணத்தால்,
தஸ்ய - அவனுக்கு
ப்ரதீகார்யம் து - பிரதிகூலம் செய்யத்தக்கதே
ச - அதனால்
மே - எனது
ப்ராது: - பிராதாவின்
வைரம் - பழிக்குப்பழி
க்ருதம் - செய்யப்பட்டதாக
பவேத் - ஆகும்.

इहस्थोऽहं प्रपश्यामि रावणं जानकीं तथा ।
अस्माकमपि सौपर्णं दिव्यं चक्षुर्बलं तथा ॥

இஹஸ்தோऽஹம் ப்ரபஶ்யாமி ராவணம் ஜானகீம் ததா ।
அஸ்மாகமபி ஸௌபர்ணம் திவ்யம் சக்ஷுர்பலம் ததா ॥ 30

அஹம் - நான்
இஹஸ்த: - இங்கிருந்துகொண்டே
ராவணம் - ராவணனையும்

த஥ா - அப்படியே
ஜானகீம் - ஜானகியாரையும்
ப்ரபஶ்யாமி - காண்கின்றேன்.
ஸௌபர்ணம் - கருடனுக்குள்ள
திவ்யம் - திவ்யமான
சக்ஷு: - கண் பார்வையும்
பலம் - பலமும்
த஥ா - அந்தப்பிரகாரமே
அஸ்மாகம் அபி - எங்களுக்கும் உண்டு.

तस्मादाहारवीर्येण निसर्गेण च वानराः ।
आयोजनशतात् साग्राद्वयं पश्याम नित्यशः ॥

தஸ்மாதாஹாரவீர்யேண நிஸர்கேண ச வானரா: ।
ஆயோஜன ஶதாத் ஸாக்ராத்வயம் பஶ்யாம நித்யஶ: ॥ 31
வானரா: - வானரர்காள்!
தஸ்மாத் - அக்காரணத்தால்
ஆஹார வீர்யேண - உணவின் வலியாலும்
நிஸர்கேண ச - இயற்கையாலும்
வயம் - நாங்கள்
நித்யஶ: - எப்பொழுதும்
ஆயோஜனஶதாத் - நூறு யோஜனை வரையில்
ஸாக்ராத் - இருக்குமிடத்தில் நின்று
பஶ்யாம - காண்போம்.

अस्माकं विहिता वृत्तिर्निसर्गेण च दूरतः ।
विहिता पादमूले तु वृत्तिश्चरणयोधिनाम् ॥

அஸ்மாகம் விஹிதா வ்ருத்திர் நிஸர்கேண ச தூரத: ।
விஹிதா பாதமூலே து வ்ருத்திஶ்சரணயோதிநாம் ॥ 32
நிஸர்கேண - இயற்கையால்
அஸ்மாகம் - எங்களுக்கு
வ்ருத்தி: - இரை தேடல்
தூரத: ச - தூரத்திலேயே
விஹிதா - ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
சரணயோதிநாம் - கோழிகளுக்கு
வ்ருத்தி: - இரைதேடல்
பாதமூலே து - காலடியிலேயே
விஹிதா - ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

उपायो दृश्यतां कश्चिल्लङ्घने लवणाम्भसः ॥

உபாயோ த்ருஶ்யதாம் கச்சில்லங்கனே லவணாம் பஸ: ॥ 33
லவணாம்பஸ: - உப்புக்கடலின்
லங்கனே - தாண்டுதலில்
கச்சித் - ஒரு
உபாய: - சூழ்ச்சி
த்ருஶ்யதாம் - கண்டுகொள்ளப்படட்டும்.

अभिगम्य तु वैदेहीं समृद्धार्था गमिष्यथ ॥

அபிகம்ய து வைதேஹீம் ஸம்ருத்தார்தா கமிஷ்யத ॥ 34
வைதேஹீம் - வைதேகியாரை
அபிகம்ய - கண்டு
ஸம்ருத்தார்தா: து - காரியசித்தி பெற்றவர்களாகவே
கமிஷ்யத - ஆவீர்கள்.

समुद्रं नेतुमिच्छामि भवद्भिर्वरुणालयम् ।
प्रदास्याम्युदकं भ्रातुः स्वर्गतस्य महात्मनः ॥

ஸமுத்ரம் நேதுமிச்சாமி பவத்பிர் வருணாலயம் ।
ப்ரதாஸ்யாம்யுதகம் ப்ராது: ஸ்வர்கதஸ்ய மஹாத்மன: ॥ 35
வருணாலயம் - ஜலத்திற்கிருப்பிடமான
ஸமுத்ரம் - சமுத்திரத்திற்கு
பவத்பி: - உங்களால்
நேதும் - என்னைத் தூக்கி கொண்டுபோக
இச்சாமி - வேண்டுகிறேன்;
ஸ்வர்கதஸ்ய - சுவர்க்கமடைந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ப்ராது: - சகோதரனுக்கு
உதகம் ப்ரதாஸ்யாமி - தர்ப்பணம் செய்வேன்.

ततो नीत्वा तु तं देशं तीरं नदनदीपतेः ।
निर्दग्धपक्षं संपातिं वानराः सुमहौजसः ॥

ததோ நீத்வா து தம் தேஶம் தீரம் நதநதீபதே: ।
நிர்தக்த பக்ஷம் ஸம்பாதிம் வாநரா: ஸுமஹௌஜஸ: ॥ 36

पुनः प्रापयित्वा च तं देशं पतगेश्वरम् ।
बभूवुर्वानरा हृष्टाः प्रवृत्तिमुपलभ्य ते ॥

புன: ப்ராபயித்வா ச தம் தேஶம் பதகேஶ்வரம் ॥
பபூவுர்வானரா ஹ்ருஷ்டா: ப்ரவ்ருத்திமுபலப்ய தே ॥ 37
ஸுமஹௌஜஸ: - மிக்க பலமுடைய
வாநரா: - வானரர்கள்

நதநதீபதே: - சமுத்திரத்தின்
தீரம் - தீரத்தில்
தம் - அந்த
நிர்தக்த பக்ஷம் - சிறகெரிந்த
ஸம்பாதிம் - சம்பாதியை
தத: - அங்கிருந்து
தேஶம் - குறிப்பிட்டவிடத்திற்கு
நீத்வா - கொண்டுபோய்
தே - அந்த
வாநரா: - வானரர்கள்
தம் - அந்த
பதகேஶ்வரம் - பறவையரசை
புன: - மீளவும்
தேஶம் - இருப்பிடத்திற்கு
ப்ரத்யானயித்வா - திருப்பிக்கொண்டுவந்து,
ப்ரவ்ருத்திம் து - தற்கால சமாசாரத்தையும்
உபலப்ய - கேட்டறிந்துகொண்டு,
ச - அதனால்
ஹ்ருஷ்டா: - மிக சந்தோஷமடைந்தவர்களாய்
பபூவு: - ஆனார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸீதாப்ரவ்ருத்த்யுப லம்போ நாம அஷ்டபஞ்சாஶ: ஸர்க: ॥

ஏகோந ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 59

ततस्तदमृतास्वादं गृध्रराजेन भाषितम् ।
निशम्य मुदिता हृष्टास्ते वचः प्लवगर्षभाः ॥

ததஸ்ததம்ருதாஸ்வாதம் க்ருத்ர ராஜேன பாஷிதம் ।
நிஶம்ய முதிதா ஹ்ருஷ்டாஸ்தே வச: ப்லவகர்ஷபா: ॥ 1

தத: - அங்கு
தே - அந்த
ப்லவகர்ஷபா: - வானர வீரர்கள்
க்ருத்ர ராஜேன - கழுகரசரால்
பாஷிதம் - சொல்லப்பட்ட
அம்ருதாஸ்வாதம் - அமிருதம்போல் இனிய
தத் - அந்த
வச: - வார்த்தையை
நிஶம்ய - கேட்டு
முதிதா: - சந்தோஷமடைந்தவர்களாய்,
ஹ்ருஷ்டா: - மயிர்க்கூச்சமடைந்தார்கள்.

जाम्बवान् वानरश्रेष्ठः सह सर्वैः प्लवङ्गमैः ।
भूतलात् सहसोत्थाय गृध्रराजमथाब्रवीत् ॥

ஜாம்பவான் வாநரஶ்ரேஷ்ட: ஸஹ ஸர்வை: ப்லவங்கமை: ।
பூதலாத் ஸஹஸோத்தாய க்ருத்ரராஜமதா ப்ரவீத் ॥ 2

வாநரஶ்ரேஷ்ட: - வானரர்களுக்குத் தலைவரான
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவான்
ஸர்வை: - எல்லா
ப்லவங்கமை: - வானரர்களோடு
ஸஹ - கூட
பூதலாத் - பூமியிலிருந்து
ஸஹஸா - திடீரென்று
உத்பத்ய - எழும்பி,
தம் - அந்த
க்ருத்ரராஜம் - கழுகரசைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - மீளவும் கேட்டார்.

क्व सीता केन वा दृष्टा को वा हरति मैथिलीम् ।
तदाख्यातु भवान् सर्वं गतिर्भव वनौकसाम् ॥

க்வ ஸீதா கேந வா த்ருஷ்டா கோ வா ஹரதி மைதிலீம் ।
ததாக்யாது பவான் ஸர்வம் கதிர்பவ வனௌகஸாம் ॥ 3

ஸீதா - ஸீதாதேவியார்
க்வ - எங்கே
கேந வா - எவனால்
த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாள்?
மைதிலீம் - மைதிலியாரை
க: வா - எவன்தான்
ஹரதி - எடுத்துப்போனான்?
தத் - அந்த
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
பவான் - நீர்
ஆக்யாது - சொல்லவேண்டும்
வனௌகஸாம் - வானரர்களுக்கு
கதி: - ரக்ஷகராக
பவ - ஆகுவீர்.

को दाशरथिबाणानां वज्रवेगनिपातिनाम् ।
स्वयं लक्ष्मणमुक्तानां न चिन्तयति विक्रमम् ॥

கோ தாஸரதி பாணாநாம் வஜ்ரவேக நிபாதிநாம் ।
ஸ்வயம் லக்ஷ்மண முக்தாநாம் ந சிந்தயதி விக்ரமம் ॥ 4

வஜ்ரவேக நிபாதிநாம் - வஜ்ராயுதம்போல் வேகமாய் விழுகின்ற,
ஸ்வயம் - பிரயாசையின்றி
லக்ஷ்மண முக்தாநாம் - லக்ஷ்மணரால் விடப்பட்ட,
தாஸரதி பாணானாம் - தாசரதி பாணங்களின்
விக்ரமம் - வலியை
க: - எவன்
சிந்தயதி ந - எத்தன்மையானதென்று அறியாதிருப்பான்?

स हरीन् प्रीतिसंयुक्तान् सीताश्रुतिसमाहितान् ।
पुनराश्वासयन् प्रीत इदं वचनमब्रवीत् ॥

ஸ ஹரீந் ப்ரீதி ஸம்யுக்தான் ஸீதா ஶ்ருதி ஸமாஹிதான் ।
புனராஶ்வாஸயன் ப்ரீத இதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 5

ஸ: - அவர்
ப்ரீத: - சந்தோஷமுற்றவராய்
ப்ரீதி ஸம்யுக்தான் - அன்போடுகூடிய
ஸீதா ஶ்ருதி ஸமாஹிதான் - ஸீதையின் செய்தியைக் கேட்க ஒன்று கூடியவர்களான
ஹரீந் - வானரர்களை
ஆஶ்வாஸயன் - நம்பிக்கையுண்டாகும்படி செய்பவராய்
புன: - மறுபடியும்

இதம் வசனம் - இந்த மொழியை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

श्रूयतामिह वैदेह्या यथा मे हरणं श्रुतम् ।
येन चापि ममाख्यातं यत्र वायतलोचना ॥

ஶ்ரூயதாமிஹ வைதேஹ்யா யதா மே ஹரணம் ஶ்ருதம் ।
யேன சாபி மமாக்யாதம் யத்ர வாயதலோசனா ॥ 6

வைதேஹ்யா: - வைதேஹியாரின்
ஹரணம் - தூக்கிக்கொண்டுபோகுதல்
மம - எனக்கு
யதா - எப்படி
ஶ்ருதம் ச - தெரிவிக்கப்பட்டதென்றதும்
ஆயதலோசனா - நெடுங்கண்ணாள்
யத்ர ச - எங்கிருக்கிறாள் என்றதும்
யேன - எவனால்
மே - எனக்கு
ஆக்யாதம் அபி - சொல்லப்பட்டதென்பதும்
இஹ ச - இப்பொழுதே
ஶ்ரூயதாம் - கேட்கப்படட்டும்.

अहमस्मिन् गिरौ दुर्गे बहुयोजनमायते ।
चिरान्निपतितो वृद्धः क्षीणप्राणपराक्रमः ॥

அஹமஸ்மின் கிரௌ துர்கே பஹுயோஜனமாயதே ।
சிராந்நிபதிதோ வ்ருத்த: க்ஷீண ப்ராண பராக்ரம: ॥ 7

அஹம் - நான்
வ்ருத்த: - மூப்படைந்தவனாய்
க்ஷீண ப்ராண பராக்ரம: - உயிரும் வலியும் குன்றியவனாய்
அஸ்மின் - இந்த
பஹுயோஜனம் - அனேக யோஜனை தூரம்
ஆயதே - நீண்ட
துர்கே - புகவரிய
கிரௌ - மலையில்
சிராத் - நெடுநாளாய்
நிபதித: - விழுந்துகிடக்கிறேன்.

तं मामेवंगतं पुत्रः सुपार्श्वो नाम नामतः ।
आहारेण यथाकालं बिभर्ति पततां वरः ॥

தம் மாமேவம் கதம் புத்ர: ஸுபார்ஶ்வோ நாம நாமத: ।
ஆஹாரேண யதாகாலம் பிபர்தி பததாம் வர: ॥ 8

ஏவம் - இவ்வித
கதம் - கதியடைந்த
தம் மாம் - அந்த என்னை
பததாம் - பறவைகளுக்குள்
வர: - சிறந்த
ஸுபார்ஶ்வ: - ஸுபார்ச்வன்
நாம - என்னும்
நாமத: - பெயரையுடைய
புத்ர: - புத்திரன்
யதாகாலம் - காலந்தப்பாது
ஆஹாரேண - ஆகாரங்கொண்டு
பிபர்தி - போஷிக்கிறான்.

तीक्ष्णकामास्तु गन्धर्वास्तीक्ष्णकोपा भुजङ्गमाः।
मृगाणां तु भयं तीक्ष्णं ततस्तीक्ष्णक्षुधा वयम् ॥

தீக்ஷ்ண காமாஸ்து கந்தர்வாஸ் தீக்ஷ்ண கோபா புஜங்கமா: ।
ம்ருகாணாம் து பயம் தீக்ஷ்ணம் ததஸ்தீக்ஷ்ண க்ஷுதா வயம் ॥ 9

கந்தர்வா: - கந்தர்வர்கள்
தீக்ஷ்ண காமா: - தீக்ஷ்ணமான காமமுடையவர்கள்,
புஜங்கமா: - நாகர்கள்
தீக்ஷ்ண கோபா: - தீக்ஷ்ணமான கோபமுடையவர்கள்,
ம்ருகாணாம் து - மான்களுக்கோ
பயம் து - பயம்தான்
தீக்ஷ்ணம் - தீக்ஷ்ணமானது,
வயம் - நாங்கள்
தத: - அதைக்காட்டிலும்
தீக்ஷ்ண க்ஷுதா: - தீக்ஷ்ணப் பசியுடையவர்கள்.

स कदाचित्क्षुधार्तस्य मम चाहारकाङ्क्षिणः ।
गतसूर्येऽहनि प्राप्तो मम पुत्रो ह्यनामिषः ॥

ஸ கதாசித் க்ஷுதார்தஸ்ய மமசாஹார காங்க்ஷிண: ।
கதஸூர்யேऽஹநி ப்ராப்தோ மம புத்ரோ ஹ்யநாமிஷ: ॥ 10

கதாசித் - ஒருநாள்
க்ஷுதார்தஸ்ய - பசியால் வருந்தியும்
ஆஹார காங்க்ஷிண: - உணவை எதிர்பார்த்துமிருந்த
மம - என்னுடைய
ஸ: - அந்த
புத்ர: - புதல்வன்
கதஸூர்யே அஹனி - சூரியாஸ்தமனவேளையில்

மம ச - எனக்கே
அநாமிஷ: ஹி - இறைச்சியில்லாதவனாகவே
ப்ராப்த: - வந்துசேர்ந்தான்.

स मया वृद्धभावाच्च कोपाच्च परिभर्त्सितः ।
क्षुत्पिपासापरीतेन कुमारः पततां वरः ॥

ஸ மயா வ்ருத்தபாவாச்ச கோபாச்ச பரிபர்த்ஸித: ।
க்ஷுத்பிபாஸாபரீதேந குமார: பததாம் வர: ॥ 11

பததாம் - பறவைகளில்
வர: - சிறந்த
ஸ: - அந்த
குமார: - குமாரன்
க்ஷுத்பிபாஸா பரிதேந - பசிதாகங்களால் வருந்திய
மயா - என்னால்
வ்ருத்த பாவத் ச - மூப்பினாலும்
கோபாத் ச - கோபத்தினாலும்
பரிபர்த்ஸித: - கடிந்து பேசப்பட்டான்.

स मामाहारसंरोधात् पीडितं प्रीतिवर्धनः ।
अनुमान्य यथातत्त्वमिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஸ மாமாஹார ஸம்ரோதாத் பீடிதம் ப்ரீதி வர்தன: ।
அநுமான்ய யதாதத்வமிதம் வசனமப்ரவீத் ॥ 12

ப்ரீதி வர்தன: - அன்பை விருத்தி செய்யும்
ஸ: - அவன்
ஆஹார ஸம்ரோதாத் - ஆகாரம் கிட்டாமையால்
பீடிதம் - வருந்தும்
மாம் - என்னை
அநுமான்ய - பொருதிக்கேட்டு,
இதம் - இந்த
வசனம் - விஷயத்தை
யதாதத்வம் - நடந்தபடியே
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

अहं तात यथाकालमामिषार्थी खमाप्लुतः ।
महेन्द्रस्य गिरेर्द्वारमावृत्य च समास्थितः ॥

அஹம் தாத யதா கால மாமிஷார்தீ கமாப்லுத: ।
மஹேந்த்ரஸ்ய கிரேர் த்வார மாவ்ருத்ய ச ஸமாஸ்தித: ॥ 13

தாத - ஐயா!
அஹம் - நான்

ஆமிஷார்தீ - இரைதேட
யதாகாலம் ச - சரியான காலத்திலேயே
கம் - ஆகாயத்தை
ஆப்லுத: - கிட்டியவனாய்,
மஹேந்த்ரஸ்ய - மகேந்திர
கிரே: - மலையில்
த்வாரம் - வழியை
ஆவ்ருத்ய - மறைத்துக்கொண்டு
ஸமாஸ்தித: - நின்றேன்.

ततः सत्त्वसहस्त्राणां सागरान्तरचारिणाम् ।
पन्थानमेकोऽध्यवसं संनिरोद्धुमवाङ्मुखः ॥

தத்ர: ஸத்வ ஸஹஸ்ராணாம் ஸாகராந்தர சாரிணாம் ।
பந்தாநமேகோऽத்யவஸம் ஸந்நிரோத் துமவாங்கமுக: ॥ 14

ஸாகராந்தர சாரிணாம் - சமுத்திர மத்தியில் சஞ்சரிக்கும்
ஸத்வ ஸஹஸ்ராணாம் - பல ஜந்துக்களின்
பந்தாநம் - வழியை
தத்ர - அங்கு
ஏக: - தனியாய்
அவாங்முக: - துணிகரமாய்
ஸந்நிரோத்தும் - தடுக்க
அத்ய வஸம் - நான் எண்ணங்கொண்டிருந்தேன்.

तत्र कश्चिन्मया दृष्टः सूर्योदयसमप्रभाम् ।
स्त्रियमादाय गच्छन् वै भिन्नाञ्जनचयोपमः ॥

தத்ர: கஶ்சின்மயா த்ருஷ்ட: ஸூர்யோதயஸமப்ரபாம் ।
ஸ்த்ரியமாதாய கச்சன்வை பின்னாஞ் ஜனசயோபம: ॥ 15

தத்ர - அப்பொழுது
ஸூர்யோதய ஸமப்ரபாம் - உதிக்கின்ற சூரியகாந்திக் கொப்பான ஒளியையுடைய
ஸ்த்ரியம் - ஒரு பெண்ணை
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
கச்சன் வை - போகிற
பின்னாஞ்ஜன சயோபம: - பிளந்த மைமலையை நிகர்த்த கரியனான
கச்சித் - ஒருவன்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டான்.

सोऽहमभ्यवहारार्थी तौ दृष्ट्वा कृतनिश्चयः ।
तेन साम्ना विनीतेन पन्थानमभियाचितः ॥

ஸோऽஹமப்யவஹாரார்தீ தௌ த்ருஷ்ட்வா க்ருதநிஶ்சய: ।
தேந ஸாம்நா விநீதேந பந்தாநமபியாசித: ॥ 16

தௌ த்ருஷ்ட்வா - அவர்களை பார்த்து,
அப்யவஹாரார்தீ - உணவுக்குதவுமென்று
க்ருத நிஶ்சய: - தீர்மானித்திருந்த
ஸ: அஹம் - அந்த நான்
தேந - வணக்கத்தோடு கூடின
ஸாம்நா - அவனால்
பந்தாநம் - கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொள்ளுதலால்
- வழியை
அபியாசித: - விடும்படி பிரார்த்திக்கப்பட்டேன்.

न हि सामोपपन्नानां प्रहर्ता विद्यते क्वचित् ।
नीचेष्वपि जनः कश्चित् किमङ्ग बत मद्विधः ॥

ந ஹி ஸாமோப பந்நாநாம் ப்ரஹர்தா வித்யதே க்வசித் ।
நீசேஷ்வபி ஜந: கஶ்சித் கிமங்க பத மத்வித: ॥ 17

ஸாமோபபந்நாநாம் - ஸாமோபாயத்தைக் கைக்கொண்டவர்களுக்கு
ப்ரஹர்தா - விரோதியாய் வதை செய்பவன்
நீசேஷு அபி - நீசர்களில்கூட
கஶ்சித் ஜந: - ஒருவனாவது
க்வசித் - எங்கேயும்
வித்யதே ந ஹி - இல்லை அன்றோ,
மத்வித: - என் போன்றவன்
கிமங்க - கேட்க வேண்டுமோ?
பத - ஐயோ!

स यातस्तेजसा व्योम संक्षिपन्निव वेगितः ।
अथाहं खेचरैर्भूतैरभिगम्य सभाजितः ॥

ஸ யாதஸ் தேஜஸா வ்யோம ஸம்க்ஷிபந்நிவ வேகித: ।
அதாஹம் கேசரைர் பூதைரபிகம்ய ஸபாஜித: ॥ 18

ஸ: - அவன்
தேஜஸா - ஆற்றலினால்
வ்யோம - ஆகாயத்தை
அபிகம்ய - அடைந்து,
ஸம்க்ஷிபந் இவ - சுருக்கிவிடுபவன்போல்
வேகித: - அதிவேகமாய்
யாத: - சென்றான்.
கேசரை: - ஆகாசசஞ்சாரிகளான
பூதை: - ஸித்தர்களால்,

அஹம் - நான்
அத - அப்பொழுது
ஸபாஜித: - மிகவும் கொண்டாடப்பட்டேன்.

दिष्ट्या जीवति सीतेति ह्यब्रुवन् मां महर्षयः ।
कथंचित् सकलत्रोऽसौ गतस्ते स्वस्त्यसंशयम् ॥

திஷ்ட்யா ஜீவதி ஸீதேதிஹ்ய ப்ருவன் மாம் மஹர்ஷய: ।
கதஞ்சித் ஸகலத்ரோஸௌ கதஸ்தே ஸ்வஸ்த்யஸம்ஶயம் ॥ 19

மாம் - என்னைப் பார்த்து
மஹர்ஷய: - மகரிஷிகள்
திஷ்ட்யா - நல்ல காலத்தால்
ஸீதா - ஸீதாதேவியார்
ஜீவதி - பிழைத்திருக்கிறாள்,
ஸகலத்ர: - காப்பாற்றவேண்டியதான பொருளைக்கைக்கொண்ட
அஸௌ ஹி - அவனும்
கதஞ்சித் - தப்பித்துக்கொண்டு
கத: - சென்றான்.
தே - உனக்கு
ஸ்வஸ்தி - மங்களம்
அஸம்ஶயம் - சந்தேகமேயில்லை,
இதி அப்ருவன் - என்று சொன்னார்கள்.

एवमुक्तस्ततोऽहं तैः सिद्धैः परमशोभनैः ।

ஏவமுக்தஸ் ததோऽஹம் தை: ஸித்தை: பரமஶோபனை: ॥ 20

பரமஶோபனை: - மிக மங்களகரமான
தை: ஸித்தை: - அந்த சித்தர்களால்
அஹம், - நான்
தத: - மீளவும்
ஏவம் - பின்வருமாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டேன்.

स च मे रावणो राजा रक्षसां प्रतिवेदितः ।
हरन् दाशरथेर्भार्यां रामस्य जनकात्मजाम् ॥

ஸ ச மே ராவணோ ராஜா ரக்ஷஸாம் ப்ரதிவேதித: ।
ஹரந் தாஶரதேர் பார்யாம் ராமஸ்ய ஜனகாத்மஜாம் ॥ 21

भ्रष्टाभरणकौशेयां शोकवेगपराजिताम् ।
रामलक्ष्मणयोर्नाम क्रोशन्तीं मुक्तमूर्धजाम् ॥

ப்ரஷ்டாபரண கௌஶேயாம் ஶோகவேக பராஜிதாம் ।
ராமலக்ஷ்மண யோர்நாம க்ரோஶந்தீம் முக்தமூர்தஜாம் ॥ 22

முக்தமூர்தஜாம் - தலைமயிர் அவிழ்த்தவளாயும்,
ஶோக வேக பராஜிதாம்- துக்கத்தின் வேகத்தால் திகைப்புண்டவளாயும்,
ப்ரஷ்டாபரண - நழுவிவிழும் ஆபரணத்தையும்,
கௌஶேயாம் வஸ்திரத்தையுமுடையவளாயும்,
ராம லக்ஷ்மணயோ: - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களின்
நாம - நாமங்களையே
க்ரோஶந்தீம் - கதறுகிறவளும்,
ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகரின் மகளுமாகிய
தாஶரதே: - தசரதபுத்திரரான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பார்யாம் - பத்னியை
ஹரந் - திருடிக்கொண்டு போகிற
ஸ: ச - அவன் தான்
ரக்ஷஸாம் - ராக்ஷஸர்களுக்கு
ராஜா - அரசனான
ராவண: - ராவணன் என்று
மே - எனக்கு
ப்ரதிவேதித: - தெரிவிக்கப்பட்டது.

एष कालात्ययस्तावदिति कालविदां वरः ।
एतमर्थं समग्रं मे सुपार्श्वः प्रत्यवेदयत् ॥

ஏஷ காலாத்யயஸ்தாவதிதி காலவிதாம் வர: ।
ஏதமர்தம் ஸமக்ரம் மே ஸுபார்ஶ்வ: ப்ரத்யவேதயத் ॥ 23

ஏஷ: - இதுதான்
காலாத்யய: தாவத் - காலதாமதம்
இதி - என்று
காலவிதாம் - காலமறிந்தவர்களுள்
வர: - சிறந்த
ஸுபார்ஶ்வ: - ஸுபார்ச்வன்
ஏதம் அர்தம் - இந்த விஷயத்தை
ஸமக்ரம் - ஆதியோடந்தமாக
மே - எனக்கு
ப்ரத்ய வேதயத் - தெரிவித்தான்.

तच्छ्रुत्वापि हि मे बुद्धिर्नासीत् काचित् पराक्रमे ।
अपक्षोऽहं कथं पक्षी कर्म किंचिदुपक्रमे ॥

தச் ச்ருத்வாபி ஹி மே புத்திர் நாஸீத் காசித் பராக்ரமே ।
அபக்ஷோऽஹம் கதம் பக்ஷீ கர்ம கிஞ்சிது பக்ரமே ॥ 24

தத் ச்ருத்வா அபி - அதைச் சொல்லக்கேட்டும்
மே - எனக்கு
பராக்ரமே - பராக்கிரம விஷயத்தில்
காசித் - யாதொரு
புத்தி: - புத்தியும்
ந ஆஸீத் - உண்டாகவில்லை;
ஹி - ஏனென்றால்
அபக்ஷ: - சிறகில்லாத
பக்ஷீ ஹி - பக்ஷி அன்றோ,
கதம் - எப்படி
கிஞ்சித் கர்ம - ஒரு காரியத்தை
உபக்ரமே - நான் தொடங்குவேன்?

यत्तु शक्यं मया कर्तुं वाग्बुद्धिगुणवर्तिना ।
श्रूयतां तत् प्रवक्ष्यामि भवतां पौरुषाश्रयम् ॥

யத்து ஶக்யம் மயா கர்தும் வாக்புத்தி குணவர்திநா ।
ஶ்ரூயதாம் தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி பவதாம் பௌருஷாஶ்ரயம் ॥ 25

வாக்புத்தி குணவர்திநா-இன்சொல், நற்புத்தி, நற்குணம், இவைகளைப் பின்பற்றின
மயா - என்னால்
கர்தும் ஶக்யம் - செய்ய முடிந்தது
யத் - எது எதுவோ அதை
ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன்,
ஶ்ரூயதாம் - கேட்கப்படட்டும்;
தத்து - அதுவும்
பவதாம் - உங்களுடைய
பௌருஷாஶ்ரயம் - பலத்தையே பொறுத்தது.

वाङ्मतिभ्यां तु सर्वेषां करिष्यामि प्रियं हि वः ।
यद्धि दाशरथेः कार्यं मम तन्नात्र संशयः ॥

வாங்மதிப்யாம் து ஸர்வேஷாம் கரிஷ்யாமி ப்ரியம் ஹி வ: ।
யத்தி தாஶரதே: கார்யம் மம தந்நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ 26

வாங்மதிப்யாம் து - மனமொழிகளாலேயே
வ: - உங்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்
ப்ரியம் - ஹிதத்தை
கரிஷ்யாமி - செய்வேன்.
தாஶரதே: - தசரத புத்திரரின்
கார்யம் - காரியம்

யத் ஹி - எதுவோ
தத் - அது
மம ஹி - என்னுடையதே,
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஶய: ந - சந்தேகமில்லை.

ते भवन्तो मतिश्रेष्ठा बलवन्तो मनस्विनः ।
प्रेषिताः कपिराजेन देवैरपि दुरासदाः ॥

தே பவந்தோ மதிஶ்ரேஷ்டா பலவந்தோ மனஸ்விந: ।
ப்ரேஷிதா: கபிராஜேன தேவைரபி துராஸதா: ॥ 27

கபிராஜேன - வானரவேந்தனால்
ப்ரஹிதா: - நியமிக்கப்பட்ட
தே - அந்த
பவந்த: - நீங்கள்
மதிஶ்ரேஷ்டா: - சிறந்த புத்திசாலிகள்;
மனஸ்விந: - நல்ல எண்ணமுடையவர்கள்;
தேவை: அபி - தேவர்களாலும்
துராஸதா: - வெல்ல முடியாதவர்கள்;
பலவந்த: - மிகுந்த பலசாலிகள்.

रामलक्ष्मणबाणाश्च निशिताः कङ्कपत्रिणः ।
त्रयाणामपि लोकानां पर्याप्तास्त्राणनिग्रहे ॥

ராமலக்ஷ்மணபாணாஶ்ச நிஶிதா: கங்கபத்ரிண: ।
த்ரயாணாமபி லோகாநாம் பர்யாப்தா த்ராணநிக்ரஹே ॥ 28

கங்க பத்ரிண: - கழுகிறகு கட்டப்பட்ட
நிஶிதா: - கூரிய
ராம லக்ஷ்மண பாணா: ச - ஶ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களின் பாணங்களோ
த்ரயாணாம் - மூன்று
லோகாநாம் - உலகங்களையும்
த்ராணநிக்ரஹே அபி - ஸம்ரக்ஷிப்பதிலும் ஸம்ஹரிப்பதிலும்
பர்யாப்தா: - வல்லவைகள்.

कामं खलु दशग्रीवस्तेजोबलसमन्वितः ।
भवतां तु समर्थानां न किञ्चिदपि दुष्करम् ॥

காமம் கலு தஶக்ரீவஸ்தேஜோ பலஸமன்வித: ।
பவதாம் து ஸமர்தாநாம் ந கிஞ்சிதபி துஷ்கரம் । 29

தஶக்ரீவ:	-	தசக்ரீவன்
தேஜோ பல	-	வலியும் ஆண்மையும்
ஸமன்வித: கலு		உடையவன்தான்
காமம் து	-	ஆயினும்
ஸமர்தாநாம்	-	சமர்த்தர்களாகிய
பவதாம்	-	உங்களுக்கு
துஷ்கரம்	-	செய்தற்கரியது
கிஞ்சிதபி ந	-	ஒன்றுமில்லை.

तदलं कालसङ्गेन क्रियतां बुद्धिनिश्चयः ।
न हि कर्मसु सज्जन्ते बुद्धिमन्तो भवद्विधाः ॥

ததலம் காலஸங்கேந க்ரியதாம் புத்திநிஶ்சய: ॥
ந ஹி கர்மஸு ஸஜ்ஜந்தே புத்தி மந்தோ பவத்விதா: ॥ 30

தத்	-	ஆகையால்
கால ஸங்கேந	-	காலவிளம்பம்
அலம்	-	போதும்;
புத்தி நிஶ்சய:	-	தீர்மான யோசனை
க்ரியதாம்	-	செய்யப்படட்டும்.
பவத்விதா:	-	உங்களைப் போன்ற
புத்தி மந்த:	-	புத்திமான்கள்
கர்மஸு	-	காரியங்களில்
ந ஸஜ்ஜந்தே	-	தயங்கார்கள்
ஹி	-	அன்றோ!

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸுபார்ஶ்வவசநாநுவாதோ நாம ஏகோநஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 60

ततः कृतोदकं स्नातं तं गृध्रं हरियूथपाः ।
उपविष्टा गिरौ दुर्गे परिवार्य समन्ततः ॥

தத: க்ருதோதகம் ஸ்நாதம் தம் க்ருத்ரம் ஹரியூதபா: ।
உபவிஷ்டா கிரௌ துர்கே பரிவார்ய ஸமந்தத: ॥ 1

தத:	-	பிறகு
ஹரியூதபா:	-	வானர வீரர்கள்
ஸ்நாதம்	-	ஸ்நானம்பண்ணி
க்ருதோதகம்	-	நீர்க்கடன் செய்து முடித்த
தம்	-	அந்த
க்ருத்ரம்	-	கழுகை
ஸமந்தத:	-	நாற்புறமும்
பரிவார்ய	-	சூழ்ந்து,
கிரௌ	-	பர்வதத்தின்
துர்கே	-	சிகரத்தில்
உபவிஷ்டா:	-	உட்கார்ந்தார்கள்.

तमङ्गदमुपासीनं तैः सर्वैर्हरिभिर्वृतम् ।
जनितप्रत्ययो हर्षात् संपातिः पुनरब्रवीत् ॥

தமங்கத முபாஸீநம் தை: ஸர்வைர்ஹரிபிர் வ்ருதம் ।
ஜனித ப்ரத்யயோ ஹர்ஷாத் ஸம்பாதி: புனரப்ரவீத் ॥ 2

ஜனித ப்ரத்யய:	-	மனஸ்ஸந்துஷ்டி கொண்ட
ஸம்பாதி:	-	ஸம்பாதி
தை:	-	அந்த
ஹரிபி:	-	வானரர்கள்
ஸர்வை:	-	எல்லோராலும்
வ்ருதம்	-	சூழப்பட்டு
உபாஸீநம்	-	சமீபத்தில் உட்கார்ந்திருந்த
தம்	-	அந்த
அங்கதம்	-	அங்கதனைப் பார்த்து
ஹர்ஷாத்	-	உத்சாகத்தால்
புன:	-	மீண்டும்
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்.

कृत्वा निःशब्दमेकाग्राः शृण्वन्तु हरयो मम ।
तथ्यं संकीर्तयिष्यामि यथा जानामि मैथिलीम् ॥

க்ருத்வா நி: ஶப்தமேகாக்ரா: ஶ்ருண்வந்து ஹரயோ மம ।
தத்யம் ஸங்கீர்தயிஷ்யாமி யதா ஜாநாமி மைதிலீம் ॥ 3

மைதிலீம் - மைதிலியாரை
யதா ஜாநாமி - எவ்விதமாய் நான் அறிவேனோ அவ்விதமே
மம - எனது
தத்வம் - மனத்திலுள்ளதை
ஸங்கீர்தயிஷ்யாமி - விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப் போகிறேன்.
ஹரய: - வானரர்களே!
நி: ஶப்தம் க்ருத்வா - நிச்சப்தமாயிருந்துகொண்டு
ஏகாக்ரா: - ஏகாக்ரசித்தர்களாய்
ஶ்ருண்வந்து - கேளுங்கள்.

अस्य विन्ध्यस्य शिखरे पतितोऽस्मि पुरा वने ।
सूर्यातपपरीताङ्गो निर्दग्धः सूर्यरश्मिभिः ॥

அஸ்ய விந்த்யஸ்ய ஶிகரே பதிதோऽஸ்மி புராவனே ।
ஸூர்யாதப பரீதாங்கோ நிர்தக்த: ஸூர்யரஶ்மிபி: ॥ 4

புரா - முன்னர்
ஸூர்யாதப பரீதாங்க: - சூரிய வெய்யிலினால் உடல்வாடி
ஸூர்யரஶ்மிபி: - சூரிய கிரணங்களால்
நிர்தக்த: - தகிக்கப்பட்டவனாய்
அஸ்ய - இந்த
விந்த்யஸ்ய - விந்தியமலையின்
ஶிகரே - சிகரத்தில்
வனே - ஒரு காட்டில்
பதித: அஸ்மி - விழுந்தேன்.

लब्धसंज्ञस्तु षड्रात्राद्विवशो विह्वलन्निव ।
वीक्षमाणो दिशः सर्वा नाभिजानामि किञ्चन ॥

லப்த ஸம்ஜ்ஞஸ்து ஷட்ராத்ராத் விவஶோ விஹ்வலன்னிவ ।
வீக்ஷமாணோ திஶ: ஸர்வா நாபிஜாநாமி கிஞ்சன ॥ 5

விவஶ: - ஸ்மரணை தப்பினவனாய்,
விஹ்வலன் - ஏக்கம் பிடித்தவனாய்,
இவ - இதேமாதிரியாய்
ஷட்ராத்ராத் - ஆறு இரவுகளுக்கப்பால்

லப்த ஸம்ஜ்ஞ: - அறிவையடைந்தவனாய்,
ஸர்வா: - எல்லா
திஶ: - திசைகளும்
வீக்ஷமாண: து - விழித்துப் பார்த்தும்
கிஞ்சன - ஒன்றும்
ந அபிஜாநாமி - புலப்படாதிருந்தேன்.

ततस्तु सागराञ्शैलान्नदीः सर्वाः सरांसि च ।
वनान्युदधिवेलां च समीक्ष्य मतिरागमत् ॥

ததஸ்து ஸாகராஞ் சைலாந்நதீ: ஸர்வா: ஸராம்ஸி ச ।
வனானி உததிவேலாம் ச ஸமீக்ஷ்ய மதிராகமத் ॥ 6

தத: து - பிறகு
ஸாகரான் கடல்களையும்,
ஶைலான் - மலைகளையும்,
ஸர்வா: நதீ: - எல்லா நதிகளையும்,
ஸராம்ஸி ச - ஏரிக்ளையும்,
வநாநி ச - காடுகளையும்,
உததிவேலாம் - கடற்கரையையும்
ஸமீக்ஷ்ய - ஊன்றிப் பார்த்து,
மதி: - தன்னறிவு
ஆகமத் - வந்தது.

हृष्टपक्षिगणाकीर्णः कन्दरान्तरकूटवान् ।
दक्षिणस्योदधेस्तीरे विन्ध्योऽयमिति निश्चितः ॥

ஹ்ருஷ்டபக்ஷி கணாகீர்ணா: கந்தராந்தர கூடவான் ।
தக்ஷிணஸ் யோததே ஸ்தீரே விந்த்யோऽயமிதி நிஶ்சித: ॥ 7

தக்ஷிணஸ்ய - தென்
உததே: - சமுத்திர
தீரே - கரையில்
ஹ்ருஷ்ட பக்ஷி - களிப்படைந்த பறவைக் கூட்டங்களால்
கணாகீர்ண: நிறைந்ததும்
கந்தராந்தர கூடவான் - குகைகளையும் இடையில் சிகரங்களையும் உடையதுமான
அயம் - இது
விந்த்ய: - விந்தியமலை
இதி - என்று
நிஶ்சித: - தெரிந்தது.

आसीच्चात्राश्रमं पुण्यं सुरैरपि सुपूजितम् ।
ऋषिर्निशाकरो नाम यस्मिन्नुग्रतपा अभूत् ॥

ஆஸீச்சாத்ராச்ரமம் புண்யம் ஸுரைரபி ஸுபூஜிதம் ।
ரிஷிர் நிஶாகரோ நாம யஸ்மின் நுக்ரதபா அபூத் ॥ 8

அத்ர ச - இங்கு
ஸுரை: அபி - தேவர்களாலும்
ஸுபூஜிதம் - புகழ்ந்து கொண்டாடப்பட்ட
புண்யம் - பரிசுத்தமான
ஆஶ்ரமம் - ஆசிரமம்
ஆஸீத் - இருந்தது.
யஸ்மின் - அதில்
நிஶாகர: - நிசாகரர்
நாம - என்ற
ரிஷி: - ரிஷி
உக்ரதபா: - கடினமான தவஞ் செய்பவராய்
அபூத் - இருந்தார்.

अष्टौ वर्षसहस्राणि तेनास्मिन्नृषिणा विना ।
वसतो मम धर्मज्ञाः स्वर्गते तु निशाकरे ॥

அஷ்டௌ வர்ஷஸஹஸ்ராணி தேநாஸ்மின் ந்ருஷிணா விநா ।
வஸதோ மம தர்மஜ்ஞா: ஸ்வர்கதே து நிஶாகரே ॥ 9

தர்மஜ்ஞே - தருமமுணர்ந்த
நிஶாகரே - நிசாகரமுனி
ஸ்வ: - ஸ்வர்க்கம்
கதே - போனபின்பு
தேந - அந்த
ருஷிணா விநா - ரிஷியின்றி
அஸ்மின் - இதில்
வஸத: - வசித்துக் கொண்டிருக்கிற
மம - எனக்கு
அஷ்டௌ வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி து - எண்ணாயிர வருஷங்கள் கழிந்துவிட்டன.

अवतीर्य च विन्ध्याग्रात् कृच्छ्रेण विषमाच्छनैः ।
तीक्ष्णदर्भां वसुमतीं दुःखेन पुनरागतः ॥

அவதீர்ய து விந்த்யாக்ராத் க்ருச்ரேண விஷமாச்சனை: ।
தீக்ஷ்ணதர்பாம் வஸுமதீம் துக்கேன புனராகத: ॥ 10

விஷமாத் - மேடுபள்ளமான
விந்த்யாக்ராத் - விந்தியமலையின் உச்சியிலிருந்து
க்ருச்ரேண - வெகுப்பிரயாசையோடும்
துக்கேன து - வருத்தத்தோடும்
ஶனை: - மெள்ள
அவதீர்ய - இறங்கி
புன: - மறுபடியும்
தீக்ஷ்ணதர்பாம் - கூரான தர்ப்பங்களுள்ள
வஸுமதீம் - பூமியை
ஆகத: - அடைந்தேன்.

तमृषिं द्रष्टुकामोऽस्मि दुःखेनाभ्यागतो भृशम् ।
जटायुषा मया चैव बहुशोऽधिगतो हि सः ॥

தம்ருஷிம் த்ரஷ்டுகாமோऽஸ்மி துக்கேநாப்யாகதோ ப்ருஶம் ।
ஜடாயுஷா மயா சைவ பஹுஶோ அதிகதோ ஹி ஸ: ॥ 11

தம் ருஷிம் - அந்த ரிஷியை
ப்ருஶம் - அவசியம்
த்ரஷ்டுகாம: - காண விரும்பி
துக்கேன - வருத்தத்தோடு
அப்யாகத: அஸ்மி - நான் திரும்பி வந்தேன்;
ஹி - ஏனெனில்
ஸ: - அவர்
பஹுஶ: - பலகால்
ஜடாயுஷா ச - ஜடாயுவினாலும்
மயா ஏவ - என்னாலும்
அதிகத: - கண்டுகொள்ளப்பட்டவர்.

तस्याश्रमपदाभ्याशे ववुर्वाताः सुगन्धिनः ।
वृक्षो नापुष्पितः कश्चिदफलो वा न विद्यते ॥

தஸ்யா ஶ்ரம பதாப்யாஶே வவுர்வாதா: ஸுகந்தின: ।
வ்ருக்ஷோ நாபுஷ்பித: கஶ்சித பலோ வா ந வித்யதே ॥ 12

தஸ்ய - அவருடைய
ஆஶ்ரம பதாப்யாஶே - ஆச்ரமத்தைச் சுற்றிலும்
ஸுகந்தின: - நன்மணம் கமழும்
வாதா: - காற்று
வவு: - வீசிக்கொண்டிருந்தது;
அபுஷ்பித: - புஷ்பமில்லாத
வ்ருக்ஷ: - மரம்
கஶ்சித் - ஒன்றாவது
ந வித்யதே - இல்லை,

அபல: வா - பழமில்லாததும்
ந - இல்லை.

उपेत्य चाश्रमं पुण्यं वृक्षमूलमुपाश्रितः ।
द्रष्टुकामः प्रतीक्षेऽहं भगवन्तं निशाकरम् ॥

உபேத்ய சாஶ்ரமம் புண்யம் வ்ருக்ஷமூல முபாஶ்ரித: ।
த்ரஷ்டுகாம: ப்ரதீ க்ஷேऽஹம் பகவந்தம் நிஶாகரம் ॥ 13

அஹம் - நான்
புண்யம் - புண்ணிய
ஆஶ்ரமம் - ஆச்ரமத்தை
உபேத்ய - அடைந்து,
பகவந்தம் - பகவானான
நிஶாகரம் - நிசாகரரை
த்ரஷ்டுகாம: - காணவேண்டி
வ்ருக்ஷமூலம் - ஒரு மரத்தினடியை
உபாஶ்ரித: - அடைந்தவனாய்
ப்ரதீக்ஷே ச - எதிர்பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தேன்.

अथापश्यमदूरस्थमृषिं ज्वलिततेजसम् ।
कृताभिषेकं दुर्धर्षमुपावृत्तमुदङ्मुखम् ॥

அதாபஶ்யமதூரஸ்தம்ருஷிம் ஜ்வலித தேஜஸம் ।
க்ருதாபிஷேகம் துர்தர்ஷ முபாவ்ருத்த முதங்முகம் ॥ 14

அத - அப்பொழுது
க்ருதாபிஷேகம் - ஸ்நானம் பண்ணி
துர்தர்ஷம் - காணக் கண் கூசும்படி
ஜ்வலித தேஜஸம் - தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிப்பவரான
அதூரஸ்தம் - ஸமீபத்தில்
உதங்முகம் - வடக்கு முகமாய்
உபாவ்ருத்தம் - வருகிற
ருஷிம் - முனிவரை
அபஶ்யம் - கண்டேன்.

तमृक्षाः सृमरा व्याघ्राः सिंहा नागाः सरीसृपाः ।
परिवार्योपगच्छन्ति धातारं प्राणिनो यथा ॥

தம்ருக்ஷா: ஸ்ருமரா வ்யாக்ரா: ஸிம்ஹா நாகா: ஸரீஸ்ருபா: ।
பரிவார்யோபகச்சந்தி தாதாரம் ப்ராணினோ யதா ॥ 15

ருக்ஷா: - கரடிகள்,
ஸ்ருமரா: - மான்கள்,
வ்யாக்ரா: - புலிகள்,

ஸிம்ஹா: - சிங்கங்கள்,
நாகா: - யானைகள்,
ஸரீஸ்ருபா: - சர்ப்பங்கள், இவைகளெல்லாம்
தாதாரம் - பிரம்மதேவரை
ப்ராணிந: - பிராணிகள்
யதா - எப்படியோ அப்படி
தம் - அவரை
பரிவார்ய - சுற்றி
உபகச்சந்தி - வந்தன.

ततः प्राप्तमृषिं ज्ञात्वा तानि सत्त्वानि वै ययुः ।
प्रविष्टे राजनि यथा सर्वं सामात्यकं बलम् ॥

தத: ப்ராப்தம் ருஷீம் ஞாத்வா தானி ஸத்த்வானி வை யயு: ।
ப்ரவிஷ்டே ராஜனி யதா ஸர்வம் ஸாமாத்யகம் பலம் ॥ 16

ராஜனி - அரசன்
ப்ரவிஷ்டே - உள்ளே புகுந்ததும்
ஸாமாத்யகம் - மந்திரிகளோடு கூடின
ஸர்வம் - எல்லா
பலம் - சைனியமும்
யதா - எப்படியோ அப்படி
தத: - அப்பொழுது
ருஷீம் - முனிவரை
ப்ராப்தம் - வந்துசேர்ந்தவராக
ஞாத்வா - தெரிந்துகொண்டு,
தானி ஸத்த்வானி - அந்த விலங்குகள்
யயு: வை - திரும்பிப் போயின.

ऋषिस्तु दृष्ट्वा मां तत्र प्रविष्टश्चाश्रमं पुनः ।
मुहूर्तमात्रान्निष्क्रम्य ततः कार्यमपृच्छत ॥

ரிஷிஸ்து த்ருஷ்ட்வா மாம் தத்ர: ப்ரவிஷ்ட: ச ஆஶ்ரமம் புன: ।
முஹூர்த மாத்ராந்நிஷ்க்ரம்ய தத: கார்யமப்ருச்சத ॥ 17

ருஷி: - ரிஷி
மாம் - என்னை
தத்ர - அங்கு
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ஆஶ்ரமம் - ஆசிரமத்தை
ப்ரவிஷ்ட: - அடைந்தவராய்
முஹூர்த மாத்ராத் - முகூர்த்தத்தில்
புன: து - மறுபடியும்

நிஷ்க்ரம்ய - வெளியில் வந்து
தத: - பின்பு
கார்யம் ச - வந்த காரியத்தையும்
அப்ருச்சத - விசாரித்தார்.

सौम्य वैकल्यतां दृष्ट्वा रोम्णां ते नावगम्यते ।
अग्निदग्धाविमौ पक्षौ त्वक्चैव व्रणिता तव ॥

ஸௌம்ய வைகல்யதாம் த்ருஷ்ட்வா ரோம்ணாம் தே நாவகம்யதே ।
அக்நிதக்தாவிமௌ பக்ஷௌ த்வக்சைவ வ்ரணிதா தவ ॥ 18

ஸௌம்ய - நல்லாய்!
தே - உனது
ரோம்ணாம் - இறகுகளின்
வைகல்யதாம் - வேற்றுமையைக்கண்டு
த்ருஷ்ட்வா
ந அவகம்யதே - அறிய முடியவில்லை;
தவ - உனது
இமௌ - இந்த
பக்ஷௌ - இறக்கைகளிரண்டும்
அக்நிதக்தௌ - நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
த்வக் ச ஏவ - உடலும்
வ்ரணிதா - புண்பட்டிருக்கிறது.

द्वौ गृध्रौ दृष्टपूर्वौ मे मातरिश्वसमौ जवे ।
गृध्राणां चैव राजानौ भ्रातरौ कामरूपिणौ ॥

த்வௌ க்ருத்ரௌ த்ருஷ்டபூர்வௌ மே மாதரிஶ்வஸமௌ ஜவே ।
க்ருத்ராணாம் சைவ ராஜாநௌ ப்ராதரௌ காம ரூபிணௌ ॥ 19

த்வௌ க்ருத்ரௌ - இரு கழுகுகள்
மே - எனக்கு
த்ருஷ்ட பூர்வௌ - முன்பார்த்துப் பழக்கமுண்டு;
ஜவே - வேகத்தில்
மாதரிஶ்வ ஸமௌ - வாயுவை நிகர்த்தவர்கள்,
க்ருத்ராணாம் ச ஏவ - கழுகுகளுக்கெல்லாம்
ராஜாநௌ - ராஜாக்கள்,
காம ரூபிணௌ - இஷ்டமான உருவமெடுக்கவல்லவர்கள்,
ப்ராதரௌ - சகோதரர்கள்.

ज्येष्ठो हि त्वं तु संपाते जटायुरनुजस्तव ।
मानुषं रूपमास्थाय गृह्णीतां चरणौ मम ॥

ஜ்யேஷ்டோ ஹி த்வம் து ஸம்பாதே ஜடாயுரநுஜஸ்தவ ।
மாநுஷம் ரூபமாஸ்தாய க்ருஹ்ணீதாம் சரணௌ மம ॥ 20

ஸம்பாதே - ஸம்பாதியே!
த்வம் ஜ்யேஷ்ட: ஹி - நீ மூத்தவனன்றோ!
ஜடாயு: - ஜடாயு
தவ - உனது
அநுஜ: - தம்பி.
மாநுஷம் வபு: - மானிட ரூபத்தை
ஆஸ்தாய - எடுத்து,
மம - எனது
சரணௌ து - இரு பாதங்களையும்
க்ருஹ்ணீதாம் - பற்றினீர்கள்.

किं ते व्याधिसमुत्थानं पक्षयोः पतनं कथम् ।
दण्डो वायं कृतः केन सर्वमाख्याहि पृच्छतः ॥

கிம் தே வ்யாதிஸமுத்தானம் பக்ஷயோ: பதனம் கதம் ।
தண்டோ வாயம் க்ருத: கேந ஸர்வமாக்யாஹி ப்ருச்சத: ॥ 21

தே - உனக்கு
கிம் - என்ன
வ்யாதி ஸமுத்தானம் - வியாதி உண்டாயிற்று,
பக்ஷயோ: - இறக்கைகளின்
பதனம் கதம் - வீழ்ச்சி எப்படி?
அயம் - இது
கேந - யாரால்
க்ருத: - விளைவிக்கப்பட்ட
தண்ட: - தண்டனை?
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ப்ருச்சத: - கேட்குமெனக்கு
ஆக்யாஹி - விஸ்தரித்துச் சொல்லு,
வா - அறிய விரும்புகிறேன்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸம்பாதிபுரா வ்ருத்த வர்ணனம் நாம ஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஏக ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 61

ततस्तद्दारुणं कर्म दुष्करं साहसात् कृतम् ।
आचचक्षे मुनेः सर्वं सूर्यानुगमनं तदा ॥

ததஸ் தத் தாருணம் கர்ம துஷ்கரம் ஸாஹஸாத் க்ருதம் ।
ஆசசக்ஷே முனே: ஸர்வம் ஸூர்யானுகமனம் ததா ॥ 1

தத: - அப்பொழுது
துஷ்கரம் - செய்ய முடியாததும்
ஸாஹஸாத் - பலக்கொழுப்பினால்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டதும்
தாருணம் - பயங்கரமான
கர்ம - காரியமுமான
தத் - அந்த
ஸூர்யானுகமனம் - சூரியனைத் தொடர்ந்து சென்ற
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ததா - நடந்தபடியே
முனே: - முனிவருக்கு
ஆசசக்ஷே - நான் சொன்னேன்.

भगवन् व्रणयुक्तत्वाल्लज्जया व्याकुलेन्द्रियः ।
परिश्रान्तो न शक्नोमि वचनं प्रतिभाषितुम् ॥

பகவந் வ்ரண யுக்தத்வால்லஜ்ஜயா வ்யாகுலேந்த்ரிய: ।
பரிஶ்ராந்தோ ந ஶக்நோமி வசனம் ப்ரதிபாஷிதும் ॥ 2

பகவந் - பகவானே!
வ்ரண யுக்தத்வாத் - உடல் புண்பட்டதால்
லஜ்ஜயா - வெட்கத்தால்
ஆகுலேந்த்ரிய: - புலன்கள் தடுமாறியவனாய்
பரிஶ்ராந்த: - மிகக்களைப்புற்றிருக்கிறேன்,
து - இந்த ஸ்திதியில்
வசனம் - பதிலை
ப்ரதிபாஷிதும் - விஸ்தரித்துச் சொல்ல
ந ஶக்நோமி - முடியாதவனாயிருக்கிறேன்.

अहं चैव जटायुश्च सङ्घर्षाद्दर्पमोहितौ ।
आकाशं पतितौ वीरौ जिज्ञासन्तौ पराक्रमम् ॥

அஹம் சைவ ஜடாயுஶ்ச ஸங்கர்ஷாத்தர்ப மோஹிதௌ ।
ஆகாஶம் பதிதௌ வீரௌ ஜிஞாஸந்தௌ பராக்ரமம் ॥ 3

कैलासशिखरे बद्ध्वा मुनीनामग्रतः पणम् ।
रविः स्यादनुयातव्यो यावदस्तं महागिरिम् ॥

கைலாஸஶிகரே பத்த்வா முனீநாமக்ரத: பணம் ।
ரவி: ஸ்யாதநு யாதவ்யோ யாவதஸ்தம் மஹாகிரிம் ॥ 4

அஹம் ச - நானும்
ஜடாயு: ச - ஜடாயுவும்
ஸங்கர்ஷாத் - பொறாமையால்
தர்ப மோஹிதௌ - கொழுப்பினால் புத்தி மோசம் அடைந்தவர்களாய்
பராக்ரமம் - வீரியம்
ஜிஞாஸந்தௌ - யாருடையது பெரிதென்றறிய எண்ணம் கொண்டவர்களாய்
ரவி: - சூரியன்
அஸ்தம் - அஸ்தமன
மஹாகிரிம் - மகாகிரிக்கு
யாவத் - போகும்வரையில்
அநுயாதவ்ய: ஸ்யாத் - தொடரப்பட வேண்டியவனென்ற
பணம் - சூளுறவை (பந்தயத்தை)
கைலாஸ ஶிகரே - கைலாசமலையில்
முனீநாம் - முனிவர்களின்
அக்ரத: - முன்னிலையில்
பத்த்வா - செய்துகொண்டு,
ஏவ - அப்பொழுது
வீரௌ - இரு வீரர்களும்
ஆகாஶம் - ஆகாசத்திற்கு
பதிதௌ - பறந்தோம்.

अथावां युगपत् प्राप्तावपश्याव महीतले ।
रथचक्रप्रमाणानि नगराणि पृथक्पृथक् ॥

அதாவாம் யுகபத் ப்ராப்தாவபஶ்யாவ மஹீதலே ।
ரதசக்ர ப்ரமாணானி நகராணி ப்ருதக் ப்ருதக் ॥ 5

அத - அவ்வண்ணமாய்
யுகபத் - சரிசமனாய்
ப்ராப்தௌ - சென்ற
ஆவாம் - நாங்கள் இருவரும்
மஹீதலே - பூமியில்
நகராணி - பட்டணங்களை
ப்ருதக் ப்ருதக் - ஒவ்வொன்றையும்
ரத சக்ர ப்ரமாணானி - தேருருளைப் பிரமாணமுள்ளவைகளாக
அபஶ்யாவ: - பார்த்தோம்.

क्वचिद्वादित्रघोषांश्च ब्रह्मघोषांश्च शुश्रुवः ।
गायन्तीश्चाङ्गना बह्वीः पश्यावो रक्तवाससः ॥

க்வசித் வா தித்ர கோஷாம்ஸ்ச ப்ரஹ்ம கோஷாம்ஸ்ச ஶுஶ்ருவ: ।
காயந்தீஶ்சாங்கநா பஹ்வீ: பஶ்யாவோ ரக்தவாஸஸ: ॥ 6

க்வசித் - சிலவிடங்களில்
வாதித்ர கோஷான் ச- வாத்யங்களின் ஓசைகளையும்
ப்ரஹ்ம கோஷான் ச- வேதகோஷங்களையும்
ஶுஶ்ருவ: - கேட்டோம்.
ரக்த வாஸஸ: - சிவந்த ஆடையணிந்த
காயந்தீ: - பாடிக்கொண்டிருந்த
பஹ்வீ: - பல
அங்கநா: ச - பெண்களையும்
பஶ்யாவ: - கண்டோம்.

तूर्णमुत्पत्य चाकाशमादित्यपथमाश्रितौ ।
आवामालोकयावस्तद्वनं शाद्वलसंस्थितम् ॥

தூர்ணமுத்பத்ய சாகாஶமாதித்ய பதமாஶ்ரி தௌ ।
ஆவாமாலோக யாவஸ்தத்வனம் ஶாத்வல ஸம்ஸ்திதம் ॥ 7

தத் - அந்த
ஆகாஶம் - ஆகாயத்திற்கு
தூர்ணம் - வெகு வேகமாய்
உத்பத்ய - பறந்து,
ஆதித்ய பதம் - சூரியகதியை
ஆஸ்திதௌ - அடைந்த
ஆவாம் ச - நாங்களிருவரும்
வனம் - காட்டை
ஶாத்வல ஸம்ஸ்திதம் - பசும்புற்றரைபோல
ஆலோகயாவ: - கண்டோம்.

उपलैरिव संछन्ना दृश्यते भूः शिलोच्चयैः ।
आपगाभिश्च संवीता सूत्रैरिव वसुन्धरा ॥

உபலைரிவ ஸஞ்சிந்நா த்ருஶ்யதே பூ: ஶிலோச்சயை: ।
ஆபகாபிஶ்ச ஸம்வீதா ஸூத்ரைரிவ வஸுந்தரா ॥ 8

ஶிலோச்சயை: - பெரிய பர்வதங்களோடு கூடின
பூ: - பூமி
உபலை: - சிறு கற்களால்
ஸஞ்சந்நா - மறைக்கப்பட்டது
இவ - போலவும்,
ஆபகாபி: - ஆறுகளோடு கூடிய
வஸுந்தரா - பூமி
ஸூத்ரை: - நூல்களினால்
ஸம்வீதா - சுற்றப்பட்டது
இவ ச - போலவும்,
த்ருஶ்யதே - தோன்றிற்று.

हिमवांश्चैव विन्ध्यश्च मेरुश्च सुमहान्नगः ।
भूतले संप्रकाशन्ते नागा इव जलाशये ॥

ஹிமவாம்ஶ்சைவ விந்த்யஶ்ச மேருஶ்ச ஸுமஹாந்நக: ।
பூதலே ஸம்ப்ரகாஶந்தே நாகா இவ ஜலாஶயே ॥ 9

பூதலே - பூதலத்தில்
ஹிமவான் ச - இமயமும்
விந்த்ய: ச - விந்தியமும்
ஸுமஹாந் - மிக உயர்ந்த
நக: ஏவ - பர்வதமுமான
மேரு: இவ - மேருவும்
ஜலாஶயே - மடுவில்
நாகா: ச - யானைகள்போல
ஸம்ப்ரகாஶந்தே - தோன்றின.

तीव्रः स्वेदश्च खेदश्च भयं चासीत्तदाऽऽवयोः ।
समाविशति मोहश्च तमो मूर्छा च दारुणा ॥

தீவ்ர: ஸ்வேதஶ்ச கேதஶ்ச பயம் சாஸீத் ததா ஆவயோ: ।
ஸமா விஶதி மோஹஶ்ச தமோ மூர்சா ச தாருணா ॥ 10

தீவ்ர: - அதிக
ஸ்வேத: ச - வேர்வையும்
கேத: ச - களைப்பும்
ஆவயோ: - எங்களிருவர்களுக்கும்
ததா - அப்பொழுது
ஆஸீத் - உண்டாயிற்று;
ச பயம் - அதனால் பயமும்,
மோஹ: - விசாரமும்,
தாருணா - அதிக
மூர்சா ச - மூர்ச்சையும்,
மோஹ: ச - மோகமும்
ஸமாவிஶதி - வந்தடைந்தது.

न दिग्विज्ञायते याम्या नाग्नेयी न च वारुणी ।
युगान्ते नियतो लोको हतो दग्ध इवाग्निना ॥

ந திக்விஞாயதே யாம்யா நாக்நேயீ ந ச வாருணீ ।
யுகாந்தே நியதோ லோகோ ஹதோ தக்த இவாக்நிநா ॥ 11

யுகாந்தே - யுகமுடிவில்
லோக: - உலகம்
நியத: - முழுமையும்
ஹத: - நாசமாக்கப்பட்டு
அக்நிநா - அக்னியினாலே
தக்த: - நீறாக்கப்பட்டது
இவ - போல,
யாம்யா - யமனுடைய
திக் - திசையும்
ந விஞாயதே - தெரியவில்லை,
ஆக்நேயீ - ஆக்னேயதிக்கும்
ந - தெரியவில்லை,
வாருணீ ச - வருண திக்கும்
ந - தெரியவில்லை.

मनश्च मे हतं भूयः संनिवर्त्य तु संश्रयम् ।
यत्नेन महता ब्रह्मन् पुनः संधाय चक्षुषी ॥

மனஶ்ச மே ஹதம் பூய: ஸம்நிவர்த்ய து ஸம்ஶ்ரயம் ।
யத்நேந மஹதா ப்ரஹ்மன் புன: ஸந்தாய சக்ஷுஷீ ॥ 12

यत्नेन महता भूयो रविः समवलोकितः ॥

யத்நேந மஹதா பூயோ ரவி: ஸமவலோகித: ।

ப்ரஹ்மன் - பிரம்மஞானமடைந்தவரே!
மே - எனது
மன: ச - மனமும்
ஸம்ஶ்ரயம் - நிலை
ஸம்நிவர்த்ய - குலைந்து,
பூய: து - அடிக்கடி
ஹதம் - சிதறியது;
புன: - ஆனாலும்
மஹதா - வெகு
யத்நேந - பிரயாசையோடு
சக்ஷுஷீ - கண்களை
ஸந்தாய - நிச்சலமாகச் செய்துகொண்டு
ரவி: - சூரியன்
மஹதா - வெகு
யத்நேந - பிரயாசையோடு
பூய: - திரும்பத்திரும்ப
ஸமவலோகித: - செவ்வையாய்ப் பார்க்கப்பட்டான்.

तुल्यः पृथ्वीप्रमाणेन भास्करः प्रतिभाति नौ ॥

துல்ய: ப்ருத் வீ ப்ரமாணேன பாஸ்கர: ப்ரதிபாதி நௌ ॥ 13

ப்ருத்வீ ப்ரமாணேன - பூமியின் பரிமாணத்தோடு
துல்ய: - ஒத்ததாக
பாஸ்கர: - சூரிய பகவான்
நௌ - எங்களுக்கு
ப்ரதிபாதி - காணப்பட்டார்.

जटायुर्मामनापृच्छ्य निपपात महीं ततः ।
तं दृष्ट्वा तूर्णमाकाशादात्मानं मुक्तवानहम् ॥

ஜடாயுர் மாம நாப்ருச்ச்ய நிபபாத மஹீம் தத: ।
தம் த்ருஷ்ட்வா தூர்ண மாகாஶாதாத்மானம் முக்தவாநஹம் ॥ 14

ஜடாயு: - ஜடாயு
தத: - அங்கிருந்து
மாம் - என்னை
அநாப்ருச்ச்ய - கேளாமலேயே
மஹீம் - பூமிக்கு
நிபபாத - இறங்கினான்;
தம் த்ருஷ்ட்வா - அவனைக் கண்டு
அஹம் - நான்
ஆகாஶாத் - ஆகாயத்திலிருந்து
தூர்ணம் - விரைந்து
ஆத்மானம் - தானே
முக்தவாந் - இறங்கினேன்.

पक्षाभ्यां च मया गुप्तो जटायुर्नात्यदह्यत ।
प्रमादात्तत्र निर्दग्धः पतन् वायुपथादहम् ॥

பக்ஷாப்யாம் து மயா குப்தோ ஜடாயுர்ந ப்ரதஹ்யதே ।
ப்ரமாதாத்தத்ர நிர்தக்த: பதந் வாயுபதாதஹம் ॥ 15

ஜடாயு: - ஜடாயு
மயா - என்னால்
பக்ஷாப்யாம் - இரு சிறகுகளால்
குப்த: - மறைக்கப்பட்டவனாய்
ந அத்யதஹ்யத - எரியாது தப்பினான்;
அஹம் து - நானோ
ப்ரமாதாத் - அறிவின்மையால்
தத்ர - அங்கேயே
நிர்தக்த: - எரிபட்டு

வாயுபதாத்	-	வாயுபதத்தினின்று
பதந்	-	விழுந்தேன்.

आशङ्के तं निपतितं जनस्थाने जटायुषम् ।
अहं तु पतितो विन्ध्ये दग्धपक्षो जडीकृतः ॥

ஆஶங்கே தம் நிபதிதம் ஜனஸ்தானே ஜடாயுஷம் ।
அஹம் து பதிதோ விந்த்யே தக்தபக்ஷோ ஜடீக்ருத: ॥ 16

தம்	-	அந்த
ஜடாயுஷம்	-	ஜடாயுவை
ஜனஸ்தானே	-	ஜனஸ்தானத்தில்
நிபதிதம்	-	விழுந்தவனாக
ஆஶங்கே	-	ஊகிக்கிறேன்;
அஹம் து	-	நானோ
தக்த பக்ஷ:	-	சிறகுகள் எரிந்து
ஜடீக்ருத:	-	ஜடப்பொருளாய்ச் செய்யப்பட்டவனாய்
விந்த்யே	-	விந்தியத்தில்
பதித:	-	விழுந்தேன்.

राज्येन हीनो भ्रात्रा च पक्षाभ्यां विक्रमेण च ।
सर्वथा मर्तुमेवेच्छन् पतिष्ये शिखराद्गिरेः ॥

ராஜ்யேந ஹீநோ ப்ராத்ரா ச பக்ஷாப்யாம் விக்ரமேண ச ।
ஸர்வதா மர்துமே வேச்சந் பதிஷ்யே ஶிகராத்கிரே: ॥ 17

ராஜ்யேந	-	இராஜ்யத்தோடும்
ப்ராத்ரா	-	சகோதரனோடும்
பக்ஷாப்யாம்	-	சிறகுகளோடும்
விக்ரமேண ச	-	பராக்கிரமத்தோடும்
ஹீந: ச	-	இல்லாதவனாதலால்,
ஸர்வதா ஏவ	-	எப்படியாவது
மர்தும்	-	மரணத்தையடைய
இச்சன்	-	விரும்பியவனாய்
கிரே:	-	மலையினுடைய
ஶிகராத்	-	உச்சியிலிருந்து
பதிஷ்யே	-	விழுந்துவிடப் போகிறேன்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸூர்யாநுகமநமாக்யாநம் நாம ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

த்வி ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 62

एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठमरुदं दुःखितो भृशम् ।
अथ ध्यात्वा मुहूर्तं तु भगवानिदमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்த்வா முனிஶ்ரேஷ்டமருதம் துக்கிதோ ப்ருஶம் ।
அத த்யாத்வா முஹூர்தம் து பகவாநிதமப்ரவீத் ॥ 1

முனிஶ்ரேஷ்டம்	-	முனிசிரேஷ்டருக்கு
ஏவம்	-	இவ்வாறு
உக்த்வா	-	கூறிவிட்டு,
ப்ருஶம்	-	அதிக
துக்கித:	-	துக்கமடைந்தவனாய்
அருதம்	-	அழுதேன்;
பகவாந் து	-	பெரியவரும்
முஹூர்தம்	-	ஒரு முகூர்த்தகாலம்
த்யாத்வா	-	யோசனைசெய்து,
அத	-	அதன்மேல்
இதம்	-	பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	-	சொன்னார்.

पक्षौ च ते प्रपक्षौ च पुनरन्यौ भविष्यतः ।
प्राणाश्च चक्षुषी चैव विक्रमश्च बलं च ते ॥

பக்ஷௌ ச தே ப்ரபக்ஷௌ ச புநரந்யௌ பவிஷ்யத: ।
ப்ராணாஶ்ச சக்ஷுஷீ சைவ விக்ரமஶ்ச பலம் ச தே ॥ 2

தே	-	உனக்கு
ப்ராணா: ச	-	உயிரும்
சக்ஷுஷீ ச	-	பார்வையும்
விக்ரம: ச	-	ஆண்மையும்
பலம் ச	-	பலமும்
ஏவ	-	முன்போலவே
தே	-	உனது
ப்ரபக்ஷௌ ச	-	இறக்கைகளும்
புந:	-	மறுபடி
அந்யௌ	-	புதிய
பக்ஷௌ ச	-	இறக்கைகளாகவே
பவிஷ்யத:	-	உண்டாகப்போகின்றன.

पुराणे सुमहत्कार्यं भविष्यति मया श्रुतम् ।
दृष्टं मे तपसा चैव श्रुत्वा च विदितं मम ॥

புராணே ஸுமஹத்கார்யம் பவிஷ்யதி மயா ஶ்ருதம் ।
த்ருஷ்டம் மே தபஸா சைவ ஶ்ருத்வா ச விதிதம் மம ॥ 3
புராணே - பூர்வத்தில்
விதிதம் - பிரஸித்தமான
ஸுமஹத் - அதிமகத்தான
கார்யம் - ஒரு காரியம்
பவிஷ்யதி - உண்டாகப் போகின்றதென்று
மம - எனக்கு
ஶ்ருதம் - சொல்லிக் கேட்கப்பட்டது;
ச - அன்றியும்
மயா ஶ்ருத்வா ச - என்னால் கேட்டும்,
மே - எனது
தபஸா ஏவ - தவவலிமையாலும்
த்ருஷ்டம் - கண்டுகொள்ளப்பட்டது.

राजा दशरथो नाम कश्चिदिक्ष्वाकुनन्दनः ।
तस्य पुत्रो महातेजा रामो नाम भविष्यति ॥

ராஜா தஶரதோ நாம கஶ்சித் இக்ஷ்வாகுநந்தன: ।
தஸ்ய புத்ரோ மஹாதேஜா ராமோ நாம பவிஷ்யதி ॥ 4
தஶரத: நாம - தசரதரென்ற
கஶ்சித் ராஜா - ஓர் அரசர்
இக்ஷ்வாகு நந்தன: - இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு ஆனந்தகரர்,
தஸ்ய - அவருக்கு
ராம: - ராமர்
நாம - என்ற
மஹாதேஜா: - மிக தேஜஸ்வியான
புத்ர: - புத்திரர்
பவிஷ்யதி - உண்டாவார்.

अरण्यं च सह भ्रात्रा लक्ष्मणेन गमिष्यति ।
अस्मिन्नर्थे नियुक्तः सन् पित्रा सत्यपराक्रमः ॥

அரண்யம் ச ஸஹ ப்ராத்ரா லக்ஷ்மணேன கமிஷ்யதி ।
அஸ்மின்நர்தே நியுக்த: ஸன் பித்ரா ஸத்யபராக்ரம: ॥ 5
ஸத்ய பராக்ரம: - ஸத்யமான பராக்கிரமத்தை உடைய அவர்,
பித்ரா - தந்தையினால்
நியுக்த: ஸன் - நியமிக்கப்பட்டவராய்,
ச - அதனால்
அஸ்மின்நர்தே - இந்த வியாஜமாய்
ப்ராத்ரா - சகோதரரான

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூட
அரண்யம் - காட்டிற்கு
கமிஷ்யதி - வருவார்.

नैर्ऋतो रावणो नाम तस्य भार्यां हरिष्यति ।
राक्षसेन्द्रो जनस्थानादवध्यः सुरदानवैः ॥

நைர்ருதோ ராவணோ நாம தஸ்ய பார்யாம் ஹரிஷ்யதி ।
ராக்ஷஸேந்த்ரோ ஜனஸ்தானாத வத்ய: ஸுரதானவை: ॥ 6
தஸ்ய - அவருடைய
பார்யாம் - பத்தினியை
ஸுரதானவை: - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும்
அவத்ய: - கொல்லப்பட முடியாதவனான
ராக்ஷஸேந்த்ர: - ராக்ஷஸ அரசான
ராவண: - ராவணன்
நாம - என்ற
நைர்ருத: - அரக்கன்
ஜனஸ்தானாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
ஹரிஷ்யதி - திருடிக்கொண்டு போவான்.

सा च कामैः प्रलोभ्यन्ती भक्ष्यैर्भोज्यैश्च मैथिली ।
न भोक्ष्यति महाभागा दुःखे मग्ना यशस्विनी ॥

ஸா ச காமை: ப்ரலோப்யந்தீ பக்ஷ்யைர்போஜ்யைஶ்ச மைதிலீ ।
ந போக்ஷ்யதி மஹாபாகா துக்கே மக்நா யஶஸ்வினீ ॥ 7
காமை: - யாவரும் ஆசைகொள்ளும்
பக்ஷ்யை: - நாவிற்கு ருசி விளைவிப்பவைகளாலும்,
போஜ்யை: - மனச்சந்துஷ்டி விளைவிப்பவைகளாலும்
ப்ரலோப்யந்தீ - ஆசை காட்டப்பட்டவளாய்
ச - இருந்தும்
மஹாபாகா - மகாபாகையும்
யஶஸ்வினீ - யசஸ்வினியுமான
ஸா - அந்த
மைதிலீ - மைதிலியார்
துக்கே - துக்கத்தில்
மக்நா ச - முழுகியவளாகவே
ந போஷ்யதி - கண்ணிட்டுப் பார்க்க மாட்டாள்.

परमान्नं तु वैदेह्या ज्ञात्वा दास्यति वासवः ।
यदन्नममृतप्रख्यं सुराणामपि दुर्लभम् ॥

பரமாந்நம் து வைதேஹ்யா ஞாத்வா தாஸ்யதி வாஸவ: ।
யதந்நம ம்ருதப்ரக்யம் ஸுராணாமபி துர்லபம் ॥ 8

து - இது விஷயத்தில்
வாஸவ: - இந்திரன்
ஞாத்வா - நினைத்துப் பார்த்து,
அம்ருத ப்ரக்யம் - அமிர்தம் போன்ற,
ஸுராணாம் அபி - தேவர்களுக்குக்கூட
துர்லபம் - கிட்டாத,
அந்நம் - அன்னம்
யத் - எதுவோ அந்த
பரமாந்நம் - பரமான்னத்தை
வைதேஹ்யா: - வைதேகியாருக்கு
தாஸ்யதி - அளிப்பார்.

तदन्नं मैथिली प्राप्य विज्ञायेन्द्रादिदं त्विति ।
अग्रमुद्धृत्य रामाय भूतले निर्वपिष्यति ॥

ததன்னம் மைதிலீ ப்ராப்ய விஞாயேந்த்ராத் இதம் த்விதி ।
அக்ர முத்த்ருத்ய ராமாய பூதலே நிர்வபிஷ்யதி ॥ 9

यदि जीवति मे भर्ता लक्ष्मणेन सह प्रभुः ।
देवत्वं गच्छतोर्वापि तयोरन्नमिदं त्विति ॥

யதி ஜீவதி மே பர்தா லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ரபு: ।
தேவத்வம் கச்ச தோர்வாபி தயோரந்நமிதம் த்விதி ॥ 10

மைதிலீ - மைதிலியார்
அன்னம் - அன்னத்தை
ப்ராப்ய - பெற்று,
இதம் - இது
இந்த்ராத் - இந்திரனிடத்திலிருந்து
இதி - என்று
விஞாய - தெரிந்துகொண்டு,
தத் - அந்த
அக்ரம் - சிரேஷ்டமானதை
ராமாய து - ஸ்ரீராமருக்கே
உத்த்ருத்ய - அர்ப்பணம் செய்து,
மே - எனது
பர்தா - பர்த்தாவான
ப்ரபு: - பிரபு
லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணனோடுகூட
யதி ஜீவதி - உயிருடனிருந்தாலும்;

வா - அல்லது
தேவத்வம் - தேவத்வத்தை
கச்சதோ: அபி - அடைந்தவர்களானாலும்,
இதம் - இது
தயோ: - அவர்களுக்கு
அந்நம் இதி - அன்னம் என்று
பூதலே து - பூமியிலேயே
நிர்வபிஷ்யதி - சொரிவாள்.

एष्यन्त्यन्वेषकास्तस्या रामदूताः प्लवङ्गमाः ।
आख्येया राममहिषी त्वया तेभ्यो विहङ्गम ॥

ஏஷ்யந்த்யந்வேஷகாஸ் தஸ்யா ராமதூதா: ப்லவங்கமா: ।
ஆக்யேயா ராமமஹிஷீ த்வயா தேப்யோ விஹங்கம ॥ 11

தஸ்யா: - அவளுக்காக
அந்வேஷகா: - தேடுகிறவர்களான
ராமதூதா: - ஸ்ரீராம தூதர்களான
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
ஏஷ்யந்தி - வருவார்கள்;
தேப்ய: - அவர்களுக்கு
விஹங்கம - பக்ஷியே!
த்வயா - உன்னால்
ராம மஹிஷீ - ராமமகிஷி
ஆக்யேயா - ஆதியோடந்தமாக சொல்லப்பட வேண்டியவள்.

सर्वथा हि न गन्तव्यमीदृशः क्व गमिष्यसि ।
देशकालौ प्रतीक्षस्व पक्षौ त्वं प्रतिपत्स्यसे ॥

ஸர்வதா ஹி ந கந்தவ்ய மீத்ருஶ: க்வ கமிஷ்யஸி ।
தேஶகாலௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ பக்ஷௌ த்வம் ப்ரதிபத்ஸ்யஸே ॥ 12

ஹி ஸர்வதா - ஆகையால் எங்கும்
ந கந்தவ்யம் - போகவேண்டாம்,
ஈத்ருஶ: த்வம் - இப்பேர்ப்பட்ட நீ
க்வ - எங்கு
கமிஷ்யஸி - போகப்போகிறாய்?
பக்ஷௌ - இறக்கைகளை
ப்ரதி பத்ஸ்யஸே - திரும்பவும் அடைவாய்;
தேஶகாலௌ - தேசம் காலம் இவைகளை
ப்ரதீக்ஷஸ்வ - எதிர்பார்த்துக் கொண்டிரு.

नोत्सहेयमहं कर्तुमद्यैव त्वां सपक्षकम् ।
इहस्थस्त्वं तु लोकानां हितं कार्यं करिष्यसि ॥

நோத்ஸஹேயமஹம் கர்துமத்யைவ த்வாம் ஸபக்ஷகம் ।
இஹஸ் தஸ்த்வம் து லோகானாம் ஹிதம் கார்யம் கரிஷ்யஸி ॥ 14

த்வாம் - உன்னை
ஸபக்ஷகம் - இறக்கையோடு கூடினவனாக
கர்தும் - செய்ய
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
அஹம் - நான்
ந உத்ஸேஹேயம் - வல்லனல்லேன்;
இஹஸ்த: து - இந்த ஸ்திதியிலிருப்பவனாகவே
த்வம் - நீ
லோகானம் - உலகங்களுக்கு
ஹிதம் - ஹிதமான
கார்யம் - காரியத்தை
கரிஷ்யஸி - செய்வாய்.

त्वयापि खलु तत् कार्यं तयोश्च नृपपुत्रयोः ।
ब्राह्मणानां सुराणां च मुनीनां वासवस्य च ॥

த்வயா அபி கலு தத் கார்யம் தயோஸ்ச ந்ருப புத்ரயோ: ।
ப்ராஹ்மணானாம் ஸுராணாம் ச முனீனாம் வாஸவஸ்ய ச ॥ 15

தயோ: - அந்த
ந்ருப புத்ரயோ: - ராஜபுத்திரர்களுக்காகவும்
ப்ராஹ்மணானாம் ச - பிராமணர்களுக்காகவும்
ஸுராணாம் ச - தேவர்களுக்காகவும்
முனீனாம் - ரிஷிகளுக்காகவும்
வாஸவஸ்ய ச - இந்திரனுக்காகவும்
தத் - அது
த்வயா அபி - உன்னாலேயே
கலு - நிச்சயமாய்
கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம்.

इच्छाम्यहमपि द्रष्टुं भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ।
नेच्छे चिरं धारयितुं प्राणांस्त्यक्ष्ये कलेबरम् ॥

இச் சாம்யஹமபி த்ரஷ்டும் ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ
நேச்சே சிரம் தாரயிதும் ப்ராணான் த்யக்ஷ்யே களேபரம் ॥

அஹம் - நான்
ப்ராதரௌ - சகோதர்களான
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை
த்ரஷ்டும் - பிரத்யக்ஷமாய் தரிசிப்பதற்கு
இச்சாமி - ஆசையுள்ளவனாயிருக்கிறேன்;

அபி - அப்படியிருந்தும்
ப்ராணான் - உயிரை
சிரம் - வெகுகாலம் வரையில்
தாரயிதும் - வகித்துக் கொண்டிருக்க
ந இச்சே - மனமில்லை,
களேபரம் - உடலை
த்யக்ஷ்யே - துறந்துவிடுகின்றேன்.

महर्षिस्त्वब्रवीदेवं दृष्टतत्त्वार्थदर्शनः ॥

மஹர்ஷிஸ்த்வப்ரவீதேவம் த்ருஷ்ட தத்வார்த தர்ஶன: ॥ 16

த்ருஷ்ட தத்வார்த - காரியங்களின் தத்வார்த்தங்களை
தர்ஶன: உண்மையாய்க் கண்டறிந்த
மஹர்ஷி: - மகரிஷி
து - இது விஷயத்தில்
ஏவம் - கீழ்ச்சொன்னபிரகாரம்
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
நிஶாகர பவிஷ்யாக்யாநம் நாம த்விஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

த்ரி ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 63

एतैरन्यैश्च बहुभिर्वाक्यैर्वाक्यविदां वरः ।
मां प्रशस्याभ्यनुज्ञाप्य प्रविष्टः स स्वमाश्रमम् ॥

ஏதைரன்யைஶ்ச பஹுபிர்வாக்யைர் வாக்யவிதாம் வர: ।
மாம் ப்ரஶஸ்யாப்யநு ஜ்ஞாப்ய ப்ரவிஷ்ட: ஸ ஸ்வமாஶ்ரமம் ॥ 1

வாக்ய விஶாரத: - வாக்கில் வல்ல
ஸ: - அவர்
ஏதை: ச - இவைகளாலும்
அன்யை: - வேறு
பஹுபி: - பல
வாக்யை: - வாக்யங்களாலும்
மாம் - எனக்கு
ப்ரஶஸ்ய - கட்டளையிட்டு
அப்யநுஜ்ஞாப்ய - விடைகொடுத்து,
ஸ்வமாஶ்ரமம் - தனது ஆசிரமத்துள்
ப்ரவிஷ்ட: - புகுந்தார்.

कन्दरात्तु विसर्पित्वा पर्वतस्य शनैः शनैः ।
अहं विन्ध्यं समारुह्य भवतः प्रतिपालये ॥

கந்தராத்து விஸர்பித்வா பர்வதஸ்ய ஶனை: ஶனை: ।
அஹம் விந்த்யம் ஸமாருஹ்ய பவத: ப்ரதிபாலயே॥ 2

அஹம் - நான்
பர்வதஸ்ய - பர்வதத்தின்
கந்தராத் - பள்ளத்தாக்கிலிருந்து
ஶனை: ஶனை: - மெல்ல மெல்ல
விஸர்பித்வா - நகர்ந்து,
விந்த்யம் - விந்தியத்தை
ஸமாருஹ்ய - ஏறி
து - இந்தஸ்திதியில்
பவத: - உங்களை
ப்ரதிபாலயே - எதிர்பார்த்திருந்தேன்.

अद्य त्वेतस्य कालस्य साग्रं वर्षशतं गतम् ।
देशकालप्रतीक्षोऽस्मि हृदि कृत्वा मुनेर्वचः ॥

அத்ய த்வேதஸ்ய காலஸ்ய ஸாக்ரம் வர்ஷஶதம் கதம் ।
தேஶ கால ப்ரதீ க்ஷோऽஸ்மி ஹ்ருதி க்ருத்வா முனோர்வச: ॥ 3

ஏதஸ்ய காலஸ்ய - இன்றைக்கு
கதம் - சென்ற
ஸாக்ரம் - சற்றேறக்குறைய
வர்ஷஶதம் து - நூறு வருஷமாய்த்தான்
அத்ய - இந்நாட்களில்

முனே: - மகரிஷியின்
வச: - சொல்லை
ஹ்ருதி - மனத்தில்
க்ருத்வா - ஞாபகம் செய்துகொண்டு,
தேஶகால ப்ரதீக்ஷ: - உரிய தேசம், காலம் இவைகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
அஸ்மி - இருந்துவருகிறேன்.

महाप्रस्थानमासाद्य स्वर्गते तु निशाकरे ।
मां निर्दहति संतापो वितर्कैर्बहुभिर्वृतम् ॥

மஹா ப்ரஸ்தாந மாஸாத்ய ஸ்வர்கதே து நிஶாகரே ।
மாம் நிர்தஹதி ஸந்தாபோ விதர்கைர் பஹு பிர்வ்ருதம் ॥ 4

நிஶாகரே - நிசாகர முனிவர்
மஹாப்ரஸ்தாநம் - பெரும் புறப்பாடு
ஆஸாத்ய - உற்று,
ஸ்வ: - ஸ்வர்க்கத்தை
கதே து - அடைந்ததும்
பஹுபி: - பலவிதங்களான
விதர்கை: - எண்ணங்களால்
வ்ருதம் - சூழப்பட்ட
மாம் - என்னை
ஸந்தாப: - கவலை
நிர்தஹதி - கொளுத்திற்று.

उत्थितां मरणे बुद्धिं मुनिवाक्यैर्निवर्तये ।
बुद्धिर्या तेन मे दत्ता प्राणानां रक्षणाय तु ॥

உத்திதாம் மரணே புத்திம் முனிவாக்யைர் நிவர்தயே ।
புத்திர்யா தேந மே தத்தா ப்ராணாநாம்ரக்ஷணாய து ॥ 5

सा मेऽपनयते दुःखं दीप्तेवाग्निशिखा तमः ॥

ஸா மேऽபநயதே துக்கம் தீப்தே வாக்நி ஶிகா தம: ॥ 6

மரணே - இறப்பதில்
உத்திதாம் - எழுந்த
மே - எனது
புத்திம் - எண்ணத்தை
முனிவாக்யை: - மகரிஷியின் சொற்களால்
நிவர்தயே - தடுத்துக்கொண்டேன்.
தேந - அவரால்
ப்ராணஸம்ரக்ஷணாய - உயிரைக்காத்துக்கொள்ள
யா - எந்த
புத்தி: - புத்தியானது
தத்தா - கொடுக்கப்பட்டதோ,
ஸா - அது
து - இந்த சந்தர்ப்பத்தில்

மே - எனது
துக்கம் - துக்கத்தை
தீப்தா - கொழுந்துவிட்டெரிகிற
அக்நி ஶிகா - நெருப்புஜ்வாலை
தம: - இருட்டை
இவ - எப்படியோ அப்படி
அபநயதே - போக்கடித்தது.

बुद्ध्यता च मया वीर्यं रावणस्य दुरात्मनः ।
पुत्रः संतर्जितो वाग्भिर्न त्राता मैथिली कथम् ॥

புத்த்யதா ச மயா வீர்யம் ராவணஸ்ய துராத்மன: ।
புத்ர: ஸந்தர்ஜிதோ வாக்பிர்ந த்ராதா மைதிலீ கதம் ॥ 7

துராத்மன: - துராத்மாவான
ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய
வீர்யம் ச - வீர்யத்தை
புத்த்யதா - அறிந்த
மயா - என்னால்
மைதிலீ - மைதிலியார்
கதம் - ஏன்
ந த்ராதா - காப்பாற்றப்படவில்லை என்று
புத்ர: - புத்திரன்
வாக்பி: - வாய்மிரட்டல்களால்
ஸந்தர்ஜித: - மிகவும் பயமுறுத்தப்பட்டான்.

तस्या विलपितं श्रुत्वा तौ च सीताविनाकृतौ ।
न मे दशरथस्नेहात् पुत्रेणोत्पादितं प्रियम् ॥

தஸ்யா விலபிதம் ஶ்ருத்வா தௌ ச ஸீதாவிநாக்ருதௌ ।
ந மே தஶரத ஸ்நேஹாத் புத்ரேணோத் பாதிதம் ப்ரியம் ॥ 8

தௌ - அவர்கள்
ஸீதா விநாக்ருதௌ - ஸீதையை விட்டு பிரிக்கப்பட்டவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்.
தஶரத ஸ்நேஹாத் - தசரதரின் சினேக நிமித்தமாய்
மே - எனது
புத்ரேண - புத்திரனால்
தஸ்யா: - அவளுடைய
விலபிதம் - அழுகையை
ஶ்ருத்வா ச - காதாரக் கேட்டும்
ப்ரியம் - புரியவேண்டிய உதவி
ந உத்பாதிதம் - செய்யாமல் விடப்பட்டது.

तस्य त्वेवं ब्रुवाणस्य संपातेर्वानरैः सह ।
उत्पेततुस्तदा पक्षौ समक्षं वनचारिणाम् ॥

தஸ்ய த்வேவம் ப்ருவாணஸ்ய ஸம்பாதேர் வாநரை: ஸஹ ।
உத்பேத துஸ்ததா பக்ஷௌ ஸமக்ஷம் வனசாரிணாம் ॥ 9

வாநரை: - வானரர்களோடு
ஸஹ - கூட
ஏவம் - இப்படி
ப்ருவாணஸ்ய - சொல்லிக்கொண்டிருந்த
தஸ்ய - அந்த
ஸம்பாதே: - ஸம்பாதிக்கு
ததா து - அப்பொழுதே
வன சாரிணாம் - வானர வீரர்களுடைய
ஸமக்ஷம் - எதிரிலேயே
பக்ஷௌ - இரண்டு இறக்கைகளும்
உத்பேதது: - முளைத்துவளர்ந்தன.

स दृष्ट्वा स्वां तनुं पक्षैरुद्गतैररुणच्छदैः ।
प्रहर्षमतुलं लेभे वानरांश्चेदमब्रवीत् ॥

ஸ த்ருஷ்ட்வா ஸ்வாம் தநும் பக்ஷைருத்கதை ரருணைச்சதை: ।
ப்ரஹர்ஷமதுலம் லேபே வானரான் சேத மப்ரவீத் ॥ 10

அருணச்சதை: - அருணோதயவர்ணமுள்ள
உத்கதை: - அப்போதுதான் முளைத்திருக்கிற
பக்ஷை: - சிறகுகளோடுகூடிய
ஸ்வாம் - தனது
தநும் - சரீரத்தை
ஸ: - அவர்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
அதுலம் - ஒப்பற்ற
ப்ரஹர்ஷம் - சந்தோஷத்தை
லேபே - அடைந்தார்,
வானரான் ச - வானரர்களைப் பார்த்து
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

निशाकरस्य राजर्षेः प्रभावादमितात्मनः ।
आदित्यरश्मिनिर्दग्धौ पक्षौ ऽमे पुनरुत्थितौ ॥

ருஷேர் நிஶாகரஸ்யைவ ப்ரபாவாதமிதாத் மன: ॥
ஆதித்யரஶ்மி நிர்தக்தௌ பக்ஷௌ மே புனருத்திதௌ ।

ராஜர்ஷே: - ராஜரிஷியான
அமிதாத்மன: - அளவிலா ஆற்றலுடைய
நிஶாகரஸ்ய - நிஶாகரருடைய
ப்ரபாவாத் - பிரபாவத்தால்
ஆதித்ய ரஶ்மி நிர்தக்தௌ - சூரியகிரணத்தால் பூர்த்தியாய் எரிந்துபோன
மே - எனது
பக்ஷௌ - இறக்கைகள்
புன: - மறுபடி
உத்திதௌ - முளைத்தன.

यौवने वर्तमानस्य ममासीद्यः पराक्रमः ।
तमेवाद्यानुगच्छामि बलं पौरुषमेव च ॥

யௌவனே வர்தமானஸ்ய மமாஸீத்ய: பராக்ரம: ।
தமே வாத்யாநுகச்சாமி பலம் பௌருஷமேவ ச ॥ 12

யௌவனே - இளமைப்பருவத்தில்
வர்தமானஸ்ய - இருந்துகொண்டிருந்த
மம - எனக்கு
ய: - எந்த
பராக்ரம: - வலிமை
ஆஸீத் - இருந்ததோ
தம் - அந்த
பலம் ஏவ - பலத்தையும்
பௌருஷம் ச - ஆண்மையையும்
அத்ய ஏவ - இப்பொழுதுதான்
அநுகச்சாமி - திரும்பி அடையப் பெற்றேன்.

सर्वथा क्रियतां यत्नः सीतामधिगमिष्यथ ।
पक्षलाभो ममायं वः सिद्धिप्रत्ययकारकः ॥

ஸர்வதா க்ரியதாம் யத்ன: ஸீதாமதி கமிஷ்யத ।
பக்ஷலாபோ மமாயம் வ: ஸித்தி ப்ரத்யயகாரக: ॥ 13

ஸர்வதா - எல்லா வகையாலும்
யத்ன: - முயற்சி
க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும்,
ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை
அதி கமிஷ்யத - அடைவீர்கள்.
மம - எனது
பக்ஷலாப: - இறக்கை முளைத்தல் என்ற
அயம் - இது
வ: - உங்களுக்கு
ஸித்தி ப்ரத்யய காரக:- காரியசித்தியில் நம்பிக்கையைச் செய்கிறது.

इत्युक्त्वा स हरीन् सर्वान् संपातिः पतगोत्तमः ।
उत्पपात गिरेः शृङ्गाज्जिज्ञासुः खगमो गतिम् ॥

இத்யுக்த்வா ஸ ஹரீன் ஸர்வான் ஸம்பாதி: பதகோத்தம: ।
உத்பபாத கிரே: ஶ்ருங்காஜ்ஜி ஜ்ஞாஸு: ககமாம் கதிம்॥ 14

ககம: - ஆகாயத்தில் பறக்கிற
பதகோத்தம: - பக்ஷிகளுட்சிறந்தவனான
ஸ: - அந்த
ஸம்பாதி: - ஸம்பாதி
ஹரீன் - வானரர்கள்

ஸர்வான் - எல்லோரையும் பார்த்து
இதி - இப்படி
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
கிரே: - பர்வதத்தின்
ஶ்ருங்காத் - கொடுமுடியினின்று
கதிம் - சக்தியை
ஜிஜ்ஞாஸு: - அறிந்துகொள்ள எண்ணமுடையவராய்
உத்பபாத - உயரப் பறந்தார்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रीतिसंहृष्टमानसाः ।
बभूवुर्हरिशार्दूला विक्रमाभ्युदयोन्मुखाः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டமானஸா: ॥
பபூவுர் ஹரிஶார்தூலா விக்ரமாப்யுதயோன்முகா: ॥ 15

தஸ்ய - அவருடைய
தத் வசனம் - அம்மொழியை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ஹரிஶார்தூலா: - வானரவீரர்கள்
ப்ரீதி ஸம்ஹ்ருஷ்ட மானஸா: - மனம் குளிர்ந்தவர்களாய்,
விக்ரமாப்யுத யோன்முகா: - வெற்றியை யடைவதில் அவாவுடையவர்களாய்
பபூவு: - இருந்தார்கள்.

अथ पवनसमानविक्रमाः प्लवगवराः प्रतिलब्धपौरुषाः ।
अभिजिदभिमुखां दिशं ययुर्जनकसुतापरिमार्गणोन्मुखाः ॥

அத பவனஸமான விக்ரமா: ப்லவககவரா: ப்ரதி லப்த பௌருஷா: ।
அபிஜிதபிமுகா திஶம் யயுர்ஜனகஸுதா பரிமார்கணோன் முகா: ॥ 16

அத - அப்பொழுது
பவன ஸமான விக்ரமா: - வாயுவைப் போன்ற விக்கிரமமுடைய
ப்லவகவரா: - வானர வீரர்கள்
அபிஜிதபிமுகா: - வெற்றிக்கு வேண்டிய அனுகூல சின்னங்களையடைந்தவர்களாய்
ப்ரதி லப்த பௌருஷா:- தைரியத்தை மறுபடியுமடைந்தவர்களாய்
ஜனக ஸுதா - ஜனகரின் மகளைத் தேடுவதில்
பரிமார்கணோன் முகா: ஆஸக்தியுடையவர்களாய்
திஶம் - செயல்பட ஒரு வழியை
யயு: - கண்டு கொண்டார்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸம்பாதி பக்ஷ ப்ரரோஹோ நாம த்ரிஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

சதுஷ்ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 64

आख्याता गृध्रराजेन समुत्पत्य प्लवङ्गमाः ।
संगम्य प्रीतिसंयुक्ता विनेदुः सिंहविक्रमाः ॥
ஆக்யாதா க்ருத்ரராஜேன ஸமுத்பத்ய ப்லவங்கமா: ।
ஸங்கம்ய ப்ரீதிஸம்யுக்தா விநேதுர் பீமவிக்ரமா: ॥ 1

க்ருத்ர ராஜேன - கழுகுராஜனால்
ஆக்யாதா: - விஸ்தரித்துச் சொல்லப்பெற்ற
பீம விக்ரமா: - அதிசய பராக்கிரமத்தையுடையவர்களான
ப்லவங்கமா: - வானரர்கள்
ப்ரீதி ஸம்யுக்தா: - மனச்சந்துஷ்டி கொண்டவர்களாய்
ஸமுத்பத்ய - உயர எழும்பிக் குதித்து,
ஸங்கம்ய - ஒன்று சேர்ந்து,
விநேது: - ஆரவாரித்தார்கள்.

संपातेर्वचनं श्रुत्वा हरयो रावणक्षयम् ।
हृष्टाः सागरमाजग्मुः सीतादर्शनकाङ्क्षिणः ॥
ஸம்பாதேர் வசனம் ஶ்ருத்வா ஹரயோ ராவணக்ஷயம் ।
ஹ்ருஷ்டா: ஸாகரமாஜக்மு: ஸீதாதர்ஶனகாங்க்ஷிண: ॥ 2

ஹரய: - வானரர்கள்
ஸம்பாதே: - சம்பாதியினுடைய
ராவணக்ஷயம் - ராவணனழிவுக்குரிய
வசனம் - ஆலோசனையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
ஹ்ருஷ்டா: - ஸந்துஷ்டியடைந்தவர்களாயும்,
ஸீதா தர்ஶன காங்க்ஷிண:- ஸீதாதேவியின் தரிசனத்தை எதிர்பார்த்தவர்களாயும்
ஸாகரம் - சமுத்திரத்திற்கு
ஆஜக்மு: - வந்துசேர்ந்தார்கள்.

अभिक्रम्य तु तं देशं ददृशुर्भीमविक्रमाः ।
कृत्स्नं लोकस्य महतः प्रतिबिम्बमिव स्थितम् ॥
அபிக்ரம்ய து தம் தேஶம் தத்ருஶுர்பீமவிக்ரமா: ।
க்ருத்ஸ்நம் லோகஸ்ய மஹத: ப்ரதிபிம்பமிவ ஸ்திதம் ॥ 3

பீமவிக்ரமா: - அதிசய விக்ரமத்தையுடைய அவர்கள்
அபிக்ரம்ய - வந்துசேர்ந்து,
து - இப்பொழுது
ஸ்திதம் - தங்கிய
தம் தேஶம் - அந்த பிரதேசத்தை

க்ருத்ஸ்நம் மஹத: - எல்லா பெரிய
லோகஸ்ய - உலகத்தினுடைய
இவ - சற்றேறக்குறைய
ப்ரதிபிம்பம் - சமஸ்தவஸ்துசம்பூர்ணமாயிருப்பதாய்
தத்ருஶு: - கண்டார்கள்.

दक्षिणस्य समुद्रस्य समासाद्योत्तरां दिशम् ।
संनिवेशं ततश्चक्रुर्हरिवीरा महाबलाः ॥
தக்ஷிணஸ்ய ஸமுத்ரஸ்ய ஸமாஸாத்யோத்தராம் திஶம் ।
ஸந்நிவேஶம் ததஶ்சக்ருர் ஹரிவீரா மஹாபலா: ॥ 4

மஹாபலா: - மிக பலவான்களான
ஹரிவீரா: - வானர வீரர்கள்
தக்ஷிணஸ்ய - தென்
ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தின்
உத்தராம் - வடக்கு
திஶம் - கரையில்
ஸமாஸாத்ய - ஒன்றுசேர்ந்து,
ஸந்நிவேஶம் - ஸ்திரமான ஏற்பாட்டை
தத: - இவ்விடத்தில்
சக்ரு: - தீர்மானித்தார்கள்.

सत्त्वैर्महद्भिर्विविधैः क्रीडद्भिर्विविधैर्विकृते जले
व्यात्तास्यैः सुमहाकायैरूर्मिभिश्च समाकुलम् ॥
ஸத்த்வைர்மஹத்பிர் விவிதை: க்ரீடத்பிர்விக்ருதைர் ஜலே ।
வ்யத்தாஸ்யை: ஸுமஹாகாயைரூர்மிபிஶ்ச ஸமாகுலம் ॥ 5

प्रसुप्तमिव चान्यत्र क्रीडन्तमिव चान्यतः ।
क्वचित् पर्वतमात्रैश्च जलराशिभिरावृतम् ॥
ப்ரஸுப்தமிவ சான்யத்ர க்ரீடந்தமிவ சான்யத: ।
க்வசித் பர்வத மாத்ரைஶ்ச ஜலராஶி பிராவ்ருதம் ॥ 6

संकुलं दानवेन्द्रैश्च पातालतलवासिभिः ।
रोमहर्षकरं दृष्ट्वा विषेदुः कपिकुञ्जराः ॥
ஸங்குலம் தான வேந்த்ரைஶ்ச பாதால தல வாஸிபி: ।
ரோமஹர்ஷகரம் த்ருஷ்ட்வா விஷேது: கபிகுஞ்ஜரா: ॥ 7

கபிகுஞ்ஜரா: - வானர வீரர்கள்
ஜலே - ஜலத்தில்
க்ரீடத்பி: - விளையாடும்
விவிதை: - பல

விக்ருதை: - அற்புதமான
மஹத்பி: - பெரிய
ஸத்த்வை: ச - ஜந்துக்களாலும்
வ்யத்தாஸ்யை: - எதிராக வரும்
ஸுமஹாகாயை: - மிகப்பெரிய
ஊர்மிபி: - அலைகளாலும்
ஸமாகுலம் ச - நிறைந்ததும்,
க்வசித் - சிலவிடத்தில்
ப்ரஸுப்தம் இவ - தூங்கினது போலவும்
அன்யத்ர - வேறொரிடத்தில்
க்ரீடந்தம் இவ - விளையாடுவது போலவும்,
அன்யத: - வேறொரு பக்கத்தில்
பர்வத ஸங்காஶை: - மலைகளுக்கொப்பான
ஜலராஶிபி: - நீர்திரள்களால்
ஆவ்ருதம் ச - நெருக்கப்பட்டதும்,
பாதால தல வாஸிபி: - பாதாளத்தில் வசிக்கிற
தானவேந்த்ரை: - தானவசிரேஷ்டர்களால்
ஸங்குலம் ச - கலக்கப்பட்டதும்,
ரோமஹர்ஷகரம் - மயிர்கூச்செறிதல் உண்டாகக்கூடியதாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
விஷேது: - அதைரியமடைந்தார்கள்.

आकाशमिव दुष्पारं सागरं प्रेक्ष्य वानराः ।
विषेदुः सहसा सर्वे दुद्रुवुश्च ततस्ततः ।

ஆகாஶமிவ துஷ்பாரம் ஸாகரம் ப்ரேக்ஷ்ய வானரா: ।
விஷேது: ஸஹஸா ஸர்வே துத்துருவுஶ்ச ததஸ்தத: ॥ 8

ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை
ஆகாஶம் - ஆகாயம்
இவ - போல
துஷ்பாரம் - கடத்தற்கரிதாக
ப்ரேக்ஷ்ய - கண்டு,
வானரா: - வானரர்கள்
ஸர்வே ச - எல்லோருமே
விஷேது: - மனக்கலக்கமடைந்தார்கள்;
ஸஹஸா - ஒன்றும் தோன்றாது
ததஸ்தத: - அங்குமிங்கும்
துத்துருவு: - ஓடினார்கள்.

विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा सागरस्य निरीक्षणात् ।
आश्वासयामास हरीन् भयार्तान् हरिसत्तमः ॥

வித்ருதாம் வாஹினீம் த்ருஷ்ட்வா ஸாகரஸ்ய நிரீக்ஷணாத் ।
ஆஶ்வாஸயாமாஸ ஹரீன்பயார்தான் ஹரி ஸத்தம: ॥ 9

ஸாகரஸ்ய - சமுத்திரத்தை
நிரீக்ஷணாத் - பார்த்ததுமே
வித்ருதாம் - கலைந்தோடத்தலைப்பட்ட
வாஹினீம் - சைன்யத்தை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ஹரிஸத்தம: - வானரசிரேஷ்டன் (அங்கதன்)
பயார்தான் - பயந்து திகிலடைந்த
ஹரீன் - வானரர்களை
ஆஶ்வாஸயாமாஸ - தேற்றினான்.

तान् विषादेन महता विषण्णान् वानरर्षभान् ।
उवाच मतिमान् काले वालिसूनुर्महाबलः ॥

தான்விஷாதேன மஹதா விஷண்ணான் வானரர்ஷபான் ।
உவாச மதிமான்காலே வாலிஸூனுர் மஹாபல: ॥ 10

மஹாபல: - மிக பலிஷ்டனும்
மதிமான் - மிக புத்திமானுமான
வாலிஸூனு: - வாலியின் குமாரன்
காலே - அச்சமயத்தில்
மஹதா - மிக்க
விஷாதேன - அதைரியத்தினால்
விஷண்ணான் - கலக்கமடைந்த
தான் - அந்த
வானரர்ஷபான் - வானரசிரேஷ்டர்களைப்பார்த்து
உவாச - சொன்னான்.

न विषादे मनः कार्यं विषादो दोषवत्तमः ।
विषादो हन्ति पुरुषं बालं क्रुद्ध इवोरगः ॥

ந விஷாதே மன: கார்யம் விஷாதோ தோஷவத்தம: ।
விஷாதோ ஹந்தி புருஷம் பாலம் க்ருத்த இவோரக: ॥ 11

விஷாதே - அதைரியத்தில்
மன: - மனத்தை
ந கார்யம் - செலுத்தலாகாது,
தோஷவத்தம: - தோஷங்களுக்கெல்லாம் முதலானது
விஷாத: - அதைரியம்.
பாலம் - பாலனை
க்ருத்த: - சீற்றங்கொண்ட
உரக: இவ - பாம்புபோல,
புருஷம் - ஒருவனை
விஷாத: - அதைரியம்
ஹந்தி - கொன்றுவிடும்.

विषादो यं प्रसहते विक्रमे पर्युपस्थिते ।
तेजसा तस्य हीनस्य पुरुषार्थो न सिध्यति ॥

விஷாதோ யம் ப்ரஸஹதே விக்ரமே பர்யுபஸ்திதே ।
தேஜஸா தஸ்ய ஹீனஸ்ய புருஷார்தோ ந ஸித்யதி ॥ 12

விக்ரமே - பராக்கிரமத்தைக் காட்ட வேண்டிய காலம்
ஸமுபஸ்திதே - வந்தவளவில்
விஷாத: - மனத்தாழ்வு
யம் ப்ரஸஹதே - எவனை அடக்கிக் கொள்ளுகிறதோ
தேஜஸா - பராக்கிரமத்தை
ஹீனஸ்ய - விட்ட
தஸ்ய - அவனுக்கு
புருஷார்த: - ஒரு புருஷார்த்தமும்
ந ஸித்யதி - சித்திக்கிறதில்லை.

तस्यां रात्र्यां व्यतीतायामङ्गदो वानरर्षभः ।
हरिवृद्धैः समागम्य पुनर्मन्त्रममन्त्रयत् ॥

தஸ்யாம் ராத்ர்யாம் வ்யதீதாயா மங்கதோ வானரர்ஷப: ।
ஹரிவ்ருத்தை: ஸமாகம்ய புனர்மந்த்ரமமந்த்ரயத் ॥ 13

தஸ்யாம் - அந்த
ராத்ரியாம் - இரவு
வ்யதீதாயாம் - கழியவும்
வானரர்ஷப: - வானரசிரேஷ்டனான
அங்கத: - அங்கதன்
ஹரிவ்ருத்தை: - ஞானவான்களான வானரர்களோடு
ஸமாகம்ய - கூடி,
புன: - இதற்குமேல்
மந்த்ரம் - ஆகவேண்டிய காரியத்தை
அமந்த்ரயத் - ஆலோசித்தான்.

सा वानराणां ध्वजिनी परिवार्याङ्गदं बभौ ।
वासवं परिवार्येव मरुतां वाहिनी स्थिता ॥

ஸ வானராணாம் த்வஜினீ பரிவார்யாங்கதம் பபௌ ।
வாஸவம் பரிவார்யேவ மருதாம் வாஹினீ ஸ்திதா ॥ 14

மருதாம் - தேவர்களுடைய
வாஹினீ - சைன்யம்
வாஸவம் - இந்திரனை
பரிவார்ய - சூழ்ந்து
ஸ்திதா இவ - நிற்பதுபோல,

ஸா - அந்த
வானராணாம் - வானர
த்வஜினீம் - சேனை
அங்கதம் - அங்கதனை
பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,
பபௌ - விளங்கிற்று.

कोऽन्यस्तां वानरीं सेनां शक्तः स्तम्भयितुं भवेत् ।
अन्यत्र वालितनयादन्यत्र च हनूमतः ॥

கோऽன்யஸ்தாம் வானரீம் ஸேனாம் ஶக்த: ஸ்தம்பயிதும் பவேத் ।
அன்யத்ர வாலி தனயா தன்யத்ர ச ஹநூமத: ॥ 15

தாம் - அந்த
வானரீம் - குரங்கு
ஸேநாம் - படையை
ஸ்தம்பயிதும் - அடக்கி ஆள
வாலி தனயாத் - வாலி புத்திரனைக் காட்டிலும்
அன்யத்ர - வேறான
ச - அதுவுமல்லாமல்
ஹநூமத: - ஹனுமாரைக் காட்டிலும்
அன்யத்ர - வேறான,
அன்ய: க: - எவன்தான்
ஶக்த: - சமர்த்தனாக
பவேத் - ஆவான்?

ततस्तान् हरिवृद्धांश्च तच्च सैन्यमरिन्दमः ।
अनुमान्याङ्गदः श्रीमान् वाक्यमर्थवदब्रवीत् ॥

ததஸ்தான் ஹரிவ்ருத்தாம்ஶ்ச தச்ச ஸைன்ய மரிந்தம: ।
அனுமான்யாங்கத: ஶ்ரீமான் வாக்யமர்தவதப்ரவீத் ॥ 16

அரிந்தம: ச. - சத்துருக்களை அமர்க்க வல்லவனும்
ஶ்ரீமான் - லக்ஷ்மீவிலாஸம் பொருந்தியவனுமான
அங்கத: - அங்கதன்
தத: - அக்காலத்தில்
தான் - அந்த
ஹரிவ்ருத்தான் - வானரப் பெரியோர்களை
அனுமான்ய ச - கௌரவித்த பிறகு
தத் - அந்த
ஸைன்யம் - சேனையைப் பார்த்து
அர்தவத் - பொருள் செறிந்த
வாக்யம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

क इदानीं महातेजा लङ्घयिष्यति सागरम् ।

कः करिष्यति सुग्रीवं सत्यसन्धमरिन्दमम् ॥

க இதா நீம் மஹாதேஜா லங்கயிஷ்யதி ஸாகரம் ।
க: கரிஷ்யதி ஸுக்ரீவம் ஸத்யஸந்த மரிந்தமம் ॥ 17

இதாநீம் - இச்சமயத்தில்
க: - எந்த
மஹாதேஜா: - மஹாபராக்கிரமசாலி
ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை
லங்கயிஷ்யதி - தாண்டப்போகிறான்?
க: - எவன்
அரிந்தமம் - சத்துருஸம்ஹாரகரான
ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவரை
ஸத்யஸந்தம் - சத்தியஸந்தராக
கரிஷ்யதி - செய்யப்போகிறான்?

को वीरो योजनशतं लङ्घयेच्च प्लवङ्गमाः ।

इमांश्च यूथपान् सर्वान् मोक्षयेत् को महाभयात् ॥

கோ வீரோ யோஜனஶதம் லங்கயேச்ச ப்லவங்கமா: ।
இமாம்ஶ்ச யூதபான்ஸர்வான் மோக்ஷயேத் கோ மஹாபயாத் ॥ 18

ப்லவங்கமா: - வானரர்களே!
க: - எந்த
வீர: - வீரன்
யோஜனஶதம் - நூறு யோஜனை தூரம்
லங்கயேத் - தாண்டுவான்?
க: ச - எவன்தான்
இமான் - இந்த
யூதபான் - வானர வீரர்களை
ஸர்வான் - எல்லோரையும்
மஹாபயாத் - பெரிய ஆபத்தில் நின்று
மோக்ஷயேத் - விடுவிப்பான்?

कस्य प्रभावाद्दारांश्च पुत्रांश्चैव गृहाणि च ।

इतो निवृत्ताः पश्येम सिद्धार्थाः सुखिनो वयम् ॥

கஸ்ய ப்ரபாவாத்தாராம்ஶ்ச புத்ராம்ஶ்சைவ க்ருஹாணி ச ।
இதோ நிவ்ருத்தா: பஶ்யேம ஸித்தார்தா: ஸுகிநோ வயம் ॥ 19

வயம் ஏவ - நாமும்
ஸித்தார்தா: - காரியம் கைகூடப் பெற்றவர்களாய்
ஸுகிந: - நிம்மதியான மனிதர்களாய்

இத: - இங்கிருந்து
நிவ்ருத்தா: - திரும்பினவர்களாய்
தாரான் ச - மனைவிகளையும்
புத்ரான் ச - புத்திரர்களையும்
க்ருஹாணி ச - வீடுகளையும்
கஸ்ய - எவனுடைய
ப்ரஸாதாத் - பேருதவியால்
பஶ்யேம - காண்போம்?

कस्य प्रसादाद्रामं च लक्ष्मणं च महाबलम् ।

अभिगच्छेम संहृष्टाः सुग्रीवं च महाबलम् ॥

கஸ்ய ப்ரஸாதாத்ராமம் ச லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ।
அபிகச்சேம ஸம்ஹ்ருஷ்டா: ஸுக்ரீவம் ச மஹாபலம் ॥ 20

மஹாபலம் - மஹாபலவானான
ராமம் ச - ஸ்ரீராமரையும்
லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணரையும்
மஹாபலம் - மஹாபலவானான
ஸுக்ரீவம் ச - ஸுக்ரீவரையும்
கஸ்ய - எவனுடைய
ப்ரஸாதாத் - பேருதவியால்
ஸம்ஹ்ருஷ்டா: - மனமகிழ்ந்தவர்களாய்
அபிகச்சேம - சென்றடைவோம்?

यदि कश्चित् समर्थो यः सागरप्लवने हरिः ।

स ददात्विह नः शीघ्रं पुण्यामभयदक्षिणाम् ॥

யதி கஶ்சித் ஸமர்தோ ய: ஸாகரப்லவேன ஹரி: ।
ஸ ததாத் விஹ ந: ஶீக்ரம் புண்யாமபயதக்ஷிணாம் ॥ 21

ஸாகர ப்லவனே - ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவதில்
ஸமர்த: - சமர்த்தனான
ஹரி: - வானரன்
ய: கஶ்சித் - எவனாவது ஒருவன்
யதி - இருப்பானாகில்,
ஸ: - அவன்
இஹ - இவ்விஷயத்தில்
புண்யாம் - மெச்சத்தக்க
அபயதக்ஷிணாம் - அபயதக்ஷிணையை
ஶீக்ரம் - தாமதியாமல்
ந: - நமக்கு
ததாது - அளிக்கட்டும்.

अङ्गदस्य वचः श्रुत्वा न कश्चित् किञ्चिदब्रवीत् ।
स्तिमितेवाभवत्सर्वा तत्र सा हरिवाहिनी ॥

அங்கதஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ந கஶ்சித் கிஞ்சிதப்ரவீத் ।
ஸ்திமிதேவாபவத் ஸர்வா தத்ர ஸா ஹரிவாஹினீ ॥ 22

ஸா - அந்த
ஹரிவாஹினீ - வானர சைன்யம்
ஸர்வா - முழுமையும்
அங்கதஸ்ய - அங்கதனுடைய
வச: - வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
தத்ர - அச்சமயத்தில்
ஸ்திமிதா இவ - உணர்ச்சியற்றதுபோல்
அபவத் - இருந்தது;
கஶ்சித் - ஒருவனாவது
கிஞ்சித் - எதையும்
ந அப்ரவீத் - பேசவில்லை.

पुनरेवाङ्गदः प्राह तान् हरीन् हरिसत्तमः ।
सर्वे बलवतां श्रेष्ठा भवन्तो दृढविक्रमाः ॥

புனரேவாங்கத: ப்ராஹ தான் ஹரீன் ஹரிஸத்தம: ।
ஸர்வே பலவதாம் ஶ்ரேஷ்டா பவந்தோ த்ருடவிக்ரமா: ॥ 23

ஹரிஸத்தம: - வானரர்களில் சிறந்த
அங்கத: - அங்கதன்
தான் ஹரீன் - அவ்வானரர்களைப் பார்த்து
புன: ஏவ - மறுபடியும்
ப்ராஹ - சொன்னான்;
பவந்த: - நீங்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்
த்ருடவிக்ரமா - திருடமான பராக்கிரமமுடையவர்கள்,
பலவதாம் - வீரர்களுள்
ஶ்ரேஷ்டா: - சிறந்தவர்கள்.

व्यपदेश्यकुले जाताः पूजिताश्चाप्यभीक्ष्णशः ।
न हि वो गमने सङ्गः कदाचित्कस्यचित्क्वचित् ॥

வ்யபதேஶ்ய குலே ஜாதா: பூஜிதாஶ்சாப்ய பீக்ஷ்ணஶ: ।
ந ஹி வோ கமனே ஸங்க: கதாசித் கஸ்ய சித் க்வசித் ॥

ब्रुवध्वं यस्य या शक्तिः प्लवने प्लवगर्षभाः ॥

ப்ருவத்வம் யஸ்ய யா ஶக்தி: ப்லவநே ப்லவகர்ஷபா: ॥ 24

வ்யபதேஶ்யகுலே - புகழ்பெற்ற குலத்தில்
ஜாதா: - பிறந்தவர்கள்,
அபீக்ஷ்ணஶ: அபி - பல தடவையும்
பூஜிதா: - கொண்டாடப்பட்டவர்கள்;
வ: - உங்களுக்கு
கமனே - பாய்தலில்
ஸங்க: - தடை
கஸ்யசித் - எவனுக்காவது
கதாசித் - எப்பொழுதாவது
க்வசித் - எங்கேயாவது
ந ஹி - இல்லையன்றோ!
ப்லவகர்ஷபா: - வானர வீரர்களே!
கமனே - தாண்டுவதில்
யஸ்ய - யாருக்கு
யா - எந்த
ஶக்தி: ச - சக்திதான் உள்ளதென்று
ப்ருவத்வம் - சொல்லுங்கள்.

இத்யார்ஷே ஶ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஸமுத்ரலங்கன மந்த்ரணம் நாம சதுஷ்ஷஷ்டிதம: ஸர்க:

பஞ்ச ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 65

अथोऽङ्गदवचः श्रुत्वा सर्वे ते वानरोत्तमाः ।
स्वं स्वं गतौ समुत्साहमाहुस्तत्र यथाक्रमम् ॥

அத அங்கதவச: ச்ருத்வா ஸர்வே தே வாநரோத்தமா: ।
ஸ்வம் ஸ்வம் கதௌ ஸமுத்ஸாஹமாஹுஸ் தத்ர யதாக்ரமம் ॥ 1

गजो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ।
मैन्दश्च द्विविदश्चैव सुषेणो जाम्बवांस्तथा ॥

கஜோ கவாக்ஷோ கவய: ஶரபோ கந்தமாதன: ।
மைந்தஶ்ச த்விவிதஶ்சைவ ஸுஷேணோ ஜாம்பவான் ததா ॥ 2

அத	- அப்போது
கஜ:	- கஜன்,
கவாக்ஷ:	- கவாக்ஷன்,
கவய:	- கவயன்,
ஶரப:	- சரபன்,
கந்தமாதன:	- கந்தமாதனன்,
மைந்த:	- மைந்தன்,
த்விவித:	- த்விவிதன்,
ஸுஷேண:	- ஸுஷேணன்,
ஜாம்பவான் ச	- ஜாம்பவானும்
ததா	- அப்படியே
தே	- அந்த
ஸர்வே	- எல்லா
வாநரோத்தமா: ஏவ	- வானரோத்தமர்களும்,
அங்கத வச:	- அங்கதன் வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	- கேட்டு,
தத்ர	- அந்த
கதௌ	- கடத்தலின் விஷயத்தில்
ஸ்வம் ஸ்வம்	- தன் தன்
ஸமுத்ஸாஹம்	- பூர்ணசக்தியை
யதா க்ரமம் ச	- வரிசைக்கிரமமாகவே
ஆஹு:	- சொன்னார்கள்.

आबभाषे गजस्तत्र प्लवेयं दशयोजनम् ।
गवाक्षो योजनान्याह गमिष्यामीति विंशतिम् ॥

ஆபபாஷே கஜஸ் தத்ர ப்லவேயம் தஶயோஜனம் ।
கவாக்ஷோ யோஜநான்யாஹ கமிஷ்யாமீதி விம்ஶதிம் ॥ 3

தத்ர	- அத்தருணத்தில்
கஜ:	- கஜன்
தஶயோஜனம்	- பத்துயோஜனை

ப்லவேயம்	- தாண்டுவேனென்று
ஆபபாஷே	- சொன்னான்,
கவாக்ஷ:	- கவாக்ஷன்
விம்ஶதிம்	- இருபது
யோஜநானி	- யோஜனைகளை
கமிஷ்யாமி இதி	- கடப்பேனென்று
ஆஹ	- சொன்னான்.

गवयो वानरस्तत्र वानरांस्तानुवाच ह ।
त्रिंशतं तु गमिष्यामि योजनानां प्लवङ्गमाः ॥

கவயோ வானரஸ்தத்ர வானரான் தானுவாச ஹ ।
த்ரிம்ஶதம் து கமிஷ்யாமி யோஜநாநாம் ப்லவங்கமா: ॥ 4

தத்ர	- அத்தருணத்தில்
கவய:	- கவயன் என்னும்
வானர:	- வானரன்
தான்	- அந்த
வானரான்	- வானரர்களைப் பார்த்து
ப்லவங்கமா:	- வானரர்களே!
யோஜநாநாம்	- யோஜனைகளின்
த்ரிம் ஶதம் து	- முப்பதையும்
கமிஷ்யாமி	- நான் கடப்பேன் என்று
உவாச ஹ	- சொன்னான், காண்!

शरभो वानरस्तत्र वानरांस्तानुवाच ह ।
चत्वारिंशद्गमिष्यामि योजनानां प्लवङ्गमाः ॥

ஶரபோ வானரஸ்தத்ர வானராம்ஸ்தாநுவாச ஹ ।
சத்வாரிம்ஶத் கமிஷ்யாமி யோஜநாநாம் ப்லவங்கமா: ॥ 5

ஶரப:	- சரபன் என்ற
வாநர:	- வானரன்
தாந்	- அந்த
வாநரான்	- வானரர்களைப் பார்த்து
தத்ர	- அத்தருணத்தில்
ப்லவங்கமா:	- வானரர்களே!
யோஜநாநாம்	- யோஜனைகளின்
சத்வாரிம்ஶத்	- நாற்பதை
கமிஷ்யாமி	- நான் கடப்பேன் என்று
உவாச	- சொன்னான்,
ஹ	- காண்!

वानरांस्तान् महातेजा अब्रवीद्गन्धमादनः ।
योजनानां गमिष्यामि पञ्चाशत्तु न संशयः ॥

வானராம்ஸ்தான் மஹாதேஜா அப்ரவீத் கந்தமாதன: ।
யோஜநாநாம் கமிஷ்யாமி பஞ்சாஶத்து ந ஸம்ஶய: ॥ 6

தான் - அந்த
வானரான் - வான்ரர்களைப் பார்த்து
மஹாதேஜா: - மகா தேஜஸ்வியான
கந்தமாதன: - கந்தமாதனன்
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
பஞ்சாஶத் - ஐம்பதை
கமிஷ்யாமி - தாண்டுவேன்;
ஸம்ஶய: து - சந்தேகமே
ந - இல்லை என்று
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

मैन्दस्तु वानरस्तत्र वानरांस्तानुवाच ह ।
योजनानां परं षष्टिमहं प्लवितुमुत्सहे ॥

மைந்தஸ்து வானரஸ்தத்ர வாநராம்ஸ்தாநுவாச ஹ।
யோஜநாநாம் பரம் ஷஷ்டிமஹம் ப்லவிதுமுத்ஸஹே ॥ 7

தத்ர - அத்தருணத்தில்
மைந்த: - மைந்தன் என்ற
வானர: - வானரன்
தாந் - அந்த
வாநரான் - வானரர்களைப் பார்த்து
அஹம் பரம் து - நான் எப்படியாவது
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
ஷஷ்டிம் ப்லவிதும் - அறுபதைத் தாண்ட
உத்ஸஹே - சக்தியுள்ளவனாகின்றேன் என்று
உவாச - சொன்னான்
ஹ - காண்!

ततस्तत्र महातेजा द्विविदः प्रत्यभाषत ।
गमिष्यामि न संदेहः सप्ततिं योजनान्यहम् ॥

ததஸ்தத்ர மஹாதேஜா த்விவித: ப்ரத்ய பாஷத।
கமிஷ்யாமி ந ஸந்தேஹ: ஸப்ததிம் யோஜனான்யஹம் ॥ 8

தத: - அப்பால்
மஹாதேஜா: - மகா தேஜஸ்வியான
த்விவித: - த்விவிதன்
தத்ர - அவ்விஷயத்தில்
அஹம் - நானோவென்றால்
ஸப்ததிம் - எழுபது
யோஜனானி - யோஜனைகளை
கமிஷ்யாமி - கடப்பேன்
ஸந்தேஹ: ந - சந்தேகமில்லை என்று
ப்ரத்ய பாஷத - சொன்னான்.

सुषेणस्तु हरिश्रेष्ठः प्रोक्तवान् कपिसत्तमान् ।
अशीतिं योजनानां तु प्लवेयं प्लवगेश्वराः ॥

ஸுஷேணஸ்து ஹரிஶ்ரேஷ்ட: ப்ரோக்தவான் கபிஸத்தமான்।
அஶீதிம் யோஜநாநாம் து ப்லவேயம் ப்லவகேஶ்வரா: ॥ 9

ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - வானரசிரேஷ்டனான
ஸுஷேண: - ஸுஷேணன்
கபிஸத்தமான் - வானர சிரேஷ்டர்களை பார்த்து
ப்லவகேஶ்வரா: - வானரச்வரர்களே!
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
அஶீதிம் து - எண்பதையும்
து - என் மட்டில்
ப்லவேயம் - கடப்பேன் என்று
ப்ரோக்தவான் - சொன்னான்.

तेषां कथयतां तत्र सर्वांस्ताननुमान्य च ।
ततो वृद्धतमस्तेषां जाम्बवान् प्रत्यभाषत ॥

தேஷாம் கதயதாம் தத்ர ஸர்வான் தாநநுமாந்ய ச।
ததோ வ்ருத்த தமஸ்தேஷாம் ஜாம்பவான் ப்ரத்ய பாஷத ॥ 10

தேஷாம் - அவர்களுக்கு
வ்ருத்த தம: - மிக முதியோராகிய
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவான்
கதயதாம் - சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற
தேஷாம் - அவர்களுடைய
தாந் - அந்த
ஸர்வான் - எல்லாவற்றையும்
அநுமான்ய - கௌரவித்து
தத: - பின்னர்
தத்ர - அந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு
ப்ரதி ச - அனுகுணமானபடியே
அபாஷத - பேசினார்.

पूर्वमस्माकमप्यासीत् कश्चिद्गतिपराक्रमः ।
ते वयं वयसः पारमनुप्राप्ताः स्म सांप्रतम् ॥

பூர்வமஸ்மாகமப்யாஸீத் கஶ்சித்கதி பராக்ரம:।
தே வயம் வயஸ: பார மநு ப்ராப்தா ஸ்ம ஸாம்ப்ரதம் ॥ 11

பூர்வம் - முற்காலத்தில்
அஸ்மாகம் அபி - எமக்கும்
கஶ்சித் - மனதிற்கெட்டாத
கதி பராக்ரம: - வேகமுள்ள பலம்
ஆஸீத் - இருந்தது.
தே வயம் - அந்த நாம்
ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுது
வயஸ: - வயதின்
பாரம் - மறுகரையை
அநு ப்ராப்தா: ஸ்ம - அடைந்துவிட்டோம்.

किं तु नैवं गते शक्यमिदं कार्यमुपेक्षितुम् ।
यदर्थं कपिराजश्च रामश्च कृतनिश्चयौ ॥

கிந்து நைவம் கதே ஶக்யமிதம் கார்ய முபே க்ஷிதும் ।
யதர்தம் கபிராஜஶ்ச ராமஶ்ச க்ருதநிஶ்சயௌ ॥ 12

ஏவம் கதே - இந்த ஸ்திதியை அடைந்திருக்கையில்
யத் - எந்த
அர்தம் - பிரயோஜனத்திற்காக
கபிராஜ: ச - வானர அரசரும்
ராம: ச - ஸ்ரீராமரும்
க்ருத நிஶ்சயௌ - பிரதிக்ஞை செய்து கொண்டார்களோ
இதம் - அந்த இந்த
கார்யம் - கார்யமானது
உபேக்ஷிதும் - புறக்கணிப்பதற்கு
கிம்து - எப்படியும்
ந ஶக்யம் - முடியாததே.

सांप्रतं कालभेदेन या गतिस्तां निबोधत ।
नवतिं योजनानां तु गमिष्यामि न संशयः ॥

ஸாம்ப்ரதம் காலபேதேந யா கதிஸ்தாம் நிபோதத ।
நவதிம் யோஜநாநாம் து கமிஷ்யாமி ந ஸம்ஶய: ॥ 13

ஸாம்ப்ரதம் - தற்சமயம்
காலபேதேந - காலபேதத்தினால்
யா கதி: - எந்த வேகமோ
தாம் - அதை
நிபோதத - சொல்லக் கேளுங்கள்.
து - இப்போதும்
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
நவதிம் - தொண்ணூறை
கமிஷ்யாமி - கடப்பேன்.
ஸம்ஶய: ந - ஸந்தேகம் இல்லை.

तांस्तु सर्वान् हरिश्रेष्ठाञ्जाम्बवान् पुनरब्रवीत् ।
न खल्वेतावदेवासीद्गमने मे पराक्रमः ॥

தாம்ஸ்து ஸர்வான் ஹரிஶ்ரேஷ்டான் ஜாம்பவான் புனரப்ரவீத் ।
ந கல்வேதாவ தேவாஸீத்கமனே மே பராக்ரம: ॥ 14

தான் - அந்த
ஹரிஶ்ரேஷ்டான் - வானரத் தலைவர்கள்
ஸர்வான் து - எல்லோரையும் பார்த்து

ஜாம்பவான் - ஜாம்பவான்
புந: - பின்னும்
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
கமனே - கமனத்தில்
மே - எனது
பராக்ரம: ஏவ - பராக்ரமமோ
ஏதாவத் கலு - இவ்வளவு தானாவென்பது
ந ஆஸீத் - இல்லை.

मया महाबलेश्चैव यज्ञे विष्णुः सनातनः ।
प्रदक्षिणीकृतः पूर्वं क्रममाणस्त्रिविक्रमम् ॥

மயா மஹா பலே ஶ்சைவ யஜ்ஞே விஷ்ணு: ஸநாதந: ।
ப்ரதக்ஷிணீ க்ருத: பூர்வம் க்ரமமாணஸ்த்ரிவிக்ரமம் ॥ 15

பூர்வம் - முன்பு
மஹாபலே: - மகாபலியின்
யஜ்ஞே - யாகத்தில்
த்ரிவிக்ரம: - திரிவிக்ரம ரூபமடைந்த
க்ரமமாண: - எங்கும் நிறைந்த
ஸநாதந: - சாசுவதரான
விஷ்ணு: ஏவ - ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானே
மயா ச - என்னாலேயே
ப்ரதக்ஷிணி க்ருத: - ப்ரதக்ஷிணம் செய்யப்பட்டார்.

स इदानीमहं वृद्धः प्लवने मन्दविक्रमः ।
यौवने च तदासीन्मे बलमप्रतिमं परैः ॥

ஸ இதாநீமஹம் வ்ருத்த: ப்லவனே மந்தவிக்ரம: ।
யௌவனே ச ததாஸீன்மே பலமப்ரதிமம் பரை: ॥ 16

ஸ: அஹம் - அந்த நான்
இதாநீம் - இப்பொழுது
வ்ருத்த: - கிழவன்.
ப்லவனே - தாண்டுவதில்
மந்தவிக்ரம: - குறைந்த பலமுள்ளவன்.
ததா - அப்பொழுது
யௌவனே ச - வாலிபத்திலோ,
பரை: - இதரர்களால்
அப்ரதிமம் - ஒப்புயர்வில்லாத
பலம் - பலம்
மே - எனக்கு
ஆஸீத் - இருந்தது.

संप्रत्येतावतीं शक्तिं गमने तर्कयाम्यहम् ।

नैतावता च संसिद्धिः कार्यस्यास्य भविष्यति ॥

ஸம்ப்ரத்யே தாவதீம் ஶக்திம் கமனே தர்கயாம்யஹம் ।
நைதாவதா ச ஸம்ஸித்தி: கார்யஸ்யாஸ்ய பவிஷ்யதி ॥ 17

கமனே - தாண்டுவதில்
ஸம்ப்ரதி - தற்சமயம்
ஏதாவதீம் - இவ்வளவு
ஶக்திம் ச - சக்தியைத்தான்
அஹம் - நான்
தர்கயாமி - காண்கிறேன்.
அஸ்ய - இந்த
கார்யஸ்ய - காரியத்தினுடைய
ஸம்ஸித்தி: - பூர்ணமான ஸித்தி
ஏதாவதா - இதனால்
ந பவிஷ்யதி - உண்டாகமாட்டாது.

अथोत्तरमुदारार्थमब्रवीदङ्गदस्तदा ।

अनुमान्य महाप्राज्ञं जाम्बवन्तं महाकपिम् ॥

அதோத்தரமுதாரார்த மப்ரவீதங்கதஸ்ததா ।
அனுமான்ய மஹாப்ராக்ஞம் ஜாம்பவந்தம் மஹாகபிம் ॥ 18

மஹாப்ராக்ஞ: - பேரறிவுள்ள
அங்கத: - அங்கதன்
மஹாகபிம் - வானரர்கள் எல்லோருக்கும் தலைவரான
ஜாம்பவந்தம் - ஜாம்பவந்தரை
அனுமான்ய - ஸ்தோத்திரம் செய்து,
உதாரார்தம் - கம்பீரமான பொருள் நிறைந்த
உத்தரம் - பதிலை
ததா - அப்பொழுது
அத - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

अहमेतद्गमिष्यामि योजनानां शतं महत् ।

निवर्तने तु मे शक्तिः स्यान्न वेति न निश्चिता ॥

அஹமேதத் கமிஷ்யாமி யோஜநாநாம் ஶதம் மஹத் ।
நிவர்தநே து மே ஶக்தி: ஸ்யாந்நவேதி ந நிஶ்சிதா ॥ 19

அஹம் - நான்
ஏதத் - இந்த
மஹத் - பெரிதான

யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
ஶதம் - நூறை
கமிஷ்யாமி - தாண்டுவேன்.
து - ஆனபோதிலும்
நிவர்தநே - திரும்புவதில்
மே - எனக்கு
ஶக்தி: - சக்தி
ஸ்யாத் - இருக்குமா?
ந வா - இராதா?
இதி - என்று
ந நிஶ்சிதம் - நிச்சயமாய்த் தெரிந்ததாக இல்லை.

तमुवाच हरिश्रेष्ठं जाम्बवान् वाक्यकोविदः ।

ज्ञायते गमने शक्तिस्तव हर्यृक्षसत्तम ॥

தமுவாச ஹரிஶ்ரேஷ்டம் ஜாம்பவான் வாக்யகோவித: ।
ஞாயதே கமனே ஶக்திஸ்தவ ஹர்ய்ருக்ஷ ஸத்தம ॥ 20

ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - வானரர்களுக்கு முக்கியரான
வாக்ய கோவித: - பேசுவதில் திறமைவாய்ந்த
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவந்தர்
தம் - அவனைப் பார்த்து
உவாச - சொன்னார்.
ஹர்ய்ருக்ஷ ஸத்தம - வானரர்களுக்கும் கரடிகளுக்கும் தலைவ!
கமனே - போவதில் மாத்திரம்
ஶக்தி: - சக்தி
தவ - உனக்கு
ஞாயதே - ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரிகிறது.

कामं शत सहस्रं वा न ह्येष विधिरुच्यते ।

योजनानां भवाञ्शक्तो गन्तुं प्रतिनिवर्तितुम् ॥

காமம் ஶதஸஹஸ்ரம் வா ந ஹ்யேஷ விதிருச்யதே ।
யோஜநாநாம் பவான் ஶக்தோ கந்தும் ப்ரதி நிவர்திதும் ॥ 21

யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
ஶத ஸஹஸ்ரம் - நூறு ஆயிரத்தை
வா - இதுவுமின்றி
காமம் - எவ்வளவு ஆனாலும்
கந்தும் - போவதற்கும்,
ப்ரதி நிவர்திதும் - திரும்புவதற்கும்
பவான் - நீ
ஶக்த: - ஸமர்த்தன்,

ஹி - ஆனபோதிலும்
ஏஷ: - இது
விதி: - நியாயமாக
ந உச்யதே - சொல்லப்படவில்லை.

न हि प्रेषयिता तात स्वामी प्रेष्यः कथंचन ।
भवतायं जनः सर्वः प्रेष्यः प्लवगसत्तम ॥

ந ஹி ப்ரேஷயிதா தாத ஸ்வாமீ ப்ரேஷ்ய: கதஞ்சன ।
பவதா அயம் ஜன: ஸர்வ: ப்ரேஷ்ய: ப்லவகஸத்தம ॥ 22

தாத - குழந்தாய்!
ப்ரேஷயிதா - அனுப்பவேண்டியவனான
ஸ்வாமீ - எஜமானன்
ப்ரேஷ்ய: - தூதுபோவது
ந கதஞ்சன - எவ்விதத்திலும் இல்லை.
ஹி - நிச்சயம்!
ப்லவகஸத்தம - தாண்டுபவர்களில் சிறந்தவனே!
அயம் - இந்த
ஸர்வ: - எல்லா
ஜன: - ஜனமும்
பவதா - உன்னால்
ப்ரேஷ்ய: - அனுப்ப உரியது.

भवान् कलत्रमस्माकं स्वामिभावे व्यवस्थितः ।
स्वामी कलत्रं सैन्यस्य गतिरेषा परंतप ॥

பவான் கலத்ரமஸ்மாகம் ஸ்வாமிபாவே வ்யவஸ்தித: ।
ஸ்வாமீ கலத்ரம் ஸைன்யஸ்ய கதிரேஷா பரந்தப॥ 23

तस्मात् कलत्रवत्तत्र प्रतिपाल्यः सदा भवान् ॥

தஸ்மாத் கலத்ரவத்தத்ர ப்ரதிபால்ய: ஸதா பவான் ।
ஸ்வாமிபாவே - எஜமானஸ்தானத்தில்
வ்யவஸ்தித: - ஏற்படுத்தப்பட்ட
பவான் - நீ
அஸ்மாகம் - எங்களுடைய
கலத்ரம் - பலத்த கோட்டை.
பரந்தப - சத்ருஸம்ஹாரக!
ஸ்வாமீ - எஜமானன்
ஸைன்யஸ்ய - ஸைன்யத்திற்கு
கலத்ரம் - கோட்டை.
ஏஷா - இது

கதி: - கிரமம்
தஸ்மாத் - ஆகையால்
பவான் - நீ,
ஸதா - எப்பொழுதும்
கலத்ரவத் - கோட்டையைப்போல்
தத்ர - அந்த ஸ்திதியில்
ப்ரதிபால்ய: - பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவன்.

अपि चैतस्य कार्यस्य भवान् मूलमरिन्दम ।
मूलमर्थस्य संरक्ष्यमेष कार्यविदां नयः ॥

அபி சைதஸ்ய கார்யஸ்ய பவான் மூலமரிந்தம ॥ 24
மூலமர் தஸ்ய ஸம்ரக்ஷ்யமேஷ கார்யவிதாம் நய: ।
அபி ச - மேலும்,
ஏதஸ்ய - இந்த
கார்யஸ்ய - காரியத்திற்கு
அரிந்தம - பகைவரேறே!
பவான் - நீ
மூலம் - ஆதாரவேர்;
அர்தஸ்ய - பிரயோசனத்திற்கு
மூலம் - ஆதாரவேர்;
ஸம்ரக்ஷ்யம் - செவ்வையாய்க் காப்பாற்றப்பட வேண்டியது.
ஏஷ: - இது
கார்யவிதாம் - நூலறிப் புலவர்களின்
நய: - கொள்கை.

मूले हि सति सिध्यन्ति गुणाः पुष्पफलोदयाः ॥

மூலே ஹி ஸதி ஸித்யந்தி குணா: புஷ்ப பலோ தயா: ॥ 25
மூலே - ஆதாரவேர்
ஸதி ஹி - இருந்தால்தான்
புஷ்ப பலாதய: - புஷ்பம், பழம் முதலிய
குணா: - பலன்கள்
ஸித்யந்தி - சித்திக்கின்றன.

तद्भवानस्य कार्यस्य साधने सत्यविक्रम ।
बुद्धिविक्रमसंपन्नो हेतुरत्र परंतप ॥

தத்பவாநஸ்ய கார்யஸ்ய ஸாதநே ஸத்யவிக்ரம ।
புத்திவிக்ரம ஸம்பந்நோ ஹேதுரத்ர பரந்தப॥ 26
தத் - ஆகவே,
ஸத்ய விக்ரம - ஸத்தியபராக்கிரமமுள்ளவனே!

பரந்தப - சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பவனே!
அஸ்ய - இந்த
கார்யஸ்ய - கார்யத்தின்
ஸாதநே - ஸாதனையில்
அத்ர - இவ்விடத்தில்
புத்தி விக்ரம ஸம்பந்ந:-புத்தியும், பராக்கிரமும் நிறைந்த
பவாந் - நீயே,
ஹேது: - கருவி.

गुरुश्च गुरुपुत्रश्च त्वं हि नः कपिसत्तम ।
भवन्तमाश्रित्य वयं समर्था ह्यर्थसाधने ॥

குருஶ்ச குரு புத்ரஶ்ச த்வம் ஹி ந: கபிஸத்தம ।
பவந்த மாஶ்ரித்ய வயம் ஸமர்தா ஹ்யர்தஸாதனே ॥ 27

கபிஸத்தம - வானர சிரேஷ்டனே!
த்வம் - நீ,
ந: - எங்களுக்கு
குரு: - அரசன்;
ச - அதுவுமின்றி
குரு புத்ர: - அரசனின் புத்திரன்.
பவந்தம் ஹி - உன்னையே
ஆஶ்ரித்ய ச - துணைகொண்டுதான்,
அர்த ஸாதனே - காரியத்தை முடித்துக் கொள்வதில்
வயம் ஹி - நாங்களும்
ஸமர்தா: - வேண்டிய யோக்கியதையுடையவர்களாகிறோம்.

उक्तवाक्यं महाप्राज्ञं जाम्बवन्तं महाकपिः ।
प्रत्युवाचोत्तरं वाक्यं वालिसूनुरथाङ्गदः ॥

உக்தவாக்யம் மஹாப்ராஜ்ஞம் ஜாம்பவந்தம் மஹாகபி: ।
ப்ரத்யுவா சோத்தரம் வாக்யம் வாலிஸூநுரதாங்கத: ॥ 28

அத - இங்கு
வாலிஸூநு: - வாலிபுத்திரனான
மஹாகபி: - பெரும் வானரனான
அங்கத: - அங்கதன்
உத்தரம் - அதன்மேல்
உக்த வாக்யம் - இவ்வாறு கூறிய
மஹாப்ராஜ்ஞம் - பேரறிவுடைய
ஜாம்பவந்தம் - ஜாம்பவந்தரைப் பார்த்து
வாக்யம் - ஒரு மொழியை
ப்ரத்யுவாச - பதிலாக உரைத்தான்.

यदि नाहं गमिष्यामि नान्यो वानरपुंगवः ।
पुनः खल्विदमस्माभिः कार्यं प्रायोपवेशनम् ॥

யதி நாஹம் கமிஷ்யாமி நான்யோ வானர புங்கவ: ।
புன: கல்விதமஸ்மாபி: கார்யம் ப்ராயோபவேஶநம் ॥ 29

அஹம் - நான்
ந கமிஷ்யாமி - போகாதிருப்பேன்
யதி - ஆகில்,
அன்யே - வேறு
வானர புங்கவ: - வானரசிரேஷ்டர்கள்
ந - இல்லை.
அஸ்மாபி: - நம்மால்
புன: - எப்படியாவது
கார்யம் - செய்யத்தக்கது
இதம் - இந்த
ப்ராயோபவேஶநம் கலு - பட்டினிகிடந்து உயிர் துறத்தலே.

न ह्यकृत्वा हरिपतेः संदेशं तस्य धीमतः ।
तत्रापि गत्वा प्राणानां पश्यामि परिरक्षणम् ॥

ந ஹ்யக்ருத்வா ஹரிபதே: ஸந்தேஶம் தஸ்ய தீமத: ।
தத்ராபி கத்வா ப்ராணாநாம் பஶ்யாமி பரிரக்ஷணம் ॥ 30

ஹி - ஏனென்றால்
தஸ்ய - அந்த
தீமத: - சிறந்த புத்தியுடைய
ஹரிபதே: - வானர வேந்தனின்
ஸந்தேஶம் - கட்டளையை
அக்ருத்வா - செய்து முடிக்காமல்,
கத்வா - சென்று,
தத்ர அபி - அங்கேயும்,
ப்ராணாநாம் - உயிருக்கு
பரிரக்ஷணம் - ஆபத்தின்மையை
ந பஶ்யாமி - நான் அறியவில்லை.

स हि प्रसादे चात्यर्थं कोपे च हरिरीश्वरः ।
अतीत्य तस्य संदेशं विनाशो गमने भवेत् ॥

ஸ ஹி ப்ரஸாதே சாத்யர்தம் கோபே ச ஹரிரீஶ்வர: ।
அதீத்ய தஸ்ய ஸந்தேஶம் விநாஶோ கமனே பவேத் ॥ 31

ஸ: ஹரி: - அந்த வானரர்
ப்ரஸாதே ச - அருளிலும்

கோபே ச - கோபத்திலும்
அத்யர்தம் - மிதம் மிஞ்சியதை
ஈஶ்வர: - செய்யக்கூடியவர்;
ஹி - ஆதலால்
தஸ்ய - அவருடைய
ஸந்தேஶம் - கட்டளையை
அதீத்ய - மீறி,
கமனே - போவதில்
விநாஶ: - நாசம்
பவேத் - விளையும்.

तद्यथा ह्यस्य कार्यस्य न भवत्यन्यथा गतिः ।
तद्भवानेव दृष्टार्थः संचिन्तयितुमर्हति ॥

தத்யதா ஹ்யஸ்ய கார்யஸ்ய ந பவத்யன்யதா கதி: ।
தத்பவாநேவ த்ருஷ்டார்த: ஸஞ்சிந்தயிதுமார்ஹதி ॥ 32
தத் - ஆகையால்
அஸ்ய - இந்த
கார்யஸ்ய - காரியத்தின்
கதி: - முடிவு
அன்யதா - விபரீதமாய்
ந பவதி யதா - முடியாதவண்ணம் எதுவோ
தத் - அதை
த்ருஷ்டார்த: - கார்யஸித்தியைத் தெரிந்தவரான
பவாந் ஏவ - நீங்கள்தான்
ஸஞ்சிந்தயிதும் - தீர்க்காலோசனை செய்ய
அர்ஹதிஹி - வேண்டும்.

सोऽङ्गदेन तदा वीरः प्रत्युक्तः प्लवगर्षभः ।
जाम्बवानुत्तरं वाक्यं प्रोवाचेदं ततोऽङ्गदम् ॥

ஸோऽங்கதேந ததா வீர: ப்ரத்யுக்த: ப்லவகர்ஷப: ।
ஜாம்பவாநுத்தரம் வாக்யம் ப்ரோவாசேதம் ததோऽங்கதம் ॥ 33
ததா - அப்பொழுது
வீர: - வீரரான
ப்லவகர்ஷப: - வானரர்களுள் சிறந்த
ஸ: ஜாம்பவாந் - அந்த ஜாம்பவான்
அங்கதேந - அங்கதனால்
ப்ரத்யுக்த: - இவ்வாறு பதில் சொல்லப்பட்டவராய்
தத: - அப்பொழுது
அங்கதம் - அங்கதனைப் பார்த்து
இதம் - பின்வரும்

வாக்யம் - வாக்கியத்தை
உத்தரம் - பதிலாய்
ப்ரோவாச - சொன்னார்.

अस्य ते वीर कार्यस्य न किंचित् परिहीयते ।
एष संचोदयाम्येनं यः कार्यं साधयिष्यति ॥

அஸ்ய தே வீர கார்யஸ்ய ந கிஞ்சித் பரிஹீயதே ।
ஏஷ ஸஞ்சோதயாம்யேநம் ய: கார்யம் ஸாதயிஷ்யதி ॥ 34
வீர - ஓ வீர!
தே அஸ்ய - உனது இந்த
கார்யஸ்ய - காரியத்திற்கு
கிஞ்சித் - கொஞ்சமும்
ந பரிஹீயதே - குறை வராது.
ய: - எந்த
ஏஷ: - இவன்
கார்யம் - காரியத்தை
ஸாதயிஷ்யதி - சாதிப்பானோ
ஏநம் - இவனை
ஸஞ்சோதயாமி - வருந்திக் கேட்கின்றேன்.

ततः प्रतीतं प्लवतां वरिष्ठमेकान्तमाश्रित्य सुखोपविष्टम् ।
संचोदयामास हरिप्रवीरो हरिप्रवीरं हनुमन्तमेव ॥

தத: ப்ரதீதம் ப்லவதாம் வரிஷ்ட
மேகாந்த மாஶ்ரித்ய ஸுகோபவிஷ்டம் ।
ஸஞ்சோதயாமாஸ ஹரிப்ரவீரோ
ஹரி ப்ரவீரம் ஹநுமந்தமேவ ॥ 35
தத: - அதன் பிறகு
ஹரிப்ரவீர: - வானரர்களுக்குள் பெரியவர்,
ஏகாந்தம் - ஒரு தனியிடத்தை
ஆஶ்ரித்ய - அடைந்து,
ஸுகோபவிஷ்டம் - சுகமாய் வீற்றிருந்த
ப்ரவீரம் - மிக பலிஷ்டராயும்
ப்லவதாம் - தாண்டுபவருள்
வரிஷ்டம் - சிறந்தவரும்
ஹரிப்ரவீரம் - வானர வீரருமான
ஹநுமந்தம் ஏவ - ஹனுமாரையே
ஸஞ்சோதயாமாஸ - வேண்டிக் கொண்டார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
பலேயத்தாவிஷ்கரணம் நாம பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 66

अनेकशतसाहस्त्रीं विषण्णां हरिवाहिनीम् ।
जाम्बवान् समुदीक्ष्यैवं हनुमन्तमथाब्रवीत् ॥

அனேகஶதஸாஹஸ்ரீம் விஷண்ணாம் ஹரிவாஹிநீம் ।
ஜாம்பவான் ஸமுதீக்ஷ்யைவம் ஹநுமந்தமதாப்ரவீத்॥ 1

அத - அப்பொழுது
அனேக ஶத ஸாஹஸ்ரீம் - அநேககோடிக்கணக்கான
ஹரி வாஹிநீம் - வானரசைன்யம்
விஷண்ணாம் - துக்கத்துடனிருப்பதை
ஸமுதீக்ஷ்ய - செவ்வையாய் ஆலோசித்து,
ஜாம்பவான் - ஜாம்பவான்
ஹநுமந்தம் - ஹனுமாரைப் பார்த்து
ஏவம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

वीर वानरलोकस्य सर्वशास्त्रविशारद ।
तूष्णीमेकान्तमाश्रित्य हनुमन् किं न जल्पसि ॥

வீர வாநரலோகஸ்ய ஸர்வஶாஸ்த்ரவிஶாரத ।
தூஷ்ணீமேகாந்தமாஶ்ரித்ய ஹநுமன் கிம் ந ஜல்பஸி ॥ 2

வாநரலோகஸ்ய - வானர சமூகத்திற்கு
வீர - தனிவீரரே!
ஸர்வ ஶாஸ்த்ரவிஶாரத - ஸமஸ்தஶாஸ்திரங்களையும் தெரிந்து அதன்படி நடப்பவரே!
ஹநுமன் - ஹனுமாரே!
தூஷ்ணீம் - மௌனமாய்
ஏகாந்தம் - ஏதோ ஒரு தனியிடத்தை
ஆஶ்ரித்ய - அடைந்து,
கிம் ந ஜல்பஸி - ஏன் பேசாமலிருக்கிறீர்?

हनुमन् हरिराजस्य सुग्रीवस्य समो ह्यसि ।
रामलक्ष्मणयोश्चापि तेजसा च बलेन च ॥

ஹநுமன் ஹரிராஜஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய ஸமோ ஹ்யஸி ।
ராமலக்ஷ்மணயோஶ்சாபி தேஜஸா ச பலேன ச॥ 3

ஹநுமன் - ஹனுமந்தரே!
ஹரிராஜஸ்ய - வானரவேந்தனான
ஸுக்ரீவஸ்ய ச - ஸுக்ரீவருக்கும்

தேஜஸா ச - தேஜஸ்ஸினாலும்,
பலேன - பலத்தாலும்
ராம லக்ஷ்மணயோ: - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும்
அபி - கூட
ஸம: - சமானமாக
அஸி - நீர் இருக்கிறீர்.
ஹி - சந்தேகமேயில்லை.

अरिष्टनेमिनः पुत्रो वैनतेयो महाबलः ।
गरुत्मानिति विख्यातः उत्तमः सर्वपक्षिणाम् ॥

அரிஷ்டநேமிந: புத்ரோ வைநதேயோ மஹாபல: ।
கருத்மாநிதி விக்யாத உத்தம: ஸர்வபக்ஷிணாம் ॥ 4

அரிஷ்டநேமிந: - அரிஷ்டநேமியின்
புத்ர: - புத்திரன்,
வைநதேய: - வினதையின் புதல்வர்,
ஸர்வபக்ஷிணாம் - பக்ஷிகளுக்கெல்லாம்
உத்தம: - உத்தமர்.
மஹாபல: - பெருவலிவுடையவர்,
கருத்மாந் இதி - கருடர் என்று
விக்யாத: - பிரசித்திப் பெற்றவர்.

बहुशो हि मया दृष्टः सागरे स महाबलः ।
भुजगानुद्धरन् पक्षी महावेगो महायशाः ॥

பஹுஶோ ஹி மயா த்ருஷ்ட: ஸாகரே ஸ மஹாபல: ।
புஜங்காநுத்தரன் பக்ஷீ மஹாவேகோ மஹாயஶா: ॥ 5

மஹாபல: - மகாபலவான்
மஹாவேக: - மகாவேகமுடையவர்
மஹாயஶா: - பெருங்கீர்த்தி வாய்ந்தவர்.
பக்ஷீ - அழகான இறக்கைகளோடு கூடிய
ஸ: - அவர்
ஸாகரே - சமுத்திரத்தில்
புஜங்காந் - பெரும் பாம்புகளை
உத்தரன் - தூக்கிப் போவராக
பஹுஶ: - அனேக தடவைகள்
மயா ஹி - என்னாலேயே
த்ருஷ்ட: - காணப்பட்டிருக்கிறார்.

पक्षयोर्यद्बलं तस्य तावद्भुजबलं तव ।
विक्रमश्चापि वेगश्च न ते तेनावहीयते ॥

பக்ஷயோர்யத்பலம் தஸ்ய தாவத்புஜபலம் தவ ।
விக்ரமஶ்சாபி வேகஶ்ச ந தே தேநாவஹீயதே ॥ 6

தஸ்ய - அவருடைய
பக்ஷயோ: - சிறகுகளின்
பலம் - பலம்
யத் - எவ்வளவோ
தாவத் - அவ்வளவு
தவ - உமது
புஜபலம் - தோள்வலி.
அபி - இதுவுமன்றி
விக்ரம: ச - ஆண்மையும்
வேக: ச - வேகமும்
தே - உமக்கு
தேந - அவரோடு
ந அவஹீயதே - குறைந்ததல்ல.

बलं बुद्धिश्च तेजश्च सत्त्वं च हरिपुंगव ।
विशिष्टं सर्वभूतेषु किमात्मानं न बुध्यसे ॥

பலம் புத்திஶ்ச தேஜஶ்ச ஸத்த்வம் ச ஹரிஸத்தம ।
விஶிஷ்டம் ஸர்வபூதேஷு கிமாத்மாநம் ந புத்யஸே ॥ 7

ஹரிஸத்தம - வானரரிற் சிறந்தவனே!
பலம் - பலமும்
புத்தி: ச - புத்தியும்
தேஜ: ச - தேஜஸ்ஸும்
ஸத்த்வம் ச - நற்குணமும்
ஸர்வபூதேஷு - உண்டானவற்றிலெல்லாம்
விஶிஷ்டம் - மேலானதாக
ஆத்மானம் - உம்மை
கிம் ந புத்யஸே - நீர் அறியவில்லையா?

आसीदप्सरसां श्रेष्ठा विख्याता पुञ्जिकस्थला ।
अञ्जनेति परिख्याता पत्नी केसरिणो हरेः ॥

ஆஸீதப்ஸரஸாம் ஶ்ரேஷ்டா விக்யாதா புஞ்ஜிகஸ்தலா ।
அஞ்ஜநேதி பரிக்யாதா பத்நீ கேஸரிணோ ஹரே: ॥ 8

புஞ்ஜிகஸ்தலா - புஞ்சிகஸ்தலை என்பவள்
அப்ஸரஸாம் - அப்ஸரப் பெண்களுள்

ஶ்ரேஷ்டா - மேன்மையான
விக்யாதா - பிரசித்தமானவளாய்
ஆஸீத் - இருந்தாள்.
அஞ்ஜநா - அஞ்சனை
இதி - என்று
பரிக்யாதா - இன்னொரு பெயர்.
கேஸரிண: - கேஸரி என்ற
ஹரே: - வானரர்க்கு
பத்நீ - பத்தினி.

विख्याता त्रिषु लोकेषु रूपेणाप्रतिमा भुवि ।
अभिशापादभूत्तात वानरी कामरूपिणी ॥

விக்யாதா த்ரிஷு லோகேஷு ரூபேணா ப்ரதிமா புவி ।
அபிஶாபாதபூத்தாத வாநரீ காமரூபிணீ ॥ 9

தாத - ஓ அப்பனே!
த்ரிஷு - மூன்று
லோகேஷு - உலகங்களிலும்
விக்யாதா - புகழ்பெற்றவளாய்
அபிஶாபாத் - ஒரு சாபத்தினால்
புவி - பூவுலகில்
ரூபேண - அழகில்
அப்ரதிமா - ஒப்புவமையில்லாதவளாய்
காமரூபிணீ - இஷ்டமான வடிவு எடுக்கவல்ல
வாநரீ - வானரப்பெண்ணாய்
அபூத் - பிறந்தாள்.

दुहिता वानरेन्द्रस्य कुञ्जरस्य महात्मनः ।
कपित्वे चारुसर्वाङ्गी कदाचित् कामरूपिणी ॥

துஹிதா வாநரேந்த்ரஸ்ய குஞ்ஜரஸ்ய மஹாத்மந: ।
கபித்வே சாருஸர்வாங்கீ கதாசித் காமரூபிணீ ॥ 10

मानुषं विग्रहं कृत्वा रूपयौवनशालिनी ।
विचित्रमाल्याभरणा महार्हक्षौमवासिनी ॥

மாநுஷம் விக்ரஹம் க்ருத்வா ரூபயௌவன ஶாலிநீ ।
விசித்ரமால்யாபரணா மஹார்ஹ க்ஷௌமவாஸிநீ ॥

अचरत् पर्वतस्याग्रे प्रावृडम्बुदसंनिभे ॥

அசரத்பர்வ தஸ்யாக்ரே ப்ராவ்ருடம்புதஸந்நிபே ॥ 11

மஹாத்மந: - மகாத்மாவான
வாநரேந்த்ரஸ்ய - வானர சிரேஷ்டரான

குஞ்ஜரஸ்ய - குஞ்சருடைய
துஹிதா - பெண்.
கபித்வே - வானர ஜென்மத்திலும்
காமரூபிணீ - இஷ்டமான உருவமெடுக்க வல்லவள்,
சாருஸர்வாங்கீ - குற்றமற்ற அழகு வாய்ந்த அங்கத்தினள்.
கதாசித் - ஒருநாள்
மானுஷம் - மனித
விக்ரஹம் - வடிவத்தை
க்ருத்வா - எடுத்துக்கொண்டு,
விசித்ர மால்யாபரணா- அழகிய மாலை ஆபரணமணிந்து
மஹார்ஹ க்ஷௌம வாஸிநீ - விலையுயர்ந்த பட்டுடுத்தி
ரூபயௌவன ஶாலிநீ- வடிவழகையும் வயதழகையும் ஒருங்கேபெற்று
ப்ராவ்ருடம் புத ஸந்நிபே - மழைகாலத்து மேகம் போலிருக்கிற
பர்வதஸ்ய அக்ரே - பர்வதசிகரத்தில்
அசரத் - உலாவினாள்.

तस्या वस्त्रं विशालाक्ष्याः पीतं रक्तदशं शुभम् ।
स्थितायाः पर्वतस्याग्रे मारुतोऽपाहरच्छनैः ॥

தஸ்யா வஸ்த்ரம் விஶாலாக்ஷ்யா: பீதம்ரக்த தஶம் ஶுபம் ।
ஸ்திதாயா: பர்வதஸ்யாக்ரே மாருதோऽபாஹரச்சநை: ॥ 12

பர்வதஸ்ய - மலையின்
அக்ரே - சிகரத்தில்
ஸ்திதாயா: - உலாவும்
தஸ்யா: - அந்த
விஶாலாக்ஷ்யா: - தடங்கண்ணாளின்
பீதரக்த தஶம் - மஞ்சள் நிறக்கரையையுடைய
ஶுபம் - துலக்கமான
வஸ்த்ரம் - வஸ்திரத்தை
மாருத: - வாயு
சநை: - அவளறியாமல்
அபாஹரத் - அவிழ்ந்து வீழச் செய்தார்.

स ददर्श ततस्तस्या वृत्तावूरू सुसंहतौ ।
स्तनौ च पीनौ सहितौ सुजातं चारु चाननम् ॥

ஸ தத்ர்ஶ ததஸ்தஸ்யா வ்ருத்தாவூரு ஸுஸம்ஹதௌ ।
ஸ்தநௌ ச பீநௌ ஸஹிதௌ ஸுஜாதம் சாரு சாநநம் ॥ 13

தத: - அத்தருணத்தில்
தஸ்யா: - அவளுடைய
வ்ருத்தௌ - திரண்ட
ஊரு - துடைகளையும்,
பீநௌஸுஸம்ஹதௌ-பருத்து அழகாய் நெருங்கி
ஸஹிதௌ - சேர்ந்திருக்கின்ற
ஸ்தநௌ ச - ஸ்தனங்களையும்,
சாரு - கண்ணைக்கவரும்
ஸுஜாதம் - மிக அழகுவாய்ந்த
ஆநநம் ச - முகத்தையும்,
ஸ: - அவர்
தத்ர்ஶ - பார்த்தார்.

तां विशालायतश्रोणीं तनुमध्यां यशस्विनीम् ।
दृष्ट्वैव शुभसर्वाङ्गीं पवनः काममोहितः ॥

தாம் விஶாலாயதஸ்ரோணீம் தநுமத்யாம் யஶஸ்விநீம் ।
த்ருஷ்ட்வைவ ஶுபஸர்வாங்கீம் பவன: காமமோஹித: ॥ 14

விஶாலாயத ஶ்ரோணீம் - அகன்று நீண்டநிதம்பங்களை உடையவளும்
தநுமத்யாம் - மெல்லிய இடையையுடையவளும்
யஶஸ்விநீம் - உத்கிருஷ்டமான
ஶுப ஸர்வாங்கீம் - எல்லா அங்கங்களும் மிக அழகு வாய்ந்தவளுமான
தாம் - அவளை
த்ருஷ்ட்வா ஏவ - கண்டமாத்திரத்தில்
பவன: - வாயு
காம மோஹித: - காமமுற்று மதிமயங்கினார்.

स तां भुजाभ्यां पीनाभ्यां पर्यष्वजत मारुतः ।
मन्मथाविष्टसर्वाङ्गो गतात्मा तामनिन्दिताम् ॥

ஸ தாம் புஜாப்யாம் பீநாப்யாம் பர்யஷ்வஜத மாருத: ।
மன்மதாவிஷ்டஸர்வாங்கோ கதாத்மா தாமநிந்திதாம் ॥ 15

ஸ: - அந்த
மாருத: - வாயு
மன்மதாவிஷ்ட ஸர்வாங்க: - தேகம் முழுதும், மன்மதனால் பீடிக்கப்பட்டவராய்
கதாத்மா - அறிவிழந்தவராய்
தாம் - அந்த
அநிந்திதாம் - பாபரஹிதையான

தாம் - அவளை
பீநாப்யாம் - நீண்ட
புஜாப்யாம் - இரு கைகளாலும்
பர்யஷ்வஜத - அணைத்து கட்டிக்கொண்டார்.

सा तु तत्रैव संभ्रान्ता सुवृत्ता वाक्यमब्रवीत् ।
एकपत्नीव्रतमिदं को नाशयितुमिच्छति ।।

ஸா து தத்ரைவ ஸம்ப்ராந்தா ஸுவ்ருத்தா வாக்யமப்ரவீத் ॥ 16
ஏகபத்நீவ்ரதமிதம் கோ நாஶயிதுமிச்சதி ॥ 17

ஸுவ்ருத்தா - நல்லொழுக்கமுடைய
ஸா - அவள்
தத்ர ஏவ - தக்ஷணமே
ஸம்ப்ராந்தா - திகைத்தவளாய்
ஏகபத்நீ வ்ரதம் - ஒருவருக்கே பத்னியாயிருக்கும் கற்பு நிலைமையை
நாஶயிதும் - கெடுக்க
க: - எவன்
இச்சதி - நினைக்கிறான் என்ற
இதம் - இந்த
வாக்யம் - சொல்லை
து - இந்த ஸ்திதியில்
அப்ரவீத் - சொன்னாள்.

अञ्जनाया वचः श्रुत्वा मारुतः प्रत्यभाषत ।
न त्वां हिंसामि सुश्रोणि मा भूत्ते सुभगे भयम् ।।

அஞ்ஜநாயா வச: ஶ்ருத்வா மாருத: ப்ரத்யபாஷத ।
ந த்வாம் ஹிம்ஸாமி ஸுஶ்ரோணி மா பூத்தே ஸுபகே பயம் ॥ 18

அஞ்ஜநாயா: - அஞ்சனையின்
வச: - வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
மாருத: - வாயு
ப்ரத்ய பாஷத - பதில் சொன்னார்.
ஸுஶ்ரோணி - அழகான இடையினளே!
த்வாம் - உன்னை
ந ஹிம்ஸாமி - நான் கெடுக்கவில்லை.
ஸுபகே - தெய்வானுக்கிரகமுள்ளவளே!
தே - உனக்கு
பயம் - ஹானி
மா பூத் - இல்லை.

मानसोऽस्मि गतो यत्त्वां परिष्वज्य यशस्विनीम् ।
वीर्यवान् बुद्धिसंपन्नस्तव पुत्रो भविष्यति ।।

மனஸாஸ்மி கதோ யத்த்வாம் பரிஷ்வஜ்ய யஶஸ்விநீம் ।
வீர்யவான் புத்தி ஸம்பந்ந: புத்ரஸ்தவ பவிஷ்யதி ॥ 19

யஶஸ்விநீம் - யசஸ்வினியான
த்வாம் - உன்னை
பரிஷ்வஜ்ய - கட்டித்தழுவி,
மனஸா - தர்மாதர்மவிசாரணையுடனேயே
கத: அஸ்மி - நான் வியாபித்தேன்.
யத் - ஆகையால்
வீர்யவான் - வீர்யவானான
புத்தி ஸம்பந்ந: - புத்திசம்பன்னனான
புத்ர: - ஒரு புத்திரன்
தவ - உனக்கு
பவிஷ்யதி - பிறப்பான்.

महासत्त्वो महातेजा महाबलपराक्रमः ।
लङ्घने प्लवने चैव भविष्यति मत्समः ।।

மஹாஸத்த்வோ மஹாதேஜா மஹாபல பராக்ரம: ।
லங்கநே ப்லவனே சைவ பவிஷ்யதி மத்ஸம: ॥ 20

மஹாஸத்த்வ: - மிக்க நற்குணமுடையவன்;
மஹாதேஜா: - மிக தேஜஸ்வி;
மஹாபல பராக்ரம: - மிக பலபராக்கிரமமுள்ளவன்;
ச ஏவ - இதுமாத்திரமல்லாமல்
ப்லவனே - கிளம்புவதிலும்,
லங்கநே - பாய்ந்து தாண்டுவதிலும்
மத்ஸம: - எனக்குச் சமானனாக
பவிஷ்யதி - இருப்பான்;
ஹி - சந்தேகமே இல்லை.

एवमुक्ता ततस्तुष्टा जननी ते महाकपे ।
गुहायां त्वां महाबाहो प्रजज्ञे प्लवगर्षभम् ।।

ஏவமுக்தா ததஸ்துஷ்டா ஜனனீ தே மஹாகபே ।
குஹாயாம் த்வாம் மஹாபாஹோ ப்ரஜஜ்ஞே ப்லவகர்ஷபம் ॥ 21

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
மஹாகபே - வானரர்களிற் சிறந்தோனே!
தே - உமது

ஜனனீ - தாய்
ஏவம் - இவ்வண்ணம்
உக்தா - சொல்லப்பட்டவளாய்
தத: - அதனால்
துஷ்டா - மனத்திருப்தி கொண்டாள்.
ப்லவகர்ஷபம் - வானரசிரேஷ்டரான
த்வாம் - உம்மை
குஹாயாம் - மலைக்குகையிலேயே
ப்ரஜஞே - பெற்றாள்.

अभ्युत्थितं ततः सूर्यं बालो दृष्ट्वा महावने ।
फलं चेति जिघृक्षुस्त्वमुत्प्लुत्याभ्युद्गतो दिवम् ॥

அப்யுத்திதம் தத: ஸூர்யம் பாலோ த்ருஷ்ட்வா மஹாவனே ।
பலம் சேதி ஜிக்ருக்ஷு ஸ்த்வமுத்ப்லுத்யாப்யுத்கதோ திவம் ॥ 22

மஹாவனே - பெருங்காட்டில்
பால: - சிறு குழந்தையான
த்வம் - நீர்
தத: - அப்பொழுது
அப்யுத்திதம் - உதயமான
ஸூர்யம் - சூரியனை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
பலம் இதி - பழம் என்று எண்ணி
ஜிக்ருக்ஷு: - கிரகிக்க விரும்பியவராய்
உத்ப்லுத்ய - உயரவெழும்பி
திவம் ச - ஆகாயத்தையே
அப்யுத்கத: - நோக்கிப் போனீர்.

शतानि त्रीणि गत्वाऽथ योजनानां महाकपे ।
तेजसा तस्य निर्धूतो न विषादं गतस्ततः ॥

ஶதானி த்ரீணி கத்வாத யோஜநாநாம் மஹாகபே ।
தேஜஸா தஸ்ய நிர்தூதோ ந விஷாதம் கதஸ்தத: ॥ 23

மஹாகபே - வானரசிரேஷ்டனே!
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
த்ரிணி - மூன்று
ஶதானி - நூறுகள்
கத்வா - சென்று,
தஸ்ய - அவருடைய
தேஜஸா - காந்தியினால்
நிர்தூத: - பற்றப்பட்டும்

தத: அத - அப்பொழுதும்கூட
விஷாதம் - இளைப்பை
ந கத: - அடையவில்லை.

तावदापततस्तूर्णमन्तरिक्षं महाकपे ।
क्षिप्तमिन्द्रेण ते वज्रं क्रोधाविष्टेन धीमता ॥

தாவதாபததஸ்தூர்ண மந்தரிக்ஷம் மஹாகபே ।
க்ஷிப்தமிந்த்ரேண தே வஜ்ரம் க்ரோதாவிஷ்டேந தீமதா ॥ 24

மஹாகபே - பெருவானரரே!
அந்தரிக்ஷம் - ஆகாயத்திற்கு
தூர்ணம் - வேகமாய்
ஆபதத: தாவத் - பறந்தோடி வரவும்
தே - உமதுபேரில்
க்ரோதாவிஷ்டேந - கோபங்கொண்ட
தீமதா - விஷயந்தெரிந்த
இந்த்ரேண - இந்திரனால்
வஜ்ரம் - வஜ்ராயுதம்
க்ஷிப்தம் - எறியப்பட்டது.

तदा शैलाग्रशिखरे वामो हनुरभज्यत ॥

ததா ஶைலாக்ர ஶிகரே வாமோ ஹநுரபஜ்யத ॥ 25

ததா - அப்பொழுது
ஶைலாக்ர ஶிகரே - மலையின் உச்சியில்
வாம: - இடது
ஹநு: - கன்னம்
அபஜ்யத - காயப்படுத்தப்பட்டது.

ततो हि नामधेयं ते हनुमानिति कीर्त्यते ॥

ததோ ஹி நாமதேயம் தே ஹநுமாநிதி கீர்த்யதே ॥ 26

தத: ஹி - அதிலிருந்துதான்
தே - உமது
நாமதேயம் - பெயர்
ஹநுமாந் இதி - மேன்மையான கன்னமுடையவர் என்று
கீர்த்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

ततस्त्वां निहतं दृष्ट्वा वायुर्गन्धवहः स्वयम् ।
त्रैलोक्ये भृशसंक्रुद्धो न ववौ वै प्रभञ्जनः ॥

ததஸ்த்வாம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா வாயுர்கந்த வஹ: ஸ்வயம் ।
த்ரைலோக்யே ப்ருஶஸங் க்ருத்தோ ந வவௌ வை ப்ரபஞ்ஜன: ॥ 27

கந்த வஹ: - வாசனையளிப்பவரான
ப்ரபஞ்ஜன: - பெருங்காற்றாயடிக்கக் கூடிய
வாயு: - வாயு
த்வாம் - உம்மை
நிஹதம் - அடிப்பட்டவராய்
ஸ்வயம் - தானே
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
தத: - அதனால்
ப்ருஶஸங்க்ருத்த: - மிகக் கோபங்கொண்டவராய்
த்ரைலோக்யே - முவ்வுலகத்திலும்
ந வவௌ வை - வீசாதிருந்துவிட்டார்.

संभ्रान्ताश्च सुराः सर्वे त्रैलोक्ये क्षोभिते सति ।
प्रसादयन्ति संक्रुद्धं मारुतं भुवनेश्वराः ॥

ஸம்ப்ராந்தாஶ்ச ஸுரா: ஸர்வே த்ரைலோக்யே க்ஷோபிதே ஸதி ।
ப்ரஸாதயந்தி ஸங்க்ருத்தம் மாருதம் புவனேஶ்வரா: ॥ 28

த்ரைலோக்யே - மூவுலகமும்
க்ஷோபிதே ஸதி - தத்தளித்தவரையில்
ஸர்வே - எல்லா
புவனேஶ்வரா: - திக்பாலகர்களும்,
ஸுரா: ச - தேவர்களும்
ஸம்ப்ராந்தா: - திகிலடைந்தவர்களாய்
ஸங்க்ருத்தம் - மிகக்கோபத்துடனிருந்த
மாருதம் - வாயுவை
ப்ரஸாதயந்தி - சாந்தப்படுத்தினார்கள்.

प्रसादिते ,च पवने ब्रह्मा तुभ्यं वरं ददौ ।
अशस्त्रवध्यतां तात समरे सत्यविक्रम ॥

ப்ரஸாதிதே ச பவனே ப்ரஹ்மா துப்யம் வரம் ததௌ ।
அஶஸ்த்ர வத்யதாம் தாத ஸமரே ஸத்யவிக்ரம ॥ 29

ஸத்ய விக்ரம - சத்தியமான பராக்கிரமமுள்ளவரே!
தாத - ஓ அப்பனே!
பவனே - வாயு
ப்ரஸாதிதே - சாந்தமடைந்தபோது
ப்ரஹ்மா - பிரம்மா
துப்யம் - உமக்கு
ஸமரே - யுத்தத்தில்
அஶஸ்த்ர வத்யதாம் ச - எந்த ஆயுதத்தாலும் மரணமில்லாமையை
வரம் - வரமாக
த தௌ - தந்தார்.

वज्रस्य च निपातेन विरुजं त्वां समीक्ष्य च ।
सहस्रनेत्रः प्रीतात्मा ददौ ते वरमुत्तमम् ॥

வஜ்ரஸ்ய ச நிபாதேன விருஜம் த்வாம் ஸமீக்ஷ்ய ச ।
ஸஹஸ்ரநேத்ர: ப்ரீதாத்மா ததௌ தே வரமுத்தமம் ॥ 30

स्वच्छन्दतश्च मरणं ते भूयादिति वै प्रभो ॥

ஸ்வச்சந்தஶ்ச மரணம் தே பூயாதிதி வை ப்ரபோ ॥ 31

வஜ்ரஸ்ய - வஜ்ராயுதத்தினுடைய
நிபாதேன ச - அடியினாலும்
விருஜம் - செயல்மாறாத
த்வாம் - உம்மை
ஸஹஸ்ரநேத்ர: ச - இந்திரனும்
ஸமீக்ஷ்ய - உற்றுநோக்கி,
ப்ரீதாத்மா - உள்ளங்களித்தவனாய்
ப்ரபோ - வல்லவரே!
தே மரணம் - உனக்கு மரணம்
தே - உனது
ஸ்வச்சந்தத: ச - இஷ்டப்படியே
பூயாத் - உண்டாகக்கடவது
இதி - என்ற
உத்தமம் - உத்தமமான
வரம் வை - வரத்தை
த தௌ - கொடுத்தார்.

स त्वं केसरिणः पुत्रः क्षेत्रजो भीमविक्रमः ।
मारुतस्यौरसः पुत्रस्तेजसा चापि तत्समः ॥

ஸ த்வம் கேஸரிண: புத்ர: க்ஷேத்ரஜோ பீமவிக்ரம: ।
மாருதஸ்யௌரஸ: புத்ரஸ்தேஜஸா சாபி தத்ஸம: ॥ 32

பீமவிக்ரம: - அதிசயபராக்கிரமம் உடைய
ஸ: த்வம் - அந்த நீர்
கேஸரிண: - கேசரியின்
க்ஷேத்ரஜ: - பத்தினியிடத்தில் பிறந்த
புத்ர: - பிள்ளை.
மாருதஸ்ய - வாயுவுக்கு
ஔரஸ: புத்ர: - ஔரஸ புத்திரன்.
தேஜஸா ச - தேஜஸ்ஸாலும்
தத்ஸம: அபி - அவரையே ஒத்தவர்.

वयमद्य गतप्राणा भवान्नस्त्रातु सांप्रतम् ।

दाक्ष्यविक्रमसंपन्नः पक्षिराज इवापरः ॥

வயமத்ய கதப்ராணா பவாந்நஸ்த்ராது ஸாம்ப்ரதம் ।
தாக்ஷ்ய விக்ரம ஸம்பந்ந: பக்ஷிராஜ இவாபர: ॥ 33

அத்ய - இப்பொழுது
வயம் - நாங்கள்
கதப்ராணா: - உயிரற்ற நிலையிலிருக்கின்றோம்.
பவாந் - நீர்
அபர: - வேறொரு
பக்ஷிராஜ: - புள்ளரசு
இவ - போன்றவர்.
தாக்ஷ்ய விக்ரம ஸம்பந்ந: - சாமார்த்தியமும் பலமும் நிறைந்தவர்.
ந: - எங்களை
ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுது
த்ராது - காப்பாற்றும்.

त्रिविक्रमे मया तात सशैलवनकानना ।

त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवी परिक्रान्ता प्रदक्षिणम् ॥

த்ரிவிக்ரமே மயா தாத ஸ ஶைலவனகானனா ।
த்ரி: ஸப்தக்ருத்வ: ப்ருதிவீ பரிக்ராந்தா ப்ரதக்ஷிணம் ॥ 34

தாத - அப்பனே!
த்ரிவிக்ரமே - திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்
மயா - என்னால்
ஸஶைல வன கானனா: - மலை, சோலை, காடு, இவைகளோடுகூடிய
ப்ருதிவீ - பூமி
த்ரிஸ்ஸப்த க்ருத்வ: - இருபத்தொருதரம்
ப்ரதக்ஷிணம் - பிரதிக்ஷணமாக
பரிக்ராந்தா - சுற்றிநடந்து வரப்பட்டது.

तथा चौषधयोऽस्माभिः संचिता देवशासनात् ।

निष्पन्नममृतं याभिस्तदासीन्नो महद्बलम् ॥

ததா சௌஷதயோ அஸ்மாபி: ஸஞ்சிதா தேவ ஶாஸநாத் ।
நிஷ்பந்நமம்ருதம் யாபிஸ்ததாஸீந்நோ மஹத்பலம் ॥ 35

ததா - அப்பொழுது
அஸ்மாபி: ச - நம்மாலேயே
ஔஷதய: - ஓஷதிகளும்
தேவ ஶாஸநாத் - தேவர்களின் கட்டளையினால்
ஸஞ்சிதா: - சேகரிக்கப்பட்டன;
யாபி: - எந்த அவற்றினின்று
அம்ருதம் - மரணமில்லாமை
நிஷ்பந்நம் - கிடைத்தது.

ததா - அத்தருணம்
ந: - நமக்கு
மஹத்பலம் - மிகுந்த பலம்
ஆஸீத் - இருந்தது.

स इदानीमहं वृद्धः परिहीनपराक्रमः ।

सांप्रतं कालमस्माकं भवान् सर्वगुणान्वितः ॥

ஸ இதாநீமஹம் வ்ருத்த: பரிஹீன பராக்ரம: ।
ஸாம்ப்ரதம் காலமஸ்மாகம் பவான் ஸர்வகுணான் வித: ॥ 36

ஸ: அஹம் - அந்த நான்
இதாநீம் - இப்பொழுது
வ்ருத்த: - கிழவன்;
பரிஹீன பராக்ரம: - வீரியமிழந்தவன்;
ஸாம்ப்ரதம் காலம் - தற்காலம்
பவான் - நீர்தான்
அஸ்மாகம் - எங்களுக்குள்
ஸர்வ குணான் வித: - ஸர்வகுணசம்பன்னர்.

तद्विजृम्भस्व विक्रान्तः प्लवतामुत्तमो ह्यसि ।

त्वद्वीर्यं द्रष्टुकामेयं सर्ववानरवाहिनी ॥

தத் விஜ்ரும்பஸ்வ விக்ராந்த: ப்லவதா முத்தமோ ஹ்யஸி ।
த்வத்வீர்யம் த்ரஷ்டுகாமேயம் ஸர்வ வானரவாஹினீ ॥ 37

ப்லவதாம் - வானரர்களுக்குள்
உத்தம: - முதல்
விக்ராந்த: - சூரராய்
அஸி - இருக்கிறீர்.
இயம் - இந்த
ஸர்வ வானர வாஹினீ - வானர சைன்யம் எல்லாம்
த்வத்வீர்யம் ஹி - உமது வீரத்தையே
த்ரஷ்டுகாமா - காண விரும்புகிறது.
தத் - ஆதலால்
விஜ்ரும்பஸ்வ - கிளம்பும்.

उत्तिष्ठ हरिशार्दूल लङ्घयस्व महार्णवम् ।

परा हि सर्वभूतानां हनुमन् या गतिस्तव ॥

உத்திஷ்ட ஹரிஶார்தூல லங்கயஸ்வ மஹார்ணவம் ।
பரா ஹி ஸர்வபூதாநாம் ஹநுமன் யா கதிஸ்தவ ॥ 38

ஹநுமன் - ஹனுமாரே!
தவ - உம்முடைய
கதி: ஹி - கமனசக்தியே
ஸர்வபூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
பரா - மேலானது
யா - எதுவோ அது;

ஹரிமார்தூல	- வானர வீரரே!
உத்திஷ்ட	- உயர எழும்பும்
மஹார்ணவம்	- கடலை
லங்கயஸ்வ	- காண்டும்.

विषण्णा हरयः सर्वे हनूमन् किमुपेक्षसे ।
विक्रमस्व महावेगो यथा विष्णुस्त्रिविक्रमः ॥

விஷண்ணா ஹரய: ஸர்வே ஹநூமன் கிமுபேக்ஷஸே ।
விக்ரமஸ்வ மஹாவேகோ: யதா விஷ்ணுஸ்த்ரிவிக்ரம: ॥ 39

ஹநூமன்	- ஹனுமாரே!
கிம் உபேக்ஷஸே	- ஏன் உபேக்ஷையாயிருக்கின்றீர்?
ஸர்வே	- எல்லா
ஹரய:	- வானரர்களும்
விஷண்ணா:	- திடமிழந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள்.
மஹாவேக:	- மகா சத்வமுள்ள
விஷ்ணு:	- ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவான்
த்ரிவிக்ரம:	- மூவடிவைத்தது
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
விக்ரம்ஸ்வ	- நீரும் செய்யும்.

ततस्तु वै जाम्बवता प्रचोदितः प्रतीतवेगः पवनात्मजः कपिः ।
प्रहर्षयंस्तां हरिवीरवाहिनीं चकार रूपं महदात्मनस्तदा ॥

ததஸ்து வை ஜாம்பவதா ப்ரசோதித:
ப்ரதீதவேக: பவநாத்மஜ: கபி: ।
ப்ரஹர்ஷயம்ஸ்தாம் ஹரிவீரவாஹிநீம்
சகார ரூபம் மஹதாத்மனஸ்ததா ॥ 40

தத:	- அங்கே
ஜாம்பவதா	- ஜாம்பவந்தரால்
ப்ரசோதித:	- பிரார்த்திக்கப்பட்டவரான
பவநாத்மஜ:	- வாயுகுமாரரான
கபி:	- வானரர்
ப்ரதீதவேக:	- பிரசித்தமான வேகத்தையுடையவராய்
தாம்	- அந்த
ஹரிவீர வாஹிநீம்	- வானரவீர சைன்யத்தை
ப்ரஹர்ஷயன்	- சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு
ஆத்மன:	- தனது
ரூபம்	- ரூபத்தை
ததா து	- அப்பொழுதே
மஹத்	- மிகப்பெரிதாக
சகார வை	- செய்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்மதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
ஹநூமத் பல ஸந்துக்ஷணம் நாம ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

ஸப்த ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 67

तं दृष्ट्वा जृम्भमाणं ते क्रमितुं शतयोजनम् ।
वीर्येणापूर्यमाणं च सहसा वानरोत्तमाः ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஜ்ரும்ப மாணம் தே க்ரமிதும் ம யோஜனம் ।
வீர்யேணாபூர்யமாணம் ச ஸஹஸா வாநரோத்தமா: ॥ 1

सहसा शोकमुत्सृज्य प्रहर्षेण समन्विताः ।
विनेदुस्तुष्टुवुश्चापि हनुमन्तं महाबलम् ॥

ஸஹஸா மோகமுத்ஸ்ருஜ்ய ப்ரஹர்ஷேண ஸமன்விதா: ।
விநேதுஸ்துஷ்டுவும்சாபி ஹநுமந்தம் மஹாபலம் ॥ 2

மதயோஜனம்	- நூறு யோஜனை
க்ரமிதும்	- தாண்டுவதற்கு
ஸஹஸா	- திடீரென்று
ஜ்ரும்ப மாணம்	- உருவத்தை வளர்த்திக்கொள்ளுகிற
வீர்யேண ச	- வீரியத்தினாலும்
ஆபூர்யமாணம்	- விருத்தியடைகிற
தம்	- அந்த
வாநரோத்தமம்	- வானர சிரேஷ்டரை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
தே	- அவர்கள்
ஸஹஸா	- உடனே
மோகம்	- துக்கத்தை
உத்ஸ்ருஜ்ய	- விட்டு,
ப்ரஹர்ஷேண	- அதிகளிப்பினால்
ஸமன்விதா:	- கும்பலாய்க்கூடி
விநேது:	- பேரொலி முழக்கினார்கள்.
அபி ச	- இதன்றியும்
மஹாபலம்	- மிக பலிஷ்டராகிய
ஹநுமந்தம்	- ஹனுமாரை
துஷ்டுவு:	- புகழ்ந்தார்கள்.

प्रहृष्टा विस्मिताश्चैव वीक्षन्ते स्म समन्ततः ।
त्रिविक्रमकृतोत्साहं नारायणमिव प्रजाः ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டா விஸ்மிதாம்சைவ வீக்ஷந்தே ஸ்ம ஸமந்தத: ।
த்ரிவிக்ரம க்ருதோத்ஸாஹம் நாராயணமிவ ப்ரஜா: ॥ 3

ப்ரஹ்ருஷ்டா: ச - மிகக் களிப்புற்றும்
விஸ்மிதா: - ஆச்சரியமடைந்தவர்களாய்
த்ரிவிக்ரமக்ருதோத் ஸாஹம் - உலகங்களை மூன்றடிகளாலளக்கக்கருதிய
நாராயணம் - ஸ்ரீமன் நாராயணரை
ப்ரஜா: - ஜனங்கள்
இவ ஏவ - போலவே
ஸமந்தத: - எல்லாப்பக்கங்களிலிருந்து
வீக்ஷந்தே ஸ்ம - பார்த்தார்கள்.

संस्तूयमानो हनुमान् व्यवर्धत महाबलः ।
समाविध्य च लाङ्गूलं हर्षाच्च बलमेयिवान् ॥

ஸம்ஸ்தூயமாநோ ஹநுமான் வ்யவர்தத மஹாபல: ।
ஸமாவித்ய ச லாங்கூலம் ஹர்ஷாச்ச பலமேயிவான் ॥ 4

மஹாபல: - மிக பலவானான
ஹநுமான் - ஹனுமார்
ஸம்ஸ்தூயமாந: - துதிக்கப்பட்டவராய்
ஹர்ஷாத் - சந்தோஷத்தினால்
லாங்கூலம் ச - வாலையும்
ஸமாவித்ய - வளைத்தடித்து,
பலம் - பலத்தை
ஏயிவான் - அடைந்தார்.
வ்யவர்தத ச - விருத்தியுமடைந்தார்.

तस्य संस्तूयमानस्य वृद्धैर्वानरपुंगवैः ।
तेजसापूर्यमाणस्य रूपमासीदनुत्तमम् ॥

தஸ்ய ஸம்ஸ்தூயமானஸ்ய வ்ருத்தைர் வாநரபுங்கவை: ।
தேஜஸா பூர்யமாணஸ்ய ரூபமாஸீதநுத்தமம் ॥ 5

வாநர புங்கவை: - வானரோத்தமர்கள்
ஸர்வை: - எல்லோராலும்
ஸம்ஸ்தூயமானஸ்ய - வெகுவாய்ப் புகழப்பட்ட,
தேஜஸா - தேஜஸ்ஸினால்
ஆபூர்ய மாணஸ்ய - வெகுவாய் பூரிக்கப்பட்ட,
தஸ்ய - அவருக்கு
அநுத்தமம் - எல்லாவற்றிலும் மேலான
ரூபம் - உருவம்
ஆஸீத் - உண்டாயிற்று.

यथा विजृम्भते सिंहो विवृद्धो गिरिगह्वरे ।
मारुतस्यौरसः पुत्रस्तथा संप्रति जृम्भते ॥

யதா விஜ்ரும்பதே ஸிம்ஹோ விவ்ருத்தோ கிரிகஹ்வரே ।
மாருதஸ்யௌரஸ: புத்ரஸ்ததா ஸம்ப்ரதி ஜ்ரும்பதே ॥ 6

கிரிகஹ்வரே - மலைக்குகையில்
விவ்ருத்த: - உத்சாகம்கொண்ட
ஸிம்ஹ: - சிங்கம்
விஜ்ரும்பதே - காணப்படுகிறது
யதா - எப்படியோ
ததா - அப்படியே
மாருதஸ்ய - வாயுவினுடைய
ஔரஸ: - ஔரஸ
புத்ர: - புத்திரர்
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது
ஜ்ரும்பதே - தோன்றினார்.

अशोभत मुखं तस्य जृम्भमाणस्य धीमतः ।
अम्बरीषमिवादीप्तं विधूम इव पावकः ॥

அஸோபத முகம் தஸ்ய ஜ்ரும்பமாணஸ்ய தீமத: ।
அம்பரீஷ மிவாதீப்தம் விதூம இவ பாவக: ॥ 7

ஜ்ரும்பமாணஸ்ய - அப்படியே தோன்றிய
தீமத: - தீமானான
தஸ்ய - அவருடைய
முகம் - முகம்
ஆதீப்தம் - பழுக்கக்காய்ந்த
அம்பரீஷம் - பொரிக்கும் சட்டி
இவ - போலும்
விதூம: - புகையேயில்லாத
பாவக: இவ - அக்னிபோலும்
அஸோபத - விளங்கிற்று.

हरीणामुत्थितो मध्यात् संप्रहृष्टतनूरुहः ।
अभिवाद्य हरीन् वृद्धान् हनूमानिदमब्रवीत् ॥

ஹரீணாமுத்திதோ மத்யாத் ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ: ।
அபிவாத்ய ததா வ்ருத்தான் ஹநூமாநிதமப்ரவீத் ॥ 8

ஹநூமாந் - ஹனுமார்
ஹரீணாம் - வானரர்களுடைய
மத்யாத் - நடுவிலிருந்து
உத்தித: - உயரக் கிளம்பினவராக
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட தநூருஹ: - சந்தோஷத்தினால் புளகாங்கிதராய்
வ்ருத்தான் - பெரியோர்களை
அபிவாத்ய - நமஸ்கரித்து,
தத: - மீளவும்
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

आरुजन् पर्वताग्राणि हुताशनसखोऽनिलः ।
बलवानप्रमेयश्च वायुराकाशगोचरः ॥

அருஜத் பர்வதாக்ராணி ஹுதாஶநஸகோऽநில: ।
பலவான் அப்ரமேயஶ்ச வாயுராகாஶ கோசர: ॥ 9

ஹுதாஶநஸக: - அக்கினிக்கு ஸகாவான
அநில: - அனிலனென்ற
வாயு: - வாயுபகவான்
பலவான் - மிகு பலிஷ்டர்;
அப்ரமேய: - அளவிலடங்காதவர்;
ஆகாஶ கோசர: - இடைவெளியில்லாமல் நிறைந்து நிற்பவர்
பர்வதாக்ராணி ச - பர்வத சிகரங்களையும்
அருஜத் - உடைத்தார்.

तस्याहं शीघ्रवेगस्य शीघ्रगस्य महात्मनः ।
मारुतस्यौरसः पुत्रः प्लवने नास्ति मत्समः ॥

தஸ்யாஹம் ஶீக்ரவேகஸ்ய ஶீக்ரகஸ்ய மஹாத்மன: ।
மாருதஸ்யௌரஸ: புத்ர: ப்லவனே நாஸ்தி மத்ஸம: ॥ 10

அஹம் - நான்
ஶீக்ரவேகஸ்ய - விரைந்தகதியையுடைய
ஶீக்ரகஸ்ய - மிக்க வேகமுடைய
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
தஸ்ய - அந்த

மாருதஸ்ய - வாயுவினுடைய
ஔரஸ: - ஔரஸ
புத்ர: - புத்திரன்.
ப்லவனே - தாவுதலில்
மத்ஸம: - எனக்குச் சமானமானவன்
ந அஸ்தி - இல்லை.

उत्सहेयं हि विस्तीर्णमालिखन्तमिवाम्बरम् ।
मेरुं गिरिमसङ्गेन परिगन्तुं सहस्रशः ॥

உத்ஸஹேயம் ஹி விஸ்தீர்ண மாலிகந்த மிவாம்பரம் ।
மேரும் கிரிமஸங்கேந பரிகந்தும் ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 11

விஸ்தீர்ணம் - விசாலமானதாய்
அம்பரம் - ஆகாயத்தை
ஆலிகந்தம் - அளாவி நிற்கின்ற
மேரும்கிரிம் - மேருபர்வதத்தை
இவ - முழுவதுமே
அஸங்கேந - தடையில்லாமலே
ஸஹஸ்ரஶ: ஹி - ஆயிரக்கணக்காயும்
- சுற்றிவர
உத்ஸஹேயம் - நான் மாட்டுவேன்.

बाहुवेगप्रणुन्नेन सागरेणाहमुत्सहे ।
समाप्लावयितुं लोकं सपर्वतनदीह्रदम् ॥

பாஹுவேக ப்ரணுன்நேன ஸாகரேணாஹ முத்ஸஹே ।
ஸமாப்லாவயிதும் லோகம் ஸபர்வத நதீஹ்ரதம் ॥ 12

ஸபர்வத நதீஹ்ரதம்- பர்வதங்கள், நதிகள், குளங்கள் இவைகளுடன் கூடிய
லோகம் - உலகத்தை
பாஹுவேக ப்ரணுன்நேன - கைவேகத்தினால் அலைக்கப்பட்ட
ஸாகரேண - சமுத்திரத்தினால்
ஸமாப்லாவயிதும் - முழுக செய்ய
அஹம் - நான்
உத்ஸஹே - வல்லவன்.

ममोरुजङ्घावेगेन भविष्यति समुत्थितः ।
समुच्छ्रितमहाग्राहः समुद्रो वरुणालयः ॥

மமோருஜங்கா வேகேந பவிஷ்யதி ஸமுத்தித: ।
ஸமுச் சரித மஹாக்ராஹ: ஸமுத்ரோ வருணாலய: ॥ 13

மம - எனது
ஊருஜங்கா வேகேந - துடை, முழங்கால் இவைகளின் வேகத்தால்
வருணாலய: - வருணனுக்கிருப்பிடமான
ஸமுத்ர: - சமுத்திரம்
ஸமுத்தித: - கரைபுரண்டதாய்
ஸமுச்ச்ரித மஹாக்ராஹ:- வெளிவந்து புரளும் பெரிய சுறாமீன்களை உடையதாய்
பவிஷ்யதி - ஆகும்.

पन्नगाशनमाकाशे पतन्तं पक्षिसेविते ।
वैनतेयमहं शक्तः परिगन्तुं सहस्रशः ॥

பந்நகாஶனமாகாஶே பதந்தம் பக்ஷிஸேவிதே ।
வைநதேயமஹம் ஶக்த: பரிகந்தும் ஸஹஸ்ரஶ: ॥ 14

பக்ஷிஸேவிதே - பறவைகள் செல்லுகின்ற
ஆகாஶே - ஆகாயத்தில்
பதந்தம் - பறக்கின்ற
பந்நகாஶனம் - பன்னகாசனனான
வைநதேயம் - கருடனை
ஸஹஸ்ரஶ: - ஆயிரந்தரம்
பரிகந்தும் - சுற்றிவர
அஹம் - நான்
ஶக்த: - வல்லவன்.

उदयात् प्रस्थितं वापि ज्वलन्तं रश्मिमालिनम् ।
अनस्तमितमादित्यमभिगन्तुं समुत्सहे ॥

உதயாத் ப்ரஸ்திதம் சாபி ஜ்வலந்தம் ரஶ்மிமாலினம் ।
அனஸ்த மித மாதித்ய மபிகந்தும் ஸமுத்ஸஹே ॥ 15

உதயாத் - உதயகிரியிலிருந்து
ப்ரஸ்திதம் - புறப்படும்
ரஶ்மிமாலினம் - கிரணமாலியாகிய
ஜ்வலந்தம் - எரிகின்ற
ஆதித்யம் ச - சூரியபகவானையே
அனஸ்தம் இதம் அபி- அஸ்தமனமடையாதவராகவே
அபிகந்தும் - கூடத்தொடர்ந்து செல்ல
ஸமுத்ஸஹே - நான் வல்லவன்.

ततो भूमिमसंस्पृश्य पुनरागन्तुमुत्सहे ।
प्रवेगेनैव महता भीमेन प्लवगर्षभाः ॥

ததோ பூமிமஸம் ஸ்ப்ருஶ்ய புனராகந்துமுத்ஸஹே ।
ப்ரவேகேநைவ மஹதா பீமேந ப்லவகர்ஷபா: ॥ 16

ப்லவகர்ஷபா: - வானரோத்தமர்களே!
தத: - அதன்மேல்
பூமிம் - பூமியை
அஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய - தொடாது
பீமேந - பயங்கரமான
மஹதா - மிக
ப்ரவேகேந ஏவ - கடிய வேகத்தோடேயே
புன: - எதிர்நோக்கியே
ஆகந்தும் - திரும்பி வரவும்
உத்ஸஹே - வல்லவன்.

उत्सहेयमतिक्रान्तुं सर्वानाकाशगोचरान् ।
सागरं क्षोभयिष्यामि दारयिष्यामि मेदिनीम् ॥

உத்ஸஹேய மதிக்ராந்தும் ஸர்வாநாகாஶகோசரான் ।
ஸாகரம் க்ஷோபயிஷ்யாமி தாரயிஷ்யாமி மேதிநீம் ॥ 17

ஸர்வாந் - எல்லா
ஆகாஶ கோசரான் - ஜோதிர்வர்க்கமார்க்கங்களையும்
அதிக்ராந்தும் - தாண்டி மேலே செல்ல
உத்ஸஹேயம் - நான் வல்லவன்.
ஸாகரம் - கடலை
க்ஷோபயிஷ்யாமி - வற்றச் செய்வேன்.
மேதிநீம் - தரையை
தாரயிஷ்யாமி - பிளந்து விடுவேன்.

पर्वतान् कम्पयिष्यामि प्लवमानः प्लवङ्गमाः ।
हरिष्योरुवेगेन प्लवमानो महार्णवम् ॥

பர்வதான் கம்பயிஷ்யாமி ப்லவமான: ப்லவங்கமா: ।
ஹரிஷ்யோசோரு வேகேந ப்லவமாநோ மஹார்ணவம் ॥ 18

ப்லவங்கமா: - வானரர்களே!
ப்லவமான: - தாண்டுபவனாய்
பர்வதான் - மலைகளை
கம்பயிஷ்யாமி - பொடிபடுத்துவேன்.
ப்லவமாந: - தாண்டுபவனாய்
ஊரு வேகேந - துடை வேகத்தாலேயே

மஹார்ணவம் ச - கடலையும்
ஹரிஷ்யே - பற்றியிழுப்பேன்.

लतानां विविधं पुष्पं पादपानां च सर्वशः ।
अनुयास्यति मामद्य प्लवमानं विहायसा ॥

லதாநாம் விவிதம் புஷ்பம் பாதபாநாம் ச ஸர்வஶ: ।
அநுயாஸ்யதி மாமத்ய ப்லவமானம் விஹாயஸா ॥

भविष्यति हि मे पन्थाः स्वातेःपन्था इवाम्बरे ॥

பவிஷ்யதி ஹி மே பந்தா: ஸ்வாதே: பந்தா இவாம்பரே ॥ 19

விஹாயஸா - ஆகாயமார்க்கமாய்
ப்லவமானம் - எழும்பும்
மாம் - என்னை
அத்ய - இப்பொழுது
பாதபாநாம் - விருக்ஷங்களுடையவும்,
லதாநாம் ச - கொடிகளுடையவும்,
விவிதம் - விதம்விதமான
புஷ்பம் - புஷ்பம்
ஸர்வஶ: ஹி - எல்லாமுமே
அநுயாஸ்யதி - பின்தொடர்ந்துவரும்.
அம்பரே - ஆகாயத்தில்
மே பந்தா: - எனது வழி
ஸ்வாதே: - சுவாதி செல்லும்
பந்தா: இவ - வழிபோல்
பவிஷ்யதி - விளங்கும்.

चरन्तं घोरमाकाशमुत्पतिष्यन्तमेव वा ।
द्रक्ष्यन्ति निपतन्तं च सर्वभूतानि वानराः ॥

சரந்தம் கோரமாகாஶமுத்பதிஷ்யந்த மேவ வா ।
த்ரக்ஷ்யந்தி நிபதந்தம் ச ஸர்வபூதாநி வானரா: ॥ 20

வானரா: - வானரர்களே!
ஆகாஶம் - ஆகாயத்திற்கு
உத்பதிஷ்யந்தம் ஏவ - உயர எழும்புவதையும்,
கோரம் - அதிவேகமாய்
சரந்தம் வா - செல்லுவதையும்,
நிபதந்தம் ச - கீழிறங்குவதையும்,
ஸர்வ பூதாநி - எல்லாப் பிராணிகளும்
த்ரக்ஷ்யந்தி - பார்க்கப் போகின்றன.

महामेरुप्रतीकाशं मां द्रक्ष्यध्वं प्लवङ्गमाः ।
दिवमावृत्य गच्छन्तं ग्रसमानमिवाम्बरम् ॥

மஹாமேரு ப்ரதீகாஶம் மாம் ச த்ரக்ஷ்ய த்வம் ப்லவங்கமா: ।
திவமாவ்ருத்ய கச்சந்தம் க்ரஸமான மிவாம்பரம் ॥ 21

ப்லவங்கமா: - வானரர்களே!
மாம் - என்னை
மஹாமேரு ப்ரதீகாஶம் - மகாமேருவைப் போலிருப்பவனாய்
திவம் - விண்ணை
ஆவ்ருத்ய - மூடிக்கொண்டு,
கச்சந்தம் - செல்பவனாய்
அம்பரம் - ஆகாயத்தை
க்ரஸமானம் - விழுங்குகிறவன்
இவ - போலிருக்கிறவனாய்
த்ரக்ஷ்யத்வம் - பார்க்கப் போகிறீர்கள்.

विधमिष्यामि जीमूतान् कंपयिष्यामि पर्वतान् ।
सागरं क्षोभयिष्यामि प्लवमानः समाहितः॥

விதமிஷ்யாமி ஜீமூதான் கம்பயிஷ்யாமி பர்வதான் ।
ஸாகரம் க்ஷோபயிஷ்யாமி ப்லவமான: ஸமாஹித: ॥ 22

ஸமாஹித: - சிரத்தைக்கொண்டு
ப்லவமான: - பாய்பவனாய்
ஸாகரம் - கடலை
க்ஷோபயிஷ்யாமி - வற்றச் செய்வேன்.
பர்வதான் - மலைகளை
கம்பயிஷ்யாமி - நடுங்கச் செய்வேன்.
ஜீமூதான் - மேகங்களை
விதமிஷ்யாமி - சிதறச் செய்வேன்.

वैनतेयस्य सा शक्तिर्मम वा मारुतस्य वा ॥

வைன தேயஸ்ய ஸா ஶக்திர்மம வா மாருதஸ்ய வா ॥ 23

வைனதேயஸ்ய - கருடனுடையவும்,
மாருதஸ்ய - வாயுவினுடையவும்,
ஶக்தி: - ஆற்றல்
யா - எதுவோ
ஸா - அது
மம வா - எனக்குமுளது.

ऋते सुपर्णराजानं मारुतं वा महाजवम् ।
न तद्भूतं प्रपश्यामि यन्मां प्लुतमनुव्रजेत् ॥

ரிதே ஸுபர்ண ராஜானம் மாருதம் வா மஹாஜவம் ।
ந தத்பூதம் ப்ரபஸ்யாமி யன்மாம் ப்லுதமநுவ்ரஜேத் ॥ 24

மஹாஜவம் - மகாவேகத்தையுடைய
ஸுபர்ண ராஜானம் - கருடனையும்,
மாருதம் வா ருதே - வாயுவையும் தவிர
ப்லுதம் - பறந்து செல்லும்
மாம் - என்னை
யத் - வேறு எது
அநுவ்ரஜேத் - பின்தொடருமோ
தத் - அந்த
பூதம் - பிராணியை
ந ப்ரபஸ்யாமி - நான் கண்டிலேன்.

नूनं नेष्यामि वैदेहीं रामस्य महिषीं प्रियाम् ।
महासंनहनोपेतौ महान्तौ पुरुषर्षभौ ॥
ऋष्यमूकं पुनः शैलं प्लवेयं रामलक्ष्मणौ ॥

நூநம் நேஷ்யாமி வைதேஹீம் ராமஸ்ய மஹிஷீம் ப்ரியாம் ।
மஹாஸம்ந ஹநோபேதௌ மஹாந்தௌ பூருஷர்ஷபௌ ॥
ருஶ்ய மூகம் புன: ஶைலம் ப்லவேயம் ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 25

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ப்ரியாம் - காதலியும்
மஹிஷீம் - தேவியுமான
வைதேஹீம் - வைதேகியாரை
நேஷ்யாமி - அழைத்து வருவேன்.
நூநம் - இப்பொழுதே
மஹா ஸம்ஹநோ பேதௌ - பெருமுயற்சியையுடைய
புருஷர்ஷபௌ - புருஷோத்தமர்களான
மஹாந்தௌ - மகான்களான
ராமலக்ஷ்மணௌ - ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்க்க
ரிஶ்யமூகம் - ரிச்யமுக
ஶைலம் - மலைக்கு
புன: - திரும்பி
ப்லவேயம் - பறப்பேன்.

निमेषान्तरमात्रेण निरालम्बनमम्बरम् ।
सहसा निपतिष्यामि घनाद्विद्युदिवोत्थिता ॥

நிமேஷாந்தர மாத்ரேண நிராலம்பநமம்பரம் ।
ஸஹஸா நிபதிஷ்யாமி கநாத்வித்யுதி வோத்திதா ॥ 26

கநாத் - மேகத்தினின்றும்
வித்யுத் - மின்னல்
உத்திதா இவ - தோன்றினதுபோல
நிமேஷாந்தர மாத்ரேண - ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளேயே
நிராலம்பநம் - நிராதாரமான
அம்பரம் - ஆகாயத்தை
ஸஹஸா - சடக்கென
நிபதிஷ்யாமி - நான் கடந்து விடுவேன்.

भविष्यति हि मे रूपं प्लवमानस्य सागरे ।
विष्णोर्विक्रममाणस्य पुरा त्रीन् विक्रमानिव ॥

பவிஷ்யதி ஹி மே ரூபம் ப்லவமானஸ்ய ஸாகரே ।
விஷ்ணோர் விக்ரமமாணஸ்ய புரா த்ரீன் விக்ரமானிவ ॥ 27

புரா - முன்காலத்தில்
த்ரீன் - மூன்று
விக்ரமான் - காலடி வைப்புகளை
விக்ரமமாணஸ்ய - வைத்தளந்த
விஷ்ணோ: - ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்
ரூபம் இவ - ரூபம்போலவே
ஸாகரே - சமுத்திரத்தில்
ப்லவமானஸ்ய - தாவும்
மே ஹி - எனது ரூபமும்
பவிஷ்யதி - தோன்றப்போகிறது.

बुद्ध्या चाहं प्रपश्यामि मनश्चेष्टा च मे तथा ।
अहं द्रक्ष्यामि वैदेहीं प्रमोदध्वं प्लवङ्गमाः ॥

புத்த்யா சாஹம் ப்ரபஸ்யாமி மனஸ்சேஷ்டா ச மே ததா ।
அஹம் த்ரக்ஷ்யாமி வைதேஹீம் ப்ரமோதத்வம் ப்லவங்கமா: ॥ 28

அஹம் - நான்
வைதேஹீம் - வைதேஹியாரை
த்ரக்ஷ்யாமி - காண்பேன்.
மே - எனது
மனஸ்சேஷ்டா - மனோபாவமும்
ததா - அப்படியேயிருக்கிறது.
அஹம் - நான்
புத்த்யா - மனக்கொள்கையால்
ப்ரபஸ்யாமி - இப்பொழுதே காண்கிறேன்.

ப்லவங்கமா: - வானரர்களே!
ச - ஆதலால்
ப்ரமோதத்வம் - களிகூறுங்கள்.

मारुतस्य समो वेगे गरुडस्य समो जवे ।

अयुतं योजनानां तु गमिष्यामीति मे मतिः ॥

மாருதஸ்ய ஸமோ வேகே கருடஸ்ய ஸமோ ஜவே ।
அயுதம் யோஜநாநாம் து கமிஷ்யாமீதி மே மதி: ॥ 29

வேகே - வேகத்தில்
மாருதஸ்ய - வாயுவுக்கு
ஸம: - சமமாகவும்
ஜவே - விரைவில்
கருடஸ்ய - கருடபகவானுக்கு
ஸம: - சமமாகவும்
யோஜநாநாம் - யோஜனைகளின்
அயுதம் து - பதினாயிரத்தையும்
கமிஷ்யாமி இதி - தாண்டுவேனென்று
மே - எனது
மதி: - மனதிற்பதிந்திருக்கிறது.

वासवस्य सवज्रस्य ब्रह्मणो वा स्वयंभुवः ।

विक्रम्य सहसा हस्तादमृतं तदिहानये ॥

வாஸவஸ்ய ஸவஜ்ரஸ்ய ப்ரஹ்மணோ வா ஸ்வயம் புவ: ।
விக்ரம்ய ஸஹஸா ஹஸ்தாதம்ருதம் ததிஹாநயே ॥ 30

ஸவஜ்ரஸ்ய - வஜ்ராயுதத்தையுடைய
வாஸவஸ்ய வா - இந்திரனுடையவும்,
ஸ்வயம்புவ: - சுயம்புவாகிய
ப்ரஹ்மண: - பிரம்மாவினுடையவும்,
ஹஸ்தாத் - கையிலிருந்தும்,
ஸஹஸா - லக்ஷ்யமின்றி
விக்ரம்ய - போரிட்டு வென்று,
தத் - அந்த
அம்ருதம் - அமிருதத்தை
இஹ - இங்கே
ஆநயே - கொண்டுவருவேன்.

तेजश्चन्द्राद्धि गृह्णीयां सूर्याद्वा तेज उत्तमम् ।

लङ्कां वापि समुत्क्षिप्य गच्छेयमिति मे मतिः ॥

தேஜஸ் சந்த்ராத்தி க்ருஹ்ணீயாம் ஸூர்யாத்வா தேஜ உத்தமம் ।
லங்காம் வாபி ஸமுத்க்ஷிப்ய கச்சேயமிதி மே மதி: ॥ 31

சந்த்ராத் ஹி - சந்திரனிடத்திலிருந்தும்
தேஜ: - தேஜஸ்ஸையும்
ஸூர்யாத் வா - சூரியனிடத்திலிருந்தும்
உத்தமம் - மேன்மையான
தேஜ: - காந்தியையும்
க்ருஹ்ணீயாம் - கொண்டுவருவேன்.
லங்காம் அபி - லங்கையையும்
ஸமுத்க்ஷிப்ய வா - அடியோடு பெயர்த்துக்கொண்டு
கச்சேயம் - திரும்பி வருவேன்.
இதி - என்றும்
மே - எனது
மதி: - மனதிற்பதிந்திருக்கிறது.

तमेवं वानरश्रेष्ठं गर्जन्तममितौजसम् ।

प्रहृष्टा हरयस्तत्र समुदैक्षन्त विस्मिताः ॥

தமேவம் வானர ஶ்ரேஷ்டம் கர்ஜந்தமமிதௌ ஜஸம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்டா ஹரயஸ் தத்ர ஸமுதைக்ஷந்த விஸ்மிதா: ॥ 32

ஹரய: - வானரர்கள்
தத்ர - அப்பொழுது
விஸ்மிதா: - மிக ஆச்சரியம் கொண்டவர்களாய்
ப்ரஹ்ருஷ்டா: - முகமலர்ந்தவர்களாய்
ஏவம் - இப்படி
கர்ஜந்தம் - கர்ஜிக்கும்
அமிதௌ ஜஸம் - அளவற்ற வலிவுடைய
தம் - அந்த
வானரஶ்ரேஷ்டம் - வானரசிரேஷ்டரை
ஸமுதைக்ஷந்த - ஆனந்தமாய் பார்த்தார்கள்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ज्ञातीनां शोकनाशनम् ।

उवाच परिसंहृष्टो जाम्बवान् हरिसत्तमम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஶ்ருத்வா ஞாதீநாம் ஶோகநாஶநம் ।
உவாச பரிஸம் ஹ்ருஷ்டோ ஜாம்பவான் ஹரிஸத்தமம் ॥ 33

ஞாதீநாம் - ஞாதிகளின்
ஶோகநாஶனம் - துன்பத்தைப் போக்கவல்ல
தஸ்ய - அவருடைய
தத் - அந்த
வசனம் - சம்பாஷணையை
ஶ்ருத்வா - கேட்டு,
பரிஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மிக உற்சாகமடைந்த

ஜாம்பவான் - ஜாம்பவந்தர்
ஹரி ஸத்தமம் - வானரசிரேஷ்டரைப் பார்த்து
உவாச - சொன்னார்.

वीर केसरिणः पुत्र हनुमन् मारुतात्मज ।
ज्ञातीनां विपुलः शोकस्त्वया तात प्रणाशितः ॥

வீர கேஸரிண: புத்ர ஹநுமன் மாருதாத் மஜ ।
ஞாதீநாம் விபுல: ஶோகஸ்த்வயா தாத ப்ரணாஶித: ॥ 34

வீர - ஓ வீரரே!
கேஸரிண: - கேஸரியின்
புத்ர - புதல்வ!
மாருதாத்மஜ - வாயுகுமார!
ஹநுமன் - ஹனுமந்தா!
தாத - அப்பனே!
ஞாதீநாம் - சுற்றத்தாரின்
விபுல: ஶோக: - பெரும் சோகம்
த்வயா - உன்னால்
ப்ரணாஶித: - போக்கடிக்கப்பட்டது.

तव कल्याणरुचयः कपिमुख्याः समागताः ।
मङ्गलं कार्यसिद्ध्यर्थं करिष्यन्ति समाहिताः ॥

தவ கல்யாணருசய: கபிமுக்யா: ஸமாகதா: ।
மங்களம்கார்ய ஸித்தயர்தம் கரிஷ்யந்தி ஸமாஹிதா: ॥ 35

தத்ர - உமது
கல்யாண ருசய: - நன்மையை விரும்பின
கபிமுக்யா: - வானரவீரர்கள்
ஸமாகதா: - ஒன்று சேர்ந்தவர்களாய்
அர்தஸித்தயர்தம் - எடுத்த காரியம் முடியும்படியாக
மங்களானி - மங்களாசாஸனங்களை
ஸமாஹிதா: - ஒருபட்ட மனத்துடன்
கரிஷ்யந்தி - செய்யப்போகிறார்கள்.

ऋषीणां च प्रसादेन कपिवृद्धमतेन च ।
गुरूणां च प्रसादेन प्लवस्व त्वं महार्णवम् ॥

ரிஷீணாம் ச ப்ரஸாதேந கபிவ்ருத்தமதேந ச ।
குரூணாம் ச ப்ரஸாதேந ப்லவஸ்வ த்வம் மஹார்ணவம் ॥ 36

ரிஷீணாம் - முனிவர்களுடைய
ப்ரஸாதேந ச - அருளாலும்,
கபி வ்ருத்த மதேந ச- வானரமூத்தோர்களின் அனுமதியினாலும்,

குரூணாம் - பெரியோர்களின்
ப்ரஸாதேந ச - அனுக்கிரகத்தாலும்
த்வம் - நீ.
மஹார்ணவம் - பெரிய கடலை
ப்லவஸ்வ - கடப்பாயாக.

स्थास्याम श्चैकपादेन यावदागमनं तव ।
त्वद्गतानि च सर्वेषां जीवितानि वनौकसाम् ॥

ஸ்தாஸ்யாம ஶ்சைகபாதேந யாவதாகமனம் தவ ।
த்வத்கதானி ச ஸர்வேஷாம் ஜீவிதானி வனௌகஸாம் ॥ 37

தவ - உமது
ஆகமனம் - திரும்பிவருதல்
யாவத் - எதுவரையிலோ அதுவரையில்
ஏக பாதேந ச - ஒற்றைக்காலினாலேயே
ஸ்தாஸ்யாம: - நின்றுகொண்டிருப்போம்.
வனௌகஸாம் - வானரர்கள்
ஸர்வேஷாம் - எல்லோருடைய
ஜீவிதானி ச - வாழ்வுகளும்
த்வத்கதானி - உன்னையே பற்றியவைகள்.

ततस्तु हरिशार्दूलस्तानुवाच वनौकसः ।
नेयं मम मही वेगं लङ्घने धारयिष्यति ॥

ததஸ்து ஹரிஶார்தூலஸ்தாநுவாச வநௌகஸ: ।
நேயம் மம மஹீ வேகம் லங்கனே தாரயிஷ்யதி ॥ 38

தத: - பின்னர்
ஹரிஶார்தூல: - வானரோத்தமர்
தாந் - அந்த
வனௌகஸ: - வானரர்களைப்பார்த்து
உவாச - சொன்னார்.
லங்கனே - தாவுகையில்
மம - எனது
வேகம் - வேகத்தை
இயம் - இந்த
மஹீ து - பூமியும்
ந தாரயிஷ்யதி - தாங்கமாட்டாது.

एतानीह नगस्यास्य शिलासंकटशालिनः ।
शिखराणि महेन्द्रस्य स्थिराणि च महान्ति च ॥

ஏதாநீஹ நகஸ்யாஸ்ய மிலாஸங்கடமாலின: ।
மிகராணி மஹேந்த்ரஸ்ய ஸ்திராணி ச மஹாந்திச ॥ 39

இஹ - இங்கு
அஸ்ய - இந்த
மிலா ஸங்கட மாலின: - கற்பாறைகள் மலிந்த
மஹேந்த்ரஸ்ய - மகேந்திர
நகஸ்ய - பர்வதத்தின்
ஏதாநி - இந்த
மிகராணி - சிகரங்கள்
மஹாந்தி ச - விசாலமானவைகளாயும்
ஸ்திராணி ச - உறுதியுடையவைகளாயுமிருக்கின்றன.

एषु वेगं करिष्यामि महेन्द्रशिखरेष्वहम् ।
नानाद्रुमविकीर्णेषु धातुनिष्यन्दशोभिषु ॥

ஏஷு வேகம் கரிஷ்யாமி மஹேந்த்ர மிகரேஷ்வஹம் ।
நாநாத்ரும விகீர்ணேஷு தாதுநிஷ்யந்தஶோபிஷு ॥ 40

நாநா த்ரும விகீர்ணேஷு - பலவித மரங்களடர்ந்து
தாது நிஷ்யந்த ஶோபிஷு - தாதுக்கள் நிறைந்து விளங்குகிற
ஏஷு - இந்த
மஹேந்த்ர மிகரேஷு - மகேந்திர மலையின் சிகரங்களில்
அஹம் - நான்
வேகம் - கமனத்தை
கரிஷ்யாமி - ஆரம்பிப்பேன்.

एतानि मम निष्पेषं पादयोः प्लवतां वराः ।
प्लवतो धारयिष्यन्ति योजनानामितः शतम् ॥

ஏதாநி மம நிஷ்பேஷம் பாதயோ: ப்லவதாம் வரா: ।
ப்லவதோ தாரயிஷ்யந்தி யோஜநாநாமித: மதம் ॥ 41

ப்லவதாம் வரா: - வானரசிரேஷ்டர்களே!
இத: - இங்கிருந்து
யோஜநாநாம மதம் - நூறு யோஜனை தூரம்
ப்லவத: - தாவுகிற
மம - எனது
பாதயோ: - கால்களின்
நிஷ்பேதம் - அழுத்தலை
ஏதாநி - இவைகள்
தாரயிஷ்யந்தி - தாங்கிக்கொள்ளும்.

ததேவம் வானர ஶ்ரேஷ்டோ ஹநுமாநு திக்ரத்வச: ॥ 42

வானரஶ்ரேஷ்ட: - வானரர்களிற்சிறந்த
ஹநுமான் - ஹனுமார்
ஏவம் - இவ்விதம்
தத் - அந்த
வச: - வார்த்தையை
உத்கரத் - உரைத்து கோஷித்தார்.

ततस्तं मारुतप्रख्यः स हरिर्मारुतात्मजः ।
आरुरोह नगश्रेष्ठं महेन्द्रमरिमर्दनः ॥

ததஸ்தம் மாருதப்ரக்ய: ஸ ஹரிர்மாருதாத்மஜ: ।
ஆருரோஹ நகஶ்ரேஷ்டம் மஹேந்த்ரமரிமர்தன: ॥ 43

தத: - பிறகு
மாருதப்ரக்ய: - வாயுவைப் போன்ற கீர்த்தியையுடைய
மாருதாத்மஜ: - வாயுவின் குமாரரான
அரிமர்தன: - சத்ருநாசகரான
ஸ: ஹரி: - அந்த வானரர்
தம் - அந்த
மஹேந்த்ரம் - மகேந்திரமென்ற
கிரிஶ்ரேஷ்டம் - கிரிசிரேஷ்டத்தில்
ஆருரோஹ - ஏறினார்.

वृतं नानाविधैर्वृक्षैर्मृगसेवितशाद्वलम् ।
लताकुसुमसंबाधं नित्यपुष्पफलद्रुमम् ॥

வ்ருதம் நாநாவிதைர் வ்ருக்ஷைர் ம்ருகஸேவிதஶாத்வலம் ।
லதாகுஸுமஸம்பாதம் நித்ய புஷ்ப பலத்ருமம் ॥ 44

सिंहशार्दूलचरितं मत्तमातङ्गसेवितम् ।
मत्तद्विजगणोद्घुष्टं सलिलोत्पीडसंकुलम् ॥

ஸிம்ஹஶார்தூல சரிதம் மத்தமாதங்க ஸேவிதம் ।
மத்தத்விஜ கணோத் குஷ்டம் ஸலிலோத்பீடஸங்குலம் ॥ 45

महद्भिरुच्छ्रितं शृङ्गैर्महेन्द्रं स महाबलः ।
विचचार हरिश्रेष्ठो महेन्द्रसमविक्रमः ॥

மஹத்பிருச் ச்ரிதம் ஶ்ருங்கைர் மஹேந்த்ரம் ஸ மஹாபல: ।
விசசார ஹரிஶ்ரேஷ்டோ மஹேந்த்ரஸமவிக்ரம: ॥ 46

நாநாவிதை: - பலவித
வ்ருக்ஷை: - மரங்களினால்
வ்ருதம் - சூழப்பட்டதும்,

ம்ருக ஸேவித ஶாத்வலம் - மான்கள் உலாவும் பசும்புற்றரைகள் சார்ந்ததும்,
லதா குஸும ஸம்பாதம் - கொடிப்பூக்கள் மிகுந்ததும்,
நித்ய புஷ்ப பலத்ருமம் - புஷ்பங்களையும், பழங்களையும் இடைவிடாது கொடுக்கும் மரங்கள் செறிந்ததும்,
ஸிம்ஹ ஶார்தூல சரிதம் - சிங்கங்களும், புலிகளும் சஞ்சரிப்பதும்,
மத்த மாதங்க ஸேவிதம் - மதங்கொண்ட யானைகள் திரிவதும்,
மத்த த்விஜ கணோத்குஷ்டம் - கொழுத்த பறவைக் கூட்டங்கள் ஒலிப்பதும்
ஸலிலோத்பீட ஸங்குலம் - நீரருவிகள் நிறைந்ததும்,
மஹத்பி: - பெரிய
ஶ்ருங்கை: - சிகரங்களால்
உச்ச்ரிதம் - உயர்ந்து தோன்றுவதுமான
மஹேந்த்ரம் - மகேந்த்ர பர்வதத்தில்
மஹேந்த்ர ஸமவிக்ரம:- மகேந்திரன் போன்ற வலிமையுடைய
ஹரிஶ்ரேஷ்ட: - வானரருள் சிறந்த
ஸ: - அந்த
மஹாபல: - மகா பலவான்
விசசார - குதித்து ஏறினார்.

पादाभ्यां पीडितस्तेन महाशैलो महात्मनः ।
ररास सिंहाभिहतो महान् मत्त इव द्विपः ॥

பாதாப்யாம் பீடிதஸ்தேந மஹாஶைலோ மஹாத்மன: ।
ரராஸ ஸிம்ஹாபிஹதோ மஹாந்மத்த இவ த்விப: ॥ 47

மஹாத்மன: - மகாத்மாவின்
பாதாப்யாம் - கால்களினால்
பீடித: - ஊன்றப்பட்ட
மஹாஶைல: - பெருமலை
தேந - அதினால்
ஸிம்ஹாபிஹத: - சிங்கத்தால் பற்றப்பட்ட
மஹாமத்த: - மிகவும் மதம்கொண்ட
த்விப: இவ - யானைபோல்
ரராஸ - ஓலமிட்டது.

मुमोच सलिलोत्पीडान् विप्रकीर्णशिलोच्चयः ।
वित्रस्तमृगमातङ्गः प्रकम्पितमहाद्रुमः ॥

முமோச ஸலிலோத்பீடாந் விப்ரகீர்ண ஶிலோச்சய: ।
வித்ரஸ்தம்ருக மாதங்க: ப்ரகம்பிதமஹாத்ரும: ॥ 48

नागगन्धर्वमिथुनैः पानसंसर्गकर्कशैः ।
उत्पतद्भिश्च विहगैर्विद्याधरगणैरपि ॥

நாககந்தர்வ மிதுனை: பானஸம்ஸர்க கர்கஶை: ।
உத்பதத்பிஶ்ச விஹகைர்வித்யாதரகணைரபி ॥ 49

त्यज्यमानमहासानुः संनिलीनमहोरगः ।
चलशृङ्गशिलोद्घातस्तदाभूत् स महागिरिः ॥

த்யஜ்யமானமஹாஸாநு: ஸந்நிலீந மஹோரக: ।
சல ஶ்ருங்க ஶிலோத்காதஸ் ததா பூத்ஸ மஹாகிரி: ॥ 50

ஸ: - அந்த
மஹாகிரி: - பெருமலை,
 - அப்பொழுது
விப்ரகீர்ண ஶிலோச்சய: - சிதறின கற்குவியல்களையுடையதாய்
ஸலிலோத்பீடாந் - ஜலப்பிரவாகங்களை
முமோச - வெளியிட்டது.
வித்ரஸ்த ம்ருக மாதங்க: - வெருட்சியடைந்த மான்களையும், யானைகளையும் உடையதாயும்
ப்ரகம்பித மஹாத்ரும:-அதிர்ந்த மரங்களையுடையதாயும்,
பானஸம்ஸர்க கர்கஶை: - கள்ளிலும் ஸம்ஸர்க்கத்திலும் அதிக்கிரமித்த
நாக கந்தர்வ மிதுனை: - நாகர்கள், கந்தர்வர்களுடைய மிதுனங்களாலும்,
வித்யாதர கணை: அபி - வித்யாதரர்களின் கூட்டங்களாலும்,
உத்பதத்பி: - உயரப்பறந்தோடுகிற
விஹகை: ச - பக்ஷிகளாலும்,
த்யஜ்ய மான மஹாஸாநு: - விடப்பட்ட பெரிய தாழ்வரைகளை உடையதாகவும்,
ஸந்நிலீந மஹோரக:- ஓடி ஒளிந்துகொண்ட பெரும் பாம்புகளை உடையதாகவும்,
சல ஶ்ருங்க ஶிலோத்காத: - அசைந்து விழுந்த சிகரங்களையும் கற்பாறைகளையும் உடையதாகவும்
அபூத் - ஆயிற்று.

निश्वसद्भिस्तदार्तैस्तु भुजङ्गैरर्धनिःसृतैः ।
सपताक इवाभाति स तदा धरणीधरः ॥

நி: ஶ்வஸத்பிஸ்ததார் தைஸ்து புஜங்கைரர்த நிஸ்ருதை: ।
ஸபதாக இவாபாதி ஸ ததா தரணீதர: ॥ 51

ததார்தை: - அதனால் உடல் நெரிந்த
நி:ஶ்வஸத்பி: து - நெட்டுயிர்த்துக் கொண்டே
அர்தநிஸ்ருதை: - பாதி வெளிப்புறப்பட்ட
புஜங்கை: - பாம்புகளினால்
ஸ: - அந்த
தரணீதர: - மலை
ஸபதாக: - கொடிகள் கட்டப்பட்டது
இவ - போல்
ததா - அப்பொழுது
ஆபாதி - விளங்கிற்று.

ऋषिभिस्त्राससंभ्रान्तैस्त्यज्यमानशिलोच्चयः ।
सीदन् महति कान्तारे सार्थहीन इवाध्वगः ॥

ரிஷிபிஸ்த்ராஸ ஸம் ப்ராந்தைஸ்த்ய ஜ்யமான: ஶிலோச்சய: ॥
ஸீதந்மஹதி காந்தாரே ஸார்தஹீன இவாத்வக: ॥ 52

த்ராஸ ஸம்ப்ராந்தை: - அஞ்சி மனங்கலங்கின
ரிஷிபி: - முனிவர்களால்
த்யஜ்மான: - விட்டு நீக்கப்பட்ட
ஶிலோச்சய: - கல்மலை
மஹதி காந்தாரே - பெரும் காட்டில்
ஸார்தஹீன: - கூட்டத்தினரை விட்டுபிரிந்த
அத்வக: - வழிச்செல்பவன்
இவ - போல்
ஸீதத் - இருந்தது.

स वेगवान् वेगसमाहितात्मा हरिप्रवीरः परवीरहन्ता ।
मनः समाधाय महानुभावो जगाम लङ्कां मनसा मनस्वी ॥

ஸ வேகவான் வேக ஸமாஹிதாத்மா ஹரிப்ரவீர: பவனாத்மஜ: கபி: ।
மன: ஸமாதாய மஹாநுபாவோ ஜகாம லங்காம் மனஸா ஹநூமான் ॥ 53

பவனாத்மஜ: - வாயுவின் குமாரரான
ஹரிப்ரவீர: - வானரர்களுள் சிறந்த
கபி: - வானரரும்
வேகவான் - வேகமுடையவரும்
மஹாநுபாவ: - மகானுபாவருமான

ஸ: - அந்த
ஹநூமான் - ஹனுமார்
மன: - மனத்தை
ஸமாதாய - ஸ்திரப்படுத்தி,
வேக ஸமாஹிதாத்மா- வேகஞ்செல்வதில் ஊக்கமுற்றவராய்
லங்காம் - லங்கையை
மனஸா - மனத்தினால்
ஜகாம - அடைந்தார்.

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் கிஷ்கிந்தா காண்டே
லங்கநாவஷ்டம்போ நாம ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க: ॥

இதி ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணே கிஷ்கிந்தா காண்ட: ஸம்பூர்ண:

श्रुत्वा हनुमतो वाक्यं यथावदभिभाषितम् ।

ஸ்ரீ பகவன் நாம பப்ளிகேஷன்ஸ்
2/3, விநாயகம் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
போன் : 044 - 24893736. web: www.ramanamabank.org
e-mail: rama@ramanamabank.org